Digitized by Google

x Bibliotheca
ori Coll. Rom.
ociet. Jesu

6.14-D.11

Digitized by Google

V

…rix Anthologia
poetica

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Colleg. Rom. Soc. Jesu

ANTHOLOGIA POETICA GRÆCO-LATINA,

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Catalog. Inscript.

SYNONYMIS POETICIS EORVMQVE AVCTORITATIBVS INSTRVCTA:

SED ET VARIIS SENTENTIIS, ADAGIIS, PRISCIS FORMVLIS, PASSIM RESPERSA.

Bibliotheca Secr. Coll. Rom. Soc. Jesu

Opera & studio *PETRI HALLOIX*, *E SOCIETATE IESV.*

CVM EIVSDEM LATINA INTERPRETATIONE ET LOCORVM DIFFICILIORVM expositione.

DVACI,
Ex officina IOANNIS BOGARDI,
M. DC. XVII.
Cum Gratia & Priuilegio.

Digitized by Google

Digitized by Google

PERILLVSTRIBVS ADOLESCENTIBVS,

IGNATIO DE LA TRAMERIE,

BARONI DE ROISIN, DOMINO D'ANGRE, MEAVRAIN, FLAMENGRY, &c.

ALOYSIO DE LA TRAMERIE,

DOMINO DV FOREST, OBY, ETC.

GERMANIS ATQVE VNANIMIS FRATRIBVS, ELOQVENTIÆ IN AQVICINCTINO COLLEGIO SOC. IESV STVDIOSIS,

Petrus Halloix, Societ. IESV, S.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

IAM annus est, eoq; amplius, *perillustres Adolescentes*, vt hunc meum laborem & hęc Musarum thyma, ætati studijsque vestris admodum consentanea, vobis dedicare, offerre, iuris vestri facere decreueram:

Digitized by Google

uteram: tempora rem distulerunt, non transtulerunt voluntatem. Quare tametsi multã interea nobilitatẽ, triumque in eâ Illustrissimorum Comitum filios, huc affluxisse, atque vobiscum vnà in eodem eloquentiæ stadio, enixè certatimq; iã decurrere lætus animaduertam; quorum sit nemo, quin eiusmodi præmio honoris, quo vos donatũ nunc eo, dignus haberi queat: non erit tamẽ, opinor, horum quispiam, (ita ad omnem virtutem modestiamq; nati & educati sunt) qui non meam probare constantiam, quàm vituperare propositum; aut vestram laudare sortem, quàm inuidere laudem malit. Quippe qui vobis, nec scientibus, nec cogitantibus, sed tamen dignissimis, hoc Græcæ Poëseos Florilegium, tã sciens prudens iam olim destinarim, quàm volens lubens in præsenti offero dedicoque: tum vt vobis simili in studio desudãtibus, vsui sit commodoque ad eruditionem, tum vt hæc ipsa cum proauorum laude coniuncta Dedicatoria, stimulo sit atque incita-

incitamento ad virtutem. Iuuat enim ſanè, & incredibiles quoſdam generoſis animis indit aculeos, virtutis Maiorum defixa in oculis gloria: cui probis moribus obſecundare, tam eſt glorioſum, quàm prauis facinoribus eam deterere, ignominioſum. Vos autem & ij eſtis, qui inoffenſo hactenus pede, florẽtiſſimum adoleſcentiæ ver & liberalium artium ſpacia ingreſſi, in ijſdem gradu cõſtanti, aſſumpto virtutum comitatu, alacres progrediamini: & eos diuinitùs nacti eſtis parentes proauoſque, quorũ imagines & rerum præclarè geſtarum memoria, continuò debeant animos veſtros, ad maiores in litteris progreſſus, atque ad ardentem ſui æmulationem concitare. Nam ſi ad paternam ſeriem animum attendatis, en vobis inter alios priſcus ille Hugo, (cuius à felici ortu quartum iam ſeculum decurrit) vt peregregius vitis Trameriane palmes, occurret; cui præclaris à naturâ & virtute ornamentis inſtructo, Robertus de Beauſart, Comes-ſtabuli Flandriæ (quæ

magna illo æuo dignitas) filiam suam Mariam, contrahendę cum tanto viro affinitatis necessitudinisque gratiâ, in matrimonio collocauit. Hinc verò alij atque alij continua enati propagine se offerent, è quibus altè in primis excreuit, post aliquot eiusdem nominis maiores suos, Ioannes ille Tramerius, vir armis pręstās ac formidabilis, qui Philippo Bono, Burgundiæ Duci Cubiculi Præfectus cùm esset, eidem quoque in acerrimo illo cōtra Delphinios ad Mōtem Vimiacensem prælio, annis ab hinc circiter ducentis commisso, cohortis ductor validissimus, magno ad frangēdos vincendosque hostes pręsidio fuit: cui & ipsum Constantij toparcham in eo conflictu à se captum, neglectis, quæ dimisso sperare poterat, ingētibus auri precijs, viuum adduxit, donoque obtulit. Huius porrò Ioannis filio, Ioanni item nominato, sed nullius ferè nisi nominis & patriæ virtutis heredi, (siquidem pater fortunas pœnè omnes in Principis sui obsequium profuderat)

Deus

Deus ipſe, tanquam conſtantis in Principes fidei amator ac remunerator, recurſum ad lętiorem iuxtà & lautiorem fortunam, oblato pręnobili pręq; diuiti connubio, benignè proſpexit. Quippe cui & Dominam Philippam de Longueualle coniugem, & cum eâ ſimul terras ac dominia de Maiſnil, Nœufuille, partis S. Vedaſti, itemq; Baroniam de Berneuille, Bunnes, Robecques, in manum dedit: & quod in re copioſa ac locuplete primum è votis eſſe ſolet, binos inſuper liberos, Ioannem & Franciſcum addidit, illum quidem Dominũ de la Tramerie, d'Heraucourt, aliarumq; auitarum poſſeſsionum heredẽ: hunc verò Baronem de Berneuille, alijſq; in maternis titulis & bonis ſucceſſorem: vtrumq; autem ſuis tam maioribus, quàm poſteris multò digniſſimum. Sed illius primogeniti prima ſoboles, Frãciſcus Tramerius, proauus veſter, quantus domi, quantus militiæ fuit? Ea nimirum fide, prudentia, fortitudine, conſtantiâ, cui res maximæ

 tutò

tutò credi, committique possent: & verò committerentur. Hic in Caroli V. Imperatoris coronatione, ducẽtis quinquagenta equitibus; in arcis Cameracenę exstructione, peditibus mille dux prȩfuit: qui cùm in bellicæ laudis gloriâ in paucis clarus esset, meruit è celeberrimâ Goyorum familia clarissimam fœminam sortiri coniugem. Quorum Goyorum alios Philippo Burgundiæ Duci, alios Maximiliano Imperatori, simul Consiliarios, Cubicularios, Oeconomos fuisse reperio. Quid de Roberto, auo vestro, dicam? De quo mihi dubium, bellicosiórne ipse fuerit, an pater, an filius. Omnes enim in armis cũ potestate & laude versati: ille Carolo V. Imperatori, alter Duci Parmẽsi, parẽs vester Comiti Fõtano, Belgij post Ernestũ Gubernatori, egregiè se probarũt. Quorum hic quidem vester parens, sub prima militię suę rudimenta, cùm esset Hesdinij in prȩsidio, fortéque accidisset, vt haud procul à Faulkemberga, milites quos sub Comitis du Reux auspi-

cijs

cijs ducebat, luſtrandi eſſent, in aduentantes derepentè finitimorũ Gallorum copias, ipſe cum vnâ equitum turmâ, & paucis duntaxat è vicino tumultuariè coactis peditibus, tametſi numero longè inferior, tantâ audacia impetúque perrupit, vt hoſtium eo in loco trecentos pedites, fuſis fugatíſque totidem equitibus, ferro delêrit. Erat is dies SS. Apoſtolis, Simoni & Iudæ ſacer. Quem proinde diem quotannis peculiari cultu, & ſacratiſſimi diuinę Euchariſtię ſacramenti ſumptione, deinceps honorauit. Vnde nil mirum, ſi ſociatâ fortitudini pietate, nullis exhinc belli offenſionibus, ſed magna ſemper cũ laude & ſucceſſu arma tractârit. Nil mirum, ſi in Conflictu Dorlanenſi, cùm eiuſdem Comitis iam natu grandioris turmam cataphractorum duceret, ardentem Gallici equitatus impetum, cui velites noſtri ceſſerant, fortiſſimè exceperit, inſtauratæq; pugnę ac partæ inibi victoriæ magna pars fuerit. Nam breui poſtea vrbs Dorlanum, fruſtra ſuccur-

rente

rente Bironio, à Comite Fontium capta eſt. Sed eidem parenti veſtro, iam ob benefacta, vrbis Aëriæ Gubernatori, neſcio, Mórſne an Mauors inuiderit. Nã in medio florẽtium rerum ſuarum curſu, & ſpe non dubiâ ampliorum belli domíque honorum, (ita illum fortitudo prudentiáque fundauerant) naturæ concedere, & ſuis ciuibus nihil niſi pręclariſſimarum virtutum memoriam, cum incredibili ſui deſiderio & multis lachrymis relinquere, ſic Deo decernẽte, iuſſus eſt. Heu Ignati, quàm tibi libenter patre viuo Horatianum illud accinuiſſem!

O maior iuuenum, quamuis & voce paternâ
Fingeris ad rectum. —

Nunc enim maternâ tantùm. tametſi ea ſit mater, in qua ſolium ſuum poſuiſſe Virtus ipſa videatur. Verùm Dei Opt. Max. ſanctiſſimæ voluntati par eſt acquieſcere, qui illum è vitæ huius ſtipendijs ad regni coronas, (ita vos ſperare adoleſcentes iubeo) euocauit. Quare ad maternum genus ſiue domũ de Bernemicourt

nemicourt vos iam voco. Quę ibi decora antiquitatis? quæ ornamenta virtutum? Nam è vetere Saluciorum ſtirpe eam promanaſſe, non dubijs argumentis & inſignium gentis illius certâ teſtificatione reperio. Siquidem huius & illius familiæ eadem inſignia quàm planiſſimè id probant: hoc eſt incerto numero lilia, quæ certi Marchionis Saluciorum filius, in domum Bernemicourt, cuius heredem duxerat, deriuauit. Hîc ergo qui & quãti ſe vobis viri, non modò priſci illi, ſed & temporibus hiſce viciniores obijcient? Ac primò quidem, vt à proximis ordiamur, Dominæ parentis veſtræ, quæ viua ſpiránſque eſt virtutis maiorum ſuorum imago, clariſſimus ille progenitor, Ioannes de Bernemicourt, nobiliſſimi Ordinis Calatrauæ Eques, Bethuniæ Gubernator, vir eximia in Principes fide, in ſubditos amore, in religionem ardore: quarum ſuaſione impulſúq; virtutum, hoc ei datum, vt pro more gentis, è patriâ nobilitate deligeretur, qui in Conſilio

Arteſiano

Artesiano, dum viueret, Equitis dignitatem obtineret. Aduenìet deinde, & ſpectandum ſe dabit huius Ioannis parens, Frãciſcus de Bernemicourt, proauus veſter, Sereniſſimæ Duci Parmenſi, Belgarum Gubernatrici Oeconomus, & iiſdem, quibus filius, tam in Bethuniȩ Gubernatione, quam in Conſilio Arteſiȩ, perfunctus honoribus. In quibus quidem ita ſe geſſit, vt filio, niſi ſua eum virtus ſatis per ſeſe commendaſſet, viam ad eoſdem feciſſe videri poſſet. Denique, vt ne altiùs in præalta ſerie conſcendamus, oculis quoque obuerſabitur huius Frãciſci pater, Carolus de Bernemicourt, abauus veſter, Dominus de Lathieuloy, Mariæ Reginȩ Hungariæ, ob exploratam fidẽ atq; virtutem, Oeconomus, idémq; ob ſpectatam fortitudinem ac vigilantiam, Prorex Neapolitanus: cuius filia Anna de Bernemicourt, raris animi corporíſque dotibus eminẽs, ab eadẽ Regina, cui ſimul cum matre erat honoraria, in Hiſpaniam abducta, atque D. Fernando de la Serre

fratri

fratri iuniori Ducis Medinæ cœly nuptui data, lętiſſimas ibi propagines, & primis Hiſpanię proceribus, connubij nexu adſtrictas protendit.

Quæ omnia, ô periIluſtre par germanitatis, non idcirco in medium adfero, quò vos huiuſmodi ſtemmatibus, præ virtute & eruditione niti velim: procul hęc vltra Gades auolet cogitatio: ſiquidem, vt rectè Poëta ille:

——*Virtute decet, non ſanguine niti.*

Sed quò intelligatis, haud aliter, nec maiores veſtros generis ſui paráſſe claritudinem, nec parentes conſeruaſſe auxiſſéque, nec vos item retẽturos, poſteríſque traditùros, quàm regiâ Chriſtianæ virtutis, & eruditionis, quâ ipſi præiuerunt, viâ. Quorum exemplo, ſi nobilitati virtutẽ, virtuti eruditionem ſociaueritis, tum verè funiculum triplicem, & nodo Gordio, quod aiunt, fortiorem, prorſúſque indiſſolubilem cõnexueritis. Sed eruditionis (quod vos eius candidatos minimè fugit) haud mediocris ſanè portio, in Gręcæ linguæ

notitiâ,

notitiâ, tanquam matris ac nutricis bonarum artium, sita est. Ad quam si vos horter, currentésque, vt dicitur, incité, nihil fecero à nobilitate vestrâ alieniùs, quàm olim à Pisonum totius Romanæ gentis facilè nobilissimorum adolescentum, (quippe à Numâ Pompilio, secundo Romanorum Rege, stirpem ducentium) ille Latinorum Lyricorum princeps, qui libro suo, *De arte Poëtica*, binis illis fratribus dedicato, haud est veritus hisce eos vocibus ad Grecorum lectionem exstimulare:

—Vos exemplaria Græca,
Nocturnâ versate manu, versate diurnâ.

Tametsi ego quidem precipuum mentis vestre ardorem in virtute ac pietate, secundum impetum in vtriúsq; linguæ cognitione, alijsque nobilitate vestrâ dignis artibus, intendi malim. Quamobrem pergite, vt cœpistis, ac dum præcellere alijs rebus studetis ceteris; attendite in primis, vt modestiâ morumque comitate cedatis nemini. Hoc enim verè nobilis excelsique est animi,

alijs

alijs præcellere, nec alijs ſe præferre: & quò faſtigij, rarus ſine Deo, imò nullus aſcendit: ipſi verò vt aſcendatis, idem qui maioribus veſtris in hanc diem, manum porrigat Deus. Ita opto, obteſtor, voueo. Valete. Duaci. Anno Salutis cIↄ. Iↄ. cxvii. Nonis Martij.

LECTORI ΦΙΛΕΛΛΗΝΙ.

QVOD ego admodum adolescens, & litteris humanioribus operam nauans, summis aliquando votis exoptaram; vt pangendis græcè versibus, subsidium aliquod & velut commeatus, è lectissimis Poëtarum floribus, certos in locos digestis, publicè extaret: hoc ætate grandior & iis litteris edocendis, quas cum labore didiceram, occupatus, mihi esse aggrediendum, & si facultas quidem viresq; suppeterent, exequendum duxeram. Quippe iniquum videbatur, quod cùm ad subleuandum, in solutâ oratione, iuuentutis laborem, operam suam viri summi, iiq; complures, hoc in genere impendissent; tamen qui eandem facultati poëticæ iustiùs efflagitanti impertiret, ne vnus quidem, id temporis, reperiretur. Itaque in opus exarseram, & quod Billius ille magnum Galliæ lumen, & præcipuum ferè, illâ ætate, Græcarum litterarũ decus, ex Oratorum scriptis; idem ego è Poëtarum libris efficere ingenti contentione institeram: sed cùm aliquam tum copiam decerpsissem, ab iis me alia atque alia studia, etiamq; inualetudo, abstraxerunt. Verum aliquot demum post annis, restitutâ summi Sospitatoris beneficio sanitate, & temporis etiam, quanto opus erat, commoditate suppeditatâ, visum est intermissum opus, vel dimissum potius, sepositis tantisper studiis grauioribus, in manum resumere, conficere, edere: præsertim cùm id Musæ flagitarent, amici hortarentur, Superiores etiam, quidam annuerent, quidam innuerent.

innuerent. Gessi itaque morem, & opus sanè quam laboriosum σὺν θεῷ perfeci. Quemadmodum autem, aut cui bono, breuiter dicam. Quo apertior videlicet in adyta Poëseos, faciliorque aditus esset ac iucundior; perlectis omnibus Poëtis veteribus, qui heroicos, elegos, odas, epigrammata, eiusque modi versus scripsissent, nuncque extarent, aliisque insuper, quos index ostendet, non paucis: delegi velut in locos communes, ad varietatis copiam, optima quæque ac præstantissima, nunc integra carmina, nunc hemistichia, nunc totas descriptiones, nunc breuia epigrammata, acroamata, sententias, adagia, formulas: primò quidem commodi caussa, deinde voluptatis. Commodum est, quod ex dimidiatis, aut integris, aut copulatis versibus, condisci hæc vnâ eademque operâ possint: vocum syntaxis, syllabarum quantitas, modorum & temporum quæ vsitata sint, quæ inusitata. Nam voluptas in rebus ipsis est ac sententijs; quam ne mancam darem & imminutam; relicta communi versione, quæ in multis Auctoribus, aut infida est, aut inculta (quod verbis scilicet magis insistat quam rebus) contuli me ad nouam eorum, quæ assumerem, elaborandam interpretationem, non tam verbis, quàm rebus inhærentem: ita tamen temperatam, vt & verba verbis, quoad eius fieri posset, responderent. Quod vt facerem, hæc mouerunt: primò quidem, quod vt res verbis, ita & illarum notitia horum cognitioni præstet: tum quod verborum cognitio facilius haberi possit, quam rerum: ac proinde difficiliori potius prospiciendum: denique quod directa illa & verborum ordinem sectans interpretatio, tam fastidij plena sit, quàm ob-

ſcuritatis. Cui vtriq; malo conatus ſum, aliquâ ſaltem tenus, occurrere.

Iam ad acquirendos græci ſermonis germanos ſenſus, curæ mihi fuit veteres græcos Scholiaſtas, Euſtathium, Theonem, Tzetzem, alioſq; eiuſmodi, præſertim vbi dignus vindice nodus Incideret, *ad interpretandi conſilium adhibere. Quod ſi tamen, aut in his, aut etiam in facilioribus, quod ſubinde vſu venit, erratum ſit, monitus corrigam lubens, & monenti gratias agam. Sed hoc viciſsim amicè peto, vt ne quiſpiam in ferendo iudicio, inexanimatis Auctorum locis, inconſultiſq; eorundem explanatoribus, animo præcipiti (quod ſubinde quidam temerè factitant) habenas laxet, pertendatq;: cùm ſciam nonnullis etiam viris doctis, mihiq; adeo ipſi, ea quæ collegeram, multo poſt tempore relegenti, quædam à verò ſenſu deuiaſſe viſa, quæ tamen rectiſsimâ incedebant: quòd nimirum orationis membra à corpore auulſa, haud perinde valeant, quàm in ipſo corpore, recognoſci. Ego autem eum ſenſum edidi, quem ipſa corpori ſuo iuncta obtinent, non quem abſciſſa præ ſe ferunt. Quibus tamen breuiuſculas interdum notationes ſubieci; vt non illa tantùm, ſed facta quoq; ipſa & perſonæ, quòd lectoribus non mediocri eſſe ſolet voluptati, quodammodo cerni poſsint.*

Ac ne mirêre binas interdum interpretationes, & quidem characteribus diſtinctas occurrere, id conſilio circa Apollinarem factum eſt, vt quando Dauidis pſalmos græcè interpretatus eſt, tam eius verborum ſenſus communi charactere, quàm ſacer Scripturæ textus Romano pateſceret. Ad ſynonyma porrò ſin-

gulis titulis proximè subiecta quod attinet, hoc te monitum velim: cùm vtrumq; hîc egerim, vt & rerum sententiarumq; copiam suppeditarem; & synonyma simul subministrarem; istud, propositi mei primum ac præcipuum fuisse; hoc, in secundis. Nam si contrà fuisset, ac posterius duntaxat spectassem; singulis synonymis vna alteráue suffecisset subiũcta auctoritas; cætera exemplorum profusio, instar fuisset prodigentis.

Nunc autem cùm secus factum sit, & princeps institutum fuerit, florum atque elegantiarum velut quoddam cornucopiæ, græcæ amãtibus exhibere: hinc educta idcirco sunt synonyma; quo verborum ac nominum infrà contentorum origines siue themata, vt vulgò vocant, constarent. Quorum cùm nonnulla in præsenti, atque alijs certis temporibus, minus sint interdum vsitata; hæc è Grammaticæ præceptis: quæ verò Poëtis frequentißimo sunt in vsu, è subiectis hîc auctoritatibus, intelligi possunt.

Hæc & alia, ne pluribus te detineam, vsus ipse & huius lectio Florilegij, amice Lector, edocebit. Fruere interim hoc labore, & si quid Auctori placitum rependere gratus animus iubet, hoc vnum petit: vt cum Nazianzenus & Synesius inter legendum occurrerint, eorum non modò elegantiam, sed & fructum attendas pietatis. Vale.

FACVLTAS R. P. PROVINCIALIS PROVINCIÆ BELGICAE.

IOANNES HERENNIVS, *Prouincialis Societatis* IESV, *in Prouincia Gallo-Belgicâ, iuxta priuilegium eidem Societati à Serenissimis Principibus* ALBERTO ET ISABELLA, *die* 10. *Septemb.* 1612. *concessum, quo bibliopolis omnibus prohibetur, ne libros ab eiusdem hominibus compositos, absque superiorum permissione imprimant: permittit* Ioanni Bogardo Duaci Typographo, *vt* Anthologiam Poëticam Græco-Latinam, opera & studio P. PETRI HALLOIX eiusdem Societatis, *ad sex proximos annos imprimere ac libere diuendere possit. Datum Insulis, die* 30. *Maij* 1616.

I. HERENNIVS.

HÆc Anthologia Poëtica Græco-latina, ex ſacris & prophanis auctoribus diligenti ſtudio à R. P. PETRO HALLOIX collecta, & congruo ordine diſpoſita vtiliter excudetur. Datum Duaci 6. Martij 1617.

GEORGIVS COLVENERIVS
S. Theol. Doctor ac Profeſſor, & in Academia Duacena librorum Cenſor.

INDEX AVCTORVM,

QVORVM VERSVS IN HOC LIBRO citantur.

A.

Abbianus.
Addæus.
Adrianus Imp.
Æschylus.
Ætolus.
Agathias.
Agathon.
Alcæus.
Alexander.
Alexander Ætolus.
Alexis.
Alphæus Mitylen.
Amardion.
Ammianus.
Amphis Comicus.
Anacreon.
Antagoras.
Antimachus.
Antipater Sidonius.
Antipater Thessalõ.
Antiphanes.
Antiphilus.
Anyte.
Apollinaris.
Apollonius Rhodius.
Arabius.
Aratus.
Archestratus.
Archias.
Archilochus.
Archimelus.
Argentarius.
Aristomenes.
Aristophanes.
Aristoteles.
Asclepiades.
Asius.
Athenæus.

B.

Bacchylides.
Bassus.
Bianor.
Bion.

C.

Calaber.
Callimachus.
Callinias.
Carphyllides.
Chœrylus.
Clemens Alexandrinus.
Coluthus.
Corinna.
Crates.
Cratinus.
Critias.
Cyrus.

D.

Demetrius.
Democharis.
Demodocus.
Diodorus.
Diogenes Laërt.
Dion.
Dionysius Alexandrinus.
Dionysius Chalcus.
Diotimus.
Diphilus.

E.

Empedocles.
Epicharmus.
Erasistratus.
Eratosthenes.
Erinna.
Eubulus.
Euenus.
Euodus.
Euphorion.
Euripides.
Eutolmius.

G.

Gæta.
Geminus.
Glaucus.
Gregor. Nazianz.

H.

Harmesianax.
Hedylus.
Hegemon Thasius.
Heniochus.
Heraclides Sinop.
Hermippus.
Herodicus.
Hesiodus.
Homerus.

Ibycus.

I.

IBycus.
Incerti.
Ioan. Damascenus.
Ioannes Grammat.
Ioannes Poëta.
Ion Chius.
Iuba.
Iulianus.
Iulius Polyenus.

L.

LEonides.
Leonteus.
Leontius.
Linus.
Lucianus.
Lucillius.
Lycophron.

M.

MAcedonius.
Maecius.
Magnus.
Marianus.
Matron.
Meleager.
Menecrates.
Mimnermus.
Mnesalcius.
Mnesarchus.
Mœro.
Moschus.
Musęus.

N.

NAumachius.
Nestor.
Nicander.
Nicarchus.
Nicias.
Nicodemus Heracleotes.
Nicænetus.
Nonnus.
Numenius.

O.

OEnomaus.
Onestes.
Orobius.
Orpheus.
Oppianus.

P.

PÆtus.
Palladas.
Pancrates
Panyasis.
Parmenio.
Paulus Silent.
Perses.
Phalæcus.
Phacellus.
Phanocles.
Parrasius.
Pherecrates.
Philarchus.
Philippus.
Philo.
Philodemus.
Phocylides.
Phœbus.
Phœdimus.
Plato.
Pindarus.
Pinytus.
Pisidas.
Polemon.
Pompeius.
Posidippus.
Proclus.
Pythagoras.

R.

RHadamantus.
Rhianus.

S.

SAppho.
Satyrius.
Secundus.
Seuerus Imp.
Sibyllæ.
Simmias.
Simonides.
Solon.
Sophocles.
Speusippus.
Stenelus.
Stesichorus.
Strato.
Synesius.

T.

THeætetus.
Theocritus.
Theodectes.
Theodorus.
Theognis.
Theopompus.
Theosebia.
Thomas Schol.
Tryphiodorus.
Tryphon Gramm.
Tiberius.
Timachidas.
Timon.
Traianus.
Tullius lauteas.
Tyrtæus.

V.

Vlpianus.

X.

Xenophanes.

Z.

ZAnus.
Zosimus.

T. LVCRETIVS CARVS lib. 3. De rerum naturâ.

Floriferis vt apes in saltibus omnia limant:
Omnia nos itidem depascimur aurea dicta;
Aurea, perpetuâ semper dignissima vitâ.

L. ANNEVS SENECA epist. 84. ad Lucilium.

APes, vt aiunt, debemus imitari; quę vagantur, & flores ad mel faciendum idoneos carpunt: deinde, quidquid attulêre, disponunt, ac per fauos digerunt: &, vt Virgilius noster ait:

— *Liquentia mella*
Stipant, & dulci distendunt nectare cellas.

ANTHOLOGIA POETICA GRÆCOLATINA.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

A. Ab. Ex.

Ἀπὸ. ἀπαί. παρά. πάρ. πρός. κατ. ὑπό. ὑπαί. ἐκ. ἐξ.

QVID in hoc Anthologiæ libro mihi propositum sit, primus qui pro auctoritate venit versus, indicabit. Nam ego quidem in toto hoc opere — *Breuis è re nata præfatio.*

Χρυσὸν ἀπὸ ψαμάθοιο, ῥόδον κραναῆς ἀπ' ἀκάνθης λέξομαι. *Aurum ab arenâ, rosam aspera de spinâ seligam, id est, quæ in optimis Poëtis sunt optima, elegantissima, castissima, omissis quæ duriciem aut lenocinium habent, in hoc pratum producam.* — *Gregor. Nazianz. car. 55*

—ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ. *A cælo fuit auxiliator.* — *Hom. Il. ο.*

Κύρν' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν, παῖς ἔτ' ἐών, ἔμαθον. — *Theognis.*

Cyrne, à bonis, puer cùm adhuc essem, didici.

—Θηρῶν ἄπο θῆρες ἔδωνται. *A feris feræ edantur.* — *Oppianus.*

ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν. *Velocibus à nauibus.* — *Pindar. Pyth. 1.*

—νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο.

ἰῷ ἀπαὶ νευρῆς βεβλημένον.—*Iuuenem eduxi è prælio sagittâ à neruo [missâ] vulneratum.* — *Hom. Ilia. λ.*

—οἵπ' εἰσὶν ἀπαὶ νοτίης ἁλὸς ἄμφω. *Qui sunt ab australi mari ambo.* — *Dionys. de situ orbis.*

Τοῦτο δ' ἀριστήεσσι Διὸς πάρα δῶρον ὀπηδεῖ

„ Ἀντ' ἀρετῆς· Ἀρετὴ γὰρ ἀκήρατον ἔλλαχε τιμήν.

Hoc proceres à Ioue donum consequuntur

„ *Pro virtute. Virtus enim immortalem sortita est honorem.*

Nōn. in Io. —ἔχω παρὰ πατρὸς ἐφετμήν. *Habeo à patre mãdatũ.*

Hom. Ilia. 9. Πὰρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται. —*A nauibus ad murum repellet.*

Id. odyss. o. — ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱέος, ἢ πάρος ἦεν.
Et honorata sit magis à marito & filio, quàm antè erat.

Antimachus. — τάδε πάντα
Πρὸς μακάρων ἔλαχεν. *Hæc omnia à beatis sortitus est.*

Hom. Ilia. δ. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων.—
Venit autem ab Olympi culminibus.

Id. Iliad ζ —κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας. *De cælo venisti.*

Moschus idyl. 3. Ἀνδρὸς ὑπ' οὐτιδανοῖο.—*A viro nihili.*

Nicãder in Alexiph. — μανίης ὕπο μυρία φλύζων. *Ex maniâ plurima garriens.*

Ho. ody. θ. Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς.— *Saxi ab impetu.*

Apollon. Argon. δ. Ἄρδεσθαι λευκῇσιν ὑπαὶ λιβάδεσσι γάλακτος.
Irrigari candidis à laticibus lactis.

Theocr. idyll 2. Ἐκ τίνος ἄρξωμαι; *A quo incipiam?*

Aratus. Ἄλλοτε δ' ἐκ ζεφύροιο καὶ ἄλλοτε πὰρ βορέαο.
Interdum à zephyro & interdum à borea [fulgurat.]

Callimachus in hymnis. — ἐθέλει τὰ πρῶτα φέρεσθαι
Ἐκ Μουσέων. *Vult primus ferre à Musis.*

Ho. ody. λ. Ἐξ ἀρχῆς Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί.
Ab initio Helenæ quidem causa periimus multi.

Nazianz. car. 50. Δῶρον ἐπουρανίης ἐξ ἄντυγος.— *Cælesti munus ab axe.*

Abeo. discedo. egredior. Prætereo,

Ἀπέρχομαι. ἄπειμι. μεταβαίνω. χάζομαι. ἀνάζομαι. ἐκβαίνω. ἀφίσταμαι. οἴχομαι. ἀποχάζομαι. ἀποστείχω. κάτειμι. ἀναχωρέω. ἀπανίσταμαι. Vide Amplector. ἔξειμι. Vide Mane.

Palladas 1. epigr.
„ Νυκτὸς ἀπερχομένης γεννώμεθα ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ,
„ Τοῦ προτέρου βιότου μηδὲν ἔχοντες ἔτι.

Nocte

„ *Nocte abeunte nascimur quotidie,*
„ *Prioris vitæ nihil amplius habentes.*
„ Μὴ τοίνυν λέγε σαυτὸν ἐτῶν πρεσβύτα περιόσσων. Idem ibid.
„ Τῶν γὰρ ἀπελθόντων σήμερον οὐ μετέχεις.
„ *Ne igitur dicas te annorum senem multorum.*
„ *Præteritorum enim hodie non es particeps.*
Ὣς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες. —*Sic dixerunt abeuntes.* Hom. od. ι.
—ἀπὸ βλεφάρων μεταβαίνω. *Ab oculis discedo.* Non. in Io.
Οἴκου ἀπερχομένη.—*Domo exiens.* Ho. od. β.
—ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός. *Abijt ad ædes patris.* Idem od. δ.
—ὅτε με σχεδίης ἀποβῆναι ἄνωγει. *Cùm me naui exire iubebat.* Idem od. ε.
Ἐξανατίναι χάζεσθε ἀτασθαλίης ἀλεγεινῆς. Apolin.
Discedite operarij iniquitatis grauis. Psal. 6.
Ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ἕως ἐπῆλθον Ho. od. ε.
Εἰς ποταμὸν· τῇ δή μοι ἐείσατο χῶρος ἄριστος.
Sed recedens nataui rursus, donec accessi
Ad fluuium: vbi sanè mihi visus est locus optimus.
Ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον. —*Egressus in arbustis dormiui.* Ibid.
Νῦν δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν. Idem od. θ.
Nunc autem exeamus & certamina experiamur.
„Γῆς ἐπέβην γυμνός, γυμνός θ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι. Palladas
„ Καὶ τί μάτην μοχθῶ, γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος; 1. epigr.
Terram ingressus sum nudus, nudusq; sub terram abeo.
Ecquid incassum laboro nudum cernens finem?
Μή μευ ἀποστείης συνεπίσκοπε δῶτορ ἐάων. Apollinar.
Ne à me discedas cunctituens dator bonorũ. [ô Deus]
—καὶ ἐς τέλος ᾤχετο φεύγων. *Et tandem abijt fugiens.* Theoc. id.
Ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἄπισχε δὲ φάσγανον ὀξύ. od. λ.
At recede à fossa, & remoue gladium acutum.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν od. μ.
εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
Sanè tum ego in insulam abiui, vt dijs
Supplicarem si quis mihi viã monstraret ad redeũdũ.

ὀδ. ξ. Ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα.
At quando Cretam reliquimus, neque vlla alia
Apparebat terrarum. sed cælum & mare.

Ibid. Ἀλλ' ὁ γὰρ ἔξω ἰὼν ὡπλίζετο.—
Sed is egressus armabatur.

ὀδ. ο. Ἑσπέριος δ' εἰς ἄστυ, ἰδὼν ἐμὰ ἔργα, κάτειμι.
Vesperi autem ad vrbem, intuitus mea opera, discedo.

ὀδ. Σ. Εἶκε γέρον προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἕλκῃ.
Recede senex à vestibulo, ne statim & pede traharis.

ὀδ. χ. Μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε.
Proci autem recesserunt in domus recessum.

Nonn. 21. Dion. Ἔρρε φυγὼν ἐμὸν ἔγχος.—
Abi fugiens meam hastam.

Theognis. „ Ὤιχετο μὲν πίστις μεγάλη θεὸς, ὤχετο δ' ἀνδρῶν
„ Σωφροσύνη. Χάριτές τ' ὦ φίλε, γῆν ἔλιπον.
„ *Abiit fides magna dea, abiitque hominum*
„ *Temperantia. Gratia quoq; ò care, terrā reliquerūt.*

Theocr. —Ἔρρ' ἀπ' ἐμοῖο. *Abi à me.*

Aberro à scopo, via &c.

ἁμαρτάνω. ἀμβρότω. ἀποπλάζομαι. ἀβροτάζω. ἀπαμβρότω. ματάω. ἀφαμαρτάνω. ἀμβροτέω.

ὀδ. ζ. Σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια,
ἀμφιπόλου μὲν ἄμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμπεσε δίνῃ.
Pilam deinde proiecit Regina ad ancillam,
Ab ancillà autē aberrauit, in profundūq; incidit gurgitē.

ὀδ. φ. — οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἤμβροτον, οὐδέ τι τόξον
„ δὴν ἔκαμον τανύων. ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν.
Nec quicquā à scopo errani, neq; arcum tendendo
„ *Diu laboraui. Adhuc mihi robur firmum est.*

ὀδ. λ. Αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων.
Semper primus dicebat, & non errabat verbis.

— ἀέκοντες

— ἀέκοντες ἀπεπλάγχθησαν ὀπωπῆς. Nonn. 5.
Inuiti aberrarunt a facie. Dion.
Πυκνὰ δὲ τόξα τίταινε, βέλος δ᾽ ἐπὶ κυκλάδι νευρῇ Idem 10.
Εἰς κενεὸν σκοπὸν εἷλκεν, ἀνούτατον ἠέρα βάλλων. Dion.
Sæpè antè arcũ tetẽdit. Sagittã verò in circulari neruo
In vanũ scopũ traxit, inuulnerabilem aërem feriens.
Καὶ τυφλοῖσι πόδεσσι περιπλάζουσα κελεύθῳ Idem 14.
Ἡμιφανὴς πεφόρητο. — (batur. Dion.
Et cæcis pedibus offensans in viâ, Semiapparens fere-
Ἀλλὰ μάτην προέηκε, καὶ οὐκ ἐτύχησε Λυαίου.
Sed frustra proiecit, & non attigit Lyæum.
Χεῖρα μάτην ἐτίταινε, καὶ ἤμβροτεν ἠέρα τύπτων. Idem 17.
Manũ frustra extendit, & aberrauit aërẽ verberãs. Dion.
„ Ἤμβροτες, οὐδ᾽ ἔτυχες. Aberrasti, neq; assecutus es. Iliad. ε.
Αὖθι μένειν, μήπως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν Iliad. κ.
Ἐρχομένω· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.
Ibi mane, ne forte aberremus alter ab altero
Euntes: multæ enim per exercitum sunt viæ.
— Καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν. — Et ab eo quidẽ aberra- Iliad. ο.
— οὐδ᾽ ἐμάτησε. neque aberrauit. (uit. Iliad. π.
τοῦ δ᾽ ἀφαμαρτήσαντος, Ὕλας ἐξίκετο νηὸς Orpheus Argon.
λάθρα ἐπισπόμενος· σκολιῆς δ᾽ ἀλίτησεν ἀταρποῦ
ὕλῃ ἐνιπλαγχθείς, ἐν δὲ σπέος ἤλυθε νυμφῶν.
Hoc autem aberrante (Hercule) Hylas exiit naui
Clam secutus. Obliquâ vero errauit viâ
Siluæ inerrans, ingressusque est speluncam nympharũ.
Ἤλυθεν, ἰθείης δὲ παραπλάζουσα κελεύθου Coluthus.
ἵσταται ἀσχαλόωσα. — Iuit, rectâ autem aberrans viâ
Stat (alicubi) mœrens.
„ ἱππεὺς ἱππεύειν ἐδάη καὶ ἀοιδὸς ἀείδειν. Nestoris 1. epigr.
„ Ἢν δέ τις ἱππεύειν δεδαὼς ἐθέλῃσιν ἀείδειν,
„ Ἀμφοτέρων ἥμαρτε, καὶ ἱπποσύνης καὶ ἀοιδῆς.
„ Eques equitare nouit, & cantor cantare.
„ At si quis equitandi gnarus velit cantare,
„ Ab vtroque aberrat & equitatu & cantu .i. neutrũ
bene facit.

Abhorrendi, Auerſandi formulæ. Abſit.

od. ι. Ζεῦς τόγ' ἀλεξήσειε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Iuppiter hoc prohibeat, & immortales dij alij.

od. Σ. Νὺξ δ' ἔσται, ὅτε δὴ συγερὸς γάμος ἀντιβολήσει
οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε ζεῦς ὄλβον ἀπηύρα.*
Nox autem erit, cùm triſtes nuptiæ contingent
Mihi perditæ, cuius felicitatem Iuppiter abſtulit.
Nota; Nox erit, cùm hoc continget. i. nunquã cõtinget. quaſi dicatur; Sol hoc non videbit: vel, abſit vt hoc Sol videat. Placet enim iſta potiſſimum Euſtathij explicatio dicentis: Δύναται καὶ ὅμοιον εἶναι τῷ: μὴ ἴδοι τοῦτο κακὸν ὁ ἥλιος. *i. Poteſt & ſimile eſſe illi: Non videat tale malum ſol.*

Palladas 1. epigr. „ Τὴν βελτίω πενίης πλοῦτον ἀποστρέφομαι.
„ *Deſpectricem paupertatis opulentiam auerſor.*

od. γ. — μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν. *Ne hoc Deus perficiat.*

Nonn. 8. dion. Ἐρρέτω ἀρχεκάκων ὀλοὸν στόμα θηλυτεράων.
Faceſſat perniciosum os fœminarum mali auctorum.

Iliad. π. Ἔρδ'. ἀτὰρ οὔτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Fac. Cæterum non omnes probabimus dij alij.
— ὄφρα πύθηαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
Vt audias triſtẽ nunciũ, qui vtinam nunquam fuiſſet!

Nazianz. car. 49. „ Ἐρρέτω ὅσα φέρει πικρὴ βιότοιο θύελλα
„ Τῇ καὶ τῇ δονέουσα κόνιν πάντεσσιν ἄπιστον.
Valeant quæcunque fert amara vitæ procella,
Huc & huc agitans puluerem omnibus infidum. i. Valeant omnia terrena, honores, opes, magna connubia, quæ nihil ſunt niſi puluis infidus & huc illuc auolans.
— ἐγγὺς δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.

Iliad χ. Αἰγὰρ ἀπ' ἐχθρὸς εἴη ἐμεῦ ἔπος. — *Prope aliquod malum Priami filiis [eſt.]*

Vtinam

Vtinam verò procul ab aure sit meum verbum!
Ταῦτα μὲν αὔρα φέροι· τυτθῆς φρενὸς ἥδε μελῳδῶν. Nazianz.
Hac leuis aura ferat: Mentis sunt ista pusillæ.
Οὐ θέμις, οὐδ' ἐπέοικεν. — *Haud decet, haud fas est.* Idem.
Ταῦτα μὲν ἐς πόντοιο πέσοι βυθὸν, ἡμετέρου δὲ Idem.
Δώματος ἐκτὸς ἴοι.
Ast hæc æquoreo mergantur gurgite, nostris
Sintque procul tectis.
„ Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι Od. ξ.
„ Γίνεται, ὃς πενίῃ εἴκων ἀπατήλια βάζει.
„ *Exosus enim mihi est perinde ac Inferorum porta,*
„ *Qui paupertati cedens fallacia loquitur.*
„ Οὐχ ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἄτιτον. Phocylides
„ ἀλλὰ χρὴ κακοεργὸν ἀποτρωπάασθαι ἀνάγκῃ.
„ Πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες.
„ *Non fas est occultare improbũ hominem impunitũ.*
„ *Sed oportet facinorosum auersari necessario.*
„ *Sæpe moriuntur cum improbis, qui eis adsunt.*
„ Πάντα τάδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθορῇ. οὐδέ τις ἡμῖν Theognis.
Αἴτιος ἀθανάτων, Κύρνε, θεῶν μακάρων.
Ἀλλ' ἀνδρῶν τε βίη καὶ κέρδεα πολλὰ καὶ ὕβρις
Πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητ' ἔβαλον.
Omnia hæc ad coruos & ad corruptionem. [*facessant hæc*] *Nec quisquam nobis*
Immortalium deorum beatorum, ô Cyrne, auctor est. [*miseria.*]
Sed hominum violentia & lucra multa & cõtumelia
E multis bonis in calamitatem protruserunt.
„ Ζεὺς ἄνδρ' ἐξολέσειεν ὀλύμπιος, ὃς τὸν ἑταῖρον Idem.
„ Μαλθακὰ κωτίλλων ἐξαπατᾶν ἐθέλει.
„ *Iupiter hominem eum perdat olympius, qui sodalem*
„ *Blandè garriens decipere vult.*
Αὐχέν' ἀποστρέψας, οὐδ' ἐσορᾶν ἐθέλει. Idem.
Ceruicem auertens ne intueri quidem vult.
„ Τοὺς γὰρ ἀπαιδεύτους ῥίψομεν ἐς κόρακας. Nazianz. car. 59

 Immode-

Immoderatos enim mittemus ad coruos. Potest & de indoctis dici.

Id.car.61. Ταῦτα μὲν ἐς πόντοιο πέσῃ βυθὸν, ὥσπερ ὄλωλε μοίρῃ πλειοτέρῃ. *Hæc quidem (idola) in ponti cadant profundum, vti perijt pars maior [illorum.]*

Ibidem. — τὰ δ' ἐκτὸς ἐρρίψα Γαδείρων.
Ista autem ieci extra Gades: siue: misi vltra columnas Herculis, .i. longissimè tanquam à me aliena repuli.

νοσφίζομαι .i. *auersor, respuo.* Vide Mentior.

Abigo, Pello, Propello. Vide Expello.

Ἐξελάω. ἐλαύνω. σεύω. Vide clamo. ἐλάω. συνελάω.

ἰδ. ι. Καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
σηκῶν ἐξελάσαντες, ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Celeriter ad nauim celerem hædosque & agnos
E stabulis cùm abegissemus, nauigare salsam aquam [orabant socij] .i. mare.

Ibidem. Καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα τανύποδα πίονα δημῷ
πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν. —
Velociter autem pecora latis-pedibus obesa pinguedine
Multa auertentes abegimus.

Nonn. 22. dion. — Ἐπέδραμεν Ἰνδὸς ἀγήνωρ,
Ἢ θανέειν, ἢ φῶτα βαλεῖν, ἢ πῶλον ἐλάσσαι.
Incurrebat Indus animosus
Aut mori, aut virum ferire, aut equum abigere.

Iliad. δ. — ὡς ὅτε μήτηρ
Παιδὸς ἐέργει μυῖαν, ὅθ' ἡδέϊ λέξαται ὕπνῳ.
Vt cùm mater
A puero abigit muscam, cùm suaui sopitus est somno.

Lib. 4. epigr. — Ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
Ex Creta verò flammiuomum abegit taurum.

Iliad. λ. Ἀμφὶ βοηλασίην. — *De abactione boum.*

Ἀηίδα

Ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἤλιθα πολλήν. *Ibid.*
Prædam ex campo abegimus valde multam.

Abijcio. Vide Proijcio.
Abſcindo. Vide Scindo.

Abſcondo. Vide Lateo.

Κεύθω. κρύπτω. καταχρύπτω. καλύπτω. ἀμφικαλύπτω. ἀποκρύπτω. κευθάνω.

—Υπὸ πτύχα κεύθετο νηοῦ. *Sub valuas latebat tẽpli.* *Nonn. in Ioannem.*
Εἴδομεν ἥντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε. *od. ν.*
Videamus ecquam ſententiam in pectore occultet.
—ὄφρα πύθηαι *Ibid.*
πατρός, ὅπου κύθε γαῖα, καὶ ὅντινα πότμον ἐπέσπεν.
Vt audias De patre, vbi occultet eum terra, & quod fatum conſecutus ſit.
ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι.— [νῆες] *od. θ.*
Caligine & nebula operta. [naues.]
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ. *od. ι.*
Et illud [lignum] bene depoſui abſcondens ſub fimo.
„ —φωλεύει δ' ὑπὸ δούρασι κευθόμενον πῦρ. *Tryphiodorus.*
„ *Latet ſub lignis occultatus ignis, ſiue, ſub equo ligneo Troianorum latet fraus.*
Χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει. *Iliad. β.*
Chlænamq; & tunicam, & quæ pudenda contegunt. [tibi exuam.]
πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίεσκε, *Heſ. in Theog.*
γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ.
Omnes occulebat, & in lucem non emittebat,
Terra in latebris, malo autem delectabatur opere.
Οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο. *Hom. Ilia. γ.*
„ ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ. *(diſſet.*
Haud enim ex amicitia eum abſcondiſſent, ſi quis vi-
„ *Æquè enim ipſis õnibus exoſus erat atq; mors atra.*

Abſque.

Absque. Sine.

Δίχα. νόσφι. ἀπόπροθεν. ἄτερ. ἄνευ. νόσφιν. ἐκτὸς. ἔκτοθι. ἄνευθε. ἔκτοσθε. ἔκτοσθεν. χωρίς.

Nonn. in Ioannem. Οἷα νόος πτερόεις, ἀνέμων δίχα, νόσφιν ἐρετμῶν,
Τηλεπόροις λιμένεσσιν ὁμίλεεν αὐτομάτη ναῦς.
Vt mens alata, ſine ventis, ſine remis,
Littoribus longè diſtantibus applicuit vltrò nauis.

Ibid. „ —θεοῦ γενετῆρος ἀπόπροθεν οὐδὲν ὑφαίνω.
„ *Abſque Deo Patre nihil facio,*

Homer. od. β. „ —ἄτερ σπείρου κεῖται πολλὰ κτεατίσσας.
„ *Abſque linteo iacet, qui multa poſſedit.*

Ibidem. „ —οὔτι ἄνευ θεοῦ ἥδε γε βουλή.
„ *Non abſque Deo hoc conſilium.*

οδ. ε. Καὶ μὲν οἱ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν.
Et quidẽ ipſi illinc venerũt, & abſq; labore perfecerũt.

οδ. ν. —ἔντοσθεν δὲ ἄνευ δεσμοῖο μένουσι.
Intus autem ſine vinculo manent.

οδ. ξ. Νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος.
Sine dominà & Laerte ſene.

Iliad. ε. οὐχ ὅγ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται.—
Non abſque Deo hæc furens facit.

Nonn. 23. Dion. Ἔκτοθι πηδαλίου, δίχα λαίφεος, ἐκτὸς ἐρετμῶν.
Sine gubernaculo, ſine velo, ſine remis.

Heſiodus. —κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων.
Abſque omni incommodo.

Apollon. Argon. δ. —λελίητο γὰρ ἀμφοτέροισι
Δηϊοτῆτος ἄνευθεν ὑπέρβια νείκεα λῦσαι.
Cupiebat vtriſque ſine pugnà ſuperbas contentiones dirimere.

Orpheus in hymn. „ Χωρὶς γὰρ σέθεν οὐδὲν ὅλως ζωῆς φύσιν ἔγνω.
„ *Sine te enim nihil omnino vita naturam nouit.*

Abſtineo.

Abstineo.

Ἀπέχομαι. ἀπέχω. εἴργομαι. ἀφίσταμαι. διέχομαι.

Θέρμων μὲν γὰρ πρῶτον ἀπέχετο, καὶ ῥαφανίδων, L. 2. epigr.
Μὴ δεῖν δουλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετήν.
Lupinis quidem primum abstinebat & raphanis.
Non decere inquiens ventri seruire virtutem.
Ἀλλοτρίων ἀπέχειν κλοπίμους χέρας.— Philipp. 4. epigr.
Ab alienis abstinere furaces manus.
„ Ἀρκεῖσθαι παρέουσι, καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι. Procylides
„ *Contentus sis præsentibus, & ab alienis abstine.*
„ Ἀγροῦ γειτονέοντος ἀπέχεο, μηδ' ἄρ' ὑπερβῇς. Idem.
„ *Ab agro vicini abstine, neque transgrediaris.*
Ἀλλ' εἴργου βρωτῶν, ὧν εἴπομεν. Pythagor.
Sed abstine cibis, quos diximus.
Ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαργον Pindar. Olymp. idyll. 1.
μακάρων τιν' εἰπεῖν.
„ Ἀφίσταμαι. Ἀκέρδεια λέλογχε
„ Θαμινὰ κακαγόρως.—
Mihi vero absurdum est, helluonem
Beatorum quempiam appellare.
„ *Abstineo. Noxa sortitur*
„ *Sæpe maledicos.*

Absum. absens.

Ἄπειμι. ἀπολείπομαι. οἴχομαι. ἀποίχομαι. νόσφι γίνομαι. Vide promitto. ἀπέχω.

„ Γῆρας ἐπὰν μὲν ἀπῇ, πᾶς εὔχεται. ἣν δέ ποτ' ἔλθῃ, Menecrat. 1. epigr.
„ Μέμφεται. Ἔστι δ' ἀεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον.
Senectutem quidem cùm abfuerit, omnes optant: sin quandoque aduenerit,
Accusant. Quippe semper melius est, quod debetur.
cum cætera nobis persolui, quàm deberi malimus, vt Brodæus.

Θωμᾶς

Nonn. in Ioannem. Θωμᾶς δ' ἐνδομύχων ἀπελείπετο μοῦνος ἑταίρων.
Thomas vero solus aberat sociis intus existentibus.

— οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς

Ho. od. β. δὴν ἀπάνευθε φίλων ὧν ἔσσεται, ἀλλά που ἤδη
ἐγγὺς ἐὼν τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
πάντεσσιν. — *Non enim Vlysses*
Diu procul ab amicis suis aberit, sed iam propè existẽs
His omnibus cædem & fatum parat.

Incerti 2. epigr. „ Τὸ ζῆν τοῦ μὴ ζῆν οὐδὲν ὅλως ἀπέχει.
„ *Viuere à non viuere nihil prorsus abest.*
.i. *Vita breuissima est.*

Idem od. β. Νόστον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.
Reditum sciscitaturus patris diu absentis.

Idem. Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἣν σὺ μενοινᾷς.
Tibi vero via non adhuc diu aberit, quam tu cogitas.

Idem. — ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
Vt illum de patre absente interrogaret.

Idem. — ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται, οὐδέ τι ἴδμεν
ζώει ὅγ' ἢ τέθνηκεν.
Quia iam diu abest, neque scimus,
Viuátne, an mortuus sit.

od. ι. Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας.
Sed quando tantum aberam, quanto spacio audiri potest clamans.

od ν. — οὐδέ μιν ἔγνω Ἤδη δὴν ἀπεών.
Neque ipsam nouerat (patriã) iã diu absens [Vlysses.]

Idem. ὡς ὁ μὲν οὕτως ἐστὶ σόος, καὶ ἐλεύσεται ἤδη
ἄγχι μάλ'. οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
δηρὸν ἀπέσσεται.
Sic hic quidem est saluus & veniet iam
Prope admodum. Nec adhuc procul amicis & patria terra diu aberit.

Musæus. Οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς.
Neque vicinorum quispiam aberat tum à festo.

— οἵ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν. Iliad. ζ.
Qui valde mei absentis desiderio tenentur.

Accedo. Vide Vado.
Accerso. Aduoco. Vide Voco.
Accumulo. Vide Augeo.

Accuso. Incuso. Culpam coniicio.

Κατηγορέω. αἰτιάομαι. ἐλεγχείην καταχεύω. ἐπιμέμφομαι. ἐλέγχω. μέμφομαι. κακηγορέω. καταμέμφομαι.

Ποῖον ἔπος φθέγγεσθε κατήγορον ἀνέρι τούτῳ; Nonnus in
Cuiusnam criminis virum hunc accusatis? Ioannem.
„ Ὢ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται. Odyss. α.
„ ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι. —
„ *Papa! quomodo Deos incusant homines!*
„ *Ex nobis enim dicunt mala esse.*
ὦ γέρον, ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο Idem od. ξ.
ἐξαπίνης· καί κέν μοι ἐλεγχείην κατέχευας.
O senex, sane fere te canes læserunt
Desubito. Et tu mihi probri causa fuisses.
εἴτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης. Iliad. α.
Siue is ob vota incusat, siue ob sacrificia.
— φθονεραῖς ἐπεμέμφετο μοίραις. Nonn. 8.
Inuidas accusabat parcas. Dion.
Καὶ φθονερῆς ἤλεγξε δόλον δυσμήχανον Ἥρης. Idem 35.
Et inuide accusauit dolum grauem Iunonis. Dion.
„ Δοῦλον μὴ βλάψῃς τι κακηγορέων πρὸς ἄνακτα. Phocylides
„ *Seruũ ne lædas maledictis accusans apud dominũ.*
Τὴν ἰδίην γνώμην κατεμέμψατο, καὶ τὸ μάθημα, Pallada 2.
Καὶ τοὺς πειθομένους ἀστρολόγοις ἀλόγοις. epigr.
Propriam sententiam incusauit, & mathesim, [futura prædicentem]
Et obedientes Astrologis alogis. [ratione carentibus.]

Ad.

Ad.

Εἰς. ἐς. πρὸς. ποτὶ. προτὶ. ἐπὶ. μετὰ. παρὰ. παραὶ.

ὀδ. ζ. Κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρεν μένος ἡμιονείων.
Puellam ad vrbem ferebat robur mulorum.
Nonn. in Ioannem. *[ferebant muli.]*
— εἰς ἐμὲ βαίνων. , *Ad me veniens.*
Idem. — ταχινὸς δὲ πρὸς ὑμέας αὖτις ἱκάνω.
Celer verò ad vos rursus venio.
Odyss. γ. — νῆας γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν κύματα.
Fluctus fregerunt naues ad petras.
ὀδ. ψ. Ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμὸν, ὄφρα ἴδωμαι.
Sed tamen eamus ad filium meum, vt videam.
Oppianus 2. de venat. — προπάροιθε παραὶ πόδας Ἐμβλώνοιο.
Ante ad pedes Emblonis.
Id. 4. de ve. — ἔβη μεθ' ὅμιλον ἑταίρων. *Iuit ad cœtum sodalium.*
Euenus Parius in epigr. ,, Πρὸς σοφίαν μὲν ἔχειν τόλμαν, μάλα σύμφορόν ἐστι.
,, Χωρὶς, καὶ βλαβερὴ καὶ κακότητα φέρει.
,, *Ad sapientiam quidem habere audaciam valde vtile est.*
,, *Alioquin & noxia est & damnum adfert.*
Pindar. 4. Nem. ἀγλαὸν παρὰ τύμβον. *Praeclarum ad tumulum.*

Adeo. Vide Vado.

Adæquo. Assimilo. Comparo. Æqualis.

Ἰσάζω. εἴσκω. ἴσον φημί. ἰσοφαρίζω.

Nonnus in Ioannem. Ἰσάζων θυέεσσι βοῶν φθισήνορα λοιβήν.
Adæquans sacrificiis boum, libationem hominum corruptricem.
ὀδ. ι. — τὸ μὲν ἄμμες εἴσκομεν εἰσορόωντες,

ὅσσον

ὅσσον θ' ἱστὸν νηὸς ἐεικοσόροιο, μελαίνης,
φορτίδος, εὐρείης, ἥτ' ἐκπεράᾳ μέγα λαῖτμα·
Τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι.
— *Illud* [*lignum*] *dicebamus esse tantum videntes,*
Quantus est malus nauis viginti remorum, nigræ,
onerariæ, latæ, quæ penetrat magnos fluctus.
Tanta erat longitudo, tanta crassities ad aspectum.
— ὄφρ' εὖ εἰδῇς **Iliad. α.**
ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος
ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.
Vt probè scias, quanto sim te fortior, timeatque alius
æqualem mihi se dicere & comparari ex aduerso.
„ ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων **Iliad. λ.**
„ ἰούς τ' ἐκτάμνειν, ἐπί τ' ἤπια φάρμακα πάσσειν.
„ *Medicus enim vir multis æquiparandus alijs*
„ *Ad sagittas exscindendas, & lenia pharmaca inspergenda.*
— τίς κεν ἑὸν δύναται μένος ἰσοφαρίζειν; **Apoll. Psa. 147.**
Quis eius potest robur æquiparare?
οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζει. **Hes. 2. ἔργων.**
Sic serotina aratio tempestiuæ adæquatur.
ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἤματα. — *Æquari noctesq; diesq;* **Ibidem.**
„ Οὔτ' ἄρ κάρτει κάλλος ἀνὰ κλόνον ἰσοφαρίζει. **Q. Calaber. l. 6.**
„ *Nec sanè robori pulcritudo in conflictu æquatur.*
— οἷς οὐδ' ὅσσον ἰσοφαρίζεις **Apollon. Argon. α.**
Ἠνορέην. — *Quibus neq; tantillum æqualis es virtute.*
— εἴτ' ἀμφήριστος ἐν ἀμφοτέρῃσι γενέθλη, **Oppian. 1. de piscatione.**
εἴθ' ἑτέρη προβέβηκε. *Siue æqualis in vtrisq; soboles, siue altera præcellit.*
„ ἶσόν τι κακόν ἐστιν ἀπ' ἐλπίδος ἐσθλὰ λίθεσθαι, **Nazianz. car. 58.**
„ Καὶ μέγα θάρσος ἔχειν, ὡς εὐπετές ἔμμεν ἄριστον.
„ *Æquale malum est extra spem bona ponere,*
[*desperare adeptionem.*]
„ *Et magnam confidentiam habere, tanquam facile sit, quod est optimum.* [*tanquam facilis sit virtus, præsumere.*]

Adhortor.

Adhortor, vide Hortor. *Adimo*, vide Aufero.
Adipiscor, vide Consequor. *Adiuuo*, vide Iuuo.
Administro, vide Curo, & Guberno.
Admiror, vide Miror.

Admoneo. Admonitio.

Παραίφαμαι. ὑποτίθεμαι. πινύω. παραγγέλλω & προλέγω. vide Mediocritas. παραινέω. παρειπεῖν.
. παραίφασις. παραιφασίη. ἐννεσίη. ὑποθημοσύνη. παραίνεσις. ἐφημοσύνη.

Iliad. λ. Τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
„ παρειπών; Ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
Quis scit si ei cum genio animum commoueas
„ *Admonens? bona enim est amici admonitio.*
Ὣς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως
αἴσιμα παρειπών. *Sic locutus heros mutauit fratris mentem aqua admonens.*

Nonn. Dion. Καί τινα μῦθον ἔειπε παραιφαμένη πρόμον Ἰνδῶν.
Et sermonem dixit admonens Principem Indorum.

Iliad. ω. Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες
Σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
Sed tu hunc verbis admonens cohibebas
Tua lenitate & tuis blandis verbis.

Iliad. φ. Ἀυτάρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἴκε πίθηαι.
Sed te prudenter admonebimus, si pareas.
— ὅς ῥά τε πάσης

Ibid. Εὖ εἰδῇ σοφίης ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης.
Qui omnem bene calleat sapientiam monitis Mineruæ.

Calab. 12. Παλλάδος ἐννεσίῃσι. — *Palladis monitis.*

& Orph. Argon. Ἕκτορ ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
Iliad. ν. *Hector non potes induci vt monitis pareas.*

Nazianz. ad virg. „ — πολιῆς δὲ παραίφασίς ἐστιν ἀρίστη.
„ *Canicies optima est admonitio.*

Idem car. 57. Οὔ τιν' ἐμῆς αἰδῶ θέντο παραιφασίης.
Nec vllam meæ reuerẽtiam habuerunt admonitionis.

„ Μᾶλλον

„ Μᾶλλον ἐγὼ πινυτοῖο παραίφασιν ἀνέρος εὑρὼν Orpheus lib. de lapidib.
„ τέρψομαι, ἤπερ χρυσὸν ἁπάντων κοίρανον ἀνδρῶν.
„ *Magis ego prudentis viri admonitione inuentâ*
„ *Delectabor, quàm auro omnium domino hominum.*
„ Μούνη δ' ἀφραδέοντα πινυσσέμεν, ἀλλὰ κατ' αἶσαν· Naumachius.
„ Καὶ πινυτὸν δεδάηκ' ἐρεθιζέμεν ἀνέρα λώβη.
„ *Sola autem [tu ô vxor] stultè quid agentem [maritum] admone, sed vti decet.*
„ *Et prudentem enim virũ irritare nouit contumelia.*
„ Ἀλλ' οἱ μὲν πεπίθοντο παραιφασίῃσιν ἑταίρων. Q. Calab.
„ Ἀνδράσι γὰρ πινυτοῖσι πέλει νόος ἤπιος αἰεί.
„ *Sed hi quidem sociorum monitis paruerunt.*
„ *Viris enim cordatis semper placida mens est.*
Τῷ νῦν ἡμετέρῃσι παραιφασίῃσι πίθεσθε. Apollon. Argon. β.
Propterea nunc nostris monitis obtemperate.
Αὐτὸς μὲν τὰ πρῶτα σαώτερος, εὖ δὲ καὶ ἄλλον Aratus in Phaenomenis.
παρειπὼν ὤνησεν. *Ipse quidẽ primò magis saluus, deinde & alium bene admonens iuuit.*
„ Φευκτὸν δ' ἡ τρηχεῖα παραίνεσις. ἡ Σαμίη δὲ Agathias 4. epigr.
„ Τὸ γλυκὺ τοῦ μύθου καλὸν ἔχει δέλεαρ.
„ *Res est quæ vitatur, aspera admonitio. Samia autem [Æsopica]*
„ *Suauitas fabulæ pulchram habet illecebram.*
Σύ τοι σχέθων νιν δεξιᾷ χειρὸς ὀρθὰν Pindar. 6. Pyth.
ἄγεις ἐφημοσύναν· τάν ποτ' ἐν οὔρεσι
φαντὶ μεγαλοσθενεῖ Φιλύ-
ρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ Πηλήϊδα πα- ραινεῖν.
Tu vtique tenens eum dextrâ manu, rectam
Refers admonitionem, quâ aliquando in montibus
Philyræ filium ferunt admonuisse robustissimum
Pelidam parentibus orbatum.

Adolescens. Iuuenis. Adolescentia. Iuuentus.

Νέος. ἠΐθεος θαλέθων. αἰζήϊος ἀνήρ. Vide Iaculor. παιδνὸς. κουρότερος. αἰζηός. κουρίζων. ἡβητής. νέος πεποτημένος ἥβῃ. κοῦρος. νεηνίας. Vide Dormio. πειρώμενος ἥβης. ἀρτίχνοος ἀνήρ. ἥβης ἄνθος ἔχων. ἄκρηβος. ἔφηβος.

Od. γ. Ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Sed iunior est, æqualis ætas est mihi ipsi.
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἕπονται
πάντες ὁμηλικίη μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
Alij vero propter amicitiam iuniores viri sequuntur
Omnes æquales magnanimi Telemachi.

οδ. ζ. Πέντε δέ τοι φίλοι υἷες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν
οἱ δύ' ὀπυίοντες, τρεῖς δ' ἠΐθεοι θαλέθοντες,
οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἵματ' ἔχοντες
ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν.
ὣς ἔφατ'. αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
πατρὶ φίλῳ. ὁ δὲ πάντα νόει, καὶ ἀμείβετο μύθῳ.
Quinque tibi cari filij in ædibus sunt,
Duo coniugati, tres iuuenes florentes,
Hi semper volunt recenter lotas vestes habentes
Ad tripudium ire. Hæc autem omnia mihi curæ sunt.
Sic dixit. Verebatur enim floridas nuptias nominare
Patri charo. Is autem omnia intelligebat, & respondebat verbo.

οδ. λ. Καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο.
Et perfecissent [gigantes, quod cogitarant] si ad pubertatem peruenissent.
Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱὸς, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητὼ
ἀμφοτέρω, πρὶν σφῶιν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
ἀνθῆσαι, πυκάσαι τε γένυς εὐανθέϊ λάχνῃ.
Sed perdidit Iouis filius, quẽ pulcricoma genuit Lato-(na,
Ambos [gigantes] antequam eis sub temporibus lanugo
Floreret, tegereturq; gena beneflorenti barba.

οδ. ο. Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἥβην πολυήρατον ἱκόμεθ' ἄμφω.
At postquã ad pubertatẽ amabilẽ peruenimus ambo.

οδ. τ. Παῖς δ' ἐμὸς ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος ἠδὲ χαλίφρων,
γήμασθ' οὔ μ' εἴα πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν.
νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνει,
καὶ δή μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο.
Filius vero meus quamdiu erat adhuc paruulus & imprudens, Nubere me non sinebat mariti domo relictã: Nunc vero cùm magnus est, & pubertatem

attingit

attingit, Ita è contrario me precatur, vt domo exeã.
— μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισι. ὀδ. φ.
Neque contende cum viris iunioribus.
— ὃ κουρίζων φορέεσκε. *Quod iuuenis ferebat.* [σάκος. *scutum.*] ὀδ. χ.
Ἠβηταὶ γεραροὶ, καὶ παρθένοι ἑλκεσίπεπλοι. Apollin.
Puberes honorati & virgines vestitrahæ. Psal. 148.
[longis vestibus indutæ.]
— βόε δ' ἐνναετήρω
ἄρσενε κεκτῆσθαι (τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν)
ἥβης μέτρον ἔχοντε, τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω. Hes. 1. ἔργ.
Boues autem nouennes masculos possideas (horũ enim robur non imbecillum)
Adolescentia mensurã habẽtes, ad laborandũ optimos.
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετὴς αἰζηὸς ἕποιτο Idem.
ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον.
Hos autem simul quadragenarius iuuenis sequatur
Pane cenatus quadrifido, octo bolorum.
„ Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται. Idem.
„ *Iunior enim vir ad æquales euolat animo.*
Ὁπλότερος γενεῆφι, ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις. Iliad. ς.
Iunior natu, cæterum prudenter loqueris.
Sic ὁπλότατος. *natu minimus. Odyss.* Δ'
Πῶς νέος ἰθύνειεν ὁδὸν πεποτημένος ἥβῃ; Apollin.
Quomodo iuuenis dirigat viam elatus pubertate! Psal. 118.
Ἐκ Λιβάνου νέος οὗτος, ὅπη Κυθέρεια χορεύει. Nonn. 4.
Ἤλιτον, οὐ τάχα Κάδμον ἐπιχθονίη τέκε γαστήρ. Dion.
ἀλλὰ Διὸς γένος ἔσχεν· ἑὴν δ' ἐψεύσατο φύτλην.
E Libano iuuenis hic est, vbi Cytherea choreas ducit.
Erraui. Fortè Cadmum terrenus non peperit venter,
Sed Iouis genus habet. Suam vero mentitur progeniẽ.
Ὤλεσον ἀμήσασα ταχὺν φθιμένης στάχυν ἥβης;
Maturam demetens celerem morientis spicã iuuentæ Nonn. 7. Dion.
[morte rapiens adhuc iuuenem.]
— ἄκρηβος ἐὼν ἔτι. — *Adhuc adolescentulus.* Theocr. Idyll. 8.
— ὅττι κομίζεις
Σύμφυτον ἠνορέῃ κεκερασμένον ἄνθεμον ἥβης. Nonn. 37. Dion.

Quia fers congenitum fortitudini mistum florẽ iuuẽta.
[quia fortis es & iuuenis]

Idem 38. Ἀλλ' ὅτ' ἀνηέξητο φέρων εὐάνθεμον ἥβην
Sed postquam creuit ferens bene floridam pubem.
[cùm adoleuit.]

Sic Pindarus olymp. 1. εὐάνθεμος φυὴ, *Florida ætas.*

Iliad. γ. „ Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται.
„ Οἷς δ' ὁ γέρων μετέῃσιν, ἅμα πρόσσω, καὶ ὀπίσσω
„ Λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
„ *Sẽper autẽ iuniorum virorum animi instabiles sunt.*
„ *Quibus autẽ (rebus) senex interfuerit, simul ante &*
„ *Prospicit, vt quã optima inter vtrosq; fiant. (post*

Iliad. ω. Παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους δὲ γέροντας.
Pueros pubescentes & canos senes.

Iliad. λ. — ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον.
Pubertatem gloriosam attigit.

Iliad. ξ. Ἐκ νεότητος ἔδωκε, καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
Ἀργαλέους πολέμους. —
A iuuentute dedit & vsq; ad senectutem administrare difficilia bella.

Iliad. ψ. Ὅν τ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης.
Quem [discum] iuuenis emisit vir pubertatem experiens.

Iuuenis Antilochi apud Menelaum excusatio.

Ibid. „ Οἶσθ' οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι.
„ Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
„ Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη.
„ *Scis quales iuuenis viri transgressiones sunt,*
„ *Leuior enim mens est, tenueque consilium,*
„ *Quare tibi ferat animus. [patienter sustineas]*

Ibid. — Ἐπεὶ οὔτι παρήορος, οὐδ' ἀεσίφρων
„ Ἦσθα πάρος. νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
Quandoquidem nequaquam leuis, neque stolidus
„ *Eras antehac. Nunc autem mentem vicit iuuentus.*
[peccatum est iuuentæ.]

Orpheus in Symm. Ἐν ταχύτητι βίου παύων νεοήλικας ἀκμάς. [θάνατος.]
In celeritate vita adimens iuuenilẽ vigorem. [mors.]

Νῦν

Νῦν δὲ σὺ μάλα πάγχυ μέγ' εὔχεαι, οὕνεκα θυμὸς — *Q. Calab. lib. 2.*
» Θαρσαλέος νέου ἀνδρὸς, ἐλαφρότερόν τε νόημα.
» Τῷ ῥα καὶ ὑψηλὰ φρονέων ἀποφώλια βάζεις.
Nunc vero tu supra modum gloriaris. Nam animus
» *Confidens est iuuenis viri, & leuior mens.*
» *Idcirco & alta sapiens, vana loqueris.*
Πηλείδης κατέπεφνεν ἔτ' ἄχρονον, εἰσέτι νύμφης — *Idem li. 4.*
νήιδα, νηπιάχοισιν ὁμῶς ἔτι κουρίζοντα.
Pelides obtruncauit adhuc impuberem, adhuc sponsæ
Ignarum, & cum pueris adhuc ludentem.
Ἀλλά μιν εἰς πόλεμον φθισίμβροτον ἤγαγε μοῖρα — *Ibid.*
ἥβης ἀρχόμενον πολυγηθέος, ὁππότε φῶτες
θαρσαλέοι τελέθουσιν.—
Sed eum in prælium perniciale duxit parca
Pubertatis lætæ annos inchoantem, cùm homines
Audaces sunt.
» Καὶ πολιὴν ἀνέτειλε νέος, καὶ γήραος ἐλαφρὸν — *Nazianz.*
» Ἔδρακον ἀρτιχνόοιο πολὺ σθεναρώτερον ἀνδρός.
» *Protulit & canos iuuenis, viridemque senectam*
» *Vidi vincentem iuuenilia robore membra.*
» Ποῦ δὲ λόγοι πτερόεντες; ἐς ἠέρα. ποῦ νεότητος — *Id. car. 8.*
» Ἄνθος ἐμῆς; ὄλωλε. τὸ δὲ κλέος; ᾤχετ' ἄϊστον.
» *Vbi sermones veloces? In aëre. Vbi iuuentutis*
» *Flos mea? Periit. vbi gloria? transiit incognita.*
—νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν, — *Tyrteus.*
ὄφρ' ἐρατῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ.
Iuuenibus omnia similis est, dummodo pubertatis pulcrum florem habeat.
—ἠΰτε κοῦροι — *Oppian. 1. de piscat.*
ἠΐθεοι στείχουσι, νέον γένος.— *Sicut pueri virginei incedunt, noua soboles.*
» Ξυνὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι, ὄφρα τις ἥβης — *Theognis.*
» Ἀγλαὸν ἄνθος ἔχων, καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοῇ.
» *Communiter homines admonebo, vt adolescentiæ*
» *Splẽdidum florem habens, etiam animo bona sapiat.*
» —Οὐ γὰρ ἀνηβᾶν — *Idem.*
» Δὶς πέλεται.— *Nec enim repubescere bis datur.*

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Hom.od. φ Τῶν ἕνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς
παιδνὸς ἐών. — *Horum gratia magni itineris legationem obiuit Vlysses adhuc adolescens. Hesychius. Alij: adhuc puer.*

Theognis. Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροιὴν ῥέει ἄσπετος ἱδρώς,
πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὁμηλικίης
„ Τερπνὸν ὁμῶς, καὶ καλόν· ἐπεὶ πλέον ὤφελεν εἶναι.
„ Ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται ὥσπερ ὄναρ
„ Ἥβη τιμήεσσα· τὸ δ' οὐλόμενον, καὶ ἄμορφον
„ Αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται.
Subito mihi quidem per corpus fluit immensus sudor,
Consternorq; intuens florem iuuentutis
„ *Iucundum simul & pulcrum. Siquidem diutius debebat esse.*
„ *Sed breuis est velut somnium*
„ *Adolescētia preciosa. Pernicialis vero ac deformis*
„ *Mox supra caput senectus impendet.*

Antipatri 3. epigr. Οὐδ' ἐς ἐφηβείην ἐλθὼν τέκος. — *Neque dum ad pubertatem progressus filius.*

Apollin. Psal. 70. — ἐκ νεοθηλέος ἥβης. *A florida adolescentia.*

L. 5. epigr. Incerti. Φαίνετο μὲν νεότητι κεκασμένος. οὐδὲ γὰρ ἦεν
ἄνθει λαχνήεντι γενειάδος ἄκρα χαράξας. (hæc
Apparebat quidē iuuentute adornatus. Nec enim ad-
Flore lanuginis summas genas signauerat.

Pindar. olymp. 4.
„ Φύονται δὲ καὶ νέοις „ Ἐν ἀνδράσι πολιαὶ
„ Θαμά, καὶ παρὰ τὸν ἁλικίας „ Ἐοικότα χρόνον.
„ *Nascuntur etiam iuuenibus* „ *In viris cani.*
„ *Frequenter, etiam præter ætatis*
„ *Congruum tempus [ante senectutem.]*
i. In iuuenibus sæpe est prudentia senilis.

Id. olym. 6. — τερπνᾶς δ' ἐπεὶ χρυσοστεφάνοιο λάβεν
καρπὸν ἥβας
Postquam autem iucundæ Auro-coronatæ cepit
Fructum pubertatis. [postquam adoleuit.]

Idem 9. Pyth. — οἷον ἀταρβεῖ νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ
μόχθου καθύπερθε νεᾶνις ἦτορ ἔχοισα, φόβῳ
δ' οὐ κεχείμανται φρένες; τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν;

Vt

Vt intrepido Certamen subit capite,
Supra laborem adolescentula
Cor habens, neque metu Præcordia fluctuant!
Quis eam genuit hominum?

Idem Pindar.7.Nem.adolescentiam vocat ἀγλαόγυιον ἥβην, *splendidam membris pubertatem.*

„ Θνητῶν δ' ὄφρα τις ἄνθος ἔχει πολυήρατον ἥβης — Simonides.
„ Κοῦφον ἔχων θυμὸν πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ.
„ Οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηράσεμεν, οὐδὲ θανεῖσθαι,
„ Οὐδ' ὑγιὴς ὅταν ᾖ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.
„ Νήπιοι οἷς ταύτῃ κεῖται νόος, οὐδέ τ' ἴσασιν,
„ Ὡς χρόνος ἔσθ' ἥβης, καὶ βιότοι' ὀλίγος
„ Θνητοῖς ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν, βιότου ποτὶ τέρμα
„ Ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλῆθι χαριζόμενος.

„ *Dum quis mortalium inamabili est flore ætatis*
„ *Leuem habens animum, semper inania appetit.*
„ *Nec enim fore cogitat vt consenescat aut moriatur,*
„ *Neque dum sanus est, laboris curam suscipit.*
„ *Stulti sunt, quibus mens inest eiusmodi, neque sciunt,*
„ *Quàm exiguum sit tempus adolescentiæ & vitæ*
„ *Mortalibus. At tu cum hæc noueris, vsq; ad vitæ finē*
„ *Animæ tuæ bona gratificans sustine.*

Adoro. Vide Colo.

Adsum. Præsens sum. Adsto.

Πάρειμι. ἵσταμαι. παρίσταμαι. παραγίνομαι. παρατυγχάνω.

Ἠνίδε πῶς φιλέει, καὶ Λάζαρον οὐ παρεόντα. — Nonnus in Ioannem.
Ecce quomodo amat Lazarum etiā non præsētē.

Ἀλλὰ χάριν λαοῖο παρισταμένοιο πιφαύσκω.
Sed propter populum præsentem dico.

Ἱσταμένῳ νεφεληδὸν ἄναξ ἐπετέλλετο λαῷ. — Hom.
Adstanti globatim populo rex imperabat.

Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον. οὐ γὰρ ἔφαντο — od. δ.
ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηλήϊον, ἀλλά που αὐτοῦ
ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι ἠὲ συβώτῃ.
Sic dixit. hi autē in animo stupebāt. nō enim putabāt

In Pylum abiisse Neleiam,sed alicubi in ipsius
Agro, aut ouibus adesse, aut subulco.

Τοίη γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔρχεται,ἥν τε καὶ ἄλλοι
ἀνέρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι·δύναται γὰρ
Παλλὰς Ἀθηναίη,σὲ δ' ὀδυρομένην ἐλεαίρει.

Talis enim ei comes simul vadit,qualem & alij
Viri optauerint adesse;potens est enim
Pallas Minerua:te vero lamentantem miseratur.

Id. ε. — καί σφιν παρεγίνετο δαιτί.

Et ipsis aderat in conuiuio.

Iliad. λ. Οἴη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν.

Sola enim dearum aderat pugnantibus.

Ibid. Οἱ δ' ἄλλοι οὔ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἕκηλοι
σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο.—

Alij ipsis nõ aderãt dij,sed quieti suis in ædibus sedebãt.

Aduerto. Obseruo. Animaduerto.

Ἐπιφράζομαι.νοέω.φυλάσσω.δοκεύω.οὐκ ἀλαοσκοπίην ἔχω .i. diligenter obseruo. ἀναφράζομαι. ἀποφράζομαι. ἔχω νόον ἐν φυλακῇσι. ἀμφιδοκεύω.φράζομαι.σκοπάζω. σκέπτομαι.

Id. θ. Αὖψ Ὀδυσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων·
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ',ἠδὲ νόησεν
ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ·βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.

Rursum Vlysses capite operto lugebat.
Ibi alios quidem omnes latebat lachrymas fundens.
[nullus aduertebat.]
Alcinous vero eum solus obseruauit , atq; aduertit
Illi assidens,grauiter autem gementem audiuit.

Id. τ. Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀΐσατο, μή ἑ λαβοῦσα
οὐλὴν ἀμφράσσαιτο,καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.

Statim enim in animo cogitauit,ne ipsum tenens,
Cicatricem animaduerteret,& manifesta res fierent.

Hes. ἔργ. α. Ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας,καὶ σχέτλια ἔργα
ἠέρα ἑσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.

Immor-

Immortales Iouis custodes mortalium hominum,
Qui obseruant iudicia & praua opera,
Caligine induti passim oberrantes per terram.
Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπὶ νῶτα δοκεύσας. **Hes. in**
Ipse autem homicidam Martem post terga obseruans. **Scuto.**
Τῷ ὅγε ὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων **Idem in**
παῖδας ἑὺς κατέπινε. Ῥέην δ᾽ ἔχε πένθος ἄλαστον. **Theog.**
Ideo hic non cæcam speculationẽ habebat, sed obseruãs
Filios suos deuorabat. Rheam autem tenebat luctus intolerabilis.
„ — Τὸ μὲν ὔτις ἐπεφράσατ᾽, ὐδ᾽ ἐνόησε. **Iliad. ι.**
„ *Hoc quidem nullus animaduertit, neq; considerauit.*
Τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑποφρασθεὶς μεγάλῃ ὀπὶ νείκεσεν Ἴδας. **Apollon.**
Quem vt animaduertit Idas, magnâ voce obiurgauit, **Argon. α.**
— μετάλμενον ἀμφεδόκευεν. *Transilientẽ obseruabat.* **Bion idyll. 2.**
„ Νήπιος, ὃς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῇσι· **Theognis**
„ Τὸν δ᾽ αὐτῦ ἴδιον ὐδὲν ἐπιστρέφεται. **in sentẽtijs**
„ *Stultus est qui meam quidem mentem habet in custodiis. [obseruat.]*
„ *Suam autem ipsius propriam nihil curat.*
Πάντη δ᾽ ὄσσε φέρων ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον, **Theocr.**
εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι, πάρος γ᾽ ἐμὲ κεῖνον ἰδέσθαι. **idyll. 25.**
Oculos autẽ circũferens, perniciosũ monstrũ obseruabã,
Si illud viderem, priusquam me videret.
Ἤματος ἦν τὸ μεσηγὺ, καὶ ὐδ᾽ ὅπῃ ἴχνια τοῖο **Ibid.**
φρασθῆναι δυνάμην, ὐδ᾽ ὠρυθμοῖο πυθέσθαι.
Erat meridies, nec vsquam eius vestigia
Obseruare poteram, nec rugitum audire.
— πάντη δὲ δίεδραμεν ὀφθαλμοῖσι **Ibidem.**
σκεπτόμενος. *Vndique autẽ percurrebat oculis obseruãs.*

Adulari. Vide Blandiri. *Ædes.* Vide Domus.

Ædifico. Fabrico.

Δέμω. ποιέω. τεύχω. δῶμα τίθημι. Vide Vxorem duco. δομάω. ἐκτελέω.

Ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει καὶ ἐδείματο οἴκυς, **οδ. ζ.**
καὶ νηὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ᾽ ἀρύρας.

Circum

Circum vrbem murum duxit, & ædificauit ædes,
Et templa fecit deorum, & diuisit agros.
Ἔνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσι
πείσματα καὶ σπεῖρα, καὶ ἀποξύνουσιν ἐρετμά.
Ibi nauium armamenta nigrarum curant
Rudentes & funes, & expoliunt remos.
Od. ι. Τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς,
καὶ παρέθηκ' ἑτάροισιν, ἀποξῦναι δὲ κέλευσα.
οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν, ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστὰς
ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ.
Huius [ligni] tantũ quãta vlna est, ego abscidi adstãs,
Et tradidi socijs, expolireque iussi.
Ipsi autem leuigarunt: Ego deinde adstans acui
Summitatem. Moxq; captum adussi in igni ardente.
Ibid. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν, ἠὲ σκέπαρνον
εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτει μεγάλα ἰάχοντα
φαρμάσσων (τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν)
ὣς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.
Sicut autem cùm vir faber securim magnã, aut asciã
In aqua frigida mergit valde resonantem [stridentẽ]
Consolidans (hoc enim vtiq; ferri robur est,)
Sic huius [Polyphemi] stridebat oculus oleaginum cir-
Odyss. μ. Αἶψά κεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηὸν (*ca vectem.*
τεύξομεν, ἔνθά κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Statim Soli Hyperioni opulentum templum
Faciemus, ibiq; ponemus statuas multas & bonas.
Hes. 2. ἔργων. Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπειν.
Neque domum faciens imperfectam relinquito.
Nonn. 6. Δωμήθη δὲ μέλαθρα. — *Ædificata verò sũt palatia.*
Dion. Λάεσι δ' εὐτύκτοις δωμήσατο οἶκον ἀνάσση.
Orpheus Argon. *Lapidibus sculptis ædificauit domum reginæ.*
Apollon. Argon. β. Εἴσομαι ἱερὸν αἰπύ· τὸ μὲν μάλα τηλόθι πάντες
ναυτίλοι ἀμπέλαγος θηεύμενοι ἱλάξονται.
Condam templum altum: quod valde procul omnes
Nautæ per pelagus admirantes venerabuntur.
Dionys. de situ. — ἐπ' ἀκροπόληϊ μέγαν δόμον εἵσατο Βήλῳ.
In arce vrbis magnam domum condidit Belo.

,, Καὶ

„ Καὶ γάρ τις δόμον αἰπὺν ὁρῶν, δωμήτορα λεύσσει. Nazianz. car. 61.
„ Καὶ ναῦς ναυπηγοῖο διάγγελος, οὐ λαλέουσα.
„ *Etenim quispiam domum altam videns, ædificatorem cernit,*
„ *Et nauis naupegi est nuncia, non loquens.*
.i. Creator ex creatis cognoscitur.
„ Τίς δὲ δόμον πότ' ὄπωπεν, ὃν οὐ χέρες ἐξετέλεσσαν; Id. 5. arcan.
„ *Quis domum vnquam vidit, quam manus non exædificarunt?*

Ægroto. Morbus. Infirmitas.

Νοσέω. ἀσθενέω. αἴθομαι νούσῳ. ἐλελίζομαι νούσῳ. κάμνω νούσῳ. νοῦσον ἔχω.

Ἦν δέ τις ἀσθενέων νοσερῷ πυρὶ Λάζαρος ἀνήρ. Nonn. in
Erat vir quidã Lazarus morbido igni lãguens. Ioannem.
Γνωταὶ δ' ἀσθενέοντος ὁμόγνιον ὡς ἴδον ἄμφω Ibid.
γυιοβόρῳ μάστιγι πεπηγότα γείτονα πότμου.
Sorores verò ambæ ægrotantis vt fratrem viderunt
Flagello membriuoro labefactatum, vicinum morti.
Λάζαρος, ὃν φιλέεις, ἐλελίζεται αἴθοπι νούσῳ. Ibid.
Lazarus, quem amas, torquetur ardenti morbo.
— ὅτε Λάζαρος αἴθετο νούσῳ.
Quando Lazarus vrebatur morbo.
Ὡς κλύεν ἀγγελίην, ὅτι Λάζαρος Ἄϊδι νεύων
κέκλιτο νουσαλέῳ πεπεδημένος ἅψεα δεσμῷ.
Vt audijt nuncium, quod Lazarus ad inferos vergens
Iacebat morboso impeditus membra vinculo.
[*afflictus morbo & moribundus.*]
Ξείνῳ πένθεϊ κάμνεν. — *Nouo dolore laborabat.* Nonn. 21.
Sic dici potest. νόσῳ κάμνειν. *Morbo laborare.* Dion.
— ὁ δὲ θρασὺς ἕλκεϊ κάμνων
Ἀκαμάτων δόρυ θοῦρον ἑῶν ἀπεσείσατο χειρῶν. Idem 28. Dion.
— *Hic verò audax vulnere laborans*
Indefessis hastam impetuosam excussit suis manibus.
„ Νοῦσόν γ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι. οδ. ι.
„ *Morbus à Ioue immissus non potest euitari.*
Οὔτέ τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα οδ. λ.

Τηκεδόνι ςυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μήδεα φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
Σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.
Neque igitur aliquis me morbus inuasit, qui maximè
Tabe tristi membris exemerit animam,
Sed me tui desiderium, & tua cura, ô inclyte Vlysses,
Tuaq; benignitas dulci animo priuarunt.

Hes. 1. ἔργων.
„ Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ, ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ
„ αὐτόματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι.
„ *Morbi vero hominibus in die & in nocte*
„ *Vltro oberrant mala hominibus ferentes.*

Hes. in Scuto.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαςὸν ὑπεκπροφύγοι κακότητα
νούσου ὑπ' ἀργαλέης, ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ.
Sicut cùm vir libenter effugeret miseriam,
Ex morbo difficili, aut etiam è fortibus vinculis.

Nonn. c. 8.
Εἶχε δυσαλθήτῳ πεπεδημένα γούνατα νούσῳ.
Habebat incurabili vincta genua morbo.

Idem 19. Dion.
— Πόσις δ' ἐμὸς ἔμπεσε νούσῳ.
Maritus autem meus incidit in morbum.

Orpheus de lapid.
Οὐδέ ἑ νοῦσος ἄκικυς ἐνὶ μεγάροισι δαμάσσει.)
Neque eum morbus imbecillus in ædibus affliget.

Apollon. Argon. β.
— ἀλλά νυ καὶ τὸν
Α'ὐθι μινυνθαδίη πάτρης ἑκὰς εὔνασε νοῦσος.
Sed & illum ibi subitaneus procul à patriâ sopiuit morbus.

Id. Argon. γ.
Ἠ' νύ σε θευμορίη περιδέδρομεν ἄψεα νοῦσος;
An tibi fatalis percurrit corpora morbus!

Mimnermus.
„ Ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον· οὐδέ τις ἐςὶν
„ Ἀνθρώπων, ᾧ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδῷ.
„ *Alius morbo lethali tenetur. Nec vllus est*
„ *Hominum, cui Iupiter non mala multa tribuat.*

Agathias 4. epigr.
Τί ςενάχεις κεφαλὴν κεκακωμένος;—
Quid gemis capite laborans?

Theocr. idyll. 25.
—οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνοις
βουκολίοις. *Nullus enim morbus inuasit illa armenta.*

Morbi in Syriâ insulâ supra Ortygiam nulli, neq; item fames.

Νῆσος

Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴ που ἀκούεις, *Ho. od. 8.*
Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο,
οὔτι περιπληθὴς λίην τόσον, ἀλλ᾽ ἀγαθὴ μὲν,
εὔβοτος, εὔμηλος, οἰνοπληθὴς, πολύπυρος.
πείνη δ᾽ οὔποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
νοῦσος ἐπὶ στυγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Insula quædam appellatur Syria, si forte inaudisti,
Supra Ortygiam, vbi conuersiones solis sunt,
Non magna admodum, sed bona,
Bobus, ouibus, vino, frumento abundans.
Hic fames nunquam populum inuadit, nec alius vllus
Morbus odiosus miseris hominibus inest.

Quomodo ergo moriuntur?

Ἀλλ᾽ ὅτε γηράσκωσι πόλιν κάτα φῦλ᾽ ἀνθρώπων, *Ibidem.*
ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
Sed cùm senuerint in vrbe secla hominum, [homines]
Ingressus Apollo argenteo-arcu-insignis vnà cũ Dianâ
Pulcris suis telis adoriens interimit.
— Si credere fas est.

Æstas. Æstus.

Θέρος. θέρειος καματώδεος ὥρη. ἴδος.

» Δείκνυε δὲ δμώεσσι, θέρεος ἔτι μέσσου ἐόντος· *Hes. 2.*
» Οὐκ αἰεὶ θέρος ἔσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς. *ἔργων.*
» *Dic autem famulis, æstate adhuc mediâ:*
» *Non semper æstas erit, facite domicilia.*
— ἐπεὶ κεφαλὴν, καὶ γούνατα Σείριος ἄζει. *Ibid.*
Cùm caput & genua Sirius exsiccat.
[diebus canicularibus.]
Αὐαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καύματος. —
Aridum verò corpus est ab æstu.
Ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος καματώδεος ὥρης. *Ibid.*
In finem progressa æstate, tempore laborifero.
— ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ. *Theocr. idyll. 25.*
Cùm æstas tempestiua venerit.
Ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ *Hes. in Scuto.*

ὄζῳ

ὄζῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
Ἄρχεται, ᾧ τε πόσις, καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρση.
Cum autem nigras alas habens sonora cicada
Ramo viridi insidens æstatem hominibus canere
Incipit, cui & potus & cibus est ros vegetans.

Ibidem. Καί τε πανημέριός τε καὶ ἠῷος χέει αὐδὴν
ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὁπότε χρόα Σείριος ἄζει.
Et tota die & mane fundit vocem, [cicada]
Æstu in grauissimo cùm corpus torret Sirius.

Ibidem. Τὰς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰολόωνται,
Hoc [milium] æstate seminant, cùm vuæ variæ fiunt.

Nonn. 12. dion. — Ἐτησιὰς ἔρχεται αὔρη
Δίψιον εὐνάζουσα πυρώδεος ἀστέρα μαίρης.
— Etesia venit aura
Siticulosum sopiens ignita astrum caniculæ.
[æstatis maximos calores.]

Ibid. Ὁππότε θερμαίνει σε θερειγενέος δρόμος ὥρης.
Cùm calefacit te æstiui cursus temporis.

Idem 16. Dion. Εἰ δὲ θερειγενέος τρομέεις φλόγα διψάδος ὥρης,
ἡμερίδων ὅρπηκας ὑπὲρ λεχτροῖο φυτεύσω.
Si vero æstati-gena tremis facem siticulosæ horæ,
Vitium ramos ad lectum plantabo.

Q. Calab. lib. 4. — θέρευς εὐθαλπέος ὥρη,
ὁππότε λήια πάντα κατὰ χθονὸς αὐαίνηται.
Calidæ æstatis tempore cùm fruges omnes in agro siccescunt.

Ætas. Ἡλικίη.

L. 5. epigr. Incert. Σοὶ τόδε Κωνσταντῖνε τεὴ τροφὸς ὤπασε νίκη
παιδόθεν ἑσπομένη πᾶσαν ἐφ' ἡλικίην.
Tibi hoc ô Constantine tua nutrix dedit victoria
A puero per omnem ætatem insequens.

Iliad. 4. — γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἁπάντων.
Ætate autem minimus eram omnium.

Iliad. i. Ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δή κε καὶ παῖς εἴης
ὁπλότερος γενεῆφιν, ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις.
Sanè quidem & iuuenis es, meusque etiam filius esses

Iunior

Iunior ætate, cæterum prudenter loqueris.

—Ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἠδ' ἴα πάτρη. *Iliad. ν.*

Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ πλείονα ᾔδη.

Vtrique idem genus & vna patria:

Sed Iuppiter prior natus erat & plura norat.

— Τὸν δ' οὔτι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι. *Iliad. γ.*

οὕνεκά οἱ μετὰ πᾶσι νεώτατος ἔσκε γόνοιο,

Καί οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα.

Quem neutiquam pater sinebat pugnare,

Quia illi inter omnes minimus erat natu,

Et ei carissimus erat, pedibus autem omnes vincebat.

Μηδὲ κατακτείνειεν ὁμηλικίην ἐλεήσας. *Ibid.*

Neque occideret parem ætatem miseratus.

— Σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος. — *Tu enim natu minor.* *Iliad. φ.*

Ἤν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἠδ' ἐλεήσῃ *Iliad. χ.*

γῆρας. — *Si fortè ætatem reuerebitur & miserebitur senectutis.*

— ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα.

Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμί, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων *οδ. β.*

πυνθάνομαι, καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός,

πειρήσω, ὥς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω.

— *Ego vero paruulus eram.*

Nunc vero quando sum magnus, & aliorum sermones audiens Interrogo, & mihi crescit intus animus,

Tentabo, vt vobis mala fata immittam.

Καὶ μέν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ

εἵπετο. *Et quidem eum præco sequebatur paulo natu maior quàm ipse.* *οδ. τ.*

Πρεσβύτατος παίδων, ὅσσοι Πύλῳ ἐξεγένοντο. *Apollon.*

Maximus-natu filiorũ, quotquot ex Pylo oriũdi erãt. *Argon. α.*

Τῶν ἄμφω γνωτὸς προγενέστερος— *Ibid.*

Horum amborum frater natu maior.

Τηθύος, Ὠκεανοῦ τε πανοπλοτάτην γεγαυῖαν. *Id. Argon. γ.*

Tethydis & Oceani minimam natu filiam.

— Οἱ μὲν ἔασιν

ὁπλότεροι. τοὶ δ' εἰσὶ γεραίτεροι. οἱ ἐνὶ μέσσῃ *Oppian. 3. de piscat.*

ὥρῃ — *Hi quidem sunt iuniores; isti autẽ sunt seniores,*

alij in mediâ ætate.

Idem 5. de piscat. — ὔτι παλαιὸν, ἐφ' ἡμετέρῃ δὲ γενέθλῃ.
Nec antiquitus, sed in nostrâ ætate.

Callimac. in hymn. Πρεσβυτάτη νυμφέων. — *Natu maxima nympharum.*

Ibid. Πρωτίστη γενεῇ. — *Prima natu.*

Phocylides „ — κωλυέτω ὑέα μήτηρ.
„ ἢ καὶ πρεσβύτατοι γενεῆς ἢ δημογέροντες.
„ *Castiget filium mater, aut etiam maximi ætate, aut populi-proceres.*

Theocr. idyll. 18. — Ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱός. *Iunior Atrei filius.*

Oppian. 5. de pisc. — Ἔτι πρώτης ἀπὸ φύτλης. *Adhuc primâ ab ætate.*
— εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. *Etsi ætate posterior esset.*

Hom. Il. γ. Id. Iliad. ζ. Πρεσβύτατος γενεῇ. *Maximus natu.*

Ago, facio, perficio, operor.

Ποιέω. πράττω. τελέω. τεύχω. ῥέζω. κάμνω. ἀνύω. ἐργάζομαι. ἔργον ὑφαίνω. τελευτάω. ἀμφιπένομαι. πονέομαι. ἔρδω. δράω. τίθημι.

Callimac. in Delum. — Πεποίησαι δὲ πέτεσθαι
σήμερον ἐξαπίνης; *Fecistíne vero volare [pedes] hodie desubito?*

Theocrit. idyll. 14. „ Ποιεῖν τι δεῖ οἷς γόνυ χλωρόν. „*Facere aliquid oportet eos quibus genu viride. [qui iuuenes sunt.]*

Id. idyl. 15 „ — Πείρᾳ θὴν πάντα τελεῖται.
Tentando cuncta peraguntur. [conando.]

Nazianz. Οὐ γὰρ ἐγώ ποτε σεῖο ἐπάξιον οὐδὲν ἔρεξα.
Nihil enim ego vnquam te dignum feci.

Hom. od. π Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
O chari, sanè magnum opus superbè perfectum est à Telemacho, via hæc: dicebamus autē non perfectū iri.

Nonnus in Ioannem. Ὅσσα σὺ θεσπεσίῳ τελέεις παιήονι μύθῳ.
Quæcunq; tu diuino exequeris verbo salutifero.
Ὅτι σὺ ταῦτα τέλεσσας. *Quod tu ista facis. [fecisti.]*

Ibid. od. α. Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα.
Hi vero nuptias facient, & parabunt dotem.

Nonn. in Ioannem. — οὐ δύναται γὰρ

θνητὸς

θνητὸς ἀνὴρ τάδε πάντα πολύτροπα θαύματα τεύχειν.
Non potest enim mortalis vir hæc omnia multimoda miracula facere.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς.
Postquam vero hæc absolueris & feceris.
— αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ ὀδ. μ.
ὅπλον ἔβεβλητο βοὸς ῥινοῖο τετυχώς.
Cæterum super ipso
Lorum proiectum erat è bouis corio factum.
„ Αἰθέρος ἄξια ῥέξον.— *Cælo digna patra.* Nonn. 13. Dion.
— καὶ πᾶς τις ἀνὴρ ἀθεμίστια ῥέζων,
ἄξια νυκτὸς ἔχων στυγέει φάος.— *Et omnis homo iniqua patrans digna nocte habens odit lucem.* Idem in Ioannem.
Ἰησοῦς κάμε θάμβος.— *Iesus fecit miraculum.*
Εἰ μὴ ἐγὼ κάμον ἔργα, τὰ μὴ μάθεν ἄλλος ἀνύσσαι. Ibid.
Si non fecissem opera, quæ non potuit alius facere.
— ὅπως ἄτρεπτον ἐέλδωρ Nonnus in Ioann.
Πατρὸς ἐμοῦ τελέοιμι, καὶ ἔνθεον ἔργον ἀνύσσω.
Vt immutabilẽ voluntatẽ Patris mei faciã & diuinũ opus peragam. Ibid.
Τί πρήξεις προτέροισιν ὁμοῖιον;—
Quid facies prioribus simile?
— ἀμάρτυρον ἔργον ὑφαίνων. *Absq; teste opus faciens.* Ibid.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα.
At postquam festinauit expedire sua opera. ὀδ. ι.
Ἤτοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο καὶ εὔχετο.— ὀδ. δ.
Is quidem hæc agebat & precabatur.
Αἶψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφισιν, ὅττι θέλοιεν.
Statim bene faciam inter ipsos, quidquid voluerint.
Ἔρξον, ὅπερ τελέεις, ταχυνώτερον.— *Fac quod facis, citiùs.* Nonnus in Ioannem.
„ Ἔρξον ὅπως ἐθέλεις. ἐρέω δέ τοι, ὡς ἐπέοικεν. ὀδ. α.
„ *Fac sicut vis: dicam autem tibi, vt decet.*
Καί κέ τοι, ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο. ὀδ. γ.
Et tibi pro nuptijs pater sepulchrum fecisset.
[occidissem te ante nuptias.]
Ταῦτά τοι ὦ δύστηνε τελευτήσω τε καὶ ἔρξω. ὀδ. λ.
Hæc tibi ô infelix perficiam & exequar.
„ Πολλάκι γὰρ δοκέων θήσειν κακὸν, ἐσθλὸν ἔθηκε· Theognis in sentent.

„ Καί τι δοκῶν θήσειν ἐσθλον, ἔθηκε κακόν.
„ *Sæpe enim putans se facturum malum, fecit bonum.*
„ *Et putans se facturum bonum, fecit malum.*

Ibid. „ Δειλῷ γάρ τ' ἀπάλαμνα βροτῷ πάρα πόλλ' ἀνελέσθαι
„ Πὰρ ποσὶν, ἡγεῖσθαί θ' ὡς καλὰ πάντα ποιεῖ.
„ *Improbo enim homini adest [in promptu est] multa suscipere*
„ *E vestigio, & putare quod omnia rectè facit.*

Ibid. „ Πρήξας δ' οὐκ ἔπρηξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας
„ Δρήσας δ' οὐκ ἔδρησ', ἤνυσα δ' οὐκ ἀνύσας.
„ *Agens non egi, & non perfeci perficiens*
„ *Faciensque non feci, & perfeci non perficiens.*
Valet in eum qui aliquid malè fecit.

Theocr. idyll. 15. Πολλά τοι ὦ Πτολεμαῖε πεποίηται καλὰ ἔργα.
Multa tibi ò Ptolomae facta sunt pulcra facinora.

Phocylides. „ Μηδὲ παροιχομένοισι κακοῖς τεύχου τεὸν ἦτορ.
„ οὐκέτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.
„ *Neque præteritis malis excrucies cor tuum.*
„ *Quod enim factum est, infectum fieri nequit.*
Simile est istud Pindari.

Pindar. olymp. 2. „ — τῶν δὲ πεπραγμένων Dor.
„ ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν,
„ ἀποίητον οὐδ' ἂν
„ χρόνος ὁ πάντων πατὴρ
„ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος.
„ λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.
„ Ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων
„ Πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν.
„ *Eorum quæ facta sunt, siue iustè, siue iniustè,*
„ *Infectum reddere finem operum, ne tempus quidem*
„ *omnium pater possit.* (*queat.*
„ *Sed eorundem obliuio per felicem sortem obuenire*
„ *A bonis enim gaudijs oppressa tristis ærumna emoritur. [perit.]*

Nonnus Dion. 43. Ἐκ πυρὸς ἐβλάστησας, ὅθεν πυρὸς ἄξια ῥέζεις.
Natus es ex igni, digna quoq; igne facis.

Simonides „ Τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκέτ' ἄρρεκτον ἔσται.

„ Quod

„ Quod enim factum est, infectum fieri nequit.

Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ᾽ ἀνέτλη. *Hom. hym. 13.*
Multa quidem fecit, multa & toleravit iniqua.

Εἰσέτι νῦν γενέτης ἐργάζεται.—*Etiamnũ pater operatur.* *Nonnus in Ioann.*
Ἢ θέσιν ἀντιτύποις, καὶ ἐγὼ πάϊς ἔργον ὑφαίνω.
Ego quoque filius more consimili operor. [opus texo.]

Οὓς γαλέην δείραντες ἐπισταμένως ἐποίησαν. *Hom. in Batracho.*
Quos [thoraces] fele excoriatâ scienter fecerant.

—ἐπεὶ κακὰ πολλά μ᾽ ἔοργαν. *Ibid.*
Quoniam mihi mala multa fecerunt.

Ala. Vide Volare.

Albus.

Ἄργυφος. ἀργύφεος. ἀργυφύς. ἀργός. ἀργής. ἀργινόεις. νιφόεις. ἀργεννός. χιόνεος χροιήν. ἀργύρεος. χιονώδης. ἀργηστής λευκόχρως. πάλλευκος. Vide Lapis. λευκόχροος.

Ἄργυφα τειναμένοισι λινοπτερύγων ὅπλα νηῶν. *Oppianus lib. 1.*
Candida expandentibus velivolarum armamenta navium.

— οὐδέ τις ἦεν *Apollon. Argon. 4.*
Κυανέη μετὰ τῇσι δέμας, πᾶσαι δὲ γάλακτι
εἰδόμεναι.—*Nec ulla erat nigra inter illas corpore, sed omnes lacti similes. [candidissimæ.]*

—κεφαλαῖς ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαι *Ibid.*
ἀργυφέας ξανθῇσι.— *Capitibus flavis admouentes manus niveas.*

Ἀργυφέῃ ἐσθῆτι.—*Candidâ veste.* *Hesiod.*

—πιὼν ἀργῆτι σὺν οἴνῳ. *Bibens cum albo vino. [liquorem herbarum.]* *Nicand. Theriac.*

Πηγαὶ δ᾽ ἀργινόεντος ἀναθλίβοιντο γάλακτος. *Antipatri 3 epigr.*
Fontes candidi exprimantur lactis. *Hesiod.*

—καλύψας ἀργέτι δημῷ. *Obtegens albo adipe.* *Iliad. β.*

—ἀργινόεντα Λύκαστον. *Candidum Lycastum.* *Nicãder in Alexiph.*

—ὀπῷ νιφόεντι κράδης.— *Liquore candido ficus.* *Oppianus l. 1. de Venatione.*

Εἵμασιν ἀργεννοῖσιν, καὶ ἄνθεσι πορφυρέοισι

στιψάμενος, πνείων τε Παλαιστίνοιο μύροιο
ἐς θάλαμον βαίνησιν, Υ'μὴν Υ'μέναιον ἀείδων.
Vestibus candidis & floribus purpureis
Redimitus, & spirans Palæstinum vnguentum
In thalamum eat cantans Hymen ô Hymenae.

Idem li. 2. Χιόνεοι χροιὴν, μέγεθος πάντων ὄχ' ἄριστοι.
Niuei colore, magnitudine omnium lõge præstãtissimi.

Ibid. Τοῦ δ' ἤτοι χροιὴ μὲν ἅτ' εἰαρινοῖο γάλακτος.
Huius sanè color sicut verni lactis.

Nazianz. car. 58. Ψυχρὴ μὲν χιόνοις φύσις ἔπλετο ἀργυρέη τε.
Frigida quidem niuis natura est & argẽtea [cãdida.]

Lib. 2. epigr. Εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα βόλβον.
Cùm autem in oculis vidit album bulbum.

Theocr. idyll. 25. — χροιὴν δ' ἔσαν, ἠΰτε κύκνοι.
ἀργησταί — *Colore autem erant, sicut cygni, candidi.*
[boues solis.]

Idem in epigr. Δάφνις ὁ λευκόχρως — *Daphnis ille candidus.*

Alienigena. Peregrinus. Hospes. Extraneus.

Ξεῖνος. ξένος. ἄλλοθεν ἐλθών. τηλόθεν. ἐξ ἀπίης γαίης ἱκάνων. ἀλλόθροος. ἀλλοδαπός. ἀλλότρια φῦλα. ὀθνεῖος. θυραῖος.

Odyss. 4. Καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω
τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης. τῷ οὔτινα οἶδα
ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.
Etenim ego hospes miser huc venio
Procul à longinquâ terrâ. Quare neminem noui
Hominum qui hanc vrbem & terram habitant.

Ibid. Τοὶ γὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε πάτερ δόμον, ὅν με κελεύεις,
δείξω. ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
Tibi verò ô hospes pater, domum, quam iubes,
Ostendam. Quoniam prope bonum patrem habitat.

Ibid. Μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε·
οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ', ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι.
Nec quenquam hominum respice, neq; interroga.
Non enim isti peregrinos homines admodũ suscipiunt,
[Phaeaces.] *Nec*

Nec amantes amplectuntur eum, qui aliunde venerit.

— ὅπῃ περάσητε πρὸς ἀλλοθρόους ἀνθρώπους. odyss. ο.

Quocunque penetretis ad alienigenas homines.

Δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ. — *In populo extraneo.* οδ. ι.

Οὐδέποτ' ἀλλοδαποῖσι μετ' ἔθνεσι τοῖον ἔρεξεν. Apollin.

Nunquam extraneis in gentibus talia fecit. Psal. 147.

Ποσσὶν ὑφ' ἡμετέροις ἀλλότρια φῦλα δαμάσθη. Idem Psal.

Pedibus sub nostris alienigenæ nationes domitæ sunt. 59.

Ὀθνεῖοι στενάχοντες ἐμιστύλλοντο μαχαίρῃ. Nonn. 20.

Peregrini gementes frustatim dissecabantur gladio. Dion.

Τίς πτόλις ὀθνείη με δεδέξεται; — Id. 46.

Quæ vrbs peregrina me suscipiet? Dion.

Ἀνδράσι λωβητοὶ γεγενήμεθα πάγχυ θυραίοις. Apoll.

Viris extraneis probrosi planè facti sumus. Psal. 77.

Alloquor.

Φωνέω. προσφωνέω. πρόσφημι. προσαυδάω. μεταφωνέω. προσμυθέομαι. προσλέγομαι. Vide Audeo. προσεννέπω. παραυδάω.

Δή τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν. Hom. odyss. δ.

Tum Telemachus allocutus est Nestoris filium.

— προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.

Allocutus est flauus Menelaus.

Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Et illos alloquens verba alata fundebat.

Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν.

Denuo verbis excipiens allocuta est.

Στῆ δ' ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.

Stetit supra caput, & eam sermone affatus est.

Καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι. οδ. θ.

Tunc leuius allocutus est Phæaces.

Αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην οδ. α.

ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι.

Sed Telemachus allocutus est glaucam Palladem

Prope tenens caput, vt ne audirent alij.

Ἡ δ' ἀκέουσ' ἧσται σχεδὸν αἵματος, οὐδὲ ὃν υἱὸν οδ. λ.

ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν, οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.

Illa tacita sedet propè sanguinem; neque suum filium
Sustinet contrà aspicere, neque alloqui.
Φθεγξάμενος δ' ὀλίγῃ ὀπί με πρὸς μῦθον ἔειπε·
ὀδ. ξ. σίγα νῦν, μή τίς σευ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ·
ἦ καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθεν, εἶπέ τε μῦθον.
Loquens autem tenui voce mihi dixit:
Sile nunc, ne quis te Achæorum alius audiat.
Dixit & ad cubitum caput tenuit, dixitque verbum.
Eoluthus. Τοῖα δὲ δειμαίνοντα προσέννεπε θέσκελος Ἑρμῆς.
Talibus verò metuentē affatus est diuinus Mercurius.
Hom. odyss. ο. Καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμπῃ.
Et verbis suauibus affatus dimittat.

Alo. Vide Nutrio. *Altare.* Vide Templum.

Altus.

Ὑψηλός. ἠλίβατος. οὐρανομήκης. διηέριος. αἰπύς. περιμήκης. ἠεροειδής. μεταχρόνιος. Vide Ludo. ὑψίβατος. αἰπεινός.

Theognis Τειχέων δ' ὑψηλῶν ἐπιβάς, πόλιν οὐκ ἀλάπαξα.
Muros altos conscendens vrbem non diripui.
Hes. in Scuto. Ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρη
ἠλίβατος πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ.
Cecidit autem velut cùm aliqua quercus cadit, aut saxum
Præcelsum percussum Iouis ardenti fulmine.
Musæus. Πύργος δ' ἀμφιβόητος, ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης.
Turris autem perccelebris, est mea domus altissima.
Tryphiodorus. Ἡ δὲ κυβιστήσαντα διηερίων ἀπὸ πύργων. [ἐκώκυσεν.]
Hac verò præcipitatum aëriis à turribus. [*eiulauit.*]
Q. Calab lib. 10 Αἰπυτάτων ὀρέων. — *Altissimorum montium.*
— ἐπὶ σκοπιῆς περιμήκεος. *In specula altissima.*
Apollon. Argon. β. — ἠεροειδέα λεύσσειν — Οὔρεα. *Aërios videre montes.*
Idē Argo. δ. Ἠχί τε καὶ χάλκειος ἐς οὐρανὸν ἔδραμε κίων
Ἠλίβατος, πυκινοῖσι καλυπτόμενος νεφέεσσι.
Dionysius de situ. *Vbi etiam ænea in cælum excurrit columna*
Vt excelsa, densis obtecta nebulis.

Ὑψίβατος

Ὑψίβατοι πόλιες. *Altæ vrbes.* *Pindar. Nem. 10.*

Πᾶσαι δὲ σκοπιαί τοι ἅδον, καὶ πρώονες ἄκροι
ὑψηλῶν ὀρέων.—*Omnes autem rupes & summa cacumina altorum montium tibi canebant.* *Hom. in Apoll.*

—Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα.— *Ibid.*
Et Mycales alti vertices.

Ambitio. Ambitiosus.

Οὐδέ τί μοι χρειὼ πνοιῆς ὤκιστα ῥεούσης *Nazianz. car. 1.*
Ἀνδρομέης τιμῆς, καὶ κύδεος ὀλλυμένοιο.
οὐ μέγα πὰρ βασιλῆος ἔχειν γέρας ἔνδοθεν αὐλῆς,
οὐδὲ δίκης με θρόνων ποθ' εἷλεν πόθος, οἷσιν ἔμελλεν
κλεινὸς ἐφεδρήσσων ὑπὲρ ὀφρύας ὕψος ἀείρειν.
Nec vero laudes hominum famamq; caducam
Quæ leuibus ventis citiùs dilabitur, vnquam
Appetij, nec Cæsarea sublimis in aula
Insigni florere gradu, Iudexq; forensi
Splendidus in solio residere & corpore maius
Ferre supercilium. —
Τοὔνεκεν ὁ πρώτιστος ἑωσφόρος ὑψόσ' ἀερθεὶς *Idem 6. arc. car.*
(ἦ γὰρ δὴ μεγάλοιο θεοῦ βασιληΐδα τιμὴν
ἤλπετο, κῦδος ἔχων περιώσιον) ὤλεσεν αἴγλην,
καὶ πέσεν ἐνθάδ' ἄτιμος, ὅλον σκότος ἀντὶ θεοῖο,
καὶ κοῦφός περ ἐὼν χθαμαλὴν ἐπὶ γαῖαν ὄλισθεν.
Propterea primus Lucifer altè sublatus,
(Sanè enim magni Dei regium honorem
Sperabat, gloriam habens ingẽtem) perdidit splendorẽ,
Et cecidit huc inhonorus, tota tenebræ pro Deo.
[*totus tenebrosus, qui volebat esse Deus.*]
Et leuis licet, humilem in terram corruit.
— βάλεν ἐκ παραδείσου *Ibid.*
Κύδεος ἱμείροντας ὁ βάσκανος ἰσοθέοιο.
Proiecit è paradiso gloriam appetentes Deo parem inuidus. [*diabolus.*]
Καὶ πλεόνεσσι κακοῖσιν ἔχων πόθον ἐμβασιλεύειν. *Ibid.*
Et pluribus malis imperare cupiens.
Δουλίχιον μὲν ἄνακτες ἄκρον βιότοιο πρὸς ὄλβον *Nicarchi 3. epigr.*

Ἤγαγον ἐξ ἀρετῆς καὶ κλέος ἀνθυπάτων.
Dulcitium Imperatores summos ad vitæ honores
Extulerunt ob virtutem, & ad gloriam Proconsulum.

Naziânz. car. 4. Αἰὲν ἀπεχθαίρει μερόπων γένος, οὐδ᾽ ἀπὸ γαίης
βούλεται οὐρανίοις ἔμμεναι, οὐρανόθεν
Αὐτὸς ἐὼν διὰ μῆτιν ἐπὶ χθόνα τήνδε παχθεὶς
δύσμορος, ὃς πρῶτον κάλλεος εὖχος ἔχειν
Ἵέμενος, μεγάλην τε θεοῦ βασιληΐδα τιμὴν,
ἀντὶ φάους, συγεοὴν ἀμφέσατο σκοτίην.

Billius. *Namque homines odit semper, nec sustinet illos*
E terrà ad sedes scandere sidereas,
Ipse suum ob fastum superà deiectus ab arce
Infelix, primum qui decus, atque Dei
Mente parum sanà dum summum affectat honorem,
Ex luce in tenebras decidit horribiles.

Idem car. 9. Ἕζετο δοκέεσκον ὑπέρθρονος, οὐχ ὑπέροφρυς.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ὄναρ τῖον ἀγηνορίην.

Bill. *Sede altà, haud altà consistere mente videbar.*
Nam neque per somnum mente superbus eram.

Ambulo. Vide Incedo. Vado.

Amens. Stultus. Amentia.

Ἄφρων. νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ. κενεόφρων. ἀφραίνων. νήπιος. ἀνόητος. ἀεσίφρων. Vide Fur. ἀφραδής. ἀφρονέων. ἀλλοφρονέων. Vide Iaceo. θρέμμα μωρίης. ἀεσιφροσύνῃ μεμελημένος. ἀφροσύνῃ βεβολημένος. πεδάφρων.

Theognis. in sentent. „ Ὅστις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἴδμεναι οὐδὲν,
„ Ἀλλ᾽ αὐτὸς μοῦνος ποικίλα δήνε᾽ ἔχειν,
„ Κεῖνός γ᾽ ἄφρων ἐστὶ νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ·
„ Ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ᾽ ἐπιστάμεθα.
„ *Quisquis putat proximum scire nihil,*
„ *Sed se solum varia consilia habere,*
„ *Ille amens est mente priuatus bona.*
„ *Æquè enim omnes varia scimus.*

Ibid. Ἀκρόπολις καὶ πύργος ἐὼν κενεόφρονι δήμῳ
Κύρν᾽ ὀλίγης τιμῆς ἔμμορεν ἐσθλὸς ἀνήρ.

Arx,

Arx & turris qui erat ſtulto populo,
O Cyrne, paruum honorem ſortitus eſt bonus vir.

„ Ἀφραδίων κακίην οὐ δύναται κατέχειν. *Ibid.*
„ *Inſipiens maliciam nequit cohibere.*
„ Ἄνθρωπ' εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος, ὥσπερ ἀνοίης, *Ibid.*
„ Καὶ σώφρων οὕτως, ὥσπερ ἄφρων, ἐγένου,
„ Πολλοῖς ἂν ζηλωτὸς ἐφαίνεο τῶνδε πολιτῶν
„ Οὕτως, ὥσπερ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ.
„ *O homo, ſi rationis ſortitus eſſes particulã, vt amẽtiæ,*
„ *Et ſic prudens eſſes, ſicut inſipiens es,*
„ *Multis æmulandus videreris horum ciuium,*
„ *Sicut nunc nullius es dignus.* *(amenti.*
Λὰξ ἐπίβαινε δήμῳ κενεόφρονι. —*Calcibus inſulta populo* *Ibid.*
„ Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτινες οἶνον *Ibid.*
„ Μὴ πίνουσ' ἄστρου καὶ κυνὸς ἀρχομένου.
„ *Amentes homines & ſtulti qui vinum*
„ *Non bibunt aſtro & cane incipiente. [diebus canicularibus.]*

Πρώην τίς με τρυφᾶν διετείνετο τῶν ἀνοήτων. *Nazianz. car. 59*
Nuper me quiſpiã amentiũ delicate viuere cõtẽdebat
Ἀνδράσιν ἀφραδέεσσιν ἑαδότα. — *Hominibus ſtultis* *Id. car. 63*
—τρίβοιντο βραχίονες ἀφρονεόντων. *(placẽtia.* *Apollin. Pſal. 36.*
Conterantur brachia inſipientium.
Τέκνον ἀναιδείης, ἀμαθέστατε, θρέμμα μορίης, *Pallada 2. epigr.*
Εἰπὲ, τί βρενθύῃ μηδὲν ἐπιστάμενος;
Filj impudentiæ [impudentiſſime] ignariſſime, alumne ſtultitiæ. [ſtultiſſime.]
Dic, quid ſuperbis nihil ſciens?
Οὐδ' ἀεσιφροσύνῃ μεμελημένος αὐτὰ νοήσει. *Apollin. Pſal. 91.*
Neque ſtultus intelliget hæc.
—ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ *(amentiã ictì.*
Ἤλιτον ἀφροσύνῃ βεβολημένοι. — *Sed & ipſi peccarunt* *Sibyll. l. 1.*
Πεύθομαι γάρ μιν Πελίαν ἄθεμιν
λευκαῖς πειθήσαντα φρεσὶν, ἀμετέρων ἀποσυ- *Pindar. 4. Pyth.*
λᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων.
Audio enim Peliã iniuſtum Stulto obſecutum animo.
A noſtris parẽtibus iuſtè imperãtibus violẽtè rapuiſſe imperium.

„ — εἰ

Idem 8. „ — εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται

Pyth. „ Μὴ ξὺν μακρῷ πόνῳ, πολλοῖς σοφὸς

„ Δοκεῖ πεδαφρόνων.

„ *Si quis enim opes possidet* „ *Non cum prolixo Labore, sapiens videtur multis insipientibus.*

Hom. in Batrach. Εἰσὶ γὰρ οὐδ᾽ αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι.—

Nec enim ipsi animis firmi [sunt.]

Amicitia. Beneuolentia. Amicus. Vide Carus.

odyss. ζ. Εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ᾽ ἐνὶ θυμῷ,

Ἐλπωρή τοι ἔπειτα. —

Si tibi ipsa bene cupierit in animo,

Spes tibi erit postmodum.

odyss. ν. —ὅμως δέ τοι ἤπια οἶδε παῖδά τε σὸν φιλέει. —

Nihilominus tibi bene cupit, filiumq́; tuum amat.

odyss. ο Εἴποιμ᾽, ὡς παρὰ σεῖο τυχὼν φιλότητος ἁπάσης

ἔρχομαι· αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.

Dicerem, quod à te consecutus amicitiam omnem

Venio, caeterum fero preciosa dona multa & bona.

Ibid. — ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ᾽ εἶναι

ἐκ πατέρων φιλότητος· ἀτὰρ καὶ ὁμήλικές ἐσμεν.

Hospites vero in perpetuum gloriamur esse

Ex patrum amicitia: Sed & aequales aetate sumus.

Ἥδε δ᾽ ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνῃσιν ἐνήσει.

Hac vero via etiam magis concordes faciet.

Ibid. Ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεύς τ᾽ Αἰγίοχος, καὶ Ἀπόλλων

παντοίην φιλότητ᾽, οὐδ᾽ ἵκετο γήραος οὐδόν.

ἀλλ᾽ ὄλετ᾽ ἐν Θήβῃσι γυναίων εἵνεκα δώρων.

Quem [Amphiaraum] ex corde amabat Iupiter Aegiochus & Apollo

Omni amicitia, neque venit senectutis ad limen.

[non peruenit ad senectutem.]

Sed periit Thebis muliebria propter dona.

Ibid. ἐσθλὸς ἐὼν ἐνίαυεν ἀνάκτεσιν ἤπια εἰδώς.

Bonus cùm esset, dormiebat dominis beneuolus.

odyss. π. Εὔμαι᾽, ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ᾽ ἑταῖρος,

ἢ καὶ γνώριμος ἄλλος, ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,

ἀλλά

ἀλλὰ περισσαίνουσι. ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.
Eumae, sane aliquis veniet huc socius
Aut familiaris alius, siquidem canes non latrant,
Sed adulantur: pedum autem strepitum audio.
Λαοὶ δ' οὐκ ἔτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσι. od. π.
Populi vero non amplius omnino nobis grata adferũt.
[non fauent.]
Ἤχαχε Θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν. *Ibid.*
Dolore affecit Thesprotos. Hi autẽ nobis amici erãt.
Θάρσει μήτοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων. *odyss. π.*
οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ, οὐδ' ἔσσεται, οὐδὲ γένηται,
ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῷ υἱεῖ χεῖρας ἐποίσει,
ζώοντός γ' ἐμέθεν, καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο·
ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται.
αἶψά οἱ αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ
ἡμετέρῳ· ἐπειὴ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφεσσάμενος, κρέας ὀπτὸν
ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν·
Τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν
„ Ἀνδρῶν· οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγα
„ ἔκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.
Confide [ô Penelope] nec tibi hæc in animo curæ sunto.
Non est is vir, neque erit, neque sit,
Qui Telemacho filio tuo manus inferat
Viuente me & in terra vidente.
Sic enim dico, & sanè fiet:
Mox ei sanguis ater fluet per lanceam
Nostram. Nam & me vrbium populator Vlysses
Sæpe genibus suis insidere iubens, carnem assam
In manibus posuit, deditq́, vinum rubrum. (mus est
Propterea mihi Telemachus omnium longè charissi-
„ *Virorum. Neque illum mortem timere velim*
„ *A procis. Sed à Deo non est euitare.* (ostendit:
Tũ subijcit Homerus hunc versũ, quo proditorẽ eum
ὣς φάτο θαρσύνας. τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
Sic dixit confirmans [Penelopen.] Ei autem [Telemacho] parabat ipsemet mortem.

Ὦ Ἀρκεί-

οδ ά. Ω' Α'ρκεισιάδη πάντων πολὺ φίλτατθ' ἑταίρων.
O Arcesiade omnium multo carissime sociorum.

Hes. 1. ἔργων. Ως κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν.
Vt ergate beneuolum cor & animam habeant.

Theognis in sentent. ,, — ἢν δ' ἓν ἁμάρτῃς
,, τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχυται φιλότης.
,, Si vnum peccaueris, priorum omnium effunditur amicitia.
[si vnum beneficiũ negaueris, omniũ perit memoria.]

Ibid. — δειλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
ποιεῖται. — Homo improbus amicum aliàs alium facit
[pro vetere amico.]

Idem in Scuto. Ἥρως; ὦ Ἰόλαε βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων.
Heros ô Iolae mortalium multo carissime omnium.

Nonn. 47. Dion. Τί πλέον ἤθελες ἄλλο φιλαίτερον; —
Quid amplius voluisti aliud amicius?

Iliad. τί. Ελπόμενοι παρὰ νηυσὶ ποδώκεα Πηλείωνα
Μηνιθμὸν μὲν ἀπορρίψαι, φιλότητα δ' ἑλέσθαι.
Sperantes apud naues velocem Pelidem
Iram quidem abiecisse, amicitiam autem admisisse.

Iliad. ά. Αἰδῶ καὶ φιλότητα τεὴν μετόπισθε φυλάσσων.
Reuerentiam & amicitiam tuam deinceps custodiẽs.

Orpheus in Voto. Εὐμενέας ἐλθεῖν κεχαρημένον ἦτορ ἔχοντας.
Beneuolos venire latum cor habentes. [opto.]

Naumachius. ,, — τίς γάρ κεν ἑκὼν φίλον ἄφρονα θεῖτο;
,, Quis enim volens amicũ sibi eũ faciat, qui amẽs sit?

Idem. ,, Ὀθνείων φιλότητας ἀναίνεο, πρίν κεν ἀπ' ἄλλων
,, Εἰδείης ἐτύμως μελεδήματα καὶ νόον αὐτῶν.
,, Extraneorum amicitias repudia, priusquã ab alijs
,, Cognoris verè studia & mentem ipsorum.

Q. Calab. lio. 2. ,, Ἀλλὰ θοῶς ἐπάμυνον. ἐπεὶ φίλος, ὅς τις ἑταίρου
,, Μέμνηται κταμένοιο καὶ ἄχνυται οὐκ ἔτ' ἐόντος·
,, Sed actutum succurre. Siquidem is amicus, qui socij
,, Meminerit, & vicem doluerit non iam superstitis.

Idem l. 4. Τοὺς δ' ἕταροί τε φίλοι τε παρηγορέοντες ἄγεσκον
Ἄντικρυς ἀλλήλων, ὥς κεν χόλου ἀλγινόεντος
Ἐσσυμένως λελάθωνται, ἀρεσσάμενοι φιλότητα.
Hos porro socijque amiciq; lenientes ducebant

Mutuum

Mutuum in conspectum, vt iræ molestæ
Quàm primum obliuiscerentur, amicitiam cõplectẽtes. Nonnus in Ioann.
Ἀλλήλων φιλίην ὁσίῃ σφρηγίσατε θεσμῷ
ἀρθμὸν ὁμοφροσύνης ἀλύτῳ δήσαντες ὀχῆι.
Inuicem amicitiam sanctâ obsignate lege,
Fœdus concordiæ insolubili vincientes nexu.
— φιλότητα μετ' ἀλλήλοισι τίθενται, (acutum. Oppian. 4. de piscat.
καὶ πόθον ὀξυβαλῆ. *Amicitiã inter sese sanciũt & amorẽ*
— οὔτ' ἐννοῦν, οὔτε τ' ἐχθρόν. *Nec amicum, nec inimicum.* Theognis in sentent.
— ἀτὰρ θεῷ ἔπλεθ' ἑταῖρος. *Sed Deo erat amicus.* Theod. Prodromus.
„ Τῶν δὲ φίλων εἰ μέν τις ὁρᾷ τί με δεινὸν ἔχοντα Theogn.
„ Αὐχέν' ἀποστρέψας, οὐδ' ἐσορᾶν ἐθέλει.
„ Ἢν δέ τί μοι ποθὲν ἐσθλὸν (ἃ πολλάκι γίγνεται ἀνδρὶ)
„ Πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω.
„ *Amicorum si quis videt me aliquid mali habẽtem,*
„ *Ceruicem auertens nec inspicere vult.*
„ *Sin mihi alicunde bonum (quæ sæpe eueniũt homini)*
„ *Multas salutationes & amicitias habeo.*
— φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι. Iliad. δ.
Amicitiam inter vtrosque conciliat.
— χρεῖαι δὲ παντοῖ- Pindar. 8. Nem.
αι φίλων ἀνδρῶν· τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις
ὑπερώτατα· μαστεύει δὲ καὶ τέρ-
ψις ἐν ὄμμασι θέσθαι πίστιν.—
Commoditates sunt variæ ex amicis viris. Et quæ circa labores sunt, maximè eminent.
Quærit autem & oblectatio ponere in oculis fidem. [probare amorem suum.]
„ Οἴχεται τιμὰ φίλων τατωμένῳ Idem 10. Nem.
„ φωτί· παῦροι δ' ἐν πόνῳ πιστοὶ βροτῶν
„ καμάτου μεταλαμβάνειν.
„ *Perit honos viro amicis orbo.*
„ *Pauci autem hominum in ærumna fideles*
„ *Sunt ad laborem participandum.*
Ἄμφω δ' ἐς φιλότητα συνήγαγε, καὶ τὸ μὲν Ἑρμῆς
Λητοΐδην ἐφίλησε διαμπερὲς ὡς ἔτι καὶ νῦν. Hom. in Merc.
Ambos amicitiâ coniunxit, actum quidẽ Mercurius
Apollinem

Apollinem dilexit omnino, sicut etiamnum.

Ibid. Αητοΐδης κατένευσεν ἐπ' ἀρθμῷ καὶ φιλότητι
μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι.
Apollo annuit in concordia & amicitia
Neminem alium sibi cariorem ex immortalibus futurum [*quam Mercurium.*]

Ibid. Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων
παντοίῃ φιλότητι, χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίων.
Ita Maiæ filium rex Apollo adamauit
Omni amore, & gratiam addidit Iuppiter.

Amo.

Ποθέω. ἀγαπάζω. φιλέω. ἑταιρίζομαι. ἀμφαγαπάζω. ἀγαπάζομαι. προσπτύσσομαι. ἔραμαι. στέργω.

Nonnus in Ioannem. Ἀσφαλέως ποθέεις με πολὺ πλέον ἤπερ ἄλλοι;
μᾶλλον ἐμῶν ἑτάρων με φιλοστόργων ἀγαπάζεις;
Certè amas me multo plus quàm illi?
Magis quàm mei socij chari me amas?

Callimac. in Delum. — οὐδέ τις ἄλλη
γαιάων τόσσονδε θεῷ πεφιλήσεται ἄλλῳ.
Neque alia vlla terrarũ tãtum Deo amabitur alteri.
πολυήρατος *valdè amabilis.* Vide Dona.

Nonnus in Ioann. Ὑψιμέδων δ' ἑὸν υἷα θεὸς γενέτης ἀγαπάζει,
Altiregens suum filium Deus pater amat.
— ἐφίλατο μᾶλλον ὁμίχλην. *Amauit magis tenebras.*
Καὶ φάος οὐ ποθέουσιν. — *Et lucem non amant.*
υἱέα γὰρ φιλέει γενέτης ἑόν. — *Filiũ enim suũ amat pater.*

Ibid. — οὐδὲ τοκῆος
φίλτρον ἐπουρανίοιο φυλάσσετε παμβασιλῆος.
Neque patris amorem custoditis Regis cælestis.

Ibid. — φιλοξείνους δὲ γυναῖκας
Ἰησοῦς ἀγάπαζε φιλοστόργῳ τινὶ θεσμῷ.
Hospitales vero mulieres Iesus amabat naturali quodã (affectu.

Ibid. Ἤνιδε πῶς φιλέει καὶ Λάζαρον οὐ παρεόντα.
Ecce quomodo amat Lazarum etiam non præsentẽ.

Nazianz. car. 63. „ Ἀρχὴ γὰρ φιλότητος ἀναιδέος, ὄψις ἀναιδής.
„ Τὴν κεν ἀνὴρ φεύγων, καὶ κακότητα φύγοι.

„ *Princi-*

„ *Principiū enim amoris lascivi, est adspectus lascivus*
„ *Hunc homo fugiens, etiam peccatum effugerit.*
Ἐκ κραδίης φιλέοντες οἶον θεόν.— Apollin. Psal. 96.
Ex corde solum Deum amantes.
Οὗτος ἀνὴρ φιλέει με, καὶ εὐαγέως ἀγαπάζων
ἔσαι ἐμῷ γενετῆρι θεῷ πεφιλημένος ἀνήρ, Nonnus in Ioann.
τοῦτον ὁμοστόργῳ καὶ ἐγὼ περιπτύξομαι ἀρθμῷ.
Is vir me amat, & sanctè amans amabitur à patre
Hunc & ego amplectar pari more. (*meo,*
Δεσμὸν ἐμῆς φιλότητος ὑπὸ φρένας αἰὲν ἀέξων. Ibid.
Semper habens sub præcordijs vinculū meæ amicitiæ.
Ἀλλήλους ἵνα πάντες ἀεὶ φιλέοιτε καὶ ὑμεῖς,
Δεσμὸν ἐς ἀλλήλους φιλίης ἀλύτοιο φυλάσσειν Ibid.
ὑμέας ὡς ἀγάπαζον. ἐγὼ δ' ἄρα μείζονα ταύτης
Τοσσατίης ἀγάπης ἑτέρην οὐκ οἶδα νοῆσαι.
Vt omnes vos ametis inuicem, & conseruetis
Vinculum insolubilis amoris, vti vos amaui. Ego verò non queo ista tanta charitate aliā maiorē cogitare.
Ὑμέας ὡς ἰδίους ἐταρίζετο κόσμος ἀλήτης. Ibid.
Vos tanquam proprios diligeret mundus erro [*vagus, inconstans.*]
— οἶσθα καὶ αὐτός, Ibid.
ὅσσον ἐγὼ γλυκὺ φίλτρον ἀθέσφατον εἰς σε κομίζω.
Scis & ipse quàm ego dulcem inexplicabilemq; affectum erga te geram.
„ Στέργετε τοὺς φιλέοντας, ἵν' ἢν φιλέητε, φιλῆσθε. Moschus idyll.6.
„ *Amate amantes vos, vt si ametis, amemini.*
Τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ Ἀνδρός— ὀδ. α.
Tale enim caput amo semper mariti memor,
Κάρτος ἐμόν, σὲ γὰρ οἶον ἀεὶ θεὸν ἀμφαγαπάζω.
Fortitudo mea, te enim solum semper Deum amo. Apoll. Psal. 17.
Ἥ οἱ γαιάων πολὺ φιλτάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Quæ [*vrbs,*] *illi terrarum multo carissima est omniū.* ὀδ. ϐ.
ἰχανόων φιλότητος.—*Captus amore.* (*describit:* Ibid.
Eumæus pastor suum erga Vlyssem affectum ita
Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλε· φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω ὀδ. ξ.
πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα τετεύχαται. οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον

ἤπιον

ἤπιον ὧδε ἄνακτα κιχήσομαι, ὁππόσ' ἐπέλθω,
οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὖτις ἵκωμαι
οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην, καί μ' ἔτρεφον αὐτοί.
οὐδέ τι τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ.
ἀλλά μ' Ὀδυσσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο.
τὸν μὲν ἐγὼν ὦ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζειν
αἰδέομαι· περὶ γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ.
ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω καὶ νόσφιν ἐόντα.

Sic quidem ibi perijt. Amicis vero dolores in posterũ
Omnibus, mihi vero maximè creati sunt : non enim amplius alium tam
Benignum dominum inueniam, quocunque iuero,
Neque si quidem patris & matris rursus accessero
Domum, vbi primò natus sum & me educauerunt illi.
Neque nunc propter eos adeò lugeo, mœstus licet,
Vt oculis videam in patria terra.
Sed me Vlyssis desiderium capit absentis.
Hunc quidem ego, ò hospes, etiam absentem nominare
Reuereor. Valde enim me diligebat & curabat ex animo,
Sed ipsum venerabilem voco, etiam longè absentem.

Iliad α. Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε
Ambos simul animo amans & curans.

Iliad. β. Τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
Talis enim amor ceperat cor pastoris populorum. [*Regis.*]

Pyndar. 5. Pyth. Παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν [χρὴ]
φιλεῖν δὲ Κάῤῥωτον ἔξοχ' ἑταίρων.
Rebus quidem omnibus Deum auctorem superextollere. [*oportet.*]
Sed Carrotum præ socijs eximiè amare.

Oppian. 4. de venat. — φιλότητες ὁμηθείαι τε πέλονται.
Amicitiæ & familiaritates sunt.

— ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
καί με φίλησ' ὡσεί τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
μοῦνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι.

— *Hic autem me benignus accepit,*
Et me amauit, vt pater suum amaret filium
Vnicum, sero-genitum, multis in possessionibus.
Ἀμφαγαπαζόμενος ὡσεί θ' ἑὸν υἱὸν ἐόντα. *Iliad. π.*
Amans tanquam filium suum.
— καὶ οἶκον ἐῢ στέρξουσιν ἄνακτος. *Orpheus de lapid.*
Et domum sui amabunt regis.
Ἰχθύσι τ' ὠμηστῇσιν ἀμήχανος, αὐτοδίδακτος *Oppian. 1. de piscat.*
ἐντρέφεται τεκέων δριμὺς πόθος. —
Piscibus quoque crudiuoris inuictus & natiuus
Inest in fœtus suos vehemens amor.
Δεσμὰ πόθων ἀνίησιν. — *Vincla remittit amorum.* *Idem 4. de piscat.*
[*amare desinit.*]
— πόθοις ἔπι θυμὸν ἔχουσιν. *In amoribus animũ habent.*
Εἰς ἀπάτην καὶ κῆρα τεὺς ἔτρεψεν ἔρωτας.
In fraudem mortemque tuos conuertit amores.
Τοίαις δ' ἐξαπάτῃσιν ἐρωμανέεσσιν ὄλοντο. *Ibid.*
Talibus ergo dolis pereunt furiantis amoris.
„ Κάλλιστον τὸ δικαιότατον· λῷστον δ' ὑγιαίνειν. *Theognis in sentent.*
„ Πρᾶγμα δὲ τερπνότατον, οὗ τις ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν.
„ *Pulcherrimũ est quod iustissimũ, optimũ vero, valere.*
„ *Res denique iucundissima, eo quod quis amet, frui.*
Φίλτρον ἔχων ἀκέαστον ὁμοφροσύνης ὑπὸ δεσμοῖς. *Nazianz. car. 56.*
Amorem habens indiuiduum sub concordiæ vinculis.
„ Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, πόθος δ' ἀκόρητος ἀρείων. *Ibid.*
„ *Omnium quidem satietas est: amor vero insatiabilis est melior. Loquitur de sancto amore.*
„ Ἀμφοτέρους κεν ἔρωτας ἐποπτεύων ἑκάτερθεν, *Id. car. 61.*
„ Γνοίης κέντρον ἄνακτος, ὅσον γλυκερώτερόν ἐστιν. (q;
„ *Virosq; amores [diuinũ & humanũ] dispiciẽs vtrim-*
„ *Nosses amorem regis, [Dei] quanto dulcior sit.*
— μηδέν σε χερειότερον φρεσὶν ᾖσι *Moschus*
στέργειν, ἢ εἴπερ μοι ὑπ' ἐκ νηδύοφιν ἦλθες. *idyll. 4.*
Nihilo te minus animo meo
Amare, quàm si mihi ex vtero egressa esses. (gis.
— ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλέον. — *Redamabatur multo ma-* *Theocr. idyll. 17.*
Θυμὸν ἔρως ἔφλεξεν. — *Vssit amor mentem.* *Musæus.*

D Amor.

Amor.

Ἔρως. πόθος. φιλότης. φίλτρον. ποθητύς.

Theocr. — Ἦ γὰρ ἔρωτι
Πολλάκις ὦ Πολύφαμε τὰ μὴ καλὰ, καλὰ πέφανται.
Certè enim ex amore sæpenumero ô Polypheme, non pulcra, pulcra videntur.

Nonn. 7. Dion. Βαιὸς ἔρως ἔφλεξεν ὀϊστευτῆρα κεραυνοῦ.
Paruus amor vssit iaculatorem fulminis.

Ibid. — δεδόνητο πόθου φρενοθελγέϊ κέντρῳ
„ Θάμβος ἔχων. φιλίῳ γὰρ ἔρως πέλε θαύματι γείτων.
— *Commouebatur amoris delenifico stimulo,*
Admiratione captus. Amicæ enim admirationi vicinus est amor.

Oppian. 4. de venat. — τόσον τεκέων τε καὶ ἀρτιγόνοιο γενέθλης
φίλτρον ἐνὶ κραδίῃ στάξεν θεός. — *Tantum liberorum & iam genitæ sobolis amorẽ in corde stillauit Deus!*

Nonn. 11. Dion. — Παλαιοτέροιο γὰρ αἰεὶ
„ Φάρμακόν ἐστιν ἔρωτος ἔρως νέος· οὐ γὰρ ὀλέσσαι
„ Ὁ χρόνος οἶδεν ἔρωτα, καὶ εἰ μάθε πάντα καλύπτειν.
— *Antiquioris enim semper*
„ *Medicamentũ est amoris, amor nouus. nec enim extinguere*
„ *Tempus nouit amorẽ, tametsi nouit omnia occulere.*

Ibid. „ — πόθος πόθον οἶδε μαραίνειν.
„ — *Amor amorem nouit marcefacere.*

Idem. Πέμπέ μοι, ἢν ἐθέλῃς, Παιήονα, κεῖνος ἱκέσθω.
Ἄμμορός ἐστι πόθων, ἀλλότριός ἐστιν ἐρώτων.
Mitte mihi, si velis, Pæonem, ille veniat.
Expers est amorum, alienus est à cupidinibus.

Nazianz. „ Καιρὸς δ' αὖ φιλότητος ἐνηέος ἐστὶν ἅπασιν.
„ *Tempus rursum amoris placidi est omnibus.*

Idem. „ Φίλτρῳ γὰρ συνέδησε φύσις τοκέας τε γόνους τε
„ *Amore enim deuinxit natura patresque liberosque.*

Apollon. Argon. γ. — οὐδ' ἄμμε διακρινέει φιλότητος,
ἄλλο, πάρος θάνατόν γε μεμορμένον ἀμφικαλύψαι.
Neque nos ab amore disiunget res alia, priusquã mors destinata nos obtegat.

— ἀποτ-

—ἀποτμήξειν φιλότητος. *Abstrahere ab amore.* — Id. Argon. δ.

Κεῖνοι καὶ φίλα τέκνα δυσειδέα δοιὰ τεκόντες — Oppian. 2. de Venat.
οὐκ ἀμφοῖν ἀτάλαντον ἑὴν μερίσαντο ποθητὺν,
ἀλλὰ τὸ μὲν φιλέουσι, τὸ δ' ἐχθαίρουσι πόθοισιν.

Illi & caros catulos deformes geminos cum genuerint. [*simij.*]
Non ambobus æqualem suum partiuntur amorem,
Sed hunc quidem amant, illum verò oderunt amoribus, [*nimiis.*]

„ —καὶ γὰρ ἐρῶντας — Iulian. 4. epigr.
„ Δῶρον ἔρωτι φέρειν αὐτὸν ἔρωτα θέμις.
„ *Nam amantes donum amori ferre ipsum amorem fas est.*

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε, διηκρίβωσεν Ἔρωτα, — Simonides ibid.
Ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης.

Praxiteles quem patiebatur, accuratè effinxit Amorẽ,
Ex proprio trahens exemplar corde.
Praxiteles sculpsit, quo torrebatur, Amorem,
Exempla è proprio pectore viua trahens.

Θερμαίνειν φιλότητι νόον.— *Animum amore incẽdere.* — Pindar. olymp. 10.

„ Καὶ γὰρ ἑτέροισιν ἑτέρων ἔρως — Id. Pyth. 10
„ Ἔκνιξε φρένας. *Etenim alijs aliorum amor pungit animos.*

Sic Virgil. *Trahit sua quemque voluptas.*

„ Κερδέων δὲ χρὴ μέτρον θηρεύεμεν. — Id. Nem. 11.
„ Ἀπροσίκτων δ' ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι.

Commodorum mediocritatem venari oportet.
„ *Nam amorum inaccessorum acrior est insania.*

Debet quisque contentus esse mediocribus honoribus, opibus, gloria, & meminisse maiori plerumque insaniâ ab hominibus ea quæri, ad quæ pertingere non possint.

Τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ. — Musæus.
Quem antehac non dilexerat, in toto corde posuit. [*ardentissimè amauit.*]

—γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων. — Idem.
Dulce-amarum suscepit stimulum amorum.

—πόθου βεβολημένος ὀξέϊ κέντρῳ. — Idem.

— Graui stimulo percussus amoris.

Idem. — ἔρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.

Adurit me ignis intestinus amoris.

Amoueo, Amolior, Propello.

Μετοχλίζω. ἀπώθω. ἀπέχω. ἀποεργάθω. ἀφαιρέω. ὤθω. ἀποκινέω. ἀπερύκω.

Nonnus in Ioann. ΚΑὶ λίθον οὐδαίοιο μετοχλισθέντα θυρέτρου.

Et lapidem à liminari ostio amotum [vidit.]

Hom. od. ι. Ἀλλὰ ἑκὰς νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα.

Sed procul ab insulis remoue benefactam nauem.

od. φ'. ὣς εἰπὼν ῥάκεα μεγάλης ἀποέργαθεν οὐλῆς.

Sic locutus centonem magna amouit à cicatrice.

od. χ'. — θοῶς δ' ἀπὸ οἷο τράπεζαν

ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε.

Celeriter à se mensam propulit pede percutiens, & cibos in terram effudit.

Ibid. Μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα.

Ne me, cùm solus sim, a ianuis amoueant.

Iliad. ώ. Πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροΐ, φωτ' ἐλεαίρων.

Omnem indignitatem amolitus est à corpore, hominis misertus [prohibuit ne corpus fœdè laceraretur.]

Orpheus in hymn. Κινδύνους θνητῶν ἀπερύκετε ποντοπλανήτων.

Pericula hominum propulsatis pontiuagorum.

Hom. o. l. i. Οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων

χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν.

Non enim poteramus à ianuis præcelsis

Amoliri manibus lapidem immanem quē apposuerat.

Ibid. Ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα

ἂψ ἐπέθηχ', ὡς εἴ τε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.

Facilè amouens ostium magnum: Sed postmodum

Rursus apposuit, quasi si pharetræ operculū imponeret.

Musæus. „ ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε μοίρας. *Non auertit amor Parcas [mortem.] Vide etiam, Auerto.*

Ample-

Amplector. Saluto. Osculor.

Προσπτύσσω. προσπτύσσομαι. ποτιπτύσσομαι. ἀγκάζομαι. περιφύομαι. περιπλέκω. περιπλέκομαι. ἀγαπάζω. ἀμφαγαπάζω. περιπηχύνομαι. ἀμφιπλέκομαι. ἀμφιπλέκω. περιβάλλομαι. χεῖρε περιβάλλω. περιπηχύνομαι. περιέχομαι. πηχύνομαι.

Τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ. od. β.
Interim per vrbem consalutaremus sermone.

Αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης. od. η.
At ego carinam vlnis cùm prehendissem nauis vtrinque agitatæ.

— Τηλέμαχος δὲ od. π.
ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο δάκρυα λείβων.
Telemachus bonum patrem amplexus lugebat, lacrymas fundens.

Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα, od. ρ.
κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά.
Carum autem filium vlnis complexa est plorans,
Osculataq; est ei caput, & ambos pulchros oculos.

Ταῦτα γὰρ οὐδὲ πάροιθεν ἐμοὶ φίλα, ἐξότε Χριστὸν Nazianz.
Ἀγκασάμην, χθονίων τῆλ' ἀπανισάμενος. car. 60.
Hæc enim [voluptatum mundanarum] neque prius mihi grata, ex quo Christum
Amplexus sum, procul à terrenis absistens.

— ἡ δ' ἐχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα od. ψ.
γρηῒ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἧκε.
Hæc autem gauisa est, & à lecto exiliens
Anum amplexa est, & à palpebris lacrymam misit.

Δακρύσασα δ' ἔπειτα ἰθὺς δράμεν· ἀμφὶ δὲ χεῖρας
δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ' ἠδὲ προσηύδα.
Deinde lacrymās rectà cucurrit, & Vlyssi manus circū
Collum iecit, caputque osculata est, & dixit.

Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χώεο, μηδὲ νεμέσσα, Ibid.
οὕνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὧδ' ἀγάπησα.
At ne iam mihi ob hoc irascaris, neque succenseas,
Quod non te, quàm primum vidi, sic amplexata sum.

Κύσαι ϗ περιφῦναι ἑὸν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα (re- | ιϑ ά.
Εἰπεῖν. Osculari & amplecti suũ patrẽ & singula refer-
Ἀμφὶ δ' ἑὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχεε λευκώ. | Iliad. ι.
Circum suum carum filium fudit candidos lacertos.
— ἡ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἥν. | Ibid.
— hac vero vlnis complectebatur filiam suam.
Ζεῦ σε δὲ Κυρβάντων ἑταῖραι προσεπηχύναντο. | Callimachus.
Iupiter te Corybantum socia vlnis amplexa sunt.
— προσπτύξατο μήτηρ | Q. Calab lib. 13.
χείρεσιν ἀμφιβαλοῦσα. κύσεν δέ οἱ εὐρέας ὤμους,
καὶ κεφαλὴν καὶ στέρνα γένειά τε λαχνήεντα.
Amplexata est mater manibus circumiectis, osculataque est ei latos humeros,
Et caput & pectus & genas pilosas.
— χεῖρα δὲ χειρὶ | Apollon. Argon. ά.
ἄκρην ἀμφιβαλὼν προσπτύξατο, φώνησέν τε.
Manum manui summam circumijciens amplexus est, & dixit.
Κύσε πολυχομένη. — *Osculata est amplexans.* | Idem l. γ'.
— ἀμφοτέρῃσι περιίσχετο γούνατα χερσί. | Ibid.
Ambabus genua amplexabatur manibus.
— ἠΰτε κοῦρος | Oppian 4. de piscat.
ὅς τε νέον προμολοῦσαν ἑὴν τροφὸν ἀμφαγαπάζει
ἀμφὶ δέ οἱ πλέκεται, κόλποις δ' ἐπὶ χεῖρας ἀείρει,
ἱμείρων δειρήν τε καὶ αὐχένα πηχύνασθαι.
Vti puer, qui nuper reuersam suã nutricẽ amplexatur,
Et eam complectitur, & manus ad sinum attollit,
Cupiens collum & ceruicem circumdare.
— οἷά τις ἀνὴρ | Ibid.
νοστήσας ξείνηθεν ἑοὺς ἀσπάζεθ' ἑταίρους
ἀθρόον ἀντιάοντας ἑλισσόμενος περὶ δειρήν.
Sicut vir quispiã reuersus peregrè suos salutat sodales
Densè occursantes, volutus circa collum.
— καὶ ἀμφέπλεξεν ἑταίρους. *Et amplexus est sodalas.*
Δεῦρο φίλη κεφαλὴ πατρὸς αὐχένι ἀμφιπεσοῦσα, | Theo. Prodromi in Genesim.
Δὸς καὶ ἐμῷ καρήατ' ἐπ' αὐχένι σῷ τάδε ῥέξειν.
Ades ô carum caput patris collo adlabens,

Da & meo capiti in collo tuo hæc facere.

— περιβάλλετ' ἀγοστῷ. *amplectitur vlnis.* Theocr. idyll. 17.

— τάδε πατρὶ φίλῳ περὶ χεῖρε βαλοῦσα, Εἶπ' Ἐρατώ. — Anytes 3. epigr.

Hæc patrem charum manibus complexa Erato locuta est

Ancilla. Famula.

Ἀμφίπολος. δμωή. ἀμφίπολος γυνή. δρήστειρα. κτητή. ἔριθος. δμωίς. θῆσσα.

—Ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ. Musæus.
Habitans cum vna sola ancilla.

Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα. Hom. odyss. α.
Aquam ferens ancilla in gutturnium infundebat.
Σῖτον δὲ δμωαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν.
Panem vero ancillæ in canistris congerebant.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα.
Panem pudibunda dispensatrix ferens apposuit.
Εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν. οδ. δ.
Ad superiora domus ascendit cũ ancillis mulieribus.
Ἀμφίπολοι δ' ἄρα κεδναὶ ἐνὶ μεγάροισι πένοντο οδ. Κ.
Τέσσαρες, αἵ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι.
Ancillæ interea sedulæ in ædibus curabant
Quatuor, quæ ei domi sunt ministræ.
Κτητὴν οὐ γαμετήν, ἥτις καὶ βουσὶν ἕποιτο. Hes. 1. ἔργων.
Ancillam non nuptã quæ & boues sequatur [cõpara.]
„ Θῆτα ἄοικον ποιεῖσθαι καὶ ἄτεκνον ἔριθον Idem 2. ἔργ.
„ Δίζεσθαι κέλομαι. χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος.
„ *Famulum domo carentem procurare & ancillam sine liberis*
„ *Quærere iubeo. Molesta enim est liberos-habẽs ancilla.*
Ἔσομαι ἀμφιπόλων καὶ ἐγὼ μία, καὶ τάχα δειλὴ Idem 40. Dion.
Δμωίδα Χαλκομέδειαν, ἐμὴν δέσποιναν ἐνίψω.
Ero & ego ancillarũm vna, & fortè infelix
Famulam Chalcomeden, meam dominam vocabo.
„ Εἴαρος ἄγγελοί εἰσι χελιδόνες· ἄνθος, ὀπώρης· Nazianz. car. 64.
„ Δεσποίνης, δμωαί. Καὶ τόδε φράζεό μοι.
„ *Veris nunciæ sunt hirundines: flos, fructus:*

„ *Domina, ancilla. Atque hoc mihi considera.* [*Et probas tibi ancillas procures. Talis enim indicabitur domina, qualis apparebit ancilla.*]

Synesius hym. 3.

Κατέβαν ἀπὸ σου	*Abs te descendi*
χθονὶ θητεῦσαι.	*Terræ ancillatum.*
ἀντὶ δὲ θήσσας	*Sed pro ancillâ,*
γενόμαν δούλα.	*Facta sum serua.*

Verba sunt animæ seruitutem corpoream deplorantis.

Angeli.

Ἄγγελοι. ἐπουράνιαι στρατιαί. ἀθήητοι κενεῶνες. ἀγγελικῆς φάλαγγος εὔπτερος ἑσμός. καθαροὶ καὶ ἀείζωοι θεράποντες. ἁγνοὶ νόες. ἀγγελικοὶ χοροί. οὐρανίη στρατιή. νόες οὐρανίωνες. οὐρανίη χορείη. ἀθανάτοιο διάκτοροι. μεγάλοιο θεοῖο παραστάται. πνεύματα θεῖα. ἀκροτάτοιο φάους μεγάλοι θεράποντες. κοσμαγοὶ ὀμματολαμπεῖς. νόες ἀστέρεοι.

Nazianz. „ Ὁ μὲν ἀλλότριος εὐνῆς „ *Alienus à cubili* [*virgo*]
„ ἶσος ἀγγέλοις ὑπάρχει. „ *Par Angelis habetur.*

Apol. Psal. 8.
Μείονα μιν ποίησας ἐπουρανίων στρατιάων.
ἀμφιπεριστέψας καὶ κύδεϊ ἠδὲ γεράεσσιν.
Minorem eum fecisti cælestibus exercitibus:
Coronasti eum gloriâ & honoribus.

Nonnus in Ioann.
Πεπταμένων στεφανηδὸν ἀθηήτων κενεώνων,
Ἀγγελικῆς τε φάλαγγος εὔπτερον ἑσμὸν ὁδίτην
αἰθερίης ὄψεσθε καταΐσσοντα κελεύθου
οὐρανόθεν καλιόντα, παλιννόστῳ τε πορείῃ
οὐρανὸν εἰσανιόντα.—
Volantium in orbem inaspectabilium spirituum,
Et Angelicæ phalangis bene-pennatum cœtum viatorẽ
Ætherea delatum viâ videbitis
Cælitùs descendentẽ, & remeabili via calũ ascẽdentẽ.

Nazianz. 7. ad can.
Ἤδη μὲν καθαροὶ καὶ ἀείζωοι θεράποντες
Οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, ἁγνοὶ νόες, ἄγγελοι ἐσθλοί,
Ὑμνοπόλοι, μέλποντες ἐμὸν κλέος οὔποτε λήγον.

Iam

Iam quidem puri & sempiterni famuli
Cælum amplum tenent, puræ mentes, Angeli boni
Hymnorum cantores, celebrantes meam gloriam nunquam desinentem.

Ἀγγελικοῖς δὲ χοροῖσι φέρων πελάσειας ὁδίτην — *Idem.*
Οὐρανίου πυλεὼν. —
Angelicis verò choris inferens
Admoneas viatorem porta cælestis.

Οὐρανίης στρατιῆς τε μέγα κλέος. — *Angelicique chori decus ingens.* — *Idem:*

Σὸν φάος εἰσὶν ἅπαντες, ὅσοι νόες οὐρανίωνες. — *Idem.*
Lux tua sunt omnes, quotquot sunt mentes cælicæ:

— οὐρανίη μὲν ὕμνους κατέπεμπε χορείη. — *Idem.*
Cælestis hymnos fundebat chorus.

Ἀγγελικὴν στρατιὴν ἰθύδρομα πνεύματα ῥέζων. — *Apollin. Psal. 104.*
Angelicum exercitum cursores spiritus faciens.

Καὶ σφέας ἀθανάτοιο διάκτορος αἶψα διώκοι. — *Id. Psal. 34*
Et eos Dei Angelus statim persequatur.

Ἄγγελοι αἰγλήεντες ἀειδέες, οἵ ῥα θόωκον — *Nazian. 6 arcan. car.*
Ἀμφὶ μέγαν βεβαῶτες, ἐπεὶ νόες εἰσὶν ἐλαφροί,
πῦρ καὶ πνεύματα θεῖα δι' ἠέρος ὦκα θέοντες
Ἐσσυμένως μεγάλῃσιν ὑποδρήσσουσιν ἐφετμαῖς.
Angeli corusci, inuisibiles, qui solium
Circa magnum euntes, siquidem mentes sunt leues,
Ignis & spiritus diuini per aërem velociter currentes
Concitatè magnis obsequuntur præceptis.

— οἱ μὲν μεγάλοιο παραστάται εἰσὶ θεοῖο. — *Ibid.*
Hi quidem magni Dei sunt assistentes.

„ Οἱ δ' ἄρα κόσμον ἅπαντα ἑαῖς κρατέουσιν ἀρωγαῖς
„ Ἄλλην ἄλλος ἔχοντες ἐπιστασίην παρ' ἄνακτος,
„ Ἄνδρας τε πτόλιάς τε καὶ ἔθνεα πάνθ' ὁρόωντες,
„ Καὶ λογικῶν θυέων ἐπίστορες ἡμερίοισι.
„ *Ipsi mundum vniuersum suis complectũtur subsidijs,*
„ *Aliam alius habentes præfecturam à Domino,*
„ *Hominesque & vrbes & nationes omnes intuentes,*
„ *Et rationalium sacrificiorum arbitri hominibus.*

Θυμὲ

Ibid. Θυμὲ τί καὶ ῥέξεις; τρομέει λόγος οὐρανίοισι
Κάλλεσιν ἐμβεβαὼς, ἀχλὺς δέ μοι ἀντεβόλησεν.
Οὐδ' ἔχω ἢ προτέρω θεῖναι λόγον ἢ ἀναδῦναι.
Ecquid ages anime? Tremit oratio cælestes
Pulcritudines aggressa, & caligo mihi incessit.
Non habeo aut longius producere sermonem, aut subterfugere.

Ibid. — καθαροῖο παρασάτας ὑψιμέδοντος.
Puri assessores altiregentis.

Apollin. Psal. 90. Ἀμφὶ σέθεν στρατιῇσιν ἐπουρανίῃσι κελεύσει.
De te exercitibus cælestibus mandabit. [*Deus.*]

Synesius hym. 3.

Σὲ δὲ κοσμαγοὶ	*Te duces mundi*
ὀμματολαμπεῖς,	*Oculo-corusci,*
νόες ἀστέριοι	*Mentes sidereæ*
ὑμνοῦσι μάκαρ.	*Laudant ô beate.*

Anima. Animus. Mens.

Ψυχή. νόος. πνεῦμα. εἰκὼν μεγάλοιο θεοῦ. θεότητος ἀπορρὼξ. πνοιή. θυμός. φρήν. πραπίς.

Nazianz. 2. iambic.
„ Ἔργον ἔχεις ψυχὴ καὶ μέγα, ἢν ἐθέλῃς.
„ Ἐρεύνα σαυτὴν, ἥ τις εἶ καὶ πῆ στρέφῃ.
„ *Opus habes ô anima & magnum, si velis.*
„ *Scrutare te ipsam, quæ sis & quò pergas.*

Naz. 7. arcan. car.
„ Ψυχὴ δ' ἐστὶν ἄημα θεοῦ καὶ μίξιν ἀνέτλη
„ Οὐρανίη χθονίοιο, φάος σπήλυγγι καλυφθέν,
„ Ἀλλ' ἔμπης θείη τε καὶ ἄφθιτος· Οὐ γὰρ ἔοικεν
„ Εἰκόνα τὴν μεγάλοιο θεοῦ λύεσθαι ἀκόσμως.
„ *Anima est flatus Dei & mistionem sustinuit*
„ *Cælestis, terreni, lumen speluncâ abditum.*
[*corpore, vt spelunca.*]
„ *Sed tamē diuina & incorruptibilis. Nō enim decebat*
„ *Imaginem magni Dei dissolui temere.*

Ibid. Τῇ δ' ἄρ' ἑῆς ζωῆς μοιρήσατο. ἐν γὰρ ἧκε
πνεῦμα, τὸ δὴ θεότητος ἀειδέος ἐστὶν ἀπορρὼξ
ἐκ δὲ χοὸς πνοιῆς τε πάγη βροτὸς, ἀθανάτοιο
εἰκών· Ἡ γὰρ ἄνασσα νόου φύσις ἀμφοτέροισι.
Hanc vitæ suæ participem fecit. Immisit enim
Spiritum,

Spiritum, qui diuinitatis inuisibilis est riuulus
Ex terrâ porro compactus est homo, Dei
Imago. Hæc enim mentis natura, est vtrique regina. Pallada 1. epigr.
,, Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθής.
,, *Diuitiæ animæ, sola sunt vera diuitiæ.* Entolinij 3. epigr.
Υἱέος ὠκυμόρου θάνατον πενθοῦσα Μενίππη
Κωκυτῷ μεγάλῳ πνεῦμα συνεξέχεεν.
Filij cito-mortui mortem lugens Menippe
Cum eiulatu magno animam simul effudit. Theocr. idyll. 16.
,, Ἀλλ' οὔ σφιν τῶν ἦδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν
,, Θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος.
Verùm non illis istorum [*terrenorum bonorum*] *est voluptas postquam dulcem effuderint*
Animam in latam cymbam tristis Acherontis. Iliad. 1.
,, Οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, οὐδ' ὅσα φασὶν
,, Ἴλιον ἐκτῆσθαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον
,, Τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν.
,, *Nihil mihi cum anima cōparandum, neq; opes quas*
,, *Ilium bene-habitatam vrbem possedisse (dicunt*
,, *Olim in pace, priusquam aduenissent eò Græci.*
Subdit rationem:
,, Ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα, Ibid.
,, Κτητοὶ δὲ τρίποδές τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα.
,, Ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λῃϊστὴ,
,, Οὔθ' ἑλετὴ, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
,, *Parabiles enim sunt boues & pingues oues:*
,, *Parabiles sunt tripodes & equi rufi:*
,, *Hominis autem anima neque recuperari potest,*
,, *Neque capi, postquam semel præterierit septum dentium.* [*euolarit.*]

Epigramma lepidissimum de natura Animæ.

Ἄλλον Ἀριστοτέλην Νικόστρατον, Ἰσοπλάτωνα Palladas 2. lib. epig.
σκινδαλμοφράστην αἰπυλάτης σοφίης,
Τοῖα περὶ ψυχῆς ἤς ἀνήρετο· πῶς θέμις εἰπεῖν
Τὴν ψυχὴν, θνητὴν, ἢ πάλιν ἀθάνατον;
Σῶμα δὲ δεῖ καλέειν ἢ ἀσώματον; ἐν δὲ νοητοῖς
Τακτέον ἢ λεπτοῖς, ἢ τὸ συναμφότερον;

Αὐτὸς

Αὐτὰρ ὁ τὰς βίβλους ἀνελίξατο τῶν μετεώρων,
  Καὶ τὸ περὶ ψυχῆς ἔργον Ἀριστοτέλους.
Καὶ παρὰ τῷ Φαίδωνι Πλατωνικὸν ὕψος ἐπιγνοὺς
  Πᾶσαν ἐνησκήθη πάντοθεν ἀτρεκίην.
Εἶτα περιστέλλων τὸ τριβώνιον, εἶτα γενείου
  ἄκρα καταψύχων, τὴν λύσιν ἐξέφερεν.
Εἴπερ ὅλως ἐστὶ ψυχὴ φύσις. οὐδὲ γὰρ οἶδα,
  ἢ θνητὴ πάντως ἐστὶν, ἢ ἀθάνατος,
Στεγνοφυὴς ἢ ἄϋλος. ὅταν δ' Ἀχέροντα περήσῃς
  κεῖθι τὸ νημερθὲς γνώσεαι, ὡς ὁ Πλάτων.
Εἰ δ' ἐθέλεις, τὸν παῖδα Κλεόμβροτον Ἀμβρακιώτην
  μίμου, καὶ τεγέων σὸν δέμας ἐκχάλασον.
Καί κεν ἐπιγνοίης δίχα σώματος αὐτίκα σαυτὸν,
  μοῦνον, ὅπερ ζητεῖς, τοῦθ' ὑπολειπόμενος.

Nicostratum, alium Aristotelem & Platoni-æqualem
Subtili-disputatorem altissimæ philosophiæ, (vocare
Talia de animâ quispiã interrogauit: Quomodo fas est
Animam? mortalémne, an contrà immortalem?
Et corporeã appellare licet, an incorporeã? Et inter res
  spirituales
Annumeranda est, an inter materiales, an vtrumque?
Hic igitur libros perlegit Meteorûm,
Et Aristotelis opus de animâ,
Et Platonicam sublimitatem in Phædone,
Denique omnem vndique veritatem perdidicit.
Tum pallium componens, deinde barbam
Extremam demulcens, solutionem protulit:
Anima, inquit, si omnino est natura, (nec enim scio)
Aut mortalis prorsus est, aut immortalis:
Corporea aut incorporea. Sed cùm ad Acherontẽ pe-
Ibi verum cognosces, sicut ipse Plato. (netraris
Ac, si quidem vis, puerum Cleombrotum Ambraciotã
Imitare, atque è tectis corpus tuum præcipita,
Et statim teipsum cognosces sine corpore,
Hoc solo superstes, quod tu quæris.

Hom. in Batrach. — ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη. *Anima autem è corpore euolauit.* Vide, Cor. Homo.

Νόος

Νόος ἄφθιτος τοκήων	*Aeterna mens parentum*	Synesius
Θεογηθέων ἀπορρώξ.	*Caelestium propago.*	hym. 1.
Ναὶ πάτερ ἁγνᾶς	*Nae pater purae*	Id. hymn.
παγὰ σοφίας	*Fons sapientiae*	3.
λάμψον πραπίσιν.	*Colluce menti.*	
Καὶ πνεῦμα σάου	*Et spiritum serua*	Ibid.
ἀμόλυντον, ἄναξ.	*Impollutum, ô rex.*	

Animal. Animantia. *Fera.*

Ζῶον. κνώδαλον. θηρίον. θήρ. φήρ.

Τῇ δ' ἔνι δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι, Hes. in
κνώδαλα, ὅσ' ἤπειρος μὲν τρέφει, ἠδὲ θάλασσα. Theog.
In hoc autem [corona] artificiosa multa calata erant
Animãtia, quae cõtinens nutrit aut mare. (mira visu.
— ζώοισιν ἐοικότα φωνήεσσιν. Ibid.
Animalibus vocalibus similia.
— καὶ ἔπλετο πάντα δι' αὐτοῦ,
ἄπνοα καὶ πνείοντα. — *Et facta sunt omnia per ipsum,* Nonn. in Ioan.
Non spirantia & spirantia.
Τετραπόδων ἀγέλαι τε ὀρέστερα θηρία γαίης. Apol. Psal.
Quadrupedumq; greges, monticolaq; fera. 148.
Ὠρυγὴ κελάδησε λύκων, βρύχημα λεόντων, Nonn. 2.
Ἆσθμα συῶν, μήκυμα βοῶν, σύριγμα δρακόντων, Dion.
παρδαλίων θρασὺ χάσμα, κορυσσομένων γένυς ἄρκτων,
Λύσσα κυνῶν. — *Vlulatus resonabat luporũ, rugitus leo-*
Flatus aprorũ, mugitus boũ, sibilus draconum, (nũ,
Pantherarum audax hiatus, saeuientium rictus vrso-
rum, rabies canum.
Θῆρας τ' οἰωνούς τε, τά τε ζώει τε καὶ ἕρπει, Εὐνάζων. Orpheus
Ferasq; volucresq; quaeq; viuunt, quaeq; repunt, sopiens. Argon.
— τοὶ κνώδαλα πάντα δίονται. Oppianus
Qui feras omnes persequuntur. l. 1.
„— Φιλέουσι δὲ θηρία νύκτα. *Amant animalia noctẽ.* Apol. Psal.
Ποσσὶν ἐπιθλίβει μέγα θηρίον. — *Pedibus conterit* 103.
magnam feram. Aratus.
Καὶ πτῶχας βάλλει καὶ θηρία τἄλλα διώκει. Theocrit.
Et lepores figit, & feras alias insequitur. idyll. 1.

— ἰοφόρος

Oppia. l. 2. de venat. — ἰοφόρ☉ θὴρ. *Venenata bestia.*
Ibid. ἰοτόκος. *Venenipara.*

Idem 4. de Venat. — πολύχροα δείματα θηρῶν.
Varia terriculamenta ferarum.

Incerti 1. epigr. Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζῶν τρέφω οὐκ ἐθέλουσα.
Ἀλλά μ' ἀναγκάζει ποιμέν☉ ἀφροσύνη.
Αὐξηθεὶς δ' ὑπ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ πάλι θηρίον ἔσται.
„ Ἡ χάρις ἀλλάξαι τὴν φύσιν οὐ δύναται.
Lupum proprijs vberibus alo non volens:
Sed me cogit pastoris stultitia.
Auctus enim à me, contra me olim fera erit.
„ *Beneficium mutare naturam non potest.*

Theocr. idyll. 25. Οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὕροις.
Non enim tantam feram in Apide inuenias.

Pindar. 3. Pyth. Φῆρ' ἀγρότερον. *Feram agrestem.*

Hom. 25. hym. Πάντη ἐπιστρέφεται θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην.
Vndique se vertit perimens vaga secla ferarum.

Animum recolligere. Resumere.

Homer. Iliad. φ. — Μόγις δ' ἐσαγείρετο θυμόν.
Vixque recollegit animum.

Ibid. Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη.
Hæc vero postquam respirauit, & animum resūpsit.

Apollin. Psal. 93. „ Θοῖς πρὶν ἐπ' ἀφροσύνῃ βίοτ☉, ξυναγείρετε θυμόν.
„ *Quibus antehac in amētia fuit vita, colligite animū.*

Iliad. δ. Ἄψορρον οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
Iterum ei animus in pectore recollectus est.

Annuncio. Vide Nuncio.

Annuo. Innuo. Nutu indico. Annuendi formulæ.

Νεύω. ἐπινεύω. καταινεύω. κανεύω. ὀφρύσι νευστάζω. κρατὶ κατανεύω. νεύματα πέμπω. ἐπιλλίζω. κεφαλῇ κατανεύω.

Synesius hymno 3. Παγᾶς με δίδου, Ὅθεν ἐξεχύθην Φυγὰς ἀλῆτις.
Fonti me redde,
Vnde defluxi
Profuga vagans.

Νεῦσον

Νεῦσον πρωτογόνῳ — *Annuo primæ*
Φωτὶ μιγῆναι. — *Luci misceri.*

Verba sunt animæ ad Deum postliminio remeantis.

Τούτῳ Πέτρος ἔνευσε, λάλῳ δ' ἐρέεινε σιωπῇ. — *Nonnus in Ioann. c. 13.*
Huic Petrus annuit, & loquente sciscitatus est silentio.
Καί οἱ Χριστὸς ἔλεξε, δαήμονι νεύματα πέμπων. — *Ibid.*
Et dixit ei Christus, conscio nutus mittens.
Εἰ δ' ἄγε, τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς. — *Hom. Iliad. α.*
Τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
τέκμωρ. Οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλὸν
οὐδ' ἀτελεύτητον γ' ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
Ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
Eia age, tibi capite annuam, vt confidas.
Nam hoc ex me inter immortales maximum
Signum. [rei certò futuræ] Nec enim reuocabile, nec fallax,
Nec sine exitu quidquid capite annuero.
—ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα — *Idem od. ι.*
ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν
κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
Socios autem instigans iussi
Vt incumberent remis, quo cladem effugeremus,
Capite innuens. Hi vero incumbentes remigabant.
—λῦσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους — *Id. od. μ'.*
ὀφρύσι νευστάζων.—*Imperabam sociis, vt me soluerent, capite innuens.*
Οὐχ ὁράας; ἐπένευσεν ὁ Δήλιος ἡδύ τι φοῖνιξ — *Callim. hym. 2.*
ἐξαπίνης· ὁ δὲ κύκνος ἐν ἠέρι καλὸν ἀείδει.
Non cernis? Annuit phœnix Delius suauiter
Derepente: cygnus vero in aëre dulce canit.
—ὁ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ. — *Hom. od. ο.*
Ἦ τοι ὁ καννεύσας κοίλην ἐπὶ νῆα βεβήκει.
Hic autem ei [matri] tacitè innuit.
Quod cùm innuisset, cauam ad nauem iuit.
Νεύσω μέν τοι ἐγὼ κεφαλῇ.—*Tibi quidem capite annuam.* — *Id. od. π'.*

Οὐχ

Id od. σ'. Οὐκ ἀΐεις, ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες;
Non audis, quod mihi omnes innuant?

Annuendi postulatis formula:

Id od. ζ'. Οὔ τέ τοι ἡμιόνων φθονέω τέκος, οὔτέ τευ ἄλλου.
ἔρχευ. ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην.
Neque tibi mulos inuideo filia, neque quidquã aliud.
Vade & famuli currum tibi praeparabunt.

Apollin. Psal. 11. Αὐτὸς ἀναστήσεσθαι ἄναξ ἐπένευσε κραταιός.
Ipse rex potens [Deus] se exsurrecturum annuit.

Annus.

Ἔτος. ἐνιαυτός. λυκάβας. πλειών. ἤδὲ χρόνος δυωδεκάμηνος. Vide Sol. κύκλον ἔτους. τέλος δυοδεκάμηνον. *Pindar.* 11. *Nem.* .i. *spacium* 12. *mensium. siue, annus.*

Hom. od. ά Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν.
Sed quando annus venit circumlabẽtibus annis.

Id. od. β'. Ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος· τάχα δ' εἶσι τέταρτον
ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Iam enim tertius est annus; cito autem venit quartus,
Ex quo angit animum in pectoribus Achaeorum,

Id. od. γ'. Ἑπτάετες δ' ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης.
Τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης
Ἂψ ἀπ' Ἀθηνάων. — *Septennium regnauit in opulentis Mycenis, Octauo autem ei in perniciem venit eximius Orestes iterum Athenis.*

Ibid. Αὐτόετες οἰχνεῦσιν. — *Eodem anno veniunt.*

Pro eodem vsurpauit Theocritus idyll. 28.
Αὐτοετεί. *Eodem anno.*

Id. od. ξ'. Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε.
At cùm octauus mihi voluens annus venit.

Ibidem. Τοῦ δ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἱσταμένοιο
οἴκαδε νοστήσει. — *Hoc ipso anno veniet huc Vlysses.*
Hoc quidem mense desinente, altero autem inchoante redibit domum.

Ibid. Ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
Ibi apud ipsum mansi integrum annum.

Ἤλυθον

Ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν. od. τ.
Veni vicesimo anno in patriam terram.
— ἤδη γάρ οἱ ἐεικοστὸν ἔτος ἐστὶν, Ibid.
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης.
Iam enim ei vicesimus annus est,
Ex quo hinc abijt, & mea excessit patriâ.
Ἄντρῳ ἐγκατέθεντο καὶ ἔτρεφον εἰς ἐνιαυτόν. Aratus.
Antro imposuerunt & aluerunt per annum.
Παρθένος ἑξαετής. — *Virgo sexennis.* Theocr. idyll. 14.
Εἴκοσι ἐκτελέσαις ἐνιαυτούς. *Quũ explesset viginti annos.* Pindar. 4. Pyth.
„ Εἴ τις γηράσας ζῆν εὔχεται, ἄξιός ἐστι Lucillij 1. epigr.
„ Γηράσκειν πολλῶν εἰς ἐτέων δεκάδας.
„ *Si quis iam senex viuere optat, dignus est*
„ *Senescere in multorum annorum decades.*
πολυετής. *annosus.* Sibyll. lib. 5.
Καὶ χρόνον αὐτόθι μίμνεν ἔσω Παρνησσίδος ὕλης Nonnus 9. Dion.
τέτρατον εἰς λυκάβαντα. *Et diu ibi mansit in Parnasside sylua, quartum in annum.*
Οὐ γὰρ πρὶν πολέμου τέλος ἔσσεται, εἰσόκε χάρμης Id. 25. Dion.
ἕκτον ἀναπλήσωσιν ἔτος τετράζυγες ὧραι.
Non enim prius belli finis erit, donec belli
Sextum impleuerint annum quadriiuga tempora.
Ἀρχομένου λυκάβαντος, ὅτε φθινύθουσιν ὀπῶραι. Q. Cala. lib. 3.
Incipiente anno, cùm finitur auctumnus.
— παροιχομένῳ λυκάβαντι. *Præterito anno.* Apollon. Argon. α.
— αἵδε δ' ἀοιδαὶ
Εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος γλυκερώτεραι εἶεν ἀείδειν. Id. Arg. δ.
Ipsæque camœnæ, ex anno in annum dulciores sint ad canendum [quotannis.]
Ἀλλ' αἰεὶ πάντεσσιν ἀοίδιμος εἰσέτι μᾶλλον, Nazianz. car. 61.
αἰὲν ἐπερχομένοισιν ἀεξόμενος λυκάβασι.
Sed semper omnibus adhuc celebrior sit,
Semper accedentibus crescens annis.
Ἢ νοῦσός μιν ἔκαμψεν ἀώριον, ἢ χρόνος αἰνὸς Id. car. 63
ὤλεσε τηκεδανῶν κύκλα φέρων ἐτέων.
Aut morbus eam [pulcritudinẽ] labefecit intẽpestiuè, aut tempus graue

Perdidit, tabidorum circulos ferens annorum. [*adducens senectutem.*]

Ante. Antea.

Πάρος. προπάροιθε. τοπάροιθεν. πάροιθεν, πολὺ πρίν. πρόσθε. πρόσθεν. πρό. πρόπαρ. ἄντα.

Nazian. 2. arcan. Οὐδὲν ἔην μεγάλοιο πατρὸς πάρος. —
Nil magnum fuit ante Patrem. (*Sti ipse.*

Nonnus in Ioann. — ὅσους πάρος ὤπασας αὐτός. *Quoscunque antea dedi-*

od. α. Προπάροιθε προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον.
Talis ante fores animum oblectabant.
Μᾶλλον ἔτ᾽ ἢ τοπάροιθεν. *Magis etiam quàm ante.*

od. β. — ἀλλὰ πολὺ πρὶν
φραζώμεσθ᾽, ὥς κεν καταπαύσομεν. — *Sed multo ante Consideremus, quomodo finem imponamus.*

Ibid. — ὡς τοπάρος περ. *Vt ante.*

od. α. Στῆ δὲ πρόσθ᾽ αὐτοῦ. — *Stetit verò ante illum.*

od. θ. — ἀπώλετο Ἰλιόθι πρό. *Perijt ante Ilium,*

od. κ. Κούρῃ δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὑδρευούσῃ.
Ἡ μὲν ἄρ᾽ ἐς κρήνην κατεβήσατο καλλιρέεθρον
Ἀρτακίην· ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον.
Puellæ autem occurrerunt ante vrbem aquanti.
Hæc ad fontem descenderat lympidum
Artaciam. Inde enim aquam ad vrbem ferebant.

od. π. Στῆ δὲ πάροιθ᾽ αὐτῆς. — *Stetit verò ante illam.*

Hes. in Theog. Πείρασιν ἐν γαίης πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων.
Finibus in terræ ante (s. e contra) Hesperidas argutas .i. E regione Hesperidum.

Apollon. Argon. γ. — ἄντα θυράων. *Ante ianuas.*

Oppian. 4. de Venat. Οὐδὲ κυλινδομένην οἷσι πρὸ πόδεσσιν Ἀγαυήν.
Neque prouolutam suos ante pedes Agauen, [*reueritus est.*]

Dionysius de situ. — ποταμοῦ πρόπαρ Εὐφρήταο. *Ante fluuium Euphratē.*

Musæus. Σηστιάδος πρὸ πόληος ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
γείτονα πόντον ἔχω, στυγεραῖς βουλῆσι τοκήων.
Ante Sestum vrbem super vndosas ripas,
Vicinum pontum habeo odiosis consilijs parentum.

Ante-

Antecello. Supero. Vide Dolosus. Prudens.

Περίειμι. περιγίνομαι ἄλλων. ἄλλοις μεταπρέπω. ἄριστός εἰμι πάντων. προφερέστερος. προφερέστατος. ἀποκαίνυμαι. νικάω. Vide Celeritas.

Ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν. — *Qui prudentiâ quidem homines superat.* od. β

— ὁ γὰρ οἶος ὁμηλικίην ἐκέκαστο
ὄρνιθας γνῶναι καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι.
Hic enim solus æquales antecellebat.
Augurijs cognoscendis, & fatalibus annunciandis.
— περὶ δ᾽ ἄλλων φασὶ γενέσθαι od. δ
Ἀντίλοχον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν.
Superasse vero alios ferunt Antilochum, cursu
Supra modum celerem, & bellicosum.
„ Γνοίης δ᾽ ὅσσον ὄνων κρείσσονες ἡμίονοι. Theognis.
„ *Cognoscas quanto muli asinos superent.*

Prouerbiū eorū, qui longè cęteris antecellunt.

Ἀτρείδη, περὶ μέν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
Νέστωρ φάσχ᾽ ὁ γέρων, ὅτ᾽ ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν.
Atride, præ viris enim aliis te prudentem esse
Nestor dicebat senex, cùm mentionem faceremus tui
Eius in ædibus, & mutuò colloqueremur.
„ Ἰητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
„ ἀνθρώπων. ἦ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης. *(præ cunctis*
„ *Medicus vero vnusquisque [in Ægypto] peritus est*
Hominibus. Sanè enim ex Pæonis sunt genere.

Ἄλλοις μεταπρέπω. Vide in pulcher. περιγίνομαι.
Vide Abeo.

Ναυβολίδης θ᾽ ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε od. θ
πάντων Φαιήκων μετ᾽ ἀμύμονα Λαοδάμαντα.
Naubolidesque, qui primus erat formaq; corporeque
Omnium Phæacum post egregium Laodamantem.
Τῇ δ᾽ αὖτ᾽ Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους. Ibid.
ἅλματι δ᾽ Ἀμφίαλος πάντων προφερέστερος ἦεν.
δίσκῳ δ᾽ αὖ πάντων προφερέστατος ἦεν Ἐλατρεύς.

Hac [palæstrâ] rursũ Euryalus vincebat omnes optimates.
Saltu antẽ Amphialus omnibus praecellebat.
Disco vero rursus omniũ præstãtissimus erat Elatreus.
Πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι μετ᾽ ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄεθλοι.
εὖ μὲν τόξον οἶδα εὔξοον ἀμφαφάασθαι.
Nec enim omnino ignauus sum inter homines, ad certandum quolibet certamine.
Benè quidem arcum noui politũ tractare. [iaculari.]
Πρῶτός κ᾽ ἄνδρα βάλοιμι ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ
ἀνδρῶν δυσμενέων, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
ἄγχι παρασταῖεν καὶ τοξαζοίατο φωτῶν.
Primus virum contingerem iaculans in turbâ
Virorum hostilium, etiamsi valde multi socij
Propè adstarent, & arcum in viros dirigerent.
οἶος δή με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ᾽ Ἀχαιοί.
„ Τῶν δ᾽ ἄλλων ἐμὲ φημὶ πολὺ προφερέστερον εἶναι,
„ Ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
„ Ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω.
Solus me Philoctetes vincebat arcu
Populo in Troiano, quando sagittabamus Achæi.
„ *Alijs verò me puto multo præstantiorem esse*
„ *Quicunque nunc homines sunt in terra panẽ edentes.*
„ *Cum viris autem priscis contendere haud velim.*
Δουρὶ δ᾽ ἀκοντίζω, ὅσον οὐκ ἄλλος τις ὀϊστῷ.
Hasta iaculor, quantum non alius sagitta.
od. ϛ. — ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
μνηστῆρας δώροισι καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα.
— *Is enim superat omnes*
Procos donis, & adauget dona sponsalia.
od. Σ. — ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν
εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας.
— *Quoniam superas mulieres*
Forma & magnitudine, & mentis prudentia.
Hes. in Scuto. Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερὴς τ᾽ ἦν πρεσβυτάτη τε.
Aliarum quidem præstãtissima erat & antiquissima.
Nonn. I. Dion. Καὶ γὰρ ἐπουρανίοισιν ἐγὼ πλήκτροισιν ἐρίζων
Φοῖβον

Φοῖβον ἐμῇ φόρμιγγι παρέδραμον.—
Etenim cælestibus ego plectris contendens
Phœbum mea cithara præcucurri.
Εἰσὶ τριηκοσίων Χαρίτων στίχες, ὧν μία μούνη Nonn. 34. Dion.
πασάων προφέρουσα φαείνεται, οἷα καὶ αὐτὴ
φαιδροτέραις ἀκτῖσι κατακρύπτει σέλας ἄστρων,
μαρμαρυγὴν εὔκυκλον ἀκοντίζουσα σελήνη.
Sunt trecentarum Charitum ordines, quarũ vna sola
Omnium præstantissima apparet. sicut & ipsa
Clarioribus radiis præstinguit splendorem astrorum,
Fulgorem circularem iaculans luna.
Ἀλλὰ νόον μὲν ἔγωγε πολὺ προφερέστερός εἰμι Q. Calab. lib. 5.
Σεῖο μετ' Ἀργείοισι. *Sed mente quidem ego longè præstantior te sum inter Arginos.*
Κάλλει δ' ἐν πάντεσσι πέλει πανυπείροχος ἵππος Oppianus lib. 1.
Νισαῖος. *Pulcritudine inter omnes excellentissimus est equus Nissæus*
—αὐτὰ Pindar. olymp. 7.
δέ σφιν ὤπασε τέχναν—Πᾶσαν ἐπιχθονίων
Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κρατεῖν.
Ipsa autem Minerua dedit illis, in omni
arte mortales industriis manibus superare.
—περὶ πολλὸν ἀριστεύουσα γυναικῶν. Musæus.
Longè admodum mulieres antecellens.

Antrum. Spelunca.

Σπέος. ἄντρον. πυκινοὶ κευθμῶνες. ἔναυλος. γλάφυ πέτρης. κεῦθεα γαίης. κοιλὰς πέτρη. φωλὰς εὐνή. σπήλυγξ. σκόλιος κενεών. σήραγξ.

ΚΑὶ θεοῦ οἶκος, ἔην ὀλίγον σπέος.— Nonn. 28. Dion.
Et Dei domus, erat parua spelunca.
Ἤιεν, ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο· τῷ ἔνι Νύμφη od. ε.
ναῖεν ἐϋπλόκαμος. τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
Iuit, donec magnum antrum accessit. In eo Nympha
Habitabat pulchricoma. Eam intus inuenit.
Ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο
Ἡμερὶς ἡβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῇσι.

Ibi extensa erat circum antrum cauum
Vitis pubescens, florebatque vuis.

od. i. Καρπαλίμως δ᾽ εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ᾽, οὐδέ μιν ἔνδον εὕρομεν.— *Mox ad antrum peruenimus, neque illum intus inuenimus.*

Hes. 2. ἔργων. Οἵ σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουσι, καὶ γλάφυ πετρῆεν.— *Qui tegumenta inquirētes, dēsas latebras habent & cauernas petrosas.*

Idem in Theog. Γείνατο δ᾽ οὔρεα μακρά, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους. *Genuit montes altos, Dearum [nympharum] gratas speluncas.*

Ibidem. Σπῆι ἐνὶ γλαφυρῷ.— *Specu in concauo.*

Ibid. Ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης. *Antro in excelso diuinæ sub latebris terræ. [in cauernâ montanâ.]*

Nonn. I. Dion. —κατέκρυφε κοιλάδι πέτρῃ. *Occuluit in cauâ petrâ.*

Id. 2. Dio. —κατέδραμεν εἰς μυχὸν ἄντρου. *Cucurrit in recessum antri.*

Ibid. Χάσματι κοιλαίνοντο σεσηρότι φωλάδες εὐναί. *Hiatu aperto, cauabantur latibularia lustra.*

Id. 8. Dio. Καὶ λοχίην σπήλυγγα τελεσσιγόνοιο θεαίνης. *Et partus consciam speluncam prolificæ Deæ.*

Id. 9. Dio. Τίς σκοτίῳ κενεῶνι καταχρύψει σε Κιθαιρών; *Quis tenebrosa spelunca occulet te Citharon?*

Nazianz. Οὐ σπήλαιγγας ἔχουσι δόμους καὶ δέμνια πέτρην; *Nonne antra habēt pro domibus, & pro stratis petrā?*

Theocr. idyll. 16. —καὶ σπήλυγγα φυγὼν ὀλοοῖο Κύκλωπος. *Et speluncam fugiens perniciosi Cyclopis [Polyphemi]*

Aperio.

Οἴγω. ἀνοίγω. πετάννυω. ἀναοίγω. πετάζω. ἐκπετάζω.

Iliad. φ. Ὣς ἔφαθ᾽. οἱ δ᾽ ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας. αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος.— *Sic dixit. Illi autem aperuerunt portas, & amouerunt obices. Hæ verò apertæ attulerunt salutem.*

Ilia. Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ᾽, εἰσόκε λαοὶ ἔλθωσι

ἔλθωσι πρòτὶ ἄστυ πεφυζότες—
Apertas in manibus portas tenete, donec copiæ
Veniant ad vrbem fugientes.
— οἰγομένου γὰρ Nonnus.
χάσματος οὐδαίοιο δυσήνεμος ἔρχεται ὀδμή.
Aperto enim hiatu terræ grauis venit odor.
Ὤϊξεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων. od. χ.
Aperuit autem ianuas domorum benè habitatarum.
— ἄμβροτος αὐλὴ Nonn. 13.
„ Οὔ σε πόνων ἀπάνευθε δεδέξεται· οὐδέ σοι Ὧραι Dion.
„ Μήπω ἀεθλεύσαντι πύλας πετάσωσιν ὀλύμπου.
„ *Cælestis aula non absque laboribus te suscipiet, neque*
tibi Horæ
„ *Cùm nondum certaueris, aperient olympi portas.*
Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ.— Homer.
Sponte autem portæ apertæ sunt cæli. Iliad. ε.
Τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῗδα θυράων. Iliad. ω.
Tres verò aperiebant magnum claustrum ianuarum.
— ἀνὰ κληῗδας ἑῶν χύεσκε θυράων.
Claustra suorum resoluit ostiorum. Apollon. Argon. γ.
„ Ἱερὰ θεῶν ἀγαθοῖς ἀναπέπταται. —*Templa Deum,* L. 4. epigr.
probis patent.
Πάντη τετραπόρων ἀνέμων πεπετασμένον αὔραις. Ibid.
Vndique quadriuiorum ventorum expositum auris.
*Οὐρανίων δὲ θύρετρα θοῶς ἐπέτασσε πυλάων.
Cælestium autem portarum ianuas celeriter aperuit. Apollin. Psal. 77.
Αὐτοὶ νῦν κατοχῆες ἀνακλίνεσθε πυλάων,
αὐταί τε κληῗδες. ὁ γὰρ Θεὸς οὐκέτι μακράν. Callim. hym. 2.
Ipsi nunc vectes portarum aperiamini,
Et ipsa claustra. Iam enim Deus haud procul abest.
Τοῖς νῦν πάντα θύρετρα πικρὸς σατὰν ἐξεπέτασσε
πρόσθεν ἐεργομένοισιν, ὅτ' ἔσκεπε χείρ με θεοῖο. Nazianz. 1. car.
His nunc [animi perturbationibus] ostia omnia acer-
bus satan aperuit,
Antehac coërcitis, cùm protegeret me Dei manus.

Appareo. Apparitiones.

φαίνομαι. φαείνομαι. καταφαίνομαι. φαείνω. φαίνω. ὑποφαίνομαι. ἰνδάλλομαι. ἐμφαίνω. ἀναφαίνομαι. ἐκφαίνομαι. Vide Speculor.

Hom. Ilia. α. Στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα
οἴῳ φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὁρᾶτο.
Stetit autem retro, & flauâ comâ cepit Achillem
Soli apparens, aliorũ enim nullus videbat. [*Palladẽ.*]

Apollin. Psal. 87. Θνητὸς ὅπως γενόμην, ᾧ μὴ καταφαίνετ' ἀρωγός.
Factus sum sicut homo, cui non apparet adiutor.

Sibyll. l. 2. Ἄστρα τε πάντα μέσῳ ἐνὶ ἤματι πᾶσι φανεῖται
σὺν δυσὶ φωστῆρσι, κατεπειγομένοιο χρόνοιο.
Et astra omnia in medio die omnibus apparebunt
Cum duobus luminaribus, festinante tempore.

Id. od. π. „ Οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς.
„ *Non enim omnibus dij apparent manifesti.*
Ἀλλοῖός μοι ξεῖνε φάνης νέον, ἠὲ πάροιθεν.
ἄλλα δὲ εἵματ' ἔχεις, καί τοι χρὼς οὐκ ἔθ' ὁμοῖος.
Alius mihi ô hospes appares nunc quàm antè,
Aliasq; vestes habes, & tibi corpus nõ amplius simile.

Idem. Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ
ἐγγύθεν ἑστήκει καὶ Μέντορι πάντα ἐῴκει.
ἀθάνατος δὲ θεὸς τότε μὲν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
φαίνετο θαρσύνων.—
Ipse ego vidi Deum immortalem, qui Vlyssi
Prope adstabat, & Mentori omnia similis erat.
Immortalis autem Deus tunc quidem ante Vlyssem
Apparebat confirmans eum.

Callimachus in hymn. „ Ὡ'πόλλων οὐ παντὶ φαείνεται, ἀλλ' ὅ, τις ἐσθλός.
„ Ὅς μιν ἴδῃ, μέγας οὗτος· ὃς οὐκ ἴδε, λιτὸς ἐκεῖνος.
„ Ὀψόμεθ' ὦ ἑκάεργε, καὶ ἐσσόμεθ' οὔποτε λιτοί.
„ *Apollo non cuiuis apparet, sed quisquis bonus.*
„ *Qui ipsũ viderit, magnus ille. Qui nõ viderit, vilis ille.*
„ *Videbimus [te] ô Apollo, & nunquam erimus viles.*

Dionys. de situ. — πρὸς ἀντολίην ἀναφαίνεται Ἄλπιος ἀρχή.
Ad orientem apparet Alpium initium.

— ἐς τέλος ἐξεφάνη. *Tandem apparuit.* *Solon in eleg.*

„ Καὶ μὴ φαινόμενος τοὺς φαινομένους ἀφανίζει *Incerti 1. epigr.*

„ Καὶ μὴ φαινομένους εἰς φανερὸν προφέρει. [χρόνος.]

„ *Et non apparens apparentes è medio tollit. Et non apparentes in manifestum profert. [tempus.]*

— Πέλοπος δὲ νέον κατεφαίνετο γαῖα. *Apollon.*

Iam autem Pelopis apparebat terra. *Argon. δ.*

Ἠὲ καὶ ἠέλιος μέσῳ ἤματι νύκτ᾽ ἐπάγῃσιν *Ibid.*

οὐρανόθεν, τὰ δὲ λαμπρὰ δι᾽ ἠέρος ἄστρα φαείνῃ.

Sive etiam sol medio die noctem inducat

De cœlo, lucidaque per aërem astra appareant.

— ἐνωπαδὶς ἄμμι φανεῖσαι. *Coram nobis apparentes. [Deæ.]* *Ibid.*

— οὐδέ τι γαίης, Κυανέης ἰδέειν ὑποφαίνεται, ἀλλ᾽ ἄρα πᾶσα *Oppian. 1. de piscat.*

Ἀργεννὴ χιόνεσσιν ἐπασσυτέροις κεκάλυπται.

Nihilque terræ nigræ ad visum apparet, sed tota

Alba nivibus densis cooperta est.

„ Πολλάκι δ᾽ ἐρχομένων ὑετῶν, νέφεα προπάροιθεν *Aratus in Phænomenis.*

„ Οἷα μάλιστα πόκοισιν ἐοικότα ἰνδάλλονται.

„ *Sæpe venientibus pluuijs, nubes prius*

„ *Quam maximè velleribus similes apparent.*

Appendo. Vide Suspendo.

Approbo. Applaudo. Approbandi formulæ.

Ἐπαινέω. ἐπιληκέω. αἰνέω. Vide Occido. ἀναινέω. αἴνημι. συνευφημέω. ἐπιπλαταγέω.

Ὣς ἔφαθ᾽. οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπῄνεον.— *od. δ.*

Sic dixit. Illi autem omnes approbarunt.

Πάντα κατὰ μοῖραν.— *Omnia rectè.* *Ibid.*

Λαοδάμα μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες.

Laodama valde hunc sermonem bene dixisti. *od. θ.*

— κοῦροι δ᾽ ἐπελήκεον ἄλλοι

ἑσταότες κατ᾽ ἀγῶνα· πολὺς δ᾽ ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.

Iuuenes autē applaudebant alij stātes in certamine: &

Subortus est strepitus magnus. [applaudentium.]

Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν *Ibid.*

ἠμὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους.

ἠ δ᾽

ἢ δ' ἄρ' ἑτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Alcinoe Rex omnium clarissime hominum,
Sanè quidem affirmaras tripudiatores esse optimos:
Profectò manifestum factum est. Admiratio me tenet intuentem.

Λίην γὰρ κατὰ κόσμον, Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
ὅσσ' ἔρξαντ', ἔπαθόν τε καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί.
ὥστε που ἢ αὐτὸς παρεὼν, ἢ ἄλλου ἀκούσας.
Valde enim rectè Achiuorum fatum canis,
Quacunque fecerunt, & passi sunt & tolerarũt Achiui,
Tanquam ipse praesens fuisses aut ab alio audiuisses.

— ἦ τ' ἂρ πολὺ κέρδιον ἦεν.
od. ι. — *Et certè multo satius fuisset.*

Ὦ φίλοι, οὐ μὰν ὔμμιν ἀπὸ σκόπου, οὐδ' ἀπὸ δόξης
od. λ. μυθεῖται βασίλεια περίφρων.—
O cari, non sanè vobis à scopo neq; à sẽtẽtia aberrãs
Loquitur regina prudens.

Ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος. ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
od. μ. *Sic dixit Eurylochus. Comprobarunt autem alij socij.*

— τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
od. ν. — *His autem placuit sermo.*

Ὦ γέρον, αἶνος μέν τοι ἀμύμων ὃν κατέλεξας,
od. ξ. οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες.
τῷ οὔτ' ἐσθῆτος δευήσεαι οὔτε τευ ἄλλου.
O senex, sententia quidem bona quam dixisti,
Neque citra decorum, sermonem futilem locutus es.
Propterea nec veste egebis, nec vllâ re aliâ.

Οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα.
od π. *Hi verò non approbabunt, dum audient mala opera.*

Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος. οὔ μιν ἔγωγε
Hes. 2. ἔργων. αἴνημ'. οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν.
Verna hac est nauigatio. Non illam ego
Approbo. non enim meo animo grata est.

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρων κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Iliad. θ. *Certè hæc omnia ô senex rectè dixisti.*

Ὣς ἄρ' ἔφη. Δαναοὶ δὲ συνεφήμησαν ἔπεσσι.
Q. Cala. lib. 6. *Sic locutus est. Danai autem comprobarunt verbis.*

Τοῖς

Τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα. *Theocr. idyll. 9.*
His quidem applausi & mox munus dedi.
— μήτε τις ἄρσην *Hom. Ilia. θ.*
Πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος. ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
Neu quis vir tentet verbum meum rescindere, sed simul vniuersi
Approbate, vt citissimè has res perficiam.
— τὸ μὲν, ὅ, ττι με πρῶτον ἀνήρευ, *Theocr. idyll. 25.*
αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ σταθμὴν ἐνόησας.
Id quidem quod me primo interrogasti,
Ipse & valde bene ad amussim intellexisti.

Appropinquo. Vide Vado.

Apud. Prope. Iuxta.

Παρὰ. παραὶ. ἀγχίμολον. πέλας. ἐγγύθι. πάρ. ἀγχόθι. σχεδὸν. ἐγγυς. ἄγχι. σχεδόθεν. ἀγχοῦ. ἆσσον. ἐπισχεδὸν. ἐγγύθεν.

Ἆσσον ἰών. — *Propè accedens.*
— ὅτι ζαθέης παρὰ λίμνης, *Nonnus in Ioann.*
ἰκμαλέης οὐκ ἦσαν ἱμασσομένης πέλας ἀκτῆς.
Quod apud vastum stagnum non erant, prope
Littus humidum [vndis] verberatum.
— καὶ ἤλυθον ἐγγύθι χώρου. *Et veni propè locum.*
Πὰρ ποσὶν ἀμβροσίοις ἐπεκέκλιτο. — *Apud pedes immortales inclinata est. [Magdalena.]*
Καὶ Μαρίη βαρύδακρυς ὅτε σχεδὸν ἵκετο χώρου.
Et quando Maria grauiter lachrymans venit prope locum.
Χώρης ἐγγὺς ἵκανεν ὀρειάδος, ἐγγὺς ἐρήμου. *Ibid.*
Venit prope locum montosum, prope eremum.
— σπέος εἴδομεν ἄγχι θαλάσσης. *od. ι.*
Speluncam vidimus prope mare.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη. *od. β.*
Sic dixit precans. Propè verò ad eum venit Pallas.
Πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ᾧ. *od. γ.*

Apud

Apud fratrem Thrasymedem & patrem suum.

od. δ. — ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς.

Nos autem valde prope eam accessimus.

od. ζ. Ἀγχοῦ Κυκλώπων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.

Prope Cyclopes viros superbos.

Hom. od. θ. Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις.

Prope ipsos autem venit inclytus Vulcanus.

Id. od. λ. Ἥμην, οὐδ' εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
αἵματος ἆσσον ἴμεν. — *Sedebam, neque sinebam*
Mortuorum inania capita prope sanguinē accedere.

Id. od. ρ. Ἀσσοτέρω καθίσασα παραὶ πυρί. — *Propius constituens apud ignem.*

Id. od. τ. Στῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν. — *Stetit iuxta illos.*

Ibid. Αὖτις ἄρ' ἀσσοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεύς.

Vlysses rursus sedem traxit propius ignem.

Apollon. Argon. δ. — ἠμαθόεντος ἐπισχεδὸν αἰγιαλοῖο. *Prope arenosū littus.*

Theognis. Ἐγγύθεν αὐλητῆρος ἀείσομαι. — *Canā iuxta tibicinē.*

Dionysius de situ. Ἀγχοῦ στηλάων, Μαυρούσιδος ἔθνεα γαίης.

Apud columnas [Herculis] Mauritanæ terræ populi [habitant.]

Ibid. Ἀγχόθι πηγάων καλλιρρόου Ἠριδανοῖο.

Prope fontes pulcriflui Eridani.

Ibid. Ἰνδὸν πὰρ ποταμὸν νότιοι Σκύθαι ἐνναίουσιν.

Scythæ australes apud Indum fluuium habitant.

Hom. in Apoll. Ἀγχοτάτω φοίνικος ὑπ' Ἰνώποιο ῥεέθροις.

Proximè palmam [arborem] sub Inopi fluentis.

Aqua. Aquæ fluentum. Riuus.

Ὕδωρ. ὕδος. ὕδατος χύσις. ῥόος. ῥεῖθρον. ῥέεθρον.

Orpheus in Argon. Ὃς διὰ πολλὴν γαῖαν ἱεῖ μεγαλόβρομον ὕδωρ.

Qui per multā terrā mittit graue-strepentē aquā.

Musæus. — καὶ ἄπλοον ἔσσεται ὕδωρ. — *Eritq; innabilis vnda.*

Hesiod. in Theog. Τηλόθεν ἐν χρυσέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ
Ψυχρόν, ὅ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο.
E longinquo in aureo gutturnio celebratissimā aquam
Frigidam, & quæ ex petrâ excelsâ defluit. [ἐνεῖκαι. *Ferre.*]

Ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει. --- *Fluit de flumine sacro.* *Ibid.*
Ἡ δὲ μί᾽ ἐκ πέτρης προρέει. --- *Hæc sola fluit è petrâ.* *Ibidem.*
Γαῖαν ὕδει φύρειν. — *Terram vnde miscere.* --- *Id. 1. oper.*
--- Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. *Stygia est riuulus vndæ.* *Hom. Iliad. β.*
Φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ. — *Ferte autem lympham manibus.* *Id. Iliad. ι.*
Αὐτὸς ἑῷ βασιλῆϊ φέρων γλυκερώτερον ὕδωρ. *Nonn.*
Ipse suo regi adferens dulciorem aquam. *Dion. 10.*

De Virgine delicias contemnente.

Οὐδὲ μύρῳ μεμέλητο. μελικρήτων δὲ κυπέλλων *Idem 15.*
ὑδατόεν προβέβουλε χαραδραίης πόμα πηγῆς. *Dion.*
Nec vnguentum curabat: mellitis verò poculis
Aqueum confragosi fontis potum præferebat.
Μηδὲ πυρὶ φλέξῃς ὑδάτων χύσιν· ἐξ ὑδάτων γὰρ *Idem 24.*
ἀστεροπὴ βλάστησε. — *Neque igni aquarum fluxum amburas. Nam ex aquis fulmen ortum est.* *Dion.*
Θείει χρυσορόας Ἀχέρων κρυεροῦ διὰ χώρου. *Orpheus in Argon.*
ἀργυροειδὲς ὕδος προρέων. — *Currit aurifluus Acherō*
Gelidum per locum, argenteam aquam profundens.
— ψυχρὸν δὲ διὰ σπέος ἔρχεται ὕδωρ *Calab. l. 6.*
κρυστάλλῳ ἀτάλαντον. —
Frigida [petrosum] decurrit lympha per antrum
Crystallo similis. —
Τῶν μέσα καλλιρόοιο κατέρχεται ὕδατα Νείλου. *Dionys. de situ.*
Horum [montium] mediæ descendunt aquæ Nili pulcriflui. .i. inter hos montes.
— ἔνθα Καΰστρου
ἥσυχα καχλάζοντος ἐπιρρέει ἀγλαὸν ὕδωρ. *Ibid.*
Illuc placidè strepentis Caystri aqua lympida influit.
— ἐκ πέτρης ἱερῆς ἐξήγαγεν ὕδωρ, *Apollin.*
καὶ πολὺν ἀενάοισι ῥόον ποταμοῖσιν ὁμοῖον. *Psal. 77.*
E sacra petra eduxit aquam, & copiosum fluentum perennibus fluuiis simile.
— ῥείθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν. *Hom. hymn. 17.*
Fluentis mollibus pellectus.

Arbitri actionum.

Sine arbitris nihil agendum.

Hesiod. „Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
„Πίστεις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.
„*Etiam fratri arridens arbitrum adhibe.*
„*Credulitas pariter & diffidentia perdiderunt homines.*

Hom. Ilia. κ. Οἶος ἄνευθ' ἄλλων. — *Solus scorsum ab alijs.*

Qui clam & absque arbitris quippiam facit, dicitur ἀμάρτυρος facere.

Nonn. in Ioan. c. 3. Οὔνομά οἱ Νικόδημος. ἀμάρτυρος οὗτος ὁδίτης
Χριστῷ νυκτὸς ἵκανε· φυλασσομένῳ ποδὶ βαίνων.
ἔννυχος εἰς δόμον ἦλθεν, ὅπη φάος. —
Nomen ei Nicodemus: is absque arbitris
Ad Christum noctu veniebat: canto pede incedens
Nocte domum intrauit, vbi lux erat.

Arbitror. Vide Puto.

Arbor.

Δένδρον. δένδρεον. ὕλη. φυταλιή. δένδρειον. τὸ δένδρος. φυτόν.

Theocr. idyll. 8. „Δένδρεσι μὲν χειμὼν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' αὐχμός.
„*Arboribus quidẽ bruma terribile malum, aquis vero siccitas.*

Hesiod. 2. oper. — καὶ ἠχέτα τέττιξ
δενδρέῳ ἐφεζόμενος, λιγυρὴν καταχεύετ' ἀοιδὴν
πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ.
Et canora cicada arbori insidens, stridulum fundebat cantum
Crebro sub alis, morbifera æstatis tempore.

Ibid. Ἦμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
Ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·
Τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν, μεμνημένος ὥριον ἔργον.
Cum minime cariei est obnoxia secta ferro
Arbor, & folia humi fũdit, & ramos emittere desinit,
Tum

Tum materiam cadito, memor id opus esse tẽpestiuũ.

— οὐκ ἔτι κεῖνον ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντα *Aratus.*

φυταλιαὶ ψεύδονται ἀναλδέα φυλλιόωσαι.

Non amplius illum cum sole orientem [Sirium]

Arbores fallunt sine incremento frondentes.

Πολλὰ δὲ δενδρείοιο περὶ φλόον. — *Sæpè circa arboris corticem.* *Idem.*

Δένδρεσιν εὐκάρποις. — *Arboribus fructiferis.* *In epigr.*

Παλλάδος εἰμὶ φυτόν. Βρομίου τί με θλίβετε κλῶνες; *Ibid.*
Αἴρετε τοὺς βότρυας· παρθένος οὐ μεθύω.

Palladis sum arbor. Quid me premitis rami Bacchi?
Tollite racemos: Virgo cùm sim, non inebrior.

Ἀζάνεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλά· *Hom. 3.*
φλοιὸς δ' ἀμφιπερὶ φθινύθει, πίπτουσι δ' ἀπ' ὄζοι. *hym.*

Siccescunt quidem primò humi pulcra arbores:
Cortex autem circumcircà corrumpitur, & rami decidunt.

Οἴου μιν ἀπέεργε τελειοτέροιο φυτοῖο, *Nazianz.*
ἐσθλοῦ τ' ἠδὲ κακοῖο διακρίσιν ἐντὸς ἔχοντος *arcan. 7.*
τὴν τελέην. τελέη γὰρ ἀεξομένοισιν ἀρείων,
ἀλλ' οὐκ ἀρχομένοισιν. ἐπεὶ τόσον ἐστὶ βαρεῖα
ὅσσον νηπιάχοισι τελειοτέρη τις ἐδωδή.

Solà illi interdixit perfectiore arbore,
Boni & mali distinctionem continente
Perfectam. Nam perfecta ijs qui crescunt est melior,
Non autem ijs qui incipiunt. Siquidem tam illis est grauis [damnosa.]
Quàm infantibus solidior aliquis cibus.

— καὶ εὐπετάλῳ τινὶ δεσμῷ *Nonn. 46.*
δένδρον ἐπηχύναντο, καὶ ἤθελον εἰς χθόνα ῥίπτειν *Dion.*
ἔρνος ὁμοῦ Πενθῆι. — *Et frondoso quodam vinculo*
Arborem prehenderunt, & voluerunt in terram proijcere ramum unà cùm Pentheo.

Χαίρετε δένδρεα ταῦτα καὶ οὔρεα· σώζεο Θήβη. *Ibid.*
Valete arbores hæ & montes. Valete Thebæ.

Arceo. Arcendi formula.

Ἐρύκω. ἀπερύκω, ἀποέργω, ἀλάλκω.

Synesius hym. 6. Ψυχᾶς καὶ μελέων ἔρυκε νόσους.
παθέων ὀλομέναν κοίμισον ὁρμάν.
πλούτου καὶ πενίας ἄλαλκε κῆρας.
Animæ & corporis arce morbos.
Cupiditatum exitialem sopi impetum.
Opum atque inopiæ mala propelle.

Nazian. 1. car. Αὐτὰρ ἐμοὶ πόνος ἐστὶν ἀάσχετος· οὐδὲ κορέσσαι
πάντας ἔτι σθένος ἐστὶν ἐμῆς χερὸς, οὐδ' ἀπερύκειν.
At mihi labor est luctificus: neque satiare
Cunctos amplius potest manus mea, neque arcere.

Ibid. Αἲ αἲ Καισάριος δὲ λυπρὴ κόνις, ὅς τις ἐμεῖο
ὄχλον ἅπαντ' ἀπέεργε διδοὺς ἅπαν ἄχθος ἀλύσκειν.
Heu heu Cæsarius tenuis pulnisculus, à me
Qui cunctam arcebat turbam atq; onus omne leuabat.

Ibid. — κακοὺς δ' ἀπὸ φῶρας ἐρύκοις. *Malos fures arceas.*

Ibid. Δεύτερον ἄχθεα πάντα δίδοις ἀνέμοιο θυέλλαις,
ῥίψας ἐξ ἐμέθεν· πνοιὴν δ' ὀπάσειας ἐλαφρήν.
Deinde mihi ærumnas ventorum trade procellis
Me procul abiectas, auramque immitte ferentem.

Ibid. — χάζοιτο δ' ἐμεῖο. *A me autem facessat.*

Vide Abhorreo. Auerto. Expello.

Callim. hym. 2. — ἑκὰς, ἑκὰς ὅς τις ἀλιτρός. *Procul ô procul omnis iniquus.*

Orph. apud S. Iustinum. Φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστί· θύρας δ' ἐπίθεσθε βεβήλοις
πᾶσιν ὁμῶς· σὺ δ' ἄκουε φαεσφόρου ἔκγονε μήνης
Μουσαῖ'· ἐξερέω γὰρ ἀληθέα. —
Loquar quibus fas est. Verùm fores obserate profanis
Simul omnibus. Tu vero audi luciferente lunâ oriunde
Musæe, vera enim edisseram.

Nazianz. 1. arcan. Τοὔνεκα θαρσαλέως ῥήξω λογόν. ἀλλ' ἀπὸ τῆλε
φεύγετε ὅς τις ἀλιτρός. ἐμὸς λόγος ἢ καθαροῖσιν
ἠὲ καθαιρομένοισιν ὅδ' ἔρχεται. —
Quare confidenter sermonē prorūpam. [de Deo.] *Sed procul fugite, quisquis impius. Sermo meus aut puros*

Aut

Aut eos, qui purgantur, conuenit.

Κεῖνοι μὲν δὴ τοῖα· καὶ ὡς λόγος ὥστε κακίστους *Ibid.*
ἡμετέροιο χοροῖο θεήμαχον ἦτορ ἔχοντας.

Illi quidem talia. Sic etiam sermo arcuit pessimos
Cor impium habentes, à nostro choro [qui res diuinas
tractamus.]

Ἀρχομένου δ' ὕμνοιο συνιαίνοισθε μὲν ἁγνοί. *Id. 2. carm*
ξυνὸν γὰρ πάντεσσιν ὕμνος γέρας εὐαγέεσσιν.
οἱ φθονεροὶ δὲ θύρησιν ἐπιφράσσοισθε ἀκουάς.
εἰ δέ τις ἀμπετάσσειεν, ἁγνίζοιτο φρένα μύθῳ.

Simul cũ incipiẽte laude [virginitatis] plaudite casti.
Hac enim laus commune est decus pijs omnibus.
Inuidi autem fores auribus obstruite.
Sin aliquis aperuerit, mentem sermone purificet.

Nota eiusmodi formulas omnibus sacrorũ argumentorum exordijs seu Græcis seu Latinis optimè congruere.

Ite procul fraudes: alio sint aëre noxæ. *Propert. li. 4. eleg. 6.*
Pura nouum vati laurea mollit iter.
Innocui veniant: procul hinc, procul impius esto
Frater, & in partus mater acerba suos.
Cui pater est viuax: qui matris digerit annos.

Odi profanum vulgus, & arceo. *Horat. l. 3. ode 1.*
Fauete linguis.

Procul hinc, procul ite nocentes, *Statius 3. Siluar.*
Si cui corde nefas tacitum, fessique senectus
Longa patris: si quis pulsatæ conscius vnquam
Matris & infernâ rigidum timet Æacon vrnâ.
Insontes castosque voco.

Arcus. Vide Iaculor.

Ardeo. Vide Comburo. Ignis.

Arma. Armatura. Armorum genera.

Ὅπλα. τεύχεα. ἔντεα. πανοπλίη. χαλκός.

Totam hominis armaturam breuibus epigrammatis complexi sunt Eutolmius Illustrius, Pallá-

das,& Paullus Silentiarius: isti singulis versibus, hic duobus distichis: sed hic adiectis epithetis, illi nudis tātùm vocabulis,& prior quidem integris, posterior verò incisis. Hic enim apocope poëtica vsus est.

Horum integra epigrammata hîc subijcio.

Entolmius l.6.epigr. Κνημῖδας, θώρηκα, σάκος, κόρυν, ἔγχος, Ἀθήνῃ
Ῥοῦφος Μεμβιάδης Γέλλιος ἐκρέμασεν.

Ocreas, thoracem, scutum, galeam, hastam, Palladi
Rufus Membiades Gellius appendit. [*dedicauit.*]

Palladas Ibid. Τὸν θῶ καὶ τὰς κνῆ, τὸν τ' ἀσπίδα καὶ δόρυ καὶ κρᾶ,
Γορδιοπειλάρειος ἄνθετο Τιμοθέου.

Thoracem & ocreas & scutum & hastam & galeā
Gordioprilarius Timothei [*filius*] *appendit.*

Nota θῶ .i. θώρηκα. κνῆ .i. κνημῖδας. κρᾶ .i. κράνος.

Paull. Silent. ibid. Ἀσπίδα ταυρείην, ἔρυμα χροὸς, ἀντιβίων τε
Πολλάκις ἐγχείην γευσαμένην χολάδων,
Καὶ τὸν ἀλεξιβέλεμνον ἀπὸ στέρνοιο χιτῶνα,
Καὶ κόρυν ἱππείαις θριξὶ δασυνομένην,
Ἄνθετο Μνησίμαχος γέρας Ἄρεϊ, γηραλέον νῦν
Ἀντὶ πανοπλίης βάκτρον ἀμειψάμενος.

Scutum taurinum, munimentum corporis, & hosticis
Sæpe pastam intestinis hastam,
Et tunicam iaculorum à pectore propulsatricem,
[*thoracem*]
Et galeam equinis hirtam iubis,
Appendit Mnesimachus donum Marti,
Omni armaturâ cum senili scipione commutatâ.

Homerus quoq; Iliad. γ. totam Paridis armaturam, armandique ordinem egregiè depingit. Nam inducit primò induentem ocreas. 2. thoracem. 3. gladium appendentem humeris. 4. apprehendentem scutum. 5. galeam capiti imponentem. 6. ac postremo capientem hastam. Versus ipsos vide infrà in Armo.

De totâ item armaturâ ex Nonno 30. Dion. Vide in Bellum.

Arma

Arma exuere. deponere.

Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὔτυκτον ἔθηκα, Hom. od. ξ.
καὶ σάκος ὤμοιιν, δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκποσε χειρός.
Mox de capite galeam affabrè factam deposui,
Et scutum ab humeris, & hastam è manu proieci.
Τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ.
Et exuerunt arma, quæ in terra deposuerunt.
— οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος. Id. Ilia. ψ.
Singuli autem arma exuerunt.
Κάτθεο τεύχεα ταῦτα. — Depone *arma hæc.* Nonn. 46. Dion.
Ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
Τεύχεα καλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ. Ho. Ilia. γ.
Alios quidem Troianos & omnes Achiuos iubet
Arma pulcra in alma terra deponere.
Τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός. Id. od. χ.
Arma deposuerunt Vlysses & illustris filius.
Λαμπάδα θεὶς καὶ τόξα, βοηλάτιν εἵλετο ῥάβδον Moschus
Οὖλος Ἔρως, πήρην δ' εἶχε κατωμαδίην. in epigr.
Deposita face & arcu, boum-stimulatricē virgā cepit
Perniciosus Cupido, habebat autem peram pendentem ex humeris.

Armo. *Arma capio, induo.*

Ὁπλίζω. καθοπλίζω. κορύσσω. θωρήσσω. ἐπιθωρήσσω. τεύχεα δύνω. δύω. καταδύω. ὅπλα περιτίθημι. περικατατίθημι. περιβάλλω. ἀμφιβάλλω. χαλκὸν ζώννυμι. Vide plura in exemplis.

Ἀστραίας δὲ φάλαγγας ἀταρβέες ὥπλισαν Ὧραι. Nonnus 1. Dion.
Calicas phalanges armarunt Horæ intrepidæ.
— ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας. Hom. in Batrach.
Persuasit, vt omnes armarentur.
Καὶ τοὺς μέν ῥ' ἐκόρυσσεν Ἄρης πολέμοιο μεμηλώς. Ibid.
Et hos armabat Mars belli præses.
Σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι. Ibid.
Corpora armis ingeniosis instruentes.
— μεγάλοις περικάτθετο γυίοις Q. Calab. lib. 6.

τεύχεα μαρμαρέῃσιν ἐειδόμενα στεροπῇσι.
Grandibus circumposuit membris
Arma splendicanti fulguri similia.

Id. l. 7. Ἔνθ' ἐσθλὸς μὲν ἔδυ καλὰ τεύχεα· τοὶ δὲ χέρεια
δῦσαν, ὅστις ἀλαπαδνὸν ὑπὸ κραδίῃ πέλεν ἦτορ.
Tum strennuus quidem pulcra induit arma: deteriora vero
Induerunt, quibus imbellis in pectore animus erat.

Hom. od. μ. Αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δοῦρε
μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλὼν εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον.
At ego splendidis armis indutus, & duabus hastis
Oblongis in manus acceptis in tabulata nauis ascẽdi.

Id. od. ξ. Εἵλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
Capit acutum iaculum propulsandis canibus & hominibus aptum.

od. π. Νῶϊν δ' οἴοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε,
καλλιπέειν, καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἑλέσθαι.
Nobis vero solis duos gladios & duas hastas,
Relinque, & bina scuta corripienda manibus.

od. φ. Πὰρ θρόνῳ εἱστήκει κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Stetit iuxta thronum splendido ære armatus.

N. Existimant nonnulli κεκορυθμένος descendere ex prisco & insolenti verbo κορυθέω. & poni pro κεκορυθημένος. Sed Eustathius non credulus illis: qui ad Iliados Γ. hæc notat: Τροπὴ δὲ τοῦ σ' εἰς θ'. ἐστὶν ἐν τῷ Κεκορυθμένος, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ Μνηθμός· καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς.

od. χ. Αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰών· δώσω δὲ συβώτῃ
„ Καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.
Ibo & ipse me armatum: & dabo subulco (melius.
„ Et bubulco alia [arma.] Nam armatum esse est

Ibid. Ὡς περιβαλλομένους ἴδε τεύχεα, χερσὶ δὲ δοῦρα
μακρὰ τινάσσοντας.—*Vt vidit induentes arma, & manibus hastas longas quatientes.*

Ibid. Αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροῒ δύσατο χαλκόν.
ὡς δ' αὔτως τὼ δμῶε δυέσθην τεύχεα καλά.
Ipse primo corpus induit ferreo thorace,

Similiterq;

Similiterq́; famuli pulcra arma induerunt.

Σεῖς δ' ἐπεθωρήχθη οἴων περὶ πώεσι μῆνις; *Apollin.*

Et armatus est furor tuus super tuos greges ouium? *Psal. 73.*

Τεύχεσι λαμπομένους, σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο. *Hesiod. in*

Armis lucentes, ardens vt splēdicat ignis. [*inuenit*] *Scuto.*

Οὐ φορέω θώρηκα καὶ ἀθώρηκα δαμάσω.

Non fero thoracem: armatum thorace domabo. [*superabo.*] *Nonn. 45. Dion.*

Ἔντεσι κοσμηθέντα τίς αἰνήσειε πολίτης; *Idem 46.*

Ecquis ciuium laudauerit instructum armis? *Dion.*

Οὕτω μὲν μύες ἦσαν ἔνοπλοι. — *Sic armati erant mures.* *Hom. in Batr.*

Paridis integra armatura.

Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ *Id. Ilia. γ.*
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος, ἥρμοσε δ' αὐτῷ.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε.
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν
ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.

Itaque circum humeros arma insignia induit
Eximius Alexander, maritus Helenæ pulcricomæ.
Primò quidem tibijs ocreas circumposuit
Pulcras, argenteis fibulis adaptatas:
Secundo pectus induit thorace
Fratris sui Lycaonis. Congruebat enim ipsi.
Tum ex humeris suspendit ensem clauis aureis insignē.
Ferreum: deinde scutum grande & graue.
In generoso autem capite affabrè factam posuit galeā
Setis equinis cristatam: crista porrò desuper horrendum nutabat..
Cepit postremò validam hastam, quæ eius quadrabat manibus.

Hactenus de Paride.

Ibid. — ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
Postquam igitur ex vtraque parte exercitus armati sunt [Paris & Menelaus.]
In medium Troianorum & Græcorum prodierunt.

Iliad ν. — ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.
Arma horrenda induerunt.

Iliad. ψ. Χαλκὸν ζώννυσθαι. — *Armis indui.*

Aro. Arator. Agricultura.

Γῆν ἐργάζομαι. ἀροτριάω. ἀρόω. ἀροτρεύω. *Aratus.* γητομέω. γαῖαν ἀράσσω.

Hes. 2. ἔργων Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
Terram laborare memor, vt te iubeo.

Iliad. Σ. — πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ. [ἀρούρῃ]
ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Multi autem aratores in ipso, [agro]
Iuga vertentes agitabant huc & illuc.

Callimachus in Dianam. — ἀροτριόωντι συνήντετο Θειοδάμαντι.
Aranti occurrit Theodamanti.

Aratus. Ὥρη μέν τ' ἀρόσαι νειοὺς, ὥρη δὲ φυτεῦσαι.
Tempus quidem arandi noualia, tempusq́; plantandi.

Apollon. Argon. α Πυροφόρους ἀρόωσι γύας. — *Fertilia arant arua.*

Id. Arg. β. Τοῖσι μὲν οὔτε βοῶν ἄροτος μέλει. —
His quidem nec boum aratio cura est,

Ibid. Ἀλλὰ σιδηροφόρον στυφελὴν χθόνα γατομέοντες.
Sed ferream rigidam terram proscindentes.

Nicander Ther. — πολυεργὸς ἀροτρεύς. *Laboriosus arator.*

Solon in eleg. — τοῖσιν καμπύλ' ἄροτρα μέλει. *Quibus curua aratra cura sunt.*

Phocylides Εἰ δὲ γεωπονίην μεθέπειν, μακροὶ τοι ἄρουραι.
Sin agriculturam sectari [velis] lati tibi campi sunt.

Dionys. de situ. Οὐ γὰρ γειομόροιο τομὴν ἐδάησαν ἀρότρου.
Non enim terram-findentis proscissionem nouerunt aratri. [Ignorant agriculturam.]

Ibid. Νήιδες ἀσταχύων καὶ ἀπευθέες ἀμήτοιο.

Insciꝗ

Inscij spicarum & ignari messis.[ignari agriculturæ]
Πρῶτοι δ' ἱμερόεντος ἐπειρήσαντο ἀρότρου. **Ibid.**
Primi optabile experti sunt aratrum.[primi ararũt]
— οὐ γὰρ ἀρότρῳ **Ibid.**
αὔλακ' ἀπιθύνουσι διασχίζοντες ἀρούρας.
Non enim aratro sulcum dirigunt findentes arua.
Ὦλκα διατμήσσει σύρων εὔκαμπες ἄροτρον. **Moschus 2. idyll.**
Sulcum scindit trahens bene-flexum aratrum.
,, — κείρει γὰρ γεωμόρος ὥρια πάντα· **Nazianz. 5 arcan. car.**
,, Ὡς καὶ Χριστὸς ἄριστος ἐμοῦ βιότοιο δικαστής.
,, *Metit agricultor tempestiuè omnia:*
,, *Sic & Christus optimus vitæ meæ index.*
Ἀονίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες. **Moschus idyll. 3.**
Aonij campi pugnem glebam arantes.
Γειαρότης. *agricola.4.epigr.*γειοπόνος. *6.epigr. dicitur &* γεηπόνος, *&* γηπόνος.
—οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῖς. *Quibus vita est in agris.* **Theocr. idyll. 25.**
— Σωσικλέης θῆκεν ἀρουροπόνος. *Sosicles posuit agricola.* **Philip. 6. epigr.**
Καὶ τὶς μὲν γαῖαν ἀρότροις ἐξεῦρε γεωργεῖν. **Sibyll. l.1.**
Et quidem aliquis inuenit terram aratro colere, [agriculturam.]
Τίς θηρῶν κατέλυσε βίον, καὶ γαῖαν ἀρόσσειν, **Nazian. 2. car.**
καὶ φυτοεργείην ἐδιδάξατο, καὶ πελάγεσσι
νῆ' ἐπέφηκε μέλαιναν ἐπειγομένην ἀνέμοισι.
Quis ferinam vitam sustulit, & terram arare [agriculturam]
Et plantarum sationem docuit, & pelago
Nauem nigram immisit actam ventis?
,, Καὶ στάχυν ἐξ ἀγαθοῖο γεωμόρος ἐσθλὸν ἄμησε **Ibid.**
,, Σπέρματος· οὐδ' ἀτύχησε τέλους πόθος, οἷον ἐώλπει.
,, Θνητὸς δ' οὐ σάφα οἶδε γόνου φύσιν, εἰς ὅ τι λήξει,
,, Οὐ κακὸς, ἢ μὲν ἐσθλός.—
,, *Segetem bonam messuit agricola ex bono*
,, *Semine, neque eius desiderium fine frustratum est, quem sperabat,*
,, *Verùm homo haud certò nouit prolis naturam, qualis futura sit,*

„ *Neque malus, neque bonus.*

Id. cat. 3. Μὴ γαῖαν δρύπτητε· τί δ' ἄμπελος ὔμμιν ὄνειαρ;
Ne terram aretis. Vitis enim cui vobis commodo?

Artes. Vide Doctrina Scientia.

Ascendo.

Ἀναβαίνω. ἀμβαίνω. εἰσαναβαίνω. ἀνέρχομαι. ἄντημι. προσβαίνω. ἐπεμβαίνω. εἰσάνειμι. ἐπιβαίνω.

Hom. od. l. Ὣς εἰπὼν ἀνὰ νηὸς ἔβην· ἐκέλευσα δ' ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν. — *Sic locutus nauem conscendi,*
Hortatusque sum socios, vt & ipsi conscenderent.

id. κ'. Ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών.
Steti autem conscensa alta specula.
Καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήιον ἐς περιωπήν,
εἴπως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν, ἐνοπήν τε πυθοίμην.
Celeriter à naue ascendi in speculam,
Si forte opera viderem hominum, vocemque audirem.

id. φ. Κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσατο οἷο δόμοιο.
Gradus vero altos sua domus ascendit.

od. χ. Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη;
O amici, non iam aliquis in ianuam altam ascendet?

Ι'λλ. — μία δ' οἴη γίνετ' ἐφορμή. *Vnus solus erat aditus.*

Hesiod. in Scuto. Αἵματι φοινικόεις, ὥσει ζωοὺς ἐναρίζων
Δίφρῳ ἐπεμβεβαώς. — *Sanguine purpureus, velut viuos spolians curru conscenso.*

Id. in Theog. Οὐρανὸν εἰσανιών, οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Calum ascendens, neque de calo descendens.

Nonnus 1. Dion. Δώσω σοι τόδε δῶρον, ἐγὼ δ' ἐς Ὄλυμπον ὁδεύσω.
Dabo tibi hoc donum, ego autem in calum ibo.

Id. 2. Dio. — ἐπεσκίρτησεν Ὀλύμπῳ. *Subsilijt in calum.*

Aratus. Ἑξείης ἑκάτερθε καταλυσίη ἄνοδός τε.
Ordinatè vtrimque descensus & ascensus [est.]

Nonn. 13. Dion. Οὐδὲ τεὸς γενέτης μακάρων πρόμος ὑψιμέδων Ζεὺς
Νόσφι πόνων ἀνέβαινεν ἐς οὐρανὸν ὄρχαμος ἄστρων.
Neq; tuus genitor beatorum dux alti-regens Iupiter
Absque laboribus ascendit in calum, princeps astrorum.

— θεῶν

— θεῶν δ' ἐς φῦλον ὀΐω Q. Calab. lib. 7.
Κεῖνον ἀνελθέμεναι σφετέρου πατρὸς ἐννεσίῃσιν.
Deumq; in familiã puto eũ ascẽdisse patris sui monitis.
— ἡ δ' ἀνόρουσεν Apollon. Argon. β.
Οὔλυμπόνδε θοῇσι μεταχρονίη πτερύγεσσιν.
Hæc antẽ subuolauit ad calũ præpetibus sublimis alis.
Τίς βροτέης γενεῆς ἐπιβήσεται οὔρεϊ θείῳ; Apoll. Psa. 23.
Quis humani generis ascendet montem diuinum?
Ταῦτα πάρος. Σάρκες γὰρ ἐπέζεον, αἷσι μέμηλεν Nazianz. car. 54.
Οὐρανίης ἀνόδου φῶτα μέγαν κατέχειν.
Ista prius. Feruebat enim caro, quæ studet vsque
Cælesti ascensu magnum inhibere virum.
Κυανάντυγος οὐρανοῦ *Carulei cali calum]*
ὑπερήλαο νώτων. *Supersilisti dorsa. [ascendisti in* Synesius hymno 9.
Τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἀστρα φέροντα Theocr.
ἀμβαίνειν. — *Talis hic vir in calum astrigerum est* idyll. 24.
ascensurus.
— οὐρανὸς οὔποτ' ἀμβατὸς αὐτοῖς. *Nunquam ipsi ad* Pindar. 10.
calum ascendent. Pythior.
Ἀκροτάτην κορυφὴν μηλόσκοπον εἰσαναβαίνων. Hom.
Summum verticem [montis] specula-ouiũ ascendens. hym. 17.
Οἴῳ δὴ σκιόεντι λόγῳ καὶ ἤθεσι κεδνοῖς Nazianz.
ἑσπόμενος, προσέβαινον ἄνω λάμποντι θοώκῳ 1. car.
ἴχνεσιν ἀπλανέεσσιν ἰὼν βασιλήιον οἶμον.
Solam quidem vmbrosam rationem & mores probos
Sequens, conscendebam ad lucentem thronum [tendebam ad calum.]
Vestigiis non aberrantibus incedens viâ regiâ.
Ista Nazianzenus de se adhuc puero.

Asso. Torreo. Coquo.

Ὀπλάω. ἐποπλάω. εὕω.

Ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα. Ho. od. μ.
Sed aquâ libantes assabant intestina omnia.
— ἐπ' ἀνθρακιῇ δὲ τανύσσας Nonn. 5. Dion.
Σπλάγχνα σιδηρείοισι πεπαρμένα μακροῖς κορύμβοις
Εἴρυσεν ὀπτήσας ἁπαλῷ πυρί. -- *Supra prunas extẽdẽs*
Intestina

Intestina ferreis transfixa in longum corymbis. [*verubus.*]

Traxit assans lento igni.

od ξ. Εὗσέ τε μίστυλλέν τε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν,
ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθηκ' Ὀδυσῆϊ
θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε.
Adussitq; [*porcorum setas*] *conciditque* [*carnes*] *& verubus infixit.*
Cùm assasset autem omnia, tulit & apposuit Vlyssi
Calida in ipsis verubus: hic vero farinā albā aspersit.

Hom. in Merc. Ὤπτα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα δουρατέοισι
σάρκας ὁμοῦ καὶ νῶτα γεράσμια —
Assabat autem verubus ligneis infixas carnes simul & terga insignia. [*boum.*]

Astra. Stellæ. Sidera.

Ἄστρα. τείρεα. ἀστέρες. οὐράνια φάεα. νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης. ἑσπέρια λύχνα. φέγγεα κόσμου. *Synesius hymn. 4. lumina mundi.*

Apoll. Psa. 146. Μοῦνος ἀμετρήτων ἄστρων δεδάηκεν ἀριθμόν,
ἐξονομακλήδην ὀνομάζων τείρεα πάντα.
Solus innumerabilium astrorum nouit numerum,
Nominatim appellans astra omnia.

Hesiod. in Theog. Ἄστρα τε λαμπετόωντα.— *Fulgentiaque astra.*

Nonn. 2. Dion. Ἀστέρες ἀστράπτοιεν ἐμῶν λαμπτῆρες ἐρώτων,
Ἀστέρες, ἑσπέρια λύχνα. —
Stellæ fulgeant meorum faces amorum,
Stellæ, vespertinæ lucernæ.

Idem. Οὐκ ἔτι δὲ κλόνος ἦεν ἐν ἄστρασιν.—
Non amplius tumultus erat in stellis,

Orpheus in hymn. Ἄστρων οὐρανίων ἱερὸν σέλας ἐκπροκαλοῦμαι.
Astrorum cælestium sacrum lumen inuoco.

Id. ibid. Ἀστέρες οὐράνιοι, νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης.
Astra cælestia, nigræ noctis caræ soboles.

Nazianz. car. 2. Οὐρανὸς οὐρανίοισιν ἀγαλλόμενος φαέεσσι.
Cælum cælestibus ornatum luminibus. [*stellatum.*]

Id. car. 27 imitatus Λείψω δ' ἠελίου γλυκερὸν φάος, οὐρανὸν αὐτὸν,

Τείρεα

Τείρεα παμφανόωντα, τάτ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται. *Hesiodum.*
Linquam vero solis dulce lumen, caelum ipsum,
Astra perlucida, quibus caelum coronatum est.

Οἷον ὅτ' ἀννεφέλοιο δι' ἠέρος εἴδεται ἄστρα. *Dionysius, de situ.*
Ceu quando per innubem aëra videntur astra.

„ Ἀστέρες ἠγαθέης εἰσὶ λόγος σοφίης. *Nazianz. car. 55.*
„ *Astra diuinae sunt sermo sapientiae.*

„ Ἀστέρες, οὓς συνέδησαν, ὁμὸν πλόος οὐ συνέδησε. *Id. 5. art.*
„ *Quos astra coniunxerant, vna mors, non coniunxit.*
[*Qui sub iisdem astris nati erant, non eadem morte mortui sunt.*]

„ Ὠκύμορόν με λέγουσι δαήμονες ἀνέρες ἄστρων. *Incerti 2. epigr.*
„ Εἰμὶ μὲν, ἀλλ' οὔ μοι τοῦτο Σέλευκε μέλει.
„ *Cito-moriturum me dicunt viri gnari astrorum.*
„ *Sum quidem, sed non mihi hoc, ô Seleuce, curae est.*

Καὶ πόλον ἐστεφάνωσεν ἅλις πυριλαμπέσιν ἄστροις. *Sibylla.*
Et caelum coronauit copiosè ignicoruscis stellis.

Astutus. Vide Dolosus.

Athenae. Attica tellus. Athenienses.

Ἀθῆναι. Κέκροπος πόλις. Παλλάδος ἄστυ. Κεκροπὶς αἶα. γῆ Ἀτθίς. Κεκροπίη. Παλλάδος πόλις. Κεκροπίων ἄστυ.

— Καὶ Ἑλλάδος εὖχος Ἀθῆναι. *Nazianz.*
Et Graeciae decus Athenae.

Εἵλετο γάρ σε φυγεῖν Κέκροπος πόλις· ἀλλὰ σὺ μέν που *Diogen. Laërt. 3. epigr.*
Παλλάδος ἄστυ φύγες, Πλουτέα δ' οὐκ ἔφυγες.
Voluit enim Cecropis vrbs, vt fugeres. Sed tu quidem
Palladis vrbem fugisti, Plutonem autem non effugisti.

— Σόλωνα δὲ Κεκροπὶς αἶα. *Solonem vero Cecropis tellus* [*tulit*] *.i. Solon fuit Atheniensis.* *Antipater. ibid.*

— τοιοῦτοι πολλάκι Κεκροπίδαι. *Tales saepe Athenienses* [*sunt.*] *Idem ibid.*

— σῶμα δὲ γῆ γηγενὲς Ἀτθὶς ἔχει. *Ibid.*
Corpus autem [*Platonis*] *terrigenum, tellus Attica habet.* [*Plato Athenis sepultus est.*]

— Μοψοπίοις μίμνε παρ' ἐνναέταις. *Paulus Silēt. 4. epig.*

Manebat

Manebat apud incolas Athenarum.

Iulianus ibid. Τίπτε Τριτογένεια κορύσσεαι ἄστεϊ μέσσῳ;
Εἶξε Ποσειδάων, φείδεο Κεκροπίης.
Cur ô Pallas armaris in vrbe media?
[Statua eius erat armata]
Cessit Neptunus, parce Athenis.

Theatetus 4. epigr. Ἔξεσαν Ἀδρήστειαν ἀριστωδῖνες Ἀθῆναι.
Fabrefecerunt Adrasteam optimipara Athenæ.
[*præstantissimos viros procreantes.*]

Einsd. ibi. Ἀντιταλαντεύω τὰς ἐλπίδας. εἰμὶ δὲ καὶ νῦν
Νίκη Ἐρεχθείδαις, Ἀσσυρίοις Νέμεσις.
Libro spes [in æquilibrio teneo] sum autem & nunc
Victoria Atheniensibus, Assyriis vindicta.

Parmenonis ibid. Νίκης καὶ σοφίης Ἀτθίδι μαρτύριον.
Victoria & doctrina testimonium terræ Atticæ.

L. 4. epigr. Inc. Πέτρης ἐκ Παρίης με πόλιν κατὰ Παλλάδος ἄκρην
Στῆσαν Ἀθηναῖοι Πᾶνα τροπαιοφόρον.
E Pario lapide me in vrbe summâ Palladis
Statuerunt Athenæi, Pana victorem.

Ibid. Οὐδὲ τὸ Κεκροπίων ἄστυ παλαιογόνων.
Neq; Cecropiorũ vrbs priscorũ. [est patria Homeri]

Lib. 5. epigr. Εἱστήκει δὲ Μένανδρος, ὃς εὐπύργοισιν Ἀθήναις
ὁπλοτέρης κώμοιο σελασφόρος ἔπρεπεν ἀστήρ.
Stabat item Menander, qui bene-turritis Athenis
Recentioris comœdiæ splendidum emicabat astrum.

Lib. 5. epigr. --φερεσπίδος ἀστὸς Ἀθήνης. *Belligerarũ ciuis Athenarũ.*

Atramentarium. Calamarium.

Δοχεῖον γραφικοῖο ῥεέθρου. κίστη μελανδόκος. μέλανος στατεροῖο δοχήιον. ἄγγος μελανδόκον.

Lib. 6. epigr. Καὶ γραφικοῖο δοχεῖα κελαινοτάτοιο ῥεέθρου.
Et scriptorij receptacula nigerrimi fluenti.
[*atramenti è calamo defluis*]

Ibid. Καὶ μέλανος στατεροῖο δοχήιον. *Et atramenti stabilis vasculum.*

Ibid. Σὺν καλάμοις ἄγγος τε μελανδόκον, οἷσι φυλάσσει
Αἰὼν ἐσσομένοις γῆρυν ἀποιχομένων.

Cùm

Cùm calamis etiam vas atramentarium, [accipe] quibus custodit
Ætas posteris vocem morientium.

Καὶ κίστην πολύωπα μελανδόκον, εἰν ἑνὶ πάντα Ibid.
Εὐγράφιος τέχνης ὄργανα ῥυομένην. *(vno omnia*
Et cistellã multa-foramina-habentẽ atramentariã, in Scriptoria artis instrumenta conseruantem. [instrumentum vbi atramentum, calami, cultellus &c. continentur.]

Atramentum.

Μέλαν. γραμματόκον μέλασμα.

Σὺν δ' αὐτοῖς καλάμοισι μέλαν, μυστήρια φωνῆς ἀνδρομένης.— *Et cum ipsis calamis atramentũ, mysteria vocis humanæ.* Iulian. 6. epigr.

Γραμματόκῳ πλήθοντα μελάσματι.— *Plenum atramento scriptorio.* Ibi. inter.

Attollo. Vide Extollo.

Auarus. Auaritia.

Πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων. Φιλοκτέανος. Φιλοχρήματος. χρήματα ἀγυρτάζων. μέγα πλούτοιο μεμηλώς. Φιλόχρυσος. πλεονέκτης. Φιλοκερδείῃ βεβλαμμένος ἀνήρ.

Ὣς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων, Homer.
ἠλᾶτο ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους. odyss. γ.
Sic quidem ibi multas opes & aurum congregans,
Errabat cum nauibus ad alienigenas homines.
—καί κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
ἤην, ἀλλ' ἄρα οἱ τόγε κέρδιον εἴσατο θυμῷ, οδ. τ.
χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι,
ὡς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνήτων ἀνθρώπων
οἶδ' Ὀδυσεύς, οὐδ' ἄν τίς ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
— Et iam pridem hic Vlysses
Esset, verùm illi hoc vtilius visum est animo,
Opes accumulare, multas terras obeunti,
Adeo præ mortalibus hominibus astutias multas
Nouit Vlysses, nec quisquam cũ eo vir alius cõtenderit.

Καὶ

Manebat apud incolas Athenarum.

Iulianus ibid. Τίπτε Τριτογένεια κορύσσεαι ἄστεϊ μέσσῳ;
Εἶξε Ποσειδάων, φείδεο Κεκροπίης.
Cur ô Pallas armaris in vrbe mediâ?
[Statua eius erat armata]
Cessit Neptunus, parce Athenis.

Theatetus 4. epigr. Ἔξεσαν Ἀδρήστειαν ἀριστωδῖνες Ἀθῆναι.
Fabrefecerunt Adrasteam optimipara Athenæ.
[*præstantissimos viros procreantes.*]

Eiusd. ibi. Ἀντιταλαντεύω τὰς ἐλπίδας. εἰμὶ δὲ καὶ νῦν
Νίκη Ἐρεχθείδαις, Ἀσσυρίοις Νέμεσις.
Libro spes [in æquilibrio teneo] sum autem & nunc
Victoria Atheniensibus, Assyriis vindicta.

Parmenonis ibid. Νίκης καὶ σοφίης Ἀτθίδι μαρτύριον.
Victoria & doctrina testimonium terræ Atticæ.

L. 4. epigr. Inc. Πέτρης ἐκ Παρίης με πόλιν κατὰ Παλλάδος ἄκρην
Στῆσαν Ἀθηναῖοι Πᾶνα τροπαιοφόρον.
E Pario lapide me in vrbe summà Palladis
Statuerunt Athenai, Pana victorem.

Ibid. Οὐδὲ τὸ Κεκροπίων ἄστυ παλαιογόνων.
Neq; Cecropiorũ vrbs priscorũ. [*est patria Homeri*]

Lib. 5. epigr. Εἱστήκει δὲ Μένανδρος, ὃς εὐπύργοισιν Ἀθήναις
ὁπλοτέρου κώμοιο σελασφόρος ἔπρεπεν ἀστήρ.
Stabat item Menander, qui bene-turritis Athenis
Recentioris comœdiæ splendidum emicabat astrum.

Lib. 5. epigr. --φερεσπίδος ἀστὸς Ἀθήνης. *Belligerarũ ciuis Athenarũ.*

Atramentarium. Calamarium.

Δοχεῖον γραφικοῖο ῥεέθρου. κίστη μελανδόκος. μέλανος στεφεροῖο δοχήϊον. ἄγγος μελανδόκον.

Lib. 6. epigr. Καὶ γραφικοῖο δοχεῖα κελαινοτάτοιο ῥεέθρου.
Et scriptorij receptacula nigerrimi fluenti.
[*atramenti è calamo deflui.*]

Ibid. Καὶ μέλανος στεφεροῖο δοχήϊον. *Et atramenti stabilis vasculum.*

Ibid. Σὺν καλάμοις ἄγγος τε μελανδόκον, οἷσι φυλάσσει
Αἰὼν ἐσσομένοις γῆρυν ἀποιχομένων.

Cùm

Cùm calamis etiam vas atramentarium, [accipe] quibus custodit
Ætas posteris vocem morientium.

Καὶ κίστην πολύωπα μελανδόκον, εἰν ἑνὶ πάντα — Ibid.
Εὐγραφέος τέχνης ὄργανα ῥυομένην. (*vno omnia*
Et cistellã multa-foramina-habentẽ atramentariã, in Scriptoria artis instrumenta conseruantem. [instrumentum vbi atramentum, calami, cultellus &c. continentur.]

Atramentum.

Μέλαν. γραμματόκον μέλασμα.

Σὺν δ' αὐτοῖς καλάμοισι μέλαν, μυστήρια φωνῆς ἀνδρομένης.— *Et cum ipsis calamis atramentũ, mysteria vocis humanæ.* — Iulian. 6. epigr.

Γραμματόκῳ πλήθοντα μελάσματι.— *Plenum atramento scriptorio.* — Ibi. inter.

Attollo. Vide Extollo.

Auarus. Auaritia.

Πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων. Φιλοκτέανος. Φιλοχρήματος. χρήματα ἀγυρτάζων. μέγα πλούτοιο μεμηλώς. Φιλόχρυσος. πλεονέκτης. Φιλοκερδείῃ βεβλαμμένος ἀνήρ.

Ὣς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων, — Homer. odyss. γ.
ἠλᾶτο ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
Sic quidem ibi multas opes & aurum congregans,
Errabat cum nauibus ad alienigenas homines.
—καί κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
ἤην, ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴσατο θυμῷ, — οδ. τ.
χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι,
ὡς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνήτων ἀνθρώπων
οἶδ' Ὀδυσεύς, οὐδ' ἄν τίς ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
— Et iam pridem hic Vlysses
Esset, verùm illi hoc vtilius visum est animo,
Opes accumulare, multas terras obeunti,
Adeo præ mortalibus hominibus astutias multas
Nouit Vlysses, nec quisquam cũ eo vir alius cõtenderit.

Καὶ

Ibid. Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς.
Et mihi opes ostendit, quascunq; congregauit Vlysses.

Ibid. Ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Quæcunque in ædibus regis opes erant.

Iliad. α. Ἀτρείδη κύδιστε φιλοκτεανώτατε πάντων,
πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
Atride ambitiosissime, auarissime omnium,
Quomodo tibi dabunt præmium magnanimi Achiui?

Hes. 1. oper. — οἷά τε πολλὰ
γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείη κατοπάζῃ.
Qualia multa fiunt, cùm lucrum mentem deceperit
Hominum, & pudor impudentiæ posthabitus fuerit.

Ibidem. „ Μὴ κακὰ κερδαίνειν· Κακὰ κέρδεα ἶσ' ἄτῃσιν.
„ Ne mala lucra captes; Mala lucra æqualia sunt damnis.

Hesiod. 2. oper. „ Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
„ Opes enim anima sunt miseris mortalibus.

Naumachius. Μή σύ ποτε χρυσῷ περιμαίνεο. — Ne tu vnquam auro inhies.

Solon in eleg. — χρήμασι πειθόμενοι. Pecuniis obedientes.

Nazianz. — πλοῦτος ἄμετρον
Πλοῦτον, τὸν μὲν ἔχων· τὸν δὲ φρεσὶν ἔνδον ἀέξων.
Hic immensas opes, partim possidens, partim animo appetens.

Apollin. Psal. 118. Μηδ' ἀκόρεστον ἕλοιμι φιλοκτεανώτατον ὕβριν.
Neque insatiabilem suscipiam auarissimā cōtumeliā.

Nazianz. 1. car. Οὐ γὰρ ἐμάς ποτε πλοῦτος ἕλε φρένας, οὔτε τις ἀλκή.
Nec enim vnquam animum meum ceperunt diuitiæ, neque potentia.

Phocylides „ Ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἁπάσης.
„ Χρυσὸς ἀεὶ δόλος ἐστὶ καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισι.
„ Auaritia mater est omnis mali.
„ Aurum semper dolus est hominibus, item argentum.

Idem. „ Χρυσὲ κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων,
„ εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν.
„ Σοῦ γὰρ ἕκητι μάχαι τε λεηλασίαι τε φόνοι τε,

„ Ἔχθραὶ

„ Ἔχθεραι δ᾽ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφειοί τε συναίμοις.
„ *O aurum malorum auctor, vitæ corruptela, cuncta conuellens.*
Vtinam tu mortalibus non adesses malum amabile!
Tuâ enim causa, pugna, prædationes, & cædes fiunt,
Infensiq; sunt filij parentibus, & fratres cõsanguineis.

Admonitio ad Auaros.

„ Πλούτου μὴ φείδου· μέμνησ᾽ ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις, *Idem.*
„ Οὐκ ἔν᾽ ἐς Ἅδην ὄλβον ἔχειν καὶ χρήματ᾽ ἄγεσθαι.
„ Πάντες ἴσοι νέκυες· ψυχῶν δ᾽ θεὸς βασιλεύει.
„ *Opibus ne parcas: Memento te esse mortalem.*
„ *Non est in inferno opes habere, & pecunias ferre.*
„ *Omnes mortui pares [sunt.] Animabus autem Deus imperat.*

Ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον.— *Inexpletum enim habent mali animum.* *Theognis in sentent.*

—— ἀνὴρ φιλοκερδέϊ θυμῷ *Ibid.*
κτήσεται.— *Vir lucri-cupido animo acquiret.*

Ἀλλ᾽ ὁ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδείησιν ἐπεσθαι. *Ibid.*
Τῷ δ᾽ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἄπιστοι ἅδον.
Sed hic quidem non vult malis-lucris inhiare:
Huic autem doli infideles magis placent.

Αἰὲν ἐπ᾽ ἀλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα, *Ibid.*
Αἰσχρὰ κακοῖς ἔργοις σύμβολα θηκάμενοι.
Semper in alienis opibus detinent mentem, [inhiant alienis]
Turpia malis operibus symbola apponentes.

„ Πλοῦτος καὶ σοφίη θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεί. *Ibid.*
„ Οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερκορέσαις.
„ *Opes & sapientia mortalibus semper inexpugnabiles sunt.*
„ *Nec enim opibus animum exsatiaueris.*

Ψυχῆς οὐκ ἀλέγοντες, ἵν᾽ ἄσπετον ὄλβον ἕλωνται. *Dion. de situ.*
Animam non curantes, quò immensas opes acquirant.

„ Ἄλλων δ᾽ αὖ χρυσός τε καὶ ἄργυρος, οἳ φιλέοντες *Nazianz. car. 1.*
„ Νηρίθμοις κτεάτεσσιν ἐφεζόμενοι μελεδαίνειν,

„ Βαιὴν

„ Βαιὴν τέρψιν ἔχουσι, πολὺν πόνον.—
„ *Aliorum item sit aurum & argentum, qui amãtes*
„ *Innumeris opibus assidendo curis angi,*
„ *Exiguam voluptatem habent, dolorem multum.*

Id.car.54. Ὄμματα πικρὰ φέρων ἀλλοτρίοις κτεάνοις.
Oculos acerbos immittens alienis possessionibus.

Nicandri 2.epigr. „ Δακρύει Φείδων ὁ φιλάργυρος οὐχ ὅτι θνήσκει.
„ Ἀλλ' ὅτι πέντε μνῶν τὴν σορὸν ἐπρίατο.
„ *Flet Phidon auarus, non quia moritur,*
„ *Sed quia quinque minis loculum [in quo sepeliatur] emit.*

Apollon. Psal.48. —ὅσοις μέλει ἄσπετος ὄλβος. *Quibus curæ sunt ingẽtes (diuitiæ.*

Theocr. idyll.16. —νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων. *Victi sunt lucris. [toti sunt in lucris.]*

Ibid. „ Πᾶς δ' ὑπὸ κόλπου χεῖρας ἔχων, πόθεν οἴσεται, ἀθρεῖ
„ Ἄργυρον. οὐδὲ κεν ἰὸν ἀποτρίψας τινὶ δοίη
„ ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται· ἀπωτέρω, ἢ γόνυ, κνήμα.
„ *Vnusquisq; sub sinu manus habẽs, vnde auferat, respi-(cit,*
„ *Argẽtum: neque æruginẽ ipse abstersam cupiã daret.*
„ *Sed statim dicit: Longiùs abest tibia quàm genu.*
[ipse mihi propior sum, quàm alius.]

Ibid. „ Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς
„ κείμενος; — *Miseri, quæ vtilitas, immensum intus aurum repositum?*

Ibid. Καὶ φιλοκερδείῃ βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν.
Et auaritia pressum hominem vincere permonendo ad liberalitatem [idem est atque laterem lauare, & arenas littoris marini numerare.]

Ibid. — ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη
ἄργυρος. αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἵμερος αὐτόν·
Αὐτὰρ ἐγὼ τιμήν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
Πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἑλοίμαν.
Innumeram sit ei argentum, semperq; plurium capiat eum cupido.
Cæterum ego honorem, & hominum amicitiam
Multis mulis & equis anteponam.

Sibyll. l.3. Αἰσχροβίῳ φιλοχρημοσύνῃ, κακοκερδεῖ πλούτῳ.

Turpi

Turpi auaritiæ, male-partis opibus.

Φρένα καὶ πυκινὰν κέρδος ἀνθρώπω βιᾶται. Bacchilides in epinicijs.

Etiam animo prudenti hominis, vim adfert lucrum.

Τόσσα φιλοχρύσοισι περισσαντέα πᾶσιν ἔπεισι, Nazianz.

Μόχθος χειροτέροις, μόχθος ἀρειοτέροις.

Tam multa auaris omnibus sunt contraria:

Ærumna peioribus, ærumna est melioribus.

Εἴ τις νῦν ἀκάθαρτον ἔχει βίον, ἢ πλεονέκτην. Idem.

Si quis nunc impuram degit vitam, aut auaram.

Auctor. Vide Causa.

Auctumnus.

Ὀπώρη. φυλλοχόος μήν. φθινοπωρίς. σταφυλήτομος ὥρη. φθινοπωρίδος ὥρη. ἦμαρ ὀπωρινόν. φυλλορόον φθινόπωρον. μετόπωρον. ὥρη ὀπωρινή.

Ὀπώρη. Vide Vinum.

ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο Hesiod. 2. oper.

καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος

Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρὼς

πολλὸν ἐλαφρότερος. — *Cum desinit vis acuti solis*

Ab æstu sudorifero, dum auctumnaliter pluit

Iupiter præpotens, humanumq; corpus multo fit leuius.

Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον, Ibid.

καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, νότοιό τε δεινὰς ἀήτας.

Ne vero expectes vinum recẽs & auctumnalẽ imbrẽ,

Et hyemem accedentem & graues flatus austri:

Φυλλοχόῳ δ' ἅτε μηνί. — *Vt mense frondifluo.* Nonn. 2. Dion.

Ὥρης ἱσταμένης φθινοπωρίδος. — *Inchoante tempore auctumni.* Id. 3. Dio.

— ἐπεὶ φθινοπωρὶς ἐοῦσα Idem 11. Dion.

φυλλοχόοις ἀνέμοις ἀπεκείρατο δενδράδα χαίτην.

Cũ auctũnus frondifluis ventis attondit arboreã comã.

Θήρη δ' ἑσπερίη μὲν ὀπωρινῇσιν ἐν ὥραις Oppian. 3. de piscat.

κάρτιστη τελέθει. — *Piscatio vespertina in auctumnali tempore optima est.*

Nonn. 38. Dion. Καὶ δρόμον εἰνοσίφυλλον ἄγω φθινοπωρίδος ὥρης.
Φέγγεϊ μειοτέρῳ χθαμαλὴν ἐπὶ νύσσαν ἐλαύνων
Φυλλοχόῳ ἐν μηνί.—
Et cursum quati-folium veho auctumnalis temporis,
Luce minore humilē super orbitam agitās [currū solis]
Frondifluo in mense.

Hom. Ilia. π Ἤματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ.
Tēpore auctumnali, cùm abūdantissimas fūdit aquas.

Oppianus l. 1. de venat. Εἴαρι φυλλοτόκῳ καὶ φυλλορόῳ φθινοπώρῳ.
Vere frondifero & frondifluo auctumno.

Ibid. „ Ἐχθρὸν ἔαρ δὲ κύνεσσι, φίλον δὲ πέλει μετόπωρον.
„*Inimicū est ver canibus, amicus autem est auctūnus.*

Ibid. — ἐν εὐκάρπῳ γλυκεροσταφύλῳ φθινοπώρῳ.
In fructifero dulcibus vuis abundante auctumno.

Bion idyll. 5. „ Οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον· ἐπεὶ νόσον ὥρια τίκτει.
„ *Non cupio auctumnum: siquidem morbum fructus auctumnales pariunt.*

Audax. Intrepidus. Audacia.

Θαρσαλέος. θρασυκάρδιος. τολμήεις. θαρσήεις. θρασύς. θράσος ὑπέροπλον ἔχων. ἀτάρβητος. θρασυμέμνων. ἄτρομος. ἀταρβής. πάντολμος. ἀδείμαντος. θρασυμήχανος.

od. η. —Σὺ δὲ ἔσω κίε, μηδέ τι θυμῷ
„ Τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
„ Ἔργοισι πελέθει, εἰ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
— *Tu vero intro eas, neue quid animo*
„ *Timeas: Audens enim vir in omnibus potior*
„ *Operibus est, etsi aliunde veniat.*

Iliad. κ'. — μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται. *Valde quispiam audax erit.*

Ibid. Θυμῷ τολμήεντι. — *Animo audaci.*

Iliad. μ'. — τοῦ δ' οὔποτε κυδάλιμον κῆρ
Ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται· ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα.
Huius nunquam gloriosum cor pauet neque terretur:
Sed audacia eum occidit.

Hesiod. in Scuto. — Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν. *Iouis audacem filium.*

Τοῖσιν

Τοῖσιν ἐνὶ κραδίῃ λάσιαι τρίχες, ὧν χάριν αἰεὶ — Nonn. 26.
ψυχῆς θάρσος ἔχουσι, καὶ οὐ πτώσσουσιν Ἐνυώ. — Dion.
Illis circa cor hirsuti sunt pili: unde semper
Animæ audaciam habent, nec timent pugnam.
Δύσμαχον ἔμβαλε θάρσος ἀγήνορι Δηριαδῆϊ. — Idem 29.
Inexpugnabilem iniecit audaciam inclyto Deriadi. — Dion.
Θαρσήεις Διόνυσος ἐπέχραεν αἴθοπι λαῷ. — Idem 30.
Audax Dionysius ingruit nigro populo. [inuasit Indos.] — Dion.
Ὣς φαμένου μείδησεν ἄναξ θρασύς. — *Sic locuto renidebat rex audax.* — Ibid.

Ἀλαῶν μερόπων *Cæcorum hominum* — Synesius
Δαιδαλογλώσσων *Ficta-loquentium* — hym. 3.
Ἄθεοι τόλμαι. *Impiæ audaciæ.* [sunt]

— ἄτρεπτον ἔχει θάρσος τε μένος τε, — Oppian. 1.
βαλλόμενος καὶ ἐρυκόμενος πάσῃσι βολῇσι. — de piscat.
Immutabilem retinet audaciam & robur
Impetitus & prohibitus omnibus iactibus.
Δηριάδης δ' ὑπέροπλον ἔχων θράσος ἔχραε Βάκχαις — Nonn. 32.
Deriades autē ingenti fretus audacia inuasit Bacchas. — Dion.
Ὥς τοι ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί. — Iliad. γ.
Sic tibi in pectore intrepida mens est.
Ἀλλ' οἷόν τινά φασι βίην Ἡρακληείην — Iliad. ε.
εἶναι ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα.
Sed qualem dicunt vim Herculeam
Esse, meum patrem audacem, animo-leonem.
— πολὺ προβέβηκας ἁπάντων — Iliad. ζ.
σῷ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
Longè antecessisti cunctos tua audacia, cùm meam longam hastam expectasti.
— τεθαρσήκασι δὲ λαοί. *Audaces facta sunt turbæ.* — Iliad. ι.
— Αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα. — Iliad. κ.
— *Semper enim ei in pectore animus audebat.*
— ἐν δέ γε θυμὸς — Iliad π.
Στήθεσιν ἄτρομός ἐστι. *Animus in pectore intrepidus est.*
Καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν, — Iliad. ρ.
ἥτε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
ἰσχανάᾳ δακέειν, λαρόν τέ οἱ αἷμ' ἀνθρώπου

τοίȣ μιν θάρσȣς πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας.
Et ei musca audaciam in pectus immisit,
Quæ tametsi depulsa sæpius à corpore humano,
Appetit mordere, dulcisque ei sanguis hominis:
Tali audacia impleuit sæuum eius animum.

Q. Calab. lib. 12. „— θαρσαλέοι γὸ ἀμείνονες ἐν δαΐ φῶτες.
„ *Viri enim audaces meliores sunt in bello.*

Α'ταρβής. vide Armare.

Oppian. 3. de piscat. Τολμήεις ἢ μάλιςα ϗ ἄτρομ☉.— *Audax maximè & intrepidus.*

In epigr. 1 Πάντα ἢ ταῦτ' ἐδίδαξε πικρὴ πάντολμ☉ ἀνάγκη.
Omnia hæc docuit amara audax necessitas.

Vocibus θρασυμήχαν☉ & ἀδείμαντος. vtitur Pindarus 6. Olymp. & 10. Nem.

Iliad. φ. Τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν, ὅ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
Δυςήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι.
Quis? vnde es hominum, qui contra me audes venire?
Infelicium enim filij meo robori occurrunt.

[*omnes mihi obuij occiduntur.*] Verba sunt Achillis.

Θάρσος ἄητον ἔχȣσα.— *Audaciam insatiabilẽ habens.*

Q. Calab. l. 6. „ Θάρσος γὸ μερόπεσσι κλέ☉ μέγα, φύζα δ' ὄνειδ☉.
„ *Audacia enim hominibus magnum est decus, fuga vero dedecus.*

Il. l. 7. — ἔχεν πολὺ φέρτατον ἄλλων
„ Θάρσος ὁμȣ̃ ϗ κάρτος, ἅ τ' ἀνδράσιν εἰς ἓν ἰόντα
„ Τεύχȣσι μέγα κῦδ☉. — *Longè maxima præ alijs ei inerat.*
„ *Audacia simul & robur, quæ in vnum coëuntia*
„ *Magnam viris pariunt gloriam.*

Il. 8. — μηδέ τις ὑμέων
„ Ταρβείτω. Κρατερὴ γὸ ἄδην ἐκ θάρσε☉ ἀλκὴ
„ Γίγνεται ἀνθρώποισι. Δέ☉ ἢ βίην ἀμαθύνει,
„ Καὶ νόον. — *Neque vestrum quisquam formidet.*
Abunde enim fortis ex audacia virtus
„ *Nascitur hominibus. Timor vero robur extenuat & mentẽ.*

Oppian. 5. de piscat. Α'νέρι θαρσαλέῳ ϗ ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντι.
Viro audaci & intrepidum animum habenti.

Audeo.

Audeo.

Τλῆμι. τολμάω. τολάω. τόλμαν ἔχω.

—Οὔτε τις ἔτλη Hom. od. β
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν.
Neq; sustinuit quisquã Telemacho respondere verbis
— οὐδέ τις αὐτὸν (asperis. Hes. in Scuto.
ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν, σχεδὸν ἐλθεῖν, οὐδὲ μάχεσθαι.
Nec quisquam ipsum ausus est contra intuens propè adire, neque cum eo pugnare.
Ὣς τῶν οὔτινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα Iliad. ε.
ἀντίον ἐλθέμεναι. — Ita nemini horum animus in pectore audebat contra ire.
Εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη, Ibid.
Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐπέρχεται, οἳ περὶ πάτρης
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο.
Si enim nunc Troianis robur valdè audax inesset,
Intrepidum, quale viros occupat, qui pro patriâ
Viris hostibus laborem & certamen creant.
Ἀλλὰ σύγ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
Στήμεναι ἄντα. — Sed tu non ausus es stare contra magnanimum Aiacem.
— καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας. Et interritum populum habentes. Ibid.
Ἔτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ θάρσος ἀείρας, Musæi.
Τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις.
Tremebat quidem primo, deinde autẽ sũptâ audaciâ,
Talibus affatus est consolans mentem verbis.
Μάρναται ἐκ θυμοῖο καὶ οὐκ ἐμπάζεται ἀνδρῶν Q. Calab. l. 1.
Ἐνθεμένη φρεσὶ θάρσος, ἀτάρτηρόν τε νόημα.
Belligeratur ex animo, nec magni facit viros
Conceptâ animo fiduciâ & imperterrito animo.
Ὢ μέγα τολμήεντες ὅσον χάδον, ὅσσον ἔρεξαν. Oppia. l. 4. de venat.
O valde audaces, quantum conceperunt, quantum patrarunt facinus!
„ Τόλμα κακῶν ὀλοὴ, μέγ' ὀφέλλει δ' ἐσθλὰ πονεῦντας. Phocylides
„ Andacia malorũ, perniciosa est; valde autẽ iuuat bene agentes.

Philippus Macedo 4. epigr. Ἔζευξ' Ἑλλήσποντον ὁ βάρβαρος ἄφρονι τόλμῃ.
Τοὺς δὲ τόσους καμάτους πάντας ἔλυσε χρόνος.
Iunxit Hellespontum [ponte] barbarus amenti audacia. [Xerxes]
Tantos vero labores omnes dissoluit tempus.
Ἀτρεμίη. *audacia.* Pindar. 11. *Nem.*

Nazianz. 3. car. Παρθενίη καὶ θῆρας ἐκοίμισεν, οὐδ' ἐτόλμησαν
παρθενικῆς δέμας ἁγνὸν ἑαῖς γενύεσσι μιῆναι.
Virginitas etiam feras compescuit, neq; ausæ sunt
virginis castum corpus malis suis fœdare. [lacerare.]

Audio.

Ἀκούω. ἀκουάζομαι. ἐπακούω. ἐσακούω. ἀΐω. ἐσαΐω. εἰσαΐω. κλύω. ἐπικλύω. πεύθομαι. πυνθάνομαι. φωνὴν δέχομαι.

Sibyll. l. 8. Χωλῶν δὲ δρόμος ὠκύτατος καὶ κωφὸς ἀκούσει.
Claudorũ cursus erit celerrimus & surdus audiet.

Hom. od. l. „ Ἤτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ.
„ *Sane hoc pulcrum est, audire cantorem.*

Ibid. Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ.
Conuiuæ in ædibus audiant cantorem.

Nazianz. 3. car. „ Ὅσσα φέρεισ' αἴοις καὶ φθέγγεο, ὅσσα δὲ βάζεις,
„ Λώϊστοις προφρονέως. —
Omnia optima audias & loquaris, & quæ loqueris, prudenter attendas.

Nonn. in Ioann. Καὶ ζαθέην ἀΐοντες ἀληθέος ἀνδρὸς ἰωήν.
Et diuinam audientes veracis viri vocem.

Ibid. Οὔασι θελγομένοισι δεδεγμένος ἠθάδα φωνήν.
Demulsis auribus excipiens solitam vocem.

Ibid. Φθέγγεται οὐρανόθεν τόπερ ἔκλυεν. — *Quod de cælo audiuit, hoc loquitur.*

Homer. odyss. α. „ Ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι.
„ *Iuxta tenens caput, ne audirent alij.*

Ibid. Εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.
Verum age nunc audi & meos aduerte sermones.

Id. od. β. — ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν. *Postquam Dei audiuit vocẽ.*

Ibid. Οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
ἥν χ' ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην.

Neque

Neque nuncium ullum audiui venientis exercitus,
Quem vobis certò referam, cùm prior audiuero.
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω. *Ibid.*
Audite me nunc Ithacesij, quidquid dixero.
Κλῦθί μοι ὁ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ. *Ibid.*
Audi me Deus, qui heri domum nostram venisti.
— μήτηρ δ' ἐμὴ οὔ τι πέπυσται. *Mater mea nõ audiuit.* *Idem.*
Τῶν δέ γ' ἑτοιμότατον κραδίης πόθον οὔασιν ἔγνω. *Apollin. Psal. 9.*
Horum promptissimum cordis desiderium auribus agnouit. [audiuit Deus.]
Ἔγνωμεν πραπίδεσσι, τάπερ προσεδέγμεθ' ἀκουῇ. *Id. Psa. 77*
Nouimus animis, quæ excepimus auribus.
Τίς ποθ' Ὁμηρείης μεγάλης ὀπὸς ἔστιν ἀπευθής; *Incert. l. 4 epigr.*
Quis aliquãdo magnæ vocis Homericæ auditor nõ fuit?
— οὐκ ἐσακούεις; *Non audis?* *Theocr. idyll. 4.*
Εἰ σύγ' ἐκεῖνος, ὃν ἄμμιν ἀκουόντεσσιν ἔειπεν. *Id. 15.*
Si tu ille es, quem nobis audientibus dicebat. *Nonn. in Ioann.*
Ὄμμασι παπταίνεις με καὶ οὔασιν αἰὲν ἀκούεις.
Oculis me vides & auribus semper audis.
Χριστοῦ φθεγγομένοιο δεδεγμένοι ἔνθεον ἠχώ. *Ibid.*
Christi loquentis excipientes diuinam vocem.
Ἰησοῦς δ' ἀΐεσκε δαήμονι τυφλὸν ἀκουῇ.
Iesus cæcum audiebat non ignaris auribus.
— εἰσαΐων δὲ διώνυμος ἔννεπε Θωμᾶς.
Audiens autem Thomas binominis dicebat.
— πευθομένη δὲ
Φήμης σπειρομένης, ὅτι κοίρανος εἰσαφικάνει.
Audiens sparsam famam, quod Dominus veniret.
Ἀπροϊδὴς Χριστοῖο φιλήκοος ἔσκε μαθητής, *Ibid.*
ἐκ στόματος ζαθέοιο σοφὸν γάλα πιστὸν ἀμέλγων
Incognitus erat Christi discipulus audiendi cupidus,
Ex ore diuino lac fidei emulgens. [excipiens.]
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος.— *Hom od. θ.*
Verum age nunc meum audi verbum.
Κέκλυτέ μευ μύθων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι. *od. κ.*
Audite verba mea socij licet mala perpessi.
Ἔνθα στὰς ἐβόησα· θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς. *Ibid.*

Ibi stans clamaui, & dea meam audiuit vocem.

od. λ. — ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.

— *Qui cuncta tuetur & audit.*

Ibid. — εἴ τι πέπυσαι. *Si quid inaudisti.*

Callimac. in Delum. — ὁ δ' ἀνήκοος. — *Hic nihil audit.*

Apollon. Argon. α. Τοῦ δ' ἥρως ἰάχοντος ἐπέκλυεν οἶος ἑταίρων.
Hunc clamantem audiuit heros solus è socijs.

Nonn. 11. Dion. Οὔασι μῦθον ἄκουε· νόος δέ οἱ ἔνδοθι παίζων.
„ *Auribus sermonẽ audiebat: animus autẽ intus ludebat.*

Hom. Iliad π'. — δύνασαι δέ τι παντόσ' ἀκούειν
ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
Potes enim [ô Apollo] vndique audire
Virum dolentem: vti nunc me dolor incessit.

Id. od. ψ. Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον ἄκουον,
κτεινομένων. — *Non vidi, non audiui, sed gemitum solum audiui occisorum.*

Auersari, Vide Abhorreo.

Auertere Amoliri. Auerti. Declinare.

Σεύεσθαι. νοσφίζεσθαι. ἑκὰς τρέπεσθαι. ἀλεξέειν. ἀποτρέπειν. ἀμύνειν. ἀποτρωπάειν. ἀποπέμπειν. τηλόθι πέμπειν.

Hom. hym. 6. Σεύεσθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμεῖο καρήνου.
Ita quidẽ possim auertere à capite meo acerbam ærumnam.

od. ς. — οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος ξείνοιο ἑκὰς τράπετ', ἀλλὰ παρέστη.
Neq; diu Telemachus ab hoste se auertit, sed astitit.

Nonn. 34 Dion. Τηλόθεν ἔτραπεν ὄμμα. — *Procul auertit oculos.*

od. τ. Ἡ δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύνατ' ἀντίη, οὔτε νοῆσαι.
Τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν. — *Hæc autem neque videre potuit stans coram, neqne agnoscere.*
Illi enim Minerua mentem auertit.

od. ψ. Τίφθ' οὕτω πατρὸς νοσφίζεαι; *Cur te sic à patre auertis?*

Hesiod. in Scuto. — ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἔγχεος ὁρμὴν ἔτραπε. —
Sed cæsiis oculis Pallas hastæ impetum auertit.

Νῶιν

Νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ. *Iliad. ρ.*
A nobis autem viuis auertite sæuum diem. [*sæuitiã*]
„ Ναὶ δὴ τοῦτό γε τέκνον ἐτήτυμον. οὐ κακόν ἐστι *Iliad. Σ.*
„ Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
„ *Sanè hoc fili verum est. Non malum est*
„ *Ab afflictis sociis amoliri graue exitium.*
Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω. *Iliad. υ.*
Sed agite, nos eum auertamus retro.
— ὅτι Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ.
— *A Troianis amoliri malum diẽ.* [*calamitatem.*]
Ὑμᾶς κικλήσκω μῆνιν χαλεπὴν ἀποπέμπειν. *Orpheus in hym.*
Vos inuoco, vt iram grauem auertatis.
„ — τυτθὴ δὲ βίη, μέγα πῆμ' ἀπερύκει. *Q. Calab. l. 8.*
„ *Exigua vis, ingens damnum auertit.*
Τίπτέ μοι εὐχωλὴν ἀγανόφρονα τηλόθι πέμπεις; *Apollin. Psal. 87.*
Cur orationem meã humilẽ procul mittis? [*repellis.*]

Aues. Augurium.

Αἰθέρια πετεινά. ὄρνιθες. ποτητά. οἰωνοί. ὄρνεα. ὑπουράνια πετεινά. οἰωνῶν θοὰ φῦλα. ἠερόφοιτα γένεθλα. κινώπετα.

Αἰθέριά τε πετεινὰ καὶ ἰχθυόεντα γένεθλα. *Apoll. Psal. 8.*
Ætheria volatilia & piscium genera. [*aues & pisces*]
Ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο, *od. ε.*
σκῶπές θ' ἴρηκές τε, τανύγλωσσοί τε κορῶναι
Ibi aues latis alis nidulabantur.
Bubones & accipitres & longilingues cornices.
Τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι *od. μ.*
τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν.
Hac quidem, neque volucres præteruolant, neq; colũbæ
Timidæ quæque ambrosiam Ioui patri ferunt.
Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη χλωρηῒς ἀηδὼν, *od. τ.*
καλὸν ἀείδῃσιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο,
δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν,
ἥτε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν.
Vt cùm Pandarei filia floridula luscinia

Pulchrè

Pulchrè canit, vere iam ineunte,
In densis arborum folijs sedens,
Quæ frequenter mutans fundit multisonam vocem.
Apollon. Ἑρπετὰ, καὶ πτερύγεσσι μεταίσσοντα ποτητά.
Psal. 148. *Reptilia & volatilia pennis remigantia.*
Nonn. 2. Ἠερίας τ' ὄρνιθας ἐδαίνυτο γείτονι λαιμῷ
Dion. ἱπταμένας ἀβάτοιο δι' αἰθέρος. ἀγχιφανῆ δὲ
Αἰετὸν ἤσθιε μᾶλλον, ἐπεὶ Διὸς ὄρνις ἀκούει.
Aëriasq; aues vorabat vicino gutture
Volantes per inuium æthera: Propè verò apparentem
Aquilam áuidius deuorabat, quod esset ales Iouis.
Id. 3. Dio. Ἤδη δ' ἔκλαγεν ὄρνις ἑῷος, ἠέρα τέμνων.
Iam clangebat auis matutina, aëra scindens. [volās]
Oppia. l. 2. Πᾶσιν τ' ἀνθοκόμοις πτεροείμοσιν οἰωνοῖσι.
de Venat. *Omnibus floricomis & penniuestibus auibus.*
Columbus. Ἠερίης ὄρνιθες εὔπτεροι τέκνα γενέθλης.
Aues, aërij generis bene-alatæ soboles,
Q. Calab. Θήσομεν οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτῃσιν ἐδωδήν.
lib. 3. *Dabimus [illum] auibus altiuolantibus escam.*
Id. l. 10. Ἀλλὰ κύνες δάψουσι καὶ οἰωνῶν θοὰ φῦλα.
Sed canes dilaniabunt & auium velocia genera.
Iliad. μ'. Τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
Πείθεσθαι, τῶν οὔτι μετατρέπομ', οὐδ' ἀλεγίζω.
Εἴτ' ἐπὶ δεξί' ἴωσι πρὸς ἠῶ τ', ἠέλιόν τε,
Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
„ Ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
„ Ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
„ Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
Tu vero auibus præpetibus iubes
Parere, quas minimè moror, neque curo,
Siue ad dexteram eant ad auroram & solem,
Siue ad sinistram ad occasum tenebrosum.
„ *Nos autem magni Iouis pareamus consilio,*
„ *Qui omnibus mortalibus & immortalibus imperat.*
„ *Vna auis optima [est] pugnare pro patria.*
Iliad. ν'. Ὁρμήσει πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο.
Properabit per campumq; persequi auem aliam.
Οὐδ'

Οὐδ᾽ ὅγε Κάλχας ἐστὶ θεοπρόπος οἰωνιστής. *Ibid.*
Neque hic Calchas est vates auguriorum peritus.
Πάντοσε παπταίνων ὥς τ᾽ αἰετὸς, ὅν ῥά τέ φασιν *Iliad. ρ.*
ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
ὅν τε καὶ ὑψόθ᾽ ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτὼξ
θάμνῳ ὑπ᾽ ἀμφικόμῳ καταχείμενος.—
Quoquouersum circumspectans vt aquila, quam ferũt
Acutissimè videre aëriarum volucrum,
Quam & altè existentẽ pedibus celer nõ latuit lepus,
Arbusto sub frondoso iacens.
Οἰωνῶν γε δινερίων περικαλλέα ταρσά. *Oppian. 4. de venat.*
Auium aëriarum formosæ alæ.
Ταῖς δ᾽ ἴσα τεχνάζουσι καὶ ἠερόφοιτα γένεθλα. *Id. 3. de piscat.*
His paria struunt & aërivola secula.
Οὕνεκά οἱ τὰ πάρεισι κινώπετα, λευκὰ τέτυκται. *Dionys. de situ.*
Quia quæ illi insunt aues, alba sunt. [*ideo dicta est Leuce ea insula.*]

Notat Eustathius interpres: Κινώπετα δέ ἐστιν, ὧν ἡ κίνησις ἐν τῷ πέτεσθαι. ἀσυνήθης δὲ ἡ λέξις. .i. Κινώπετα sunt quorum motus in volando. vox insolens.

Ὄρνις δ᾽ ἄπτερα τέκνα φίλης καθύπερθε καλιῆς *Nazianz. car. 49.*
ἀμφιπεριτρύζει καὶ τείρεται, ἔνθα καὶ ἔνθα
μάστακ᾽ ἀλητεύουσα τροφὸς κενεὴ καὶ ἄπαστος
„ φίλτρῳ γὰρ συνέδησε φύσις τοκέας τε γόνους τε.
Auis implumes natos carum supra nidum
Circumstridet & angitur, hic & illic
Escam quærens nutrix inanis & ieiuna.
„ *Amore enim deuinxit natura parentes & natos.*
Ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθέϊ χροιῇ. *Moschus 2. idyll.*
Auis pennarum multiflorido colore decorata.
—ὠκείῃσιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι. *Hom. in Merc.*
Præpetibus pennis ornatæ.
Ἄρτι δέ τ᾽ ἄπτερος ὄρνις, εὔπτερος οὐ μετὰ δηρὸν *Nazianz. car. 14.*
Ἠέρα δινεύει πολλὸν ὕπερθε δόμου.
Modo autem implumis auicula, haud multo post bene pennata
Aërem gyrat altè supra domum. [*volat.*]

Aufero.

Aufero. Eripio. Adimo.

Ἀφαιρέομαι. ἐξαίνυμαι. ἀπαυράω. ἀπαυερέομαι. ἐξαιρέομαι. ἀποαίνυμαι. ἀποαιρέομαι. ἀπαίνυμαι. νοσφίζομαι.

od. α. — Αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Sed illis abstulit reditus diē. [impediuit reditū]

Apoll. Psal. 16 φάσγανον ἄμφηκες δηίων ἐξαίνυσο χειρός.
Gladium ancipitem, hostium eripe dextrâ.

od. γ'. — πόντος δέ οἱ οὔτιν' ἀπηύρα.
Pontus vero illi neminem abstulit.

od. δ'. ἤ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρατο νῆα μέλαιναν;
An vi tibi inuito abstulit nauem nigram:

od. ε. Πόλλ' ὅσ' ἂν οὐδέποτ' ἐκ Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεὺς
εἴπερ ἀπήμων ἦλθε λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν.
Multa, quanta nunquam Troiâ extulisset Vlysses,
Tametsi illæsus venisset sortitus partem prædæ.

od. μ'. Αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἕλοντο ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
ὃν σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ' ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.
Continuo ceram ademerunt mei peramabiles socij,
Quā ipsis auribus induxerā, meq́; ex vinculis soluerūt.

Ibid. — θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον. *Deus vero ademit reditū.*

od. ξ. Σῖτον μέν σφιν ἀφεῖλε Μεσαύλιος. —
Cibum quidem ipsis abstulit Mesaulius.

Iliad. α. Καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς.
Et iam te mihi præmium ablaturum minaris.
Ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴποι.
Certè multo melius est in exercitu lato Achiuorum
Dona auferre eius, qui contra tibi dixerit.

Q. Calab. l. 5. — καὶ ἄσπετα τεύχεα φωτῶν,
ὅσσα πάρος κταμένων ἀποαίνυτο φαίδιμος ἀνήρ.
Et innumera arma virorum,
Quæ à prius occisis clarus vir abstulerat.

Apollon. Argon. β' Ἅρπυιαι στόματός μοι ἀφαρπάζουσιν ἐδωδήν.
Harpyiæ ex ore mihi eripiunt cibum.

Apollin. Psal. 77. Θυμὸν ἀπαινύμενοι σφετέρων ἀπὸ μαρτυριάων.
Animum auferentes à testimonijs ipsius.

[non

[non custodientes Dei testimonia.]

——— αὐτὰρ ἀοιδὴν | Hom. Ilia. β.
θεσπεσίην ἀφέλοντο. Et cantum diuinum ei ademerunt. [priuarunt arte canendi.]

Τῆλε παρηγορίην νοσφίσαο πᾶσαν ἑταίρων | Apollin. Psal. 87.
Longè consolationem omnem amicorum amouisti.

Augeo. Accumulo. Multiplico. Cresco.

Α'έξω. κατατίθεμαι. ἐπ' ἐόντι φέρω. αὔξω. ἀλδαίνω.

Vide Fortis.

„ Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθεῖο, | Hes. 1. oper.
„ καὶ θαμὰ τοῦθ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
„ Si enim paruum paruo addideris,
„ Et frequenter hoc feceris, citò magnũ hoc euaserit.
„ Ὃς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὁ δ' ἀλύξεται αἴθοπα λιμόν. | Ibid.
„ Qui partis adijcit, is effugiet atram famem.
„ Οὐδὲ τό γ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον, ἀνέρα κήδει.
„ Nec, quod domi repositum est, hominem grauat.
[bonũ est domi accumulare & habere quæ sint vsui.]
„ Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη. | Ibid.
„ Maior quidẽ pluriũ cura, maius item additamentũ.
Sic Homer. Iliad. μ'. „ Πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.
„ Plurium opus est melius.

Ὃς δαπανᾷς μὲν ἅπαντα καὶ αὔξεις ἔμπαλιν αὐτός. | Orpheus in hym.
Qui consumis omnia & rursus auges.

——— ὣς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι. | Hes. 1. oper.
Sic enim opes augescunt in ædibus.

„ Ἐξ ὀλίγων βελτίει, καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν. | Idem.
„ Paucaq; multiplicat, multaq; diminuit.

Αἰὲν ἐπερχομένοισιν ἀεξόμενος λυκάβασιν. | Nazianz. 8. car.
Semper crescens venientibus annis:

Ἅψον δὲ σέλας,	Accende ignem,	Synesius hym. 3.
Καὶ πυρκαϊάν,	Et incendium,	
Σπέρμα τὸ βαιὸν	Semen hoc paruum	
Αὔξων ἐν ἐμῷ	In meo adaugens	
Κρατὸς ἀώτῳ.	Capitis flore. [animo.]	

Auris.

Aures.

Α᾽κουή. οὖας. οὖς.

Hom. in Batracho. — Μερόπεσσιν ἐς οὔατα πᾶσι βαλέσθαι.
Omnibus hominibus in aures demittere.

Nonn. 1. Dion. Πέμπε Τυφαονίῃσι δολόπλοκον ὕμνον ἀκουαῖς.
Immisit Typhaonijs dolosum hymnum auribus.

Ibid. — καὶ οὔατα πολλὰ πιταίνων
Α᾽ρμονίης ἤκουε. — *Et aures multas tendens, Harmoniam audiuit.*

Idem 10. Dion. Οὔατά μοι παρέασι, καὶ οὐ βοόωντος ἀκούω.
ὄμματά μοι παρέασι, καὶ οὐ στενάχοντα δοκεύω,
Aures mihi sunt; neque clamantem audio:
Oculi mihi sunt; neque gementem video.

Id. Dion. 26. Τοῖσι συνεστρατόωντο καὶ ἀνέρες ὠτοκοῖται,
οἷσι θέμις δολιχοῖσιν ἐπ᾽ οὔασιν ὕπνον ἰαύειν.
Cùm his militabant etiam viri auricubæ, [in auribus cubantes]
Quibus fas est longis in auribus somnum capere.

Idem. — ὁ δὲ Μούλιον οὖτα παραστάς
Δουρὶ κατ᾽ οὖς· εἶθαρ δὲ δι᾽ οὔατος ἦλθ᾽ ἑτέροιο
Αἰχμὴ χαλκείη. — *Hic autem adstans Mulium vulnerauit*
Hastà secundum aurem, moxque per aurem alteram transiit cuspis area.

Oppia. l. 3. de venat. — οὔατα βαιά. *Aures breues.*

Ibidem. Α᾽ργύρεος χροιὴν, δολιχούατος, ὀξύτατος θεῖν.
Argenteus colore, longis-auribus, cursu celerrimus.
Σῶμα πέλει τυτθὸν, λάσιον, δολιχώτατον οὖας.
Corpus est paruum, hirsutum, longissima auris.

Callimac. in hymn. Τρεῖς δὲ παρουατίους, ἕνα δ᾽ αἰόλον. — *Tres auritos & vnum diuersicolorem.*

Nazianz. car. 54. „ Πολλὰ δὲ τῶν κρυπτῶν οὔασιν ἐξεμέει.
„ *Multa abdita auribus euomit.*

Idem car. 56. „ Οὔατα κόσμον ἔχοι τὸν ἀμάργαρον, ἐσθλὰ δέχεσθαι
„ ῥήματα, τοῖς δὲ κακοῖσι νόου κληῖδ᾽ ἐπικεῖσθαι.
„ Οἶκταί τε κλειστοί τε σαόφρονές εἰσιν ἀκουαί.

„ *Aures*

„ *Aures ornatũ habeãt ſine margaritis, bonos excipere*
„ *Sermones, malis autem mentis clauſtrum obijcere*
„ *Apertæ & clauſæ ſunt pudicæ aures.*

— ἑὴν δ' ἔκλινεν ἀκουὴν
δεξιτερήν. δόκεεν δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ἀκούειν. Lib. 5. epigr.
Suam inclinabat aurem dexteram. Videbatur enim & Apollinem audire.

„ Οὔατα μὲν πετάσοιτο μόνοις ἐσθλοῖσι λόγοισιν, Nazianz. 3. car.
„ Αἰσχροῖσι δὲ θύρετρα καὶ ἀφραδέεσσι πετάσθω.
„ *Aures quidem pateant ſolis bonis ſermonibus:*
„ *Turpibus verò ac ſtolidis fores obſerentur.*
„ Πολλάκι καὶ κωφοῖσι δι' οὔατος ἔσθορεν ἐχθρός. Ibid.
„ *Sæpe etiam ſurdis inſiluit hoſtis per aures.*

Εἴθε δὲ ἦν τι θύρετρον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν ἐμοῖσιν, Id. car. 4.
Οὔασί τ' οὐκ ἀγαθῶς πάντοσε πεπταμένοις,
Ὥς τὸ μὲν ἐσθλὸν ὁρᾶν τε καὶ ἐσαΐοντα δέχεσθαι,
Κλείεσθαι δὲ κακοῖς ἀμφότερ' αὐτομάτως.
Vtinam porrò ineſſet oſtium aliquod oculis meis,
Auribuſque haud ſemper bene patentibus!
Vt bona quidem viderent & audirent,
Malis verò vtraque ſponte clauderentur.

Auriga.

Ἡνιοχεύς. πλήξιππος ἴδμων δίφρου. κυβερνητὴρ ἀπήνης. δίφρα νομεύων. ἁρματηλάτης. διφρηλάτης. ῥυσίδιφρος.

Εἰ δ' ἔλαχες πλήξιππον ἀδελφεὸν ἴδμονα δίφρου. Nonn. 1. Dion.
Si ſortitus fueris equorum agitatorem fratrem ſcientem currus.

Χρύσεον ἤλασε δίφρον. — *Aureum agitauit currum.* Id 2. Dio.
Οἱ μὲν ἐϋτροχάλοιο κυβερνητῆρες ἀπήνης. Idem 14. Dion.
Hi quidem volubilis gubernatores currus.
Ὃς τότε διφρεύων Κυβεληΐδος ἅρμα θεαίνης. Idem 15. Dion.
Qui tum regens Cybeleïdis currum Deæ.
Κραιπνὸς ἐς ὑσμίνην πολυδαίδαλα δίφρα νομεύων. Idem 37. Dion.
Velox in pugnam valde affabros currus regens.
„ Ἔσσο κυβερνήτῃ πανομοίιος ἅρμα νομεύων Ibid.

„ Εἰς

„ Εἰς δρόμον ἰθυκέλευθον, ἐπεὶ τεχνήμονι βουλῇ
„ Πηδάλιον δίφροιο πέλει νόος ἡνιοχῆος.
„ *Sis gubernatori simillimus currum regens*
„ *In cursum rectum, siquidem artificioso consilio*
„ *Gubernaculum currus, est mens auriga.*

Idem 38. Dion. — οὐ δύνασαι γὰρ
ἰθύνειν ἐμὸν ἅρμα, τόπερ μόγις ἡνιοχεύω.
Non potes enim regere meum currum, quem vix guberno.

Pindar. 5. Pythior. — ἁρματηλάτας σοφός. *Auriga peritus.*

Idem 2. Isthm. διφρηλάτης. *Idem.*
Ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτός.
Aurigam manum viri equorum-stimulatoris.

Aurora.

Ἠώς. Φάος πολυδερκέος ἠοῦς. ἠριγένεια. ἠριγενής.

Hes. 2. oper. „ Ἠὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.
„ ἠώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου.
„ ἠώς, ἥτε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
„ ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.
„ *Aurora enim operis sortitur tertiam partem:*
„ *Aurora promouet viam, promouetque laborem*
„ *Aurora, quæ apparens multos immisit in viam*
„ *Homines, multisq; iuga bobus imposuit.*

Ibid. Ἠοῦς γινομένης. — *Aurora iam orta.*

Idem in Theog. Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερκέος ἠοῦς.
Oculis viderunt lumen multa-contuentis auroræ.

od. ξ. Οἳ δὲ βοῆς ἀΐοντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
ἦλθον — *Hi clamorem audientes, simul cum aurora apparente venerunt.*

Nonn. 2. Dion. — ἀνέμιμνεν ἐγερσιμόθου φάος ἠοῦς.
Expectabat excitantis ad pugnam auroræ lumen.

Id. 3. Dio. Πρώϊος ἤιε Κάδμος, ὅτε ζόφον ἔσχισεν ἠώς.
Mane init Cadmus, cùm tenebras discussit aurora.

Orpheus Argon. Ἀλλ' ὅτ' ἀπ' ἀντολίης ἐφάνη περψίμβροτος ἠώς.
Sed postquam ab oriente apparuit homines recreans aurora.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥοδέοις ἀμαρύγμασιν ἄγγελ☉ ἠῶς — *Idem 18. Dion.*
Ἀκροφανὴς ἐχάραξε λιπόσκιον ὄρθρ☉ ὀμίχλην.
Εὐχαίτης τότε Βάκχ☉ ἑῷ☉ ἄνθορεν εὐνῆς.
Sed cùm roseis splendoribus nuncium auroræ (ligine.
Primò apparēs crepusculū signauit defectā vmbra ca-
Tum Bacchus pulcricomus mane exiluit è lecto.
Ἀντολίης ᾤιξε θύρας πολεμητόκος ἠώς. — *Idem 27. Dion.*
Orientis aperuit portas bellipara aurora.
Τελπλόον ἠελγένεια φέρεις φάος.— — *Idem 34. Dion.*
Triplex fers lumen ô aurora.
Ἠὼς μὲν κροκόπεπλ☉ ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν. — *Iliad. θ'.*
Aurora quidem vesti-crocea spargebatur omnem per terram.
Αὐτίκα δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀμειβομένων ἐφαάνθη — *Apollon. Argon. β.*
ἠελγενής.— *Statimq; haud diu post colloquentibus exorta est aurora.*
— νέον φαέθουσαν ἐς ἠῶ,
ἱερὸν Ἀθηναίης Μινωίδ☉ ἱδρύσαντο. — *Id. Argo. δ.*
Ad primò apparentem auroram,
Templum Mineruæ Cretensis ædificarunt.

Aurum. Aureus. Vide Auaritia.

Χρυσός. χρύσει☉ ὄλβ☉. Vide Studia. μέταλλον βαθύπλουτον.

„ ΧΡυσός τοι κόνις ἐςὶ καὶ ἄργυρ☉, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ — *Naumachius.*
„ Λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖνι πολυψηφῖδι θαλάσσης,
„ Πολλοὶ δ' ἐρρίφαται ποταμῶν παρὰ χείλεσιν αὐτῶς.
„ *Puluis sunt aurum & argentum, & ipsi*
„ *Lapilli in littore calculoso maris,*
„ *Multi autem ad fluuiorum ripas neglectim iacent.*
Ῥήτορες Θεόδωρον ἐμέλλομεν εἰς ἓν ἰόντες — *L. ἀνεπιγρ.*
χρυσείαις γραφίδεσσιν ἀειμνήστοισι γεραίρειν,
εἰ μὴ χρυσὸν ἔφευγε καὶ ἐν γραφίδεσσιν ἐόντα.
Rhetores in vnum coeuntes Theodorum
Aureis calamis perēnimemoribus honoraturi eramus,
Nisi aurum refugeret etiam in ipsis calamis contentū.
Πέτρον ὁρᾷς χρυσέοισιν ἐν εἵμασιν.— — *Leont. ibid. ῃ*

Petrum vides aureis in vestibus.

Incerti ibid. Πιερικῶν προπάροιθε δόμων παγχρύσεος ἔστη.

Pieridum ante domos stetit aureus.—

Apollin. Psal. 71. — Ἀῤῥαβίη δ᾽ γέρας χρυσοῖο κομίσσοι.

Arabia autem donum auri adferat.

Arabij 4. epigr. Εἰκόνα Λογγίνῳ χρυσέην πόλις εἶχεν ὀπάσσαι,

εἰ μὴ πότνα Δίκη χρυσὸν ἀπεστρέφετο.

Imaginem Longino auream vrbs præbitura erat,

Nisi veneranda Iustitia aurum auersaretur.

Iliad. β. Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθοντο.

Ex quâ [ægide] centum fimbriæ aureæ dependebant.

Pindar. olymp. 13. — δαμασίφρονα χρυσόν. *Aurũ animos feroces domãs.*

Id 5. Isthm. — νόμισαν

χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων. *Existimarunt homines aurum supra cætera eminere.*

Nazianz. 2. car. — ὑψικάρηνα καὶ ὄμματα γοργὰ φέρουσαι,

καὶ χρυσὸν λιθάκεσσι μεμιγμένον εὐγενέεσσι,

καὶ μαλακοὺς ἁπαλοῖσι περὶ ῥεθέεσσι χιτῶνας.

Alta-capita & procaces oculos ferentes [feminæ.]

Et aurum lapillis preciosis permistum,

Et molles circa tenera membra tunicas.

Ibid. „ Σοὶ τιμήεις χρυσός, ἐμοὶ κόνις ἱμερόεσσα.

„ *Tibi in precio est aurum, mihi puluis in amoribus.*

Idem 3. car. Οὐδ᾽ εἴ μοι χρυσοῖο καὶ ἠλέκτροιο τάλαντα,

καὶ πεδία χλοάοντα καὶ εὐρέα πώεα δοίης,

καὶ δόμον αἰγλήεντα καὶ Ἀλκινόοιο τράπεζαν,

οὐδ᾽ εἴ μοι βίον ἄλλον ἀγήραον ἀντὶ παρόντος,

οὐδέ κεν ὡς λιπόχριστον ἐγὼ βίον αἰσχρὸν ἑλοίμην.

Ne quidem si mihi auri & electri cumulos,

Et campos virentes, & latos greges dederis

Et domum splendidam & Alcinoi mensam,

Neque si mihi vitã aliam senij immunẽ pro præsenti,

Neque sic à Christo deficientẽ vitam turpẽ elegerim.

Nonn. 11. Dion. Ὤ μοι, ὅτ᾽ οὐκ ἀΐδης πέλεν ἤπιος, οὐδ᾽ ἐπὶ νεκρῶν

δέχνυται ἀγλαὰ δῶρα βαθυπλούτοιο μετάλλου,

Ἄμπελον ὄφρα θανόντα πάλιν ζώοντα τελέσσαι.

ὤμοι, ὅτ᾽ οὐκ ἀΐδης ποτὲ πείθεται. ἢν δ᾽ ἐθελήσῃ

ὄλβον

ὄλβον ὅλον ςίλβοντα χαρίζομαι Ἠριδανοῖο.
Hei mihi, quod infernus non eſt mitis, neq; pro mortuo
Suſcipit ſplendida dona ditiſſimi metalli [auri]
Vt mortuum Ampelum rurſus viuum efficerem [vt vitam ei redimerem]
Hei mihi, quod infernus non flectitur. Nam, ſi velit,
Omnes præbeo Eridani fulgentes diuitias.
— ἀντὶ δὲ νεκροῦ — *Ibid.*
Παιδὸς ἐμοῦ χρύσειον ὅλον Πακτωλὸν ὀπάσσω.
Pro puero meo mortuo totum aureum Pactolum dabo.

Auxilior. Auxilium. Vide Iuuo.

B.

Baculus. Scipio. Virga. Pedum.

Ῥόπαλον. σκῆπτρον. ῥάβδος. βάκτρον. σκηπάνιον. σκήπων. γεροντικὸν ὅπλον. καλαύροψ. ῥάβδος νομίη.

Nota duo ſynonyma poſteriora ſignificare pedum ſeu baculum paſtoralem.

Δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστί, — *Hom. od. ρ*
σκηρίπτεσθ᾽· ἐπειὴ φάτ᾽ ἀρισφαλέ᾽ ἔμμεναι οὐδόν.
Da mihi, ſicubi tibi baculus ſciſſus eſt,
Vt innitar. Nam aiunt valde lubricum eſſe ſolum.
Εὔμαιος δ᾽ ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν.
Eumæus autem dedit ei gratum baculum. — *Ibid.*
Γηροκόμῳ βαρύγουνος ἐρείδεται ἡδέϊ βάκτρῳ. — *Nonn. 7. Dion.*
Tardus genibus innititur grato baculo ſenij ſuſtẽtatore.
— δέμας ςηρίζετο βάκτρῳ. *Firmabat corpus baculo.* — *Idem 11. Dion.*
Χεῖρας ἐλαφρίζοντες ὀρειπλανέος γενετῆρος — *Idem 14. Dion.*
γηροκόμοις ῥοπάλοισι· λιποσθενέων δὲ γερόντων
νωχελὲς ἀμπελόεντι δέμας κουφίζετο βάκτρῳ.
Montiuagi patris manus leuantes
Senij adiutoribus baculis. Debilium autem ſenum

Imbecille corpus viteâ virgâ subleuabatur.

Idem 20. — ἠθάδα ῥάβδον ἀείρων. *Consuetámq; gerens virgam.*

Dion. Callim. in epigr. Εἶπεν· ὁ δὲ σκίπωνα γεροντικὸν ὅπλον ἀείρας,
Η'νίδε, κεῖνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.
Dixerat. Hic autem baculum arma senilia tollens,
Ecce, illi totam rem profitentur, ait.
[illi, quidquid interrogas, tibi dicunt.]

In Philosophum Cynicum:

Lucillius l. 2. epigr. „ Α'ν δὲ παρακρεπάζῃς ἄρτους καὶ κλάσματ' ἀναιδῶς·
„ Κἀγὼ ῥάβδον ἔχω, καὶ σε λέγουσι κύνα.
„ *Si rapias panes & nullo frusta pudore:*
„ *Et baculum teneo, te vocitantque canem.*
[abigam te, vt canem]

Hom. Il. α. Η῏, καὶ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω
σπερχομένοιο γέροντος. — *Dixit, & baculo insecutus est viros: illi autem foras iuerunt, vrgente sene.*

Inc. l. 3. e, igr. Βάκτρον καὶ πήρη καὶ διπλόον εἷμα σοφοῖο
Διογένους, βιότου φόρτος ὁ κουφότατος.
Baculus & pera & vestis duplex sapientis
Diogenis, vitæ onus sunt leuissimum.

Lib. 5. epigr. — ἀμφοτέρας δὲ
χεῖρας ἐπ' ἀλλήλῃσι τιθεὶς ἐπερείδετο ῥάβδῳ.
Ambabus iunctis manibus innitebatur scipioni.

Macedon. 6. epigr. Η'ιθέοις μελέτω κιθάρης μίτος· ἀντὶ δὲ πλήκτρου,
Σκηπανίῳ τρομερὰς χεῖρας ἐρεισόμεθα.
Iuuenibus curæ sint fides citharæ: Nos autem pro plectro
Manus tremulas fulciemus baculo.

Nonn. 1. Dion. Καὶ νομίην ἅτε ῥάβδον, ἐπωμίδι τόξον ἀείρων.
Et humero arcum gestans, quasi virgam pastoralem.

Ibid. — ποίμαινε καλαύροπι νυμφίον Η'ρης.
Pedo regebat sponsum Iunonis.

Baptismus. Baptizo.

Βάπτισμα. θεῖον λοετρόν. λοετρὸν οὐράνιον. καθαρὸν. θεόπνευστον. λουτρὸν σαόβροτον. ἱερὸν. ἱρὸν. θεῖον. σοφὸν. βαπτίσματος ἔνθεος αἴγλη. ὕδατα ἀλεξίκακα. λοετροῖο

τροῖο χάρις. ἱερὴ κάθαρσις. καθάρσιον ἱρόν. πνεύματος κάθαρσις. πηγὴ ἄχραντος σωτηρίου ῥεύσεως. ῥοαὶ ἄχραντοι. νᾶμα πνεύματος. ἀθανάτου πηγῆς ὕδατα.

Ἱέμενοι κείνοιο τυχεῖν θείοιο λοετροῦ. Noun. in Ioann.
Cupientes consequi diuinum illud lauacrum.
Καὶ σὺ τί βαπτίζεις; πόθεν ὕδατι φῶτα καθαίρεις; Ibid.
Et tu cur baptizas? cur aquâ hominem mundas?
Ὑμέας αὐτὸς ἵκανον ἐγὼ καθαροῖο λοετροῦ
ὕδατι βαπτίζων.—
Ego ad vos veni baptizans aquâ puri lauacri.
— ἀνδρὶ δὲ πιστῷ
Ἰησοῦς ἐνέπων βαπτίσματος ἔνθεον αἴγλην.
Viro fideli edisserens Iesus diuinũ baptismi splẽdorem.
Οὗτος ἀφωτίστοισι φάος μερόπεσσιν ὀπάσσει
ἐν πυρὶ βαπτίζων καὶ πνεύματι.—
Hic hominib. non-illuminatis [infidelibus] lucẽ dabit
In igni & spiritu baptizans.
Εἰ μή τις καθαροῖσι δέμας λουτροῖσι καθαίρων, Ibid.
πνεύματος ἐξ ἁγίοιο καὶ ὕδατος εἰν ἑνὶ θεσμῷ
ὁπλοτέρην δέξοιτο γενέθλιον ἄσπορον ἀρχήν.
Nisi quis puris lauacris corpus mundans,
Ex Spiritu sancto & aquâ in certo ritu
Nouum acceperit sine semine natale principium.
[i. Nisi quis renatus fuerit per baptismum.]
Ῥαββὶν ἀλεξικάκων ὑδάτων πρωτάθροος κήρυξ.
Rabbi salutarium aquarum praco principalis.
— καὶ ὁππότε κοίρανος ἔγνω,
ὅττι θεοπνεύστων βαρυκάρδιος ἀμφὶ λοετρῶν
δύσμαχος ἑσμὸς ἄκουσε βαρυζήλων Φαρισαίων.
Cùm Dominus intellexisset, quod de sacris lauacris
Vacors & prafractus inuidorum Pharizaeorum cœtus
inaudisset. *mi[Ioannes.]*
Κήρυξ ἀρχεγόνου βαπτίσματος.— *Praco primi baptis-*
— ἀγχιπόρου δὲ
γαίης αἰόλα φῦλα σοφῷ βαπτίζετο ῥείθρῳ,
σμήχων ἀνδρομέης κραδίης ῥύπον.— Ibid.

Vicinæ regionis varios populos sacro baptizabat fluē-
Abstergens cordis humani sordes. [*Christus.*] (*to,*

Nazianz. 3. arc. Τοῖσιν ἐγὼ νέος ἄλλος ἐγείρομαι, εὖτε λοετρῷ
θαπτομένους θανάτοιο παλίσσυτος ἐς φάος ἔλθω.
Per hos [*personas SS. Trinitatis*] *ego nouus efficior, cùm in lauacro*
Sepulta morte rursus ad lumen venio.

Ibid. Οὔ σε καθαρσὶ φίλη, οὐ ψεύσομαι.—
Non te ô cara purgatio, non te mentiar. [*non negabo baptismi gratiam in nomine SS. Trinitatis noxas purgantem.*]
Ἐλπωρῇ θείοιο χαρίσματος ἠὲ λοετρῶν.
Spe diuinæ gratiæ & lauacrorum [*baptismi gratiam conferentis.*]

Id. 8. arcan. — διοσὸν γὰρ καθάρσιον ὤπασε θνητοῖς,
πνεύματος ἀενάοιο, τό μοι προτέρην ἐκάθηρε
σαρκογενῆ κακίην, καὶ αἵματος ἡμετέροιο.
Duplicem enim baptismum tribuit hominibus [*Deus*]
Spiritus æterni, qui priorem emundauit
A carne profectam malitiam [*peccatum originale*] *& sanguinis nostri.*

Loquitur S. Gregorius de baptismo aquæ & spiritus, quo remittitur peccatum originale, & de baptismo sanguinis hoc est martyrio.

Ibid. Ὧν ἓν καὶ λοετροῖο βροτοῖς χάρις.—
Quorum [*donorum*] *vnum hominibus est baptismi gratia.*

Idem. Ξυνὸν δ' ἀνθρώποισι σαόφρον ἔπλετο λουτρόν.
Commune est hominibus salutiferum lauacrum.
Εὖτε λοεσσαμένοισι δι' ὕδατος ἤλυθεν αἴγλη.
Cùm ablutis per aquam aduenit lumē. [*fidei gratia.*]
Δεῦρ' ἴτε καὶ ζώοιτε, νέον δ' ὑποδέχθε καθαρμόν.
Huc adeste & viuite, nouamq; suscipite purgationem [*baptismum.*]

S. Ioann. Dam. in car. de epiphan. Μετ' εὐσεβείας προσδράμωμεν εὐτόνως
Πηγαῖς ἀχράντοις ῥεύσεως σωτηρίας.
Cum pietate accurramus celeriter

Ad

Ad fontes puros fluenti salutaris.
Ροαῖς ἀχράντοις ἐκκαθάρας.
Puris fluentis abluens.
Πνεύματος κάθαρσις. Spiritus emundatio. Ibid.
Πνεύματος ἐνθάπτει νάμασιν ἀμπλακίην. Ibid.
In aquis Spiritus peccatum sepelit:
Λουτρὸν τὸ θεῖον τῆς παλιγγενεσίας. Id car. de Pentec.
Diuinum regenerationis lauacrum.
Ἀθανάτου πηγῆς ἀπολουσάμενοι ὕδατι τὰς Sybill. l. 8.
τὰς πρότερον κακίας ἀναγεννηθέντες ἄνωθεν
μηκέτι δουλεύσουσιν ἀθέσμοις ἤθεσι κόσμου.
Fontis immortalis aquis cùm abluerint
Priora peccata regenerati cælitus,
Non amplius seruient iniquis mundi moribus.
Αὐτὰρ ἐγὼ τρομέεσκον, ἐπεὶ ψυχὴν ἀτέλεστον Nazian. 2 car.
εἶχον ἐπ᾽ οὐρανίοιο χαρίσματος, εὖτε λοετρῷ
ἕλκεται ἀνθρώποισι χάρις καὶ πνεύματος αἴγλη.
At ego tremebam, quod animam necdum initiatam
Haberem cælesti dono, cùm per lauacrum
Attrahitur hominibus gratia, & lux spiritus.

Barba. Barbatus.

Πώγων. γενειάς. γένειον. ὑπήνη. ἀνθερεών. ἴουλος. δασεῖα λάχνη. χνόος ἰούλων.

Ἔστω σοὶ πώγων τε βαθὺς καὶ σάκκινος ἐσθος. Nazianz.
Barba profunda tibi, tibi sit quoq; saccina vestis.
Ναὶ, λίτομαι τῆς σῆς δὲ γενειάδος ἅπτομ᾽ ἔγωγε. Idem.
Na, precor, atque tuam tango dulcissime barbam.
Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα δοκεῖ σοφίαν περιποιεῖν. Incert. l. 2. epigr.
Καὶ τράγος εὐπώγων εὔστολός ἐστι Πλάτων.
Si promissa facit sapientem barba, quid obstat,
Barbatus possit quin caper esse Plato?
Ἰησοῦν δ᾽ ἐρέεινε θυηπόλος ὀξέϊ μύθῳ Nonn. in Ioann.
Ἄννας εὐρυγένειος, ἐθήμονι χειρὸς ἐρωῇ
ἄπλοκον ἀμφαφόων κεχαλασμένον ἄκρον ὑπήνης.
Iesum interrogabat acri sermone sacerdos
Annas latibarbus, solito manus tractu

Plexam laxamq; contrectans barbæ summitatem.

Apollin. Psal. 132. Μῦρον ἐπεσσύμενον κεφαλῆς δ᾽ ὡς μέχρι γενείου
Ἀρῶνος γεραροῖο, γενειάδα πᾶσαν ἔφερπον,
Ἐκ δέ οἱ ἀνθερεῶνος ἐπιτρέχον ἔσχατα πέπλου.
Vnguentum diffusum à capite vsque ad barbam
Venerandi Aaronis, barbam omnem peruadens,
Atque à barbà ad extremam vestem percurrens.

Nonn. 3. Dion. Υἱὸς ἐμὸς λιπόπατρις ὅτε χνόον εἶχεν ἰούλων
Δάρδανος, Ἰδαίης μετανάστατο κόλπον ἀρούρης.
Filius meus Dardanus relicta patria, cū prima barbæ
Lanuginem haberet, in sinum agri Idæi transijt.

Hom. od. λ Ἀλλ᾽ ὄλεσεν Διὸς υἱὸς, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητὼ
ἀμφοτέρω, πρὶν σφῶϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
ἀνθῆσαι, πυκάσαι τε γένυς εὐανθέϊ λάχνῃ.
Sed Iouis filius, quem pulcricoma genuit Latona,
Occidit ābos, priusquā ipsis, sub tēporibus prima barba
Floreret, tegeretque genas florida lanugine.

Egregia est in hunc locum notatio Eustathij his verbis:

Ἴουλοι δέ φασιν αἱ κατὰ τῶν γενείων πρῶται τρίχες, λεγόμενοι οὕτως, ἐπεί περ οἱ τούτους ἔχοντες ἴενται ἤδη ἐπὶ τὸ ὅλον, ἤγουν τὸ τέλειον, ὡς ἐξανδρούμενοι.

Iuli dicuntur in genis primi pili, ita vocati, quòd qui eos habent, iam tendant in totum siue in perfectum, tanquam qui euadant viri.

Nonn. 5. Dion. Ὀφθαλμοὺς βροτέους οὐκ ἔδρακεν, οὐκ ἴδε μορφῆς
ἀνδρομέης ἴνδαλμα, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἰούλων
ἄνθεϊ πορφυρέῳ κεχαραγμένον ἀνθερεῶνα.
Oculos humanos non vidit, non vidit formæ
Humanæ imaginem, neque agnouit lanuginis
Flore nigro insignitum mentum.

Id. 6. Dio. Λαιῇ μὲν παλάμῃ γονάτων θίγε. λισσομένη δὲ
δεξιτερῇ ψαύεσκε βαθυσμήνιγγος ὑπήνης.
Lanâ quidem manu genua tangebat: precans autem
Dexterâ promissam barbam contrectabat.

Ibid. —νέον δέ οἱ ἄνθος ἰούλων
ἀκροκελαινιόωντι κατέγραφε κύκλα προσώπου.

Recens

Recens ei flos lanuginis
Nigricantem faciei circulum describebat.
—κἀκείνῳ ἐπιτραχύεσκον ἴουλοι. Apollon. l Argon. α.
Et illi efflorescebat lanugo.
— ἐμὲ δ᾽ ἔδρε νέον χνοάοντα ἰούλους. Id. Arg. β.
Me inuenit emittentem recenter lanuginem. Ibid.
— ἔτι χνοάοντας ἰούλους
ἀντέλλων, ἔτι φαιδρὸς ἐν ὄμμασιν· ἀλλά οἱ ἀλκὴ
καὶ μένος ἠΰτε θηρὸς ἀέξετο. —
Adhuc pubescentem lanuginem
Producens, adhuc splendidus in oculis: cæterũ ei vires
Et robur, tanquam fera, crescebant.
— βαθὺς δέ οἱ ἤνθεε πώγων, Li. 5. epig.
καὶ τανακῆς ἄπλατος ἐσύρετο βότρυς ἐθείρης.
Promissa ei florebat barba,
Et longa coma ingens propendebat botrus [coma instar botri]

Alij ἄπλατον βότρυν ἐθείρης, *explicant sacram cæsariem, quasi non tangendam.*

—λάσιος δέ οἱ εἵλκετο πώγων. Ibid.
Hirsuta ei dependebat barba.
— ἁπαλοῖς δὲ νεοτρεφέεσσιν ἰούλοις Ibid.
οἰνωπὸς ἄκρα χάρασσε γενειάδος. ἀμφὶ δὲ χαίταις
εἶχε κόρυν.— *Molli noua lanugine [recens nutrita]*
Nigra gena summitatem signauerat, & circa cæsariẽ
Habebat galeam.
— κάτω δ᾽ εὐρύνετο πώγων
ἀμφιταθεὶς, μαλακὸς δὲ καὶ εὔτροχος. οὐδὲ γὰρ ἦεν
ὀξυτενής, ἀλλ᾽ εὐρὺς ἐπαύετο, κάλλος ὑφαίνων
στήθει γυμνωθέντι καὶ ἱμερόεντι προσώπῳ.
Infernè autem dilatabatur barba
Circũquaq; protensa, sed mollis & volubilis. Nec enim
In acumen, sed in latitudinem desinebat, decus adferẽs
Denudato pectori & vultui amabili.

Loquitur de statuâ Homericâ.

— ὁ μὲν αὐτῶν Theocr.
πυῤῥὸς, ὁ δ᾽ ἡμιγένειος. idyll. 6.

Horum

Horum alter rufus erat, alter semiberbis.

Moschus idyll. 4. Αἰδεσθεὶς ὀπίδα περιπέζλω πολιοῖο γενείου.
Reueritus adſpectum ſenilem cana barba.

Pindar. olymp. 1. Πρὸς εὐάνθεμον ὅτε φυὰν
Λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον.
Quum florida in ætate,
Lanugo nigrum ei mentum veſtiebat.

Q. Calab. Πρίν μοι ἀμφὶ παρειὰ καταςτοιδνωθῆ ἴουλον.
Priuſquam mihi circa genas diſpergeretur lanugo.

Callimac. Ὀξὺ δ' ἀνήβησας, ταχινοὶ δέ τοι ἦλθον ἴουλοι.
Citò adoleuiſti, celeriterq́; tibi erupit prima barba.

Nonn. 32. Dion. Κύπριος ἀρτιχάρακτον ἔχων ἔτι κύκλον ὑπήνης
ὑψικόμῳ φοίνικι πανείκελος. —
Cyprius recenter-ſignatum adhuc habens orbē barbæ,
Alticomæ palmæ ſimillimus.

Ibid. 46. Δέρκεο ταῦτα γένεια νεότριχα, δέρκεο μορφὴν
ἀνδρομέην. — *Reſpice hanc recentem barbam, reſpice humanam formam.*

Hom. Il. ω. Βῆ δ' ἰέναι κούρῳ αἰσυητῆρι ἐοικὼς
πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦπερ χαριεςάτη ἥβη.
Iuit adoleſcenti regio ſimilis [Mercurius]
Primum barbeſcenti, cuius gratioſiſſima eſt iuuenta.

De voce, αἰσυητὴρ. notat pulcra in eum Homeri locum Euſtathius, quæ vt huic loco minus neceſſaria prætereo.

Sed quæ de barba, hic notatu opportuna non omitto. Hæc ſunt:

Καὶ ὅρα, ὅτι ἥβην ἐπὶ τοῦ πρῶτον ὑπηνήτου λέγει, ὃς καὶ κυρίως ἡβῶν λέγεται. ἡ δὲ ἡλικία τοῦ ὑπηνήτου κατὰ τοὺς παλαιοὺς μεθόριόν ἐστιν ἀνδρὸς καὶ παιδὸς· ἁβροτέρα μὲν ἡ κατὰ ἄνδρα, γενναιοτέρα δὲ ἡ κατὰ παῖδα.

Aduerte, inquit, quod Homerus ἥβην [pubertatem] attribuit primùm barbeſcenti, qui & propriè puber dicitur.

Ætas autem barbeſcentis media eſt inter virum & puerum iuxta antiquos. mollior quidem quàm in viro, ſed robuſtior quàm in puero.

Deinde

Deinde ab ὑπήνη adducit cõpositum ἀνύπηνος, sicut ab ἥβη, ἄνηβος. additque: σημαίνει δὲ ὁ ἀνύπηνος, τὸ ἀγένειος. .i. Vtrumque significat imberbem.

Postremo circa barbæ partes hęc adfert vocabulorum discrimina: Ὑπήνη δὲ ἡ κοινῶς τὸ γένειον κατά τινας, ἢ καὶ ἄλλως· μύσαξ μὲν φασιν, αἱ τοῦ ἄνω χείλους τρίχες· αἱ δὲ κάτω, πάππος. τὸ δὲ ἐξ ἀμφοῖν, ὑπήνη. id est, *ὑπήνη, vel communiter barbam significat secundum quosdam, aut etiam aliter, μύσαξ quidem, inquiunt, pili sunt labri superioris, πάππος vero inferioris, vtriusque autem simul, ὑπήνη.*

Beatus. Felix. Felicitas. Prosperitas.

Ὄλβιος. πανόλβιος. εὔολβος. πολύολβος. ὀλβιόθυμος. μάκαρ. τέλσμακαρ. μακαριστός. εὐδαίμων. εὔμοιρος.

Τοίη γὰρ μερόπων γενεὴ, τοῖος δὲ καὶ ὄλβος, — Nazianz. car. 1.
ὄλβος ἀφαυροτάτοισιν ὁμοίιος ἴχνεσι νηός,
πρόσθε χαρασσομένοισι καὶ ὀλλυμένοισιν ὄπισθεν.
Tale genus hominum, talis quoque prosperitas est,
Prosperitas referens tenuissima signa carinæ,
Ante impressa quidem, verùm deleta retrorsum.

— ἔτι γαῖα γένος χρύσειον ἔφερβεν. — Aratus.
Adhuc terra genus aureum alebat. [*Adhuc erat sæculum aureum.*]

Ὄλβιοι ἔσσονται. — *Beati erunt.* — Hom. od. λ

— σεῖο δ᾽ Ἀχιλλεῦ — Ibid.
οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος, οὔτ᾽ ἄρ᾽ ὀπίσσω.
πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν ἶσα θεοῖσιν
Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν
ἐνθάδ᾽ ἐών· τῷ μή τι θανὼν ἀκαχίζευ Ἀχιλλεῦ.
Nemo antehac te beatior, ô Achille, neq; posthac.
Antea enim te viuum honorabamus tanquam Deum
Nos Argiui, nunc rursus latè mortuis imperas
Hic præsens. Quare ne mortuus lugeas, ô Achille.

Sic Vlysses Achilli: quid Achilles respondeat, vide in Pauper.

Εἰκάκις

od. ξ. Εἰνάκις ἀνδρέσσιν ἦρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς. καί μοι μάλα τύγχανε πάντα
τῶν ἐξαιρεύμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
λάγχανον, αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καί ῥα ἔπειτα
δεινός τ' αἰδοῖός τε μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
Nouies dux fui virorum & nauium velocium
In homines alienigenas: & mihi abunde suppetebant,
Quaecunque optabam animo grata, multaq; in posterũ
Nanciscebar, domusque cito augebatur, praeterea
Formidabilis & reuerendus eram inter Cretenses.

od. τ. Ὦ γύναι, οὐκ ἄν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
νεικέοι· ἦ γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει,
ὥς τέ τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεουδὴς
ἀνδράσι ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων
εὐδικίας ἀνέχησι, φέρησι δὲ γαῖα μέλαινα
πυροὺς καὶ κριθάς, βρίθησι δὲ δένδρεα καρπῷ,
τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθῦς
ἐξ εὐηγεσίης, ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.
O mulier nemo te mortalium in immensa terra [in toto orbe]
Vituperauerit. Nã tua gloria vastum celũ peruadit.
Tanquam regis alicuius eximij, qui pius
Inter homines multos & fortes regnans
Iustitiam promouet: cui producit terra nigra
Triticum & hordeũ, & arbores grauantur fructibus,
Et pecora foetus perfectos pariunt, & mare pisces subministrat,
Atq; ex recta gubernatione populi sub eo probè & feliciter viuunt.

Rectè hoc loco annotat Eustathius haec à Poëta ἐν χαρακτῆρι ἠθικῷ dicta ad audientium doctrinam: nempe regi mercedem rependi iustitię, bonorum abundantiam.

Hes. 1. oper. — ἐσθλὰ δὲ πάντα
τοῖσιν ἔην. — *Aderãt illis bona õnia.* [*beatissimi erãt*]

Ibid. Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές. — *Perpetuò florent bonis.*

Theocr. idyll. 14. „— ἐν ὀλβίῳ ὄλβια πάντα.

„ Apud

" *Apud fortunatos fortunata omnia.*
" Τρισμάκαρες ζώοντες ἐπὶ χθονὶ σαρκὸς ὕπερθεν, Nazianz.
" ἄζυγέες, κόσμοιο περίφρονες, οὐρανοφοῖται.
" *Ter beati sunt ij qui viuũt in terra superiores carne,*
" *Cælibes, mũdi contẽptores, cũ cælestibus cõuersantes.*
Τρισμάκαρες θνητοὶ καὶ τετράκις, οἳ ῥα κακοῖσιν Idem.
οὔτε τι σύμφρονές εἰσι. —
Terque quaterq; beati, qui malis non consentiunt.
Εὔμοιροι δ' ἐγένοντο, καὶ ἀκλέες οὔποτε κεῖνοι. Callimac.
Beati sunt illi, nec vnquam inglorij.
— ἀτὰρ οὔτιν' ἔχει πόνον, ἀλλὰ ἕκηλος Hom. od. v.
ἧσται ἐν Ἀτρείδαο δόμοις· παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.
Cæterùm dolorem habet nullum, sed quietus
Sedet in ædibus Atridæ. Rebus autẽ omnibus abũdat.
Ἔσται σοι καλὰ πάντα, βροτῶν δ' ὄλβιστος ἀκούσεις. Apollin.
Erunt tibi bona õnia, & mortaliũ beatissimus audies. Psal. 127.
" Ὃς δέ κεν εὐοχθῇσι, θεὸς δ' ἐπὶ ὄλβον ὀπάζῃ Rhianus.
" Καὶ πολυκοιρανίην, ἐπιλήθεται οὕνεκα γαῖαν
" Ποσσὶν ἐπιστείβει. θνητοὶ δέ οἱ εἰσὶ τοκῆες,
" Ἀλλ' ὑπεροπλίῃ τε καὶ ἀμαρτωλῇσι νόοιο
" Ἴσα Διῒ βρομέει· κεφαλὴν δ' ὑπὲρ αὐχένας ἴσχει
" Καί περ ἐὼν ὀλίγος. —
" *Qui prosperè agit, & cui Deus opes præbet*
" *Et dominium in multos, obliuiscitur quod terram*
" *Pedibus insistat. Mortales quidem sunt ei parentes,*
" *Sed tamen superbia & peccatis animi*
" *Instar Iouis fremit, & caput supra ceruices tollit*
" *Cùm sit paruus.*
Οὓς δέ κεν εὐμειδής τε καὶ ἵλαος αὐγάσσηαι, Callimac. in hymn.
κείνοις εὖ μὲν ἄρουρα φέρει στάχυν, εὖ δὲ γενέθλη
τετραπόδων, εὖ δ' ὄλβος ἀέξεται, οὐδ' ἐπὶ σῆμα
ἔρχονται, πλὴν εὖτε πολὺ χρόνιόν τι φέρωσιν.
Quos autem hilaris & benignus inspexeris,
Illis tellus fert lætas segetes, & felix est genitura
Quadrupedũ, opesq; admodũ augentur, neq; ad sepulcrũ
Vadunt, nisi cùm multo tempore vixerint. [*moriuntur admodum senes.*]

—οἴκω

Idem in Cererem. — σάω πόλιν ἔν θ' ὁμονοίᾳ,
ἔν τ' εὐημερίᾳ. — *Serua vrbem in concordia & prosperitate.*

Theognis in sentent. „ Ἄλλ' ἄλλῳ κακὸν ἐστί· τὸ δ' ἀτρεκὲς, ὄλβιος οὐδεὶς
„ Ἀνθρώπων, ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.
„ *Aliud alij malum est. Re vera enim beatus nemo*
„ *Hominum, quotquot sol intuetur.*

Ibid. „ Οὐδείς τοι πάντ' ἐστὶ πανόλβιος. — *Nemo est ex omni parte beatus.*

Ibid. Ὡς μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις ἄπειρος
Ἄθλων εἰς ᾅδου δῶμα μέλαν κατέβη.
Quàm beatus, felixq; & fortunatus, quisquis expers
Laborum, in Plutonis domum atram descendit.

Dionysius de situ. — οὐ γὰρ ἐν ὄλβῳ
ἴσην μοῖραν ἅπασιν ἐπ' ἀνδράσι θήκατο δαίμων.
Non enim in felicitate æqualem sortem omnibus hominibus posuit Deus.

Nazian. 4. car. arcan. „ Ἥδε γὰρ ἐστὶν ἄνακτος ἐμοῦ φύσις, ὄλβον ὀπάζειν.
„ *Hæc enim est Domini mei natura, beatitudinẽ dare.*

Sybill. l. 8. Τρὶς μακαριστὸς ἐὴν καὶ τετράκις ὄλβιος ἀνήρ.
Ter fuit is felix, fuit ille quaterque beatus.

Nazianz. 26. car. Ὄλβιος, ὃς πάντων κτεάνων ὠνήσατο Χριστόν.
Felix, qui Christum fortunis omnibus emit.

L. 5. epigr. Οὔπω σοὶ μογέοντι τύχη πόρεν ἄξια νίκης·
Νῖκαι γὰρ τῆς σῆς μείζονες εὐτυχίης.
Nondũ tibi laboranti fortuna præbuit digna victorijs:
Victoriæ enim tuæ maiores sunt tuâ felicitate.

Pindar. 1. Nem. „ Ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ „ *Est autem in felicitate*
„ πανδοξίας ἄκρον. „ *Omnis gloriæ fastigium.*

Idem 1. Isthm. — νῦν δ' αὖτις ἀρ- *Nunc autem rursus*
χαίας ἐπέβασε πότμος *In pristinam restituit*
συγγενὴς εὐαμερίας *Cognata sors felicitatem.*

εὐτυχέω *felix sum, feliciter dego. Pindar. 3. Isthm.*

Sappho. Φαίνεταί μοι κεῖνος ἴσος θεοῖσιν
ἔμμεν' ἀνὴρ, ὅστις ἐναντίον τοι
ἰζάνει, καὶ πλασίον ἁδὺ φωνού-
σας ὑπακούει.

Ille

Ille mi par esse Deo videtur, [.i. beatissimus.] **Catullus.**
Ille, si fas est, superare Diuos,
Qui sedens aduersus, identidem te
Spectat & audit.

Οὐ γάρ τις ἐπιχθονίων πάντ' εὐδαίμων ἔφυ. **Bacchylides.**
Non enim terrigenarum quispiã per omnia beatus est.
Γάζα πανολβίστη.— *Gaza fortunatissima* [*vrbium.*] **Sybill. l. 3.**
Οἷς γενεὴ μία κεῖται ἀνακτορίης πολυόλβου. **Sybill. l. 4.**
Quibus vna ætas posita est felicis imperij, [*qui vnam ætatem feliciter imperabunt.*

— καί μιν ἔθηκε πανόλβιον. — *Et illum beatissimum reddidit.* **Hom. hym. 5.**

„ Μάκαρ, ὅστις μετὰ μοίρας, **Synesius hym. 1.**
„ Μετὰ μόχθους, μετὰ πικρὰς
„ Χθονογηθεῖς μελεδῶνας,
„ Ἐπιβὰς νόου κελεύθων,
„ Βυθὸν εἶδεν θεολαμπῆ.
„ *Felix ille, qui post fata,*
„ *Post labores, post amaras*
„ *Terrenas curas,*
„ *Ingressus animi vias,*
„ *Profunda vidit polorum.* [*lucis cælestis particeps factus est*]

„ Οὐδὲ μάκαρ οὐδεὶς πέλεται βροτός· ἀλλὰ πονηροὶ **Solon.**
„ Πάντες, ὅσους θνητοὺς ἠέλιος καθορᾷ.
„ *Nemo mortalium est beatus: sed miseri*
„ *Omnes, quotquot mortales sol adspicit.*

„ Ὄλβιος, ὃς πολλοῖσι μεμιγμένος, οὐκ ἐπὶ πολλοῖς **Nazianz. 16. car.**
„ Στρωφᾶτ', ἀλλὰ θεῷ πέμψεν ὅλην κραδίην,
„ *Beatus, qui cum multis versans non in multis*
„ *Distrahitur, sed totum cor ad Deum mittit.*

Ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε, σὺν εὐόλβοισιν ἐν ὥραις **Orpheus in hym.**
εἰρήνην, ὑγίειαν ἄγειν, αὔξησιν ἁπάντων.
Sed precor te Dea, beatis in temporibus
Vti pacem, sanitatem, & incremẽtum rerum omnium simul adducas.

Ἀλλὰ χάριν λοιβαῖσι δίδου, φρεσὶν αἴσιμα πάντα, **Ibid.**

ζωὴν

ζωήν τ' ὀλβιόθυμον, ὁμῶς θ' ὑγίειαν ἄνασσαν,
καὶ βίον εὐθύμοισιν ἀεὶ θάλλοντα λογισμοῖς.
At gratiam libationibus exhibe, menti bona omnia,
Et facultates beatas, simulq; sanitatem reginam,
Et vitam latis semper florentem cogitationibus.

Ibid. Εἰρήνην κατάγουσα σὺν εὐόλβοις κτεάτεσσι.
Pacem adducens cum beatis opibus.

Musaeus. Ὄλβιος, ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ ὀλβίη ἣ τέκε μήτηρ,
γαστὴρ, ἥ σ' ἐλόχευσε, μακαρτάτη.—
Beatus qui te procreauit, & beata mater quae peperit,
Et venter, qui te edidit, beatissimus.

Beatum praedico.

Ὀλβίζω. ἐπολβίζω. μακαρίζω. ἀνολβίζω. ὀλβιάζω.

Nonn. 33. Dion. Σὸν μόρον ὀλβίζω φιλοπάρθενον.—
Tuam mortē in virginitatē obitā beatā praedico.

Ibid. Μῆλις ἐπολβίζω σε. Σὺ γάρ ποτε νῆις ἐρώτων.
O Melis ego te beatam praedico. Tu enim olim inscia amorum.

Hom. ody. τ. — ὥς ἄν τις σὲ συναντόμενος μακαρίζοι.
Vt te aliquis obuius beatum dicat.

Apollin. Psal. 143. Πάντες ἀνολβίζουσι τόσοις βεβριθότα λαόν.
Omnes beatum dicunt tam multis abundantē populū.

Id. Psal. 127. „ Ὧδε μάλ' ὀλβιάσουσιν, ὁπόσοι τρομέουσιν ἄνακτα.
„ *Sic admodum beati erunt, qui timent Dominum.*

Archias 1. epigr. — ὀλβίζουσιν ὅσους αἰῶνα λιπόντας
Ἀπροϊδὴς κηρῶν λάτρις ἔμαρψε μόρος.
Beatos dicunt, quotquot vitam deserentes
Improuisa mors parcarum famula corripuerit.

Loquitur de Thracibus in ortu filiorum flētibus, in interitu ridentibus.

L. 5. epigr. Καί τις ἰδὼν μετόπισθε χερείονας ἡνιοχῆας,
Ὀλβίσσῃ προτέρην, ἥ μιν ἴδεν, γενεήν.
Et videns quispiam deinceps deteriores aurigas,
Beatam dicat priorem aetatem, quae istum vidit.

Pindar. 11 Nem. Ἄνδρα δ' ἐγὼ μακαρίζω. *Virum autē beatū praedico.*

Bellicosus.

Bellicosus.

Δαΐφρων. ἀκαμαντομάχης. ἀριστόμαχος. μενέχαρμος. μενεχάρμης. μενεδήιος. μενεπτόλεμος. μαχήμων. μενεγχής. ἐνυάλιος. ἀρειμανής. αἰχμητής. φιλοπόλεμος. Vide in exemplis longe plura.

— Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον. *Lycaonis fili bellicose.* Iliad. Ε.

—Τρεῖς ἀκαμαντομάχαι, ἦλθον. *Tres pugna indefessi venerunt.* Pindar. 4. Pythio.

κρατησίμαχον σθένος υἱῶν. *Bellicosum robur filiorum, [filios bellicosos.]* Ibid. 5.

— ἀριστόμαχος. *Bellicosissimus.* Ibid. 10.

— μενέχαρμος ἄναξ ἐπιτάρροθος ἔστη. Apollin.

Bellicosus rex adiutor adstitit. Psal. 59.

— μενεγχέας ὤλεσεν ἄνδρας. *Bellicosos occidit viros.* Æschylus 2. epigr.

— ἐνυαλίων πέδον ἀνδρῶν. *Martiorũ campus virorũ.* Dion. de situ.

Ἀλβανά τε φῦλα νέμονται ἀρειμανέων Γερμανῶν.

Albaq; gentes habitant Marte-furẽtium Germanorũ. Ibid.

Τῶν ὀλίγοι γεγάασι μαχήμονες· οὓς θρασὺς Ἄρης Nonn. 14.

Παντοίην ἐδίδαξε μεληδόνα δηϊότητος. Dion.

Horum pauci sunt bellicosi. Quos audax Mars

Omnem docuit meditationem pugnæ. [omnia belli exercitia]

Ἄρεος ὀρθὸν ἄγαλμα — *Martis recta statua. [miles Marti similis.]* Id. 28. Dion.

Sic ibidem — Ἔην δέ τις Ἄρεος εἰκών.

Erat quædam Mauortis imago.

Ἄρεος ἄλκιμα τέκνα καὶ εὐθώρηκος Ἀθήνης, Id. 39.

οἷς βίος ἔργα μόθοιο, καὶ ἐλπίδες εἰσὶν ἀγῶνες, Dion.

Σπεύσατε καὶ κατὰ πόντον ἀϊστῶσαι γένος Ἰνδῶν

Εἰναλίην τελέσαντες, ἐπὶ χθονίην μετὰ νίκην.

Martis fortes filij & bene armatæ Palladis,

Quibus vita, opera belli, & spes sunt certamina,

Festinate etiam in mari excidere genus Indorum,

Naualem perficientes, post terrestrem victoriam.

Ἐσσὶ γὰρ ὑσμίνης ἐμπείραμος. — *Es enim pugnæ expertus.* Ibid.

Theognis. „ Αἰχμητὴς γὰρ ἀνὴρ γῆν τε καὶ ἄστυ σαοῖ.
„ Vir bellator enim terram ſaluabit & vrbem.

Iliad. β. — μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Bene periti omnis pugnæ.

Ibid. — ὄζος Ἄρηος. Ramus Martis.

Iliad γ. — Ἀρηΐφιλος Μενέλαος. Marti-carus Menelaus.

Iliad δ. — πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς. Iam olim belli bene peritus.

Ibid. — Ἀθηναῖοι μήστωρες ἀϋτῆς. Athenienſes periti belli.

Iliad. ε. — ἀτάλαντος Ἄρηϊ. Par Marti.

Iliad ζ. — θεράποντες Ἄρηος. Famuli Martis.

Iliad μ. Οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος, οὐδὲ μαχήμων.
Non enim tibi cor bellicoſum, neque pugnax.

Coluthus. — ἐπὶ δάσκιον ἤγαγεν ὕλην
Ἀνέρας ἐργοπόνοιο δαήμονας Ἀτρυτώνης.
In denſam duxit ſiluam viros laborioſæ gnaros Palladis. [belli.]

Q. Calab. lib 6. Ἐν πεδίῳ δ' ὤκιστα διακρινέει μένος Ἄρης.
Actutum in campo diſcernet robora Mauors.

Il. l. 7. Νῦν δὴ σὺ μὲν νέος ἐσσὶ καὶ οὔπω δήϊα ἔργα
οἶδας. — Nunc tu quidem iuuenis es, neque dum opera bellica noſti.

Il. l. 11. Αἰνείας μὲν Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι κελεύων.
Æneas quidem Troianos bellicoſos hortans.

Apollon. Argon β. Ἀλλὰ καὶ ἡμέας οἴομ' ἐπισταμένους πολέμοιο.
Sed & nos puto ſcientes eſſe belli.

Oppian. 2. de piſcat. — χειρῶν, ἠνορέῃ, πολέμου τε δαημοσύνῃσι πεποιθώς.
Manuum robore, bellique peritia fretus.

Dion. de ſitu. Ἐσθλὸν ἐνυαλίου γένος Ἄρεος. — Strenuum bellicoſi genus Martis.

Ibid. Πίονες, ἀφνειοί τε καὶ Ἄρεος εὖ δεδαῶτες.
Pingues, opulentiq; & Martis bene gnari.

Ibid. Πάρθοι ναιετάουσιν ἀρήϊοι, ἀγκυλότοξοι,
παντοίου πολέμοιο δαήμονες. —
Parthi habitant Martii ſagittarij, omnis belli periti.

Anacreon 3. epigr. „ Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σῆμα.
„ Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.
„ Fortis in bellis Timocritus, cuius hoc ſignum:
„ Mars enim non parcit fortibus, ſed ignauis.

Ἕκτορ,

Ἕκτορ, Ἀρήϊον αἷμα, κατὰ χθονὸς εἴπου ἀκούεις. Adrian. Imp. 1. pi.
Hector, Martia stirps, sub terra si quid audis.
[*Hector bellicosissime.*]
Θαύμαζεν δ' αὐτός τε ἄναξ, υἱός τε δαΐφρων. Theo. Idyll. 25.
Mirabatur rexq; ipse, filiusq; bellicosus.
ἄμαχος inexpugnabilis. Pindarus. olymp. 2. Pindar.
Εὔχειρ, δεξιόγυιος. *Manu promptus, dexter membris.* Id. olym. 9

Bellum. Pugna. Vide Pugno.

Πόλεμος πτόλεμος. δηϊότης. φύλοπις. κυδοιμός. ἀϋτή. Ἄρης. ἔργον Ἄρηος. πολεμήϊον ἔργον. μόθος. Ἀτευτώνη. Vide Bellicosus.

Nestoris egregia sententia.

„ Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος, Hom. Ilia. 9.
„ Ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου, ὀκρυόεντος.
„ *Sine tribu, sine lege, sine domo est ille,*
„ *Qui bellum amat ciuile, asperum.* Ibid.
„ Ἴση μοῖρα μένοντι καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι.
„ Ἐν δ' ἰῇ τιμῇ ἠμὲν κακὸς, ἠδὲ καὶ ἐσθλός.
„ Κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὅ τε πολλὰ ἐοργώς.
„ Οὐδέ τι μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
„ Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
„ *Æqualis pars manenti [in castris] & strenuè pugnanti.*
„ *In eodem honore cum ignauus, tum fortis.*
„ *Moritur æquè ignauus homo, & multa patrans.*
„ *Nec mihi quidquam superest, postquam passus sum dolores animo,*
„ *Semper animam meam pugnæ obijciens.*
„ Ἡμῖν δ' οὔτις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων, Iliad. 15.
„ Ἢ αὐτοσχεδίῃ μῖξαι χεῖράς τε μένος τε.
„ Βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον, ἠὲ βιῶναι,
„ Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
„ *Nobis autem nulla hac melior sententia & consiliũ,*
„ *Quàm cominus miscere manus & robur.*
„ *Melius est aut perire vno tempore, aut viuere,*

„ *Quàm diu tabescere in graui bello.*

Theocr. idyll. 16. Εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί.
Nisi bella veterum cecinissent Poëtæ.

Id. 22. „ Ὀρνίχων φοινικολόφων τοιοίδε κυδοιμοί.
„ *Auium rubricristarum talia sunt prælia.*

Incerti 4. epigr. — ἀπ' ὠδίνων δέ μιν Ἄρης
Ἔργα μόθων ἐδίδαξε· τύχη δ' ἐκέλευσεν ἀνάσσειν.
A partu [ab infantia] illum Mars docuit opera belli.
Fortuna autem iussit regnare [Alexãdrũ Magnum.]

Theocr. idyll. 22. Ἰλιάδας τε μάχας, Ἀχιλῆά τε πύργον ἀϋτῆς.
Iliacas pugnas & Achillem turrẽ belli. [bellicosissimũ]

Incerti 5. epigr. — ὡς πρὶν ἀείδων
Σπάρτης πικρὸν ἄρηα καὶ αὐτῶν Κεκροπιδάων.
Tanquam olim canens Spartæ amarũ bellũ & ipsorũ Atheniensium.

Apollin. Psal. 88. — ἐς φύλοπιν ἦλθες ἀρωγός. *In bello venisti auxiliator.*

Homer. in Batracho. Δῆριν ἀπειρεσίην, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρηος.
Contentionem ingentem, tumultuosum opus Martis.

Id. hym 9. — ᾗ σὺν Ἄρηϊ μέλει πολεμήϊα ἔργα.
Cui [Palladi] cum Marte curæ sunt bellica opera.

Nazianz. 2. car. Τῶν πυμάτων πρῶτόν τε κακὸν Βελίαο βέρεθρον,
δεινὸν Ἰουλιανοῖο κράτος, ψυχῶν ὀλετῆρος,
οὗ θεόθεν πληγέντος, ἐπεὶ μόθον ἤγαγε Χριστῷ,
θερμὸν ἔτι ζείουσα κόνις, μέγα τάρβος ἀλιτροῖς.
Quorum [persecutorum fidei] vltimum & primum diaboli barathrum,
Immane Iuliani imperium fuit, occisoris animarum,
Cuius percussi diuinitus, (siquidem bellum Christo intulerat)
Calidè adhuc feruens cinis, magnus terror est impijs.

Nonn. 30. Dion. Οὔποτε τοῖον ὄπωπα μόθου τύπον. οὐτιδανοὶ γὰρ
θύρσοι ἀκοντιστῆρες ἀρείονές εἰσιν ἀκόντων,
Δὸς καὶ ἐμοὶ κλονέειν χλοερὸν βέλος· ἡμέτεροι γὰρ
ἀπτολέμου νάρθηκος ἐνικήθησαν ὀϊστοί.
Δός μοι ξανθὰ πέδιλα φορήμεναι, ὅττι καὶ αὐταὶ
ἀρραγέες κνημῖδες ὑπεκλίνοντο κοθόρνοις.
τί πλέον, εἰ χάλκειον ἔχω σάκος, εἰ δέ τε γυναῖκες

μᾶλλον

μᾶλλον θύρσοι εἰσιν ἀτὰρ χέεες· ἐν ᾗ κυδοιμοῖς
κύμβαλα δινεῦσι, καὶ ὀκλάζουσι μαχηταί, Ibid.
καὶ στεφάνοις τρυφάλεια, καὶ εἴκαθε νεβρίδι θώρηξ.
Nunquam talem vidi formam belli. Nam viles
Thyrsi meliora sunt iacula, quàm sagitta. (enim
Da mihi quoq; vibrare viride telum. [thyrsũ] *Nostra*
Iacula victa sunt ab imbelli ferulà. [à thyrso]
Da mihi ferre flauos calceos, quia & ipsa
Infracta ocrea superata sunt à cothurnis.
Quid prodest, si ferreum scutũ habeo, quãdo mulieres
Inermes fortius dimicant? Nam in prælijs
Cymbala quatiunt, & milites procumbunt. [ab ijs vincuntur]
Et coronis galea, & ceruinæ pelli cedit thorax ferreus.

Beneficium. Beneficus. Benefacere.

Εὐεργεσίη. χάρις.

Αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος οὐδὲν ἐοργὼς
„ Κείσομαι· ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων. Hom. od. χ
Cæterum ego vates nihil promeritus, cũ illis (*factorũ:*
„*Iacebo.* [occisus] *Adeo non est in posterũ gratia bene-*

Vetus Homeri interpres εὐεργέων. exponit εὐεργεσιῶν. .i. beneficiorum. Sed Eustathius eodem loco, hoc est ad odyss. Δ. (nam ibi locus est huic simillimus) exponit τῶν εὐεργετῶν. beneficorum. ab εὐεργὴς quod idem est atq; εὐεργέτης. .i. benefactor, beneficus. & meliùs.

— εὐεργεσίας ἀποτίνειν. *Beneficia compensare.* Ibid.

Ἀντ' εὐεργεσίης ὀλοὰς δόσαν ἄμμιν ἀνίας. Apollin.
Pro benefacto graues nobis rependerunt dolores. Psal. 108.
„ Et posuerunt aduersum me mala pro bonis.
Εὐέργετῃ βασιλῆϊ πολύλλιστον ὕμνον ἀείσω. Id. Ps. 12.
Benefico regi deuotissimum hymnum cantabo.
„ Cantabo Domino, qui bona tribuit mihi.
„ Νικᾶν εὖ ἔρδοντας ἐπὶ πλεόνεσσι καθήκει. Phocylides
„ *Vincere beneficos pluribus* [beneficiis] *conuenit.*
„ Μὴ κακὸν εὖ ἔρξῃς· σπείρειν ἴσον ἔσθ' ἐνὶ πόντῳ. Idem.

„ *Improbo ne benefacias. Idē hoc est ac serere in mari.*

Gentile est istud consilium, & pietati ac caritati Christianæ contrarium: nos contra:

„ Εἰ κακὸν εὖ ἔρξῃς, σπείρειν ἴσον ἐς ἐν ὀλύμπῳ.

„ *Si improbo bene feceris, idem hoc erit atque in cælo seminare.*

Eadem cum Phocylide sensit Theognis.

Theognis. „ Δειλοὺς δ᾽ εὖ ἔρδοντι ματαιοτάτη χάρις ἐστίν·

„ Ἶσον καὶ σπείρειν πόντον ἁλὸς πολιῆς.

„ Οὔτε γὰρ ἂν πόντον σπείρων βαθὺ λήϊον ἀμῷς.

„ Οὔτε κακοὺς εὖ δρῶν, εὖ πάλιν ἀντιλάβοις.

Improbis benefacienti vanissima est gratia. [*prorsus inutile beneficium.*]

Perinde est ac seminare pontum cani maris.

Nec enim pontum seminans, copiosam segetem metes:

Nec improbis benefaciens, bene vicissim recipies.

Callimachus. Οὐδὲ πόλει τόσ᾽ ἔνειμεν ὀφέλσιμα, τόσσα Κυρήνῃ.

Neq; vrbi alteri tanta largitus est vtilia, [*beneficia*] *quanta Cyrenæ.* [*Apollo.*]

Q. Calab. lib. 5. Οὔτ᾽ εὐεργεσίης μεμνημένος, οὔτε τι θυμῷ

ἀζόμενος σέο πολλὸν ὑπέρτερον, ὅς ἐνὶ χάρμῃ

ἐξεσάωσα πάροιθεν ὑποτρομέοντα κυδοιμὸν

δυσμενέων. — *Neque beneficij memor, neque animo quidquam*

Reueritus multo quàm te superiorem. qui in pugnâ

Te antehac seruaui tremētem hostium impressionem. [*tumultum.*]

Valet in ingratos & irreuerentes.

Vide *Gratificari. Gratus. Ingratus.*

Bibo. Poto. Potus.

Πίνω. προπίνω. Πίω. πίομαι. ποτάζω. ἀφύω. ἀναφύω. ἀφύσσω. γεύομαι. οἰνοποτάζω. ὑδροποτέω.

Hom. od. l. Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα, ὄφρ᾽ εἰδῇς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει ἡμετέρη. — *Cyclops cape, bibe vinum, siquidem edisti carnes humanas:*

vt

Vt scias qualem hunc potum nauis nostra absconderit.

Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν· ἥσατο δ' αἰνῶς Ibid.
ἡδὺ ποτὸν πίνων, καί μ' ᾔτεε δεύτερον αὖτις·
δός μοι ἔτι πρόφρων, καί μοι τεὸν οὔνομα εἰπέ.

Sic dixi. Hic autem accepit & ebibit, admodumque gauisus est
Dulcem potionem bibens, & secūdo rursus me rogauit:
Da mihi adhuc beneuolus. & dic mihi tuum nomen.

Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων. τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσι. Ibid.
Ter tuli & dedi, [Polyphemo vinum] terque ebibit per insipientiam.

Ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα Ibid.
ἔσφαζον παρὰ θῖνα.—
Ibi multum vini bibebatur, multásque pecudes ad littus mactabant.

Αἵματος ὄφρα πίω, καί τοι νημερτέα εἴπω. Odyss. λ.
Vt sanguinem bibam, & vera tibi dicam.

Οὐ πίομαι γενέταο φίλος δέπας ἤδεϊ θυμῷ; Nonn. in Ioann.
Non bibam patris carum calicem lubenti animo?

Αἷμα μέλαν πιέειν.— *Bibere nigrum sanguinem.* Hes. in Scuto.
Αἵματος οὐκ ἔπιον.— *Sanguinem non bibi,* Theogn.
Στεῦτο δὲ διψάων, πιέειν δ' οὐκ εἶχεν ἑλέσθαι· odyss. λ.
ὁσσάκι γὰρ κύψει' ὁ γέρων πιέειν μενεαίνων,
τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκετ' ἀναβροχέν.—

Adstabat sitiens [Tantalus] nec capere poterat, vt biberet.
Quoties enim se inclinabat senex bibere cupiens,
Toties resorpta aqua peribat.

Nota vocem illam στεῦτο aliàs significare, promisit, asseuerauit: hìc autem ἵστατο vel ἐνίστατο. stetit, adstitit. fit autem, vt pluribus locis annotauit Eustathius à verbo στέω, ὅθεν, ὡς εἰκὸς, στέετο, καὶ πλεονασμῷ στεύετο. καὶ συγκοπῇ στεῦτο. Ita in Iliad. λ. Ex στέω inquit, vt est congruum, fit στέετο & per pleonasmum στεύετο, & per syncopen στεῦτο. Vel vt ad odyss. β. Ex στέω fit στεύω, hinc στεύετο, & inde στεῦτο.

Nonn 12. Dion. — ἐγὼ γλυκὺν οἶνον ἀφύσσω.
Ego dulce vinum exhauriam.

Id. 13. Dion. Εἰς ὅλον ἦμαρ ἔπινον ἀλωοφύτου χύσιν οἴνου.
Toto die vitigena vini liquorem potabant.

Ibid. Καὶ μεθύων γλυκὺν οἶνον ἐθάμβεεν ἄλλ⊙ ἐπ' ἄλλῳ,
ἐξ ἑτέρου ποθέων ἕτερον δέπας ἡδέϊ θυμῷ
εὐφροσύνην ἀκόρητον ἔχων θελξίφρον⊙ οἴνου.
Et ebrius dulce vinum mirabatur alius post alium,
Aliud ex alio poculum desiderans lato animo,
Voluptatē sentiens insatiabilē vini animū demulcētis.

Id. 14. Dion. Ἴδμονες ὀρχηστῆρες ἐπιστάμενοι πλέον ἄλλων
οἰνοδόκου μέθυ λαρὸν ἀπὸ κρητῆρ⊙ ἀφύσσειν.
Periti saltatores, gnari præ alijs
E magno cratere dulce vinū haurire. [*boni potatores*]

Ibid. Καὶ μέλι μᾶλλον ἔχει ταχινὸν κόρον· ὢ μέγα θαῦμα.
τοῦτο πιὼν ἐθέλω πιέειν πάλιν· ἀμφότερον γὰρ,
καὶ γλυκερὸν τόδε χεῦμα, καὶ οὐ κόρον ἀνδράσι τίκτει.
Mel citiùs satietatem parit [*quàm vinum*] *ô grande miraculum!*
Hoc bibens, volo rursus bibere. Duo enim habet,
Et dulcis est hic liquor, nec parit hominibus satietatē.

Ibid. Δεῦτε φίλοι, γεύσασθε μελισταγέ⊙ ποταμοῖο.
ἐνθάδε πεπλάινω τύπον αἰθέρος. —
Adeste amici, gustate mellifluum fluuium.
Hic video imaginem cæli. [*potū cælesti nectari similē*]

Tiberij. 1. lib. epigr. Χείλεσι τὸν κείνης ἐξέπιεν θάνατον.
Illius mortem labiis ebibit. [*matris venenum mortiferum.*]

Alcai. Πίνωμεν· τί τὸν λύχνον ἀμμένομεν; δάκτυλ⊙ ἀμέρα.
Bibamus. Quid lucernā expectamus. Digitus est dies.
Dictum tam intemperans, quàm acutum.

Hom. od. 9 Πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο.
Bibentes calices coronatos vino [*plenissimos.*]
Eustathius vocat tales calices ὑπερχειλεῖς .i. supra ipsa labra impletos.

Iliad. i. — ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός.
Biberunt, quantum placuit.

Νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἴθοπα οἶνον *Iliad. ω.*
λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην.
Iam sanè & cibum gustaui & generosum vinum
In guttur demisi. Nam hactenus nihil gustaueram.
Γεύεο Κωκύτοιο, καὶ ἢν ἐθέλῃς, πίε Λήθην. *Nonn. 17. Dion.*
Bibe Cocytum, &, si velis, pota Lethen.
Ὄμβριον ἀζαλέοισιν ἀνήφυσε χείλεσιν ὕδωρ. *Idem. 43.*
Hausit aridis labijs aquam pluuiam.
— φιλοξείνῳ δὲ γεραιῷ *Id. 47.*
ἁβρὸν ἐγερσινόοιο δέπας πόρεν ἔμπλεον οἴνου,
καὶ πίεν ἄλλο μετ' ἄλλο γέρων φυτοεργὸς ἀλωεύς,
οἶστρον ἔχων ἀκόρητον ἐϋρραθάμιγγος ἐέρσης.
Seni autem hospitali
Delicatum poculum, vino animum exhilarante plenum obtulit,
Et bibit senex vinitor aliud post aliud
Insatiabili amore captus dulcifluì roris [vini.]
— καθαρὴν γλάγεος πόσιν ἤλιθα πίνειν. *Nicand. in Alexiph.*
Puram lactis potionem affatim bibere.
Λαρὸν πόμενος. — *Lautè bibens.* *Oppian. 4. de ven.*
Δείξω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι· *Theognis.*
Οὔτε τι γὰρ νήφω, οὔτε λίην μεθύω.
Ostendam vinum homini iucundissimum potatu esse.
Nec enim sobrius sum, neque admodum ebrius.
„ Ὃς δ' ἂν ὑπερβάλλει πόσιος μέτρον, οὐκ ἔτι κεῖνος *Idem.*
„ Τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερός, οὐδὲ νόου.
„ *Qui excedit potionis modum, is non amplius*
„ *Sua ipsius linguæ compos est, neque mentis.*
„ — μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην. *Idem.*
„ *Ne vinum bibas intemperanter.*
„ Αὐτοθελὴς ἥδιστος ἀεὶ πότος· ὃς δέ κ' ἀνάγκῃ, *Onesta 2. epigr.*
„ Ὑβριστὴς οἴνῳ τ' ἐστὶ καὶ οἰνοπότῃ.
„ *Volũtarius potus sẽper est suauissimus: violẽtus autẽ*
„ *Et mero iniurius est & meribibæ.*
„ Πουλυμεθεῖς χαίροιτε. τὸ δ' ὁππόσον ἡδὺ, ποθῆναι *Eiusd. ibid.*
„ Μέτρον, ἐμοὶ πάσης ἄρχιον εὐφροσύνης.
„ *Valete temulenti: Quãtum cuiq; gratum est bibere,*
„ *Mihi*

Nonn 12. Dion. — ἐγὼ γλυκὺν οἶνον ἀφύσσω.
Ego dulce vinum exhauriam.

Id. 13. Dion. Εἰς ὅλον ἦμαρ ἔπινον ἀλωοφύτου χύσιν οἴνου.
Toto die vitigena vini liquorem potabant.

Ibid. Καὶ μεθύων γλυκὺν οἶνον ἐθάμβεεν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
ἐξ ἑτέρου ποθέων ἕτερον δέπας ἡδέϊ θυμῷ
εὐφροσύνην ἀκόρητον ἔχων θελξίφρονος οἴνου.
Et ebrius dulce vinum mirabatur alius post alium,
Aliud ex alio poculum desiderans læto animo,
Voluptatē sentiens insatiabilē vini animū demulcētis.

Id. 14. Dion. Ἴδμονες ὀρχηστῆρες ἐπιστάμενοι πλέον ἄλλων
οἰνοδόκου μέθυ λαρὸν ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσειν.
Periti saltatores, gnari præ aliis
E magno cratere dulce vinū haurire. [*boni potatores.*]

Ibid. Καὶ μέλι μᾶλλον ἔχει ταχινὸν κόρον· ὦ μέγα θαῦμα.
τοῦτο πιὼν ἐθέλω πιέειν πάλιν· ἀμφότερον γὰρ,
καὶ γλυκερὸν τόδε χεῦμα, καὶ οὐ κόρον ἀνδράσι τίκτει.
Mel citiùs satietatem parit [*quàm vinum*] *ô grande miraculum!*
Hoc bibens, volo rursus bibere. Duo enim habet,
Et dulcis est hic liquor, nec parit hominibus satietatē.

Ibid. Δεῦτε φίλοι, γεύσασθε μελισταγέος ποταμοῖο.
ἐνθάδε παπταίνω τύπον αἰθέρος. —
Adeste amici, gustate mellifluum fluuium.
Hic video imaginem cœli. [*potū cœlesti nectari similē*]

Tiberij. 1. lib. epigr. Χείλεσι τὸν κείνης ἐξέπιεν θάνατον.
Illius mortem labiis ebibit. [*matris venenum mortiferum.*]

Alcæi. Πίνωμεν· τί τὸν λύχνον ἀμμένομεν; δάκτυλος ἀμέρα.
Bibamus. Quid lucernā expectamus. Digitus est dies.

Dictum tam intemperans, quàm acutum.

Hom. od. 9 Πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο.
Bibentes calices coronatos vino [*plenissimos.*]

Eustathius vocat tales calices ὑπερχειλεῖς .i. supra ipsa labra impletos.

Iliad. ι. — ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός.
Biberunt, quantum placuit.

Nos-

δν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἴθοπα οἶνον | Iliad. ω.
λαυκανίης καθέηκα· πάρος γέ μὲν οὔτι πεπάσμην.
[N]am sanè & cibum gustaui & generosum vinum
[I]n guttur demisi. Nam hactenus nihil gustaueram.

Γεύεο Κωκύτοιο, καὶ ἢν ἐθέλῃς, πίε Λήθην. | Nonn. 17.
Bibe Cocytum, & , si velis, pota Lethen. | Dion.

Ὀμβρεῖον ἀζαλέοισιν ἀνήφυσε χείλεσιν ὕδωρ. | Idem. 43.
Hausit aridis labijs aquam pluuiam.

— φιλοξείνῳ δὲ γεραιῷ | Id. 47.
ἁβρὸν ἐγερσινόοιο δέπας πόρεν ἔμπλεον οἴνου,
καὶ πίεν ἄλλο μετ' ἄλλο γέρων φυτοεργὸς ἀλωεύς,
οἶστρον ἔχων ἀκόρητον εὐρραθάμιγγος ἐέρσης.
Seni autem hospitali
Delicatum poculum, vino animum exhilarante plenum obtulit,
Et bibit senex vinitor aliud post aliud
Insatiabili amore captus dulcifluі roris [vini.]

— καθαρὴν γλάγεος πόσιν ἤλιθα πίνειν. | Nicand. in Alexiph.
Puram lactis potionem affatim bibere.

Λαρὸν πόμενος. — Lautè bibens. | Oppian. 4. de ven.

Δείξω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι· | Theognis.
Οὔτέ τι γὰρ νήφω, οὔτε λίαν μεθύω.
Ostendam vinum homini iucundissimum potatu esse.
Nec enim sobrius sum, neque admodum ebrius.

„ Ὃς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκ ἔτι κεῖνος | Idem.
„ Τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερός, οὐδὲ νόου.
„ Qui excedit potionis modum, is non amplius
„ Suæ ipsius linguæ compos est, neque mentis.

„ — μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην. | Idem.
„ Ne vinum bibas intemperanter.

„ Αὐτοθελὴς ἥδιστος ἀεὶ πότος· ὃς δέ κ' ἀνάγκῃ, | Onestæ 2. epigr.
„ Τβριστὴς οἴνῳ τ' ἐστὶ καὶ οἰνοπότῃ.
„ Voluntarius potus sẽper est suauissimus: violẽtus autẽ
„ Et mero iniurius est & meribibæ.

„ Πουλυμεθεῖς χαίροιτε. τόσον δ' ὁππόσον ἡδὺ πεπῶσθαι | Eiusd. ibid.
„ Μέτρον, ἐμοὶ πάσης ἄρχιον εὐφροσύνης.
„ Valete temulenti: Quãtum cuiq; gratum est bibere,
„ Mihi

„ *Mihi ad omnem lætitiam sufficit.* [*omne gaudium suppeditat.*]

Cyri Prodromi. Τοῦτο δ᾽ ὕδωρ προπίνηθα ἐλέγχιον.—
Hanc aquam bibas redarguitricem. [*indicem castitatis vel adulterij.*]

Anacreon. Ἐπὶ λωτίναις τε ποίαις, *Et lotinis in herbis*
Στορέσας θέλω προπίνειν. *Stratus voto potare.*

Agathias. 4. epigr. Ὕδατος ἐμπλήσας λαιμὸν ἀμετροπότην.
Replens aqua guttur immoderatè-bibulum.

Lucill. 2. epigr. Φειδόμενος, δανίσας, τοκίσας τόκον, ὑδροποτήσας,
Πολλάκι μηδ᾽ φαγών, ὥς τέ τι πλεῖον ἔχειν.
Parcens, mutuans, fœnus fœnerans, aquam-bibens,
Sæpe nec comedens, vt plus aliquid acquiras [*ad mortem tendis auare.*]

Simonid. „ Ἔν τις ἐμοιγ᾽ αὐτῆς χεέτω μέρος· οὐ γὰρ ἔοικε
„ Θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ προπόσιν.
„ *Infundat mihi aliquis eius partem.* [*nimis*] *nec enim decet*
„ *Calidum adferre potum viro amico.*

Synesius hym. 1. Κλύε καὶ τέττιγος ᾠδὰν,
Δρόσον ὀρθρίαν πόντος.
Audi & cicadæ cantum,
Rore matutino potæ.

Hom. od. ζ Τῷ ὅγε οἰνοποτάζει ἐφήμενος, ἀθάνατος ὥς.
In illo [*throno*] *sedens, tanquam Deus, vinum bibit.*

Blandior. Adulor. Demulceo.

Θέλγω. καταθέλγω. καταρέζω. μειλίσσομαι. καταψήχω. σαίνω. προσσαίνω. περισαίνω. ὑποσαίνω. μαλακοῖς ἐπέεσσι καθάπτομαι.

Hom. od. α Αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισι
θέλγει ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται.—
Semper mollibus ac blandis sermonibus
Demulcet, vt Ithacæ obliuiscatur.

Id. od. γ. — ἄλοχον θέλγεσκ᾽ ἐπέεσσιν.
Vxorem verbis deliniebat.

odyss. δ. Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.

Manu

Manu eum demulcebat, alloquebaturque, & eum nominabat.

Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε. *od. t.*
δεῦρο φίλη. — *Manu tenuit, nominauitq; & dixit:*
Age cara.

Ὣς ἐφάμην μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν. *Id. od. x.*
Sic locutus sum lenibus demulcens verbis,

Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἠδὲ λέοντες, *Ibid.*
τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν. —
Circum eam erant lupi montani & leones,
Quos ipsa demulserat. [cicurauerat.]

— ὁ δὲ χωόμενος φάτο μῦθον *Q. Calab. lib. 2.*
Πουλυδάμας. οὐ γάρ οἱ ἐναντίον ἅζετ' ἀΰσαι·
„ Κεῖνος ἐπεὶ συγερὸς καὶ ἀτάσθαλος ἠδ' ἀεσίφρων,
„ Ὅς φίλα μὲν σαίνησιν ἐνωπαδὸν, ἄλλα δὲ θυμῷ
„ Πορφύρει, καὶ κρύβδα τὸν οὐ παρεόντα χαλέπτει.
Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μέγα νείκεσε δῖον ἄνακτα.
Succensens locutus est
Polydamas. Nec enim verebatur ei reclamare.
„ *Quippe odiosus ille est & sceleratus,*
„ *Qui amice coram blanditur, animo autem alia*
„ *Cogitat, & clam absentem lædit.*
Propterea palam generosum principem acriter obiurgauit.

„ Καὶ σαίνει γλυκεροῖσι καὶ ὄλλυσι κευθομένοισι. *Nazianz. car. 3.*
„ *Et blanditur dulcibus [voluptatibus] & perimit occultis [insidiis.]*

Ἀλλὰ θεοῦ μὲν ἅμαρτε· σὲ δὲ βροτὸν οὔλια σαίνει. *Idem.*
Sed a Deo quidẽ aberrauit: te verò hominẽ perniciosè adulatur. [dæmon.]

Ἴσκεν ὑποσσαίνων ἀγανῇ ὀπί. — *Apollon. Argon. γ.*
Dixit sub[blan]diens suaui voce.

— μειλιχ[ίοις] καταψήχων ὀάροισι. *Ibid.*
Blandis demulcens sermonibus.

Οὐδ' οἵ γ' ὡρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοί γε *Hom. od. x.*
οὐρῇσι μακρῇσι περισσαίνοντες ἀνέσταν.
Neque illi [lupi] irruerunt in viros, sed
Caudis longis adulantes adstiterunt.

Ὡς

Ibid. Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
σαίνωσ'. αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ.
Vt cùm canes circa Dominum à conuiuio redeuntem
Blandiuntur. Semper enim fert dona illis grata. [*siue carnes, siue alia demulcendis canibus idonea.*]

Nazianz. car. 56. Εἴκειν μὲν βρομέοντι, πονεομένῳ δ' ἐπαρήγειν
μύθοισιν μαλακοῖσι, παραιφασίῃσί τ' ἀρίσταις.
Cede quidem stomachanti, [*marito*] *ægrotanti autem*
Verbis mollibus, & bonis admonitionibus. (*succurre*

Nonn. 11. Dion. Τοῖα παρηγορέων φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ.
Talibus consolans amico sermone blanditus est.

Blandimenta. Blanditiæ. Illecebræ.

Θελκτήρια. μειλιχίη. μείλιγμα. αἱμύλιοι λόγοι. ἀγανὰ ἔπεα. κλεψίνοοι ὄαροι. μῦθοι μαλακοί.

Hom. Ilia. ξ. —Ἔνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο.
Ibi illecebræ omnes erant.

Hes. in Theog. Τέρψίν τε γλυκερήν, φιλότητά τε, μειλιχίην τε.
Oblectationem dulcem, & amorem, & blandimentũ.

Nonn. 8. Dion. Τῇ ἔνι δαίδαλα πάντα βροτῶν θελκτήρια κεῖται.
ἐν μὲν ἐπικλοπίη πολυμήχανος, ἐν δ' ὀαριστὺς
πάρφασις, ἐν ᾗ δόλοι πολυειδέες, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς
σύνδρομος ἠερίης ἀπατήλιος ὅρκος ἀήταις.
In illâ [*mitrâ Iunonis*] *ingeniosa omnia hominum blandimenta sunt.*
Ibi furtum perquam industrium, ibi confabulatoria
Persuasio, ibi doli multiformes, ibi & ipsum
Cum ventis aëriis currens fallax iusiurandum.
[*.i. periurium.*]

Notat Eustathius ad similem Homeri locum Iliad. ξ. istas duas voces ὀαριστὺς πάρφα[illegible] vel coniunctim legi posse vel diuisim, vt alte[illegible] sit proprium, alterum epitheton, vel vt vtrumq; propriũ siue substantiuum. Hic autem propterea diuisim tanquam epitheton accipio ὀαριστὺς, vt dictio substantiua πάρφασις habeat suum epithetõ, perinde ac aliæ omnes voces substantiuæ, hîc positæ. Sic enim

enim dixit: ἠπικλοπίη πολυμήχανος: sic δόλοι πολυειδέες: sic ὅρκος ἀπατήλιος.

Καὶ δολίην ἀπάτην δολίῳ μειλίξατο μύθῳ. *Ibid.*
Et dolosam fraudem doloso leniit sermone. *Ibid.*
Χαῖρε θεὰ δολόμητι, δολόπλανες, οὐ σε καὶ αὐτὸς
κλεψινόοις ὀάροισι παρέρχεται αἱμύλος Ἑρμῆς.
Salue Dea fraudulenta, doliuaga, neque ipse te
Fallacibus sermonibus anteuertit impostor Mercurius.
Μὴ νῦν ὀπάσσειας ἐμοὶ πανθελγέα μίτρην. *Ibid.*
Nec mihi des tuum cuncta-demulcens cingulum.
Οὗτος ἐμῆς Παφίης φρενοθελγέα κεστὸν ἐλέγχει. *Ibid.*
Hic meæ Paphiæ cestum mentidelenificum arguit.
Μείλια δ' ἔκβαλε πάντα. — *Omnia abiecit blandimenta. [omnia ludicra quibus teneri capiuntur animi]* *Apollon. Argon. γ.*
Λωΐτερον μύθοισι μιν ἀρέσασθαι μετιόντας. *Ibid.*
„ Πολλάκι τοι ῥέα μῦθος, ὅ κεν μόγις ἐξανύσειεν
„ Ἠνορέη, τόδ' ἔρεξε κατὰ χρέος. —
Melius est, vt nos eum adeuntes placemus.
„ *Sæpe enim, quod vires vix effecissent,*
„ *Hoc facilè sermo conuenienter peregit.*
„ Melius blanditijs res obtinentur, quã viribus.
„ Καί μιν γουνάσονται Τύρου μειλίγμασι κοῦραι. *Apollin.*
Et ei supplicabunt cum blandimentis filiæ Tyri. *Psal 44.*
„ Et filiæ Tyri in muneribus vultum tuum deprecabuntur.

Nota τὰ μείλια & μειλίγματα significare munera omnia blanda & animum demulcentia.

Bonus. Probus. Iustus.

Ἀγαθὸς. ἐσθλὸς. ἐΰς. ἰθύφρων. ἐναίσιμος. ἀμύμων. ἀμώμητος. κακῶν ἀδάητος. ἰθύνοος. ἀριστόνοος. ἐνηὴς. ἠΰς.

„ Τοὺς ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμφεται, ἄλλος ἐπαινεῖ. *Theognis.*
„ Τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία.
„ *Probos alius admodum vituperat, alius laudat:*
„ *Improborum autem nulla est memoria.*
„ Κύρν' οἱ πρόσθ' ἀγαθοὶ, νῦν αὖ κακοί· οἱ δὲ κακοὶ πρὶν, *Idem.*
„ Νῦν ἀγαθοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ', ἐσορῶν

„ Τοὺς

„ Τὺς ἀγαθὺς μὲν ἀλιμοτέρυς, κακὺς ἢ λαχόντας
„ Τιμῆς; —
„ O Cyrne, qui prius boni, nunc rursus mali, & qui prius mali,
„ Nunc rursus boni sunt. Quis hæc ferat, cernens
„ Bonos despectos esse, improbos autẽ honorẽ sortitos?

Apollon. Argon. α. Κενείδης ἐσθλὸς μὲν ἔῃ δ' ὐ πατρὸς ἀμείνων.
Canides quidem bonus est, nõ tamen patre suo melior.

Nazianz. 1. car. „ Κεῖνος δ' ἐςὶν ἄρισος, ὃς ἰθεῖαν ὁδὸν ἕλκει.
„ Ille est optimus, qui rectam tenet viam. [trahit]

Apollin. Psal. 7. Πάντοτε ῥυόμενος μερόπων ἰθύφρονα φῦλα.
Semper saluans rectum genus hominum.
„ Qui saluos facit rectos corde.

Id. Psal. 10 Ἀλλὰ τί τοῖον ἔρεξε θεῷ μεμελημένος ἀνήρ;
Sed quid eiusmodi fecit homo vacans Deo? [gratus Deo.]
„ Iustus autem quid fecit?

Hom. od. κ. „ — τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
πρὶν τλαίη πάσασθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
πρὶν λύσασθ' ἑτάρυς καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
Quis enim vir, qui bonus sit,
Prius sustineat cibo & potu refici,
Quàm liberet socios & in oculis videat?

Id. od. ξ. Δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
ἀμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἐῆος.
Daret aliquis lænam in tuguriis subulcorum.
Duobus ex nominibus, tam ex amicitia quàm ex reuerentia boni viri.

Hes. 1. oper. „ — ἐπεὶ πολὺ λώϊον ὕτω.
„ Quoniam sic multo melius.

Id. in Scuto. — καὶ ἀνέρα πολλὸν ἄριςῳ.
Et viro longè optimo.

Q. Calab. l. 9. „ Οἶδα γὰρ, ὡς τρεπτὸς πέλεται νόος ἀνδράσιν ἐσθλοῖς.
„ Οὐδ' αἰεὶ χαλεπὸν θέμις ἔμμεναι, ὐδ' ἀσύφηλον·
„ ἄλλοτε μὲν σμερδνὸν τελέθειν, ὅτε δ' ἤπιον εἶναι.
„ Scio enim mutabilem esse animum viri boni.
„ Nec semper rigidum esse conuenit, nec remissum·

„ Sed

„ *Sed interdum quidem seuerum, interdum placidum.*

Εἰ δ᾽ ἦν ποιητόν τε καὶ ἔνθετον ἀνδρὶ νόημα· (Theogn.)

„ Οὔποτ᾽ ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς ἔγεντο κακός.

„ *Si procreari & inseri posset homini animus,*

„ *Nunquam ex bono patre malus esset. [filius.]*

Syncope est in ἔγεντο pro ἐγένετο. à verbo γίνομαι. sum.

Σεῦ ἕνεκ᾽ ἰθυνόους καὶ ἐννέας εὗρον ἑταίρους. (Apollin.)

Propter te rectos & probos inueni sodales. (Psal. 24.)

„ Innocentes & recti adhæserunt mihi, quia sustinui te.

— πάγχυ κακῶν ἀδάητος ἐτύχθην. (Idem 138.)

Fui prorsus scelerum rudis. [innocentissimus.]

„ Et vide, si via iniquitatis in me est.

πανάρεστος. Vide Obedio. ἀριστόνοος. lib. 5. epigr.

— ἀπονέστερον	*Quietam [sine dolore]*	Pindar.
ἐσλοὶ νέμονται βίοτον.	*Boni degunt vitam.*	olymp. 2.
ἄδακρυν νέμονται	*Illachrymabilem exigunt*	Ibid.
αἰῶνα.	*ætatem.*	
Ὁ δὲ γὰρ χθονίας	*Hæc enim terrena*	Synesius
Θεσμὸς ἀνάγκας.	*Lex necessitatis:*	hym. 3.
Διχόθεν θνατοῖς	*Bino è cratere mortalibus*	
Βίον οἰνοχοεῖ.	*Vitam infundit.*	
Τὸ δ᾽ ἀκηράσιον,	*Sincerum autem,*	
Ἀμιγές τ᾽ ἀγαθὸν	*Impermistumq; bonum,*	
Θεὸς ἢ τὰ θεοῦ.	*Deus est aut diuina.*	
Μεθύουσα γλυκεῖ	*Inebriata dulci*	
Κρητῆρι, γύας	*Cratere, oras*	
Ἔψαυσα κακῶν	*Attigi malorũ. [ego misera anima]*	

Sensus est: Nemo purè bonus nisi Deus aut diuina. Hinc ego terrena capessens bona, participaui simul mala.

Bona terrena quanti?

Τῶν δ᾽ ἄλλων ἀγαθῶν με τόσον φρένας ἵμερος αἱρεῖ, (Nazianz. 2. car.)

(οἷς κενεοὶ φρονέουσιν ἐτώσια φυσιόωντες,

ὤκα

ἶκα τ' ἐπερχομένοισι καὶ ὀλλυμένοισι τάχιστα)
ἀσταλίος καπνοῖο καὶ ἀτμίδος, ἠδὲ ῥεούσης
αὔρης, & ψαμάθοιο τινασσομένης ἀνέμοισι
πάντοσε συρομένης, ἢ ὥσπερ ἅλα νηὸς ἀταρπῦ.

Aliorum autem bonorum [terrenorum] tantus me amor tenet,
(Quibus vani homines inflati inaniter exultant,
Citò aduenientibus, citissimè pereuntibus)
Quantus fumi & vaporis, aut fluxa
Auræ, & arenæ ventis agitatæ
Omnem in partem distractæ, aut viæ nauis in mari.

Idem. „ Νηῦς ὀλίγη, βαιός τε πόρος & κέρδος ἐλαφρὸν
„ Τῶν οὐχ ἱσταμένων. σοὶ δὲ πλόος οὗτος ἀπείρων.
„ *Nauis parua, modicus tractus & lucrum leue*
„ *Rerum non permanentium. Sed tibi [ad Deũ tendenti] immensa nauigatio.*

Nauis parua, est homo angustum habens pectus, modicus tractus est breuis eius vita, & leue lucrum sunt ea bona, quæ hîc potest acquirere.

Ψυχῆς δὲ πλόος ἐστὶ μέγας & πνεύματος ἐσθλοῦ.
τῇ ῥα φελτερομένοισι πλέον χριστοῖο δέδραγμαι.

Sed animæ & Spiritus boni cursus magnus est. [ad æternitatem]
Cui proinde præmetuẽs, tãto magis Christũ apprehẽdi.

Ibid. „ Οἱ μὲν γὰρ ἐσθλοὶ Χριστοῦ κλέος, οἱ δὲ κάκιστοι,
„ Ὥς τε λίθον πέμποντες ἐς οὐρανὸν ἀφραδίῃσι,
„ Δέχνυνται κακίην τε καὶ αἰσχεαοῖσι καρήνοις.
„ *Boni quidem sunt Christi gloria : improbi verò,*
„ *Tanquam proijcientes ex stultitiâ lapidem, calum versus,*
„ *Recipiunt sibi detrimentum & confusionem.*

Id. 10. car. „ Τοῦτ' ἀγαθῶν μόνον ἐστὶν ἐλεύθερον, οὔτε καθεκτὸν,
„ Οὔθ' ἑλετὸν, Χριστῷ νοῦς ἀναειρόμενος
„ *Hoc ex omnibus bonis solum est liberum, quodque nec retineri,*
„ *Nec prehendi potest: mens in Christum sublata.*

Idem 47. Οὐδὲν ἔχων ὀρεσίαν φέρτερον Ἑλλάδος.

Cernere

Cernere nil valeas Helladio melius.

„ Τὸν νῦν ἶσα θεῷ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσι. *Hom. od. δ.*

„ Καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνήρ. — *(Ithacensis.*

„ *Eum nunc [Eurymachum] velut Deum intuentur*

„ *Est enim vir longè optimus.*

Αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἳ νηλιτεῖς εἰσίν. *Id. od. π.*

Quæ te contemnunt, & quæ innocentes sunt. [utrasque manifestabo.]

Eustathius in eum locum νηλιτεῖς exponit ἀναμάρτητοι. insontes, quę non peccarunt. & odyss. γ. docet venire ex ἀλείτω. pecco. τοῦ δὲ ἀλείτω δοῦπερ ὁ ἀόριστος, ἤλιτον. ἐξ οὗ νηλιτεῖς καὶ νηλιτίδες γυναῖκες. Ita ille.

— ἀτασθαλίαι δὲ οἱ οἴῳ *Ibid.*

ἐχθραὶ ἔσαν. — *Scelera illi soli exosa erant. [Solus insons erat.]*

Vide Laudandi epitheta. Virtus.

C.

Cado. Decido. Prolabor. Casus. Ruina.

Πίπτω. καταπίπτω. διαπίπτω. περιπίπτω. περικαταπίπτω. ὀλισθέω. ὀλισθαίνω. ἐπολισθαίνω. περιπλαίω.

Ἐξ ἄστρων πέπτωκας, ἐς οὐρανὸν οὐκ ἀναβήσῃ. *Sibyll. l. 5.*

Ex astris cecidisti, ad cælum non ascendes.

Ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος. — *Hom. od. ι.*

Dixit, & reclinatus cecidit supinus [Polyphemus vino ebrius,]

Recte notat hîc Eustathius pręter morem ita cecidisse Polyphemum, cùm alioqui vino ebrii soleant proni cadere & iacere, cereuisiâ verò, supini. Nam vinum, capitis grauedinem: cereuisia verò soporem inducit, vti & Athenæus annotauit:

Verba Eustathij ad Odyss. ι. vbi de Polyphemo, sunt hæc: Οἱ οὕτω μεθύοντες, πρηνεῖς ὡς ἐπὶ πολὺ κεῖνται. καὶ παραδίδωσι καὶ ὁ Ἀθηναῖος, ἔνθα ἱστορεῖ φιλοίνους καὶ φιλοπότας γενέσθαι τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ἄμπελον εὑρεθῆναι πρῶτον ἐν τῇ Πλινθύνῃ πόλει Αἰγύπτου. Λέγει γὰρ ἐν τούτοις, καὶ ὅτι οἱ μὲν ἀπ' οἴνου μεθυσθέντες ἐπὶ πρόσωπον φέρονται· οἱ δὲ τὸν κρίθινον πεπωκότες ἐξυπτιάζονται τὴν κεφαλήν· ὁ μὲν γὰρ οἶνος καρηβαρικός, ὁ δὲ κρίθινος, καρωτικός. *Ita ebrij [vino vt Polyphemus] proni, vt plurimum, iacent, vti & Athenæus tradit, vbi refert Ægyptios vinosos & bibaces esse, & vitem primò Plinthyna, quæ est vrbs Ægypti, inuentam esse. Dicit enim illic, vino ebrios in faciem ferri, cereuisiâ autem potos capite resupinari. Nam vinum quidem caput grauat, cereuisia verò soporat.* Ita Eustathius.

Id. od μ. — ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
εἰς ἄντλον κατέχυντο. —
Malus [nauis] retrorsum cecidit, armaq; omnia
In sentinam effusa sunt.

Apollin. Psal. 9. Ἀλλὰ πέσοι κεκυφώς, πρὶν ἄναξ κλήζοιτο πενιχρῶν.
Sed cadat pronus, antequam rex nominetur pauperũ.
„ Inclinabit se & cadet, cùm dominatus fuerit pauperum.

Nonn. 10. Dion. Ὕπτιος αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησε κονίῃ.
Supinus sua sponte reuolutus cecidit in puluerem. [Bacchus.]

Theocr. idyll 2. — εἰς γαῖαν προπεσοῦντες. *In terram prolapsi.*

Nazianz. 6. arc. Ἀλλ' οὐ μοῦνος ὄλισθεν· ἐπεὶ δέ μιν ὤλεσεν ὕβρις,
Κάππεσε σὺν πλεόνεσσιν, ὅσους κακίην ἐδίδαξεν.
At non solus cecidit. [Lucifer] Sed cùm perdidisset eum arrogantia,
Cecidit cum pluribus, quos docuerat prauitatem.

Hom. od. χ Ἤριπε δὲ πρηνής, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
Cecidit pronus, terramq; percussit tota fronte.

Q. Calab. l. 5. — ὁ δ' ἐν κονίῃσι κατήριπεν. -- *Hic in pulueres decidit.*

Nota ex omnibus hisce synonymis, nihil esse ποιητικώτερον quàm ἤριπεν & eius composita, κατήριπεν,

ἔριπεν, κατέρριπεν, ἐξήριπεν. quæ veniunt ab ἐρείπω, vt notat Eustathius, non, vt quędam lexica, ab ἐρείπτω.

,, Μή σε νόος τρώσειεν ὑπερνεφέουσαν ἐρωαῖς. *Nazianz. 3. car.*
,, Πολλάκι γὰρ πλῶσις μὲν ἀπὸ χθονὸς ὕψος ἄειρεν,
,, ἐς χθόνα δ' ὕψος ἔθηκε. θεῷ τάδε θέσμια κεῖται,
,, εὐμύξειν γοεροῖσιν, ὑπερφιάλους δὲ κολούειν.
,, *Ne te [ô virgo] mens elidat nimis-elatam motibus animi. [nimis alta sapientem]*
,, *Sæpe enim casus, de terrâ in altũ sustulit, [humilia]*
,, *Et alta humi depressit. Hic Deo mos est,*
,, *Fauere lugentibus, & superbos deprimere.*
,, Πίπτοντος δὲ κακοῖο τεὸν πόδα μᾶλλον ἐρείδειν· *Ibid.*
,, εἰ δὲ καὶ εὐδρομέοντος, ἔτι πλέον· εἰ γὰρ ἄριστοι
,, πίπτουσιν, ἀνόλισθον ἔχειν βίον, οὐ μάλ' ἐλαφρόν.
,, ἀνθρακές εἰσι πόδεσσιν ἅπας βίος οὐ μάλ' ἐλαφροί.
,, καὶ κρυπτῶν παγίδων αἰεὶ καθύπερθεν ὁδεύεις.
,, *Cadente improbo, pedem tuum magis firmes. [in pietate]*
,, *Sin & probus cadat, adhuc magis. Si enim optimi*
,, *Cadunt, vitam agere inoffensam non admodũ facile.*
,, *Carbones sunt pedibus tota vita haud sanè leues:*
,, *Et semper super occultos laqueos incedis. [semper periclitaris]*

— ἀλλὰ μέγιστον *Ibid.*
πτῶμα πέλει, θανάτοιο πέλας. — *At maximus est lapsus, morti vicinus. [grauissimum peccatum]*

Ἆ πῶς οἱ στονόεσσα κατέρριπεν ὑψόθεν ἕδρη. *Apollin. Psal. 88.*
ἆ πῶς τόσσον ὄλεσσε μινυνθαδίῳ θρόνος ὥρῃ·
ἀντὶ δέ μιν στεφάνων κατερήτυε πάντοθεν αἶσχος.
Ah quomodo ei luctuosa decidit ex alto cathedra!
Ah quomodo tam breui tempore thronus perijt!
Et pro coronis, eum vndique occupauit confusio!
,, Sedem eius in terram collisisti:
,, Minorasti dies temporis eius:
,, Perfudisti eum confusione.

— πᾶσαι ὀλισθαίνουσιν ἄκανθαι. *Omnes cadunt spinæ.* *Oppian. 2. piscat.*

Tryphiod. in Ilij excidio.

— ὁ δ' ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας,
τεύχεα μαστεύων, δνοφερῇ περικάππεσεν αἰχμῇ.
Hic autem e lecto cùm exilijsset,
Arma quaerens in improuisam hastam incidit. [*hostium noctu irruentium*]

Ibid.

— θοῷ διέπιπτεν ὀϊστῷ. *Celeri concidit iaculo* [*ab hoste*
περιπλαίῳ. Vide Gaudeo. *sauciatus*]

Caelites. Superi.

Ἀθανάτων ἱερὸν γένος. ἀθάνατοι. οὐλύμπια δώματ' ἔχοντες. τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι. ἀγαυοὶ οὐρανιῶνες. οὐρανίδαι. μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων. ναετῆρες ὀλύμπου. αἰθέριοι ναέται. οὐρανίων μακάρων χορός. ναέται ὀλύμπου. μάκαρες. ἐπουράνιοι. οὐράνια φάεα. ἰσόθεοι μάκαρες.

Theocr. in epigr.

„— κηδόμενοι γὰρ
„ Ἀθανάτων, αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.
„ *Nam homines, qui superos curant,* [*colunt*] *ipsi plus habent.* [*plus bonorum obtinent.*]

Hes. in Theog.

Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.
Celebrate immortaliũ sacrũ genus semper existentiũ.

Ibid.

Ἵκετ' ἐς ἀθανάτους, Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει.
Iuit ad immortales, Iouis autem in aedibus habitat.
— τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι. *Qui caelum amplum tenent.*
Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν οὐρανιώνων
ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχει βασιληΐδα τιμήν.
Haec cogitans, vt ne quis clarorum Caelitum
Alius inter immortales haberet regium honorem. [*regnum teneret*]
Οὐρανίδας, οὓς δήποτε πατὴρ ἀεσιφροσύνῃσιν.
Caelites, quos vinxit pater per amentiam.
Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων.
Et me iubebant celebrare beatorũ genus sẽpiternorũ.

Ibid.

Τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε θεοῦ δόμος, οὐδέ τις ἕδρη
οὐδ' ὁδὸς, ὅππη μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει.
Quibus non est seorsum à Deo domus, neque sedes,
Neque via, vbi illis Deus non praeeat.

Nonn. 2. Dion.

— ἔχων ναετῆρας ὀλύμπου. *Habens incolas caeli.*

Αἰθερίους

Αἰθερίοις ναέτῃσιν ὁμέστιον.— Id. 8.
Ætheris ciuibus contubernalem. Dion.
— Δηριάδης γὰρ Id. 21.
οὐ μάθεν οὐρανίων μακάρων χορόν.— Dion.
Deriades enim nescit calestium beatorum chorum.
Νύμφας δ' Ἀδρυάδας ναέται ζώγρησαν ὀλύμπου. Id. 24.
Nymphas vero Adryadas seruarunt olympi incolæ. Dion.

Nota verbum ζωγρέω aliàs significare, viuum capio, vitam alicui in pugnâ indulgeo.

Τῶν μιμνησκόμενοι πανδερκέες οὐρανιῶνες. Q. Calab.
Horum memores, qui cuncta tuentur, Cælites. l. 2.
Υἷες μακάρων ἐρικυδέες.— *Filij beatorum gloriosi.* Ibid.
— μακάρων δ' ὑποδείδιε μῆνιν. *Beatorum iram metuebat.* Q. Calab. l. 12.
— οὐδέ τις αὐτοὺς Id. l. 13.
Ῥύετ' ἐπουρανίων.— *Nec quisquã illos Cælitũ seruabat.* Id. l. 14.
— ἐπεὶ μακάρεσσι θεοῖσιν (nalis.
ἤδη ὁμέστιός εἰμι.— *Siquidẽ beatis dijs nũc sũ cõtuber-*
Ὡς καθαρὸς καθαροῖσι συναντήσω φαέεσσιν Nazianz.
οὐρανίοις. — *Vt purus puris occurram luminibus calestibus.* [*Cælitibus*] car. 21.
Ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακάρων. Speusippi
Anima autem Deo-similium ordinem habet beatorũ. 3. epigr.
[*est inter beatos*] (talibus.
— μετάριθμιος ἀθανάτοισι. *Annumeratus immor-* Hom. hym. 24.
Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός. ἐν δ' ἄρα μέσσῳ Hesiod. in
ἱμερόεν κιθάριζε. — *Intus erat immortalium sacer chorus: in medio autem suauiter citharizabat.* [*Phœbus*] Scuto.

Καὶ γὰρ δὴ φύσιες μὲν, ὅσαι λάχον οὐρανὸν εὐρὺν, Nazianz.
Ἄζυγές, παθέων κρείσσονες ἀργαλέων. 4. car.
Αἰγλήεις πρώτιστα θεὸς μέγας, ὡς δὲ θεοῖο
Λάτριες ὑψιθρόνου πλησίον ἑσταότες,
Οἳ πρώτην ἀκτῖνα θεοῦ καθαροῖο φέροντες,
Παμφαέες θνητοῖς φῶτα χαριζόμενοι.
Etenim natura, quæ amplum cælum sortitæ sunt,
Coniugij expertes sunt, molestis perturbationibus superiores,

Ac primò quidẽ magnus Deus præfulgens: deinde Dei
Altithroni propè adstantes ministri,
Qui primos puri Dei radios obtinent,
Toti pellucidi, lucem hominibus gratificantes.

Cælum. Cælestis gloria.

Οὐρανός. ὄλυμπος. οὔλυμπος. οὐλύμποιο κάρηνα. δόμος οὐράνιος. οὐράνια δώματα. πόλος. πόλις μακάρων. θεοῦ ἕδος. ἀθανάτων δώματα. ἀστερόεις θεοῦ οἶκος. αὐλὴ θεοδέγμων. οἶκος μακάρων. ἕδος μακάρων. ἄστυ οὐράνιον. πόλις ἄφθιτος. θῶκος οὐράνιος, μέγας οἶκος ἀειζώοντος ἄνακτος. βηλὸς ἀστερόεις. ἀθανάτη θεοῦ αὐλή. αἰθέρος οἶκος ὑπέρτατος. οὐράνιον δάπεδον. θεοῦ ὑψιμέλαθρον.

Hesiod. in Scuto. —— Θεοῦ δ᾽ ἕδος, ἁγνὸς ὄλυμπος.
Dei sedes, purus olympus.

Ibid. Ἐξίκετ᾽ οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
Exiuit ad olympum magnum & domos patris.

Lib. 3. epigr. Ἀστερόεντα θεῶν οἶκον ἀποσκοπέεις.
Stellatam Deorum domum suspicis.

Hom. od. ζ Ἡ μὲν ἄρ᾽ ὣς εἰποῦσ᾽ ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
οὔλυμπόνδ᾽, ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
ἔμμεναι, οὔτ᾽ ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτέ ποτ᾽ ὄμβρῳ
δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ᾽ αἴθρη
πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ᾽ ἐπιδέδρομεν αἴγλη.
τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα.
Sic locuta abijt Minerua cæsiis oculis prædita.
Ad cælum, vbi dicunt Deorum sedem firmam semper
Esse, quæ neque ventis concutitur, nec vnquam imbre
Rigatur, neque nix appropinquat, sed potius serenitas
Panditur innubis, splendorq; coruscus obambit.
Hic sese oblectant per tempora cuncta Beati.

Ibid. Ἤ τίς οἱ εὐξαμένῃ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν
οὐρανόθεν καταβάς, ἕξει δέ μιν ἤματα πάντα.
Aut aliquis ei oranti peroptatus Deus aduenit
Cælitùs delapsus, estq; illum habitura diebus omnibus.
[Nausicaa]

od. ε. Ἑρμείας μὲν ἔπειτ᾽ ἀπέβη πρὸς μακρὸν ὄλυμπον.

Mercurius

Mercurius deinde abijt ad altum olympum.

—ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη. *Vt cælum peruium esset.* [*scansile*] ὀδ. λ.

— σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη ὀδ. γ.

οὐρανόθεν καταβᾶσα, δέμας δ' ἤικτο γυναικί. *Prope ipsum aduenit Minerua de cælo descendens, corpore autem assimilata erat mulieri.*

Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων. —

Venit ab olympi fastigio.

Δώματά τ' ἀθανάτων. — *Domusque immortalium.* Hes. in Theog.

— θεοῦ ὑψιμέλαθρον. *Dei sublime palatium.* Orpheus in hym.

Πευθόμεθ' ἀμφὶ σέθεν, πόλις ἄφθιτε, κυδήεντα. Apollin.

Audiuimus de te, ô ciuitas incorruptibilis, gloriosa. Psal. 86.

„ Gloriosa dicta sunt de te ciuitas Dei.

Καὶ Θεὸς εἰς πόλον ἦλθε τὸ δεύτερον. ἐρχομένῳ δὲ Nonn. 2. Dion.

οὐρανίας πετάσαντο πύλας ὑψαύχενες Ὧραι.

Et Deus in cælum venit secundo. Venienti autem

Cælicas patefecerunt portas alti-ceruices Horæ.

„ Νόσφι πόνων οὐκ ἔστιν ἀνέμβατον αἰθέρα ναίειν. Id. 20. Dion.

„ Οὐ πέλε ῥηιδίη μακάρων ὁδός. Ἐξ ἀρετῆς γὰρ

„ Ἀτραπὸς οὐλύμποιο θεόσσυτος εἰς πόθον ἕλκει.

„ *Absq; laboribus non est inaccessum æthera habitare.*

„ *Non est facilis beatorum via. Ex virtute enim*

„ *Semita olympi à Deo excitata in amorem trahit.*

— καὶ πάντες ὅσοι ναετῆρες ὀλύμπου Id. 27. Dion.

Ζηνὶ παρεδριόωντες, ἔσω θεοδέγμονος αὐλῆς

Πασσυδὸν ἠγερέθοντο πολυχρύσων ἐπὶ θώκων.

Et omnes quotquot incolæ cæli

Ioui assidentes, in diuinâ aulâ

Cateruatim congregabantur in sedibus inauratis.

Οὐ Σεμέλη πρὸ μόροιο πύλας ἐπέρησεν ὀλύμπου. Id. 47. Dion.

Ἀλλ' ὅτε πότμον ἔδεκτο. —

Non Semele ante obitum portas penetrauit olympi:

Sed cum mortem obijt. —

Ἵξεται ἀστροφοιτος ἐς οὐρανόν. — *Ibit astra-petens in cælum.* Ibid.

—ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστί. *Vbi immortalium sedes est.* Iliad. δ.

Orpheus in hymn. — κόσμου μέρος αἰὲν ἀτειρές. *Mundi pars semper incorrupta.*

Ibid. Οἶκε θεῶν μακάρων. — *Domus deorum beatorum.*

Q. Calab. l. 5. Ἀλλ' ἀναχάζεο τῆδε καὶ ἐς μακάρων ἕδος ἄλλων (abi. Ἔρχεο. — *Sed abscede hinc & ad aliorũ beatorũ sedẽ*

Nazianz. 2. car. — ἐν ἄστεϊ εὐρυθεμέθλῳ οὐρανίῳ. — *In urbe cælesti latè fundatâ.* [*stabilissimâ*]

Idem. „ Ἔνθα φάος τε, κλέος τε, κακῶν τ' ἄμπνευσις ἁπάντων.
„ *Ibi lux & gloria & respiratio à malis omnibus.*

Idem. — θεὸς ἦλθεν ἀπ' οὐρανίοιο θοώκου.
Deus venit à cælesti solio.

Idem. Αὐτοῖς μὲν μέγαν οἶκον ἀειζώοντος ἄνακτος Φράσσετε. — *Ipsis quidem* [*vobis*] *magnam domum sempiterni regis clauditis.*

Q. Calab. l. 13. Βηλὸν ἐς ἀστερόεντα. — *In cælum stellatum.*

Oppian. 1. piscat. Εἴτ' οὖν αἰθέρος οἶκον ὑπέρτατον, εἴτ' ἄρα πάντη ναιετάεις. θνητῷ γὰρ ἀμήχανον ἐξονομῆναι.
Siue igitur cæli domicilium supremum, siue etiã vbiq; Habitas. Mortali enim impossibile est effatu.

Apollin. Psal. 112. Καὶ κλέος οὐρανίων δαπέδων ὕπερ ἄφθιτον ἴσχει.
Et gloriam, super cælestem aulã, habet incorruptam.

L. 4 epigr. Τὸν πάρος οὐρανίοις ἐμβεβαῶτα δόμοις.
Priùs cælestes ingressum domos.

Apollin. Psal. 72. „ Τίς νύ μοι οὐρανίοισι πέλει μετὰ δώμασιν αἶσα;
„ Ἢ τί σέθεν κατὰ γαῖαν ἐγὼ πλέον ἤθελον ἴσχειν;
„ *Ecqua siderea mihi portio in æde reposita est?*
„ *Aut quid ego in terra volui, te præter, habere?*
„ *Quid enim mihi est in cælo?*
„ *Et à te quid volui super terram?*

Id. Ps. 91 Αὐλῆς ἀθανάτῃσιν ἐπανθήσουσι θεοῖο.
Florebunt in aulis immortalibus Dei.
„ In atrijs domus Dei nostri florebunt.

Iliad θ. Σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες.
Catenam auream de cælo suspendentes.

Sibyllæ apud S. Theophil. Τίς γὰρ σὰρξ δύναται τὸν ἐπουράνιον καὶ ἀληθῆ ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν θεὸν ἄμβροτον, ὃς πόλον οἰκεῖ;
Quæ enim caro potest cælestem & verum

Oculis intueri Deum immortalem, qui cælũ habitat?

Οἱ δὲ θεὸν τιμῶντες ἀληθινὸν, ἀέναόν τε, Ibid.
ζωὴν κληρονομοῦσι τὸν αἰῶνος χρόνον αὐτοὶ,
οἰκοῦντες παραδείσου ὁμῶς ἐριθηλέα κῆπον,
δαινύμενοι γλυκὺν ἄρτον ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

Qui vero Deum colunt verum & sempiternum,
Hi vitam hæreditabunt in omni æuo,
Incolentes simul paradisi floridum hortum,
Et edentes dulcem panem è stellato cælo.

Τρέψατο ὄσσε βροτοῖο πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα, Nazianz. 8. arcan.
κάλλεσι παμφανόωσι τεθηλότα, πρός τε θανόντων
μορφάς, ἃς ἐτύπωσε πόθος, —

Conuertit [diabolus] oculos hominis ad cælũ astriferũ,
Ornamentis collucentibus [stellis] floridum, & ad
mortuorum
Formas, quas amor effinxit. [ad cultum creaturarũ]

Animæ ad cælum anhelantis votum:

Δός με φυγοῖσαν	*Da mi, vt elapsa*	Synesius 3. hymno.
Σώματος ἄταν,	*Corporis labem,*	
Θοὸν ἅλμα βαλεῖν	*Saltum dem celerem,*	
Ἐπὶ σὰς αὐλὰς,	*In tuas aulas,*	
Ἐπὶ σοὺς κόλπους·	*In tuos sinus:*	
Ὅθεν ἁ ψυχᾶς	*Vnde animæ*	
Προρέει παγά.	*Profluit origo. [fons]*	

Οὐρανόθεν κατέπαλτο πόλον φλογοειδέα κλίνας. Apollin.
Cælitus desiluit, polũ flãmicoruscũ inclinans. [Deus] Psal 17.
,, Inclinauit cælos & descendit.

Nota κατέπαλτο poni pro κατεφήλατο, qui est aorist. prior medius ex καταφάλλομαι dictione decompositâ ex κατὰ, ἐπὶ & ἅλλομαι. salto. quod in aor.1. habet ἡλάμην ἥλαο ἥλατο & per syncopen ἅλτο. de quo ita Eustathius ad odyss. χ.

Τὸ ἅλατο μὲν δασύνεται ἀπὸ τοῦ ἅλλομαι. ἐπεὶ καὶ τὰ τοῦ ἐνεστῶτος πνεύματα εἰς τοὺς ἐκεῖθεν ὁμοίως μεταβαίνουσι χρόνους. συγκοπὲν δὲ εἰς τὸ ἅλτο, ἐψίλωται. χαίρει γὰρ τὸ Τ. ὥσπερ καὶ τὸ Θ. καὶ τὸ Δ. ψιλοῦσθαι τὰ πρὸ αὐτῶν φωνήεντα. .i. ἅλατο *habet spiritum asperũ,*

ab

ab ἅλλομαι. Siquidem spiritus præsentis temporis ad alia indidem formata tempora similiter transeunt: Sed contractum in ἅλτο habet spiritum tenuem. Gaudet enim littera τ. sicut & θ. & δ. habere ante se vocales tenui spiritu affectas. Ita ibi Eustathius.

Calamitas. Ærumna. Miseria. Clades.

Ὀλέθριον ἦμαρ. ὄλεθρος. ἄτη κακή. συμφορά. πῆμα κακὴ ὀϊζύς. κακότης. ἀνάγκη. τλημοσύνη. *Hom. in Apollinem.*

Pindar. 8. Pythior. Συμφορᾷ δεδαϊγμένοι. *Calamitate sauciati.*

Nazianz. 7. arcan. Τοίη πρωτογόνοιο νεόσπορος ἤλυθεν ἄτη
δειλοῖσιν μερόπεσσιν, ὅθεν στάχυς ἐβλάστησε.
Talis primigena [Adami] recens sata clades
Manauit ad miseros homines, vnde seges pullulauit.
[miseriarum]

Q. Calab. l. 5. Σήμερον ἦ τάχα πᾶσιν ὀλέθριον ἔσσεται ἦμαρ.
Hodie sane omnibus funesta dies aderit. [calamitas maxima]

Ibid. Μοῦνον ἔτ' ἦν Αἴαντος ἐὺ σθένος· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἡμέων ἐξελόωσι θεοὶ, κακὰ νῶϊν ἄγοντες,
ὥς κεν πάντες ἄϊστον ἀναπλήσωμεν ὄλεθρον.
Solum adhuc restabat Aiacis forte robur. Sed & illum
Nobis eripuerunt dij, mala nobis importantes,
Vt cuncti ignobili pereamus exitio.

Ibid. — ἐπεί με κακῇ περιεκάββαλεν ἄτῃ.
Quoniam me in atrocem coniecit calamitatem.

Ibid. „ — ὀλοὴ γὰρ ἐπ' ὀρφανίῃ βαρὺς αἰὼν
„ Πᾶσι πέλει, καὶ πήματ' ἐπ' ἄλλοθεν ἄλλα χέονται.
„ *Funesta enim in orbitate grauis vita*
„ *Omnibus est, & alia super alias ærumna accumulantur.*

Nazianz. „ Ἀλλ' οὔπω τοιοῖσδε κακοῖς πάρος ἀντεβόλησα,
„ Οἵοισι πυμάτοισιν ἐμὴ ἐνέκυρσε τάλαινα
„ ψυχή, καὶ ποθέει ποτ' ἐλεύθερον ἦμαρ ἰδέσθαι.
„ *Sed nunquam talia antehac mala incurri,*
„ *In qualia hæc extrema incidit mea misera*
„ *Anima, & desiderat tandem aliquando liberum diem*

diem videre. [liberari]

— ἐπεὶ πλεόνεσσι κακὴ περιπέπλατ' ὀϊζὺς Q. Calab. l. 6.
ἀργαλέου πολέμοιο. πόνῳ δ' ἐνέμιμνον ἀνάγκῃ.
Nam plerosq; mala circumuolitat calamitas
Perniciosi belli. Labori vero immorabantur ex necessitate. [coacti]

— κακὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζύς. *Mala cunctos tenebat calamitas.* Id. l. 7.

— δεινοῦ δ' ἤντησαν ὀλέθρου. *In graue incurrerunt exitium.* Oppian. 4. de ven.

Ὥς τοῖς ἀγρομένοισι παρασχεδὸν ἵσταται ἄτη. Id. 3. de piscat.
Sic illis congregatis prope adstat calamitas. [impẽdet]

— ὑπεκδῦναι κακότητος. *Emergere ex miseria.* Ibid.

„ Ἄλλοτε δ' ἀπροφάτον κακὸν ἵκετο. — *Quandoque improuisum venit malum.* Aratus.

— ἀνόμοις δὲ φέρων κακότητα βαρεῖαν. Orpheus in hymn. Apollin.
Iniquis importans calamitatem grauem.

Αὐτὰρ ἐγὼ καλέεσκον σε τόσης ἐπίκουρον ἀνάγκης. Psal. 87.
Caeterum ego te inuocabam tantae adiutorem miseriae.

Calamus scriptorius.

Μεσότομος. ὁ γλυφὴς κάλαμος. γλυφανὸς κάλαμος. δονακεὺς μεσοσχιδής. δόναξ. γραφὶς. δόναξ λεπταλέος. Vide Cultellus.

Ἄκρά τε μεσοτόμους εὐγλυφέας καλάμους. L. 6. epigr.
Et in extremitate scissos per medium bene-aptos calamos.

Καὶ γλυφανοῦ καλάμου. — *Et aptati calami.* Ibid.

— δόναξ, ὅθι δισσὸν ὀδόντα Incert. ibid.
θήγεται, ἀμβλυνθεὶς ἐκ δολιχογραφίης.
Calamus, vbi gemino dente acuitur, obtusus ex longa scriptione.

Σπόγγον, ἀκεστορίην πλαζομένης γραφίδος. Ibid.
Spongiam, quae est medicina errantis calami. [delendo male scripta]

Καὶ πλατὺν ὀξυντῆρα μεσοσχιδέων δονακήων, Paullus Silentiar. ibid.
Καὶ κανόνα γραμμῆς ἰθυπόρου ταμίην,

Καὶ

Καὶ χρόνιον γλυπτοῖσι μέλαν πεφυλαγμένον ἄντροις,
Καὶ γλυφίδας καλάμων ἄκρα μελαινομένων
Ἑρμείῃ Φιλόδημος.

Et latum cultellum acuentem medio-fissos calamos,
Et regulam lineæ rectigradæ directricem,
Et diuturnum atramentum in sculptis antris [atramentarijs] custoditum,
Et crenas calamorũ in extremitate nigrentiũ, [& calamos]
Mercurio Philodemus. [appendit. consecrauit]

Incert. ibid. Καὶ μέλανος σαθεροῖο δοχήϊον, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
Εὐγραφέων καλάμων ἀκροβαφεῖς ἀκίδας.

Et atramenti stabilis vasculum, sed ipsorum quoque
Scriptoriorum calamorum extremè-tinctas cuspides.
[calamos atramento imbutos]

Calefacio. Calor. Calidus.

Θερμαίνω. θέρμω. θάλπω. ἰαίνω. θέρω ἐκθερμαίνω.

Nonn. 23. Dion. Ἠελίῳ θέρμηνεν. — *Sole calefecit.*

Il. 25. Dion. Ψυχρὸν ἀοσσητῆρι δέμας θερμαίνετο πυρσῷ.
Frigidum corpus igne succurrente incalescebat.

Hom. od. l. Καὶ τότ' ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
ἕως θερμαίνοιτο. — *Tum ego vectem sub multo cinere posui, donec calefieret.*

Nonn. in Ioann. Δμῶες ὅθεν θάλποντο φίλῳ πυρί. — *Vbi famuli caro igni calefiebant.*

Hom. od. θ. — πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ.
Igni lebetem calefacite, calefacite & aquam.

Ibid. Αἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχευαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλοῦσαι·
γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
Hæ autem lauacralẽ lebetẽ igni ardenti imposuerũt,
Infuderũtq; aquã, capientesq; ligna subtus incẽderũt.
Ventrẽ porro lebetis [fundũ] obibat ignis, calefiebatq; (aqua.

Id. od. ρ. Αὐτίκ' ἐπεί κε πυρὸς θερέω, ἀλέη τε γένηται.
Statim postquam igni me calefecero, & calor fuerit. [& calidus fuero]

Nicand. in Alexiph. — Καὶ ἐκθέρμαινε ποτῷ ἐψυγμένα γυῖα.

Et

Et calefac potu præfrigida membra.

— ὅτε θερμὸς ὀλύμπιος ἵσταται ἀστήρ. Oppian. 4. de piscat.

Quū calidū cæleste stat astrū. [diebus canicularibus]

Ὕδει ἐν αἰνοτάτῳ.— *In æstu grauissimo.* Θερμὸν καῦμα idem. Vide Fons. Hesiodus.

Ὕδει θαλπομένοισι μελαίνεται αὐαλέος χρώς. Dionys. de situ.

Æstu calefactis nigrescit aridum corpus.

Ὥρῃ ἀναψύχω θέρεος, καὶ χείματι θάλπω, Julian. 5. epigr.

Τὰς λιπὲς ὡράων ἐξ ἐμέθεν παρέχων.

Tempore æstatis refrigero, & hyeme calefacio.

Defectum temporum ex me supplens.

— ζαθερεῖ καύματι θαλπόμενος. *Æstiuo ardore calefactus.* Leonidas 6. epigr.

Calceus. Vide Pes. Vestio.

Calumnior. Vide Conuitior.

Candidus. Vide Albus.

Canis. Catulus. Molossus.

Κύων σκύλαξ.

— Κύνες δεδαημένοι ἄγρης. *Canes gnari venationis.* [*venatici.*] Apollon. Argon β.

Οὔτε γὰρ ἐρίνοιο κυνὸς τρομέουσιν ὕλαγμα. Oppian. 2. de ven.

Nec enim sagacis canis timent latratum.

Τηλέμαχον δὲ περίσσαινον κύνες ὑλακόμωροι, Ho. od. π'

Οὐδ' ὕλαον προσιόντα. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς

Σαίνοντάς τε κύνας.—

Telemachum verò circū adulabant canes latratores,

Neq; allatrabāt acedentem. Agnouit porrò generosus

Adulantes canes. (*Vlysses*

— Δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει Hesiod. in Theog.

Νηλειής, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει. ἐς μὲν ἰόντας

Σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν.

Ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν. ἀλλὰ δοκεύων

Ἐσθίει, ὅν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα.

Asper vero canis pro foribus custodit

Immitis. Artē porrò malā habet. Nā adeuntes quidē

Adulat

Adulat cauda simul & ambabus auribus,
Sed exire rursus non sinit, [ex inferno] sed obseruans
Deuorat, quemcunq; deprehenderit extra portas euntē.

Nonn. 5. Dion. Δεῖπνον ἐμῶν σκυλάκων γενόμην. — *Prādium meorum canum factus sum.* Verba sunt Actæonis in ceruum transformati.

Ho. od. ρ' Ἂν δὲ κύων κεφαλήν τε καὶ οὔατα κείμενος ἔσχεν
Ἄργος Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος. — *Argus canis Vlyssis patientis*
Caput & aures iacens erigebat.

Ibid. Οὐρῇ μέν ῥ' ὅγ' ἔσηνε, καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω.
Cauda quidem is adulatus est, & ambas aures deiecit. [submisit]

Ibid. —— οἷοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
γίγνοντ', ἀγλαΐης δ' ἕνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.
Quales sunt mensales canes hominum, quos Domini deliciarum causa nutriunt.

Nonn. 5. Dion. Θηρὸς ἀσημάντοιο κύων μαντεύεται ὀδμήν,
ὄρθια ὀξυκέλευθον ἐπὶ δρόμον οὔατα τείνων.
Incerta fera odorem præsagit canis,
Rectas ad celerem cursum aures tendens.

Canis fidelitas:

Id. 47. Dion. Οὐδὲ κύων ἀφύλακτον ἐρημάδα κάλλιπε κούρην.
Ἀλλὰ φυτῷ παρέμιμνεν, ἐπήλυδα θῆρα διώκων,
Πόρδαλιν, ἠὲ λέοντα. παρερχομένοισι δ' ὁδίταις,
νεύμασιν ἀφθόγγοις ἐπεδείκνυεν ἄζυγα κούρην
δεσμοῖς ἀγχονίοισι περίπλοκον ὑψόθι δένδρου.
Nec canis incustoditam reliquit solitariam puellam,
Sed apud arborem mansit, feram aduenientē repellēs,
Pardalim aut leonem: viatoribus autē prætereūtibus,
Puellam virginem tacitis nutibus commonstrabat
Vinculis strangulatoriis [laqueo] ab arbore suspensā.

Oppian. 4. de ven. Ὣς κυνὸς ἰάνθη θυμὸς θρασύς. —
Ita exultauit animus audax canis. Est redditio similitudinis.

Theocr. Idyll. 25. Τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν
Ἀμφοτέρων, ὀδμῇ τε χροός, δούπῳ τε ποδοῖιν.

Hos

Hos autẽ accedentes procul statim persenserũt canes vtroq; modo, & odore corporis, & sonitu pedum.

Οὐδὲ κύνες λελάκοντο.— *Neque canes latrarunt.* Hom. in Merc.

„ Γλαῦκε πέπων ὄπιων τὸ ἔπος τὸ ἐνὶ φρεσὶ θήσω. Hom. ad Glaucũ.
„ Πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι
„ Δοῦναι. ὡς γὰρ ἄμεινον. ὃ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
„ Ἀνδρὸς ἐπερχομένου, καὶ ἐς ἕρκεα θηρὸς ἰόντος.
„ *Glauce, precor, paucis me audi, pareq́, monenti:*
„ *Præ foribus stabuli, canibus sua fercula primùm*
„ *Fac tradas. Nam sic melius. Custodibus illis,*
„ *Nec fera, nec fures venient ad septa dolosi.*

Meliùs custoditur res publica, cùm periclitatur & priuata.

Canto. Cantor. Cantus. Celebro. Vide Laudo.

Ἀείδω. ἀοιδιάω. ἐπαείδω. περιαείδω. μέλπω. ἀναμέλπω. προχέω μελίγηρυν ἀοιδήν. ἐκ στόματος ἀναπέμπω ἀοιδήν. μελίζομαι. κελαδέω. ὑμνέω. ἠπύω ἀοιδήν. λιγαίνω. ἀνυμνέω.

Ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν. Ho. od. β.
Ille quidem citharâ ludens cœpit pulcrè canere.
— ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ, Id. od. ε.
ἱστὸν ἐποιχομένη χρυσείῃ κερκίδ' ὕφαινεν.
Ipsa vero intus cantillans voce pulcrâ,
Telam percurrens aureo radio texebat.
Καλὸν ἀοιδιάει, δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν. Id. od. μ.
Pulcrè canit, domus autem tota resonat. [*remugit*]
Vide Eustathium.
De Sirenibus.— τὰς δ' οὐ λάθεν ὠκύαλος νηῦς
Ἐγγύθεν ὀρνυμένη. λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν.
Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
νῆα κατάστησον, ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκούσῃς.
Illas [*Sirenas*] *minimè latuit velox nauis* [*Vlyssis*]
Propè appulsa. Suauem porrò appararunt cantillenã:
Age, veni huc, ô gloriose Vlysse, magnũ decus Achiuorũ,
Nauem siste, vt nostram vocem audias.
Ὣς φάσαν ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον. αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ Ibid.

Ἤθελ'

Ἤθελ' ἀκουέμεναι.— *Sic dixerunt pulcram emittentes vocem.*
Cæterum cor mihi cupiebat audire.

Ibid. — οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
Φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν, οὐδέ τ' ἀοιδῆς.
Neque amplius postea vocem Sirenum audiuimus, neque cantum.

Apollon. Argon. δ. Γέσαν ἐκ στομάτων ὄπα λείριον.— *Miserunt ex ore vocem suauem.*

Ibid. Κραιπνὸν εὐτροχάλοιο μέλος κανάχησεν ἀοιδῆς.
Rapidum melos volubilis cantilenæ resonuit.

Orpheus Argon. Ὄφρα κέ τοι μέλπων προχέω μελίγηρυν ἀοιδήν.
Vt mellisonam cantionem fundam modulans.

Ibid. Ἐκ στόματος μελίγηρυν ἱεὶς ἀνέπεμπον ἀοιδήν.
Ex ore mellisonam prompsi cantilenam.

Ho. od. θ. Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν.
οἴμης τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε.
Musa cantorem incitauit ad canẽdum gloriã virorũ.
Tum eius cantilena gloria cælum penetrauit.

Id. od. ρ. — περὶ δέ σφεας ἤλυθ' ἰωὴ
Φόρμιγγος γλαφυρῆς. ἀνὰ γάρ σφισι βάλλετ' ἀείδειν
Φήμιος. — *Ad ipsos peruenit sonus cauæ citharæ.*
Cœpit enim canere Phemius.

Idem. Γιγνώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
Ἄνδρες. ἐπεὶ κνίσση μὲν ἀνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ
„ Ἠπύει, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην.
Agnosco, quod multi in ea [domo] conuiuiũ faciunt
Viri. Siquidem nidor ascendit, intusque cithara
„ *Sonat, quam dij fecerunt sociam conuiuij.*

Nonn. 11. Dion. Ἤιθεος σύριζεν, ἀηθέα μοῦσαν ἀμείβων,
καὶ δονάκων συνέχευεν ὅλον μέλος. οἷα δὲ κούρου
καλὰ μελιζομένοιο, καὶ εἰ τόνον ἔκλασε μολπῆς,
Βάκχος ὑπὲρ δαπέδοιο θορὼν ἀνεμώδεϊ παλμῷ,
χερσὶ συνεπλατάγησε πολύκροτος.
Adolescens fistulà canebat, insuetam musam excipiens [rudi suo cantu]
Et fistularũ cõfundebat totũ melos, perinde autẽ quasi (*puero*

Bene

Bene canente, etiamsi tonum frangeret cantus,
Bacchus supra pauimentum saliens leui subsultatione,
Manibus strepitum edebat magno plausu. [*applaudebat male canenti, tanquam optime modulanti*]

Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν ἀοιδὸν Hom. od. χ
Πέφνῃς, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.
Αὐτοδίδακτος δ' εἰμί. θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας
Παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι παραείδειν,
Ὥς τε θεῷ. Τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
Tibi ipsi postmodum dolor erit, si cantorem
Occidas, qui dijs & hominibus cano. (*cãtus*
Didici autem per me ipse. Nam Deus mihi in animo
Omnigenos inseruit. Videor autem tibi accinere
Tanquam Deo, Quare ne me cupias decollare.

— ἐυθήμονι μέλπεν ἀοιδῇ. *Concinno modulabatur carmine.* Apollon. Argon. α.

— εἶσι πάρος, σύριγγι λιγείῃ Ibid.
καλὰ μελιζόμενος νόμιον μέλος. — *It pre, fistulà canora dulce modulans pastorale carmen.*

— χρυσείῃ φόρμιγγι λιγαίνων. *Aureà citharà canens.* Ibid.

ἐφύμνιον. *canticum post hymnum.*
Ἔνθεν δὴ τόδε καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο Φοίβῳ. Id. Arg. β.
Inde hoc pulcrum canticum erat Phœbo.

,, Αὐτὴν δ' ἀτρεκίην καθαρῷ νόος ὄμματι λεύσσων, Nazianz. 4. car.
,, Μέλπων τ' ἐκ στομάτων ἦχον ἑορτάσιον.
,, Τοῦτο τέλος βροτέης ζωῆς πέλει, ἐς τόδ' ἀνέλκει
,, Τῶν Χριστοῦ παθέων ὕβρις ἐπιχθονίους.
,, *Ipsam veritatem* [*Deum*] *pura mentis oculo cernẽs,*
,, *Et ore cantans festum sonum.*
,, *Hic finis est vitæ humanæ, ad hunc trahit*
,, *Homines perpessionum Christi contumelia* [*Christi passio*]

Μέλψατέ μοι βασιλῆα νεηγενέεσσιν ἀοιδαῖς· Apollin. Psal. 95.
πᾶσα μεγασθενέτην ἀναμέλψατε ποιμένα γαῖα·
οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος.
Canite mihi Dominum nouis carminibus:
Omnis terra præpotentem canite pastorem:
Canite nomen honorabile summi regis.

„Cantate Domino canticum nouum:
„ Cantate Domino omnis terra:
„ Cantate Domino & benedicite nomini eius.

Orpheus Argon.
Σὴν ἀρετὴν ὑμνῶ· σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὀπάσσαις.
πέμπε δ' ἐπὶ πραπίδεσσιν ἐμαῖς ἐτυμηγόρον αὐδήν,
ὄφρα πολυσπερέεσσι βροτοῖς λιγύφωνον ἀοιδὴν
ἠπύσω Μούσης ἐφετμαῖς καὶ πηκτίδι πυκνῇ.
Tuam virtutem cano.[o Phœbe] Tu mihi famam bo-
nam concilia.
Immitte meis præcordijs vocem veridicam
Vt varie-dispersis hominibus dulcisonum cantum
Expromam Musæ iussu & lyrâ doctâ.

Apollin. Psal 91.
Ὡς ἀγαθὸν βασιλῆα μεγακλεέεντα λιγαίνειν,
καὶ πολυκύδιστον κιθάρῃ τεὸν οὔνομα μέλπειν.
Quàm bonum est regem perquam-inclytum celebrare!
Et gloriosissimum nomen tuum cithara canere!
„ *Bonum est confiteri Domino:*
„ *Et psallere nomini tuo altissime.*

Ibid.
Τίς κεν ἀνυμνήσειε τεὴν μεγαλαυχέα τέχνην;
τίς πινυτὴν μέλψειε περὶ πραπίδεσσι βαθεῖαν;
Quis celebrare poterit tuam eximiam artem?
Quis profundã in mente prudentiã [dignè] cãtauerit?
„ *Quàm magnificata sunt opera tua Domine!*
„ *Nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.*

Nazianz. car. 15
Ὥς μοι ταῦτ' ἐπάεισε φίλος νόος, ἄλγος ἔπεσσεν.
Ὀψὲ δ' ἀπὸ σκιεροῦ ἄλσεος οἴκαδ' ἔβην.
Ἄλλοτε μὲν γελόων ἑτερόφρονα, ἄλλοτε δ' αὖτε
Κῆρ ἄχεϊ σμύχων, μαρναμένοιο νόου.
Ita mihi hæc carus animus cecinit,[de vitæ vanitate
& miserijs] & dolorem concoxit.[pressit]
Serò autem ex vmbroso nemore domum redij,
Interdum aliter-sentientem ridens, interdum rursus
Cor luctu conficiens, pugnante secum animo.

Capillus. Coma. Cincinni. Cirri. Cæsaries.

Πλόκαμος. κόμη. πλοκαμίς. χαίτη. βόστρυχος, num. plurali. πλοχμός. πλόκος. ἔθειρα. θρίξ.

Καὶ

Καὶ πλοκάμους ἐδόνησεν· ἐρευγομένων δὲ κομάων — Nonn. I. Dion.
ἰὸν ἐχιδνήεντα, περιρραίνοντο κολῶναι.
Et capillos vibrauit. [*Typhoëus siue Typhon gigas*]
Comis autem
Venenum viperinum eructantibus, colles circumquaque aspergebantur.
Καὶ πολιὴν πλοκαμῖδα γέρων ἀπεκείρατο Κάδμος. — Id. 5.
Et senex Cadmus canam attõdit comam. [*præ luctu*]
— ἀπεπλάζοντο δὲ χαῖται — Id. 10.
Σειόμεναι περὶ νῶτον ἀκερσικόμοιο καρήνου.
Et intonsi capitis comæ circa dorsum agitatæ fluitabant. [*errabant*]
— ὀπισθοπόροιο δὲ χαίτης — Ibid.
βότρυες εἱλικόεντες, ἐπ' ἀργυφέων θέον ὤμων
ἀπλεκέες· λιγυρῷ δὲ συναΐσσοντες ἀήτῃ,
ἄσθματι κουφίζοντο· παρελκομένων δὲ κομάων
ἀκροφανὴς ἀνέτελλε μέσος γυμνούμενος αὐχήν.
Posterioris autem comæ
Botri tortiles, [*crines intorti in formã botri*] *cãdidos percurrebant humeros*
Implexi, & stridulo commoti vento
Flatu eleuabantur: in distractarum verò comarum
Meditullio extremè-apparens nudata ceruix emicabat.
Δελφύνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν — Apollon. Argon. β.
κοῦρος ἐὼν ἔτι γυμνός, ἔτι πλοκάμοισι γεγηθώς.
ἱλήκοις· αἰεί τοι ἄναξ ἄτμητοι ἔθειραι,
αἰὲν ἀδήλητοι· τὼς γὰρ θέμις. —
Serpentem immanem sagittis interemit
Puer etiam tũ inermis, adhuc cæsarie gestiens [*Apollo*]
Propitius sis. [*ô Apollo*] *Sẽper tibi ô rex intonsi crines,*
Semper integri. [*illæsi*]. *Sic enim decet.*

Nota in voce ἱλήκοις videri esse correctionem prius dicti: Adhuc cæsarie gestiens: Quo ne intelligatur desijsse postea gestire, subdit. ἱλήκοις, & quę sequuntur. .i. propitius sis, ne mihi ob dictum irascaris, da veniam verbo, semper

enim es & fuisti intonsus, gauisusq; es cęsarie. Quare in vulgato latino interprete duplex est error. vnus quod ἰλήκοις verterit, longis. & τοι verterit, tamen. non animaduerso esse Apostrophā ad Apollinem insigni illustratam poëticâ correctione, & τοι. significare, tibi. Iste autem vertit: Adhuc capillis gaudens longis. Sēper tamen &c. non rectè, vt liquet.

Theocr. idyll. 1. Καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
νεικείουσ' ἐπέεσσι· τὰ δ' οὐ φρενὸς ἅπτεταί αὐτᾶς.
Egregiè comati vicissim aliunde alius
Contendunt verbis; sed illa mentem eius non tangunt.
[non mouent audientem]

L. 5. epigr. Καλὸς ἰδεῖν. πλόκαμος γὰρ ἕλιξ ἐπιδέδρομεν ὤμοις. *(ros.*
Pulcher visu. Coma enim retorta percurrebat hume-

Pindar. olymp. 7. καλλιπλόκαμος. *pulcricomus.* ἀγλαέθειρος. *idem. Hom.*
ἐρασιπλόκαμος. *capillitij amans. (hym. 17.*

Id. Pyth. or. 4. Αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
Ho. hy. 27. *Semper à tuis comis distillat liquidum oleum.*

Nonn. 10. Dion. Φοῖβος ἀκερσεκόμης κεχαλασμένα βόστρυχα σείων.
Laxam cęsariem quatiens intonsus Apollo.

Id. 23. — ἀχνύμενος δὲ
Τίλλε κόμην. — *Mœrens autem vellebat comam.*

Id. 34. Πλοχμοὺς βοτρυόεντας ἀνερρίπιζον ἀῆται.
Cincinnos racemantes [racematim collectos & intortos] ventilabant auræ.

Ibid. Πῇ μὲν εὐρραφέων ποδὸς ἴχνια γυμνὰ πεδίλων
εἰς σφυρὰ παπταίνων ῥοδοειδέα, πῇ δὲ δοκεύων
πλαζομένης ἑλικηδὸν ὀπίστερα βόστρυχα χαίτης.
Interdum quidem pedis vestigia calceis pulcris [beneconsutis] denudata
Ad roseos talos respectans, interdum autem obseruans
Comæ conuolutim errantis posticos cincinnos.

Nota vocē σφυρὸν tametsi Galeno & alijs malleolum pedis potius significet, quàm talum, tamē non rarò etiam bonis auctoribus, & doctis viris pro talo accipi, atq. immeritò eos à Stephano in Thesauro

Thesauro linguæ græcę reprehendi : cùm facilè voces à proprio alicuius (verbi gratia) membri significatu, ad vicinum protendantur , vt γένειον & ἀνθερεὼν non mentum modò significant, sed barbã quoque, imò istud etiã pro malâ , hoc pro ore nõ rarò vsurpatur. Hic autẽ Nonni locus : Εἰς σφυρὰ πεπταμένον. commodius ad talos refertur, quàm ad malleolos, vt præmonstrant antecedentia.

Ἣ πρώτη Φοίβοιο κατέστεφε Δελφίδα χαίτην. *Nicand. in*
Quæ prima cinxit Dephicam Phœbi comam. *Alex. ph.*
— χρύσειοι δὲ παρειάων ἑκάτερθε *Apollon.*
πλοχμοὶ βοτρυόεντες ἐπερρώοντο κιόντι. *Argon. β.*
Aurei porrò ex vtraque genarum parte
Cincinni racematim intorti diffluebant incedenti.
— ἀμφὶ δὲ νώτοις, *Id. Arg. α.*
κρατὸς ἐξ ὑπάτοιο καὶ αὐχένος, ἔνθα καὶ ἔνθα
κυάνεαι δονέοντο μετὰ πνοιῇσιν ἔθειραι.
Circum humeros autem è summo capite & ceruice,
Nigræ agitabantur cum auris comæ. (inde & inde
— ἀντ' ἐμέθεν ζανιὸν πλόκον εἶμι λιποῦσα. *Id. Arg. γ.*
Pro me prolixam comam relinquens abeo.
„ *Μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδὶ τρέφειν χαίτην πλοκαμῖδος.* *Phocylides*
„ *Μὴ κορυφὴν πλέξῃς, μήθ' ἄμματα λοξὰ κορύμβων.*
„ *Ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κόμη, χλιδαὶ δὲ γυναιξί.*
„ *Ne in masculo puero cirros nutrias :*
„ *Ne verticẽ cõcinnes, neq; obliquos cincinnorũ nexus.*
„ *Masculos non decet coma , sed deliciæ capillorum, mulieribus congruunt.* (capitis.
Καὶ κεφαλῆς ἔφελσον ἐθειράδες. — *Horrebãtq. comæ* *L. 5. epigr.*

Capax sum. Vide Contineo.

Capio. Comprehendo. Corripio.

Λαμβάνω. αἴνυμαι. αἱρέομαι. λάζομαι. μάρπτω. ἀείρομαι. δέχνυμαι. δέχομαι. ποτιδέχομαι. ἐπορέγομαι. λάζυμαι. ὀρέγομαι. δράττω. ἐξαίρομαι.

Τόν γ' εἴπως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι. *Hom. od. δ.*

Hunc si quâ possis insidiatus capere.

Id. od. ι. Ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐν κύμασιν ἐλλάβετ' αὐτῆς. [σχεδίης]
Sed impetu facto in fluctibus apprehēdit illā. [*ratem*]

Id. od. ι. Τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν. —*Caseos capiētes edebamus.*

Id. od. β'. Ἑσπέριος γὰρ ἐγὼν αἱρήσομαι. —*Vesperi enim ego accipiam.*

Apollin. Λάζεσθ' οὖν σοφίης. — *Accipite igitur sapientiam.*

Psal. 2. „ Apprehendite disciplinam.

Nonn. in Ioann. Καὶ ζόφος οὔ μιν ἔμαρψε. —*Et tenebrae eam non comprehenderunt.*

Ibid. — οἱ ξύμπαντες ἀπ' αὐτοῦ
Ἠράμεθα ζαθέου πληρώματος ὄψιμον ἄλλην (*eius*
Ἀντίθετον προτέρης χάριτος χάριν. —*Quod omnes ab*
Accepimus diuinâ plenitudine seram aliam gratiam, pro priore gratiâ.

Ibid. Δέχνυσο ταῦτα καὶ ἔσθιε. — *Cape haec & comede.*

Hom. od. ι. Δέξατο χερσὶ φίλῃσιν. ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
Σχοίνῳ ὑπεκλίνθη· κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν.
Accepit manibus caris. Hic autem à fluuio digressus [*Vlysses*]
Super iunco se inclinauit, osculatusq; est almā tellurē.

Ibid. Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
Τῆς ἔχετο στενάχων, εἵως μέγα κῦμα παρῆλθε.
Ambabus manibus irruens apprehēdit petram:
Hanc tenebat suspirās, donec magnus fluctus praeterijt.

Nazianz. car. 20. „ Αὐτὰρ ἐγὼ Χριστοῖο δεδραγμένος οὔποτε λήξω
„ Ἐλπίδος. — *At ego Christum apprehendens, nunquam sperare desinam.*

Nonn. in Ioann. Ὄφρα λάβω μετὰ βαιόν. —*Vt sumam paulo post.*

Hom. od. η. Χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα. — *Manu capiens Vlyssem.*

Id. od. ε'. Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
Cepit validam hastam, quae ipsius manibus cōgruebat.

Ibid. Σίτου ἀποπροελών. — *Cùm de pane priùs cepisset.*
[*partem aliquam scidisset*] Vide Eustathium.

Hes. in Theog. — ὁ δ' ἐκ λοχεοῖο πάϊς ὠρέξατο χειρὶ
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅρπην.
Quod ex insidijs puer accepit manu

Laua

Laeuâ, dextrâ verò immanem prehendit falcem.

Ἔνθα κ' ἄυπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθούς· Ho. od κ'.
Τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύων.
Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι.
Ibi insomnis vir duplicem caperet mercedem:
Vnam quidem pascens boues, alteram albas oues custodiens.
Vicinae enim sunt noctis & diei viae. [in *Lastrygonia*]

Τῆ τόδε φάρμακον ἐσθλὸν, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης Ibid.
Ἔρχευ, ὅ κέν τοι κρατὸς ἀλαλκήσει κακὸν ἦμαρ.
Cape hoc bonum pharmacũ, & cũ eo ad domũ Circes
Abi, quod tibi à capite amolietur malum diem.
[*perniciem.*]

Circa vocem τῆ. i. cape. hęc notat Eustathius ad odyss. θ.

Τὸ δὲ τῆ ἀντὶ τοῦ λάβε, ἀπὸ θέματος γίνεται τοῦ τῶ, ἀρρήτου ὄντος. ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ δρῶ, τὸ δρᾶ ἀντὶ τοῦ πρᾶττε. καὶ ἀπὸ τοῦ ζῶ, τὸ ζῆ. ἐξ οὗ δηλαδὴ τὸ ζῆθι γίνεται.

Haec dictio τῆ, *inquit, .i. cape, fit à themate verbi* τῶ *inusitati, sicut à* δρῶ *fit* δρᾶ *id est fac. & à* ζῶ *fit* ζῆ. *ex quo nimirum est* ζῆθι *viue.* Ita ibi.

—— στιβαρῇ ἐπρέξατο χειρί. *Robustâ apprehẽdit manu.* Apollon. Argon. α.

„ Τὰς παχέας σάρκας καὶ γαστέρα ὄγκον ἔχουσαν, Nazianz. car. 59.
„ Ἡ λεπτὴ χωρεῖν εἴσοδος οὐ δύναται.
„ *Pingue corpus, & ventrem tumidum,*
„ *Angustus capere ingressus* [*caeli*] *non potest.*

Τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ, Theocr. idyll. 25.
σκαιοῦ ἄφαρ κέρατος. — *Huius quidem rex accedentis* [*bouis*] *apprehendit manu crassa statim laeuum cornu.*

„ Οἰνοπότας Ξενοφῶν κενεὸν πίθον ἄνθετο Βάκχῳ. Eratosthenes 6 epig.
„ Δέχνυσο δ' εὐμενέως· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχει.
„ *Vini-potor Xenophon vacuum dolium dedicauit Baccho.* (*habet.*
„ *Accipito lubenter.* [*ô Bacche*] *Aliud enim nihil*

Οὐκ ἀδίκως ἐπὶ βουσὶν ἐλάζυτο κύδιμον Ἑρμῆν. Hom. in Merc.
Non iniustè propter boues [*abactos*] *apprehendebat gloriosum*

gloriosum Mercurium [Apollo]

Hesiod. in Scuto. Γοργόνες ἄπλητοί τε ϗ ἐ φατ(αὶ) ἐρρώοντο,
ἱέμεναι μαπέειν. ——
Gorgones insatiabiles & infandæ irruebant.
Cupientes capere.

Ibid. —— ὃν ῥ πρῶτον μεμάποιεν
κείμενον ἢ πίπτοντα νεύτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
βάλλ' ὄνυχας μεγάλυς. ——
Quem vero primum apprehendissent
Iacentem aut cadentem modo-vulneratum, in eum
Magnos vngues inijciebant. [Parcæ]

Nota μαπέειν & μεμάποιεν esse à μάρπτω & prius quidem esse aoristi 2. alterum præteriti medij, abiecto ρ. & illud infinitiui, hoc optatiui.

Caput.

Κεφαλὴ, κρᾶς. κάρη. κρατὸς. κάρηνον. κάρηαρ. κόρσῃ. κρόταφος.

Iliad. τ. Αὐτίκα δ' εἷλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο.
Statim autem corripuit Aten capite pulcricomo.

Iliad. ο. Ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι.
Sicut ei promisi prius, meoq; annui capite.

od. ε. —— στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἅλμην
πικρὴν, ἥ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
Ore autem expuit salsuginem amaram, quæ illi
Multa à capite destnebat. Loquitur de Vlysse naufrago.

Κινήσας ῥ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν.
Moto autem capite, dixit cum animo suo.

Eurymachi iocus in Vlyssē caluū faces tenētē.

Hom. od. Σ Οὐκ ἀθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσήϊον ἐς δόμον ἵκει·
Ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι, αὐτῦ
Καὶ κεφαλῆς· ἐπεὶ ὔ οἱ ἔνι τρίχες, ὐδ' ἠβαιαί.
Non sine Deo [non temere] hic vir Vlysseam in domum venit.
Prorsus similis mihi videtur facū splēdor esse, & ipsius
Capitis. Siquidem non sunt ei capilli, ne paruuli quidē.

Nota

Nota ex veteri scholiaste græco ἔμπης hîc significare ὁμῶς .i. similiter, eodem modo.

Ἦκα παρακλίνας κεφαλήν.— *Leniter acclinās caput.* od. Υ.

—— οἷα μενοινᾷς
„ Ἔρδειν ἐν μεγάροις, σῷ δ' αὐτοῦ κρᾶατι τίσεις. od. Χ.
„ *Quæ cogitas facere in ædibus, tuo ipsius capite persolues.*

Τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων, Hes. in
τοῖον ἄηθ', οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης. Scuto.
Cuius à capite, & palpebris nigris [Alcmenæ]
Tale quidpiam spirabat, quale ab aurea Venere.
[forma & maiestate referebat Venerem]

—— ἐπὶ δεινοῖσι δὲ καρήνοις Ibid.
Γοργείης. ἐδονεῖτο μέγας φόβος.—
In horrendo autem capite Gorgonis, magnus terror concutiebatur. [ob implexos comis angues]

— κατὰ κρῆθεν δὲ καλύπτρην Idem in
δαιδαλέην χείρεσσι κατέσχεθε θαῦμα ἰδέσθαι. Theog.
In capite verò tegmen ingeniosum manibus continebat, mirum visu.

Κόρση. Vide Gladius. Κρόταφος. Vide Corono.

Κράατι κυκλώσας βλοσυρὸν στέφος.— Nonn. 14.
Caput cingens terribili corona. [Bacchus] Dion.

—— Μέθη δ' ὡς ἔκλυε φωνήν, Nonn. 18.
Κρᾶτα μόγις κούφιζε· βαρυνομένου δὲ καρήνου, Dion.
ὀκναλέη πάλιν εὗδε.——
Methe autem, vt audiuit vocem,
Caput vix leuauit. Grauatoque capite,
Torpida rursus dormiuit.

— ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ Il. Π.
Μέσσην κακκεφαλήν.— *(pro* κατὰ κεφαλήν.*)*
Irruentem percussit lapide, in medio capite.

Τὴν κεφαλὴν βάπτων τις ἀπώλεσε τὰς τρίχας αὐτοῦ, Nicias 2.
Καὶ δασὺς ὢν λίαν, ὠὸν ἅπας γέγονεν. epigr.
Τοῦτο βαφεὺς ἐδόησε· τὸ μηκέτι κουρέα τέμνειν,
Μήτε κόμην λευκὴν, μήτε μελαινομένην.
Caput tingens quispiam, capillos suos perdidit

Et

Et valde hirsutus cũ esset, ouum totus factus est. [totus
Tum tinctor exclamauit: tonsor nõ resecet in posterũ,
Neque comam albam, neque nigram.

Enodus 4. epigr. Ἵππος ἔlw ἀκάρlw@. — *Equus erat sine capite.*
ἑκατοντακάρlω@ *centiceps. Pindar. Pyth.* 1.

Nazianz. car. 4. „ Καὶ Χριστῷ κεφαλὴν τις ἑὴν ἀνέθηκε, φυλάσσων
„ Εὐχῆς δ' ἱερῆς εἵνεκ' ἀκερσεκόμlω.
„ *Et est qui caput suum Christo sacrauit, custodiens*
„ *Voti pij gratia intonsum.* [ex voto, vt Nazaræi]

Caput amputo.

Δειροτομέω. ἀποδειροτομέω. κεφαλὴν τέμνω. ἀποκόπτω κάρη. ἀποτμήγω αὐχένα. κόπτω.

Nonn. 37. Dion. ἸΝδοὺς κυανέους δυοκαίδεκα δειροτομήσας.
Duodecim nigros Indos capite truncans.

Iliad. Σ. Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
Duodecim vero ante pyram decollabo
Troianorum illustres filios, ob te interfectum iratus.

Iliad. Υ. —— ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας,
Τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε. — *Ille autem gladio ceruicem feriens,*
Longè cum ipsa galea caput proiecit.

Nonn. 39. Dion. Μαρναμένου δὲ λέοντ@ ἐπείγομαι αὐχένα τέμνειν.
Pugnantis vero leonis festino ceruicem resecare.

Q. Calab. l. 6. Εἰ δ' ἄρα τις καὶ τῶνδ' ἐπιπείσεται, ὡς ἐπιτέλλεις,
Αὐτίκα οἱ κεφαλὴν τεμέω ἰόεντι σιδήρῳ.
Ῥίψω δ' οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτοισιν ἐδωδήν.
Sin aliquis horum morem gesserit, vt imperas,
Statim ei caput atro ense demetam,
Proijciamq; auibus sublimè volantibus escam.

Id. l. 13. Ὣς εἰπὼν ἀπέκοψε κάρη πολιοῖο γέροντ@.
Sic locutus abscidit caput cani senis.

Nicand. in Alexiph. Αὐχέν' ἀποτμήξας ἅρπῃ γονόεντα Μεδούσης.
Cùm falce collum fœcundum Medusæ recidisset.

Oppian. 2. — ὁ Γοργόν@ αὐχένα κόψας. *Qui Gorgonis collum amputauit.*

Τῦ δ᾽ ἀπὸ μὲν κεφαλὴν χαλκῷ τάμον, αὐτίκα δ᾽ αὐτὴν Phanocles.
Εἰς ἅλα Θρηΐκιην ῥῖψαν ὁμοῦ χέλυϊ.
Huius quidem caput gladio amputarũt, statimq; illud
In mare Threicium vnà cùm testudine proiecerunt.

Agit de Orphei nece, vnà cum chely suâ in mare proiecti.

Τοῖο δ᾽ ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ, *Apollin.*
αὐχένος ὑψηλοῖο κάρη ἀπέκοψα παρστάς. *hym. vlt.*
Huius ego acuto ense extracto à femore,
Caput ab alta ceruice adstans resecui.

Verba sunt Dauidis de obtruncato Goliâ.

Careo. Indigeo. Expers sum.

Χρῄζομαι. τοῦτό με προλείπει. δεύομαι. τητάομαι. χατίζω. χηρίζω. χηρεύω. λείπομαι.

Τὸν δ᾽ οἶον νόσου κεχρημένον ἠδὲ γυναικός. *Hom. od. δ.*
Hunc solum reditu carentem & vxore.

Οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσῆος προλέλοιπεν. *Ho. od. β'*
Nec te omnino prudentia Vlyssis defecit.

— οὐδέ τι ἥβης, Δεύεται. *Neq; iuuenili robore caret.* *Id od. θ'.*

Μὴ σὺ μὲν αἰτῇς ἄλλον, ὁ δ᾽ ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾶ. *Hesiodus.*
Ne tu quidem roges alium, hic autem neget, tu verò careas. Χατίζω. *Vide, In.*

Ὅ τεο χηρίζων ἱκόμην Λακεδαίμονα δῖαν. *Homer.*
Cuius indigens accessi Lacedamonem sacram.

— ὁ οὔπῃ χῶρον ἔχουσι *Oppian. 4.*
λειπόμενον κακότητος. — *Nec vllum locum habent carentem miseria.* *piscat.*

Γυμνοὶ καὶ κτεάνων ἐπιδευέες. — *Nudi & possessionibus carentes.* *Dionys. de situ.*

Τυρὸς δ᾽ οὐ λείπει μ᾽ οὔτ᾽ ἐν θέρει, οὔτ᾽ ἐν ὀπώρῃ, *Theocr.*
οὐ χειμῶνος ἄκρω. — *Caseus me non deficit, neque in æstate, neque in auctumno, neque summa hyeme.* *idyll. 11.*

— ἢ τάχ᾽ ὄλυμπος *L. 4 epigr.*
χηρεύει, Παφίης ἐς Κνίδον ἐρχομένης.
Aut forte cælum viduum est, Venere in Cnidum proficiscente.

„ Χώρην

,, *Talia fero. Donorũ enim dijs pulcherrimũ est carmẽ.*

Γράψον ϰ τόδε γράμμα, τό σοι ςίχοισι χαράξω. *Id. idyll. 23.*
Scribe & hãc inscriptionẽ, quã tibi versibus exarabo.

— λιγυρῶν ἡδὺ μέλος στομάτων. *Suauium dulce melos linguarum.* *Paulli Silent.*

— εἶδον ἀοιδῆς-Κοίρανον.-*Vidi carminis regẽ.* [*Phœbũ*] *L. 5. epigr.*

— Φιλοπαίγμονος ἔργον ἀοιδῆς. *Iucũdi opus carminis.* *Ibid.*

Μίξας σεμνὸν ἔρωτι μελίφρονος ἄνθος ἀοιδῆς. *Ibid.*
Miscens amori præclarum dulcis carminis florem.

Τήνδε Λεωνίδεω θαλερὴν πάλι δέρκεο μοῦσαν *Leonidæ*
Δίστιχον, εὐθίκτου παίγνιον εὐεπίης. *6. epigr.*
Hoc Leonidæ floridum rursus inspice carmen
Distichum, acutæ lusum poëseos.

Ἀλλ' ἐμέθεν δέξαι Μουσῶν ςίχον. ὅς τις ἐσαεὶ *Eius. ibid.*
Μίμνοι, ϰ φιλίης σῆμα, καὶ εὐμαθίης.
Sed meum accipe Musarum carmen, quod semper
Maneat, & amicitiæ monumentum, & ingenij.

Μέλψατέ μοι βασιλῆα νεηγενέεσσιν ἀοιδαῖς. *Apollin.*
Celebrate regem nouis carminibus. [*Cantate Domino canticum nouum*] *Psal. 95.*

— ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄνθος. *Pindar. olymp. 6.*
Meorum hymnorum adauge iucundum florem.

,, — Αἴνει δὲ παλαιὸν ,, *Lauda quidẽ vetus vinũ:* *Id. olym. 9.*
,, μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων. ,, *Flores autem hymnorum*
,, νεωτέρων. ,, *Recentiorũ.* [*noua carmina*]

— καί μοι πάλιν ἐν στήθεσσι
ἔνθετο θεσπεσίων ἐπέων πολυγηθέα φωνήν. *Sibyll. l. 2.*
Mihi rursus in pectore indidit diuinorum carminum perlatam vocem.

Ὕμνου προκώμιον εἴη. *Hymni sit præmium.* *Pind. 4. Nem.*
Vide Græcum Scholiasten.

Μαλθακόφωνοι ἀοιδαί. *Dulcisona carmina.* *Id. Isthm. 2.*

Μελίφθογγοι. *Mellisona.*

Σαπφῷς αἱ δὲ μένουσι φίλης ἔτι, καὶ μενέουσι *Posidippus*
Ὠιδῆς αἱ λευκαὶ φθεγγόμεναι σελίδες *apud Athen. l. 13.*
Οὔνομα σὸν μακαριστόν. —
Sapphus caræ manent adhuc, & manebunt

Carminis

Carminis candida [læta, hilares] tabulæ, personantes nomen tuum beatum.

Pind. 4. Nem.

„ Ἄρισος εὐφροσύνα	„ *Lætitia, optimus [est]*
„ Πόνων κεκριμένων	„ *Laborum egregiorum*
„ Ἰατρός· αἱ δὲ σοφαὶ	„ *Medicus. Carmina autē,*
„ Μοισᾶν θυγατέρες ἀοιδαὶ,	„ *Docti Musarum fœtus,*
„ Θέλξαν νιν ἁπτόμεναι.	„ *Eos attingēdo demulcēt:*
„ Οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον	„ *Neq; calida aqua tātùm*
„ γε μαλθακὰ τεύχει	„ *Mollia efficit*
„ Γυῖα, τόσσον εὐλογία	„ *Membra, quantum laus*
„ Φόρμιγγι συνάορος.	„ *Cithara consocia. [carmina.]*
„ Ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει,	„ *Nā sermo, quàm opera,* „ *Diutius viuit,*
„ Ὅ, τι κε σὺν χαρίτων τύχᾳ,	„ *Quem cum Gratiarum fauore,*
„ Γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας.	„ *Lingua è mente prudenti eduxerit.*

Carus. Vide Amo.

Φίλος. ἠθείη κεφαλή. περὶ κῆρι φίλος. φίλη κεφαλή. γλυκερὸν φάος. θυμῷ κεχαρισμένος. πάντων πολὺ φίλτατος. φάεος γλυκερώτερος ἢ βιότοιο. φίλων ὄχ' ἄριστος. ἐμὸν κέαρ, Vide Nobilis. πάντων ἱμερόεστατος. φίλον κάρα. ἐμὴ ψυχή.

Hesiod. in Scuto. — Βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων. *Multo carissime omnium mortalium.*

Ibid. Ὦ φίλος. — *ô care.*

Iliad ψ. Τίπτε μοι ἠθείη κεφαλὴ δεῦρ' εἰλήλουθας;
Cur mihi ô carum caput huc venisti?

Iliad. α. — Ὅς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι.
Qui ex animo carus fuit immortalibus.

od. ρ. Ἦλθες Τηλέμαχε γλυκερὸν φάος. οὔ σε τ' ἔγωγε ὄψεσθαι ἐφάμην. — *Venisti Telemache dulce lumen. Non rebar futurum, vt te viderem.*

Il. Ε. — ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ.

Meo

Meo gratissime animo.

Δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης Ibid.
τῖεν ὁμηλικίης. *Dedit autem Deipylo socio caro, quem præ omni*
Honorabat æqualium cœtu.

— ὅς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν. Ibid.
Qui mihi omnium multo carissimus est.

Τεῦκρε φίλη κεφαλή. — *Teucre caput carum.* Il. Θ.

Ἐκ θυμοῦ φίλεον. — *Ex animo amabam.* Iliad. I.

Ὃν περὶ κῆρι φίλησα. — *Quem ex corde amaui.* Nazianz. car. 64.

— πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος. Iliad. ρ.
Multo carissimus perierat socius.

— τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων, Iliad. Σ.
Ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα. ——
Quem ego præ omnibus honorabam socijs,
Æquè ac me ipsum, hunc perdidi.

Νῦν δ' εἶμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω. Ibid.
Nunc autem vado, vt cari capitis occisorẽ cõsequar.

Νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ Iliad. τ.
Ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος ἔνδον ἐόντων,
Σῇ ποθῇ· Οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι.
οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην.
Nunc verò tu quidem iaces confessus, at meum cor
Expers potus & cibi, quæ intus sunt, [manet]
Tui desiderio. Nec enim peius quidquam aliud pati possim,
Neque si patrem interfectum audiam. Sic Achilles de Patrocli nece.

— φίλῳ δέ σε πατρὶ ἐΐσκω. *Caro te patri adæquo. [amo vt patrem]* Iliad. Ω.

„ — τέκνα πέλονται Oppian. 1. de piscat.
„ φίλτατα, καὶ φάεος γλυκερώτερα, καὶ βιότοιο.
„ *Filij sunt carissimi, & luce suauiores, & vita.*

Χαῖρε φίλον κάρα, χαῖρε· Θεός δέ σοι ὄλβια δοίη. Cyri Prodr.
Salue carum caput, salue. Deus tibi prospera donet.

Ἕκτορ ἀτὰρ σύ μοί ἐσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ, Iliad. ζ.
ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.

Sed

Dormite felices, & felices ad auroram peruenite.

Castitas. Castus. Vide Virginitas. Virgo.

Σωφροσύνη. σαοφροσύνη. βίος σώφρων. ἁγνοσύνη.

Σωφροσύνη δέ μ' ἔδησε φίλη, καὶ σάρκα πέδησε, Id. 2. car.
καὶ θερμὸν σοφίης θείης ἐπέπνευσεν ἔρωτα.
Castitas cara me sibi deuinxit, & carnem restrinxit,
Et calidum diuinæ sapientiæ amorem inspirauit.
Κληὶς δ' ἀμφοτέροισι σαοφροσύνης τε, πόθων τε,
συζυγίη, καὶ σφρηγὶς ἀναγκαίης φιλότητος.
Clauis pudicitiæ & amorum, ambobus [coniugibus
Est matrimonium, & sigillum necessarij amoris.
Ἐξέτι τοῦ, ὅτε πρῶτον Ἀδὰμ θέτο ἐν παραδείσῳ Ibid.
ἄζυγα, καὶ μετέπειτα διδοὺς νόμον, ἥγνισε λαὸν,
καὶ τοκετοὺς ἐκάθηρε νόμῳ, καὶ νηὸν ἔτισε
σώμασιν ἁγνοτάτοισιν ἀμοιβαδίων ἱερήων.
μάρτυς Ἰωάνναο πατὴρ μέγας, οὔτι πάροιθε
σπερμήνας φίλον υἷα, τὸν ἔνδοθι δέξατο νηοῦ,
τὸν Χριστοῦ μεγάλοιο προάγγελον ἡμερίοισι,
πρίν γε θεῷ τελέσαι μυστήρια ἤμασιν ἁγνοῖς.
Ex eo tempore, quo primum Adam posuit in paradiso
[Deus] *pulum.*
Calibem, ac deinceps dans legem, castum esse iussit po-
Et partiones purificauit lege, & templum honorauit
Corporibus castissimis alternantium sacerdotum [in
sacrificandi munere]
Testis est magnus pater Ioannis, [baptistæ] non prius
Generans carum filium, quem in templo acceperat
Magni Christi prænuncium hominibus,
Quàm Deo mysteria castis diebus fecisset [quàm vices
suas sacrificandi, seruatà castitate, explesset.]

Castitatis subsidia.

Εἰ τρομέεις, καλάμην σπινθὴρ ὅλε τυτθὸς ἀνάπτει, Id. 3. car.
θάρσει· ὄμβρος ἄνωθε καταψύξει φλόγα πολλήν,
δάκρυα τε, στοναχαί τε, καὶ ἤματα δακρυόεντα,
καὶ νύχιαι μελεδῶναι, ἔρως δ' ὅλος ἀμφὶ ἄνακτα.

Τοῖα σαοφροσύνης καλὰ φάρμακα.—

Si paueas, quod stipulam parua scintilla accendat. [*quod exigua tentatio carnis infirmitatem inflammet.*]

Confide. Imber cælitus demissus grauem flammam sopiet,

Precesque & gemitus & diurna lacrymæ,

Et nocturnæ meditationes, & totus amor in Dominũ.

Talia sunt castimoniæ bona pharmaca.

Exempla castitatis in auibus & piscibus, vide carmine 3. S. Gregorij Nazianz.

Ibid. „ Ἀλλ' οἶδ' οὐρανίους τι νοήματα καὶ δέμας ἁγνοὺς

„ Ἄνδρας, θηλυτέρας τε. τὸ γὰρ πλέον ἐν μελέεσσι.

„ Ξυναὶ δ' ἀμφοτέροις ἀρεταί, ξυνὴ δὲ κέλευθος

„ Ἐς βίον αἰπήεντα· τὸ δὲ πλέον, ἱεμένοιο.

„ Ταῦτα, χέρες· σὺ δ' ἄπιστον ἔχεις νόον ἀζυγέεσσι.

„ *Noui cælestes animis & corpore castos*

„ *Viros, feminasque. Nam quod inter eos est amplius, in membris consistit:*

„ *Alioqui virtutes vtrisque communes sunt, communisque via*

„ *Ad vitam sublimem. Quod enim plus est, in desiderio situm est:*

„ *Hoc manus dant.* [*bona opera efficiunt maius meritum*] *Tu autem de virginibus es incredulus.*

Id. car. 4. — ἔπειτα δὲ θεῖον ἔρωτα

Φάσμασιν ἐννυχίοις σώφρονος ἧκε βίου.

Deinde diuinum amorem casta vita immisit mihi [*Deus*] *in viso nocturno.*

Incerti l. 4 epigr. Τοῖα καθ' ἡμετέρης ψεύσατο σωφροσύνης.

Talia contra nostram mentitus est castimoniam.

Caueo.

Φυλάττομαι. ὀπίζομαι. ἀλεύομαι. ἐπορέομαι. ἀλέομαι.

Musæus. — Πεφύλαξο βαρυπνείοντας ἀήτας.

Caue grauè-spirantes ventos.

Adag. apud Suidam. „ — ἀλεῦ ἀπὸ μείζονος ἀνδρός. *Caue à maiore viro.* [*potentiore.*]

Ἄρεα

Ἄρεα μὲν Διρκαῖον ἀεὶ πεφύλαξο χαλέψαι, Nonn. 2. Dion.
Ἄρεα νόσφι χόλου κεχολωμένον.—
Martem quidem Dircaum ſemper caue offendere,
Martem abſque irâ iraſcentem.
— Σὺ δέ μοι φράδμων καὶ ἐπίσκοπος εἶναι Nazianz. 3. car.
ἀμφοτέρων, καὶ τὴν μὲν ὀπίζεο, ἥ τις ἀλιτροῖς
Ἕσπεται. — *Tu verò mihi attende & conſidera*
Vtraſq; [vitæ vias] & hanc quidem caue, quam improbi ſequuntur.
„ Ἀλλ᾽ ἔμπης κακόμητιν ἀλεύεο, μή σε δολώσῃ, Ibid.
„ Καὶ πινυτόν περ ἐόντα. Σοφοῖς δέ τε καὶ πλέον ἔχθει.
„ Πολλάκις ἐξ ἀγαθοῖο κακὸν πόρσυνε καὶ ἐσθλοῖς.
„ *Sed tamen ſubdolum [dæmonẽ] caue, ne te decipiat*
„ *Tametſi prudentem. Sapientes enim perſequitur vehementius.*
„ *Sæpe ex bono malum ſtruxit etiam probis. [dæmõ]*
Κἢν ποτ᾽ ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ. Moſchus idyll. 1.
Et ſi quando videas flentem, caue ne te fallat.
— ἀλλ᾽ ἐσορᾶτε, Meleager 7. epigr.
μήπου νῦν ψυχαῖς ἄλλα τίθησι λίνα.
Cæterum cauete, ne iam animis alia ponat retia.
„ Βέλτερον αὖτ᾽ ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν. Iliad. ψ.
„ *Melius autem eſt cauere, à præſtantioribus fallẽdis.*

Cauſa. Auctor, ſiue boni, ſiue mali.
Αἴτιος. ἐπαίτιος. πρόφασις.

Σοὶ δ᾽ οὔτι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν, Hom. od. β.
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν.
Tibi verò non proci Achiui auctores ſunt,
Sed cara mater, quæ ſanè in primis verſutias callet. Id. od. θ.
Τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ᾽ ὄλεθρον
ἀνθρώποις, ἵνα ᾖσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
Hanc [cladem] dij fecerunt, & deſtinauerũt perniciẽ
Hominibus, vt ſit & poſteris cantilena. [excidium Troiæ]
Ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἤδη κεῖται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων, Id. od. χ.
Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα.

Sed is quidem iam iacet, qui auctor fuit omnium,
Antinous. Ipse enim immisit hæc opera. [eo auctore patrata sunt]

Il. in Mer. — οἶσθα καὶ αὐτός,
ὡς οὐκ αἴτιός εἰμι. μέγαν δ' ἐπιδαίομαι ὅρκον.
οὐ μὰ τάδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια.
Nosti etiam ipse, quod non sum auctor, [furti]
Sed magnum quoque addo iuramentum:
Non, per hæc immortalium bene-ornata vestibula. [non sum auctor]

Ibid. Ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον, οὐδέ τις ἄλλος αἴτιος.—
O pater, ipse ego peccaui, non quilibet alter, — Causa fuit.—

Hom. Il. δ. ,, Εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.
,, *Si valde es fortis, Deus hoc tibi contulit ipse.*

Hom. Il. τ' Καί τέ με νεικείεσκον. ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι.
Et me obiurgabant, sed non ego causa, nec auctor.

Iliad. ω. Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἑάων.
ᾧ μὲν καμμίξας δώῃ Ζεὺς τερπικέραυνος.
Ἄλλοτε μέν τε κακῷ ὅγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ.
ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκε,
καί ἑ κακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει,
φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος, οὔτε βροτοῖσιν.
Bina enim dolia iacent in Iouis limine
Donorum, quæ dat, malorum alterum, alterũ bonorũ:
Cui quidem mixta dederit Iupiter fulminator,
Interdum is mala sortitur, interdum bona.
Cui autẽ è malis dederit, hũc cõtumelijs obnoxiũ facit,
Et grauis eum fames in almâ terrâ exagitat,
Inceditque nec diis honoratus, nec hominibus.

Apollon. Argon. β. — οὐδέ τις ἄλλος ἐπαίτιος, ὅσσον Ἀθήνη,
ἥ οἱ ἐνέπνευσεν θεῖον μένος. — *Nec alius quispiam auctor, quàm Pallas,*
Quæ illi inspirauit diuinam vim.

Solon in Eleg. ,, Εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέρην κακότητα,
,, Μή τι θεοῖς τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε.

,, Si

" *Si passi estis mala propter vestram maliciam,*
" *Nequaquam dijs illorum causam imputetis.*
Οὐ γὰρ τὸν αὐλητὴν προφασίζομαι· ἀλλά μ' ἑταῖρος
Ἐκλείπει.—*Neq; tibicinē caussor, sed me sodalis deserit.* — *Theognis.*

Αἰεὶ γὰρ διψᾷς βρεφέων φόνον· ἤ τις Ἰήσων — *Philippus 4. epigr.*
Δεύτερος, ἢ Γλαύκη τις πάλι σοι πρόφασις;
Semper enim sitis infantium cædem. An quis Iason
Alter, aut Glauce [Creontis filia] rursus tibi causa est?

Οὔτι βοῶν ἐλατῆρι κραταιῷ φωτὶ ἔοικα· — *Hom. in hymn.*
οὐκ ἐμὸν ἔργον τοῦτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν.
ὕπνος ἔμοιγε μέμηλε, καὶ ἡμετέρης γάλα μητρός.
Neque boum abigeo homini robusto similis sum. [*ego Mercurius*]
Nec meum hoc opus, priùs enim mihi alia cordi sunt.
Somnus mihi cordi est, & lac matris meæ. [*non est infantis, vt ego sum, furari boues*] Et tamen furatus erat.

Cauerna, vide Antrum.

Cedo alicui. Inferior sum.

Εἴκω. ὑποείκω. εἰκάθω. ὑποεικάθω. ὑποχωρέω. ὑποχάζομαι.

— Οὔποτ' ἐνὶ πληθυῖ μέν' ἀνδρῶν, — *Ho. Iliad. χ.*
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων.
Nunquam in turba manebat virorum,
Sed longè præcurrebat, suo robore nulli cedens.

Ἡφαίστῳ ὑπόεικεν, ἀτυζομένη περ ἐοῦσα. — *Coluthus.*
Vulcano cedebat, licet tristis.

— ὁ μὲν Κρόνῳ εἴκαθε τιμῆς. *Is Saturno cedebat honore.* — *Apollon. 1. Argon.*

— Βυθὸς δ' ὑποείκαθε νηΐ, — *Orpheus Argon.*
ἡμετέρη πίσυνος κιθάρῃ, διὰ θέσκελον αὐδήν.
Gurges autem cessit naui, nostra parens cithara, ob eximium sonum.

— οὐχ ὑπεχώρει. *Non cedebat.* — *Hom. Il. χ.*

Καί οἱ, ὅτ' ἐξ ὀρέων μέγαν οὐρανὸν εἰσαναβαίνει, — *Apollon. Argon. α.*

Apollin. Psal. 105. Ζεὺς αὐτὸς Κρονίδης ὑποχάζεται. — *Et illi, cùm de montibus magnum cælum ascendit, Iupiter ipse Saturnius cedit.*

Κεῖνος μὲν λιτάνευε, λιταῖς δ' ὑπεχάζετο λοιμός.
Ille quidem precatus est, precibusque cessit pestis.

Oppian. 5. de piscat. Οὔτέ τις ἀγρευτῆρι κύων ἐθὰς ὀτρύνοντι
τόσσον ὑπεικαθέων ἐπιπείθεται, ἧχεν ἄγῃσιν.
Nec quispiam venatori assuetus canis incitanti
Adeo cedens obtemperat, quocunque duxerit.

Nazianz. 1. car. Μητρὸς μὲν πόθος οὗτος· ἐγὼ δ' ὑπόειξα πόθοισι
παῖς ἔτ' ἐών· ἁπαλὴ δὲ νέην ὑπεδέξατο μορφὴν
εὐσεβίης ψυχή· σφραγὶς δ' ἐφυλάσσετο Χριστοῦ
νεύμασιν, ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὁμίλεεν ᾧ θεράποντι.
Matris quidē hoc erat desideriū: ego autē cessi deside-(ria,
Puer adhuc cùm essem: Et tenella anima nouā suscepit
Formam pietatis. Sigillum verò [baptismus] mihi seruabatur Christi nutu, qui manifestè colloquebatur cum famulo suo.

Id. 2. car. Πνεύματι γράμμ' ὑπόειξε, καὶ ἡ χάρις ἐς μέσον ἦλθεν.
Spiritui cessit littera, & gratia in medium venit.
.i. Lex antiqua cessit legi gratiæ.

Id. 3. car. „— εἴκει δὲ λόγῳ βροτός, ὡς πυρὶ χαλκός.
„ *Cedit enim homo rationi, vt ferrum igni.*

Nonn. 3. Dion. Καὶ στεφάνοις τρυφάλεια, καὶ εἴκαθε νεβρίδι θώρηξ.
Et coronis galea, & pelli ceruinæ cessit thorax.

Nazianz. car. 14 Παῦσαι· πάντα θεοῦ δεύτερα. εἶκε Λόγῳ.
Siste. Deo cedunt omnia. cede Deo. [Verbo]

Celebro. Vide Cano. Laudo.

Celer. Celeritas. Celeriter.

Ταχύς. ταχύγουνος. ποδήνεμος. ὠκύς. σύνδρομος. αὔρειξις. ἀελλόπους. ὠκυπέδιλος. ἴκελος ἀύρηξις. ἀελλοπός. πόδας ὠκύς. ταχὺς πόδεσσιν. ὠκύπορος. ποσὶ κραιπνοῖσιν ἐλαφρός. κραιπνός. ἴχνεσι κοῦφος. ὠκύδρομος. ἀερσιπόδης. θοός. ἀερσίπους. ποδάρκης. ποδώκης. ἀργίπους.

Hom. od. ε. „ Καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα οἶδα,
„ Εἰ

„ Εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν, ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε.
„ *Pulcher quidem est corpore, sed hoc non certò scio,*
„ *An etiam celer sit ad cursum, in istâ formâ.* [*in tali pulcritudine.*]

Αὐτίκα κε θηήσαιο ἰδὼν ταχυτῆτά τε καὶ ἀλκήν. *Ibid.*
Statim admiraberis cernens celeritatem & robur.

Ὣς εἰπὼν ταχύγουνος ἐς οὐρανὸν ἤλυθεν Ἑρμῆς. *Nonn 9. Dion.*
Sic locutus celer ad cælum iniit Mercurius.

Λιηνεὺς πρῶτος ὄρουσε ποδήνεμος. ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ *Id. 10. Dion.*
Κισσὸς ἀερσιπόδης καὶ ἐπήρατος Ἄμπελος ἔστη.
Leneus primus proruit celerrimus. Circa ipsum verò
Cissus leui-pes, & amabilis Ampelus stabat.

Καὶ ποδὸς ἰθυπόροιο πεποιθότες ὠκέϊ ταρσῷ. *Ibid.*
Et pedis recti-gradi celeri planta freti.

Λιηνεὺς ἠερίῃσιν ἐπέτρεχε σύνδρομος αὔραις,
ἀγχιφανὴς προθέοντος. — *Leneus aërius currebat comes ventis, Vicinus præcurrenti.*

Ἀλλὰ θεὸς χραίσμησεν. ἐνιπνεύσας δέ οἱ ἀλκήν,
Κοῦρον ἐυτροχάλοιο ταχίονα θῆκεν ἀέλλης.
Sed Deus iuuit, inspiransque ei robur, *Ibid.*
Puerum volubili velociorem fecit procellâ. [*contulit maximam velocitatem*]

Τῶν νέες ὠκεῖαι ὡσεὶ πτερὸν, ἠὲ νόημα. *Hom. od. ή.*
Horum naues [*Phæacum*] *celeres sunt, vt ala, aut cogitatio.*

Homerum sic imitatus est Nonnus de Christo inter discipulos:

Ὡς πτερὸν, ἠὲ νόημα, μετάρσιος εἰς μέσον ἔστη, *Nonn. in Ioann.*
μιτρωθεὶς ἑτάροισι. *Vt ala, aut cogitatio, sublimis in medio stetit, cinctus sociis.*

— Τάχυς ἔδραμεν ἴκελος αὔραις. *Celer cucurrit par ventis.* *Id. 11. Dion.*

Εἴ σε διεπτοίησεν ἀελλοπόδων πόθος ἵππων. *Ibid.*
Si te affecit velocium amor equorũ [*si appetisti equos*]

— ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς. *Pedibus velocibus fretus.* *Ho. Iliad. Ζ.*

Νῶϊ δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ ζεφύροιο θέοιμεν,
ἥν περ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι. — *Nos verò & cũ* *Id. Il. Τ.*

flatu zephyri curreremus, quem aiūt esse leuissimū.

Nonn. 14. Dion. Ῥείη δ' ὠκυπέδιλος ὀρεσαύλῳ παρὰ φάτνῃ.

Rhea vero celer montanum apud stabulum.

Orpheus in hym. — ἴχνεσι κοῦφαι. *Vestigiis leues.* [*pedibus celeres*]

— ὠκύδρομοι ὥς τε νόημα. *Celeres, ut cogitatio.*

Ibid. Nonn. 28. Dion. Ἄλλον ἔτι προθέοντα, πεφυγμένον ἴκελον αὔραις

Λυσσήεις ἐκίχησε, ποδήνεμα γοῦνατα πάλλων,

Εἰς δρόμον Ἰφίκλῳ παναλίγκιος, ὅς ποτ' ἐπείγων

Ταρσὰ ποδῶν, ἀβάτοιο κατέγραφεν ἄκρα γαλήνης,

Καὶ σταχύων ἐφύπερθε μετάρσιον εἶχε πορείην,

Ἀνθερίκων στατὸν ἄκρον ἀκαμπέα ποσσὶν ὁδεύων.

Ὠκύθοος πέλε τοῖος ἀελλόπος.—

Alium adhuc præcurrentem, qui fugerat auris similis,

Furens assecutus est, celerrima genua vibrans,

In cursum Iphiclo simillimus, qui urgens

Plantas pedum, inuia perstrinxit summa serenitatis

[per aërem serenum volitauit]

Et super spicas sublimem tenuit viam,

Aristarum stabile cacumen pedibus peruadens, nec inflectens.

Tam celer cursu erat Ocythous.

Ποδώκης. *Vide Deformis.*

Nonn. 11. Dion. —— ἀργίποσιν δὲ

λείψανα λεῖπε κυσίν. θηρῶν ἄπο θῆρες ἔδωνται. (tur.

Celeribus canibus relinq; reliquias: A feris feræ edā-

— ποδωκείης μετὰ νίκην. *Post victoriam celeritatis pedum.*

Id. 37. Dion. — ἔθηκε ποδῶν ταχυτῆτος ἀγῶνα.

Constituit certamen velocitatis pedum.

Ibid. Ἀνδράσιν ὠκυπόροισιν ἀέθλια ταῦτα γενέσθω.

Viris celeribus præmia hæc sunto.

Hom. Il. ψ'. Ὅς τις ἐλαφρότατος ποσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο.

Quisquis leuissimus pedibus velocibus fuerit.

Ibid. — ὁ γὰρ αὖτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.

Hic enim etiam iuuenes pedibus omnes vincebat.

Id. od. ν'. Φεύγω, ἐπεὶ φίλον υἷα κατέκτανον Ἰδομενῆος,

Ὀρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ

Ἀνέρας

Ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν.
Fugio, quia dilectum filium occidi Idomenei,
Orsilochum pedibus celerem, qui in Creta ampla
Viros solertes vincebat velocibus pedibus.

Ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μεταστὼν, *Id. od. ξ.*
Ἔσσυτ᾽ ἀνὰ πρόθυρον. — *At subulcus raptim pedibus citatis subsequens, festinauit ad vestibulum.*

Ἵπποι ἀερσίποδες. — *Equi celeres.* *Iliad. γ.*

Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς. — *Celeriter pedibus progrediens.* *Hom. od. ε.*

— ὅττι τάχιστα. *Quàm celerrimè.* *Hesiod.*

— ποδωκέστατον ἄλλων, *Celerrimum inter alios.* *Apollon. Argon. α.*

— ζεφύροιο παραιφθάμενον ἀέλλας. *Zephyri prauertebant flatus.* *Id. Arg. β.*

— πνοιῇσιν ἐειδομένους ἀνέμοιο. *Flatibus venti similes.* *Id. Arg. δ.*

[equos]
Αὐτὴ δ᾽ ὠκυτέρη ἀμαρύγματος, ἠὲ βολάων *Ibid.*
ἠελίου, ὅτ᾽ ἄνεισι περαίης ὑψόθι γαίης
σεῦατ᾽ ἴμεν. — *Illa autē velocior splendore aut radijs solis, cū ascendit extremā supra terrā, ad eundū incitabatur.*

—— θοοὶ πόδας ἠνεμόεντας, *Oppian. l. 1. de ven.*
Ἀλλ᾽ ὀλίγοι, βαιοί τε μένος καὶ ἀνάλκιδες ἦτορ.
Celeres pedibus ventosis, [equi Iberi[
Sed exigui, inualidique robore, & imbelles animo.

Αὐτοῖσιν φορέουσιν ἴσον τάχος οἰωνοῖσιν. *Ibid. l. 3.*
Ipsis auibus æqualem habent celeritatem.

Vide egregiam descriptionem celeritatis nauigij Vlyssis, in Homero Odyss. ν.

Celo. Reticeo.

Κεύθω. κρύπτω. ἐπικεύθω. σιγάω. ἔχω σιγῇ. κεύθω σιγῇ. ὑποκλέπτω. Plura inferius in exemplis.

Τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, οὐδ᾽ ἐπικεύσω. *Hom. Il. α.*
Propterea tibi promptè sermonem eloquar, nec celabo.

Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω. *Id. Iliad. α.*
Eloquere, neu conde animo, vt sciamus ambo.

Εἰπὲ δὲ, μὴ κρύψῃς, τεὸν οὔνομα, καὶ τεὸν πάτρην. *Musæus.*

Dic

Dic verò nomen tuum & tuam patriam, ne celaueris.

Idem. Ἕλκος ὑποκλέπτων. — *Vulnus celans.*

Apollon. Argon. γ. Ἀλλ᾽ ὄμοσον γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν, ὅ, ττί τοι εἴπω, σχήσειν ἐν θυμῷ. — *Sed iura per cælum & terram, te quidquid dixero*

Retenturum in animo. [nemini dicturum, celaturum]

Ibid. Ἀλλ᾽ ἴθι· κεῦθε δ᾽ ἐμὴν σιγῇ χάριν. —

Sed vade: occulta silentio meam gratiam. [meum in te beneficium]

Hom. od. λ. „ Μὴ δ᾽ οἱ μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν, ὅν κ᾽ εὖ εἰδῇς·

„ Ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.

„ *Ne illi sermonem omnem dicas, quem bene scieris:*

„ *Sed hoc quidem dic, illud verò occultum retine.*

Sunt quæ dicere, sunt quæ celare expediat.

Id. od. ν. Μηδέ τῳ ἐκφάσθαι μήτ᾽ ἀνδρῶν, μήτε γυναικῶν πάντων, οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ ἦλθες ἀλώμενος —.

Nec cuiquam aperias, nec virorum, nec mulierum

Omnium, cur errans huc veneris. [Cela omnes causam tui aduentus]

Nonn. 18. Dion. Γινώσκω σέο πῆμα, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις. δάκρυα σὰς ὀδύνας μαντεύεται. αὐσταλέοι δὲ πότμον ἐοῦ Σταφύλοιο τεοὶ βοόωσι χιτῶνες.

Agnosco tuum malum, tametsi occultare cupias.

Lacrymæ tuos dolores indicant. [vaticinantur] Squalidæ autem

Tuæ vestes Staphyli tui mortem clamant.

Phocylides „ Γλώσσῃ νοῦν ἐχέμεν· κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν.

„ Attende linguæ: occultum sermonē in animo cōtine.

Hom. od. τ. Ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ, σίγα, μή τις τ᾽ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.

Sed postquam animaduertisti, & tibi Deus menti iniecit [reuelauit]

Tace, ne quis alius in ædibus audiat. [me in patriam reuertisse]

Ibid. „ Οἶσθα μὲν οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον, οὐκ ἐπιεικτόν.

„ Ἕξω δ᾽, ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος, ἠὲ σίδηρος.

„ *Scis quidem qualis mihi sit animus constans, non cedens.*

cedens. [ad secreta facilè reuelanda]

,, *Continebo verò, tanquam solidus aliquis lapis aut ferrum. [Nemini prorsus aperiam]*

Ἀλλ᾽ ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν. *Ibid.*

Sed tene silentio sermonem, & diis committe.

Τηλέμαχος δ᾽ ἄρα μιν πάλαι ἤδεεν ἔνδον ἐόντα. *Odyss.* ψ.

ἀλλὰ σαοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἔκευθε.

Telemachus iam antè sciebat eum intus esse [patrem Vlyssem].

Sed prudenter cogitata patris occultabat.

Εἰπέ μοι εἰρομένῃ· τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει; *Ibid.*

Dic mihi sciscitanti: Quid tibi mens intus occultat?

Ceno. Cena. Cenam apparo.

Δειπνέω. δορπέω. δεῖπνον αἱρέομαι. αἴνυμαι δόρπον.

Τὼ δ᾽ αὖτ᾽ ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
δορπείτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἀνέρες ἄλλοι. *Hom. od.* ο.

In stabulo autem Vlysses & egregius subulcus
Cenabant: & apud illos viri alij cenitabant.

— εἴπω δὲ γυναιξὶν, *Ibid.*

δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλις ἔνδον ἐόντων.

Dicam fœminis, vt cenam in ædibus apparent, ex ijs duntaxat, quæ domi sunt. [.i. vulgarem, domesticam familiarem]

Siue vt Eustathius: ἐπενεχθήσεται οἰκείως καὶ τὸ ἐφεξῆς. Inferetur familiariter & simpliciter. *Idem de voce* τετυκεῖν *ita scribit:*

Τὸ δὲ τετυκεῖν, χρήσιμον μὲν εἰς μόνον μέτρον. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ τύκω, ὅθεν καὶ τὸ τετύκοντο. καὶ ἔστι δεύτερος μέλλων ἀπαρέμφατος, τοῦ τύκω, ἢ τετύκω Ἰωνικῶς. μᾶλλον μὲν οὖν γοργότερον εἰπεῖν, ἐκ τοῦ τεύχω γίνεται τυχεῖν καὶ ἀναδιπλασιασμῷ καὶ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν κατὰ Ἴωνας τετυκεῖν. Ita Eustathius.

Δεῖπνόν τ᾽ ἐντύνοντο.— *Cenamque parabant.* *Ibid.*

Δεῖπνον δὲ, κρέα τ᾽ ὀπτὰ, καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος *Theocr. idyll.* 24.

Δωρικὸς ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσαι.

Cena verò, carnes assa, & magnus in canistro panis

Doricus,

Doricus, qui facilè hominē arborum fossorē satiaret.

Ibid. — τυννὸν ἀνδὸς πυρὸς αἴνυτο δεῖπνον.

Tennem sine igni cenam sumebat. [*paruulam*]

Pindar. 1. Nem. Ἔνθά μοι ἁρμόδιον Δεῖπνον κεκόσμηται. *Ibi mihi congrua Cena instructa est.*

Oppian. 2. de piscat. — ξυνὸν δ᾽ ἅμα δεῖπνον ἕλοντο.

Communem simul cenam sumpserunt.

Lucian. 2. epigr. Τὸν τοῦ δειπναρίου νόμον οἴδατε· σήμερον ὑμᾶς
Αὖλε καλῶ καινοῖς δόγμασι συμποσίου.
Vos cenæ legem nostis: hodie vos
O Aule inuito nouis legibus conuiuij.

Hom. od. η. Ἥ οἱ πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.

Quæ illi ignem accendebat & cenam intus parabat.

Id. od. ξ. Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ δειπνηστὸς ἔην, καὶ ἐπήλυθε μῆλα
πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν. — *Sed cùm cenandi tempus esset, & pecora ex agris vndique rediissent.*

Ibid. Ἔρχεσθε πρὸς δῶμαθ᾽, ἵν᾽ ἐντυνώμεθα δαῖτα·
„ Οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἑλέσθαι.
Venite domum, vt adornemus conuiuium,
„ *Nec enim est malum, cenam sumere in tempore.*

Certamen. Ludi. Certaminis præmium.

Ἀγών. ἄεθλος. ἄεθλον. ἀέθλιον. ἆθλος. ἆθλον. ἀεθλοσύνη.

Hesiod. 2. epigr.

Ἔνθα δ᾽ ἐγὼν ἐπ᾽ ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος,
Χαλκίδα τ᾽ εἰσεπέρησα, τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
Ἄθλ᾽ ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες. ἔνθά με φημὶ
Ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ᾽ ὠτώεντα.
Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃς Ἑλικωνιάδεσσ᾽ ἀνέθηκα.
Illuc ego ad certamina bellicosi Amphidamantis [*facta in eius funere*]
In Chalcidem traieci. Multa porrò proclamata
Præmia posuerant filij magnanimi [*in honorem patris Amphidamantis*]
Dico me tū carmine victorē, retulisse auritū tripodē,
Quem ego Musis Heliconiadibus dedicaui.

Nota in tertio versu posse per ἆθλα etiā intel-

ligi

ligi certamina, vt quidam interpretes verterũt.

Τίς κάμε τοῖον ἀγῶνα; τίς ἴκελος ἔπλετο Βάκχου;
Quis tale confecit certamẽ? Quis fuit similis Dionysio? Nonn. 25. Dion.

Νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν Hom. od. θ.
πάντων, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων,
πύξ τε, παλαιμοσύνῃ τε, καὶ ἅλμασιν, ἠδὲ πόδεσσιν.
Exeamus nunc, & certamina experiamur
Omnia, vt hic hospes referat amicis suis,
Domum reuersus, quantum alios superemus,
Pugilatu, & lucta, & saltu, & cursu.

Nota Aristarchum, teste Eustathio, παλαιμοσύνη voluisse, non παλαισμοσύνη.

Φαιήκων οἱ ἄριστοι ἀέθλια θαυμανέοντες. Ibid.
Phaacũ præstantissimi certamina spectaturi. [admiraturi]

Δεῦρ' ἄγε, καὶ σύ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων, Ibid.
εἴ τινά που δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους.
„ Οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος, ὄφρά κεν ἦσιν,
„ Ἢ ὅ τι ποσσίν τε ῥέξει, καὶ χερσὶν ἑῇσιν.
Eia age, & tu, ô hospes pater, experire certamina,
Si quod nosti, Decet enim te nosse certamina.
„ *Siquidẽ nõ est maior viri gloria, quoad vixerit,* [fuerit.]
„ *Quàm si pedibus & manibus suis strennuè egerit.*

Οὐ γάρ σ', οὐδὲ ξεῖνε δαήμονι φωτὶ ἐΐσκω Ibid.
ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται.
Non enim te, ô hospes, non te assimilo homini perito
Certaminum, cuiusmodi inter homines multa sunt.

Vox est irritantis Vlyssem ad certamen, vtque ipsemet hîc Vlysses vocat, μῦθος θυμοδακής. Sermo animum-mordens.

„ Κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσίν, ἤπερ ἄεθλοι. Ibid.
„ *Mihi magis in animo sunt dolores, quam ludi.*
„ Ἀλλὰ καὶ ὣς κακὰ πολλὰ παθών, πειρήσομ' ἀέθλων.
„ Θυμοδακὴς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπών.
„ *Sed & sic multa mala passus, periclitabor certamina,*
„ *Mordax enim verbũ dixisti, & dicto tuo me stimulasti.*

— τὸν δ' οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσσων, Theocr. idyll. 24.

θαρσαλέως

θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι·
τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ.
Quem nec eminus intuens quispiam,
Confidenter expectasset pugnantem in certamine.
Tale terribili vultui inerat supercilium!

Hom. Il. ζ. Ἀλλ' ὅγ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο.—
Sed hic ad certandum prouocabat.

Ἀνακόπτειν ἀεθλοσύνην. *Interrumpere certamen.* Nonn. 48. Dion.

Παῖς ἐναγώνιος.—*Puer certaminis studiosus.* Pind. 6. Nem.

De ludis ac certaminibus, vide Hom. Iliad. ψ. & Odyss. θ. & τ. Item Q. Calabrum l. 4. & Nonnum 37. Dion.

Nota etiã hæc tria ἆθλον. ἄεθλον. ἀέθλιον. in neutro gen. sæpius vsurpari pro pręmio certaminis, quàm pro certamine, sicque vsurpata habes Iliad. ψ.

Il. ψ. Ἀλλ' ἄγε δή οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιεικές,
δεύτερ'. ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.
Verùm age, demus ei præmium, vt par est,
Secundũ. Primas autẽ ferat Tydei filius. [*Diomedes*]

Ibid. —δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον.
Do tibi hoc præmium.

Ibid. Ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Sic locutus in manibus posuit : [*præmium*] *hic verò gaudens accepit.*

Ibid. Παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἶσ' ἀνελέσθαι.
Cessantes [*à certamine, Aiacem & Diomedem*] *iusserunt.* [Achiui] *præmia æqualia capere.*

Vide plura eod. lib. Iliad. ψ. & alijs suprà citatis, de donatione & receptione præmiorum. Item infrà, Præmium.

Cesso.

Cesso. Desino. Desisto.

Μεθίημι. παύω. παύομαι. λήγω. ἀπολήγω. ἴσχομαι. λωφέω. ἀπέχομαι. ἀποπαύομαι. ἀμπαύομαι. ἀμπαύω. ἀναπαύω.

» Μήτ' αἰσχρόν ποτε μηδὲν, ὃ πλείοσιν εὔαδε, ῥέξῃς. Nazianz.
» μήτ' ἀγαθοῦ λήξειας, ὃ κεν συγέουσι κάκιστοι.
» *Nunquam turpe quid facias, quod pluribus placeat:*
» *Nec a bono desistas, quod improbi oderint.*

Ἦ ἐ ἑκὼν μεθίης, καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων; Hom. od. δ.
An volens cessas, & oblectaris dolores patiens? [oblectaris doloribus?]

— ἵν' ἤδη χώωνται, ἀπολήξωσι δὲ πομπῆς Id. od. ν.
ἀνθρώπων. — *Vt iam cessent, & desistant à comitatu hominum.*

Ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες, Id. od. θ.
ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος. ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
Sed age, hic quidem cesset, vt simul oblectemur omnes
Hospitio excipientes & hospes. Quoniam multo sic est melius.

Λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος. — *Contumeliâ abstinere dolorificâ.* Id. od. σ.

Οὐκ ἔτ' ἀπολήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα; od. τ.
Non adhuc cessabis meum genus interrogare?

Ἀλλά μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι.
Sed mihi non obtemperabant, vt à malis manus abstinerent. od. χ.

Ἴσχεο, μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔτα χαλκῷ. Ibid.
Abstine, neue hunc innocentem ferro vulneres.

Οὐδὲ μάχης Διόνυσος ἐλώφεεν. — *Neq; Dionysius à pugna desistebat.* Nonn. 29. Dion.

Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, Iliad. α.
πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην,
ἀπριάτην, ἀνάποινον. — *Neq; hic à peste [immittẽda] graues manus abstinebit, [Apollo] quàm patri caro reddat [Agamemnon] nigram oculis puellam, sine redemptione, sine pretio.*

— ἐγὼ

Orpheus Argon. —ἐγὼ δ᾽ ἄμπαυον ἀοιδῆς. *Ego autem cessaui à cantu.*

Hom. Il. Σ Αἴκε σ᾽ ὑποδδείσαντες ἀποσχῶνται πολέμοιο.
Si te subueriti à prælio desistant.

Iliad. τ. Ὁππότε κὲ μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται.
Quum aliqua cessatio à bello fuerit.

Callimac. in hym. —καὶ οὐκ ἀνέπαυσε διωκτύν. *Nec destitit à persecutione.*

Hom. Il. ι. Ἀλλ᾽ ἄγε λῆγ᾽ ἔριδος.—*Verum age, desine contentionis.*

Id. hym. 31 — παύσαντο δ᾽ ὀιζυροῖο πόνοιο. *Cessarunt ab ærumnoso labore.*

CHRISTVS.

Χριστὸς. ἐπουράνιος ἄναξ ποιμὴν πανυπέρτατος. θεηγενὴς βασιλεύς. ἀμνὸς θεοῦ παγγενέταο. θεοῦ γόνος ἀειζώοιο. σωτὴρ λόγος. σαωτὴρ. ζωοδότης. φάος μερόπων. εἰκὼν ἀθανάτοιο πατρὸς. Λόγος οὐράνιος. θεοῖο Λόγος ἀφθιτόμητις. θεοῦ πατρὸς υἱὸς ἀμύντωρ. Vide Incarnatio. Φόως μέγα πατρὸς ἀνάρχου. σοφίη ἀπειρέσιος. *Sapientia infinita,* Synesius hymno 7. Πατρὸς αἰωνοτόκου κοσμογόνος κόρος. *Patris seculorum conditoris, mũdi-opifex filius.* Ibid. Ἰησοῦς Σολυμήϊος. *Iesus Solymitanus.* Ibid. Κοίρανος εἰρήνης. *Rex pacis.* 4. epigr. Παμμεδέοντος εὺς παῖς. *Cuncta regentis bonus filius.* Damascen. Θειογενὴς Λόγος. *Deo genitum Verbum.* Idem.

Nazianz. Ἔνθα Χριστὸς ἔλαμψε, βροτοῦ γόνος, ἄχρονος υἱός.
Vbi Christus illuxit, hominis soboles, expers temporis filius.

Apollin. Psal. 4. Αὐτὸς ἐπουράνιός μευ ἄναξ βοόωντος ἀκούσει.
Ipse me rex cælestis clamantem audiet.

Id. Psal. 5. Μύθων ἡμετέρων πανυπέρτατε κέκλυθι ποιμήν.
Verba mea supreme pastor exaudi.

Nonn. in Ioann. Ὅς καὶ δαινυμένοιο θεηγενέος βασιλῆος.
Qui & epulante Deogenito rege.

Idem. Ἠνίδε παγγενέταο θεοῦ σχεδὸν ἀμνὸς ἐχέφρων.
Ecce omniparentis Dei propè agnus sapiens.

Idem. Ὅττι θεοῦ γόνος οὗτος ἀειζώοιο τοκῆος.
Quod hic Dei filius perennitui patris.

Nazianz. 1. car. Εἴτε καινοῖς ἐθέλων, σῶτερ Λόγε, ἡμετέροισι

παιδεύσαι

παιδεῦσαι θνητοὺς βιότου συγέειν κακότητα.
Sine cupis, ô Verbum saluator, malis nostris
Docere mortales, vt vitæ oderint prauitatem.
Σῆμα φέρων θεότητος, ὅτ' ἐκ χθονὸς ἄλτο σωτήρ. *Ibid.*
Signum ferens deitatis, cùm è terrâ exiluit Saluator.
Υἱὲ θεοῦ, σοφίη, βασιλεῦ, λόγε, ἀτρεκίη τε, *Ibid.*
Εἰκὼν ἀρχετύποιο, φύσις γεννήτορος ἴση,
Ποιμὴν, ἀμνὲ, θύος τε, θεὲ βροτὲ, ἀρχιερεῦ τε
Fili Dei sapientia, rex, Verbum, veritasque,
Imago archetypi, natura patri æqualis,
Pastor, agne, sacrificium, Deus, homo, Pontifexque
— τὰ δ' ἔπειτα μελήσει *Naziant.*
Χριστῷ ζωοδότῃ. — *Hæc autem postea curæ erunt Deo, vitæ-datori.* *car. 30.*
Χριστὲ φάος μερόπων. — *Christe hominum lumen.* *Idem.*
Πατρόθεν ἐκλάμπων μεγάλοιο νόου Λόγε, φέρτερε μύθου, *Id. car. 55.*
Φωτός τ' ἀκροτάτου φῶς ἄκρον, οἰογόνε,
Εἰκὼν ἀθανάτοιο πατρὸς, καὶ σφρηγὶς ἀνάρχου.
De patre emicans magnæ mentis Verbum, præstantius sermone,
Et luminis supremi lumen supremum, vnigena,
Imago immortalis patris, & sigillũ carentis-principio.
Οὐ θέμις, οὐδ' ἐπέοικε θεοῦ βροτὸν ἐκγεγαῶτα, *Id. car. 61.*
Οὐρανίοιο Λόγοιο καλὴν καὶ ἄφθιτον εἰκὼ
Τὴν νοερὴν, νοερῶν τε δαήμονα, ὑψικέλευθον,
Εἰδώλοις κενεοῖσιν ὑποκλίνεσθαι ἀθέσμως.
Non est fas, non decet hominem Deo progenitum,
Cælestis Verbi pulcram & incorruptam imaginem
Intelligentem, & intellectualium scientem, ad alta tendentem
Idolis inanibus contra ius inclinari. [*idola colere*]

N. εἰκὼ pro εἰκόνα. .i. imaginem. sicut δῶ. pro δῶμα. per apocopen.

— πᾶσι θεοῖο βοᾷ Λόγος ἀφθιτομήτις· *Id. car. 62.*
Σπεύσατ' ἐπὶ Τριάδος γνῶσιν ἐπουρανίης.
Omnibus clamat Dei Verbum sempiterni consilij:
Festinate ad Trinitatis cælestis notitiam.

Id. 1. arc. — ὑὸς ἀνάρχου
οἶος, καὶ μούνοιο μονώτατος ἰσοφέριστος.
Filius principio carentis vnicus, & solius solus æqualissimus.

Id. 4. arc. — εὖτε θεοῖο μέγας Λόγος ἐξεκάλυψεν.
Quando Dei magnum Verbum reuelauit.

Prodrom. Παρθενικῆς Μαρίης υἱὸν θεὸν ἔνδοθι φάτνης,
Ἄγγελοι, ἀστρολόγοι, βουθρέμμονες ἀμφεκύνησαν·
Virginis Mariæ filium Deum in præsepi,
Angeli, astrologi, pastores adorarunt.

Idem. Εἰμὶ θεοῖο λόγοιο διήκονος. —*Sum Dei verbi minister.*

Idem. Εἴσιδε Χριστὸν ἄνακτα, φόως μέγα πατρὸς ἀνάρχου.
Vidit Christum regem, lumen magnum patris principio-carentis.

S. Ioann. Damasc. Εὐεπίης μελέεσσιν ἐφύμνια ταῦτα λιγαίνει,
Υἷα θεοῦ, μερόπων εἵνεκα, τικτόμενον
Ἐν χθονὶ, καὶ λύοντα πολύστονα πήματα κόσμου.
Ἀλλ' ἄνα ῥυτῆρας ῥύεο τῶνδε κακῶν.

Billius. *Versibus his colitur soboles æterna tonantis,*
Christus, qui fieri non dubitauit homo:
Solueret vt miseri moriens incommoda mundi,
His hunc solue malis, qui canit ista, Deus.

Synesius 3. hym. Ἀμφιφαὲς φῶς. *Lux vndique lucens.*

Id. hym. 5. Ἀνθρώπων σωτήρ. *Hominum saluator.*

Nazianz. 3. arc. Ἐκπεφυὼς μεγάλοιο θεοῦ Λόγος. —*Verbum magno Deo genitum.*

Synesius hym. 6. Θεὸν ἀμβρότου θεοῦ κύδιμον υἷα,
Μόνον ἐκ μόνου πατρὸς παῖδα θορόντα,
Στεφανώσω σοφοῖς ἄνθεσιν ὕμνων.
Deum immortalis Dei inclytum filium,
Solum à solo patre filium exilientem, [genitum]
Coronabo pulcris floribus hymnorũ [hymnis celebrabo]

Id hym. 7. Ibid.

Γόνε κύδιμε παρθένου.	*Virginis inclite fili.*
Ὑμνήσομεν ἄφθιτον	*Immortalem canemus*
Θεὸν, υἷα θεοῦ μέγαν,	*Deũ, filium Dei magnum,*
Αἰωνοτόκου πατρὸς,	*Secli conditoris patris,*
Τὸν κοσμογόνον κόρον.	*Mundi-conditorem filium.*

Μυσέα

Μνώεο Χριστὲ,	*Memento Christe,*	*Id. hym. 10*
Υἷε θεοῖο	*Soboles Dei*	
Ὑψιμέδοντος,	*Altè-dominantis,*	
Οἰκετέω σέο	*Famuli tui,*	
Κῆρ' ἀλιτροῖο.	*Sorte peccatoris,*	
Γράψαντος τάδε·	*Hæc perscribentis.*	
Καί μοι ὄπασσον	*Et mihi præbe,*	
Λύσιν παθέων	*Exolui cupiditatibus,*	
Κηριτρεφέων.	*Cor depascentibus.*	

„— ὁμόζυγα δ' οἶον ἐδέγμην
„Χριστὸν, ὃς ἀζυγέας περιπτύσσεται ἔξοχον ἄλλων. *Nazianz. 2. car.*
„*Solum autem sponsum accepi*
„*Christum, qui virgines præ alijs complectitur.*
— Χριστοῖο περιδράσσεσθαι ἔοικεν, *Id. 3. car.*
ἔμπεδον ἐμπεφυῶαν ἀειζώοισι πόθοισι.
Christum te complecti conuenit,
Constanter inhærentē perenniuinis amoribus. [*ô virgo*]

Nazianzeni in Christum pietas & amor.

„Χριστὸν ἔχω πνοιὴν, Χριστὸν σθένος, ὄλβον ἀγητὸν, *Idem.*
„Ὅς με καὶ ὠπήεντα καὶ ἀϊδρομέοντα τίθησι·
„Κείνου δ' ἐκτὸς ἅπαντες ἐτώσια παίγνια θνητοὶ,
„Καὶ νέκυες ζώοντες. ὀδωδότες ἀμπλακίῃσιν.
„Οὐδὲ γὰρ ἠέρος ἐκτὸς ἴδες πωτώμενον ὄρνιν.
„Οὐδὲ μὲν ὕδατος ἐκτὸς ἁλίδρομος ἔπλατο δελφίς.
„Ὣς οὐδὲ Χριστοῖο δίχα βροτὸς ἴχνος ἀείρει.
„*Respiro Christum, Christus mihi robur, opesque,*
„*Qui facit, vt videam peragamq́; beatius æuum:*
„*Quo sine mortales, vanissima ludicra, cuncti,*
„*Nilq́; aliud quam viua cadauera, olentia noxis,*
„*Aëre nam dempto haud cernas voltare volucres:*
„*Pontiuagus nec aquis sine peruolat æquora delphis:*
„*Sic, nisi cum Christo, nullus vestigia tollit.*
Ὃς δούλου μορφὴν ἀνεδέξατο, καὶ θανάτοιο *Nazianz.*
Γεύσατο, καὶ ζωῆς δεύτερον ἠντίασεν, *4. car.*
Ὢν θεὸς, ὢν ζωῆς ταμίης, αἰῶνος ὕπερθεν,
Εἰκὼν ἀθανάτου πάντοτε πατρὸς ὅλη,
Ὄφρα με δουλοσύνης τε λύσῃ θανάτοιό τε δεσμῶν,

Κρείσσονα πρὸς ζωὴν ἔμπαλιν ἐρχόμενον.
Qui serui formam accepit, & mortem
Gustauit, & vitam denuo recepit,
Cùm esset Deus, vitæ dispensator, ano superior,
Tota semper imago Patris immortalis,
Vt me seruitute exolueret, mortisque vinculis,
Ad meliorem vitam reuertentem.

Addi possunt ad imitationem Homeri, Orphei, & aliorum, hæc sequentia.

Μαρίης ἀγλαὸς υἱός. θεοῦ ἐρικυδὲς τέκνον.
θεὸς αἰειγενέτης. θεοῦ υἱὸς ὕπατος καὶ ἄριστος.
ποιμὴν κόσμου. δεσπότα κόσμου. δεῖκτα δικαιοσύνης.
εἰκὼν παγγενέταο θεοῦ. ψυχῶν ἀναγωγεύς.
Θεοῦ κύδιμος υἱός. Παρθένου ἄμβροτος υἱός.
Mariæ clarus filius. Dei perquam gloriosa soboles. Deus ab æterno genitus. Dei sũma atq; optima proles. Pastor mundi. Dominus orbis. Demonstrator iustitiæ. Imago Dei omniparentis. Animarum reductor. Dei natus gloriosus. Virginis filius immortalis.

Cibus. Dapes. Epulæ.

Ὄνειαρ. εἶδαρ. σῖτον. ἐδωδή. βρωτύς. βρῶσις. ἐδητύς. βρωμή. τροφή. δαίς. ἔδεσμα. δεῖπνον. φορβή.

Hom. od ξ. Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα, προκείμενα, χεῖρας ἴαλλον.
Hi verò in epulas paratas, appositas, manus mittebant.

od. ψ. Εἰσόκε τοὺς ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν,
ἀνέρας, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν.
Donec ad eos perueniam, qui ignorant mare,
Viros, qui cibum non sale mistum edunt.

Iliad. τ. „ Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
„ Ἄκμηνος σίτοιο, δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι.
„ *Nec enim vir toto die, ad solem vsque occiduum,*
„ *Ieiunus à cibo, poterit contrà pugnare.*

Ibid. „ Ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
„ Ἄνδρασι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει.
„ *Qui autem vir vino saturatus & cibo fuerit,*

„ *Cum*

„ *Cum viris hostibus tota die pugnauerit.*

Ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνετον. — *Vos autem ad cibum festinate.* Ibid.

„ Οὐ πελάγη πλώουσιν, ἀπειρέσιο εἵνεκα γαστρὸς, Nazianz. 2. car.
„ Γαστέρος ἀρχεκάκοιο. τροφὴ μία πᾶσιν ἀρίστη,
„ Δαίνυσθαι μεγάλοιο θεοῦ νόον, ἠδὲ φαεινῆς
„ Ἕλκειν ἐκ Τριάδος σέλας ἄπλετον.—
„ *Non pelagus nauigant, indomiti causa ventris,*
„ *Ventris malorum initij.* Alimentum *vnum omnibus optimum,*
„ P*asci magni Dei intelligentia, & trahere*
„ *A coruscante Trinitate magnum splendorem.*

—— καὶ βρῶσιν ἅλις καὶ εἵματ' ἔδωκαν. Apollon. Argon 4.
Et cibi satis & vestium dederunt.

— νεπόδεσσι δ' ἡ πᾶσιν ἔασι Oppian. l. 1 de piscat.
δαῖς ἀγαθή. — *Piscibus autem omnibus sunt bonus cibus.* [*apua pisciculi*]

— πῖον ἔδεσμα. *Pingue edulium.* Callim. 1. hym.

Πολλάκι δεῖπνον ἔθηκαν ἀμετροβίοις κορώνεσσιν. Nazianz. car. 61.
Sæpe epulum fecerunt longæuis cornis. [*cibus ijs fuerunt*]

„ Φορβὴ δ' οὔποτέ σοι κέαρ ἔπλετο, ἧς δίχα, θνητὸν Idem 7. arcan car.
„ Ζώειν, πάμπαν ἄπιστον· ἐπεὶ σθένος ἐστὶν ἐδητύς. (lẽ
„ *Cibus nũquã tibi fuit animus, sine quo,* [*cibo*] *morta-*
„ *Viuere, omnino incredibile: siquidem robur est cibus.* [*dat robur*]

Refutat Philosophos definientes animam esse, id sine quo viuere non possumus. Vnde sequeretur cibum esse animam.

Οὐδὲ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος, Hom. Batrach.
οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποθέουσιν.
Nec caseus recens ex dulci lacte,
Nec bonum libum, quod & beati appetunt.

Ἀηρὸν μὲν ζώουσι, καὶ ἄμβροτον εἶδαρ ἔδουσι. Hom. 3. hym.
Dii quidem viuunt & immortalem cibum edunt.

Ἀκρὶς Ἰωάννου δ' ἡ τροφὴ, καὶ κηρίον ἦεν Nazianz. 3. car.
ἄγριον ὑψιλόφων δ' ἡ τρίχες ἔσθημα καμήλων·

καὶ δόμος, οὐρανὸς εὐρύς· ἐρημαῖαί τε χαμεῦναι.
Ioannis cibus erat locusta, & mel
Siluestre: vestis autem, pili alticeruicum camelorum:
Et domus; cælum amplum: & lectus, humi-cubatio in deserto.

Id. 4. car. „ Πολλοὶ μὲν στενάχουσι σιδηρείοις ὑπὸ δεσμοῖς·
„ Ἄλλους δ' αὖ τέφρην πυνθάνομ' εἶδαρ ἔχειν.
„ *Multi quidẽ [viri sancti] sub ferreis vinculis gemũt:*
„ *Alios autem audio cinerem pro cibo habere.*

Id. 17. „ Οὔτε μίη πάντεσσιν ὁμῶς φίλον ἔπλετ' ἐδωδή.
„ Οὔτε Χριστιανοῖς εἷς βίος ἁρμόδιος.
„ *Nec vnicus cibus similiter omnibus gratus est:*
„ *Nec vnica vita Christianis omnibus congrua est.*

Aliud alij vitæ genus placet.

Hesiod. 1. oper. Δεῖπνον δ', αἴ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι ἠὲ μεθήσω.
Aut faciam te cibum si velim, aut dimittam.

Ita accipiter, luſciniæ.

Cingo. Cingulum.

Μιτρόω. ζώννυμι. περισφίγγω. ζωστῆρι συνέεργω. ζῶμα περικαταβάλλω.

Nonn. in Ioann. Εἵματι δαιδαλέῳ λαγόνας μιτρώσατο Σίμων.
Simon veste varia lumbos cinxit.

Ibid. Κουρίζων ἔτι Πέτρε τεὴν ἐζώννυσο μίτρην.
Petre, cùm esses adhuc iuuenis, cingebas te tuo cingulo.

Ibid. Καί σε περισφίγξουσιν ἀφειδέες ἀνέρες ἄλλοι.
Et te cingent immites viri alij.

Hesiod. 1. oper. Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Cinxit vero & ornauit [Pandoram] Dea glaucocula Minerua.

Hom. od ξ. Ὣς εἰπών, ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα.
Sic locutus cingulo celeriter tunicam constrinxit.

Apollin. Psal. 92. — ἐρατεινὸν ἄναξ ἐζώσατο κάρτος.
Rex amabili præcinxit se fortitudine.

Iliad. ψ. Ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν. —
Primo autem ei cingulum circumposuit. [circũiecit]

Ibid. Τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα.

Hi

Hi autem succincti iuerunt in medium certaminis locum. [*Aiax & Vlysses luctaturi.*]

Circumdo. Ambio.

Κυκλόω. περιστιχάω. ἀμφέπω. στεφανόω. μιτρόω. περιστέφω. περικυκλόω. κυκλόομαι.

„ Οἵ μέ ποτ' ἐξελάοντες ἐκυκλώσαντο μολόντες. *Apollin. Psal. 16.*
„ *Proiicientes me, nunc circumdederunt me.*
„ Ἐχθροὶ θυμὸν ἐμοῖο περιστιχόωντες ἔρυκον. *Ibid.*
„ *Inimici mei animam meam circumdederunt.*
„ Ὠδῖνες θανάτοιο περιστιχόωντο βαρεῖαι. *Id. Psal. 17.*
„ *Dolores mortis circumdederunt me.* [*graues*]
„ Ταρταρίων μ' ὠδῖνες ἐκυκλώσαντο βερέθρων. *Ibid.*
„ *Dolores inferni circumdederunt me.*
Μιτρωθεὶς ἑτάροισι.— *Circũdatus sociis:* Vide Celer. *Nonn. in Ioann.*
Νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται. *Hom. od. κ*
Insulam, quam pontus immensus circumdat.
— ἄλλοθεν ἄλλος
μέσσον ἐκυκλώσαντο περισταδόν.— *Q. Cal. l. 12.*
Aliunde alius medium ambierunt circumstantes.
Ἑβραῖοι στεφανηδὸν ὁμόζυγες εἰν ἑνὶ χώρῳ *Nonn. in Ioann.*
Χριστὸν ἐκυκλώσαντο.— *Hebræi in vno loco in orbem congregati, Christum circumdederunt.*
Πάρνησον νιφόεντα περιστέφει ἐννέα κύκλοις. *Callimac. in Delum.*
Parnasum niualem circumdat nouem orbibus. [*immanis serpens*]
„ Ὧι ῥα θεὸς μεμέληντ', ἔλεος περικυκλώσειε. *Apollinar. Psal. 31.*
„ *Cui Deus cordi est, eum misericordia circumdabit.*
Ἀμφί με κυκλώουσι, βαθύρροον οἷά περ ὕδωρ, *Id. Ps. 87.*
Πάντοθεν ἀμφιβαλόντα πανημαδὸν ἔνθα καὶ ἔνθα.
[δείματα.]
Circumdederunt me, vt aqua profundiflua,
Vndiq; circumiecti, tota die, hic & illic. [*terrores tui*]

Circumspicio. vide Video.

Ciuis.

Πολίτης. πολιήτης. ἀςός.

Iliad. χ. —Στενάχοντο πολῖται. *Ingemiscebant ciues.*

Nonn. 14. Dion. Καὶ Φρυγίης ναέτηρα καὶ Ἀσκανίης πολιήτην
Κοιρανίης δαπανῆτος ἀπὸ ζεύξειε λεπάδνων.
Et Phrygiæ incolam, & Ascaniæ ciuem,
Grauis imperij iugo subduceret.

Iliad. λ. — ἀςοῖσιν ἀρήγων. *Ciuibus auxilians.*

Coluthus. Δέξατο νοςήσαντα τὸν ἀρχέκακον πολιήτην.
Suscepit reuersum mali-auctorem ciuem.

Nonn. in Ioann. 17. „ Γνήσιοι αἰθέρος εἰσὶ, νόθοι κόσμοιο πολῖται.
„ *Genuini sunt ciues cæli, spurij vero mundi.* [**Apostoli & boni Christiani**]

Clam.

Κρυφηδὸν. λάθρη. κρύβδα. λάθρα.

Hom. od ξ. — Ἠ' ἀμφαδὸν, ἠὲ κρυφηδόν. *Aut palam aut clam.*

Q. Cal. l. 5. — ἀδελφεῷ ἄγχι παρεςὰς,
Κρύβδ' ἄλλων Δαναῶν τοῖον ποτὶ μυθὸν ἔειπε.
Fratri prope adstans, clam alijs Danais, tali cum sermone affatus est.

Id. l. 6. Λάθρη ἑοῖο τοκῆος. — *Clam patre suo.*

Nazian. 1. car. Λάθρα καὶ ἀμφαδίην κλέπτων φρένας ἐσθλὰ νοεῦσας.
Clamque palamque animum fallens bona commeditantem. [dæmon]

Clamo. Clamor.

Βοάω. ἀλαλάζω. ἠπύω. αὔω. γεγωνέω. ἀνακραζω. ἰάχω. ὁμοκλέω. ἰύζω. αὐτέω. βωςρέω.

Apollin. Psal. 87. Ἠ'μάτιος βοόω καὶ πάννυχος εἰς σὲ λιτῆσιν.
Die clamo & nocte totâ, ad te in precibus. [ô Deus]

Hom. od. θ. Σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι.
Horrendè clamauit, & vociferatus est ad omnes Deos.

Ταρβαλέος

Ταρβαλέοι δ' ἀλάλαζον. — Horribiliter clamabant. Nonn.
Ἴνδοι δ' ἀντ᾽ ἀλάλαζον. — Indi vero contraclamabãt. Id. in Dio.
Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν. οἵ ῥά μιν ἀμφὶς, Hom. od. l.
ᾤκεον ἐν σπήεσσι. — At hic Cyclopas altè inclamauit,
qui circum ipsum habitabant in specubus.
Οἱ δὲ βοῆς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος. Ibid.
Hi verò clamorem audientes accurrebant aliunde
alius. [vndique]
— μηδὲ βοητὺς — Ἔστω. Neque clamor esto. Id od α.
Ἠχῇ θεσπεσίῃ. — Clamore ingenti. od. γ.
Αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσαν. ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς. od. ζ.
Hæ verò altè clamarunt: excitatusque est egregius
Vlysses.
Ὥς τέ με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀϋτή. Ibid.
Vt me puellarum femineus clamor circumfudit.
Πρίν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἄϋσαι. od. ι.
Priusquam miserorum sociorum ter vnumquemque
inclamassem.
Ἥμενος ἐφρασάμην καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν. Hom. od. ρ.
Sedens obseruaui, [auem volantem] & Telemacho
ac clamaui.
Καὶ δολίοις στομάτεσσιν ἀνέκραγον ἀρχιερῆες. Nonn. in
Et ore doloso clamabant principes Sacerdotum. Ioann.
Θαρσαλέως δ' ἐβόησεν, ὅσον χάδεν οἱ κέαρ ἔνδον. Q. Cal.
Animosè autem clamauit, quantum ei cor intus ca- l. 7.
piebat. [quantum poterat]
Ἡ δὲ μέγα ἰαχοῦσα ὑπέδραμε, καὶ λάβε γούνων. Hom. od. κ
Hæc verò valde vociferãs accurrit, & apprehẽdit ge-(nua.
Τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλη, od. ξ.
Πυκνῇσι λιθάδεσσιν. — Illos quidem canes, clamitans
pellebat aliò alium, densis lapidibus.
— οἱ δ' ἰΰζοντες ἕποντο, od. σ.
Ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες. — Illi verò clamantes sequeban-
tur, viri & mulieres.
Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ, πίνοντά περ ἔμπης. Iliad. ξ.
Nestorem non latuit clamor, quamuis bibentem.
— οἱ δὲ ξύνιουν μεγάλῳ ἀλαλητῷ. Hesiod. in Theog.

Hi

Hi vero congrediebantur magno cum clamore.

Iliad. λ. — βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει. *Clamor ingẽs excitatus erat.*

Tryphiodorus. Καὶ παίδων ἀλαλητὸς ἐμίσγετο γήραος ἠχῇ.
Et puerorum clamor miscebatur clamori senum.

Q. Cal. l. 13 — βοὴ πολύδακρυς. *Clamor flebilis.*

Apollon. Argon δ. χεῖρας ἀνασχόμενος μεγάλῃ ὀπὶ Φοῖβον ἀΰτει, ῥύσασθαι καλέων. — *Manus sustollens magnâ voce Phœbum inclamabat, Inuocans, vt ipsum liberaret.*

Oppian. 4. de venat. Σύρειν δ' αἰνομόροισιν ἐβώστρεεν οἷς ἑτάροισι.
Inclamabat miseris suis sociis, vt traherent.

Theocr. idyll. 24. οὐκ ἀΐεις, παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον ἀΰτεῖ;
Non audis, quantum minor-natu filiorum clamet?

Iliad. ε. — ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
ὅσσόν τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
ἀνέρες, ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος.
Clamauit ferreus Mars, quantum nouies mille clamant, aut decies mille viri, in bello certamen Martis committentes.

Ibid. Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ,
ὃς τόσον αὐδήσασκ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.
Stentori assimilata [Iuno] magnanimo, ferream-vocem-habenti,
Qui tantum vociferabatur, quantũ alii quinquaginta.

Ad hæc duo Homeri loca de Marte & Stentore respexit Iuuenalis satyrâ 13.
Tu miser exclamas, vt Stentora vincere possis,
Vel potius, quãtum Gradiuus Homericus. Audis
Iuppiter hęc, nec labra moues?

Claua Herculis.

Πτόρθος μέγας. ὄζος βαρύπους. ῥόπαλον. κορύνη. βάκτρον.

Geminus 4. epigr. Ἡρακλες, ποῦ σοι πτόρθος μέγας; —
Hercules, vbi tibi claua magna?

Philippus Ibid. Ποῦ χλαίνωμα λέοντος, ὅ τ' εὔροιζητος ἐπ' ὤμοις
Ἰός, καὶ βαρύπους ὄζος ὁ θηρολέτης.
vbi vestis leonis, & bene-stridula in humeris
Sagitta,

Sagitta, & grauipes ramus fericida. [claua]

Μηδ', ὅτι βαστάζω ῥόπαλον χερί— Incert. ib.

Neque, quod gestem clauam manu. [timeas]

Δέρμα τε θηρὸς ὁρῶν, χειροπληθῆ τε κορύνην. Theocr. idyll. 25.

Exuuium feræ intuens, & prægrandem clauam.

Αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἑλὼν, κοίλην τε φαρέτραν, Ibid.

ἰῶν ἐμπλείην, νεόμην, ἑτέρηφι δὲ βάκτρον

εὐπαγὲς, αὐτόφλοιον.—

Itaque ego cornu flexile [arcum] capiens, & cauam pharetram

Sagittis plenam ibam: alterâ autem [manu] clauam

Solidam, cortice-suo-munitam.

Claudico. Claudus.

Σκάζω. χωλεύω. χωλαίνω. περισκάζω. ἐπισκάζω.

Σκάζων ἐκ πολέμου.— *Claudicans ex bello.* Iliad λ.

—βῆ δὲ θύραζε,—χωλεύων. *Venit foras claudicãs.* Id. Il. Σ.

Κικλήσκων Διόνυσον, ἐπεὶ ποδὶ φόρτον ἀείρων, Nonn. 9. Dion.

ἤιε χωλαίνων Κρονίδης, βεβριθότι μηρῷ.

Νῦσος ὅτι γλώσσῃ Συρηκοσίδι χωλὸς ἀκούει.

Nominans Dionysium, quia onus pede tollens,

Init claudicans Saturnius grauato femore.

Eo quod nysus linguâ Syracusiâ, claudus dicitur.

Λεπταλέων σκάζοντα ποδῶν ἑτερόλκεϊ ταρσῷ. Ibid.

Gracilium pedum alternâ plantâ claudicantem.

Σίνετο δὲ σφυρὰ δισσὰ, πόδας δ' οὐκ ἦεν ἀρηρώς. Orpheus Argon.

Τοὔνεκεν Ἡφαίστοιο γόνον καλέεσκον ἅπαντες.

Læsus crura duo, & pedibus prodibat iniquis:

Vulcano hinc genitum cuncti de patre vocabant.

—οἵ ῥά μιν ἄμφω

Λυγρὸν περισκάζοντα, ποτὶ χθόνα δῖαν ἄγεσκον, Q. Cal. l. 9.

ἀμφοτέρῃ κρατερῇσιν ἐπικλινθέντα χέρεσσιν.

Qui cum ambo miserè claudicantem, ad terram sacram ducebant,

Vtrique validis manibus innitentem.

Λυγρὸν ἐπισκάζοντα, καὶ ἀχνύμενον μέγα θυμῷ. Id. l. 10.

Miserè claudicantem, & animo valde anxium.

—μή

Nazianz. ad Virgin. — μή σε κεδνῆς φιλότητος ἀμέρσῃ,
ὡς διοσὴν, σκάζουσαν ἐπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι.
Ne te pretioso amore priuet, [Deus]
Tanquam duplicem, vtroq; pede claudicantem [Deo simul & mundo seruientem]

Apollon. Argon. α. Γήραϊ δὴ ῥικνοῖσιν ἐπισκάζουσα πόδεσσιν.
Præ senio curuis claudicans pedibus.

Il. Arg. γ. — πόσις ἀμφιγυήεις. *Maritus claudus.*

Apollin. Psal. 17. Πάντοτε χωλεύοντες ἑῶν ἀπὸ πάνθοθε κελεύθων.
Semper claudicantes à suis semitis.

Pallade 2. epigr. „ Χωλὸν ἔχεις τὸν νοῦν, ὡς τὸν πόδα. Καὶ γὰρ ἀληθῶς
„ Εἰκόνα τῶν ἐντὸς, σὴ φύσις ἐκτὸς ἔχει.
„ *Claudam habes mentem, sicut pedem. Etenim verè*
„ *Imaginem internorum, tua natura exteriùs habet.*

Claudo. Clauis. Clauiger. Includo.

Κλείω. συγκλείω. συγκληΐζω. κληΐζω. ἐπικληΐζω. καταληΐζω.

Nonnus. Ἀκλινέες δὲ θύρετρα συνεκλήϊσαν ὀχῆες.
Ostia concluserant immoti vectes. [portæ erant clausæ]

od. α. Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσε κορώνῃ
ἀργυρέῃ. ἐπὶ δὲ κληῗδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
Exiuit è thalamo: ianuam verò traxit annulo
Argenteo, & claustrum loro adduxit.
[*.i. Abijt, & clausit ianuam*] Vide Eustathium extremo hoc libro.

od. β. Κληϊσταὶ δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
δικλίδες. — *Inerant porrò [in Vlyssis penu] fores diligenter aptatæ,*
Vtrimque clausiles. Eustathius & vetus Scholiastes: Δικλίδες. διχόθεν κλειόμεναι. δίθυροι. — *Portæ bifores, vel quæ vtrimque clauduntur.*

od. φ. Σοὶ δὲ, Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
κληῗσαι κληῗδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι.
Tibi autem bone Philœti mando, vt aulæ fores
Claudas claui, statimque vinculum immittas.

od. χ. Ἀλλ' ἴθι δῖ' Εὔμαιε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο.

Sed

Sed bone Eumaee, ianuam claude thalami,

Ἐς θάλαμον κατέθηκε, καὶ ἐκλήϊσεν ὀχῆας. od. φ.

In thalamũ deposuit, & clausit fores. [vectes. pessulũ.]

— ἀσυλήτων δὲ πυλάων Nonn. in

Ἀστέρες Ἀτλάντειον ἐπεκλήϊσαν ὀχῆα. Dion.

Stellæ inuiolatarum portarum seras Atlanticas clauserant.

„ Κλεὶς ὠσὶ κείσθω· μηδὲ πορνεύοι γέλως. Nazian. in

„ *Sit clauis auri, risus haud lasciuiat.* Monostichi.

Κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων. Hom. od. τ.

Clausit ostia ædium bene habitatarum.

Καί τ' ἐσήκασθεν κατὰ Ἴλιον, ἠΰτε ἄρνες. Id. Iliad. θ

Et conclusi sunt in Ilio, sicut agni.

Σήκασθεν pro ἐσηκάσθησαν à σηκάζω propriè agnos concludo. Hic translatum ad homines.

Hinc illud Psal. 48. Sicut oues, in inferno positi sunt, expressiùs ab Apollinari redditum fuisset:

Καί νύ κε σήκασθεν ᾅδου κάτα, ἠΰτε ἄρνες. quàm sic:

Εἰσάμενοι μήλοις, ἀΐδην συμφραδμονες εἷλον. Apollinar.

Tanquam oues, infernum inter se consentientes occuparunt. Psal. 48.

Δηριάδης σειρῇσι πολυπλέκτοισι πιέζων Nonn. 26.

δέσμιον, εὐρώεντι κατεκλήϊσε βερέθρῳ Dion.

ἄτροφον, αὐχμώοντα, δέμας κεκαφηότα λιμῷ,

ἄμμορον ἠελίοιο καὶ εὐκύκλοιο σελήνης·

καὶ χθονίῳ κεκάλυπτο βυθῷ πεπεδημένος ἀνήρ,

οὐ ποτὸν, οὔ τινα δαῖτα φέρων, οὐ φῶτα δοκεύων,

ἀλλὰ πεδοσκαφέων λαγόνων ὑπὸ κοιλάδι πέτρῃ,

κεῖτο δυηπαθέων. — Vide consequentia, in Fames.

Deriades catenis implexis aggrauans

Vinctum, squalido conclusit carcere, [barathro]

Cibi expertem, aridum, corpus habentem fame confectum,

Carentem sole, & rotunda luna.

Et hic homo compeditus, terreno abditus erat profundo, [carcere.]

Non

Non potum, non cibum vllũ habens, non hominẽ vidẽs:
Sed in defosso sinu, sub caua rupe,
Iacebat dolores patiens.
Κλειδοφύλαξ. *Clauium custos.* L.8.Sibyll.orac.
Κληïδοφόρος. *Clauiger.* Vide Sacerdos.

Clementia, vide Mansuetudo.
Clypeus, vide Scutum.

Cæcitas.

Ἀλαωτύς. ἀλαῶπις ὄρφνη. ἀλαωπὸς ὁμίχλη. βλεφάρων ἀφωτίστων ὁμίχλη. ὀφθαλμῶν ἀλαὸν νέφος.

Hom. od. ι. — Αἴ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτύν.
Si quis te hominum mortalium,
Interroget de indignâ cæcitate. [*indignè tibi illatâ*]
Nonn. c. 9. Ἐκ μητρὸς λαγόνων ἀλαώπιδι σύγχρονος ὄρφνῃ.
Ex matris vtero cæca contemporalis caligini. [*cæcus ab vtero*]
Apollon. Argon. β. Καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαὸν νέφος.—
Et hæc in oculis cæca nebula. [*cæcitas.*]
Vide 2. titulos proximè consequentes. Item excœco.

Cæcitatem curare. Visum reddere.

Ὄμμα πλάττειν. ὀφθαλμοὺς τελέειν. οἴγειν ὀπωπάς. πλάττειν φέγγος ὀπωπαῖς. ἐλάειν ἀλαωπὸν ὁμίχλην. κεδάζειν ἀφωτίστων βλεφάρων ὁμίχλην. ὀφθαλμῶν φέγγος πορέειν. ζοφόεσσαν ἀπαμαλδύνειν ὁμίχλην. ὀφθαλμοὺς ἀλαοῖο ἀνοῖξαι.

Nonn. c. 9. Ἀνέρος ἔπλασεν ὄμμα καὶ ἀγλήνοιο προσώπου
Γράψας δίπτυχα κύκλα μέσην ἐχάραξεν ὀπωπήν,
ὀφθαλμοὺς τελέων νεοτεύχέας ἤθάδι πηλῷ.
Hominis formauit visum, & cæci vultus
Signans duplices orbes, medium impressit visum,
Oculos nouos faciens solito luto. [*instaurans visum*]
— ἐμὰς ᾤιξεν ὀπωπάς. *Meos aperuit oculos.*

— καὶ ἔπλασε φέγγος ὀπωπαῖς
Χριστὸς, ἀπὸ βλεφάρων ἐλάσας ἀλαωπὸν ὀμίχλην.
Et formauit lumen oculis
Christus, à palpebris amoliens cæcam caliginem.
[cæcitatem] *(lucem.*
— ὃς ἔλαχεν ὄμματος αἴγλην. *Qui recepit oculorum*
Καί τις ἀφωτίστων βλεφάρων ἐκέδασσεν ὀμίχλην,
ἡμεῖς οὐκ ἐδάημεν. — *Et quis tenebrosorum oculorum* *Ibid.*
dissiparit caliginem, nos nescimus.
Δός τέκος ὑψιμέδοντι θεῷ χάριν, ὅς σε σαώσας,
ὀφθαλμῶν πόρε φέγγος. — *Age fili dominatori Deo*
gratias, qui te saluauit, & lumen oculorum tribuit.
Πῶς δὲ τεὴν ζοφόεσσαν ἀπημάλδυνεν ὀμίχλην;
Quomodo tuam tenebrosam amolitus est caliginem?
„ — μὴ ἀχλυόεις ποτὲ δαίμων, *Id. c. 10.*
„ Ὀφθαλμοὺς ἀλαοῖο δυνήσεται αὐτὸς ἀνοῖξαι;
„ *Num aliquando caliginosus dæmon*
„ *Oculos cæci poterit aperire?*
Τοὺς δὲ καὶ ἀσκηθεῖς καὶ ὀπωπήτας αὖτις ἔτευξαν. *Orpheus*
Hos autem & incolumes & videntes rursus fecerunt. *Argon.*
[sanitatem & visum restituerunt]
Εἰ δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσι φόως πόροι. — *Si & oculis visum* *Apollon.*
daret. *Argon. β.*

Cæcus.

Πηρός. τυφλός. ἀλαός. ἀφώτιστος. ἀνόμματος. λιποφεγγής. ἄγληνος. λιποβλέφαρος. ἀλαωπός. λιπαυγής.

„ Ἦρ' ἐτεὸν κακίη ὄμματα πηρὰ φέρει. *Nazianz.*
„ *Vere malicia oculos cæcos habet.* *car. 62.*
Αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν. — *Hæ autem iratæ cæ-* *Id, Iliad β*
cum fecerunt [Musæ]
Οὐ πέλεν οὗτος ἐκεῖνος ἐν ἄστεϊ τυφλὸς ὁδίτης; *Nonn. c. 9.*
Nonne hic est ille in vrbe cæcus viator? *in Ioann.*
— λιποβλεφάροιο δὲ κύκλου,
Οἰδαλέον, ξένον ὄμμα γενεθλιὰς εἶχεν ὀμίχλη.
Et orbis visu carentis, tumentem, inusitatum oculum,
natalis tenebat caligo. [occupabat cæcitas à natiuitate].

Καὶ

Καὶ βρέφος οὔποτε τοῖον ἀνόμματον ἥλικι κόσμῳ,
ἡνίοχος βιότοιο, φυτοσπόρος ἤγαγεν αἰών.

Nec unquam infantem talem sine oculis, æquali sibi mundo
Protulit dux vitæ prolificum seculum. [*nunquam ab orbe condito talis cæcus natus est*]

Ἀνδρὸς ἐπιχρίσας λιποφεγγεῖ πηλὸν ὀπωπῇ.
Hominis cæci oculis lutum illinens. [*inungens*]

Ἄγλαυκος. Vide Cœcitatem curare.

Ibid. Καὶ γενέτης ἀλαοῖο κεράσσατο θαύματι φωνήν.
Et pater cæci miscuit admirationi vocem. [*locutus est cum admiratione*]

Ἀνέρα δ', ὃς περίφοιτος ἔην ἀλαωπὸς ὁδίτης,
Ζηλομανεῖς καλέσαντες ἐπέφραδον ἀρχιερῆες.
Virum autem, qui circumuagus erat cæcus viator,
Aduocantes inuidi Pontifices, allocuti sunt.

Τυφλὸς ἐγὼ βλάστησα, καὶ ἵσταμαι ἄρτι δοκεύων.
Cæcus ego natus sum, & sto iam videns. [*iam video*]

Ibid. Ὀξυφαεῖς δὲ γένοιντο λιπαυγέες.—
Acutè autem videntes, fiant cæci.
Μὴ σφαλεροῖς βλεφάροις ἀλαοὶ γενόμεσθα καὶ ἡμεῖς;
Num fallentibus oculis cæci sumus & nos?

Id. 44. Dion. Τυφλὸς ἀλητεύει, καὶ δεύεται ἡγεμονῆος.
Cæcus errat, & indiget duce.

Nazianz. Ἢ δνοφερὴν σκοτόμαιναν ἑοῖς ἐπικείμενοι ὄσσοις
τοίχους ἀμφαφόωντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴκοιεν.
Aut tenebrosa caligine oculos suos circumfusi,
Muros palpantes in se inuicem ruant.

Apollon. Argon. β. Βάκτρῳ σκηπτόμενος ῥικνοῖς ποσὶν ἤε θύραζε,
τοίχους ἀμφαφόων· τρέμε δ' ἅψεα νισσομένοιο,
ἀδρανίῃ γήραΐ τε.— *Scipioni innixus, debilibus pedibus ibat foras,* [*cæcus*]
Muros palpans: tremebant autem incedentis mēbra,
Infirmitate & senio.

Nazianz. car. 62. „ Τυφλὸς ὁρῶν ὃς ἑῆς κακίης οὐκ ὄσσετ' ὄλεθρον.
„ *Cæcus est videns, qui sua malicia non videt exitium.* [*tametsi videat, cæcus est animo.*]

— φαέων

— φαέων γὰρ ἐρημάδες ἦσαν ὀπωπαί. L.5.epigr.
Luminibus enim orbati erant oculi.
Ἕζετο γὰρ κενεοῖς χάρις ὄμμασιν. — *Insidebat enim gratia cæcis oculis.[inanibus.]* Ibid.
„— τυφλὸν δ' ἔχει „ *Gestat cor cæcum,* Pindar. 7. Nem.
„Ἦτορ ὅμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος. „ *plurima turba hominum.*

Κέχυται δὲ πολὺς	*Affusa multa est*	Synesius hym. 3.
Ἐφύπερθε κλύδων,	*Desuper caligo,*	
Ἀλαῶπα τιθεὶς	*Cæcam efficiens*	
Τὰν θεοδερκῆ.	*Dei-tuentem. [animam]*	

Πηρὸς, ἄπαις, ἢ φέγγος ἰδεῖν ἢ παῖδα τεκέσθαι Callinias
Εὐξαμένη, δοιῆς ἔμμορεν εὐτυχίης. l. 1. epigr.
Τίκτε γὰρ εὐθὺς ἄελπτα μετ' οὐ πολὺ, καὶ τριπόθητον
Αὐτῆμαρ γλυκερὸν φέγγος ἐσεῖδε φάους.
Ἄρτεμις ἀμφοτέροισιν ἐπήκοος, ἥ τε λοχείης
Μαῖα, καὶ ἀγχίνουν φωσφόρος ἣ σελάων.
Cæca, carens liberis, aut lucē videre, aut filiū parere
Deprecata, geminam adepta est felicitatem.
Nā statim haud multo post insperato peperit, terq; ex-
Dulce solis lumen, eodem die vidit. (optatum
Nempe Diana vtrumq; votū exaudijt, quæ & partus
Obstetrix est, & splendidi iubaris lucifera.
„ Τυφλοὶ δ' ἐστὲ νόῳ, βλεφάρων πλέον. οἷσι γὰρ ἀνδρῶν Nonn. in
„ Ἀμπλακίαι μίμνουσι, μάτην ὁρόωσιν ὀπωπαῖς. (nū Ioann. c. 9
„*Cæci estis mente, magis quā oculis. Quorū enim homi-*
„*Peccata manent, ij incassum vident oculis.*
— ἀφωτίστοιο προσώπου Ibid.
συμφερτὴν, ἀμέριστον ἔχων, ἀχάρακτον ὀπωπήν.
Cæci vultus confertū, indistinctū, informē habēs oculū.

Coërceo. *Reprimo. Cohibeo.*

Προσβάλλομαι. ἐρύκω. ἐρυκακέω, Vide Patientia. σχέω. παύω. ἀποπαύω. ἐρητύω. κατερύκω. ἴσχω. κατασχέω. ἵστημι.

Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν ὀλύμπῳ Iliad. ε.
Σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·

Ταύτην δ' οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι, οὔτέ τι ἔργῳ.
Ἀλλ' ἀνιεῖς.—
Alij enim omnes, quotquot dij sunt in cælo,
Tibi obtemperant, & subiecti sumus vnusquisque.
Hanc autem neque dicto coërces, neque facto, sed indulges.

Iliad. θ. — τάδε τείχεα μηχανόωντο,
Ἀβληχρ', οὐδενόσωρα, τὰ δ' οὐ μένος ἁμὸν ἐρύξει.
Hos muros extruxerunt inualidos, nullius momenti, qui robur meum non cohibebunt.

Iliad. φ. Φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφότεροί περ
Σχῶμεν.— *Care frater vim viri ambo saltem cohibeamus.*

Ibid. — ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα.
Vt compescamus immanem virum.

Ibid. Μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος.—
Neque prius cohibe tuum robur.

Oppian. 2. de piscat. — οὐ πόντος ἀνέμβατος, οὐδὲ χαράδραι
ῥωγάδες, οὐ πέτρη τις ἀφοίτητος κατερύκει
ῥιπὴν ταυρείην.— *Non mare imperuium, nec spelunca*
Abrupta, nec scopulus inuius cohibet impetũ taurinũ.

Theocr. idyll. 25. — τρηχὺ δὲ φωνῇ
ἠπείλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ' ὑλαγμοῦ.
Aspere autem voce minatus valde est omnibus, [canibus] & cohibuit à latratu.

Musæus. Ἀλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης.
Sed te non cohibuit timor hiberni maris.

Nazian. 1. car. Ἴσχειν νηοπέδησι ταχὺν πλόον.—
Cohibere ancoris celerem nauigationem.

Id. 1. iãbic. „ Ἵστημι γλῶσσαν· ὦ καλῆς τυραννίδος.
„ *Cohibeo linguam. nobilem ô tyrannidem.*

Cætus. Congregatio. Concilium.

Εἰρή. βουλή. ἐσμός. χορός. ὅμιλος. ἄγυρις. ὁμήγυρις. ὅμαδος. ἀγερμοσύνη. συνηλυσίη.

Hesiod. in Theog. Ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων·
Οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται, οὐδ' ἐπὶ δαῖτας,

ἐννέα

ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
εἰρέας ἀθανάτων.—

Nouennio autem exors fit Deorum immortalium:
[priuatur Deorum consortio]
Nec vnquam in consilium admiscetur, neq; ad epulas,
Totis nouem annis. Decimo autem, admiscetur denuo
Cœtibus immortalium.

N. εἰρέας pro εἰρεαῖς, ab εἰρή: aut ab εἴρω, quod Eustathius ad Iliad. Σ. dicit significare τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν μαντείαν. Aut denique est accusatiuus ab εἰρέα. vt ἐπιμίσγεται εἰρέας positum sit, pro μίσγεται ἐπὶ εἰρέας. vide Ecclesia infra.

Καί χορὸς ἀμφιπόλων ἐμὲ μέμφεται.— Nonn. 8. Dion.
Et cœtus famularum me reprehendit.
— μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὁμίλῳ. Iliad. μ.
In medium deiecit cœtum.
— ἴδον βεβλημμένον ἦτορ,
Κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει. πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ Iliad Π.
Κάππεσον.— *Viderunt vulneratum corde,*
Iacentem in cadauerum turba. Multi enim super ipsum conciderant.
— θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων. *Ad aliorum Deorum cœtum.* Iliad. Υ.
Ὣς φάμενος, βουλῆς ἐξήιε. — *Sic locutus, consilio exijt.* Tryphiodorus.
— πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
ἔρχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλείδαο. Iliad. ψ.
Ibat per magnam turbam Achiuorum, postquam totam laudationem audisset Nelidæ. [Nestoris]
Δὴ τότ' ἀριστήων ἄγυριν πτήσατο Κάλχας.
Tunc tandem procerum consilium coëgit Calchas. Q. Cal. l. 12.
„ Αὐτὸς ὅπις ξυναγείρε, καὶ ἄρχεύοι ὁμάδοιο.
„ *Ipse qui congregauit, idem & cœtui præsit.* Apollon. Argon. α.
— πεζοπόρος ἢ λεὼς ἀνὰ πόντον ὁδεύει.
Pedestris populus per mare incedit. [pedibus per mare ambulat] Theodori Prodromi.

Agathias 4. epigr. — ξυνὴν θέντο συνηλυσίην. Cōmunē fecerunt cōsensū.

Nazianz. 10. car. Οὐδέ τι πω συνόδοισιν ὁμόθρονος ἔσσομ' ἔγωγε,
Χηνῶν ἢ γεράνων, ἄκριτα μαρναμένων.
Ἔνθ' ἔρις, ἔνθα μόθος τε, καὶ αἴσχεα κρυπτὰ πάροιθεν
Εἰς ἕνα δυσμενέων χῶρον ἀγειρόμενα.
Nec vnquam considebo in synodis
Anserum aut gruum, absque iudicio depugnantium:
Ubi contentio & pugna, & probra prius occulta
In vnum inimicorum locum congeruntur.

Loquitur S. Gregorius de synodis quibusdam particularibus & tumultuosis.

— σὺν δ' ἄρα τῇσιν,
Oppian. 4. de venat. Α'όνιαι λάθρῃ τελεθῶν ἄπτοντο γυναῖκες.
ἐκ δ' ὄρεος πιστῇσιν ἀγερμοσύνην ἑτάρῃσιν
ἔντυον, ἱδρύσαι Βοιωτίδος ἐκτόθι γαίης.
Cum his igitur Aoniæ fœminæ clam sacra faciebant:
Atq; ex monte congregationem è fidis sodalibus
Instituerunt, ad eundum extra terram Boeotiam.

Cogito. Cogitatio. Considero. Perpendo.

Μήδομαι. βυσσοδομεύω. Φράζομαι. Φρονέω. μερμηρίζω. ὁρμαίνω. πορφύρω. μενοινάω. περιφράζομαι. ἀναφροντίζω.

Nonn. in Ioan. „Πάντα σὺ γινώσκεις ὅσα μήδομαι, ὄρχαμε κόσμου.
„ *Omnia tu nosti, quæ cogito, rex [bone] mundi.*
Hom. od. 9. — κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων. *Mala mente volutans.*
od. α. Τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος. — *Hæc cogitans, inter procos sedens.*
Ibid. Φράσσεται, ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
Cogitabit, qui redeat, siquidem valde industrius est.
Ibid. —κακὰ μητιόωντες. *Mala cogitantes.*
Ibid. — πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων. *Multa agitans animo.*
od. β. —ὅτι φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ. *Quidquid animo suo voluit.*
Ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν, ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλον.
Cogitarunt in animo, quæ facturi essent.
od. δ. Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμόν.
Dum hæc cogitabat in mente, & in animo.

Ἤια

Ἤϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι. *Ibid.*
Iui: multa autem mihi cor voluebat eunti.
Πορφύρων φρεσὶ πολλὰ καὶ ἀμφαφόων δόρυ χερσί. *Q. Cal. l. γ.*
Voluens animo multa, & hastam manibus cōtrectans.
„ Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι; *Iliad. μ.*
„ *Nosti & aliud consilium melius, quàm hoc, cogitare?*
— μενοινήσειέ τε πολλά. Cogitaretque multa. *Iliad ο.*
„ Ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ. *Iliad. Σ.*
„ *At non Iupiter hominibus cogitata omnia perficit.*
— Αἰσονίδης μὲν ἀμήχανος εἰν ἑοῖ αὐτῷ, *Apollon.*
Πορφύρεσκεν ἕκαστα κατηφιόωντι ἐοικώς. *Argon. β.*
Iason quidem perplexus in seipso.
Voluebat singula, subtristi similis.
Θαῦμά μ' ἔχει, ὅτι σεῖο περιφράζομαι φρεσὶ μῆτιν. *Apollin.*
Admiratio me tenet, cùm mente tuum considero *Psal. 138.*
consilium.
Ταῦτα ταλαντεύοι τις, ὅπῃ πλάστιγγος ἐρωή, *Nazian. 2.*
δερκόμενος, καὶ πολλὸν ἐμὸς βίος ὕψος ἀνέλκοι *car.*
πρὸς θεὸν ὑψιμέδοντα, πᾶσι περίφαντος ἀρίστοις.
Hæc aliquis perpendat, quorsum lancis impetus
[inclinet]
Inspiciens, & longè mea vita [virginum quas laudo]
in altum feretur,
Ad Deū altè dominantē, optimis omnibus notissima.
[virginitas longè superabit vitam coniugalem]
„ — Φράζευ ἕκαστα, *Pythagor.*
„ Ἡνίοχον γνώμην στήσας καθύπερθεν ἀρίστην.
„ *Considera singula, rationem statuens supernè ducem*
optimam. [vtens ratione duce]
Οὐ γὰρ ἔην ἀπάνευθε πολυστρέπτοιο μενοινῆς. *L. 5. epigr.*
Non enim erat absq; versutâ cogitatione.
— πινυτοῖσι περιφρασάμην πραπίδεσσιν. *Apollin.*
Prudenti animo consideraui. *Psal. 72.*
— νόῳ δ' ὅγε πολλὰ μενοίνα. *Hic autem multa volu-* *Theocr.*
tabat animo. *idyll. 25.*
Ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον. *Paratas cogitauit nuptias.* *Pindar.*
olymp. 1.

Cognosco. vide Nosco.

Cogo. Impello. vide Inuitus.

Βιάζομαι. Βιάζω. ἐπείγω. βιάω. βιάομαι. ἀναγκάζω. vide Animal.

Iulian. 4. epigr. — Ποῖ προθέειν με βιάζεαι; ἴσχεο νύσσων.
Quò me currere cogis? desine verberare.

Hom. od. μ. Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δή με βιάζετε μοῦνον ἐόντα.
Euryloche, sane valde me cogitis, solus cùm sim.

od. τ. Πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
Mendico per populum. Cogit enim necessitas.

od. χ. Ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.
Sed multo plures & fortiores duxerunt me violentè.

Iliad. K. Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν Ἀχαιοὺς.
Sed valde magna necessitas coëgit Achiuos.

Ὁ Cal. l. 2. Οὐ γὰρ ἐγώ σε ἄκοντα βιήσομαι. —
Non enim ego te inuitum cogam.

Hom. hym. Αὐτὰρ ἐγώ σ' ἱκόμην· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
Verùm ad te veni: fortis enim me adegit necessitas.

Musaeus. Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο. — *Sed amor, fatumque coëgit.*

Nazianz. 3. car. „ Οὐ θέμις, οὐδ' ἐπέοικε βιάζεσθαι μεγάλοιο
„ Πλάσμα θεοῦ· πάντες γὰρ ἑνὸς γένος, ὅστις ἀνάσσων,
„ Ὅστις ἀνασσομένοις ἐναρίθμιος. —
„ *Non est fas, non decet cogere magni*
„ *Creaturam Dei. Omnes enim eiusdem genus sumus, is qui regnat,*
„ *Et qui inter subditos numeratur.*

Cohibeo, vide Coërceo. *Colligare,* vide Ligo.

Colligere, Vide Decerpo.

Colloqui, vide Loqui.

Hom. od. δ. — μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται
Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοί, διαειπέμεν ἀλλήλοισιν.
Sermones autem etiam ab aurora erunt
Telemacho & mihi, ad colloquendum inter nos.

Ἤτοι

Ἤ τοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισι, *Ibid.*
Καὶ μύθοις τέρπεσθε. — *Epulemini sedentes in ædibus,*
Et sermonibus oblectemini.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. *od. x.*
Sic illi quidem talia inter se loquebantur.
Παρθένος, ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιιν. *Iliad. x.*
Virgo & adolescens colloquebantur inuicem.
— ἀμειβομένων ἐφαάνθη *Apollon. Argon. β.*
ἠριγενής. — *Colloquentibus exorta est aurora.*
Ὣς τώγ' ἀλλήλοισι παρβλήδην ἀγόρευον. *Ibid. vsu 450.*
Sic ipsi inter se mutuo colloquebantur.
— μετέπειτα δ' ἀμοιβαδὶς ἀλλήλοισι *Id. Arg. α.*
μυθεῦνθ', οἷά τε πολλὰ νέοι περὶ δαιτὶ καὶ οἴνῳ,
τερπνῶς ἑψιόωνται, ὅτ' ἄατος ὕβρις ἀπείη,
Deinde mutuo inter sese
Fabulabãtur, qualia multa iuuenes in cõuiuio & vino
Iucunde nugantur, cùm odiosa contumelia abfuerit.
Ὣς οἵγ' ἀλλήλοισιν ἀμοιβαδὸν ἠγορόωντο. *Id. Arg. β.*
Sic ipsi inter se mutuo colloquebantur.
Πίνωμεν χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες, *Theognis.*
Μηδὲν τῶν Μήδων δειδιότες πόλεμον.
Bibamus iucunda inter nos loquentes,
Nihil Medorũ formidãtes bellũ. [*semotâ omni curâ*]

Colo. Adoro. *Veneror.* Vide Reuereor.

Σέβω. γουνάζομαι. σέβομαι. ἀμφικινέω. σέβας ὀπάζω. λατρεύω. θρησκεύω. σεβάζομαι. θεραπεύω. τιμὰς δίδωμι.

Υἱέα δ' ἣ πρώτιστον ἀείσομεν, αἷμα σέβοντες *Nazianz. 2. arc.*
ἡμετέρων παθέων τὸ καθάρσιον· ἦ γὰρ ἀνάγκη
καὶ βροτὸν οὐρανίοισιν ἀρηγέμεν, εἵνεκα γλώσσης
μαρναμένης θεότητι κακόφρονος, αὐτοφόνοιο.
Primo autẽ filiũ celebrabimus, sanguinem venerãtes
Affectionum nostrarum purgatiuum. Necessitas enim.
[*vrget*]
Vt & homo cælitibus opituletur, propter linguam
Pugnantem cum diuinitate, malesanam, suimet iugulatricem.

Apollinar. Αὐτὸν φῦλα θεῶς γουνάσεται Αἰθιοπήων.
Psal. 71. *Illum nationes Æthiopum promptè adorabunt.*
Iocert. 4. epigr. Εἰ θεός ἐστιν Ὅμηρος, ἐν ἀθανάτοισι σεβέσθω.
Si Deus est Homerus, inter immortales colatur.
Theocr. idyll. 24. — σέβας δ' ἔσῃ Ἀργείαισι. *Coleris ab Argiuis.*
Nazianz. 5. arc. Τῆμος, ὅτ' Ἀστρολόγοισιν ὁμοῦ πέσε μήδεα τέχνης,
Ἀστρολόγων τὸν ἄνακτα σὺν οὐρανίοισι σεβόντων.
Tunc simul Astrologis solertia corruit artis,
Cùm Domino, Astrologi cultum, superiq; tulerunt.
[*cùm Magi Christum adorarunt*]
Theodor. Prodromi. — ἀσεβεῖ γὰρ χώσατο λαῷ,
Οὕνεκεν ὑψιμέδοντος ἀνήνατο μὲν σέβας ἁγνὸν,
βούκρανον ἀμφεκύνησεν, ὃ τεῦξατο χρυσοχοήσας.
Impio enim iratus est populo, [*Iudaïco*]
Quod altè-dominantis recusans cultum purum,
Bouis-caput adorauit, quod fecerat auri-fusor.
Idem. — θεοῖς σέβας ὤπασε θεῖον. *Dijs cultum tribuit diuinum.*
Apollin. Psal. 80. Οὐδὲ θεὸν ξεῖνον, γουναζόμενος λιτανεύσεις.
Neque Deum alienum adorans precaberis, [*neq; adorabis Deum alienum*]
Sibylla apud S. Theophilũ Τῆς κακοβουλοσύνης γὰρ τὸν ἄξιον ἕξετε μισθὸν,
ὅττι θεὸν προλιπόντες ἀληθινὸν, ἀέναόν τε
δοξάζειν, αὐτῷ τε θύειν ἱερὰς ἑκατόμβας,
δαίμοσι τὰς θυσίας ἐποιήσατε, τοῖσιν ἐν ᾅδου.
Stultitiæ dignam recipietis mercedem,
Quod negligentes Deum verum, æternúmque
Laudare, ipsíque sacras victimas immolare,
Dæmonibus sacrificastis, qui sunt in inferno.
Sibyll. l. 3. Εἰδώλοις ἐλάτρευσας ἀεικέσιν. — *Idola fœda coluisti.*
Sibyll. l. 5. Ἀντὶ θεοῦ γὰρ λίθους καὶ κνώδαλα θρησκεύοντες.
Pro Deo lapides & animalia colentes,
Id. l. 8. Θρησκείαν ἄθεον καὶ ὀλέθριον ἐκπονέοντες.
Cultum impium & perniciosum exercentes.
Apud Iustin. mart. ad Græcos. Μοῦνοι Χαλδαῖοι σοφίην λάχον, ἠδ' ἄρ' Ἑβραῖοι,
αὐτογένητον ἄνακτα σεβαζόμενοι θεὸν ἁγνῶς.
Soli Chaldæi & Hebræi sapientiam sortiti sunt,

Deum

Deum regem æternum purè colentes.

— οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν Hesiod.
Ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς.
Neque immortales colere volebant, neq; facere in sacris beatorum altaribus.

— οὕνεκα τιμὰς Idem.
οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.
Quia honores non dabant beatis dijs, qui cœlũ habitãt.

Color. Coloro. Vide Pingo.
Coma. Vide Capillus.

Comburo. Incendo.

Καίω. κατακαίω. κακκαίω. φλέγω. αἴθω. καταφλέγω. πρήθω. ἐμπρήθω. φλεγέθω. δαίω. καταπρήθω. πυρὶ δηϊόω. πυρπολέω. κείω. κατακείω.

Ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειαν. Iliad. α.
Igne vrerent & iusta persoluerent.

— καὶ ἤθελε μᾶλλον ἐκείνην Nonn. 16.
Ἄμπελον εὐναίην, φλογερῷ πυρὶ, πᾶσαν ὀλέσσαι. Dion.
Et volebat potius illam vitem, cubile obumbrantem, ardenti igne totam perdere,

Ἅψατε πῦρ, φλέξωμεν ὅλον φυτὸν, ἐν πυρὶ κείσθω Id. 21.
Βάκχια ταῦτα πέταλα, καὶ αἰθομένας διὰ πάντα
Ἡμερίδας ῥίψωμεν.—
Accendite ignem: comburamus totã plantam: igni imponantur (bijciamus.
Bacchica omnia folia: & combustas penitus vites a-

Ξεινοδόκον Βρομίοιο καταφλέξω Μελικέρτην. Ibid.
Hospitem Bromij comburam Melicertam.

— καὶ ὄργια ποικίλα Βάκχου Id. 36.
Φλέξατε, καὶ κλισίας ἐμπρήσατε.— Dion.
Et orgia varia Bacchi
Vrite, & tentoria incendite.

Χαίτην ἀμπελόεσσαν ἐμῷ τεφρώσατε δαλῷ. Ibid.
Comam viteam mea comburite face. [*in cinerem redigite*]

Ἀγχίων

Iliad. λ. Ἀργείων ἀέκητι πυρὸς δηΐοιο θέρωνται.
Argiuis inuitis igne hostili comburantur.

Iliad. μ. — Καὶ νηυσὶν ἐνίεπε θεσπιδαὲς πῦρ.
Et nauibus immitte immensè-ardentem ignem.

Theocr. idyll. 22. — φλογέῳ συνέφλεξε κεραυνῷ. *Flammeo combussit fulmine.*

Hom. Il. θ. — εἰσόκε νεκρὺς-Κειόμεν. — *Donec cadauera combusserimus.*

Ibid. — αὐτὰρ κατακείομεν αὐτοὺς πυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν. — *Et comburemus illa [cadauera] propè à nauibus.*

Iliad. φ. — ἠΰτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον, πόλιν ἀνδρῶν
ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δ' οἶκοι
Ἐν σέλαϊ μεγάλῳ, τὸ δ' ἐπιβρέμει ἲς ἀνέμοιο.
Sicut ignis, qui irruens, vrbem hominum
Subitò excitatus comburit, minuuntur autem domus
In flamma magna quam vis vēti cū strepitu suscitat.

Iliad. υ. Μηδ' ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
Δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν.
Neque si quando Troia infesto igni tota conflagraret
Incensa, incenderentque bellicosi filij Achiuorum.

Iliad. ψ. Τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει. Ἕκτορα δ' οὔτι
Δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
Quos vna tecum omnes ignis absumit. Hectorem verò
Priamidem non dabo igni absumendum, sed canibus.

Q. Cal. l. 12. Ἵππον ἀμαλδῦναι θαλερῷ πυρί. — *Equum consumere vehementi igne.* [*comburere*]

Ibid. Ἠὲ καταπρῆσαι μαλερῷ πυρί. — *Aut comburere sæuo igni.*

Καίω. Vide Sepelio.

Iliad. β. — πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα.
Comburere portas igne hostico.

Apollon. Argon. α. Αὐτῆμαρ κε δόμους ὀλοῷ πυρὶ δηώσειαν.
Eodem die domos exitioso igni vastarent.

Apollin. Psal. 105. — κλισίας κατεβόσκετο καιομένη φλόξ,
Καὶ φλὸξ ἀμπλακίῃ μεμελημένον ἔφλεγε λαόν.
Tentoria depascebatur ardens flamma,
Et flamma peccato addictum exurebat populum.

— μαλεροῖσι

—μαλεροῖσι κεκαυμένος ἠελίοισιν. *Dionys. de situ.*
Feruidis adustus solibus.[caloribus maximis]
Καὶ κτῆσιν σφετέρην κατεβόσκετο καιομένη φλόξ. *Apollin. Psal. 77.*
Et possessionem ipsorum depasta est ardens flamma.
Κτείνει, διώκει, πυρπολεῖ.-- *Occidit, persequitur, cōburit.* *Nazia 21. iamb.*
Κατακαίω. Vide Peto.

Comedo.

Ἔδω. ἔδομαι. εἰλαπινάζω. ἐρέπτω. ἐρέπτομαι. καθεσθίω. πάσασθαι & πάσσασθαι. φαγεῖν. τρώγω.

—Οἵ τ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν. *Quique floreum cibum edunt.* *Hom. od. l.*
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι.— *Loton edentes.* *Ibid.*
Πρὶν δ' οὔπως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη *Iliad. τ.*
οὐ πόσις, οὐδὲ βρῶσις, ἑταίρου τεθνηῶτος.
Ante vero nequaquā mihi carū per guttur descēderit
Neque potus neque cibus, sodale mortuo. [quàm eum vltus fuero] Sic Achilles.
—ὃς ἐπὶ γούνασι πατρὸς *Iliad. χ.*
Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἰῶν πίονα δημόν.
Sui in genibus patris medullam solam edebat, & ouiū pinguem adipem.
Σίτου δ' ἅπτεσθον καὶ χαίρετον. —*Cibum capite & gaudete.* *od. δ.*
—Ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι. *od. l.*
Sed illis edendum loton dederunt.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος. *Ibid.*
Sed postquam cibo refecti sumus & potu.
Ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηὶ θοῇ βρῶσίς τε, πόσις τε, *od. K.*
μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.
Sed agite, dum in naui celere cibus & potus est,
Memores simus cibi, neque vexemur fame.
Νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς ὑπερίονος ἠελίοιο *od. α.*
ἤσθιον. — *Stulti, qui boues hyperionis solis comederūt.*
Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι, μετὰ οἷς ἑτάροισι, *od. ι.*
Τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήϊον ἔσται.
Outin ego vltimum comedam post suos socios,

Alios

Alios verò priùs. Hoc tibi hospitale donum erit.

Nonn. in Ioann. —— ὅτι φαγόντες
Εἰλαπίνlω νήριθμον, ἐμῆς κεκόρησθε τραπέζης.
Quia refecti immenso conuiuio, meâ mēsa satiati estis.

Lucian. 2. epigr. „Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
„ Τοῖς ποσί σου τρῶγε, καὶ τρέχε τῷ στόματι.
„ *Es celer ad edendum, & ad cursum es languidus,*
„ *Pedibus tuis comede, & ore curre.* In cursorem tardum.

od. K. — ὡς ἐνόησεν ἔμ' ἥμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
χεῖρας ἰάλλοντα, στυγερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Vt aduertit me sedentem, neque ad cibum
Manus mittentem, sed graui me dolore affectum,
Propè adstans verba alata dixit. [*affatus est*]
Τίφθ' οὕτως Ὀδυσεῦ κατ' ἄρ' ἕζεαι, ἶσος ἀναύδῳ,
θυμὸν ἔδων; βρώμης δ' οὐχ ἅπτεαι, οὐδὲ ποτῆτος;
Cur sic, ô Vlysse, sedes similis muto,
Animū edens? cibū autem non attingis, neque potum?
Ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμlω, καὶ πίνετε οἶνον,
εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
οἷον, ὅτε πρώτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν.
Sed agite, edite cibum, & bibite vinum,
Donec rursus animum in pectoribus resumatis,
Qualem [*habuistis*] *cum primùm reliquistis patriam terram.*

Hesiod. in Theog. Ὡς νέκταρ τ' ἐπάσαντο, καὶ ἀμβροσίlω ἐρατεινήν.
Vt nectar comederunt, & ambrosiam amabilem.

Nonn. in Ioann. Αἰθέρος ἄρτον ὄπαζε μελίρρυτον εἰλαπινάζειν.
Dedit edendum panem ætheris mellifluum.

Ibid. Χρυσομανής, ἄστοργος ἀνήρ, ἐμὸν ἄρτον ἐρέπτων.
Homo auarissimus, inhumanus, meum edens panem.

Oppian. l. 1. de pisc. Πάντῃ δ' ἠλάζονται, ὅπῃ γένυς, ἔνθα κελεύει
γαστήρ, καὶ λαίμαργος ἔρως ἀκόρητος ἐδωδῆς.
Vndiq; vagantur, quò malæ, [*quò gula*] *quò hortatur*
Venter, & vorax insatiabilis esca cupiditas.

Ibid. Ἔξοχα γὰρ παρὰ πάντας ἀδηφάγος οἶστρος ἐλαύνει
κείνους,

ιωες, καὶ νωδόν περ ὑπὸ στόμα χῶρον ἔχοντας.
...amie enim præ omnibus edax stimulus [gula] impellit
los, etsi edentulum sub ore locum habentes.
— τὰ δ' ἡμίβρωτα κέχυνται
...εα. — Semesa effusa sunt membra. — Idem 2. de piscat.
— κατέβρως ἄμβροτον εἶδαρ.
Comedisti immortalem cibum. — Homer. in hym.

Comes. Comitor. Comitatus.

Πομπὸς. ὁμόστολος. συνέμπορος. συνοπηδὸς.

Αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
τῷ ἅμα πομπὸν ἕπεσθαι. ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι,
ὄφρα οἱ ἤτοι ἔπος ὑποθήσεαι, ἠέ τι ἔργον. — Hom. od. 2.
Sed me misit Gerenius eques Nestor,
Vt eum comitarer. Cupiebat enim te videre,
Vt illi sermone consuleres, aut opere.

Καὶ Κρόνος ἀμφοτέροισιν ὁμόστολος. — Nonn. 2. Dion.
Et Saturnus ambobus comes.

Καί σφιν ἅμα χραίσμησε συνέμπορος υἱέϊ μήτηρ. — Id. 24. Dion.
Et illis simul opitulata est comes filio mater.

— Σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν,
Ἀνδρὶ ἑταιρίζεσθαι. — *Tibi enim multo gratissimum est, virum comitari.* — Hom. Il. 4.

— Τελαμὼν συνεφέσπετο. — *Telamon comitabatur.* — Orph. Argon.

Παῖδές τ' ἠΐθεοί τε καὶ ἀνέρες ἀμφιέποντες,
ὃν δόμον εἰσανάγουσι, καὶ ἀθρόοι αἰὲν ἕπονται,
εἰσόκεν εὐερκῆ μεγάρων ὕπερ οὐδὸν ἀμείψῃ. — Oppian. 1. de piscat.
Puerique; iuuenesque & viri comitantes,
Suam domum deducunt, & densi semper sequuntur,
Donec bene-septum limen ædium transcendat.

Λυγρὴ γὰρ συνοπηδὸς ἔρις βλάπτουσα λέληθεν. — Pythag.
Tristis enim comes contentio lædens latuit. [latenter læsit.]

» — καὶ ἔμοιγε συνέμπορος ἐλθὲ καλεῦντι. — Nazianz. car. 53.
» Σήμερον, εὐοδίην τε πόροις, καὶ ἄγγελον ἐσθλόν,
» Πομπὸν,

,, Πομπὸν, ἀλεξητῆρα, βοηθόον. —— *Mihique comes accede vocanti*
,, *Hodie, & prosperum iter præbe, & Angelum bonū.*
,, *Ducem, defensorem, auxiliatorem.*

Commemoro. Narro. Refero.

Λέγω. μνάομαι. ἀγορεύω. μυθολογεύω. μυθέομαι. εἰπεῖν. διικνέομαι. ἐκκορυφόω. καταλέγω. ὑδέω. ἀφηγέομαι

Hom. od. l. Τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος,
Μνησαμένη. —— *Pallas referebat labores multos Vlyssis, commemorans.*

od. δ. Ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεῦσαι
Κήδεα. —— *Difficile est, ô regina, continenter enarrare dolores.*

od. μ. — τί τοι τάδε μυθολογεύω;
Ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ.
Quid tibi hæc commemoro? Iam enim heri commemoraui in ædibus.

Ibid. ,, — ἐχθρὸν δέ μοι ἐστὶν,
,, Αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.
,, *Odiosum verò mihi est, rursus clarè dicta enarrare.*

Idem. — Σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
Tu verò mihi refer mira opera.
Καί κεν ἐς ἠῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
Τλαίης ἐν μεγάρῳ, τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.
Et sanè vsque ad sacrā aurorā manerem, cùm tu mihi Sustineres domi, tuos dolores enarrare.

Nonn. 48. Dion. ,, Ἀλλὰ τί σοι τάδε πάντα διίξομαι; —
,, *Sed quid tibi hæc omnia persequar?*

Iliad. τ. Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δίικεο, καὶ κατέλεξας.
Cōuenienter enim cūcta persecutus es, & cōmemorâsti.

Orph. Argon. Ἀλλὰ τί σοι περὶ τῶνδε πολὺν λόγον ἀμφαδὸν εἰπεῖν;
Sed quid tibi de his longum sermonem apertè texam?

Q. Cal. lib. 12. ,, Ὡς ἴδεν, ὡς ἤκουσεν, ἐελδομένοισιν ἔειπεν.
,, *Sicut vidit, sicut audiuit, desiderantibus retulit.*

Hesiod. Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω,

Εὖ καὶ ἐπιςαμένως.— *Si vis, alium tibi ego sermonem summatim exponam, bene & scienter.*

Καὶ τὰ μὲν ὣς ὑδέονται.—*Et hæc quidem sic narrãtur.* *Apollon. Argon. β.*
Ἀλλὰ τίη τάδε τοι μεταμώλια πάντ' ἀγορεύω; *Id. Arg. γ.*
Sed quid hæc tibi inania cuncta commemoro?

— ἀφηγήσαντο τοκῆες. *Narrarunt parentes.* *Apollinar. Psal. 77.*

Παῦρα δ' ἀπὸ πλεόνων μυθήσομαι, ὧν τὰ μὲν αὐτὸς ἔδρακον, ὧν δὲ βίβλοι, ὧν δ' οὔατα πίςιν ἔδωκαν. *Nazianz. 3. car.*
Pauca quidem è multis referam, quorum aliqua ipse
Vidi, & de quibus libri, de quibus & aures fidem fecerunt. [*quæ legi, & quæ ab alijs audiui*]

Committo. Do curam.

Ἐπιτρέπω. ἐφίημι. ἐπιτέλλω. ἐπιτραπέω.

Οἶκον ἐπιτρέψας, ὑπὸ νεύματι τοῖο φέρεσθαι, *Apollin.*
Καί μιν κοιρανίης ἔθετο κλυτὸν ἡγητῆρα. *Psal. 104.*
Domum committens, vt nutu eius regatur,
Et eum regni fecit inclytum ducem.

Κεῖνος γὰρ πρόμαχός τε καὶ οὔατα καὶ φάος, ἰχθὺς *Oppian. l.*
Θηρὶ πέλει. κείνῳ δ' αἰεὶ, κείνῳ δὲ δέδορκεν, *5. de pisc.*
Ἡνί' ἐπιτρέψας σφετέρου βιότοιο φυλάσσειν·
Ille enim propugnator pisciculus, & aures & oculi,
Belluæ est: per illum audit, per illum videt, [*cetus scilicet per pisciculum*]
Habenas ei committens suæ vitæ conseruandæ.

Ὥς κεν ἀναςήσειεν ἑὸν λάχος, οὐκ ἔτι νοῦσον *Nazianz.*
,, Ἄλλοισιν ἐφέηκεν ἀρηγόσιν· οὐ γὰρ ἐπαρκὲς *1. car. arc.*
,, Τοῖς μεγάλοις πάθεεσσι, μικρὸν ἄκος.—
Vt resuscitaret suam sortem, [*hominum genus*] *non iam morbum*
,, *Alijs cõmisit opitulatoribus. Nec enim sufficiens est*
,, *Magnis morbis parua medela.* Grandibus haud par est parua medela malis.

— ὧδέ κε παισὶ *Theocr.*
θαρσήσας σφετέροισιν ἐπιτρέπει οἶκον ἅπαντα. *idyll. 27.*
Sicq; liberis suis confidens committit totam domum.

Οὔ τι τέκνον ἐμὸν δέδοται πολεμήϊα ἔργα. *Iliad. ε.*

Haud

Haud tibi, filia mea, commissa sunt opera bellica.

Ibid. Τῆς ἐπιτετράπεται μέγας οὐρανός. — *Quibus [Horis] commissum est magnum cælum.*

Id. in Mer. Βουκολίας τ' ἐπέτελλεν. ἐδέξατο δὲ Μαιάδος υἱὸς γηθήσας. — *Et boum curam commisit, [Mercurio, Phœbus.] suscepitq́; Maiæ filius gaudens.*

Id. Il. κ. — ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
εὕδουσι. Τρωσὶ γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν.
Auxiliarij verò multis è partibus exciti
Dormiunt. Troianis enim commiserunt excubias.

Iliad. β. Ὧι λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε.
Cui & populi commissi sunt, & tanta incumbunt.

Docet Eustathius ad Iliad. K. ex futuro 2. τραπῶ, factum præsens primæ coniugationis contractorum, τραπέω, ἐπιτραπέω. cùm alioqui natiua radix sit τρέπω. Itaque hoc commune, ista tantùm poëtica.

Ibid. Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο, ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι.
Huic [Thoanti] omnia commissa erant: imperare [nimirum] Ætolis.

Nota Tmesim: ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο pro ἐπετέταλτο. Ἐκ δὲ τοῦ ἐπετέταλτο, inquit Eustathius, ἡ ἐπιτολὴ γίνεται, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἐπιστολή, ἡ νοουμένη ἐπὶ ἐντολῆς.

Communis.

Ξυνός. ξυνήϊος. ξυνήων. κοινός. πάγκοινος. πολύκοινος.

Iliad. α. Οὐδέ τί πω ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά.
Neque dum scimus communia multa esse reposita.

Nonn. 12. Dion. — βαλὼν ξυνήονι πότμῳ.
Feriens communi morte.

Nazianz. 8. arc. „ Ξυνὸς μὲν πάντεσσιν ἀήρ, ξυνὴ δέ τε γαῖα·
„ Ξυνὸς δ' οὐρανὸς εὐρύς, ἅθ' ὥρια κύκλος ἑλίσσει·
„ ξυνὸν δ' ἀνθρώποισι σαόβροτον ἔπλετο λουτρόν.
„ *Communis quidem omnibus est aër, communisque terra:*

„ *Commune*

,, *Commune item amplum cælum, & partes anni, quas axis torquet:*
,, *Commune quoque hominibus est salutiferũ lauacrũ.*
,, Ξυναὶ δὲ μελεδῶναι ἐλαφρίζουσιν ἀνίας·
,, Ξυναὶ δ' εὐφροσύναι γλυκερώτεραι ἀμφοτέροισι. *Id. 2. car.*
,, *Communes curæ leuant mœrorem:*
,, *Cõmunia gaudia ambobus dulciora sunt.* [*cõiugibus*]
Εἰ χρεὼν, τοῦθ' ἁμετέρας ἀπὸ γλώσ-
σας κοινὸν εὔξασθαι ἔπος, *Pindar. 3. Pyth.*
ζώειν τὸν ἀποιχόμενον.
Si fas est hoc a lingua nostra
Commune verbum optari, [*si optare licet*]
Vt mortuus reuiuiscat.
Πάγκοινος. Vide Cõcordia. πολύκοινος, vide Fama.

Commuto. Vide Muto.

Comparo. Comparandi formulæ.

Ἀντιβάλλομαι. εἴσκω. ἀνισόω. παρισόω.

,, Τίς τάδε τολμήσειεν ἀείδειν ἰσοτάλαντα, *Oppian. l. 1. de ven.*
,, Ἢ βασιλῆι λέοντι τίς αἰετὸν ἀντιβάλοιτο;
,, Ἰῷ πορδαλίων τε τίς ἂν μύραιναν εἴσκοι;
,, *Quis hæc ausus sit canere esse æqualia?*
,, *Aut regi leoni quis aquilam compararet?*
,, *Aut veneno pardorum, quis muranam componat?*
— τίς δὲ λέοντος ἐνὶ φρεσὶν αἴθεται ἀλκή, *Id. 5. de piscat.*
ὅσσῃ ῥιγεδανῇσιν ἀνισώσαιτο ζυγαίναις;
Quæ leonis in præcordijs ardet vis,
Quæ horridis comparetur Zyganis?
Κείνοις οὔτι κεν ἔργον ἀραχνάων ἐρίσειεν. (*derit.* *Dion. de situ orbis.*
Illis [*Serũ operibus*] *nequaquã opus aranearũ conten-*
,, Ῥοιῆς εἰ γόνος εἰμὶ, τί μ' ἀθανάτοισιν εἴσκεις; *Naz. eleg. 14. inter iambica.*
,, *E fluxu natum quid me immortalibus æquas?*
— οὐδ' ἄν τις ἄμωμος ἐπεὶ χ' Ἑλένα παρισωθῇ. *Theocr. idyll. 18.*
Nec vlla vitio caret, postquã Helena cõparata fuerit.
— ὅν ῥα βοτῆρες (*parabant.* *Id. idyll. 25.*
Ἀστέρι πάντες εἴσκον. — *Quem bubulci omnes astro cõ-*

Synesius hym. 1. „ Τί γὰρ ἀλκὰ, τί δὲ κάλλος, „ *Nam quid robur, quidúe forma,*

„ Τί δὲ χρυσὸς, τί δὲ φάμα, „ *Quidúe aurũ, quidúe fama,*

„ Βασιλήιοί τε τιμαὶ, „ *Quidue regni honores,*

„ Παρὰ τὰς θεῦ μερίμνας; „ *Ad sanctas de Deo curas?*

Nempe nihil tale est, quale vacare Deo.

Nazian. 2. car. Δὴ τότε παρθενίη σράψεν μερόπεσσι φαεινὴ,
λυομένη κόσμοιο, λύουσά τε κόσμον ἀφαυρὸν,
τοσσάτιον προφέρουσα γάμου, βιότοιό τε δεσμῶν,
ὁσσάτιον ψυχὴ προφερεστέρη ἔπλετο σαρκὸς,
καὶ χθονὸς οὐρανὸς εὐρὺς, ὅσον βιότοιο ῥέοντος
ἐσηὼς μακάρεσσιν, ὅσον θεὸς ἀνδρὸς ἀρείων.
Tum virginitas fulsit hominibus manifesta,
[post Christi incarnationem]
Libera à mundo, & vilem mundum dimittens,
Tanto præstantior matrimonio, & vita vinculis,
Quanto anima carne est præstantior,
Et vastum cælum terrà quantoq; vitâ fluxâ
Stabilis beatorum, & quanto Deus homine melior.

Ibid. „ Καὶ τὰ μὲν ἐνθάδε τοῖα· τὰ δ᾽ ὑψόθι, πολλὸν ἀμείνω.
„ *Et terrena quidem sunt talia : superna verò longè præstantiora.*

Id. 4. car. Δύσμορος οἷα πάθον; τίς μοι γόος ἄξιος ἔσαι;
Τίς πηγὴ δακρύων ἄρκιος; οἷα μέλη;
Οὔτε μόρων παίδων τὶς ἐὼν ἐκλαύσατο τόσσον,
Ἠ' κεδνῶν τοκέων, ἠὲ φίλης ἀλόχου,
Οὐ πάτρην γλυκερὴν μαλερῷ πυρὶ τεφρωθεῖσαν,
Οὐ νούσῳ συγερῇ ἄψεα τειρόμενα,
Ὅσσον ἐγὼ ψυχὴν ὀλοφύρομαι αἰνὰ παθοῦσαν.
„ Φεῦ τάλας, ὀλλυμένης εἰκόνος οὐρανίης.
Infelix qualia sũ passus? Quis mihi luctus dignus erit?
Qui fons lacrymarum sufficiens? qui versus?
Nec enim tantum quispiam mortem suorum liberorum defleuit,
Aut venerandorum parentum, aut caræ uxoris,
Nec dulcẽ patriã pernicioso igni in cineres redactam,
Nec membra molesto morbo afflicta,

Quantum

tum ego animam deploro grauia perpessam.
eu me miserum, pereunte cælesti imagine.

ὔπω γὰρ πρόσθεν ἐμοὶ τοῖον ἐπῆλθεν ἄχος. Id. car. 9.
τόσσον Ἀσσυρίοισιν, ὅτ' ἤγετο τηλόθι πάτρης,
Λαὸς δουρεαλὴς νηὸν ἔκλαυσε μέγαν,
δὲ μὲν οὐ γὰρ κιβωτὸν, ὅτ' ἀλλοφύλοισιν ἐμίχθη,
Οὔτ' Ἰακὼβ τὸ πάρος γε κλαπέντα φίλον,
ὐ λὶς ἠϋγένειος ἐπακτήρεσσι δαμέντας
Σκύμνους, οὐδ' ἀγέλην βουκόλος ὀλλυμένην,
Οὐδὲ φιλοξείνοιο φυτοῦ καθύπερθε καλιὴν
Ὄρνις ἀφεὶς ἀέκων, οὐ πολύπους θαλάμην,
Ὅσσον ἐγὼ [illegible]ηκτον ὀδύρομαι εἰσέτι καὶ νῦν
Νηὸν, ὃν ἄλλος ἔχει καρπὸν ἐμῶν καμάτων.

Nunquam talis me antehac incessit dolor.
Non ita, cùm ab Assyrijs longè à patriâ duceretur,
Populus captiuus magnum defleuit templum,
Neque arcam, [testamenti] cùm ab alienigenis capta esset:
Neque olim Iacob carum filium sibi subreptum:
Nec leo bene-iubatus occisos à venatoribus
Catulos: nec bubulcus perditum armentum:
Neque super hospitalem arborem, nidum
Inuita deserens auis: neque polypus thalamū [antrū]
Quantum ego recenter-structum lugeo etiamnum
Templum, quod alius tenet, laborum meorum fructū.

„ Εἰ γὰρ τόση τοίησιν ἁμαρτάσι μῆνις ἔπεστιν· Id. c. 11.
„ Ὁπόσα τίνης δέος ἐστὶν ἐπὶ πλεόνεσσι κακοῖσι;
„ *Si autem tanta talibus peccatis ira ingruit:*
„ *Quantam timere conuenit pro pluribus flagitijs?*

Vide apud eundem Nazian. car. 27. initio, egregiam comparationem, ad doloris sui grauitatem amplificandam.

Plures alias comparationes index ostendet.

Compenso, Vide Gratias ago, Remuneror.
Complector, Vide Amplector.

Concionor. Annuncio. Concionator.

Κηρύττω. ἀγγέλλω. ἀγορεύομαι. ἀγορεύω. διαφράζω. λόγον σπείρω.

Nonn. in Ioann. 17. Οὔνομα σὸν κήρυξα παρ' ἀνδράσιν, οὓς ἀπὸ κόσμου
Υἱέϊ σῷ παρέδωκας. — *Nomen tuum prædicaui hominibus,*
Quos è mundo dedisti filio tuo.

Apollin. Psal. 2. Ἀγγέλλων βασιλῆος ἐφετμὴν οὐρανίοι
Prædicans regis cælestis præceptum.

Id. Psal. 9. Πρήξιας ἀθανάτου πυκινοῖς ἀγγείλατε δήμοις.
Opera Dei multis annuntiate populis.

Hom. Il α. Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
Qui ipsis rectè-sentiens concionatus est, & dixit.

Nazianz. 11. car. — τοὺς μετέπειτα λόγον σπείραντας ἅπασι,
καὶ γλυκεροῦ θανάτοιο πικρῆς χερὸς ἀντιάσαντας,
ὥς κε λόγῳ τίσωσι λόγον θεὸν, αἵματι δ' αἷμα.
Alios deinde Verbum seminantes omnibus [Apostolos dedit Deus]
Et dulcẽ mortẽ acerba manu [persecutorũ] oppetẽtes,
Vt verbo Verbũ Deũ honorarẽt, & sanguine sanguinẽ.

Ibid. — σπινθὴρ δὲ λόγου, καὶ πυρσὸς ἀερθεὶς,
πᾶσαν ἐπέδραμε γαῖαν ἀοίδιμος. —
Scintilla autem doctrinæ, & fax elata celebris,
[doctrina euangelij]
Totum percurrit orbem.

Nonn. in Ioann. — ἑῷ διεπέφραδε μύθῳ. *Sermone suo annunciauit.*

Nazianz. 11. car. Οὗτος ὁ Τριάδος νόος ἔπλετο ἠχέτα κῆρυξ,
Καὶ νῦν τέρμα βλέπει· βόρβορε μή με θόλου.
Hic animus fuit, sonorus præco Trinitatis,
Et nunc finem spectat: ne me conturbes ô lutulente.
[*satan*] *.i.* Ego concionibus extuli Trinitatem, & iam consenui.

Concio-

Concionatoris vani ethopœia elegans.

γξομαι ὕασι τερπνά, τὰ πνεύματ ἐκτὸς ῥίψας, Naziane.
Ὥς κεν ἔοιμι περίφρων, φίλτερον ἔχων πλεόνων, 10. car.
ῥυθμοῖς τε κρότοισι, καὶ ἐν θεάτροισι χορεύων,
κυνοβάτης ἐπέων ἀντιπυρυστομένων,
ποδέροισιν ὁμοῖα πολυγνάμπτοισί τε λώβαις,
καὶ μαινομένοις ἀντίπαλ' ἡνιόχοις.
ὅλον αἰχμάσας, ὃ σώματος αἰθομένοιο
σαν ἐπιψύξας, ὃ χεῖρα μαινομένην
ἐπ' ἀλλοτρίοισι, λόγου δεσμοῖσι πεδήσας,
ψευδῆ καρδίης δόξαν ἀποσκεδάσας,
φον οἰδαίνοντα διδάγμασιν ἐς χθόνα ῥίψας,
πηγαῖς δακρύων δάκρυον ἐκκαλέσας.
ν φάρμακον αἰνὸν ἔχων, θηρήτορα τιμῆς
μὸν, καὶ θανάτου φάρμακον ἀτρεκέως.

*ar auribus iucunda; quæ sunt Spiritus, procul
jciens:
n gratus, multorum amorem obtinens,
ausu gaudens, & in theatris saltitans,
ctator verborum contrapugnantium,
de agens atque athleta insolenter ac multifa-
am se inflectentes,
uriga certatim furentes: [furiosè currentes]
iracundiam oppugnans, non ardentis corporis
rem reprimens, non manum insanientem
s omnes alienas sermonis vinculis inhibens,
falsas opiniones cordibus excutiens,
tumentē superbiā, per doctrinā humi prosternens,
lachrymarum fontibus lachrymas eliciens:
vnum habens graue pharmacū, venatorē honoris
num, & re vera mortis pharmacum.*

uæ omnia, vt ibi iacent, in vanos concio-
ores optimè quadrant. Sed si vnum disti-
m præponas, quo hęc S. Nazianzenus à se
ellit, tum bonis concionatoribus omnia
uenient. *Distichum est istud:*

Οὐδὲ μὲν, οὐδὲ πρόεδρος ἐὼν ἱεροῖς ἐνὶ χώροις,
Ἢ μόνος, ἢ πλεόνων εἰς ἓν ἀγειρομένων,
Φθέγξομαι οὔασι τερπνά. &c.
Non ego quidem, non Episcopus sacris in locis,
Aut solus, aut multis in vnum coactis,
Loquar auribus placentia. &c.
Vide Eloquens.

Concordia. Concordes. Formulæ reconciliationis.

Ὁμοφροσύνη. δεσμὸς ὁμοφροσύνης. θυμὸς ὁμόφρων. ὁμονοίη. ἁρμονίη φιλίης. θεσμὸς ὁμοφροσύνης.

Hom. Il. δ. Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι,
σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί. ἐπὶ δ' ἕψονται θεοὶ ἄλλοι.
Verùm quidem sanè hæc cedemus inuicem,
Tibi ego, tu mihi. Sequentur enim dij alij.

Agathiæ 4 epigr. Ξυνὴν μὲν βιότου συζυγίην ἐχέτην.
Communem vitæ coniunctionem habebant. [simul & concorditer viuebant]

Ibid. eiusd. Χαίρετον ὦ γλυκερὼ καὶ ὁμόφρονε· σήματι δ' ὑμέων
Ὤφελεν ἱδρύσθαι βωμὸς ὁμοφροσύνης.
Saluete ô dulces & concordes: monumento vestro
Debuit statui ara concordiæ.

Hom. in Merc. Ἀμφοτέρους δ' ἐκέλευσεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας,
ζητεύειν. — *Ambos autem iussit concordem animum habentes quærere [amissos boues]*

Idem od. γ. — ἐγὼ, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
οὔτέ ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ
ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
φραζόμεθ' Ἀργείοισιν, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
Ego & eximius Vlysses, nunquam in concione diuersa dicebamus, neque in consilio:
Sed vnum animum habentes, mente & consilio prudēti
Suadebamus Græcis, vt quàm optima fierent.
Verba sunt Nestoris.

odyss. δ. Καί κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ', οὐδέ κεν ἡμέας
ἄλλο διέκρινε φιλέοντέ τε, τερπομένω τε,
πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.

Et

è crebrò hic vnà fuissemus versati: neque nos
diremisset amantes & oblectantes,
quàm mortis atra nebula nos obtexisset.

ᾗ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς, odyss. ζ.
ἄνδρα τε, καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
ἐσθλήν. Οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
ἢ ὅτ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσιν,
χάρματα δ' εὐμενέτῃσι. —

...i dij tanta dent, quanta animo tuo desideras,
virum, & domum, & concordiam præbeant
...am. Non enim hac re quicquam melius & præ-
...ntius,
...m cùm consentientes animis domum habitant
& mulier. Multi hinc dolores hostibus,
...dia autem beneuolis.

...ι πιστὰ ταμόντες, ὁ μὲν βασιλευέτω αἰεί· odyss. ω.
...δ' αὖ παίδων τε, κασιγνήτων τε φόνοιο
...ν θέωμεν, τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων,
...τὰρ πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω.

...ssis fidis fœderibus, hic quidem semper regnet:
...utem filiorum, fratrumque cædis obliuiscamur.
...liuionem faciamus.] Hi verò se mutuò diligant,
...ius: diuitiæ porrò & pax abundè adsint.

...ιν εὐσεβέεσσιν ὁμοφρονέων Διονύσῳ. Nonn. 26. Dion.
...bus pijs consentiens Dionysio.

...λον αὖθις ἴκανεν, ἐπ' ἀμφοτέροισι κεράσσας Id. 47. Dion.
...ν ὁμοφροσύνης, καὶ Περσέϊ, καὶ Διονύσῳ.
...em rursus iniit, inter ambos sancitâ
...oncordia, Perseum & Dionysium.

ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες, Iliad. γ.
...τε Τροίην. — Alij autem amicitiam & fœdera
... ineuntes,
...etis Troiam.

...αῦτις πόλεμόν τε κακὸν, καὶ φύλοπιν αἰνὴν Iliad. Δ.
...ομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
...rsus bellum perniciosum, & pugnam grauem

Excitemus, an amicitiam inter vtrosque cōciliemus.
[nobis considerandum]

Ibid. „ Ἀλλ' ἴθι· ταῦτα δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
„ Εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖεν.
„ *Sed vade. Hæc autem postmodum componemus, si quid mali nunc*
„ *Dictum sit. Hæc vero omnia dij irrita faciant.*

Iliad. ψ. — ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
Βουλοίμην, ἢ σοί γε διοτρεφὲς ἤματα πάντα
Ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.
Mox sane quem primum dare
Mallem, quam tibi ô nobilissime diebus omnibus
Animo excidere, & Deos offendere.

Orpheus Argon. —ὁμοφροσύνῃ κατένευσαν. *Concordiæ annuerunt.*

Nazianz. car. 2. „ Τερπνότερος μὲν πλοῦτος ὁμοφρονέουσι τέτυκται.
„ Τερπνοτέρη πλούτοιο δ' ὁμοφροσύνη χατέουσι.
„ *Iucundiores sunt diuitiæ iis qui sunt concordes:*
„ *Iucundior est concordia, iis qui egent diuitijs, [quàm ipsæ diuitiæ:]*

Ibid. „ Ἀλλήλοισι χέρες τε καὶ οὔατα καὶ πόδες ἐσμέν.
„ *Et sumus inter nos auresque manusque pedesque.*

Ibid. „ Αὐτῷ πᾶς τις ἕκαστος. ἴη φύσις, ἕν τε νόημα,
„ Εἷς πόθος ἀμφὶ ἄνακτα θεὸν μέγαν. —
„ *Quisque alteri idem est: vna natura, vnus sensus,*
„ *Vnus amor in Deum magnum regem.*

Apollon. Argon. β. Λοιβαῖς ἀμφιέπουσιν ἐπώμοσαν ἦ μὲν ἀρήξειν
ἀλλήλοις εἰς αἰὲν ὁμοφροσύνῃσι νόοιο,
ἁπτόμενοι θυέων. *In libaminibus sacris iurarunt, opitulaturos*
Se inuicē in perpetuum, cōcordi animo, tangētes sacra.

Ibid. — Καί τ' εἰσέτι νῦν γε τέτυκται
κεῖσ' ὁμονοίης ἱερὸν εὔφρονος. — *Atque adhuc in hodiernū diē fuit ibi concordiæ exhilaratricis tēplū.*

Oppian. 1. de piscat. Πάντα δ' ἐν ἀλλήλοισιν ὁμοφροσύνης ὑπὸ δεσμῷ
ἀρρήτῳ συνέδησας· ἀναγκαίῃ δ' ἐπέρεισας
ἀστεμφεῖ πάγχθινον ὑπὸ ζυγόν.—
Omnia vero inuicem [elementa] concordiæ vinculo

Ineffabili

ıbili colligasti:& necessitate firmasti
otâ, commune sub iugum.

ἔγα δ' εἰσὶ συνάρθμιοι ἀλλήλοισιν. **Id. 5. de pisc at.**
sunt concordes inter sese.

ἀνθρώποισιν ὁμόφρονα θύμον ἔχοντες. **Ibid.**
ninibus consentientem animum habentes.

δάς τ' ἀθανάτων, καὶ ὁμοφροσύνην ἀλίτοντες. **Ibid.**
τέρην τὴν πρόσθεν ἐπ' ἀλλήλοις ἐθέμεσθα.
eraque immortalium,& concordiam violantes
tram quam ante inter nos sanxeramus.

γενέσιν φιλότητος νέμοις, ὁσίην θ' ὁμόνοιαν. **Phocylides**
iatis amorem tribue,sanctumque consensum.

ἄνες ἂν τολμῷεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες, **Theog.**
σον τῶν ἀγαθῶν, τῶν τε κακῶν μετέχειν.
audeant concordem animum habentes,
Æquè bonorum & malorum participes fieri.

ιαὺς εἰς ἓν ἄγων ἁρμονίῃ φιλίης. **Nazianz. car. 57.**
ulos in vnum cogens concordia amicitia.

---

ondono, Vide Ignosco. *Confido,* Vide Spero.

Congrego. Congregatio. Congregor.

ἀγείρω. ἀγερέθω. ἀολλίζω. συλλέγω. ὁμηγυρίζομαι.
οίζω. ἠγερέομαι.

μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα. **Hom. od. β.**
Hi quidem conuocabant, illi verò congregabantur
valde celeriter.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο. **Ibid.**
β' ἴμεν εἰς ἀγορήν.— *At postquam congregati sunt,*
onfertiq; adfuerunt, init in concionem.

ρέες ἠγερέθοντο. — *Frequentes congregabantur.* **Ibid.**
ὸν ἀολλίζων.— *Populum congregans.* **Nonn. 7.**
ἵνα τέκνα θεοῦ κεκεδασμένα κόσμῳ **Dion.**
ἐν ἀολλίσσειεν.—*Vt filios Dei per mundum disper-* **11. in Ioan.**
sos, in vnum congregaret.

ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους **Hom. od. β.**
ἐθελοντῆρας συλλέξομαι. — *Ego per populum so-*
cios statim voluntarios colligam.

Id od. μ. Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον ἔειπον.
Tum ego concione coactâ sermonem habui.

Nonn. 27. Dion. Τοῖσι συναγρομένοις ἀγορήσατο. — *His congregatis concionatus est.*

Hom. od. π. Ἀλλ' ἄγετε, πρὶν κεῖνον ὁμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς
Εἰς ἀγορήν. — *Sed agite, priusquam ipse congreget Achæos in concionem.*

Id. Iliad α Λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε, παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
Populos non decet recollecta [spolia] aggregare. [postquam semel diuisa sunt]

Iliad. σ. — θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο.
Deæ circum eam congregabantur. —

Ibid. Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι.
Ὀρθῶν δ' ἑσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
Ἕζεσθαι. — *In concionem congregabantur, antequam curarent cœnam.*

Rectis autem stantibus fiebat concio, nec quisquam sedere sustinuit.

Apollon. Argon. β. Ἐξότε τοπρῶτιστον ἐμὴν χάριν ἠγερέεσθε.
Ex quo primùm mea causa congregati estis.

Apollin. Psal. 105. Πάντοθεν ἀθροίζων. — *Vndique congregans.*

Nazianz. 2. car. — τὰ δὲ πολλὸν ἀπόπροθεν εἰς ἓν ἄγειρε.
Et longè disiuncta in vnum conciliauit.

Hom. Il. Κ Ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων,
ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέεσθαι.
Sed eamus. Illos inueniemus ante portas,
In excubijs. Ibi enim dixi, vt congregarentur.

Coniux, Vide Maritus, Vxor.

Consequor. Adipiscor. *Nanciscor.*

Ἀντιβολέω. εὑρίσκομαι. ἐγκύρω. λαγχάνω. τυγχάνω. ἐξευρίσκω. ἐπιβαίνω. ἀντιάω.

Hom. od. φ. — Οὐ γάρ τευ ἐπιτυχὼν ἀντιβολήσεις.
Nullius enim beneuolentiam consequeris.

Pindar. olymp. 13. Οὐκ ἀντεβόλησεν τῶν ἀνὴρ
θνατὸς οὔπω τις πρότερος.

Non

ſt hac conſecutus homo
alis vnquam antehac.
ίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμάν. Id. Pyth. 1.
ι ſunt Deorum auxilijs honorem.
ρσαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ. Vide Conſiliarius. Idem 4.
ιtus ætatem centum annorum. [vitã centenariã. Pyth.
καλόν τι νέον λαχών, „Bonũ quidpiã recẽs nactus Idem 8.
ότατος ἐπὶ „ In ſumma magnificentia. Pyth.
άλας, ἐξ ἐλπίδος πέταται. „ Spe volat.
ntia ſperat. Volat in mirabilibus ſuper ſe]
μαι μέγα εἰπών, Spero me magna loquentem, eſſe Id. Nem. 6.
σκοπῦ τυχεῖν. aſſecuturum ſcopum.
ων δὴ κράτος Quia certaminum Idem 8.
. — victoriam adeptus eſt. Iſthm.
ἀμφὶ δὲ τιμῆς Hom. in
ὦ τῆς ὁσίης ἐπιβήσομαι, ἧσπερ Απόλλων. Merc.
o honorem ſacrum conſequar, quem Apollo.
ω ἀΐδιον ἔλαχες. πρεσβυΐδα τιμήν. Id 27.
m æternam ſortita es [ô Veſta] principalem ho- hym.
rem.
ητα κιχεῖν. Incomprenſa comprehendere. Syn. 3. hym.
ίης δὲ βροτῶν γένος ἔμμορε τιμῆς, Nazianz.
ιασιν ἀθανάτοιο πατρὸς καὶ ἔργμασι παιδός. 8. arc.
m genus hominum ſortitum eſt honorem,
ibus patris immortalis, & operibus filij.
κεν ἡγεσίην νοερὴν λάχεν.—[ψυχὴ] 7. arcan.
terea imperium rationale ſortita eſt. [anima]
τα μὲν οὐρανίῃσιν ἐν ἐλπίσιν αὖθις ἐρείδοις· Idem 1.
λοι σβεννυμένῳ τυτθὴν στάξειας ἐλαίου car.
δα, διψαλέῳ λύχνῳ φωστῆρος ἀρωγόν.
εν ἐγειρομένοιο πυρὸς παλινάγρετον ἔλθῃ
ἀναθηλῆσαν, ζωῆς δὲ τύχοιμι φαεινῆς.
no quidem cæleſti in ſpe me firmes,
riuſquam extinguar, modicum inſtilles olei
norem, ſitibundæ lucernæ, adiutorem luminis:
xcitato igne redeat denuo
refloreſcens, vitamque conſequar lucidam.

Οὐδὲ

Id. 2. car. Οὐδὲ μὲν οὐδὲ γυναῖκες ἐπ' εὐσεβίῃ κομόωσαι,
ὧν μέγας ἐν βίβλοισι θεοπνεύστοισιν ἀριθμός,
νόσφι γάμου καὶ σαρκὸς εὔκλειης ἐπέβησαν.
Ne mulieres quidem ob pietatem gloriosa,
Quarum magnus est in libris sacris numerus,
Sine nuptijs & carne gloriam adepta sunt. [*sine matrimonio carnali*] Vox est extollentum matrimonium.

Id. 10. car. Οὐδὲ χέρας φονίους προσπτύξομαι, οὐδὲ γενείου
Δράξομαι, ὥστ' ὀλίγης ἀντιτυχεῖν χάριτος.
Nec manus cruentas osculabor, nec barbam
Prehensabo, vt modicum beneficium consequar.

Nonn. 10. Dion. Τηλίκον ἔλλαχε κάλλος ὁ βουκόλος, ὃν σὺ τραπέζῃ
αἰθερίῃ ξύνωσας ἔτι πνείοντα βοαύλων.
Tantam sortitus est pulcritudinem bubulcus ille, quem tu mensa
Calestis participem fecisti, adhuc spirantem bubile. [*cùm adhuc oleret fimum stabuli boum*]

Naz. 16. car. „ Ὃς πολλὰ Χριστοῖο μέγα κλέος εἵνεκ' ἀνέτλη
„ Ἄλγεα, καὶ μεγάλου κύδεος ἀντιάσει.
„ *Qui multos pro Christo glorioso sustulit*
„ *Dolores, magnam quoque gloriam consequetur.*

Id. 17. Τοῖσδε νόμοισιν ἔδησα ἐμὸν βίον. εἰ δὲ ποθοίο
Ἐς τέλος ἱκοίμην, ἄφθιτε σεῖο χάρις.
His legibus adstrinxi vitã meã. Quod si ad desiderij
Finem venero. [*si compos voti fuero*] *id erit, ô Deus, ex tua gratia.*

Considero. Vide Cogito.

Consiliarius.

Βουληφόρος ἀνήρ. μητιέτης. μητιόεις. μέδων. πολύβουλος ἀνήρ. γέρων. μήδεα εἰδώς. συμφράδμων. καρτερόμητις. εὔβουλος. μέγας ἐν βουλαῖς.

od. 11. Ὁππότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θήσει Ἀθήνη.
Quando Pallas multi-consilij, in mente ponet.

Iliad. α. — ὥς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω.

Vnus

Vnus autem aliquis princeps vir consiliarius sit.

— ἀνδρα καλέουσι γέροντα. [Νηρέα] Hesiod. in Theog.
οὕνεκα νημερτής τε καὶ ἤπιος οὐδὲ θεμίστων
λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια μήδεα οἶδεν.

Sed vocant senem. [Nereum]
Quia verax & placidus est, neque iuris & aequi
Obliuiscitur, sed iusta & placida consilia nouit.

— πάντων πέρι μήδεα εἰδώς. Ibid.

Prae omnibus cōsilia sciēs. [prudentissimus consiliarius]

Καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος· Iliad. ι.
οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοί,
οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.

Et consilio inter omnes aequales es praestantissimus:
Nec quisquam tuum consilium vituperabit, ex omnibus Achiuis,
Nec contra dicet. Caeterum non ad finem venisti consiliorum. [non es adhuc perfectus consiliarius]

Οὗτος καρπεόμενος ἐνὶ πολίεσσι μέγιστος, Nazianz.
Πανδήμοις στομάτεσσι βοώμενος. —

Hic consiliarius in vrbibus maximus,
Popularí ore celebratus.

„ Καὶ βραδὺς εὔβουλος εἷλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων. Theognis in sentent.
„ *Etiā tardus boni consilij vir cepit celerē virū persequens.*

Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Θεοδόσιον Ἀσίδος ἀρχὸν, L.4. epigr.
Εἰκόνι μαρμορέῃ στήσαμεν ἀνθύπατον.

Magnū in consiliis [bonū consiliariū] Theodosiū, Asiae (Praefectū,
Imagine marmorea donauimus Proconsulem.

„ Τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν. Iliad. β.
„ Τῷ κε τάχ᾽ ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
„ Χερσὶν ὑφ᾽ ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, περθομένη τε.

„ *Tales mihi decem consiliarij forent Achiuorum!*
„ *Sic cito caderet vrbs Priami regis,*
„ *Manibus nostris capta & euersa,*

Κεῖνος γὰρ ἐν παισὶ νέος, Pindar. 4. Pyth.
ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς, ἐγκύρσαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ.

Ipse enim est inter pueros iuuenis,

In consiliis autem senex,
Adeptus centenariam vitam. [*tam prudens, quàm homo centenarius*]

Aristot. in Heroum epitap. Τὸν βαθύνουν ψυχήν τε, νόημά τε θεῖον ἔχοντα,
Ἄνδρ' ἀγαθὸν κατέχω, Νέστορα τὸν Πύλιον.
Profundi-consilij anima, & diuina præditum prudẽtia
Virum bonum teneo Nestorem Pylium.

Ibid. Νέστορα τῶν Πυλίων ἡγήτορα ἦδε θανόντα,
Γῆ κατέχει, βουλῇ φέρτατον ἡμιθέων.
Nestorem Pyliorum ducem mortuum,
Hæc terra continet, consilio præstantissimum heroum.

Musæus. —— οἷσι δ' ἀνάσσει
αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ, βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.
Quibus autem dominatur ipse cunctorum domitor, ysdem viris est consiliarius. [*suggerit consilia*]

Consilium. Sententia.

Βουλή. δῆνος. ξυνεσίη. μῆδος. φραδμοσύνη. μῆτις. μῦθος συμφράδμων. νόημα. περιφροσύνη. γνώμη. φραδή. Vide Res. ἀγορά. φραδίη. νόος.

Oppian. 1. venat. Βουλὰς ὠκυμόους.— *Consilia solertia.*

Q. Cal. l. 5. „ Αἰεὶ δ' ἐν βουλῇσι γέρων πολυΐδρις ἀμείνων
„ Ὁπλοτέρου πέλει ἀνδρός· ἐπεὶ μάλα μυρία οἶδε.
„ *Semper in consilijs senex multiscius præstantior*
„ *Est viro iuniore. Siquidem multo plurima nouit.*

od. μ. Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς.
Eurylochus socijs prauum exorsus est consilium.

od. ι. Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἱκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω.
Nunc rursum huc veni, vt tibi contexam consilium.

od. Υ. „ Ὦ φίλοι, οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἥδε γε βουλή,
„ Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.
„ *O amici, non nobis conducet hoc consilium,*
„ *Telemachi cædes. Sed recordemur conuiuij.*

Hesiod. 1. oper. Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν ὀλυμπίου.—
Iouis olympij consilijs.

Ibid. „ Οἷ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ, ἄλλῳ κακὰ τεύχων.
„ Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ, τῷ βουλεύσαντι κακίστη.

„ Sibi

bi ipsi mala fabricatur vir, alij mala fabricans:
Malum enim consilium consultori pessimum.

σφισι παίδεσσι, φίλυ διὰ μήδεα πατρός. Hesiod. in Theog.
suis filijs, chari per consilia patris.

ς ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθείς. Ibid.
ra consilijs astutis deceptus.

ναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βυλήν. Ibid.
omat in pectoribus mentem & prudens consilium.

[*Amor.*]

ἀρχεκάκοιο περιφροσύνῃσι Φερέκλυ. Coluthus.
filijs Pherecli malorum-auctoris.

πολυφραδέας ἢ μῆνοινὰς Nonn. 2.
ὲ μαθὼν Κρονίδαο, καὶ αἰόλα δήνεα Κάδμυ. Dion.
osas vero cogitationes Saturni, & varia consilia
admi serò edoctus.

ὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει.
silium Arginis suggeremus, quod iuuabit. Iliad. 9.

δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην. Iliad. l.
δ' ἀποπλείειν.——
lijs quoque ego consiliũ dedero, domũ renauigãdi.

ε' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω. Ibid.
liud excogitent in animo consilium melius.

ινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο. Iliad. K.
uod cum illo consilium salutare comminisceretur.

ὅγε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βυλήν. Ibid.
ipsa conuocatis prudens parabat consilium.

δ' εἴη, ὃς τῆσδε γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι, Iliad. ι.
ὸς, ἠὲ παλαιὸς, ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.
nc autem vtinam esset, qui hoc melius consilium
iceret,
iuuenis, seu senex! mihi lubenti id accideret.

πε μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ. Iliad. Σ.
te ne amplius hæc consilia demonstres in populo,

κτωρι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι. Ibid.
ολυδάμαντι δ' ἄρ' ὅτις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βυλήν.
lectori quidem assenserunt mala suadenti:
lydamanti autẽ nemo, qui bonũ suggerebat cõsiliũ.

Consilium petentis:

Iliad ν. „ Α'λλ' ἄγε, μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι,
„ *Verum age, dic mi istud, tibi quidnam in mente videtur?*

Apollon. A. ... „— πολέων δέ τε μῆτις ἀρείων.
„ *Multorum consilium est melius.*

Phocylides „Λάμβανε καὶ βουλὴν παρὰ οἰκέτου εὖ φρονέοντος.
„ *Cape consilium etiam à seruo, siquidem sapiat.*

Theogn. „ Γνώμης οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει ἐν γε ἑαυτῷ.
„ Οὐδ' ἀγνωμοσύνης Κύρν' ἀνιηρότερον.
„ *Consilio melius nihil habet homo in seipso,*
„ *Neque imprudentia ô Cyrne, quidquam peius.*

Idem. „ Εἴ ποτε βουλεύσαιμι φίλῳ κακὸν αὐτὸς ἔχοιμι.
„ Εἰ δέ τι κεῖνος ἐμοὶ, δὶς τόσον αὐτὸς ἔχοι.
„ *Si quando suadeam amico malum, ipse habeam.*
„ *Sin aliquod ille mihi bis tantum ipse habeat.*

Lucian 1. epigr. „ Η' βραδύπους βουλὴ μέγ' ἀμείνων. ἡ δὲ ταχεῖα,
„ Αἰὲν ἐφελκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.
„ *Tardum consilium multo melius: præceps autem*
„ *Semper consequentem pœnitentiam habet.*

Iliad. β. — ἀγορῇ νικᾷς γέρον υἷας Α'χαιῶν.
Consilio vincis, ô senex, filios Achiuorum.
Βουλαὶ πρεσβύτεραι. *Consilia senilia.* Pindar. 2. Pyth.

Sibyll. l. 7. Θῆβαι δύσβουλοι ὑμῖν κακὸς ἦχος ἐπέστη
αὐλῶν φθεγγομένων. —
Thebæ inconsultæ, vobis sonus horridus instat
Vocalis litui. —

Hom. in Apoll. Αὐτῷ ἐφεζομένη πυκινὰς φραζέσκετο βουλάς.
Illi assidens prudentia suggerebat consilia.

Nazian. 2 car. Α'λλὰ σὺ Χριστὲ μάκαρ πατρὸς μεγάλου φραδίῃσι
πειθόμενος, τὰ ἕκαστα διέκρινας εὖ κατὰ κόσμον.
At tu, ô beate Christe, patris magni consilio
Obsequens, singula bene decenterq; distinxisti. [*in sua loca discreuisti*]

Hesiod. in Scuto. Α'λλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν. —
Aliud in animo consilium texebat.

L. 5. epigr. — δοκέεις γὰρ ἐπίφρονα μήδεα φαίνειν.

Videris

Videris enim prudētia cōsilia suggerere. [demōstrare]

„ Ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή. Odyss. ι.

„ Hoc mihi optimum in animo videbatur consilium.

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. Iliad. ι.

οὐ γάρ τις νόον ἄλλον ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,

οἷον ἐγὼ νοέω, ἠμὲν πάλαι, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν.

Cæterùm ego dicam, quod mihi videtur esse optimum.

Nec enim quispiā melius cōsiliū, quā hoc, excogitabit,

Quod ego excogito tam olim, quàm etiamnum.

Vide ibid. formulas dandi consilij, seu ferendæ sententiæ.

Πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσεαι, ὅς κεν ἀρίστην Ibid.

βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς

ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δήϊοι ἐγγύθι νηῶν

καίουσι πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειε;

Multis congregatis ei morem geres qui optimum

Cōsiliū dederit. Valde enim opus est omnibus Achiuis

Bono & prudenti: [consilio] cùm hostes prope naues

Multos ignes accendunt. Quis enim de his lætetur?

Consolor. Consolatio. Consolandi formula.

Παρηγορέω. ἐλαφρίζω. θέλγω θυμόν. παραψυχάω.

Καί μιν ἐλαφρίζεσκον ἀκεσσιπόνῳ τινὶ μύθῳ. Nonn. in

Πένθεος ἀγρύπνοιο παρηγόροι. — Et eā solabātur Ioann.
mitigatorio sermone, luctus vigilis consolatores.

„ — θέλγε δὲ θυμὸν

„ Μειλιχίοις ἐπέεσσι, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα. Hom. od. Σ

„ Mulcebat thetē suauibus verbis, sed illi animus alia cogitabat.

Ἠλέκτρη δ' ἀΐουσα παρήγορον ἴαχε φωνήν. Nonn. 3.

Electra vero audiens consolatoriam misit vocem. Dion.

Καὶ σὺ τεαῖς πρήϋνε μελεδῶνας. — Tuq; tuas leni curas. Ibid.

Ἡ δέ μοι ἀδρανίης παραμύθιον ἐσθλὸν ἐτύχθη. Apollin.

Hæc mea infirmitatis bona fuit consolatio. Psal. 118.

Hæc me consolata est in humilitate mea. [Spes, quam mihi dedisti]

Orpheus in hym. Καὶ πάσης λύπης ἱερὸν παραμύθιον ἕρδων.
Et omnis mœroris sacram consolationem faciens.
[consolans in luctu]

Nonn. D.on. Ἐλπίσιν ἐσσομένῃσι παρηγορέων ἑὸ νύμφην.
Spe futurà suam solans nympham.

Q. Cal. l. 2. Παρφάμενοι μύθοισιν, ὅσοις βαρὺ πένθος ὑπείκει.
Affantes verbis, luctus queis cedit amarus.

Id. l. 3. Πολλὰ παρηγορέεσκον, ὅπως λελάθοιτο γόοιο.
Multis consolabantur, ut luctus obliuisceretur.

Nazianz. car. 56. ,, Ἀχνυμένῳ βαιόν τι συνάχθεο, καὶ τόδε τερπνὸν
,, Φάρμακον ἄλγεός ἐστι, φίλων ἄχος. —
,, *Dolenti paululum condole. Et hoc delectabile*
,, *Remedium doloris est, amicorum dolor.*

Theocr. idyll. 4. ,, Θαρσεῖν χρή, φίλε Βάττε· τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον.
,, Ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
,, *Cõsidere oportet, care Batte. Fortè cras erit melius.*
,, *Spes sunt in viuentibus: sine spe verò sunt mortui.*

Id. idyll. 13. — ἀγανοῖσι παρεψυχῶντ' ἐπέεσσιν.
Blandis consolabantur verbis.

Satyri 4. epigr. Ψυχρὰ τάδ' ἀνθρώποις παραμύθια. — *Frigida terrigenis hæc sunt solatia.*

Hom. Il. α. Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Τέκνον τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
Demulsitque manu, nomenq; affata vocauit:
Fili quid ploras? mentem qui luctus iniuit?
Fare age, ne celes animo, noscamus vt ambo.

Apollin. Psal. 85. — παρφασίη τελέθεις καὶ ἀρωγὸς ἐμεῖο.
Consolatio es & adiutor meus.

Consortium. Sodalitas. Conuersor.

Ὁμιλέω. προσομιλέω. σύνειμι. μίσγομαι. ἐπιμίσγομαι. μίγνυμαι. συμμίγνυμαι. συμμίσγω. ἐφέσπομαι. ἐπιμείζομαι. ὁμαρτέω.

Nazianz. 1. car. Νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε κειμήλια πάντ' ἀπ' ἐμεῖο
Ψυχῆς, ἣ τοπάροιθεν ὁμίλεε πᾶσιν ἀρίστοις.
Οἶος δ' ἐντὸς ἔμεινε πόθος καὶ ἄλγος ἄελπτον.

Nunc

Nunc autem perierũt cimelia omnia ab anima mea,
[nunc anima mea amicissimorum sodalitijs orbata est]
Quæ antehac versabatur cum omnibus optimis.
Solum vero in me remãsit desiderium & dolor exspes.

„ Πῶλοι μὲν πώλοισι φίλοι, ἔλαφοί τ' ἐλάφοισι, *Id.car.3.*
„ καὶ ψῆρες ψήρεσσιν, ἁγνῷ δέ τε τίμιος ἁγνός.
„ ἀλλ' ἔμπης κακόμητιν ἀλεύεο.—
„ *Equi quidem equis cari sunt, & cerui ceruis,*
„ *Et sturni sturnis, castoq; item castus in precio est:*
„ *Sed tamen dolosum [dæmonem] caue. [ne te illaqueet periculosa æqualium familiaritate]*

Πρῶτα μὲν εὐσεβέεσσιν ὁμίλεον, οἵ ῥα γάμοιο *Id.car.4.*
Δεσμὰ φύγον, κόσμου λυόμενοι χθονίου,
Ὡς Χριστῷ πτερόεντες ἅμ' ἕσπονται βασιλῆϊ,
Ἔνθεν ἀπορνύμενοι κύδεϊ σὺν μεγάλῳ.
Τοὺς μὲν ἐγὼ φιλέων τε, καὶ ἀμφιέπων περὶ κῆρι,
Ἐλπίδος ἡγεμόνας εἶχον ἐπουρανίης.

Primo quidem cum pijs versabar, qui matrimonij
Vincula fugerant, expediti a mundo terreno,
Vt leues Christum regem sequerentur,
Hinc [à terrenis rebus] cum magna gloria digressi.
Hos ego amans, & ex corde complectens,
Spei cælestis habebam duces.

Ita de se puero S. Gregorius Nazianz.

Ἐκεῖνο γάρ σοι πρῶτον εἰπεῖν βούλομαι. *Idem 3. Iambic.*
Φεύγειν κατάκρον τῶν κακῶν ὁμιλίας,
καὶ τὰς ἐν αὐταῖς ἡδονὰς χρὴ τὸν νέον.
Πολλοὶ γάρ εἰσιν, ὥσπερεὶ βοσκήματα,
Ψώρας γέμοντα καὶ νοσήματός τινος. &c.
τούτους φυλάττου· καὶ γὰρ, ὡς Παύλῳ δοκεῖ,
φθείρουσιν ἤθη χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί.

Illud tibi primum volo dicere:
Fugere summopere prauorum consortia,
Et quæ in ijs sunt voluptates, iuuenem oportet.
Multi enim sunt, tanquam pecudes
Scabie & morbo obsita. &c.

Hos caue. Etenim, vt Paullo videtur,
Corrumpunt mores bonos colloquia praua.

Naumachius. „ Εἰ δ' ὀλοοῖς ἑτάροισιν ἐφεσπόμενος, κακὸς εἴη,
„ Μὴ σὺ μὲν ἀντιβίην κείνῳ, τέκος, εἰς ἔριν ἔλθῃς.
„ *Si autem perniciosos sectans socios malus sit,*
„ *Ne tu aduersus illum, ò filia, in contentionē venias.*

Idem. Ῥηιδίη δ' ὁδὸς ἥδε διαρρῆξαι φιλότητα
Λευγαλέην, ἑτάροις δὲ φίλον ἀγαθοῖσι γενέσθαι,
Καὶ πινυτοῖς. — *Facilis est hæc via ad dirimendam amicitiam*
Peruersam, & te efficiendum socijs bonis amicum & (prudentibus.

Idem. „ Μηδὲ μὲν ἀκριτόμυθον ἑταιρίσσαιο γυναῖκα.
„ Κεδνὰ κακοὶ φθείρουσι γυναικῶν ἤθεα μῦθοι.
„ *Nec tibi loquacem socies mulierem.*
„ *Castos mores corrumpunt praui mulierum sermones*

Nazianz. 1. car. „ Τέρπεσθαι δὲ κακοῖσι, τελειοτέρης κακότητος.
„ *Oblectari malis, robustioris est malitiæ.*

Q. Cal. l. 14. „ Τίε δ' ἀμύμονας ἄνδρας, ὅσοις νόος ἔμπεδός ἐστιν.
„ Ἐσθλῷ γὰρ φίλος ἐσθλὸς ἀνήρ, χαλεπῷ δ' ἀλεγεινός.

Apollin. Psal. 17. „ Ἢν δ' ἀγαθὸν φρονέῃς, ἀγαθῶν καὶ τεύξεαι ἔργων.
„ *Cole viros integros, quibus mens est stabilis.*
„ *Bono enim vir bonus amicus est, malo malus.*
„ *Quod si bona sapias, etiā & bona opera consequêre.*
„ Ἢν ὁσίων ξυνέριθος ἔῃς, ὅσιός κε γένοιο.
„ Καί κε νόῳ ξυνιόντι μάθοις παρ' ἀθῴου ἀθῷος.
„ *Si sanctorum consodalis fueris, sanctus eris.*
„ *Et mente intelligenti disces ab innocente innocentiā.*

Nazian. car. 63. Μή σύ γε μὴ κείνησιν ὁμόπλοος, ὦ τέκος, εἴης,
Μή σύ γε συμφερέδμων, μηδὲ συνωροφίη.
Ne tu, ne illis socia-nauigationis, ò filia, sis,
Neque familiaris, neque contubernalis. [*Ijs scilicet mulieribus quæ pingunt faciem*]

Ibid. „ Ἐσθλῷ ἀνέρι πάντα μεμιγμένος ἐσθλὰ ἀκούσῃς.
„ Οὐδὲ πάλιν στρεπτῷ παρεὼν βροτῷ, εὔστροφος εἴης.
„ *Bono viro associatus omnia bona audies:*
„ *Contrà prauo adhærens viro, probus non eris.*

Id. Psal. 25 Οὐδ' ἐπαγειρομένοισι συνέμπορος ἦλθον ἀλήταις.

Τέκποσιν

Τίκτουσιν ἀμπλακίης ὀλοῆς ἤχθηρα παρεῖναι.
Neque conuenientibus comes iui peccatoribus:
Operarijs iniquitatis perniciosæ odi adesse. [cum improbis versari nolui]

„ Οὐκ ἄρα ἐσθλὸς ἀνὴρ φλαύρῳ ἐπιμίσγεται ἀνδρί. Theodori
„ Ἐσθλῷ δ' ἐσθλὸς ἔοικε, κακῷ τε κακὸς φίλος εἶναι. Prodromi.
„ *Bonus vir non miscetur malo viro:*
„ *Bono bonum, & malo malum amicum esse decet.*

Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι· Κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει Theogn. in sentent.
Ἀνδράσιν· ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο.
Καὶ μετὰ τοῖσιν πῖνε καὶ ἔσθιε, καὶ μετὰ τοῖσιν
Ἵζε, καὶ ἅνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.
Hæc quidem ita scias: Cum malis ne versêre
Hominibus, sed semper bonis adhære,
Et cum illis bibe & comede, & cum illis
Sede: & place ijs, quibus est magna potestas.

„ Ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἄπ' ἐσθλὰ μαθήσεαι· ἢν δὲ κακοῖσι Ibid.
„ Συμμιχθῇς, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον,
„ Ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλεε. Καί ποτε φήσεις,
„ Εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.
„ *Nam à bonis bona disces. Sin malis*
„ *Cõmiscearis, perdes, quos habebas, mores [bonos mores]*
„ *Hæc sciẽs cum bonis conuersare, & aliquando dices,*
„ *Me amicis bene suadere.*

„ Οἱ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γεγόνασιν. Ibid.
„ Ἀλλ' ἄνδρεσσι κακοῖς συνθέμενοι φιλίην.
„ *Mali haud omnino mali ex vtero nati sunt:*
„ *Sed cum hominibus malis coeuntes amicitiam.*

— τοῖς ἀγαθοῖσι συνών. *Cum bonis versans.* Ibid.

Οὐδὲ μὲν Ὑρκανίοις ἐπιμίσγομαι. — *Nec cum Hyrcanijs commercium habeo.* Dion. de situ.

„ Ἤδη καὶ πτερύγεσσιν ἐπαίρομαι, ὥστε πετεινὸν, Theogn.
„ Ἐκ λίμνης μεγάλης, ἄνδρα κακὸν προφυγὼν,
„ Βρόγχον ἀπορρήξας. — *Iam & alis efferor, vt auis,*
„ *E lacu magno, postquam virum malum euasi, abrupto laqueo.*

„ Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε, κακοῖσι δὲ μήποθ' ὁμάρτει. Idem.

„Cum bonis conuersare, malos autem nunquã sequere.

Idem. „Ἐκ κακεπιμιξείης κακὰ γίγνεται. εὖ δ' ἂν καὶ αὐτὸς
„ Γνώσῃ, ἐπεὶ μεγάλους ἤλιτες ἀθανάτους.
„ E malo consortio mala fiunt. Bene etiam ipse
„ Cognosces, postquam magnos offenderis immortales.

Constans. Firmus. Stabilis. Immutabilis.

Ἄτρεπτος. ἀσυφέλικτος. ἔμπεδος. ἐσαώς. πεπηγώς. βέβαιος. πηγός. εὐπαγής.

Nazian. 13. car. Οὐδὲν ἔφυν. τί κακοῖσι δαμάζομαι ὥς τι πεπηγός;
Τοῦτο γὰρ ἡμερίων ἄτρεπτόν ἐστι μόνον,
Συμφυὲς, ἀσυφέλικτον, ἀγήραον, ἐξότε κόλπων
Μητρὸς ὀλισθήσας πρῶτον ἀφῆκα δάκρυ.
Nihil sum. Quid malis crucior, tanquam si quid essem firmum?
Hoc enim solum rerum humanarum est constans
Adnatum, immutabile, non veterascens [affligi malis scilicet] ex quo è sinu
Matris lapsus, primam emisi lacrymam.

Ibid. Ἔμπεδον οὐδέν, &c. Vide Inconstans. πηγός. vide Inuidia.

Id. 14. „ Ἓν μόνον ἀνθρώποισι καλὸν καὶ ἔμπεδόν ἐστιν,
„ Ἐλπίδες οὐράνιαι, ταῖς ὀλίγον τι πνέω.
„ Τῶν δ' ἄλλων ἀγαθῶν πολλύς κόρος· ὅσσ' ἐπὶ γαίης
„ Σύρετ', ἐφημερίοις πάντα λιπεῖν ποθέω.
„ Πάτρην, ἀλλοδαπήν τε, θρόνους καὶ ἀπόθρονον εὖχος,
„ Ἐγγύθεν, ἀλλοτρίους, εὐσεβέας, κακίους.
„ Vnum solum est bonum & stabile hominibus,
„ Spes cælestis, quã paullulum quid spiro.
„ Aliorum autem bonorum magna mihi est satietas: Quacunque in terra.
„ Voluuntur, cuncta mortalibus relinquere cupio,
„ Patriam, externas regiones, thronos & relicti throni gloriam,
„ Propinquos, alienos, pios, improbos. &c.

Id. 47. Ἀλλὰ θεῷ πέμποντες ὅλον νόον, ἔκ τε θεοῖο
Εὐπαγέος πέτρης πείσματ' ἀναπτόμενοι.

Sed

Sed ad Deum totam mentem mittentes, & ex Deo
Firmâ petrâ rudentes [vitæ] alligantes.

Constantinopolis.

Κλεινὸν ἕδος Κωνσταντίνου μεγάλου. Ῥώμη ὁπλοτέρη. Κωνσταντίνου πόλις. Βυζάντιον ἄστυ. Ῥώμη δευτέρα. Ῥώμη κουροτέρη. Ῥώμη ὀψιτέρη. Βυζαντιάς.

Ὦ Κωνσταντίνου κλεινὸν ἕδος μεγάλου, — *Nazianz. 12. car.*
Ὁπλοτέρη Ῥώμη, τόσσον προφέρουσα πολήων,
Ὅσσάτιον γαίης οὐρανὸς ἀστερόεις.
O Constantini magni perquam inclita sedes,
Roma noua, ante alias tanto præstantior vrbes,
Tellurem supra quanto polus astriger extat.
— ἄχρι Ῥώμης δευτέρας. *Constantinopolim vsque.* — *Id. in car. de vita sua.*
[vsque ad secundam Romam]
Χαλκιδέες μὲν πρῶτα παρὰ στόμα γαῖαν ἔχουσιν, — *Dion. de situ orbis.*
Οὖδας ἐς ἀντιπέρην Βυζάντιον εἰσορόωντες.
Chalcidenses quidem primò prope ostium [Ponti, siue propontidem] terram habitant, cernentes ex aduerso terram Byzantinam.

Θεολογίης μέγα κάρτος ἀείσομαι, ἁγνὸν ἱρῆα. — *Cyr. Prodrom.*
Γρηγόριον, Ῥώμης ποιμένα κουροτέρης.
Canam Theologiæ magnum robur, castum Sacerdotē,
Gregorium, [Nazianzenum] Romæ iunioris pastorē.
Χρυσολόγον μετὰ τοῖσι λιγαίνομεν Ἰωάννην, — *Idem.*
Ῥώμης ὀψιτέρης ἀρχιερῆα μέγαν.
Inter hos, [sanctos] canimus Ioannem Chrysostomū,
Romæ serotina [posterioris] magnum Episcopum.

Vocatur ab eodem Prodromo Βυζαντιάς.
Posset quoque appellari Βύζαντος πόλις. à Byzante, primo conditore. Vide Eustathium in Dionysium de situ orbis.

Consulo, Vide Consilium. *Cōsulto*, Vide Delibero.
Consummo. Vide Perficio.

Contemno. Non curo. Despicio.

Ἀθερίζω. ἀλογέω. ἀπηλεγέω. ἀφειδέω. ἀτίζω. ἀποπτύω. ὀνοτάζω. ὑπερόπτομαι. ἀτιμάζω. ἀτιμίησιν ἰάπτω. συρίζω. οὐκ ἀλεγίζω. οὐκ ἀλέγω. οὐκ ὄθομαι. οὐ μεταστρέπομαι. οὐ μελεδαίνω.

Hom. od. ψ. — Οὔτ' ἄρτι μεγαλίζομαι, οὐδ' ἀθερίζω,
οὐδὲ λίην ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ', οἷος ἔησθα,
ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
Neque statim magnifico, neque contemno, (esses,
Neque admodum admiror. Optimè enim noui, qualis
Cùm ex Ithacà in naui longiremi proficiscerere.

Iliad. ι. Εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσεις,
ἠπείλει καὶ κεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι. σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἄνωγει, Χεῖρας.
Sin eius verbis non parueris, sed contemseris,
Ipse minatur se contra pugnantem,
Huc venturum & te iubet euitare manus. [*suas*]

Coluthus. „ Ἔργα μόθων ἀθέριζε· τί γὰρ πολέμων βασιλῆι;
„ *Despice res bellicas. Quid enim regi cum bellis?* (*ces.*

Apollon. — νύμφης ἀθέριξε λιτάων. — *Nymphæ despexit pre-*

Argon β. — οὔποτ' ἐμεῖο, — Ἐκλάθετ', οὐδ' ἀθέριξε —
Nunquam mei oblitus est, neque despexit.

Ibid. Εἰ δ' ἂν ἀπηλεγέοντες ἐμὰς πατέοιτε θέμιστας.
Sin negligentes, meas spreueritis leges.

Ibid. — πῶς καλὸν ἀφειδήσαντας ἀέθλων,
Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ δὴν ἔμμεναι; —
Quomodo honestum sit contemnentes certamina,
Diu in terra peregrinà esse?

Nazianz. 3. car. „ Χριστὸν ἔχεις ἀγαπητόν· ἀπόπτυσον ἄνδρας ἅπαντας.
„ *Christum habes amatorem: viros omnes respue.*
— καὶ οὐρανὸν αὐτὸν ἀτίζει,
θνητὸς ἐν οὐ θνητοῖσι μετήορος ἐλπωρῇσι.

Idem. — *Et cælum despicit ipsum,*
Mortalis licet, haudquaquam mortalia sperans.

Idem. Nonn. 1. „ θεὸς βροτὸν οὐκ ἀθερίζει. *Deus hominē non despicit.*

Dion. Ἄρεα συρίζων. — *Martem exsibilans.* [*despiciens*]

Iliad. α. Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,

οὐδ'

ἀλλ' ὄτρυνε κελεύοντ@. — *Myrmidonibus impera:*
Te autem non curo, nec irascentem moror.
„ Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης. *Iliad. γ.*
„ Οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
„ Ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν· ἑκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἕλοιτο.
„ *Ne mihi dona amabilia aurea Veneris obijcias,*
[ne pulcritudinem exprobres]
„ *Nequaquam reijciẽda sunt Deorũ perillustria dona,*
„ *Quæ ipsi dederint. Nec enim accipiet, quisquis voluerit.*

Pulcritudo corporis, est donũ Dei, & quidẽ viribus humanis incõparabile: ideoq; recte monet Paris eã nemini exprobrãdã. Vide Eustath.

Σύμβολον ἤδη μοι μέγ' ὀνήσιμον οὐκ ὀνοτάζω. *Id. in Mer.*
Symbolum mihi admodum vtile haud iam vilipendo.
„ Μηδὲ τεῆς βασιλεῦ παλάμης ὑπερόψεο ἔργα. *Apollin.*
„ *Opera manuum tuarum ne despicias.* *Psal. 137.*
— ὁ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιεῖ. *Theocr. idyll. 2.*
Hic autem mei rationem nullã habet. [me nõ curat]
„ Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν. *Theognis.*
„ Πᾶσιν δ' ἀνθρώποις αὐτὸς ἔνεστι νόος.
„ *Quilibet hominẽ diuitẽ honorat, despicit verò pauperem.*
„ *Omnibus hominibus inest ea mens.*
Εἰ πίομαι, πενίης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνω, *Idem.*
Οὐδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν οἵ με λέγουσι κακῶς.
Si bibero, paupertatem animi-corruptricem nõ curo,
Neque homines inimicos, qui mihi maledicunt.
Οὔ τί σ' ἀτιμάζουσι θεοί. χαλεπὸν δέ κεν εἴη, *Hom. od. ν.*
πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίῃσιν ἰάλλειν.
Ἀνδρῶν δ' εἴ πέρ τίς σε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων,
οὔ τι τίει, σοὶ δ' ἔστι καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεί.
Nequaquam, te despiciunt dij. Graue enim esset,
Antiquissimum & præstantissimum despectui habere.
Si quis autem hominum, vi & robori cedens,
Te non honorat, tibi est, posthacque semper erit vltio.
[facultas vlciscendi]
— αὐτὰρ ἔγωγε Οὐκ ἀλέγω. — *At ego non curo.* *Id. od. ξ.*

Οὐ

Coluthus. Οὐ Χείρων ἀλεγίζε, καὶ οὐκ ἐμπάζετο Πηλεύς.
Chiron non curabat, nec curabat Peleus.

Apollin. Psal. 87. Οἷά περ οὐτηθέντες ἀκήδεσοι περὶ τύμβους
εὕδουσιν, τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις.
Sicut vulnerati neglecti circa tumulos dormiunt, quorum rationem non habes, neque curas. [Sicut vulnerati dormientes in sepulcris, quorum non es memor amplius]

Odyss. Υ. — ἦ αὕτως κεῖται ἀκηδής; *Sicne iacet neglectus?*

Contendo. Contentio. Altercor.

Ἐριδαίνω. δηρίζω. δηρίζομαι. δηριάω. δηριάομαι. ἐρίζω. ἐριδμαίνω. ὀκριάομαι.

Hom. od. α. — Ποσειδάων δὲ μεθήσει
ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
ἀθανάτων, ἀέκητι θεῶν, ἐριδαινέμεν οἶος.
Neptunus vero iram suam ponet.
Haudquaquam enim poterit contra omnes
Immortales, inuitis dijs, solus contendere.

Odyss. θ. Νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλείδεω Ἀχιλῆος.
ὥς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ,
ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν· ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
χαῖρε νόῳ, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο.
Contentionem Vlyssis, & Achillis Pelidæ [canebat cantor]
Quomodo olim contenderint in celebri Deorum epulo,
Acerbis dictis: rex vero hominum Agamemnon
Gauderet animo, quod Græcorum præstantissimi contenderent.

Ibid. „ Ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστί. τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
„ ἄφρων δὴ κεῖνός γε, καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνήρ,
„ Ὅς τις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων
„ Δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ, ἕο τ' αὐτοῦ πάντα κολούει.
„ *Hospes enim est hic mihi. Quis cum amico pugnet?*
„ *Amens est ille & homo nihili,*
„ *Quisquis hospiti contentionem proponat certaminũ,*
In populo extraneo, & sua ipsius omnia conturbat.

[sibi

[sibi ipse, suisque rationibus officit]

Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων. *Ibid.*

Qui etiã cum immortalibus contendebãt de arcubus.

[de arte iaculandi, Hercules & Eurytus]

„— ἔρις πολέμοιο τιθήνη.—*Nutrix contentio belli.* *Nonn. 20. Dion.*

Μηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι.

Ne tibi contentio malis-gaudens ab opere animum auocet. *Hesiod. 1. oper.*

„ Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν. *Ibid.*

„ Νίκης τε στέρεται, πρός τ' αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.

„ *Insipiens est, quisquis cum fortioribus voluerit contendere.* *(stinet.*

„ *Et victoria priuatur, & præter probrum, dolores su-*

Ἀλλ' ἄνα μὴ τάχα νῶιν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται. *Hom. od. Σ*

Sed surge, ne mox & manibus sit nobis contentio.

[ne pugnis certemus]

Οὐδοῦ ἔπι ξεστοῦ, πανθυμαδὸν ὀκριόωντο. *Ibid.*

Limine in polito, toto animo litigabant. [se inuicem exasperabant] Vide veterem Græcum Scholiasten.

Ὁ ξεῖνός τε καὶ Ἶρος ἐρίζετον ἀλλήλοιιν, *Ibid.*

χερσὶ μαχέσσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα.

Hospes & Irus contendunt inuicem

Vt manibus pugnent: Agite committamus eos statim.

Iste est Irus mendicus, de quo prouerbium: Iro pauperior.

Καὶ ναέτης ναετῆρι, φίλος δ' ἐρίδαινεν ἑταίρῳ, *Nonn. 37.*

Γηραλέος ἢ γέροντι, νέος νέῳ, ἀνέρι δ' ἀνήρ. *Dion.*

Ἦν δ' ἔρις ἀμφοτέρων ἑτερόθροος, ὃς μὲν Ἀχάτην

Κυδαίνων, ἕτερος ἢ χερείονα Φαῦνον ἐλέγχων.

Et ciuis ciui, & amicus contendebat amico

Senex item seni, iuuenis iuueni, viro vir!

Eratque contentio vtrorumque diuersi-sona, hic quidem Achatem

Laudans, alius autem deteriorem Faunum arguens.

Ἄλλῳ δ' ἄλλος ἔριζεν.— *Alius cum alio contendebat.* *Ibid.*

Ἄλλος ἐριδμαίνων, ὅτι δεύτερος ἦεν Ἐρεχθεύς. *Ibid.*

Alius

Alius contendens, quod secundus esset Erechteus.

Iliad. Σ. „ Ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο.
„ Καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
„ Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο,
„ Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται, ἠΰτε καπνός.
„ *Vtinam contentio ex dijs & hominibus pereat*
„ *Et ira quæ inducit prudentem licet, ad sæuiendum,*
„ *Quæque multo dulcior melle liquido,*
„ *Virorum in pectoribus augetur, vt fumus!*

Iliad. χ. —— ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή.
Hoc fuit contentionis principium.

Iliad. ψ. „ Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
„ Αἶαν Ἰδομενεῦ τε κακοῖς· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
„ Καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
„ *Ne amplius nunc molestis contendatis verbis,*
„ *Aiax Idomeneuq; malis. Siquidem minimè decet.*
„ *Et verò alium obiurgaretis qui talia faceret,*

Phocylides Πειθὼ μὲν γὰρ ὄνειαρ, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυτεύει.
Suadela quidem commodum, lis verò litem gignit.

Theocr. idyll. 25. Οὐκ ἄν τοι θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς.
Nulla ferarum tecum, [ô canis] contenderet de præstantia.

Pindar. olymp. 6. Οὔ φιλόνεικος ἐών,
οὔτ' ὢν δύσερις τις ἄγαν,
καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσας,
τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρήσω.
Non contentiosus,
Neque admodum rixosus,
Et magnum iurans iusiurandum,
Hoc ei clarè testificabor.

Contineo. Capax sum.

Χείω. χωρέω. χανδάνω. ἀμπέχω.

od. Σ. Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται· οὐδέ τί σε χρὴ ἀλλοτρίων φθονέειν. — *Limen hoc ambos capiet: neque te oportet aliena mihi inuidere. [poterimus ambo in hoc limine mendicare]*

—— πόλις

— πόλις δ' οὐ χάνδανε λύθρον. *Tryphiodorus.*
Vrbs autem non capiebat cruorem. [*occisorum*]

— ἀμοιβαίῳ δ' ἐνὶ τοίχῳ *Nonn. 2. in Ioann.*
κεκλιμένοι στιχηδὸν ὁμόζυγες ἀμφιφορῆες
ἓξ ἔσαν, τρία μέτρα κεχανδότες εὐρέϊ κόλπῳ,
ἢ δύω. — *Ad oppositum verò parietem,*
Reclinatæ ex ordine simul amphoræ
Sex erant capientes amplo sinu duas tresue mensuras.

Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα. *Iliad. ψ.*
ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἓξ δ' ἄρα μέτρα
χάνδανεν. αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
πολλόν· ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν.
Achilles statim alia posuit celeritatis præmia:
Argenteum craterem elaboratū: sex autem mēsuras
Capiebat: sed forma longè per totam terram
Exuperabat: Siquidem ingeniosi Sidones egregiè elaborauerant.

— Καρχηδὼν πολυήρατον ἀμπέχει ὅρμον. *Dionys. de situ.*
Carthago periucundum continet portum.

Contradico.

Ἀντιλέγω. ἀντειπεῖν. ἀντίφημι. ἀντίον εἰπεῖν. ἀντιτείνω. ἀντερέω. ἀντιφέρομαι.

» Πολλοῖς ἀντιλέγειν μὲν ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως. *Euenus in epigr.*
» Ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκέτι τοῦτ' ἐν ἔθει.
» Καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος, ὡς ὁ παλαιός.
» Σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἐστίν, ἐμοὶ δὲ τάδε.
» *Multis contradicere quidem mos est, in omnibus, ex æquo:*
» *Rectè verò contradicere, non est in more.*
» *Atque cōtra hos quidem sufficit sermo quā priscus:*
» *Tibi quidem ista videntur, mihi verò hæc.*

— καὶ ἀντεῖπον λόγον ἄγριον εἰς γενετῆρας. *Sibyll. l. 1.*
Et parentibus duro sermone contradixerunt.

» Ἔφησέ τις που τῶν φιλοχρύσων τάδε· *Nazianz. in Iambic.*
» Θέλω τύχης σταλαγμὸν, ἢ φρενῶν πίθον.
» Πρὸς ὃν τις ἀντέφησε τῶν φιλοφρόνων·

„ Ῥανὶς φρενῶν μοι μᾶλλον, ἢ βυθὸς τυχῆς.
„ *Dixit olim auarus quispiam:*
„ *Malo fortunæ stillam, quàm cadum prudentiæ.*
„ *Cui contradixit quispiam prudentium:*
„ *Mihi gutta prudētiæ potior est, quàm mare fortunæ.*

Ἀντίον εἰπεῖν, Vide Aufero.

Id. in Tetrast. „ Μήτ᾽ ἀντίτεινε πᾶσι μήθ᾽ ἔπου λόγοις.
„ Ἀλλ᾽ οἷς ἐπίσῃ, καὶ ὅσον, καὶ πηνίκα.
„ *Neq; ōnibus contradicas, neq; assentiaris sermonibus,*
„ *Sed scias quibus, & quantum, & quando.*

Ibid. „ Λόγῳ παλαίει πᾶς λόγος, βίῳ δ᾽ τίς;
„ *Aduersa verbis verba sunt: vitæ nihil.*

Id. 21. iambic. Μέθη κακὸν μέν· πῶς γὰρ οὔ; τὶς δ᾽ ἀντερεῖ;
Ebrietas res mala est. Quidni? Quis contradicit?

Macedonij 4 epigr. Τίς γὰρ Ὁμηρείοις ἀντιφέροιτο λόγοις;
Quis enim verbis contradicat Homericis?

Conuitior. Cauillor. Contumelia. Conuitium. Maledictum.

Ὀνείδεα μυθέομαι. νεικείω ὀνειδείοις ἐπέεσσιν. κερτομέω. προσαυδάω κερτομίοισι. ὀνείδεα βάζω. ἐπικερτομέω. νεικέω. ἐνίπτω ὀνειδείοις ἐπέεσσι. ἐνίσσω. ἐπεσβολέω. ὀνειδίζω ἐπονειδίζω. Vide plura in exemplis.

Hom. Il. α. „ Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
„ Τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;
„ *Si bellatorem eum fecerunt dij immortales:*
„ *Proptereáne illi auctores sunt, vt contumelias proferat?*

Iliad. β. Νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
Reges contumeliosis verbis incessere.

Id. odyss. η. — ἀμφὶ δ᾽ Ἀθήνη
πολλὴν ἠέρα χεῦε φίλα φρονέουσ᾽ Ὀδυσῆϊ,
μή τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας,
κερτομέοι τ᾽ ἐπέεσσι, καὶ ἐξερέοιθ᾽ ὅτις εἴη.
Pallas autē Vlyssi beneuola multā caliginem circūfudit:
Ne quis Phæacum insolentium obuiam factus
Verbis conuitiaretur, & interrogaret, quis esset.

Odyss. θ. — ἀπαμείβετο, νείκεσέ τ᾽ ἄντην.

Respondit,

Respondit, conuitiatusque est palam. Vide ibi conuitium.

Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι. od. ι.
Tum ego Cyclopem [Polyphemum] affabar mordacibus [verbis]

Νῦν δή σ' οὐκ ἔτι καλὰ δι' ἐκ μεγάροιό γ' ὀΐω od. ρ.
ἂψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνείδεα βάζεις.
ὣς ἄρ' ἔφη καὶ θρῆνυν ἑλὼν βάλε δέξιον ὦμον.
Iam te profecto haud bene ex aedibus arbitror
Recessurum, quando etiam conuitia blateras.
Sic dixit, (Antinous) & accepto scabello percussit dextrum humerum (Vlyssis mendicantis)

,, Βέντισθ' ὧτος, ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω, Theocr. idyll. 5.
,, Κ' οὐδὲν καυχέομαι· τὺ δ' ἄγαν φιλοκέρτομος ἐσσί.
,, *Heus bone vir, equidem tibi ego vera omnia dicam,*
,, *Et nihil extollar: valde mordaculus audis.*

Ἔργα τε δεῖλ' ἔμαθον, καὶ ἔπη δύσφημα, καὶ ὕβριν, Theogn.
Ἐλπόμενος κείνους πάντα λέγειν ἔτυμα.
Facinora cognoui improba, & verba maledica, & contumeliam.
Arbitrans illos omnia vera dicere.

Ἣ δ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπτεν ὀνειδείοις ἐπέεσσι· Hom. od. Σ
ξεῖνε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσί.
Vlyssem lacessiuit contumeliosis verbis:
Hospes infelix, tu aliquis es mente attonitus.

N. ἐκπεπαταγμένος. ab ἐκπατάσσω. percutio. quasi tonitru percussus siue attonitus, atque vt Eustathius, ὁ ἐκπεπληγμένος καὶ ἐμβρόντητος, ὁποῖοι πολλοὶ ἀπὸ παταγων, ὅ ἐστι κτύπων, γίνονται.

— ἐμὲ δὲ χρεὼν Pindar. 2. Pyth.
φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγορίαν. *Dor. pro* κακηγορίην.
Me autem opus est fugere morsum tristem, maledicentiam.

,, — ἄμαχον κακὸν ,, *Inexpugnabile malum sunt* Ibid.
,, ἀμφοτέροις διαβολιᾶν ὑποφάτιες ,, *Ambobus, calumniarum susurrones,*
,, ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι.

,, *Moribus*

„ *Moribus valde vulpium similes.*
„ κέρδει δ', τί μάλα τοῦτο κερ-
„ *De lucro autem, quid admodum*
„ δαλέον πλέθει; „ *Hoc lucri habet?*

Idem. ὀρφανὸς ὕβριος. *Expers contumeliæ, nemini contumeliosus.*

Nazianz. 1. car. Ἀλλ' οἱ μὲν φθινύθοιεν. ἐπεὶ πάντεσσιν ὁμοίως
γλῶσσαν ἐφοπλίζουσιν, ἑτοιμότατον βέλος ἄλλοις
ἐσθλοῖς, ἠδὲ κακοῖσιν. ἐγὼ γέμεν οὔ τι γόοιο
λήξω, πρὶν στονόεσσαν ἀποκφυγέειν κακότητα.
Sed hi quidem pereant: siquidem in omnes pariter
Linguam acuunt, promptissimum iaculum in alios,
Siue bonos siue malos. Ego nihilominus à luctu
Non desistam, donec luctuosam ærumnam euasero.

Lycophron in Cassandra. Ἐπεσβολήσας λυγρὰ νοσφιεῖ γάμων.
Grauiter conuitiatus priuabit nuptijs.

Hom. od. Υ. Κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
πάντων μνηστήρων. — *Ego ipse conuitia & procorum omnium manus [violentiam] à te prohibebo.*

Iliad. Ω. Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Hunc cauillans Achilles pedibus celer affatus est.

Vocis ἐπικερτομέων duo diuersa significata vide in Eustathio ad hunc locum.

Odyss. χ. Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην
τάων, αἳ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεῦαν.
Haud sanè purâ morte interimam
Eas, quæ mihi probrum crearunt. [capiti meo probra affuderunt.

De purâ atque impurâ morte notanda verba Eustathij.

Καθαρὸς μὲν ὁ διὰ ξίφους ἐδόκει θάνατος· μιαρὸς δὲ ὁ ἀγχονιμαῖος. *Pura mors est, quæ gladio infertur, impura, quæ laqueo.*

Quamuis autem complurium sit ista sententia: sunt tamen etiam, qui per mortem puram, nihil aliud intelligant, quàm mortem simplicem, vt ibi quoq; auctor est Eustathius.

Πηλείδης

Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν *Iliad. α.*
Ἀτρείδην προσέειπε, καὶ οὔπω λῆγε χόλοιο.
Pelides verò rursus contumeliosis verbis
Atridem affatus est, & nondum cessauit ab ira.
— φιλέει δὲ τε κέρτομα βάζειν, *Hesiod. in θεογ.*
ψεύδεά θ', αἱμυλίους τε λόγους, κρυφίους τ' ὀαρισμούς.
Amat autem conuitia loqui,
Et mendacia, & blandos sermones, & clandestinas confabulationes.
Ἔνδομυχος σέο Κάδμος ἀλυσκάζει πάτον ἀνδρῶν, *Nonn. 8. Dion.*
Αἰδόμενος ναέτῃσι φανήμεναι, ὅττι πολῖται
Πάντες ἐφυβρίζουσι τεοῖς κρυφίοις ὑμεναίοις.
Intus latens tuus Cadmus deuitat viam hominum,
Erubescens ciuibus apparere, quod ciues
Omnes conuitientur tuis occultis hymenæis.
Γνωτῇ ποντοπόρῳ φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν. *Id. 10. Dion.*
Sorori mari-uaga conuitiatoriam protulit vocem.
„ Ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι *Iliad. υ.*
„ Πολλὰ μάλ'. Οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο.
„ Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι
„ Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα·
„ Ὁπποῖόν κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.
„ *Est enim ambobus conuitia loqui*
„ *Multa admodũ: neq; nauis cẽtiremis onus portaret.*
„ *Volubilis enim lingua est hominũ, multiq; insũt sermo-* (nes
„ *Varij: verborũ autẽ multa copia hinc atq; inde.*
„ *Quale dixeris verbum, tale & audies.* Vide similia in Loqui.
„ Ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη *Ibid.*
„ Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,
„ Αἵ τε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
„ Νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσην ἐς ἄγυιαν ἰοῦσαι
„ Πόλλ' ἐτεά τε καὶ οὐκί; χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
„ Ἀλκῆς δ' οὔ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα.
„ *Sed quid nobis opus, rixis & conuitijs*
„ *Contendere inter nos ex aduerso, tanquam mulieres,*
„ *Quæ iratæ præ contentione animiuora*

„ *Conuitiantur inter sese, mediam in viam euntes*
„ *Multa vera & non vera. Nã & ira ista imperat.*
„ *A fortitudine autem non me verbis auertes alacrẽ.*

Theogn. „ Ἐν γάρ τοι πόλει ὧδε κακοψόγῳ ἁνδάνει οὐδέν.
„ *In vrbe enim tam maledica placet nihil.*

Iliad. Υ. „ Καί κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην.
„ Ἔγχεϊ δ᾽ ἀργαλέον. ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
„ *Et ego verbis, etiam cum immortalibus pugnarem:*
„ *Sed hastà difficile. Quoniam multo fortiores sunt.*

Iliad. Φ. — καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον. *Et probrosũ dixit verbũ.*

Iliad. Ψ. Αἶαν νείκει ἄριστε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα
Δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
Aiax contentiosissime, maledice, alia omnia
Inferior es Argiuis, quod tibi animus sit crudelis

Callimac. — σὺ δὲ τέκνα κακογλώσσοιο γυναικὸς
Ἔλλαχες. — *Tu autem liberos maledicæ mulieris nactus es.*

Musæus. „ Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος. ἐν δὲ σιωπῇ
„ Ἔργον ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.
„ *Lingua enim hominum maledica est.*
„ *Nã quod opus facit quis in silentio, in triuijs audit.*

Q. Cal. l. 1. Τοὺς γὰρ νείκεε πάμπαν ἐπεσβολίῃσι κακῇσιν,
αὐτὸς ἐὼν λωβητός. ὁ γὰρ Δαναῶν πέλεν αἰδώς.
Hos enim lacessebat prorsus acerbis cõuicijs, [*Thersites*]
Cũ ipse esset vituperabilis. Erat enim pudori Danais.

Ibid. Ὅς καί που προπάροιθεν Ὀδυσσῆος ταλαὸν κῆρ
ἀργαλέως ὤρινας, ἐλέγχεα μυρία βάζων.
Qui & prius Vlyssis patiens cor
Grauiter commouisti, probra plurima blaterans.

Nazianz. 2. car. „ Αἴσχεα δ᾽ ἀλλήλων σιγήσομεν. ὡς γὰρ ἔοικε
„ Παρθενίης στόμα σεμνὸν, ἐπεσβολίας ἀλεείνειν.
„ *Opprobria inter nos taceamus. Sic enim decet*
„ *Virginis os venerandum, conuitia declinare.*

Idem. Ἡμῖν δ᾽ οὐ θέμις ἐστὶν ἐλέγχείην καταχεύειν
Παρθενίης. — *Nobis fas non est conuitium affundere virginitati.*

Οὐ γλῶσσαν ἐφῆκα ἐπεσβόλον.— *Non linguam immisi contumeliosam.* — Idem.

Μή μιν κερτομέουσαι ἐπισϐέωσι γυναῖκες. — Apollon. Argon. γ.

Ne illam conuitiantes calumnientur mulieres.

— ὥς φθιμένῳ μοι ἐπιλλίζουσιν ὀπίσσω — Ibid.

Κερτομιάς.— *Sic mortuæ mihi ingerent in posterum probra.*

„ σίγματα μὴ γράψῃς, ἐπονειδίζων θεράποντα. — Phocylides

„ *Notas ne imprimas seruo, contumelia eum afficiens.*

Χρήματ' ἔχων πενίην μ' ὠνείδισας. Ἀλλὰ τὰ μέν μοι — Theognis.
Ἔστι, τὰ δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπευξάμενος.

Opes habens paupertatem mihi improperasti. Sed aliqua quidem mihi
Sunt, alias autem acquiram, Deos precatus.

Conuiuor. Epulor. Conuiuium.

Εἰλαπινάζω. δαίομαι. δαίτην ἀμφιέπω. δαίνυμαι. μεταδαίομαι.

Οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ. — Hom. od. α.
οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
νίζον, καὶ προτίθεντο ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.

Hi quidem vinum & aquam in crateribus miscebãt:
Hi autem spongijs foraminosis mensas
Lauabant, & apponebãt, & carnes multas diuidebãt.

Νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα.— — Ibid.

Nunc epulantes oblectemur.

Εἰλαπινάζουσί τε, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον. — Odyss. β.

Conuiuantur, & bibunt generosum vinum.

Ὥς κε μετ' ἀθανάτοισιν ἀρίθμιος εἰλαπινάζῃ. — Rhianus.

Vt immortalibus annumeratus epuletur.

Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα.— *Heri iuit ad conuiuium.* — Hom. Il. α.

Αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται.— — od. Σ.

Semper autem nobiscum epulabitur.

„ Οὐ γὰρ ἐγώ σε ἄκοντα βιήσομαι. Οὐ γὰρ ἔοικεν. — Q. Cal. l.
„ Οὔτ' ἀπιόντ' ἀπὸ δαιτὸς ἐρυκέμεν, οὔτε μένοντα
„ Σεύειν ἐκ μεγάροιο. Θέμις νύ τοι ἀνδράσιν οὕτως.
„ *Non enim ego te inuitum cogam. Nec enim decet,*

„*Neq; abeuntem à conuiuio detinere, neq; manentem*
„*Domo expellere. Æquitas ita hominibus præscribit.*

Apollon. Argon. β. Δαίτην ἀμφίεπον, τέρποντό τε θυμὸν ἔπεσσιν.
Conuiuiũ celebrabãt, oblectabãtq; animũ sermonibus.

Oppian. 3. de piscat. — ἄλλος δ᾽ ἄλλον ἄγει σύνδορπον ἑταῖρον.
Alius alium ducit conuiuam sodalem.

Theognis. Τερπόμενοι κιθάρῃ καὶ ἐρατῇ θαλίῃ.
Delectati cithara & hilari conuiuio:

Idem. — ἐν θαλίῃσι φίλον καταθώμεθα θυμόν.
Ad epulas carum adijciamus animum.

Phocylides „ Χρὴ δ᾽ ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινισσομενάων,
„ Ἡδέα κωτίλλοντα, καθήμενον οἰνοποτάζειν.
„ *Oportet in conuiuio, calicibus circumeuntibus,*
„ *Suauiter garriendo, sedentem vinum potare.*

Theodor. Prodrom. — Χριστὸν ἄνακτα συνέστιον ἔσχεν ἐν οἴκῳ.
Christum regem conuiuam habuit in ædibus.

Apollin. Psal. 77. Καί σφισιν ἐλδομένοις καταθύμιον ὤπασε δαῖτα.
Et ipsis desiderantibus gratam dedit escam.

Ibid. Οὔπω δαὶς τετέλεστο, κόρος δ᾽ ἔτι δεύετο θυμός,
καί σφεας ἀθανάτοιο μετέσχε μῆνις ἐτοίμη,
πότμον ἀνώϊστον πολέων τεύχουσα καρήνοις.
Nondum conuiuium absolutum erat, nec satiatus adhuc erat animus:
Cum eos Dei occupauit ira prompta. [velox]
Mortem improuisam multorum afferens capitibus.

Pindar. olymp. 7. Συμποσίου τε χάριν. — *Conuiuijque decus.*
— συμποσίας ἐφέπων. *Conuiuia agitans.*

1. 4. Pyth. Τοὶ δὲ θοίνας ἔντυνον. *Hi autem epulum parabant.*

Bacchylides. Αὐτόματοι δ᾽ ἀγαθῶν δαῖτας εὐόχθους
ἐπέρχονται δίκαιοι φῶτες.
Sponte sua ad bonorum læta conuiuia
Accedunt homines iusti

Simile in Atheneo lib. 4.

„ Αὐτόματοι δ᾽ ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν.
„ *Sponte boni accedunt conuiuia læta bonorum.*

Hom. in Batrach. Οὐδ᾽ ὅσα πρὸς θοίνην μερόπων τεύχουσι μάγειροι,

κοσμοῦντες

κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.
Nec quæcunque ad conuiuium hominum parant coci,
Instruentes ollas condimentis varijs.
Λίθους παρήσω τὴν ἐμὴν πανδαισίαν. *Nazianz.*
Lapides præteribo epulas meas opiparas. [nihil loquar *de vita sua*
de lapidatione, qua appetitus sum]
Ἄλλων εἰλαπίναι τε, χοροστασίαι τε, γέλως τε, *Id. 4. car.*
Καὶ κῶμοι, γλυκερῆς παίγνιά θ' ἡλικίης.
Aliorum sint conuiuia, chorea, risus,
Comædia, & dulcis ætatis ludicra. [non ijs delector]
Κείμενος ἐν μέσσοισι, κατηφιόων καὶ ἄναυδος, *Id. 10. car.*
Ἄπνοον ἆσθμα φέρων, δούλια δαινύμενος.
In medio cœtu positus, tristisque, silensque, *Bill.*
Vix spirans, ritu mancipijque epulans
Οὐδ' ἱερὴν ἐπὶ δαῖτα γενέθλιον, ἠὲ θανόντος, *Ibid.*
Ἤ τινα νυμφιδίην σὺν πλεόνεσσι θέων,
Πάντα τὰ μὲν γναθμοῖσιν ἑλώρια, τὰ δ' ἄρ' ὀπηδοῖς
Θήσομαι, ἁρπαλέαις Βριαρέω παλάμαις.
Non ad sacrum natale epulum, aut ad funebre,
Aut ad nuptiale cum multis currens.
Ista omnia [conuiuia] partim dentibus prædam, partim famulis
Faciam, rapacibus Briarei manibus.

Sensus: Ex istis epulis partim sumam, partim relinquam famulis, qui ita sunt escarum rapaces, vt centimano Briareo videantur similes.

—— οὐδέ τι δαιτὸς *Iliad. α.*
,, Ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
,, *Nulla boni conuiuij erit voluptas, siquidem peiora vincunt. [quandoquidem iurgia dominantur]*
— οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής. *Iliad. ρ.*
Illi socius erat carus conuiua.
Καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομαι ἐν κλισίῃσιν. *Iliad ψ.*
Et ipsis conuiuium bonum apponam in tentorio. *Idem in*
— δαιτὸς ἑταῖρε. *Conuiuij socie.* *Merc.*
Nonn. 2.
Καὶ χθονίου δείπνοιο θεοὺς ἔχε δαιτυμονῆας. *Dion.*

ἵξομαι εἰς σεὸ δῶμα· τί φίλτερον ἄλλο νοήσεις;
ἢ μακάρων βασιλῆα τεῆς ψαύοντα τραπέζης;
Et terreni conuiuij Deos habeto conuiuas.
Veniam domū tuam. Quid amicius aliud cogites,
Quàm beatorum regem tuæ interesse mensæ?

Idem in Ioann. Καί οἱ δόρπον ἔθεντο· φιλοστόργῳ ἢ μερίμνῃ
Μάρθα διηκονέεσκε πολυχανδέος εἶχε τραπέζης.
Et ei [Christo] cenam apposuerunt: amicâ autem sollicitudine
Martha ministerium grandis mensæ susceperat.

Ibid. — καὶ δαινυμένοιο βασιλῆος
θεσπεσίους ἤλειψε μύρῳ πόδας.— *Epulantisq; regis*
Diuinos pedes vnguento vnxit. [*Magdalena*]

Theocr. idyll. 13. Οἳ μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν.
Qui ambo socij semper in eadem epulabantur mensa.

Hom. od. ι. Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἤγειρε θυμὸν ἐδωδῇ.
At postquam cenauit, & animū cibo confirmauit.

Cor.

Κραδίη. κῆρ. ἦτορ. κέαρ.

Apollin. Psal. 118. Παντοίῃ κραδίῃ διζήμενοι ἐσθλὸν ἄνακτα.
Toto corde quærentes bonum regem.

Iliad. α. — φθινύθεσκε φίλον κῆρ. *Macerabat carum cor.*

Iliad. ψ. — χαίρει δέ μοι ἦτορ. *Gaudetque mihi cor.*

Nazianz. Ἀλλ' εἰ μὲν φιλόχριστον ἔχεις κέαρ.—
Sed si habes cor Christi-amans.

Idem. Τοῖος μὲν κραδίης τῆς σῆς ζόφος· αὐτὰρ ἔμοιγε
εἷς θεός ἐστιν ἄναρχος.—*Tales quidem cordis tui sunt tenebræ: [ignoratio:] cæterùm mihi vnus Deus est princípij-expers.*

Moschus idyll. 3. — ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ. *Recrearem carum cor.*

Apollin. Psal. 94. Μή τινι χαλκείη κραδίη καὶ ἀμείλιχος εἴη,
ὡς ὁπότ' ἀθανάτου κραδίην ἐρεθίζετε ἔργοις.
Ne cui ferreum & immite cor sit:
Vti quando Dei cor irritastis operibus.

Hom. hym. 20. — εὐμενὲς ἦτορ ἔχων πλώουσιν ἄρηγε.
Benignum cor gerens nauigantibus opitulare.

Καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτου πυρὸς ὁρμῇ *Museus.*
Et cor æstuabat inuicti ignis impetu. [vi amoris]
» Πολλὰ μὲν ἐν κραδίῃ μελεδήματα ἔνθα καὶ ἔνθα *Nazian. 4.car.*
» Στρωφᾶται, κενεὰ πλαζομένοιο νόου,
» Χριστὸν ἑκὰς βάλλοντα θεὸν Λόγον· οὐ δέχεται γὰρ
» Μίγνυσθαι ψυχῇ νυμφίος ἀλλοτρίῃ.
» *Multa quidem in corde voluuntur curæ,*
» *Huc & huc inaniter aberrante animo,*
» *Christum procul pellentes, Deum Verbum. Nec enim patitur*
» *Sponsus misceri animæ extraneæ.*
» Πολλοὶ γὰρ καίροισιν ἐπίρροπον ἦτορ ἔχουσιν· *Id.9.car.*
» Ἐν δὲ μόνοις αἰδὼς ὄμμασι κουφοτέρων.
» *Multi enim temporibus accommodatum cor habēt:*
» *Et pudor leuiusculorum, est in solis oculis.*
— κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει. *Hom.od.*
Cor illi [Vlyssi] intus latrabat. [vehementissimè commonebatur]

Coram.

Προπάροιθεν. ἄντα. κατ' ἐναντίον. ὕπαιθα. κατέναντα.

Ἄλλα δὲ θαύματα πολλὰ σοφῶν προπάροιθεν ἑταίρων, *Nonn. in Ioann.*
Ἰησοῦς ἐτέλεσσε, πολύτροπα σήματα φαίνων.
Alia vero miracula multa coram sapientibus socijs
Iesus fecit, varia signa ostendens.
Ἄντα καταφθείροιντο τέων κεκμηότες ὄσσων. *Apollin. Psal. 9.*
Ante oculos tuos afflicti pereant.
Φῦλα διακρίνοιντο τέων κατ' ἐναντίον ὄσσων.
Iudicentur gentes in conspectu tuo. [coram oculis tuis]
Αἱ μὲν ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον.— *Iliad Σ.*
Hæ quidem coram rege opus faciebant.
—ἐτέλεσσεν ἑῶν κατέναντα τοκήων. *Apollin. Psal. 77.*
Fecit coram parentibus ipsorum.
» Ἄντα θεοῦ κλαύσωμεν, ἑὸν δ' οἰκτίσσεται ἔργον. *Id.Psal.9.*
» *Coram Deo ploremus, & sui miserebitur operis.*

Corono. Corona.

Στέφω. στέφομαι. ἀμφιπεριστέφω. στέφος περιπλέκω. περιστέφω. στεφανόω. ἐπιστεφανόω. καταστέφω.

L. 5. epigr. — Ἀπειροκόμῳ τρίχα δάφνῃ στεψάμενος. --Virginea comā lauru coronatus.

Nonn. in Ioann. Ὀξυτόμου δὲ κόρυμβα περιπλέξαντες ἀκάνθης, στέμμα νόθον βασιλῆος ἐκυκλώσαντο καρήνῳ.
Acuta spinæ ramos circumplectentes,
Corona adulterina regis circumdederunt caput.

Ibid. Καὶ στέφος ὀξυέθειρον ὁμόπλοκον εἶχεν ἀκάνθης.
Et coronam acuticomam è spinis implexā habebat.

Apollin. Psal. 8. Ἀμφιπεριστέψας καὶ κύδεϊ καὶ γεράεσσιν.
Coronans gloria & honoribus.

Hes. in Theog. — στεφάνους νεοθηλέας ἄνθεσι ποίης
ἱμερτοὺς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη.
Serta vernantia floribus herbæ
Optata imposuit capiti Pallas Minerua.

Idem. Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε.
Capiti eius coronam auream imposuit.

Nonn. 1. Dion. Καὶ στεφάνῳ στέφος ἄλλο περιπλέξας Ἀριάδνης.
Et coronæ coronam aliam circumplectens Ariadnæ.

Pindar. olymp. 9. — ἐπεστεφάνωσε βωμόν. Coronauit aram.

Nonn. 20. Dion. Ἀλλὰ βαλὼν πλοκάμοισι φίλον στέφος ἔρχεο χαίρων.
Sed intectā comis carā coronā veni gaudens.

Orpheus Argon. Πλέξας εὐανθῆ στέφανον τανυφύλλου ἐλαίης.
Plectens floridam coronam lati-frondis oleæ.

Callimac. Δή ποτε καὶ στεφάνοισι βαρύνεται ἱρὸν ἄγαλμα
Κύπριδος ἀρχαίης ἀρίγνωτον.— Tum sanè & coronis oneratur sacra statua Cypridis antiquæ celeberrima.

Tryphiod. — κλωστοῖσι περίστεφον ἄνθεσιν ἵππον.
Connexis coronabant floribus equum.

Apollon. Argon δ. Κρᾶτα δ' εὐφύλλοις ἐστεμμένοι ἀκρεμόνεσσιν.
Capita frondosis redimiti ramulis.

Oppian. 4. de venat. — πάντα δ' ἔρεξε
Ῥίψαν ἀπὸ κροτάφων στεφανώματα.—

Cunctas

Cunctas in terram proiecerunt à capitibus coronas.
Κισσῷ δ' ἱμερόεντι καλὰς ἔστεψεν ἐθείρας. Dionys. situ.
Et hedera amabili pulcras coronauit comas.
Ὥς μιν ἀεθλοθέτης ἐστεφάνωσε μέγας, Nazian. car. 60
Καὶ θῆκεν περίβωτον ἑῷ κηρύγματι νίκην.
Sic eum agonotheta coronauit magnus,
Et fecit perillustrem suo praeconio victoriam.
— ἔχων περιλαμπέα χαίτην L. 5. epig.
στέμματι δαφναίῳ. — *Habens praelustrem comam corona laurea.*
Εὐπετάλῳ δὲ κόμας ἐστεμμένος ἔπρεπε δάφνῃ. Ibid.
Frondosaq; comas redimitus lauru, decorus erat.

Pindar. Pyth. 1. honorem vocat πλούτου στεφάνωμα ἀγέρωχον. *Opum coronamentum superbum.*

Τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρ-
τυγίαν στεφάνοις. Pindar. Pyth. 2.
Longe-micantibus redimiuit
Ortygiam coronis.
Χαίταν στεφάνοισιν ἁρμόζων. Idem 7. Isthm.
Comam coronis aptans. [*caput coronans*]
Ἴσθμια, δὶς Νέμεα, δὶς Ὀλύμπια ἐστεφανώθην, Simonid.
Οὐ πλάτεϊ νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνᾳ.
In Isthmicis certaminibus, & bis in Nemeis, bis in olympicis coronatus sum, non latitudine corporis, sed arte & industria vincens.

„ Ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι „ *Mihi sedet hocce cordi,* Anacreon.
„ καταστέφειν κάρηνα, „ *Rosis comas obire.*
„ Τὸ σήμερον μέλει μοι. „ *Hodierna lux ametur.*
„ Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδε. „ *Quis crastinum diem scit?*

Καὶ στέφανον φορέσει τὸν ἀκάνθινον. Ἐκ γὰρ ἀκανθῶν Sibyll. l.
τὸ στέφος ἐκλεκτῶν ἁγίων αἰώνιον ἥξει.
Et coronam feret spineam. Ex spinis enim
Veniet sanctorum electorum corona aeterna.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὔτυκτον ἔθηκαν Hom. hy. 4.
καλήν, χρυσείην. — *Capite in immortali coronam bene-factam posuerunt pulcram, auream.*

Καὶ

Nonn. 12. Dion. Καὶ στέφος ἱμερόεν περιβάλλομαι. —
Et amabili corona circumdabo. [*coronabo*]

Euphorion apud Theonem. Στεψαμένη θαλεροῖσι συνήνθετο δικτάμνοισι,
Florētibus coronata dictamnis vnà florebat. [*Lucina*]

Theon Arati scholiastes, ita de dictamno in eundem locum.

Δοκεῖ δὲ πρὸς εὐτοκίαν συμβάλλεσθαι· διὸ καὶ τὴν Εἰλήθυιαν τούτῳ στέφουσι. *Videtur ad felicem partionem conducere. Quare & Lucinam eo coronant.* Vide in eiusdē ad Aratum scholijs plura, vbi & capris eādem herbam ad tela eijcienda salubrem docet. Καὶ ταῖς αἰξὶ δὴ προσφιλὴς ἡ βοτάνη, &c.

Corpus. Membra. Caro. Sanguis.

Σῶμα. χρώς. Δέμας. χροιή. Pro corpore vsurpantur etiam membra, vt τὰ γυῖα, μέλη, ἅψεα, ῥέθεα. Item σάρξ. αἷμα.

Hom. Il. γ. Ὥστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας.
Gauisus est, sicut leo magnum corpus nactus. [*magnam prædam*]

Iliad. δ. — μηδ' εἴκετε χάρμης,
Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χρὼς, οὐδὲ σίδηρος.
— *Neque cedite pugnâ,*
Argiuis. Nec enim his corpus lapis est, neque ferrum.

Orpheus Argon. Ἡμέτερον δέμας ἐκπρολιπών. - *Nostrū corpus deserēs.*

Nazian. car. 63.
„ Μὴ γράψῃς τὸ πρόσωπον ἀτάσθαλε, μηδὲ δολώσῃς
„ Σὸν χρόα· κάλλος ἐμοὶ μοῦνον, ὃ δῶκε φύσις.
„ *Ne pingas faciem infelix, neque inficias*
„ *Tuum corpus. Pulcritudo mihi sola est, quam dedit natura.*

Moschus idyll. 2. — τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκεν.
Reliquum quidem corpus flauum erat.

L. 5. epigr. „ — αἴθε τοι εἴη
„ Ὡς κλέος ἀθανάτων, καὶ δέμας ἀθάνατον.
„ *Vtinam tibi esset, vt gloria immortalis, sic & corpus immortale!*

Philipp. 6. epigr. Κύθος ἐπὶ γυίων πᾶν ἀπέδυσε χρόνος.

Postquam

Postquam eum omni membrorũ vigore tempus exuit.
[senectus]

ψυχῆ καὶ μελέεσσι θεῷ ἐπαγάλλομ' ἐόντι — *Apollin.*
Animo & corpore exulto in Deo. — *Psal. 83.*

Καὶ χρόα πάντα κάθηρε. δέμας δ' ἔχριεν ἐλαίῳ — *Musæus.*
εὐόδμῳ, ῥοδέῳ καὶ ἁλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
Et corpus totum purgauit, vnxitq; corpus oleo
Suaueolenti, & marinum odorem extinxit roseo.

— γῆρας μὲν ἔβη καὶ ἄψε' ἀκιδνά. — *Nazianz.*
— *Vrget senium & languentia membra.* — *in Iambic.*

Θνητοῖς ἐν μελέεσσιν ἀεὶ μένον εἶδος ἔχουσα. — *Id. 7. arc.*
Mortalibus in membris semper manentem formam
habens. [anima]

Ὡς καὶ ἐμοὶ δολόμητις, ἐπεὶ ζόφον ὄντα μιν ἔγνων, — *Id. 1. car.*
ἑσσάμενος χρόα καλὸν ἐπήλυθε φωτὶ ἐοικώς.
Sic & dolosus, (noui enim eum esse tenebras)
Indutus pulcro corpore ad me accessit, lumini similis.
[transfiguratus in Angelum lucis]

Οὔθ' ὅλος εἰμὶ νόος, καθαρὴ φύσις, οὔτε χερείων — *Id. 4. car.*
Χοῦς ὅλος· ἐκ δ' ἀμφοῖν ἄλλο τι κἀμφότερον.
Τοὔνεκα καὶ πολέμοιο φέρω κλόνον αἰὲν ἄπαυστον,
Σαρκὸς καὶ ψυχῆς ἀντικαθεζομένων.
Non sum totus anima pura natura, neque totus
Deterior limus: sed ex vtroq; aliud quiddã, & vtrũq;
Propterea etiam belli strepitum patior semper irrequietum,
Corpore & anima sibi aduersantibus.

Ἄλλος δ' αὖ σαρκός τε καὶ αἵματος. — *Ibid.*
Alius rursũ carnis & sãguinis [est sẽsus & appetitus]

„ Ποῦ σθένος εὐπαγέων μελέων; καὶ νοῦσος ἔκαμψε. — *Id. car. 8.*
„ *Vbi robur validorum membrorum? Afflixit morbus.*

„ Πάντες γὰρ χθαμαλοὶ καὶ ἀλήμονες, οἷσι παχεῖης — *Idem 15.*
„ Σαρκὸς ἐπικρέμαται κυανέη νεφέλη.
„ *Omnes enim terrestres & vagi, [sumus] quibus crassa*
„ *Carnis nigra obducta est nubes. [qui corpore constamus]*

Αὐτὰρ

Id. 14. Αὐτὰρ ἐγὼ Χριστοῖο δεδραγμένος οὔποτε λήξω,
Δεσμῶν τῶνδε βίου λυόμενος χθονίου.
Καὶ γὰρ διπλόος εἰμί. τὸ μὲν δέμας ἔνθεν ἐτύχθη·
Τοὔνεκα καὶ νεύει πρὸς χθόνα τὴν ἰδίην.
Ψυχὴ δ' ἐστὶν ἄημα θεοῦ, καὶ κρείσσονα μοίρην
Αἰὲν ἄγαν ποθέει τῶν ὑπερουρανίων.

Cæterum nunquam ego desinam Christum complecti,
Postquam exolutus fuero terrenis vitæ huius vinculis.
Duplex enim sum. Corpus quidem è terra est,
Propterea quoq; ad propriam terram vergit. [**nutat**]
Anima vero est Dei flatus, & potiorem partem
Cœlestium bonorum semper admodum appetit.

Nazianz. 18. car. Σὰρξ ὀλοή, Βελίαο κακόφρονος οἶδμα κελαινόν,
Σὰρξ ὀλοή, παθέων ῥίζα πολυχιδέων,
Σὰρξ ὀλοὴ κόσμοιο κάτω ῥέοντος ἑταίρη,
Σὰρξ ὀλοή, ζωῆς ἀντίπαλ' οὐρανίης,
Σὰρξ ἐχθρή, φιλίη τε, γλυκὺς μόθος, ἐσθλὸν ἄπιστον,
Ἀνδροφόνοιο φυτοῦ πάντοτε γευομένη.

Caro exitialis, Diaboli maligni atra tempestas,
Caro exitialis, multiformium perturbationum radix,
Caro exitialis, mundi deorsum fluentis amica,
Caro exitialis, vitæ cælestis hostis,
Caro, inimica & amica, dulcis pugna, bonum infidũ,
Semper arborem homicidam gustans. &c.

Vide ibid. longè plura.

Hom. od. ε. Ὤιδεε δὲ χρόα πάντα· θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ ἂν στόμα τε, ῥῖνάς τε. — *Tumebat toto corpore: & copiosum mare per os & nares defluebat.*

De vocibus ὤδεε & κήκιε. ex οἰδέω & κηκίω, earumque significatis, Vide Eustathium.

Credo. Fides.

Πιστεύω. πείθομαι. πίστιν ἔχω. πίστιν ἀέξω. οὐκ ἀπιστέω. πιστοῦμαι.

Phocylid. Μὴ πίστευε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει.
Ne credas citò, prinsquam verè exitum videas.

Nonn. in Ioann. — ἦν γὰρ ἐνίψω

μαρτυρίην

μαρτυρίην ἰδίην, ἐ πείθεται ἄλλ⊙ ἀκέων.
Si enim dixero proprium testimonium, alius audiens non credet. [de me ipso testanti]
Ὀρθὴν πίστιν ἔχοντες. — *Rectam fidem habentes.* Ibid.
— ὃς δέ κεν ἀνὴρ
εἰς ἐμὲ πιστεύσειε, καὶ εἰ νέκυς ἄπνο⊙ εἴη,
αὖθις ἀναζήσειε. — *Qui in me crediderit,*
Etiamsi mortuus fuerit, rursum viuet. [reuiuiscet]
— καὶ ὃς φρεσὶ πίστιν ἀέξει, Ibid.
ἐ θνήσκει βροτὸς ἔτος. — *Qui in animo fidem habet, is non moritur.*
Κοίρανε γινώσκω καὶ πείθομαι. — *Domine scio, & (credo.* Ibid.
Ὀρθὴν πίστιν ἔχουσα, καὶ ἐ διχόμηνις ἐῦσα.
Rectam fidem habens, & minimè dubitans.
Παιδὶ θεῦ πίστευον. — *Filio Dei credebant.* Ibid.
— ἐκ ἐδύναντο θεουδέα πίστιν ἀέξειν.
Non quibant diuinam fidem habere, [credere]
Πίστιν ἔχων ἀτίνακτον. — *Fidem habens indubitatam.*
Πείθεαι ἀθρήσας με, καὶ ὄμμασι δέξαο πειθώ. Ibid.
Κεῖνοι μᾶλλον ἔασι μακάρτεροι, οἳ μὴ ἰδόντες,
Μείζονα πίστιν ἔχουσι, καὶ ἐ χατέουσιν ὀπωπῆς. (*sionem:*
Credis postquã vidisti me, & oculis excepisti persua-
Illi multo sunt beatiores, qui non videntes,
Maiorem fidem habent, nec adspectu indigent.
Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν ἔποτ' ἀπίστεον· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ Hom.od.ν.
ἤδε', ὃ νοστήσεις ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους.
At ego nunquam incredulus fui: sed in animo
Cognoui, quod rediturus esses amissis omnibus socijs.
Ἠ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος, Odyss. ξ.
οἷόν σ' ἐδ' ὀμόσας περ ἐπήγαγον, ἐδέ σε πείθω.
Sanè admodum tibi animus in pectore incredulus est.
Adeo nec iuratus induxi [ad credendum] neque tibi persuadeo.
„ — ἐ μὲν δή τις ἐνὶ φρεσὶ πιστώσαιτο Oppian.
„ Εἰσαΐων· αἰεὶ γὰρ ἀπειρήτων νό⊙ ἀνδρῶν de piscat.
„ Δύσμαχ⊙, ἐδὲ θέλουσι καὶ ἀτρεκέεσσι πιθέσθαι.
„ *Nec iam quispiam in animo crediderit*

„ *Audiens*

„ *Audiens. Semper enim animus inexpertorũ hominũ*
„ *Ad credendum difficilis: neque volunt etiam certũ credere.*

Creo. Condo.

Κτίζω, πήγνυμι. ἵστημι. τεύχω. πλάττω. διαπλάττω. τεχνάομαι. τεκταίνομαι. συμπήγνυμι. φυτεύω. πλάττω.

Apollin. Psal. 73. Τῶνδε περιμνήσαι βασιλεῦ, ὧν ἔκτισας, ἔργων.
Memor esto horum, ô rex, quæ condidisti, operũ.
Id. 76. ἦ ῥ' οὐχ ὧν ἐφύτευσεν, ἔτι μεμνήσεται αὐτός;
An non eorum, quos creauit, ãplius ipse recordabitur?
Idem 88. Οὐρανοὶ ἠδέ κε γαῖα τεῆς κτέρας εἰσὶν ἀνωγῆς.
εὐκύκλου παλάμῃσι θεμείλια θήκαο κόσμου.
Cæli & terra tua sunt opus iussionis:
Rotundi fundamenta mundi posuisti manibus.
Nonn. in Ioann. οὔπω κτιζομένοιο θεμείλια πήγνυτο κόσμου.
Nondum fixa erãt fundamẽta mundi, qui creabatur.
Nazian. Ὅς ῥα καὶ οὐδὲν ἐόντας ἐπήξατο, καὶ μετέπειτα
Λυομένους πήξει τε καὶ ἐς βίον ἄλλον ἐρύσσει.
Qui nihil existentes creauit, & postmodum
Solutos instaurabit, & in alteram vitam trahet.
Idem. ὣς ἄρ' ἔφη καὶ μοῖραν ἔχων νεοπαγέος αἴης,
χείρεσιν ἀθανάτῃσιν ἐμὴν ἐστήσατο μορφήν.
Sic locutus est: & partem tenens iam conditæ terræ
Manibus immortalibus meam fecit formam.
Apollin. Psal. 138. Καί με διαπλάσας ὑπεθήκαο χεῖρα καρήνῳ.
Et me cùm creasses, supposuisti manum capiti.
Ibid. Γινώσκεις ἐμέθεν, τάπερ ἔπλασας, ὀστέα λάθρῃ.
Cognoscis mea ossa, quæ fecisti occultè.
Id. Ps. 135 Οὐρανὸν ἀστερόεντα σοφῇ τεχνήσατο βουλῇ.
Cælum astriferum sapienti fabricatus est consilio.
Id. Ps. 103 Ἔγνω γὰρ θεὸς ἔργμα, τόπερ τεκτήνατο χερσί.
Nouit enim Deus opus, quod creauit manibus.
Nazianz. car. 61. Ἣ τόδε πᾶν συνέπηξε καὶ ἁρμονίῃ συνέδησεν,
ὄφρα κε δερκομένοισιν ἀδερκέα φῶτες ἕλωσι.
Quæ [ars diuina] hoc vniuersum compegit, & congruenter colligauit, vt homines per ea quæ videntur,

caperent

caperent ea, quæ non videntur.
— τίς ἔμιξε θεοῦ δίχα; εἰ δ' ὁ κεράσας Id. 4. car. arcan.
ἐστὶ θεός, τοῦτον καὶ κτίστορα δέχνυσο πάντων.
Quis miscuit absq; Deo? Sin is qui miscuit
Est Deus, hunc quoque creatorem suscipe omnium.
Νῦν δ' οὐ γάρ με θεὸν τεῦξεν θεός· ἀλλά μ' ἔπηξεν Id. 8. arc.
ἀμφιρεπῆ, κλιτόν τε. τὸ δὲ πλεόνεσσιν ἐρείδει.
Nunc porro non me Deum finxit Deus, sed me fecit
Liberum & inclinabilem. Hinc & pluribus fulcit.
Ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι σεληναίην ἅμ' ἐτεύξας. Apollin. Psal. 73.
Cum sole indefesso lunam simul creasti.
Γαίης πείρατα πάντα τεὴ κάμεν ἀκάματος χείρ. Ibid.
Terra terminos omnes tua fecit indefessa manus.
Ἀνδρῶν ἔθνεα πάντα, τάπερ τεκτήναο χειρί. Idem 85.
Hominum nationes omnes, quas condidisti manu.
Καὶ τότε δὴ μετέπειτα πλάσεν πάλιν ἔμπνοον ἔργον, Sibyll. l. 1.
εἰκόνος ἐξ ἰδίης ἀπομαξάμενος νέον ἄνδρα,
καλὸν, θεσπέσιον. — *Ac tum deinceps efformauit*
Rursum opus animatum, ex propria imagine
Exprimens nouum hominem, pulcrum, eximium.
Οὐδέ με μαψιδίως τεῦξεν θεός.— Nazianz.
Nec me Deus incassum fecit.

Crucifigo. Crux. Crucem fero.

Σταυρόω. ἐπὶ σταυροῦ πήγνυμι. σταυρῷ προσπήγνυμι. σταυρῷ συμπλέκω. σταυρῷ δαμάζω. σταυροῖο ὀχῆι συγκλίζω.

Λαοὶ δ' ἀντιάχησαν ὁμοφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν· Nonn. in Ioann.
τοῦτον ἑλὼν σταύρωσον ἐλεγχίστῳ τινὶ πότμῳ.
ὄρθιος οὗτος ὄλοιτο σιδηροφόρων ἀπὸ γόμφων,
Δουρατέου θανάτοιο ταθεὶς πετάζυγι δεσμῷ.
Populus autem ore consono reclamauit:
Hunc comprehensum, morte probrosissimâ crucifige:
Hic clauis ferreis extensus in cruce rectus pereat.

Nota vltimo versu periphrasin Crucis.

Μὴ καὶ ἐπὶ σταυροῖο πεπηγότα σώματα μίμνῃ. Ibid.
Ne in cruce fixa corpora maneant.

Μῦνοι

Nazianz. 3. car. Μοῦνοι γάρ κεν ἐμεῖο φίλως δεξαίατο μῦθον,
καὶ γοερῆς κραδίης μυχίη ἐλα γνοῖεν ἄριστα,
οἱ σταυροῦ ποθέοντες ἐπωμαδὸν ἄχθος ἀείρειν,
καὶ μεγάλου βασιλῆος ἐν ἕρκεσι μοῖραν ἔχοντες,
ἀτραπὸν ὀρθὴν στέργουσι, καὶ οἰκτείρουσι πεσόντας.
Illi enim soli meum sermonem amicè suscipient,
Et gemebundi cordis abdita optimè cognoscent,
Qui crucis onus ferre humeris cupientes,
Et in septis magni regis [in ecclesia Dei] partem habentes,
Viam rectam amant, & lapsos miserantur.

Idem. — εἶξεν ἅπαντα
Σταυρῷ, τῷ προσέπηξας ἀγὼν ληΐστορα κόσμον.
Omnia Cruci cesserunt, cui mundum prædatorem adductum affixisti.

Sibyll. l. 6. „ Ὦ ξύλον, ὦ μακαριστόν, ἐφ' ᾧ θεὸς ἐξετανύσθη.
„ *O lignum, ô felix, in quo Deus ipse pependit. [extensus est]*

Nonn. in Ioann. Καὶ βλοσυροὶ δρηστῆρες ἐπέβρεμον ἄσπετον ἠχώ·
Σταυρῷ σύμπλοκος οὗτος, ἐπήορος, ὄρθιος ἔστω,
Καὶ ποσὶ καὶ παλάμῃσι σιδήρεα κέντρα κομίζων.
Et torui ministri infremebant ingenti clamore:
Iste affixus cruci rectus suspendatur,
Pedibus & manibus ferreos clauos ferens. [clauis perfossus manus & pedes]

Ibid. Καὶ σταυρῷ δαμάσαιμι, καὶ, ἢν ἐθέλω, σὲ μεθήσω.
Et cruce perimam, & te, si velim, dimittam.

Ibid. — χῶρος ἔην λόφος ἄστεϊ γείτων,
ὁππόθι μιν σταυροῖο συνεκλήϊσαν ὀχῆϊ.
Locus, vbi crucifixerunt eum, erat collis vrbi vicinus.

Ibid. — κεῖθι φονῆες,
ἐς δόρυ τετράπλευρον, ἐπήορον ὑψόθι γαίης
ὄρθιον ἐξετάνυσσαν, ἀποσφίγξαντες ἀνάγκῃ
πεπταμένας ἑκάτερθε, σιδηρείῳ τινὶ δεσμῷ,
χεῖρας. — *Ibi homicidæ in lignum quadrilaterale [in crucem] supra terram pendulum,*
Rectum extenderũt, violentè constringentes,

Expansas

Expansas vtrimq; manus, ferreis vinculis. [clauis]
Καὶ παλάμῃσι τρόπαιον ἀνὴρ ἔστησε ταθείσαις, Nazianz. 3. car.
σταυρὸν ὑποσκιάων· πίστις δ' ἐπέδησεν ἀκωκάς.
Et vir extensis manibus statuit tropaum, [Moses]
Crucem adumbrans: Fides vero repressit mucrones. [hostium]
Καὶ γὰρ ἐμοὶ δέμας ἐστὶν ὁμοίϊον. ἀλλά μ' ἔδησε Ibid.
σταυρὸς ἑλὼν, ᾧ σάρκα φέρων προσέδησα βαρεῖαν.
Χριστῷ συνθανέειν γὰρ ἐέλδομαι, ὡς συναερθῶ
πάντα φέρων Χριστοῖο, λόγον, δέμας, ἧλον, ἔγερσιν.
Etenim mihi corpus est simile, [alijs] sed me vinxit
Crux suscipiens, cui grauem carnem alligaui.
Christo enim commori desidero, vt simul resurgam,
Cuncta ferens Christi, Verbum, corpus, clauos, resurrectionem.
Καὶ Χριστοῦ παθέεσσιν ἐναντία μητιόωντες, Id. 4. car.
Οἷσίν μ' ἐκ παθέων εἵλκυσεν ἀργαλέων,
Σάρκα λαβὼν, σταυρῷ τε παγεὶς, πήξας τε μέλαιναν
Πλάσματος ἀμπλακίην καὶ Βελίαο κράτος.
Et Christi cruciatibus contraria meditantes,
Quibus me ex acerbis extraxit doloribus,
Accepto corpore, & cruci affixus, & atrum configens
Creatura peccatum & Diaboli imperium.
Παῦλος ἐμὸς, Πέτρος δὲ τεὸς κείνου δέ τ' Ἀπολλὼς Id. 11. car.
εἰσὶ θεοί· Χριστὸς δὲ μάτην ἥλοισι πέπαρται.
οὐ γὰρ ἀπὸ Χριστοῖο καλεύμεθα, ἐκ μερόπων δέ.
Paullus meus, Petrus vero tuus, illius autem Apollo
Sunt dij: Christus ergo frustra clauis confixus est.
Nec enim à Christo nominamur, sed ab hominibus.
„ Αἷμ' ἀνέθηκε θεῷ, κόσμον δ' ἐκάθηρεν ἅπαντα. Id. 2. car.
„ Καὶ σταυρὸν μὲν ἄειρε· πάγη δ' ἥλοισιν ἁμαρτάς.
Sanguinem obtulit Deo, [Christus] totumq; mundum purgauit.
Et crucem quidem sustulit: sed peccatũ clauis affixum est. [cruci]
Ὑμεῖς τετραπόρῳ σφηκώσατε τοῦτον ὀλέθρῳ. Nonn. in Ioann.
Vos eum crucifigite. [quadrifori letho .i. cruci, affigite]

Ilid. Δέῤῥασι γομφοτόμοισιν ἐγὼ γομφωτὸν ἐλάσσας
Κοίρανον ὑμείων, ὀλέσω ποινήτορι πότμῳ;
Egone clauis traiecta cruci confixum adigens
Regem vestrum, pœnaria morte afficiam?

Est periphrasis illius: Regem vestrum crucifigam?

Nazianz. 15. car. „ Ἓν μόνον ἀνθρώποισι καλὸν καὶ ἔμπεδόν ἐστιν,
„ Ἔνθεν αἰφορμᾶσθαι σταυρὸν ἀειρομένους.
„ Ζώειν τ' ἀλλότριον ζωῆς βίον· ἀντὶ δὲ κόσμου
„ Κόσμον ἀμειβομένους, ἄχθεα πάντα φέρειν.
„ *Vnicum hominibus bonum & stabile est,*
„ *Sublata cruce mundum deserere,*
„ *Et vitam viuere à vitâ hac alienam, & cum mūdo*
„ *Mundum commutantes, omnia ferre onera.* [*pati cum Christo*]

Id. 21. Χριστὸς ἄναξ κέλεταί σε φυγεῖν ἐς λαῖτμα θαλάσσης,
Ἠὲ κατὰ σκοπέλων, ἠὲ συῶν ἀγέλην,
Ὥς λεγεῶνα πάροιθεν ἀτάσθαλον· ἀλλ' ὑπόεικε,
Μή σε βάλω σταυρῷ, τῷ πᾶν ὑποτρομέει.
Σταυρὸν ἐμοῖς μελέεσσι φέρω, σταυρὸν δὲ πορείῃ,
Σταυρὸν δὲ κραδίῃ· σταυρὸς ἐμοὶ τὸ κλέος.
Christus Dominus te iubet fugere in fluctus maris, [*ô diabole*]
Aut in scopulos, aut in porcorum gregem,
Vt olim pessimam Legionem. Cæterum abcede,
Ne te feriam Cruce, quam omnia contremiscunt.
Crucem in membris meis fero, crucem in itinere, [*in progressu*]
Crucem in corde. Crux est mea gloria.

Crudelis. Crudelitas. Durus.

Νηλής. ἀπηνής. σιδήρεος. λάϊνος. ἀφειδής. σίδηρος. νηλειής. ἄγριος. παναμείλιχος. νηλεόθυμος. ἀναιδής. ἀγριόθυμος, Vide Infernus. ἀνηλής. ἀνηλεής. Vide plura in exemplis.

Hom. od. ι. Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ
ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας, ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε,

σὺν

σὺν δὲ δύω μάρψας, ὥς τε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν·
τοὺς δὲ διαμελεϊστὶ ταμὼν ὡπλίσσατο δόρπον.
Sic locutus sum. Is verò nihil respōdit immiti animo.
Sed irruens, in socios manus immisit,
Corripiensque duos, vt catulos ad terram
Allisit. Cerebrū autē humi fluebat, irrigabatq; terrā,
Hosque membratim secans, parauit prandium.
[Polyphemus]
Μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα, Id. od. ψ.
τίφθ' οὕτω πατρὸς νοσφίζεαι; —
Mater mea, mala-mater, sæuum animum habens,
Cur sic à patre recedis? —
Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο. Ibid.
Cor tibi semper enim durius est lapide.
Κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες. Ibid.
Cor durum dederunt [Penelopæ] qui cælestes domos habitant.
— ἦ γὰρ τῇ γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός. Ibid.
Certè enim huic ferreus in pectore animus.
Νηλεὲς ἦτορ ἔχων. — *Crudele cor habens.* Hes. in Theog.
Τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ, Ibid.
νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ', ὃν πρῶτα λάβῃσιν
ἀνθρώπων. — *Huius ferreum quidem cor, æreum verò ei pectus,*
Crudele in præcordijs. Detinet autem, quem semel arripuerit hominum.
— δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει. Ibid.
νηλειής. — *Horrendus canis pro foribus custodit sæuus.*
Ὑσμίνης ἀκόρητος ἀτερπέι τέρπετο λύθρῳ, Nonn. 32. Dion.
ᾧ πλέον εἰλαπίνης φόνος εὔαδεν. —
Pugnæ insatiabilis, iniucundo delectabatur sanguine,
Cui plus conuiuio cædes placebat.
— τῶν μή τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον, Iliad. ζ.
χεῖράς θ' ἡμετέρας· μηδ' ὅντινα γαστέρι μήτηρ
κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὃς φύγοι· ἀλλ' ἅμα πάντες
Ἰλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.

Horum nullus effugiat grauem mortem,
Manusque nostras: neque quem in sinu mater
Adhuc infantẽ gestat, nec hic effugiat: Sed simul omnes
Cum Ilio pereant inhumati & extincti.

Ibid. Μή με κύον γούνων γουνάζεο, μηδὲ τοκήων·
Αἲ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη,
ὤμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι· οἷά μ' ἔοργας.
Ne me, ô canis, per genua precare, neque per parentes.
Vtinam enim me ipsum robur & animus sinat,
Crudas dissecantem carnes edere! Talia in me patrasti.

Iliad. ω. Ὧι οὔτ' ἂρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὔτε νόημα
Γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι· λέων δ' ὥς, ἄγρια οἶδεν.
Cui neque mens est aqua, neque animus
Flexilis in pectore: sed, vt leo, immaniter sauit.
„ Ὣς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδὼς
„ Γίνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.
„ *Sic Achilles misericordiã amisit, neq; illi verecũdia*
„ *Est, qua homines multum ladit aut iuuat.*

Tryphiod. — πόλις δ' οὐ χάνδανε λύθρον,
Ἀνδρῶν χηρεύουσα, περιπλήθουσά τε νεκρῶν.
Οὐδέ τι φειδωλή τις ἐγίγνετο. — *Vrbs autem non capiebat cruorem,*
Viris viduata, & referta cadaueribus:
Nec vlla erat misericordia.

Idem. Πολλὰ δὲ νήπια τέκνα, μινυνθαδίων ἀπὸ μαζῶν
μητέρος ἡρπάζοντο· καὶ οὐ νοέοντα, τοκήων
ἀμπλακίας ἀπέτινον· ἀνημέλκτου δὲ γάλακτος
παιδὶ μάτην ὀρέγουσα, χοὰς ἐκόμισσε τιθήνη.
Multi etiam infantes liberi, à caducis vberibus
Matris rapiebantur, & non intelligentes, parentum
Peccata luebant, & non emulcti lactis,
Infanti frustra prabens liquorem ferebat nutrix.

Q. Cal. l. 5. Τῷ δ' εἴ τις κύρσειε μεμηνότα θυμὸν ἔχοντι,
Αὐτοῦ οἱ βιότοιο λυγρὸν περιτέλλετο ἦμαρ.
Ei verò si quis occurrisset iratum animum gerenti,
Illi vita sua funestus aduenisset dies.

Σοὶ δ᾽ ἄρα καὶ θηρῶν ὀλοώτερος ἔπλετο θυμὸς, Nazianz.
Καὶ μερόπων; δάμασον θυμὸν μέγαν. ἤ σέ γε πέτραι
ἠλίβατοι θρέψαντο πάτερ φίλε, ἢ σε θάλασσα.
Στερροτέρην ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ μῆνιν ἔχοντα.
At tu sæuitia superas hominesque ferasque: Billius.
Ingentes irati animi iam comprime motus
O pater, aut aluit rupes te vasta, vel æquor,
Durum adamante magis retinentem in corde furorẽ.
Ἀλλ᾽ αἰνῶς ὀλοῇσιν ἀπηνείῃσιν ἄρηρεν. Apollon. Argon β.
Sed valde exitiali sæuitia præditus est.
Σχέτλιοι ἀτροπίης καὶ ἀνηλέες. — *Inhumani improbitate & immites.* Id. Arg. 3.
— γνάμψον τεὸν ἄγριον ἦτορ. *Flecte tuum sæuum cor.* Oppian. 2 de venat.
— ὅτε τοῦ κραδίην παναμείλιχον ἀθρήσωσιν. Ibid.
Cùm eius cor immite videant.
Πληθὺν ἐμῶν δηΐων ἐπιδέρκεο νηλεοθύμων. Apollin.
Multitudinem meorum hostium inspice crudelium. Psal. 24.
— κακῆς ἀνάθρεμμα λεαίνης. *Crudelis alumne leænæ.* Theocr.
[sæuissime] idyll. 23.
Λάϊνε παῖ. *Saxee puer. [dure, crudelis]* Ibid.
Σχὲς Φαραὼ κακόμητιν, ἀναιδέας ἐργοδιώκτας. Nazianz.
Cohibe peruersum Pharaonem, & sæuos exactores. 29. car.
ἀφειδὴς, vide Cingo,

Crux. vide Crucifigo.

Cuias? Qui genus? vnde domo?

Ἀλλ᾽ ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι· od. α.
ὁππόθεν οὗτος ἀνήρ; ποίης δ᾽ ἐξεύχεται εἶναι
γαίης; ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα.
Sed volo te, ô optime, de hospite interrogare:
Vnde ille vir? Qua se gloriatur ex terra esse?
Vbi illi genus & patrium solum?
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ᾽ ὑγρὰ κέλευθα; od. γ.
ἤ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ᾽ ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;

O hospites qui estis? Vnde nauigatis humidas vias?
An ob aliquod negotium, an temere erratis,
Sicut piratæ per mare, qui vagantur,
Animas prodigentes, malum alienigenis inferentes?

od. η. Ξεῖνε τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
τίς; πόθεν εἷς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν;
Hospes, hoc te primum ego interrogabo ipsa:
Quis? Vnde venis hominum? quis tibi has vestes dedit?

od. θ. Τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν,
ὅττι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν·
εἴπ' ὄνομ' ὅ, ττι σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε, πατήρ τε
Ideo nunc, neque tu celes ingenio callido,
Quodcunq; te interrogauero. Dicere enim melius est.
Dic nomen, quocunq; ibi te vocarunt materq; paterq;.
Εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν, δῆμόν τε, πόλιν τε.
ὄφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
οὐδέ τι πηδάλι' ἐστὶ, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Dic mihi terramq; tuam, populumq; vrbemq;
Vt te illuc ducant collimantes mentibus naues.
Non enim Phæacibus gubernatores sunt,
Neq; gubernacula, quæq; aliæ naues habent;
Sed ipsæ sciunt cogitationes & mentes hominum.

od. ι. Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ, καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
ἐλθὼν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵ τινές εἰσιν.
ἤ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι;
At ego cum naue mea & meis socijs
Profectus, hos viros explorabo, quinam sint:
An ipsi contumeliosi, & agrestes, neque iusti?

od. κ. Τίς; πόθεν εἷς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Quis? vnde es hominum? Vbi tibi vrbs & parentes?

od. ξ. Ὁπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Quali in naui venisti? quomodo te nautæ
Duxerunt in Ithacam? quinam esse gloriabantur?
Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων,

ἀνέρος

ἀνέρος ἀφνειοῖο πάϊς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
υἷες ἐν μεγάροις, ἡμὲν τράφεν, ἠδ' ἐγένοντο,
γνήσιοι ἐξ ἀλόχου, ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ
παλλακίς, ἀλλά με ἶσον ἰθαιγενέεσσιν ἐτίμα
Κάστωρ Ὑλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι
E Creta quidem genus glorior lata ,
Viri diuitis esse filius. Multi autem & alij
Filij in ædibus & educati sunt, & nati,
Legitimi ex uxore, me vero empta genuit mater
Pellex, sed me æqualiter legitimis honorabat.
Castor Hylacides, cuius ego genus glorior esse.
Ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμὶ, πατὴρ δέ μοι ἐστὶν Ὀδυσσεύς. od. o.
Ex Ithaca genus duco, pater vero mihi est Vlysses.
„ Ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἰπὲ τεὸν γένος, ὁππόθεν ἐσσί; od. τ.
„ Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης.
„ *Sed & sic mihi dic tuum genus, unde es?*
„ *Non enim à quercu es antiqua, neq; à petra.* [*non es ignobilis*]
— τέων δ' ἐξ εὔχεται εἶναι od. χ.
ἀνδρῶν; — *Ex quibus gloriatur se esse hominibus?*

Cultellus pennarius.

Χάλυβς καλαμηφάγος. χαλκὸς τέκτων δονάκων λεπταλέων. σμίλη δονάκων ἀκροβελῶν γλυφίς. ὀξυντὴρ μεσσοσχιδέων δονακήων, vide Calamus.

Καὶ χάλυβα σκληρὸν καλαμηφάγον— L. 6. epigr.
Et chalybem durum calami-edacem. [*secantem calamos*]
Καὶ χαλκὸν δονάκων τέκτονα λεπταλέων. Ibid.
Et ferrum calamorum artifex tenuium.
Καὶ σμίλαν δονάκων ἀκροβελῶν γλυφίδα. Phili. p. ... epigr.
Et cultellum calamos in extremo-acutos aptantem.
Λᾶαν, ὃς ἀμβλεῖαν θῆγε γλῶχιν καλάμου. Iulianus
Lapidem, qui obtusam acuit malam calami. Ibid.
Καὶ λίθος εὐσχιδέων θηγαλέος καλάμων. Id. ibid.
Et lapis bene-fissos acuens calamos.

Cùm, aduerbium. vide Quando.

Cum præpositio.

Σὺν. μετὰ. ἅμα. ὁμοῦ. ὁμῶς. ἄμμιγα. ξὺν. συνάμα. ξυνάμα.

Philon. 1. epigr. „ Αἱ πολιαὶ σὺν νῷ γεραρώτεραι· αἱ γὰρ ἄπερ νοῦ,
„ Μᾶλλον τῶν πολλῶν εἰσιν ὄνειδος ἐτῶν.
„ *Canicies cum prudentia est venerabilior. Sine illa enim*
„ *Potius multorum annorum est opprobrium.*

Nonn. in Ioann. Ὅτι μεθ' ὑμείων μίμνει, καὶ ὁμόστολον ἔσται ὑμῖν.— *Quia vobiscum manebit, & vobis comes erit.*

Ibid. Καὶ σὺν ἐμοὶ πελέθει γενέτης ἐμός.— *Et mecum meus est genitor.*

Ibid. — οἷς ἅμα κείνη, - Σύγγονος ἡ Μαρίη. *Quibuscum illa soror Maria [erat]*

Hom. od. δ. Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἑτάροισιν Ἤια.—*At ego ad naues cum eximijs socijs iui.*

Nonn. 1. Dion. Αὐτῇ ὁμοῦ σύριγγι, καὶ ἢν ἐθέλῃς, ἅμα ποίμνῃ. *Ista cum fistula, & si velis, cum grege.*

Apollin. Psal. 105. Νωϊτέροις τοκέεσσιν ὁμῶς ἀλιτήμονες εἰμέν. *Cum nostris patribus peccatores sumus.*
„ Peccauimus cum patribus nostris.

L. 3. epigr. Σὸς δ' ἐπέων, Ἤριννα, καλὸς πόνος οὔ σε γεγώνει
Φθῖσθαι, ἔχειν δὲ χορὸς ἄμμιγα Πιερίσιν.
Tuus, ò Erinna, carminum præstans labor non te clamat
Obijsse, sed habere choros cum Musis.

Theocr. idyll. 25. Ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόωντο. *Cum his autem trecenti tauri incedebant.*

Ibid. Ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα βουκολέοντο. *Alij rursus cum illis duodecim pascebantur.*

Id. idyll. 28. Δώρῳ ξὺν ὀλίγῳ.— *Munere cum paruo.*

Cur, vide Quare.

Cura. Sollicitudines.

Μελεδῶνες. μέριμναι. μέρμηρει. μεληδόνες. μελεδήματα. φροντίδες. μελήματα. κήδεα. μελεδῶναι.

Ἵστατο κυμαίνουσα πολυκλαύστοισι μερίμναις. *Musæus.*
Stabat fluctuans flebilibus curis.
Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας. *Hes. 1. oper.*
Et cupidinem molestum, & membrorũ edaces curas.
— χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας. *Ibid.*
Molestas vero dij dabunt curas.
Λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηρέων. *Idem in Theog.*
Oblinionem malorum, & solatium curarum.
— πιεῖν δ᾽ ἠρνήσατο Δηώ, *Nonn. 6. Dion.*
„Περσεφόνης μεθύουσα μεληδόνι· μουνοτόκοι γὰρ
„Τηλυγέτους διὰ παῖδας ἀεὶ τρομέουσι τοκῆες.
Bibere vero renuebat Ceres.
„ *Persephones ebria curis. Qui unicos enim genuerũt,*
„ *Unicos ob liberos, semper timent parentes.*
— ὄφρα μερίμνας *Ibid.*
Θυμοδακεῖς Δήμητρος ἀποσκεδάσειε τραπέζης.
Ut curas mordaces Cereris amoliretur à mensa.
Σειομένη βαρὺ κέντρον ἀμερσινόοιο μερίμνης. *Ibid.*
Concutiens grauem aculeum excordis sollicitudinis.
Ἀνδρομέης ἄμπαυμα μεληδόνος. — *Nonn. 7. Dion.*
Humanæ requies curæ.
„ Πηκτίδες οὐ λύουσι μεληδόνας. — *Ibid.*
„ *Nablia non soluunt curas.* —
Ὄφρα τέως κεδάσειε ποτῷ μελεδήματα κόσμου. *Ibid.*
Ut interim dissiparet potu curas mundi.
Παφλάζων ὀδύνῃσι ποθοβλήτοιο μερίμνης. *Idem 34. Dion.*
Æstuans doloribus amatoriæ curæ.
Τείρομαι ὀξείῃσι μεληδόσιν. — *Crucior acutis curis.* *Id. 35. Dion.*
Λυσιπόνον καὶ ξεῖνον ἄγεις ποτὸν· ἠερίοις γὰρ, *Id 47. Dion.*
Πλαζομένας ἀνέμοισιν ἐμὰς σκέδασε μερίμνας.
Mirabilẽ & dolores pellentẽ adfers potũ. Aëriis enim

Errantes

Errantes ventis meas dissipauit curas. [*vinum*]

Id. 48. Ἠερίοις ἀνέμοισιν ἑὰς μεθέηκε μερίμνας.

Aërijs ventis suas commisit curas. [*abiecit*]

Iliad. ά. — Αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.

Ipsi autem sine curis sunt. [*Cælites*]

od. τ'. Αὐτὰρ ἐπὴν νὺξ ἔλθῃ, ἕλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,

Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ

ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.

At postquam nox venit, cepitq́; somnus omnes,

Iaceo in lecto, densæ autem mihi circa tenerum cor

Acutæ curæ lugentem irritant.

Id.od. ά. Ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ.

Sed mihi pro Vlysse prudenti vritur cor.

Theognis. „ Φροντίδες ἀνθρώπων ἔλαχον πτερὰ ποικίλ' ἔχουσαι,

„ Μυρόμεναι ψυχῆς εἵνεκα, καὶ βιότου.

„ *Curæ hominum sortitæ sunt alas varias,*

„ *Diuisæ animi causâ, & victus.*

Iulian. „ Οἶκος καὶ πάτρη, βιότου χάρις· αἱ δὲ περισσαὶ

„ Φροντίδες, ἀνθρώποις οὐ βίος, ἀλλὰ πόνος.

„ *Domus & patria, vita gratia* [*beneficium*] *multæ autem*

„ *Curæ hominibus non vita, sed labor sunt.*

Theocr. idyll. 14. — τί δέ τοι τὸ μέλημα; *Quæ autem tibi cura?*

Nonn. 33. Ἀλλὰ τεὰς ἀγόρευε μεληδόνας. ἆρα σε τείρει

Dion. υἱὸς ἐμός; — *Sed dic tuas curas. An te torquet filius meus?*

Nazianz. I.car. Τῶν μ' ἀποέργαθε Χριστὲ, καὶ ἐνδυκέως με φύλαττε

ἀμφὶς ἔχων πτερύγεσσι τεαῖς· καὶ κήδεα λυγρὰ

σεῖο ἄναξ θεράποντος ἑκὰς βάλε· μηδὲ βαρεῖαι

μέρμηραι δονέοιεν ἐμὸν νόον, ἃς ὅδε κόσμος,

καὶ κόσμου μεδέων δειλοῖς μερόπεσσιν ἐγείρει,

δάπτων, οἷα σίδηρον ἰός, θεοειδέα μορφήν.

Ab his me sequestra Christe [*improbis hominibus*] *& me studiosè custodi, alis tuis protegens, & curas molestas*

A tuo famulo, ô rex, procul pelle. Neu graues

Curæ quatiant animum meum, quas hic mundus

Et

Et mundi rector miseris excitat mortalibus,
Rodens, sicut ferrum rubigo, diuinam formam.

Ἀλλὰ καὶ ὣς βιότοιο κακαῖς πείρονται ἀκανθαῖς, *Ibid.*
χρειοῖ ἀναγκαίῃ, καὶ ἔκτοθι μυρία δαίμων
λυσσήεις κακοεργὸς ἐμήσατο κέντρα μόροιο.

Sed nihilominus malis vitæ spinis punguntur [iusti]
Indigentia necessaria, [ob res ad victum necessarias]
& forinsecus dæmon rabidus mali-artifex sexcentos mortis stimulos excogitauit.

Indicat iustos non esse à curis vitæ & tentationibus dæmonis prorsus liberos.

Καὶ γὰρ δὴ πυκιναί με καὶ ἀργαλέαι μελεδῶνες, *Ibid.*
βοσκόμεναι ψυχήν τε, καὶ ἅψεα, νύκτα καὶ ἦμαρ,
οὐρανόθεν κατάγουσιν ἐπὶ χθόνα μητέρ' ἐμεῖο.

Etenim frequentes me & molestæ curæ
Exedentes animam & membra, nocte & die,
Celitùs in terram matrem meam detrahunt.

„ — Ἰὸς δέ τε ἀνδρὶ μέριμνα, *Id. 5. car.*
„ — *Mortali cura venenum.* [*Cura, instar veneni, homines conficiunt*]

Κεῖμ' ὀλιγοδρανέων· τάρβος δέ με θεῖον ἔκαμψε· *Id. 13.*
Τέτρυμ' ἠματίαις φροντίσι καὶ νυχίαις.

Infirmus iaceo: diuinus me timor angit:
Atteror & curis nocte dieque malis.

Curo. Curam gero. Cordi habeo.

Κήδομαι. περικήδομαι. μέλομαι. ἐμπάζομαι. κομίζω. κομέω. ἀλέγω. μελεδαίνω.

Ἀντίνο' ἦ μευ καλὰ, πατὴρ ὣς, κήδεαι υἷος, *Hom. od.*
ὃς τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
μύθῳ ἀναγκαίῳ. μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε.

Profectò Antinoe bene mei curam geris, vt pater filij,
Qui hunc hospitem iussisti domo pelli
Sermone violento. Absit, vt hoc Deus faciat.

Nota primum versum irónicè dictum, & υἷος esse genitiuum pro υἱέος & vide Eustathium.

— χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς, *Odyss. 8*

ὅτι

ὅττι ῥά οἱ βιότου περικήδετο νόσφιν ἐόντος.
Vlysses gaudebat, quod facultatum ipsius longè absentis curam habuisset. [*Eumaus pastor*]

od. λ. Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν.—
Nos singula curabamus.

Theocr. idyll. 9. „ Τοῦ δὲ θέρευς φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω,
„ Ὅσσον ἐρῶντι, πατρὸς μύθων καὶ ματρὸς ἀκούειν.
„ *Ego æstatem torridam tantum curo,*
„ *Quantum amant* [*pueri*] *patris & matris monita audire.* .i. valde parum. Aut legendo ἐρῶν τι disiunctiuè, hoc sensu: Tanti facio æstatis ardores hîc in vmbra, propter aquam gelidam fistula canens, quantum ij qui amant, parentum curant monita, id est prorsus nihili facio. Nam addicti amoribus, parentum monita, ne tantilli faciunt.

Id. idyll. 25. „ Ὧς ἔστω καὶ βασιλεῦσιν ἐείδεται ἐν φρεσὶν ἦσιν,
„ Αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
„ *Sic & dominis in animo suo videtur,*
„ *Ipsis curantibus, domum magis esse saluam.*

Vicinum est isti prouerbio: *Oculus Domini saginat equum.* Et illi dicto Æschyli in tragœdiâ, Persæ:

Æschylus. Ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν
Nam oculum ædium reputo domini præsentiam.

Vide prouerbium: *Frons occipitio prior.*

Hom. od. β — μή τι τοι ἄλλο
ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε, ἔπος τε·
ἀλλά μαλ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὡς τοπάρος περ.
Nullum tibi aliud negocium, neque sermo curæ sit:
Sed egregiè comede & bibe, vt antehac.

Verba sunt Antinoi Telemachum à negocijs ad delicias auocantis.

od. γ. — Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο.
Vlyssis gloriosi curam gerebat. [*Pallas*]

Ibid. Οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη.

Nunquam

Nunquam enim ita vidi Deos manifestè amantes,
[fauentes]
Sicut illi manifestè aderat Minerua. [*Vlyssi propitia*]
Σχέτλιε καὶ δ' αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλε od. μ.
καὶ πόνος; καὶ δὴ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
Infelix, adhucne tibi bellica opera & labor
Cordi sunt? neq; dijs immortalibus cedes?
Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἦμαρ. Iliad. ε.
Te hæc omnia curare oportet noctes & dies.
— τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσι. Odyss. ρ.
Hunc autem mulieres incuriæ non curant.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει. Ibid.
Cæterū hæc omnia mihi & immortalibus curæ erunt.
Ὦ φίλ' ἐγὼ μὲν ἄπειμι σύας καὶ κεῖνα φυλάξων, Ibid.
σὸν καὶ ἐμὸν βίοτον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ,
μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν.
O care ego quidem abeo sues & ista seruaturus,
Tuas & meas copias: tibi porrò omnia hic curentur.
Primo quidem te serua, & attende animo,
Ne quid patiaris. Multi enim Achiuorum mala
cogitant.
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε, od. φ.
ἱστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί. —
Sed domum petens tua ipsius opera cures,
Telam & colum: & ancillis imperes,
Vt operi insistant: arcus autem viris curæ erit
Omnibus, & mihi maximè. Sic Telemachus matri Penelopæ.
Ἀλλοτρίας μεθέπουσα μελήδονας. — Nonn. 32. Dion.
Alienas sectans curas. [*aliena curans*]
Ἵππους τ' ἀμφιπόλευε καὶ ἡμιόνους ταλαεργούς. Homer. in Merc.
Equos cura & mulos laboriferos,

Contrariæ, quàm priora, significationis sunt:
Ἀκηδέω & ἀποκηδέω. i. negligo, non curo.

Οὐ

Iliad. ψ. Οὐ μέν μοι ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος.
Me quidem viuum non negligebas, sed mortuum.

Ibid. Αἴ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
Si negligentes feramus deterius præmium.
Vide Contemno.

Curro. Cursus. Accurro. Præcurro.

Θέω. θείω. περιθέω. τρέχω. τρωχάω. μετατρωχάω. θύνω.

Hom. od γ Ἀντίλοχος περὶ μὲν θείειν ταχὺς, ἠδὲ μαχητής.
Antilochus cursu admodum celer, & bellicosus.

od. ζ. Αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.
Hæ autem [mulæ] bene currebant, & bene glomerabant gressus.

od. θ. — οἱ δ' ἅμα πάντες
καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων.
Hi simul omnes celeriter volabant [pernicissimè currebant] puluerem cientes per campum.
Horum autem, cursu longè primus erat egregius Clytoneus.

Ilid. Τόσσον ὑπεκπροθέων. — *Tanto præcurrens. &c.*

Ibid. Οἴοισιν δείδοικα ποσίν, μήτις με παρέλθῃ
Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα
ἦεν ἐπηετανός· τῶ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.
Solis metuo pedibus, ne quis me prætereat
Phæacum: Valde enim grauiter afflictus fui
In multis fluctibus. Siquidem commeatus in naui
Non erat multus. Hinc mihi soluta sunt cara genua.

Ibid. Οὐ γὰρ πύγμαχοι εἰμὲν ἀμύμονες, οὐδὲ παλαισταὶ
ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν καὶ νηυσὶν ἄριστοι.
Non enim pugiles sumus insignes, neque luctatores:
Sed pedibus celeriter currimus, & nauibus præstamus.

Apollon. — προθέοντος ὁμίλου. *Præcurrente turba.*

Argon. α. Ὦρτο θέειν πνοιῇ ἴκελος πόδας. —
Ibid. δ. *Cucurrit, pedibus vento similis. [ad currendum incitatus est]*

Σὸς

Σὸς πυρόεις Ἥφαιστος ἀπειθέα γούνατα σύρων, — Nonn. 2. Dion.
ἆ βραδὺς, ἀστήρικτος ἔχει δρόμον· ἆ μέγα θαῦμα.
Tuus flammeus Vulcanus inobsequentia genua trahẽs,
Ah tardus, infirmus, cursum init, ah grande miraculũ!
Πάντη δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα νοοπλανέεσσι μερίμναις — Idem 9. Dion.
ἔτρεχον ἀσταθέων τροχαλῷ σκιρτήματι ταρσῶν.
Quaquauersum autem huc & illuc mentiuagis curis,
Currebant instabilium pedum celeri saltu.
Ἥρη δ᾽ ὠκυπέδιλος ἐπέδραμεν εὔποδι ταρσῷ. — Ibid.
Iuno celer accurrit veloci pede.
— ὁ δὲ δρόμον ἔφθασεν Ἥρης. — Ibid.
Hic autem cursum praeuertit Iunonis.
Οὐ τόσον Ἡρακλέης δρόμον ἤνυεν.— — Ibid.
Non tantum Hercules cursum perfecit.
Θῦνε γὰρ ἀμπέδιον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς — Homer. Iliad. ε.
χειμάρρῳ, ὅς τ᾽ ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας.
Currebat enim per campum fluuio inundanti similis
Torrenti, qui celeriter fluens dissipat pontes.
—ἀλλά τοι ἵπποι - Βάρδιστοι θείειν.— — Iliad. ψ.
Sed equi tibi ad currendum tardissimi [sunt]
N. βάρδιστοι, pro βράδιστοι, à βραδὺς.
—οὐδὲ πόδεσσι - θεύσεαι.—*Nec pedibus curres.* — Ibid.
Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἐόντα. — Ibid.
Iphiclum autem strenuum pedibus praecucurri.
— ἀκίχητος ἐπέδραμε θᾶσσον ὀϊστοῦ — Tryphiod.
Τρῶας ἐϋσκάρθμοισιν ὁδοιπορίῃσι διώκων
Inassequibilis currebat ocyùs sagittâ
Troianos pernicibus gressibus persequens.
Βῆ δὲ θέων, μάλα δ᾽ ὦκα φίλον πατέρ᾽ εἰσαφίκανεν. — Hom. od. χ.
Cucurrit, & valde celeriter ad carum patrem peruenit.
Θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ᾽ ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον. — Ibid.
Currebat per domum. Hi autem conferti cadebant.
— ἁπαλοῖσι μετατρωχῶσα πόδεσσιν. — Rhianus.
Mollibus accurrens pedibus. [tacitis]
Πάντες δ᾽, πνοιῇσιν ἐναντία καὶ ῥοθίοισι,
πλῶτες ἔλλος θύνουσιν.—*Omnes autem, contra ventos & fluxus,* — Oppian. 3. de piscat.

& fluxus, natatores maris [.i. pisces] currunt.

Aratus. Λεπτὴ γὰρ τῆ ἢ τῆ ἐξεπιδέδρομεν αἴγλη..

Tenuis enim hinc & hinc excurrit splendor.

Apollin. Ἄντα σέθεν προθέουσιν ἀληθείη τ', ἔλεός τε.

Psal. 88. *Ante te præcurrunt veritas & misericordia.*

Hom. in Apoll. Βῆ ῥα θέειν· τάχέως δ' ἤνυσε πᾶν τὸ μεσηγύ.

Iuit cursim. Cito autem pertransijt omne spacium medium.

Hom. Il. K. Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.

Candidiores niue, cursu autem ventis similes. [equi]

Arat. in Phænom. Οὐδὲν ἀφαυρότερον τροχάει κυνοσούριδος ἄρκτου.

Nihilo tardiùs currit [aries] quàm vrsa cynosura. [æquali motu fertur]

Iliad. Y. Δὴ τότε νηπιέῃσι ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
θῦνε διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὤλεσε θυμόν.
Tum ex stultitia iuuenili, virtutem pedum ostentans,
Currebat inter antesignanos, donec caram amisit animam.

Ibid. Αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων.
Hæ [equæ] cum per fertile aruum saltarent,
Currebant per summum fructum spicarum, nec frangebant.

Cursu certatur Odysseâ θ. ante med. Vide suprà, Certamen.

Currus. Rheda. Currum parare, ascendere, vehi. &c.
Δίφρος. ἅρμα. ὄχος. ὄχεον. ἀπήνη. ἅμαξα.

Hom. od. γ Ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσατο δίφρον.
Itaq; Telemachus peregregium ascendit currum.

Ibid. Ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί.
In currum ascendit, & habenas manu cepit.

Ibid. Ἵππους τ' ἐζεύγνυντ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον,
ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
Equos iunxerunt, currusque varios ascenderunt,
Atque è vestibulo & porticu sonorâ impulerunt.

odyss. ζ. — κούρη δ' ἐπεβήσατ' ἀπήνης. *Puella rhedã conscendit.*

Δίφρει

Δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα. Hes. in Scuto.
Curru inscenso dirigebat flexilem currum.
Ὣς εἰποῦσ᾽, ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων. Ibid.
Sic fata, in currum conscendit dia Dearum.
Ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον.— Ibid.
In currum imposuerunt affabre-factum.
Λευκοχίτων ἀνέβαινεν ἐς ἀργυρόκυκλον ἀπήνην Nonn. 20. Dion.
Candidà indutus ascendit rhedam rotis argenteis in-(signem.
Ἀλλ᾽ ἄγ᾽, ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο —. Iliad. E.
Verum age, currus meos inscende.
— ἐς ἅρματα ποικίλα βάντες. Ibid.
In currus varios conscendentes.
— ὅταν δίφρον Pindar. 2. Pyth.
ἔνθ᾽ ἅρματα πεισιχάλινα καταζευ-
γνύῃ σθένος ἵππειον. Quum ad bigas,
Et currus frenis-obsequentes,
Adiunxerit robur equinum. [equos]
„ Ζευξάμενος δ᾽ ἵππους, ἅρματος οὐκ ἐπέβην. Theognis.
„ Postquam iunxi equos, currum non ascendi.
— ὦκ᾽ ἐπέτελλεν Orpheus Arg.
Ἵππους ἐντύνειν, ὑπὸ δ᾽ ζεύξασθαι ἀπήνην.
Ocyùs imperauit parari equos & sub currum iungi.
Ἐς δ᾽ ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσατο.— Hom. Il. E.
In currus splendidos pedibus ascendit.
— ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Iliad. γ.
E curru cum armis in terram desilijt.
— χρύσεον δ᾽ ἐζεύξαο δίφρον. Callimac. in hym.
Aureum autem iunxisti currum.
Ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐφοπλίσαι.— Odyss. ζ.
Mulos, currumque parare.
— τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην. Ibid.
Tibi famuli currum apparabunt.
Παῖδες ἐμοί, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους Odyss. γ.
ζεύξαθ᾽ ὑφ᾽ ἅρματ᾽ ἄγοντες, ἵνα πρήσσῃσιν ὁδοῖο
Pueri mei, agite, Telemacho pulcriiubas equos
Adducentes, sub currus iungite, vt carpat iter.
Πολλάκι δ᾽ ἀθανάτης ἐποχημένος ἅρμασι Ῥείης. Nonn. 9. Dion.

Sæpe etiam immortalis Rhea curru vectus.

Id. 29. Τοῖσι μὲν ἐξ ἀδάμαντος ἔην ὄχος.—

His equidem currus ex adamante fuit.

Id. 37. — ὄχον τέθριππον ἱμάσσων. *Quadrigam agitans.*

Iliad. α. — ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην.

Trahebant rhedam quadrirotam.

Odyss. ζ. — ἡμιόνους μὲν ὑπεξανέλυσαν ἀπήνης.

Mulos à curru soluerunt.

od. ο. Ἀλλὰ μέν', εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείη.

Sed expecta, donec dona ferens in curru ponat.

Ἐπιδίφρια, inquit vetus scholiastes, ἢ ἐπὶ τὸν δίφρον τιθέμενα, ἢ τὸ ἅρμα.

Custodio. Custos.

Φυλάττω. φρουρέω. ῥύομαι. φύλαξ εἰμί. φρουρὸς πέλομαι. ῥυτὴρ γίνομαι. προφυλάττομαι. τηρέω.

Apollin. Psal. 7. Πάντοτε ῥυόμενος μερόπων ἰθύφρονα φῦλα.

Semper conseruans homines iustos.

Id. Ps. 11. Ἀλλ' ἡμέων ἐν πᾶσι φύλαξ, φρουρός τε φανείης.

Sed nostri in omnibus conseruator & custos appareas.

Id. Ps. 15. Ἄφθιτε φρούρησόν με, ἐπεὶ σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθης.

Deus custodi me, quoniam tu es spes mea.

Id. Ps. 16. οἷά περ ὀφθαλμοῖο, μάκαρ, γλήνην, με φυλάσσοις.

στεῖο πολυζήλων σκέπαϊ πτερύγων με πυκάζοις.

Sicut oculi pupillam, me ô Deus custodias:

Et sub peramabilium tegumento alarum tuarum me protegas.

L. 4. epigr. Τοῖος ἐών, τηρεῖν σὸν δόμον οὐ δύναμαι.

Talis cùm sim, custodire tuam domum non valeo.

od. ρ. — ἦ σ' ἂν ἐγώγε

αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα γενέσθαι.

Sanè te ego ibi vellem stabulorum custodem fuisse.

Oppian. 1. de piscat. — ὑπὲρ τεκέων προφυλάσσεται, οὐδέ τιν' αἰδῶ

γινώσκει· πᾶσιν δὲ πέλει κρυόεσσα πελάσσαι.

Pro filijs excubat, nec vllam verecundiam

Nouit, [nullius respectum habet] omnibusque est horribilis accessu.

» Κερδαλέους

,, Κερδαλέους δίζεσθε δόμους ληΐστορες ἄλλους. *Iulian. 4. epigr.*
,, Τοῖσδε γάρ ἐστι φύλαξ ἔμπεδος, ἡ πενίη.
,, *Lucrosas quærite domos alias, ô fures:*
,, *His enim firma custos est paupertas.*

ἐπίτροπος. *custos, curator.* Pindar. olymp. 1.

— καὶ ὁ μὲν κεφαλὴν περιφύλασσει *Sibyll. li. 1.*
σώζειν.— *Et ille quidem caput seruare præcauet.*

Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐφύλαξα θεοῦ μυστήρια κεδνά, *Nazianz. 4. car.*
Μύστιν ἔχων ψυχὴν οὐρανίης ἀνόδου.
Verum ego non custodiui mysteria Dei veneranda,
Animam habens ascensionis cælestis non ignaram.

,, Φύλασσε σαυτόν· πτῶμα δ' ἄλλου μὴ γέλα. *Idem in Monostichis.*
,, *Te ipse serua: nec alterius lapsum ride.*

— φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι *Hom. Il. ι.*
λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
Custodes autem singuli [excubitores] cubent ad fossam profundam extra murum.

Βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'. οὐ γὰρ ὄπισθεν *Id. od. ο.*
οὖρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσιν.
μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι,
ἤ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὄληται.
Volo iam redire domum. [ad nostra] Nec enim retrò
Custodem abiens reliqui in meis possessionibus.
Ne patrem eximium quærens, ipse peream:
Aut aliquod mihi preciosũ cimeliũ ex ædibus pereat.

D.

Dæmon, Vide Diabolus.

D E.

Α᾽μφὶ. περὶ. ὑπὲρ. ἀμφὶς. κατὰ.

Nonn. in Ioann. — Α᾽μφ᾽ ἐμέθεν γὰρ θεῖος ἀνὴρ ἔγραψεν ἐτήτυμος. — *De me enim scripsit vir diuinus verax.*

Hom. od. ρ. — μεταλλῆσαι τί ἑ θυμὸς
ἀμφὶ πόσει κέλεται. — *Interrogare eam animus iubet de marito.*

Ibid. Οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου· ὁμὴν δ᾽ ἀνεδέγμεθ᾽ ὀϊζύν.
Probe enim de illo noui. Nā eandē sustinuimus ærūnā.

Q. Cal. 5. Ε᾽ς Τρώων πτολίεθρον ἐσήλυθον, ὄφρα πύθωμαι,
ὁππόσα μηδόωντο ὑπὲρ πολέμου ἀλεγεινοῦ.
In Troianorum vrbem ingressus sum vt audirem,
Quæ consilia tractarent super tristi bello.

Hom. od. τ. Η᾽ δέ μ᾽ ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.
Hæc vero me lugens interrogabit de singulis.

Id. od. ξ. — βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης. *De magna rupe præcipitare.*

Debilis, vide Imbecillis, Infirmus.

Debitum. Æs alienum. Debeo.

Χρεῖος. χρέος χρείως.

Hom. od. γ Εἶμ᾽ ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὔτι νέον γε, οὐδ᾽ ὀλίγον. — *Vado, vbi æs mihi debetur, nec recens, nec paruum.*

Ilid. — εἴπερ γάρ κεν Α᾽ρης χρεῖος ὑπαλύξας,
Οἴχηται φεύγων, αὐτός τοι ἐγὼ τάδε τίσω.

Etsi

Etsi enim Mars debitum declinans, abeat fugiens, ego ipse soluam.

Ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε. Id. od. φ.

Iuit ad debitum, quod ei totus populus debebat,

— ἀλλά σ' ἄνωγα, Hesiod.

Φράζεσθαι χρειῶν τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλεωρήν. (fugam.

Sed te iubeo cogitare debitorum solutionem, & famis

„ Εὐδαίμων πρῶτον μὲν, ὁ μηδενὶ μηδὲν ὀφείλων· Automedõ epigr. 1.

„ Εἶτα δ' ὁ μὴ γήμας. τὸ τρίτον, ὅστις ἄπαις.

„ *Beatus primo quidem, qui nulli quidquam debet:*

„ *Deinde calebs: tertio, qui est sine liberis.*

Decerno. Destino. Statuo.

Ἐπικλώθω. βάλλομαι. βουλεύω.

Τῷ, οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι. Hom. od Α

Quo [die] ei destinarunt dij, ut domum rediret.

Νῦν δ' ἑτέρως ἐβάλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες. Ibid.

Nunc autem aliter statuerunt dij mala molientes,

Οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή, Id. od. ι.

ὡς ἤτοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;

Nonne enim hoc ipsa decreuisti

Vt illos Vlysses vlcisceretur reuersus?

Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν, Id. od. ι.

ἆσσον ἰών, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,

οὐτάμεναι πρὸς στῆθος. — *Hunc ego statueram in animo generoso.*

Prope accedens, gladio acuto extracto à femore, vulnerare in pectore.

Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, Iliad γ.

ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.

Iupiter quidem hoc nouit, & alij dij immortales,

Vtri mors destinata sit. [mortis terminus definitus sit]

Eustathius exponit πεπρωμένον, πεπερατωμένον ἐξ εἱμαρμένης.

Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι. Hesiod. in Theogon.

Ex ea enim prudẽtissimos liberos nasci erat destinatũ.

Νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι. odyss. ω.

Nunc autem te miserrimâ morte destinatũ erat capi.

Nota εἵμαρτο esse plusquam perfectum indicatiui à μείρομαι. pro ἐμέμαρτο. Nam perfectum est μέμαρμαι, & Atticè εἵμαρμαι.

Decerpo. Colligo.

Δρέπω. ἀποδρέπω. δρέπομαι. ἀμέργομαι. ἀπαίνυμαι. δρέπτω. τρυγάω. λέγω.

Orpheus Arg. Ὥς ποτε Περσεφόνην τέρεν ἄνθεα χερσὶ δρέπουσαν Ἐξάπαφον.—*Vt olim Persephonem teneros flores manibus carpentem decepi.*

Hesiod. Ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυς.

O Persa tunc omnes decerpe in domum vuas,

Hom. od μ Φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο.

Folia carpentes tenera quercus alticomæ.

Moschus 2. idyll. Τῶν ἡ μὲν νάρκισσον ἐΰπνοον, ἡ δ' ὑάκινθον,

ἡ δ' ἴον, ἡ δ' ἕρπυλλον ἀπαίνυτο.—*Earum hæc quidem narcissum odoriferum, hæc autem hyacinthum, hæc verò violam, hæc serpyllum decerpebat.*

Ibid. — ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἐθείρην

Δρέπτον ἐριδμαίνουσαι. — *Flaui croci odoratam comam decerpebant certatim.*

Ibid. Ἀγλαΐην πυρσοῖο ῥόδου χείρεσσι λέγουσα.

Decorem purpureæ rosæ manibus legens.

Idem 33. Dion. Φυταλίην εὔοδμον ἀμεργομένη δονακήων.

Plantam suaue-olentem calamorum decerpens.

Ibid. — δροσερὴν ἐδρέψατο ποίην. *Roscidã decerpsit herbã.*

Nazianz. 3. iambic. Σοφῆς μελίττης ἔργον ἐκμιμούμενος,

ἥ τις ἐφ' ἅπασιν ἄνθεσι καθιζάνει,

τρυγᾷ δ' ἑκάστου πανσόφως τὸ χρήσιμον,

αὐτὴν ἔχουσα τὴν φύσιν διδάσκαλον.

Ingeniosæ apis imitans opus,

Quæ omnibus insidet floribus,

Vindemiat autem [decerpit] sapientissimè ex vnoquoque quod vtile est,

Naturam ipsam habens magistram.

Ibid. „ Καὶ τὰς ἀκάνθας φεῦγε, καὶ ῥόδον δρέπου.

„ Et

» *Et spinas fuge, & rosam carpe.*
.i. Relictis asperis & inutilibus, dulcia & vtilia collige.

Decet. Conuenit.

Ἔοικε. ἐπέοικε. ἐπιπρέπει. ἐπιεικές ἐστι. μεταπρέπει.

— Ἐπεὶ οὐδὲ μὲν, οὐδὲ ἔοικεν. *Siquidem neutiquam decet.* Hom.od.φ

— ὡς ἐπέοικεν. *Ut decet.* Id. od.
Οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράασθαι Ibid.
Εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
Nec te seruili decet videri
Formâ & magnitudine. Regi enim viro similis es.
Ἀλλ' ἄγε, οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὡς ἐπιεικές. odyss. θ.
Sed age, illi demus hospitale munus, vt decens est.
» Ἀνδράσιν ἰθυνόοισι μεταπρέπει ἄσπετος αἶνος. Apollin.
» *Homines rectos decet collaudatio [laus multa]* Psal. 32.
ἀπεοικώς contrar. *indecens.*
— τί θεοῖς ἀπεοικότα ῥέζεις; *Quid Deos indecentia facis?* Moschus 2. idyll.

Decipio. Fallo. Impono.

Ἀπάφω. ἐξαπάφω. ἐξαπαφίσκω. κλέπτω. ἐξαπατάω. ἠπεροπεύω. παραπλάζω. ἀπαφίσκω. δολόω. φηλόω. παραπάφω. ἀπατάω. σφάλλω.

Ὃν τότε κερδαλέη θυγάτηρ ἀπατήνορι μύθῳ Ἤπαφεν. Nonn. 26.
Quem tunc callida filia fallaci sermone decepit. Dion.
— Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ. *Vir Ætolus fefellit sermone.* Hom.od.ξ.
— Ζηνὸς νόον ἐξαπαφίσκων. *Iouis mentem decipiens.* Hesiod.
Μηδ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ, Hom.Il.α.
Κλέπτε νόῳ· ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις.
Neque sic, prudens cùm sis, deo-similis Achille,
Falle mente. Quia nõ superabis, neq; mihi persuadebis.

De congruentissimâ huic loco metaphora in voce παρελεύσεαι, vide Eustathium.

Ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἠπεροπεύειν. Id.od. ξ.

Ut & alius mendicus caueat decipere.

Nonn. 29. Dion. Μή σε παραπλάξειεν ὀλύμπιον οὔνομα φήμης.
Ne te fallat cæleste nomen famæ [mentientis Bacchum esse Deum]

Il. in Ioann. Οὐ σοφὸς, οὐ σοφὸς οὗτος ἐτήτυμος· ἀγρομένου δὲ
λαοῦ κλεψινόοισι παραπλάζει φρένα μύθοις.
Non sapiens, non sapiens est ille vere : sed congregati
Populi mentes fallacibus decipit sermonibus.

Hom. od. ν. — Σὲ δὲ κερτομέουσαν ὀίω
Ταῦτ' ἀγορευέμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσῃς.
Sed te ludificantem puto hæc dicere, ut mentem meam decipias.

Id. od. β. Αἴκε νεώτερον ἄνδρα, παλαιά τε, πολλά τε, εἰδὼς,
Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
Αὐτῷ μέν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται.
Si iuniorem virum, tu veterum & multorum gnarus,
Decipiens verbis, incites ad irascendum,
Ipsi quidem illi primò erit hoc luctuosius.

Ἀπαφίσκω. Vide Mori. Δολόω. Vide Consilium.

Apollon. Argon. γ. — μηδέ με τερπνοῖς
Φηλώσῃς ἐπέεσσιν. — *Ne me blandis decipias verbis.*

Iulius Polyænus 1. epigr. „ Ἐλπὶς ἀεὶ βιότοιο κλέπτει νόον· ἡ πυμάτη δὲ
„ Ἠὼς τὰς πολλὰς ἔφθασεν ἀσχολίας.
„ *Spes vitæ semper fallit animum. Vltima autem*
„ *Dies, multas occupauit occupationes. [mors opera inchoata aut destinata præuenit & præcidit]*

Theocr. idyll. 27. „ Οὐκ ἐθέλω. Καὶ πρίν με παρήπαφες ἡδέϊ μύθῳ.
„ *Nolo. [ire quo vocas]. Nam me prius fefellisti blando sermone.*

Homer. in Merc. Ὦ πέπον, ἠπεροπευτὰ, δολοφραδές. —
O mollis, impostor, doli excogitator: De voce πέπων vide Eustathium, Iliad. Z.

Ibid. Αὐτὰρ ὁ τέχνῃσίν τε καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν,
Ἤθελεν ἐξαπατᾶν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον.
Sed artibus & blandis verbis,
Volebat Cyllenius [Mercurius] decipere Apollinem.

Ibid. Δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα καὶ ἐς τέλος οὐκ ἀπατήσω.

Dabo

Dabo splendida dona, & in fine non decipiam.
Καὶ πινυτὸν δοκέοντα ὄφιν σφήλειεν ἀέλπτως. Nazianz. 8.arc.
Et serpentem, qui prudēs videbatur, falleret insperato.
Ἄλλους δ' ὑδροφόροισιν ἐνηρίθμησεν Ἰησοῦς, Id. 11.car.
καὶ ξυλοφορτηγοῖσιν· ἐπεί ῥά μιν ἐξαπάτησαν.
Alios autem Iosuē accensuit aquam-ferentibus,
Et lignibaiulis: quia cum decepissent.
„ Ἦ θαύματα πολλά. Pindar. olymp. 1.
„ Καί πού τι καὶ βροτῶν φρένας,
„ Ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον,
„ Δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις
„ Ἐξαπατῶντι μῦθοι.
„ *Mira profecto multa sunt:*
„ *Atque etiam illud, quod hominum mentem,*
„ *Præ vero sermone,*
„ *Varijs adornata mendacijs*
„ *Decipiunt fabulæ.*

Dedecus. Probrum. Dedecorare.

Ἐλεγχείη. ἔλεγχος. μῶμος. αἶσχος. ὄνειδος. ἀτιμίη. Αἰσχύνειν. καταισχύνειν. αἶσχος καταχεύειν. μῶμον ἀνάπτειν. ἀρετὴν κατελέγχειν. ἐλέγχειν.

Ἀλλ' εἰ δὴ τοσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν od. φ.
Ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὅτ' οὐ δυνάμεσθα τανύσσαι
τόξον, ἐλεγχείη δὲ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Sed si iam tanto fortitudine inferiores simus
Eximio Vlysse, vt non possimus extendere
Arcum, dedecus est & à posteris hoc audiri.
— ἡμῖν δ' ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.
Nobis vero opprobria hæc sint.
— τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε; Ibid.
Quid hæc opprobria facitis?
Αἴσχεα δειδιότες, καὶ ὀνείδεα πόλλ', ἅ μοι ἐστίν. Iliad. ψ.
Dedecora timentes, & probra multa, quæ mihi sunt.
Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δέ σοι αὐτῷ Iliad. ψ.
Ἔσσεται. — *Gaudium alijs, probrum autē tibi ipsi erit.*
— μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύῃ. Ibid.

Ne

Ne vobis dedecus pariat.

Nonn. 20. Dion. Αἰσχύνεις Σατύρων χθόνιον γένος. —
Dedecoras terrestre genus Satyrûm. —

Hesiod. „ Μήτι καταισχύνειν πατέρων γένος, οἳ τοπάρος περ
„ Ἀλκῇ τ' ἠνορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
„ *Nihil dedecores maiorum genus, qui antehac*
„ *Vi & robore decorati fuimus per omnem terram.*

Nazianz. car. 63. Αὐτοὶ δ' ἐν σφετέροις αἴσχεσίν εἰσι σύες.
Ipsi in suis turpitudinibus sunt sues.

Pindar. 3. Isthm. Ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν — *Virûm virtutem*
Σύμφυτον οὐ κατελέγχει. *Cognatam haud dedecorat.*
[non est maioribus suis dedecori]

Nonn. 37. Dion. Φαῦνε, τί μαργαίνεις ξυνήονα μῶμον ἀνάπτειν
Πατρὶ Ποσειδάωνι, καὶ Ἠελίῳ σέο πάππῳ;
Faune, quid furens festinas cõmunem labẽ aspergere
Patri Neptuno, & Soli auo tuo?

Id. 49. Μὴ γένος αἰσχύνῃς μητρῷον. —
Ne genus maternum dedecores.

Tryphiod. Ἔστω δὴ προτέρης ἀρετῆς ἐμφύλιος αἰδώς.
Μήτε τις αἰσχύνειεν ἑὸν κλέος. —
Adsit vero prioris virtutis gentilitius pudor,
Nec quisquam gloriam suam dedecoret.

Hom. od. λ. Ἥ τε κατ' αἶσχος ἔχευε καὶ ἐσσομένῃσιν ὀπίσσω
Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
Sibique probrum aspersit [Clytemnestra] & futuris posthac
Iunioribus feminis, etiam ei quæ proba fuerit.

Tyrtæus. Αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει.
Infamat genus & formam dehonestat amœnam.

Oppian. 2. de piscat. — Ἀρετὴ δὲ ὀλλυμένοισιν ὀπηδεῖ,
καὶ κράτος, οὐδ' ᾔσχυναν ἑὸν κλέος, οὐδὲ θανόντες.
Virtus etiam pereuntes sequitur, [delphinos]
Et robur, neque deformant suam gloriam, ne quidem morientes.

Nazianz. car. 63. Κῦδος ἀτιμοτάτοισιν, ἀτιμίη δέ τ' ἀρίστοις
Ἕσπετο. — *Gloria vilissimos, & dedecus optimos sequebatur.*

Καὶ

Καί σφισι μῶμον ἔδωκεν ἐπ' ἀλλήκτοισι γενέθλης. *Apoll. in.*
Et opprobrium sempiternum dedit illis. *Psal. 77.*
Αἰσχύνης ἅμα πᾶσι περιπλήσειας ὀπωπάς· *Idem 8*
ὄφρα κεν αἰδόμενοι τεὸν οὔνομα μαστεύσειαν.
Ignominiâ simul omnibus imple facies:
Vt pudefacti quærant nomen tuum.
Μῶμος ἕλοι σύμπαντας. — *Capiat omnes opprobriũ.* *Ibid.*
Πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν, *Iliad. ζ.*
αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
ἐν Ἐφύρῃ ἐγένοντο. —
Misit me ad Troiã, & mihi quàm plurimũ mãdauit,
Vt semper strennuè agerem, aliisq; præcellerem,
Neque maiorũ genus dedecorarẽ, qui multo fortissimi
In Ephyra fuerunt.

Defendo. Tueor. Prolego.

Προμαχίζω. περιέχομαι. ὑπερέχω τινὶ χεῖρα. ῥύομαι. προασπίζω.

Ἀλλ' ἐμέθεν βασιλεῦ σὺ διηνεκέως προμαχίζεις. *Apoll.*
Sed tu me, ô rex, continenter defendis. *Psal. 3.*
Οὕνεκά μιν σὺν παισὶ περισχόμεθ' ἠδὲ γυναικί. *od. ι.*
Quia illum cum liberis & vxore defendimus.
Ἀλλ' ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἁλώῃ *od. ξ.*
ἦκε φύγοι, καί κεν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων.
Sed illum quidem sinemus, siue captus fuerit,
Siue fugerit, & eum Iuppiter protexerit.
Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ, *Hes. in*
ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι. *Theog.*
Ideo & nunc intentaq; mente & prudenti consilio
Defendemus imperium vestrum in graui pugna.
Μαρναμένου λιτάνευε προασπίζειν Πολυφήμου. *Nonn. 3*
Orabat vt pugnantem defenderet Polyphemum. *Dion.*
— ὃν πτερύγεσσιν *Nazian*
Εὐμενέων Χριστὸς ἀμφὶς ἔχει μεγάλαις. *47. car.*
Quem alis magnis Christus propitius circumdat.
[protegit]

Defleo.

Desleo. Vide Fleo.

Deformis. Turpis.

Εἶδος κακός. Δύσμορφος. ἄμορφος. δυσειδής. Vide Amor. αἰσχρός.

Iliad. κ'. „Ὅς δή τοι εἶδος μὲν ἔην κακὸς, ἀλλὰ ποδώκης.
„ *Qui quidē specie erat deformis, sed pedibus celer.*

Nonn. 10. Dion. Εἰ δέ τι οἱ δυσμορφον ἐπήρατος εἶχεν ὀπωπή.
Si vero quid deforme amabilis habebat facies.

Sibyll. l. 8. Οἰκτρὸς ἄτιμος, ἄμορφος, ἵν οἰκτροῖς ἐλπίδα δώσει.
Humilis, inhonorus; deformis, miseris spem dabit. [*Christus*]

Solon. in eleg. „ Ἄλλος δειλὸς ἐὼν, ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνήρ.
„ Καὶ καλὸς μορφὴν οὐ χαρίεσσαν ἔχων.
„ *Alius cùm sit malus, videtur bonus esse vir,*
„ *Et qui formā habet minimè gratiosā, esse formosus.*

Nazianz. 14. arc. „ Κάλλος, φίλτρον ἄπιστον· ἀτάρβητον κακὸν, αἶσχος.
„ Φροντίδες εὐτεκνίης· ἄλγεα δυστεκνίης.
„ *Pulcritudo, infida est illecebra: deformitas, malum est expers metus.* (*dolores.*
„ *Bonorum liberorū procreatio parit curas: malorum,*
Aut sic: *Curæ sunt, in fœcūditate: dolores, in sterilitate.*

Hom. Il. β. — αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·
Φολκὸς ἔην, χωλὸς δ᾽ ἕτερον πόδα, τὼ δέ οἱ ὤμω
κυρτὼ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθεν
φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ᾽ ἐπενήνοθε λάχνη.
Homo autem deformissimus ad Ilium venit:
Erat strabo, & claudus altero pede, humeri verò
Gibbosi in pectus contracti: cæterum desuper
Caput in acumen exibat, rarumq; inerat capillitium.

Notandæ hîc duarum vocum, vt rararum, ita difficilium origines & significata: nimirū συνοχωκότε & ἐπενήνοθε. Ad priorem quod attinet ex συνέχω fit συνοχὴ, ex συνοχὴ fit συνοχόω inusitatum: hinc præteritum participij actiui συνωχωκώς, & poëticè absque augmento συνοχωκώς. inde

inde dualis συνοχωκότε. De cuius significato ita Eustathius: τὸ δὲ συνοχωκότε, δηλοῖ μὲν τὸ συμπεπλωκότες. γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς ξυνοχῆς, ἣ τις παρὰ τῷ ποιητῇ δηλοῖ τὴν ἀπὸ πλατέος εἰς στενὸν σύμπλωσιν.

Vide ibi plura.

Iam ἐπενήνοθε, præteritum est medium à simplici ἔθω, quod fit à θέω per metathesin litteræ ε. θέω autem .i. curro. Porrò ab ἔθω fit compositum ἐνέθω, & decompositum ἐπενέθω· vnde ἐπενήνοθε cuius formatio patebit ex verbis Eustathij. Alij cum minori mutatione deriuant ab ὄθω .i. moueo. Verba Eustathij (siquidem is non omnibus in promptu) sunt hæc:

Τὸ δὲ ἐπενήνοθεν, εἰς μὲν γραφὴν πεζὴν, πάντη ἐστὶν ἀσυντελές. σημαίνει δὲ, τὸ ἐπέθεε καὶ ἐπέτρεχεν. ὥσπερ δέ φασιν ἀπὸ τοῦ ἄχος ῥέειν, ποταμὸς ἐν ᾅδου, Ἀχρέων, καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ε. Ἀχέρων· οὕτω καὶ τὸ θέω, τὸ τρέχω ὑπερβιβασθὲν καὶ γινόμενον ἔθω, πεποίηκε τὸ ἐπενήνοθεν· ὅπερ ἐστὶ χρόνου μέσου παρακειμένου. Ἔστι γὰρ ἔθω καὶ μετὰ προθέσεως ἐνέθω, οὗ μέσος παρακείμενος, ἤνοθα, ἐξ οὗ τὸ ἐπενήνοθα τῆς πρώτης ἐκείνης προθέσεως τῆς ἐν τῷ ἐνεστῶτι αὐξηθείσης, καὶ μὴ προσλογισθείσης εἰς πρόθεσιν. διὰ τὸ καθ᾽ ἕξιν συγκεῖσθαι· ὁποῖόν τι καὶ ἐν τῷ καμμύω γέγονε· κἀνταῦθα δὲ ἡ, Κατὰ, πρόθεσις καθ᾽ ἕξιν σύγκειται, καὶ οὐ λογίζεται παρακεῖσθαι τῷ, μύω, ῥήματι· καὶ διὰ τοῦτο λογιζόμενον, ὡς ἁπλοῦν, οὐκ αὐξάνει ἔσωθεν, ὡς τὰ ἐκ προθέσεως συγκείμενα ῥήματα· ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν. Οὐ γὰρ μόνον, κατέμυσέ φαμεν, ἀλλὰ καὶ ἐκάμμυσεν. Ἰστέον δὲ, ὅτι καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ ἤνοθα, κανονίζεται καὶ τὸ ἔολπα, καὶ ἔοργα, μέσου καὶ αὐτὰ ὄντα παρακειμένου.

Τινὲς δὲ ἐπενήνοθέ φασιν ἀντὶ τοῦ ἐπεκινεῖτο, ἀπὸ τοῦ ὀθῶ, τὸ κινῶ, κατὰ κλῆσιν ὁμοίαν μέσου παρακειμένου.

Hactenus ex Eustathio.

Delecto

Delecto. Delectatio. Delector.

Τέρπω. δίδωμι ἀθύρματα εὐθυμῶ. Φροσύνην παρέχω. εὐφραίνω. εὐφραίνω. ἐψιάομαι. θέλγομαι. τέρψιν ἔχω. κηληθμῷ ἔχομαι. φιληδέω. ἐπιτέρπομαι. τέρψιος ἀντιάω.

Hom. od. δ. Αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων τέρπομαι. — *Valde enim verbis tuis & sermonibus oblector audiens.*

Id. od. λ. Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Voluptate tenebantur in adibus umbrosis.

Id. od. ό. „ Νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε, δαινυμένω τε,
„ Κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισι,
„ Μνωομένω. μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνήρ,
„ Ὅς τις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ, καὶ πόλλ' ἐπαληθῇ.
„ *Nos vero in caula bibentes & epulantes,*
„ *Doloribus mutuis delectemur tristibus,*
„ *Memorantes. Nam & doloribus oblectatur vir,*
„ *Qui valde multa passus fuerit, & diu errârit.*

Id. od σ. — Δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ.
Dabat oblectamenta animo.

Id. od. τ. Ἀλλήλῃσι γέλωτα τε καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
Inter sese risum & letitiam prabentes. [*ancilla*]

Ibid. Μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα.
Ne deterioris viri mentem oblectem.

Id. od. φ. Αὐτὰρ ἐγὼ γελόω καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ.
At ego rideo & oblector insipienti animo

Ibid. — Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἑψιάασθαι
Μολπῇ καὶ φόρμιγγι. — *Sed postea & aliter delectari cantu & cithara.*

Nonn. 1. Dion. Τερψινόων δονάκων βεβολημένον ἡδέϊ κέντρῳ.
Delectabilium fistularum percussum suaui stimulo.

Ibid. Ἤθελεν εἰσαΐειν φρενοθελγέα ῥυθμὸν ἀοιδῆς.
Cupiebat audire iucundum rhythmum cantionis.

Ibid. Ὡς δ' ὅτε τις Σειρῆνος ἐπίκλοπον ὕμνον ἀκούων,
εἰς μόρον αὐτοκέλευστον ἀώρος εἵλκετο ναύτης,
θελγόμενος μελέεσσι. —

Vt cùm aliquis dolosum cantum Sirenis audiens,
In mortem voluntariam intẽpestiuus nauta trahitur,
Delinitus carminibus.

Ὣς ὅγε κερδαλέης δεδονημένος ἄσμασι μολπῆς, Ibid.
Πηκτίδος ἡδὺ βέλεμνον ἐδέξατο πόμπον ὀλέθρου.
Ita hic dolosi permotus canticis hymni,
Cithara suauem sagittam excepit ducem exitij,

— οἱ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε Hesiod.
τέρψιν ἔχον. — *Viri autem in delicijs & choreis delectationem habebant.*

„ Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις. Hom. od.
„ *Alius enim alijs vir delectatur operibus.*

Τοῖς ἴκελοι πήχυιον ἐπὶ χρόνον ἄνθεσιν ἥβης, Τερπόμεθα. Mimnermus.
His similes [folijs] ad breue tempus floribus iuuentutis delectamur.

Σὴν αὐτοῦ φρένα τέρπε. — *Ipse tuam oblecta mentem.* Homer. in Merc.

Τέρποντ' ἀμπλακίῃ, σφέτερον μόρον ἀμφαγαπῶντες. Nazianz. 1. car.
Delectantur peccato, mortem suam amplectentes.

Ἤτοι ὁ μὲν χθονίοισιν ἰαίνεται, ὥσπερ ἐπ' ἐσθλοῖς, Id. 4. ca.
Τοῖς οὐχ ἱσταμένοις, ἀλλὰ παραπταμένοις.
Scilicet hic terrenis delectatur, tanquam bonis,
Ijs quæ non stant, sed præteruolant.

Κούρου φθεγγομένου πολυτερπέας εἶχεν ἀκουάς· Nonn. Dion.
Παυομένου δὲ νέοιο κατηφέας εἶχε παρειάς.
Puero loquente multum oblectabatur auribus:
Cessante autem puero, subtristes habebat genas.

— τεὴν ηὔφρανας ὀπωπήν. Id. 34 D.
Tuum oblectasti adspectum.

— φέρων πολὺ γῆθος ἅπασι. Orpheus in hym.
Ferens multum gaudium omnibus.

— Φοῖβος γὰρ ἀεὶ πολίεσσι φιληδεῖ Callim.
Κτιζομένῃς. — *Phœbus enim semper vrbibus condendis delectatur.*

„ Οὐδὲ κασιγνήτοις ἐπιτέρπομαι, οὐδ' ἑτάροισι. Nazian.
„ Τοὺς μὲν γὰρ στυγερὸς μόρος ἥρπασεν· οἱ δὲ φιλεῦντες
„ Νωεμίην, ἑτάρων ὀλίγην φέρκα τρομέουσι.
„ *Neq; fratribus oblector, neque sodalibus.*

„ Illos

„ *Illos enim odiosa mors rapuit, hi vero amantes*
„ *Serenitatem, sociorum paruā aduersitatem horrēt.*

Idem. — οὐκ ἐθέλει τέρψιος ἀντιάειν.
Non vult oblectationem capere.

Id. 4 car. „ Πολλαὶ γὰρ θνητοῖσιν πολυειδέος βιότοιο
„ Τέρψιες· ἐν δὲ κακοῖς κέκραται εὐφροσύνη.
„ *Multa enim mortalibus vita varia*
„ *Sunt oblectamenta: sed malis mista est lætitia.*

Delibero. Consulto.

Βουλεύω. μερμηρίζω. φράζομαι. μεταφράζομαι βουλεύομαι. μητιάομαι. μητίζομαι.

Hom. od. ι. Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ᾽ ἄριστα γένοιτο.
εἴ τιν᾽ ἑταίροισι θανάτου λύσιν, ἠδ᾽ ἐμοὶ αὐτῷ
εὑροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
ὥς τε περὶ ψυχῆς. μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
At ego deliberabam, quomodo quam optimè res fierēt:
Si quam liberationem à morte socijs & mihi ipsi
Inuenirem, omnesq; dolos & consilium texebam,
Tanquam de vita. Magnum enim malū imminebat.

Id. od. K. Ἐγρόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα·
ἠὲ πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
ἢ ἀκέων τλαίην καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην·
Ἀλλ᾽ ἔτλην, καὶ ἔμεινα. — *Excitatus in animo inculpato*
Deliberaui, an cadens è naui perirem in ponto,
[an me submergerē] An tacitus sustinerē & adhuc
viuis interessem: sed sustinui & mansi.

Ibid. „ — ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
„ Εἴ τις ἔτ᾽ ἔσται μῆτις· ἐγὼ δ᾽ οὐκ οἴομαι εἶναι.
„ *Sed deliberemus ocyus, si quod sit adhuc consilium.*
„ *Ego vero non puto esse.*

Id. Il. λ. Πῶς τ᾽ ἄρ᾽ ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν; —
Quomodo erunt hæc opera? Quid agemus?

Iliad. δ. Ἀλλ᾽ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖθις.
Sed de his quidem rursus deliberabimus.

Vide plura in Consilium.

Delicia.

Deliciæ, vide Voluptas.

Demittere in animum.

Λόγον ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶ σῇσι χαράξῃς. — *Nazianz. car. 56.*
Sermonem bonum in animo tuo imprimas.

Ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ. — *Hesiod. 1. oper.*
O Persa, tu hæc tuum demitte in animum.

Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο, μηδέ σε λήθοι,
μήτ' ἔαρ γινόμενον πολιὸν, μήθ' ὥριος ὄμβρος.
In animo bene hæc conserua, neque te lateat,
Neque ver exoriens canum, neque tempestiuus imber.

Σεῖο, μάκαρ, γλυκεροὺς ἐθέμην ἐν στήθεσι μύθους. — *Apollin. Psal. 11*
Tuos, ô beate, dulces posui in pectore sermones.

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν. — *Iliad. δ.*
Aliud verò tibi dicã. Tu autem in mente tua repone.

Ἐν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος. — *In animo autem posuerunt sermonem.* — *Iliad. ο.*

Καὶ τὸν ἐμῆς πολιῆς ὑψίφρονα μῦθον ἐδέξω· — *Nazianz.*
Τὸν κέλομαι πραπίδων σε φίλοις κευθμῶσι φυλάσσειν.
Et meæ caniciei sublimem sermonem excipe:
Quē iubeo te in caris pectoris tui penetralibus custodire.

— ὁ δέ τοι λόγος ἐν φρεσὶν ἔστω, — *Dion. de situ orbis*
μηδ' ἀνέμοις φορέοιτο πονηθέντων χάρις ἔργων.
Hæc autem tibi verba in mente hæreant:
Neq; ventis auferatur elaboratorum gratia operum.
[ne excidat.]

Ἀλλ' ἄγε σύνθεσθε κραδίῃ τάδε νήπιοι ἔργα. — *Apollin. Psal. 93*
Verum agite, ô insipientes, has res cordi immittite.

Demonstro, vide Ostendo.
Demulceo, vide Blandior.

Deprimere elatum, impium.

Βριάοντα χαλέπτειν. ἀρίζηλον μινύθειν. ἀγήνορα κάρφειν. γαίης πυμάτοισι δαμάζειν. ὑπέρβιον ἄνδρα καθαιρεῖν. ὑπερβασίην ἀθερίζειν. ἐς χθόνα τιθέναι, vide Superbia.

Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει. — *Hesiod.*

Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει.
Ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει.
Facilè quidem extollit, facile vero elatum deprimit:
Facilè illustrem minuit, & obscurum auget:
Facilè corrigit prauum, & superbum attenuat.

Apollin. Psal. 146. Οἶδεν ἀειρέμεναι βασιλεὺς γένος ἠπιοθύμων.
αὐτὰρ δυσσεβέας γαίης πυμάτοισι δαμάσσειν.
Nouit Dominus mansuetos extollere.
Et impios ad terræ extrema deprimere.

Id. Ps. 74. Ἄλλον λυγρὸν ἔθηκ', ἕτερον δ' εἰς ὕψος ἀείρει.
Alium humilem facit, alium autem in altum tollit.

Id. Ps. 88. Οἷάπερ οὐτηθέντα, ὑπέρβιον ἄνδρα καθεῖλες.
Sicut vulneratum, superbum virum humiliasti.

Id. Ps. 107 Δυσμενέων ἔκπαγλον ὑπερβασίην ἀθερίζοι.
Hostium ingentem superbiam deprimat.

Nazianz. car. 51. Τοῖος ἐμοῦ Χριστοῖο μέγας νόμος, ὃς χθαμαλοῖσιν
Εὐμενέει πάντεσσιν, ὑπερφιάλους ἀθερίζων.

Billius. *Hæc Christi lex magna mei est, qui turgida corda*
Despicit, ac pronos animos, humilesq; tuetur.

Ibid. Θώκους ὀφρυόεντας ἀπέπτυσας, οἰδαλέον τε
Ὄγκον ἀγηνορίης κενεαυχέα ῥίψας ἔραζε.
Thronos superbos despuisti, turgidumq;
Tumorem superbiæ inanicer uicem humi strauisti.

Id 58. Εἰς γῆν ὕψος ἔθηκεν, ἐς οὐρανὸν ὕψος ἄειρε.
In terram alta deprimit, in cælum alta sustollit.

Apollin. Psal. 72. Ὕψοι ἀειρομένους πέλασας χθονίοισι θεμέθλοις.
Altè elatos admouisti terrenis fundamentis. [*depressisti vsque ad terram*]

Pindar. Pythior. 2.

θεὸς, ὃ καὶ πτερόεντ' αἰετὸν κίχε καὶ θαλασσαῖον παραμείβεται	*Deus, qui & alatam Aquilã assequitur, & marinũ*
δελφῖνα, καὶ ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμψε βροτῶν.	*Prauertit delphinum, Et hominem Elatum deprimit.*

Descendo. Descensus.

Κάτειμι. καταδύομαι. καταβαίνω. ἐσκαταβαίνω. κατέρχομαι. καταβαίνομαι.

Ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν, εἰς ὁδὸν αὐτὴν
ἧκεν, ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης,
πιόμενος. δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο. — *Hom. Od.*

Qui mihi alticornem ceruum grandem, in viam ipsam
Misit; hic ad fluuium descendit ex pascuis sylua,
Potaturus. Sanè enim eum vrgebat vis solis. [ardebat calore]

Ὦ φίλοι, οὐ γάρ πως καταδυσόμεθ᾽, ἀχνύμενοί περ, — *Ibid.*
εἰς Ἀΐδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ.

O amici, non descendemus, mœrentes licet,
In inferni domos, priusquam fatalis dies aduenerit.

— μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων. — *Ibid.*

In magnum viridarium descendens.

— ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζεν — *Hesiod. Theogon.*
ἔρχεται, οὐδέ ποτ᾽ ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἐέργει.

Hæc quidem intus descendit, illa vero foras
Egreditur, nec vnquam vtrasque domus intus continet.

—— μία δὲ σφέων ἐστὶν ἑκάστου — *Aratus.*
Ἑξείης ἑκάτερθε κατηλυσίη, ἄνοδός τε.

Vnus est ipsorum cuiusque ordinatim vtrimque descensus ascensusque.

Τῷ ἔνι δοιαὶ ἔνεισι καταιβασίαι τ᾽ ἄνοδοί τε. — *Q. Ca[laber] l.6*

In quo [antro] bini sunt descensus & ascensus.

Ἔνθα μὲν εἰς Ἀΐδαο καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος. — *Apollon. Argon.*

Ibi quidem in Plutonis [domum] descensoria est via. [descensus]

Ἔνθεν πιοτάτοιο κατέρχεται ὕδατα Νείλου. — *Dion. de situ.*

Vnde pinguissimi descendunt aquæ Nili.

Εἰς ἀΐδην πάντεσσι καταίβασις. — *Ad inferos omnibus est descensus.* — *Incerti epigr.*

— σπάργανον ἐγκατέβα. *In cunas descendit.* — *Pindar. Nem.*

— χαμαὶ καββὰς ἀφ᾽ ἁρμάτων. *In terram descendens à curribus.* — *Idem 6 Nem.*

— ἐξ ὀρέων καταινίσσεται. — *Ex montibus descendit.* — *Apollon. Argon.*

Κείνου καὶ κατιόντος ἀκούομεν. — *Illum etiam descendentem animaduertimus.* — *Aratus.*

Singularis est illa significatio verbi ἀκέω pro αἰσθάνομαι sentio, percipio, animaduerto. Vide Arati græcum scholiasten.

Desero. vide Relinquo.

Desidero. Volo. Cupio.

Ἔλδομαι. ἐέλδομαι. ἱμείρομαι. μενεαίνω. ἵεμαι. ἐφορμάομαι. ἰχανάω. λιλαίομαι. διψάω. λίπτω. ἐπιθύω. ἐθέλω. βέλομαι. ποθέω.

Hom. Il. E. Ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱὸν,
καδδὲ κτήματα πολλὰ τά τ' ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδευής.
Vbi caram vxorem reliqui, & infantem filium,
Et possessiones multas, quas & cupit, qui est indigus.

Id. od. E. Ἀθάνατός τ' εἴης, ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα·
Immortalis esses, desiderans licet intueri
Tuam coniugem, quam semper quotidie desideras.

Nonn. in Ioann. Καί μιν ἑλεῖν μενέαινον ἐς ὁλκάδα.—
Et eum in nauem accipere cupiebant.

Ibid. — πόθος δέ τις ὑμέας ἕλκει
ἄρτων θεσπεσίων.— *Trahit vos cupido panum admirandorum.*

Ibid. Τῦτο δ' ἢ παμμεδέοντος ἐμῦ πέλε πατρὸς ἐέλδωρ.
Hæc est voluntas patris mei cuncta regentis.

Ibid. Εἰς τινὰ χῶρον ἄγοντες, ὃν ὐ σέο θυμὸς ἀνώγει.
Ducentes quo non vis. [quò animus tuus non iubet.]

odyss. α. Ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε, καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.
Cùm adoleuerit & suam terram desiderauerit.

Ibid. — εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι.
Si illi animus appetit nuptias. [nubere]

Ibid. Δῶρον δ', ὅττι κέ μοι δῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγει.
Donum, quodcunque, dare volo.

odyss. β. — ἐπεί νύ περ ἵεται αἰνῶς. *Siquidem valde desiderat.*

od. δ. — ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
ἂψ οἶκόνδε. — *Iam mihi cor verterat ad redeundum domum [cupiebat redire domum]*

Ibid. Οὐκ οἶδ', εἴ τίς μιν θεὸς ὤρορεν, ἦε καὶ αὐτῦ

θυμὸς

θυμὸς ἐφωρμήθη ἵμεν ἐς Πύλον.—
Nescio si quis eum Deus impulit, au Pylon vltrò
Arsit adire animus.—

„ — πόθος δ' ἀτέλεστος, ἀνίη. *Desiderium non completum est dolor,* Siue: *Desiderium quod non impletur, cruciat animam.* Nazianz. 58. car.

— ἔρως δέ οἱ ἔμπεσε χάρμης. *Eum cepit amor pugnæ.* Q. Cal. l. 7.

Γ᾽ χανδὼν παλάμῃσιν ἑλεῖν ἀέκοντας ἀνάγκῃ. Apollin.
Cupiens manibus per vim inuitos comprehendere. Psal. 9.

Ἐπεὶ ἂν τοι θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν, Hom. in
Μέλπεο καὶ κιθάριζε καὶ ἀγλαΐας ἀλέγυνε. Merc.
Quando igitur animus cithara tibi ludere gestit,
Euge cane, & cithara lude, & sint gaudia cordi.

Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. Odyss. η.
Vt dicam, quæ in pectore iubet animus.

— ὅπη νόος ὑμέας ἕλκει. *Quo mens vos trahit.* Nonn. 40. Dion.

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ᾧ τε πανῆμαρ Odyss. ι.
νειὸν ἀνέλκητον βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδυ φάος ἠελίοιο,
δόρπον ἐποίχεσθαι· βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι·
ὣς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἔδυ φάος ἠελίοιο.
Sicut vir cenam appetit, cui toto die
Per nouale nigri boues traxerunt compactum aratrum,
Eique lubenti lumen solis occidit,
Vt ad cenam vadat, dolentque genua eunti:
Sic Vlyssi lubenti occidit lumen solis.

„ Ἕρξον ὅπως ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ. Ibid.
„ *Fac, vt vis, & vt animo tuo collibitum est.*

— νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχε. *Eam dulce desiderium tenuit.* Pindar. olymp. 3.

„ Διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου· Id. 3. Nem.
„ ἀεθλονικία δὲ μάλιστ' ἀοιδὰν
„ φιλεῖ.— *Sitit alia res quidem aliud:*
„ *Sed victoria certaminum, carmen amat.*

Αἱ μὲν ἐλευθερίης ἐρατῆς ἔτι διψώουσαι, Tryphiodorus.
αὐχένας ἐς θάνατον δειλοῖς ἐπέβαλλον ἀνάγκαις.

Hæ quidem libertatis amabilis adhuc sitientes,
Ceruices ad mortem miseris offerebant maritis.
[malentes mori, quam seruire hostibus]

Apollin. Psal. 26. Ἓν λιτόμην θεόθεν, τόδε μοι τριπόθητον ἐτύχθη,
ναιετάειν μεγάροισι διηνεκέως βασιλῆος.
Vnum petij à Deo, hoc mihi ter desiderabile est,
Habitare continuo in ædibus Domini.
,, Vnam petij à Domino, hanc requiram,
,, Vt inhabitem in domo Domini, omnibus diebus vitæ meæ.

Iliad. α. Ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν.
Certè aliquando Achillis desiderium subibit Græcos.

Odyss. ξ. Πέμψει δ' ὅππη σε κραδίη θυμός τε κελεύει.
Mittet, quo tu vis.

Apollon. Argon. δ. Νηϊάδες κομέουσι τεοῦ λίπτοντα γάλακτος.
Naiades eum nutriunt tui cupientem lactis.

Theocr. idyll. 25. — ἐπεὶ λελίησαι ἀκούειν. *Siquidem audire cupis.*

Nazianz. car. 49. Οὐ χρυσὸν ποθέω, οὐκ ἄργυρον, οὐδὲ τὰ Σηρῶν
νήματα, καὶ λιθάκεσσι μεμιγμένας ἔνδοθεν αὐγάς.
Non aurum desidero, non argentum, non Serum
Fila, [vestes sericas] non lapides pretiosos. [non splendores lapidibus mistos intrinsecus]

Ibid. Ταῦτα πάτερ ποθέω· σὺ δέ μοι τελέσειας ἐέλδωρ.
Ista pater cupio: sed tu mihi perfice votum.

Desino, Desisto, Vide Cesso.
Despicio, vide Contemno.

Detineo.

Ἐρύκω. κατερύκω. ἐρυκανάω. ἐρυκακέω. ἰσχανάω. κατισχέω. σχέθω.

Hom. Il. α. Νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψὼ δῖα θεάων.
Nympha veneranda Calypso, Dearum præstantissima detinebat. [Vlyssem]

Ibid. Ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.
Sed adhuc viuus detinetur in lato mari.

Ibid. — χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,

Ἄγριοι, οἵ πυ κεῖνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
Duri enĩ homines habent, agrestes, qui inuitũ detinent.
Οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἑήνδανε· βούλετο γάρ ῥα odyss. γ.
λαὸν ἐρυκακέειν. — *Agamẽnoni prorsus non placebat. Volebat enim populum detinere.*
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ' ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο. Ibid.
Sic ibi detentus fuit, tametsi maturans iter.
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω περ. odyss. δ.
At Vlysses detinuit, & cohibuit cupientes licet. [exire]
Νῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανάας μεῖναί τε με κεῖνον ἄνωγας. od. θ.
Nunc quãdoquidem detines, iubesq́ue, vt eum expectem.
Αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν. od. Κ.
Caeterum ego solus detinui foris [extra portum] nauem nigram.

Deuoro. Absorbeo. Voracitas. Vorator.

Καταπίνω. ἐγκατατίθεμαι νηδύν. ἐς γαστέρα ἀμάομαι. λαφύσσω. Δαρδάπτω. δάπτω. κατέδω. κατεσθίω. ἀμφιχαίνω. περιχαίνω.

Παῖδας ἑὺς κατέπινε Κρόνος μέγας.— Hesiod. in Theog.
Filios suos magnus Saturnus deuorabat.
Τὸν τόθ' ἑλὼν χείρεσσιν ἑὴν ἐσκάτθετο νηδύν. Ibid.
Hunc tum apprehensum manibus, in ventrem suum immisit. [deuorauit lapidem fascijs inuolutum, quasi puerum]
Ἀλλότριον κάματον, σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται. Ibid.
Alienum laborem, suum in ventrem metunt. [fuci, qui apum labores deuorant]
Γλαυκὰ δασυστέρνων ἐλαφύσσετο γυῖα λεόντων. Nonn. 2. Dion.
Caerulea hirtipectorum deuorabantur mẽbra leonum.
——φιλοξείνῳ ἢ νομῆϊ Id. 17 Dion.
Ἵλαον ὄμμα φέρων, ὀλίγης ἔψαυσε τραπέζης,
Δαρδάπτων ἀκόρητος.— *Hospitali pastori*
Propitium oculum ferens, exiguam attigit mensam,
Deuorans insatiabiliter.
Ὠμοφάγοι μιν βόες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν, Iliad. λ.
Ἐν νέμεϊ σκιερῷ, ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων

Σίντλω· Θῶες μὲν διέτζεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει.
Crudivori illum [ceruum] thoes in montibus dilaniãt,
In nemore vmbroso: induxit autem leonem Deus
Noxium: Thoës quidem diffugiunt: at hic deuorat.

Apollin. Psal. 77. Πρῶτον μὲν κυνομῦια μετέσιχε παμφάγος αἶαν.
Primum quidem cynomyia cunctiuora inuasit terrã.

Iliad. ρ. — ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
Vt leo quispiam, qui taurum deuorauit.

Callimac. Παῦσαι ἀδηφαγίης. — *Sedauit voracitatem.*

Q. Cal. l. 5. Οἰωνοί τε κύνες τε δεδεπότα δαρδάψουσιν.
Aues & canes occisum deuorabunt.

Oppian 2. de piscat. — ζωὸν ἢ κατεσθίει, ἶσα θανόντι.
Viuum autem deuorat, tanquam mortuum.

Ibid. Οὐδὲν ἀμυνομένους καταδαίνυται. — *Nibil repugnãtes* (*deuorat.*

Ibid. — οὐ γὰρ ἐδωδῆς
ἢ κόρον ἠέ τι μέτρον ἐπίσαται, ἀλλ' ἀτέλεστον
λύσσαν ἀεὶ βούβρωστιν ἀναιδέι γαστρὶ φυλάσσει.
Nec enim cibi aut satietatem, aut modum vllum nouit. sed infinitam
Rabiem semper voracem auido ventri seruat.
Οὐδέ ποτ' ἂν λήξειεν ἐδητύος ἐγγὺς ἐούσης,
εἰσόκεν οἱ νηδύς τε μέση διὰ πᾶσα ῥαγείη.
Nec vnquam desierit ab esca præsente,
Donec ei venter medius totus disrumpatur.

Id. 5. de piscat. Αἰεὶ πεινάοντα καὶ οὔποτε νηδύος αἰνῆς
μαργοσύνην ἀνιέντα. — *Semper famelica [cete] & nunquam ventris grauis ingluuiem remittentia.*

De iisdem cetis ita Dionysius de situ orbis.

Dionys. de situ. Πολλάκι δ' ἂν καὶ νῆα σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι νηός,
„ Κεῖνα καταβρώξειε πελώρια. τοῖς γὰρ ἀλιτροῖς
„ Εἰν ἁλὶ καὶ γαίῃ κακὰ θήκατο μυρία δαίμων.
Sæpe & nauem cum ipsis vectoribus
„ *Illa deuorauerint monstra [cete] Sceleratis enim*
„ *In mari & terra mala infinita posuit Deus*

Notat Eustathius interpres vocem καταβρῶξαι idem significare, quod καταβροχθίσαι, καταπιεῖν. Ὀνοματοπεποίηται δὲ τὸ καταβρῶξαι, ὡς ἀπὸ τοῦ βρόχω ῥήματος.

ῥήματος. καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐστι καὶ ὁ βρόχθος, καὶ τὸ καταβροχθίζω ῥῆμα. Ita ille.

Μηδέ κε λαυκανίαις με καταβρώξειαν ἑῇσιν. — Apoll. Psal. 34.
Neue gutturibus me deuorent suis.

Βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος. — *Pastus carnibus & sanguine.* — *Theocr. idyll. 25.*

Οἳ ζωὴν ποθέοντες, ἐνὶ σπλάγχνοισιν ὄλεθρον
εἴρυσαν ἀπροϊδῆ, σφέτερον μόρον ἀμφιχανόντες. — *Nazianz. 1. car.*
Qui vitam amantes, in viscera perniciem
Traxerunt improuisam, necem suam deuorantes.
[pisces homo capti]

DEVS.

Θεός. πανυπέρτατος δώτωρ ἐάων. οὗ κράτος ἐστὶ μέγιστον. δωτὴρ ἐάων. ὀλύμπιος αἰθέρι ναίων. οὐλύμπιος. ἄφθιτος. πάντεσσιν ἀνάσσων. τεχνήμων κόσμου. κρατίων κόσμοιο καὶ αἰθέρος. Οὐράνιος βασιλεύς. πάντων ἐπέκεινα. Ἀθάνατος βασιλεύς. Ὀλύμπιος. κοσμοκράτωρ, Orpheus in hym. Δεσπότα κόσμου, παντοδυνάστης, Orph. in hymn. κόσμοιο ἄναξ, Apollon. μακάρων ἀθανάτων παμβασιλεύς. ἐπουράνιος βασιλεύς, Apollin. ἀγήραος ἐστιν. ἀθάνατος ποιμὴν κόσμου.

,, Πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας. — Phocylides
,, *Primò Deum honora, deinde vero tuos parentes.*
,, Ἀρχὴ ἐπουρανίου σοφίης πέλε δεῖμα θεοῖο. — *Apollin. Psal. 110.*
,, *Initium cœlestis sapientiæ est timor Dei.*
,, — χαλεπὴ δὲ θεοῦ κοτέοντος ἄλυξις. — *Nazianz. 6. arc. car.*
,, *Difficile est Deum iratum effugere.*
Κλῦθι μευ εὐδικίης πανυπέρτατε δῶτορ ἐάων. — *Apollin. Psal. 16.*
Exaudi meam iustitiam supreme dator bonorum.
— ὑψιβρεμέτης, οὗ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον. — *od. E.*
Altitonans, cuiusque potentia est maxima.
Ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ δωτῆρες ἐάων. — *od. θ.*
Steterunt in vestibulo dij datores bonorum.
Ἀλλὰ τάγε Ζεὺς οἶδεν ὀλύμπιος αἰθέρι ναίων. — *od. ο.*
Sed hæc Iuppiter nouit olympius in æthere habitans.

— θεός

od. Υ. — θεὸς οἶδεν ἅπαντα,
μοῖράν τ', ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
Deus omnia nouit,
Fortunamque infortuniumq; mortalium hominum.

Hesiod. — ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
Qui supremas ædes habitat.

Idem. — ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων. Qui sublimis in æthere degit.

Apoll. Psal. 15. Ἄφθιτε φρούρησόν με. — Conserua me Deus.

Hes. in Scuto. — μακάρεσσιν ἀνάσσων. — Beatis imperans.

Orpheus in hym. — μοῦνον δ' ἐσόρα κόσμοιο ἄνακτα.
Solum mundi inspice regem.

Nonn. in Ioann. Ἀενάῳ συνέλαμπε θεῷ τεχνήμονι κόσμου.
Cum æterno Deo mundi architecto fulgebat.

Idem 4. Dion. Ὁ κρατέων κόσμοιο καὶ αἰθέρος. — Cæli dominator & orbis.

Id. 5. Dion. Καὶ μεδέων κόσμοιο, καὶ οὐρανὸν ἡνιοχεύων,
Εἰς πόθον αὐχένα κάμψεν ὁ τηλίκος. —
Et imperans mundo, & cælum gubernans.
Ad amorem ceruicem inflexit tantus.

Nonn. in Ioann. — Σὺ πείθεαι, υἷα γεραίρων
Οὐρανίου βασιλῆος; — Tu credis, filium honorans cælestis regis?

Id. 7. Dion. Οὐκ ἀθεεὶ γὰρ ῥέεθρα μετήϊεν. —
Non absq; Deo flumen transijt. [non absque Dei voluntate, auxilio]

Ibid. Οὐδὲ θεοῦ λάθεν ὄμμα πανόψιον. —
Neq; Dei latuit oculum cuncta intuentem.

Apollin. Psal. 110. „ Ἀθανάτου βασιλῆος ἀεὶ περιώσια ἔργα.
„ Immortalis regis semper eximia opera.

Iliad. ι. — Σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν. Deo enim fauente venimus.

Iliad. Σ. Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν.
Mater mea, hæc quidem mihi Deus fecit.

Nazianz. „ Τίς δέ κεν ἀδ γνώσαιτο τεῆς, μάκαρ, ἴχνια βουλῆς,
„ Ὑψιμέδων, ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντα κυβερνᾷς;
„ Quis secreta tuæ nôrit vestigia mentis,
„ Summe Deus, qui cuncta vides & cuncta gubernas?

Apollin. Psal. 9. Θυμὸν ἀειζώοντος ἀλάσταλος ὦρορ' ἄνακτος.

Impius

Impius iram sempiterni regis concitauit.

Σοὶ δ' ἄρ' ἐγὼ μούνῳ βασιλεῦτατε μοῦνος ἐλείφθην, — Nazianz.
Ὃς πάντων κρατέεις. — *Tibi ego soli, regum maxime, solus relictus sum, qui cunctis imperas.*

Ἀθανάτων μακάρων ἀναμέλψατε παμβασιλῆα. — Apollin. Psal. 135.
Immortalium beatorum laudate regem.

— θεὸν αὐτόν. ἀεὶ μέγαν, αἰὲν ἄνακτα. — Callimac. in hym.
Deum ipsum, semper magnum, semper regem.

— παγγενέτην βασιλῆα μέγιστον. *Omniparentem regem maximum.* — Orpheus in hym.

— ἀρχὴ πάντων, πάντων τε τελευτή. *Principium omnium, omniumq; finis.* — Ibid.

— ἀθάνατον μεγαλίζετε ποιμένα κόσμου. — Apollin. Psal. 33.
Immortalem magnificate pastorem mundi.

— πανεπίσκοπε δῶτορ ἐάων. *Cuncti-tuens dator bonorum.* — Id. Psal. 34

— πανεπίσκοπε ποιμήν. *Cunctituens pastor.*

Νοῦς μέγας, ἐντὸς ἅπαντα φέρων, καὶ παντὸς ὕπερθεν — Nazianz. 5. arc. car.
αὐτὸς ἐών· τί δ' ἢ μῆχος ἀχωρήτοιο λαβέσθαι;
Mens magna, intus omnia continens & supra omnia
Ipsa existens. Quæ enim ratio incomprehensum comprehendendi?

Αὐτὸς γὰρ θεός εἰμι σέθεν καὶ ἀγήραος ἐστήν. — Apollin. Psal. 80.
Ego enim sum Deus tuus & immortalis rex.

Μέλψομεν ἀθανάτῳ παιήονα ποιμένι κόσμου. — Id. Ps. 94.
Canemus paana immortali pastori mundi.

Καὶ πάντων μακάρων βασιλεύτατος αὐτὸς ἐτύχθη. — Ibid.
Et omnium beatorum rex-maximus ipse est.

Ἀθανάτῳ παλάμῃ μεθέπων κλυτὰ πείρατα γαίης. — Ibid.
Immortali manu continens inclytos fines terræ.

— ὃς οὐρανίοισιν ἀνάσσει. *Qui cælitibus dominatur.* — Id. Ps. 96

— θεοῦ σὺν χειρί. — *Cum Dei manu.* [*auxilio.*] — Nazianz. 2. car.

— καὶ ἵσταμαι οὐκ ἀμογητὶ — Nazianz. c. 4.
πολλὰ διαθλήσας χειρὶ σὺν οὐρανίῃ.
Et sto non sine labore, postquam multum decertaui, cum cælesti manu. [*cum auxilio Dei*]

Εἷς θεὸς, ὃς μόνος ἄρχει ὑπερμεγέθης, ἀγένητος, — Sibyll. apud s. Theo.

Παντοκράτωρ

Παντοκράτωρ ἀόρατος, ὁρῶν μόνος αὐτὸς ἅπαντα.
Αὐτὸς δ' οὐ βλέπεται θνητῆς ὑπὸ σαρκὸς ἁπάσης.
Vnus qui solus regnat Deus, atque supremus,
Omnipotens, nunquam genitus, qui conspicit ipse
Omnia, mortali non aspectabilis vlli.

Sibylla. Ἄφθαρτος κτίστης αἰώνιος, αἰθέρα ναίων.
Immortalis creator, æternus, cælum habitans.

Pindar. olymp. 10. — θεοῦ σὺν παλάμᾳ. *Cũ Dei auxilio.* Vulgò Σὺν θεῷ.

Id. Pyth. 1 — εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμάν.
Acquisiuerunt cum Deorum auxilio honorem.

Ibid. 4. Οὐρανιδῶν πατήρ. *Cælituum pater.*

Ibid. — θεῷ πισυνὸς εἴχετ' ἔργου. *Deo fretus aggreditur (opus.*

Idem 5. — ἀθανάτων βασιλεύς. *Immortalium rex.*

Nem. Hom. in Batrach. — ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα. *Habet Deus vindicem oculum .i. videntem scelera & vindicantem.*

Nazianz. in iambic.
„ Ἔργον ἔχεις ψυχή· πρὸς θεὸν οἷον ὅρα.
„ *Est tibi opus, mea mens: nil nisi cerne Deum.*

Synesius hym. 4.

Σὲ μάκαρ μέλπω,	*Te beate canto,*
Κοίρανε κόσμου.	*Monarcha mundi.*
Γαῖα δὲ σιγάτω,	*Sileat tellus,*
Ἐπὶ σοῖς ὕμνοις,	*Tuos ad hymnos,*
Ἐπὶ σαῖς εὐχαῖς.	*Tuas ad preces.*
Εὐφαμείτω	*Faueant linguis*
Ὅσα κόσμος ἔχει.	*Quæ tenet orbis.*

Nazianz. 26. car.
„ Μῆτερ ἐμή τί μ' ἔτικτες, ἐπεὶ θεὸν οὔτε νοῆσαι,
„ Οὔτε φράσαι δύναμαι τόσον, ὅσον ποθέω;
Quid me genuisti mater mea, siquidẽ Deũ, neq; intelligere,
„ *Neque eloqui tantum queo, quantum cupio?*

Pindar. 1. olymp.
„ — Εἰ δὲ θεὸν
„ Ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λαθέ —
„ μεν ἔρδων, ἁμαρτάνει. *Sin Deum homo quispiam latere sperat aliquid patrans, fallitur.*

Hunc Pindari locum se sanasse putat Guilielmus Canterus, l. 2. Nouarum lectionũ, c. v. restituendo λασέμεν pro λαθέμεν, idque, vt arbitratur ipso versu exigente. Sed falsus est animi, cùm existimauit λαθέμεν hic esse aor. 2. ac primam

mam corripere. Non est sic: sed est præsens infinitiui Doricus pro ληθέμεν. à λήθω .i. lateo. quod etiam in præsenti longe est vsitatissimum, vt patet Iliad. α. & ε. & ι. & ρ. & ψ. & Iliad. ω sæpius, & alibi, cùm frequenter vsurpet Homerus. — οὐδέ με λήθεις. &, οὐδέ σε λήθω. Itaq; cùm plurima & antiquissima Pindari exemplaria habeant λαθέμεν, nec vlla sit mutãdi, nedum sanandi, necessitas, λαθέμεν retinendum est, non ex vnico exemplari λασέμεν intrudendum.

Diabolus. Vide Infernus.

Δαίμων. ἀνθρώπων δηλήμων ἀγελόθυμος. ἀρότης κακῶν. βάσκανος ἐχθρός. σκολιὸς δράκων. ζωῆς ἡμετέρης ἀντίπαλος. ἐχθρὸς ζοφόεις ζωῆς. βροτοκτόνος. ἀσβολόεις βελίας. σκολιὸς κακίης μεδέων. διδάσκαλος ἀμπλακιάων. κακῶν γεννήτωρ. πτηνὸς ὄφις, *Alatus draco*, Synesius hym. 3. δαιμόνιον. ἰοβόλος κακόβουλος. κύνες ψυχοβόροι. λαοβόρος κύων.

Δαίμονες ἀνθρώπων δηλήμονες ἀγριόθυμοι, *Proclus in hymn.*
Ψυχαῖς ἡμετέραις δυσερεῖς κακὰ πορσύνοντες.
Dæmones, hominum sæua pernicies,
Animabus nostris ærumnosis mala machinantes.
Μὴ δέ μοι ὑπνώοντι κακὸν σπόρον ἐγκαταμίξῃ *Nazianz. car. 3.*
Ζιζανίων ἀρότης τε κακῶν, καὶ βάσκανος ἐχθρός.
Ne vero mihi dormienti malum semen admisceat
Zizaniorum arator malorum & inuidus hostis.
Καὶ σκολιοῖο δράκοντος ἀτάσθαλον αἱμοβόροιο *Idem.*
Ψεῦδος. --- *Et tortuosi draconis sanguinivori scelestum*
— ἄλλα δ' ὁ δαίμων (*mendacium.* *Idem.*
Ζωῆς ἡμετέρης ἤγαγεν ἀντίπαλος.
Alia vero dæmon vitæ nostræ hostis induxit.
„ Νῦν φάος, εἶτα σκότος, ἔνδον μόρος, εἶδαρ ὕπερθεν *Id. 3 car.*
„ Καὶ σαίνει γλυκεροῖσι, καὶ ὄλλυσι κευθομένοισι. *Billius.*
„ *Iam lux, iam tenebræ, mors intus & esca superne*
„ *Mulcet blanditijs, perimitq; latente veneno.* [*dæmõ*
variè se transfigurans]

--- ζοφόεντι

— ζοφόεντι θολέμβυ@ ἔκτοθεν ἐχθρῷ
ζωῆς ἡμετέρης. — *Turbatus foris ab hoste vita nostra tenebroso.*

Id.6.arc. — ϗ σκολιόν τιν' ὁρῶ κακίης μεδέοντα.
Et tortuosum video peccati regem. [diabolum.]

Ibid. Δαίμονες, ἀνδροφόνοιο κακοῦ βασιλῆ@ ὀπηδοί.
Dæmones, homicidæ improbi regis [Luciferi] assecla.

Ibid. — διδάσκαλοι ἀμπλακιάων. *Magistri scelerum.*

Ibid. —— τὸ γάρ ἐστι κακῶν γενέτορι τίσις.
Hoc enim est malorum parenti punitio.

Apollin. Οὐδ' ὑπὸ δαιμονίου τε μεσημβρινοῦ ἀντιόωντος.
Psal. 90. *Neq; à dæmonio meridiano occurrente. [timetis]*

Sibyll.l.1. — ἐπεὶ θάνατός γε πάρεστι
πλησίον ἀνθρώπων, ϗ ἰοβόλων κακοβούλων.
Siquidem mors imminet hominibus, & veneniferis malesuadis.

Synesius hym. 3.

Σὺ ψυχοβόρους	*Tu animiuoros*
Ἀπέρυκε κύνας,	*Auerte canes,*
Ψυχᾶς ἀπ' ἐμᾶς,	*Ab animâ meâ,*
Εὐχᾶς ἀπ' ἐμᾶς.	*A prece meâ.*

Synesius hym. 9.

Καὶ λαοβόρος κύων	*Et canis populiuorus [dæmon]*
Ἀνεχάσσατο βηλοῦ.	*Recessit à limine. [inferni]*

Nazianz. 1.car. — ὥς κε φύγῃσι
ϗ κόσμου κρατεροῖο λαβάς, ϗ χάσμα πέλωρον,
ἀμφιχανεῖν μεμαῶτ@ ἑαῖς γένυεσσι δράκοντ@,
ὅν κε λάβῃ· βελίη γὰρ ἐμὸς νό@ ἐστὶν ἐδητύς.
Vt euadat, & mundi fortis manus, [comprehẽsiones] & hiatum immanem
Draconis, [diaboli] deuorare suis malis [dentibus] cupientis,
Quem apprehenderit. Anima enim esca est satana.

Id.4 car. Ἤτοι ὁ μὲν σκότος ἐστὶν ὑπέρτατον· ἢν δέ μιν εὕρῃς,
Ἄγγελον ἐς φωτὸς ὦκα μεταστρέφεται,
Καί ῥ' ἁπαλὸν γελόων σαίνει φρένας· ἔνθα μάλιστα
Φειδόμενο@, ἀντὶ φάους μὴ θανάτῳ πελάσῃ.
Τὴν μὲν γὰρ κακότητα φυγεῖν, ϗ χείρον@ ἀνδρός.
Πολλοῖς γὰρ κακίη ἔχθεται ἀμφαδίην.

Αἰνῶ

Αἰνῶ δ' ὃς λοχόωντα, καὶ ὃς ἀίδηλον ἐλέγχει,
Πνεύματος ὀξυτάτοις ὄμμασι δερκόμενος.
Scilicet is [diabolus] est maximè tenebrosus. Sin cum aduerteris.
Statim transformatur in Angelum lucis,
Et leniter ridens blanditur menti. Tum maximè
Prudentis est, vice lucis non appropinquare morti.
Nam vitare peccatum, prope cuiuslibet est, etiã mali.
Peccatum enim multos manifestè infestat.
Sed cum laudo, qui insidiantem & obscurum cõuincit,
Acutissimis mentis oculis eum aduertens.

Φεῦγ' ἀπ' ἐμῆς κραδίης δολομήχανε, φεῦγε τάχιστα, *Idem. 21.*
Φεῦγ' ἀπ' ἐμῶν μελέων, φεῦγ' ἀπ' ἐμοῦ βιότου,
Κλῶψ, ὄφι, πῦρ, Βελίη, κακίη, μόρε, χάσμα, δράκων, θήρ,
Νὺξ, λόχε, λύσσα, χάος, βάσκανε, ἀνδροφόνε.
Fuge à corde meo doli-fabricator, fuge celerrimè,
Fuge à membris meis, fuge à vitâ meâ
Fur, serpẽs, ignis, Belial, malitia, mors, hiatus, draco, leo,
Nox, insidiæ, rabies, chaos, inuide, homicida.

Οἱ δ' ἐμπόδιοι	*Impeditores verò*	*Synesius hym. 4.*
Ἁγίων ὕμνων,	*Sanctorum hymnorum,*	
Κευθμωνοχαρεῖς	*Latebrigandæ,*	
Καὶ τυμβονόμοι	*Et sepulcricolæ,*	
Δαίμονες ἤδη	*Dæmones iam nunc*	
Φευγέτωσαν ἐμὰν	*Fugiant meos*	
Ὁσίαν εὐχάν.	*Sanctos precatus.*	

Dico. Narro. Refero.

Φημὶ. ἐννέπω. φωνέω. προσαυδάω. καταλέγω. ἐρέω. πιφαύσκομαι. εἰρέω. ἐνίπτω. ἐνέπω. διαφράζω. ἐνίσπω. ἀγορεύω. λέγω. μυθέομαι. ὀαρίζω. εἴρω. ἀγορεύομαι. ἐξενέπω. ἔσπω. ἐπιπλέω. Vide plura in exemplis.

» Φῂς μοι πάντα δόμεν, τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἅλα δοίης. *Theocr. idyll. 27.*
» *Dicis mihi cuncta te daturum: fortè autem postea ne salem quidem dederis.*

Ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα. — *Dic mihi Musa virum.* *Hom. od. α*
— ἐπ' ἀθανάτοισι μετηύδα. *Ibid.*

Verba

Verba immortalibus interloquebatur.

Idem. Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων

Filia mea, cuiusmodi verbum tibi ex ore elapsum est?

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Et eum affatus verba alata dicebat.

Idem. Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.

Verum age dic istud, & verè mihi refer.

Hesiod. Εἰρεῦσαι τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα.

Dicentes [musæ] præsentia, & futura, & præterita.

Idem. — οὐκ ἀδάητα πιφαύσκεαι. —*Haud ignota refers.*

Nonn. in Ioann. — ὅπως περὶ φωτὸς ἐνίψῃ μαρτυρίην. — *Vt de homine diceret testimonium.*

—— ἑῷ διεπέφραδε μύθῳ. *Suo dixit sermone.*

Orpheus Argon. Φάσματα πᾶσιν ἔνισπεν ἐπιδρομάδην ἀγορεύων.

Visa cunctis referebat cursim pronuncians.

Hom. od. β Οὔτέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι, οὐδ' ἀγορεύω.

Neque publicum aliud dico, neque enuncio.

Μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος, τάδε εἴρω.

Procis vero maximè loquens, hæc dico.

Idem. „ Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται.

„ *Sed tibi hoc dicam, & ita fiet.*

Nonn. in Ioann. —— Σὺ δὲ ποῖον ἔπος φιλοπευθέϊ λαῷ, ἀμφὶ σέθεν λέξειας. —— *Quod tu de te verbum, populo audiendi auido, dicas.*

Ibid. Τοῦτό μοι ἀτρεκέως μυθήσαο. ——— *Hoc mihi verè dixisti.*

Ibid. ——— ἀτυζομένοις δὲ μαθηταῖς Ἰησοῦς ὀάριζεν, ἐάσατε τάρβος ἀήταις. *Timentibus vero discipulis dixit Iesus; sinite timorem ventis. [ponite metum]*

Theocr. idyll. 5. Εἶα λέγ', εἴ τι λέγεις. ——— *Eia dic, siquid dicis. [si quid dicendum habes]*

Hom. Il. β. Ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι. ——— *Vos nūc mihi dicite Musæ.*

Nazianz. 7. arcan. ——— ὡς ἐνέπουσι. *Ut ferunt.*

Hom. Il. δ. ——— ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; *Quod verbum dixisti?*

Ibid. Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.

Sic vero aliquis dicebat intuens proximum alium.

Nonn. in Ioann. Καὶ χάριτος πλήθουσαν ἀνήρυγε χείλεσι φωνήν.

Et

Et gratiæ plenam eructauit labijs vocem.

Τοῖα φόβῳ δολόεντες ἐπεφθέγξαντο τοκῆες. Ibid.

Talia præ timore dolosi parentes locuti sunt.

Ζηλομανεῖς καλέσαντες ἐπέφραδον ἀρχιερῆες. Ibid.

Inuidentissimi sacerdotum principes vocátes[cæcum]

—εἰμὶ γὰρ ἄμφω, Ὥς ἐμὲ μυθίζεσθε.— (*dixerunt.* Ibid.

Sũ enim vtrũq;,vt me dicitis.[Dominus & Magister]

— ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες. *Verbum triste dixisti.* Hom. od. ...

— ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. *Postquam dixit omnia.* Id. od. ρ.

Ἀλλ' ἴθι καὶ σῷ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπικεύθε. Id. od. ν.

Sed vade & tuo filio verbum dic, neque cela.

Ἰησοῦς δ' ἀδόκητον ἔπος μυθήσατο Πέτρῳ. Nonn. in

Iesus inexpectatum verbum dixit Petro. Ioann.

Ὑμῖν δ' οὐκέτι πολλὰ διίξομαι. — *Vobis non amplius multa loquar.* Ibid.

Ἀλλ' ὑμῖν ὅτι ταῦτα διήιον.— *Sed quia hæc vobis dixi.*

— διειπέ μοι, ὄφρα δαείω. *Dic mihi, vt sciam.* Hom. Il. K.

Τάων δ' ἂν περίσημον ἐγὼ θέσιν ἐξενέποιμι. Dionys. de

Harum autem[insularũ]ego manifestũ sitũ eloquar. situ.

Ἀλλὰ σὺ μὴ λέξῃς τι θεημάχον, ὕστατος ἕρπων. Paulus Si-

At tu ne quid dicas blasphemum, postremus vadens. lét. 4. epig.
[in lusu victus amissis pecunijs]

— πρόφρων μυθήσομαι, ὅσσ' ἐρεείνεις. Theocr.

Iubens dicam, quæ interrogas. idyll. 25.

— ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἰδώς, Ibid.

πάντα μάλ' ἐξείποιμι.—*Ego autem certò sciens, omnia tibi diserte referam.*

„ — θανεῖν δέ σε μήτις ἐνίσπῃ. L. 5. epigr.

„ Τῶν γὰρ ἀνικήτων ἅπτεται οὐδ' ἀΐδης.

„ *Mortuum verò esse nemo dicat.*

„ *Inuictos enim non attingit mors.*

Εἰδότι τοι ἐρέω. *Scienti tibi dicam.* Pindar. 4.

„ πολλὰ γὰρ, πολλὰ λέλεκται *Multa enim, multa dicta sunt.* Pyth.

„ κτιεῖν νεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεναι *Sed noua commentatum tradere* Id. 8. Nem.

„ βασάνῳ ἐς ἔλεγχον ἅπας κίνδυνος. *Examini, vt explorentur, ibi est omne periculum.*

Hom. in Apoll. „ Εἴρηνταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι.
„ *Dicta tibi omnia sunt: tu vero hæc mente reconde.*

Idem in Merc. Λητοΐδη τίνα τοῦτον ἀπηνέα μῦθον ἔειπες; *(dixti?*
Latonie [ô Apollo] quodnam hoc immite verbum

Nazianz. 2. car. Κεῖνο μὲν ἀτρεκέως μυθήσαο καὶ κατέλεξας.
συζυγίη χαρίεσσα, καὶ ᾔνεσα. — *Illud verè locuta es & dixisti. Coniugium gratiosum est, & laudaui.*

Ibid. Οὐ μὰν πάντ' ἀγόρευσας ἐτήτυμα. — *Non tamen omnia dixisti vera.*

Dionys. de situ. Παρδαλέῃ δέ μιν ἄνδρες ἐπικλείουσιν ὁμοίην.
Pantherinæ pelli dicunt eam homines similem.
[Æthiopiam]

Dies. Cras. Hodie. Quotidie.

Ἦμαρ, ἡμέρα. φάος. ἠώς. φέγγος. ἠριγένεια. παῖς ἡλίου, *solis filius. Pindaro, olymp. 2.*

od. ι. Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς.
Sed quando tertium diem pulcricoma effecit aurora.

od. λ. Αὐτῆμαρ δ' οἱ ἦλθε. — *Eodem die illi venit.*
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνες καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο.
Sed cùm menses & dies complerentur.

Nonn. in Ioann. Εἰς τρία φάεα μοῦνον, ἐγέρσιμον ὕπνον ἰαύων.
Ad tres dies tantùm, excitabilem somnum dormiens.
Γείτονα νύκτα φέρουσα προσάββατος ἔτρεχεν ἠώς.
Vicinam noctem ferens prosabbati currebat dies.

Ibid. Ἕβδομον ὁππότε φέγγος ἐλεύσεται. —
Septima quando dies veniet.

od. ι. Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
Sic tunc toto die ad solem occidentem
Sedebamus, sumentes carnes multas & vinum suaue.

Nonnus. Ἑβδομάτης ὅτε φέγγος ἐθήμονος ἔρχεται ἠοῦς.
Septima cùm lux cõsueta venit auroræ.[die septimâ]

Hesiod. in dieb. „ Ἄλλος δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν·
„ Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
„ *Alius vero aliã [diem] laudat, pauci autem norũt.*

„ *Ipsa*

„ *Ipsa dies quandoq́; parens, quandoq́; nouerca est.*
„ Σήμερον ἐν χθονὶ μέλπε, καὶ αὔριον ἐντὸς Ὀλύμπου. Nonn. 1. Dion.
„ *Hodie in terra cane, & cras in Olympo.*
— ἐσθίει μὲν ἐν μυχῷ,
πρόνυξ, πρόημαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχάρῃ. Simonides in iamb.
Comedit quidem in penetralibus [in recessu domus]
Ante noctem, ante-diem, comeditq́; apud focum.
Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα Hom. od. ρ.
ἦμαρ· ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται.
Sed age, nunc eamus. Transiit enim maximè
Dies. [maxima diei pars] Mox autem ad vesperam frigidius erit.

Notat Eustathius τὸ μέμβλωκε dictum esse, pro μεμόληκε à μολέω, μολήσω, μεμόληκα. Item ποτὶ ἕσπερα per syncopen pro ἑσπέρια, vt intelligatur μέρη, ἢ καταστήματα, ἤ τοιοῦτόν τι.

Ῥίγιον ἔσται. explicat *sic*: ταχὺ πρὸς ἑσπέραν ῥιγώσεις ἐκ τοῦ ψύχους. *Statim ad vesperam rigebis ex frigore.*
— νυκτὶ καὶ ἠοῖ. *Nocte dieq́;.* Nazianz. 2. car.
Χειμερίην ἱκέτευε μολεῖν δυσπέμφελον αὔρην Nonn. 2. Dion.
Ἐς μίαν ἠριγένειαν, ἵνα ψυχροῖσιν ἀήταις
Διψαλέην Τυφῶνος ἀποσβέσειεν ἀνάγκην.
Hibernam orabat tempestuosam auram, vt veniret
Ad vnam diem, vt frigidis ventis
Siticulosam Typhonis extingueret violentiam.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς. Iliad. ζ.
Sed cùm decima apparuit roseis-digitis aurora .i. *die decimâ.*
Ἠοῖ τῇ προτέρῃ. — *Die præcedente.* Iliad. ι.
— ἠὼς δέ μοι ἐστὶ Iliad. φ.
Ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.
Dies autem mihi est hæc duodecima, cum Iliũ veni.
— Δωδεκάτη γὰρ ἐπήϊεν ἠριγένεια. Orpheus Argon.
Duodecima enim aduenerat dies.
— ἑτερήμερος ἄνδρα θαμίζων. *Alternis diebus virum frequentans.* Id. de Achate lap.
— ὁ δὲ νύκτα καὶ ἠῶ Q. Cal. l. 5.

Καίετο πῦρ νήεσσιν ἐπειγομένου ἀνέμοιο. (vento.
Hic verò noctē & diem vrebatur apud naues, incitātē

Id. l. 8. „ Ἄλλοτε γάρ τι φίλη πέλει ἠώς, ἄλλοτε δ' ἐχθρή.
„ *Ipsa subinde dies cara est, inimica subinde.*

Πανημαδὸν. *totâ die.* vide Manus tendere.

Apollon. Παντῆμαρ .i. *quotidie.*

Theocr. in epigr. — ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται.
Quotidie sacrificijs adit. .i. honorat.

Apollon. Argon. β. Ἦμος δ' ἢ τρίτατον φάος ἤλυθε. — *Quando autē venit lux tertia.*

Ibid. — πρόπαν ἦμαρ ὁμῶς ἢ ἐπ' ἤματι νύκτα.
Toto die simul & nocte.

Id. Arg. γ. — ἐξαποβάντες
νηὸς ἑῆς προτέρῳ ἐνὶ ἤματι. — *Egressi naue sua pridie.*

μουνήρει ἀκτῖνι. .i. *vnico die.* [*radio*]

Nicander in Alexip. — ἐν ἢ μουνήρει
ῥηϊδίως ἀκτῖνι βαρὺν κατεναίρεται ἄνδρα.
Facilè in vno die grauem interimit virum.

Oppian. 5. de piscat. Πολλαὶ δ' ἠϊόνων ἀγοραὶ πέλας ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ
ἱεμένων ἵσταντο σέβας μέγα θηήσασθαι.
Multa turba prope littora quotidie
Stabant cupientium miraculum magnum contēplari.
[*pueri delphino per mare inequitantis*]

Callimac. in hym. Apollin. — τὰ ἢ φάεα μηκύνονται. *Dies producuntur.*

Psal. 36. Οἰκτείρειν δεδάηκε πανημέριος τε δανείζειν.
Misereri nouit & tota die mutuum dare.

Pindar. olymp. 1. „ Ἁμέραι δ' ἐπίλοιποι „ *Dies autem posteri*
„ μάρτυρες σοφώτατοι. „ *Testes sunt sapientissimi.*

Dies festus. Solemnitas.

Ἑορτή. ἱερὸν ἦμαρ. ἦμαρ ἁγνόν. τελετή.

Theocr. idyll. 15. „ — Ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά. *Ociosis semper feriæ.*

Musæus. — πανδήμιος ἤλυθεν ἑορτή. *Publica venerat festa dies.*

Idem. Πανσυδίη δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἦμαρ ἱκέσθαι.
Cateruatim festinabant ad festum diem ire.

Dion. de situ orbis. — ἀφραδίῃσι θεοῦ ἀτίμησαν ἑορτήν.
Præ stultitia Dei despexerunt festum diem.

πειθο

— πεῖθε σύνευνον
„ Ἤμασιν ἁγνοτάτοισι φέρειν χάριν. ὣς γὰρ ἔοικεν
„ εἰκόνα τὴν μεγάλοιο θεοῦ θεσμοῖς ὑποείκειν. — Nazianz. car. 56.
Suade marito diebus sanctissimis ferre gratiam.
Sic enim decet imaginem magni Dei placitis cedere.
Οὐκέτι δ' ἀθλοφόροισι φίλην ἵστημι χορείην,
Εὐφήμοισι λόγοις τίμιον αἷμα σέβων. — Id. car. 60.
Non amplius martyribus caram statuo choream,
[solemnitatem martyrum instituo]
Bonis verbis preciosum sanguinem venerans.
— τῆς κατὰ μέσσον ἑορτῆς. *In medio solemnitatis tuæ.* — Apollin. Psal. 73.
Μηνὸς ἀπαρχομένοιο φίλοι σαλπίσατε ἄνδρες — Id. 80.
Ἤματι τῷ, ὅτε κάλλος ἀριφραδές ἐστιν ἑορτῆς.
Mense incipiente ô cari viri tuba-canite
Die illo, quo venustas eximia est festiuitatis.
„ *Buccinate in neomenia tuba,*
„ *In insigni die solemnitatis vestra.*
— ἑορτὴ πλειστόμβροτος. *Solemnitas plurimis mortalibus celebrata.* — Pindar. olymp. 6.
— ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ. *In primogenita celebritate.* — Id. olymp. 10.
Ἤματα εὔφρονα. *Dies læti.* — Id 4. Pyth.
πενταετηρὶς ἑορτή. *Quinquennale festum.* — Idem.
„ — ἤ γὰρ ἐκεῖνοι — Musæus.
„ αἰὲν ὁμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
„ οὐ τόσον ἀθανάτων ἀγέμεν σπεύδουσι θυηλάς,
„ ὅσσον ἀγειρομένων διὰ κάλλεα παρθενικάων.
„ *Sane enim isti [iuuenes proterui & solẽnitatũ violatores]*
„ *Semper eò contendentes, vbi fama est festã esse diẽ,*
„ *Non tam festinant immortalibus offerre libamina,*
„ *Quã cõuenientiũ virginũ pulcritudine oculos pascere.*

Differo. Cunctor. Procrastino.

Διατρίβω. ἀναβάλλω. παρέλκω. ἀναβάλλομαι. δηθύνω. μηκύνω.

Ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο. — Od. β.
Sed eamus, non diu differamus iter.
Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἔνι τοῦτον ἄεθλον. — Od. τ.

Ne amplius nunc differ in ædibus hoc certamen.

Od. Y. Οὔτι διατρίβω μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελεύω
γήμασθ' ᾧ κ' ἐθέλῃ. — *Nihil differo matris nuptias,*
Sed hortor, vt nubat, cui voluerit.

Od. Φ. Ἀλλ' ἄγε μὴ μύνῃσι παρέλκετε, μηδ' ἔτι τόξου
δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυστύος. —
Sed agite, ne prætextibus protrahite, neq; adhuc arcus
Diu auersemini extensionem.

Hesiod. Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον, ἔς τ' ἔννηφι.
Neque differ in crastinum, inq; perendinum.

Ibid. „ Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.
„ *Semper procrastinator vir cum dãnis colluctatur.*

Nonn. 2. Dion. Δηθύνεις πο μέχρις ἀνέμβατον αἰθέρα ναίειν;
Quousque differs inaccessum æthera habitare?

Id. 25. Dion. Ἀμβολίη πολέμοιο. — *Dilatio belli.*

Apollon. Argon α. Ἀμβολίη δ' εἰς ἦμαρ ἀεὶ ἐξ ἤματος ἦεν
ναυτιλίης. — *Dilatio nauigationis ex die in diem semper erat.*

Id. l. γ. — μηδέ τις ἔστω
„ ἀμβολίη. Δὴ γάρ κεν ἀφαυροτέρη χάρις εἴη.
„ *Neq; vlla mora esto. Sic enim minor esset gratia.*

Nazianz. 3. car. arc. Θυμὲ τί δηθύνεις; καὶ πνεύματος εὖχος ἄειδε.
Anime quid moraris? Spiritus quoque gloriam cane.

Pindar. 4. Pyth. „ Οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς,
„ Οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν· ὁ γὰρ
„ Καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων βραχὺ μέτρον ἔχει.
„ *Non contendens cum bonis [Demophilus]*
„ *Neque quidquam diu differens.*
„ *Occasio enim apud homines breue spacium habet.*

Bacchylides. „ Οὐχ ἕδρας ἔργον, οὐδ' ἀμβολᾶς.
„ *Non sessionis, nec dilationis est hoc opus. .i. non est differendum.*

Difficilis. Arduus. Difficultas.

Χαλεπὸς. ἀμήχανος. μέγα ἔργον. ἀργαλέος. οὐκ ἐπ' ἐλαφρῷ. ἄπορος. ἄμαχος. δυσπαλής.

Hom. od. ψ „ Μαῖα φίλη χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων

„ Δήνεα

„ Δήνεα εἰρυσθαι μάλα περ πολυΐδριν ἐοῦσαν.
„ *Nutrix cara difficile est te Deorum æternorum*
Consilia intelligere, tametsi multorum gnaram.
Καί νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ. Hesiod. Theog.
Et sanè erat opus perplexum [perarduum] die illo.
— μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον. Iliad. μ.
Magnum autem illis apparebat opus. [difficile]
„ Ἀργαλέον δέ τι μέσσῳ πλεόνεσσιν ἐόντα Id. od. π.
„ Ἄνδρα καὶ ἴφθιμον ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
„ *Difficile est vnum virum inter plures, quamuis*
„ *Fortem, aliquid facere: siquidē multo fortiores sunt.*
Ὡς οὐδὲν μερόπεσσιν ἀμήχανον, οὐκ ἐνὶ γαίῃ Oppian. 5. de piscat.
μητρὶ καμεῖν, οὐ κόλπον ἀν' εὐρώεντα θαλάσσης.
Adeo nihil hominibus difficile factu, neque in terrâ
Matre, neque in sinu lato maris.
Οὕτω Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐπ' ἐλαφρῷ. Theocr. idyll. 22.
Adeo cum Tyndaridis pugnare haud facile est.
„ — ἀμφὶ δ' ἀνθρώ- „ *In hominum* Pindar. olymp.
„ πων φρεσὶν ἀμπλακίαι „ *Mentibus errores*
„ ἀναρίθμητοι κρέμανται, „ *Sunt innumeri. [pendent]*
„ Τοῦτο δ' ἀμάχανον εὑρεῖν, „ *Sed hoc inuētu perdifficile,*
„ ὅ, τι νῦν καὶ ἐν τελευ- „ *Quod nunc, & in fine*
„ τᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν. „ *Optimum homini cōsequi.*
„ Ὀρθᾷ διακρίνειν φρενὶ, μὴ παρὰ καιρὸν, Id. olymp. 8.
„ δυσπαλές. *Bene & tempestiue res digerere diffici-*
le est.
„ Νεῖκος δὲ κρεσσόνων ἀποθέσθ' ἄπορον. Id. olymp. 10.
„ *Contentionem cum potentioribus susceptam depone-*
re difficile est.

Rationem dat scholiastes: Ἐπὶ γὰρ τοῖς κρείττοσι κεῖται τὸ, ὅτε θέλουσι, πολεμεῖν· Ἄλλως. Ἀδύνατον γάρ ἐστι τῷ ἥττονι τὸ τῶν ὑπερεχόντων κράτος ἐκκλῖναι. vide simile ex Homero in Ira. Κρείσσων γὰρ &c.

„ Ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος. Pindar. olymp. 13.
„ *Perquam difficile adnatos abscondere mores.*
Οἴδαμεν, ὡς σχεδίῃσι μακρὸν πλόον ἐκπερόωμεν, Nazianz. 1. arc.
ἢ τυτθαῖς πτερύγεσσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα

 σπεύδομεν

ἀποδίδομεν, αἷσιν ὅρωρε νόος θεότητ' ἀναφαίνειν,
ἣν οὐδ' οὐρανίοισι σέβειν παθέν, ὅσσον ἐοικώς.
Scimus quod parua rate vastum mare traijcimus:
Aut exiguis pennis ad cælum astriferum
Tendimus, quibus incitata mens est ad deitatem demonstrandam, & cui, quantum par est, colendæ, nec Cælites ipsi pares sunt.

Theognis. „ Εὖ μὲν κείμενον ἄνδρα κακῶς θέμεν εὐμαρές ἐστιν·
„ Εὖ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον, ἀργαλέον.
„ *Deprauare bonos, minimi res ista negoti:*
„ *Emendare malos, hoc opus, hic labor est.*

Discedo. Vide Abeo.

Disco.

Μανθάνω. δαίω. δαίομαι. διδάσκομαι. προμανθάνω. προσμανθάνω. ἐκμανθάνω.

Theog. „ Μή με δίδασκ'· οὔ τοι τηλίκος εἰμὶ μαθεῖν.
„ *Ne me doceas. Non ea ætate sum, vt discam.*
Od. ε. Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις
Ἔργον ἐποίχεσθαι. — *Sed quoniam opera mala didicisti, noles opus suscipere.*
Tyrtæus. Ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμίζειν.
Fortia faciens opera discat pugnare.
Oppian. 4. de venat. Ὅσσα τ' ἀπ' ἀνθρώπων ἐδάην. —
Quæque ab hominibus didici.
Ibid. — τεῶν ἔργων προμαθὼν ὡρίσματα πάντα.
Omnia prædiscens operum documenta tuorum.
Callimac. in hymn. — ἐκ δέ νυ Φοίβου
Ἰητροὶ δεδάασιν ἀνάβλησιν θανάτοιο.
A Phœbo enim medici didicerunt dilationem mortis.
L. 3. epigr. Incerti. „ Τόσσ' ἔχω, ὅσσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ Μουσῶν
„ Σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια τύμβος ἔμαρψεν.
„ *Hæc habeo quæ didici, & cõmẽtatus sũ, & cũ Musis*
„ *Præclara intellexi. Alia autem multa & opulenta sepulcrum cepit.*
Theocr. idyll. 24. Πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείαο διδασκόμενος παρὰ παιδί.

Omnia

Omnia didicit doctus à filio Mercurij.

Σοὶ δ᾽ αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅ, τι μενοινᾷς. Hom. in Merc.
Tibi autem promptum est discere, quidquid desideras.

Ἐκμανθάνω & προσμανθάνω. Nazian. 3. iamb. car.

Τοῖα γὰρ ἀφραδέουσιν, ἑὸν βίον ἐν μεσάτοισι Nazianz. 49. car.
παίζοντες κακοεργόν· ἃ γὰρ μάθον, ἐξεδίδαξαν.
Talia enim insipiẽter agunt, vitam suã prauã publicè
Ludentes. [Mimi]. Quæ enim didicere, docent.

Diu. Multo tempore.

Δηθά. Δηρὸν. πολὺν χρόνον. Δήν. χρόνον.

— Ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει. *(tur.* Hom. od. α.
Qui sanè diu procul ab amicis ærũnas pati-

Οὐκ ἔτι δηρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
Ἔσσεται. — *Nõ adhuc diu à cara terrâ patriâ aberit.*

Ἀτρείδη μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ᾽ ἔρυκε. od. δ.
Atride ne me multo tempore hic detine.

—— σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ᾽ ἐρύκεις. Idem.
Tu me diu hic detines.

—— οἵπερ ὀϊζὺν, Δὴν ἔχομεν. —— *Qui ærumnam diu patimur.* od. ξ.

Diues. Copiosus. Locuples.

Ἀφνειὸς. πολύχρυσος. βαθύπλουτος. πολυκτήμων. πολυλήιος. ἐρικτήμων. ἐχεκτέανος. πολύολβος. ῥυηφενής. πολυκτέανος. πολύκληρος. Vide plura in exemplis, post titul. Diuitiæ.

Diuitiæ. Opes. Possessiones.

Χρήματα. κτέανα. ὄλβος. πλοῦτος. ἄφενος. κτέαρ. κτῆμα. κτῆσις. κτεάνων πλῆθος πολύολβον. βίοτος πολύς. ῥυηφενίη. ζωὴ ἄσπετος.

,, Χρήματα δ᾽ οὐχ ἁρπακτὰ, θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω. Hesiod.
,, *Opes non raptæ, à Deo datæ multo sũt meliores.*

Ἐν δὲ ῥυηφενίην ἔβαλές σφισιν, ἐν δ᾽ ἅλις ὄλβου. Callim. in hym.
Adiecisti eis opulentiam & abunde fortunarum.

,, Ὑψαυχεῖ δ᾽ ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει. Phocylides

,, *Inflat*

„ *Inflat nimia opulentia atq; in contumeliam incitat.*

Theognis. Χρήματα μὲν διέτριψεν· ἔφη δ᾽. ἀπάγω φρένα τέρψας.
Fortunas dilapidauit. Dicebat enim: Vino animum oblectans.

Pindar. 2. Isthm. „ Χρήματα, χρήματ᾽, ἀνήρ. *Pecunia, pecunia, vir. .i. pecunia virum faciunt: sine quibus homo est nihili. Sic Horatius:* Nil satis est, inquit, quia tanti, quantum habeas sis.

Vide adagium: Pecuniæ vir.

Hom. od. ξ. Καί μοι κτήματ᾽ ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ᾽ Ὀδυσσεύς
χαλκόν τε, χρυσόν τε, πολύκμητόν τε σίδηρον.
Καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ᾽ ἔτι βόσκοι.
Et mihi opes ostendit quascunque accumulauit Vlysses,
Æs, & aurum, & ferrum elaboratum.
Quin & in decimam progeniem alterum quoq; alat.

Quid sit πολύκμητος σίδηρος exponit Eustathius Iliad. Z. nimirum ἢ ὁ ἤδη κατειργασμένος, καὶ ἐφ᾽ ᾧ οἱ τεχνῖται πολλὰ ἔκαμον, ἢ ἀνάπαλιν ὁ ἀκατέργαστος καὶ εἰς ὃν πολλὰ ἂν κάμωσιν οἱ εἰδοποιοῦντες αὐτόν. ἢ δι᾽ οὗ πολλοὶ ἂν κάμοιεν, ἤτοι θάνοιεν. κατὰ τὸ, εἴδωλα καμόντων. ἤτοι τεθνεώτων.

Ibid. Ἦ γάρ οἱ ζωή γ᾽ ἦν ἄσπετος. οὔτινι τόση
ἀνδρῶν ἡρώων, οὔτ᾽ ἠπείροιο μελαίνης,
οὔτ᾽ αὐτῆς Ἰθάκης, οὔτε ξυνεείκοσι φωτῶν
ἔστ᾽ ἄφενος τοσοῦτον· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
Δώδεκ᾽ ἐν Ἠπείρῳ ἀγέλαι, τόσα πώεα οἰῶν,
τόσσα συῶν συβόσια, τόσ᾽ αἰπόλια πλατέ᾽ αἰγῶν.
Sanè facultates ei erant plurimæ: nemini heroum
Erant tantæ, neque in continente feraci,
Neq; in ipsa Ithacâ: imò nec viginti simul hominum
Tantæ erant opes. Nam ego tibi enumerabo:
Duodecim sunt ei in continente armenta, totidem ouium greges,
Totidem greges suum, totidem magni greges caprarũ.

Odyss. ε. Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλά τε πολλά,
οἷσίν τ᾽ εὖ ζώουσι, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γάρ που.

Erant

Erant mihi serui longè plurimi, multaq; alia,
Quibus & prosperè viuunt [homines] & diuites appellantur.
Sed Iupiter Saturnius rapuit. Voluit enim.
Κάλλιπεν Ἀστερίωνι βαθυπλούτῳ παρακοίτῃ. Nonn. 1.
Reliquit Asterioni prædiuiti coniugi. Dion.
— ἐληΐσσαντο δολοπλόκον υἷα Θυώνης, Id. 45.
Καὶ κτεάνων γύμνωσαν. — *Expoliarunt dolosum filium* Dion.
Thyones, & possessionibus exuerunt.
Ἀφνειὸς βιότοιο. — *Diues opum.* Iliad. ε.
— ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῷ Ibid.
Ναῖε πολυκτήμων, πολυλήϊος. —
Qui in Paso habitabat multa-possidens, locuples.
„ Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, Ibid.
„ Συλλέξας λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι.
„ *Troianorum autem quisquis nimium de opibus sollicitus est,*
„ *Collectas eas populis det, vt publicè absumantur.*
„ Μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν. Phocylides
„ *Ne ditescas iniustè, sed ex bene partis viuas.*
Οἷς μὲν γὰρ τεύχεις κτεάνων πλῆθος πολύολβον, Orpheus in hym.
Οἷς δὲ κακὴν πενίην, θυμῷ χόλον ὁρμαίνουσα.
Illis enim præbes possessionum copiam opulentam:
His autē malam paupertatē animo iram concilians.
Ῥυόμενος πτολίεθρον ἑὸν καὶ κτῆσιν ἅπασαν. Q. Cal. l. 7.
Seruans vrbem suam & possessionem omnem.
Ὅς τις ἐελκτήμων, ὑψίθρονος, ἐς χθόνα νεύων. Nazianz.
Quicunq; diues, alti-thronus, in terram vergens.
[plebeius]
— ὅγ' ἀνδράσιν ἐμβασίλευεν Apoll. Argon. α.
Ὄλβῳ κυδιόων. — *Hic viris imperabat, opibus præ- (stans.*
Χρυσῷ δὲ βρίθοντα καὶ ἀργύρῳ ἔξαγε λαόν. Apollin. Psal. 104.
Auro grauem & argento eduxit populum.
— πολύχρυσος γὰρ Ἀπόλλων, Callimac. in hym.
Καί τε πολυκτέανος. — *Multi enim auri Apollo*
diues est, & multarum possessionum.
„ Χρήματα δ' ἱμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι Solon in eleg.

„ οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη. (τε

„ Pecunias quidē desidero habere, iniustè autē possidere

„ Nolo. Omnino tandem venit vindicta.

Ibid. „ Πλοῦτον δ' ὃν μὲν δῶσι θεοί, παραγίγνεται ἀνδρὶ

„ Ἔμπεδος ἐκ νεάτου πυθμένος ἐς κορυφήν.

„ Diuitia, quas dant dij, manent homini

„ Stabiles, ab imo fundo ad verticem.

Rhianus. Ἐρριγὼς, ὅθι τ' ἄνδρες ἐχεκτέανοι παρέωσιν.

Horrescens, vbi viri locupletes adfuerint.

Dion. de situ. Ταρτησσὸς χαρίεσσα ῥυηφενέων πέδον ἀνδρῶν.

Tartessus amœna diuitum terra hominum.

Ibid. —— ἄσπετον ὄλβον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο.

Immensas opes in adibus posuerunt.

Ibid. Τόσσος γὰρ ἦν ὄλβος ἀπείριτος. --- Tam immensa erant illis opes.

Pallade 1. epigr. „ Χρυσὲ πάτερ κολάκων ὀδύνης καὶ φροντίδος υἱέ,

„ Καὶ τὸ ἔχειν σε φόβος καὶ μὴ σ' ἔχειν ὀδύνη.

„ O aurum pater adulatorum, doloris & cura fili,

Teque tenere timor, teque carere dolor.

Theocr. idyll. 8. —— μή μοι χρύσεια τάλαντα

Εἴη ἔχειν, μηδὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων.

Ne mihi aurea talenta sit possidere, neque cursu prauertere ventos. [non hac opto, sed aliquid melius]

Apollin. Psal. 48. Ἀνέρες ἀφνειοὶ κρατερῷ πεποιθότες ὄλβῳ,

Οἷσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν ὑπέρβιος ἔπλετο θυμός.

Viri locupletes forti confidentes opulentia,

Queis propter possessiones superbus est animus.

Theocr. idyll. 9. —— ἔχω δέ τοι ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ

Φαίνονται, πολλὰς μὲν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.

Possideo tam multa quàm in somnio apparent, [plurima] multas quidem oues, & multas capellas.

Id. idyl. 24 --- ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.

Ex maioribus amplorum diues agrorum

Id. idyl. 25 Κτῆσιν ἐποψόμενος, ἥ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν.

Possessiones inspecturus, qua illi innumera sunt in agris.

Ibid. Ἀφνειὸν μήλοις περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν.

Ditem pecorum pra cunctis esse hominibus.

„ Σὺν

„ Σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς Pindar. 2. Nem.
„ ὄλβος, ἀνθρώποισι παρμονώτερος.
„ *Nam acquisita cum Deo diuitiæ, homini-*
„ *bus diuturniores sunt.*

Θειογενὴς, πάμπλουτε, μόνῳ πεποθημένον ἄνθος. Sibyll. l. 5.
Diua genus summè locuples, optate Deo flos.
[ô Iudæa]

Οὐ πλοῦτος κείνοισιν ἐράσμιος, οὐδ᾽ ὅσα θνητοῖς Nazianz. 2. car.
γαῖα φέρει κακίης μελεδήματα. ---
Non eis caræ sunt diuitiæ, nec quascunq́; hominibus
Producit terra malas curas.

„ Ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς	„ *Opes virtutibus*	Pindar. 2. olymp.
„ δεδαιδαλμένος,	„ *Ornatæ,*	
„ φέρει τῶν τε καὶ τῶν	„ *Adferunt horum & horũ*	
„ καιρὸν, βαθεῖαν ὑπέχων	„ *Opportunitatem, profundam dantes*	
„ μέριμναν ἀγροτέραν,	„ *Intelligentiã indagatricẽ,*	
„ ἀστὴρ ἀρίζηλος, ἀλαθινὸν	„ *Stella præfulgida, verum*	
„ ἀνδρὶ φέγγος. ---	„ *Homini lumen.*	

Sensus est: diuitiæ cũ virtute sunt quasi astrũ præfulgidũ, & verum lumẽ hominibus, iuuãtq; ad bona omnia comparanda, dantq; intelligẽtiam ac prudentiã ad res præclaras indagãdas. Ita ferè Græci Scholiastæ: quorum vnus, Ἀγροτέραν, inquit, τουτέστιν, ἀγρευτικὴν τῶν καλῶν. Et alius: συνετὴν ἔχων τὴν φροντίδα πρὸς τὸ ἀγορεύειν τὰ καλά. Vbi haud dubiè pro ἀγορεύειν restituendum est ἀγρεύειν. Sententiæ Pindaricæ similis est illa Sapphûs apud eundem Scholiasten:

„ Πλοῦτος ἄνευ ἀρετῆς, οὐκ ἀσινὴς πάροικος.
„ Ἡ δ᾽ ἐξ ἀμφοτέρων κρᾶσις εὐδαιμονίας ἔχει τὸ ἄκρον.
„ *Opulentia sine virtute, haud innocua est contubernalis:*
„ *Sed mixtura ex ambabus, felicitatis attingit apicem. .i. qui vtraq́; præditus est, omnium est fortunatissimus.*

Do.

Do. Offero. Trado.

Δίδωμι. παραδίδωμι. δωρέομαι. χαρίζομαι. ὀπάζω. παρέχω. ἐγγυαλίζω. ὀρέγω. πόρω.

Hesiod. „ Καὶ δόμεν, ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν, ὅς κεν μὴ δῶ.
„ Δώτῃ μέν τις ἔδωκεν· ἀδώτῃ δ' οὔτις ἔδωκεν.
„ *Huic des qui tibi dat: qui nil dat, tu quoq; nil des.*
„ *Danti aliquis dederit: non danti dat quoq; nullus.*
„ .i. Nil dandum ingratis: bene des tua munera gratis.

Hom. Il. Σ Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
Δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών. — *His deinde vir quispiam accedens dulcis vini poculum in manus dabat.*

Nonn. in Ioann. — οὓς ἀπὸ κόσμου, Υἱέϊ σῷ παρέδωκας. —
Quos de mundo, filio tuo dedisti.

Ibid. Οὐρανίην πάντεσσι μίαν δωρήσατο τιμήν.
Unum cunctis contulit cælestem honorem.

Ibid. Εἰ μὴ τοῦτο γέρας θεόθεν κεχαρισμένον εἴη·
Nisi hoc donum à Deo datum sit.

Iulian. 1. epigr. „ Ἠνορέην νεότης, πολιὴ φρένας οἶδεν ὀπάζειν.
„ *Fortitudinem iuventus, prudentiam senectus dare solet.*

Incerti 3. epigr. Τῶν αὐτῶν μετέχοις, ὧν περ ἐμοὶ παρέχεις.
Participes eadem, quæ mihi contribuis.

Asclepiad. 4. epigr. Ὤρεξαν δάφνης ἱερὸν ἀκρέμονα
Dederunt lauri sacrum ramum. [*Musæ Hesiodo,* .i. *Poëtam fecerunt.*]

Nonn. in Ioann. — ὅπερ δέ οἱ ἐγγυαλίξω,
οὔποτε διψήσειε, πιὼν αἰώνιον ὕδωρ.
Qui biberit æternam aquam, quam ego illi dabo, nunquam sitiet.

Ibid. Ὤρεγεν ὑσσώπῳ κεκερασμένον ὄξος ὀλέθρου.
Præbuit hyssopo mistum acetum mortis.

Idem 5. Dion. Δῶκε βόας, πόρεν αἶγας, ὀρίτροφον ὤπασε ποίμνην.
Dedit boues, tradidit capras, præbuit nutritum in montibus gregem.

Nazianz. 5. car. Σοὶ παρέχω ζωῆς τόδε λείψανον. ἀλλ' ἐλέαιρε

μικρὸν

μικρὸν ἔτι πνείοντα· τί μ' ἄλγεσι γόασον ἐλαύνεις;
Tibi offero [ô Christe] residuum hoc vitæ. Verùm miserere
Adhuc modicum spirantis. Quid me adeo doloribus saucias?

Καὶ γὰρ ἐγώ σοι δῶκα ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ. Hom. Il. δ.
Etenim ego tibi dedi volens, nolente animo .i. illibẽter.

Itaque τὸ ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ, in communem illam coincidit parœmiam: ἑκὼν, ἀέκων, τὸ δέ τι πεποίηκα. Volens, nolens, tamen hoc feci. Vide Eustathium Iliad. γ.

Ἀδώρητος & ἄδοτος .i. indonatus.

— ἀδώρητοι καὶ ἄπαστοι. *Indonati & impasti.* Idem in Merc.
Ὅς τ' ἄδοτός περ ἐὼν δώσει γέρας οὐκ ἐλάχιστον. Ibid.
Qui, licet indonatus, dabit donum non minimum.

Doceo. Demonstro.

Διδάσκω. διδασκέω. διδάσκομαι. ἐκδιδάσκω. ἀναφαίνω. δαίω. δεικνύω. παιδεύω. παιδεύομαι.

— Τά με Χριστὸς ἐμὸν φάος ἐξεδίδαξεν. Nazianz. car. 61.
Hæc mea lux Christus me meus edocuit.

Αὐτίκ' ἐπάρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε od. θ.
ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη.
Statim adaptauit operculum, celeriterque vinculum immisit
Varium, quod eum docuerat veneranda Circe.

— τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι, od. χ.
εἴριά τε ξαίνειν, καὶ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι.
Has quidem docuimus operari,
Lanasque carminare, & seruitutem tolerare.

Ἔργα διδασκῆσαι. — *Opera docere.* Hesiod.

Ὅσσα χρόνῳ δεδάηκα πολύτροπα, καί σε διδάξω. Nonn. 37. Dion.
Quæcunque tempore didici varia, & te docebo.

— περὶ δ' αὖ τίεν ἔξοχα πάντων Orph. Arg.
Εὐειδῆ Μελέαγρον, ἰδ' ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδασκεν.
Honorabat autem eximiè præ omnibus
Formosum Meleagrum, & splendida opera docebat.

Οὐκ

Οὐκ ἂν Ἀθηναίης χειρῶν δεδιδαγμένος ἀνήρ,
Ἄλλη κολλήσαιτο κυλινδόμενα τροχάλεια.
Haud facile Mineruæ manibus edoctus vir,
Aliter compegerit volubiles orbes.

Nazianz. 2. car. „ Αὐτὰρ ἐμοὶ τοκέες μὲν, ὅσοι καλὸν ἐξεδίδαξαν·
„ Παῖδες δ', οὓς ἐδίδαξα. --- *Cæterum patres mihi sũt*
„ *qui me honesta docuerunt: Filij vero, quos ego docui.*

Oppian. 1. de piscat. --- θήρην δ' ἐδιδάσκετο ἰχθυόεσσαν.
Venationem docet piscariam.

Apoll. Argon. δ. Ἀτθίδα καὶ πέλαγος Μινώϊον εἴ νύ που ἥρως
ἐξεδάης, νημερτὲς ἀνειρομένοισιν ἔνισπε.
Atticam & pelagus Creticum sicubi, ô heros,
Edoctus es, verè quærentibus indica.

Oppian. 4. de venat. Μυρία δ' ἄγραυλον βιοτὴν ἐδιδάξατο φωτῶν.
Infinita docuit agrestem vitam hominum.

Ibid. Πάντη δ' θνητοῖς ἀρετὴν πωλέσκετο φαίνων.
Vbiq; vero mortalibus virtutem ibat ostendens.
[docens]

Id. 2. de piscat. Κεῖνοι καὶ τέχνας πολυκερδέας ἀνθρώποισι
δῶκαν ἔχειν, καὶ πᾶσαν ἐπιφροσύνην ἐδίδαξαν.
Ipsi etiam artes callidas hominibus
Dederunt habere, & omnem solertiam docuerunt.

Aratus. Οὐχ ὁράας; ὀλίγη μὲν ὅταν κεράεσσι σελήνη
ἑσπερόθεν φαίνηται ἀεξομένοιο διδάσκει Μηνός·
Non vides, quod cùm modica cornibus luna
Post solis occasum appareat, crescentem indicet mensem? [lunam]

Nota hinc διδάσκω pro indico, seu significo, genitiuum admittere. Sic idem Aratus:

Idem. Ἦ τ' ἂν χειμῶνος συναγειρομένοιο διδάσκοι.
Certè tempestatem collectam indicabit.

Nazianz. car. 57. Ἔμπαγέ μιν ἀνέφηνα καὶ ὡς κύκλον περὶ κέντρῳ,
Πάντας ἐτόρνωσα ῥήμασιν εὐσεβίης.
Tamen illam [Trinitatem] manifestaui hominibus & velut circulum circa cẽtrum, omnes tornaui sermonibus pietatis. [informaui ad pietatem]

Bion idyll. 3. „ Ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.

„ *Hæc*

„ *Hæc eum docebam : ipse verò non curabat verba.*

Διδακτρον est merces, quæ docenti datur.

— δωσῶ τοι διδακτρά τοι αἶγα. — Theocr. idyll. 8.

Dabo tibi pro doctrina precio, capram.

Εἱστήκει δὲ Πλάτων θεοείκελος, ὃ πρὶν Ἀθήναις — L. 5. epigr.

Δείξας κρυπτὰ κέλευθα θεοκράντων ἀρετάων.

Stabat autem Plato Deo-similis, qui olim Athenis

Demonstrauit occultas vias diuinarum virtutum.

[*qui docuit Philosophiam cælestem*]

Γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων Λίνος ἐξεδίδαξεν. — Theocr. idyll. 24.

Litteras quidem eum puerum senex Linus docuit.

— Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ. — Ibid.

Herculem cara docuit mater.

„ — τὸ διδάξασθαι δέ τοι — Pindar. olymp. 8.

„ εἰδότι ῥᾴτερον. ἄγνω-

„ μον δὲ τὸ μὴ προμαθεῖν.

„ Κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες.

„ *Perito docere facile est.*

„ *Stultum est autem non prædidicisse.*

„ *Leuiores enim sunt inexpertorum animi.*

— ἐπαοιδὰς ἐδιδάσκησεν. *Incantationes docuit.* — Id. 4. Pyth.

Ἡ δέ τε παρθενικὰς ἁπαλόχροας ἐν μεγάροισιν — Hom. in hym. 3.

ἀγλαὰ ἔργ᾽ ἐδίδαξεν, ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἑκάστῃ.

Hæcque virgines teneras in ædibus

Egregia opera docuit, vnicuiq; ponens in animo,

— ἔρρετε πάντες, — Nazianz. 1. arc.

οὓς μὴ πνεῦμ᾽ ἐτύπωσεν, ἑὴν θεότητ᾽ ἀναφαίνειν.

ἀλλ᾽ ἢ βένθος ἔχουσι κακῶν, ἢ γλῶσσαν ἄναγνον,

ἡμιφανεῖς, φθονεροί τε, νοήμονες, αὐτοδίδακτοι,

Πηγὴ κευθομένη, λύχνος σκοτίοις ἐνὶ κόλποις.

Ite hinc omnes, quibus non impressit Spiritus in animo

vt suam diuinitatem doceant, sed aut in profundo

peccatorum sunt, aut impuram linguam habent,

semilucidi & inuidi, sapientes, per se docti,

Fons absconditus, & lucerna in sinu tenebroso.

[*posita sub medio*] Hæc in eos, qui S. Spiritus diuinitatem non audebant publicè prædicare.

Ibid. Εἴτε κακοῖς ἐθέλων Σῶτερ Λόγε ἡμετέροισι,
παιδεῦσαι θνητοὺς βιότου συγέειν κακότητα,
ὡς οὐχ ἱσαμένου, πᾶσιν δ' ἐπὶ πήματ' ἄγοντος
ἐσθλοῖς, ἠδὲ κακοῖσι βίον δ' ἐπὶ ἄλλον ἐπείγειν
ἔμπεδον, ἀσυφέλικτον, ἀρείονά τ' εὐσεβέεσσιν.
Siue volens, ô Saluator Verbum, malis nostris
Docere mortales vitæ odisse maliciam,
Tanquam instabilis, & mala omnibus inferentis,
Siue bonis, siue malis, atq; ad aliam vitam festinare
Stabilem, immotam, & pijs meliorem.

Id. 2. car. Τίς σοφίην ἐδίδαξε φίλην καὶ βένθε' ἀνεῦρεν,
ὅσσα χθὼν, ὅσα πόντος, ὅσ' οὐρανὸς ἐντὸς ἐέργει;
Quis docuit caram sapientiam, & abdita inuenit,
Quæcunq; tellus, quæcunq; mare, quæcunq; cælum intra se claudit?

Id. 4. car. Αὐτὰρ ἐπεὶ ζωῆς σημάντορι καὶ τόδ' ἔαδεν
ἡμετέρης, ἄλλοις με Λόγον καὶ Πνεῦμ' ἀναφῆναι
ξείνοις, τρηχαλέοισιν, ἀκανθοφόροισιν ἀρούραις,
„ Βαιὴ μὲν ψεκάς εἰμι, πολὺν δέ τε λαὸν ἐπῆρσα.
At postquam vitæ nostræ moderatori [Deo] hoc quoque placuit,
Ut alijs Verbum & Spiritum demonstrarem,
Extraneis, asperis, spiniferis aruis [incultis hominibus]
„ *Tenuis quidem sum pluuia, magnum tamen populum irrigaui. [tametsi haud admodum doctus, tamen multos docui]*

Idem in Tetrast. „ Ἢ μὴ διδάσκειν, ἢ διδάσκειν τῷ τρόπῳ.
„ Μὴ τῇ μὲν ἕλκειν, τῇ δ' ἀπωθεῖσθαι χεροῖν.
„ Ἧττον δεήσῃ τοῦ λέγειν, πράττων ἃ δεῖ.
„ Γραφεὺς διδάσκει τὸ πλέον τοῖς ἐκτύποις.
„ *Vel ne doceto, vel doceto moribus.*
Ne vnâ trahas, alterâ repellas manu.
Minus egebis verbis, si agas quæ decet.
Pictor plus docet picturis. [quàm verbis]

Id. 47. car. Πολλὰ μὲν εὐσεβίης παιδεύματα τοῖσιν ὀπάζων,
Οὔπω δ' ἧς ἀρετῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων,

Ὃς

Ὅς θείοισι λόγοισι, καὶ ἤθεσι τούσδ' ἀνέθηκεν,
Ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων ἐσθλὸν ἐρειδόμενος.
Multa quidem pietatis documenta illis prabens,
Verùm sua ipsius virtute nihil habens præstantius,
[quod suis liberis relinqueret]
Qui diuinis eloquijs & moribus eos Deo obtulit,
A teneris vnguiculis bonitatem firmans.
— φίλοις δέ τε παισὶν ἀρείω, Ibid.
Γευσάμενος σοφίης μοῖραν ἔδειξε βίου.
Caris autem liberis, cum ipse sapientiam degustasset,
Meliorem vitæ partem demonstrauit. [vitam cælestem docuit.]

Doctus Doctrina. Peritus.

Ἀνὴρ πολύϊδρις. ἔμπειρος. ἐπίστωρ. ἐπιστάμενος. δαήμων. ἴδρις. ἴστωρ. ἴδμων. σοφός. παντοδαής. πολυΐδμων ἐπιΐδμων. περίφαντος σοφίῃ.

Ἤλυθ' ἀνὴρ πολύϊδρις ἐμοῦ πρὸς δώματα πατρός. Homer. odyss. ι.
Venit vir multiscius ad patris mei ædes.
— μεγάλων ἐπίστορα ἔργων. *Magnorum peritū operū.* od. φ.
— ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς. Od. φ.
Vir citharæ cantusque sciens.
Ὦ γέρον οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν od. ω.
ὄρχατον. ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει —
O senex non imperitia te tenet gubernandi
Viridarij. Sed bene te cura habet .i. bene curare scis.
Οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι. Od. ι.
Quos vulcanus fecit animo perito.
— ἴστορα φῶτα Hesiod.
Γείνασθαι. — *Doctum virum generare.*
„ — οὐδ' ἄρα πως ἦν Iliad. ψ.
„ Ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
„ *Non potest fieri, vt in omnibus operibus vir quispiam peritus sit.*
Πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα. — *Multa autem sciebat opera.* Ibid.
— ἐπιστάμενος τά τε ὄντα, Orpheus in hymn.
Ὅσσά τε πρόσθεν ἔην, ὅσσα τ' ἔσσεται ὕστερον αὖτις.

Sciens & ea quæ sunt, & ea quæ ante fuerunt, & quæ in posterum rursus erunt.

Q. Cal. l. 6. — ἀλλὰ μνησώμεθα πάντες
ὑσμίνης ὀλοῆς, ἧς πυδόθεν ἴδμονές εἰμεν.
Sed meminerimus omnes pugnæ acris, cuius à puero gnari sumus.

4. epigr. — σοφίης ἐρικυδέος ἀστήρ. Doctrinæ eximiæ astrum.

Q. Cal. l. 8. Ἀνέρι γὰρ πεπίθοντο παλαιῶν ἴδρει μύθων.
Viro enim parebant priscorum perito sermonum.

Idem 9. — οὐ γὰρ ἄιδρις
μαντοσύνης ἐτέτυκτο. — Nō enim ignarus erat vaticinij.

Nazianz. Μῦθοι γὰρ βιότοιο θεμείλιον, οἵ μ' ἀπὸ θηρῶν
Ἔρξισαν, οἷσιν ἔγειρα πόλεις καὶ τέθμι' ἀνεῦρον,
Καὶ θεὸν ὑμνείω μεγακυδέα. —
Sermones enim, vitæ fundamentum sunt, qui me à feris
Secreuerunt, quibus vrbes excitaui & leges reperi,
Quibusq; Deum gloriosum laudo.

Id. car. 2. Δίζετο καὶ σοφίης ἐπιΐστορα μητέρος ἁπάντων.
Quærebat etiam gnarum sapientiæ matris omnium.

Aratus. — Ἀθηναίης χειρῶν δεδιδαγμένος ἀνήρ.
Minerua operum doctus vir.

Callimac. in hymn. Τέχνη δ' ἀμφιλαφὴς οὔτις τόσον, ὅσσον Ἀπόλλων.
Scientia autem nemo tantus, quantus Apollo.

Solon in Eleg. Ἄλλος ὀλυμπιάδων Μουσέων πάρα δῶρα διδαχθείς,
Ἱμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος.
Alius Olympiadum Musarum dona edoctus,
Amabilis scientiæ modum nouit.

Phocylides „ Μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμονας ἄνδρας ἐάσῃς.
„ Τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος.
„ Nunquam iudicare imperitos homines sinas:
„ Sapientiam enim sapiens dirigit, & artem, eiusdem compos artis.

Idem. „ Οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκούειν.
„ Οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἱ μηδέποτ' ἐσθλὰ μαθόντες.
„ Non capit magnam doctrinā, qui non didicit audire.
„ Non enim intelligunt, qui nunquam bona didicerūt.

Ibid. „ Χρὴ Μουσῶν θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴ τι περισσὸν

„ Εἰδείη

„ Εἰδείη σοφίης, μὴ φθονερὸν πελέθειν·
„ Ἀλλὰ τὰ μὲν μῶσθαι, τὰ δὲ δεικνύναι, ἄλλα δὲ ποιεῖν·
„ Τί σφιν χρήσηται μοῦνος ἐπιστάμενος;
„ *Oportet Musarũ famulũ & nunciũ, si quid eximiũ.*
„ *Nouerit scientia, non inuidum esse:*
„ *Sed alia quidem inquirere, alia verò docere, alia denique facere.*
„ *Quid enim profuerit solus sciens?*

Οἷον ἐμοὶ φίλον ἔσκε λόγων κλέος, ὅς συνάγειρεν
Ἀντολίη τε, δύσις τε, καὶ Ἑλλάδος εὖχος Ἀθῆναι,
Τοῖς ἔπι πόλλ' ἐμόγησα πολὺν χρόνον· ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς
πρηνέας ἐν δαπέδῳ Χριστοῦ προπάροιθεν ἔθηκα. — Nazianz. car. 61.

Vna mihi cara erat doctrinæ gloria, quam cumulauit
Oriens, & occidens, & Græciæ decus Athenæ. (ipsã
Propter eã doctrinã multũ laboraui lõgo tẽpore, sed &
Pronã humi ante Christum posui. [*Christo substraui*]

„ Ῥέξαντες καλὰ ἔργα, σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν. — Theocr. idyll. 17.
„ *Qui patrarũt pulcra facinora, doctos nactisũt poëtas.*

—— τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον, — Diog. Laër. 3. ep.
ὅσσον ὁ παντοδαὴς μήνυσε Δημόκριτος;
Quis opus fecit tantum, quantum omniscius designauit Democritus?

Τοῖον ὁ τεχνίτης με διέπλασεν, εἵνεκεν ὑμέων, — Posidipp. 4. epigr.
Ξεῖνε, καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.
Talẽ artifex me [*Occasionẽ*] *efformauit, propter vos,*
O hospes, & in vestibulo posuit documentum. [*ne præterlabi sinatis irreuocabilem*]

Χειρὶ δὲ δεξιτερῇ τί φέρεις ξυρόν; ἀνδράσι δεῖγμα, — Ib. eiusd.
Ὡς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος τελέθω. (cumentum:
Manu autem dextrà cur fers falcem? Hominibus do-
Quod acie quauis acutior sum.

— Διακρίνων πολυΐδμονος ὄργια Μούσης. — L. 5. epigr.
Discernens docta mysteria Musæ.

— κρατερῆς ἐπιΐδμονα θήρης. *Fortis peritũ venationis.* — L. 6. epigr.
--περίφαντον σοφίαν.--*Conspicuum doctrinà sapiẽtia.* — Pindar. olymp. 1.
---τέκτονες οἷα σοφοί. *Vt fabri periti.* — Id. 3. Pyth.
--- φαμὶ διδασκαλίαν. *Dico me doctrinam* — Id. 4. Pyth.

Χείρων☉ οἴσειν. — *Chironis adferre,*

Ibid. — φαντὶ δ' ἔμμεν — *Aiunt vero esse*

τοῦτ' ἀνιαρότατον, — *Hoc tristissimum,*

καλὰ γινώσκοντ', ἀνάγκᾳ — *Cum qui præclara nôrit.*

ἐκτὸς ἔχειν πόδα. — *Pedẽ cogatur foris habere.*

.i. non possit, ea quæ nouit, tractare, siue rei familiaris penuria, siue honoris defectu, vel auctoritatis.

Hom. in Merc. Αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι, ἥ τις ἀρίστη.

Caterùm ego artem aggrediar præstantissimam.

Ibid. Τέχνῃ καὶ σοφίῃ δεδαημένος.—*Arte & sapiẽtia doctus.*

Nazianz. 3. arc. „— οὐ γὰρ ἐῴκει

„ἄχθος ἄγειν κραδίῃσιν ἀφαυροτάτοισιν ἄπιστον.

„οὐδὲ γὰρ ἀρχομένοισι τελειοτέροιο λόγοιο.

„καιρός. τίς δ' ἀμυδροῖσιν ἔτ' ὄμμασιν, ἢ πυρὸς αὐγάς

„δεῖξεν ὅλας, ἢ φωτὸς ἀπληστοτέροιο κόρεσσεν;

„Λώϊον, ἢν κατὰ μικρὸν ἄγῃς πυραλθαλπέας αὐγάς.

„μή πως καὶ γλυκεροῖο φάους πηγάς τι χαλέψῃς.

„*Nec enim conuenit imbecillibus animis onus inducere creditu difficile, [profũda mysteria exponere]*

„*Nec enim, dum incipiunt, perfectioris doctrinæ tempus est.*

„*Quis enim debilibus adhuc oculis, aut ignis splẽdores*

„*Totos demõstrauit, aut luce copiosiore satiauit? (cas.*

„*Satius fuerit, si paulatim ignicoruscos radios indu-*

„*Ne fortè dulcis luminis fontes [oculos] aliquatenus lædas.*

Id. 2. car. Ταῦτα μὲν οὔ τι γάμοιο διδάγματα. — *Hæc non sunt coniugij documenta.*

Id. car. 9. — οἷσι μεμήλει

Βένθε' ἀνιχνεύειν ἀμφοτέρης σοφίης,

Ξείνης θ', ἡμετέρης τε. — *Quibus cordi erat,*

Profunditatem inuestigare vtriusq; doctrinæ, externæ & nostræ. [sacræ & profanæ]

A doctrinâ profanâ ad sacram transitus:

Id. 49. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα διεξελάσω νεότητι,

πνεύματι θειοτέρῳ δώσω φρένας, ἅσσα κέκευθε

καλὰ ἀνιχνεύων τι, καὶ ἐς φάος αἰὲν ὁδεύων,

καὶ σαθμὴν βιότοιο φέρων κινήμασι θείοις·
ὥς κεν ἀοσσητῆρα, συνέμπορον, ἡγεμονῆα
Χριστὸν ἔχων, κούφῃσι σὺν ἐλπίσιν ἔνθεν ἀερθῶ,
καὶ ζωῆς καθαρῆς τε καὶ ἀλήκτοιο τύχοιμι.
At postquam hæc iuuenis percurrero, pneumati mentē Billius.
Tum mage diuino, studiumq; operamq; dicabo,
Quidquid præclari penetralibus abdidit imis,
Vestigans, gradiensq; ad lucem iugiter, atque
Diuinis moderans impulsibus omnia vitæ
Tempora, vt ipse via Christum, comitemq;, ducemq;
Semper habens, læta spe nixus ad æthera tollar,
Ac vita fruar, æternos quæ durat in annos.

Dolor.

Ἄχθος. ἄλγος. ἀνίη. δύη. ὀδύνη. ὠδίς. πάθος. πένθος.

Dolore afficio. Doleo.

Ἀπέμβω θυμόν. ἀκάχω. ἀκαχέω. ἀκαχίζω. ἀχέεσσι δίδωμι. πένθος πόρω. ὀδύνῃσι πελάζω. ἀνιάζω. ἀνιάω.

„ Ἀλλὰ τάδ' ἐκτελέειν, ἅ σε μὴ μετέπειτ' ἀνιήσῃ. Pythagor.
„ *Verum ea facito, quæ tibi postea mœrorem non adferant.*

„ Βαιὸν ἄκος παθέεσσιν, ἐρευγομένη φρενὸς ὠδίς. Nazianz.
„ *Parua est doloribus medela, mentis dolor expositus.* 5. car.
.i. *Aliquantum est doloris lenimentum, alijs eum expromere.*

Χριστὲ ἄναξ, τί τόσοις με κακοῖς διέπερσας ἄνωθεν, Ibid.
ἐξότε μητρὸς ὄλισθον ἐμῆς ἐπὶ μητέρα γαῖαν;
Rex Christe, quid tantis me malis desuper afflixisti,
Ex quo de matris aluo in terram matrem incidi?

Ἄλλοις πλοῦτον ὄπασσας ἀπείριτον, υἱέας ἄλλοις Ibid.
ἐσθλοὺς κάλλιμοις ἄλλος, ὁ δ' ἄλκιμος, ὃς δ' ἀγορητής.
αὐτὰρ ἐμοὶ κλέος ἐστὶν ἐπ' ἄλγεσιν. εἰς δ' ἐμὲ πάντας
σῆς γλυκερῆς παλάμης πικροὺς ἐκένωσας ὀϊστούς.
ἄλλος Ἰὼβ νέος εἰμί, τὸ δ' αἴτιον οὐκέθ' ὁμοῖον.
Alijs ingentes diuitias dedisti, [ô Deus], filios alijs
Probos: Alius est pulcher: fortis alius: alius eloquens:

Sed mihi nomen est propter dolores: in me omnes
Dulcis tua manus acerbas sagittas effudisti:
[illegible]m alter nouus Iob: causa tantùm est dissimilis.

Id. 13. „Ἀλλὰ τί μοι βροτέων, τί δέ μοι τόσον ἄλγε' ἀείδειν;
„ Ἡμετέρης γενεῆς πᾶσιν ἔπεστιν ἄχος.
„ *Sed quid opus dolores mortalium adeo decantare?*
„ *Omnibus nostræ stirpis [omnibus hominibus] inest*

Hom. in Merc. Πολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας. *(dolor.*
Multos in agro pernoctantes pastores contristabis.

Id. Il. μ. — θεοὶ δ' ἀκαχείατο θυμῷ
πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν.
Dij autem dolebant animo, quotquot Danais in prælio adiutores erant.

Eustathius: Ἱστέον δέ, ὡς οὐ μόνον ἀκάχω ῥῆμα βαρύτονον, ἀλλὰ καὶ ἀκαχῶ. οὗ παθητικὸς ὑπερσυντελικὸς ἀκαχήμην, πληθυντικὸν δὲ τρίτον ἀκάχηντο, καὶ κατὰ διάλυσιν Ἰωνικὴν ἀκαχέατο, καὶ ἐνθέσει τοῦ ι. ἀκαχείατο. Εἰ δὲ μὴ φιλεῖ τὴν λέξιν ταύτην πεζογράφος ἀνήρ, οὐδὲν Ὁμήρῳ μέλον ἰάζοντι. Ita Eustathius. Errant proinde corrigentes ἀκαχήατο.

odyss. τ. — τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
τοῦτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος. -- *At ei tristius quid accidet,*
Quisquis illorum hunc dolore affecerit perniciosus.
Ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

odyss. β. *Ex quo dolore afficit animũ in pectoribus Achiuorũ.*

od. α. — ἥ ἑ μάλιστα
ἤκαχ' ἀποφθιμένη, καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.
Quæ ipsum maxime dolore affecit moriens, & amaram ei senectutem fecit.

Ibid. Ἡ δ' ἄχεϊ οὗ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο
λευγαλέῳ θανάτῳ· ὡς μὴ θάνοι, ὅς τις ἔμοιγε
ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη, καὶ φίλα ἔρδοι.
Illa vero præ dolore sui filij generosi perijt
Acerbâ morte. Utinã non sic moriatur quisquis mihi
Hic habitans amicus fuerit, & amica fecerit!
— ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις.

od. Π. *Me autem valde contristas.*
— ἦ μέν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις

πλείο-

πλείοσιν, ἢ ἔχομαι· ἡ γὰρ δίκη, ὁππότε πάτρης ad. τ.
ἧς ἀπέῃσιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον, ὅσσον ἐγὼ νῦν.
Certè quidem me doloribus trades
Pluribus, quã teneor. Ita enim aequũ est, quãdo patria
Sua abest vir tanto tempore, quanto nunc ego.
Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων. *Ibid.*
Sed & mihi dolorem immensum dedit Deus.
--ἀμέτρητον φέρον ἄλγος. *Immensũ patiebar dolorem* *Apollin. Psal. 91.*
--- ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς. *Acutis doloribus saucius.* *Pindar. 1. Nem.*
— τότε κέν μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
Tum ipsam immedicabilis cepit dolor. *Iliad. E.*
Κῆρ ἀχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένος —. *Ibid.*
Corde lugens, doloribus confixus.
Ἡ ἐ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὀδύνῃσι πελάζειν. *Ibid.*
Quae cum maxime solita est malis doloribus afficere.
Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
Ἔσσεται.— *Populis vero alijs breuior dolor erit.* *Iliad. χ.*
Καί οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ὑπ' ἀργαλέῃσιν ἀνίαις *Q. Cal. l. 7.*
Τήκεθ', ὅπως ἀλαπαδνὸς ἐπ' ἀνθρακίῃσι μόλιβδος,
ἠὲ τρύφος κηροῖο.—
Et illi animus in pectore grauibus doloribus
Liquescebat, vt molle super prunas plumbum,
Aut frustum cerae.
Ἀθάνατος θεός ἐστι δύης ἀνάπαυμα πενιχρῶν. *Apollin. Psal. 9.*
Ἐν δὲ βαρυφροσύναις ἐπιτάρροθος ἄρμενος ἐστι.
„ *Immortalis Deus est doloris leuamentum pauperi.*
In grauibus molestijs adiutor promptus adstitit.
Ἄνδρας ἀπροσφάτοισιν ἐνιπλήσσων ὀδύνῃσιν. *Nicand. in Alexiph.*
Homines improuisis implens doloribus.
— αὐτοὺς δὲ συναλγύνουσι νομῆας. *Oppian. 1. de piscat.*
Ipsos etiam condole-faciunt pastores.
—— ἐποχθίζων ὀδύνῃσι. --- *Grauatus doloribus.* *Idem 5. de piscat.*
Παφλάζων ὀδύνῃσιν.— *Aestuans doloribus.* *Ibid.*
„ Πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος. *Solon in eleg.*
„ *Magnus it è paruo saepe dolore dolor.*
Πολλοῖσιν δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἦτορ. *Moschus idyll. 4.*
Multis infelix crucior doloribus.

Theocr. idyll. 7. — ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ τοῦτον. — *Adhuc & digito doleo isto.*

Vide plura in Lugeo.

Dolus. Fraus. Fallacia. Astutia.

Δόλος. ὀλοφώϊα. δολίη τέχνη. ὀλοφώϊα δήνεα. κακορράφίη. κερδοσύνη. κέρδος. πολυμηχανίη. πολυκερδείη. πάρφασις. ἐξαπάτη. κερδαλέη ἀπάτη. πλάνη. δολοφροσύνη.

Hes. in Theog. Ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης;
O ignaue, nondum dolosæ oblitus es artis?

od. δ. Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος.
Omnes verò tibi dicam dolos illius senis.
— δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί. *Dolum struebat patri.*
Αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσατο τέχνην.
Statim Ægisthus dolosam excogitauit artem.
Ὤ μοι ἐγώ, μήτις μοι ὑφαίνησι δόλον ἄλλον.

od. ι. *Hei mihi, ne quis mihi texat dolum alium.*

od. θ. Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένος Ἄρει
At postquam iratus struxit dolum Marti.

od. κ. Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δήνεα Κίρκης.
τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐνὶ φάρμακα σίτῳ
ἀλλ' οὐδ' ὧς θέλξαι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἐάσει
φάρμακον ἐσθλὸν, ὅ τοι δώσω. —
Omnia tibi dicam perniciosa consilia Circes:
Faciet tibi potionem, & inijciet venena in cibum.
Sed nec sic incantare te poterit. Non enim sinet
Pharmacum præstans, quod tibi dabo.

od. τ. Οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν, ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.
Isti nuptias vrgent: ego autem dolos molior.
Καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον, πολυμηχανίην τε.
Et Circes enarrauit dolum & multas artes.

Nonn. 14. Dion. Καὶ δόλος ἦν ἀνόνητος. — *Et dolus erat inutilis.*
[*texenti*]

Hesiod. in Theog. Παρθενίους τ' ὄαρους, μειδήματά τ', ἐξαπάτας τε,
Τέρψίν τε γλυκερὴν, φιλότητά τε, μειλιχίην τε.
Virgineasq; confabulationes, risusq;, & deceptiones

Oblecta-

Dolos nectore.

Δόλους ῥάπτειν. νόον πολυκερδέα νωμᾶν. δόλον ὑφαίνειν. δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύειν. ἐπιφράζεσθαι κακὴν τέχνην. δόλον τεύχειν. δόλον ἐπεντύνειν. πλέκειν. δόλον ἐπιμήδεσθαι, τεκταίνεσθαι, φράζεσθαι. δολοφροσύνην ἀλεγύνειν.

„ Μήτε δόλους ῥάπτειν. μήθ᾽ αἵματι χεῖρα μιαίνειν. Phocylides
„ *Tu ne necte dolos, neq; sanguine pollue dextram.*

— δολίην δ᾽ ἢ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην. Hes. in
Dolosam vero malam excogitauit artem. Theog.

— δόλον δ᾽ ὑπεθήκατο πάντα. *Omnem suggessit dolū.* Ibid.

Καὶ φρενὶ κερδαλέῃ σκολιὴν ἐφράσσατο βουλήν. Nonn. 8.
Et animo doloso prauum meditabatur consilium. Dion.

Κερδαλέην ἀπάτην διζημένη, εἴπου ἐφεύρῃ. Ibid.
Callidam imposturam quarens sicubi reperiat.

Καὶ δόλον ἔπλεκεν ἄλλον. — *Et alium nexuit dolum.* Idem 31.

Μηδὲ πάλιν δόλον ἄλλον ἐπεντύνῃς Διονύσῳ. Id. 35.
Neque rursus dolum alium appares Dionysio. Dion.

Πατρός τ᾽ ἀρχεγόνοιο πλάνην καὶ μητρὸς ἀλιτρὴν
Πάρφασιν. Nazianz.
Patrisq; primigena fraudem & matris iniquam deceptionem.

— οἵ τόν γε δόλον συνετεκτήναντο. Apollon.
Qui hunc dolum simul fabricati sunt. Argon. α.

— δολοφροσύνην ἀλεγύνων. *Dolum versans.* Hom. in Merc.

Οὐδὲ δόλον φρασσάμεσθα σὺν ἀνδράσι δυσμενέεσσι. Nazianz.
Neque dolos cum hominibus inimicis tractauimus. car. 51.

Dolosus. Fraudulentus.

Δολόφρων. δόλους φρεσὶ μηδόων. δολοφώϊα εἰδώς. ἀγκυλομήτης. δολόμητις. κερδαλέος. ποικιλομήτης. δόλων ἆτος. κέρδεα εἰδώς. ἐπίκλοπος. ἀπατήλια εἰδώς. τρώκτης. ἠπεροπεύς. δολοφρονέων. ποικίλος. αἰολομῆτις. δολορραφής. δολοπλόκος. πολυπαίπαλος. δολομήχανος. δολομήδης. κερδαλεόφρων. δολοφραδής.

od. λ. Ω' Ο'δυσεῦ τὸ μὲν ἔτι σ' ἐίσκομεν εἰσορόωντες,
ἠπεροπῆά τ' ἔμεν, καὶ ἐπίκλοπον.—
O Vlysse, hoc quidem non suspicamur aspicientes,
Deceptorem esse te & captiosum.

Ibid. — δολοφρονέουσα κελεύεις *(ire.*
Ε'ς θάλαμόν τ' ἰέναι. *Dolos cogitans iubes ad thalamũ*

Hesiod. in Theog. Ποικίλον, αἰολομῆτιν. — *Varium, versipellem.*

Apollin. Psal. 11. Χείλεσιν ἐφθέγξαντο δόλους φρεσὶ μητιόωντες·
Ε'ξολέσοι θεὸς αἶψα δολόφρονα χείλεα πάντα.
Labijs locuti sunt, dolos animis versantes:
Perdat Deus statim labia omnia dolosa.

od. δ. Αἴγισθος δολόμητις.— *Ægisthus dolosus.*

Od. ν. Κερδαλέος κ' εἴη, καὶ ἐπίκλοπος, ὅς σε παρέλθοι
ἐν πάντεσσι δόλοισι καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειε·
σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἆτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ λήξειν ἀπατάων,
μύθων τε κλοπίων, οἵ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν.
Versutus esset & fallax, qui te anteiret
In omnibus dolis, etiamsi Deus foret.
Miser, astute, dolis insatiabilis. Adeo non es,
Ne in tua quidem terra desiturus à fallacijs,
Verbisq; fraudulentis, quæ tibi à puero chara sunt?

Ad postremum græcũ versum, nota duo. Primũ, ad illud: Μύθων τε κλοπίων. Eustathiũ legere πλοκίων .i. obliquis, implexis: meminisse tamen & prioris lectionis, vt nõ malæ. Secundum, de voce πεδόθεν ita scribere: Τὸ δὲ πεδόθεν, ἀντὶ τοῦ, ἐκ γενετῆς, καὶ ὡς οἷον ἐκ πέδου τουτέστι γῆς· ἢ ὡς εἰπεῖν, ἐκ ῥίζης αὐτῆς. ἢ δὲ μεταφορᾷ φασιν, ἐκ φυτῶν. ἢ ἀντὶ τοῦ βρεφόθεν, καὶ ἐξ αὐτοῦ πέδου, εἰς ὃ καὶ πίπτουσι καὶ ἕρπουσιν οἱ ἀρτιγενεῖς. ἵνα λέγῃ, ὅτι συνανετράφης τοῖς ψεύδεσι.

od. ξ. Δὴ τότε Φοίνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς,
τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει.
Tum Phœnix venit vir fallacia sciens,
Veterator, qui multa mala hominibus patrarat.

od. ρ. Α'μφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο
ἐσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον.

αὐτὰρ

αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πουλὺν ὅμιλον.
Circum vero ipsum proci superbi congregati sunt,
Bona loquentes, mala autem in cordibus cogitabant.
Sed hic [Telemachus] ipsorũ magnã turbã subterfugit.

Οὕνεκά μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης. Hesiod.
Quia ipsum decepit Prometheus versutus. 1. oper.

Καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον, Iliad. δ.
τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους,
Et tu malis dolis instructe, astute,
Cur metuentes abceditis, & expectatis alios?

Ἤλυθες αὖθις ἔμοιγε δολοπλόκε. — *Venisti rursus ad me dolose.* Nazianz.

— οἱ δ' ἄρ' ἔφαντο
Ἔμμεναι ἠπεροπῆα πολύτροπον. — *Hi vero dicebant esse impostorem versutum.* Q. Cal. l. 12.

Τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπερόπευον. Hom. od. ο.
Hanc Phœnices versuti deceperunt.

Κέρδεά τ' αἰολόβουλα, πολυφράστοις τε δόλοισι
Φραξαμένην κραδίην. — *Vaframenta callida, & versutis dolis munitum cor.* Oppian. 4. de venat.

— γέρων ὀλοφώϊα εἰδώς. *Senex dolos callens.* Hom. od. δ.

Domus. Domicilium. Palatium.

Οἶκος. οἰκίον. ἐνοίκιον. δόμος. δῶμα. δῶ. μέγαρον. μέλαθρον. καλιή. ἑστίη. ἤθεα. κλισίη. ἀνάκτορον.

„ Οἴκοι βέλτερον εἶναι· ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφι. Homer. in
„ *Domi esse melius est: siquidem noxium est foris.* Merc.

Αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες Id. od. Δ.
θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν, ἠὲ σελήνης
δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.
Illos in diuinã domũ introduxerunt: Hi autem intuiti
Admirabantur domum nobilissimi regis.
Erat enim quasi splendor solis aut lunæ
Per excelsam domum gloriosi Menelai.

Φράζεο Νεστορίδη τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ Ibid.
χαλκοῦ τε στεροπὴν, καὶ δώματα ἠχήεντα,

χρυσοῦ

Χρυσοῦ τ', ἠλέκτρου τε, καὶ ἀργύρου, ἠδ' ἐλέφαντος.
Ζηνός που τοιήδε γ' ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.
Ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Considera ô Nestoride animo meo gratissime
Fulgorem æris, & ædes maximas,
Et auri, & electri, & argenti, & eboris.
Talis forte est Iouis olympij aula intrinsecus.
Adeo hæc multa & ingẽtia. Stupor me tenet intuentẽ.

Nota in 2. versu: καὶ δώματα. fortassis legendum, κατὰ δώματα. per ædes. Ita enim melior sensus & connexio.

Nota 2. ex Eustathio in eum locum, atq; ex Athenæo, maiores Heroum domos ab Homero vocari δώματα, μέγαρα, κλισίας. Quibus, quoad significatum addi potest ἀνάκτορον.

Nonn. in Ioann. Ἦμαρ ἐκεῖνο τέλεσσαν ἔσω Χριστοῖο μελάθρου.
Diem illum exegerunt in Christi domo.

Perelegantem domus Alcinoi descriptionem. vide in Homero Odyss. η. sub initium.

Od. K. Εὗρον δ' ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης
ξεστοῖσι λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
Inuenerunt in vallibus ædificatas ædes Circes
Politis lapidibus, conspicuo in loco.

od. ε. — πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια οἴκαδε δόμονδε.
Multos autem fert thesauros domum suam.

Nonn. 17. Dion. Ναίων οἶκον ἄοικον. — *Habitans domum non domũ. domum non arte factam, sed natiuam in rupea spelunca.* De qua & hæc ibidem:

Καὶ κρηναίους πυλεῶνας ἐθάμβεε κυκλάδος αὐλῆς·
Πῶς φύσις ἐργοπόνος δόμον ἔγλυφε· πῶς δίχα τέχνης
Ἀντιτύποις κανόνεσσιν ἐτορνώθησαν ἐρίπναι.
Et altas ianuas mirabatur rotundæ aulæ:
Quomodo natura opifex domũ calasset, quomodo sine (arte
Quasi ad amussim tornatæ essent rupes.

Hom. od λ. Εἰ τοῖος δ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ.
Si talis venirem vel pauxillulum in patris domum.

Apoll. Argon. δ. — ὃ γὰρ οἰκία Ναυσιθόοιο

τυτθὸς ἐὼν ποτ᾽ ἔναιεν. — *Hic enim ædes Nausithoi paruulus quondam habitabat.*

— ἐν ἤθεσι Κενταύροιο. *In ædibus Centauri.* Ilid.

Σχέτλιοι, οἳ περὶ κεῖνον ἐνοίκια φῶτες ἔχουσιν. Dion. de situ.

Miseri homines, qui circa illum [Tanaim] domicilia habent.

Οἶκον ἐς ὑψόροφον. — *Domum in sublimem.* Homer. odyss. Z.

Πουλύποδες δ᾽ ἐν ἐμοὶ θαλάμας, φῶκαί τε μέλαιναι Idem in

οἰκία ποιήσονται ἀκηδέα, χήτεϊ λαῶν. Apollin.

Polypodes autem in me thalamos, & phocæ nigræ

Domos facient neglectas ex penuria populi.

Ἁγίας ἔστειλαν οἴμους, *Sanctas inierunt vias* Synesius

Πρὸς ἀνάκτορον τοκῆος. *Ad regiam parentis.* [*Dei*] hym. 1.

Ἄλλοι δ᾽ αὖ θήρεσσιν ὁμοίϊα δώμασι τυτθοῖς Nazianz.

Εἰρχθέντες, βροτέης οὐδ᾽ ὀπὸς ἠντίασαν. 47. car.

Alij item, perinde ac feræ, pusillis domibus

Inclusi, ne humanum quidem vultum vident.

Donum. Munus. Donatio.

Γέρας. δῶρον. δωτίνη. προὶξ. ἄποινον. δώς. πρεσβήιον. δόσις. πεμπήελον. κειμήλιον. κεμήλιον.

— Καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα. *Et splendida prendere dona.* Iliad. a.

„ Δὼς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα. Hes. 1.

„ *Donatio bona est, rapina vero mala, mortis datrix.* oper.

„ Ὃς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε κ᾽ ἂν μέγα δώῃ, Ibid.

„ Χαίρει τῷ δώρῳ, καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.

„ Ὃς δέ κεν αὐτὸς ἕληται ἀναιδείηφι πιθήσας,

„ Καί τε σμικρὸν ἐόν, τό τ᾽ ἐπάχνωσε φίλον ἦτορ.

„ *Qui enim vir voluntarius, [dederit] hic, etsi multum dederit,*

„ *Gaudet dono, & delectatur in animo suo:*

„ *Qui vero ipse acceperit impudentiæ obsequens.*

„ *Exiguum sit licet, & hoc tamen contristat carum cor.*

Οἷά τε Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν. Hes. in Theog.

Sicut Musarum sacrum donum hominibus.

Πρώτῳ

Iliad. 9. Πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χερὶ θήσω.
Primo tibi post me munus honorarium in manu ponã.

od. N. — ἀργαλέον γὰρ ἕνα προικὸς χαρίσασθαι.
Difficile enim est vnicum dona præstare. .i. ego solus ad exhibenda Vlyssi digna munera & honorem, par non sum.

Theog. „— ἀθανάτων δὲ δόσεις
„ Παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ', ἀλλ' ἐπιτολμᾷν
„ Χρὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν, ἔχειν.
„ *Immortalium dona varia hominibus adueniunt,*
„ *sed æquo animo dona immortalium, qualiacunq;*
„ *dant, accipienda sunt.*

Nazianz. car. 56. Τέκνον ἐμὸν τόδε τοι περιπλήειον ἐσθλὸν ὀπάζω.
Nata mea hoc pulcrum tibi trado missile munus.

Ibid. Νῦν μὲν σοι τόδ' ἔδωκα κειμήλιον.
Nunc quidem tibi hoc dedi cimeliũ [munus preciosũ]
Δωροφόροι. *Dona ferentes.* Pindar. 5. Pyth.

Ad Christum de donis Magorum.

Synesius hym. 7.

Ἐχύθης ὅτ' ἐπὶ χθονὶ	*Postquam effusus es in terram*
βροτέας ἀπὸ νηδύος,	*Mortali ex vtero,*
Μάγος ἁ πολύφρων τέχνα,	*Magica ars sapiens,*
ἐξ ἀστέρος ἀντολᾶς,	*Ex stella ortu,*
θάμβησεν ἀμήχανος.	*Obstupuit perplexa.*
τί τὸ τικτόμενον βρέφος;	*Quis hic natus infans?*
τίς ὁ κρυπτόμενος θεός;	*Quis Deus delitescens?*
Θεὸς, ἢ νέκυς, ἢ βασιλεύς;	*Deus, aut mortalis, aut rex?*
Ἄγε δῶρα κομίζετε,	*Eia adferte dona,*
σμύρνης ἐναγίσματα,	*Myrrhæq; libamina,*
χρυσοῦ τ' ἀναθήματα,	*Auriq; donaria,*
λιβάνου τε θύη καλά·	*Thurisq; suffimenta:*
Θεὸς εἶ· λίβανον δέχου·	*Deus es: accipe thus:*
χρυσὸν βασιλεῖ φέρω·	*Aurum offero regi:*
σμύρνη τάφος ἁρμόσει.	*Myrrha congruet sepulcro.*

Nazianz. 1. arc. „ οὐδὲ θεὸν γὰρ ἀρέσσατο πολλάκι δῶρον
„ πλειοτέρης ἀπὸ χειρὸς, ὅσον φιλίης τ', ὀλίγης τε.
„ *Sæpe enim Deum non ita placauit donum à pleniore*
„ *manu, quàm ab amica & parua.*

Τοῦτό σοι ἡμετέρη ξεινήϊον, ὦ πανάριστε, Id. 47. car.
Πέμπει ὁμηλικίη, ὃ χρόνος οὐ δαμάσει.
Hoc tibi munus, ô longe optime, noster æqualium
Cœtus mittit, quod tempus non consumet.
— περικαλλέα δὲ δῶρα ἔδωκεν. *Eximia dona dedit.* Hesiod.
Δῶρα λαβὼν δύσδωρα. — *Vt dona infelicia cepit.* Oppian. 3. piscat.
Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἑτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος Iliad. A.
Ἀργείων ἀγέραστος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
Sed mihi donum statim præparate, vt ne solus
Arginorum indonatus sim: siquidem haud decet.
„ Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι. Ibid.
„ *Quod si non dederint, ego ipse accipiam.*
„ Δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι, od. Σ.
„ Δέξασθ'. οὐ γὰρ καλὸν ἀνηνασθαι δόσιν ἐστίν.
„ *Quisquis Achiuorum huc dona adferre voluerit,*
„ *Accipe. Nec enim honestum est donum respuere.*
— ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες Hesiod. 1. oper.
δῶρον ἐδώρησαν. — *Quia superi omnes donū dederunt.*
Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα. Iliad. ζ.
Ex his largietur tibi pater infinita munera.
— δῶρ' ἀνάγουσι Iliad. ι.
πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δὲ σφίσι βούλεο νίκην.
Adferunt dona multa & gratiosa: quare velis ipsis vi-
Κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα. (*ctoriā.* od. N.
Deposuerunt in Ithaca, eiq; dona plurima dederunt.
Ξεῖνος δὲ τλήτω μάλα περ νόστοιο χατίζων, od. Λ.
ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὔριον, εἰσόκε πᾶσαν
δωτίνην τελέσω. — *Hospes autem, licet reditus valde*
cupidus,
Tamen sustineat expectare in crastinum, donec totū
Munus perfecero. [*præparauero*]

Dona dandi & promittendi formula.

Δῶρον ἔχων, ἐπὶ νῆα κίῃς χαίρων ἐνὶ θυμῷ, Hom. od A.
τιμῆεν, μάλα καλόν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
ἐξ ἐμεῦ, οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσι.
Ad nauem eas gaudens in animo, donum habens

Preciosum, valde pulcrum, quod tibi cimelium erit
Ex me: qualia cari hospites dant hospitibus.

Κειμήλια cimelia propriè sunt dona, quæ in amicorum memoriam apud nos tanquam carissima conseruantur, quasi ἀποκείμενα, domi reposita.

odyss. Δ. Καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον εὔξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
ἀθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
Tum ego te ritè dimittam, & tibi dabo egregia dona,
Tres equos & currum bene-politum: & præterea
Dabo pulcrum poculum, vt libes dijs
Immortalibus, mei memor omnibus diebus.

Ibid. Δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν·
δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται.
ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
κεῖσέ με νοστήσαντα· τὶν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.
Donorum, quæ domi meæ reposita sunt,
Dabo pulcerrimum & preciosissimum.
Dabo tibi craterem elaboratum: argenteus autem
Est totus: sed labra ex auro confecta sunt,
Opus Vulcani: dedit illum Phædimus heros
Rex Sidoniorum, cùm me domi suæ excepit
Illuc reuersum: volo tibi illud dare.

Κεκράανται, ἐκ τοῦ κραιαίνω, inquit Eustathius.

od. o. Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ τέκνον φίλε τοῦτο δίδωμι,
μνῆμ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην
σῇ ἀλόχῳ φορέειν· τείως δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
κεῖσθω ἐνὶ μεγάρῳ. — *Ego tibi care fili donum hoc do,*
Monumentum Helenæ manuum, in optabilis matrimonij tempus.
Ad ferēdum vxori tuæ: interea apud caram matrem
Ponatur in ædibus. [*domi seruetur*]

Dormio.

Dormio. Somnus.

Εὕδω καθεύδω. ἐνεύδω. ἰαύω. ἐνιαύω. ὑπνόω. ὑπνώω. ἀφυπνόω. κνώσσω. δαρθάνω. καταδαρθάνω. λέχομαι. καταλέχομαι. εὐνάζομαι. κοιμάομαι. νυκτὸς παῦδα βλεφάροισι δέχομαι. ὕπνον ἀωτέω. *Plura in exemplis.*

„ Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, *Hom. Il. β.*
„ ᾧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε.
„ *Non oportet totam noctẽ dormire consiliariũ virũ,*
„ *Cui populi commissi, & tanta curæ sunt.*

Hunc imitatus est Nonnus in his versibus:

„ Εὕδεις Δηριάδη; σὲ γὰρ μέμφομαι. ἀστυόχων γὰρ *Nonn. 5. Dionys.*
„ Πάννυχον ὕπνον ἔχειν ἀλλότριόν ἐστιν ἀνάκτων.
„ Ὕπνου μέτρον ἔχει βουληφόρος.—
„ *Dormis Deriade? Te equidẽ arguo. Est enim alienũ*
A Regibus vrbium-dominis, tota nocte somnũ capere:
Somni modum tenet consiliarius.

Ἀτρείδης δὲ καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο. *Iliad. Δ.*
Atrides antẽ in penetralibus altæ domus dormiebat.

— κοίτοιο μεδώμεθα. τοῖο γὰρ ὥρη. *odyss. Γ.*
De somno satagamus. Eius enim tempus est.

Ὧι οὔτι χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ, *Ibid.*
οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς, οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν.
Cui nec vestes, nec stragula multa in ædibus,
Vt neque ipsi, neque hospitibus molliter dormire liceat.

Nota ex Eustathio: ῥῆγος, τὸ βαπτὸν ἱμάτιον, ἢ ὕφασμα. ἢ ἄλλως ῥήγεα, τὰ περιστρώματα καὶ πάντα τὰ βαπτά, παρὰ τὸ ῥῆξαι, ὅ ἐστι βάψαι κατὰ γλῶσσαν, ὥς φασιν οἱ παλαιοί.

„ Εὕδωμεν· φυλακὴ δὲ πόλεως φυλάκεσσι μελήσει. *Theog.*
Dormiamus. Nã vrbis custodia custodibus curæ erit.
.i. dormiamus in vtramq; aurem, sine curâ & sollicitudine.

Ὕπνον ἀναγκαῖον καὶ ἀμεμφέα Λάζαρος εὕδει. *Nonn. in Ioann.*
Lazarus bonum & necessarium somnum dormit.

Λάζαρος εἰ κνώσσει, σόος ἔσσεται.— *Ibid.*
Si Lazarus dormit, saluus erit.

Ilid. Ἡδὺν ὑπὲρ λεχέων παλινάγρετον ὕπνον ἰαύειν.
Suauem super lecto excitabilem somnum ducere.

Theocrit. idyll. 3. — ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων Ἐνδυμίων. —
Æternum somnum dormiens Endymion.

Endymionis somnum dormire, Aristoteli & Ciceroni dicuntur ociosi. vide Prouerbium: Endymionis somnum dormis.

Hom od. ι. Ἔνθα δ᾽ ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος. ---*Ibi vir ingens dormiebat.*

odyss. ϱ. Λέξομαι εἰς εὐνὴν ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
αἰεὶ δάκρυσ᾽ ἐμοῖσι πεφυρμένη.---*Cubabo in lecto, qui luctuosus mihi factus est, semper lachrymis meis irrigatus.*

Apollin. Psal. 4. „ Εἰς ἓν ἐν εἰρήνῃ καταλέξομαι ὕπνον ἀμέλγων.
„ *In pace in idipsum dormiam & requiescam.*

Id. Ps. 3. „ Αὐτὸς ἐκοιμήθην, καὶ δ᾽ ἔχε με νήδυμος ὕπνος.
„ *Ego dormiui & soporatus sum. [& me dulcis somnus tenuit]*

Theocrit. idyll. 8. Οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.
Nõ oportet [canẽ] vna cũ puero pascẽtẽ altè dormire.

Hom. od. γ. Νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες
ἀλλήλοις. — *Noctu quieuimus, grauia inuicẽ agitãtes.*

od. Δ. Ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.
Somno dulci oblectemur dormientes.

Ilid. Τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπέλλαβε νήδυμος ὕπνος,
εὗδε δ᾽ ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα.
Illam tanta meditantem corripuit dulcis somnus:
Dormiebat autem recubans, resolutaq; erant ei membra omnia.

odyss β. — ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν. *Sõnus in palpebras incidit.*

Od. Δ. Ἡδὺ μάλα κνώσσουσ᾽ ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσι.
Valde suauiter dormiens in somniorum partis.

Noan. 5. Dion. Ὦ πάτερ ὑπνώεις, καὶ ἐμὴν οὐκ οἶδας ἀνάγκην;
O pater dormis, neque meam cognoscis miseriam?

Orpheus in Argon. Εὕδεις Ἀγνιάδη γλυκερῷ βεβολημένος ὕπνῳ.
Dormis Agniade dulci captus somno.

Simonides. — παῖδα ἢ νυκτὸς Δεξάμενοι βλεφάροισι. —
Noctis filium [somnũ] excipiẽtes oculis. [dormiẽtes]

Δμῶας

Δμῶας δὴ τότ' ἄυσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας. Theocrit. idyll. 24.
Famulos tunc inclamauit somnũ graue͂ proflantes.
— δόρποιο κορεσσάμενοι κατέδαρθεν. *Cenâ satiati dormierunt.* Apollon. in Argon. β.
Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι καταδραθῶ. *In de͂sis virgultis dormiam.* Hom. od. E.
Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε λύων μελεδήματα θυμοῦ, Iliad. ψ.
νήδυμος ἀμφιχυθείς. — *Cùm suauis somnus circumfusus, animi relaxans curas eum apprehendit.*
Ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος, βλεφάροισιν ἐφίζων, Moschus idyll. 2.
λυσιμελὴς πεδάᾳ μαλακῷ κατὰ φάεα δεσμῷ.
Cùm somnus melle dulcior, palpebris insidens,
Me͂brorum-resolutor molli vinculo oculos impedit.
— νεκύεσσιν ὁμοίιον ὕπνον ἀφυπνοῖ. Cyrus Piodrom.
Eundem cum mortuis somnum dormit. [*mortuus est*]
Καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἡδέος ἔσσεται ὥρη. odyss. τ.
Nam somni pradulcis erit iam protinus hora.
Ἔγρεο Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς; od. κ.
Surge fili Tydei : quid tota nocte dormis?
Εὗδον παννύχιος, καὶ ἐπ' ἠῶ, καὶ μέσον ἦμαρ, odyss. η.
δύσετό τ' ἠέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Dormiui tota nocte, & vsque ad auroram, & meridie͂,
Occidebatq; sol, cùm me dulcis somnus dimisit.

Notatio Eustathij: Φασὶν οἱ παλαιοὶ, ὡς Ἀρίσταρχος οὐ γράφει, δύσετο, ἀλλὰ, δείλετο. ὅ ἐστιν, εἰς δύσιν ἀπέκλινε. Vide plura in Eustathio.

Ista porrò Homerus de somno Vlyssis: qui & in Phæacum quoq; naui tã profundè dormiuit, vt Phæaces eum dormientem, vnà cũ stragulis suis naui exposuerint, eoq; relicto, nec sentie͂te, in Phæaciam reuerterint. de hoc somno sunt sequentes versus:

Καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε, od. N.
νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς.
Et ei dulcis somnus in palpebras incidit,
Profundus, suauissimus, morti proximè similis.
Δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὗδε, λελασμένος ὅσσ' ἐπεπόνθει. Ibid.
Tũ quide͂ securè dormiebat, oblitus quacũq; passus fuerat.

Ibid. Πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν,
αὐτῷ σύν τε λίνῳ καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
καδδ' ἄρ ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ.
Primo Vlyssem caua è naue sustulerunt,
Vnà cum ipso linteo & stragulo vario,
Et deposuerunt in arenâ oppressum somno.

Καδδ' pro κατὰ δέ. & est tmesis pro Κατέθεσαν δέ.

Od. ι — καδδέ μιν ὕπνος
ᾕρει πανδαμάτωρ. — *Corripuit eum somnus omnium-domitor.*

od. Κ. Μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον.
Ne iam amplius dormientes carpatis dulcem somnū.

od. μ. Κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
Ipsis flentibus interuenit suauis somnus.

odyss. ο. Τηλέμαχον δ' οὐκ ὕπνος ἔχε γλυκύς· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
Telemachum non tenebat dulcis somnus: sed in animo
Per noctem suauem excitabant curæ de patre.

Eumæus pastor Vlyssi: — οὐδέ τί σε χρὴ
Ibid. „ Πρὶν ὥρη καταλέχθαι. ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
„ *Haud te oportet ante tempus decumbere. Molestiam enim adfert multus somnus.*

Od. Π. Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
Tunc dormiuerunt, & somni donum ceperunt.

Dubito. Dubitandi formulæ.

Ἀμηχανέω. βουλὴν διχθαδίην ἔχω. διάνδιχα μητιόω. δίχα θυμὸν ἔχω. τῇ καὶ τῇ νόον ὠκὺν ἑλίσσω. διστάζω.

Nonn. 40. Dion. Καὶ γὰρ ἀμηχανέω, τινὶ μάρναμαι, ἢ τινα βάλλω.
Etenim dubito, quicum pugnem, aut quē feriam.

Ibid. — εἶχε δὲ βουλὴν
Διχθαδίην, ἢ Βάκχον ἑλεῖν, ἢ δμῶα πελέσσαι.
Habebat consilium duplex, aut Bacchum tollendi, aut seruum faciendi.

Q. Cal. l. 3. — διάνδιχα μηδιόωντες. *Ancipiti sententia fluctuātes.*

Apollon. Argon γ. Διχθαδίην πόρφυρεν ἐνὶ στήθεσσι μενοινήν.
Duplicem versabat in pectore sententiam.

Καὶ δάκνομαι ψυχὴν, καὶ δίχα θυμὸν ἔχω. Theog.
Ἐν τριόδῳ δ' ἕστηκα· δύ' εἰσὶ δὲ πρόσθεν ὁδοί μοι,
Φροντίζω τούτων ἥντιν' ἴω προτέρην.
Ἤ μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι.
Ἤ ζώω τερπνῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα.
Mordeor animo, & bifariam mentem habeo:
In triuio constiti: Duæ sunt mihi coràm viæ:
Considero harum vtram ingrediar potiùs:
An nihil expendens teram in miseria vitam,
An viuam voluptuosè opera faciens pauca.

Πῶς ἀρετὴ πελέθει, τάδε φράζεο. Καὶ γὰρ ἔγωγε Nazianz. car. 58.
τῇ καὶ τῇ νόον ὠκὺν ἐπὶ στήθεσσιν ἑλίσσω.
Quomodo virtus sit, hæc considera. Etenim ego
Huc atque huc animum celerem sub pectore verso.

Θυμὲ τί καὶ ῥέξεις; *Quid facies anime?* vide Angelus. & in ipso Nazianzeno pulcherrimam similitudinem, dubitationis causam explicantem, eodem loco, siue 6. arcanorum carm. Id. 6. arc.

Διστάζω, πότεραν φῇ τις ὁμοιοτέραν. Asclepiades 4 epig.
Dubito, vtram dicat quis similiorem.

Κηφεὺς Ἀνδρομέδην, ἢ ζωγράφος ἄνθετο πέτραις; Arabius ibid.
Καὶ γὰρ ἀπ' ὀφθαλμῶν ἡ κρίσις ἀμφίβολος.
Cepheusne Andromeden [filiam suam] an pictor superposuit saxis?
Etenim ab oculis iudicium ambiguum. .i. Sic ad viuũ picta est Andromeda, vt dubium sit, patérne eam saxo viuam imposuerit, an pictor depinxerit.

Διχόβουλος. .i. *diuersa agitans animo.* Pindar.
Οὐδ' ὅ τι δέξομ', ἔχω, ζῆσαι πλέον, ἠὲ λυθῆναι. Nazianz. 25. car.
Τάρβος ἐπ' ἀμφοτέροις. ὧδε δὲ φράζεό μοι.
Ζωή μοι πολύμοχθος ἁμαρτάσιν· εἰ δὲ θάνοιμι,
Αἲ, αἲ, τῶν προτέρων οὐδὲν ἄκος παθέων.
Εἰ ζωὴ τόδε σοι τεκμαίρεται, ἧς τόσον ἄχθος,
Οὐδὲ τὸ λυθῆναι λύσιν ἔχει καμάτων.
Κρημνὸς δ' ἀμφοτέρωθε. τί ῥέξομεν; ἢ τόδ' ἄριστον,
Λεύσσειν πρός σε μόνον, σήν τ' ἀγανοφροσύνην.
Non habeo, quid optem, magísne viuere, an mori.

Vita mihi peccatis valde-onerosa est: sed si moriar,
Heu, heu, nulla priorum dolorum est medela.
Quod si vita hac, cuius tantum est onus, id portendit,
Ne ipsa mors quidem, solutionem dolorum adfert.
Quare vtrimq; pracipitium est. Quid agemus? Hoc sanè optimum,
Ad te vnicũ, [ô Deus] & ad tuã respicere clementiã.

Hom. Il. π. Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὁρμαίνοντι,
ἤ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἀπὸ δακρυοέσσης
θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πίονι δήμῳ,
ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενοιτιάδαο δαμάσσω.
Bifariam mihi cor fertur versanti animo,
An eum viuum è pugna lachrymabili
Abreptum ponam in opulento populo Lycia,
An iam Patrocli manibus interimendum tradam.

Hom. od. θ. *Huc quoq; spectant illa:* — Διάνδιχα μερμήριξεν.
Hom. od. χ. — δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριξεν. *Ancipiti erat cogitatione. [hocne, an illud faceret, dubitabat]*

Nonn. 34. Dion. Πλάζεται ἀλλοπρόσαλλος ἐμὸς νόος, οὐ μία βουλή,
Εἷς νόος οὐ μεθέπει με, πολυσπερέες δὲ μενοιναὶ
Ἀμφ' ἐμὲ κυκλώσαντο, καὶ οὐ μίαν οἶδα τελέσσαι.
Errat incertus meus animus, non vnum consilium,
Nõ vna sentẽtia me tenet, sed multiplices cogitationes
Me circumdederunt, nec vnam queo perficere.

Callimac. in Iouem. Πῶς καί νιν, Δικταῖον ἀείσομεν, ἠὲ Λυκαῖον;
Ἐν δοιῇ μάλα θυμός· ἐπεὶ γένος ἀμφήριστον·
Ζεῦ σὲ μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσί φασι γενέσθαι,
Ζεῦ σὲ δ' ἐν Ἀρκαδίῃ· πότεροι πάτερ ἐψεύσαντο;
Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται. —
Quomodo & illum, Dictaum canemus, an Lycaum?
In dubio admodum animus. Siquidem genus controuersum.
Te quidem Iupiter in Idæis mõtibus natum esse dicũt:
Te item Iupiter in Arcadia. Vtri pater mentiti sunt?
[Cretes, an Arcades?]
Cretes semper mendaces. [isti mentiti sunt]

Duco.

Duco. Induco. Educo.

Ἄγω. κομίζω. κατάγω. ἀνάγω. ἡγεμονεύω. ἀγινέω. κατηγινέω, Vide Iter ago. ἡγέομαι, Vide Præeo. ἡγηλάζω, Vide Consortium.

„ Εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω. — Hom. in Batrach.
„ *Si enim te nouero amicũ dignum, ducam domum.*

— ὃς ἕζομαι ὑψιθόωκος, — Nazianz. car. 58.
Λαὸν ἄγων θυέεσσι πρὸς οὐρανὸν, ᾧ πόσον ἄχθος
Χριστὸν ἀτιμάζοντι μελαινομένοις πραπίδεσσιν,
Ὅσσάτιον κλέος ἐσθλὸν, ἐπὴν θεότητι πελάζω.
Qui sedeo alti-thronus,
Populum ducens sacrificijs ad celũ, cui tantũ onus est
Christum spernenti denigrata mente,
Quanta gloria bona, cùm diuinitati propinquo.

Εἶπε καὶ ἤγαγε Πέτρον ἔσω πολυχανδέος αὐλῆς. — Nonn. in Ioann.
Dixit & duxit Petrum in peramplam aulam.

Ἔκτοθεν ἀνέρα τοῦτον ἐς ὑμέας ἄρτι κομίζω. — Ibid.
Foras virum hunc ad vos iam duco.

Ἐννύχιαι κατάγοντο. -- *Noctu deducta sunt.* [*naues*] — Hom. od. γ.

Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὅνδε δόμονδε. — Ibid.
Illam volens volentem duxit domum suam.

Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ — Ibid.
υἱάσι καὶ γαμβροῖσιν ἑὰ πρὸς δώματα καλά.
Illos ducebat Gerenius eques Nestor
Filios & generos ad suas ædes pulcras.

Ἀστὴρ δ' ἀντολίηθε μάγοις ὁδὸν ἡγεμόνευε, — Nazianz. 8. car.
Δωροφόροις λάτρεσι νεηγενέος βασιλῆος.
Stella ab oriente Magis viam præibat,
Donifersis cultoribus modo-geniti regis.

Κῦμα καλιθύνων, ἁλίης ἡγεῖτο κελεύθου — Moschus idyll. 2.
Fluctum regens, marini dux erat itineris.

— ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον. *Ego via dux eram.* — Theocr. idyll. 11.

Εἰς λίνον αὐτοκέλευστον ἀελπέος ἤγαγ' ὀλέθρου. — L. 5. epigr.
In rete voluntarium desperati duxit exitij.

Νυκτὸς δ' ἡγεμόνευε κατ' οὔρεα φέγγεϊ πυρσοῦ. — Apollin. Psal. 77.
Noctu autem deduxit per montes in splendore ignis.

Iliad. 9. Πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χερὶ θήσω.
Primo tibi post me munus honorarium in manu ponã.

od. N. — ἀργαλέον γὰρ ἕνα προικὸς χαρίσασθαι.
Difficile enim est vnicum dona praestare. .i. ego solus ad exhibenda Vlyssi digna munera & honorem, par non sum.

Theog. „ — ἀθανάτων ἢ δόσεις
„ Παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ', ἀλλ' ἐπιτολμᾶν
„ Χρὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν, ἔχειν.
„ *Immortalium dona varia hominibus adueniunt,*
„ *sed aequo animo dona immortalium, qualiacunq;*
„ *dant, accipienda sunt.*

Nazianz. car. 56. Τέκνον ἐμὸν τόδε τοι πεμπήϊον ἐσθλὸν ὀπάζω.
Nata mea hoc pulcrum tibi trado missile munus.

Ibid. Νῦν μὲν σοι τόδ' ἔδωκα κειμήλιον.
Nunc quidem tibi hoc dedi cimeliũ [munus preciosũ]
Δωροφόροι. *Dona ferentes.* Pindar. 5. Pyth.

Ad Christum de donis Magorum.

Synesius hym. 7.

Ἐχύθης ὅτ' ἐπὶ χθονὶ	*Postquam effusus es in terram*
βροτέας ἀπὸ νηδύος,	*Mortali ex vtero;*
Μάγος ἁ πολύφρων τέχνα,	*Magica ars sapiens,*
ἐξ ἀστέρος ἀντολᾶς,	*Ex stella ortu,*
θάμβησεν ἀμήχανος.	*Obstupuit perplexa.*
τί τὸ τικτόμενον βρέφος;	*Quis hic natus infans?*
τίς ὁ κρυπτόμενος θεός;	*Quis Deus delitescens?*
Θεὸς, ἢ νέκυς, ἢ βασιλεύς;	*Deus, aut mortalis, aut rex?*
Ἄγε δῶρα κομίζετε,	*Eia adferte dona,*
σμύρνης ἐναγίσματα,	*Myrrhaq; libamina,*
χρυσοῦ τ' ἀναθήματα,	*Auriq; donaria,*
λιβάνου τε θύη καλά·	*Thurisq; suffimenta:*
Θεὸς εἶ· λίβανον δέχου·	*Deus es: accipe thus:*
χρυσὸν βασιλεῖ φέρω·	*Aurum offero regi:*
σμύρνη τάφῳ ἁρμόσει.	*Myrrha congruet sepulcro.*

Nazianz. 1. arc. „ οὐ γὰρ θεὸν γὰρ ἀρέσσατο πολλάκι δῶρον
„ πλειοτέρης ἀπὸ χειρὸς, ὅσον φιλίης τ', ὀλίγης τε.
„ *Saepe enim Deum non ita placauit donum à pleniore*
„ *manu, quàm ab amica & parua.*

Τοῦ

Τοῦτό σοι ἡμετέρη ξεινήϊον, ὦ πανάριστε, Id. 47. car.
  Πέμπει ὁμηλικίη, ὃ χρόνος οὐ δαμάσει.
Hoc tibi munus, ô longe optime, noster æqualium
Cætus mittit, quod tempus non consumet.
— περικαλλέα δ' ἔδωκεν. *Eximia dona dedit.* Hesiod.
Δῶρα λαβὼν δύσδωρα. — *Vt dona infelicia cepit.* Oppian. 3. piscat.
Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ' ἑτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος Iliad. A.
Ἀργείων ἀγέραστος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
Sed mihi donum statim præparate, vt ne solus
Argiuorum indonatus sim: siquidem haud decet.
„ Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι. Ibid.
„ *Quod si non dederint, ego ipse accipiam.*
„ Δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι, od. Σ.
„ Δέξασθ'. οὐ γὰρ καλὸν ἀνηνασθαι δόσιν ἐστίν.
„ *Quisquis Achiuorum huc dona adferre voluerit,*
„ *Accipe. Nec enim honestum est donum respuere.*
— ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες Hesiod. 1. oper.
δῶρον ἐδώρησαν. — *Quia superi omnes donũ dederunt.*
Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα. Iliad. ζ.
Ex his largietur tibi pater infinita munera.
— δῶρ' ἀνάγουσι / Iliad. ι.
πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δὲ σφισι βούλεο νίκην.
Adferunt dona multa & gratiosa: quare velis ipsis vi- (ctoriã.
Κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα. od. N.
Deposuerunt in Ithaca, eiq; dona plurima dederunt.
Ξεῖνος δὲ τλήτω μάλα περ νόστοιο χατίζων, od. Λ.
ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὔριον, εἰσόκε πᾶσαν
δωτίνην τελέσω. — *Hospes autem, licet reditus valde*
  cupidus,
Tamen sustineat expectare in crastinum, donec totũ
Munus perfecero. [*præparauero*]

Dona dandi & promittendi formula.

Δῶρον ἔχων, ἐπὶ νῆα κίῃς χαίρων ἐνὶ θυμῷ, Hom. od A.
τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
ἐξ ἐμεῦ, οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσι.
Ad nauem eas gaudens in animo, donum habens

 Preciosum,

Preciosum, valde pulcrum, quod tibi cimelium erit
Ex me: qualia cari hospites dant hospitibus.

Κειμήλια cimelia proprie sunt dona, quæ in amicorum memoriam apud nos tanquam carissima conseruantur, quasi ἀποκείμενα, domi reposita.

odyss. Δ. Καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον εὔξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
ἀθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
Tum ego te ritè dimittam, & tibi dabo egregia dona,
Tres equos & currum bene-politum: & praterea
Dabo pulcrum poculum, vt libes dijs
Immortalibus, mei memor omnibus diebus.

Ibid. Δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν·
δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
ἐστὶν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται.
ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως
Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
κεῖσέ με νοστήσαντα· τεὶν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.
Donorum, qua domi mea reposita sunt,
Dabo pulcerrimum & preciosissimum.
Dabo tibi craterem elaboratum: argenteus autem
Est totus: sed labra ex auro confecta sunt,
Opus Vulcani: dedit illum Phadimus heros
Rex Sidoniorum, cùm me domi sua excepit
Illuc reuersum: volo tibi illud dare.

Κεκράανται, ἐκ τοῦ κραιαίνω, inquit Eustathius.

od. ο. Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ τέκνον φίλε τοῦτο δίδωμι,
μνῆμ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην
σῇ ἀλόχῳ φορέειν· τείως δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
κείσθω ἐνὶ μεγάρῳ. — *Ego tibi care fili donum hoc do,*
Monumentum Helena manuum, in optabilis matrimonij tempus.
Ad ferẽdum vxori tua: interea apud caram matrem
Ponatur in adibus. [*domi seruetur*]

Dormio.

Dormio. Somnus.

Εὕδω καθεύδω. ἐνεύδω ἰαύω. ἐνιαύω. ὑπνόω. ὑπνώω. ἀφυπνόω. κνώσσω. δαρθάνω. καταδαρθάνω. λέχομαι. καταλέχομαι. εὐνάζομαι. κοιμάομαι. νυκτὸς παῖδα βλεφάροισι δέχομαι ὕπνον ἀωτέω. *Plura in exemplis.*

„ Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, *Hom. Il. β.*
„ ᾧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε.
„ *Non oportet totam noctẽ dormire consiliariũ virũ,*
„ *Cui populi commissi, & tanta curæ sunt.*

Hunc imitatus est Nonnus in his versibus:

„ Εὕδεις Δηριάδη; σὲ γὰρ μέμφομαι. ἀστυόχων γὰρ *Nonn. 5. Dionys.*
„ Πάννυχον ὕπνον ἔχειν ἀλλότριόν ἐστιν ἀνάκτων.
„ Ὕπνου μέτρον ἔχει βουληφόρος.—
„ *Dormis Deriade? Te equidẽ arguo. Est enim alienũ*
A Regibus vrbium-dominis, tota nocte somnũ capere:
Somni modum tenet consiliarius.

Ἀτρείδης δὲ καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο. *Iliad. Δ.*
Atrides antẽ in penetralibus altæ domus dormiebat.

— κοίτοιο μεδώμεθα. τοῖο γὰρ ὥρη. *odyss Γ.*
De somno satagamus. Eius enim tempus est.

Ὡι οὔτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ, *Ibid.*
Οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς, οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν.
Cui nec vestes, nec stragula multa in ædibus,
Ut neque ipsi, neque hospitibus molliter dormire liceat.

Nota ex Eustathio: ῥῆγος, τὸ βαπτὸν ἱμάτιον, ἢ ὕφασμα. ἢ ἄλλως ῥήγεα, τὰ περιστρώματα καὶ πάντα τὰ βαπτά, παρὰ τὸ ῥῆξαι, ὅ ἐστι βάψαι κατὰ γλῶσσαν, ὥς φασιν οἱ παλαιοί.

„ Εὕδωμεν· φυλακὴ δὲ πόλεως φυλάκεσσι μελήσει. *Theog.*
Dormiamus. Nã vrbis custodia custodibus curæ erit.
.i. dormiamus in vtramq; aurem, sine curâ & sollicitudine.

Ὕπνον ἀναγκαῖον καὶ ἀμεμφέα Λάζαρος εὕδει. *Nonn. in Ioann.*
Lazarus bonum & necessarium somnum dormit.

Λάζαρος εἰ κνώσσει, σόος ἔσσεται.— *Ibid.*
Si Lazarus dormit, saluus erit.

Ibid. Ἡδὺν ὑπὲρ λεχέων παλινάγρετον ὕπνον ἰαύειν.
Suauem super lecto excitabilem somnum ducere.

Theocrit. idyll. 3. — ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων Ἐνδυμίων.—
Æternum somnum dormiens Endymion.

Endymionis somnum dormire, Aristoteli & Ciceroni dicuntur ociosi. vide Prouerbium: Endymionis somnum dormis. (*miebat.*

Hom od. ι. Ἔνθα δ᾽ ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος.---*Ibi vir ingens dor-*

odyss. ρ. Λέξομαι εἰς εὐνὴν ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
αἰεὶ δάκρυσ᾽ ἐμοῖσι πεφυρμένη.---*Cubabo in lecto, qui luctuosus mihi factus est, semper lachrymis meis irrigatus.*

Apollin. Psal. 4. „ Εἰς ἓν ἐν εἰρήνῃ καταλέξομαι ὕπνον ἀμέλγων.
„ *In pace in idipsum dormiam & requiescam.*

Id. Ps. 3. „ Αὐτὸς ἐκοιμήθην, καὶ δ᾽ ἔχε με νήδυμος ὕπνος.
„ *Ego dormiui & soporatus sum.* [*& me dulcis somnus tenuit*]

Theocrit. idyll. 8. Οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.
Nō oportet [*canē*] *vna cū puero pascētē altè dormire.*

Hom. od. γ. Νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες
ἀλλήλοις. — *Noctu quieuimus, grauia inuicē agitātes.*

od. Δ. Ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.
Somno dulci oblectemur dormientes.

Ibid. Τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος,
εὗδε δ᾽ ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα.
Illam tanta meditantem corripuit dulcis somnus:
Dormiebat autem recubans, resolutaque erant ei membra omnia. (*incidit.*

odyss β. — ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν. *Sōnus in palpebras*

Od. Δ. Ἡδὺ μάλα κνώσσουσ᾽ ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσι.
Valde suauiter dormiens in somniorum portis.

Noan. 5. Dion. Ὦ πάτερ ὑπνώεις, καὶ ἐμὴν οὐκ οἶδας ἀνάγκην;
O pater dormis, neque meam cognoscis miseriam?

Orpheus in Argon. Εὕδεις Ἀγνιάδη γλυκερῷ βεβολημένος ὕπνῳ.
Dormis Agniade dulci captus somno.

Simonides. — παῖδα ἢ νυκτὸς δεξάμενοι βλεφάροισι.—
Noctis filium [*somnū*] *excipiētes oculis.* [*dormiētes*]

Δμῶας

Δμῶας δὴ τότ' ἄϋσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας. *Theocrit. idyll. 24.*
Famulos tunc inclamauit somnũ graue̅ proflantes.
— δόρποιο κορεσσάμενοι κατέδαρθεν. *Cenà satiati dormierunt.* *Apollon. in Argon. β.*
Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι κατέδραθω. *In de̅sis virgultis dor-(miam.* *Hom. od. E.*
Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε λύων μελεδήματα θυμοῦ, *Iliad. ψ.*
νήδυμος ἀμφιχυθείς. — *Cùm suauis somnus circumfusus, animi relaxans curas eum apprehendit.*
Ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος, βλεφάροισιν ἐφίζων, *Moschus idyll. 2.*
λυσιμελὴς πεδάᾳ μαλακῷ κατὰ φάεα δεσμῷ.
Cùm somnus melle dulcior, palpebris insidens,
Me̅brorum-resolutor molli vinculo oculos impedit.
— νεκύεσσιν ὁμοίϊον ὕπνον ἀφυπνοῖ. *Cyrus Prodrom.*
Eundem cum mortuis somnum dormit. [*mortuus est*]
Καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἡδέος ἔσσεται ὥρη. *odyss. τ.*
Nam somni pradulcis erit iam protinus hora.
Ἔγρεο Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς; *od. κ.*
Surge fili Tydei: quid tota nocte dormis?
Εὗδον παννύχιος, καὶ ἐπ' ἠῶ, καὶ μέσον ἦμαρ, *odyss. η.*
δύσετό τ' ἠέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Dormiui totâ nocte, & vsque ad auroram, & meridie̅,
Occidebatq; sol, cùm me dulcis somnus dimisit.

Notatio Eustathij: Φασὶν οἱ παλαιοί, ὡς Ἀρίσταρχος οὐ γράφει, δύσετο, ἀλλά, δείλετο. ὅ ἐστιν, εἰς δύσιν ἀπέκλινε. Vide plura in Eustathio.

Ista porrò Homerus de somno Vlyssis: qui & in Phæacum quoq; naui tã profunde dormiuit, vt Phæaces eum dormientem, vnà cũ stragulis suis naui exposuerint, eoq; relicto, nec sentie̅te, in Phæaciam reuerterint. de hoc somno sunt sequentes versus:

Καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε, *od. N.*
νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς.
Et ei dulcis somnus in palpebras incidit,
Profundus, suauissimus, morti proximè similis.
Δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὗδε, λελασμένος ὅσσ' ἐπεπόνθει. *Ibid.*
Tũ quide̅ securè dormiebat, oblitus quacũq; passus fuerat.

Ibid. Πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν,
αὐτῷ σύν τε λίνῳ καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
καδδ' ἄρ ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ.
Primo Vlyssem caua è naue sustulerunt,
Vnà cum ipso linteo & stragulo vario,
Et deposuerunt in arenâ oppressum somno.

Καδδὲ pro κατὰ δὲ. & est tmesis pro Κατέθεσαν δὲ.

Od. ἰ — καδδέ μιν ὕπνος
ᾕρει πανδαμάτωρ. — *Corripuit eum somnus omnium-domitor.*

od. K. Μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον.
Ne iam amplius dormientes carpatis dulcem somnũ.

od. μ. Κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
Ipsis flentibus interuenit suauis somnus.

odyss. o. Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκύς· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
Telemachum non tenebat dulcis somnus: sed in animo
Per noctem suauem excitabant curæ de patre.

Eumæus pastor Vlyssi: — οὐδέ τί σε χρὴ
Ibid. „ Πρὶν ὥρη καταλέχθαι. ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
„ *Haud te oportet ante tempus decumbere. Molestiam enim adfert multus somnus.*

Od. Π. Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
Tunc dormiuerunt, & somni donum ceperunt.

Dubito. Dubitandi formulæ.

Ἀμηχανέω. βουλὴν διχθαδίην ἔχω. διάνδιχα μητιόω. δίχα θυμὸν ἔχω. τῇ καὶ τῇ νόον ὠκὺν ἑλίσσω. διστάζω.

Nonn. 40. Dion. Καὶ γὰρ ἀμηχανέω, τινὶ μάρναμαι, ἢ τινα βάλλω.
Etenim dubito, quicum pugnem, aut quẽ feriam.

Ibid. — εἶχε δὲ βουλὴν
Διχθαδίην, ἢ Βάκχον ἑλεῖν, ἢ δμῶα τελέσσαι.
Habebat consilium duplex, aut Bacchum tollendi, aut seruum faciendi.

Q. Cal. l. 3. — Διάνδιχα μητιόωντες. *Ancipiti sententia fluctuãtes.*

Apollon. Argon γ. Διχθαδίην πόρφυρεν ἐνὶ στήθεσσι μενοινήν.
Duplicem versabat in pectore sententiam.

Καὶ

Καὶ δάκνομαι ψυχὴν, καὶ δίχα θυμὸν ἔχω. *Theog.*
Ἐν τριόδῳ δ' ἕστηκα· δύ' εἰσὶ δὲ πρόσθεν ὁδοί μοι,
Φροντίζω τούτων ἥντιν' ἴω προτέρην.
Ἢ μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι.
Ἢ ζώω τερπνῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα.

Mordeor animo, & bifariam mentem habeo:
In triuio constiti: Duæ sunt mihi coràm viæ:
Considero harum vtram ingrediar potiùs:
An nihil expendens teram in miseria vitam,
An viuam voluptuosè opera faciens pauca.

Πῶς ἀρετὴ τελέθει, τάδε φράζεο. Καὶ γὰρ ἔγωγε *Nazianz. car. 58.*
τῇ καὶ τῇ νόον ὠκὺν ἐπὶ στήθεσσιν ἑλίσσω.

Quomodo virtus sit, hæc considera. Etenim ego
Huc atque huc animum celerem sub pectore verso.

Θυμὲ τί καὶ ῥέξεις; *Quid facies anime?* vide Angelus. & in ipso Nazianzeno pulcherrimam similitudinem, dubitationis causam explicantem, eodem loco, siue 6. arcanorum carm. *Id. 6. arc.*

Διστάζω, ποτέραν φῇ τις ὁμοιοτέραν. *Asclepiades 4 epig.*
Dubito, vtram dicat quis similiorem.

Κηφεὺς Ἀνδρομέδην, ἢ ζωγράφος ἄνθετο πέτραις; *Arabius ibid.*
Καὶ γὰρ ἀπ' ὀφθαλμῶν ἡ κρίσις ἀμφίβολος.

Cepheusne Andromeden [filiam suam] an pictor superposuit saxis?
Etenim ab oculis iudicium ambiguum. .i. Sic ad viuũ picta est Andromeda, vt dubium sit, paterne eam saxo viuam imposuerit, an pictor depinxerit.

Διχόβουλος. .i. *diuersa agitans animo.* *Pindar.*

Οὐδ' ὅ,τι δέξομ', ἔχω, ζῆσαι πλέον, ἠὲ λυθῆναι. *Nazianz. 25. car.*
Τάρβος ἐπ' ἀμφοτέροις. ὧδε δὲ φράζεό μοι.
Ζωή μοι πολύμοχθος ἁμαρτάσιν· εἰ δὲ θάνοιμι,
Αἴ, αἴ, τῶν προτέρων οὐδὲν ἄκος παθέων.
Εἰ ζωὴ τόδε σοι τεκμαίρεται, ἧς τόσον ἄχθος,
Οὐδὲ τὸ λυθῆναι λῦσιν ἔχει καμάτων.
Κρημνὸς δ' ἀμφοτέρωθε. τί ῥέξομεν; ἦ τόδ' ἄριστον,
Λεύσσειν πρὸς σὲ μόνον, σήν τ' ἀγανοφροσύνην.

Non habeo, quid optem, magisne viuere, an mori.

Vita mihi peccatis valde-onerosa est: sed si moriar,
Heu, heu, nulla priorum dolorum est medela.
Quod si vita hac, cuius tantum est onus, id portendit,
Ne ipsa mors quidem solutionem dolorum adfert.
Quare vtrimq; pracipitium est. Quid agemus? Hoc sanè optimum,
Ad te vnicũ, [ô Deus] & ad tuã respicere clementiã.

Hom. Il. π. Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὁρμαίνοντι,
ἤ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης
θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πίονι δήμῳ,
ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενοιτιάδαο δαμάσσω.
Bifariam mihi cor fertur versanti animo,
An eum viuum è pugna lachrymabili
Abreptum ponam in opulento populo Lyciæ,
An iam Patrocli manibus interimendum tradam.

Hom. od. θ. *Huc quoq; spectant illa:* — Διάνδιχα μερμήριξεν.
Hom. od. χ. — δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριξεν. *Ancipiti erat cogitatione. [hocne, an illud faceret, dubitabat]*

Nonn. 34. Dion. Πλάζεται ἀλλοπρόσαλλος ἐμὸς νόος, οὐ μία βουλή,
Εἷς νόος οὐ μεθέπει με, πολυσπερέες δὲ μέριμναι
Ἀμφ' ἐμὲ κυκλώσαντο, καὶ οὐ μίαν οἶδα τελέσσαι.
Errat incertus meus animus, non vnum consilium,
Nõ vna sentẽtia me tenet, sed multiplices cogitationes
Me circumdederunt, nec vnam queo perficere.

Callimac. in Iouem. Πῶς καί νιν, Δικταῖον ἀείσομεν, ἠὲ Λυκαῖον;
Ἐν δοιῇ μάλα θυμός· ἐπεὶ γένος ἀμφήριστον·
Ζεῦ σὲ μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσί φασι γενέσθαι,
Ζεῦ σὲ δ' ἐν Ἀρκαδίῃ· πότεροι πάτερ ἐψεύσαντο;
Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται. —
Quomodo & illum, Dictaum canemus, an Lycaum?
In dubio admodum animus. Siquidem genus controuersum.
Te quidem Iupiter in Idæis mõtibus natum esse dicũt:
Te item Iupiter in Arcadia. Utri pater mentiti sunt?
[Cretes, an Arcades?]
Cretes semper mendaces. [isti mentiti sunt]

Duce.

Duco. Induco. Educo.

Ἄγω. κομίζω. κατάγω. ἀνάγω. ἡγεμονεύω. ἀγινέω. κατηγινέω, Vide Iter ago. ἡγέομαι, Vide Præeo. ἡγηλάζω, Vide Conſortium.

„ Εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω. — *Hom. in Batrach.*
„ *Si enim te nouero amicũ dignum, ducam domum.*

— ὃς ἕζομαι ὑψιθόωκος, — *Nazianz. car. 58.*
Λαὸν ἄγων θυέεσσι πρὸς οὐρανὸν, ᾧ τόσον ἄχθος
Χριστὸν ἀτιμάζοντι μελαινομένοις πραπίδεσσιν,
ὁσσάτιον κλέος ἐσθλὸν, ἐπὴν θεότητι πελάζω.
Qui ſedeo alti-thronus,
Populum ducens ſacrificÿs ad celũ, cui tantũ onus eſt
Chriſtum ſpernenti denigrata mente,
Quanta gloria bona, cùm diuinitati propinquo.

Εἶπε καὶ ἤγαγε Πέτρον ἔσω πολυχανδέος αὐλῆς. — *Nonn. in Ioann.*
Dixit & duxit Petrum in peramplam aulam.

Ἔκτοθεν ἀνέρα τοῦτον ἐς ὑμέας ἄρτι κομίζω. — *Ibid.*
Foras virum hunc ad vos iam duco.

Ἐννύχιαι κατάγοντο. --*Noctu deducta ſunt.* [*naues*] — *Hom. od. γ.*

Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὅνδε δόμονδε. — *Ibid.*
Illam volens volentem duxit domum ſuam.

Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ — *Ibid.*
υἱάσι καὶ γαμβροῖσιν ἑὰ πρὸς δώματα καλά.
Illos ducebat Gerenius eques Neſtor
Filios & generos ad ſuas ædes pulcras.

Ἀστὴρ δ' ἀντολίηθε μάγοις ὁδὸν ἡγεμόνευε, — *Nazianz. 8. car.*
Δωροφόροις λάτρισι νεηγενέος βασιλῆος.
Stella ab oriente Magis viam præibat.
Doniferis cultoribus modo-geniti regis.

Κῦμα καθιθύνων, ἁλίης ἡγεῖτο κελεύθου — *Moſchus idyll. 2.*
Fluctum regens, marini dux erat itineris.

— ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον. *Ego viæ dux eram.* — *Theocr. idyll. 11.*

Εἰς λίνον αὐτοκέλευστον ἀελπέος ἤγαγ' ὀλέθρου. — *L. 5. epigr.*
In rete voluntarium deſperati duxit exitij.

Νυκτὸς δ' ἡγεμόνευε κατ' οὔρεα φέγγεϊ πυρσοῦ. — *Apollin. Pſal. 77.*
Noctu autem deduxit per montes in ſplendore ignis.

Musæus. — τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
Quis te duxit in meam terram patriam?

Nazianz. 2. car. Μωσῆς ἤγαγε λαὸν ἀπ' Αἰγύπτοιο βαρείης,
Θαύμασι σὺν μεγάλοισι, νόμον δ' ὑπεδέξατο πλαξὶν
ὑψόθε λαϊνέῃσι, θεὸν δ' εἰσέδρακεν ἄντην.
Moses duxit populum ex Ægypto graui,
Cum magnis miraculis, legemq; accepit desuper
In tabulis lapideis, & Deum intuitus est coram.

Idem 3. car. Χριστὸς καγχαλόωσαν ἑὰ πρὸς δώματ' ἀνάξει,
καὶ θήσει σοι δαῖτα γαμήλιον ἐν μεγάλοισιν
ἀχράντοισι χοροῖσι, καὶ οὐρανίῃσιν ἀοιδαῖς,
καὶ στέψει χαρίτεσσιν ἀειθαλέεσσι κάρηνον,
καὶ στήσει κρητῆρα μεθύσματος ἡδυπνόοιο,
καὶ δείξει σοφίης μυστήρια, τῆς ἐν ἐσόπτρῳ
εἰκόνας ἐνθάδ' ὁρῶμεν.—
Christus exultantem suas in ædes ducet,
Et apponet tibi epulum nuptiale in magnis
Sanctis choris, & cælestibus carminibus,
Et coronabit caput gratijs perenniflorentibus,
Et offeret craterem vini dulce-spirantis,
Et demonstrabit sapientia mysteria, cuius in speculo
Imagines hic videmus.

Od. ζ. Δημοδόκου δ' ἕλε χεῖρα, καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο.
Demodoci prehendit manum, & domo eduxit.

Od. η. Εἶσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
Introductos sedere iussit in sedibus & thronis.

Ibid. Μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ.
Ne me ducas isto inuitum ô generose, sed linque hic.

Iliad. φ. Ἂμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατος ῥόον ἡγεμονεύει.
Per plantas & hortos aquæ riuum deducit.

Nazianz. car. 53. Καὶ τέλος ἐσθλὸν ὁδοῖο χαριζόμενος μογέοντι,
οἴκοθεν ὀρπεμένοντα καὶ οἴκαδέ μ' αὖτις ἀγινοῖ.
Et bonum viæ terminum laboranti tribuens,
Domo incolumem, & rursus domum me deducat.

Duo.

Δύο δύω. δοιοὶ. διασοὶ. δοιὼ. δυὰς. συνωρὶς.

Εὐλαίου δύο τέκνα. — *Filij duo, Eulæi.* Nonn. 26. Dion.

— εἶχε δ' δοιὰς L. 5. epigr. Incert.

χεῖρας ὁμοπλεκέας, κρυφίης κήρυκας ἀνίης.

Habebat autem ambas manus complexas, occultæ indices tristitiæ.

„ Δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν. Iliad. γ.

„ *Duos non possum videre duces populorum.*

— περὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε. Ibid.

Ad vrbem duos præcones misit.

— δοιοὶ δ' ὑψιχαῖται. *Duo altè-comati.* Pindar. Pythior.

Δεῦρ' ἄγε, καὶ δισσοῖο νόμου λόγον ἐξερέεινε, Nazianz.

ὅς τε παλαιότερος, καὶ ὃς νέος ἐξεφαάνθη. 8. arc.

Eia age, & duplicis legis rationem expende,

Tam quæ antiquior, quàm quæ noua effulsit.

Δοιαὶ γάρ τε πύλαι θνητοῖς στυγεροῦ θανάτοιο. Id. 1. car.

Duæ enim sunt portæ mortalibus tristis mortis.

Γνωτάν τε, συνωρίδα | *Sororemq;, & par* | Synesius
Τεκέων τε φυλάσσοις. | *Liberorum serues.* | hym. 8.

Εἰ δὲ καὶ ἐκ δυάδος λιθάκων λίθος εἰς ἓν ἰούσης Nazianz.

Τίκτεται, ὡς ἐνέπουσι λίθων ἐπίστορες ἄνδρες, 2. car.

ἔστι καὶ ἀψύχοισι γάμος καὶ δεσμὸς ἔρωτος.

Sin & ex duobus lapidibus in vnum coëuntibus lapis

Gignitur, vt dicunt homines lapidum gnari,

Est & inanimis connubium & vinculum amoris.

— οἱ δὲ τοκῆες, Id. 8. car.

ἠδὲ κασιγνήτων ἱερὴ δυὰς ἐς τάφον ἦλθον.

Parentes autem & sacrum par fratrum ad tumulum iuerunt. [*mortui sunt*]

Dux. Princeps. Rector.

Ἀρχὸς. ἡγήτωρ. ἡγητήρ. ἡγεμονεύς. μέδων. κοσμήτωρ λαῶν. ἀγὸς. ταγὸς. πρόξιλοχος. ὄρχαμος. ἔξαρχος. σημάντωρ. ἐπιήρανος, vide Sol.

„ — Οὐ

Hom. Il. β. „—Ου μὲν ἔοικεν
„ ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
„ *Haud decet principem in mala inducere Achiuos.*

Fiet sententia vniuersalis, siue, vt loquitur Eustathius γνώμη καθολική, hoc modo:
Οὐ μὴν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν τοὺς ὑπ' αὐτόν. Aut sic:
Οὐ χρὴ ἀρχηγὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβιβάζειν τοὺς ὑπὸ χεῖρα. quæ hos admittunt sensus: Non oportet principem in ęrumnas conijcere subditos: Non debet docerę subditos mala: non in peccata inducere.

od. η. Εὗρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας.
Inuenit Phæacum duces & principes.

Od. Σ. — ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
Dedit poculum in manus duci populorum.

Nonn. 13. Dionys. Βοιωτῶν δ' ἑτέροιο προηγεμόνευεν ὁμίλου.
Bœotorum alteram ducebat turmam [dux erat]

Callim. in hym. Apollin. — ἀεὶ δ' ἔξαρχος ὁδεύει. *Semper dux incedit.*

Psal. 77. Ἐλπίδι πισύνοντα, καὶ ἡγεμονῆος ἐρωῇ.
Spei confidentem & ducis virtuti. [Dei potentiæ]

Nazianz. car. 11. Δεύτερον εὕρετο μῆχος ἐπίκλοπον. ὡς στρατὸν ἔγνω
κάρτερον, ἡγητῆρσιν ὀλώϊον ἔμβαλε ἔχθος.
„ καὶ γὰρ ἀγοῦ πίπτοντος, ὅλος στρατὸς ἐς χθόνα νεύει.
Alterum excogitauit dolosum consilium: Vt exercitum cognouit
Fortem, inter duces immisit inimicitias.
„ *Etenim duce cadente, totus exercitus in terrã tẽdit.*

Ibid. „— βόας, ἅρματα, πῶυ, βλάψεν ἀιδρίη σημάντορος.
„ *Bobus, curribus, gregibus nocuit ducis imperitia.*

Ibid. Τοῖα μὲν ἡγητῆρες· ὁ δ' ἑσπεται ἐγγύθι λαός,
πρόφρονες ἐς κακίην καὶ ἡγητῆρος ἄνευθεν. (quitur
Talia quidem duces: [faciunt] populus autẽ propè se-
Pronus in malum etiam absque duce.

Apollon: Argon. α. -- ἕλεσθε Ὄρχαμον ὑμείων, ᾧ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο.
Eligite vobis ducem, cui omnia curæ sint.

Iliad. η. — Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν. *Dux Lyciorum.*

προθε-

— ἀρχοὶ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων. *Iliad. ψ.*
Duces autem apud nos maneant.

Νηυσὶ φέρει πολέμοιο μάχην καὶ δηϊότητα, *Sibyll. apud Pausaniam.*
ὀλλυμένοις δολεροῖσι τρόποις κακότητι νομήων.
Nauibus importat belli pugnam & cladem,
Quæ dolosis modis pereunt ex ducum improbitate.

Ταξίλοχος λαῶν υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς, *Aristotelis in Heroum epitaphijs.*
Ἐνθάδ' ἐνὶ κλεινῇ πατρίδι μοῖραν ἔχει.
Menesteus Peteï filius, populorum ductor,
Hic in patria inclyta fatum habet. [sepulcrum obtinet]

E.

Ebrius. Ebrietas. Vide Vinum.

Οἴνῳ βεβαρηώς. οἰνοβαρείων. οἰνωθεὶς. μεθύων. σὲ οἶνος ἔχει φρένας. δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ. οἰνοβαρής. μέθης δεδονημένος οἴστρῳ. οἰστρηθεὶς ἀμετρήτῳ νόον οἴνῳ. οἰνοπλήξ. καρηβαρέων. ἀκροχάλιξ οἴνῳ. μεθυπλήξ.

— Οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν. *Vino grauati Achiui.* *Hom. od. γ*

Ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μετ' οἰνοποτῆρας. *od. θ.*
E lauacro vadens ad viros vini-potatores.

— φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος, *od. ι.*
ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
E gutture [Polyphemi] vinum erumpebat,
Et frusta humana: Hic vero eructabat vino grauatus.

— ἦ σύγ' ἄνακτος
ὀφθαλμὸν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε *Ibid.*
σὺν λυγροῖς ἑτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ
Οὖτις; ὃν οὔπω φημὶ πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον.

An

An tu Domini oculum desideras, quem vir malus excæcauit (vino
Cum perniciosis sociis, cùm domuisset mentem meam
Outis? Quem nondum puto effugisse mortem.

Quanta sit in ebrietate pernicies, declarat Polyphemus ingens illud monstrum, qui se à multo imbecilliori Vlysse excœcatũ in ebrietate, sic deplorat:

Ibid. Ἀλλ᾽ αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
ἐνθάδ᾽ ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν.
νῦν δέ μ᾽ ἐὼν ὀλίγος τε, καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικυς,
ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεί μ᾽ ἐδαμάσσατο οἴνῳ.

At semper aliquem virum magnum & pulcrum expectabam
Huc venturum, magna indutum virtute:
Nunc verò paruus, & nihili, & imbellis,
Oculo excæcauit, postquam me domuit vino.

Exemplum aliud perniciosæ vinolentiæ.

Odyss. κ. Ἐλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὐδέ τι λίην
ἄλκιμος ἐν πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ᾗσιν ἀρηρώς,
ὅς μοι ἄνευθ᾽ ἑτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
ψύχεος ἱμείρων κατελέξατο οἰνοβαρείων·
κινυμένων δ᾽ ἑτάρων ὅμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας,
ἐξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ᾗσιν,
ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν·
ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσεν, ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ᾽ ἄϊδόσδε κατῆλθε.

Elpenor verò quidam erat iuuenis, neque valdè
Fortis in bello, neque admodum prudens,
Qui mihi seorsum à socijs, sacris in ædibus Circes,
Refrigerij cupidus dormiuit vinolentus!
Mouentibus autem socijs, sonum ac strepitum audiẽs
Subito surrexit, & oblitus est
Retrogradè descendere, cùm ad scalas longas venisset,
Sed ante tectum cecidit, Ei autem ceruix
A vertebris fracta est, & anima ad inferos descendit.

 od. σ.

Ὡς νῦν Ἶρος ἐκεῖνος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
ἧσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικώς,
οὐδ' ὀρθὸς δύναται στῆναι ποσὶν, οὐδὲ νέεσθαι
οἴκαδ', ὅπῃ οἱ νόστος· ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.
Sicut nunc Irus ille ad vestibuli ianuas
Sedet nutans capite, ebrio similis:
Neque rectus potest stare pedibus, neque redire
Domum, quo ei reditus. Quoniam cari pedes soluti sunt.

— ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις
θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· οὐδέ τι θυμῷ
ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
τοιοῦτος νόος ἐστὶν, ὃ καὶ μεταμώλια βάζεις. (mo
Hic multa dicis audacter multos inter viros, nec ani-
Times. Certè quidem tibi vinum mentem occupat, vel tibi semper
Talis mens est, propterea & vana loqueris.

„ οἶνός σε τρώει μελιηδὴς, ὅς τε καὶ ἄλλους od. φ.
„ Βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ.
„ Οἶνος καὶ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα
ἄασεν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
ἐς Λαπίθας ἐλθόντ'. ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ
μαινόμενος κάκ' ἔρεξε. — *Vinum te lædit dulce, quod & alios*
Lædit, quicunque ipsum abundanter ceperit, neque conuenienter biberit.
Vinum etiam Centaurum valde inclytũ Eurytionem
Læsit in domo magnanimi Pirithoi,
Ad Lapithas profectum. Hic verò postquam mentem læsit vino
Insaniens mala patrauit.

— ὁ δὲ φρεσὶν ᾗσιν ἀασθεὶς Ibidem.
ἤιεν, ἣν ἄτην ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ,
ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,
οἷ τ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὕρετο οἰνοβαρείων.
— *Hic verò mente læsus,*
Abijt suum damnum portans insipienti animo,

Ex quo Centauris & viris contentio excitata est;
Sibi vero ipsi primo malum acquisiuit vino grauatus.

Nonn. 15. Dion. Δυσμενέας δ' ἐμέθυσσε Χάλις ῥόος. Ἔνθα τις ἀνὴρ
Ἰνδὸς ἀμερσινόοιο μέθης δεδονημένος οἴστρῳ
Εἰς ἀγέλην ἤιξε. — *Hostes inebriauit Xalis flumen, vbi vir*
Indus, amētis ebrietatis agitatus furore, gregē inuasit.

Ibid. — οἰνηθέντες ἐν οὔρεσιν ἔτρεχον Ἰνδοί. *Ebrij in montibus currebant Indi.*

Id. 18. Dion. Οἰνοβαρὴς τρομεροῖο φέρων ποδὸς ἄστατον ὁρμήν,
Ἤιεν ἔνθα καὶ ἔνθα. — *Ebrius tremuli pedis instabilem impetum habens, ibat huc & illuc.*

— μεθυσφαλέες δὲ καὶ αὐτοὶ
Ἀμφίπολοι καὶ δμῶες ἐβακχεύοντο χορείῃ,
Γευσάμενοι πρώτιστον ἀήθεος ἡδέος οἴνου.
Præ vino titubantes ipsi famuli & serui bacchabātur choreas ducentes,
Gustato primum insolito suaui vino.

Ibid. Καὶ Πίθος ὠμογέρων πολιὴν ἀνέμοισι τινάσσων,
Χεύματος ἡδυπότοιο βεβυσμένος ἄχρις ὀδόντων,
Οἰνοβαρὴς ἐχόρευε μεθυσφαλὲς ἴχνος ἑλίσσων.
Et Pithus crudi-senex canos ventis quatiens,
Liquore dulci impletus vsque ad dentes,
Ebrius tripudiabat, vino errabundū vestigiū torquēs.

Idem 31. — οἰνοπλῆγες ἐπ' ἀλλήλοισι μανέντες.
Ebrij in se inuicem furentes.

Leonida 4. epigr. — οἷα μεθυπλήξ. *Sicut ebrius.*

Incerti ibid. — Βρομίῳ βεβαρημένον. -- *Bromio grauatum.* [*vino ebrium*]

Nonn. 37. Dion. Θυμολιπὴς μεθύοντι πανείκελος. — *Animo deficiens, ebrio simillimus.*

Id 47. Dion. Οἰνοβαρεῖς νεκύεσσιν ἐοικότες. — *Ebrij mortuis similes.*

Q. Cal. l. 13. Καί ῥα καρηβαρέων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν.
Et capite-grauatus in hæc verba erupit.

Ibid. — ἐεργόμενος φρένας οἴνῳ. *Impeditus mentem vino.*

Ibid. Οἴνῳ ἀναπλήθοντας ἀπειρεσίῳ καὶ ἐδωδῇ.
Vino impletos immodico, ciboq;.

Πολλῷ

Πολλῷ ὑπ' ἀκρήτῳ βεβαρηότες. *Multo mero granati.* *Ibid.*
Οἷα μεθυσφαλέων, ἐπεροκλονέων τε κάρηνον. *Oppian.4. de venat.*
Vt vino-titubans, & huc illucq; iactans caput.
Δίψα λυσιμελὴς καὶ μέθυσις χαλεπή. *Theognis.*
Sitis membra soluens & ebrietas molesta.
Ἀκροχάλιξ δ' οἴνῳ, πλεκτοὺς ἀνεσείσατο θύρσους. *Dionys. de situ.*
Ebrius autem vino, implexos concussit thyrsos

Notat hîc Eustathins interpres. Ἀκροχάλιξ δὲ οἴνῳ, ὁ ἄκρως κεχαλασμένος, ἢ ὁ τῷ ἀκράτῳ χαλασθεὶς τοῦ φρονεῖν ὁποῖόν τι καὶ ὁ χαλίφρων παρὰ τῷ ποιητῇ. ἢ ὀρθοῦσθαι μὴ ἔχων, ἀλλὰ κάτω χαλώμενος, ὁποῖοι οἱ ἔξοινοι.

„ Καί σε δρακοντιάδη μένος ἄσχετε ὤλεσεν οἶνος, *Nazianz. 14. car.*
„ Ἡνίκ' Ἀλέξανδρε γαῖαν ἐπῆλθες ὅλην.
„ *Et te ô anguigena Alexander, robore inuicte, strauit vinum,*
„ *Cùm totam terram peragrasses.*

Ecclesia. Cœtus Christianorum. Christiani.

Μέγαρον θεοῦ. ὁσίων κλισίη. βουλὴ ἁγίων. Χριστοῖο ποίμνη. μεγάλου βασιλῆος ἕρκος, vide Crux. κλισίη θεοτερπής. ἱερὰ Χριστιανῶν. μεγάλη θεοῖο ἀλωή. θεοῦ ἄμπελος. μάνδρη, vide Eloquentia.

„ Βέλτερον ἐν μεγάροισι θεοῦ ἐς οἰκτρὸν ἀκοῦσαι, *Apollin. Psal. 83.*
„ Ἢ κρείττερον ναιετῆρα μετὰ κλισίῃσιν ἀλιτρῶν.
„ *Elegi abiectus esse in domo Dei mei,*
„ *Magis quã habitare in tabernaculis peccatorum.*
Καί σου ἀληθείη ὁσίων κλισίῃσι μελέσθαι. *Id. 88.*
Et tua veritas in sanctorũ tabernaculis celebrabitur.
Κύδιμος ἐν βουλῇς ἁγίων θεὸς αἰὲν ἐτύχθη. *Ibid.*
Gloriosus in consilio sanctorum Deus semper est.
Σῶμα μέγα Χριστοῖο τὸ τίμιον εὖχος ἄνακτος, *Nazianz. 11. car.*
λαὸς ὅλης γαίης βασιλήϊος. — Est periphrasis populi Christiani.
Magnum Christi corpus, preciosum Domini decus,
Populus totius terræ princeps.
— νῦν αὖτε θεοῦ κτέαρ ἔνθα καὶ ἔνθα *Ibid.*

A a στείβεται,

στίεπῃ οἷά τε κῦμα πολυσμαράγοιο θαλάσσης,
ἠὲ φυτὸν ζαμβύεσσι λινασσόμενον ἀνέμοισι.
Iam rursus Dei possessio [*ecclesia*] *huc & illuc*
Iactatur, sicut fluctus perstreperi maris,
Aut velut arbor furentibus concussa ventis.

Ibid. Τίς δονέει τόδε σῶμα; πόθεν τόσον ἄχθος ἔμοιγε;
πῶς δέ τε σῦς μονόφορβος ἐμὴν δηλήσατ' ἀλωήν;
Quis quatit hoc corpus? [*Ecclesia*] *Vnde mihi tantus dolor?*
Quomodo singularis ferus depastus est vineam meam?

Apollin. Psal. 21. „ Καὶ σε μέσσον κλισίης θεοπρεπέος ὑμνοπολεύσω.
„ *Et in medio ecclesiæ laudabo te.*

Hom. Il. Σ Ἱερῶν προπάροιθε καθήμενοι. — *Sedentes ante concionem.* [*ante locum conuentus*] Eustathius in eum Homeri locum sic scribit: Τὸ ἧ, Ἱερῶν προπάροιθε εἴληπται μὲν ἀντὶ τοῦ „ἐκκλησιῶν, ἤγουν τόπων, ἐν οἷς ἐκκλησιάζουσι. Vide ibi plura.

Hesychius in lexico, pro eodē adfert εἰρῶν, his verbis: Εἰρῶν. ἐκκλησιῶν, παρὰ τὸ εἴρειν ἐν αὐταῖς, καὶ λέγειν.

Vide Cœtus suprà. Hinc ἱερὰ Χριστιανῶν pro cœtu Christiano vsurpari poteit.

Nazianz. 45. car. Ἐς μεγάλην ἧ θεοῖο καλὴν ἐριθηλέ' ἀλωὴν
ἠῶος μὲν ἔβην, καὶ πλείονα μόχθον ἀνέτλην,
μισθὸν δ' ὑστατίοισιν ἴσον καὶ κῦδος ἔχοιμι.
τίς φθόνος εἰ μόχθοισι πόθον θεὸς ἀντιφερίζει;
In magnam Dei pulcram præfloridam vineam
Mane veni, & plus laboris sustinui:
Mercedem vero vltimis parem & gloriam obtinebo.
Quæ inuidia, si Deus laboribus amorem exæquat?
[*nulla debet esse inuidia, si Deus laborandi feruorem diutius, sed tepidius, laborantibus adæquet.*]

Clemens Alexand. in hymno ad Christum.

Πτερὸν οὐράνιον	*Cælestis ala* [*Christe*]
Παναγοῦς ποίμνης.	*Sanctissimi gregis.* [*Christianorum*]
Χορὸς εἰρήνης,	*Cœtus pacis,*
Οἱ Χριστόγονοι,	*Christo-geniti,*
Λαὸς σώφρων,	*Populе caste,*

Ψαλῶμεν

Ψαλῶμεν ὁμοῦ Canamus simul
Θεὸν εἰρήνης. Deum pacis.

Edo, vide Comedo. Effugio, vide Fugio.

EGEO. *Opus habeo.*

Δεύομαι. ἐπιδεύομαι. ἐπιδεὴς εἰμι. χατέω. χατίζω. χρηΐζω. χρήζω. Plura in exemplis.

Οὔτ' οὖν ἐσθῆτος δευήσεαι, οὔτέ τευ ἄλλου, Hom. od. ζ
ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.

Nec veste egebis, nec vllâ re aliâ
Earum, quæ supplicem de longinquo aduenam, occurrentem deceant.

Vox ταλαπείριος, ἢ τὸν ταλαίπωρον, ἢ τὸν τῆλε περάσαντα significat, inquit Eustathius, id est, aut miserum, aut è longinquo profectum. Itaq; vetus interpres latinus vertit, miserum, ego secutus sum Eustathium, qui posterius significatum hoc loco eligit: imò & antiquos, qui eodem teste Eustathio ita scribunt: ταλαπείριον, τραγικοὶ τὸν ταλαίπωρον· Ὅμηρος δὲ, τὸν πόρρωθεν ἀφιγμένον. .i. Tragici ταλαπείριον vsurpant pro misero: Homerus autem, pro eo, qui è longinquo aduenit.

„ Νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι· ἀλλά μοι αὐτῷ odyss. ο.
„ Ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοὶ, ᾧ ἐπιμίμνω.
„ *Iam nunc autem horum indigeo: sed mihi*
„ *Beati dij opus promouent, cui immoror.*

Documentum hinc accipe, ea cælitus opera augeri ac promoueri, quibus seriò insistimus & immoramur.

— εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις, Ibid.
τόνδέ τ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ οὐ ποθὴ ἔσται.

Etiamsi longo tempore ibi maneas,
Huius ego curam gerã, [hospitẽ te absente tractabo]
Nec egebit rebus ad hospitalitatem spectantibus.
[omnia suppeditabo]

Eustathius: Ἔστι δὲ τὸ κομιῶ, μέλλων δεύτερος

 ἀττικὸς

ἀτλικὸς τοῦ κομίζειν, ὅμοιος τῷ ἐσγιῶ, ὃ βαδιοῦμαι, καὶ τὸ ποίητις. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις, τὸ ἐπιμελείας ἀξιῶσαι.

Phocylides ,,--ἔλεον χρήζοντι παράσχου. *Misericordiā egēti exhibe.*

Aratus in Phænom. Ἀλλ' αἱ μὲν φαέων ἐπιδευέες, οὐδὲν ἀγαυαί.
Sed hæ quidem [chelæ] lucis indigæ, nihil splendidæ.

Apollin. Psal. 80. Εἰ δέ τινος χατέεις, τάνυσον στόμα, καὶ τόδε πλήσω.
Si qua re indiges, dilata os, & implebo illud.

Nonn. in Ioann. Χρηίζει γάμος οὗτος ἀλεξικάκου σέο φωνῆς.
οὐ γὰρ εὐρραθάμιγγος ἔχει χύσιν ἡδέος οἴνου.
Egent hæ nuptiæ voce tua auxiliatrice:
Vinum enim non habent. [liquorem dulcis vini præstantes-guttas-habentis non habent.]

Ibid. Κοίρανε νουσοκόμοιο φιλοστόργοιο χατίζω.
Domine morbi-curatore beneuolo egeo.

Ibid. Οὐ φθογγῆς ἑτέρης ἐπιδεύεται. — *Voce alia nō indiget.*

Hom. od. β Νῦν δὲ τίς ὧδ' ἤγειρε; τίνα χρειὼ τόσον ἵκει,
ἠὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἳ προγενέστεροί εἰσιν;
Iam autem quis huc congregauit? [populum] Ecquem adeo vrget necessitas,
Siue iuniorum virorum, siue seniorum?

odyss. γ. ,,— Καὶ τοῦτον οἴομαι ἀθανάτοισιν
,,Εὔχεσθαι. πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.
,,*Etiā illā puto immortalibus supplicare, [vota facere]*
,, *Omnes enim homines dijs indigent.*

od. δ. — τίο σε χρή; *Cuius opus habes?*

Ibid. Νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρειὼ γίνετ' αὐτῆς·
Nauem mihi abduxit: mihi autem illa est opus.
Nota γίνεται primâ breui.

Theocrit. idyll. 15. — Φέρε θᾶσσον ὕδωρ· ὕδατος πρότερον δεῖ.
Adfer ocyùs aquam. Aqua priùs opus est.

Hom. od. χ Οὔτι γάμου τόσσον κεχρημένος, οὔτε χατίζων,
ἀλλ' ἄλλα φρονέων. — *Neque adeo nuptiarum egens, neque cupiens, sed alia cogitans.*

Iliad. Σ. — πρόμολ' ὧδε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει·
Huc accede: Thetis operà tuà indiget.

Apollon. Argon. Δ. Δεῦρο Θέτιν μοι ἄνωχθι μολεῖν ἁλὸς ἐξανιοῦσαν.
κείνης γὰρ χρειώ με κιχάνεται. —

Huc

Huc iube mihi aduenire Thetin mari egressam:
Illius enim egeo. (*tis laboribus.*
Μόχθων τοσατίων ὅ σοι χρέ⊙. — *Non tibi opus tan-* Agathias 4. epig.
Τὸν γὰρ φασὶ μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι, Theocr. idyll. 25.
εἴ κεν ὁδῷ ζαχρεῖον ἀνήνηταί τις ὁδίτην.
Hũc enim aiũt maxime è cælitibus irasci [Mercuriũ]
Si quis via indigentem auersetur viatorem.
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔνισπε (τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ Ibid.
ἔσσεται.) ὅτευ⊙ ὧδε κεχρημένος εἰλήλουθας;
Sed tu dic mihi: (hoc enim tibi ipsi vtile
Erit) cuius indigens huc venisti?
— τοῦ γάρ με καὶ ἤγαγεν ἐνθάδε χρειώ. Ibid.
Illius enim me huc adduxit necessitas. [quod eo egeã]
„ Ἄλλος δ᾽ ἄλλον ἔθηκε θεὸς γ᾽ ἐπιδευέα φωτῶν. Ibid.
„ *Alterum enim alterius fecit egere Deus.*

Eleemosyna, vide Misericordiæ opera, & Stipem dare.

Eligo.

Κρίνω. κρίνομαι. αἱρέομαι. ὀπάζομαι. ἐκκρίνω, vide Pasco. ἐξαιρέομαι λέγομαι. περιλέγομαι. ἐπιλέγομαι.

Αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἑτάρων δυοκαίδεκ᾽ ἀρίστους, Βῆν- odyss. i.
At ego electis duodecim optimis socijs abij.
Δὴ τότ᾽ ἐγὼ κήρυκά τ᾽ ὀπασσάμενος, καὶ ἑταῖρον, Ibid.
βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα. — *Tũ ego electo præcone*
Et socio iui ad Æoli inclytas ædes.
Τῶν μὲν δὴ ἕταρόν γ᾽ αἱρήσεαι, ὅν κ᾽ ἐθέλῃσθα, Iliad. K.
Φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
Μηδὲ σύ γ᾽ αἰδόμενος σῇσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείω
Καλλείπειν, σὺ δὲ χείρον᾽ ὀπάσσεαι αἰδοῖ εἴκων,
Ἐς γενεὴν ὁρόων, μηδ᾽ εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.
Ex his quidem socium eliges, quem volueris,
Ex præsentibus optimum: siquidẽ prompti sunt multi,
Neque tu reueritus animo tuo, præstantiorem
Relinquas, deteriorem autem eligas præ pudore,
Ad genus respiciens, ne quidem si potentior sit.

Q. Cal. l. 5. Λέξατό μ' ἐκ πάντων ἐπιταῤῥοθον, ὄφρ' ἀφίκωμαι
Ἐς φύλακας· μέγα δ' ἔργον ὁμῶς ἐπελέσσαμεν ἄμφω.
Elegit me ex omnibus adiutorem, vt irem
Ad custodias. Magnum autem opus simul ambo peregimus.

Oppian. 2 piscat. Κρινάμενος τὸν ἄριστον ἀπειρεσίων παρεόντων.
Eligens optimum ex infinitis præsentibus.

Bion idyll. 5. Ἦ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὔαδεν; εἰπὲ τί τοι φρὴν Αἱρεῖται;
An tibi pulcrum ver magis placet? Dic quid tibi mens eligit?

Theocrit. idyll. 13. — ἐκ πολίων προλελεγμένοι. — *Ex vrbibus electi.*

Apollin. Psal. 77. Κλεινὸν δ' ἀντιθέου ἐπελέξατο φῦλον Ἰούδα.
Inclytam autem eximij Iudæ tribum elegit.

Callim. in Ioann. — σὺ δ' ἐξέλεο πτολιάρχους
αὐτούς, ὧν ὑπὸ χεῖρα γεωμόρος, ὧν ἴδρις αἰχμῆς,
ὧν ἐρέτης, ὧν πάντα· τί δ' οὐ κρατέοντος ὑπ' ἰσχύν;
Sed tu elegisti ipsos vrbium rectores,
Quibus subsunt agricolæ, quibus scientes belli,
Quibus nautæ, quibus omnia. Quid enim non est sub principis potestate?

Ibid. Εἵλεο δ' αἰζηῶν ὅ, τι φέρτατον. — *Elegisti hominum præstantissimos.*

Scholiastes antiquus: Εἵλεο δ' αἰζηῶν] Νῦν καθόλου λέγει τῶν ἀνθρώπων. Dicit autem Callimachus alios alijs præesse Deos, fabris Vulcanum, militibus Martem, venatoribus Dianam, poëtis Apollinem, sed præstantissimis hominum, id est regibus, Iouem.

Eloquens. Eloquentia. Orator.

Ἡδυεπής. λιγὺς ἀγορητής. ποικιλόμυθος. εὔγλωσσος. σοφῆς ἰθύντωρ φωνῆς. ἡγεμὼν γλώσσης. θεηγόρος κήρυξ πειθοῦς. εὐεπής. Vide Sepulcrum.

od. λ. Σοὶ δ' ἔνι μὲν μορφὴ ἐπέων, ἔνι δὲ φρένες ἐσθλαί.
Tibi vero inest sermonum elegantia, inest & prudentia.

Proclus in hym. Καὶ κλέος εὐεπίης φρενοθελγέος αἰὲν ἐχούσαν.

Et

Et decus eloquij mentes mulcentis habentem.

Οἷ' ὄγε μυθεῖται, θέλγοιτο κέ τοι φίλον ἦτορ. *odyss. ρ.*

Talia hic narrat, demulceret tibi charum cor.

Ὡς δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται, ὅς τε θεῶν ἐξ *Ibid.*

ἀείδει δεδαὼς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσι,

τοῦ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὁππότ' ἀείδῃ·

ὣς ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισι.

Vt cum cantorem vir adspicit, qui à dijs edoctus

Canit verba suauia hominibus,

Hunc insatiabiliter cupiunt audire cantantem:

Ita me ille demulcebat assidens in ædibus.

Ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, *Iliad. α.*

τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.

Suauiloquus [Nestor] surrexit, dulcis Pyliorũ orator,

Cuius à lingua melle dulcior fluebat oratio.

Τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ *Hesiod. in*

πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας *Theog.*

ἰθείῃσι δίκῃσι, ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,

αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε.

Huius ex ore verba fluunt blanda: populi verò

Omnes ad eum respectant discernentem iura

Rectis iudicijs: hic autem exactè perorans

Statim & magnam contentionem scitè dirimit.

Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὥς, ἱλάσκονται *Ibid.*

αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.

Incedentem per vrbem, vt Deum colunt, [Oratorẽ]

Reuerentiâ blandâ, inter congregatos autem eminet.

— ὁ δ' ὄλβιος, ὃν τινα Μοῦσαι *Ibid.*

φιλεῦνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.

Felix, quem Musæ amant: dulcis ei ab ore fluit vox.

Κάδμος εὐγλώσσοιο χέων ἔπος ἀνθερεῶνος. *Nonn. 3. Dion.*

Cadmus oris eloquentis fundens sermonem.

Ἑρμῆς ποικιλόμυθος. — *Mercurius facundus.* *Ibid.*

Ἡδυεπὴς Ἀστραῖος ἔχων θελξίφρονα πειθώ. *Id. 6. Dion.*

Suauiloquus Astræus habens delenificam suadam.

Καὶ στόματος ῥοδέοιο μελίπνοος ἔρρεε φωνή. *Id. 10. Dion.*

Et oris rosei suaue-spirans fluebat oratio.

Id. 13. — ἀλλὰ λιγαίνων
Dion. Ἡγεμόνας καὶ ὅμουρον ἀοσσητῆρα, καλέσσω
Εὐεπίης ὅλον ὅρμον· ἐπεὶ πλωτῆρες ἀλῆται
Πλαγκτοσύνης καλέουσιν ἀρηγόνα Κυανοχαίτην.
Sed canens duces & finitimum adiutorem, inuocabo
Eloquentiæ totum portum. Siquidem nautæ errones
Erroris inuocant auxiliatorem Neptunum.

Id. 25. Πνεῦσον ἐμοὶ τεὸν ἆσθμα θεόσσυτον· ὑμετέρης γὰρ
Dion. Δεύομαι εὐεπίης. — *Adspira mihi diuinum tuum spiritum: Vestra enim egeo eloquentia.*

Id. 26. Ὄφρα κεν ἱλάσκοιτο τανύπτερον υἱέα Μαίης,
Dion. Γλώσσης ἡγεμονῆα, σοφῆς ἰθυντῆρα φωνῆς.
Ut placaret pennigerum filium Maiæ, [Mercuriũ]
Linguæ ducem, sapientis directorem vocis.

Id. 27. — θεηγόρε κοίρανε πειθοῦς. *Diuiniloque rex suadæ.*
Dion.

Tyrteus de bellica virt. Οὐδ᾽ εἰ Ταντυλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,
Γλῶσσαν δ᾽ Ἀδρήστου μειλιχόγηρυν ἔχοι.
Non, si Tantalide Pelope sit potentior,
Et linguam Adresti mellifluam teneat.

Nonn. 38. — ἐμπεδόμυθον ἔχων ἐν χείλεσι πειθώ.
Dion. *Firmiloquam habens in labijs suadam.*

Id. 41. Τοίη ἔην Βερόη, Χαρίτων θάλος, εἴποτε κούρη
Dion. Λαροτέρην σίμβλοιο μελίρρυτον ἧκε φωνήν,
Ἡδυεπής, ἀκόρητος ἐφίζατο χείλεσι πειθώ,
Καὶ πινυτὰς οἴστρησεν ἀκηλήτων φρένας ἀνδρῶν.
Talis erat Beroe, Gratiarum germen, si quãdo puella
Dulciorem fauo mellifluam misisset vocem.
Suauiloqua, incompta [natiua] insistebat labijs suada,
Et prudentes stimulabat constantium virorũ animos.

Theocrit. idyll. 15. — ἐπισάμενος καλὰ εἰπεῖν. *Peritus bene dicendi.*

Iliad. γ. Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
Ἤτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
Agamemnonis & Vlyssis elegans comparatio. Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολύμυθος,
Οὐδ᾽ ἀφαμαρτοεπής, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν.
Sed cùm orationes & consilia publicè texebant,
Sanè quidem Menelaus succinctè dicebat, [cursim]
Pauca quidem, sed acutè admodũ, Siquidẽ nõ verbosus

Neq;

Neq; peccans in dicendo, etsi ætate posterior esset.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεὺς,
Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
Σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω, οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
Ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν ἀΐδρει φωτὶ ἐοικώς.
Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἄφρονά θ' αὔτως·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἵει,
Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν,
Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆΐ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.

Sed cùm prudens Vlysses exsurrexisset,
Stabat, deorsumq; spectabat, humi oculos desigens,
Sceptrũ vero nec retrorsum, nec antrorsum mouebat,
Sed immotum tenebat, imperito viro similis.
Diceres furiosum aliquem esse, dementemq; omnino:
At cùm vocem magnam è pectore mitteret,
Et verba niuibus hibernis similia,
Non iam cum Vlysse quisquam contenderet.

Vide hîc Eustathiũ de tribus dicẽdi generibus.

Τοὔνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα, *Iliad. ι.*
Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων.

Propterea me misit, [Peleus pater tuus] ut docerem te hæc omnia,
Sermonumq; oratorem esse, & factorem operum.

Hæc Achilli Phœnix præceptor.

—ἀγορῇ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν *Iliad. ο.*
Νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων.

Concione verò ipsum pauci Achiuorum
Vincebant, cùm iuuenes contenderent de eloquentia.

Πρῶτα μὲν ἑστήκει κενεόφρονι ἀνδρὶ ἐοικὼς, *Tryphiod.*
Ὄμματος ἀστρέπτοιο βολὴν ἐπὶ γαῖαν ἐρείσας·
Ἄφνω δ' ἀενάων ἐπέων ὠδῖνας ἀνοίξας,
Δεινὸν ἀνεβρόντησε, καὶ ἱερῆς ἅτε πηγῆς
Ἐξέχεεν μέγα κῦμα μελισταγέος νιφετοῖο.

Primo quidem stabat insipienti viro similis,
Oculi immobilis aciem ad terram figens,
Subito autem perennium verborum partum aperiens
Horrendum fulminabat, & sacro velut è fonte

Effundebat

Effundebat magnum flumen melliflua niuis. [*copiosæ orationis*] Ita de Vlysse.

Q. Cal. — οὐδέ τις ἄλλος ἐριδμαίνεσκεν Ἀχαιῶν
Κείνῳ, ὅτ' εἰν ἀγορῇ ἐπέων πέρι δῆρις ἐτύχθη.
τῷ καὶ Λαέρταο κλυτὸς πάϊς εἵνεκα μύθων
Εἰν ἀγορῇ ὑπόειξε. — *Nec quisquam alius Achiuorum contenderet*
Cum illo, quando in consilio de eloquẽtia certamẽ esset.
Hinc & Laërtæ inclytus filius verborum palmã ei in concione cedebat.

Idem l. 5. — νῦν δ' ἄρα μύθων
ἰδρείῃ πίσυνος, μεγάλων ἐπιμαίεαι ἔργων.
Nunc autem sermonum peritia fretus, ad magnas res adspiras.

Ibid. Μύθων δ' εἰν ἀγορῇ χρειὼ πέλει ἀνθρώποισιν.
Sermonum vero in foro vsus est hominibus.

Idem. Καλὸν μὲν ῥήτρης πυρόεν μένος. — *Pulcra res est ardens vis rhetorica.*

Q. Cal. l. 6. „ Οἶδα γὰρ ὡς λαοῖσι κεκμηκόσιν, οὐδ' ἀγορητὴς
„ Ἁνδάνει, οὔτ' ἄρ' ἀοιδὸς, ὃν ἀθάνατοι φιλέουσι
„ Πιερίδες· παύρων δ' ἐπέων ἔρος ἀνθρώποισι.
„ *Scio enim, quod defesso populo, neque Orator*
„ *Placet, neq; Poëta, quem immortales amant*
Pierides. Nam paucorum sermonum cupido est hominibus,

Orpheus de lapid. Καὶ λαοὺς ἀγορήνδε συναγρομένους, ὀπὶ καλῇ
Θέλξεις, ἐν στήθεσσιν ἄγων μελιηδέα πειθώ.
Et populos in forum congregatos voce pulcra
Demulcebis, in pectore ferens dulcem suadam.

Phocylides „ Μὴ μεγαληγορίῃ τρυφῶν φρένας λυσσωθείης.
„ Εὐεπίην ἀσκεῖν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσει.
„ Ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου.
„ *Ne grandiloquentiæ indulgens, mente rabiosus fias.*
„ *Eloquentiam exerce, quæ valde multos iuuet.*
„ *Oratio telum est homini penetrabilius ferro.*

Theognis. Οὐδ' εἰ ψεύδεα μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
Γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νέστορος ἀντιθέου.
Nec si falsa quidem facias veris similia,

Linguam

Linguam habens egregiam Nestoris eximij .i. eloquentiâ Nestori par.

— τὸν πολύμυθον Ἄστεα κυδαίνοιεν. — Nazianz. car. 61.

Eloquentem vrbes glorificent.

Ὀρφεὺς μὲν κιθάρᾳ πλεῖστον γέρας εἵλετο θνητῶν, Incerti 3. epigr.
Νέστωρ δὲ γλώσσης ἡδυλόγου σοφίῃ.

Orpheus quidem cithara plurimum honorem acquisiuit à mortalibus:

Nestor verò lingua suauiloqua scientia. [*eloquentia*]

Χειρεδίου τόδε σῆμα, τὸν ἔτρεφεν Ἀτθὶς ἄρουρα,
Εἰκόνα ῥητήρων τῆς προτέρης δεκάδος, Leontij Ib.
Ῥηϊδίως πείθοντα δικασπόλον· ἀλλὰ δικάζων
Οὔποτε τῆς ὀρθῆς, οὐδ' ὅσον, ἐτράπετο.

Chiredij hoc est monumentum, quem educauit Attica tellus,
Imaginem Rhetorum prioris decadis,
Facilè persuadentem iudici. Verum iudicans ipse
Nunquam à rectâ ne tantillum declinabat.

Priorem decadem Rhetorum vocat, decem illos eadem ætate florentes Athenis Rhetores, Demosthenem, Æschinem, Isocratem, Lysiam, Antiphontem cognomento Nestorem, Andocidem, Isæum, Lycurgum, Hyperidem, Dinarchum.

Πέτρου ὁρᾷς ῥητῆρος ἀεὶ γελόωσαν ὀπωπήν,
Ἔξοχου ἐν ἀγοραῖς, ἐξόχου ἐν φιλίῃ. Eiusd. ib.

Petri vides Rhetoris semper ridentem faciem,
Excellentis in foro, [*eloquentissimi*] *excellentis in amicitia.*

Οὔτις γὰρ μετὰ σεῖο μόρον τέτληκε τανύσσαι
Ὦτα λόγοις. Κρατερῷ δ' ἓν τέλος ἠδὲ λόγοις. Iuliani ib.

Nemo enim post tuam mortem sustinuit intendere
Aures orationibus: sed idem fuit finis Cratero & orationibus.

Πειθοῦς πραΰλογου στέφ' ἄωτῳ. *Suadæ mitiloquæ redimi flore .i. da mihi præstantem eloquentiam.* Synesius hymno 7.

Χαῖρε φάος ῥητῆρος Γεώργιος. — L. 5. epigr.

Salue

Salue lumen eloquentiæ Isocrates.

Agathias 4. epigr. Τὰς μὲν ὑπὲρ μύθων τε, καὶ εὐτροχάλοιο μελίσσης,
Εἰκόνας ἱλήκοις δηρὸν ὀφειλόμενος.
Has pro doctrina & prompta eloquentia,
Imagines tibi diu debitas propitius accipias.

Iuliani ib. — Κρατεροῦ κρατεροῖς ὑπὸ μύθοις
Ἄρδομαι, εὐμύσοις χεύμασι τηλεθάον.
Crateri [Sophistæ] validis ab orationibus
Irrigor, docta eloquentia florens. Est prosopopœia suggesti loquentis.

Thomas Scholast. 4. epigr. Ῥητορικῆς φιλέω τρεῖς ἀστέρας· οὕνεκα μοῦνοι
Πάντων ῥητήρων εἰσὶν ἀρειότεροι.
Σεῖο πόνους φιλέω Δημόσθενες· εἰμὶ δὲ λίην
Καὶ φιλαριστείδης, καὶ φιλοθουκυδίδης.
Rhetorices amo tria astra. Quia soli
Cunctorum Rhetorum sunt præstantissimi.
Tuos labores amo Demosthenes. Sum porro valde
Et amans-Aristidis, & amans-Thucydidis.

L. 5. epigr. Κεκροπίδης δ' ἤστραπτε νοήμονος ἄνθεα πειθοῦς, Αἰσχίνης—
Æschines Atheniensis fulgurabat suadæ prudentis flores. [eloquentiam resonabat]

Ibid. Καὶ Παιανιέων δημηγόρος ἔπρεπε σάλπιγξ,
ῥήτρης εὐκελάδοιο πατὴρ σοφὸς, ὁ πρὶν Ἀθήναις
Πειθοῦς θελξινόοιο νοήμονα πυρσὸν ἀνάψας.
Et Atheniensium publica decenter stabat tuba.
[Demosthenes]
Eloquentiæ bene-sonoræ pater sapiens, qui antehac Athenis
Suadæ delenificæ doctam facem accendit. [qui eloquentiam excitauit)

Meleager. 7. epigr. — Πειθοῦς ἡδὺ τέθηλε ῥόδον. *Suada suauis floret rosa, [inest ei dulcissima persuadendi vis]*

Prodromus. Ῥητοσύνης κλέος ἦν, πυρὸς μένος Ἀττικοῖο,
Πνείοντα κρατερῆς εὖχος ἐπογραφίης.
Rhetoricæ præsigne decus, ignis vim Attici. [eloquentiæ igneæ vigorem]
Spirantem fortis gloriā Poëseos. [s. Greg. Nazianz.]

Idem. Χαῖρε λόγων μελέδημα, λαλοῦν ἀφίδρυμα σοφίης

Ζωὸν

Ζῶον ἄγαλμ' ἐπέων, καί τε λογογραφίης,

Salue artium cura, loquens statua doctrina
Viuum simulacrum Poëseos & eloquentia. [ὦ s. *Greg. Nazianzene*]

— εἴην
εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι *Utinā sim eloquēs ad narrādū,* Pindar. olymp. 9.
πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ. *Facilis in Musarū curru!*

N. ἑυρησιεπὴς, proprie excogitator seu inuentor verborum.

περίγλωσσος. *eximiè facundus.* Pindar. Pyth. 1.

ἐν λόγῳ ἀπάλαιστος. *In oratione insuperabilis.* Pindar. 4. Nem.

Νεῦσον μὲν μύθοις πειθώ· *Dictis annue suadam* Synesius
Νεῦσον δ' ἔργοισι κῦδος. *Factis annue famam.* hymno 5.

Πάντας δ' εὐεπίη κατεκήλεεν, ἐυφραδέας τε, Nazianz.
Καὶ μύθων ἱερῶν ἴδμονας εὐσεβέων, 9. car.
Ἡμετέρους τε, νόθους τε, καὶ οἳ μάλα τηλόθι μάνδρης.
Τλήμονες εἰδώλων λάτριες ἀδρανέων.

Omnes demulcebat eloquentia [*Nazian.*] *disertos*
Et sacrorum piorum sermonum gnaros,
Tā nostros, quā nothos [*tā Catholicos, quā hareticos*]
Et eos qui valde procul ab ecclesia [*ouili*]
Patiētes imbelliū idolorum cultores erant. [*Ethnicos*]

Δίζηαι μὲν ἐμῶν μύθων σθένος οὐκέτ' ἐόντων, Idem 47.
Ἐξ ὅπερ κόσμου τῶδ' ὀλιγοδρανέω,
Σταυρὸν ἀειράμενος, φορτὸν γλυκύν, ὅς μ' ἐσάωσε,
Καὶ πάντων βροτέων Χριστὸν ἀμειψάμενος.

Quaris vim sermonum nostrorum, qui non sunt amplius, [*eloquentia facultatem, qua me defecit*]
Ex quo huic mundo langueo, [*nuncium remisi*]
Crucem tollens, onus dulce, qua me saluauit,
Et humana omnia cum Christo commutans. Vide ibi plura.

Οὐ γονεήν, οὐκ ὄλβον, ὃς ἄφροσιν ὀφρὺν ἀνέλκει, Ibid.
Οὐ ῥητῆρος πυρόεν ἐξερέουσι μῦθος,
Σεῖο, κασιγνήτου τε μέγα κλέος, ὧν ῥα πόληες
Νωμῶνται μεγάλης οἴακεσι παλάμης.

Non

Non genus, non opes, quæ amentibus supercilium eleuant,
Non eloquentiæ igneam vim edisserent [sermones mei]
Siue tuam, siue fratris tui magnam gloriam, quorum
Gubernaculis magnæ manus, vrbes reguntur.

Vberrimam quoque & pulcherrimam eloquentiæ laudem inuenies in eodem S. Gregor. Nazianz. car. 50. quod sic incipit:

Τέκνον ἐμὸν μύθους ποθέων, ποθέεις τὰ φέριστα.
Eloquium cupiens, longè cupis optima, fili. Vide totũ.

Id. 50. car. Ὦ μῦθοι μύθων ἐπιδευέες, ὡς ποθέεσκον
σοῖς ἀγαθοῖς ἐπέεσσιν ἐμὸν λόγον ἰσοφαρίζειν·
O eloquentia eloquentiæ [quæ te dignè laudet] indiga: quàm cuperem
Sermonem meum eximijs tuis sermonibus adæquare!

Ibid. Εἴτέ σέ γ' Ἀτθὶς ἔτερψεν ἀηδονὶς, εἴτέ σε τερπνῆς
Φοινίκης κλυτὸν ἄστυ, νόμων ἕδος Αὐσονιήων,
εἴτέ σ' Ἀλεξάνδροιο πέδον μέγα, ἔνθά τε πολλῶν
φορτίδα πλησάμενός τις ἑὰ πρὸς δώματ' ἐλαύνει.
Siue te Attica delectat eloquẽtia [luscinia] seu iucũda
Phœnices inclyta vrbs [Berytus] sedes legũ Italicarũ,
Siue magna vrbs Alexandria, vnde aliquis multarum artium
Impletam nauem, domum suam reducit. .i. siue Athenas, siue Berytum, siue Alexandriam studiorum gratia proficisci velis.

Ibid. Μύθων δ' ἡγητῆρσι πέλοις φάος· ἐν προνόμοις δὲ
αὐτίκ' ἀριθμήσειαν ἐμὸν παῖν, ἶσα τέκεσσι
τίοντες· κρητὴρ δὲ λόγων, καὶ πυθμένος ἄχρις,
ζωρὸς διψαλέῃσιν ἀφύσσοιτο πραπίδεσσι.
χρύσεα δ' αὖ πτυκτῇσιν ἐνὶ πινάκεσσι γράφοιτο
γράμματα σῇ παλάμῃ, στάζοι δ' ἀπὸ κηρία βίβλου.
Eloquentiæ magistris fias lumẽ [è præcipuis discipulis]
Et inter primos statim filium meum recenseant æqualiter parentibus
Honorantes: crater verò eloquentiæ, fundo tenus,
Siticuloso pectore purus exhauriatur. [sis eloquentissimus]

Aurea

Aurea item conuolutis in tabellis ſcribantur
Littera, & faui mellis ſtillent è codice.

Elyſij campi. Paradiſus terreſtris. Horti amœni.

Ἠλύσιον πεδίον. παράδεισος εὐθαλής. γύαλον ἀειθαλέος παραδείσου. ἄλσος εὔδενδρον, ἀγλαόδενδρον, Pindaro in olympicis. κηπὸς ἐριθηλής.

Ἀλλά σ' ἐς ἠλύσιον πεδίον, καὶ πείρατα γαίης — *Hom. od. Δ.*
Ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅπι ξανθὸς Ῥαδάμανθος.
τῇ περ ῥηΐστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
οὐ νιφετὸς, οὔτ' ἂρ χειμὼν πολὺς, οὔτέ ποτ' ὄμβρος·
ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο λιγυπνείοντας ἀήτας
ὠκεανὸς ἀνίησιν, ἀναψύχειν ἀνθρώπους.
Sed te ad Elyſium campum, & fines terræ,
Immortales mittent, vbi flauus Rhadamanthus.
Ibi facillima eſt viuendi ratio hominibus:
Non nix, neque hyems multa, neq; vnquam imber:
Sed continuo leniter ſpirantes Zephyri ventos
Oceanus immittit ad refrigerandos homines.
Κρῆναι δ' ἑξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ, — *odyſſ. Ε.*
πλησίαι ἀλλήλων, τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.
ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου, ἠδὲ σελίνου
θήλεον. ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
θηήσαιτο ἰδὼν, καὶ τερφθείη φρεσὶν ᾗσιν.
ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος Ἀργειφόντης.
Fontes ex ordine quatuor fluebant aqua lympida,
Vicini inter ſeſe, verſi aliò atque alio:
Circùm autem prata mollia violæ, atque apij
Vireſcebant: huc deniq; vel immortalis quiſpiam profectus
Miraretur videns, & oblectaretur animo ſuo.
Hic ſtans mirabatur internuncius Mercurius.
Δήομεν ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθου — *odyſſ. ζ.*
αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνη νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών.
ἔνθαδε πατρὸς ἐμοῦ τέμενος, τεθαλυῖά τ' ἀλωὴ,
τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσσόν τε γέγωνε βοήσας.
Inueniemus ſplendidum nemus Palladis, prope viam,

Populorum, [arborum] fons intus fluit, circà autem est pratum:
Ibi patris mei est nemus, & florens hortus,
Tam procul ab vrbe, quam procul quis exaudiri possit clamans.

Nazianz. car. 63. Οὐκ ἀΐεις, καὶ πρόσθε τὸν πατέρ' ὡς ἀπάτησεν,
Ἀνδροφόνοιο φυτοῦ εὔχροος ἀγλαΐη;
Ἤπαφεν, εὐθαλέος τε ἄφαρ βάλεν ἐκ παραδείσου,
Δυσμενέος τε δόλος, παρφασίη τ' ἀλόχου.

Non audis, quod & olim patrem tuum deceperit
Homicidæ arboris pulcricolor species?
Decepit, & bene-virenti statim expulit è paradiso
Hostis dolus, & blanditia vxoris.

Id. car. arc. 7. Οὔτε μιν, οὔτ' ἀνέηκεν ἐλεύθερον, οὔτε τι πάμπαν
Δήσατο. Θεὶς δὲ νόμον τε φύσει, καὶ ἐσθλὰ χαράξας
Ἐν κραδίῃ, χλοάοισιν ἀειθαλέος παραδείσου
Θῆκέ μιν ἀμφιτάλαντον, ὅπῃ ῥέψειε, δοκεύων.

Neque illum dimisit liberum, non, neque item prorsus
Strinxit: sed statuens legem eius naturæ, & bona inscribens
In corde, in viridarijs perenniflorentis paradisi
Posuit illum sui arbitrij, quo inclinaret, obseruans.

Sibyll. l. 1. — τὸν δὴ κέλετ' ἐν παραδείσῳ
ἀμβροσίῳ ναίειν, ὥς οἱ καλὰ ἔργα μεμήλῃ.
— viridaria iussit amœna
Incolere, vt studijs operam nauaret honestis.

Ibid. Αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἐὼν αὐτοῦ ἐριθηλέϊ κήπῳ,
Προσλαλίην ποθέεσκε--
Verùm cùm solus viridantibus esset in hortis,
Colloquium optabat.

Ibid. — κάββαλεν ἔξω Ἀθανάτου χώρου.—
Eiecit extrà immortalem locum. [paradisum)

Aristot. in Heroum epitap. Ὄλβιος, ὦ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως,
Ἐν μακάρων νήσοις γάμβρε Διὸς μεγάλου.
Felix es, ô Menelae, tu immortalis & senij-immunis,
In beatorum insulis gener magni Iouis.

Nazianz. 8. arcan. Δυσσηεὶς ὅτε πρῶτον Ἀδὰμ βάλεν ἐκ παραδείσου,

κλέψας

κλέψας ἀνδροφόνοιο φυτοῦ δηλήμονι καρπῷ.

Quando rabidus [dæmon] primum Adamum eiecit paradiso,
Deceptum homicida arboris noxio fructu.

Ζωὴ δ' οὐρανίη πέλεται παράδεισος ἔμοιγε. Id. 7.

Vita cælestis mihi est paradisus,

Emo. Redimo.

Πρίαμαι, ὠνέομαι.

Τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν, od. α.
πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἐεικοσάβοια δ' ἔδωκεν.

Quam aliquando Laërtes emerat facultatibus suis,
Iam primum pubescentem, & pretium viginti boum dederat.

Ὄφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος. Hesiod. 1. oper.

Ut aliorum emas hereditatem, non tuam alius.

Ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί, Iliad. η.
Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ,
Ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν,
Ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι.—

Inde vinum emebant comati Achiui,
Alij quidem ære, alij autem splendido ferro,
Alij pellibus, alij ipsis bobus, alij mancipijs.

Χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'. ἔστι γὰρ ἔνδον. Iliad. χ.

Æreque auroque redimemus. Sunt enim intus. [habemus domi.]

„ Ὄλβιος, ὃς πάντων κτεάνων ὠνήσατο Χριστόν· Nazianz. car. 16.
„ Καὶ κτέαρ οἶον ἔχει σταυρὸν, ὃν ὕψι φέρει.

„ *Felix, qui cunctis opibus emit Christum:*
„ *Et possessionem vnam habet Crucē, quam altè tollit.*

Τοῦ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ αἶγά τ' ἔδωκα Theocr. idyll. 16.
ὦνον, καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος.

Pro hoc ego portitori Calydonio capram dedi
Precium, & caseum magnum albi lactis.

— εἴ τις ἀποπλοὺς Meleager 7. epigr.
ἔμπορος ὠνεῖσθαι παῖδα θέλοι, προσίτω. *(accedat.*

Si quis abnauigans mercator emere puerum velit,

Nazianz. 45.car. Μάργαρε τιμήει καὶ κύδιμε, σοῦ δ᾽ ἄρ ἔγωγε
κάλλεος ἱμείρων, μέγας ἔμπορος αἴθε γενοίμην,
πάντων δ᾽ ὅσσα μοί ἐστι μέχρις πυμάτοιο χιτῶνος,
ὤνιον ἀντιλάβοιμι φίλον κτέαρ, ὥς κεν ἅπαντας
πλούτῳ νικήσαιμι πεπαμμένος οἷον ἀπ᾽ ἄλλων.
Margarita preciosa & gloriosa, vtinam ego tuæ
Pulcritudinis amans, magnus mercator sim! [vtinam te emam!]
Et pro omnibus, quæ mihi sunt, ad vltimam vsque tunicam,
Venalem sumam hanc caram possessionem, vt omnes
Superem diuitijs, te solam possidens.

Ensis, vide Gladius. *Eo*, vide Vado.

Episcopus. Pontifex.

Ἀρχιερεύς. ποίμνης ἡγεμών. λαοῖο πρόεδρος. σκοπός. ἐπίσκοπος. ἀρχιθόωκος. μέγας ποιμήν. πρώσιον ἄρχος ἱρήων. προστάτης ἐκκλησίας. ἀγὸς ἱερός. ἱερὸς ἡγεμών. θεῖος σημάντωρ. λαοῦ πρόμος ἱερός. πνεύματος δοτήρ.

Nazianz. Αὐτοκασιγνήτη μέγ᾽ ἀμύμονος ἀρχιερῆος Ἀμφιλόχου.
Soror valde eximij Antistitis Amphilochi.

Id. car. 9. Οἱ δέ μοι ἀμφοτέρωθεν ὑφεδριόωντο γεραιοὶ
Ποίμνης ἡγεμόνες, ἔκκριτος ἡλικίη.
Billius. *Presbyteriq; graues sellis vtrimq; sedebant*
Demissis, ætas lecta, ducesq; gregis.

Id.car.11. Ὦ θυσίας πέμποντες ἀναιμάκτους ἱερῆες·
ὦ ψυχῶν ταμίαι μεγακύδεες· ὦ μεγάλοιο
Πλάσμα θεοῦ χείρεσσιν ἐν ὑμετέρῃσι φέροντες·
ὦ θεὸν ἀνθρώποισι μέγ᾽ ἔξοχον εἰς ἓν ἄγοντες.
ὦ κόσμοιο θέμεθλα, βίου φάος, ἕρμα λόγοιο,
Μυστοπόλοι ζωῆς ἀπελευτήτοιο, φαεινῆς,
Χριστοφόροι θώκοισιν ἐνεδρεόωντες ἀρίστοις.
O qui sacrificia offertis incruenta, sacerdotes:
O animarum dispensatores inclyti: ô magni
Opus Dei manibus in vestris ferentes:
O Deum hominibus longè eximium sociantes,

O mundi

O mundi fundamenta, vitæ lux, doctrinæ firmamentū,
Doctores vitæ interminatæ, lucidæ,
Christiferi in thronis sedentes præstantissimis.

— ὁπόσοι λαοῖο πρόεδροι. *Quotquot populi præsides [estis.]* Ibid.

Σκοπὸς & Ἐπίσκοπος etiam antiquis Poëtis vsurpantur pro Præside, Antistite, Magistro.

Sic Pindarus Olymp. 6. vocat Apollinem Δάλου θεοδμήτας σκοπόν. Deli à Deo fabricatæ præsidem.

—Χάριτες Ὀρχομενοῦ Olymp. 14.
παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι.
Charites Orchomeni
Antiquorum Miniarum præsides.

Ἡ δ' ἐπὶ νησάων ἑτέρη σκόπος εὐρειάων Ἧστο.— Callimac. in Delum.
— *Hæc latarum insularum altera præses constituta erat. [sedebat]*

Τῇ καὶ τῇ θύνοντας, ἐπίσκοπος ἔνθα κελεύσῃ. Oppian. 3. de piscat.
Huc & huc currentes, [pueros] quò magister iusserit.

Νικόλεων Νικίης ἀρχιθόωκον ἀγνόν. [ἀείδω] Prodromus.
Nicolaum Niciæ Episcopum sanctum. [cano]

Θεολογίης μέγα κάρτος ἀείσομαι, ἀγνὸν ἱρῆα Idem.
Γρηγόριον, Ῥώμης ποιμένα κυδροτέρης.
Theologiæ magnum decus cantabo, sanctum sacerdotē
Gregorium [Nazianzenum] nouæ Romæ Episcopum.

— πελώσιον εὖχος ἱρήων. *Excellens gloria sacerdotū.* Idem.

Ἦν θύος, ἀρχιερεὺς δέ· θυηπόλος, ἀλλὰ θεός περ. Nazianz. 2. arcan.
Erat sacrificiū, sed & Antistes: sacerdos, sed & Deus.

Μενεῖν, ἕως φανῶσι τῶν σκοπῶν τινές. Id. in iambic. de vita sua.
Expectare, donec aliqui Episcopi appareant. [veniāt]

„ Ὄλβιος, ὃς λαοῖο φέρων κράτος ἐναγέεσσι, Id. car. 16.
„ Καὶ μεγάλαις θυσίαις Χριστὸν ἄγει χθονίοις.
„ *Beatus, qui populi tenens regimen, sanctis*
„ *Et magnis sacrificijs Christum adducit hominibus.*

Θεῖος σημάντωρ. *Magister diuinus.* vide Faber Ferrarius.

— ὁ δ' ἄλκιμος ἄλλον ἐλαύνοι, Id. 11. car.

πολλάκι καὶ τὸν ἄριστον, ἐνιδρώσαντα θρόνοισιν,
γηραιὸν, σάρκεσσι πεπυμένον, οὐρανοφοίτην,
κόσμον ἀτιμάζοντα, θεοῦ μέτα μοῖραν ἔχοντα,
καὶ νέκυν ἐν ζωοῖσι, θυηπόλον ἐσθλὸν ἄνακτος.

Qui autem fortis est, alium expellat,
Sæpe etiam optimum, & qui in throno episcopali sudauerit, [labores multos exantlarit]
Senem, carnis domitorem, in cælis conuersantem,
Mundi contemptorem, partem cum Deo habentem,
Mortuum inter viuos, bonum Domini sacerdotem.

Amara est cõcessio in ambitiosos Episcopatus. Deniq; S. Gregorius Naziã. in carmine de vita sua vocat episcopos, προστάτας ἐκκλησίας, πνεύματος δοτῆρας, σκοποὺς, ἐπισκόπους, προέδρους.

Equito. Equum agito.

Ἵππον ἐλαύνω. νῶτα ἵππων ἐπιβὰς θυνέω. ἱππεύω, καθιππεύω. ἱππάζομαι.

Hesiod. in Scuto. — Χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι
νύσσοντες χηλῇσι· κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήει.
Terram pulsabant celeres equi
Ferientes vngulis: puluis vero illis offundebatur.

Ibid. — τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος
νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. —
Hi rursus ante vrbem dorsis equorum inscensis currebant.

Ibid. Ἡνίοχοι δ' ἔμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους.
Aurigæ autem propè incitarunt pulcriiubas equos.

Ibid. — αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνον ἵκοντο
ἵπποις ὠκυπόδεσσι. — *Statim deinde ad vrbem*
Trachina iuerunt equis celeribus.

Hom. 15. hym. — ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.
Velocium ascensores equorum.

Nonn. 11. Dion. „ Ἵππος ἀελλήεις ἀποσείεται ἡνιοχῆα.
„ *Equus ferox excutit agitatorem.* Aliàs, velox.

Id. 22. Κραιπνὸς ἀερσιλόφοιο καθήμενος ὑψόθεν ἵππου.
Velox alticernico insidens equo. Vel: altè cristato.

Εἰς

Εἰς δρόμον ἡνιόχευε ποδήνεμον ἵππον Ἐρεχθεύς. *Ibid.*
In cursum regebat venti-pedem equum Erechteus.
Ἵππων χαλκοπόδων ἐπιβήτορα Δηριαδῆα. *Id. 27.*
Equorum æripedum insessorem Deriaden. *Dion.*
Καί τις ὀρεσσινόμων Σατύρων ἅτε πῶλον ἐλαύνων, *Id. 28.*
Ποσσὶ διχαζομένοισιν ὑπὲρ ῥάχιν ἧστο λεαίνης. *Dion.*
Et quasi quispiam monticolarum Satyrorum equum agitans,
Pedibus diuisis super dorsum sedebat leana.
Καί τις ὑπὲρ λαπάρην βεβολημένος ἵππος ὀϊστῷ *Ibid.*
Εἰς πέδον ἠκόντιζεν ἀπόσσυτον ἡνιοχῆα.
Οἷος ἀερσιπότητος ἀλήμονι σύνδρομος αὔρῃ
Πήγασος ὠκυπέτης ἀπεσείσατο Βελλεροφόντην.
Et aliquis sub ilia percussus equus sagittâ,
In solum iaculabatur decussum equitem.
Qualis altiuolans vaga auræ comes
Pegasus præpes decussit Bellerophontem.
Ἱπποσύνης ἀκόρητος.— *Equitationis insatiabilis.* *Id. 37.*
Ἀλλὰ σὺ πατρὸς ἄκουε καὶ ἵππια κέρδεα τέχνης. *Nonn. 37. Dion.*
Sed tu patrem audi & equestris solertiam artis.
„Ἀλλὰ μάτην τάδε πάντα καὶ οὐ σθένος, οὐ δρόμος ἵππων, *Ibid.*
„Νικῆσαι δεδάασιν, ὅσον σθένος ἡνιοχῆος.
„*Sed frustra hæc omnia; neq; robur, neq; cursus equorum,*
„*Vincere tantum norunt, quantum vis aurigæ.*
Ἵππους ἔνθα καὶ ἔνθα κατωμαδὸν αἰὲν ἱμάσσων. *Ibid.*
Equos hic & hic in humeris semper flagellans.
Ὡς δ᾽ ὅτε τὶς στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ, *Iliad. ζ.*
Δεσμὸν ἀπορρήξας θείει πεδίοιο κροαίνων.
Vt cùm qui diu stetit equus, hordeo pastus in stabulo,
Vinculis ruptis currit per campum terram feriens.
Ἕκτωρ δ᾽ ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους. *Iliad. θ.*
Hector autem circumagebat pulcri-iubas equos.
Τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους. *Iliad. κ.*
Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ᾽ ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
Huius sanè pulcherrimos equos vidi & maximos.
Candidiores niue [sunt] & cursu ventis pares.

Iliad. ψ. — ὅς ἱπποσύνῃ ἐκέκαστο. *Qui equitandi arte instructus erat.*

Ibid. — ἀφραδέως ἱππάζεαι. — *Inscienter equitas.*

Q. Cal. l. 4. Οἱ δ' ἄφαρ ἐγκονέοντες ἐλαφροπόδων μένος ἵππων
μάστιγον. — *Mox accelerantes, leuipedum vim equorum flagris incitabant.*

Id. l. 8. Ἐμβεβαὼς ἵπποισιν ἑοῦ πατρὸς ἀθανάτοισιν.
Conscensis equis patris sui immortalibus.

Apollon. Argon. α. Κάστορά τ' ὠκυπόδων ὦρσεν δεδαημένον ἵππων.
Castoremq; impulit leui-pedum scientem equorum.

Oppian. 1. de venat. — ἱππελάτης δ'
ἵππων ἰθύνειε κυβερνητῆρα χαλινόν.
Eques autem equorum regat moderatrices habenas.

Ib. lib. 2. — προπάροιθεν ἴῃ καναχήποδος ἵππου.
Eat ante sonipedem equum.

Id. 5. de piscat. Οὔτε τις ἡνιόχῳ πῶλος τόσον ἐν γενύεσσι
μαλθακὸς, ἀγνάμπτοισιν ἐφέσπεται ὧδε χαλινοῖς.
Nec auriga equus aliquis tam in maxillis
Mollis, flexilibus obsequitur sic frenis.

Theognis. Ἀλλ' ἵπποις ἔμβαλλε τανυπτερύγεσσι χαλινούς.
Sed equis inijce velocibus frenum.

Dion. de situ. Καππαδόκαι ναίουσι δαήμονες ἱπποσυνάων.
Cappadoces habitant periti equitationis.

Ibid. — ἀελλοπόδων δρόμος ἵππων.
Alipedum cursus equorum.

L. 4 epigr. Πῶλον ὑπὲρ νίκης, νίκην στεφανηφόρον ἄλλην,
Καί σε μετηνεμίῳ πώλῳ ἐφεζόμενον.
Equum pro victoria, victoriam coroniferam aliam,
Et te praeceleri equo insidentem. [*munus dat*]

Pindar. 5. Pythior. — ἐλάσιππον ἔθνος. *Gens equorum-agitatrix.*

Id. 3. Isth. Ἱπποδρομίᾳ κρατέων. *Equorum-cursu vincens.*

Hom. 3. hym. Γηθόσυνος δ' ἵπποισιν ἀελλοπόδεσσιν ὀχεῖτο.
Laetus autem equis velocissimis vehebatur.

Nonn. 3. Dion. Ὡς δ' ὅτε τις πλήξιππος ἀποπλυσῆρα χαλινοῦ
ξεινὸς ἀνὴρ, ἀδίδακτος, ἀπειθέα πῶλον ἱμάσσων
πυκνὰ μάτην μογέεσκεν. —
Vt cum eques peregrinus, imperitus, respuentem frenos

Inobsequentem

Inobsequentem equum scuticâ verberans,
Sæpe frustra laborauit.
— ἱππασίῃ μεμελημένον ἦτορ ἔχοντες. Cal. l. 4.
Equitationi addictum habentes animum.

Equus. Equa. vide Equito.

Ἵππος. πῶλος. σθένος ἵππειον, vide Currum apparare.

Οὐ γὰρ ἄτερ μάστιγος ἰθύνεται ἵππος ἀγήνωρ. Incert.
Nec enim sine verbere regitur equus generosus. 4. epigr.
— ἀκαμαντοπόδων *Pedibus-infatigabilium* Pindar.
ἵππων ἄωτον. *Equorum florem.* 3. olymp.
Πῶλος ἀελλοδρόμος. *Equus celerrimus.* Bacchylides.
— ἵππος ὡς δυσήνιος. *Vt equus contumax. [freno rebellis]* Nazianz. 21. iamb.
--ἧχι ἑκάστῳ Ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο. Hom. Il. γ.
Vbi cuique equi celerrimi & varia arma erant.

Eustathius: Ἀερσίποδες] οἱ λίαν ταχεῖς καὶ ὠκύποδες ἢ ἀελλόποδες ἢ, ὡς εἰπεῖν, κουφόποδες· ἐκ τοῦ ἀείρω, ἀέρσω· ἀείρεσθαι δέ ἐστι τὸ εἰς ἀέρα κουφίζεσθαι. ἀφ' οὗ καὶ ἀερσιπότητος ἀράχνης παρὰ Ἡσιόδῳ.

— ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους. *Inhibere equos currum trahentes.* Hesiod.
Θεσσαλικῆς ἀκίχητος ὑπὲρ ῥάχιν ἥμενος ἵππου. Nonn. 11. Dion.
Equæ Thessalicæ dorso insidens inassequendus. [celerrimus]

Eremita. Solitarius.

Οὐρεσίφοιτος. ὀρεσίτροφος. ἐρημάδος ἀστὸς ἐρίπνης. φιλέρημος. οἰοπόλος. ἐρημονόμος. οἰόβιος. ἐρημοφιλὴς καὶ ἀγείτων. 4. epigr. οὐρεσίοικος. 6. epigr.

Ἔσκε τις οὐρεσίφοιτος, ἐρημάδος ἀστὸς ἐρίπνης. Nonn. c. 1. in Ioann.
Erat quidam monticola, desertæ rupis habitator.
Ἀλλὰ βίον προβέβουλε λιπόπτολιν.— Id. 13. Dion.
Sed vitam prætulit vrbe carentem.
Καί τις ἐνὶ ξυλόχοις ὀρεσίτροφος ἤνθεεν ἀνήρ. Id. 15. Dion.

Et vir quidam in montibus nutritus florebat in siluis.

Hom. Il. ζ. — πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.

Viam hominum fugiens.

Orph. in hymn. Ἁβροκόμη, φιλέρημε, βρύων ᾠδαῖσι ποθειναῖς.

Pulcri-come, deserti-amãs, scatẽs cãtibus amabili-(bus.

— οἰόβιοι δ'

Nazianz. Ζώουσιν, καθαροῖο θεοῦ καθαροὶ θεράποντες.

Solitarij viuunt, puri Dei puri famuli.

Idem. „ Ὄλβιος, ὅς τις ἔρημον ἔχει βίον, οὐδ' ἐπίμικτον

„ Τοῖς χαμαὶ ἐρχομένοις, ἀλλ' ἐθέωσε νόον.

„ *Felix, qui solitariam viuit vitam, neq; permistam*

„ *Humi degentibus, sed mentem in Deum transfert.*

Idem. „ — ἀκτεάνων αἰπὺς βίος οὐρεσιφοίτων·

„ Ἀλλὰ τύφος καὶ τοὺς πολλάκι θῆκε κάτω.

Οὐ γὰρ ἑὴν ἀρετὴν ἄλλοις μετρέοντες ἀρίστοις

Ἄκελτον ἐν κραδίῃ ὕψος ἔχουσιν ὅτι,

Πολλάκι καὶ ζείοντι νόῳ πώλοισιν ὁμοῖα

Θερμοτέροις, νύσσης τῆλε φέρουσι πόδα.

Pauperum eremitarum sublimis vita est:

Sed illos quoq; sæpe superbia prostrauit.

Virtutẽ enim suam cum alijs optimis non cõparantes,

Dum in corde altitudinem habent immodicam,

Sæpe animo feruente, similiter equis

Feruidioribus procul à metà tulerunt pedem. [*modum excesserunt*]

Nazianz. 47. car. Καὶ πολίων φεύγουσιν ὁμήγυριν, οὐρανίης δὲ

Στέργουσιν σοφίης σύζυγον ἀτρεμίην.

Vrbium defugiunt cœtum, cœlestis verò

Sapientiæ germanam quietem amant.

Apollon. Argon. δ. Οἰοπόλοι δ' εἰμὲν, χθόνιαι θεαὶ, αὐδήεσσαι,

Solitariæ sumus, terrestres deæ, celebres.

Ibid. Ἵλατ' ἐρημονόμοι κυδραὶ θεαί. —

Propitiæ estote ô eremicolæ venerabiles deæ.

Oppian. 1. de pisc. — ὁ δ' ἔρχεται οἶος ἀπ' ἄλλων,

μουνάδον ὁρμηθείς· πρόωσι δὲ δίζυγες ἄλλοι.

Ille incedit solus seorsum ab alijs,

Solitariè vadens: alij autem eunt bini.

Οὐδὲ γὰρ οἰοβίοισι μόνον φθόνος.—Nec enim solitarijs tantùm inuidia est. Nazianz. 46. car.

Ὀρειοχαρής. Montibus-gaudens. L.4. epigr.

Eremus. Solitudo.

Ἐρημαίη. χῶρος οἰοπόλος. χῶρος ἐρήμου. χώρη ἐρημαίη. θηροκόμος ἔρημος. πανέρημα. γαῖα ἐρήμη. ἐρημοσύνη.

Βῆ ῥ' ἐς ἐρημαίην κλωπήϊος ἠΰτε τις φώρ. Apollon. Argon. γ.
Iuit in solitudinem vt clandestinus fur.

Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ. Loco in solitario. Iliad. ρ.

— ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν. In montibus desertis. Iliad. ω.

— ἴδε χῶρον, ὅτις πάτου ἔκτοθεν ἦεν Apollon. Argon. γ.
Ἀνθρώπων, καθαρῇσιν ὑπόδιος εἰαμενῇσιν.
Vidit locum, qui extra viam hominum erat puris amœnus viretis.

Eustathius ad Iliad. Δ. Εἰαμενὴ] ὑγρὸς, καὶ βοτανώδης τόπος, παρὰ τὸ ἕω, τὸ ἀναδίδωμι. ὅπου συχνὴ ἀναδίδοται πόα. ἢ καὶ ἄλλως ὁ ὑγρὸς, παρὰ τὸ ῥέω, ἵνα ἡ ῥειαμενή. vide ibi plura.

Πλαζομένους ἀνὰ χῶρον ἀπείριτον, αὖον, ἐρήμου. Apollin. Psal. 106.
Errantes per locum immensum, aridum, eremi.

Βυσσόθι δ' ἡγεμόνευσεν ἐρημαίῃ ἅτε χώρῃ. Id. Ps. 105.
In profundo deduxit, [eos] sicut in deserto loco.

Θηροκόμου δονέουσα θεοῦ διὰ γῆρυς ἐρήμου. Id. Ps. 28.
ἀγροτέρης πανέρημα Κάδης θεὸς ἀμφελελίζοι.
Feras-alentem eremum concutiens Dei vox,
Agrestis deserta Cades Deus commouebit.

— ἐρήμης ἄνθεα γαίης. Deserta flores terræ. Dion. de situ

— θηροβότου πρέμνον ἐρημοσύνης. Callimach. epigr.
Feras-pascentis caudex solitudinis.

Οὔτε χαράσσει	Neq; signat [oram illam]	Synesius hym. 3.
Ἴχνος ἀνθρώπων	Vestigium hominum	
Ἀστυμερίμνων.	Vrbana curantium.	

Ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἑταίρων. Theocr. idyll. 22.
Ambo in solitudine vagabantur, aberrantes à socijs.

— κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι, odyss. λ.

Χερσὶν

Χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγές.
Occidit in desertis montibus [*feras*]
Sibyll. l. 1. *Habens in manibus clauam aream, semper infracta.*
— ἐρημαίης διὰ χώρης. *Per desertum locum*
Ibid. — καὶ ἐρημαίῳ ἐνὶ χώρῳ. *Atque in deserto loco.*
Pindar. 4. Pyth. Νώτων ὑπὲρ γαίας ἐρήμων. *Super deserta terra dorsa.*
.i. super desertam terram.
Sibyll. l. 5. Ἀλλὰ μενεῖς πανέρημος. — *Sed manebis deserta* [*non habitata*]

Vtra præstet vita, cœnobij, an eremi, vide carmen D. Gregorij Nazianzeni 46.

Nazianz. 1. car. Ὡς ὄφελον κρημνοῖσι, καὶ οὔρεσι, καὶ σκοπέλοισι,
κρύψαι τῶνδε πάροιθεν ἐμὸν δέμας, ἤ κεν ἅπαντα
τόνδε βίον, βιότου τε φυγών, σαρκός τε μερίμνας,
Χριστὸν ὅλον φορέεσκον ἐνὶ φρεσὶν, οἶος ἀπ' ἄλλων
ναιετάων, οἴῳ τε θεῷ νόον ἁγνὸν ἀείρων.
O vtinam praruptis locis, & montibus, & scopulis,
Abscondissem antehac corpus meum! Sane quidẽ totã
Hanc vitam, & vita, carnisq; curas elapsus,
Totum Christum ferrem in animo, solitarius ab alijs
Habitans, atque ad solum Deum mentem purã erigẽs.
Id. 3. car. Οὐ θηρσὶ ναίουσιν ὁμέστιοι ὠμοβόροισιν,
ὥς κεν ὑπὲκ κακότητος, χοὸς καὶ δεσμὰ φύγωσιν;
Nonne vnà cum feris crudiuoris habitant,
Vt peccatum & carnis vincula euadant?
Id. car. 4. Αὐτὰρ ἐγὼ τέθνηκα βίῳ· βαιὸν δ' ἐπὶ γαίης
Ἄσθμα φέρω· φεύγω δ' ἄστεα καὶ μέροπας,
Θήρεσι καὶ σκοπέλοισιν ὁμιλῶν, οἶος ἀπ' ἄλλων
Ναιετάω λυπρὴν ῥωγάδα, καὶ σχεδίην,
Οἰοχίτων, ἀπέδιλος, ἀνέστιος, ἐλπίδι μούνῃ
Ζώων, καὶ λώβη πᾶσι πέλω χθονίοις.
At ego vita mortuus sum, & pusillum in terra
Spiro, fugioq; vrbes, & homines,
Cum feris & scopulis versans, solus seorsum ab alijs
Incolo petram asperam, & rude domicilium,
Vnica veste cõtentus, nudus pedibus, sine domo, solâ spe
Viuens, & omnibus hominibus sum contemptui.

Ἤθελον

Ἤθελον ἠὲ πέλεια τανύπτερος, ἠὲ χελιδὼν
ἔμμεναι, ὥς κε φύγοιμι βροτῶν βίον, ἤ τιν' ἔρημον
ναιετάειν θήρεσσιν ὁμέστιος. οἱ γὰρ ἔασι
πιστότεροι μερόπων· καὶ ἠμάτιον βίον ἕλκειν
νηπενθῆ, νήποινον, ἀκηδέα· ἓν τόδ' ἄθηρον
μοῦνον ἔχειν, θεότητος ἴδριν νόον, οὐρανοφοίτην. — Id. car. 6.

Velim aut columba esse pennigera, aut hirundo,
Ut effugere possim hominum vitam, aut eremũ aliquã
Inhabitare bestijs cõtubernalis, (Hi enim [eremitæ] sunt fidelissimi hominum) & in diem viuere,
Sine luctu, sine pœnà, sine curis. Unicum tamen non ferinum
Habere velim, animũ deitatis gnarũ, in cœlis versãtẽ.

Erro. Vagor.

Πλάζομαι. ἐπιπλάζομαι. ἀποπλάζομαι. ἀλάομαι. ἐπαλάομαι. ἀλάλημαι. ἀμφαλάλημαι.

— Ἀλλὰ πῇ ἄλλῃ Πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους. — — Hom. od. γ
Sed alio quopiam errat inter homines.

Ἤ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε, — Ibid.
οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοίγ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
An aliquod ob negocium, an vero temerè erratis,
Sicut piratæ per mare, qui vagantur
Animas periculo obijcientes, malum alienigenis inferentes?

Καὶ σὺ φίλος μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο. — Ibid.
Et tu amice ne diu procul ab ædibus vageris.

— πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθείς. — od. δ.
Multa passus & multis erroribus iactatus.

— αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλῃ Χώρου ἄϊδρις ἐών. — — Hesiod. in Scuto.
Ipse alio aberrabit loci ignarus.

Πόντον ἐπιπλαγχθείς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος. — Hom. od. θ.
Ponto pererrato, corpore immortalibus similis. [Ulysses]

Καὶ νῦν ξεῖνος ἔρημος ἐπ' ἀλλοτρίης ἀλάλημαι, — Nazianz.
ἕλκων ζωήν τε λυπρὴν καὶ γῆρας ἀφαυρόν. — 8. car.

ἄθρονος

ἄθρονος, ἀπολίεθρος, ἄπαις τηκέεσι μεμηλώς,
ζώων ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἀειπλανέεσι πόδεσι.
Et nunc extraneus, solitarius in alienâ erro, [terra]
Trahens vitam exilem & senium debile,
Sine throno, sine vrbe, sine liberis, liberorum curam habens,
Viuens in diem perennibus agis pedibus.

Dionysius de situ. Δυσμενέων τοι παῖδες ἐλιαζόμενοι περὶ πόντον
κείνοις ἀντιάσειαν ἀλώμενοι. *Hostes alto iactati*
Illis errantes occurrant. [cetis immanibus]

Formula est loquendi Poëtis vsitata & familiaris, cùm de re horrendâ & exitiali (qualia sunt cete in mari, leænæ aut pardi in terrâ) dicitur: Illis occurrant inimici meî .i. sunt animalia immanissima.

Oppian. 3. de venat. Πάντη μαινόμενος καὶ ἀμήχανος ἀμφαλάληται.
Furens & attonitus passim oberrat.

odyss. θ. Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ὅππῃ ἀπεπλάγχθης, καὶ ἅς τινας ἵκεο χώρας;
Verum age dic mihi istud, & verè narra,
Quónam errasti, & quæ adijsti loca?

od. λ. Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἁμῆς
γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ὀϊζύν.
Nondum enim accessi prope Achaiam, nondum meam
Terram ingressus sum: sed semper ærumnam patiens (erro.

od. μ. „ Πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἐστὶ κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
„ Ἀλλ' ἕνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
„ Ἀνέρες, ὅν κεν ἵκηται ἄλη, καὶ πῆμα, καὶ ἄλγος.
„ *Errore nihil est hominibus deterius.*
Sed perniciosi ventris causa acerbos dolores sustinent
Homines, quoscunque error, & ærumna, & dolor inuaserit.

Eucharistia.

Eucharistia.

Θαλίη ζείδωρος. ἄρτος θεσπέσιος. ἀείζωος τράπεζα. εἰλαπίνη ἀειζώοιο τραπέζης. αἰθέρος ἄφθιτον εἶδαρ. ἄρτος οὐρανόθεν καταβαίνων. αἰθέρος ἄρτος ἐτήτυμος. ζωῆς ἄφθιτος ἄρτος. πώματος ἀχράντοιο δέπας. ἀθανάτη τράπεζα. ἄρτος οὐράνιος. βρώμη ψυχοτρόφος. ἐπουρανίη ἐδωδή. μύστις ἐδωδή. φερέζωος ἄρτος. θῦμα ἀναίμακτον. Hostia incruenta. Synesius hymn. 3. ἀγγελικὴ θαλίη. ἔνθεος ἄρτος, vide Exeo.

— Μινυνθαδίης ἀπὸ φορβῆς, *Noun. c. 6. in Ioann.*
εἰς θαλίην ζείδωρον ἀλήμονας ἀνέρας ἕλκει.

A temporali cibo, ad conuiuium vinificum peccatores trahit.

— πόθος δέ τις ὑμέας ἕλκει (*norum.* *Ibid.*
Ἄρτων θεσπεσίων. — *Desideriū vos trahit panū diui-*
— καὶ ἀνύσατε μᾶλλον ἐκείνην
εἰλαπίνην, μίμνουσαν ἀειζώοιο τραπέζης.
Et perficite magis illum cibum manentem perennivina mensæ.

Αἰθέρος ἄφθιτον εἶδαρ. — *Cæli incorruptam escam.*
Οὗτος γὰρ πέλεν ἄρτος, ὃς οὐρανόθεν καταβαίνων,
ζωὴν πᾶσι μέλουσαν ὅλῳ δωρήσατο κόσμῳ.
Hic enim est panis, qui cælitus descendens,
Vitam omnibus caram toti largitus est mundo.
Αἰθέρος ἄρτον ὄπασσον ἐτήτυμον εἰλαπινάζειν.
Cæli panem prabe verum ad comedendum.
Ζωῆς ἄφθιτος ἄρτος ἐγὼ πέλω. — *Vitæ incorruptus panis ego sum.* *Ibid.*
Πώματος ἀχράντοιο δέπας χείρεσσι κομίσσω. *Apollin. Psal. 115.*
Potus sancti calicem manibus accipiam.
Ἀθανάτην μοι ἄναξ παρεθήκαο σεῖο τράπεζαν. *Id. Ps. 22.*
Immortalem mihi, ô rex, apposuisti tuam mensam.
Ἄρτου δ' οὐρανίου σφέτερον ἐμπλήσατο θυμόν. *Id. Ps. 104.*
Pane cælesti vestrum impleuit animum.
Ὅς τις ἐπουρανίης αἰὲν ἀκόρεστος ἐδωδῆς. *Nazianz. car. 16.*
Quisquis cælestis semper insatiabilis cibi,

Οὐδὲ

Id. car. 63. Οὐδὲ χέρες φρίσσουσιν, ἐπὴν ἐς μύστιν ἐδωδὴν
Τείνεις, αἷς σὺ γράφεις πένθιμον ἀγλαΐην;
Nec manus horrent, quum eas ad mysticam escam
Extendis, quibus tu pingis luctificam pulcritudinem?

Apollin. Psal. 77. Ἄρτον ἐπουράνιον φαγέειν προΐαλλε βροτοῖσιν.
Panem cælestem comedendum misit hominibus.

Id. ibid. Ἀγγελικὴν θαλίην μεροπηΐδι δῶκε γενέθλῃ.
Angelicum epulum humano dedit generi.

Ibid. Εἰνοδίην σφίσι δαῖτα θεὸς δωρήσατο πολλήν.
Deus multa cibaria dedit eis in via.
,, Cibaria misit eis in abundantia.

S. Damascenus in hymno.

Καὶ τὰς ἁμαρτίας πάσας	*Omnesq; Christe noxas,*
ἄφες μοι θεὲ τῶν ὅλων.	*Mihi remitte, quæso,*
ἵνα καθαρᾷ καρδίᾳ,	*Vt corde labe puro,*
περιτρόμῳ διανοίᾳ,	*Et mente cum tremente,*
καὶ ψυχῇ συντετριμμένῃ	*Fractaq; vi doloris,*
τῶν ἀχράντων σου μετάσχω,	*Sumam sacram synaxin,*
καὶ πανάγνων μυστηρίων,	*Mysteriumue sanctum,*
οἷς ζωοῦται καὶ θεοῦται,	*Quo viuit, & Deus fit,*
πᾶς ὁ πίνων τε καὶ τρώγων,	*Quicunq; corde puro*
ἐξ εἰλικρινοῦς καρδίας.	*Manducat id, bibitq;*

Examino. Examen conscientiæ.

Ἐξετάζω. κρίνω. σταθμάομαι. ἐρευνάω, vide Anima.

Pythagoras. Μηδ᾽ ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ᾽ ὄμμασι προσδέξασθαι,
Πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρὶς ἕκαστον ἐπελθεῖν·
Πῇ παρέβην; τί δ᾽ ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;
Ἀρξάμενος δ᾽ ἀπὸ πρώτου, ἐπέξιθι καὶ μετέπειτα,
δειλὰ μὲν ἐκπρήξας ἐπιπλήσσεο, χρηστὰ δὲ, τέρπου.
Ταῦτα πόνει, ταῦτ᾽ ἐκμελέτα. τούτων χρὴ ἐρᾶν σε.
Ταῦτά σε τῆς θείης ἀρετῆς εἰς ἴχνια θήσει.
Neque somnum mollibus in oculis admittas
Priusquã diurnorum factorum singula ter percurras.
Quo transii? quid feci? quid, quod me deceret, omisi?
Orsus à primo, prosequere & deinceps.
Mala quidem si feceris, te increpa: sin bona, gaude.
Hæc fac, hæc meditare, hæc te oportet amare:

Hæc

Hac te diuinæ virtutis in vestigia ducent.

Ἐξετάσαι τε φίλους, ὅντιν' ἔχουσι νόον. Theognis.

Examinareq; amicos, quemnam habeant animum.

Κελτοὶ μὲν κρίνουσι γόνον Ῥήνοιο ῥεέθροις· Nazianz. car. 63.
Καὶ χρυσοῦ καθαροῦ ἄνθρακες εἰσὶ κρίσις.
Σὸν δὲ σαόφρονα θυμὸν ἀκαλλέϊ κάλλεϊ μορφῆς
Σταθμῶμ'. ἀσβολόεις μή σε γράφοι Βελίας.

Celtæ quidem explorant sobolem, Rheni fluuio,
Et carbones, auri puri, sunt iudicium, [aurum igni probatur]
Tuum autem castum animum, ex inornata pulcritudine formæ
Examino. Fuliginosus ne te depingat Belial.

„ Σαυτὸν ἀρίθμησον πρότερον, καὶ γνῶθι σεαυτὸν, Pallada 2. epigr.
„ Καὶ τότ' ἀριθμήσεις γαῖαν ἀπειρεσίην.
„ Εἰ δ' ὀλίγον πηλὸν τοῦ σώματος οὐ καταριθμεῖς,
„ Πῶς δύνασαι γνῶναι τῶν ἀμέτρων τὰ μέτρα.

„ *Teipsum metire prius, & nosce teipsum,*
„ *Et tunc metieris terram immensam.*
„ *Sin exiguum lutum corporis non metiris,*
„ *Quomodo potes cognoscere immensorum mensuras?*

Exaudio preces, Vide Preces.
Excello, vide Antecello.

Excipio. Recipio. Hospitalitas.

Ξενίζω. κομέω. κομίζομαι. κομίζω. φιλέω. γεραίρω. δέχομαι. ὑποδέχομαι. ἀμφαγαπάζω. ἐπιξενόω.

„ Χαῖρε ξεῖνε· παρ' ἄμμι φιλήσεαι· αὐτὰρ ἔπειτα Hom. od. α.
„ Δείπνου πασσάμενος μυθήσεαι, ὅττεό σε χρή.

„ *Salue hospes. Apud nos excipieris: ac postea*
Cibo refectus loquêris, quæ opus est. [cuius egeas]

— ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται Id. od. γ.
ξείνους ξενίζειν, ὅς τίς κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται.

Deinde pueri in ædibus relinquantur
Ad hospites excipiendos, quisquis domum meã venerit.

Ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει. Ibid.

„ Τὸν

„ Τὸν νῦν χρὴ κομέειν. Πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
„ Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε. Δόσις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε.
„ Ἀλλὰ δότ' ἀμφίπολοι ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τε.
„ *At hic miser errans huc venit:*
„ *Eum nunc oportet tractare. A Ioue enim sunt omnes*
„ *Peregrini & pauperes. Donum autem vel exiguum, gratum est.*

Ibid. „ *Agite ancillæ, date hospiti cibum & potum.*

Ἦ τινά που πλαγχθέντα κομίσατο ἧς ἀπὸ νηός,
ἀνδρῶν τηλεδαπῶν; ἐπεὶ οὔ τινες ἐγγύθεν εἰσίν.
An quempiam hominum peregrinorum à sua naui errantem excepit? Nam nulli vicini sunt.

Nonn. in Ioann. Ἐγγὺς ἔην ἰδίων, ἴδιοι δέ μιν ἄφρονι λύσσῃ,
ὡς ξένον οὐκ ἐδέχαιρον. — *Apud suos erat, & sui eum amenti rabie, tanquam extraneum, non receperunt.*
„ In propria venit, & sui eum non receperunt.

Nonn. in Ioann. Ἀλλὰ νόῳ χαίροντι δεδέξομαι. — *Sed animo gaudenti suscipiam.*

Ibid. Οἵους πιστοτάτους καὶ ἀμεμφέας ἄνδρας ἐδέγμην.
Quos fidelissimos & optimos viros suscepi.

Hom. od. η. — ἥ με λαβοῦσα
ἐνδυκέως ἐφίλει τε, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
θήσειν ἀθάνατον, καὶ ἀγήραον, ἤματα πάντα.
Hæc me susceptum diligenter tractabat atque alebat, dicebatque se redditurum me perpetuo immortalem & senij immunem.

Id. od. θ. „ Ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ', ἱκέτης τε τέτυκται
„ Ἀνέρι, ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιψαύει πραπίδεσσι.
„ *Fratris loco est peregrinus & supplex*
„ *Homini, qui vel paululum attingit prudentiæ.*

od. κ. Μῆνα δὲ πάντα φίλει με, καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα.
Toto mense me amicè tractabat, & singula interrogabat.

od. ι. — εἴ τι πόροις ξεινήιον, ἠὲ καὶ ἄλλως
δοίης δωτίνην, ἥ τε ξείνων θέμις ἐστίν.
Si quod præbeas hospitale munus. vel etiam insuper
Des donum, quod ius est hospitum.

Ibid. Ἀλλ' ἄγε, δεῦρ' Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω.

Sed

Sed age, huc ades ô Vlysse, vt tibi hospitalia dona appo-
Ἡ δ᾽ ἄρ δεξαμένη φιλέει, καὶ ἕκαστα μεταλλᾷ. (*na.* od. ξ.
Hæc autē benignè excipiēs tractat, & singula sciscita-
Ἔνθα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσατο Φείδων (*tur.* Ibid.
ἥρως ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν,
αἴθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,
χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ᾽ ἵκετο δώματα πατρός.
Ibi me excepit Thesprotorum rex Phidon
Heros gratis. Eius enim carus filius me aggressus
Frigore & labore confectum duxit domum,
Manu subleuans, donec venit ad ædes patris.
—— κεῖνος γὰρ ἔφασκεν Ibid.
ξεινίσαι ἠδὲ φιλῆσαι ἰόντ᾽ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ipse enim dicebat se excepisse, & tractasse euntem in terram patriam.
Ἤλυθ᾽ ἐμὸν πρὸς σταθμόν· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον. Ibid.
Venit ad meam casam: ego autē eū amice tractabā.
Δεξάμενος δέ μ᾽ ἐκεῖνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν od. ε.
ἐνδυκέως ἐφίλει, ὡσεί τε πατὴρ ἑὸν υἱὸν
ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν, ὣς ἐμ᾽ ἐκεῖνος
ἐνδυκέως ἐκόμιζε σὺν υἱάσι κυδαλίμοισι.
Exceptum autem me ipse in altis ædibus
Accuratè tractabat, sicut pater suum filium
Venientem longo post tempore aliunde, sic me ille
Accuratè tractabat cum filijs inclytis.
Ἄλλοι μὲν κτεάτεσσι τεοῖς ἔπι τέρψιν ἔχουσι, Nazianz.
ξεῖνοί θ᾽, ἡμεδαποί τε, θεουδέες, ἀφραδέοντες.
ξυνὸς γὰρ πάντεσσι λιμὴν χατέουσι τέτυκται
σὸς δόμος. ἡ δὲ τράπεζα καὶ ἄλσεος Ἀλκινόοιο
τερπνοτέρη, πλήθουσα φίλοις, πλήθουσα δ᾽ ἐδωδῆς.
Alij quidem è diuitijs tuis voluptatem capiunt,
Hospitesq́; indigenæq́; pij, insipientes.
Communis enim portus omnibus indigentibus est
Domus tua. Mensa verò est horto Alcinoi
Iucundior, plena amicis, plena cibis.
—— τῷ μή τι φιλοξενίην ἀγόρευε. Apollon.
Ideo ne hospitalitatem commemora. Argon. γ.

Oppian. 1. de piscat. Ἡ δ' ἢ φιλοφροσύνῃσιν ἀνίσχεται, ἀμφί τε παισὶ
Στρωφᾶται γανόωσα, καὶ ἔξοχα καγχαλόωσα.
Illa vero beneuolè suscipit, circumq; liberos
Versatur lætans, & admodum exultans.

Id 4. de piscat. — περικαγχαλόωντες
Πολλῇ γηθοσύνῃ τε, φιλοφροσύνῃ τε δέχονται.
Circumsultantes multo cum gaudio & beneuolentia excipiunt.

Phocylides „ Καλὸν ξενίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις,
„ Ἢ πλείσταις δολίαισι βραδυνούσαις παρὰ καιρόν.
„ *Melius est excipere cito tenuibus mensis,*
„ *Quàm pluribus dolosis tardantibus intempestiuè.*

Dionysius de situ. Ἀνέρες, οἷς μήτ' αὐτὸς ἐγὼ, μήθ' ὅς τις ἑταῖρος,
ἐμπελάσαι· μάλα γάρ τε κακοξεινώτεροι ἄλλων.
Viri quibus neq; ego ipse, neq; quisquis est mihi sodalis,
Appropinquet. Longè enim sunt inhospitalissimi.

Moschus 2. idyll. Ἀσπασίως ὑπέδεκτο, καὶ ὡς σφετέρην ἴδε παῖδα.
Amanter excepit, & vt suam aspexit filiam.

L. 4. epigr. „ Ἀστὸς ἐμοὶ καὶ ξεῖνος ἀεὶ φίλος. οὐ γὰρ ἐρευνᾶν,
„ Τίς; πόθεν; ἠὲ τίνων; ἐστὶ φιλοξενίης.
„ *Ciuis mihi & extraneus semper carus. Nec enim inquirere*
„ *Quis, vnde, aut quorum parẽtum, est hospitalitatis.*

Apollin. Psal. 72. „ Καὶ σὺ ἐϋκλείῃ με κομίσσαο κυδιανείρῃ.
„ *Et cum gloria suscepisti me.* [*honorificà*]

Iliad. ζ. Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐϋκτιμένῃ ἐν Ἀρίσβῃ
ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι.
Πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων.
Axylum Teuthranidẽ occidit voce-insignis Diomedes,
Qui [*Axilus*] *habitabat in bene-ædificata Arisbe*
Diues opum, & carus erat hominibus.
Omnes enim excipiebat hospitio, propter viam habitans.

odyss. φ. Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ξίφος ὀξὺ καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν
ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος· οὐδὲ τραπέζῃ
γνώτην ἀλλήλων. — *Ei Vlysses acutũ ensem & validã hastam*

hastam dedit, initium accuratæ hospitalitatis: sed mensa non cognouerunt se inuicem.

Nota initium hospitalitatis esse dona mutua, finem verò ac perfectionem, mensæ & tecti communionem.

„ Τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἤματα πάντα — Id. od. ο.
„ Ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότητα παράσχῃ.
„ *Illius enim & hospes semper recordatur*
„ *Viri hospitalis, qui amicitiam exhibeat.*
„ Τηλέμαχ' οὔτι σ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω — Ibid.
„ Ἱέμενον νόστοιο, νεμεσσῶμαι δὲ καὶ ἄλλῳ
„ Ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν,
„ Ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
„ *Telemache, nequaquam ego te multo tempore hic detinebo*
„ *Cupidum reditus. Indignor & alij*
„ *Viro hospitali, qui supra modum amet,*
„ *Et supra modum oderit. Meliora enim sunt moderata omnia.*
„ Ἶσόν τοι κακόν ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι — Ibid.
„ Ξεῖνον ἐποτρύνῃ, καὶ ὅς τ' ἐσσύμενον κατερύκῃ.
„ *Æquale malum est, seu quis nolentem redire*
„ *Hospitem vrgeat, seu festinantem detineat.*
„ Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
„ *Oportet hospitem præsentem amicè tractare, volentem verò dimittere.*

— φιλόξενον ἔργον. *Hospitale opus.* [*hospitalitas*] — Pindar. 2. Isthm.

— Μαρίη δὲ φατίζετο κείνη, — Nonn. 11. in Ioann.
Χριστοῦ καλλιέθειρα θεηδόκος, ἣ πόδας αὐτοῦ
Ἀμφοτέρους ἤλειψε μύρου θυόεντος ἐέρσῃ
Καὶ πλοκάμοις ἀπέμαξε. —
Maria appellabatur illa,
Christi pulcricoma hospita, quæ pedes eius
Ambos, vnguenti odoriferi rore vnxit, & capillis tersit.

Ἠδ' ὡς Λημνιάδεσσιν ἐπεξείνωντο γυναιξίν. — Apollon. in Argon.
Et quomodo à Lemniensibus feminis excepti fuerant.

Nazianz. 47. car. Πρῶτα μὲν ἀμμενέως μὲν ἑοῖς τίουσι δόμοισιν,
Ἀμφαγαπαζόμενοι πᾶσι τύποις φιλίοις.
Καὶ ψυχὰς θείοισι λόγοις, οὓς πνεῦμ' ἐχάραξεν,
Ὑψοῦσιν, φαεινὴν δαῖτα χαριζόμενοι.
Primo quidē eum beneuole suis excipiunt ædibus,
Omnibus amicitiæ officijs prosequentes,
Et animas diuinis eloquijs, quæ Spiritus impressit,
Sustollunt, splendidam escam suppeditantes.

Excæco. vide Cœcus. Cœcitas.

Ἀλαόω. ἐξαλαόω. ἐκτυφλόω. ὀφθαλμῶν ἀμείρω. βλεφάρων ἀπαμείρω. τυφλὸν τίθημι. ἁμαρτάνω ὀπωπῆς, vide Prædico. ἐξαιρέομαι ὀφθαλμῶν γλυκερὸν φάος. φέγγος ἐκ βλεφάρων σβέννυμι. ἀλαῶπα τίθημι, vide Cœcus.

Eratosthenes l. 3. epigr. Σὸν δ' ἢ πόσιν γενέτην τε κακαῖς ἀλάωσεν ἀνίαις,
Οἷς πλέον ἠελίου λάμπες Ἀναστασίη.
Tuum autem maritum & patrem malis doloribus excæcauit.[mors tua]
Quibus magis quàm sol splendebas, ô Anastasia.

Orpheus in Argon. Δοιοὺς ἐξαλάωσε γόνους.— *Binos excæcauit liberos.*

Ibid. —— Φινεῖ δ' ἄρα ὤπασαν ἄτην
ἀργαλέοιο κότου, φωτὸς δ' ἀπενόσφισαν αὐγάς.
Phineo autem dederunt infortunium grauis iræ, & lucis priuarunt fulgore .i. excæcarunt.

Hom. od. α. — ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν. *Quem oculo priuauit.*

Nonn. in Ioann. Ὀφθαλμοὺς ἀλάωσεν ἐμῶν ἐπιμάρτυρας ἔργων.
Oculos meorum testes operum excæcauit.

Hom. od. θ. Τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε·
Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
Illum eximiè Musa amauit [Demodocum] deditque illi bonum & malum.
Oculis quidem priuauit, dedit verò suauem cantum.

Id. od. ι. — αἴ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτύν,
φάσθαι Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,

Si

Si quis te mortalium hominum de indecenti cæcitate oculi interroget,
Dic Vlyssem vrbium-expugnatorem excæcasse.

Τίς σε φίλων βλεφάρων ἀπαμέρσατο ἄλκιμε Σάμψων; Prodromus.
Quis te caris palpebris [oculis] priuauit ô robuste Sampson?

Αἰνομανῆ Λυκόοργον ἐθήκατο τυφλὸν ἀλήτην, Nonn. 21. Dion.
ἄστεος ἀγνώστοιο παλινδίνητον ὁδίτην,
πομπὸν ἀναγκαίης διζήμενον ἀτραπίτοιο,
πολλάκις αὐτοκέλευθα περιπταίοντα πεδίλοις.
Immane-furentem Lycurgum reddidit cæcū errone̅,
Vrbis ignotæ assiduum viatorem,
Ducem necessariæ viæ quærentem,
Sæpe in ijsdem vijs offensantem pedibus.

Ἐκ δ᾽ ἕλετ᾽ ὀφθαλμῶν γλυκερὸν φάος· οὐδὲ γάνυσθαι Apollon. Argon. β.
εἴα ἀπειρεσίοισιν ὀνείασιν. — *Eruit oculorum dulce lumen, neque lætari permisit infinitis commodis.*

— φέγγος. — Ἔσβεσεν ἐκ βλεφάρων, καὶ σκότον ἠγάγετο. Incert. l. 3. epigr.
Lumen extinxit oculorum & tenebras induxit.

Εὖνιν ὀφθαλμῶν ποιέω. *Orbum oculis facio*, ad imitationem εὖνιν ψυχῆς. vide Vita.

— καὶ ἐξετύφλου παρὰ μικρόν. *Et propemodum excæcabat.* Hom. in Batracio.

Exeo. Recedo.

Ἔξειμι. χάζομαι. ἀναχάζομαι. ἐξέρχομαι. ἐκβαίνω. ἐξαποβαίνω. ἐκμολέω. προβλώσκω. διαστείχω.

Ἐξιέναι μεγάρων. — *Exire ædibus.* Hom od. α.
Ἔξιθι Λάζαρε δεῦρο. — *Exi huc Lazare.* Nonn. in Ioann.
Ἂψ δ᾽ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. — *Retro autem in turbam sociorum recessit.* Iliad. γ.

Ἔνθεον ἄρτον ἔχων ἀνεχάζετο νυκτὸς ὁδίτης. Nonn. in Ioann.
Diuinū pane̅ habens exijt noctis viator. [*Iudas*]

Ὣς φάθ᾽. ὁ δ᾽ ἐκ μεγάροιο διέσσυτο· κέκλετο δ᾽ ἄλλους od. δ.
ὀτρηροὺς θεράποντας ἅμ᾽ ἕσπεσθαι ἑοῖ αὐτῷ.
Sic locutus est. Ille vero ex ædibus exijt, aduocauitque alios.

Sedulos famulos, vt secum vnà sequerentur.

od. κ. Τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνησιν μέσα νῶτα
Πλῆξα.—
Huius ego egredientis medium dorsum secundū spinā
Percussi.

Ibid. — Κίρκη δ' ἐκ μεγάροιο βεβήκει. *Circe autem domo exierat.*

od. μ. Τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργής.
Interea celeriter exijt nauis fabre-facta.

Ibid. — ἐξαπέβησαν ἑταῖροι Νηός.—
Et egressi sunt socij è naui.

Apollon. Argon. α. —ὄφρα πυλάων Ἐξέμολεν.-- *Donec portis egressus est.*

od. π. Ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς.
Exiit autem domo extra magnum murum stabuli.

Ibid. — μή τι θύραζε,
Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
Nequaquam foras exire, sed ibi quietè esse apud opus.

Iliad. β. — ἐκ δ' ἔσσυτο λαός. *Exiuit autem populus.*

Nonn. in Ioann. Ἄνθορεν ἐκ μεγάροιο.— *Prosiluit ex ædibus.*
— καὶ ἑὸν θρόνον ὀξὺς ἐάσας,
δώματος ἐκτὸς ἔβαινε.—*Et thronum suum velociter deserens, ibat foras.*

Ibid. Ἀχράντοις δὲ πόδεσσι διέστιχε νόσφι μελάθρου.
Impollutis autem pedibus excessit domo.

Exercitus.

Στρατὸς. στρατιὴ στόλος. ὅμιλος, vide Armo. λαός.

Iliad. ι. „Νὺξ δ' ἥδ' ἠὲ διαρραίσει στρατὸν, ἠὲ σαώσει.
„ *Nox hæc aut destruet exercitum, aut saluabit.*

Nonn. 45. Dion. Ὡς στρατὸς ἐννεάχιλος ἑῷ μυκήσατο λαιμῷ.
Vt exercitus nouem millium, suo mugiuit gutture.

Id. 21. Dion. Καὶ στρατιαῖς διδύμῃσιν ἐρίζετο φύλοπις Ἰνδῶν.
Et cum exercitibus geminis cōtendebat pugna Indorū.

Nonn. 47. Dion. Καὶ στόλον οὐκ ἐνόησε.— *Et exercitum non nouit.*

Nazian. 6. arc. car. Τοίη μὲν κείνων στρατιὴ, τοῖος δέ τε ἀρχός.

Talis

Talis quidem illorum exercitus, talisque dux.

Exercitus dispositio Nestoriana.

Ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι, — Hom. Il. δ.
πεζοὺς δ' ἐξόπιθεν στῆσεν πολέας τε, καὶ ἐσθλοὺς,
ἕρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν.
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζῃ.
Equites quidem primò cum equis & curribus,
Deinde pedites collocauit multos & strennuos,
Ut firmamentum essent pugnæ. Ignauos autem in medium reiecit,
Ut quis etiam nolens necessitate pugnaret. [coactus]

Καὶ στράταρχον Αἰθιόπων ἄφοβον. *Et exercitus-ducem Æthiopum intrepidum.* — Pindar. 5. Isthm.

„ Καὶ στρατὸς ἐστιν ἄρειος Ἀρήϊος ἀντὶ καλοῖο. — Nazianz. 10. car.
„ Καὶ δόμος αἰγλήεις δεύτερος ἐμπαγέος.
„ *Exercitus Martius [bellicosus] præstat pulcro:*
„ *Et domus splendida cedit solidæ. [Sic vita fortis & diu durans potior est molli & voluptuosa.]*

Μύρμων τὸν ἑξάπεζον ἀνδρώσας στρατόν. — Lycophron in Cassan.
Formicarum senis-pedibus-constantium exercitum in viros transformans.

Δὴ τότ' ἀνέχετο λαὸς εὐσθενέων Ἀργείων, — Q. Cal. l. 4.
πορφύρων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρ' ἀΐδηλον.
Tum se mouit exercitus fortium Argiuorum
Meditans Troianis cædem & cladem exitialem.

Nota in ὅμιλος & λαὸς cùm pro exercitu vsurpantur, esse synecdochē generis pro specie.

Existimatio. Fama. nomen bonum.

Φῆμις. φάτις. φήμη. ὄνομα. δόξα. εὔκλεια, Vide Moueo.

Τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μήτις ὀπίσσω — Hom. od. ζ.
μωμεύῃ (μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον)
καί νύ τις ὧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας·
τίς δ' ὅδε Ναυσικάᾳ ἕπεται καλός τε μέγας τε
ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὗρε; πόσις νύ οἱ ἔσσεται αὐτῇ.
Horum [Phæacum] euito famā acerbā, nequis retro

Obtrectet: (vulgo enim valde sunt superbi)
Et fortè quis sic diceret malignior occurrens:
Quis ille qui Nausicaam sequitur pulcher & magnus
Hospes? Ubi illum inuenit? Maritus certè erit ipsi.

Eustathius: Α᾽δευκὴς δὲ ἡ νῦν, ἢ ἡ ἀδόκητος παρὰ τὸ δέκω, ἢ ἡ δακνηρὰ καὶ πικρά· ἵνα λέγηται φῆμις ἀδευκὴς ὡς καὶ καπνὸς ἀδευκής. Idem odyss. Δ. Ὄλεθρος ἀδευκὴς, οὐ μόνον ἀγλευκὴς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀδόκητος ἐκ τοῦ δέκω, πλεονασμῷ τοῦ υ. οὐ φιλητέα δὲ τοῖς μὴ ἡρωΐζουσιν ἡ λέξις. Scholiastes vetus: Α᾽δευκέα] σκληρὰν, χαλεπήν.

Ibid. Ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ κ᾽ ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο.
Sic dicent: mihiq; probro hæc erunt.

Hes. 2. oper.
„— δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην.
„ Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν ἀεῖραι
„ Ῥεῖα μάλ᾽, ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ᾽ ἀποθέσθαι.
„ Φήμη δ᾽ οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥν τινα πολλοὶ
„ Λαοὶ φημίζουσι· θεός νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή.
„ *Grauem mortalium euita famam*
„ *Fama enim mala est, leuis quidem admodũ leuatu,*
„ *Sed molesta portatu, difficilisq; depositu.*
„ *Fama vero nulla prorsus perit, quam multi*
„ *Populi diuulgant. Quippe Dea quædam est & ipsa.*

Nazianz. car. 62.
„ Σῆτες ἔδουσιν ἅπαντα, λίπης τὰ σὰ μηδὲ τάφοισιν.
„ Ἔξοδίη τιμὴ, δέξιον οὔνομ᾽ ἔχειν.
„ *Cuncta vorant tineæ, ne tu tua linque sepulcris.*
„ *Nobilis excessus, nomen habere bonum.*

Id. car. 63. Ἀλλ᾽ ἄτρωτος ὅλη. ναὶ πείθομαι. οὐδὲ τόδ᾽ ἐσθλὸν
„ Ἔστιν ἐμοὶ, κενεῆς δόξαν ἔχειν κακίης.
At enim integra tota es [à peccato] certè credo. Non tamen hoc bonum.
„ *Est mihi, vana famam habere malicia. [haberi malam, etsi immeritò]*

Pindar. olymp. 7.
— ὁ δ᾽ ὄλβιος, ὃν *Beatus ille, quem*
φῆμαι κατέχοντ᾽ ἀγαθαί. *Bona complectitur fama.*

Id. Pyth. 1 „ Τὸ δὲ παθεῖν εὖ, πρῶτον ἀέθλων. „ *Prospera vti fortuna, primum est præmiorum.*

„ εὖ δ' ἀκούειν, δευτέρα μοῖ- „ Bene autem audire, secunda sors.

„ ρ'· ἀμφοτέροισι δ' ἀνὴρ „ Sed vir qui vtrumque
„ ὃς ἂν ἐγκύρσῃ, καὶ ἕλῃ, „ Cõsecutus fuerit, atq; ceperit,
„ στέφανον ὕψιστον δέδεκται. „ Coronã altissimã suscepit.

.i. Qui prosperitatẽ & bonã simul existimationem consecutus est, is summã felicitatẽ attigit.

„ Δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον „ Duo sola vita florem — Id. Isth. 5.
„ Μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλ- „ Fouent suauissimum,
„ πιστον εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ. „ Florenti cum felicitate.
„ Εἴ τις εὖ πάσχων, λόγον ἐσλὸν ἀκούει. „ Si quis prosperè agens, bene audiat.

„ μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι· πάντ' ἔχεις, „ Ne quære fieri
„ εἴ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν. „ Iupiter: cuncta
„ habes, si horum bonorum sors ad te peruenerit.
„ Θνατὰ θνατοῖσι πρέπει. „ Mortalia mortales decẽt.

Ἔργοις κυδαλίμαν ὀμφὰν ὀπάσαις· — Synesius hym. 6.
Ἐν λαοῖς ἀγαθὰν ἄνοιγε φάμαν.
Factis gloriosum tribue nomen:
In populis bonam aperi famam. [*da honestam existimationem*]

Ἔστι δὲ καὶ ἐμέο πὰρ πλεόνεσσι λόγος. — Nazianz. 47. car.
Ipse ego multorum cara per ora vagor.

Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας. — Theocr. idyll. 16.
ὄφρα καὶ εἰν Ἀΐδαο κεκρυμμένος, ἐσθλὸς ἀκούσῃς,
μηδ' ἀκλεὴς μύρηαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος.
Maximè colito Musarum sacros interpretes [*Poëtas*]
Ut etiam in inferno absconditus, bonus audias:
[*bonam nomen habeas*]
Neque inglorius lugeas in frigido Acheronte.

„ Ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι· — Ibid.
„ χρήματα δὲ ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
„ *Ex Musis bonum nomen venit hominibus:*
„ *Diuitias autem mortuorum, viuentes consumunt.*

Expecto.

Μένω. ἐπιμένω. προσμένω. μιμνάζω. μίμνω. ἀναμίμνω. παραμίμνω. δέχομαι. ποτιδέχομαι. δοκέω. προσδοκάω.

Iliad. β. Τλῆτε φίλοι καὶ μείνατ᾽ ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν,
εἰ ἔτεον Κάλχας μαντεύεται, ἠὲ καὶ οὐκί.
Sustinete amici & expectate aliquatisper, vt sciamus
An verum vaticinetur Calchas, an non.

od. α. Ἀλλ᾽ ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο.
Sed age nunc expecta, tametsi maturans iter.

od. β. — ἡμεῖς δ᾽ αὖ ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα
εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν. — *Nos autem expectantes quotidie, virtutis eius causa contendimus.*

Ibid. — οὐ γὰρ ἔτι δὴν
Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Non enim diutius expectauit Telemachus, postquam Dei vocem audiuit.

Apollin. Τετληὼς ὀπίπευσα θεὸν καὶ ἀρωγὸν ἐδέγμην.
Psal. 39. *Expectans expectaui inspectorem & adiutorem Deũ.*

od. ι. Ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Sic tunc gementes expectauimus sacram auroram.

od. χ. Πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένω αἰεί.
Quoquouersus respectantes, cadem semper expectãtes.

Theognis. Ἐλπίδα προσμενέτω. — *Spem expectet.*

Palladas 1. epigr. „ Προσδοκίη θανάτου, πολυώδυνός ἐστιν ἀνίη.
„ Τοῦτο δὲ κερδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενος.
„ *Expectatio mortis, calamitosa est tristitia.*
„ *Hoc autem lucratur homo mortuus.*

Πάντοτε προσδοκάοντες ἀκοιμήτοις βλεφάροισιν.
Sibyll. l. 2. *Semper expectantes [Dominum] insopitis oculis.*

Hom. 7. hym. Ἧσται μιμνάζων ἑκατηβόλον Ἰοχέαιραν.
Sedet expectans iaculatricem Dianam.

Musæus. Ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαεινομένων ὑμεναίων.
Nuncium expectabat splendidarum nuptiarum.

Nazianz. car. 3. & 45. Ἐχθροὶ δὲ γάμων παλίνορσος ἄναξ ἐμὸς εὖτ᾽ ἂν ἐπέλθῃ,
ἐξαπίνης δοκέουσι, καὶ οὐ δοκέουσιν ἐπιστάς.

Εὖ μ

Εὕροι μ' ἐν δοκέουσι, καὶ αἰνήσειε φόβοιο,
ὡς ἀγαθὸν θεράποντα, καὶ ἤπιον ὑπερχομένοισι,
καὶ σίτοιο δοτῆρα λόγου στερεοῖο, δίκαιον.
Cùm Dominus meus à nuptijs reuersus fuerit,
Derepente expectantibus & non expectantibus adstãs,
Vtinam inueniar inter expectantes, & laudet me ob timorem
Tanquam bonum famulum, & lenem subditis,
Et panis solida doctrinæ iustum largitorem! [bonum fidei doctorem.]

Expello. Eijcio. Dimitto.

Ἀπωθέομαι. ἐλαύνω. ἐξελαύνω. ἐλάω. ἐξελάω. ἐκδιώκω. ἀπελάω. ἐκκρούω. ἀποπέμπω. ἀπονοσφίζω. δίομαι. ἀποδίομαι. ἐξαποδίομαι.

— Μνηστῆρας ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο. *Hom. od. α.*
Procos expelles ex ædibus.
Ἀντίνο' οὔπως ἐστὶ δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι *od. β.*
ἥ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἔτρεφε. —
Antinoe nequaquam licet ædibus inuitam
Expellere, quæ me genuit, quæ me aluit.
Τόσσον ἀπεχθαίρεις καὶ δώματος ἐκτὸς ἐλαύνεις. *Nazianz.*
Ita odio prosequeris, & extra domum eijcis.
— πάσης ἐξήλασε νήσου. *Totâ expulit insulâ.* *Apollon. Argon. δ.*
— χορόν τ' ἐλάεσκε γυναικῶν. *Oppian. 4. de venat.*
Chorumq; expulit mulierum.
— ναέτας προτέρους ἐξήλασε γαίης, *Apollin. Psal. 77.*
αὐτοὺς δ' εἰσαγαγὼν κλήρῳ διεδάσσατ' ἀρούρας.
Incolas priores eiecit è terra,
Ipsos autem inducens, sorte diuisit agros.
— ὄρνιθας Στυμφηλίδας ἐξεδίωξεν. *L. 4. epigr.*
Aues Stymphalidas expulit [Hercules]
— σφετέρων χάριν ἀμπλακιάων, *Apollin. Psal. 5.*
κτήσιος ἐξελάοιντο. — *Ob sua peccata, possessione eijciantur.*
Αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι *odyss. υ.*
μύθῳ ἀναγκαίῳ. — *Vereor autem inuitam domo expellere verbo violento.*

Ibid. Ἀφραίνει ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς·
ἀλλά μιν αἶψα νέοι δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε.
Desipit hospes nuper aliunde huc profectus:
Caeterum eum statim, ô iuuenes, domo foras emittite.

Nonn. in Ioann. Καί μιν ὁμοκλήσαντες ἀπήλασαν ἔκτοθι νηοῦ.
Et eum increpitantes expulerunt è templo.

Ibid. Ὅττι μιν ἐκτὸς ἔλασσαν ἀγήνορες ἀρχιερῆες.
Quod eum foras expulissent superbi Pontifices.

Iliad. ι. — αἴ κεν Ἄρηα
λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι.
Si Martem grauiter percussum è pugna expellam.

od. β. Μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι.
Matrem tuam dimitte, & iube illam nubere.

Nonn. in Ioann. Καὶ Πιλάτος ταχυεργὸς ἑῆς ἐξήλασεν αὐλῆς.
Et Pilatus velox-in-opere sua exegit aula.

Musaeus. „ — ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰδώ.
„ *Amor exterminauit pudorem.*

Nazianz. 50. car. „ Σωφροσύνην συνέριθον ἔχοις καὶ τέρπεο μούνῃ.
„ Μὴ πόθος ἐκκρούσειε πόθον τὸν ἄριστον ἀλιτρός.
„ *Castimoniam habeas consodalem & solâ delectare.*
„ *Ne improbus amor optimum expellat amorem.*

Expellendi formulae.

od. β. Ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες. —
Exite mihi aedibus, & alias curate epulas,
Possessiones vestras abligurientes.

od. κ. Ἔρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον ἐλέγχιστε ζωόντων,
οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν, οὐδ' ἀποπέμπειν
ἄνδρα τόν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
ἔρρε ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.
ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
Abi ex insula ocyus pessime viuentium.
Nec enim mihi fas est excipere, neque dimittere
Hominem, qui dijs inuisus sit beatis.
Abi quandoquidem dijs inuisus huc venis.
Sic locutus, repulit ab aedibus grauiter suspirantem.
[*Aeolus Vlyssem*]

Ἀλλ

Ἀλλά μοι ἔρρε δόμοιο, καὶ ἐς Ἑλένην ἀφίκανε. *Q. Cal. l. 10.*
Sed mihi exi domo & ad Helenam abi.
— ἐμῶν δ' ἀπὸ τῆλε μελάθρων *Ibid.*
Χάζεο, καὶ μακάρεσσι καὶ ἀνδράσι πῆμ' ἀλεγεινόν.
Sed meis procul ab ædibus abscede, ô dijs
Et hominibus triste malum.
Ἀλλ' ἔξελθε θύραζε τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο. *od. T.*
ἢ τάχα καὶ δαλῷ βεβλημένος εἶσθα θύραζε.
Verùm exi foras ô miser, & dape fruere.
Aut statim & torre percussus ibis foras.

Expergefacio. Excito.

Ἐγείρω ἐξ ἡδέος ὕπνου. ἐπεγείρω. ἀνεγείρω. ἐξεγείρω. ὕπνον σκεδάζω, ἀποσκεδάζω. ἀνίστημι. ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων ἀποσείω, ἀπωθέομαι.

Αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἔγειρεν. *od. ...*
At is Nestoridem ex dulci somno excitauit.
Ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς. — *Cùm surrexisset è lecto.*
Pro ἀναστάς.
Μήπω τήνδ' ἐπέγειρε. — *Needum illam excita.*
— καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις *od. ψ.*
ἡδέος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας. *Idem.*
Et ex somno me excitas
Suaui, qui me vinxit caras palpebras obtegens.
— μὴ σκεδάσειας ἑώϊον ὕπνον Ἀθήνης.
Ne discutias matutinum somnum Palladis. *Nonn. 47. Dion.*
Ὕπνον ἀποσκεδάσασα δυσίμερος ἔγρετο κούρη. *Ibid.*
Somno discusso insuauis surrexit puella.
Βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεόν. — *Perrexit ire excitaturus suum fratrem.* *Iliad. K.*
Εὐιέρῳ ῥάβδῳ θέλγων ὑπνοδώτιδι πάντα, *Orphe in hymn.*
Καὶ πάλιν ὑπνώοντας ἐγείρεις. —
Sacrâ virgâ soporiferâ demulcens omnia,
Et rursus dormientes excitas.
— γλυκὺν ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων ἀποσείσης. *Ibid.*
Dulcem somnum ab oculis excutias.
Ὄρσεο Δαρδανίδη· τί νυ νήγρετον ὕπνον ἰαύεις; *Hom. in hym.*

Surge Dardanide? Quid profundè dormis?

Theocr. Idyll. 21. Οὔπω τὸν μέσατον δρόμον ἄνυεν ἅρμα σελάνας,
τὼς δ' ἁλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος· ἐκ βλεφάρων δὲ
ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον ᾠδάν.
Necdum luna cursus medium cursum confecerat,
Cùm piscatores carus labor excitauit, atq; ab oculis
Somnum excutientes, in animis suis cantū proritarūt.

Ibid. Ταῦτά με κἀξήγειρε. — *Et hæc me excitarunt.*

Expergiscor, Excitor. Surgo.

Ἔγρομαι ἐξ ὕπνου. ἐπέγρομαι. βλεφάρων ἐξέσσυτο ὕπνος. ἐμὲ ὕπνος ἀνῆκε. ἐξέγρομαι.

Iliad. β. Ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου. *Expergefactus est è somno.*

od. μ. Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος.
Et tunc mihi palpebris excidit suauis somnus.

od. T. Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὕπνος ἀνῆκε.
Sic dixit: At me dulcis somnus dimisit.

od. ω. — ἐπεὶ σφέας ὕπνος ἀνῆκεν. *Postquam eos somnus reliquit.*

Nonn. 34. Dion. — καὶ ἐξ ὕπνου θόρε Μορρεύς.
Et è somno exilijt Morreus.

Id. 35. Dion. — ἀπορρίψας πτερὸν ὕπνου.
Excussa ala somni .i. excusso somno.

Id. 40. Dion. Ὕπνον ἀποσκεδάσαντες ἀεργέα παῖδες ἀρούρης
Τεύξατέ μοι ξένον ἅρμα βατῆς ἁλός. —
Somnum discutientes inertem filij terræ
Facite mihi nouum currum peruij maris.

Iliad. κ. Νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καί μοι ἐπέστη.
Nunc autem me prior valde expergefactus est, & mihi adstitit.

Ibid. Ἔγρεο Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
Expergescere Tydei fili. Quid tota nocte somnū capis?

Theocr. idyll. 24. Καὶ τότ' ἄρ' ἐξέγροντο. *Et tunc expergefacti sunt.*

Experior. Tento. Exploro.

Πειράομαι. πειράζω. πειρητίζω. γεύομαι.

odyss. ζ. Ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι, ἠδὲ ἴδωμαι.

Sed

Sed age, ego ipse experiar, & videam.

Ὣς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ᾽ οὐ λάθεν εἰδότα πολλά. od. ι.

Ita dixit tentans. Me autem multa scientem haud latuit.

Τοῖς δ᾽ Ὀδυσεὺς μετέειπε συβώτεω πειρητίζων. od. ξ.
εἴ πως οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι.——

Hos autem Vlysses affatus est, subulcum tentans,
An forte exuens tunicam ipsi daret.

Ἀνδρῶν δ᾽ οὐκ ἂν ἔγωγε κατὰ σταθμοὺς ἐθέλοιμι
ἡμέας πειράζειν, ἀλλ᾽ ὕστερα ταῦτα πένεσθαι. od. π.

Haud equidem velim, vt nos in stabulis homines
Exploremus, sed vt posterius hæc exequamur.

Γευσόμεθ᾽ ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.

Gustemus nos inuicem ferreis hastis. [tentemus, vter sit fortior] Iliad. υ.

Exploro, Explorator, vide Speculor.

Exprobro. Exprobrandi formula.

Αἰδὼς Ἀργεῖοι, κάκ᾽ ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί. Iliad. ε.

Pudor, ô Argiui, mala probra, forma spectabiles.

Νείκει ὀνειδίζων. — *Conuitio exprobrans.* Iliad. η.

Ὤ μοι ἀπειλητῆρες Ἀχαιΐδες, οὐκέτ᾽ Ἀχαιοί. Ibid.
ἦ μὲν δὴ λώβη τάδε γ᾽ ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
Εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Ἕκτορος ἀντίος εἶσιν.

Hei minaces Achiuæ, nec amplius Achiui.
Sanè quidem probrum hæc erunt longè grauissimum,
Nisi quis Danaûm nunc contra Hectorem eat.

Ἀλλ᾽ ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε, Ibid.
ἥμενοι αὖθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεὲς αὔτως.
Τῷδε δ᾽ ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι.——

Sed vos quidẽ õnes aqua & terra sitis [nullius animi]
Sedentes quisque excordes, inglorij omnino.
In istum autem ego ipse armabor. vide Eustathium.

Ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδισας ἐν Δαναοῖσι.
Φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα.— Iliad. ι.

Fortitudinem quidem mihi primum exprobrasti inter Danaos

Dicens

Dicens me esse imbellem & ignauum.

Iliad. β. Ὦ πέπονες. κάκ' ἐλέγχε' Ἀχαιΐδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί.

O ignaui: mala probra: Achiua, nec amplius Achiui,
.i. O molles & effœminati.

Iliad. λ. Τοξότα λωβητὴρ, κέρᾳ ἀγλαὲ, παρθενοπῖπα.

Sagittarie contumeliose, comâ compte, virginum inspector.

Hanc interpretationem probat vetus Scholiastes græcus, & laudat inter alias Eustathius, apud quem vide plures alias interpretationes. Vbi dicit τὸ κέρας quod propriè est cornu, significare, etiam crines implexos: puta in formam cornuum. παρθενοπίπης δὲ, (inquit idem Eustathius) ὁ τὰς παρθένους ὀπιπεύων, ὅ ἐστιν ἐπιτηρῶν, οἷα γυναιμανής. Deinde adfert aliam lectionem his verbis: Ἕτεροι δὲ παρθενοπῖπα γράφουσιν, ὅ ἐστι παρθένοις ἐοικὼς τὴν ὄψιν.

Vide plura ad hunc titulum spectantia, in Reprehendo & Vituperio.

Exterreo, vide Terreo. *Extra*, vide Foris.
Exuo, vide Vestes.

Faber

F.

Faber Ferrarius.

Χαλκεὺς. δεδαηκὼς ἔργα σιδήρου. ἐργοπόνος περὶ ἐσχαρεῶνι θαάσσων. ἔμπυρον ἔργον ἐλαύνων.

Τρηχεῖαν Χάλυβες καὶ ἀπειρέα γαῖαν ἔχουσιν — *Apolloni. Argon. β.*
ἐργατῖναι, τοὶ δ' ἀμφὶ σιδήρεα ἔργα μέλονται.
Asperam Chalybes & duram terram habitant,
Operarij, qui circa ferrea opera occupantur.

— οὐδ' ὅσα χεῖρες ἀρήϊα τεχνήσαντο Χαλκήων. — *Oppian. 2. de piscat.*
Nec quæ manus fabrorum fabricata sunt martia.
[arma]

— μογεροὶ δεδαηκότες ἔργα σιδήρου, — *Dion. de situ orbis.*
οἵ ῥα βαρυκτύποισιν ἐπ' ἄκμοσιν ἑστηῶτες,
οὔποτε παύονται καμάτου καὶ ὀϊζύος αἰνῆς.
Laboriferi scientes opera ferri,
Qui grauisonis incudibus insistentes,
Nunquam cessant à labore & ærumnâ graui.

Οὐ γὰρ ἐγὼ κατὰ θυμὸν οἴομαι, ὅττι μιν ἀνὴρ — *L. 5. epigr.*
ἐργοπόνος χάλκευσε παρ' ἐσχαρεῶνι θαάσσων.
ἀλλ' αὐτὴ πολύμητις ἀνέπλασε χερσὶν Ἀθήνη.
Non enim ego in animo arbitror virum opificem
Apud focum sedentem fabricasse [Homeri statuam]
Sed ipsamet prudentissima Pallas manibus effinxit.

Οἳ πρῶτοι κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν. — *Aratus.*
Qui primi perniciosum fabricati sunt gladium.

— εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλά. — *Iliad. σ.*
Nouennio fabricaui artificiosa multa.

— δι' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες. — *Hom. hym. 18.*
A Vulcano arte-inclyto opera edocti.

Μήτέ τις οὖν ἀροτὴρ, μὴ τέκτων, μὴ σκυτοεργὸς, — *Nazianz. 11. car.*
μὴ θήρην μεθέπων, μή τ' ἔμπυρον ἔργον ἐλαύνων

τῆλε μένοι, μηδ' ἄλλον ἔχοι σημάντορα θεῖον·
κρεῖσσον γὰρ κρατέειν, ἢ κρατέοντι πιθέσθαι.
Ne igitur arator, ne structor, ne coriarius,
Ne venationem exercens, [venator] ne igneum opus urgens, [faber ferrarius]
Procul maneat, [à sacris honoribus appetendis] neque alium habeat diuinum magistrum. [episcopum]
Melius est enim imperare, quam parere imperanti.

Dicta sunt ironice in throni Episcopalis ambitiosos.

Oppian. 2. de piscat. — Ἡφαίστῳ δὲ μέλει ῥαιστήριος ἱδρώς.
Vulcano autem curæ est opus fabrile. [sudor mallearis, siue excitatus tractando malleo, qui ῥαιστὴρ Homero dicitur]

Fabula, vide Improbo. *Facies*, vide Pulcer. *Facio*, vide Ago. *Fallo*, vide Decipio.

Fama Rumor.

Φήμη. φῆμις. κλέος. φάτις. βάξις. λόγος. ὄσσα. ἀγγελίη.

Oppian. 2. de venat. Φήμη δ' ὡς ἐλέφαντες ἐπ' ἀλλήλοις λαλέουσι.
Fama est, quod elephantes inter se colloquantur.

od. π. Ἦλθες δῖ' Εὔμαιε; τί δὴ κλέος ἔσκ' ἀνὰ ἄστυ;
Venisti ô bone Eumae? Quisnam rumor est per urbe?

Nonn. 5. Dion. Ἤδη δ' αὐτοδίδακτος ὀρεσιὰς ἵπτατο φήμη,
Αὐτονόη βοόωσα κυνοσπαράδα παιδὸς ἀνάγκην.
Iam vero suâ sponte montana volabat fama,
Autonoæ clamans à canibus illatam filio necem.
[Actæonem à canibus discerptum]

Id. 18. Dion. Ἤδη δὲ πτερόεσσα πολύστομος ἵπτατο φήμη,
Ἀσσυρίων εἷρμα πᾶσαν ἀποτροχόωσα πολήων,
Οὔνομα κηρύσσουσα κορυμβοφόρου Διονύσου.
Iam vero alata, linguis multis prædita volabat fama,
Assyriarum seriem omnem percurrens urbium,
Nomen annuncians corymbiferi Dionysij.

Id. 26. Dion. — φάτις δέ τις, ὅττι ἑ μήτηρ

Νηιὰς

Νηϊὰς Ὠκεανοῖο γένος πικνώσατο Κητώ.

Fama vero quadam est, quod est eam mater
Naias Oceani genus genuerit Ceto.

Ἤδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα δι' ἄστεος ἵπτατο φήμη — *Id. 47. Dion.*
Ἄγγελος αὐτοβόητος ἐρισταφύλου Διονύσου
Ἀτθίδι φοιτήσαντος. —

Iam autem huc & huc per vrbem volabat fama,
Nuncia sponte-clamans vite-diuitis Dionysij
In Attica versantis.

Ἤ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο. — *Iliad. K.*
Si quem fortè rumorem inter Troianos audiat.

Ἀλλ' ἐπεὶ ἄϊε βάξιν ἀγειρομένων ἡρώων. — *Apollon. Argon. α.*
Sed postquam audiuit famam confluentium heroum.

Ἀτρεκέως γνώωσι, κακὴ δ' ἐπὶ πολλὸν ἵκηται — *Ibid.*
βάξις. — *Verè cognoscant, & mala ad plures veniat fama.*

Ἤντεον εἰσαΐοντες· ἐπεὶ νημερτέα βάξιν — *Id. Arg. δ.*
Ἥρη ἐπιπροέηκεν. — *Occurrebant audientes:*
Siquidem veram famam pramiserat Iuno.

„ Πολλάκι καὶ φήμην ἔφθασεν ἡ ταχύτης. — *Pallada 1. epigr.*
„ *Sape & famam praeuenit celeritas.*

— ὅπῃ λόγος ἔμμεν ἀταρπόν. *Vbi fama est esse viam.* — *Theocr. idyll. 2 5.*

„ Ἤν τίς μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσω — *Iliad. β.*
„ Ἐκ Διός, ἥ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
„ *Si quis mihi dicat mortalium, aut famam audiam*
„ *A Ioue, quæ maximè fert gloriam hominibus.*

—— εἰ δέ με κεῖθι — *Nazianz. car. 13.*
„ Αἰὼν οὐ φθινύθων δέξεται οἷα φάτις,
„ Φράζεο, μὴ ζωὴ μὲν ἔχῃ μόρον, ὁ δὲ πλούτης,
„ Ζωὴ σοί γε πέλῃ ἔμπαλιν, ἢ δοκέεις.
„ *Quod si me illic vita aterna excipiet, vt fama est,*
„ *Considera an non vita hac sit mors, mors autem,*
„ *Tibi vita sit, contrà quàm putas.*

— ἐν δ' ἀφύκτοισι γυοπέδαις πεσών,	*Ineuitabiles in*	*Pindar. 2. Pyth.*
τὰν πολύκοινον ἀνεδέξατ' ἀγγελίαν.	*Compedes lapsus,*	
	Communem	
	Accepit famam.	

Dicit magnam fuisse famam Ixionis postquam incidit in vincula ineuitabilia. Nota est fabula.

Nazian. cat. 45.

Οὐ σκοπὸν, οὐδὲ μὲν ἄλλον· ἐπεὶ καὶ πᾶσι νεμεσσῶ
Λαῶν ἡγεμόσιν τοῖα κλεϊζομένοις.

Non Episcopum, nec alium : [conuitio lacessiui] nam & cunctis irascor
Populi ducibus tali famâ laborantibus.

Ibid.

Ὡς νῦν πᾶσα θάλασσα καὶ οὔρεα πείρατα γαίης
Πέπληθε, δνοφερὸν πένθος ἐμῆς κραδίης.

Vt nunc totum mare & lati fines terra
Plena sunt [isto rumore] qui est maximus cordis mei luctus.

Fames. Famere. Famem pellere.

Λιμός. βούβρωσις. πείνη. πεῖνα.

Apollin. Psal. 106.

Δίψει δ᾽ ἐφθινύθεσκον ὁμοῦ καὶ νηλέϊ λιμῷ.
Siti autem moriebantur simul & sauâ fame.

Theocr. idyll. 21.

Μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ, καίτοι χρυσοῖσιν ὀνείροις.
Ne tu moriaris fame, licet in aureis somnijs.

od. ι.

Αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον, καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
ἐνθήσω μενοεικέ᾽, ἅ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι.
Caterùm ego panem & aquam & vinum rubrum
Imponam dulcem, qua tibi famem arceant.

od. κ.

Μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.
Meminerimus cibi, neq; conficiamur fame.

od. μ.

Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἤια πάντα,
καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον, ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ
ἰχθῦς, ὄρνιθάς τε φίλας, ὅ, τι χεῖρας ἵκοιτο,
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
At cùm nauis consumpta sunt viatica omnia,
Tunc venationem exercebant, quarentes necessitate,
Pisces & aues caras, quidquid in manus veniret,
Recuruis hamis. Affligebat enim ventrem fames.

Ibid.

„ Πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι.
„ Λιμῷ δ᾽ οἴκτιστον θανέειν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
„ *Omnes quidem inuisa mortes miseris mortalibus:*

„ *Fame*

„ Fame tamen miserrimū est mori, & fatū oppetere.

— πειναλέοισι δίδοῖ ζωαρκέα δαῖτα. Apollin.

Esurientibus dat sufficientem escam. Psal. 145. od. a.

Πείνη δ' ὄποτε δῆμον ἐσέρχεται.—

Fames nunquam populum occupat.

— ἓν νόσημα τοῦτ' ἔχει: Hoc unico laborat morbo: Antiphanes apud

Ἀεὶ γὰρ ὀξύπεινός ἐστι. Semper famelicus est. Athen. l. 2.

Τοῖσι δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων, Hes. 1.

λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί. ἔργ.

Illis autem cælitus magnum intulit malum Saturnius,

Famem simul & pestem. Intereunt enim populi.

Ἀλλά τε λάθρῃ γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει Iliad. τ.

Δίψα τε καὶ λιμός. βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.

Sed latenter membra aggrauantur, & occupat

Sitis & fames: & læduntur genua eunti.

Ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν Ibid.

Στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἵκηται.

Sed vade, illi nectar & ambrosiam amabilem

Instilla in pectus, vt ne ipsum fames occupet.

„ Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶν ἐδόρπεον, ἀχνύμενοί περ. Q. Cal. l. 4.

„ Οὐ γὰρ νηδύος ἐστὶν ἀπωσέμεναι μεμαυίης

„ Λιμὸν ἀταρτηρὸν, ὁπότ' ἂν στέρνοισιν ἵκηται.

„ Ἀλλ' αἶψα θοὰ γυῖα βαρύνεται, οὐδέ τι μῆχος

„ Γίγνεται, ἢν μή τις κορέσῃ θυμαλγέα νηδύν.

„ Argiui in nauibus cenarunt, licet mœsti.

„ Nec enim est ab auido ventre propulsare

„ Noxiam famem, cùm viscera inuaserit:

„ Sed mox leuia membra aggrauantur, nec vllum remedium

„ Est, nisi quis molestum ventrem satiauerit.

— λευγαλέῳ λιμῷ βεβολημένοι ἦτορ. Id. l. 8.

Tristi fame confecti.

Κεῖτο δυσπαθέων, χρονίῳ δ' ἐρεύγετο λιμῷ, Nonn. 26. Dion.

Πειναλέων στομάτων ὀλιγοδρανὲς ἆσθμα πιταίνων,

Ἔμπνοος ἀπνεύστοισιν ὁμοίιος.— Iacebat dolores patiens, longaq; tabescebat fame, oris famelici infirmū spiritum ducens, viuus mortuis similis.

Ibid. — κεκαφηότα λιμῷ. *Confectum fame.*

Oppian 4. de pisc. Λιμῷ τ' ἀργαλέῳ καὶ ὀϊζυϊ μοχθίζοντες.
Fame molesta & ærumna laborantes.

De insulâ, vbi nunquam fames, nec morbus, vide Odyss. ο.

Famula, vide Ancilla. *Famulor*, vide Ministro.

Famulus. Minister. Subminister.

Δμῶος. θεράπων. ὑποδμώς. δμώς. δρηστήρ. ἀμφίπολος. διάκτορος. ὀπάων. λάτρις. ὑποδρηστήρ. ὑποεργός. θέραψ. ὀπηδός, vide Diabolus. διήκονος, vide Christus.

Apollon. Argon. α. —Σὺν καὶ οἱ Ὕλας κίεν ἐσθλὸς ὀπάων, Πρωθήβης.
Cum eo etiam Hylas ibat bonus minister iam puber.

Callimac. in Delum. Γηλεχέες θεράποντες. — *Humi-cubæ famuli.*

od. δ. Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Sedulus famulus Menelai gloriosi.

Ibid. — Ποσειδάωνος ὑποδμώς. *Neptuni minister.* [*subminister.*]

od. ρ. „ Δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,
„ Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι.
„ *Serui autem, cùm non amplius imperauerint Domini,*
„ *Non amplius volunt facere quæ iusta sunt.*

od. Σ. Ἀλλὰ καὶ ὣς δρηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκῃ
δειδιότα. σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.
Sed & sic famuli duxerunt cingentes violentè
Timentem. carnes verò tremebant in membris.

Nonn. in Ioann. Ὄφρα μένοι μετ' ἐμεῖο διάκτορος, ὁππόθι μίμνω.
Vt maneat mecum minister, vbi maneo.

Id. 2. Dion. Ἄρεα λάτριν ἔχεις, θεράπων τεός ἐστιν Ἀπόλλων.
Martem ministrum habes, famulus tuus est Apollo.

Id. c. 9. in Ioann Θεσμοτόκου Μωσῆος ὑποδρηστῆρες ἰωῆς.
Legiferi *Mosis serui vocis.* [*voci Moysis obedientes*]

Apollon. Argon. α. — Ἄργος τε θεᾶς ὑποεργὸς Ἀθήνης.

Argusq;

Argusq; Dea Palladis subminister.

„ — τὸ γὸ γέρας ἐςὶ γυναικῶν· Nazianz.

„ Δμωαῖς ἔργα νέμειν, δμῶας ἀλδ᾽ ἐμδυαι. car. 63.

Hoc enim munus est, mulierum: Ancillis opera distribuere, famulos deuitare.

„ Πρῶτον μὲν δμώεσσιν ἀνασσέμδυ, οἷον ὄλεθρε Nazianz.

„ Δίκτυον; οἳ πικρὰς μὲν ἀεὶ συγέυσιν ἄνακτας, I. car.

„ Τὺς δ᾽ ἱερὺς πατέυσιν ἀναιδέες, ὔτε κακοῖσιν

„ Ἤπιοι, ὔτ᾽ ἀγαθοῖς ὀπειθέες· ἀμφοτέροις δὲ

„ Κέντρα χόλυ πνείοντες ὑπὲρ νόον. —

„ Primo quidem famulis imperare, qualis est exitij

„ Laqueus? qui acerbos dominos semper oderunt,

„ Pios autem calcant impudenter, neque malis

„ Placidi, neque bonis obedientes, sed in vtrosque,

„ Iræ stimulos furiosè spirantes.

Ταῦτα νόσος συγερή, ταῦτα θεῦ θέραπες. Idem 12.

Hæc tristis morbus, [fecit] hæc Dei famuli.

Felix, vide Beatus. *Fera*, vide Animal.

Fero. Porto.

Φέρω. ἀεράζω. ἀναεράζω. κομίζω. ἐλαφρίζω. ἄγω. Φορέω. κυφίζω. ἀείρω. βαςάζω, vide Lapis. ἀγινέω. ὀχμάζω. ἐσφορέω. προφέρω, vide Ostendo.

Σταυρὸν ἐμοῖς μελέεσσι φέρω, ςαυρὸν δὲ πορείη, Nazianz.

Σταυρὸν δὲ κραδίη· ςαυρὸς ἐμοὶ τὸ κλέος. car. 21.

Crucem in membris meis porto, crucem in via

Crucem in corde, Crux mihi gloria est.

— Ζῆθος μὲν ἐπωμαδὸν ἤερταζεν Apollon.

Οὔρεος ἠλιβάτοιο κάρη. — Zethus quidem in humeris portabat montis excelsi verticem. Argon. a.

Ἄρεος ὀχμάζουσα θοὸν σάκος. — Martis ferens grande scutum. Ibid.

— ἀεὶ δὲ φέρων φορέοντα διώκει. Phocylides

— Semperq; ferens ferentem vrget.

Δυςαπέλω ὅτι χηλὸν ἀνηέρταζεν Ἰύδας. Nonn. in

Quia ligneam cistulā ferebat Iudas. [oculos habebat] Ioann.

 Φόρτον

Φόρτον ἐλαφρίζων θεοδέγμονι κείμενον ὤμῳ.
Onus portans impositum sacro humero.

Σμύρναν ἄγων θυόεσσαν. — *Myrrham ferens odoriferam.*

Κοίρανος ὑμείων βασιλήϊον εἷμα κομίζων.
Rex vester regiam vestem ferens.

— ὅπῃ ταλάεργος Ἰωσὴφ
Ibid. Ἰησοῦν ἐκόμισσεν ἑῷ πεφορημένον ὤμῳ.
Quo laboriosus Ioseph Iesum portauit suo sublatum humero.

Εἰ σὺ νέκυν ζοφόεντος ἐκούφισας ἔκτοθι τύμβου,
Ἔννεπέ που μετέθηκας, ἐγὼ δέ μιν ἔνθεν ἀείρω.
Si tu mortuum tenebroso è sepulcro abstulisti,
Dic, vbi posuisti, & ego illum inde tollam.

Hom. od. β. — ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ.
Vt inde mortifera venena afferat.

Nicander in Georgicis. — φορέουσι νέοις ἀσπαστὸν ἔδεσμα.
Ferunt adolescentibus gratum cibum.

od. ι. Σύντρεις αἰνύμενος, ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν·
τὼ δ' ἑτέρω ἑκάτερθεν ἴτην σώοντες ἑταίρους·
τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὄϊες φέρον. —
Ternos cùm cepisset [arietes] ille qui medius erat, virum ferebat:
Alij autem duo vtrimque ibant seruantes socios:
Tres vero vnumquemque oues ferebant.

Nonn. 14. Dion. — ἀμφὶ δὲ νώτῳ,
Νέκταρος ἀμπελόεντος ἐκούφισαν ἀμφιφορῆας.
In dorso autem, nectaris vitei [vini] ferebant amphoras.

Id. 37. Dion. Πήχεσιν ἀμφοτέροισι μεσαίτατον ἄνδρα κομίζων.
Cubitis ambobus medium virum portans. [brachijs]

Apollon. Argon. δ. — ἄνθεα δέ σφι
Νύμφαι ἀμεργόμεναι λευκοῖς ἐνὶ ποικίλα κόλποις
ἐσφόρεον. — *Flores autem varios ipsis decerpentes Nymphæ in albis sinibus adferebant.*

Iliad. ω. Ἐννῆμαρ μὲν τοίγε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην.
Hi quidē per dies nouē adferebant copiosam materiē.

Fertilis.

Fertilis. Fertilitas.

Ζείδωρος. εὔκαρπος. φερέκαρπος. πολύκαρπος. καρποφόρος.

—Καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον. — *Fructum vero ferebat fertilis ager multum & copiosum.* Hesiod. 1. oper.

— τοῖσι μελιηδέα καρπὸν
τρὶς τοῦ ἔτους θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα. Ibid.

His dulcem fructum ter quotannis florentem fert fœcunda tellus.

Εὔχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερί θ' ἁγνῇ,
ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν. Id. 2. oper.

Supplica Ioui terreno & Cereri castæ,
Perfectum vt grauent Cereris sacrum munus.
.i. segetes vberes reddant.

Ὧδέ κεν ἁδροσύνῃ στάχυες νεύοιεν ἔραζε. Ibid.

Sic quidem vbertate spicæ nutabunt ad terram.

Κείνοις εὖ μὲν ἄρουρα φέρει στάχυν.— Callimac. in hymn.

Illis abunde terra fert spicam. .i. segetes.

Πολυγηθέα καρπὸν ἀέξων. *Lætum fructum augens.* Orpheus in hym.

— ἡδὺν, φερέκαρπον. *Suauem, fructiferum.* Ibid.

Γαίη δ' αὖ καρποῖς ἐπαγάλλεται αὐτομάτοισι,
Φυομένη πολλοῖσιν ὑπερσταχύουσα γενέθλη. Sibyll. l. 1.

Terraq; sponte suâ læto feret vbere fruges,
Spicarumque suos reditu saturabit alumnos.

Καὶ γῆ καρποφόρος καρποὺς πολὺ πλείονας οἴσει. Id. lib. 2.

Terraq; frugiferens fructus feret vberiores.

εὔκαρπος γαῖα. *Fertilis terra.* Pindar. Pyth. 1.

— πολυμήλου,	*Pecorosa,*
καὶ πολυκαρποτάτας	*& fructuosissima*
θῆκε δέσποιναν χθονός.	*fecit dominam terræ.*

Pindar. 9. Pyth.

Οὐ στέργω βαθυληΐους ἀρούρας. *Nõ agros cupio feraciores.* Alpheus Mitylenæus.

—γῆ καρποδότειρα. *Tellus frugiferens.*

Οὔτι μὲν ἐς πολύκαρπον ἀλωὴν ὄρθριος ἐλθὼν,
Πολὺ δ' ἀποκρύψας τοὺς προτέρους καμάτοις. Sibyll. l. 3. Nazianz. 4. car.

Haud quidem ad fertilem vineam manè profectus

Sed

Sed longè superans laboribus priores. [eos qui primi venerant in vineam Domini]

Loquitur Nazianzenus de patre suo ad fidem Christi seriùs conuerso, sed laboribus alios superante.

Incert. l. 2. epigr. Ἤιτεε δ᾽ ἐξερεείνων, εἰ θέρ© αἴσιον αὐτῷ
Ἔσαι, καὶ σαχύων ἄφθον© εὐπορίη·
Petebat autem sciscitans, an bona sibi messis
Foret, & segetum larga abundantia.

Ibid. Ἐσθλόν σοι τὸ θέρ© μαντεύομαι. ἀλλὰ δ᾽ ἀποκόψεις
Τὰς σάχυας μόνας δείδιθι τὰς ἀκρίδας.
Bonam tibi messem vaticinor: demetes copiosè
Segetes: solas time locustas.

Festino. Propero.

Ἐπείγω. ἐπείγομαι. σπεύδω. σπέρχομαι. ἐγκονέω.

Hom. Il. ζ. Ἀλλὰ σύγ᾽ ὄρνυθι τοῦτον· ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός.
Sed tu illum incita: festinet vero etiam ipse.

Theocr. idyll. 13. — ἐσπεύσεν ἑτοιμοτάτην ἐπὶ δαῖτα.
Festinauit paratissimas ad epulas.

Nonn. in Ioann. Κοίρανε πῆ σπεύδεις; τίνα μοι, τίνα χῶρον ἱκάνεις;
Domine quo properas? Quem mihi quem locum adis?

Ibid. Καὶ φθάμεν© Σίμωνα ποδήνεμ© ἦλθε μαθητὴς,
Πέτρου σπερχομένοιο θοώτερ©. —
Et praeueniens Simonem celer aduenit discipulus,
Petro festinante celerior.

Nonn. 16. Dion. Τί σπεύδεις; δρόμ© οὗτος ἐτώσι©· Ἐν σκοπέλῳ γὰρ
Ἐνδρομίδες πολὺ μᾶλλον ἀρείονές εἰσι κοθόρνων.
Quid festinas? Cursus hic inutilis. In scopulo enim
Cursorij calcei longè meliores sunt cothurnis.

Apollon. Argon. β. — ἐπὶ νῆα κατήϊσαν ἐγκονέοντες.
Ad nauem descenderunt festinantes.

Id. Arg. δ. Ἔνθ᾽ ἔπος, ἠδὲ καὶ ἔργον ὁμοῦ πέλεν ἐσσυμένοισιν.
Tunc dictum & factum simul fuit properantibus.

Theognis. „ Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· πάντων μέσ᾽ ἄριστα· καὶ οὕτως
„ Κύρν᾽ ἕξεις ἀρετήν, ἥν τε λαβεῖν χαλεπόν. (Et sic
„ *Nequid nimis propera. Omnium optima sunt media.*
„ O

„ *O Cyrne obtinebis virtutem, quã capere difficile est.*

Ἀλλ' ἔμπης ἀδάμαστον ἔχω μένος, ἐς δ' σίδηρον Naziang. 13. car.
Αὐτοφόνῳ μανίῃ πίπτομεν, ὥς τε σύες.

Sed tamen indomitum gero robur animi, atq; in ferrũ
Furore quodam propria necis auctore, tanquam aprĩ festinamus.

Quæritur S. Gregor. homines beneficijs incarnationis & passionis Dominicæ non moueri, sed vltrò in suam ruere perniciem.

Festus dies, vide Dies festus.

Fides. Fidelitas. Fidus, vide Credo.

Πίστις Ἐνὼχ μετέθηκεν. — *Fides Enoch transtulit.* Nazianz. 2. car.
Στερροτέρην ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ πίστιν ἔχοντα Id. 54.
Τεύχεσί τε κρατεροῖς πάντοθε φραξάμενον.

Firmiorem adamante fidem in animo habentem,
Et armis validis vndiq; communitum.

„ Παρθενίην τηρεῖν· πίστιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν. Phocylides
„ *Virginitatem custodi. Fidemq; in omnibus serua.*

„ Πρῆξιν μηδὲ φίλοισιν ὅλως ἀνακοίνεο πᾶσι. Theognis in sentent.
„ Παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.
„ *Negotium ne cum amicis omnibus omnino communica.*
„ *Pauci enim è multis fidelem habent mentem.*

„ Πιστὸς ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερύσασθαι Ibid.
„ Ἄξιος ἐν χαλεπῇ Κύρνε διχοστασίῃ.
„ *Fidelis vir auro & argento rependi*
„ *Dignus est in graui, ô Cyrne, seditione.*

Τίς δ' βελῶν καιροῖσιν ἀκαμπέα πίστιν ἐρύξει, Nazianz. car. 57.
Ἄτροπος ἐν τρέπτοῖς κάρτεσιν ἱστάμενος;
Μηδ' ὡς Εὐρίποιο πολυπλάγκτοιο ῥέεθρον
Τήνδε μετακλίνοι ἔνθα καὶ ἔνθα ῥέων;

Quis telorum tempore inflexibilem fidem retinebit,
Immutabilis in mutabilibus imperijs stans?
Neque vt Euripi multi-uagi fluxus
Illam inclinabit huc & illuc fluens?

„ Υβρει

Id.car. 62 „ Ὕβρις πίστιν ἔχειν ἐν χρώμασι, μὴ κραδίῃσι.
„ Contumelia est fidem habere in exterioribus, & non in cordibus.

Sibyll.l.3. Μούνοις γάρ σφιν δῶκε θεὸς μέγας εὔφρονα βουλήν,
καὶ πίστιν, καὶ ἄριστον ἐνὶ στήθεσσι νόημα.
Solis enim illis dedit magnus Deus sapiens consilium,
Et fidem, & optimam in pectore mentem.

Nazianz. 2. car. Πίστιν ἐς εὐσεβέα Χριστοῦ παλίνορσα φέρεσθαι.
Ad piam Christi fidem rursus ferri. [reuerti]

Id. 1. car. Ἡ μὲν ἄρ' ἐκ πατέρων θεοπρεπέα πίστιν ἄγουσα,
σειρὴν χρυσείην περιβάλλετο παισὶν ἑοῖσιν,
ἄρσενα θυμὸν ἔχουσα ἐν εἴδεϊ θηλυτεράων·
τόσσον ἐφαπτομένη γαίης, κόσμου τ' ἀλέγουσα,
ὅσσον ἐς οὐρανίην ζωὴν ὤσασθαι ἅπαντα
τόνδε βίον· κοῦφη δὲ πρὸς αἰθέρα ταρσὸν ἀεῖραι.
Hac quidem [Nazianzeni mater] ex maioribus Christianam fidem ducens,
Auream catenam liberis suis circumdabat,
Masculum animum gerens in formâ muliebri,
Eatenus terram attingens, & mundum curans,
Quatenus ad vitam cælestem, totam hanc impelleret,
Atque ad cælum alis leuis attolleret.

Ibid. Τοῖς δ' ἄλλοις κεν ἔοιμι γέλως, ἐμὰ κήδεα βάζων,
ὧν πίστις κραδίην ἄκρην ἐχάραξεν ἐλαφρή,
οὐδὲ διὰ σπλάγχνων ἦλθ' ἵμερος ὀξὺς ἄνακτος,
ζῶσιν δ' ἐνθάδε μοῦνον ἐφημέρια φρονέοντες.
Aliis autem forem ludibrio, meas curas referens,
Quibus leuis fides summum cor signauit, [modicæ fidei hominibus]
Neque in viscera penetrauit acutus amor regis [Dei]
Sed viuunt hic tantùm præsentia sapientes.

Nom. 10. in Ioann. — καὶ ἀνέρες αὐτόθι πολλοὶ
παιδὶ θεοῦ πίστευον, ἀμιμήτων χάριν ἔργων
Et multi illic viri
Filio Dei credebant, propter opera inimitabilia. [propter miracula]

Nazianz. 2. iambic. „ Ἔστι λόγος καὶ τοῦτο, πείθεσθαι λόγῳ.

„ Ε

,, Εἰ πάντα δῆλα, πῦ τὸ πιστεύειν; λέγε.
,, Πίστις γάρ ἐστιν ἀπεράγμων συναίνεσις.
,, *Est recta sane ratio Verbo credere.*
,, *Si cuncta clara, dic, vbinam habitet fides?*
,, *Non curiosa nam fides assensio est.*

Πολλαὶ μὲν δὴ γαῖαν ἐπιπνείουσιν ἅπασαν, *Id. car. 47.*
Ὁσσατίην σωτὴρ μῦθος ἐπιστρέφεται.
Ac multa tales toto versantur in orbe [*sanctæ fœminæ*]
Quà se cunque Dei porrigit alma fides. [*verbum salutis*]

— Τὰ γὰρ θεὸς ἐξεδίδαξε, *Id. 50.*
καὶ λόγος ἐστήριξε σοφῶν, καὶ πίστις ἔρεισε.
Hæc Deus edocuit, sapientũ sermo, fidesque, Firmauit, (fulsitq;.

Filia.

Κούρη. παῖς. θυγάτηρ. τέκος. ἐκγεγαῦα. θάλος. ἔκγονος.

Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια. *od. α.*
Filia Icari prudens Penelope.

Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα *od. β.*
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
Hi vero nuptias facient & parabunt dotem
Multam valde, quantam decet caram filiam sequi.

Ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο *od. η.*
Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
O filia, nunquid mihi domum ostendere poteris,
Alcinoi, qui hos inter homines regnat?

Ἐννέα θυγατέρες, μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι. *Hes. in Theog.*
Nouem filiæ, magno Ioue prognatæ.

Τῷ μηδ' ἐξείπῃς τόγ', ἐμὸν θάλος, ὡς σεῦ ἀκηδῶ. *Moschus idill. 4.*
Quare ne dicas hoc, filia mea, quod te non curo.

— Τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν, *Hom. od. λ.*
Ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι.
Vidi nobilem Tyro, quæ dicebat se eximij Salmonei filiam.

Quî differant ἔκγονος & ἔγγονος, & ἀπόγονος. vide hic apud Eustathium.

Filius,

Filius.

Παῖς. πάϊς. ὑὸς. ὑιὸς. κοῦρος. τέκος. γόνος. τέκνον. γενέθλη. γέννημα. ἔκγονος. *Metaphorice:* ἔρνος. θαλός. πόρθος. ὅρπηξ. στάχυς. κλάδος.

Nazianz. 14. car. „ — Παῖδες ὕποπτον ἄχος. „*Liberi sunt suspiciosus dolor.*

Hes. 1. ἔργ. Μουνογενὴς δὲ πάϊς σώζοι πατρώϊον οἶκον.
Vnigena vero filius seruet paternam domum.

Q. Cal. l. 10. Ὤλεό μοι φίλε τέκνον. *Periisti fili mi.*

Hom. od. α. Ὡς δὴ ἐγώ γ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱός.
Vtinam ego felicis alicuius essem filius!

od. β. Ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν
οἴκαδ' ἰών, μή πού τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω.
O senex age nunc vaticinare tuis liberis
Domum petens, ne quid mali patiantur in posterum.

Ibid. Τίπτε δέ τοι φίλε τέκνον ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
ἔπλετο· πῆ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
μοῦνος ἐών, ἀγαπητός; —
Cur tibi care fili in mente hæc cogitatio
Est? Quo vis ire multas per terras
Solus cùm sis, dilectus?

od. γ. Ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἧστο σὺν υἱάσιν. —
Ibi Nestor sedebat cum filijs.

Ibid. — εἰ ἐτεόν γε
κείνου ἔκγονός ἐσσι. — *Si verè illius filius es.*

od. ι. Τοῦ γὰρ ἐγὼ πάϊς εἰμί, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι.
Huius ego filius sum, paterq; meus ille est.

od. π. Εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι, καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος.
Si vere meus es, & sanguinis nostri,
Ne quis Vlyssem audiat intus esse.

Nonn. in Ioann. Σίμων γνήσιον ἔρνος Ἰωάνναο τοκῆος.
Simon germane fili Ioannis patris.

Id. 37. Dion. „ Σπεῦδε τέκος γενετῆρα τεαῖς ἀρετῇσι γεραίρειν.
„ *Stude fili patrem tuis virtutibus honorare.*

Iliad. o. Τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων,

Παντοίας

Παντοίας ἀρετὰς, ἠμὲν πόδας, ἠδὲ μάχεσθαι.

Hoc genitus erat ex patre multo deteriore filius melior,
Omnigenis virtutibus, tam pedibus, quàm pugna.
[tam celeritate quam fortitudine]

— οὐ σέ τ' ἔγωγε Iliad.
Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή.
Nec ego te plorabo in lectis carum germen, [care fili] quem peperi ipsa.

Πῶς ἔρξεις φίλε τέκνον; — *Quomodonam facies care fili?* Orpheus de lapid.

— θείοιο κίεν Δαναοῖο γενέθλη, Apollon.
Ναύπλιος. — *Diuini ibat Danai proles Nauplius.* Argon. α.

Φαίης κεν πανάποτμον ἑὸν παῖν ἀμφιβεβῶσαν, Oppian. l.
μείλιχα μυθεῖσθαι, καὶ λισσομένην ἀγορεύειν. 3. de ven.
Diceres miserrimam suum filium circumplexam,
Blandè affari, & supplicantem dicere. [sequentia]

„ — μερόπων τρεπτὸν γένος, οἷα ῥέεθρον, Nazianz.
„ ἄστατον ἐκ θανάτοιο, καὶ ἱστάμενον τεκέεσσιν. car. 56.
„ *Hominum mutabile genus, sicut fluentum,*
„ *Instabile ob mortem & stabile per liberos.*

—— ἐφ' υἱεῖ πρεσβυγενέθλῳ. Theodor.
Propter filium primogenitum. Prodrom.
—— ἐφ' υἱεῖ λοισθογενέθλῳ.
Propter filium vltimogenitum.

Πρωτογόνους υἷας, ὃ πατράσιν ἐστὶ μέγιστον, Nazianz.
τόσσον ἀπεχθαίρεις, καὶ δώματος ἐκτὸς ἐλαύνεις, 51. car.
ὁσσάτιον κείνῃσιν ἐνηέα θυμὸν ἔδειξας.
Primogenitos filios, quod patribus maximum est,
Tanto odio prosequeris, & domo expellis,
Quantum illis [filiabus tuis] benignum animũ ostendis.

— μεγάλοιο πατρὸς γεννήματι σεπτῷ. Nazianz.
Magni patris venerando filio, 2. car.

Οὐδ' ἔλιπεν γαίῃ πόρθους χοὸς ὡς ὄλβος ἔλθῃ Nazian.
Γαῖαν ἐς αἰπεινήν, τῆσδε λυθεὶς βιότης, car. 47.
Καρπὸν ἀριστεύοντα μετ' ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν,
Ἀνδράσιν υἷα φίλον, θηλυτέραις θυγατέρα,
Ἡμετέροισι χοροῖσιν ἑὸν στάχυν ἐγκαταλέξας,

Ἔλπομαι,

Ἔλπομαι, ὡς λιπὼν ἄξιον οὐρανίων,
Εὐθαλέας ὅρπηκας ἀπ' εὐόδμοιο φυτοῖο,
Εἰ δὲ καὶ ὧν τοκέων κρείσσονας, ἐκ τοκέων.
Nec reliquit terræ, ramos terra, [liberos suos mundo]
Vt totus ad terram sublimem iret, solutus ab hac vita,
Fructum eximium cum viris & mulieribus,
Carum filium cum viris, filiam cum mulieribus
Nostris cœtibus, spicam associans [accensens]
Dignam, vt spero, calestibus torcularibus,
Bene-florentes ramos ab odorifera arbore,
Sin & suis parentibus præstantiores, tamen ex parentibus.

Finis. Finem impónere.

Τέλος. τελευτή. τέρμα. τέκμωρ. ἄνυσις. πεῖραρ. πείρας. τέλσον.

Nazianz. in monostichis. „ Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποιοῦ θεόν.
„ *Exordium omnium atque finem fac Deum.*

Hes. 1. oper. Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτοὺς,
οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις, οὐδὲ τελευτὴ
οὐδετέροις, ἶσον δὲ τέλος τέτατο πολέμοιο.
Continuo pugnabant decem ipsos annos,
Nec vlla erat contentionis molesta solutio, neq; finis
Alterutris, sed aqualiter terminus protendebatur belli.

Nonn. 33. Dion. „ Ὣς φαμένην ἐρέεινεν Ἔρως, ἵνα πάντα δαείη.
„ Ὅττι νέοι ξύμπαντες ἀπείρμονος ὁππότε μύθου
„ Ἀρχὴν εἰσαΐουσι, τέλος σπεύδουσιν ἀκοῦσαι.
„ *Sic locutam interrogauit Amor, vt omnia sciret.*
„ *Quia iuuenes omnes, cùm prolixi sermonis*
„ *Principium audiunt, finem festinant audire.*

Tryphiodorus. Τέρμα πολυκμήτοιο μεταχρόνιον πολέμοιο.
Finem serum laboriosi belli.

Q. Cal. l. 12. — πολέμου δ' οὐ γίνετο τέκμωρ. *Belli non erat finis.*

Apollon. Argon. β. Αὐτὸς δ' ἐν μέσσοισι παρ' ἐσχάρῃ ἧστο γεραιὸς,
πείρατα ναυτιλίης ἐνέπων, ἄνυσίν τε κελεύθου.
Ipse in medio apud focum sedebat senex,
Finem nauigationis prædicens, finemque via.

— ἤδη

— ἤδη γὰρ ἐπὶ κλυτὰ πείραθ' ἱκάνω *Id. Arg. δ.*
ὑμετέρων καμάτων. — *Iam enim ad claros terminos venio vestrorum laborum.*

— παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργου. *Moschus idyll. 4.*
Totius peruenerat ad finem operis.

Καὶ πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἐξετελέσθη. *Hom. in Batrach.*
Et belli ludus vnico-die-durans perfectus fuit.

— σὺ δέ σφισι τέρμα καὶ ἀρχή. *Nazian. car. 1.*
Tu autem illis finis & principium.

Ποῖ ῥίψω τόδε σῶμα; τί μοι τέλος ἀντιβολήσει; *Nazianz. 8. car.*
τίς γῆ; τίς δὲ τάφος με φιλόξενος ἀμφικαλύψει;
τίς δ' ὄσσοις μινύθουσιν ἐμοῖς ἐπὶ δάκτυλα θήσει;
ἦ ῥά τις εὐσεβέων Χριστοῦ φίλος; ἢ ῥα κάκιστος;
Quo proyciam hoc corpus? qui finis mihi erit?
Quæ terra? quod sepulcrum hospitale me teget?
Quis oculis meis morientibus digitos imponet?
An piorum aliquis Christi amicus? an pessimus quispiam?

Ἀλλὰ τὸ μὲν κρατεροῖο θεοῦ ἐν χείρεσσι κείσθω, *Id. 47.*
Ὅς μέγα ταῖς μεγάλαις ἐλπίσι τέρμα φέρει
Sed hoc quidem in potentis Dei manibus sit,
Qui magnæ spei magnum finem adfert.

.i. Quo sit euasura tam insignis liberorum indoles, Deo relinquatur, qui magnæ expectationi egregios euentus tribuere solet.

— ἀκροτάτοιο καλοῦ πρὸς τέλος ἱκέσθαι. *Id. 50.*
Summi pertingere culmen honesti. [*perfectam virtutem seu finem virtutis*] Vide simile in Virtus.

Οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει. *Iliad. υ.*
Ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολούει.
Nec Achilles verbis omnibus finem imponet.
Sed vnum perficiet, alterum imperfectum relinquet.
[*mutilabit verba, iratorum more*]

Flecto, vide Genu.

Fleo, Fletus. Lachryma.

Δακρύω. δάκρυα λείβω. κλαίω. δακρυχέω. κωκύω. δακρυπλώω. δάκρυον ἀποσπένδω. ἀνακλαίω. οἰμώζω. εἵματα δάκρυσι δεύω. ὄμβρον πολύδακρυν ἀναβλύζω. δάκρυον εἴβω. δάκρυα ἐκβάλλω.

Nonn. 30. Dion. Δίζυγα δακρύσειεν ὀλωλότα τέκνα Καβείρου,
Ἐς μίαν ἠριγένειαν ἑνὶ τμηθέντα σιδήρῳ.
Duos defleret occisos filios Cabiri,
Vno die, vno casos ferro.

Hom. od. θ. Τήκετο, δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
Tabescebat, lacrymaq; sub palpebris genas rigabat.

Ibid. Τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί.
Eius autem genæ miserabilissimo dolore corrumpũtur.

od. κ. „ Κλαῖον δὲ λιγέως θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
„ Ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
„ *Flebant vero stridule teneras lacrymas effundẽtes:*
„ *Sed nulla vtilitas erat lugentibus.*

Nonn. in Ioann. Ὄφρα πάλιν κλαύσειε πολυθρήνῳ περὶ νεκρῷ.
Vt rursus fleret iuxta luctuosum cadauer.

Ibid. Καὶ Μαρίην στενάχουσαν ἰδών, καὶ ὁμήλυδας αὐτῇ
ἤας Ἰουδαίων νεοπενθέας, ὧν ὑπὸ πολλῷ
ὄμβρῳ δακρυόεντι περιρραίνοντο παρειαί.
Et Mariam suspirantem videns & congregatos cũea
Iudæos recenter lugentes, quorum multo
Imbre lacrymarum respergebantur genæ.

Macedonij 6. epigr. Εἶπεν ἀποσπένδων δάκρυον ἐκ βλεφάρων.
Dixit distillans ex oculis lachrymam.

Theocr. idyll. 1. — λεὼν ἀνέκλαυσε θανόντα. *Leo mortuum defleuit.*

od. ε. --οὐδέποτ' ὄσσε
Δακρυόφιν τέρσοντο, κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
Νόστον ὀδυρομένῳ. — *Nunquam oculi à lacrymis siccabantur: sed cara vita diffluebat lugenti reditum.*

Nonn. in Ioann. Μαγδαλινὴ δ' ἐλέλειπτο γυνὴ παρὰ σήματι μούνη,
θερμὸν ἀναβλύζουσα γοήμονος ὄμβρον ὀπωπῆς

μυρομένη ζώοντα· δι' ἄρ φαεὸς ἦ θυρέτρου,
ὡς ἔτι δακρυχέεσκε λάλον νέκυν ἐγγὺς ἐόντα,
Ἀγγελικὴν ἐνόησε συνωρίδα. — (sola.
Magdalena verò mulier remanebat apud sepulcrum
Calidum emittens imbrem ex lacrymoso oculo
Lugens viuentem: per lucidum ergo ostium,
Cum adhuc fleret loquentem mortuũ propè existentẽ,
Duos vidit Angelos. [par Angelicum]
Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃ. *Hom. od. β.*
Vt ne flens pulcrum corpus lædat.
Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατρὸς ἀκούσας, *od. δ.*
χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχὼν
ἀμφοτέρῃσιν χερσί. —
Lachrymas à palpebris in terram fudit, de patre audiens, (manibus.
Vestem purpuream ante oculos obtendens ambabus
— αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβε.
Sed hic amaras sub superciliis lachrymas fundebat.
Κλαῖε δ' ἦ Τηλέμαχός τε, καὶ Ἀτρείδης Μενέλαος·
οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε.
Flebat Telemachus & Atrides Menelaus:
Neque Nestoris filius lachrymarum exortes habebat
„Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι, (oculos.
„ Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
„ *Hoc sanè est munus miseris mortalibus vnum:*
„ *Et tondere comam, & lachrymas diffundere malis.*
— οὐδέ σε φημὶ *Ibid.*
δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπὴν εὖ πάντα πύθηαι.
Neque te puto diu absque lachrymis fore, postquam bene omnia audieris.
Κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος· οὐδέ νύ μοι κῆρ *od. δ.*
ἤθελ' ἔτι ζώειν, καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Flebam in arenis sedens, neque mihi cor
Volebat ampliùs viuere, nec inspicere lumen solis.
Τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα. *Ibid.*
Hunc vidi in insula teneras lachrymas fundentem.
Ὣς εἰποῦσ' ὀλόλυξε. — *Sic locuta eiulauit.*

od. ε. Ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεὶ
δάκρυσι δεύεσκον.—
Ibi septenninm mansi constanter, vestesq; semper
Lachrymis madefaciebam.

od. ν. ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
χερσὶ καταπρηνέσσι.—
Fleuit deinde & sua percussit femora pronis manibus.

od. ξ. Καί οἱ ὀδυρομένῃ βλεφάρων ἄπο, δάκρυα πίπτει,
ἣ θέμις ἐστὶ γυναικὸς, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται.
Et illi lugenti ab oculis lachrymæ cadunt
Ut mos est mulieris postquam maritus alibi perierit.

od. τ. Τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρώς.
ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν·
ὣς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης.
Huius vero audientis fluebant lachrymæ: liquefiebat-que cor:
Sicut nix liquefit in altis montibus:
Sic huius liquefiebant pulcra genæ lachrymantis.
Ὀφθαλμοὶ δ' ὡσεὶ κέρα ἕστασαν, ἠὲ σίδηρος,
ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεῦθε.
Oculi vero, sicut cornua stabant, aut ferrum,
Quietè in palpebris. Dolo antè lachrymas occultabat.

Ibid. Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο.
Hæc postquam satiata est perquam lacrymoso luctu.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμά.—
Sic dixit, Anus vero tenebat manibus vultum,
Lachrymasque emittebat calidas.

Nonn. 6. Dion. Δάκρυσιν αὐτοχύτοισι καθικμαίνοντο παρειαί.
Lacrymis sponte-fusis humectabantur genæ.

Id. 16. Dion. Ἔννεπε καὶ πολύδακρυν ἀνέβλυσεν ὄμβρον ὀπωπῆς.
Dixit, & lacrymosum effudit imbrem ab oculis.

Q. Cal. l. 1. „ —— οὔποτε φῦλ' ἀνθρώπων
„ νόσφι γόου ζώουσι, καὶ εἴ ποτε χάρματα φέρονται.
„ *Nunquam homines absq; luctu viuunt, etsi quandoque gaudeant.*

Flore

Floreo. Vireo. Flores varij. vide Ver.

Ἀνθέω. θάλλω. τηλεθάω. ἀμφιθάλλω. χλοάω. θαλέθω. θηλέω. κομάω. ἐπανθέω.

Νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι. *Theocr. idyll. 1.*
Ἁ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι.
Πάντα δ' ἔναλλα γένοιτο, καὶ ἁ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι.
Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει.—
Nunc violas feratis ô rubi, feratis & vos ô spinæ.
Et pulcer narcissus in iuniperis efflorescat:
Omnia mutentur [fiant alia] & pinus ferat pyra.
Quandoquidem Daphnis moritur.
Καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει. *Id. idyl. 23*
Et rosa pulcra est, & tempus illam marcefacit.
Καὶ τὸ ἴον καλόν ἐστιν ἐν εἴαρι, καὶ ταχὺ γηρᾷ.
Et viola formosa est in vere, & cito senescit.
Λευκὸν τὸ κρίνον ἐστὶ, μαραίνεται ἁνίκα πίπτῃ.
Cãdidum est lilium, marcescit autem, cùm deciderit.
Πλέξω λευκόϊον, πλέξω δ' ἁπαλαῖς ἅμα μύρτοις *Meleager 7. epigr.*
Νάρκισσον, πλέξω καὶ τὰ γελῶντα κρίνα.
Πλέξω καὶ κρόκον ἡδὺν, ἐπιπλέξω δ' ὑάκινθον
Πορφυρέην, πλέξω καὶ φιλέραστα ῥόδα.
Plectam albam violam, plectam vnà cum mollibus (myrtis
Narcissum, plectam & ridentia lilia.
Plectã & crocũ suauẽ, & implectã quoq; hyacinthũ
Purpureum, plectam amabiles etiam rosas.
Μῦθοι καὶ ζώοντι μόνῳ βίος οὐκ ἐπιδευής, *Nazianz. 50. car.*
καὶ λαμπρὸν πνείοντι μέγα στέφος, οὐδὲν ὁμοῖον
ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν ἅμ' ἠοῖ κειρομένοισι,
θνήσκουσιν δ' ἄρ' ἔπειτα πρὸ ἤματος ὀλλυμένοιο.
Doctrina quoque soli viuenti est vita minimè indiga,
Et ad præclara aspiranti, magna corona, nihil similis
Floribus vernis cum aurora decerptis,
Et morientibus ante occidentem diem.
— ἀμφιτέθηλε χάρις. *Circumfulsit gratia.* *In epigr.*
Μεσσάτιος ῥόδου εἰμὶ καὶ ἀργυφέοιο κρίνοιο, *L. 1. epigr.*
Καὶ ξανθῆς κεφαλῆς βέλτιον ἀκρέμοσιν.

Medius sum inter rosam & candidum lilium,
Et flaua cerasi ramis grauor.

Ibid. Λειμῶνες γελόωσιν ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο.
Prata rident aperiente se rosa.

Ibid. Ἠδὲ φυτῶν χαίρουσι κόμαι, καὶ γαῖα τέθηλε.
Et arborum rident coma, & terra floret.

Pisidas in opificio. Ῥίζωσον αὐτῷ τοὺς ἐπανθοῦντας κλάδους.
Firma illi [Heraclio] florentes ramos. [filios]

Nicander Colophon. ἐν ἑτεροιουμένοις. Μῆλα τάμνων χλοάοντα, τύπους νωμήσατο Κάδμου.
Mala incidens virentia, litteras inscripsit. [formas Cadmi induxit]

Alexis in ψευδομένῳ. „— κόλακος ὁ βίος μικρὸν χρόνον ἀνθεῖ·
„οὐδεὶς γὰρ χαίρει πολιοκροτάφῳ παρασίτῳ.
„*Adulatoris vita breui tempore floret.*
„*Nemo enim delectatur assentatore sene.*

Nota quemadmodum floreo & vireo metaphoricè, in vsu sunt frequentissimo, ita θάλλω, ἀνθέω, & alia superiùs posita.

Fluuius. Fluentum. Fluo.

Ποταμός. ῥοαὶ ποταμοῖο. ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ. αἰπὺ ῥέεθρον.

od. K. Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι
Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
πέτρη τε ξύνεσίς τε δύω ποταμῶν ἐριδούπων.
Ibi quidem in Acherontem fluunt Pyriphlegethon
Et Cocytus, qui certè stygis aqua est riuulus,
Petraq; & concursus duorum fluuiorũ valde sonãtiũ.

Hes. 2. ἔργ. Μηδέποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
Ποσσὶ περᾶν, πρίν γ' εὔξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
Nunquam perennium fluminum pulcrè fluentẽ aquã
Pedibus transeas, prius quàm preceris intuens pulcra fluenta,
Lotus manus peramabili vnda lympida.

Id. in Theog. —καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον. *Et Istrum pulcrifluum.*

Ibid. — ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες. *Amnes cum strepitu fluentes.*

Δίνης

Δίνης ἀργυρέης εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει. *Ibid.*
Vorticibus argenteis intortus in mare labitur.

Εἰς προχοὰς ποταμοῖο τί σήμερον οὐκ ἔτι βαίνεις, *Nonn. 11. Dion.*
Κάλπιν ἔχων εὔδενδρον; —
Ad profluenta fluuij quid hodie non amplius venis,
Situlam habens ligneam?

Μαιάνδρου παρὰ χεῦμα πολυσχιδέος ποταμοῖο. *Ibid.*
Ad Mæandri fluminis multifidi fluentum.

Χεῦμα μέγ' ἐξανέηκεν ἐϋρρῆος ποταμοῖο. *Apollin. Psal. 106.*
Fluentum magnum emisit bene-fluentis amnis.

— αἰπὺ ῥέεθρον ἐπιπροΐησι θαλάσσῃ. *Dion. de situ orbis.*
Profundum fluentum immittit mari.

Θύμβρις ἐϋρρείτης ποταμῶν βασιλεύτατος ἄλλων. *Ibid.*
θύμβρις, ὃς ἱμερτὴν ἀποτέμνεται ἄνδιχα Ῥώμην.
Tybris pulcrifluus fluuiorum omnium nobilissimus:
Tybris qui amabilem bifariam dissecat Romam.

— εἰς αὐγὰς ποταμῶν ὤκιστος ἁπάντων *Ibid.*
Τίγρις ἐϋρρείτης φέρεται ῥόον ἶσον ἐλαύνων.
Ad orientem fluuiorum velocissimus omnium
Tigris pulcrifluus fertur, fluxum æquabilem agens.

— οὐκ ἂν ἐκείνου *Ibid.*
ἐν πᾶσιν ποταμοῖσι θοώτερον ἄλλον ἴδοιο.
Non illo inter omnes fluuios celeriorem alium videas.

Καὶ πέτρη βλάστησεν ὕδωρ, ὁ δ' ἐχάσσατ' ὀπίσσω *Nazianz. 3. car.*
εὐρὺ ῥέων ποταμός, καὶ ἥλιος ἔσχεθε δίφρον.
Et petra produxit aquam, cessitque retro
Latè fluens fluuius, & sol inhibuit currum.

Οὐχ εἷς μὲν ποταμοῖσι κάτω ῥόος ἐστὶν ἅπασι; *Ibid.*
ἀλλ' ἔμπης ποταμὸς πικρὴν διανήχεται ἅλμην
καὶ ποταμός περ ἐών, οὐδ' ὕδατι μίσγεται ὕδωρ.
ναῦται δ' ἐκ πελάγους γλυκερὸν πότον ὑδρεύονται.
Nonne vnus est omnibus fluuijs fluxus deorsum?
Verumtamen fluuius quidam amarũ pernatat æquor
Manens fluuius, nec aqua aquæ miscetur.
Nautæ verò è mari dulcem potum hauriunt.

Medius sum inter rosam & candidum lilium,
Et flaua cerasi ramis grauor.

Ibid. Λειμῶνες γελόωσιν ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο.
Prata rident aperiente se rosa.

Ibid. Ἡ δὲ φυτῶν χαίρουσι κόμαι, καὶ γαῖα τέθηλε.
Et arborum rident comæ, & terra floret.

Pisidas in epificio. Ῥίζωσον αὐτῷ τοὺς ἐπανθοῦντας κλάδους.
Firma illi [Heraclio] florentes ramos. [filios]

Nicander Colophon. in ἑτεροιουμένοις. Μῆλα τεμὼν χλοάοντα, τύπους νωμήσατο Κάδμου.
Mala incidens virentia, litteras inscripsit. [formas Cadmi induxit]

Alexis in ψευδομένῳ. ,,— κόλακος ὁ βίος μικρὸν χρόνον ἀνθεῖ·
,,οὐδεὶς γὰρ χαίρει πολιοκροτάφῳ παρασίτῳ.
,,*Adulatoris vita breui tempore floret.*
,,*Nemo enim delectatur assentatore sene.*

Nota quemadmodum floreo & vireo metaphoricè, in vsu sunt frequentissimo, ita θάλλω, ἀνθέω, & alia superiùs posita.

Fluuius. Fluentum. Fluo.

Ποταμός. ῥοαὶ ποταμοῖο. ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ. αἰπὺ ῥέεθρον.

od. K. Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι
Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
πέτρη τε ξύνεσίς τε δύω ποταμῶν ἐριδούπων.
Ibi quidem in Acherontem fluunt Pyriphlegethon
Et Cocytus, qui certè stygis aquæ est riuulus,
Petraq; & concursus duorum fluuiorũ valde sonãtiũ.

Hes. 2. ἔργ. Μηδέποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
Ποσσὶ περᾶν, πρίν γ' εὔξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
Nunquam perennium fluminum pulcrè fluentẽ aquã
Pedibus transeas, prius quàm preceris intuens pulcra fluenta,
Lotus manus peramabili vnda lympida.

Id. in Theog. — καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον. *Et Istrum pulcrifluum.*

Ibid. — ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες. *Amnes cum strepitu fluentes.*

Δίνης

Δίνης ἀργυρέης εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει. *Ibid.*
Vorticibus argenteis intortus in mare labitur.
Εἰς προχοὰς ποταμοῖο τί σήμερον οὐκ ἔτι βαίνεις, *Nonn. 11. Dion.*
Κάλπιν ἔχων εὔδενδρον; —
Ad profluenta fluuij quid hodie non amplius venis,
Situlam habens ligneam?
Μαιάνδρου παρὰ χεῦμα πολυσχιδέος ποταμοῖο. *Ibid.*
Ad Mæandri fluminis multifidi fluentum.
Χεῦμα μέγ' ἐξανέηκεν ἐΰῤῥοος ποταμοῖο. *Apollin. Psal. 106.*
Fluentum magnum emisit bene-fluentis amnis.
— αἰπὺ ῥέεθρον ἐπιπροΐησι θαλάσσῃ. *Dion. de situ orbis.*
Profundum fluentum immittit mari.
Θύμβρις ἐϋῤῥείτης ποταμῶν βασιλεύτατος ἄλλων *Ibid.*
θύμβρις, ὃς ἱμερτὴν ἀποτέμνεται ἄνδιχα Ῥώμην.
Tybris pulcrifluus fluuiorum omnium nobilissimus:
Tybris qui amabilem bifariam dissecat Romam.
— εἰς αὐγὰς ποταμῶν ὤκιστος ἁπάντων *Ibid.*
Τίγρις ἐϋῤῥείτης φέρεται ῥόον ἶσον ἐλαύνων.
Ad orientem fluuiorum velocissimus omnium
Tigris pulcrifluus fertur, fluxum aquabilem agens.
— οὐκ ἂν ἐκείνου *Ibid.*
ἐν πᾶσιν ποταμοῖσι θοώτερον ἄλλον ἴδοιο.
Non illo inter omnes fluuios celeriorem alium videas.
Καὶ πέτρη βλάστησεν ὕδωρ, ὁ δ' ἐχάσσατ' ὀπίσσω *Nazianz. 3. car.*
εὐρὺ ῥέων ποταμὸς, καὶ ἥλιος ἔσχεθε δίφρον.
Et petra produxit aquam, cessitque retro
Latè fluens fluuius, & sol inhibuit currum.
Οὐχ εἷς μὲν ποταμοῖσι κάτω ῥόος ἐστὶν ἅπασι; *Ibid.*
ἀλλ' ἔμπης ποταμὸς πικρὴν διανήχεται ἅλμην
καὶ ποταμός περ ἐὼν, οὐδ' ὕδατι μίσγεται ὕδωρ.
ναῦται δ' ἐκ πελάγους γλυκερὸν ποτὸν ὑδρεύονται.
Nonne vnus est omnibus fluuijs fluxus deorsum?
Verumtamen fluuius quidam amarũ pernatat æquor
Manens fluuius, nec aqua aqua miscetur.
Nautæ verò è mari dulcem potum hauriunt.

Fons. Aqua. Fontana.

Πηγή. πίδαξ. κρήνη. πηγαίων ὑδάτων χύσις. κρήνης ἱερὸς ῥόος. κρηνιάς. κρηναῖαι λιβάδες, Synesius hym. 3. Montani latices. κρηναῖαι λιβάδες. ῥεύματα πηγῆς.

Orpheus Argon. Πηγάς τ' ἀενάων ὑδάτων, ποταμῶν τε ῥέεθρα.
Fontesque perennium aquarum, amniumq; flucta.

Hom. Il. π. — μέγα φρονέοντε μάχεσθον
Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης, ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω.
Valde acres pugnant pro paruo fonte, voluntque ambo bibere.

Nonn. 42. Φεῦγε πότον κρηναῖον. — *Fuge potum fontanum.*

Dion. Ὠτειλὰς ἐκάθηρον ὀρεσσιχύτῳ παρὰ πηγῇ.
Id. 47. *Vulnera purgarunt ad fontem monte-refusum.*

Id. l. 4. Δίζετο πηγαίων ὑδάτων χύσιν, ὄφρα καθήρῃ
Μαντιπόλους ἑὸ χεῖρας, ἐπισπείσῃ δὲ θυηλαῖς
Ἁγνὸν ὕδωρ.
Quærebat fontana aqua laticem, vt purgaret
Fatidicas suas manus, & libaret sacrificijs puram aquam.

Q. Cal. l. 5. Ἄλσεά τε, κρῆναί τε διειδέες ὕδατι καλῷ.
Salusq; , & fontes pulcrâ aquâ perspicui.

Apollon. Argon. α. Δίζητο κρήνης ἱερὸν ῥόον. — *Quærebat fontis sacrum fluentum.*

Id. Arg. δ. Δείξατ' ἐελδομένοισιν ἐνωπαδὶς ἄμμι φανεῖσαι,
Ἤ τινα πετραίην χύσιν ὕδατος, ἤ τινα γαίης
Ἱερὸν ἐκβλύοντα θεαὶ ῥόον, ᾧ ἄπο δίψαν
αἰθομένην ἄμοτον λωφήσομεν. —
Monstrate desiderantibus coram nobis apparentes,
Aut aliquam saxeam venam aquæ, aut aliquẽ è terra
Sacrum scaturientem, ô Dea, fontem, quo sitim
Vehementer ardentem restinguamus.

Oppian. 3. de venat. „ Πρὸς πηγὰς ποταμῶν, θηρῶν μέθυ. —
„ *Ad fontes fluuiorum, qui sunt vinum ferarum.*

Antiphil. l. epigr. Κρηναῖαι λιβάδες τί πεφεύγατε. ποῦ τόσον ὕδωρ;
Τίς φλὸξ ἀενάους ἔσβεσεν ἠελίου;

Fontani

Fontani latices quid fugistis? vbi tanta aqua?
Quæ solis flamma æternos extinxit? [exsiccauit]

Νύμφαι κρηνιάδων λῦσαν ἀπὸ σφετέρων. — Alcæus 4. epigr.

Nymphæ fontibus suis lauerunt. [Hesiodum]

Ξεῖν' ὑπὸ τὰν πέτραν τετρυμένα γυῖ' ἀνάπαυσον. — Anyta 4. epigr.

Ἁδύ τοι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θροεῖ πετάλοις.

„ Πίδακά τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε. Δὴ γὰρ ὁδίταις

„ Ἄμπαυμ' ἐν θερμῷ καύματι τοῦτο φίλον.

O hospes sub hanc rupem fatigata membra recrea:
Suauis tibi in viridibus folijs aura resonat.
„ *Et lympham è fonte frigidam bibe. Sanè enim via-*
„ *Quies talis à calido æstu grata est. (toribus*

Εὑρήσεις κελαρίζον εὔκρηνον διὰ πέτρης. — Leonida ibid.

Νᾶμα βορειαίης ψυχρότερον νιφάδος.

Inuenies resonantem, in rupe scaturiginibus felicem,
Laticem boreali frigidiorem niue.

Ἔνθεν Ἀλέξανδρος Μακεδὼν πίεν ἀγλαὸν ὕδωρ, — Incerti 4. epigr.

μητρὸς δ' εἶπε γάλακτι πανείκελα ῥεύματα πηγῆς,
ἣ καὶ Ὀλυμπιάδος πόρεν οὔνομα μητέρος ἐσθλῆς.

Hinc Alexander Macedo bibit lympidam aquam,
Matrisq; lacti dixit simillima esse fluenta fontis,
Cui & Olympiadis bonæ matris nomen dedit.

— καὶ ἀένναα χεύματα πηγῶν. — Sibylla.

Et æternos latices fontium.

Foris. Foras. Extra.

Ἐκτὸς. ἐκτοθι. νόσφι. ἔξω. ἐκτοθεν. ἐκ. ἐξ. ἐκτοσθεν, vide Resono. παρὲκ. παρὲξ.

„ Χείλεσι δεσμὰ φέρειν καὶ ὄμμασιν ἠδὲ παρειαῖς. — Nazianz. car. 63.

„ Μηδὲ πόδα προθύρων πολλάκις ἐκτὸς ἔχειν.

„ *Labijs vincula pone & oculis & genis:*
„ *Neque pedem sæpe extra vestibulum habe. .i. frena linguam, oculos, genas, [non cerussando illas] & raro exi foras.*

— ἀπήλασαν ἔκτοθι νηοῦ. *Eiecerunt è templo.* — Nonn. in Ioann.

Ὅττι μιν ἐκτὸς ἔλασσαν. *Quod eum foras eiecissent,*
Καὶ βραχὺς αὐτόθι Πέτρος ἐλείπετο νόσφι θυράων.

Et

Et tardus ibi Petrus manebat extra ianuas.

Ibid. — ἀνέδραμε δώματος ἔξω. *Recurrit extra domum.*

Ibid. Ἔκτοθεν ἀνέρα τοῦτον ἐς ὑμέας ἄρτι κομίζω.
Foras hominem hunc ad vos nunc adduco.

od. ι. — τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφι
ἀρνειούς τε, τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
Mares vero reliquit foris
Arietésque, hircósque extra magnum stabulum.

Ibid. Νῆσος ἔπειτα Λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται
γαίης Κυκλώπων οὔτε σχεδὸν, οὔτ' ἀποτηλοῦ.
Deinde insula Lachea protensa est extra sinum
Terræ Cyclopum, neque propè, neque longè. [*mediocriter distans*]

od. μ. Ἀλλὰ παρὲκ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.
Sed extra insulam propellite nauem nigram.

Iliad. λ. — Ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς, ἔκ τε κονίης.
Extra tela subduxit Iupiter, extráque puluerem.

Nazianz. 63. car. — ἄνδρες ἄνανδροι
Εἴδωλον μορφῆς ἔνδοθι κευθομένης
Ἔκτοθεν ἐστήσαντο. — *Viri non-viri,* [*effœminati*] *simulacrum formæ intus latentis foris posuerunt.* [*fucando scilicet faciem*]

Fortitudo. Vires. Robur. Fortis. Robustus.

Ἰσχύς. βίη. ἠνορέη. κράτος. κάρτος. σθένος. ἴς. μένος. ἀλκή. ῥηξηνορίη. ἀρετή. ἀριστείη.

De Fortis *habes synonyma multa hic in exemplis, & suprà in Bellicosus.*

Hes. in Theog. Ἰσχύς τ', ἠδὲ βίη, καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
Roburque, & vires, & peritia erant ad opera.

Ibid. Ἰσχὺς δ' ἄπλατος κρατερὴ, μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει.
Robur immensum, validum, magna in forma. [*in corpore*]

Iliad. θ. — ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
Viribus freti & robore manuum.

Iliad. ο. Κάρτεΐ τε, σθένεΐ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
Roboreque, & fortitudine eximiè excellere.

— κατειμένοι

— κατιείμϑνοι ἄασετον ἀλκήν. *Induti eximia virtute.* Q. Cal. l. 12.

— μϑύ☉ αἰὲν ἀτειρής. *Robore semper inuictus.* Hom. od. λ

— μϑύ☉ ἢ χεῖρας ἀάπ̃ες. *Robur & manus inuictas.* Ibid.

— ὅυ κράτος ἐςὶ μέγιςον. *Cuius robur est maximum.* Id. od. γ.

— βίλω ὑπέροπλ☉ ὀπάων. *Viribus immensis famulus.* Apollon. 2. Argon.

„ Ἄλκιμός ἐσσ᾽, ἵνα τίς σε ἢ ὀψιγόνων εὖ εἴπη. Hom. od. γ

„ *Fortis esto, vt & posterorum quispiam te laudet.*

Οἵ τοι ἐλαφρότατοι ϑέειν, ἠδὲ κάρτος ἄριςοι. Ibid.

Qui tibi celerrimi ad currendum, & robore prastantissimi.

— βίηφι ῥ' φέρτεροι ἦσαν. *Vi enim fortiores erant.* od. ζ.

— ἀλκὶ πεποιϑώς. *Robori confisus.*

Καὶ σϑένει κρατερὸς ἠδὲ ἀνεξίκακον λάχε ϑυμόν. Apollin. Psal. 7.

Et robore fortis & patientem sortitus est animum.

— ἠδὲ εἰ μάλα κάρτερ☉ εἴη. *Etiāsi valde fortis esset.* Hom. od. θ.

Τοῖ☉ γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο. — *Talis enim ipsis turris perijsti.* Id. od. λ.

N. Aiacem vocari turrim, .i. fortem suorum protectorem.

— ϑάρσος μοι Ἄρης τ᾽ ἔδοσαν ἢ Ἀϑήνη, Hom. od. ξ.

Καὶ ῥηξηνορίλω —

Audaciam mihi & fortitudinem dederunt Mars & Pallas.

— φαῖνε ῥ' μηρὰς od. σ.

Καλὰς τε, μεγάλας τε. φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι,

ςήϑεά τε, ςιβαροί τε βραχίονες. — *Ostendebat autem femora pulchra & magna, apparebantque lati humeri & pectus & fortia brachia.*

— μεγαλόσϑενε Μέμφι. *O fortissima Memphi.* Silyll. l. 5.

Ἄρες ὑπερμϑνέτα. -- *Mars fortissime.* Hom. hym. 6.

Καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυσϑενὲς, ἔρκος ὀλύμπε. (tum. Ibid.

Forti-mane, indefesse, hasta-pollens, olympi firmamē-

Ἡνορέης σκηπ̃ᾶχε. — *Rex fortitudinis.* [*fortissime*] Ibid.

Καὶ πȣ̃ λις δοκέεις μέγας ἔμμϑναι, ἠδὲ κραταιὸς, Odyss. Σ.

ὅυνεκα πὰρ παύροισι ἢ ὀυκ ἀγαϑοῖσιν ὁμιλεῖς.

εἰ δ᾽ Ὀδυσεὺς ἔλϑοι ἢ ἵκοιτ᾽ ἐς πατρίδα γαῖαν,

αὐτίκ᾽

αἶψά κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα,
φεύγοντι στείνοιντο διὲκ προθύροιο θύραζε.
Videris tibi magnus esse & fortis,
Quia cum paucis & imbellibus tibi res est. [*versaris*]
Sed si Vlysses venerit, atq; in patriam redierit,
Mox tibi porta, tametsi admodum lata,
Fugienti e vestibulo foras, angusta fuerint.
Iliad. α. Κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο.
Fortissimi erant, & cum fortissimis pugnabant.
Odyss. χ. —ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
ὅσσοι ἔτ' ἔζωον περί τε ψυχέων ἐμάχοντο.
Fortitudine longe præstantissimi erant
Eorum, qui adhuc viuebant, & pro vita pugnabant.
Hes. 1. oper. — ἀλλ' ἀδάμαντος εἶχον κρατερόφρονα θυμόν.
Sed adamantinum habebant fortem animum.
Iliad. ε. ἶν' ἀπέλεθρον ἔχοντας.—*Vires immensas habentes.*
Iliad. ν. — ἶδον φλογὶ εἴκελον ἀλκὴν Αὐτὸν καὶ θεράποντα.—
Viderunt flamma similem virtute, ipsum & famulu.
Incerti 3. epigr. —ἀριστείης σύμβολα δεικνύμενοι. *Virtutis symbola exhibētes.*
Iliad. Υ. Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.
Ego contra eum vado, etsi dextras igni similes habet.
Etsi dextras igni similes habet, & robur ardenti ferro.
[*etsi sit fortissimus.*]

Priore horum versuum vsus est quidã apud Athenæum, aduersus feruentẽ placentã. Cæteris enim conuiuarum ab ea abstinentibus. τοῦ δ' ἐγὼ ἄντιος εἶμι, (inquit) καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε. vri malens, quam tantisper gulæ dominari.

Frango. Rumpo.

Ἄγνυμι. συνάγνυμι. κεάζω. θράσσω. κλάω. ῥήγνυμι. θλάω. κατάγνυμι. διαρρήγνυμι.

Apollin. Psal. 3. od. γ. Αὐτὰρ ἁμαρτινόων ὀλοοὺς συνέαξας ὀδόντας.
Sed peccatorum exitiales confregisti dentes.
—νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
κύματα.— *Naues ad petras fregerunt fluctus.*

Ἐκ πυκινῆς δ᾽ ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ. *od. ζ.*
E densa silua ramum fregit manu crassa.

— νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ *od. μ.*
τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι. — *Nauem celerem micanti fulmine leuiter tactam fregero.*

Πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλὴν, σὺν δ᾽ ὀστέ᾽ ἄραξε
πάντ᾽ ἄμυδις κεφαλῆς.---
Percussit gubernatoris caput, confregitq́, simul
Omnia ossa capitis.

— ὀστέα δ᾽ εἴσω, -- Ἔθλασεν. *Ossa vero intus fregit.* *od. Σ.*

Δεινὸν δ᾽, εἴ κ᾽ ἐπ᾽ ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας *Hes. 2.*
ἄξονα καυάξαις, τὰ δὲ φορτί᾽ ἀμαυρωθείη. *oper.*
Miserum vero, si & in currum prægrande onus tollens
Axem fregeris, & onera perierint.

— κρατεραῖς συνέαξε χέρεσσι. *Validis confregit manibus.* *Q. Cal. l. 6.*

— ἁμάξης Ἔκπεσε, καὶ μηρὸν κλάσσατο δεξιτερόν. *Diog. Laërt. 3. epig.*
Curru excidit, & femur fregit dextrum.

Ῥηγνύντες πελέκει, καὶ τέκτονος ἔντεσι φωτός. *Apollin. Psal. 73.*
Frangentes securi & instrumentis fabri.

Ἔθλασας οὐλομένοιο κάρη κρυεροῦ τε δράκοντος. *Ibid.*
Fregisti perniciosi caput, horridiq́, serpentis.

Θηροτρόφῳ διέρηξεν ἀναιδέα πέτρον ἐρήμῳ. *Idem Psal. 77.*
In eremo feras-nutriente disrupit duram petram.

Frater.

Ἀδελφὸς. ἀδελφεός. κασίγνητος. γνωτὸς. ἀδελφειός. αὐτοκασίγνητος. ὁμαίμων, vide Vendo. συνομαίμων. ὅμαιμος. αὔθαιμος. σύναιμος. σύζυγος. ὁμόγνιος. κάσις.

Οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὡς τὸ πάροσπερ. *Hesiod. 1. oper.*
Neque frater amicus erit, vt antehac.

Γνωτῷ κλῆρον ἔλειπεν ἔχειν. — *Fratri reliquit hereditatem.* *Nonn. 33 Dion.*

Αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου. *Iliad. β.*
Frater germanus magnanimi Protesilai.

ὡς Γνωτῷ γνωτὸς ἄμυνε. -- *Fratrem frater adiuuit.* *Nonn. 3. Dion.*

— Σὺν

Ibid. ,, —— οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος.
,, *Non neglexit fratrem lapsum.*

Apollon. Argon. a. —— ὅτε Φῶκον ἀδελφεὸν ἐξενάριξαν.
Quando Phocum fratrem obtruncarunt.

Leonidæ 6. epigr. Οἱ τρισσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι.
Terni tibi hæc retia posuerunt fratres.

Antipatri ibid. Πανὶ τάδ' αὔθαιμοι τρισσοὶ θέσαν. ——
Pani hæc fratres terni posuerunt.

Zosimi ibid. Πανὶ, κασιγνήτων ἱερὴ τριάς. —— [θῆκεν]
Pani, fratrum sacra trias. [*posuit*

Archiæ ibid. —— παναίολα δῶρα σύναιμοι
τρίζυγες, ἐκ τρισσῆς θέντο λινοστασίης.
Diuersissima munera fratres terni è terna posuerunt venatione.

Alexandri ibid. Ξυνὸν ἀδελφειοὶ θήρης γέρας. [ἔθεσαν]
Commune fratres venationis donum. [*posuerunt*]

Zosimi ibid. Σοὶ τάδε Πὰν θηρευτὰ ἀνηρτήσαντο σύναιμοι
Δίκτυα, τριχθαδίης δῶρα κυνηγεσίης.
Tibi hæc, ô Pan, venatica suspenderunt fratres
Retia, terna venationis munera.

Archiæ ibid. Τρίζυγες οὐρεσίοικοι κασίγνητοι τάδε τέχνας,
Ἄλλος ἀπ' ἀλλοίας, σοὶ τάδε Πὰν ἔθεσαν.
Terni monticolæ fratres hæc tibi ô Pan,
Alius ab arte alia posuerunt. [*dedicarunt.*]

Hom. 3. hym. Πατρί τε σῷ δεῖξον, καὶ μητέρι κέδν' εἰδυίῃ,
τοῖς τε κασιγνήτοις, οἵ τοι ὁμόθεν γεγάασιν.
Patri tuo ostende, & matri prudenti,
Tuisque fratribus, qui ex iisdem nati sunt.

Nonn. 11. in Ioann. —— ἧς πότε θερμῷ
Νουσαλέῳ βαρύγουνος ἱμάσσετο σύζυγος ἀτμῷ.
Cuius tum frater [*Lazarus*] *grauis genibus, morbo calido vexabatur.*

Ibid. Γνωταὶ δ' ἀρρωστέοντος ὁμόγνιον ὡς ἴδον ἄμφω
γυοβόρῳ μάστιγι τετηκότα, γείτονα πότμου,
ξυνὸν ἔπος πέμψαν ἀλεξικάκῳ βασιλῆϊ.
Λάζαρος ὃν φιλέεις, ἐλελίζεται αἴθοπι νούσῳ.
Sorores autem ægrotantis ambæ, vt viderunt fratrem

Plaga

Plagâ membriuorâ tabefactum, morti vicinum,
Communem sermonem miserunt salutifero Domino:
Lazarus, quem amas, ardenti torquetur morbo.

Πέτρος ἐγὼ, Φωκᾶς δ' κάσις, Χριστοῖο μαθητῶν Nazian. carm. 52.
κλήσιες· αὐτὰρ ἔπεντα χόλος, ἐ πάντα λέλασται.

Ego Petrus, [vocor] & frater, Phocas; quæ Christi discipulorum
Sunt nomina: sed ira subit, & omnia oblita sunt.

.i. Cùm ego & frater meus vocemur nominibus discipulorum Christi, tamen cum tu iratus es, ô pater, tu nos alijs omnibus appellas nominibus.

,, Οὐ φθόνος. ὐ γὰρ ἔοικε κασιγνήτοισι μεγαίρειν. Ibid.
,, *Non inuideo. Nec enim decet fratribus inuidere.*

Σύμπλοον, υἷα, τοκῆα, κάσιν, φίλον εὖνιν, ἀκοίτιν, Id. 54.
Πάντας ἐπ' ἀλλήλοις ὥπλισε ῥηϊδίως.

Conuectorem, filium, patrem, fratrem, carum maritum, uxorem,
Omnes in se mutuo facilè armauit. [*lingua effrenis*]

Frigus. Frigeo. Gelu. Hyems.

Κρυμός. κρύος. κρύσταλλος. χεῖμα. χειμών. αἶθρος.

Κείμεθα. νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ, βορέαο πεσόντος, od. ξ.
πηγυλίς· αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένετ' ἠΰτε πάχνη
ψυχρὴ, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.

Iacebamus. Nox autẽ aduenit mala, borea incidẽte,
Glacialis, cæterum desuper nix erat, sicut pruina
Frigida, & circum scuta concrescebat gelu.

— ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἔμπης. Ibid.
Quoniam non putabam fore vt frigerem nihilominus. [*etsi carerem lanà*]

Οὐκ ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι· ἀλλά με χεῖμα
δάμναται· ὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν. —

Non amplius viuis intero, [moriar] nam me hyems
Conficit. Non enim habeo lanam. [*vestem hyemalẽ*]

--- ὅτε τις χειμὼν ἐκπαγλος ὄροιτο. Ibid.
Cùm aliquod frigus graue oreretur.

Hes. 2. oper. Ἔν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ, καὶ ἐν ἤθεσι λευγαλέοισιν.
In domo carente igni, & in habitaculis tristibus.

Nonn. 37. Dion. Ἄνδρες ἀεθλεύουσι φιλοχλαίνου περὶ νίκης,
χειμερίῳ σφίγγοντες ἀθαλπέα γυῖα χιτῶνι.
Viri certant de vestium-amica victoria,
Hyemali stringentes frigida membra tunicâ.

Theocr. Idyll. 2. Πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον. — *Tota frigefacta sum, plusquam nix.*

Pisidas in opific. Τὸν κρυμὸν ὠθεῖ, καὶ τὸ καῦμα συλλέγει.
Frigusq; pellit, & calorem colligit.

Oppian. 3. de piscat. Πολλάκι δ' ἐκ παλάμης κάλαμος πέσεν, ὅπλά τε θήρης.
Τοῖος γὰρ κρύσταλλος ἐνίζεται αὐτίκα χειρί.
Sæpe de manu cadit arũdo, & instrumẽta piscationis.
Tale enim frigus insidet mox manui. .i. inuadit manũ.

Dion. de situ orbis. —— περὶ κρυμώδεας ὄχθας
τέμνοις κρυστάλλου καθαρὸν λίθον, οἷά τε πάχνην
χειμερίην. —— *Circa frigidas ripas*
Secares crystalli nitidum lapidem, sicut glaciem hybernam.

Hom. od. ξ. Ἄιθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον.
Frigore & labore confectum duxit domum.

od. ε. Μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακή, καὶ θῆλυς ἐέρση
ἐξ ὀλιγηπελίης δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν.
Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό.
Ne simul mala pruina, & ros copiosus
Mihi animum ex infirmitate afflictum conficiat.
Frigida enim aura spirat mane ex fluuio.

Dionys. de situ. Πηγετὸν αἰθρήεντας ἀπὸ κρυμοῖο παγέντα.
σχέτλιοι, οἳ περὶ κεῖνον ἐνοίκια φῶτες ἔχουσιν.
αἰεί σφιν ψυχρή τε χιών, κρυμός τε δυσαής,
καί δέ κεν ἐξ ἀνέμων ὁπόταν πλεῖστον κρύος ἔλθῃ,
ἢ ἵππους θνήσκοντας ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιο,
ἠὲ καὶ ἡμιόνους, ἢ ἀγραύλων γένος οἰῶν.
οὐδὲ μὲν, οὐδ' αὐτοί κεν ἀπήμαντοι τελέθοιεν
ἀνέρες, οἳ κείνῃσιν ὑπαὶ ῥιπῇσι μένοιεν.
ἀλλὰ γὰρ ἠλάσκουσιν ὑποζεύξαντες ἀπήνας,
χώρην εἰς ἑτέρην· λείπουσι δὲ γαῖαν ἀήταις

χειμερίοις,

χειμερίοις, οἵ τέ σφι κακῇ θύοντες ἀέλλῃ,
γαῖάν τε κλονέουσι, καὶ οὔρεα πευκήεντα.
Glaciem videres frigore concretam. [*apud Tanaim*]
Miseri homines, qui circa illum domicilia habent.
Semper illis frigida nix, & frigus ex graui flatu.
Cumque ex ventis maximum frigus aduenerit,
Tum vel equos in oculis videas morientes,
Aut etiam mulos, vel ouiũ genus in agro stabulantiũ.
Sed neque ipsi illæsi sanè forent
Homines, qui sub istis flatibus manerent: [*borealibus*]
Verùm iunctis plaustris fugiunt
In aliam regionem, & terram relinquunt ventis
Hybernis, qui sæua furentes procellâ,
Turbant terram & montes piniferas.

Fugio. Fuga. Effugio. Effugium.

φεύγω. ἀλεείνω. ἀποεκφεύγω. ἀλέομαι ἀλύσκω. ἀλυσκάζω. περιφεύγω. ἀπαλύσκω. ἠλασκάζω. ἀποεκπεριφεύγω. φέβομαι. ἀπεξαλύσκω.

Καὶ φεύγει φιλέοντα καὶ οὐ φιλέοντα διώκει. — Theocr. idyll. 6.
Et fugit amantem, & non amantem sectatur.
„ Οὐδέ τίς ἐστ' ἀλκή. φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς. — Hom. od μ
„ *Nec est vllum remedium. Optimũ est ab ea fugere.*
— χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός. *Iram fœminæ vitabat.* — Id od. A.
— ὄφρα τάχιστα ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν. — Od. Γ.
Vt celerrime infortunium subterfugeremus.
— Σπουδῇ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον. *Vix effugerunt mortem.* — Ibid.
Μήπως με προϊδὼν ἠὲ προδαεὶς ἀλέηται. — Od. Δ.
Ne quo pacto me præuidens aut prænoscens fugiat.
Τοῖό γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον. — — Hesiod.
Illius euitauit grauem iram.
Κρυπτῶς ἀλυσκάζων. — *Occultè fugiens.* — Nonn. in
Δὸς φάος, ὄφρ' ὕπνον περιφύγω θανάτοιο τοκῆα. — Ioann.
Da lucem, vt somnum fugiam mortis genitorem. — Apollin.
Ὑμνείων σε λιταῖς, δηΐων ἀπὸ χεῖρας ἀλύξω. — Psal. 12.
Laudans te precibus, hostium manus effugiam. — Id. Ps. 17.
Ἰδρείῃ πυκινοῖο κυβερνητῆρος ἀλύσκει. — Apollon. 2. Argon.

Peritia prudentis gubernatoris euadit.

Hom. od. ι. Εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, ποτιφωνήεις τε γένοιο
Εἰπεῖν, ὅπῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζει.
O si idem sentires, vocalisque esses
Ad dicendum, quò ille meum robur fugit!

od λ. Οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεντα ἀϋτήν.
Qui Troianorum effugerunt luctuosum bellum.

Q. Cal. l. 11. „ Ἀλλ' ἄγε θέσθ' ἀνὰ θυμὸν, ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστι,
„ Τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἢ ἀναλκίδα φύζαν ἑλέσθαι.
„ *Verùm agite, ponite in animo multo melius esse.*
„ *Mori in bello, quàm imbellem fugam capessere.*

Hom. od μ. Εἴπως τὴν ὀλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι χάρυβδιν.
Si quo modo perniciosam euitem charybdim.

Apollon. Argon. α. — στονόεντος ὑποτροπίη πολέμοιο. *Luctuosi belli fuga.*

Id. Arg. γ. πότμον ὑπεξήλυξε. — *Mortem effugit.*

Oppian. 3. de piscat. — τῇ δ' οὔτις ὑπέκδυσίς ἐστιν ἑτοίμη.
Illi nulla euasio est in promptu.

Ibid. — οὐδέ τι μῆχος Ἐκφυγέειν. — *Nulla euadēdi ratio.*

Theodor. Prodrom. — ὅδ' εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
φύξις ἀρειοτέρη, καὶ ἔκφυγεν ἤματα μακρά.
Dixit cum animo suo generoso:
Fuga est melior, & fugit multos dies.

Pindar. 5. Pyth. — περὶ δείματι φεῦγον. *Præ metu fugiebant.*

Musæus. — οὐδ' ὡς ἀλέεινε πυρπνείοντας ὀϊστούς.
Neque sic euasit igniferas sagittas.

Nazianz. 27. car. Ἠλίας πυρόεντι πρὸς οὐρανὸν ἤλυθε δίφρῳ·
Μωσῆς παιδοφόνου ποτ' ὑπέκφυγε δόγμα τυράννου·
Κητείων λαγόνων σκότιον μόρον ἁγνὸς Ἰωνᾶς,
Καὶ θῆρες Δανιήλ, παῖδες φλόγας· αὐτὰρ ἔμοιγε
Τίς λύσις κακότητος; ἄναξ σύ με Χριστὲ σάωσον.
Elias curru igneo ad cælum ascendit:
Moses olim effugit edictum tyranni puericidæ:
[*Pharaonis*]
Castus Ionas tenebrosam mortem ventris ceti,
Et Daniel leones, & pueri flammas: mihi autem
Quod malicia effugiū? Tu me salua Christe Domine.

Nonn. 10. Dion. Ταρβήεις πέπτωκε θοώτερα γούνατα πάλλων.

Trepidus

Trepidus volauit velocia mouens genua. [*citissimè fugit*]

Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων od. μ.
Φθόγγον ἀλεύασθαι, καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα.
Primo quidem iubet eximiarum Sirenum
Vocem euitare, & pratum floridum.
— αἴκέ ποθι Ζεὺς Ibid.
Δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι.
Si fortè det Iupiter hoc exitium effugere & euadere.
,, — νῦν δ' οὐκέτι φυκτὰ πέλονται. od. ξ.
,, *Iam non est amplius euadere.* Parœmia est de malis ineuitabilibus. En simillimę ac propè geminæ:
,, Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις. — *Non est effugium.* Iliad χ.
— οὔτι κακῶν ἄκος, οὔτ' ἀλεωρή. Oppian. 2.
,, *Nullum est effugium, nulla medela mali.* piscat.
Φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν· οὐδέ τις ἔτλη od. ρ.
στῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
Malam socijs meis fugam iniecit: nec quisquã sustinuit
Stare contrà. Undique enim mala circumstabant.
— μόλις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας. *Vix euasit procellas.* Ibid.
Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον. — *Fugiebant per domum.* Odyss χ.
Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος· Iliad. ι.
Ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες —
Post autem in me ipsum irruit Deo similis:
Sed me subduxerunt celeres pedes. [*fuga euasi*]
,, Πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν κακὸς ὣς, ἐν ὁμίλῳ; Iliad. θ.
,, Μή τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ.
,, *Quò fugis terga vertens, vt ignauus in turba?*
,, *Ne quis tibi fugienti dorso hastam infigat.* [*caue*]
— αὐτὰρ Ἀχαιοὺς Iliad. ι.
,, Θεσπεσίη ἔχε φύζα φόβου κρυόεντος ἑταίρη.
,, *Sed Achiuos ingẽs tenuit fuga timoris frigidi socia.*
— Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος. Iliad. λ.
Troiani diffugerunt, alius alio.
Νῦν δὲ δή ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς, οὐδέ τ' ἄνευθεν, Iliad. χ.
Οὐδ' ἀλέη. — *Nunc autem propè mihi mors mala,*

neque procul, neque effugium est.

Orpheus Argon. Οὐ γάρ οἱ ἐξυπάλυξις ὀϊζυροῖο πόνοιο.
Nec enim illi effugium ærumnosi laboris.

Tryphiodorus. Οἱ δ' ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἀχλυόεντι ἀέθλῳ,
Ἀνδράσι νηχομένοις καὶ οὐ φεύγουσιν ὁμοῖοι,
πίπτον ἐπ' ἀλλήλοισι.——
Hi autem in bello & caliginoso certamine,
Viris natantibus & non fugientibus similes
Cadebant alij super alios.

Q. Cal. l. 6. — ὁ δ' ἔκφυγε ποσὶ θοοῖσιν. *Euasit citis pedibus.*

Id. l. 7. —— οἱ δ' ὑπάλυξαν,
ὅσσους ἐξεσάωσε ποδῶν μένος. — *Illi euaserunt,*
Quos eripuit pedum vis. [*fuga celeritas*]

Fulgeo, vide Luceo.

Fundamentum. Basis.

Θεμείλιον. ἕδρανον. πυθμήν. θέμεθλον. κρηπίς. ἕδρη. βάθρον.

Apollin. Ps. 17. Καὶ πάσης ἐρίβωλα θεμείλια φαίνετο γαίης.
Et totius terra feracia fundamenta apparebãt.

Nonn. 1. Dion. Ἤδη γὰρ στερεοῖο τινάσσεται ἕδρανα κόσμου.
Iam enim stabilis quatiuntur fundamenta mundi.

Ibid. — πυθμένα κόσμου Σείσατε. — *Basim mundi cõcutite.*

6. Dion. Ἄστεα λαϊνέοισιν ἐνεστήρικτο θεμέθλοις.
Vrbes lapideis firmabantur fundamentis.

Id. 36. Dion. Μή ποτε κοσμήσας χθονίων κρηπῖδα βερέθρων,
θνητὴν τελέσειεν ἀθήητου χθονὸς ἕδρην.
Ne quando ornans terrestris fundamentum barathri,
Visibilem faceret inuisibilis terra basim.

Macedon. 4. epigr. Εὐσεβίη τὸ μέλαθρον ἀπὸ πρώτοιο θεμέθλου,
Ἄχρι καὶ ὑψηλοὺς ἤγαγεν εἰς ὀρόφους.
Pietas hanc domum à primo fundamento,
Vsque ad altum culmen perduxit.

Pindar. olymp. 13. — βάθρον πολίων. *Fundamentum vrbium.*

Nazianz. 3. sat. Δείδω, μὴ βιότοιο θεμείλιον ἐν ψαμάθοισι
βαλλόμενος, ὄμβρῳ, ποταμοῖς τ', ἀνέμοις τε κεδασθῶ.

Vereor

Vereor ne vita fundamento in arenis
Iacto, imbre, fluuijs & ventis dissipet.

Εἰ πλέειν μέλλουσι γάμον, πολιήν τε κερεῖσθαι, — Callimac. in Apoll.
ἑστήξειν δὲ τὸ τεῖχος ἐπ' ἀρχαίοισι θεμέθλοις.
Si nuptias celebraturi sint, & caniciem rasuri,
[futuri senes]
Et perstitura sint mœnia in antiquis fundamentis.

Fur. Latro. Prædo.

Φώρ. ἡμερόκοιτος ἀνήρ. ἐπίκλοπος. φιλήτης. ληΐστωρ. κλέπτης. κλώψ. μελαίνης νυκτὸς ἑταῖρος. κλοπός.

Παῦροι δὲ στεινῆς διὰ κοιλάδος, οἷά τε φῶρες, — Tryphiodorus.
Πατρίδος ὀλλυμένης ἔλαθον χειμῶνα φυγόντες.
Pauci autem angusta in valle, tanquam fures
Patria pereunte latuerunt, tempestatem [belli] fugientes.

— τεῆς ληΐστορα τέχνης. *Artis tuæ prædonem.* — Nonn. 6. Dion.

„ Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὀμίχλην, — Hom. Il. Γ.
„ Ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω.
„ *Quum montis cacuminibus notus infudit caliginem,*
„ *Pastoribus nequaquam gratam, furi autem nocte meliorem.*

Βῆ ῥ' ἐς ἐρημαίην, κλωπήϊος ἠΰτε τις φώρ. — Apollon. Argon. Γ.
Iuit in solitudinem, vt fur clandestinus.

Ὥς δέ τις ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ληΐστορι τέχνῃ — Oppian. 2. de piscat.
ὁρμαίνων ἀΐδηλα, δίκης σέβας οὔποτ' ἀέξων.
Vt aliquis homo luce-cubans latrocinali arte
Cogitans perniciosa, iustitiæ cultum nunquam tenens.

„ Φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμην ἀνδρῶν παραθήκην. — Phocylides
„ Ἀμφότεροι κλῶπες, καὶ ὁ δεξάμενος, καὶ ὁ κλέψας.
„ *Furum ne suscipias furtiuum depositum.*
„ *Ambo fures sũt, & qui suscepit, & qui furatus est.*

„ — Κλέπταις ἦμαρ ἀπευκτότατον. — Nazianz. car. 54.
„ *Furibus dies quàm maximè inuisa est.*

„ Ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτῃσι. — Hes. 1. oper.
„ *Qui mulieri fidit, fidit & furibus.*

Ὁρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσίν, οἷά τε φῶτες — Hom. in Merc.

φιλῆται δίεπυσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
Moliens dolum grauem in animo, quemadmodum homines
Furaces agunt in tempore furuæ noctis.

Idem ibid. — δύναμαι φιλητῶν ὄρχαμος εἶναι.
Dux furum esse queo.

Ibid. Μήτε τιν' ἄλλον ὄπωπα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων.
Nec vllum alium vidi boum tuarum furem.

Ibid. Ἀλλ' ἄγε, μὴ πυματὸν καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσῃς,
ἐκ λίκνου κατάβαινε μελαίνης νυκτὸς ἑταῖρε.
Sed age, ne supremum & vltimum somnum dormias, .i. ne te occidam, qui somnum simulas, postquam boues furatus es.
Descende de cunis nigræ noctis socie. [tu fur]

Furari Rapere. Prædari.

Κλέπτω. ἀποκλέπτω. ἁρπάζω. ἀναρπάζω. ἀνακλέπτω. διακλέπτω. ὑποκλέπτω. συλάω. χρήματα ἀφαιρέομαι.

Phocylides „ Σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπαράσιμος ὅστις ἀρεῖται.
„ *Semina ne fureris. Execrabilis est, quisquis abstulerit.*

Nazianz. 4. car. Ἁρπάζων κόσμου πολυχανδέος, ὅσσα κατεῖχεν
Ἅρπαξ ἀλλοτρίων ἀντίθεος Βελίας,
Ἐς δὲ ταμεῖα φέρων πολὺ φέρτερα τῶν ἐπὶ γαίης,
Τῶν διακλεπτομένων, ἢ καταλυομένων.
Rapiens auido mundo quæcunque tenebat
Alienorum raptor Dei-hostis diabolus:
Et ferẽs in horrea multo meliora ijs, quæ in terrâ sunt,
Furibus exposita aut dissolubilia.

Seuerus Imp. apud Lamprid. „ Ὁ πολλὰ κλέψας, ὀλίγα δοὺς, ἐκφεύξεται.
„ *Qui multa rapuit, pauca det, saluabitur.* Valet in iudices munerum iniquos acceptores.

Nonn. in Ioann. Ὥς τινες ἅρπαγες ἄνδρες ἐμὸν βασιλῆα λαθόντες
ἐννύχιοι σύλησαν. — *Quia homines quidam raptores nocte Dominum meum clam sustulerunt.* [prædati sunt]

od. α. Ἀλλά μ' ἀνήρπαξαν Τάφιοι ληΐστορες ἄνδρες.

Sed

Sed Taphij homines piratæ me rapuerunt.

Ἐν δ' θέμεν κύνεόν τε νόον, καὶ ἐπίκλοπον ἦθος. Hes. 1. oper.

Indere furaces mores, animumq; caninum. [*impudentem*]

Μή ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἕληται. Id. 2. oper.

Ne quando tibi homo luce-cubans pecunias auferat.

Τάνταλον οὐρανίων ἀεσίφρονα φῶρα κυπέλλων. Nonn. 1. Dion.

Tantalum furem temerarium cælestium poculorum.

Οὔθ' ἱερῶν κτεάνων, οὔτέ τι δημοσίων Solon in eleg.

Φειδόμενοι, κλέπτουσιν ἐφ' ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος.

Neque sacris possessionibus, neque publicis

Parcentes, passim hinc & inde rapiunt.

Μὴ κλέπτειν Ἑρμῆς καινὸν ἔθηκε νόμον. Philippus l. 4. epigr. od. τ.

Nouam legem non furandi posuit Mercurius.

— ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο

κλεπτοσύνῃ θ', ὅρκῳ τε· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν

Ἑρμείας. — *Qui inter homines ornatus erat*

Furandi ac iurandi dote: ipse Mercurius illi dederat.

In primo versu est eclipsis τοῦ, καί.

Κερτομέων ὡς οἷος ἐγὼ φιλοληΐός εἰμι. Hom. in Merc.

παῖδά τιν' εὗρον τόνδε διαπρύσιον κεραϊστήν.

Conuitians me solum esse prædatorem.

Puerum hunc inueni insignem prædonem.

— οὐ γὰρ ἔγωγε Ibid.

ὑμετέρας ἔκλεψα βόας, οὐδ' ἄλλον ὄπωπα.

Nec enim vestras boues furatus sum, nec alium vidi. [*furantem*]

Μή μοι ἀνακλέψῃς κίθαριν, καὶ καμπύλα τόξα. Ibid.

Ne mihi fureris citharamq; arcusque recurnos.

— ὑποσχόμενος κατένευσεν Ibid.

μήποτ' ἀνακλέψειν, ὅσ' Ἑκηβόλος ἐκτεάτισται,

μηδέ ποτ' ἐμπελάσειν πυκινῷ δόμῳ. -- *Promittẽs annuit*

Nunquam se furaturum, quæ Apollo possideret,

Nec egregiæ domui appropinquaturum.

Quod eripi furto, rapinaue nõ potest, dicitur

ἀληΐστον, ἄκλοπον, ἄσυλον, ἀσύλητον. Nazianz. car. 50.

Τούτου δὴ πρώτιστον ἐμοὶ λόγος ἐστὶ βίοιο

πλοῦτον ἀλήϊστον, κτέαρ ἄκλοπον, ἐσθλὸν ἔχοντα.
Primo eius vitæ rationem habeo, [magni facio]
Quæ opes à præda tutas habet, possessionem furti securam, præstantem.

Furere. Desipere. Furor. Furiosus.

Ἀφραίνω. μαργαίνω. λυσσάω. οἰστρέομαι. μαίνομαι. λύσσαν ἔχω. θυμαίνω.

Hom. Il. H Ἀφραίνεις Μενέλαε διοτρεφές· οὐδέ τί σε χρὴ
ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴσχεο κηδόμενός περ,
μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδός σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι.
Desipis nobilissime Menelae. Nec tibi opus
Hac dementia. Cohibe te, quamuis dolens,
Neq; velis ex contentione cum fortiore viro pugnare.

Apollin. Psal. 9. Ἀπλετα λυσσάων οὐ δίζεται, οὐδ' ἐρεείνει.
Immense furens non inquirit, neque examinat.

Nonn. in Ioann. Καὶ τὰ μὲν οἰστρηθέντες ἀμερσινόῳ τινὶ λύσσῃ
δυσσεβέες πλέσουσιν ἐς ὑμέας. ——
Et hæc quidem exagitati quodam dementi furore
Impij in vos facient.

Id. 35. Dion. Ἄγρια δαιμονίης ἀπεσείσατο λύματα λύσσης.
Horribiles diabolici furoris sordes excussit.

Ibid. Ἀφρὸν ἀκοντίζων χιονώδεα, μάρτυρα λύσσης.
Spumam iaculans niueam, testem furoris.

Hom. Il. Θ —— ὁ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς.
Hic autem furit intolerabiliter.

Ibid. Ἀλλὰ πατὴρ οὑμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσι
σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρὸς ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.
Sed pater hic meus mente insanit non bona
Infestus, semper iniquus mearum virium impeditor.

Ibid. Πῆ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
Quo tenditis? Quid vobis in pectoribus furit cor?

Nonn. 45. Dion. —— καταιγχετος ἄφρονι λύσσῃ,
μῦθον ἀπειλητῆρα θεήμαχον ἴαχε Πενθεύς.
Pentheus insano furore correptus verbum minax, impium protulit.

Id. 46. Μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ ἀπηνέος ἴσχεο λύσσης.

Mater

Mater mea mala-mater cohibe immittem furorem.

Ἔννεπε λυσσώουσα.— *Dicebat furens.* Ibid.

— μάλα γὰρ τότε θυμαίνουσιν Oppian. 4. de venat.

ἄρκτοι, καὶ γενύεσσι, καὶ ἀργαλέαις παλάμῃσι.

Valde enim tunc furunt vrsi malis & sauis palmis.

— σοφῆς ἀνεπίμπλατο λύσσης, L. 5. epigr.

οἷά τε θεσπίζουσα πανύστατα πήματα πάτρης.

Sapienti implebatur furore tanquam vaticinans extrema mala patria.

— ὑπέρθυμον Διομήδεα Iliad. E.

μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Magnanimum Diomedem impulit , vt fureret in Deos immortales.

Μαινόμενε, φρένας ἠλὲ, διέφθορας. ἦ νύ τοι αὔτως Iliad. O.

οὔατ' ἀκουέμεν ἐστὶ, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.

Furiose, mente capte, peristi. Sanè frustra tibi

Aures ad audiendũ sunt: siquidẽ mens & pudor periјt.

N. ἠλὲ pro ἠλεὲ. .i. stolide. διέφθορας atticum est pro διέφθειρας· hîc autem passiuè ponitur pro διεφθάρης. Itaq; διέφθορας .i. perîsti, seu quod eleganter Terentius : *Apud te non es.* quod de admodum perturbatis dici consueuit. Virg. *Vt vidi, vt perij.* Theoc. Ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην.

Μαίνεται ἐκπάγλως πίσυνος Διΐ, οὐδέ τι τίει Iliad. E.

ἀνέρας, οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δέ ἑ λύσσα δέδυκεν.

Furit vehementer Ioue fretus, neque honorat

Homines, neq; Deos: sed ingens eum rabies intrasit.

— ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθῃ Ibid.

λύσσαν ἔχων ὀλοήν. — *Postquam admodum propè accesserit exitiali rabie percitus.*

Φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχει· λύσσα δέ οἱ κῆρ Iliad. Φ.

αἰὲν ἔχε κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.

Fugiebant : hic autem instanter insequebatur hastâ:

Rabies enim ingens (tare.

Semper cor eius tenebat; cupiebat enim gloriã repor-

N. σφεδανὸν quasi σπουδανὸν à σπουδή. Vox est prorsus poëtica.

Galea.

G.

Galea, vide Scutum.

Gaudeo. Lætor. Exulto. Gaudium.

Χαίρω. ἀγάλλομαι. γηθέω. γάνυμαι. εὐφροσύνης ἐπιβαίνω. ἰαίνομαι. χάρμαλι ἐπάλλομαι. χαίρομαι.

Iliad. τ. Χαίρω σε Λαερτιάδη τὸν μῦθον ἀκούσας.
Gaudeo Laërtiade sermonem tuum audiens.

Od. α. Δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης χαίρων ἐνὶ θυμῷ.
Munus habens ad nauem eas lætans in animo.

Nonn. in Ioann. Χάρματι πιστὸς ἑταῖρος ἀγάλλεται.—
Gaudio exultat fidelis amicus.

Ibid. Ἦμαρ ἐμὸν πολύευκτον ἰδεῖν ἠγάλλετο θυμῷ·
εἶδε καὶ εὐφροσύνης ἐπεβήσατο.—
Diem meũ valde desiderabilẽ videre gestiebat animo;
Vidit & gauisus est.

Ibid. Χάρμα παρ' ὑμείων ἀμετάτροπον οὔτις ἀμέρσει.
Gaudium nemo vnquam tollet à vobis.

Apollin. Psal. 2. Δείδιτε, δουλοσύνης ἢ κερδίστατε χάρμασι δεῖμα,
Καὶ οἱ ἀγάλλεσθε τρομερῇ φρενὶ τέρψιν ἑλόντες.
Timete & seruitutis timorem miscete gaudijs:
Et ei exultate trepidà mente oblectationem capientes.

Id. Ps. 4. Εὐφροσύνην κραδίῃ δωρήσαο πᾶσαν ἐμεῖο.
Dedisti omnem lætitiam cordi meo.

Id. Ps. 5. Σοὶ μὲν ἐπευχόμενοι βασιλεῦ κεχαροίατο πάντες·
κεῖνοι μὲν κεχάροιντο, σὺ δ' οἰκήσειας ἐν αὐτοῖς.
Te inuocantes, ô rex, omnes gaudeant:
Illi quidem gaudeant, tu vero habites in eis.

Id. Ps. 9. Γηθήσω μάλα σῇσιν ἀλεξικάκοισιν ἀρωγαῖς.
Lætabor vehementer tuis salutaribus auxilijs.

Sibylla. Καὶ μέλιτος γλυκεροῦ γλυκερώτερον ἀνδράσι χάρμα
ἐκπροχέει.

ἐμπρέχει. — *Et dulci melle dulciorem hominibus effundit lætitiam.* [*Deus*]

— πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν ἦτορ. — *Vertere cor ad dulcem lætitiam.* Pindar. 3. Isthm.

— φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη. *Ei carum cor lætatum est.* od. δ.

Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ Ibid.
αὖτις ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένῳ περ, ἰάνθη.
Sic locutus est. Cæterum cor & animus generosus
Rursum mihi, licet tristi, in pectore exhilaratus est.

Σοὶ μὲν νοστήσαντι διοτρεφὲς, ὣς ἐχάρημεν, od. κ.
ὡς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
Te quidem reuerso, ô generose, sic gauisi sumus,
Vt si in Ithacam peruenissemus patriam terram.

— νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι,
αἰεὶ ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποτ' ὔμμιν
θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ μάλα πολλὰ πέποσθε.
Nunc autem extenuati & animo deficientes estis,
Semper erroris molesti memores. Nec vnquam vobis
Animus in lætitia est, postquam valde multa passi estis.

ὅστις ἀϊδρίῃ πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ od. μ.
Σειρήνων, τῷ δ' οὔ τι γυνὴ, καὶ νήπια τέκνα,
οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται, οὐδὲ γάνυνται.
Quisquis ex imprudentia appropinquarit, & vocem audierit
Sirenum, illi neutiquam vxor & paruuli liberi
Domum reuerso adstabunt, neque lætabuntur.

Ὦ φίλοι, οὐ μέν πώ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη· od. ξ.
οἵην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα.
O cari, haud vnquam antehac tale quid factum est:
Qualem delectationem Deus in hanc domum intulit.

Τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα. τὼ δέ οἱ ὄσσε od. τ.
δακρυόφιν πλῆσθεν· θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Huic autem simul gaudium & dolor cepit mentem: Oculique
Lachrymis impleti sunt: & tenuis hæsit vox.

— αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ od. υ.

Χαῖρ',

χαῖρ᾽, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ᾽ ὕπαρ ἤδη.
Sed meum cor gaudebat, quod non putarem somnium esse, sed verum visum.

Odyss. Ψ. Γρῆυς δ᾽ εἰς ὑπερῷ᾽ ἀνεβήσατο καγχαλόωσα.
Anus autem in cœnacula ascendit exultabunda.

Ibid. οὐ μὲν τοι θυμὸς κεχαρήσεται᾽ οὐδὲ γὰρ αὐτὸς Χαίρω.
Non quidem tibi animus gaudebit. Nec enim ipsemet gaudeo.

Od. Ω. „ Τίς νύ μοι ἡμέρη ἥδε, θεοὶ φίλοι; ἦ μάλα χαίρω·
„ υἱός θ᾽ υἱωνός τ᾽ ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι.
„ *Quæ mihi dies hæc, cari dij! Certè valde gaudeo.*
„ *Filius & nepos de virtute contendunt.* Ita Laërtes.

Nonn. 38. Dion. Δερκομένη φιλότεκνος ἐπάλλετο χάρματι μήτηρ.
Videns nati-amans mater gaudio exultabat.

Iliad. Δ. — παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ. *Transibat læto corde.*

Iliad. H. Τρῶας ἐϋφρανέω. — *Troianos lætificem.*

Q. Cal. l. 1. — ἄφαρ δ᾽ ἕλε τοὺς μὲν ἀνίη
Ἀζαλέη, τοὺς δ᾽ αὖ τε ἀγλαὸν ἤλυθε χάρμα.
Statimq́, cepit alios quidem mœror
Lugubris, alios autē bona & splēdida incessit lætitia.

Ibid. — ἔχον δ᾽ ἅμα χάρματι πένθος. *Miscebant gaudia luctu.*

Phocylides „ Μήτε κακοῖς ἄχθου. μήτ᾽ οὖν ἐπαγάλλεο χάρμῃ.
„ *Neque malis discruciēre, neque gaudio gestias.*

Tryphiod. „ Σχέτλιον ἀφραδέων μερόπων γένος, οἷσιν ὁμίχλη
„ Ἄσκοπος ἐσσομένων. κενεῷ δ᾽ ὑπὸ χάρματι πολλῷ
„ Πολλάκις ἀγνώσσουσι περιπλαίοντες ὀλέθρῳ.
„ *Miserum insipientium hominū genus, quibus caligo*
„ *Imprudens futurorum quiq; sub inani vbere gaudio*
„ *Sæpe ignorant se labi in perniciem.*

Apollon. Argon. Γ. — τῇ δ᾽ ἔντοσθεν ἀνέπτατο χάρματι θυμός.
Illi intus exultauit animus gaudio.

Idem Δ. Τοὺς δ᾽ οὔτε βρώμης ᾖρει πόθος, οὐδὲ ποτοῖο,
οὔτ᾽ ἐπὶ γηθοσύνας τράπετο νόος. —
Illos neque cibi ceperat cupido, neque potus,
Neque ad gaudia versus erat animus.

Ibid. — ἐπὶ δέ σφισι καγχαλάασκε

πᾶσα πόλις· φαίης κεν ἑοῖς ἐπὶ παισὶ γάνυσθαι.
Propter eos lætabatur tota vrbs. Dixisses gaudere propter suos liberos.

— πάτρίω τε καὶ οὓς ὤλεσσα τοκῆας, — *Ibid.*
ἢ δόμον, ἢ σύμπασαν ἐϋφροσύνην βιότοιο.
Patriam & ipsos parentes perdidi,
Et domum & omnem vitæ iucunditatem.

— τῶν δ' οὔτις ἔχει κόρος εὐφροσυνάων. — Oppian. 4. de piscat.
Hos nulla tenet satietas gaudiorum.

χαρμοσύνης γενέτειραι, ἐρασμιαι. *Gaudij genitrices, amabiles.* — Orpheus in hym.

„ — καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί. *Et gaudij satietas est.* — Moschus idyll. 4.

Ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες, — Pindar. olymp. 10.
ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος.
Gaudium labore vacuum pauci quidam obtinuerunt,
Præ omnibus rebus vitæ lumen. [vitam maximè iuuans]

θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν. *Animum dare ad iuuentutem. [ad iuuenilem lætitiam]* — Idem 4. Pyth.

ἀνδράσι χάρμα φίλοις. *Gaudium hominibus amicis.* — Id. 8. Pyth.

— γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ. *Mihi carum cor gauisum est.* — od. Η.

— οἱ δὲ ἰδόντες — Od. Ο.
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Videntes gauisi sunt, cunctisque animus in pectore hilaratus est.

Τοὔνεκεν ἰάνθη κραδίη, γήθησέ τε γλῶσσα. — Apollin. Psal. 15.
Ἀλλ' ἔτι μοι ἀμπνώοι τὸ φίλον δέμας ἐλπίδι χαίρων.
„ Propter hoc lætatum est cor meum, & exultauit lingua mea:
„ Insuper & caro mea requiescet in spe.

Εὐφροσύνης με μάκαρ πλῆσον μετὰ σεῖο προσώπου. — Idem.
Δεξιτερῇ σέο τέρψις ἀειζώουσα τετύχθω.
„ Adimplebis me lætitia cum vultu tuo:
„ Delectationes in dexterâ tuâ vsque in finem.

Gelit,

Gelu, vide Frigus. *Gemo*, vide Suspiro.
Genero, vide Gigno.

Genua flecto. Genibus accido.

Γόνατα δοχμόω. ποδὸς ὀκλάζοντος ἐπὶ χθονὸς ἴχνος ἐρείδω. γόνυ κάμπτω. γόνυ κλίνω. γόνυ ὑπογνάμπτω. ὀκλάζω. γνάμπτω. γόνατα ὑποκλίνω. ὑποκάμπτομαι.

Nazianz. Αὐτὰρ ἐγὼ μογέων καὶ πήμασι παντοδαποῖσι
Τειρόμενος κάμπω σοι γόνατα.—
Ast ego laborans & malis omnigenis.
Confectus flecto tibi genua.

Idem. Τούνεκεν αἰάζω. πίπτω δ' ὑπὸ γούνασι σεῖο.
Propterea lamentor, & ad genua tua procido.

Idem. Τούνεκεν αἰάζω. πίπτω δ' ὑπὸ σεῖο πόδεσσι.
Propterea lamentor, & sub pedibus tuis cado.

Nonn. in Ioann. Γόνατα δοχμώσαντες ἐπὶ χθονὸς αὐχένι κυρτῷ κοίρανον ἠσπάζοντο. *Genibus humi flexis ceruice curua regem salutabant.*

Id. 18. Dion. Καὶ ποδὸς ὀκλάζοντος ἐπὶ χθονὸς ἴχνος ἐρείδων.
Et pede flexo in terra vestigium firmans.

Id. 27. Dion. Ὄφρα γόνυ κλίνειε.— *Ut genu inclinaret.*

Id. 30. Dion. Γούνατι δ' ὀκλάζοντι χαμαὶ πέσε.—
Genu autem flexo humi cecidit.

Id. 36. Dion. Καὶ δαπέδῳ γόνυ κάμψε. — *Et humi genu flexit.*

Id. 47. Οὔποτ' ἀνῶ γόνυ δοῦλον ὑπογνάμψειε Λυαίῳ;
Imbelli seruile genu curuetne Lyæo?

Fit hoc per ebrietatem, quæ proinde, vt idololatria, declinanda est.

Iliad. i. Ἡ δὲ γνὺξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο.
Πολλὰ λισσομένη. — *Hæc autem in genua procidens, fratrem dilectum multum precans.*

Apollon. Argon. γ. Γνάμψε δὲ γούνατ' ἐλαφρά.—*Flexit genua leuia.*

Id. Arg. δ. — Γνὺξ ἤριπε. —*In genua procidit.*

Moschus idyll. 2. Ὤκλασε δὲ πρὸ ποδοῖιν. *Genua flexit ante pedes.*

Apollin. Psal. 94. Δεῦτε λιταζόμενοι περὶ γούνασιν οἷσι πέσωμεν.
Agite precantes ad genua eius accidamus.

Ἄγγελοι

Ἄγγελοι αἰγλήεντες ὁμῶς ὑποκλίνατε γοῦνα. *Id. 96.*

Angeli coruscantes simul inclinate genua [Deo] .i. adorate.

--καθέζετο γοῦνα βαρυνθείς. *Sedebat grauatis genibus.* *Apollon. Argon. β.*

Σοὶ δ' ὑποκάμπτομ' ἔγωγε τεὸν λάχος, ὡς Χαναναία
Γυρὸν ἔχουσα δέμας· ἀλλ' ἀνάειρέ μ' ἄναξ. *Nazianz. 60. car.*
Sors tua substernor tibi Christe, velut Chananaea
Corpus habens curuum: rex meus erige me.

Ἡ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δῖ' Ἀφροδίτη *Iliad. ε.*
μητρὸς ἑῆς.— *Ipsa autem dia Venus genibus matris suæ Diones accidit.*

Ταὶ δ' ἐπιγουνίδιον	*Hæ autem genibus suis*	*Pindar. ς. Pythior.*
θηκάμεναι βρέφος αὐταῖς,	*Imposito infante,*	
νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμ-	*Nectar in labellis*	
βροσίαν στάξοισι.	*Et ambrosiã stillabunt.*	

Gigno. Pario.

Τίκτω. γείνομαι. φυτεύω. λοχεύω. τεκνόομαι. ὠδίνω. ἐκλοχεύω. σπερμαίνω. φυτεύομαι. φιτύω. φύω.

Τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν. *od. δ.*
Ter enim pariũt oues in singulos annos. [in Libya]

Τόνδε τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι ἠδὲ τεκέσθαι. *Ibid.*
Huncque meum dicunt patrem esse & me genuisse.

ἕνεχ' ὁ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος· αὐτὰρ ἔγωγε *od. θ.*
ἠπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ οὔτι μοι αἴτιος ἄλλος,
ἀλλὰ τοκῆε δύω· τὼ μὴ γείνασθαι ὄφελλον.
Quia ille pulcher & integer: ego autem
Debilis natus sum. Cæterùm non mihi auctor alius,
Quàm parentes duo. Qui vtinam non genuissent!

Ἀνδράσι τ' ἀλφηστῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεῦσαι. *Hesiod. in Scuto.*
Hominibusq; inuentoribus, damni-expulsorẽ generare.

Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε, *Ibid.*
„ Οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε, κασιγνήτω γε μὲν ἤστην,
„ Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα.
Thebis in septi-portis gemellos genuit filios,
„ *Non tamen eadem sentientes, fratres quãuis essent,*
„ *Hunc quidẽ deteriorẽ, istũ verò longè meliorẽ virũ.*

Hesiod. in Theog. Οἳ γῆς ἐξεγένοντο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Qui è terra geniti sunt & cælo stellato.

Nonn. 1. Dion. Ἄρσενι γαστρὶ λόχευσε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
Masculo ventre peperit pater & veneranda mater.

Idem 9. Dion. Ξυνῆς δισσὰ γένεθλα μιῆς βλάστημα λοχείης
Γείνατο Πορφυρίωνα, καὶ ἔτρεφε πίονι μαζῷ
Πτοῖον ἀλεξικάκοιο θαλὸς παιδήιον ἥβης.
Binos liberos germen vnius communis partionis
Genuit Porphyrionem, & nutriuit pingui mamilla
Ptœum germen puerile salutaris iuuentæ.

Τεκνόομαι, vide Fama. Φιτύω, vide Pater.

Id. 48. Dion. Ὠδίνεις νέα τέκνα.--- *Paris nouos liberos.*
--- Ἀρηγονὶς ἐξελόχευσε.

Orph. Arg. Πηλέα--- *Aregonis peperit Peleum.*

Nazianz. Τίς πάντων μερόπων τόδ᾽ ἐμήσατο, τέκνον ἄριστον
Σπερμῆναι; --- *Quis omnium hominum cogitauit, filium optimum gignere?*

Apollon. Argon. Δ. Τέκνα τε φυτήσαιο. -- *Filios generares.*

Oppian. 1. de piscat. „ Ὡς οὐ ῥηιδίην γενεὴν οὐδ᾽ ἰχθύσι μοῖραι
„ Ὤπασαν· οὐδ᾽ ἄρα μοῦνον ἐπιχθονίοισι γυναιξὶν
„ Ἄλγεα, πάντη δ᾽ εἰσὶν ἐπαχθέες εἰλείθυιαι.
„ *Sic facilem partum ne piscibus quidem fata*
„ *Concesserunt: neque solùm terrigenis mulieribus*
„ *Dolores [sunt] : sed vbique onerosæ sunt partiones.*

Theogn. „ Φῦσαι καὶ θρέψαι ῥᾷον βροτὸν, ἢ φρένας ἐσθλὰς
„ Ἐνθέμεν. --- *Procreare & educare facilius est*
„ *hominem, quàm mentem bonam indere.*

Pindar. olymp. 6. Τίκτε θεόφρονα κοῦρον. *Genuit sapientem filium.*

Erinna Lesbia. Ἄνδρας αἰχματὰς μεγάλως λοχεύεις.
Viros bellicosos magnificè procreas.

Hom. hym. 3. „ Ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι ἠδὲ τοκήων
„ Ἐσθλῶν· οὐ γάρ τοί γε κακοὶ τοιόνδε τέκοιεν.
„ *Sed te per Iouem oro, & per parentes*
„ *Bonos. Nec enim mali talem genuissent.*

Nazianz. 8. arc. „ ---- ὧν γὰρ ἄπωθεν
„ Εἰσὶ φύσεις, τί τὸ θαῦμα, καὶ εἰ γενήσιες ἄλλαι;
„ *Quorũ enim longè distant natura, quid hoc mirum,*
„ *si &*

,, si & generationes sunt aliæ?
Ὦ πάτερ, εἴ μ' ἔφυσας, βαιὴ χάρις.— Id.49.cen.
O pater, si me genuisti, exiguum beneficium est. [pro anima creatione]

Glacies, vide Frigus.

Gladius. Gladio se accingere. Educere.

Ἄορ. ξίφος. φάσγανον. χαλκός. μάχαιρα.

Ἂψ δ' ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος.— In vaginam gladium magnum recondidit. Iliad. Α.

Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον Od.Κ.
ὤμοιιν βαλόμην μέγα, χάλκεον· ἀμφὶ δὲ τόξα.
Sic dixit. At ego gladium argenteis ornatũ clauiculis
Circumieci humeris magnũ ferreũ. Circũ vero arcũ.
Ἀλλ' ἄγε, δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο.—
Sed age, vagina gladium impone.
— ἄπισχε δὲ φάσγανον ὀξύ. Remoue acutum gladium. Od.Λ.
Κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδόν, ὀξέϊ χαλκῷ. Ibid.
Interfeceris, siue dolo, siue palam, acuto ferro.
— ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ, Hesiod. in
ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλεῖ κρατερόφρονι.— Scuto.
Educto acuto gladio in Herculem magnanimũ irruit.
Ὠρίων ξίφος εἷλκε.— Orion gladium strinxit. Nonn. 1. Dion.
Ἄλκιμε σὸν τανύηκες ἄορ περιβάλλεο μηρῷ, Apollin.
Κάλλεϊ σῷ πίσυνος καὶ ἀγακλεϊ θάρσυνος ὥρῃ. Ps. 44.
Robuste tuum ensem longum circumijce femori,
Pulcritudine tua fretus, & gloriosa confisus forma.
,, Accingere gladio tuo super femur tuũ potẽ-
,, Specie tua & pulcritudine tua. (tissime:
Θηγαλέην δὲ μάχαιραν ἐρυσσάμενος παρὰ μηρῷ Nonn. 45
Αὐχένα θηρὸς ἔτεμνεν· ἀπημηθεῖσα δὲ κόρση Dion.
Σώματος ἐκτὸς ἔμιμνε.—
Acutum vero gladium educens à femore
Ceruicem feræ abscidit. Demessum autem caput manebat sine corpore.
Οἳ πρῶτοι κακόεργον ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν. Arat. in Phenom.

Qui primi noxium fabricati sunt gladium.

Nonn. 23. Dion. Βάρβαρον αἷμα φέρων, καὶ βάρβαρον ἦθος ἀέξων
Ἄορ ἑὸν γύμνωσεν. — *Barbarus genere & moribus gladium suum nudauit.* Liuius.

Id. 28. Dion. Αὐτίκα δ᾽ ἐκ κολεοῖο Κορύμβασος ἄορ ἐρύσσας,
Αὐχένα Δεξιόχοιο κατεπρήνιξε μαχαίρῃ.
Mox autem Corymbasus gladium vaginâ educens,
Ceruicem Dexiochi gladio præcidit.

Id. 29. Dion. — ἐπ᾽ εὐφυέεσσι δὲ μηροῖς
Φάσγανον ἠώρησε σελασφόρον. — *Generoso femori*
Gladium appendit splendicantem.

Iliad. Λ. Ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἧλοι
Χρύσειοι πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
Ἀργύρεον χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
Circa humeros iecit gladium: In eo claui
Aurei relucebant: vagina porrò erat
Argentea aureis loris apta.

Iliad. Π. Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ.
Exoluens longum ensem crasso à femore, Terent.

Apollon. Argon. Δ. — ὁ δὲ ξίφος ἐκ κολεοῖο
Σπασσάμενος. — *Ipse gladium è vagina educens.* Cicero.

Oppian. 2. de piscat. — οὔτι σιδήρου
Φάσγανον, ἀλλ᾽ ἀδάμαντος ἰσοσθενὲς ὄμβριμον ἄορ.
Non ex ferro gladium, sed adamanti parem robore validum ensem.

Phocylides „Τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ, μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ᾽ ἐς ἄμυναν.
„ Εἴθε δὲ μὴ χρήζοις μήτ᾽ ἔννομα, μήτ᾽ ἀδίκως γε.
„ Ἢν γὰρ ἀποκτείνῃς ἐχθρὸν, σέο χεῖρα μιαίνεις.
„ *Gladio accingere, non ad cædem, sed ad defensionē.*
„ *Vtinam vero non indigeas, neq; legitimè, neq; iniustè!*
„ *Si enim occidas hostem, manum tuam polluis.*

L. 4 epigr. Πῆξα κατὰ κραδίης φάσγανον ἀμφίτομον.
Fixi in corde gladium ancipitem.

Hom. Il. A Ἀλλ᾽ ἄγε λῆγ᾽ ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἕλκεο χειρί.
Verùm age, desiste à contentione, neq; ensem stringas.

Pindar. 1. Nem. Κολεοῦ γυμνὸν ἐκπιάσσων ξίφος.

Vagina

Vagina nudum excutiens gladium.

— φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ. Hom. Il. A

Ensem acutum exoluens à femore.

Ἕλκετο δ᾽ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος.— Ibid.

Eduxit autem è vagina magnum gladium.

Gloria. Laus. Honos.

Εὖχος. κῦδος. κλέος. αἶνος. εὐχωλή. κληηδών. ἀγλαΐη. εὐκλείη, vide Excipio. δόξα.

Ἠράμεθα μέγα κῦδος, ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον. Iliad. Χ.

Retulimus magnam gloriam, occidimus Hectorem diuinum.

Verba sunt Achillis occiso Hectore. Imitatus est Nonnus 40. Dionys.

Ἠράμεθα μέγα κῦδος, ἐπέφνομεν ὄρχαμον Ἰνδῶν. Nonn. 40. Dion.

Tulimus magnam gloriam, occidimus ducem Indorũ.

— τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος. Iliad. Δ.

Illi gloria, nobis autem luctus.

Τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ᾽ ἕψεται.— Ibid.

Hunc enim gloria consequetur.

Τοῦ δ᾽ ἤτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ᾽ ἐπικίδναται ἠώς. Iliad. Η.

Huius sanè gloria erit, quousq; spargitur aurora.

— μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη Iliad. Κ.

Πάντας ἐπ᾽ ἀνθρώπους, καί οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή.

Magna ei cælestis gloria esset

Omnes inter homines, & præmium illi foret egregiũ.

— οἵ τ᾽ αὐτῷ κῦδος ἄροιτο. *Sibi ipsi gloriam pareret.* Ibid.

Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδεϊ γαίων. Iliad. Α.

Seorsum ab alijs sedebat gloria exultans.

Ὥς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄροιο Iliad. Π.

Πρὸς πάντων Δαναῶν.—

Vt mihi honorem magnum & gloriam obtineas

A cunctis Danais.

Αἰωνιον κλέος ἔσχεν. — *Diuturnam gloriam habuit.* Theocr. idyll. 16.

— ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ. Iliad. Ρ.

Ab Ioue autem honor & gloria procedit.

Εὐχωλή, vide Viuo.

Iliad. A. Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω.
Verum ego hanc gloriam Achilli defero.

Q. Cal. l. 6. „ Οὐ γὰρ ἀνιδρωτί γε μετ' ἀνδράσι κῦδος ἀέξει.
„ *Nõ enim absq; sudore gloria inter homines paratur.*

Nazianz. Οὐδὲ μὲν ἰχανόωντες ἀφιπταμένοιο τάχιστα
Κύδεος ἀνδρομέου, τέρψιος ἐννυχίης.
Nec appetentes auolantem citissimè
Gloriam humanam, voluptatem nocturnam.

Q. Cal. l. 13. „ Οὐ γὰρ δὴν ἐπὶ κῦδος ἀέξεται ἀνθρώποισιν.
„ Ἀλλ' ἄρα καὶ ὄνειδος ἐπέσσυται ἀπροτίοπτον.
„ *Non enim diu inter homines viget gloria.*
„ *Sed & opprobrium ingruit improuisum.*

Id. l. 14. „ Ἀνέρι γὰρ πινυτῷ καὶ ἐπίφρονι πολλὸν ἄμεινον
„ Κῦδος καὶ χρυσοῖο, καὶ οὔδεος, ἠδὲ καὶ ἄλλων
„ Ἐσθλῶν, ὁππόσα ἐστὶ καὶ ἔσσεται ἀνθρώποισιν.
„ *Viro enim gnaro & prudenti multo melior*
„ *Est gloria auro & fundo & alijs*
„ *Bonis, quæcunq; sunt, eruntq́; hominibus.*

Apollon. Argon. Γ. Δὸς χάριν ἀντομένοισι· σέθεν δ' ἐγὼ Ἑλλάδι πάσῃ
θεσπεσίην οἴσω κληηδόνα· καὶ δέ τοι ἤδη
πρόφρονες εἰμὲν Ἄρηϊ θοὴν ἀποτίσαι ἀμοιβήν.
Da gratiam supplicantibus. Et ego tui per omnem Græciam
Immortalem gloriam feram. Imò & iam
Prompti sumus bello celerem rependere gratiam.

Id. Arg. Δ. — μέγα δή σε καὶ ἀγλαὸν ἔμμορε κῦδος.
Magnam & illustrem sortitus est gloriam.

Tyrtæus. Οὐδέποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται, οὐδ' ὄνομ' αὐτοῦ,
Ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἐών, γίγνεται ἀθάνατος.
Nunquam bona gloria, nec nomen eius interit:
Sed quamuis sub terrâ sit, est immortalis.

Pind. 2. Nem. Σὺν εὐκλέϊ νόστῳ. *Cum glorioso reditu.*

Apollin. — κλέος ἔμπεδον ἕξεις. *Firmam gloriam habebis.*

Psal. 109. Id. Ps. 110 Αἶνος ἀεὶ θεοῦ ἔργα πέλει καὶ ἀριπρεπὲς εὖχος.
Opera Dei semper sunt laus & præstans gloria.
.i. honore & laude digna.

Iliad. Δ. Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι

Τῷ μή μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ. *Ibid.*

Nos patribus multo meliores gloriamur esse.

Propterea ne mihi patres vnquã simili ponas in hono-(re.

„ Οὐ μὲν χρὴ παρὰ δαιτὶ πελώριον εὐχετάασθαι, *Q. Calab. l. 2.*

„ Οὐδ' ἄρ ὑποσχεσίῃ κατανευσέμεν, ἀλλὰ ἕκηλον

„ Δαίνυσθ' ἐν μεγάροισι, καὶ ἄρμια μηχανάασθαι.

„ Εἴτε γὰρ ἐσθλός τ' εἰμὶ καὶ ἄλκιμος, εἴτε καὶ οὐκί

„ Γνώσῃ ἐνὶ πτολέμῳ, ὁπότ' ἀνέρος εἴδεται ἀλκή.

„ *Non decet in conuiuio magnificè gloriari,*

„ *Neque promittendo annuere, sed quietè*

„ *Conuiuari in ædibus, & quæ decent, agere.*

„ *Vtrum enim gnauus sim & fortis, necne,*

„ *Cognosces in prælio, vbi virtus viri spectatur.*

Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ' ἀπείρονα πόντον *Theogn.*

Πωτήσῃ κατὰ γῆν πᾶσαν ἀειρόμενος

Ῥηϊδίως· θοίναις δὲ καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσσῃ

Ἐν πάσαις, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασι.

Tibi quidem ego alas dedi, cum quibus super immen-sum mare

Volites, per terram totam sublatus

Facilè. Epulis vero & conuiuijs aderis

In omnibus, multorum versans per ora.

Οὐδέποτ' οὐδὲ θανὼν ἀπολεῖς κλέος οὐδέ γε λήσεις, *Idem.*

Ἄφθιτον ἀνθρώποις αἰὲν ἔχων ὄνομα.

Nunquã ne mortuus quidẽ amittes gloriã, neq; latebis,

Immortale hominibus semper habens nomen.

Σὸν βροτὸς αὖ κλέος ἐστίν, ὃν ἄγγελον ἐνθάδ' ἔθηκας *Nazianz. car. 55.*

Ὑμνοπόλον τῆς σῆς, ὦ φάος, ἀγλαΐης.

Tuum rursus homo est decus, quẽ Angelũ hic posuisti

Laudatorem tuæ, ô lux [ô Deus] gloriæ. *Id. car. 62.*

„ Πολλοῖς μὲν λυπροῖσιν ἐμὸν κέαρ ἀντεβόλησε,

„ Πολλοῖς δ' αὖ τερπνοῖσιν ἀμοιβαδὶς ὠκυμόροισιν,

„ Ἀλλ' οὔπω τοιόνδε τοσόνδε τε κῦδος ὄπωπα,

„ Ὅσσον ἐπουρανίοιο θεοῦ θεότητι πελάσσαι.

„ *Multis quidem tristibus meum cor insessum est:*

„ *Multis item iucundis vicissim momentaneis:*

„ *Sed nunquam talem tantamq; gloriam vidi,*

,, *Quanta est cælestis Dei diuinitati appropinquare.*
[*Deo seruire*]

Ibid. Μύθοις ἡμεδαποῖσι νόθον κλέος ἁρπάξαντες.
Fabulis nostratibus adulterinam gloriam rapientes.

Ibid. ,, Τοῖος γὰρ ψαφαροῖο κλέους νόμος, αὐτίκα πίπτειν.
,, *Talis enim vana gloria lex est, statim concidere.*

Theocr. idyll. 17. ,, — τί δὲ κάλλιον ἀνδρί κεν εἴη
,, Ὀλβίῳ, ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
,, *Quid pulcrius viro esse queat*
,, *Copioso quàm gloriam bonam inter homines cōsequi?*

Pindar. 8. Nem. Παισὶ κλέος προσάπτειν. *Liberis decus parare.*

Id. 9. Nem. Εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολλοῖς ἐπίδοξον ἄρηται κῦδος. — *Si enim cum opibus multis illustre tulerit decus.*

Id. 5. Isth. Ἀλλ' ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ.
Sed tamen gloriationem adsperge tacitè.

Id. 6. Isth. — ἄστει κόσμον ἑῷ προσάγων. *Urbi sua decus adferens.*

Nazianz. 2. car. ,, Κῦδος ἱμείρεις· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐκ ἐπὶ γαίης.
,, *Gloriam appetis: Gloria vero mea non est in terra.*

Id. 11. car. Τόσσος ἔρως φαέεσσιν ἐπήχλυσεν ἡμετέροισιν,
ἢ δόξης κενεῆς, ἢ κτήσιος, ἢ φθόνος αἰνὸς
τηκεδανὸς, κακόχαρτος, ἐναίσιμον ἄλγος ἔχουσι.
Tantus amor oculos nostros obnubilauit,
Seu vana gloria, seu diuitiarum, seu grauis inuidia
Tabefaciens, malis gaudens, nobis iustum dolorem habentibus.

Hesiod. in Theog. Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
σὺν κείνοισι νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
Ipsa enim eis omnia prolixè recensuit,
Cum illis victoriam & clarum decus accepturos.

Nota *νίκην* 1. breui, ex auctoritate plurium diuersarum impressionum, & ne dubites, ipsemet Phœbus corripuit. Vide infrà in Vinco.

Glorior,

Glorior. Iacto. Iactabundus.

Εὔχομαι. ἐπεύχομαι. ἀυχετίζομαι. κενὰ εὔγματα εἰπεῖν. μέγα εἰπεῖν. ἐπικομπάζω. καυχέομαι. καυχάομαι. γαυριάω. γαυρόομαι. αὐχέω. κυδιάω. κομπέω. ἐξεύχομαι, Pindar. olymp. 13.

— Ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι. Hom. Il. A

Praestantissimus in exercitu gloriatur esse.

Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐταὶ Id. Il. B.

Μοῦσαι ἀείδοιεν κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο.

Αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν. —

Asserebat enim glorians se victorem fore, licet ipsae

Musae canerent filiae Iouis Aegiochi:

Hae autem iratae caecum fecerunt.

Ὄφρα μὴ ἐχθρὸς ἐμὸς μέγ' ἐπεύξεται, ὥς με δαμάσσας. Apollin. Ps. 12.

Vt ne inimicus meus admodum glorietur, tanquam me vicerit.

— ἔβη κενὰ εὔγματα εἰπών. *Venit vanas iactationes effutiens.* Hom. od. Χ

— μήποτε πάμπαν, Εἴκων ἀφραδίῃς μέγα εἰπεῖν. —

Nunquam omnino, cedēs stultitiae, magnificè loquaris.

„ Οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐφ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι. Ibid.

„ *Haud fas est ob interfectos viros gloriari.*

Μαῖα φίλη μήπω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα. Id. od. Ψ.

Nutrix cara ne valde gloriere exultabunda.

„ Μὴ γαυροῦ σοφίῃ, μήτ' ἀλκῇ, μήτ' ἐνὶ πλούτῳ. Phocylides

„ *Ne glorieris doctrinâ, neque robore, neq; opulentiâ.*

„ Μέχρι πεδ ἀμπλακίης ὑποφήτορες αὐχήσουσι; Apollin. Psal. 93.

„ *Quousque peccatores gloriabuntur?*

„ — ἀπό μοι λόγον, „ *Apage mihi hunc sermonem* Pindar. olymp. 9.

„ τοῦτον στόμα ῥῖψον. „ *ô os. Siquidem dijs*

„ ἐπεί τοι γε λοιδορῆσαι „ *conuiciari, odiosa est*

„ θεοὺς ἐχθρὰ σοφία· καὶ „ *sapientia: & gloriari*

„ Τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν „ *intempestiuè,*

„ μανίαισιν ὑποκρέκει. „ *insaniae consonat.*

Τί κομπέω παρὰ καιρόν; *Quid intempestiuè glorior?* Idem 10. Pyth.

„ — ἀλλὰ βροτῶν „ *Sed enim hominum* Pind. 11. Nem.

— κενεαυχέας ἔκφατο μύθους. Apollin. Psal. 143.
Iactabundos effatus est sermones.

Οὐδὲ γὰρ Ἀτρείδης ὀλίγῳ ἐπεκόμπασε μισθῷ. Callimac. in hym.
Nec enim Atrides exiguo se iactauit precio. .i. grauiter punita est eius iactantia.

„ Μηδὲ λίαν ἐπίφαινε· κακὸν δέ τι Κύρν᾽ ἐπιφαίνειν. Theognis.
„ *Neq; admodũ te ostenta. Malũ enim est, ô Cyrne, se ostentare.*

Οὐδὲν καυχέομαι. — *Nihil glorior. Nihil me iacto.* Theocr. idyll. 5.

— ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες. *Admodum in sese gloriantes.* [*sibi mirificè placentes*] Id. idyl. 25.

„ Μὴ καυχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται, ὡς ὄναρ, ἥβη. Id. 27.
„ *Ne gloriere. Cito enim te præterit, vt somniũ, iuuentus.*

Gratias & animi dotes dare, infundere.

Χάριν καταχέω, στάζω, ἐνστάζω, τίθημι, παρατίθημι, δίδωμι, ὀπάζω, πέμπω, ἐπιτίθημι.

Θεσπεσίην δ᾽ ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη. Od. B.
Diuinam ei Pallas infudit gratiam.

Εἰ δή τοί σου πατρὸς ἐνέστακται μένος ἠΰ, Ibid.
οἷος ἐκεῖνος ἔην τελέσαι ἔργον τε, ἔπος τε.
οὔτοι ἔπειθ᾽ ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ᾽ ἀτέλεστος.
Si patris tui præstans virtus tibi infusa est, [*instillata*]
Qualis ipse in agendo & orando erat,
Non tibi vana erit via, neque imperfecta.
.i. prosperè destinatum iter conficies, si patri tuo fortitudine & eloquentia fueris similis.

— αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη Ibid.
θῆκε. — *Ipsa enim Pallas audaciam animo indiderat.*

Αἲ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν παραθεῖεν. Od. Γ.
Utinam mihi tantam Dij fortitudinem adderent!

— τὸ δὲ γῆρας ἔην γλυκύ· τοῦτο γὰρ αὐτῷ L. 5. epigr.
πλειοτέρην ἔσταξε χάριν. — *Senectus autem* [*Homeri*] *erat suauis. Hoc porrò ei ampliorẽ stillabat gratiã.*

— ἵνα πᾶσιν ἑὴν χάριν ἀνδράσι πέμπῃ. Tryphiodorus.
Vt suam cunctis hominibus gratiam mittat.

„ Οὕτως οὐ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν Od. Θ.

„ Ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν, οὔτ᾽ ἂρ φρένας, οὔτ᾽ ἀγορητύν.
„ Ἄλλος μὲν γάρ τ᾽ εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ.
„ Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει· οἱ δέ τ᾽ ἐς αὐτὸν
„ Τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ᾽ ἀσφαλέως ἀγορεύει
„ Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.
„ Ἐρχόμενον δ᾽ ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὣς εἰσορόωσιν.
„ *Sic non omnibus hominibus largitur Deus gratias:*
„ *Non forma elegantiã, non prudentiã, non eloquẽtiã.*
„ *Alius enim forma quidẽ inferior est: [minus pulcer]*
Sed Deus formam [inelegantem] ornat eloquentia: eumque alij
Cum voluptate intuentur, ipse verò inoffensè orat
Blanda cum reuerentia, atque in cœtibus eminet.
Per vrbem proinde incedentem, velut Deũ, adspiciũt.

Ibid. Ἄλλος δ᾽ αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·
ἀλλ᾽ οὔ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν.
ὣς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς, οὐδέ κεν ἄλλως
οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ᾽ ἀποφώλιός ἐσσι.
Alius rursum forma quidẽ similis est immortalibus:
Sed gratia [talis formæ] non ornatur eloquentia:
Sic etiam tibi forma quidẽ admodũ decora, nec aliã
Deus ipse faceret: sed animo ineruditus es.

De voce ἀποφώλιος ita Eustathius ad Odyss. E.
Ἀποφώλιος γὰρ, ὁ ἀπαίδευτος καὶ ἀδίδακτος· ἐπειδὴ φωλεοὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐλέγοντο τὰ παιδευτήρια. ἢ καὶ ἄλλως, ὁ ἀπερριμμένος καὶ μὴ ἄξιος λόγου, ὡς ἀπὸ τῶν ὀρνέων, ἃ τῶν φωλεῶν ἀποβάλλεται.

Ibid. Ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν.
Nostræ dexteritatis memor, & qualia nobis
Iupiter indit opera perpetuò iam inde à maioribus.

Per opera intelligit Alcinous gratiam currendi, saltandi &c.

Ibid. Ὥς ἄρα τοι περίφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.
Sic tibi benignus Deus diuinum dedit cantum.

Apud Athenæum l. 8. „ Ἀνδρὶ μὲν αὐλητῆρι θεοὶ νόον εἰσενέφυσαν·
„ Ἀλλ᾽ ἅμα τῷ φυσᾶν χ᾽ ὡ νόος ἐκπέταται.

„ *Inseruêre*

„ Inseruêre Dij mentem tibicini amicam:
„ Sed simul atq; inflat, mens procul ipsa volat.
— Μαχάονα ταρχύσαντο,
Νιρέα θ', ὃς μακάρεσσιν ἀειγενέεσσιν ἐώκει
Κάλλεΐ τ', ἀγλαΐη τε. βίη δ' οὐκ ἄλκιμος ἦεν·
„ Οὐ γὰρ ἅμ' ἀνθρώποισι θεοὶ τελέουσιν ἅπαντα·
„ Ἀλλ' ἐσθλῷ κακὸν ἄγχι παρίσταται ἔκ τινος αἴσης.
„ Ὡς Νιρῆι ἄνακτι παρ' ἀγλαΐη ἐρατεινῇ
„ Κεῖτ' ἀλαπαδνοσύνη. — Machaonem sepelierunt,
Nireumq́ qui immortalibus pereñi-genis similis erat,
Pulcritudine & nitore. Viribus autem haud robustus erat.
„ Non enim hominibus Dij contulerunt omnia:
„ Sed bono malum propè assistit quodam fato,
„ Vti Nireo principi ad amabilem venustatem imbecillitas adiacet.
„ Εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τόγ' ἔδωκεν. Hom. Il. A
„ Si valde fortis es, Deus tibi hoc dedit.
„ Ἀλλ' οὔ πως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν. Id. Il. Δ.
„ Sed non simul omnia Dij dederunt hominibus.
— οὐδ' ἄρα πως ἦν Iliad. Ψ.
„ ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
„ Non potest quis in omnibus rebus peritus esse.

S. Ioannes Damasc. carm. de Pentecoste gratiam diuinam vocat θεόρρυτον χάριν, Deifluam gratiam.

Χαῖρ' Ἑρμῆ χαριδῶτα, διάκτορε, δῶτορ ἐάων. Hom. hym. 16.
Salue Mercuri gratia-dator, internuncie, largitor bonorum.

Μείζων ἐπανθήσει γὰρ οὕτως ἡ χάρις. Nazianz. 3. iambic.
Sic enim maior efflorescet gratia. [sic maiorem acquires gratiam]

Gratias referre. Habere. Agendi formulæ.

Χάριν ἀποτίειν. χάριν ἔχειν. χάριν εἰδέναι. χάριν τιθέναι. χάριν φέρειν. vide Hypocrita.

Οὐδ' ἀλίην ἀπέτισε θεῇ χάριν. — Neq; vanã retulit dea gratiam. Callimac. in hym.

Μνῆμα

„ Ἀνδράσιν, ὅτ' ἄρξωσιν ἀρείονες ἄλλοι ὀφέλλειν.
„ Horum nunc quamcunq; ego referre gratiã potero,
„ Referam lubenter. Sic enim æquum est viros tenues
„ Facere, cùm cœperint alij præstãtiores benefacere.
—— ἀμοιβαίη χάρις ἔςω. Mutua sit gratia. Id. l. Γ.
Δή ῥα τότε σφετέρη ἀπὸ μητέρι τίνετ' ἀμοιβήν. Id. l. Δ.
Tunc vestræ matri vicem rependite.
Μῆτερ ἐμή, σὺ δ' ἐμῇσι λιταῖς ἐπάρηγε καὶ αὐτή, Nazianz.
ὄφρα κεν ἀμφοτέροισι χαρίσιον ὕμνον ἀείσω. 49. car.
Mater mea, tu etiam meis ipsa opitulare precibus,
Vt ambobus [patri & tibi] hymnũ gratiarũ concinã.

Gratificor. Gratias petendi formula.

Χαρίζομαι. χάριν πόρω, νεύω, δίδωμι. τελέω, φέρω. κεχαρισμένα ῥέζω, τίθημι. ἦρα φέρω. ἐπίηρα φέρω.

Ἀλλὰ πάτερ πυμάτην πόρε μοι χάριν· ἀφραδέας δὲ Nonn. 5. Dion.
Πένθος ἔχων φιλότεκνον ἐμοὺς μὴ κτεῖνε φονῆας.
παιδοφόνους οἴκτειρον ἀμεμφέας.—
Sed ô pater postremam præbe mihi hanc gratiam: Ne præ luctu
Cari filij occidas eos, qui me imprudentes occiderunt.
Miserere eorum, qui filium tuũ insontes interemerũt.
Νεῦσον ἐμοὶ φιλέοντι μίαν χάριν.— Id. 10. Dion.
Annue mihi amanti vnam gratiam.
Δὸς δέ μοι ὑστατίην ἑτέρην χάριν· ὑψόθι τύμβου Id. 15. Dion.
Ἄνθεα ναρκίσσοιο ποθοβλήτοιο γενέσθω.
Indulge mihi postremam alterã gratiã: super tumulo
Flores narcissi amore-icti nascantur.
Αἴολε καὶ σὺ τέλεσσον ἐμοὶ χάριν. — Id. 23. Dion.
Æole & tu perfice mihi gratiã. [in hoc gratificare.]
Ἓν δέ σοι Ἰοχέαιρα χαρίζομαι.— Id. 48. Dion.
Unum verò tibi Diana gratificor.
Ἀτρείδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν.— Atridi heroi gratificãs. Iliad. Ε.
Θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ', οὐδὲ μάχονται. Iliad. Ξ.
Animo gratificantes absistunt, neque pugnant.
Ὧδέ κέ μοι ῥέζων Ἀχιλεῦ κεχαρισμένα θείης. Iliad. Ω.
Sic mihi faciens, ô Achille, gratum feceris.

Cal. l. 7. — ὤπασε κάρτος
Ζεὺς ἐπίηρα φέρων ἐρικυδέϊ Ἡρακλῆϊ.
Præbuit robur Iupiter gratificans glorioso Herculi.

Id. l. 5. Οὔπνι ἦρα φέροντες ἐπὶ μάλα πάντας Ἀχαιοὺς
ἶσον ἀπεχθαίρουσι, κακῆς μεμνημένοι ἄτης.
Nulli gratificantes siquidem omnes Achiuos
Pari odio prosequuntur, memores acerbæ calamitatis.

Nazianz. car. 47. Ὣ δ' ἂν ᾖ πάντεσσι φίλοις κεχαρισμένα ῥέζοις,
Οἷσιν ὁμῶς τιμὴ εὔαδε τῶν ὁσίων.
Βασιλείῳ δὲ μάλιστα, τὸν ἔξοχα Χριστὸς ἔτισεν.
Sic & omnibus amicis gratum feceris,
Quibus honos sanctorum communiter placet:
Sed maximè Basilio, quem Christus præcipuè honorauit.

Ibid. Κείνῳ μὲν, τὰ ἔμοιγε χαρίζεαι ὅσσα δ' ἐκείνῳ,
Χριστῷ τοῦ δὲ χάρις, ἐς πατέρ' ἐσὶ χάρις.
Quæ mihi gratificaris, gratificaris illi, quæ illi,
Etiam Christo, gratia verò in Christum, est gratia in Patrem.

Odyss. K. — τάγ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι.
Hac dedit ex amicitia. [gratificans amicitiæ]

Gratus. Gratiosus. Amabilis. Iucundus.

Φίλος. θυμήρης. προσφιλὴς ἀσπαστὸς. κεχαρισμένος. μελιηδὴς. ἀσπάσιος. πολύηρος. πολυήρατος. πολυήρανος. φίλιος. πολυάρητος. καταθύμιος. εὐάντητος.

Musæus. Πολλαὶ δ' ἐκ μελέων χάριτες ῥέον· οἱ δὲ παλαιοὶ
Τρεῖς Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἷς δέ τις Ἡροῦς
Ὀφθαλμὸς γελόων ἑκατὸν Χαρίτεσσι τεθήλει.
Multa autem è mēbris gratia fluebāt. Antiqui sanè
Tres Gratias mentiti sunt esse. Vnus enim Herus
Oculus ridens centum Gratiis florebat.

Dion. Ἀστράπτων χαρίτεσσιν. *Fulgurans gratijs.*

7. Dion. — προσφιλές ᾆσε μέλος. *Gratum concinuit melos.*

Theocr. idyll. 8. — φεῦ χαρίτων ἐξαπόλωλεν ἔαρ.

Iul. 3. epig. *Heu gratiarum perijt ver. .i. obijt gratiosissima.*

Pauli Silent. ibid. Εὐθαλέων χαρίτων ἄνθος Ἀνασασίη.
Floridarum gratiarum flos Anastasia.

Δέρμα

Δέρμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ. *Theocr. idyll. 24.*
Pelis leonina valde ei grata. [erat]

Ἱκόμεθ᾽. ἀσπάσιοι δ᾽ ἑτάροισι φάνημεν, *Hom. od. I.*
οἳ φύγομεν θάνατον· τοὺς δ᾽ ἐστενάχοντο γοῶντες.
Venimus, & grati caris socijs apparuimus,
Qui euasimus mortem. Alios autem gemebant flentes.

— θυμάρμενον εἶαρ. *Gratum ver.* *Nicander in Alexip.*

Ἀστέρος οὐρανίου *Pindar. 3. Pyth.*
φαμὶ τηλαυγέστερον κείνῳ φάος
ἐξικόμαν κε βαθὺν πόντον περάσαις.
Stella calesti, vt reor, splendidius ei lumen
Venissem, ingens mare emensus. [venissem gratissimus]

— χαρίτων μελέδημα. *Gratiarum cura. gratissimus Charitibus.* *Ibycus.*

— παντοῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει. *Hom. in Merc.*
Varia menti grata condocet.

„ Πάντ᾽ ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις. *Ibid.*
„ *Ita animo meo gratissima cuncta feceris.*

Δημόδοκος δ᾽ ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν· *Od. Θ.*
οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ᾽ ἀείδει.
Iam Demodocus citharam dulcem contineat.
Nec enim hac omnibus grata cantat.

„ Οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι, *Od. I.*
„ Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα.
„ *Nullam enim rem existimo esse gratiorem,*
„ *Quàm cùm lætitia vniuersum tenet populum.*

Ὦ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν *Od. K.*
ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
O Deus! Quàm hic omnibus carus & honorãdus est
Hominibus, quorumcunq; vrbem & terram adierit!

Νόστον δίζηαι μελιηδέα φαίδιμ᾽ Ὀδυσσεῦ· *Od. Λ.*
Τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός. — *Quaris reditum iucundum eximie Vlysse: sed difficilem tibi faciet Deus.*

— ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων. *Ibidem.*
Thebis in optatissimis dolores patiens.

Ὣς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰσοροώσῃ· *Od. Ψ.*

δειρῆς

δείξης δ' ὅπω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκώ.
Ita ergo gratus illi erat maritus intuenti,
Neque à collo eius candidas vlnas dimittebat.

Iliad. A. Εἰ δ' αὔτως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο.
Si aquè hoc omnibus carum & gratum esset.

Callimac. — ὄφρ' ἐλάφοισι πότον θυμάρμενον εἴη.
Vt ceruis potus gratus esset.

Idem. — τί τοι θυμῆρες ἀκοῦσαι; *Quid tibi gratum auditu?*

Apollin. Psal. 146. Αἶνος νωϊτέρῳ καταθύμιος ἔσσετ' ἄνακτι.
Laus nostro grata erit regi.

Oppian. 1. de piscat. Τοὔνεκεν ἰχθύσι κεῖνο πέλει κεχαρισμένον ὕδωρ.
Propterea piscibus ista est grata aqua.

Id. 2. de piscat. — ἔξοχα δ' αὐτῷ
ἀνθρώπων κρέα τερπνὰ καὶ εὐάντητος ἐδωδή.
Eximiè illi hominum carnes dulces, & gratus cibus.

Orpheus de lapid. Ἀθάνατοι ᾗ μάλιστα νόῳ καταθύμια σεῖο
πάντα τελευτήσουσιν, ἐπαρήων αΐοντες.
Immortales autem maximè grata animo tuo
Omnia perficient, vota audientes.

Theogn. „ Οὐκ μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται.
„ *Non succedunt omnia hominibus ex animi sententiâ.*

Callinia 1. epigr. — καὶ τριπόθητον
Αὐτῆμαρ γλυκερὸν φέγγος ἐσεῖδε φάους.
Et ter-amabile eodem die suaue iubar vidit lucis.

Guberno. Rego. Administro. Gubernator.

Κυβερνάω. πολυπεύω. κοιρανέω. κατακοιρανέω. νωμάω. οἰήια νωμάω. ἐφέπω. ἡγεμονεύω. ἡνιοχεύω. πρυμνήσιον ἡνιοχεύω. ἰθύνω. ἐπιθύνω. ἀμφιπολεύω. διέπω. κρατέω. οἴηκα κρατύνω. ποιμαίνω. μηλοβοτέω.

Nazianz. 5. arc. Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα· θεὸς τάδε πάντα κυβερνᾷ.
Hoc equidem noui: Deus isthæc cũcta gubernat.

Odyss. A. —ἐπεὶ πόλεμον πολύπευσε. *Postquã bellũ administrauit.*

Iliad. B. Ὣς ὅγε κοιρανέων δίεπε στρατόν.—
Ita hic imperans regebat exercitum.

Od. Ξ. —πόλεμον κατακοιρανέουσιν. *Bellum administrant.*

Od. A. —ἐπεὶ πόλεων οἰήια νωμᾷς. *Siquidẽ vrbiũ regis gubernacula.*

Κόσμῳ

Κόσμου μοίρας — *Mundi plagas* — Synesius hym. 3.
Ἐφέπουσι σοφοὶ — *Regunt sapientes*
Ἀμφιβατῆρες. — *Administri.* [Angeli orbẽ obeũtes]

— παράκλητος δ' ὅταν ἔλθῃ — Nonn. in Ioann.
πάντα κυβερνήσειεν, ἀληθείῃ δ' ἐνὶ πάσῃ
ὑμείων ὀχετηγὸς ἐς ἀτραπὸν ἡγεμονεύσει.
Cùm autem venerit paracletus,
Omnia gubernabit, & in omni veritate
Dux vester in viã vos ducet. [docebit vos omnẽ veritatem]

— ὡς πόρες αὐτῷ — Ibid.
Σαρκὸς ὅλης βροτέης πρυμνήσιον ἡνιοχεύειν.
Sicut dedisti ei omnis humanæ carnis funem regere. [gubernaculum tenere]

Ὑμέτεροι γεγάασι, σὺ δὲ σφέας ἡνιοχεύεις. — Ibid.
Tui sunt, & tu ipsos regis.

Ἔργα τέων ἔστησας ἐπιθύνειν παλαμάων. — Apollin. Ps. 8.
πάντα δέ οἱ θαλεροῖσιν ἄναξ ὑπεθήκαο ποσσίν.
„ *Constituisti eum super opera manuum tuarum:*
„ *Omnia subiecisti sub pedibus eius.*

— πόλιν δὲ κακοὶ διέπουσιν. *Improbi vrbẽ administrãt.* — Theognis.

Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι — Od. Σ.
μεῖζόν γε κλέος εἴη ἐμόν, καὶ κάλλιον οὕτω.
Si ille reuersus vitam meam gubernaret,
Maior esset mea gloria, & sic melius foret.

Χαιρέτω ὠκυμόρων μερόπων βίος, ὧν ἐπὶ πότμῳ — Nonn. 7. Dion.
οὐρανίους οἴηκας ἀναίνομαι· οὐκ ἔτι κόσμου
πεῖσμα κυβερνήσω· μακάρων δέ τις ἄλλος ἀρείων
πηδάλιον βιότοιο παλιννόστοιο δεχέσθω.
Valeat caducorum hominum vita: in quorum morte
Cælestia gubernacula renuo: non amplius mundi
Clauũ gubernabo: aliquis alius beatorũ me prestãtior
Vitæ reducis gubernaculum suscipiat.

N. πρυμνήσιον & πεῖσμα propriè significare funes nauis, quibus scilicet ad anchoram vel ad terrã alligatis sistitur, vel etiam quibus regitur. Hinc interdum per synecdochen pro toto gubernaculo ponuntur, vt hîc patet & suprà.

— κενεαυχέας ἔκφατο μύθους. Apollin. Psal. 143.
Iactabundos effatus est sermones.

Οὐδὲ γὰρ Ἀτρείδης ὀλίγῳ ἐπεκόμπασε μισθῷ. Callimac. in hym.
Nec enim Atrides exiguo se iactauit precio. .i. grauiter punita est eius iactantia.

,, Μηδὲ λίην ἐπίφαινε· κακὸν δὲ τι Κύρν' ἐπιφαίνειν. Theognis.
,, *Neq; admodũ te ostenta. Malũ enim est, ô Cyrne, se ostentare.*

Οὐδὲν καυχέομαι. — *Nihil glorior. Nihil me iacto.* Theocr. idyll. 5.

— ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες. *Admodum in sese gloriantes.* [*sibi mirificè placentes*] Id. idyl. 25.

,, Μὴ καυχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται, ὡς ὄναρ, ἥβη. Id. 27.
,, *Ne gloriere. Cito enim te præterit, vt somniũ, iuuentus.*

Gratias & animi dotes dare, infundere.

Χάριν καταχέω, στάζω, ἐνστάζω, τίθημι, παρατίθημι, δίδωμι, ὀπάζω, πέμπω, ἐπιτίθημι.

Θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη. Od. B.
Diuinam ei Pallas infudit gratiam.

Εἰ δή τοί σου πατρὸς ἐνέστακται μένος ἠύ, Ibid.
οἷος ἐκεῖνος ἔην τελέσαι ἔργον τε, ἔπος τε.
οὔτοι ἔπειθ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ' ἀτέλεστος.
Si patris tui præstans virtus tibi infusa est, [instillata]
Qualis ipse in agendo & orando erat,
Non tibi vana erit via, neque imperfecta.
.i. prosperè destinatum iter conficies, si patri tuo fortitudine & eloquentia fueris similis.

— αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη Ibid.
θῆκε. — *Ipsa enim Pallas audaciam animo indiderat.*

Αἲ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν παραθεῖεν. Od. Γ.
Vtinam mihi tantam Dij fortitudinem adderent!

— τὸ δὲ γῆρας ἔην γλυκύ· τοῦτο γὰρ αὐτῷ L. 5. epigr.
πλειοτέρην ἔσταξε χάριν. — *Senectus autem* [*Homeri*] *erat suauis. Hoc porrò ei ampliorẽ stillabat gratiã.*

— ἵνα πᾶσιν ἑὴν χάριν ἀνδράσι πέμπῃ. Tryphiodorus.
Vt suam cunctis hominibus gratiam mittat.

,, Οὕτως οὐ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν Od. Θ.

,, Ἀνδράσιν.

,, Ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν, οὔτ᾽ ἄρ φρένας, οὔτ᾽ ἀγορητύν.
,, Ἄλλος μὲν γάρ τ᾽ εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ.
,, Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει· οἱ δέ τ᾽ ἐς αὐτὸν
,, Τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ᾽ ἀσφαλέως ἀγορεύει
,, Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.
,, Ἐρχόμενον δ᾽ ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὣς εἰσορόωσιν.
,, *Sic non omnibus hominibus largitur Deus gratias:*
,, *Non forma elegantiã, non prudentiã, non eloquẽtiã.*
,, *Alius enim forma quidẽ inferior est: [minus pulcer]*
Sed Deus formam [inelegantem] ornat eloquentia: eumque alij
Cum voluptate intuentur, ipse verò inoffensè orat
Blanda cum reuerentia, atque in cœtibus eminet.
Per vrbem proinde incedentem, velut Deũ, adspiciũt.

Ibid. Ἄλλος δ᾽ αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·
ἀλλ᾽ οὔ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν.
ὣς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς, οὐδέ κεν ἄλλως
οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ᾽ ἀποφώλιός ἐσσι.
Alius rursum forma quidẽ similis est immortalibus:
Sed gratia [talis forma] non ornatur eloquentia:
Sic etiam tibi forma quidẽ admodũ decora, nec aliã
Deus ipse faceret: sed animo ineruditus es.

De voce ἀποφώλιος ita Eustathius ad Odyss. Ε. Ἀποφώλιος γὰρ, ὁ ἀπαίδευτος καὶ ἀδίδακτος· ἐπειδὴ φωλεοὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐλέγοντο τὰ παιδευτήρια. ἢ καὶ ἄλλως, ὁ ἀπερριμμένος καὶ μὴ ἄξιος λόγου, ὡς ἀπὸ τῶν ὀρνέων, ἃ τῶν φωλεῶν ἀποβάλλεται.

Ibid. Ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν.
Nostra dexteritatis memor, & qualia nobis
Iupiter indit opera perpetuò iam inde à maioribus.

Per opera intelligit Alcinous gratiam currendi, saltandi &c.

Ibid. Ὥς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.
Sic tibi benignus Deus diuinum dedit cantum.

Apud Athenæum l. 8. ,, Ἀνδρὶ μὲν αὐλητῆρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν·
,, Ἀλλ᾽ ἅμα τῷ φυσᾶν χ᾽ ὡ νόος ἐκπέταται.

,, *Inseruêre*

,, *Inseruêre Dij mentem tibicini amicam:*
,, *Sed simul atq; inflat, mens procul ipsa volat.*
— Μαχάονα ταρχύσαντο, Q. Cal. l. 7.
Νιρέα θ', ὃς μακάρεσσιν ἀειγενέεσσιν ἐώκει
Κάλλεΐ τ', ἀγλαΐη τε. βίη δ' οὐκ ἄλκιμος ἦεν·
,, Οὐ γὰρ ἅμ' ἀνθρώποισι θεοὶ τελέουσιν ἅπαντα·
,, Ἀλλ' ἐσθλῷ κακὸν ἄγχι παρίσταται ἔκ τινος αἴσης.
,, Ὡς Νιρῆι ἄνακτι παρ' ἀγλαΐῃ ἐρατεινῇ
,, Κεῖτ' ἀλαπαδνοσύνη. — *Machaonem sepelierunt,*
Nireumq; qui immortalibus perẽni-genis similis erat,
Pulcritudine & nitore. Viribus autem haud robustus erat.
,, *Non enim hominibus Dij contulerunt omnia:*
,, *Sed bono malum propè assistit quodam fato,*
,, *Vti Nireo principi ad amabilem venustatem imbecillitas adiacet.*

,, Εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τόγ' ἔδωκεν. Hom. Il. A.
,, *Si valde fortis es, Deus tibi hoc dedit.*
,, Ἀλλ' οὔ πως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν. Id. Il. Δ.
,, *Sed non simul omnia Dij dederunt hominibus.*
— οὐδ' ἄρα πως ἦν Iliad. Ψ.
,, ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
,, *Non potest quis in omnibus rebus peritus esse.*

S. Ioannes Damasc. carm. de Pentecoste gratiam diuinam vocat θεόρρυτον χάριν, Deifluam gratiam.

Χαῖρ' Ἑρμῆ χαριδῶτα, διάκτορε, δῶτορ ἐάων. Hom. hym. 16.
Salue Mercuri gratia-dator, internuncie, largitor bonorum.

Μείζων ἐπανθήσει γὰρ οὕτως ἡ χάρις. Nazianz. 3. iambic.
Sic enim maior efflorescet gratia. [*sic maiorem acquires gratiam*]

Gratias referre. Habere. Agendi formula.

Χάριν ἀποτίειν. χάριν ἔχειν. χάριν εἰδεῖν. χάριν τιθέναι. χάριν φέρειν. vide Hypocrita.

Οὐδ' ἀλίην ἀπέπεμψε θεὴ χάριν. — *Neq; vanã retulit dea gratiam.* Callimac. in hym.

„ Ἀνδράσιν, ὅτ' ἄρξωσιν ἀρείονες ἄλλοι ὀφέλλειν.
„ *Horum nunc quamcunq; ego referre gratiã potero,*
„ *Referam lubenter. Sic enim aequum est viros tenues*
„ *Facere, cùm cœperint alij praestãtiores benefacere.*
— ἀμοιβαίη χάρις ἔστω. *Mutua sit gratia.* Id. l. Ψ.
Δή ῥα τότε σφετέρῃ ἀπὸ μητέρι τίνετ' ἀμοιβήν. Id. l. Δ.
Tunc vestrae matri vicem rependite.
Μῆτερ ἐμή, σὺ δ' ἐμῇσι λιταῖς ἐπάρηγε καὶ αὐτή, Nazianz.
ὄφρα κεν ἀμφοτέροισι χαρίσιον ὕμνον ἀείσω. 49. car.
Mater mea, tu etiam meis ipsa opitulare precibus,
Ut ambobus [patri & tibi] hymnũ gratiarũ concinã.

Gratificor. Gratias petendi formula.

Χαρίζομαι. χάριν πόρω, νεύω, δίδωμι, τελέω, φέρω. κεχαρισμένα ῥέζω, τίθημι. ἦρα φέρω. ἐπίηρα φέρω.

Ἀλλὰ πάτερ πυμάτην πόρε μοι χάριν· ἀφραδέας δὲ Nonn. 5.
Πένθος ἔχων φιλότεκνον ἐμοὺς μὴ κτεῖνε φονῆας. Dion.
παιδοφόνους οἴκτειρον ἀμεμφέας.—
Sed ô pater postremam praebe mihi hanc gratiam: Ne prae luctu
Cari filij occidas eos, qui me imprudentes occiderunt.
Miserere eorum, qui filium tuũ insontes interemerũt.
Νεῦσον ἐμοὶ φιλέοντι μίαν χάριν.— Id. 10.
Annue mihi amanti unam gratiam. Dion.
Δός δέ μοι ὑστατίην ἑτέρην χάριν· ὑψόθι τύμβου Id. 15.
Ἄνθεα ναρκίσσοιο πόθοβλήτοιο γενέσθω. Dion.
Indulge mihi postremam alterã gratiã: super tumulo
Flores narcissi amore-icti nascantur.
Αἴολε καὶ σὺ τέλεσσον ἐμοὶ χάριν. — Id. 23.
Aeole & tu perfice mihi gratiã. [in hoc gratificare.] Dion.
Ἓν δέ σοι Ἰοχέαιρα χαρίζομαι.— Id. 48.
Unum verò tibi Diana gratificor. Dion.
Ἀτρείδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν.— *Atridi heroi gratificãs.* Iliad. Λ.
Θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ', οὐδὲ μάχονται. Iliad. Ξ.
Animo gratificantes absistunt, neque pugnant.
Ὧδέ κέ μοι ῥέζων Ἀχιλεῦ κεχαρισμένα θείης. Iliad. Ω.
Sic mihi faciens, ô Achille, gratum feceris.

ὄππως

℗ Cal. l. 7. —— ὤπασε κάρτος
Ζεὺς ἐπίηρα φέρων ἐρικυδέϊ Ἡρακλῆϊ.
Præbuit robur Iupiter gratificans glorioso Herculi.

Id. l. 5. Οὔ τινι ἦρα φέροντες ἐπεὶ μάλα πάντας Ἀχαιοὺς
Ἶσον ἀπεχθαίρουσι, κακῆς μεμνημένοι ἄτης.
Nulli gratificantes siquidem omnes Achiuos
Pari odio prosequuntur, memores acerbæ calamitatis.

Nazianz. car. 47. Ὧδ᾽ ἂν καὶ πάντεσσι φίλοις κεχαρισμένα ῥέζοις,
Οἷσιν ὁμῶς τιμὴ εὔαδε τῶν ὁσίων.
Βασιλείῳ δὲ μάλιστα, τὸν ἔξοχα Χριστὸς ἔτισεν.
Sic & omnibus amicis gratum feceris,
Quibus honos sanctorum communiter placet:
Sed maximè Basilio, quē Christus præcipuè honorauit.

Ibid. Κείνῳ μὲν, τὰ ἔμοιγε χαρίζεαι ὅσσα δ᾽ ἐκείνῳ,
Χριστῷ· τοῦ δὲ χάρις, ἐς πατέρ᾽ ἐστὶ χάρις.
Quæ mihi gratificaris, gratificaris illi, quæ illi,
Etiam Christo, gratia verò in Christum, est gratia in Patrem.

Odyss. K. —τά γ᾽ ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι.
Hæc dedit ex amicitia. [*gratificans amicitiæ*]

Gratus. Gratiosus. Amabilis. Iucundus.

Φίλος. θυμήρης. προσφιλὴς ἀσπαστὸς. κεχαρισμένος. μελιηδὴς. ἀσπάσιος. πολύηρος. πολυήρατος. πολυήρανος. φίλιος. πολυάρητος. καταθύμιος. εὐάντητος.

Musæus. Πολλαὶ δ᾽ ἐκ μελέων χάριτες ῥέον· οἱ δὲ παλαιοὶ
Τρεῖς Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἷς δέ τις Ἡροῦς
Ὀφθαλμὸς γελόων ἑκατὸν Χαρίτεσσι τεθήλει.
Multæ autem è mēbris gratiæ fluebāt. Antiqui sanè
Tres Gratias mentiti sunt esse. Vnus enim Herus
Oculus ridens centum Gratiis florebat.

Dion. Ἀστράπτων χαρίτεσσιν. *Fulgurans gratijs.*
7. Dion. —προσφιλὲς ἆσε μέλος. *Gratum concinuit melos.*
Theocr. idyll. 8. — φεῦ χαρίτων ἐξαπόλωλεν ἔαρ.
Iul. 3 epig. *Heu gratiarum perijt ver. .i. obijt gratiosissima.*
Pauli Silent. ibid. Εὐθαλέων χαρίτων ἄνθος Ἀναστασίη.
Floridarum gratiarum flos Anastasia.

Δέρμα

Δέρμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ. *Theocr. idyll. 24.*
Pelis leonina valde ei grata. [*erat*]

Ἱκόμεθ᾽. ἀσπάσιοι δ᾽ ἑτάροισι φάνημεν, *Hom. od. I.*
οἳ φυγόμεν θάνατον· τοὺς δ᾽ ἐστενάχοντο γοῶντες.
Venimus, & grati caris socijs apparuimus,
Qui euasimus mortem. Alios autem gemebant flentes.

— θυμάρμενον εἶαρ. *Gratum ver.* *Nicander in Alexip.*

Ἀστέρος οὐρανίου *Pindar. 3. Pyth.*
φαμὶ τηλαυγέστερον κείνῳ φάος
ἐξικόμαν κε βαθὺν πόντον περάσαις.
Stella calesti, vt reor, splendidius ei lumen
Venissem, ingens mare emensus. [*venissem gratissimus*]

— χαρίτων μελέδημα. *Gratiarum cura. gratissimus Charitibus.* *Ibycus.*

— παντοῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει. *Hom. in Merc.*
Varia menti grata condocet.

„ Πάντ᾽ ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις. *Ibid.*
„ *Ita animo meo gratissima cuncta feceris.*

Δημόδοκος δ᾽ ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν· *Od. Θ.*
οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ᾽ ἀείδει.
Iam Demodocus citharam dulcem contineat.
Nec enim hac omnibus grata cantat.

„ Οὐ γὰρ ἐγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι, *Od. I.*
„ Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα.
„ *Nullam enim rem existimo esse gratiorem,*
„ *Quàm cùm lætitia vniuersum tenet populum.*

Ὢ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν *Od. K.*
ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
O *Deus! Quàm hic omnibus carus & honorãdus est*
Hominibus, quorumcunq; vrbem & terram adierit!

Νόστον δίζηαι μελιηδέα φαίδιμ᾽ Ὀδυσσεῦ· *Od. Λ.*
Τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός. — *Quaris reditum iucundum eximie Vlysse: sed difficilem tibi faciet Deus.*

— ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων. *Ibidem.*
Thebis in optatissimis dolores patiens.

Ὣς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰσοροώσῃ· *Od. Ψ.*

Κόσμου μοίρας — *Mundi plagas* — *Synesius hym. 3.*
Ἐφέπουσι σοφοὶ — *Regunt sapientes*
Ἀμφιβατῆρες. — *Administri.* [*Angeli orbē obeūtes*]

— παράκλητος δ' ὅταν ἔλθῃ — *Nonn. in Ioann.*
πάντα κυβερνήσειεν, ἀληθείῃ δ' ἐνὶ πάσῃ
ὑμείων ὀχετηγὸς ἐς ἀτραπὸν ἡγεμονεύσει.
Cum autem venerit paracletus,
Omnia gubernabit, & in omni veritate
Dux vester in viā vos ducet. [*docebit vos omnē veritatem*]

—ὡς πόρες αὐτῷ — *Ibid.*
Σαρκὸς ὅλης βροτέης πρυμνήσιον ἡνιοχεύειν.
Sicut dedisti ei omnis humanæ carnis funem regere. [*gubernaculum tenere*]

Ὑμέτεροι γεγάασι, σὺ δ' σφέας ἡνιοχεύεις. — *Ibid.*
Tui sunt, & tu ipsos regis.

Ἔργα τέων ἔστησας ἐπιθύνειν παλαμάων. — *Apollin. Ps. 8.*
πάντα δέ οἱ θαλεροῖσιν ἄναξ ὑπεθήκαο ποσσίν.
„ *Constituisti eum super opera manuum tuarum:*
„ *Omnia subiecisti sub pedibus eius.*

— πόλιν δ' κακοὶ διέπουσιν. *Improbi vrbē administrāt.* — *Theognis.*

Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι· — *Od. Σ.*
μεῖζόν γε κλέος εἴη ἐμὸν, καὶ κάλλιον οὕτω.
Si ille reuersus vitam meam gubernaret,
Maior esset mea gloria, & sic melius foret.

Χαιρέτω ὠκυμόρων μερόπων βίος, ὧν ἐπὶ πότμῳ — *Nonn. 7. Dion.*
οὐρανίους οἴηκας ἀναίνομαι· οὐκ ἔτι κόσμου
πεῖσμα κυβερνήσω· μακάρων δέ τις ἄλλος ἀρείων
πηδάλιον βιότοιο παλιννόστοιο δεχέσθω.
Valeat caducorum hominum vita: in quorum morte
Cælestia gubernacula renuo: non amplius mundi
Clauū gubernabo: aliquis alius beatorū me præstātior
Vitæ reducis gubernaculum suscipiat.

N. πρυμνήσιον & πεῖσμα propriè significare funes nauis, quibus scilicet ad anchoram vel ad terrā alligatis sistitur, vel etiam quibus regitur. Hinc interdum per synecdochen pro toto gubernaculo ponuntur, vt hîc patet & suprà.

Nazianz. 1. car. Νωμᾷς ἔνθα καὶ ἔνθα σοφῶς οἰήια κόσμου.
Sapienter moues huc & huc mundi gubernaculum.

Orpheus in hymn. — πάντων οἴηκα κρατύνεις. Omnium tenes gubernaculum.

Oppian. 2. de piscat. Ἀλλ' αὐτοὶ κρατέουσι καὶ ἰθύνουσιν ἅπαντα.
Sed illi gubernant & regunt omnia.

Pindar. olymp. 11. — τὰ μὲν ἀμετέρα Hæc quidem, nostra
Γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει. Lingua gubernare vult.

Id. Pyth. 1. Νώμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν. Rege iusto clauo exercitum.

Id. 2. olym. Ἔρεισμ' Ἀκράγαντος Columen Agrigenti
Ευωνύμων τε πατέρων Clarorumq; maiorum
Ἄωτον, ὀρθόπολιν. Florẽ, vrbigubernatorem.

Apollin. Ps. 2.
„ Σιδηρᾷ δ' ἐνὶ ῥάβδῳ τούσδε γε μηλοβοτήσεις.
„ Reges eos in virgà ferreà.

Nazianz. car. 55.
Νωμητὰ κόσμοιο, φερέσβιε, δημιοεργὲ
Ὄντων, ἐσσομένων· σοὶ γὰρ ἅπαντα πέλει.
Mundi gubernator, vitæ dator, creator
Præsentium, futurorum. Tibi enim subsunt omnia.

Odyss. T. Ἐξ εὐηγεσίης. — Ex bona administratione, regimine.

Gubernator vrbis dicitur πολίαρχος, πολιοῦχος, πολιοσσοῦχος, ἀρχέπολις, ὀρθόπολις. οἰηκοφόρος. Ex quibus tria prima sunt è libro 4. epigram. duo sequentia è Pindaro, 9. Pythiorum, & 2. Olympiorum: postremum è Synesio, hymno 3. estque generale pro omni gubernatore.

Gulosi. Gula. Ingluuies.

Γαστρὶ χαριζόμενος. ἀδηφάγος. γάστωρ. δειπνολόχος. γαστρὸς δοῦλος. πολυχανδέα γαστέρα βόσκων. γαστρόφιλος.

Nazianz. inter iambica.
„ Ὁρκίζω σε θεοῖο μέγα κράτος ἠδὲ κελαιὸν
„ Ἦμαρ ἀλιτροβίων, ἴσχεο μαργοσύνης.
„ Adiuro te per Dei magnum imperium, & tetram
„ Peccatoribus diem, abstine ab ingluuie.

Oppian. 3. de piscat.
„ Ὡς οὐδὲν λιμοῖο κακώτερον, οὐδὲ βαρείης
„ Γαστέρος, ἣ κρατέει μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ἀπηνής,

„ Καὶ

„ Καὶ χαλεπὴ δέσποινα συνέστιος, οὔποτε δασμῶν
„ Ἀνθομένη· πολλοὺς δὲ παραφθήλασα νόοιο
„ Εἰς ἄτην ἐνέηκε, καὶ αἴσχεσιν ἐγκατέθηκε.
„ *Sic nihil fame deterius, neque graui*
„ *Ventre [gula] qua imperat sane inter homines saua*
„ *Et molesta domina domestica, nunquam tributorum*
„ *Immemor: multos autem mente deturbatos*
„ *In miseriam coniecit, & probris implicuit.*
„ — κείνοις γὰρ ἀεὶ μόρον ἔπλετο γαστήρ. *Ibid.*
„ *Illis enim semper mortem adfert gula.*
— ἀντὶ δὲ φορβῆς *Ibid.*
πότμον ἐφορμήσαντο, καὶ ἀΐδου ἕρκος ἄφυκτον.
Pro pastu in mortem irruunt, & inferni septum ineffugibile.
Ἤσθιε μυρία πάντα· κακὴ δ' ἐξάλλετο γαστὴρ *Callimac. in Cererē.*
αἰεὶ μᾶλλον ἔδοντι· τὰ δ' ἐς βυθὸν οἷα θαλάσσης
ἀλεμάτως ἀχάριστα κατέρρεεν εἴδατα πάντα.
Comedebat innumera, malusq; exiliebat venter
Semper plus comedenti; & quasi in profundum maris
Nequidquam ingrata defluebant esculenta omnia.
— κρατεῖν δὲ ἐθίζεο τῶνδε· *Pythagor.*
„ Γαστρὸς μὲν πρώτιστα καὶ ὕπνου λαγνείης τε
„ Καὶ θυμοῦ. — *Dominari his assuesce:*
„ *Ventri quidem primum, & somno, & libidini, & ira.*
„ Εἰθίζου δὲ δίαιταν ἔχειν καθάρειον, ἄθρυπτον. *Idem.*
„ *Assuescas vero victum habere purum, non deliciosū.*
Εἶδον δ' ἄλλον, ὃς ἦν γαστρὶ χαριζόμενος. *Theognis.*
Vidi alium qui erat ventri gratificans. [gulosus.]
Παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι. *Idem.*
Omnigenis bonis ventri gratificantes.
Γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν, οὐ κατὰ κόσμον. *Lucian. I. epigr.*
Ventri gratificans omnem gratiam non decenter.
— θνήσκω δ' ὑπὸ θοίνης *Meleagri 3. epigr.*
Ἀπλήστου, πολλῇ δαιτὶ παχυνόμενος.
Morior præ dape immodicā, multis epulis impinguatus.
Γαστρὶ δουλεύειν. *Ventri seruire, vide Abstineo.*
— ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν. *Voracem virū occidit.* *Theocr. idyll. 21.*

Agathias 4. epigr. —ἀποδύει δ' ἄρα γαστήρ,
Ὁππόσα πειναλέη δέξατο λαυκανίη.
Eijcit autẽ venter, quacunq; famelicũ excepit guttur.

Id. ibid. Ἀλλ' ἐπὶ μὲν στιβάδος φρονέεις μέγα καὶ στόμα τέρπεις
Βρώμασιν, εὐτυχίην κεῖνα λογιζόμενος.
„ Ἔνθαδε δ' ἀσχάλλεις. Μουνὴ δ' ἀλιτήματα λαιμοῦ
„ Ἡ γαστὴρ τίνει πολλάκι τυπτομένη.
Verùm in lecto [discumbẽs] altum sapis, & os delectas
Cibis, felicitatem illos existimans.
„ *Tum verò doles. Solus interim vẽter sæpe percussus*
„ *[oppressus cibis] luit peccata gulæ.*

Hom. in Batrach. Ξεῖνε λίαν αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι· ἔστι καὶ ἡμῖν
πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ, καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.
Hospes valde gloriaris ob ventrem: Sunt & nobis
Admodum multa in lacu & in terra, visu admirãda.

Nazianz. 8. car. Καὶ γὰρ ὅλος πέπτωκεν Ἀδὰμ διὰ γεῦσιν ἀλιτρήν.
Totus Adamus enim gustu prolapsus iniquo est.

Id. 1. car. „ Οὐδ' εἷλεν Σηρῶν καλὰ νήματα, οὐδὲ τράπεζαν
„ Ἡ γάθην λιπαρήν, πολυχανδέα γαστέρα βόσκων,
„ Μαχλοσύνης μήτειραν ἀτάσθαλον· οὐδὲ δόμοισι
Ναίειν ἐν μεγάλοισι καὶ αἰγλήεσσι φίλησα.
„ *Nec me ceperunt pulcra Serum fila: [vestes sericæ]*
„ *Neq; lauta mensa delectatus sũ, crassũ ventrẽ pascẽs*
„ *Quæ improba mater est lascimiæ: neque in ædibus*
Magnis & splendidis habitare optaui.

Ibid. — αὐτὰρ ἔμοιγε
μάζα φίλη, γλυκὺ δ' ὄψον ἅλες, σχεδίη τε τράπεζα,
νηφάλιον δ' ἐπὶ τοῖσιν ὕδωρ πότον. οὗτος ἄριστος
πλοῦτος ἐμοὶ καὶ Χριστὸς ἐμὸν νόον αἰὲν ἀείρων.
At mihi panis simplex carus est, & sal dulce opsonium, & facile parabilis mensa, & præter hæc sobrius potus, aqua. Hæ optimæ mihi diuitiæ, & Christus mentem meam semper erigens.

Id. car. 3. „ — Γεῦσις δ' ὀλίγη, καὶ νεκρὸς ἔγωγε.
„ *Parua fuit degustatio, [Adami] & ego mortuus sũ.*
.i. Ex peccato gulæ mors omnes inuasit.

Ibid. „ Γαστὴρ κλεῖθρα φέρουσα τάχ' ἂν κακότητα φύγῃσι,

„ Τὴν

„ Τὴν δ' ἄθυρον τρομέω, μή τις χθὼν ὕβρεις ἐπέλθῃ.
„ Σώματι δαμναμένῳ συνδάμναται οἶστρος ἀναιδής.
„ Venter temperans facile peccatum effugiet,
„ Sed incustoditum timeo, ne qua terrena lasciuia subeat. (tia.
„ Corpore domito simul domatur stimulus impudici-
Ὀψὲ ἢ φορτίδ' ἄγων, τάφον ἔμπνοον, ἂψ ἐπὶ δῶμα *Id.10.car.*
Ἕλξω τὴν μογερὴν γαστέρα τειρόμενος,
Ἄσθμα κόροιο φέρων, ἄλλην ἐπὶ δαῖτα παχεῖαν
Σπεύδων, πρὶν προτέρην ὕβριν ἀποσκεδάσαι.
Et sero onus ferens, sepulcrum animatum ad ædes
Discruciatus reuehebam ærumnosum ventrem:
Et saturitatem adhuc spirans, ad alias pingues epulas
Festinabo, priusquam priorem crapulam exhalaro.
Ὡς ἢ καὶ Ἡλείδῃσιν ἐπέχραε λυγρὸς ὄλεθρος, *Id.car.11.*
Ἡλείδαις, ὅτι μάργον ἔχον νόον· ἢ γὰρ ἔβαλλον
οὐχ ἱερὰς παλάμας ἱερῶν καθύπερθε λεβήτων.
οὐδὲ μέν, οὐδ' Ἡλεὶ χόλον ἔκφυγεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
οὐχ ὁσίη γαστὴρ παίδων ἐχάλεψε δίκαιον,
καί περ ἀεὶ βρίσαντα ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
Sic & Heli filios inuasit tristis mors,
Heli filios, quod gulosi essent. Mittebant enim sanè
Non sacras manus in sacros lebetes.
Sed neque Heli ipse iram euasit, sed ipsum quoq;
Gula filiorum læsit, tametsi iustum,
Et semper filios grauantem asperis verbis. [acriter reprehendentem]
Ποῦ μοι πρωτογόνοιο μέγα κλέος; ὤλετ' ἐδωδῇ. *Id. 14.*
Οὐ Σολομὼν πινυτός; ἀλλὰ γυναιξὶ δάμη.
Vbi Adami magna gloria? perijt cibo. [gula]
Nonne Salomō erat sapiēs? At victus est à mulieribus.
Καὶ γαστὴρ ἀπόπεμπε κόρον, καὶ κείμενα ἔργαζε *Id. 18.*
Γοῦνα κατισκελλῆσι, καὶ κόνις εἶδαρ ἔοι.
Et tu venter dimitte ingluuiem, & strata humi
Genua rigescant, & cinis sit cibus.
Πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις ἀμέγαρτε συβῶτα, *Hom. od.Γ*
πτωχὸν ἀνιηρόν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;

ὃς πολλοῖσι φλιῇσι παραςὰς θλίψεται ὤμους,
αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας, οὐδὲ λέβητας.
Quonam hunc voratorem ducis vilissime subulce,
Mendicum tristificum, escarũ perniciẽ, [*corruptorẽ*]
Qui adstans multis postibus atteret humeros,
Petens frusta , non gladios, aut lebetes.
[.i. Vilia petens, non ea quæ viro digna sunt] vide Eustathium.

Heniochus 6. Athen. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ δείπνου.
Vna auis optima est pugnare pro cenâ.
est παρῳδὴ versus Homerici, quem vide suprà in Aues.

Posidippus Φιλόμαχον τὸν πάντα φαγεῖν βόρον, οἷα κορώνην
Παννυχίην, αὕτη ῥωγὰς ἔχει κάπετος.
Philomachum omnia deuorantem, instar cornicis
Aterrima, hoc rupeum sepulcrum continet.

Nazianz. 8. car. Οὗτος δ' αὖ θαλίῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι μεμηλώς,
Γαίῃ καὶ πελάγεσσι καὶ ἠέρι γαστέρα φέρβων.
Totus hic inq; epulas atque in conuiuia fertur,
Atque solo atque salo pascens atque aëre ventrem.
[*pabulum suæ gulæ quærens ex terra, mari, aëre*]
Γάστορες, *gulosi,* vide Vituperandi epitheta.

Nazianz. 3. iambic. Δοῦλοι γὰρ ὄντες γαστρὸς, αἰσχίστης νόσου
ὑπηρετοῦσι τοῖς κακοῖς προστάγμασιν.
Serui enim ventris, morbi turpissimi, [*gulæ*]
Malis subseruiunt imperiis.

Ibid. Τροφῆς δοῦλοι. *Escarum serui.* δειπνολόχος. Hesiod.

Id. 50. car. — τοκέων δηλήμοσιν, ἁρπαγέεσσι,
γαστροφίλοις, λίμνῃσιν ἀπληροτάτῃσιν ὁμοίοις.
Parentum percussoribus, rapacibus, gulosis, qui similes sunt stagnis inexplebilibus. [*curritur lata inferni via*]

Id. 51. Γαστέρος ὕβριν ἔπαυσας, ἀπληρώτοιο βερέθρου.
Sedasti ventris ingluuiem, inexplebilis barathri.

Matron in parodia. — σχεδόθεν δέ οἱ ἦν παράσιτος
Χαιρεφόων, πεινῶντι λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς,
νῆστις, ἀλλοτρίων δὲ εἰδὼς δειπνοσυνάων.

Propè

Propè illi aderat parasitus
Chærephon, esurienti laro aui similis,
Ieiunus, alienarum apprimè peritus cenarum.
Ἔνθ' ἄλλοι πάντες λαχάνοις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλον· *Ibid.*
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πυθόμην, ἀλλ' ἤσθιον εἴδατα πάντα.
Tum alij omnes oleribus manus iniecerunt:
Ast ego non obsecutus sum, sed comedi ex cibarijs omnibus.
Ἤσθιε δ' ὥστε λέων, παλάμῃ δ' ἔχετο σκέλος αὐτοῦ, *Ibid.*
ὄφρα οἱ οἴκαδ' ἰόντι πάλιν πολιδόρπιον εἴη.
Vorabat vt leo, & manu retinebat crus. [*anatis*]
Vt domum reuerso rursus esset pro cenula.
Ὡς δ' ἴδον ξανθὸν, γλυκερὸν, μέγαν, ἐΰκυκλον, ἄνδρες, *Ibid.*
Δήμητρος παῖδ', ὀπτὸν ἐπεισελθόντα πλακοῦντα,
πῶς ἂν ἔπειτα πλακοῦντος ἐγὼ θείου ἀπεχοίμην;
οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν χεῖρες, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
γαστὴρ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη.
Vt autem vidi flauam, dulciariam, magnam, rotundam, ô viri,
Cereris filiam, coctam placentam introeuntem,
Quonam modo à diuina placēta abstinere potuissem,
Non mihi si dextra centum sint, oraq; centum,
Venter & inuictus, pectus quoque ferreum inesset.
[*sufficerent ad rapiendum, vorandum, consumendū tam insignem placentam, regiam Cereris filiam*]
Δειπνομανὲς, νεκροῦ ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἀκύλιστον. *Timon in*
Insane cenarū captator, oculis morticinis, corde effero. *Athenæi*
Γαστρὶ χαριζόμενος, τῆς οὐ λαμυρώτερον οὐδέν. *l. 4.*
Indulgens ventri, quo nihil est auidius.
Vox Epicureorum: γαστρὸς οὐδὲν ἥδιον *Alexis apud Athenæum l. 8.*
Αὕτη πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη.
Gula nihil suauius: Ipsa sola tibi pater sit, etiamque mater. .i. tibi sit carissima.
Πολλὰ πιὼν καὶ πολλὰ φαγὼν, καὶ πολλὰ κάκ' εἰπὼν, *Apud Athenæum*
Ἀνθρώπους κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος. *l. 10.*
Postquam multa bibi atq; edi, maledictaq; multa
Ingessi, hic iaceo Timocreon Rhodius. Heu scelus.

Incerti. Γαστὴρ ὅλον τὸ σῶμα, πανταχῆ βλέπων
ὀφθαλμὸς, ἕρπον τοῖς ὀδοῦσι θηρίον.
Totum corpus venter: quoquouersus spectans
Oculus, animal dentibus repens.

Valet ęnigma in gulones parasitos.

H.

HABEO.

Ἔχω. μεθέπω. κομίζω. φέρω. ἀέξω. ἴσχω. ἐμοὶ πάρεστι, πάρα.

L. 2. epigr. — Ῥῖνα τρίπηχυν ἔχεις. *Nasum habes tricubitalem.*

Od. H. Πίνοντες καὶ ἔδοντες. ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
Bibentes & edentes: affatim enim habebant.

Nonn. in Ioann. Δαιμόνιον μεθέπει καὶ μαίνεται. — *Dæmonium habet & furit.*

Ibid. Ὅττι χαμαιγενέθλης μεθέπων βλάστημα γενέθλης,
θνητὸς ἐὼν ἐνέπεις θεὸν ἔμμεναι. —
Quia stirpem habens terrenæ generationis,
Mortalisq; existens dicis te Deum.

Ibid. Κλῆρος ἐμὸς πέλε πάντα, πατὴρ ἐμὸς ὅσσα κομίζει.
Hereditas mea sunt omnia, quæ pater meus habet.

Ibid. Ὅσσα φέρεις, ἐμὰ πάντα· καὶ ἔμπαλιν ὅσσα κομίζω,
πάντα σέθεν γεγάασιν. — *Quæcunque habes, mea sunt: & rursus quæcunque habeo, omnia tua sunt.*

Pindar. 6. Pyth. Νόημα τοῦτο φέρων. *Hanc mentem habens.*

Nazianz. car. 14. Εἰ τόδε μοῦνον ἔοιμεν, ὅσον πλεόνεσσι πέφανται·
Ζωῆς δ' ὀλλυμένης μηδὲν ἔχοιμι πλέον.
Si hoc solum essemus, quod multis apparet,
Et vita perdi[ta] nihil haberem amplius.

Odyss. Γ. Αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
Sed mihi sunt equidem vestes & stragula pulcra.

Ibi πάρα ponitur pro πάρεστι .i. adest, adsũt, habeo.

— κομ-

—καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν. *Illiq; inclyta dona fuêre.* Od. Θ.

Μοῦνος ἐγὼ μεθέπω πινυτὸν νόον.— Nonn. 5.

Solus ego mentem prudentem gero. Dion.

Μορφὴ θηρὸς ἔχει με, καὶ ἀνέρος ἦθος ἀέξω. Ibid.

Obtineo formamque feræ, moresque viriles.

Sic dicebat Actæon mutatus in ceruum: è contrario dicere habent voluptuosi, tanquam moribus in sues mutati:

„ Ἦθος θηρὸς ἔχω, καὶ μορφὴ ἀνδρὸς ἔχει με.

„ *Obtineo formamque viri, moresq; ferinos.*

„ Δοιῆς ἐκ τέχνης αἰνέω βροτὸν, ὅς γε καὶ ἄλλοις L. 6. epigr.

„ Δὺς θεὸν, ἐν σπλάγχνοις εἶχε τελειότερον.

„ *Gemina ab arte laudo hominem, qui & alijs*

„ *Dat Deum, & ipse in visceribus habet perfectiùs.*

Habito. Inhabito. Circumhabito.

Ναίω. ναιετάω. περιναιετάω. ἐνναίω. περιναίω. ἐνναέτης εἰμί. ἔχω. οἰκέω. ἐνοικέω. νέμομαι. ἀμφινέμομαι.

—Πῆ ποτε ναίεις; *Vbinam habitas?* Nonn. in Ioann.

Ναιετάων ὀθνεῖον ἐναύλιον.— *Domi aliena habitans.* Ib. c. 3.

Κρήτη ναιετάων, ὅθι Μίνωος γένος ἐστίν. Od. P.

In Creta habitans, vbi Minois est genus.

Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε· Σάμῃ δ' ἔνι οἰκία ναῖεν. Od. Y.

Nomen erat Ctesippus, & domiciliũ in Samo habebat.

Ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους, Od. B.

οἳ περιναιετάουσι.— *Et alios reueremini vicinos, qui circumhabitant.*

Οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην. — *Qui habitamus Ithacam.* Ibid.

—ἐν Ἀτθίδι νάσσατο νήσῳ. *In Atthide insula habitauit.* Apollon. Argon. A.

Μητέρι συνναίεσκεν. —*Matri cohabitabat.* Id. B.

—οἱ δ' ἐν ὄρεσσιν Ἐνναίουσιν.— *In montibus habitãt.* Idem Δ.

—ὄρεος κορυφὰς Μελιτηΐου ἀμφενέμοντο. Ibid.

Montis Meliteni cacumina incolebant.

—ᾤκει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι. *Habitabat in nemore arborifero.* Hom. od. I.

Οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ Od. Z.

ἔσχατοι· οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.

Habitamus

Habitamus seorsum vndoso in ponto
Extremi: nec alius quispiam hominũ nobis miscetur.

Apollin. Psal. 5. „ Οὐδέ τις ἐνναέτης παρά σοι κακομήχανος ἔσται·
„ οὐδὲ τεῆς ἀθέμιστος ὁμέστιος ἔσσετ' ὀπωπῆς.
„ *Neque habitabit iuxta te malignus;*
„ *Neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.*

Id. 77. — ὁμέστιος ἔσκε βροτοῖσιν. *Habitabat cũ hominibus.*

Id. 83. Ἐκ θυμοῦ ποθέω μάκαρος περιναιέμεν αὐλάς.
Ex animo cupio Dei [beati] inhabitare atria.
„ Concupiscit & deficit anima mea in atria Domini.

Ibid. Ὄλβιστοι μάλα πάντες, ὅσοι σέο δώματ' ἔχουσιν.
Longe beatissimi omnes, qui domos tuas habitant.
„ Beati, qui habitant in domo tua Domine.

Oppian. 3. de piscat. — Φωκαίης τε παλαίφατοι ἐνναετῆρες.
Et Phocææ prisci incolæ. [*Massilienses*]

Orpheus in hym. — ἀβλάπτως πᾶσι συνοικῶν. *Innoxiè cunctis cohabitans.*

Hesiod. 2. oper. Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος, ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
Ἄσκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέποτ' ἐσθλῇ.
Habitabat propter Heliconem, misero in pago
Ascrâ, hyeme malo, æstate molesto, nunquam bono.

Ita Hesiodus de patre suo. Vnde & ipse vates Ascręus dictus.

Dion. de situ. Αὐτόθι νηήσαντο σὺν ἀνδράσι Τυρρηνοῖσι.
Illic habitarunt cum hominibus Tyrrhenis.

Vnde illud νηήσαντο nullus explicat. descendit à ναιέω innsitato, estque aor. 1. medius. Nam ex eodem verbo venit ναιέτης & ναέτης, vt ab αἰνέω αἰνέτης & αἰνετός. teste Eusthathio ad Od. Δ.

Ibid. — τόθι φῶτες ἀπείρητοι ἀμφινέμονται.

Od. I. *Ibi homines innumeri habitant.*
— ἀπόπροθι δώματα ναίων. *Procul habitans.*

Id. hym. 3. Ναῖε παρ' ὠκεανοῖο ῥοῆς ἐπὶ πείρασι γαίης.
Habitabat ad fluxum oceani in finibus terræ.

Od. O. — οὐ πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτοῦ. *Non longè habitabat ab illo.*

Theocr. idyll. 9. — καλὸν ἄντρον ἐνοικῶ. *Antrum incolo pulcrum.*

Homerus.

Homerus.

Ὅμηρος. Μαιονίδης. πρῶτος ἐν δ' ἐποποιΐα. ὕστερος δ' ἐν ἔπεσι ... Μέλητος θέσπελος υἱός. Epitheta : Ἡρώων ἀοιδός. Μουσάων ἀστὴρ καὶ χαρίτων. μερόπων πειθώ. μέγα στόμα. κεφαλὴ ἴσα Μούσαις φθεγξαμένη. ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτωρ. Πιερίδων σοφὸν στόμα. ἡρώων ἀρετῆς κήρυξ. Μουσῶν φέγγος.

Ἡρώων τὸν ἀοιδὸν Ἴῳ ἔνι παῖδες Ὅμηρον
  Ἤκαχον, ἐκ Μουσέων γρῖφον ὑφηνάμενοι. — *Alcaei 3. epigr.*

Heroum Poëtam in Io [insula] pueri Homerum
Contristarunt, ex Musis griphum texentes.

Ὀλβίστη νῆσος πόντῳ Ἴος, ὅττι κέκευθε
  Βαιὴ Μουσάων ἀστέρα καὶ χαρίτων.

Felicissima insula maris est, Io, quia contexit, licet
Exigua, Musarum astrum & Gratiarum. [Homerũ]

Τὰν μερόπων πειθώ, τὸ μέγα στόμα, τὰν ἴσα Μούσαις
  Φθεγξαμέναν κεφαλάν, ὦ ξένε, Μαιονίδεω. — *Antipatri ibid.*

Hominum suadelam, magnum illud os, paria Musis
Loquens caput, ô hospes, Mæonidæ. [Homeri]

Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον. — *Ibid. Inc.*

Hic sacrum caput terra contexit,
Virum Heroum celebratorem, diuinum Homerum.

Ἐνθάδε Πιερίδων τὸ σοφὸν στόμα, θεῖον Ὅμηρον
  Κλεινὸς ἐπ' ἀγχιάλῳ τύμβος ἔχει σκοπέλῳ. — *Pauli Silent. Ibid.*

Hic Pieridum illud doctum os, diuinum Homerum,
Celebris tumulus in maritimo scopulo continet.

Ἡρώων κάρυκ' ἀρετᾶς, μακάρων δὲ προφήταν,
  Ἑλλάνων βιοτᾷ δεύτερον ἀέλιον,
Μουσῶν φέγγος Ὅμηρον, ἀγήραντον στόμα κόσμου
  Παντός, ἁλιρρόθια ξεῖνε κέκευθε κόνις. — *Antipatri 3. epigr.*

Heroum præconem virtutis, beatorumq; vatem,
Græcorum vitæ alterum solem,
Musarum iubar Homerum, immortale os mundi
Totius, marifluus, ô hospes, contexit puluis.

Οὔνομά μευ Σαπφώ· τόσσον δ' ὑπερέσχον ἀοιδῶν
  Θηλειῶν, — *Ibid. Inc.*

Θηλειῶν, ἀνδρῶν ὅσσον ὁ Μαιονίδας.

Nomen meum Sappho. Tanto autem excello poëtrias
Fœminas, quanto Mæonides[Homerus] viros.

L.4.epigr. Υἱὲ Μέλητος Ὅμηρε. σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδι πάσῃ
Καὶ Κολοφῶνι πάτρῃ θῆκας ἐς ἀΐδιον.

Fili Meletis Homere. Tu enim decus toti Græciæ
Et Colophoni patriæ attulisti in æternum.

Ibid. Οὐ γὰρ ἔφυ χθονὸς ἔργον· ἀπ' αἰθέρος ἀλλά ἑ Μοῦσαι
Πέμψαν, ἵν' ἡμερίοις δῶρα ποθητὰ φέρῃ. *(Musæ*

Non enim est terræ opus:[Homerus] sed eum è cælo
Miserunt, vt hominibus dona amabilia adferret.

Ibid. Ἑπτὰ πόλεις μάρναντο σοφὴν διὰ ῥίζαν Ὁμήρου,
Σμύρνα, Χίος, Κολοφών, Ἰθάκη, Πύλος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

Septem vrbes pugnant doctâ de patriâ Homeri,
Smyrna, Chios, Colophon, Ithace, Pilus, Argos, Athenæ.

Smyrnæum tamen fuiſſe Homerum faſſi ſunt quàm plurimi, vt ſcribit Ioannes Brodæus l. 4. epigrammatum Græcorum, ad illud quod inſcribitur: Εἰς σωτήρια ἐν Σμύρνῃ. vbi Smyrna vocatur ἄστυ Ὁμήρου. Eod. lib. 4. epigr. fauet illud,

Εἰς ἄγαλμα Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος.

L.4.epigr. Νείκεος Ἀριστείδης Ἰάδων κατέπαυσε πολήων,
Τὸ πρὶν Ὁμηρείης εἶχον ὑπὲρ γενεῆς.
Φασὶ γὰρ πᾶσαι Σμύρνη τέκε θεῖον Ὅμηρον,
Ἡ καὶ Ἀριστείδην ῥήτορα γειναμένη.

Contentionem Ariſtides Ionicarum ſedauit vrbium,
Quam antehac de genere Homerico habebant.
Dicunt enim omnes: Smyrna genuit diuinũ Homerũ,
Quæ & Ariſtidem Rhetorem genuit.

L.5.epigr. Πιερικῆς σειρῆνος ἀρήϊον ἔργον ὑφαίνων.

Pieria ſirenis [poëſeos] martiale opus texens. [componens Iliadem]

Ibid. Ἵστατο δ' ἄλλος Ὅμηρος, ὃν οὐ πρόμον ἐπιάων
θέσκελον υἷα Μέλητος ἐϋρρείοντος οἴω.

Stabat & alius Homerus, quem non ducem Poëſeos,
Eximium filium Meletis pulcriſſimi puto.

Hom.

Homo.

Ἄνθρωπος. ἀνὴρ. φώς. θνητός. μέροπες. ἐπιχθόνιοι. ἐφημέριοι. ἡμέριοι. ἐφήμεροι. Synesius hym. 9. καταθνητοί. ἐπάμεροι.

„Πάντα γὰρ εὐμενέοντι νόῳ μερόπεσσι κυβερνᾷ. Nazianz.
„ Cuncta etenim placida terrenis mente gubernat.
„ — ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἐνιπαὶ Apollon.
„ Ἀθανάτων. — Manifestæ enim hominibus minæ immortalium. Argon. B.
„ — θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν. Diuinū genus est hominibus. Pythagor.
„ —— οὐ γάρ τι πέλει καθυπέρτερον ἀνδρῶν, Oppian. 5.
„ Νόσφι θεῶν· μούνοισι δ᾽ ὑπείξομεν ἀθανάτοισιν. de piscat.
„ Non enim quidquam est superius hominibus,
„ Præter Deos: solisq; concedimus immortalibus.
„ Ψυχὴ καὶ δέμας εἰμί· τὸ μὲν θεότητος ἀπορρώξ. Naz. 4.
„ Anima sum & corpus: & illa quidem diuinitatis est (propago. car. arc.
„ Βροντεῖον πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀΰσω· Nazianz.
„ Ἄνθρωποι θνητοί, ῥοιῆς γένος, οὐδὲν ἐόντες,
„ Οἱ θανάτῳ ζώοντες ἐτώσια φυσιόωμεν.
„ Cunctis terrigenis horrenda voce sonabo:
„ Mortales homines humenti semine creti,
„ Atque adeo nihili, qui morti viuimus, atque
„ (Heu stolidi) fastu mentes inflamus inani.
„ Πάντα νόου πτερύγεσσιν ἐπέδραμον, ὅσσα παλαιά, Id. 15.
„ Ὅσσα νέα. θνητῶν δ᾽ οὐδὲν ἀκιδνότερον.
„ Cuncta animi pennis percurri, quæq; vetusta,
„ Quæq; noua: at nihil est debilius homine.

—θοῦρος Ἄρης φθισήνορος ἄτης, Oppian. 2.
μαῖά τ᾽ ἐριχλαύτων πολέμων ἔρις ἀλγεσίδωρος, de piscat.
ἔφλεγον ἡμερίων δειλὸν γένος. —— Sæuus Mars perimentis noxæ [auctor]
Nutrixq; lacrymabiliū bellorū contentio doloripara,
Vrebant hominum infelix genus.

— οὐ μὲν γάρ τι καταθνητοῖσιν ἔοικας. Hom. in
Nequaquam enim mortalibus similis es. Apoll.

Humanum

Humanum genus.

Βροτέη γενεή. βρότεον φῦλον. μερόπων γένος. μέροπες. φῦλα ἀνθρώπων. φῦλα γαιήϊα. ἐπιχθόνιοι. Δυηπαθέων γένος ἀνδρῶν. βρότεον γένος. πᾶσα ἀνδρομέη σάρξ. μεροπηῒς φύτλη. ἡμερίων γενέθλη. χθονὸς ἔκγονοι. ἀνέρων γένος ταχύποτμον.

Apollin. Psal. 10. —Βροτέης γενεῆς διζήμενος ἔργα.
Humani generis exquirens opera.

Id. Ps. 13. Ποιμὴν οὐρανόθεν βρότεον σκοπιάσατο φῦλον.
Pastor cælitus humanum respexit genus.

Od. H. „ Δύσζηλοι γάρ τ᾽ εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾽ ἀνθρώπων.
„ Inuidi enim sumus in terra nos homines.

Nonn. 7. Dion. — Δυηπαθέων γένος ἀνδρῶν,
Ἄμμορον εὐφροσύνης.—
Dolores patientium hominum genus, lætitiæ exors.

Ibid. Ἄλλος ἐμῶν ἐτέων ἐχέτω δρόμον· αἰνοπαθὲς γὰρ
οἰκτείρων ἐμόγησα πολυτλήτων γένος ἀνδρῶν.
Alius meorũ annorũ habeat cursum. Laboraui enim
Perpeßitium miserans ærumnosorum genus hominũ.

Apollin. Psal. 64. Πᾶν βρότεον λίτεταί σε γένος· σὺ δὲ κέκλυθι ποιμήν·
Κλῦθι λιτῆς· σὲ δὲ πᾶσα λιτάζεται ἀνδρομέη σάρξ.
Omne humanũ genus te rogat: tu autẽ exaudi pastor:
Audi preces. Tibi enim omnis supplicat humana caro.

Id. Ps. 116 Καί οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μεροπηΐδι φύτλῃ.
Et diuina opera curæ sint humano generi.

Od. Σ. „ Οὐ μὲν γάρ τί που ἐστὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς,
„ Πάντων ὅσσά τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.
„ Non enim quidquam est calamitosius homine
„ Ex omnibus, quæ in terra spirant & incedunt.

Iliad. Φ. „ Ἐννοσίγαι᾽, οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
„ Ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζω
„ Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μέν τε
„ Ζαφλεγέες τελέθουσιν ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
„ Ἄλλοτε δ᾽ αὖ φθινύθουσιν ἀκήριοι.—
„ Neptune, haud me prudentem dixeris
„ Esse, si tecum hominum causa decertem

„ *Miserorum, qui folijs similes, interdum quidem*
„ *Florentes sunt, terræ fructum edentes,*
„ *Interdum rursus corrumpuntur mortui.*
Aliter: *interdum præferuidi, interdum socordes.*
Vide Eustathium.

Ἀνθρώπων τ' ὀλιγοδρανέων πολυεθνέα φύτλην Ἤειδον— Orpheus Argon.
Hominumque infirmorum multipatriam generationem cecini.

Ἔνθεν ἐπὶ βρότεον δοκιμὸν γένος ἐλπίδι κοῦφον Ibid.
Στείχετε.— *Inde ad humanum probum genus spe leue acceditis:*

„ —ὦ θνητοὶ κενεαυχέες, ὡς ἐτεόν γε Nazianz. car. 1.
„ Λεπταλέαις αὔρῃσιν ἐοικότες, οἱ γινόμεσθα.
„ Ἠὲ καὶ Εὐρίποιο παλιμπλάγκτοισιν ἐρωαῖς
„ Στρωφώμεσθ' ἐπὶ γαῖαν ἐτώσια φυσιόωντες.
„ — *Heu gloria inani* Billius.
„ *Perfusum mortale genus, fastuque proteruo.*
„ *Quàm verè leuibus conferri possumus auris!*
„ *Quàm sumus Euripo similes! Namque illius instar*
„ *Voluimur in terra vano splendore tumentes.*

„ Κ' οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοίιον ἐς τέλος ἐστὶν, Ibid.
„ Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν· ὁδοὶ δ' ἄγχιστα ἔασιν.
„ *Et nihil in hominibus stabile est vsque ad extremum,*
„ *Nec malum, nec bonum. Via autem proxima sunt. [boni & mali]*

„ — Εἰκτὸς ἢ λόγῳ βροτὸς, ὡς πυρὶ χαλκός. Idem.
„ *Sic debet homo rationi cedere, vt ferrum igni.*

Ἄθρει καὶ μερόπων δειλὸν γένος, ὥς κε τόδ' εἴπῃς· Id. car. 1.
Ἦ ῥ' ἐτεὸν μερόπων οὐδὲν ἀκιδνότερον.
Γοιῆς μὲν γόνος εἰμὶ, λόγῳ δέ με γείνατο μήτηρ.
Ἐθρέφθην πολλοῖς καὶ συγεροῖς καμάτοις.
Ἀγκὰς ἔχεν μήτηρ με γλυκὺν πόνον· αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖαν ἐπεξεόμην, ἄλγεσι τειρόμενος.
Ἔνθεν ἔβην τετράκωλος ἐπ' οὔδεος. ἔνθεν ἄερθην
Ἴθμασιν ἐν τρομεροῖς κλεπτόμενος παλάμαις.
Cerne mihi humanum miserum genus, hac sonet vt voxi
„ *Nil verè humano debilius genere.*

Fluxus

Fluxus sum semen, mater tulit ægra dolore:
Dulce onus in proprijs mater me sustulit vlnis,
Post mihi cum luctu plantula rasit humum.
Inde solo repsi quadrupes: dein rectior æquam
Sed tremulis cœpi gressibus ire viam.

Id. car. 13. Ἦν πάρος ἐν χροῒ πατρὸς, ἔπειτά μ' ἐδέξατο μήτηρ,
Ξυνὸν δ' ἀμφοτέρων ἔνθεν ἔπειτα κρέας.
Ἄκελτον, ἄβροτον, αἶσχος ἀνείδεον. οὔτε λόγοιο
Οὔτε νόου μετέχον μητέρα τύμβον ἔχον.
Διστάφεες, ζώοντες ἐπὶ φθορᾶ· ἦν γὰρ ὁδεύω
Ζωὴν, τὴνδ' ὁρόω τῶν ἐτέων δαπάνην.

Billius. *In patre ante fui, cepit me postea mater:*
Ex vtroque simul post caro factus ego.
Non homo, sed labes informis, muta, carensq́;
Mente: mihi tumuli mater & instar erat.
Sic duo mi tumuli, viuoq́; in funera, quodq́;
Vita obeo, annorum certa ruina mihi est.

Id. car. 14 Τίς βίος; ἐκ τύμβοιο θορὼν, ἐπὶ τύμβον ὁδεύω·
Ἐκ δὲ τάφοιο, πυρὶ θάψομ' ἀπηλεγέως.

Billius. *Quæ vita hæc? tumulũ à tumulo peto rursus, & ignis*
Post tumulum rursus me tumulabit edax.

Lucian. 1. epigr. „ Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς.
„ Ἢν δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.
„ *Mortalia sunt, quæ sunt mortalium, & omnia nos prætereunt:*
„ *Sin minus, saltem nos illa præterimus.*

Nazianz. 7. arc. car. Ξυνὸν δ' ἀμφοτέρωθεν ἐμοὶ γένος ἥδε πῆξαι,
θνητῶν τ' ἀθανάτων τε νοήμονα φῶτα μεσηγὺ,
τερπόμενόν τ' ἔργοισιν ἐμοῖς, καὶ ἐχέφρονα μύστην
οὐρανίων, γαίης τε μέγα κράτος, ἄγγελον ἄλλον,
ἐκ χθονὸς ὑμνητῆρα ἐμῶν μενέων τε, νόου τε.
Commune vtrimq; mihi genus placet creare
Mortales & immortales inter, medium, intelligentem hominem,
Oblectantem se operibus meis, & prudentem mystam
Cælestium, & terræ magnum imperiũ, Angelũ alterũ,
E terra laudatorem meæ potentiæ & mentis.

„ Οὐδὲν

„ Οὐδὲν γὰρ βιότου πιστὸν ἐφημερίοις. *Incerti 3. epigr.*
„ *Nihil enim vitæ fidum hominibus.*

Τούνεκα προῆκαν υἱὸν	*Propterea miserunt filium*	*Pindar. olymp. 1.*
Ἀθάνατοί οἱ πάλιν	*Immortales olim,*	
μετὰ τὸ ταχύποτμον	*Ad morti-obnoxium-celeri*	
αὖθις ἀνέρων ἔθνος.	*Humanum genus denuo.*	

— βροτήσιος ἀνήρ. *Homo mortalis.* *Id. 5. Pyth.*
„ Ἐπάμεροι, τί δέ τις, τί δ' οὔτις; *Id. 8. Pyth.*
„ σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι· ἀλλ' ὅταν αἴγλα
„ διόσδοτος ἔλθῃ,
„ λαμπρὸν ἔπεστι φέγγος ἀνδρῶν,
„ καὶ μείλιχος αἰών.
„ *O homines, quid est aliquis, quid est nullus?*
„ *Umbræ somnium [sunt] homines. Sed cùm splendor*
„ *Diuinus accesserit, splēdida est lux hominū & suauis.*
Ἄνθρωπος ἐὼν μή ποτε φήσῃς, ὅ τι γίνεται· *Simonides in Threnis.*
μηδ' ἄνδρα ἰδὼν, ὅσσον χρόνον ἔσσεται.
„ ὠκεῖα γὰρ οὐδὲ τανυπτερύγου μυίας
„ οὕτως ἁ μετάστασις.
Homo cùm sis, nunquam dicas, quid futurum sit:
Neq; hominem intuitus, quanto tempore victurus sit.
„ *Neque enim muscæ volucris*
„ *Tam celer mutatio, [quàm hominis].*
„ Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' ἔμπεδον αἰεί. *Idem.*
„ Ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνήρ·
„ Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
„ Παῦροι μὲν θνητῶν οὔασι δεξάμενοι
„ Στέρνοις ἐγκατέθεντο. πάρεστι γὰρ ἐλπὶς ἑκάστῳ
„ Ἀνδρῶν, ἥ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
„ *Nulla res inter homines semper manet constans.*
„ *Id quod vir Chius [Homerus] pulcherrimè dixit.*
„ *Qualis est generatio foliorum, talis est & hominum.*
„ *Sed pauci quidē mortaliū, postquā istud auribus ex-*
„ *Etiā in pectus demittunt. Spes enim quēq; (ceperint,*
„ *Hominum tenet [diutius viuendi] quæ & in iuue-*
num animis innascitur.
Ναὶ γὰρ δὴ μεγάλοιο θεοῦ καὶ πλάσμα καὶ εἰκὼν, *Nazianz. car. 4.*

Ἄνθρωπος, θεόθεν ἐς θεὸν ἐρχόμενος.
Ὃς ἦν ἄνω νεύσας καὶ πνεύματι σάρκα πεδήσας,
Χριστὸν ἔχει ζωῆς ἵλαον ἡγεμόνα,
Κτῆσιν ἑὴν, γλῶσσάν τε, καὶ οὔατα καὶ νόον αὐτὸν,
Καὶ σθένος, ἐρχομένῳ πάντα διδοὺς βιότῳ.

Nae, magni Dei & figmentum & imago
Est homo, à Deo ad Deum tendens,
Qui sursum vergens, & spiritu carnem vinciens,
Christum habet propitium vitæ ducem,
Possessionem suam, linguam, aures, mentem ipsam
Et robur, ad futuram vitam cuncta transferens.

Hom. od. T ,, — Ἄνθρωποι δ' μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
,, *Homines autem sunt breuis æui.*

Oppian. 2. de piscat. ,, — Τὰ δέ που τὶς ἐπιχθονίοισιν ἅπαντα
,, Ἀθανάτων σήμηνε· τί γὰρ μερόπεσσιν ἄνυστον
,, Νόσφι θεῶν; οὐδ' ὅσσον ὑπὲκ ποδὸς ἴχνος ἀεῖραι,
,, Οὐδ' ὅσον ἀμπετάσαι βλεφάρων περιφαέα κύκλα.
,, Ἀλλ' αὐτοὶ κρατέουσι καὶ ἰθύνουσιν ἕκαστα,
,, Τηλόθεν, ἐγγὺς ἐόντες. — *Hæc autē hominibus omnia*
,, *Immortalium quispiam ostendit. Quid enim homines perficiant*
,, *Sine Dijs? ne tantum quidem, quantum est pedis attollere vestigium,*
,, *Nec quantum est oculorū orbes lucidissimos aperire.*
,, *Sed ipsi regunt & dirigunt omnia, seu longè, seu propè sint.*

L. 5. epigr. Ἀνδρομένης ἔκλαιεν ἀνάλκιδος ἔργα γενέθλης.
Imbellis humani generis opera deflebat.

Nazianz. car. 50. Γαῖαν ἔλεν, δῶκεν δὲ νόον. μικτὸν δ' ἀνέδειξεν
ἓν γένος ἀμφοτέρωθεν, ἐπιχθόνιον βασιλῆα,
σῶμα κακοφρονέοντα, θεὸν θετὸν, εὐσεβέοντα.
Terram cepit, & dedit animam, [Deus] mixtumq; repræsentauit
Vnum genus ex vtroque, terrenum regem,
Qui si malè saperet, corpus esset: sin pius foret, Deus adoptiuus.

Honoro.

Honoro. Glorifico. Honor. Gloria. Decus.

Τιμάω. κυδαίνω. γεραίρω. ὑψόω. ἀνυψόω. τίω. κῦδος, κλέος, τιμήν, ὀπάζω, φέρω, ὀρέγω, πόρω, δίδωμι.

— Ὄφρα κε πάντες | Nonn. in Ioann.
Υἱέα τιμήσωσιν ἰσόζυγον ὡ γενετῆρι,
οἷά τε κυδαίνουσι καὶ ὑψιμέδοντα τοκῆα.
Vt omnes filium patri suo aequalem honorificent,
Sicut honorificant & patrem altipotentem,
Εἰ δέ τις ἀλλοπρόσαλλον ἔχει νόον, οὐδὲ τοκῆα | Ibid.
κυδαίνει Λόγον υἱα καὶ οὐ γενετῆρα γεραίρει.
Sin quis incōnstanti est animo, neque patris
Filium, Verbum honorificat; is nec patrē honorificat.
Ἀλλὰ θεοῦ τόδε κῦδος ὑπέρτερον, ὄφρα δι᾽ αὐτοῦ, | Ibid.
ἀνθρώπου φίλος υἱὸς ἄναξ ὑψούμενος εἴη
τιμαῖς ἀθανάτῃσι.— *Sed haec est maior Dei gloria,*
Vt per eum [morbum] hominis carus filius rex
Immortalibus exaltetur honoribus.
Καί σε πάρος κύδηνα καὶ ἔμπαλιν ἄρτι γεραίρω. | Ibid.
Et te antea glorificaui, & nunc rursus glorifico.
— περιώσιον ὤπασε τιμήν. *Eximium concessit honorē.* | Oppian. 1. de piscat.
— καί οἱ Ἀχαιοὶ | Hom. od. Γ
Οἴσουσι κλέος εὐρὺ καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδήν.
Eiq; Achiui magnam gloriam adferent, & praeconium ad posteros.
Ἀλλὰ ἄνασσ᾽ ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν. | Ibid.
Sed propitia sis ô regina, & da mihi praestantē gloriā.
— ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι. | Od. Δ.
Qui Troianis dare volebat gloriam.
Οἵ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὡς τιμήσουσιν. | Od. E.
Qui ipsum ex corde velut Deum honorabunt.
Καί μιν ἔτισ᾽ ὡς οὔ τις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη. | Od. H.
Et eam honorauit, vt nulla alia in terra honoratur.
Ἶσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν. | Od. A.
Aequaliter fidae vxori eam in aedibus honorabat.
— μέγα κυδαίνων βασιλῆας. *Valde honorans reges.* | Hesiod. 1. oper.
— πρεσβύτερον ἄνδρα τίοντες. *Seniorē virū honorātes.* | Q. Cal. l. 4.

Od. X. — σὲ δ' νήπιοι ἐδὲν ἔτιον. *Te stolidi nihil honorabant.*

Nazianz. sat. 1. „ — φιλέεσιν ὁμοίϊα δυσμυέεσσι·
„ πρὶν τι λαβεῖν τίεσιν· ἄτερ στυγέεσι, λαβόντες.
„*Amant more hostili: priusquam aliquid acceperint,*
„ *Honorant: postquam acceperint, oderunt.*

Pindar. 2. Isthm. Εὐαρμάτον ἄνδρα γεραίρων, *Curru-præstantem virum colens.*

Ἀκραγαντίνων φάος. *Agrigentinorum lumen.*

Hom. in Apoll. Καί ῥά γ' ἀναΐσσεσιν ἐπισχεδὸν ἐρχομένοιο
πάντες ἀφ' ἑδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει.
Et prope aduenienti [Apollini] assurgunt
Omnes à sedibus, cùm claros arcus tendit.

Υἱεῖ καὶ γενετῆρι μίαν ξυνώσατε τιμήν.
Nonn. in Ioann. *Filio & patri vnum eundemq; tribuite honorem.*
Ibid. Οὗτος ἰὼν παρὰ πατρὸς ἀνυψώσει με γεραίρων.
Is à patre veniens exaltabit me honorans.

Ibid. „ Καὶ σφισι κῦδος ὄπασσα, τό μοι πόρες. —
Ioann. 7. „ *Et ego claritatem, quam dedisti mihi, dedi eis.*

Iliad A. Ζεὺς δ' ἑὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν
ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον. ἐδέ τις ἔτλη
μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.
Iupiter autem domum suam. [petijt] porrò simul omnes Dij
E sedibus surrexerunt Patri suo obuiam: nec quisquam
Sustinuit expectare venientem: sed obuij omnes steterunt.

Od. Z. — χαῖρεν δ' κληηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς.
Gaudebat autem eximius Ulysses de gloriâ.

Od. Π. „ Ῥηΐδιον δ' θεοῖσι, τοὶ ἐρανὸν εὐρὺν ἔχεσιν,
„ Ἠ' μὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, ἠδὲ κακῶσαι.
„ *Facile est Dijs, qui cælum amplum tenent,*
„ *Aut honorare mortalem hominem, aut affligere.*

Od. T. Οἱ δή μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσαντο.
Eum ex animo, vt Deum, coluerunt.

Honorer.

Honoror. Honorem, Gloriam, nanciscor, obtineo.

Τιμάομαι. τίομαι. τιμήεις, τιμάοχος, κυδιμός εἰμι. τιμῆς μείρομαι, ἀποβαίνω, ἐμμείρομαι. ἔμμορός εἰμι. τιμὴν, κῦδος, κλέος, ἀγλαΐην, εὔκλειαν, κλενδόνω, ἔχω, αἴρομαι, λαγχάνω.

Φοῖνιξ ἄττα, γεραιὲ διοτρεφὲς, οὔ τί με ταύτης
χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ. Iliad. I.

Phœnix pater honorande, generose, nihil mihi isthoc
Opus honore. Sētio enim me Iouis voluntate honoratum esse.

De voce ἄττα Sic Scholiastes vetus: Ἄττα] τροφὲ, Θετταλῶν ἡ φωνή. Καὶ ἔστι προσφώνησις νεοτέρου πρὸς πρεσβύτερον. τοῦτο δὲ ὑπερβιβάσαντες τέττα λέγουσιν ὅ ἐστιν ἑταῖρε. Vide itē Eust. in eundem Homeri locum.

Ἶσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς. Ibid.

Mecū æqualiter regna, & dimidiū participa honoris.

— ἄγων ἐρίηρον ἀοιδὸν Odyss. Θ.
Δημόδοκον λαοῖσι τετιμένον. -- *Adducens peramabilem cantorem Demodocum, populo honoratum.*

„ Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ Ibid.
„ Τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὕνεκ' ἄρα σφέας
„ Οἴμας Μοῦσ' ἐδίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.
„ *Omnibus enim in terra degētibus hominibus cātores*
„ *Honore & reuerentia afficiuntur: quòd ipsos*
„ *Musa cantum docuerit, ametq; nationem cantorū.*

Τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστί. Od. I.
Eius nunc sub cælo maxima gloria est.

Οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες, Od. Λ.
ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
τεθνᾶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι. *Pollux*]
Qui & sub terra honorem à Ioue habentes, [Castor &
Interdū quidē viuunt alternis diebus, interdum autem
Moriuntur: & honorem Dijs parem nacti sunt.

Ἦ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν; Ibid.
An adhūc in honore est apud multos Myrmidones?

Ὄφρα πατὴρ ἄχραντος ἐν υἱέϊ κύδιμος εἴη. Nonn. in Ioann.
Vt sanctus pater glorificetur in filio.

Apollin. Καί τοι ὑπερπρεπὲς ἔχος ὑπέδραμεν οὐρανὸν αὐτός.
Psal. 8. *Et tua præcellens persuasit gloria cælum.*
,, Et eleuata est magnificentia tua super cęlos.

Od. A. Η῾δ᾽ ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν.
Atq; vt præstantem inter homines gloriam obtineat.

Ibid. Ἦ οὐκ ἀΐεις οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ο᾽ρέστης
πάντας ἐπ᾽ ἀνθρώπους; — *An non audis, quantam gloriam præclarus Orestes apud omnes homines obtinuerit?*

Od. I. — καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει. *Penetrat mea gloria (calos.*

Od. Δ. Χεῦ Α᾽γαμέμνονι τύμβον, ἵν᾽ ἄσβεστον κλέος εἴη.
Feci Agamemnoni tumulum, vt inextincta esset eius gloria.

Od. N. Ζεῦ πάτερ οὐκέτ᾽ ἔγωγε μετ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσι
Τιμήεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ οὔ τι τίουσι
Φαίηκες, τοίπερ τοι ἐμῆς ἐξεισι γενέθλης.
Iupiter pater, haud ego ãplius inter Deos immortales
Honoratus ero; quando me nihil honorant homines
Phaaces, qui ex meo sunt genere.

Odyss. Ξ. ,, — οὕτω γάρ κέν μοι ἐϋκλείη τ᾽ ἀρετή τε
,, εἴη ἐπ᾽ ἀνθρώπους ἅμα τ᾽ αὐτίκα καὶ μετόπισθεν.
,, *Egregium vero gererem nomenq; , decusq; ,*
,, *Mortales inter, iam & postea, talibus actis.* Ironia.

Hesiod. 1. oper. — ἀλλ᾽ ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
Sed tamen ipsi quoque sunt in honore. [eos honor comitatur]

Iliad A. — οὔποθ᾽ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς.
Nunquam talem est sortitus honorem.

Od. E. — θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς. *Deûm participauit honorem.*

Nonn. 52. Dion. Τιμὴν μοῦνος ἔχεις διδυμάονα, μοῦνος ἀκούεις
καὶ γενέτης Βερόης, καὶ νύμφιος Α᾽φρογενείης.
Solus honore cluis gemino, tu solus haberis
Et genitor Beroës, simul & sponsus Cytherea.

Phocylides ,, Ε῎στωσαν ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολιήταις.
,, Πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου.
,, Χώρη δ᾽ οὔ τι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισι.
,, *Sint aduena pari in honore cum ciuibus.*

,, *Omnes*

„ *Omnes enim inopiam vagam experimur.* [*omnes peregrinamur*]
„ *Nulla regio fixum dat locum hominibus.*

— καί τιν' ἔχουσι μετ' ἰχθύσι τίμιον αἰδῶ. *Oppian. 2. piscat.*

Et quandam obtinent inter pisces honorabilem reuerentiam. [*honorem*]

— πάντη δ' γεράσμιον ἤρατο τιμήν. *Ibid.*

Passim venerabilem retulit honorem.

Γερασφόρος .i. *Qui honores gessit aut gerit.* Pindar. 2. Pyth.

Εἶπε δὲ, ὃς μετ' εἷο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο, *Hesiod. in Theogon.*
μήτιν' ἀπορραίσειν γεράων, τιμὴν δ' ἕκαστον
ἑξέμεν, ἣν τοπάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Dixit autem, [*Iupiter*] *quisquis Deorum secum contra Titanas*
Pugnaret, neminem cariturũ dignitate, & vnũquemq;
Eodem honore fruiturũ, quo prius inter Deos immort.

Τὸν δ' ἔφατ', ὅς τις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου, ἠδ' ἀγέραστος, *Ibid.*
τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν, ἣ θέμις ἐστί.

Eũ vero, qui sub Saturno sine honore & dignitate fuisset,
Dixit honorem & dignitates consecuturum, vt fas est.

Nota in 2. Hesiodi versu pro ἀπορραίσειν, nonnulla exemplaria habere ἀπορήσειν, ab ἀπορέω, careo. Nec improbabilis est lectio, in quâ tamẽ o propter ρ sequens, produci dicendum erit. Quod autem ἀπορραίω etiam significet ἀπορέω, auctor est Hesychius in lexico: Ἀπορραίσει. ἀπορεῖ, διαφθερεῖ, ἀποφθαρήσεται. Ita ille.

— πολλή τέ οἱ ἕσπετο τιμή *Ibid.*
ῥεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς,
καί οἱ ὄλβον ὀπάζει· ἐπεὶ δύναμίς γε πάρεστιν.

Facile admodum is magnum honorem consequitur,
Cuius preces Dea beneuola susceperit:
Eique opes largitur: potest enim. [*adest enim facultas*]

Τοῦτο γὰρ οὖν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοις γέρας ἕξεις· *Hom. in Merc.*
ἀρχὸς φηλητέων κεκλήσεαι ἤματα πάντα.

Hũc ergo in posterũ inter immortales honorẽ obtinebis:

Princeps furum perpetuo appellabere.

Id. hym. 3. Πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχός ἐστι·
καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τέτυκται.
Omnibus in templis Deorum obtinet honorem:

Od. Τ. *Et apud omnes homines dearum est venerabilissima.*
Τῷ νῦν, μή ποτε καὶ σὺ γύναι ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσῃς
ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ δμωῇσι κέκασσαι.
Propterea iam, [caue] ne quando & tu mulier omnem perdas
Splendorem quo nunc inter ancillas ornata es.

Od. Ω. — τῷ οἱ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται
ἧς ἀρετῆς· τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ.
Idcirco ei nunquam interibit gloria
Suæ virtutis: sed Dij facient inter homines cantionem
Gratiosam prudenti Penelopæ. [*in gratiam Penelopes*]

Hortor. Excito. Hortandi formula.

Κέλομαι. κέκλομαι. κελεύω. κελευτιάω. ὀτρύνω. ἐποτρύνω. ἐγείρω. ἀνεγείρω. ἐπείγω. Particulæ hortandi: Δεῦτε φίλοι. δεῦτ' ἄγε. δεῦρ' ἄγε. νῦν ἄγετε. ἀλλ' ἄγετε.

Hom. Il. Ζ. Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε ἄστυδε νῦν ἰέναι — *Diligenter considerate amici: hortor vos enim ego, vt nunc ad vrbem eatis.*

Hesiod. in Theogonia. Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων δ' ἵκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα κεκλομένων. — *Vox vtrorumque hortantium ad cælum stellatum peruadebat.*

Nonn. 29. Dion. Κεκλομένου βασιλῆος ἐπὶ κλόνον ἔρρεον Ἰνδοί.
Atque Indi in pugnam rege exhortante ruebant.

Iliad. Β. — τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
ἅπτεσθαι νηῶν, ἠδ' ἑλκέμεν εἰς ἅλα δῖαν.
Se inuicem hortabãtur ad naues capessendas, atque in mare magnum trahendas.

Iliad. Ν. Ὣς ῥα κελευτιόων Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς.
Sic adhortans Neptunus Achiuos concitauit.

Θ. Δεῦτ' ἄγε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,

ὃς νέον

ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα.
Eia agite Phaacum duces ac principes,
In concionem ite, vt hospitem audiatis,
Qui recenter ad ædes venit Alcinoi.
— ἀνέγειρα δ' ἑταίρους Od. K.
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον.
Excitaui socios blandis verbis accedens vnumquemq́.
Ὦ φίλοι οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν. Ibid.
οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
εἴλει ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφι.
ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ, βουλῇ τε, νόῳ τε
ἐκφύγομεν· καί που τῶνδε μνήσεσθαι ὀΐω.
νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
O cari, (haudquaquam enim malorum rudes sumus)
Non est sanè maius hoc malum, quàm cùm Cyclops
Nos includebat in cauo specu, vi validâ:
Sed & inde virtute mea & consilio & prudentiâ
Euasimus: atque horum meminisse vos puto.
Nunc ergo agite: vt dixero, ita obsequamur omnes.
Ὦ φίλοι, οὓς ἐδίδαξεν Ἄρης πτολίπορθον Ἐνυώ· Nonn. 29. Dion.
οἷς δρόμον ἱπποσύνης δωρήσατο Κυανοχαίτης·
οὐ μὲν ἐγὼ καμάτων ἀδαήμονας ἄνδρας ἐποίγω·
ἀλλὰ πόνοις βεβαρῶσιν ἐθήμονας· ἡμέτεροι γὰρ
παντοίαις ἀρετῇσι μεμηλότες εἰσὶ μαχηταί.
O cari, quos Mars pugnam vrbium expugnatricem edocuit:
Quibus equitandi peritiam [cursum equitationis] tribuit Neptunus:
Haud ego quidem laborũ inexpertos viros adhortor,
Sed laboribus duris assuetos. Nostri enim
Milites in omnibus exerciti sunt virtutibus.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς. Iliad. Δ.
Verum agite, & nobis virtus sit strennua cordi.
Ἕκτορ πῇ δή τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες; Iliad. E.
Hector quò tibi robur ijt, quo tu antè valebas?
„ Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἕλεσθε, Ibid.
„ Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

„ Αἰδομένων

„ Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται.
„ Φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.
„ O amici, viri estote, & fortem animum sumite.
„ Inuicemq́ue vos reuereamini per fortes conflictus.
„ Reuerentium enim virorum plures salui, quàm casi sunt:
„ Fugientium autem, neq; gloria exurgit, neq; vlla fortitudo.

Iliad. K. Φθέγγεο δ' ᾗ κεν ἴῃσθα καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
Πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
Πάντας κυδαίνων, μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ.
Clama autem quacumq́ue ieris, & vigilare iube,
Patris nomine ex stirpe compellans virum quemq́ue.
Omnes laudans, neque efferaris animo,

Iliad. M. Ὦ φίλοι Ἀργείων, ὅστ' ἔξοχος, ὅστε μεσήεις,
ὅστε χερειότερος, ἐπεὶ οὔπω πάντες ὁμοῖοι
Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι·
Καὶ δ' αὐτοὶ τάδε που γινώσκετε, μήτις ὀπίσσω
Τετράφθω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούων·
Ἀλλὰ πρόσσω ἵεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε.
O amici Argiui, quiq́ue eximius, quiq; mediocris,
Quiq́ue deterior, quoniam non omnes similes
Viri in bello: nunc adest negocium omnibus.
Et verò ipsi scitis: ne quis retrorsum
Vertatur ad naues, adhortatorem audiens:
Sed antrorsum procedite, & inuicem hortamini.

Ibid. „ Ὦ πέπον εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες,
„ Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ', ἀθανάτω τε
„ Ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην,
„ Οὔτε κέ σε στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
„ Νῦν δ' ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο
„ Μυρίαι, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν, οὐδ' ὑπαλύξαι.
„ Ἴομεν, ἠέ τῳ κῦδος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
„ O amice, si quidem bellum hoc deuitantes
„ Semper futuri senij-exortes, immortalesq́ue
„ Essemus, nec ipse inter primos pugnarem,
„ Nec te mitterem ad pugnam viros illustrantem:
„ Nunc verò, dum fata instant mortis

,, *Innumera, quæ non est hominẽ effugere, nec declinare,*
,, *Eamus: vel alicui gloriam concedamus, vel aliquis nobis.*

Εἴδομεν, ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν. Iliad. N.
Videamus, an alicui gloriam præbeamus, an aliquis (nobis.

,, Πόντῳ κεκλιμένοι ἑκὰς ἥμεθα πατρίδος αἴης. Iliad. O.
,, Τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.
,, *Ponto conclusi procul sedemus à patria terra.*
,, *Itaque in manibus salus, non in mansuetudine belli.*

— μηδέ τις ἄλλην Iliad. T.
Λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχανάασθω.
Ἠ̃ γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται.
Nec quisquam aliam copiarum adhortationem expectans cunctetur.
Hæc enim adhortatio malo illi erit, quisquis remãserit.

Hinc colligit Eustathius non modo ordinum desertoribus, sed etiam tardis ac desidibus pœnas in exercitu propositas.

— μάλα δ' ὀτρύνοντι κέλευον. Iliad. Ψ.
Valde vero festinantem hortabantur.

Τλῆτε φίλοι καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε. Q. Cal. l. 8.
Durate amici & fiduciam in pectoribus concipite.

—— ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ Ibid.
Μνήσασθε πολέμοιο, δέος δ' ἀπὸ νόσφι βάλεσθε.
Sed & ipsi mementote belli, & procul timorem pellite.

Κλῦτε φίλοι καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε Id. l. 9.
ἄτρομον, οἷον ἔοικε φορήμεναι ἄνδρας ἐσθλοὺς
νίκην ἱεμένους ἐρικυδέα χερσὶν ἀρέσθαι,
Καὶ κλέος ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλ' ἄγε θυμὸν
Παρθέμενοι πονεώμεθ' ὑπὲρ μένος.—
Audite cari, & fiduciam animis concipite
Intrepidam qualem habere decet viros strennuos,
Victoriam cupientes gloriosam manibus reportare,
Et decus è bello lugubri. Verùm agite, animum
Objicientes, laboremus supra vires.

Ταῦτ' οὖν εἰσορόωντες ἐμοῖς πείθεσθ' ἐπέεσσι Nazianz. car. 6.
παῖδες ἐμοί· παῖδες γάρ, ὅσον πλέον εἴρυσα πνεῦμα.

δεῦρ' ἄγε κόσμον ἅπαντα, καὶ ὁππόσα τῷδ' ἀλάληται,
ῥίψαντες, κακότητας ἐπιχθονίου βασιλῆος,
ἅρπαγος ἀλλοτρίων, δηλήμονος, ἀνδροφόνοιο,
πλοῦτον, ἐϋκλείην, θώκους, γένος, ὄλβον ἄπιστον
προτροπάδην φεύγωμεν ἐς οὐρανὸν, ἧχί τε πολλὰ
κάλλεα μαρμαίροντα φάος περὶ τριοσὸν ἄφραστον.
οἱ δ' ἄλλοι πεσσοῖσιν ἐοικότες ἔνθα καὶ ἔνθα
πίπτοιεν, πεσσῶν τε κυλίσμασι τέρψιν ἔχοιεν,
ἢ δνοφερὴν σκοτόμαιναν ἑοῖς ἐπικείμενοι ὄσσοις,
τοίχους ἀμφαφόωντες, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴκοιεν.
Hæc igitur intuentes meis parete sermonibus
Filij mei. Filij enim, siquidem diutius spiritum traxi
[vixi] *(sunt*
Eia agite, mundum vniuersum, & quæcunq; in eo vaga
Abijcientes, nequitias terreni regis [diaboli]
Raptoris alienorum, nocentissimi, homicidæ,
Opes, gloriam, honores, nobilitatem, prosperitatē infidā
Cursim fugiamus cælum versus, vbi multi sunt
Splendentes Angeli circa trinum ineffabile lumen:
Alij verò talis similes huc & illuc
Cadant, & talorum reuolutionibus delectentur,
Aut caliginosis tenebris oculos suos obuelati
Muros palpantes, in se inuicem ruant.
Id. 11. car. Σχέσθε φίλοι· λήξωμεν ἀτασθαλίῃ μογέοντες·
ὀψέ ποτ' εὐαγέεσσι θεὸς τίοιτο θυηλαῖς.
Sistite amici: Iniquitate fatigati desistamus:
Tandem aliquando Deus pijs sacrificijs honoretur.
Id. 49. „ Μὴ λήγειν θήγοντα παρ' αἰφασίῃσιν ἑταίρων.
„ Καὶ γὰρ καὶ δρυτόμῳ πέλεκυς σθένος ἐστὶν ἄριστον.
„ *Non cessare [decet patrem] ab acuendo filio exemplis proborum æqualium.*
„ *Nam & fissori lignorum securis maximū est robur.*
Nota posterius carmē vim tenere prouerbij, & hunc habere sensum: Adhortatio currētes, vt dicitur, incitat. Simile est, quod sequitur:
Id. 50. Αὐτὰρ ἐγὼ θοὸν ὥστε φίλοις συρίγμασι πῶλον,
καί περ θερμὸν ἐόντα, θοώτερον ἐς δρόμον ἧσα

vixit

νίκης ἰσχανόωντα μεγακλέος, ἠὲ παλαιστὴν
οἷα γέρων μεγάλοισιν ἀεθλητῆρσι κελεύων
ἀμφὶ κόνιν Πισαίαν ἐπισπέρχουσι λόγοισι,
παῖδ' ἐμὸν ἐν μεσάτῳ κηληνηφόρον εὔχομ' ἰδέσθαι.
Caterùm ego tanquam celerem equum caris sibilis,
Etsi per se calidum, ad celeriorem cursum incitabo [*mittam*]
Victoria gloriosa cupidum, aut velut pugil
Senex magnos athletas hortans
In Pysao puluere peritis sermonibus,
Filium meum in medio victorem intueri precabor.

Hortus. Nemus, vide Elysij campi.

Ὄρχατος. κῆπος. ἄλσος. φυτῶν δὲ καρπὸς ἀλωή. l.4.epig.
ἀλωὴ δενδρήεσσα. κηπίον. κῆπος δενδρώεις.

—Πέλας δέ οἱ ὄρχατος αὐλῆς
Ἀμφιλαφὴς δροσόεντι φυτῶν ἐβαρύνετο καρπῷ. Nonn. 3. Dion.
Prope aulam verò hortus quidam
Amplus rorido plantarum grauabatur fructu.

Vide ibidem horti & arborum variarum fusiorem descriptionem.

„ Μικρὰ μὲν ἔργα πέλει ἐστίν· ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀπωπήν, L.4.epigr.
„ Ὡς ῥόδον ἐν κήποις, ὡς ἴον ἐν ταλάροις.
„ *Parua quidem hæc opera sunt: habent tamen suauem adspectum,*
„ *Vt rosa in hortis, vt viola in calathis.*

Ἦ καλὸν ἄλσος ἔρωτος, ὅπου καλὰ δένδρεα ταῦτα Marianus
Πρηῢς ἐπιπνείων ἀμφιδονεῖ ζέφυρος. 4. epigr.
Sanè pulcrum nemus Cupidinis, vbi pulcras arbores
Lenis inspirans circummouet Zephyrus.

—καὶ ἀλωαὶ δενδρήεσσαι. *Et horti arboribus consiti.* Theocr. idyll. 25.

Οὕτως ἀπῆλθε βοῦς, ὁ παῖς, τὸ κηπίον. Nazianz. 22. iamb.
Sic perditus bos, sic puer, sic hortulus.

Οὐ σὺ πέλεις Χριστοῖο διάκτορος; οὐ σε μετ' αὐτοῦ Nonn. in
εἶδον δενδρώεντος ὁμέστιον ἔνδοθι κήπου; Ioann.
Nonne tu es Christi discipulus? Nonne te cum illo
Vidi vnà in horto arborifero?

Hospes, Hospitalitas, vide Excipere hospitio.

Hostis. Inimicus. Aduersarius.

Ἐχθρός. δῆϊος. δήϊος. δυσμενής. ἀντίβιος. ἀντίπαλος.

Theognis. „Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενῆ ἐξαπατῆσαι,
„ Κύρνε· φίλον δὲ φίλῳ ῥᾴδιον ἐξαπατᾶν.
„ *Difficile est hostem atq; inimicum fallere Cyrne:*
„ *Sed caro carum fallere perfacile est.*

Hom.od.P. Μαῖ᾽ ἐχθροὶ μὲν πάντες· ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.
Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν.
Nutrix, hostes quidẽ omnes siquidẽ mala machinãtur,
Sed maximè Antinous atræ morti similis est. [*inimicissimus*]

Nonn. 15. Dion. Καὶ δήϊους κνώσσοντας ἰδὼν γελόωντι προσώπῳ.
Et hostes dormientes intuitus ridenti vultu.

Id. 34. Δήϊος οὐ γενόμην, μὴ δείδιθι.—*Non sũ hostis, ne metue.*

Apollin. Psal. 105. Ἀντιβίους ἐκάλυψε βαθύρροον οἶδμα θαλάσσης.
οὐδέ τις ἐκ δηΐων ναέτης μόλεν ἄγγελος ἄλλοις.
Hostes operuit profũdifluus fluctus maris: [*submersit*]
Nec quisquam incola ex hostibus iuit nuncius alÿs.
„ Et operuit aqua tribulantes eos :
„ Vnus ex eis non remansit.

Id. Ps. 3. Δυσμενέες τί τόσοιδε πεπλήθουσιν ἐμεῖο;
Quid multiplicati sunt inimici mei?

Theocr. idyll. 22. — Φόνον ἀλλήλοισι φέροντες. *Sibi mutuò necem inferentes.*

Hom. od. Z Ἦ μή πού τινα δυσμενέων φάσθ᾽ ἔμμεναι ἀνδρῶν;
οὐκ ἔσθ᾽ οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτὸς, οὐδὲ γένηται,
ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται
δηϊοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισι.
An quempiam esse putas virorum hostium?
Non est homo viuens mortalis, neque sit,
Qui in terram hominum Phaeacum veniat
Hostilitatem inferens. Valde enim cari sunt immortalibus.

Do

De voce διερὸς, ita Eustathius hic: Διερὸς ἢ βροτὸς, ὁ ζῶν καὶ ἐρρωμένος. τὴν μὲν γὰρ ζωὴν ὑγρότης καὶ θερμότης συνέχει· τὸν δὲ θάνατον τὰ ἐναντία ποιεῖ· ὅθεν καὶ νεκροὶ, ἀλίβαντες, οἱ ζωτικῆς λιβάδος ἄμοιροι. Vide ibi plura.

--ἀπὸ δ' ἐχθρῶν βαρβαροθύμων. *Ab hostibus barbaris.* Sibyll. l. 3.

» — χρὴ δὲ πᾶν ἔρ- » *Oportet cũcta tentãdo* Pindar. 4. Isthm.

» δοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν. » *Labefactare hostem.*

Ἄλλα τὰ μὲν ὑπάλυξα· τὸ δ' οὐ φύγον ἔχθος ἄπιστον Naziã. 1. car.

δυσμενέος λοχόωντος ἐν εὐμενέοντι προσώπῳ.

Alia quidem effugi: sed insidum hoc odium nõ effugi

Hostis insidiantis sub facie beneuola.

Δυσμενέων κεφαλαῖς οὗτος βίος ἀντήσειεν. Id. 50.

Hostium capitibus obtingat hoc vitæ genus. [*.i. pessimum est*]

Τὸν Κρατερὸν σοφίῃ καὶ οὔνομα, τὸν καὶ ἀνύγροις Iul. Ægypti Præfectus l. 3. epigr.

Κινήσαντα γόῳ δάκρυον ἀντιπάλοις.

Craterum nomine & sapientia, qui etiam aridis [*.i. pumiceos oculos habentibus, vt loquitur Plautus*]

Mouit suo luctu lacrymas aduersarijs. [*cùm causas ageret*]

Ἔπλεο καὶ σιγῆς αἴτιον ἀντιπάλοις. Id. ibid.

Fuisti quoq; aduersarijs causa silentij.

Humilis. Humilitas.

Χθαμαλὸς. χθαμαλόφρων. ἠπιόθυμος. ταπεινός. ταπεινὸν φρονέων.

Εἵμασί τε κραδίῃ τε κατηφιόων καὶ ἄναυδος, Nazianz. car. 1.

Ἕλκων οἶκτον ἄνακτος ὀϊζυΐ, ὃς χθαμαλοῖσιν

Εὐμενέων πάντεσσιν, ὑπερφιάλους ἀθερίζει.

Vestibus & corde tristis & mutus,

Trahens regis misericordiam ad suam miseriam, qui humilibus

Cunctis fauens, superbos spernit.

» Πολλάκι γὰρ πλοῦτος μὲν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἄειρεν, Id. 23.

» Ἐς χθόνα δ' ὕψος ἔθηκε, θεοῦ τάδε τέθμια κεῖται,

» Εὐμενέειν χθαμαλοῖσιν, ὑπερφιάλους τε κολούειν.

» *Namque*

Billius. „ *Namque hominẽ haud rarò casus prouexit in altũ*
„ *Ac contrà fœda est elatio causa ruinæ.*
„ *Numinis hic etenim mos est, gemebunda fauore*
„ *Pectora complecti & mentes calcare superbas.*

Id.car.16. Ἐκ δὲ μόνης πλέον ἔσχε Φαρισσαίοιο τελώνης
Τῆς χθαμαλοφροσύνης, τοῦ μέγ' ἀειρομένου.
Sola vero humilitate superauit telonarius
Pharizæum valde elatum.

Apollin. Psal. 17. Αὐτὸς λαὸν ἀεὶ χθαμαλόφρονα ῥύσεαι ἄτης.
Tu populum humilem semper seruabis à malo.

Id.Ps.149. — ὑψώσειε φίλον γένος ἠπιοθύμων.
Exaltabit carum genus humilium.

Nazianz. car. 56. Ὄμματα πηρὰ ἔχουσα καὶ ἐς χθόνα ὀφρὺν ἄγουσα.
Oculos cæcos [clausos] habens, & in terram supercilium flectens.

Gestus sunt humilitatis.

Id.car.58. Νῦν χθαμαλὸς, νῦν αὖτε μετήορος.—
Nunc humilis, nũc rursum superbus. [*elatus, sublimis*]

Id.10.car. Τῶνδε γὰρ εἵνεκ' ἔγωγε μέσος χθαμαλοῖσι κάθημαι,
Ἰητρὸς παθέων αὐτὸς ἄνουσος ἐών.
Οὐ γὰρ ἐμῆς πολιῆς παίζειν, καὶ λάτριν ἀεικῶς
Ἔμμεναι ἀντὶ θρόνων, ὧν πέρι μαρνάμενοι
Σχίζονται, καὶ κόσμον ὅλον τέμνουσιν ἀκόσμως.
Αἲ αἲ τῶν μεγάλων ἡμετέρων ἀχέων.
Propterea enim ego medius inter humiles sedeo
Ipse medicus viciorum, sanus existens. [*ab ambitione*]
Nec enim mea caniciei est ludere, & indecenter seruũ
Esse pro thronis [*episcopatu obtinendo*] *pro quibus certantes*
Diuiduntur, & totum mundũ discindunt perabsurdè.
Heu heu magnos nostros dolores. [*qui tantam ambitionem, & tales seditiones cernimus*]

ταπεινὸς. & ταπεινὸν φρονέων. Nazianzeno, 3. iambic. carm.

Id. 47. „ Ἦ ῥ' ἐτεὸν τυτθοῖσι θεὸς χάριν αἰὲν ὀπάζει.
„ Ὥσπερ ὑποσχεσίη ἐστὶ παλαιοτέρη.
„ *Profectò verè humilibus dat Deus semper gratiam:*

„ *Sicut*

" *Sicut antiqua est promissio.* Iacobi 4.

Humilitas: χθαμαλοφροσύνη. ταπεινοφροσύνη. ταπεινὸς τρόπος. è Nazianzeno in carminibus.

Hyems, vide Frigus.

Χεῖμα. χείματος ὥρη. χειμερίη ὥρη. χειμών. χειμῶνος ὥρη.

Χείματος ἀρχομένου μετὰ τηλεθόωσαν ὀπώρην. *Q. Calab. l. 2.*
Hyeme ineunte post virentem auctumnum.

— ὑπὸ χείματος ὥρη. *Sub hyemis tempus.* *Aratus.*

— καὶ χείματος ὥρην *Hesiod. 2.*
δεικνύει ὀμβρίου. — *Et hyemis tẽpus indicat pluuiosa. oper.*

Ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύος ἀνέρας ἔργον *Ibid.*
ἰσχάνει· ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγαν οἶκον ὀφέλλει.
Tempore hiberno, cùm frigus homines inclusos
Detinet: tum sanè impiger vir magnam domũ auget.

Μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ. *Ibid.*
Ne te mala hyemis difficultas corripiat.

Καὶ τότε παχνήεσσα παρίστατο χείματος ὥρη. *Nonn. in*
Et tum pruinosum erat hyemis tempus. Ioann.

Κλαγγῇ μὲν ζοφόεντες ἐπὶ κλόνον ἤιον Ἰνδοί, *Idem 14.*
Θρηϊκίοις γεράνοισιν ἐοικότες, οἵτε φυγοῦσαι *Dion.*
Χειμερίην μάστιγα καὶ αἰθερίην χύσιν ὄμβρου,
Πυγμαίων ἀγεληδὸν ἐπαΐσσουσι καρήνοις,
Τηθύος ἀμφὶ ῥέεθρα, καὶ ὀξυόεντι γενείῳ
Οὐτιδανοῦ ὀλέκουσι λιποσθενὲς αἷμα γενέθλης.
Cum clangore quidem nigri Indi ad pugnam ibant.
Threïcijs gruibus similes, cùm fugientes
Hyemale flagrum & ætheriam effusionem imbris
Pygmæorum cateruatim irruunt in capita,
Tethyos ad flumina, & acuto rostro
Imbellis generis imbecillam progeniem perdunt.

Imitatus est Homerum, qui sic Iliad. γ. initio.

Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὥς.
Ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἵ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων

ἀνδράσι πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι.
ἠέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται.
Troiani quidem cum sonitu & clamore ibant, sicut
Vti clangor gruum est in aëre, (aues.
Quæ hyemem fugientes & immensum imbrem,
Cum clangore volant ad oceani fluenta,
Hominibus pygmæis cædem & necem importantes.
Siquidem sublimes graue bellum inferunt.

Musæus. — παχνήεντος ἐπήλυθε χείματος ὥρη.
Pruinosæ hyemis tempus aduenit.

Idem. „ Πᾶν μὲν κάλλος ἐμοὶ βαιὴ χάρις· εἶαρ ἔνεικε,
„ Καὶ χειμὼν κρυερὸς ὤλεσεν ἐξαπίνης.
„ *Omnis quidem pulcritudo mihi breuis gratia. Ver attulit,*
„ *Et hyems frigida derepentè perdidit.*

Οὐκ ἔαρ, οὐχὶ θέρος, οὐ χειμὼν, οὐ μετόπωρον.
Non ver, non æstas, non hyems, non autumnus.

Xenophan. apud Athenæum l. 2. Πὰρ πυρὶ χρὴ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὥρῃ,
ἐν κλίνῃ μαλακῇ κατακείμενον ἔμπλεον ὄντα,
πίνοντα γλυκὺν οἶνον, ὑποτρώγοντ' ἐρεβίνθους.
Τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν; πόσα τοι ἔτη ἐστὶ φέριστε;
Apud focum talia oportet loqui hyemis tempore,
In lecto molli cubantem & saturum,
Bibentem dulce vinum, edentem cicer:
Quis tu? cuias es? quot annos natus es, vir optime?

Hesiod. 2. oper. — νυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου
ἤματι χειμερίῳ. — *Noctu cubabit intra domum tempore hiberno.*

Hypocrita. Simulator. Temporis seruus.

Nazianz. car. 9. „ Πολλοὶ γὰρ καιροῖσιν ἐπίρροπον ἦτορ ἔχουσιν.
„ Ἐν γὰρ μόνοις αἰδὼς ὄμμασι κουφοτέρων.
„ *Multi namque suum flectunt ad tempora pectus.*
„ *In leuium est solis luminibusque pudor.*

Nonn. 42. Dion. Ψευδαλέον μίμημα σαόφρονος ἔπλασεν αἰδοῦς.
Falsam imitationem casti pudoris effingebat.

Apollin. Psal. 27. Εἰρήνην σφετέροισιν ὅσοι λαλέουσιν ἑταίροις,

ἄλγεα

ἄλγεα δ' ἐν στέρνοισι κατακρύπτουσιν ἔοισιν.
Qui pacem suis loquuntur sodalibus,
Et dolores occultant in suis pectoribus.
„ Ὑμῶν δ' εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἴχνεσι βαίνει. Solon in eleg.
„ *Vestrûm vnus quidẽ quisque vulpis incedit vestigijs.*
Ἀμφίθετοι, καιροῖο πολυτρέπτου θεράποντες, Nazianz. car. 11.
Πουλύποδες πέτρῃσιν ἐειδόμενοι χρόα μύθῳ.
Ambigui, temporis versatilis serui
Polypodes petris assimilantes corpus sermone.
„ Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν, Iliad. I.
„ Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
„ *Exosus enim mihi ille aquè ac inferni porta,*
„ *Qui aliud quidem tegit in animo, aliud autem dicit.*
Ὣς ἔφατ' Ἀργείων πειρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ O. ..alab. l. o. C..
Καὶ κραδίη πόρφυρε. — *Sic locutus est tẽtans Argiuos:*
Sed alia cor & animus cogitabat.
Διπλόος ἐστὶν ἕκαστος, ὄϊς λύκον ἀμφικαλύπτων, Nazianz. car. 11.
Καὶ χαλκὸς λοχόων πικρὴν νεπόδεσσιν ἐδωδήν.
Τοῖα μὲν ἡγητῆρες, ὁ δ' ἕσπεται ἐγγύθι λαός.
Duplex est vnusquisque, ouis lupum circumtegens,
Et hamus amara esca piscibus insidians.
Talia duces faciunt: populus autem propè sequitur.
Εἰ δέ τις ἐστ' ἐπίπλαστος, ἐμοὶ καὶ τοῦτον ἀρέσκει Id. 59.
Κόπτεσθ', ὥς τε δίκας τῆς ἀπάτης διδόναι.
Si verò quis est fictus, mihi placet illum quoque
Cædi, vt pœnas doli luat.
Ταῦτ' εἰ μὲν διὰ πίστιν, ὁ πᾶς βίος ἐστὶν ἔλεγχος· Ibid.
Εἰ δὲ ζωγραφίαν, ἄλλος ἐπαινεσάτω.
Hæc quidem an ex fide fiant, omnis vita arguit:
Sin per fictionem, alius laudet. [*non ego .i. minimè laudanda sunt*]
„ Εἰ δέ τις ὄντα κάκιστον ὀΐεται ἔμμεν ἄριστον, Id. car. 1.
„ Ἄχθος ἐμοί· καὶ κρυπτὸς ἐνὶ στήθεσσιν ὀδυρμός.
„ Κρεῖσσον ἄριστον ἐόντα δοκεῖν κακὸν, ἠὲ κάκιστον
„ Κῦδος ἔχοντ' ἀγαθοῖο τῦφον ψεύστην μερόπεσσιν.
Ἔμμεναι, ὃς μυδόωσι νεκροῖς ἔντοσθεν ὀδωδώς,
Ἔκτοθεν ἀστράπτει κονίῃ καὶ χρώμασι πεπνυοῖς.

„ *Si verò quis, cùm sim pessimus, me putet esse optimũ,*
„ *Onus mihi est, & occultus in pectore gemitus.* (*mũ,*
„ *Melius est eũ, qui optimus sit, videri malũ, quã pessi-*
„ *Gloriam boni habentem, sepulcrũ mẽdax hominibus*
„ *Esse, quod putrescentibus intus cadaueribus olens,*
„ *Extrinsecus fulget puluere & iucundis coloribus.*

Phocylides „ Μηδ᾽ ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἄλλ᾽ ἀγορεύων.
„ *Neq; aliã occultes in corde sententiã, aliud loquens.*

Idem. „ Μηδ᾽ ὡς πετροφυὴς πολύπους κατὰ χῶραν ἀμείβου.
„ *Neque vt saxo-hærens polypus pro loco muteris.*

Theogn. „ Μή μ᾽ ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ᾽ ἔχε καὶ φρένας ἄλλῃ.
„ Εἴ με φιλεῖς, καί σοι πιστὸς ἔνεστι νόος.
„ *Ne me verbis quidem ames, mentem verò & animum habeas alibi.*
„ *Si me amas, fidelis quoque tibi insit animus.*
„ Ἤ με φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἤ μ᾽ ἀποειπὼν
„ Ἔχθαιρ᾽ ἀμφαδίην νεῖκος ἀειράμενος.
„ *Aut me ama sincerã afferẽs mẽtẽ, aut me auersatus*
„ *Odio prosequere, manifestè contentionem suscipiens.*

Ibid. „ Ὃς δὲ μιῇ γλώσσῃ δίχ᾽ ἔχει νόον, οὗτος ἑταῖρος
„ Δεινός, Κύρν᾽, ἐχθρὸς βέλτερος, ἢ φίλος ὤν. (*micus*
„ *Qui verò vna lingua dupliciter habet mentẽ, hic a-*
„ *Grauis, Cyrne, hostis melior, quàm amicus.*

Ibid. Εἴ τις ἐπαινήσειε σε τόσον χρόνον, ὅσσον ὁρῴης,
Νοσφισθεὶς δ᾽ ἄλλῃ γλῶσσαν ἵησι κακήν,
Τοιοῦτός τοι ἑταῖρος ἀνήρ, φίλος οὔτι μάλ᾽ ἐσθλός,
Ὅς κ᾽ εἴπῃ γλώσσῃ λῷστα, φρονεῖ δ᾽ ἕτερα.
Si quis te tanto tempore laudet, quanto viderit:
Separatus autem, aliorsum linguam mittat malam,
Talis amicus homo, amicus est non valde bonus.
Quippe qui dicat linguâ optima, cogitet verò alia.

Ibid. „ Κιβδήλου δ᾽ ἀνδρὸς γνῶναι χαλεπώτερον οὐδέν,
„ Κύρν᾽, οὐδ᾽ εὐλαβίης ἐστὶ περὶ πλέονος.
„ *Fucato homine nihil cognitu difficilius,*
„ *O Cyrne, neque cautione maiori indiget.*

Ibid. „ Πολλοί τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες
„ Κρύπτουσ᾽ ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημέριον.

„ *Multi*

„ *Multi fucatos fallaces mores*
„ *Occultant, induentes animum tempori accommodũ.*
„ Πολλάκι δ᾽ αὖ λοχόωντι φέρει χάριν ἔνδοθι θυμῷ, Nazianz. car. 54.
„ Καὶ κραδίης ἑτέρης χείλεσιν ἄλλα φέρει.
„ *Sæpe etiam insidiante intus animo præ se fert gratiã,*
„ *Et cordis alterius labijs, alia fert.*
— πουλυπόδης τὶς ἐειδόμενος χρόα πέτραις. Id. car. 58
Polypus aliquis corpore assimilatus petris. .i. inconstans & varius, vt polypus.
„ — κακαὶ φρένες· ἁδὺ λάλημα. Moschus idyll. 1.
„ Οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται.— *Mala mens, suauis sermo.*
„ *Nec enim idem sentit & loquitur.*
Οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον ἑοῖς περὶ χείλεσιν ἄκροις, Apollin. Psal. 77.
γλώσσης ψευδαλέης μειλίγμασι κωτίλλοντες.
Οὐ γὰρ ἔχον κραδίας ἰθύφρονας, οὐδὲ νόημα,
οὐδ᾽ ἐπὶ συνθεσίῃ σφετέρῃ συμφράδμονα πίστιν.
Hi autem illum amabãt summorum labiorum tenus.
Linguæ mendacis blanditijs garrientes.
Non enim habebant corda recta, neque animum,
Nec testamento eius consentientem fidem.
Οὐδὲ δορὴν βασιλῆος ἔχων βλοσυροῖο λέοντος, Nazianz. car. 10.
Κεύθει κερδώην ἔνδοθι δουλοσύνην,
Νεκροβόρος, δολόμητις, ἀτάσθαλος, ἄλλος ἐν ἄλλοις
Παντοδαποῖς κακίης εἴδεσι κλεπτόμενος.
Neque leonis robusti regis pellem gestans,
Occultat interius vulpinam seruitutem,
Cadaueribus se pascens, dolosus, improbus, alius atque alius
In diuersis malitiæ formis delitescens.

Sensus est: non est hypocrita.

Πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυχρόου, ὃς ποτὶ πέτρῃ, Theognis.
Τῇ προσομιλήσῃ τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
Polypodis mores imitabere versicoloris:
Cui subit, is semper fit similis lapidi.

I.

IACEO.

Κεῖμαι. κατάκειμαι. ἀνάκειμαι. παράκειμαι, vide Mater. κέσκετο, iacebat.

Hesiod. in Scuto.

Κείατο τεθνηότες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
Iacebant mortui sub toruis leonibus.

Κείατο pro ἔκειντο.

Theocr. idyll. 22.

— πᾶς δ' ἐπὶ γαῖαν
κεῖτ' ἀλλοφρονέων, καὶ ἀνέσχεθε, νείκεος ἀπαυδῶν,
ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν.
Totus in terra iacebat alienata-mente, & attollebat, certamini renuncians,
Ambas simul manus: siquidem propè à morte aberat.

Hom. in Batrach.

— ἐγὼ δ' ἄυπνος κατεκείμην,
τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσα, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
Ego autem insomnis iacebam dolens capite, donec cecinit gallus. [*vsque ad gallicinium*]

Idem in Merc.

Ὦ παῖ, ὃς ἐν λίκνῳ κατάκειαι, μήνυέ μοι βοῦς
θᾶττον· ἐπεὶ τάχα νῶϊ διοισόμεθ' οὐ κατὰ κόσμον·
ῥίψω γάρ σε βαλὼν ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
εἰς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· οὐδέ σε μήτηρ
ἐς φάος, οὐδὲ πατὴρ ἀναλύσεται. —
O puer, qui in cunis iaces, ostende mihi boues
Ocyùs. Nam alioqui non bene inter nos conueniet.
Te enim percussum proijciam in tartarum tenebrosũ,
In caliginem exitialem & ineffugibilẽ. Neq; te mater
Ad lucem, neq; pater relaxabit.

Verba sunt Apollinis ad Mercurium, qui eius boues furatus, in cunis se absconderat, tãquam infans foret, mali inscius.

Odyss. Φ.

— μνῆμα ξείνοιο φίλοιο Κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι. —

Memoria

Memoria cari hoſpitis iacebat in ædibus.

N. μνῆμα, μνήμη, μνημόσυνον, ſynonyma eſſe doni amico dati, memoriæ gratiâ. Proximè accedit κειμήλιον, de quo vide Donum.

N. 2. κέσκετο ex inuſitato κέσκω deduci, & poni pro ἔκειτο auctore Euſtathio ad Odyſſ. τ.

Iactator. Iactantia, vide Gloriari.

Iaculator. Sagittarius.

Ὀϊστευτὴρ. ἀκοντιστὴρ. ὀϊστοβόλος. τοξευτὴρ. τοξότης. ἥμων. ἀκοντοβόλος. ὀϊστευτὴς. ῥυτὴρ ὀϊστῶν. τοξευτής. ἀγκυλότοξος. τοξοφόρος.

Δαρδανίης ἅτε Τεῦκρον ὀϊστευτῆρα γενέθλης. Nonn. 28.
Ut Teucrum iaculatorem generis Dardanij. Dion.

Ἀκοντιστὴρ, vide Increpo.

Τοξότα πῆ σέο τόξα καὶ ἠνεμόεντες ὀϊστοί; Id. 29.
Sagittarie, vbi tui arcus & celeres ſagittæ?

—— ἥμονες ἄνδρες ἀνέσταν. Iliad. ψ.
Iaculatores viri ſurrexerunt.

Οὐ πληθὺν ἐπιοῦσαν ἀκοντοβόλων αἰζηῶν. Oppian. 3.
Non turbam ſagittariorum iuuenum inuadentem. de venat.
[metuunt]

Κεῖνος ὀϊστευτὴν ἔλαχ' ἀνέρα, κεῖνος ἀοιδόν. Callimac.
Hic iaculatorem ſortitus, & ille poëtam. in hym.

Μασσαγέται ναίουσι θοῶν ῥυτῆρες ὀϊστῶν. Dion. de
Maſſagetæ habitant velocium emiſſores ſagittarum. ſitu.

Τόξα Σάκαι φορέοντες, ἃ μηκέτις ἄλλος ἐλέγχοι Ibid.
τοξευτής· Οὐ γάρ σφι θέμις ἀνεμώλια βάλλειν.
Sacæ arcus geſtantes, quos nemo alius improbauerit Sagittarius. Non enim illis fas eſt incaſſum iaculari.

Ἴδριες ἐν πολέμοισι Λυκάονες ἀγκυλότοξοι. Ibid.
Periti in prælijs Lycaones curuis arcubus vtentes. .i. ſagittarij.

Τοξοφόρων σκιεροῖσι παρήμενοι οὔρεσι Μήδων. Ibid.
Sagittariorum vmbroſis adiacentes mõtibus Medorũ.

Celebris iaculãdi arte fuit Alcon de quo Gæti epigr.

 Παῖδα

Gaetus 6. epigr. Παῖδα πατὴρ Ἄλκων ὀλοῷ σφιγχθέντα δράκοντι
Ἀθρήσας, δειλῇ τόξον ἔκαμψε χερί.
Θηρὸς δ' οὐκ ἀφάμαρτε· διὰ στόματος γὰρ ὀϊστὸς
Ἤιξεν, τυτθοῦ βαιὸν ὕπερθε βρέφους.
Παυσάμενος δὲ φόνοιο, παρὰ δρυῒ τῇδε φαρέτρην
Σῆμα καὶ εὐτυχίης θῆκε, καὶ εὐστοχίης.
Filiolum pater Alcon ab exitiali conuolutũ dracone
Intuitus, timida arcum inflexit manu:
Nec à fera aberrauit. Per os enim sagitta
Iuit nonnihil supra paruum puerum:
Quẽ cùm à cæde liberasset, ad hanc quercũ, pharetrã
Monumentum felicitatis & peritiæ iaculandi posuit.

Aristot. in Heroum epitaph. Τὸν ὠκυμόρων ταμίην Τελαμώνιον ἥδε
Τεῦκρον ἀποφθίμενον γῆ Σαλαμὶς κατέχει.
Teucrum letiferas doctum torquere sagittas,
Defunctum tellus hæc Salamina tenet.

Nonn. 29. Dion. Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ὀϊστοβόλον Μελανῆα,
Ἄνδρα νοοπλανέων κτεάνων δεδονημένον οἴστρῳ.
Sic fatus persuasit iaculatori Melaneo,
Viro opum fallacium œstro agitato. [auarissimo]

[I]aculor.

Οἰστεύω. ἰοβολέω. ἀκοντίζω. τοξεύω. τοξάζομαι. ἐπιτοξάζομαι. ὀϊστὸς, βέλεα, βέλεμνα, ἰὸς, βάλλω, ἵημι, προΐημι. ἐπιπροΐημι, ἐφίημι, πέμπω, ἕλκω, ἀποπροΐημι.

Hom. od Λ Γυμνὸν τόξον ἔχων καὶ ἐπὶ νευρῆφιν ὀϊστὸν,
δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἐοικώς.
Nudum tenens arcum, & in neruo sagittam,
Horrendè intuens, semper iaculaturo similis.

Od. M. Οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ
τόξῳ ὀϊστεύσας, κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
Neque iuuenis quispiam è naui caua
Arcu iaculans, ad cauam specum pertingat.

Nazianz. 54. car. „ Καὶ πτερόεντα βέλεμνα ὃς εὔσκοπα τηλόθε βάλλοι,
„ Οὔποτε ῥοιζήσει ἄσκοπον ἀσσοτέρω.
„ *Cuius tela scopum contingant eminus acta,*

„ *Haud*

„ *Haud is aberrabit cominus eiaculans.*

„ Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν ἑοῖς βελέεσσι δαμάζει. Incerti l. 1 epigr.

„ *Inuidia semet ipsa suis telis conficit,*

Τοξευτὴρ βέλος ἧκεν.—*Iaculator telum emisit.* Nonn. 1. Dion.

Εἰς κραδίην κατέπηξεν ὅλον βέλος.—

Cordi totum infixit telum. Idem 16.

Ἠερόθεν πέμποντο χαλαζήεντες ὀϊστοί. Id. 18.

Ex aëre mittebantur grandinantes sagittæ. [*plurimæ*]

Ἐννέα μὲν προέηκε τανυγλώχινας ὀϊστούς· Id. 22.

ἐννέα δ' ἄνδρας ἔπεφνεν· ἔην δέ τις ἶσος ἀριθμὸς

πεμπομένοις βελέεσσι καὶ ὀλλυμένοισι μαχηταῖς.

Nouem misit longi-cuspides sagittas:

Nouem quoq; viros occidit: fuitq; par numerus

Missorum telorum & occisorum militum.

Καί τις ὀϊστοβόλων βέλος ἥρμοσε κυκλάδι νευρῇ, Id. 24.

καὶ πτελέην τόξευεν. ὁ δὲ σκοπὸν εἶχεν ἐλαίην.

Et non nemo iaculatorũ telũ aptauit circulari neruo,

Et vlmum iaculatus est: alius autem pro scopo habuit oleam. vide ibi plura.

Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί. Iliad. Γ.

In hunc autem iaculabantur comati Achiui.

Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο. Iliad. A.

Terribilis vero fuit clangor argentei arcus.

Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο. Ibid.

Nouem dies per exercitum grassabantur Dei tela.

Ἔνθα δὲ τόξον ἔκειτο παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρη Od. Φ.

Ἰοδόκος· πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὀϊστοί.

Ibi erat arcus adducenti refugus, & pharetra

Sagittifera: multaq; inerant luctipara sagittæ.

Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βιόν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου. Ibid.

Facile arcum tetendit, misitq; per ferrum.

Vide ibidem plura de arcu, iaculis, sagittatione.

Ἦ καὶ ἐπ' Ἀντινόῳ ἰθύνετο πικρὸν ὀϊστόν. Odyss. X.

Dixit & in Antinoum acerbam direxit sagittam.

Ξεῖνε κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι.— Ibid.

Male viros iacularis ô hospes

Ibid. Τὸν ἀποπροϊεὶς βάλε στῆθος παρὰ μαζόν,
ἐν δέ οἱ ἥπατι πῆξε θοὸν βέλος.—
Telo emisso percussit pectus ad mammam,
Infixitque hepati velox telum.

Od. X. Τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
Hos autem domuitque arcus, densaque sagittæ.

Ibid. Ἀλλ' ἄγεθ', οἱ ἓξ πρῶτον ἀκοντίσατ', αἴκε ποθι Ζεὺς
δώῃ Ὀδυσσῆα βλῆσθαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὴν οὗτός γε πέσῃσιν.
Verùm agite, sex primò iaculamini, siquà Iupiter
Det Vlyssem sauciari & decus reportare.
Ne sit cura de alijs, dummodo hic cadat.

Od. Ω. Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα.
Postea verò in alios intorquebat tela luctifera.
Ὡς τανύων θοὰ τόξα, καὶ ὡς βέλος εἰς σκοπὸν ἕλκων.
Nonn. 28. Dion. *Vt tendens validos arcus, & tela in scopum torquens.*

Ibid. Τόξον ἑὸν κύκλωσε, καὶ ἠνεμόεν βέλος ἕλκων,
Μεσσοφανῆ πτερόεντι βαλεῖν ἤμελλε βελέμνῳ·
Ἀλλὰ τιτυσκομένοιο μαθὼν ἀντώπιον ὁρμήν,
Δόχμιος ἐσσυμένοιο βολὴν ἀλέεινεν ὀϊστοῦ.
Arcum suum curuauit & velox telum intorquens,
Semiapparentem volatili vulneraturus erat telo:
Sed collimantis obseruato contrà veniente impetu,
Incuruatus immissi teli iactum declinauit.
„Εἰς σκοπὸν ἀχρήϊστον ἑὴν ἐκένωσε φαρέτρην.
Id. 36. Dion. „*In scopum inutilem suam euacuauit pharetram.*

Hoc valet in hominem mundanum studia in res vanas effundentem.

Q. Calab. l. 11. —καὶ πάντα κατιθύνεσκε βέλεμνα.
Et omnia dirigebat iacula.

Iliad. Ψ. — δυνάμει τε καὶ ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος.
Viribus & iaculis eras præstantissimus.

Apollon. Argon. Δ. — πέλωρ τόδ' ἀπέφθισεν ἰοβολήσας.
Monstrum illud iaculatus interfecit.

Oppian. 3. de venat. Οὐδὲ βολὰς βελέων τε θοάς, μυλάκων τε θαμειάς.
Neque iactus sagittarũ celeres, lapidumue frequẽtes.

Theocr. idyll. 24. Τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπίσκοπον εἶναι ὀϊστῶν.

Arcum

Arcum tendere & peritum esse iaculorum.

Δή τότε τόξον ἑλὼν, στρεπτῇ ἐπέλασσα κορώνῃ νευρείην, περὶ δ᾽ ἰὸν ἐχέστονον εἶθαρ ἔθηκα. *Idem 25.*

Tum accepto arcu, curuo cornui admoui
Neruum, sagittamq; exitialem mox imposui.

Τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν; *Iliad. Δ.*

Auderésne in Menelaum immittere velocem sagittã?

οἷά τε χερσὶν ἀκοντίζοντες. *Sicut manibus iaculantes.* *Pindar. 1. Isthm.*

Τόξον ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἑοῖο πασσάλου ἐκ χρυσέου.— *Arcum suspendit ad patris sui columnam, e clauo aureo.* *Hom. in Apoll.*

Α᾽γρῃ τερπομένη παγχρύσεα τόξα τιταίνει,
Πέμπουσα στονόεντα βέλη. — *Venatione oblectata aureos arcus tendit, emittens luctifera iacula.* *Hom. hym. 25.*

— τόξα τιταίνων, *Musæus.*
ἀμφοτέρης πολίεσσιν ἕνα ξυνέηκεν ὀϊστόν.
Arcum tendens, in ambas vrbes vnam simul immisit sagittam.

Iaculum. Sagitta. Pharetra. Arcus.

Ο᾽ϊστός. ἰός. βέλος. βέλεμνον. ἧμα. κῆλον. De his omnibus vide Iaculor. πτερωὸς δόναξ, *pennata arundo .i. sagitta,* vide Os. Τόξον. ἀκίς.

—Καὶ ἡ τόξων ἔμπλεος ἰοδόκη. *Geminus 4. epigr.*
Et sagittarum plena pharetra.

Καὶ Σκυθικῶν τόξων ἀκροβολεῖς ἀκίδες. *Meleager ibid.*
Et Scythicorum arcuum cuspide-ferientes sagitta.

Ρ᾽ίψας τόξον ἔραζε, πολύρραπτόν τε φαρέτρην. *Theocr. idyll. 25.*
Proijciens arcum humi, & sutilem pharetram.

Σοὶ μὲν καμπύλα τόξα καὶ ἰοχέαιρα φαρέτρα, *Mnesarch. 6. epigr.*
Δῶρα παρὰ Προμάχου, Φοῖβε, τάδε κρέμαται.
Ι᾽οὺς δὲ πτερόεντας ἀνὰ κλόνον ἄνδρες ἔχουσιν
Ε᾽ν κραδίαις, ὀλοὰ ξείνια δυσμενέων.
Tibi quidem curui arcus & sagittaria pharetra,
Dona à Promacho, ô Phœbe, hæc suspenduntur.
Sagittas enim volatiles in pugnâ viri habent
In pectoribus, exitialia dona hostium.

Κελαδη-

Pindar. olymp. 10. Κελαδησόμεθα βροντὰν καὶ πυρπάλαμον βέλος.
Canemus tonitru & igniferum telum. [fulmen]

Ianua. Porta. Fores.

Θύρα. ὀρσοθύρα, vide Ascendo. θύρετρον. πύλη. πυλεών. κλῄθρον.

Od. ψ. Ἡ νῶιν εἴρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο.
Quæ nobis custodiebat ianuas bene-structi thalami.

Nonn. 20. Dion. Δώματος ἀμφὶ θύρετρα. — Circa domus ianuas.

Id. 34. Οἰγομένου στίχα πᾶσαν ἔσω πυλεῶνος ἐέργων.
Aciem omnem intra apertam portam concludens.

Nazianz. car. 3. „ Οὔατα μὲν πτερόοιτο μόνοις ἐσθλοῖσι λόγοισιν·
„ Αἰσχροῖσι δὲ θύρετρα καὶ ἀφραδέεσσι πετάσθω.
„ Aures quidem pateant solis bonis sermonibus:
„ Turpibus autem & insipientibus fores obserentur.

Hom. od. X — ἄγχι γὰρ αἰνῶς
Αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης,
Καί χ' εἷς πάντας ἐρύκοι ἀνήρ, ὅς τ' ἄλκιμος εἴη.
Valde enim prope aulam sunt pulcra ianua & difficile ostium angi-portus.
Et vnus homo facilè omnes prohiberet, qui fortis esset.

Id. in Merc. Δοχμωθεὶς μεγάροιο διὰ κλῄθρον ἔδυσε.
Incuruatus per domus ianuam subijt.

Hes. in Theog. Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
χαλκείας, τεῖχος δέ περ οἴχεται ἀμφοτέρωθεν.
Illis non patet exitus. Portas enim imposuit Neptunus
Æreas, & murus vtrimque circumit.

Nazianz. 11. car. — νῦν αὖτε γελοίιον, ἡνίκα πᾶσιν
ἐντὸς ἀκληίστοιο θύρης δρόμος, ὡς δοκέω μοι
κήρυκος βοόωντος ἐνὶ μεσάτοισιν ἀκούειν·
Δεῦρ' ἴθ' ὅσοι κακίης ἐπιβήτορες, αἴσχεα φωτῶν.
Nunc autem res ridicula est, dum omnibus
Intra inobseratas fores cursus, [permittitur] vt mihi videar
Præconem in medio clamantem audire:
Huc adeste quotquot estis improbi, hominum probra.

Id. 16. car. „ Στεινὴ μὲν πυλεῶνος ὁδὸς θείοιο τέτυκται.

„ Πολλαὶ

„ Πολλαὶ δ' ἀτραπιτοὶ ἐς μίαν ἐρχόμεναι.
„ *Angusta est porta diuinæ via. [arcta ad cælum semita]*
„ *Multæ autem sunt semitæ in vnam coëuntes.*

Πιςότατος μερόπων τίς ἔοι πυλαωρὸς ἐμεῖο, Macedon. l. 4. epigr.
Κρίνων λουομένων καιρὸν ἐσηλυσίης;
Quis hominum fidelissimus erit meus ianitor,
Discernens tempus aduentus lauantium? [in balneo]

— βελαρὴν κληῖδα πυλάων Ἡλιάδων ὤϊξε — Nonn. 35. Dion.
Validum claustrum portarum Heliadum aperuit.

Ieiunus. Ieiunium.

Ἄσιτος. ἄπαςος. νῆςις. ἄκμηνος. τροφῆς ἄγευςος. ἄνηςις.

„ Εἴκοσι δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα μίμνον ἄπαςοι Nazianz. 47. car.
„ Πολλάκι, τῆς Χριςοῦ ἥμισυ καρτερίης.
„ *Viginti rursus noctes & dies manserunt ieiuni*
Sæpenumero, quod est dimidium abstinentiæ Christi.

Κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαςος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος. Od. Δ.
Iacebat ieiuna, expers cibi & potus. [Helena]

Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ θέσαν βρῶσίν τε, πόσιν τε. Od. Z.
ἤτοι ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
ἁρπαλέως. δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαςος.
Vlyssi apposuerunt cibum & potum:
Bibebatq; & edebat multa passus Vlysses eximius
Rapaciter. Diu enim cibi ieiunus fuerat.

„ Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ. Od. H.
„ οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
„ ἔπλετο, ἥ τ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκῃ
„ καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα·
„ ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ
„ ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν· ἐκ δέ με πάντων
„ ληθάνει, ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.
„ *Sed me cenare sinite dolentem licet.*
„ *Non enim odioso ventre peius quidquam*
„ *Est, qui cogit sui meminisse*
„ *Etiam valde afflictum, & lugentem:*
„ *Sicut ego lugeo in animo. Ille autem semper*

„ Edere

Edere vrget & bibere: quin & omnium mihi
Obliuionē inducit, quæ passus sum, seq; vt impleā iubet.

Iliad. T. Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πολεμίζειν υἷας Ἀχαιῶν,
Νήστιας ἀκμήνους. ἅμα δ' ἠελίῳ καταδῦντι
Τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην.
Nunc quidem hortarer Achiuos pugnare
Ieiunos, impastos: cum sole autem occidente
Parare magnam cenam, postquam vlti fuerimus contumeliam.

Apollon. Argon. Δ. Ἄκμηνοι δ' ἄπαστοι ἐκείατο νύχθ' ἀπὸ πᾶσαν,
Καὶ φάος. —
Famelici & ieiuni iacebant per totam noctem & diē.

Apollin. Psal. 34. Νηστείης δ' ἐδάμασσα πόνοις βαρυώδυνον ἦτορ.
Ieiunij laboribus luctuosum cor domui.

Nazian. 17. iamb. Τροφῆς ἄγευστος ἡμέραις ἐν πλείοσι.
Expers cibi diebus in compluribus.

Cratinus apud Athenæum l. 2. Οὐ γάρ τοι πρῶτος φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις.
Nec enim primus venis ad cenam ieiunus.

Od. Σ. Νήστιες ἄχρι μάλα κνέφαος. — *Ieiuni ad multam vesperam.*

Nota κνέφας dici quasi κενὸν φάος .i. luce vacuum, & significare tenebras vespertinas, & absolute tenebras.

Hedylus in epigr. Ἡ διαπινομένη Καλλίστιον ἀνδράσι, θαῦμα
Κ' οὐ ψεῦδες, νῆστις τρεῖς χόας ἐξέπιεν.
Callistium solita cum viris potu certare (mira res,
At non falsa) tres congios epotauit ieiuna.

Ignarus, vide Ignoro. *Ignauus*, vide Imbellis.

Ignis. Focus. Incendum. Fax.

Πῦρ. πυρσός. πυρκαϊή. φλέγμα. Ἥφαιστος. πυρὸς μένος. πυρὸς αὐγή. καῦμα. θερμὸς αὐτμή.

Hesiod. in Theogoniā — Ἄμφεπε θερμὸς αὐτμὴ
Τιτῆνας χθονίους· φλὸξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανεν.
— *Circumdabat ignis*
Terrestres Titanas, & ibat ad æthera flamma.

Ὡς δ᾽ ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ, Hom. od. Ε
ἀγρῦ ἐπ᾽ ἐσχατιῆς· ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
σπέρμα πυρὸς σώζων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὔοι·
Ὣς Ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο.—
Vt cùm quis titionem cinere intexit nigro,
Agro in extremo, cui non adſunt vicini alij,
Semen ignis ſeruans, vt ne aliunde incendat:
Sic Vlyſſes folijs ſeſe operuerat.
Ἡ μὲν ἐπ᾽ ἐσχάρῃ ἧστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν, Id. od. Ζ.
ἠλάκατα στρωφῶσ᾽ ἁλιπόρφυρα.—
Hæc ad focum ſedebat cum ancillis mulieribus,
Lanas verſans purpureas.
Καιομένη λάκε δ᾽ ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ᾽ ἄσπετος ὕλη. Heſ. in Theog.
Ardens vndique igni crepitabat valde ingens ſylua.
Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν Ibid.
ἐν κοίλῳ νάρθηκι.—
Furatus indomiti ignis longè-apparentem ſplendorem
In concaua ferula. [*Prometheus*]
Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος.— Ibid.
Incendium autem immenſum occupauit chaos.
— Μὴ φλέξειας ἐμὸν δέμας ἠθάδι πυρσῷ. Nonn. 15. Dion.
Πυρκαΐης ἑτέρης οὐ δεύομαι. —
Ne vras meum corpus ſolito igni:
Igni alio non indigeo.
Φλέγμα κακὸν φορέουσα.— *Incendium malum ferens.* Iliad. Φ.
Ἀλλὰ καλυψαμένη περὶ φάρεϊ καλὰ πρόσωπα Q. Cal. l. 10.
αἶψα πυρὶ ἐνέπαλτο, γόον δ᾽ ἄρα πουλὺν ὄρινε.
Καίετο δ᾽ ἀμφὶ πόσει. — *Verum pulcra facie veſtimento obtecta,*
Celeriter in ignem inſiluit, luctumq́ multũ excitauit:
Vrebatur autem iuxta maritum.
Ἐκφυγέειν μεμαὼς ὀλοὸν μένος Ἡφαίστοιο. Moſchus idyll. 4.
Effugere cupiens ſæuam vim Vulcani. [*ignis*]
— μὴ δή μιν ἐπιφλέξῃ δήιον πῦρ. *Ne ipſum adureret infeſtus ignis.* Ibid.
Οἰκτρὰ μὲν ἠιθέους κατεβόσκετο θεσπέσιον πῦρ (*gnis.* Apollin. Pſal. 77.
Miſerabiliter quidem iuuenes depaſcebatur, diuinus i-

Callimac. in Delum l. 4. epigr. —ἐπεκαίεο πυρί. *Igne flagrabas.* N. πυρὶ ι. longa.

Πᾶσιν ἀλωομένοις τηλαυγέα δαλὸν ἀνάπτω,
Τῶν Ἀσκληπιάδων μνημοσύνην καμάτων.

Cunctis errantibus [in mari] longe-micantem facem accendo.
Æsculapiadum monumentum laborum. [ego pharus]

Iliad. Z. Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
Ingentem vim spirans ignis ardentis.

Od. H. —— δαῖε δέ οἱ πῦρ
γρηῦς Ἀπειραίη θαλαμηπόλος.—
Accendit illi ignem anus Epirotica cubicularia.

Hom. in Merc. Σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλά, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην.
Comportabat multa ligna, & ignis inquirebat artem.

Ibid. —πυρὸς μέγα δαιομένοιο. *Ignis valde ardentis.*

Id. in epig. „ Αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι.
„ *Collucente foco visa est augustior ædes.*

Musæus. Λύχνῳ καιομένῳ συνεκαίετο.—*Vnà cum lucerna ardente ardebat.*

Nazian. 3. car. Οὐ δὲ πυρὸς μαλεροῖο διατρέχει, ἠΰτε γαίης,
σκαίρουσα χθαμαλοῖσι ποσὶν τυτθὴ σαλαμάνδρη;
Ἰχθὺς δ' ἔμπυρός ἐστι, καὶ οὐ πυρὶ δάμναται ἀπίστῳ
Ἔμπυρος, αἰθόμενος δὲ μέσης διαλάμπεται ἅλμης.
Nonne ignem feruidum, velut terram percurrit
Saliens humilibus pedibus parua salamandra?
Est autẽ empyrus piscis, qui violento igni nõ absumitur,
Empyrus, sed ardens in medio mari pellucet.

Id. 4. car. Ὡς δ' ὅτε καρφαλέην καλάμην σπινθὴρ ἀΐδηλος
Ἔνδοθι βοσκόμενος λάμπεται ἐξαπίνης,
Φλὸξ ὀλίγη τὸ πρῶτον, ἔπειτα δὲ πυρσὸς ἀέρθη
Ἄσπετος, ὣς καὶ ἐγὼ φάσματι δαιόμενος
Ὦχ' ἀπέλαμπον ἔρωτα, σέλας δέ τε πᾶσι φαάνθη,
Οὐκέτ' ἐνὶ ψυχῆς βένθεσι κρυπτόμενον.
Sicut cùm latens scintilla aridam stipulam
Intus depascens subitò emicat:
Primò flamma exigua, deinde ignis attollitur
Maximus: sic ego quoq; viso [nocturno] ardens,
Statim amoris facẽ exerui, ignisq; omnibus apparuit,

Non

Non iam amplius in animæ profundo abditus. [*statim prodidi meum amorem & studium virginitatis*]

Ignobilis. Incelebris. Incognitus.

Ἄϊστος· νώνυμος. ἄφαντος. νήκεστος. ἄῤῥητος. ἄφατος. ἀφανὴς. δυσγενής. γένος κακὸς. χαμηλὰ πνέων. ψεφηνὸς ἀνὴρ, Pindar. 3. Nem.

Ναίει ὁμῶς κήτεσσι μετ' ἰχθύσι κυδιόωσα, Q. Calab. l. 2.
νάπεηκτος ἢ ἄϊστος. — *Habitat cum cetis inter pisces superbiens, otiosa & ignobilis.*

Καί νύ κεν αὐτοῦ πάντες ἀπὸ ζωῆς ἐλίασθεν, Apollon. Argon. Δ.
νώνυμοι καὶ ἄφαντοι ἐπιχθονίοισι δαῆναι.
Et sanè illic omnes è vita excessissent,
Ignobiles, & obscuri hominibus cognitu.

— οὐδὲ τοι αὔτως Aratus.
νήκεστοι ὑάδες. — *Neque adeo ignobiles Hyades.*

— ἀφανὴς οὐκ ἦν γὰρ ἡ γενεή. Callimach. in epigr.
Obscurum enim non est genus [*Critiæ*]

„ Κρεῖσσον ἄριστον ἐόντα κακὸν γένος, ἠὲ κάκιστον Nazianz. 52. car.
„ Ἔμμεναι εὐγενέτην. — *Melius est esse optimum ignobilem, quàm pessimum nobilem.*

— οὔ σέ γε φημὶ κακῶν ἐξ Theocr. idyll. 25.
ἔμμεναι. οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι αὐτόν.
οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει· ἦ ῥά νυ παῖδες
ἀθανάτων τοιοίδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι.
Haud te puto ex ignobilibus esse, neque ignobilibus similem natum esse.
Talis in te præstans forma eminet: sanè filij
Immortalium tales inter homines sunt.

Ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων, ἄφαντον βρέμει. Pindar. 11 Pythior.
Humilia spirans [*ignobilis, plebeius*] *obscurè fremit.* [*inuidet*]

„ Κακὸς δ' ἀκούων αἰσχύνου, μὴ δυσγενής. Nazianz. in Tetrast.
„ Γένος γάρ εἰσιν οἱ πάλαι τεθνηκότες.
„ Γένους προάρχειν κρεῖσσον, ἢ λύειν γένος.
„ Ὡς καλὸν εἶναι, ἢ καλῶν πεφυκέναι.
„ *Erubesce vocari malus, non ignobilis.*

„ *Progenies enim tua sunt, qui iam olim putrefacti.*
„ *Inchoare nobilitatem est melius, quàm nobilitatem dissoluere.*
„ *Vt esse pulcrum, quàm è pulcris natum esse.*

Hesiod. oper. — ἄφατοί τε φατοί τε. *Incelebres, celebresq;.*
Ῥητοί τ' ἄρρητοί τε.— *Clariq;, obscuriq;.*

Ignoro. Ignarus. Ignorantia.

Ἀβακέω. ἀγνώσσω. ἀγνοέω. λανθάνει με. λήθει με. ἄπυστός εἰμι. οὐ γινώσκω. νῆϊς, ἀδαὴς, ἄϊδρις, ἀμαθής εἰμι.

Hom. od. Δ
Τῷ ἴκελος κατέδυ Τρώων πόλιν· οἱ δ' ἀβάκησαν
πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα.
Huic similis Troianorum vrbem subijt: ignorauntq;
Omnes: sed eum, talis cùm esset, sola agnoui.

Ibid.
Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς
αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
Nec diu Penelope ignara fuit
Consiliorum, quæ proci in animo voluebant.
Medon enim præco ei dixit, qui audierat consilia
Extra aulam existens: ipsi autē intus consiliū texebāt.

Iliad. B. — οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν. *Nec Dea sermonē ignorauit.*

Od. Γ. — οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Nescimus enim qui futura sint hæc opera.

Nonn. 1. Dion. Καὶ δόλον οὐ γίνωσκε λιγύθροον.—
Et dolum ignorabat dulcisonum.

Ibid. — ἄρκυν ὀλέθρου Ἀγνώσσων.— *Ignorās retia mortis.*

Id. 5. Dion. — γίνωσκε νόθην ἄγνωστον ὀπωπήν.
Agnosce adulterinam ignotam faciem.

Ibid. Οὐδὲ Διὸς λάθεν ὄμμα πανόψιον.—
Nec Iouis oculum cuncta-tuentem latuit.

ἀμαθέστατος .i. *ignarissimus,* vide Amens.

L. 3. epigr.
Ἡράκλειτος ἐγώ· τί μ' ὦ κάτω ἕλκετ' ἄμουσοι;
Οὐχ ὑμῖν ἐπόνουν· τοῖς δέ μ' ἐπισταμένοις.
Heraclitus ego. Quid me infernè trahitis indocti?
Non vobis laboraui, sed doctis.

— ἦν δ'

— ἣν δ' 4. epigr.
νῆις ἔφυς Μουσέων, χερσὶ βάρος φορέεις.
Sin ignarus es Musarum, manibus onus portas.
Γλῶσσαν ἀριζήλην ἀΐων, ἧς νῆις ἐτύχθη. Apollin. Psal. 80.
Linguam praeclaram audiens, cuius ignarus erat.
— τοῦτον δ' ἀδαῆ πείθεσκεν ἁμαρτεῖν. Sibyll. l. 1.
Illi autem ignaro persuasit peccare.
„ Οὐ γὰρ μαρναμένοισι θεὸς βροτὸν ἡγεμονεύει Nazianz. arc. 8.
„ Δόγμασιν, ὥς τις ἄϊδρις ἐών, Λόγος ἴδρις ἁπάντων,
„ Οὐδὲ παλιμβούλοισιν, ὃ καὶ θνητοῖσιν ὄνειδος.
„ *Non enim Deus hominem dirigit pugnantibus*
„ *Doctrinis, quasi ignarus, cùm sit Verbū sciens omnia,*
„ *Neque inconstantibus, quod vel hominibus probro vertitur.*
Νήϊδες οὐρανίων. — *Caelestium rerum ignari.* Id. 11. car.
Καί τινα καὶ σοφίης ἀδαήμονα πολλάκι παιδὶ [εἶδον] Id. 49.
ἑσπόμενον ποθέοντι λόγους, καὶ δόντα πόθοισιν
ὀθνείοις ἀγαθοῖσιν, ὅπως κεχάροιτο γόνοιο.
Et non neminem doctrina ignarum saepe filio [vidi]
Obsequentem appetenti studia litterarum, & indulgentem votis
Eius peregrinis, sed bonis, vt de filio gauderet.
Ὦ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, εὐτοχόλωτον, Pallad. l. 1 epigr.
Μέχρι τέλους βιότου μηδὲν ἐπιστάμενον.
O hominum genus vanum, iracundum,
Ad finem vsque vitae nihil sciens.
Πάντα μὲν οἶδα, λέγεις· ἀτελὴς δ' ἐν πᾶσιν ὑπάρχεις· Id, 2. epig.
Γευόμενος πάντων, οὐδὲν ἔχεις ἴδιον.
Cuncta, inquis, scio: sed imperfectus es in omnibus:
Degustatis omnibus, nihil habes proprium.

Hoc est, quod vulgò: In omnibus aliquid, in toto nihil.

Ignosco. Veniam do. Parco.

— Ἐπιγνώμων δέ τοι εἰμί. *Tibi ignosco.* Moschus idyll. 4.
„ — Συγγνώμη βουσὶ λέοντα φυγεῖν. Posidippus 4. epigr.
„ *Venia [datur] bobus, si leonem fugiant.*

Hom. Il. K. Μή δή μοι φύξιν γε Δόλων ἐμβάλλεο θυμῷ,
ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἁμάς.
Εἰ μὲν γάρ κε σὲ νῦν ἀπολύσομεν, ἠὲ μεθῶμεν,
ἤ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἠὲ διοπτεύσων, ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων.
Εἰ δέ κ' ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δαμεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς,
οὐκ ἔτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεαι Ἀργείοισιν.

Ne mihi fugam ò Dolon cogites. [animo immittas]
Licet bona nunciaueris, postquam in manus meas incidisti. [venisti]
Nam si te nunc absoluamus & dimittamus,
Tum etiā in posterū venies ad celeres Græcorū naues,
Siue speculaturus, siue contra pugnaturus.
Sin autem manibus meis occisus animā amiseris,
Tum nihil amplius Græcis deinceps nocebis.

Nazianz. 2. Iambic. — καὶ γὰρ τότ' ἦν
τὰ μὲν μέγιστα τῶν κακῶν συγγνωστά πως.
τὰ δ' οὐ μέγιστα τῶν καλῶν τιμητέα.
Tunc enim maxima crimina veniâ digna erant:
Virtutes autem non maximæ præmio donandæ. [in veteri lege]

Imbellis. Ignauus. Inaudax. Imbecillis.

Κακός. ἄναλκις. οὐτιδανός. ἄκικυς. ἀνήνωρ. φυγοπτόλεμος. ἀλαπαδνός. ἀφαυρός. ἠπεδανός. μαλθακός. ἀπτόλεμος. σιφλός. ἀβληχρός. λευγαλέος. ἄνανδρος. μόθων ἄτλητος. 4. epigr. Impatiens belli. δειλός.

Hom. od. Γ Ω φίλος, οὔ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι.
O care, haud te arbitror imbellē & ignauū fore.

Q. Cal. l. 6. Αἶψα δ' ἄναλκις ἀπὸ μελέων φύγε θυμὸς
ἀνέρος οὐτιδανοῖο. — *Mox autem imbellis à membris fugit animus viri ignaui.*

Hom. od. K Μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείη.
Ne te denudatum ignauum atque imbellem reddat.

Od. Π. Ω πάτερ, ἤτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ' ὀίω
Γνώσεαι· Οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύναι γέ μ' ἔχουσιν.
O pater, certè meum animum deinceps puto

Cognosces.

Cognosces. Nequaquam enim ignauus sum.

,, — οὐδέ οἱ ἦν ἴς, Od. Σ.

,, οὐδὲ βίη. εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁράασθαι.

,, Neque illi erat vis, neque robur: Specie autem valde magnus erat adspectu.

,, — μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις, Q. Cal. l. 6.

,, Ὡς παῖς ἠὲ γυνή, τῶν περ σθένος ἐς' ἀλαπαδνόν.

,, Argiuos differis inter,

Vt puer aut mulier, quorum imbecillima vis est.

Τοὔνεκ' ἔην πόδα σιφλός· ἀτὰρ δέμας οὔ κέ τις ἔτλη Apollon. Argon. A.

ἠνορέην τ' ὀνόσασθαι. — Quia pede erat imbecillus. Caterum corpore nemo ausus fuisset eius robur culpare.

— ἀμενηνὸς ἀπείρονι κάππεσε δούπῳ. Id. Arg. A.

Debilis ingenti cum sonitu cecidit.

Ἀβληχρὴ κραδίη καὶ θυμὸς ἔσωθεν ἄναλκις. Oppian. 2. de venat.

Imbecillum cor & animus intus imbellis.

— βαιοί τε καὶ οὐτιδανοὶ πελέθουσι. Parui & imbelles sunt. Ibid.

Ἀδυναλέοι ἐσόμεσθα καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν. Od. B.

Imbecilles essemus, & ignari fortitudinis, (dolus.

,, — ἀναλκείης δόλος ἀλκή. Imbecillitatis subsidiũ est Oppian. 2. de piscat.

Οὐτιδανός τε βίῃ, καί οἱ δέμας ἄμμορον ἀλκῆς. Ibid.

Imbellis robore, & ei corpus est expers virium.

Οἴμοι ἀναλκίης. — Heu ignauiam. Theognis.

Εἰ δέ σέ τις ὡς δειλὸν ἐπέσκωπτεν καὶ ἄνανδρον. Nazianz. car. 52.

Si te aliquis tanquam ignauũ cauillaretur & imbellẽ.

Οἰνοβαρὲς κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, Hom. Il. A.

οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι,

οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν

τέτληκας θυμῷ. τὸ δέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι.

Vinolente, canis oculos habens, cor autem cerui.

[.i. impudens & timide]

Nec vnquam ad bellum, simul cum exercitu armari,

Neque ad insidias ire cum primoribus Achiuorum

Sustinuisti animo: sed hoc tibi mors videtur esse.

— ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσίν, οὐδέ τις ἀλκή. Iliad. P.

Sed nulla est animo virtus, nullum quoque robur.

Iliad. Δ. — ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.
Imbecilliores enim eritis.

Iliad. Η. Ὅς σέο πολλὸν ἀφαυρότερος χεῖρας τε, μένος τε.
Qui te multo imbecillior manibus & robore.

Iliad. Θ. Σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει.
Ἠπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
Tua virtus soluta est, grauisq; senectus te tenet.
Imbecillis autem tibi famulus, & tardi equi.

Ibid. — κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει.
Ignauum & imbellem dicet.

Ibid. Σφῶϊν δὲ πρίν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
Πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
Vobis autem tremor occupauit splendida membra,
Prius quàm bellum videritis, belliq; strenuua opera.

Iliad. Λ. Οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι, ἢ πάϊς ἄφρων.
„Κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος, οὐτιδανοῖο.
„ *Non magis curo [à te inflictum vulnus] quàm si me mulier percusserit, aut puer insipiens.*
„ *Obtusum enim est telum viri imbellis & nihili.*

Iliad. Ξ. — οὐ μέν μοι κακὸς εἴδεται, οὐδὲ κακῶν ἐξ;
Non quidem mihi ignauus videtur, neque ex ignauis.

Iliad. Ρ. Μαλθακὸς αἰχμητής. — *Mollis bellator.* [*ignauus miles*]

Oppian. 1. de piscat. — ἠπεδανῆς ἀφύης ὀλιγηπελὲς ἔθνος.
Imbellis apua vile genus. Apua est pisciculus.

Iliad. Ρ. Ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον·
ἠὲ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις.
Sed age, huc ades amice, apud me sta, & vide opus: [strennuitatem]
An tota die ignauus, vt dicis, futurus sim.

Iliad. Σ. Ἀλλ' ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης.
At sedeo ad naues ego pondus inutile terræ.

Q. Calab. l. 3. Ἦ ἄλλοισι πέποιθας ἀνὰ κλόνον, οἳ μετὰ σεῖο
μυίαις οὐτιδανοῖσιν ἐοικότες ἀΐσσουσιν,
ἀμφὶ νέκυν Ἀχιλῆος ἀμύμονος; — *An alijs in acie confidis qui tecum*
Muscis imbellibus similes irruunt

Circa

Circa cadauer Achillis praclari?

— σὲ γείνατο μητὴρ *Id, l. 5.*

Δειλαῖόν τε καὶ ἄναλκιν, ἀφαυρότερόν περ ἐμεῖο,

ὅσσον τίς τε κύων μεγαλοβρύχοιο λέοντος.

οὐ γάρ τοι στέρνοισι πέλει μεμεδήϊον ἦτορ.

Te genuit mater timidum & imbellem, meq; tanto imbecilliorem,

Quanto canis aliquis graue-rugienti leone.

Non enim tibi est in pectore cor bellicosum.

,, Αἰδὼς γὰρ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔνθα μένοντας *Id. l. 9.*

,, Ἔμμεναι ἀπρήκτους καὶ ἀναλκίδας, οἷα γυναῖκας.

,, Τεθναίην γὰρ μᾶλλον, ἢ ἀπτόλεμος καλεοίμην.

,, *Pudor est enim multo admodũ hic tẽpore manẽtes*

,, *Nihil efficere, & ignauos esse, tanquam mulieres.*

,, *Mori enim malim potius, quàm imbellis vocari.*

Ἠγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων, *Hom. od. Ξ*

εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα,

οὐδὲ φυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν.

,, Ἀλλ' ἔμπης καλάμην γέ σ' ὀΐομαι εἰσορόωντα

,, Γινώσκειν· ἦ γάρ με δύη ἔχει ἤλιθα πολλή.

Duxi autem vxorem è locupletibus hominibus,

Propter meam virtutem. Quoniam non iners eram,

Neque imbellis: iam nunc autem omnia me defecerũt.

,, *Sed tamen arbitror te intuentem stipulam.*

,, *Cognoscere. [qualis fuerim aliquando] Nam certè ærumna me tenet valde multa.*

Nota ibi senile corpus metaphoricè vocari stipulam, & prouerbialem esse formulam: Cognoscere aliquem ex stipula. id est è corpore senili, qualis fuerit quispiam in iuuentute. ὡς γὰρ ἀπὸ τῆς καλάμης ἔνεστιν νοῆσαι τὸ κάλλος τῶν τεθερισμένων καρπῶν, οὕτως καὶ ἐκ πρεσβυτικοῦ σώματος τὴν ἀρχαίαν ἕξιν κατανοῆσαι. Ista Homeri Scholiastes. Similia quoq; in eundem locũm habet Eustathius.

Imberbis, vide Barba, & Puer imberbis.

Imitor. Imitabilis. Imitatio.

Μιμέομαι. μίμημα ἔχω. τύπον μίμηλον τελέω. μίμηλός εἰμι. ἔρχομαι μετὰ ἴχνια, Metaphor. ἐκμιμέομαι. ζηλόω.

Nazianz. in monost. „ Εὐεργετῶν νόμιζε μιμεῖσθαι θεόν.
„ *Benefaciendo fac imiteris vt Deum.*

Notanda hîc significatio νόμιζε .i. assuesce, tibi præscribe, in more habe.

Id. 1. iamb. Σωτῆρα τὸν ἀκρόγωνον ἐκμιμούμενος.
Saluatorem summangularem imitans. [*Christum*]

Nonn. 23. Dion. Καὶ πολὺς ἐν ῥοθίοισι πόδας καὶ χεῖρας ἑλίσσων,
Νηχομένους μιμεῖτο, καὶ ἤθελε πότμον ἀλύξαι,
χερσὶν ἀπειρήτοις ποταμήια χεύματα τέμνων.
Et multum in fluctibus pedes & manus agitans,
Natantes imitabatur, volebátque mortem effugere,
Manibus inexpertis fluuiales fluctus secans.

— οὐ μὲν ἀείσω
Idem 25. Dion. Πρώτους ἓξ λυκάβαντας ὅτε στρατὸς ἔνδοθι πύργων
Ἰνδὸς ἔην· τελέσας δὲ τύπον μίμηλον Ὁμήρου,
Ὕστατον ὑμνήσω πολέμων ἔτος. — *Non cantabo*
Primos sex annos, quibus exercitus Indicus erat in turribus: (*celebrabo.*
Sed Homerum imitatus, vltimum bellorum annum

Theocr. idyll. 15. Μοῦνος ὅδε προτέρων τοκέων ἔπι θερμὰ κονίῃ
στειβόμενος καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη.
Solus hic priorum parentum adhuc calida in puluere,
Incedens desuper, pedum exprimit vestigia. .i. imitatur solus maiores.

Nonn. 36. Dion. Καὶ γεράνων μίμηλος ἔην τύπος ἠεροφοίτης.
Et gruum imitatrix erat imago aërinaga.
.i. tela emissa imaginem gruum volantiũ referebãt.

Id. 37. Dion. — Δύω δ' ἐκέλευσε μαχηταῖς,
ὄφρα μόθῳ παίζοντι, καὶ οὐ κτείνοντι σιδήρῳ,
Μιμηλὴν τελέσωσιν ἀναίμονα εἰκόνα χάρμης.
Duobus autem imperauit militibus,

Ut pugna ludente, & non occidente ferro,
Æmulam ederent incruentæ imaginem pugnæ.

Ναυτιλίης τύπον ἶσον ἐμιμήσαντο θαλάσσης. Id. 40. Dion.
Nauigationis marinæ similem imitati sunt imaginem.

Ὁππόσα Νηρείδεσσιν ἀμιμήτῳ κάμε τέχνῃ. Id. 43.
Quæcunque Nereïdibus inimitabili fecit arte.

Κείνων ἔρχεο, φησι, μετ' ἴχνια. — *Horum, inquit, ini vestigia. .i. hos imitare.* Callimac. 3. epigr.

Πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα. *Paternam ad regulam maximè graditur.. i. maximè patris mores imitatur.* Pindar. 6. Pythior.

Τούτου φύλαττε τοῦ βίου τὴν εἰκόνα· Nazianz. 3. iambic.
μορφῶν σεαυτὸν τῷ τρόπῳ τοῦ Μώσεως.
Huius vitæ imaginẽ custodi; [exemplũ vitæ imitare]
Conformans te ipse Mosis moribus.

Καὶ θυσίην μεγάλοιο πατρὸς ζήλωσε παλαιὴν Id. 47. car.
Ἀβραὰμ, ἁγνίσας ὧν τεκέων δυάδα.
Et vetus sacrificium magni patris Abraham
Imitatus est, liberos binos sanctificans. [Deo offerens]

Ζεὺς δὲ πατὴρ, ἵνα μή τις ἀγηνορέων βροτὸς ἀνὴρ Nonn. 21. Dion.
ἄλλος ἔχων μίμημα δορυθρασέος Λυκόοργου,
μῶμον ἀναστήσειεν ἀμωμήτῳ Διονύσῳ,
αἰνομανῆ Λυκόοργον ἔθηκατο τυφλὸν ὁδίτην.
Iupiter verò pater, (ut ne quis alius mortalis super-
Hasta-audacem Lycurgum imitans, (biens,
Reprehensionem irreprehenso Dionysio suscitaret)
Immane-furentem Lycurgum excæcauit.

Impedio, obsisto. Interpello.

Βλάπτω. διατρίβω. πεδάω. δέω. ἐνικλάω. βλάβω. καταδέω. καταπεδάω.

— Τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου. Hom. od. A
Huius iter impediunt Dij.

— Τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί. Od. B.
Hæc autem omnia impediunt Achiui.

„ Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ· θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν, Od. Δ.
„ Ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου.

„ Sed

„ Sed tu mihi dic. Sciunt enim Dij omnia. (re.
„ Quis me immortaliũ impediat & detineat ab itine-

Od. Λ. — χαλεπὴ ἢ θεοῦ κτ μοῖρα πέδησε.
Durum autem Dei fatum impediuit.

Od. Ξ. — τοῦ γε θεοὶ κτ νόστον ἔδησαν.
Illius reditum Dij impediuerunt.

Nonn. 42. Dion. — καὶ ἤθελε μῦθον ἐνίψαι.
Ἀλλὰ φόβῳ πεπέδητο. —
Et volebat sermonem proferre:
Sed metu prapeditus fuit.

Iliad. Θ. „ Αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾷν, ὅττι νοήσω.
„ Semper solet consilia mea impedire. [infringere]

Iliad. Τ. — βλάβεται ἢ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
Impeditur enim orator, quamuis facundus.

Imperator orbis. Imperium.

Γαίης ὕπατον κράτος. βασιλεὺς. ὄρχαμος γαίης. σκηπτοῦχος. ἀνάκτωρ. βασιλεὺς πανυπέρτατος. πολιοσούχων βασιλήων κάρτιστος. κοίρανος γαίης. παντοκράτωρ. μόναρχος. κρείντωρ. ἄναξ. σημάντωρ παντὸς. βασιλεὺς μονόσκηπτρος.

Oppian. 1. de piscat. — Γαίης ὕπατον κράτος Ἀντωνῖνε.
Terra suprema potestas Antonine.

Ibid. — τάχα δ᾽ ἕλκεται ἐκ βασιλῆος
οὐκ ἀέκων· σὸν δ᾽ ἦτορ ἰαίνεται ὄρχαμε γαίης.
Moxq; trahitur ab Imperatore non inuitus [piscis]
Et cor tuum delectatur ô princeps terra.

Apollinar. Psal. 105. Ἡμέας ὦ βασιλεῦ πανυπέρτατε ῥεῖα σαώσεις.
Nos ô Imperator supreme statim serues.

Oppian. 4. de piscat. Ἀλλὰ σύ μοι κάρτιστε πολιοσούχων βασιλήων,
αὐτός τ᾽ Ἀντωνῖνε, καὶ υἱέος ἠγάθεον κῆρ,
Πρόφρονες εἰσαΐοιτε. — At tu potentissime vrbi-potentũ regum, tu Antonine, & filij diuinum cor, beneuoli attendite. .i. tu Imperator & filius tuus Augustus.

Idem 5. de piscat. Ἔνθεν ἔπειτ᾽ ἀΐων τεκμαίρεο κοίρανε γαίης.
Hinc deinceps audiens considera Imperator terra.

Ibid. — ἀλλ᾽ ἀΐοιτε

Ἀλλ' ἐμψυχέες βασιλῆες ὀλύμπια τείχεα γαίης.

Sed attendite ô beneuoli Imperatores, cælestia terræ munimenta.

Ἐνθεε παντοκράτωρ.— *Diuine Imperator.* Orpheus in hymn.

Μούναρχος ᾖ πόλει μήποτε τῆδε ἅδοι. Theognis.

Imperator urbi huic nunquam placeat.

Θύμβρις, ὃς ἱμερτὴν ἀποτέμνεται ἄνδιχα Ῥώμην, Dionys. de situ.

Ῥώμην τιμήεσσαν ἐμῶν μέγαν οἶκον ἀνάκτων,

Μητέρα πασάων πολίων, ἀφνειὸν ἔδεθλον.

Tybris, qui amabilem in duo dissecat Romam,

Romam honorabilem, meorum magnam domum Imperatorum,

Matrem omnium urbium, opulentam sedem.

— ἀμαιμακέτους περ ἐόντας Ibid.

Αὐσονίου βασιλῆος ἐπεπρήϋνεν ἀκωκή.

Indomitos licet [Parthos] Romani Imperatoris [Augusti] mansuefecit cuspis. .i. Augustus Parthos indomitos domuit.

Κυδαίνων βασίλειαν ὅλης χθονός.— *Glorificans imperium totius terræ.* L.4. epigr.

Αὐτὸς πόντον ἔτευξεν, ἀνακτορίη δέ μιν ἴσχει. Apollin. Psal. 94.

Ipse fecit mare, & imperio illud continet.

Σοὶ μόνα πρεσβίστα δέδωκε μοῖρα, *Doric.* Erinna Lesbia.

Κῦδος ἀῤῥήκτω βασιλήϊον ἀρχᾶς·

ὄφρα κοιρανήϊον ἔχοισα κάρτος

Ἁγεμονεύῃς.

Tibi soli inuictæ dedit sors antiquissima,

Decus regium imperij,

Vt robur habens imperiale gubernes. [omnia]

Σᾷ δ' ὑπὸ ζεύγλα κρατερῶν λεπάδνων Ead.

στέρνα γαίας καὶ πολιᾶς θαλάσσας

σφίγγεται. σὺ δ' ἀσφαλέως κυβερνᾷς

Ἄστεα λαῶν.

Tuo sub iugo fortibus habenis,

Terga terræ & cani maris

Stringuntur, tuq; firmiter gubernas urbes populorum.

Οὔτ' ἄλλον τιν' ἔοικεν ἔχειν σημάντορα παντὸς, Nazian. 5. arc.

ἠὲ τὸν

ἡγεμόνα ἄλλον ἔχειν ἢ τὸν ὅς μιν ἔτυξεν. — *Neque conuenit alium quempiam habere imperatorem vniuersi, quàm eum qui condidit.*

Id. 6. car. Οὗτος δ' αἱματόεντι ῥάκει, δεσμῷ τε καρήνου,
γαίης κάρτος ἔχων, καὶ οὐρανὸν αὐτὸν ἀτίζει,
θνητὸς ἐὼν οὐ θνητοῖσι μετήορος ἐλπωρῇσι.
Hic autem sanguineo panno, & capitis vinculo
Terra imperium tenens, etiam cælum ipsum contẽnit,
Mortalis ad spes immortales eleuatus.

Nota purpuram vocari contemptim pannũ sanguineum; & diadema, vinculum capitis.

Nonn. 41. Dion. Σκῆπτρον ὅλης Αὔγουστος ὅτε χθονὸς ἡνιοχεύσει,
Ῥώμῃ μὲν ζαθέῃ δωρήσεται Αὐσόνιος Ζεὺς
κοιρανίην, Βερόῃ δὲ χαρίζεται ἡνία θεσμῶν.
Cùm Augustus totum orbem gubernabit,
Romæ sacræ dabit Iuppiter Ausonius
Imperium, Beroë autem [Beryto] tradet legum habenas [statuet in ea vrbe Iuris ciuilis Academiam]

Nazian. 14. car. Κωνσταντῖνος ἄναξ. — *Constantinus Imperator.*

Nonn. in Ioann. Καίσαρος οὐ φίλος ἐσσὶ μονοσκήπτρου βασιλῆος.
Non es amicus Cæsaris monarchæ Imperatoris.

Ibid. Ἄλλον ἔχειν οὐκ ἴδμεν ἀήθεα κοίρανον ἡμεῖς,
Κοίρανον αὐτοκέλευστον, ὃν οὐκ ἐστέψατο Ῥώμη,
Εἰ μὴ Καίσαρα μοῦνον ἀτέρμονα ποιμένα κόσμου.
Nos non agnoscimus alium insolentem imperatorem,
Imperatorem à se factum, quem non coronauit Roma,
Nisi solum Cæsarem, maximum pastorem mundi.

Impero, vide Regno. *Impero* .i. *mando*, vide Iubeo.

Impius.

Ἀτάσθαλος. δυσσεβής. θεοῦ ὅπιν οὐκ εἰδώς. θεοῦ οὐκ ἀλέγων. ἀτασθαλίης θεράπων. δυσσεβίης ἀδίδακτος. ἀσεβῶν. θεοῦ οὐκ ἀλεγίζων. θεὸν μηδὲν ὀπιζόμενος. θεοσυγής.

Nazianz. 50. car. Ταῦτα θεοσυγέεσσι καὶ ἀφραδέεσσι δεδόσθω,
οἷς πλοῦτος θεός ἐστι. — *Hæc impijs & insipientibus dentur, quibus opes sunt Dei loco.*

Νήπιος

Νήπιος εἰς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας, — *Od. I.*
ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδίμεν, ἢ ἀλέασθαι.
οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν,
οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροι εἰμέν.
οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην,
οὔτε σευ, οὔθ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύει.
Stultus es, ô hospes, vel de procul aduenisti,
Qui me Deos hortaris aut timere, aut cauere,
Non enim Cyclopes Iouem Ægiochum curant,
Neq; Deos beatos. Quoniã multo præstãtiores sumus.
Neque ego Iouis odium declinans pepercero,
Neque tibi neque socijs, nisi animus mihi imperet.
—οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες, οὐδὲ μὲν οἵγε — *Hesiod. 1. oper.*
Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν χειροδίκαι.—
Neque deos reueriti, neque
Senibus parentibus nutritia rependent violenti.
Οὐ τοῖοι γεγάασιν ἀτάσθαλοι, οὔποτε τοῖοι. — *Apollin. Psal. 1.*
Non tales sunt impij, non tales.
—Δυσσεβέων ἐνὶ βουλῇ. *Impiorum in consilio.* — *Ibid.*
Πινόντων ἅμα πάντες ἀτασθαλίης θεράποντες. — *Id. Ps. 74.*
Bibent simul omnes impij.
Εὐσεβίης ἀδίδακτον ἀΐστώσαι γένος Ἰνδῶν. — *Nonn. 13. Dion.*
Pietatis indocile genus Indorum euertere.
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἅζετο.— — *Iliad. E.*
Sed hic neque Deum magnum venerebatur.
Ἣ πάντων καθορᾷ βίοτον θνητῶν ἀσεβούντων. — *Orpheus in hymn.*
Quæ omnium despicit vitam hominum impiorum.
Οὐδέ τις οἶδε θεοῖς ὀπιζέμεν ἀθανάτοισι. — *Id. de lapidib.*
ἐκ δ' οἵγε πολίων τε καὶ ἀνδρῶν ἤλασαν ἐσθλήν,
αἲ δειλοὶ, σοφίην, ἐριούνιον ὑβρίζοντες.
Neque quisquam nouit Deos curare immortales,
Atque ab vrbibus & viris expulerunt bonam,
Heu miseri, sapientiam, perutilem cõtumelia afficiẽtes.
—οὐκ ἀλέγιζε θεοῦ.—*Deum non curabat.* — *Q. Cal. l. 2.*
—οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
Ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς. — *Hesiod.*

Neque

Neque immortales colere volebant, neque facere in beatorum sacris altaribus.

Idem. —ὕνεκα τιμὰς,

Οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.

Quia honores non dabant beatis Dijs, qui olympum habitant.

Hom. od. X. Οὔτε θεοὺς δείσαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι.

Neque Deos timentes, qui cælum magnum habitant,

Nec vllam hominum punitionem in posterum futurã.

Apollon. Agon. B. — οὐδ' ὅσσον ὀπίζετο καὶ Διὸς αὐτοῦ.

Neque tantillum reuerebatur vel Iouem ipsum.

Theogn. — θεὸν μηδὲν ὀπιζόμενος. *Deum nihil reuerens.*

Idem. —— οὔτε τι ἀνδρὸς

οὔτε τι ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενος.

Nec hominis, nec Deûm iram timens.

Theodor. Prodromi. — σοφὸς μὲν ἄρ' ἔπλεο εἰπεῖν,

Καὶ πιθανὸς πραπίδεσσιν, ἀτὰρ ἀθεώτατος ἄλλων.

Peritus quidem eras dicendi, & animo ad persuadendum idoneus, sed impijssimus omnium.

Apollin. Psal. 92. Οὐδ' ὄπιν οὐρανίην βασιλήϊον ἐμπάζοντο.

Nec respectum cælestem & regium curabant.

Iliad. E. „ Νήπιος οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱὸς,

„ ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸς, ὃς ἀθανάτοισι μάχοιτο,

„ οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν,

„ ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.

„ *Nec hoc stultus nouit in animo Tydei filius,*

„ *Quod non valde longæuus sit, qui cum immortalibus pugnet,*

„ *Neque illum liberi ad genua patrem appellent,*

„ *Venientem è bello & graui pugna.*

Improbandi, reyciendi, refutandi formula.

Nazianz. 5. arc. Μὴ τόσον αὐτομάτοισιν ἐπιστρέψητε λόγοισι.

Ne ad tam temerarios sermones vos conuertatis. [*ne tam vana proferatis*]

Ibid. Μῦθος ὅδε. — *Figmentum est istud.*

Εἰ δ'

Εἰ δ' ἐκ ἦς κρατέων, πῶς σύστεται; ἐ γὰρ ὅπωπα. Ibid.

Sin nullus rector [mundi] quomodo stabit? Non enim video.

Εἴ τε τις ἄτροφός ἐστι πυρὸς φύσις, εἴτε τι σῶμα Ibid.
πέμπτον, ὃ δὴ καλέουσι περίδρομον οἶμον ἔχοντες,
ἡμεῖς δ' ἡμετέρην ὁδὸν ἀνύμεν· εἰς λογικὴν γὰρ
σπεύδομεν ἐρανίην τε φύσιν, καὶ δέσμιον αἴης.

Siue aliqua est ignis natura, alimenti non indiga, siue aliquod corpus
Quintum, vt ij vocant, qui in circuitu ambulant [philosophi Ethnici]
At nos viam nostrã obeamus. Quippe qui ad rationalẽ
Et cælestem naturam properamus, tametsi terra adstrictam.

Ἀλκίνο' ἐ μέν τοι τόδε κάλλιον, ἐδὲ ἔοικε Hom. od. H
ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίησιν.

Alcinoe, non hoc sane pulcrum, neque decet;
Hospitem humi sedere ad focum in cineribus.

Οὐ πινυτῶν ὅδε μῦθος, ἐτώσια παίγνια βίβλων, Nazianz. arc. 7.
οἳ ψε σώματα πολλὰ βίοις προτέροισιν ὅμοια,
ἐσθλοῖς, ἠδὲ κακοῖς, ψυχῇ δόσαν αἰὲν ἀμείβειν
ἢ τιμὴν ἀρετῆς, ἢ ἀμπλακίης τινὰ ποινὴν,
εἵμασιν ὥς τινα φῶτα κατενδύοντες ἀκόσμως,
ἠὲ μετεκδύοντες, ἐτώσια μοχθίζοντες.

Non est prudentum hic sermo, sed vana ludicra librorum, [Pythagoraorum]
Qui fingunt animam continuo mutare
Multa corpora vitis prioribus similia,
Tam bonis quàm malis:
Quasi hominem aliquem vestibus indecenter induẽtes,
Aut exuentes, & incassum laborantes.

Refutat μετεμψύχωσιν Pythagoricam.

„— ἦ ἄρα μακρῆς Ibid.
„ Καὶ τόδ' ἄλης λήθην με παθεῖν προτέρης βιότητος.
„*Sane magni & hoc erroris, me oblinionem pati prioris vita.*
„ Μῦθος ἅπαντα κακοῖσι· τὸ δ' ἐν ποσὶ μοῦνον ἄριστον.

„ *Improbis omnia sunt fabulæ (quæ de pœnis inferni dicuntur)*

„ *Quod autem est ante pedes, solum hoc optimum. [sola præsentia magni æstimant]*

Nonn. 1. Dion. Δείδια μυθοτόκον πλέον Ἑλλάδα. — *Magis vereor fabuliparam Græciam.*

Nonn. 20. Dion. Θνητὸς ἀνὴρ πέλεν οὗτος ἀώριος· οὐκ ἀπὸ φύτλης
οὐρανίης βλάστησε· Διὸς δέ μιν Ἑλλάδι φήμη
ἔμμεναι ἔπλασε μῦθος· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα πιθέσθαι
ἀμφὶ τόκου Κρονίωνος. —

Mortalis homo fuit iste intempestiuus: [Bacchus intempestiuè natus] non è progenie
Cælesti natus est: sed eum esse Iouis [filium] rumore græcanico
Finxit fabula. Ego sanè non possum credere
De partu Iouis. [quod Iuppiter pepererit Bacchum]

Ibid. Μύθοις ψευδαλέοις οὐ πείθομαι· οὐ βροτὸς ἀνὴρ
Ζηνὸς ἐμοῦ τόκον ἔσχεν, ἅτε βλάστησεν Ἀθήνη.

Fabulis mendacibus non credo. Haudquaquam homo mortalis
Iouis mei partum obtinuit [ex Ioue pariente natus est] sicut nata est Minerua [è cerebro Iouis]

Pisidas in opificio. Ὦ συλλογισμῶν εὐόλισθα κύματα,
καὶ κτίσμα χαῦνον παιδικῶν ἀθυρμάτων,
τὰ λεπτὰ κάρφη συλλεγόντων εἰς στέγην.

O discursuum labiles fluctus,
Et inanis structura ludorum puerilium,
Tenuia stramina, vt tectum struant, colligentium.

Epicharmus apud Athen. 2. Τούτων ἁπάντων ἀκρίδας ἀνταλλάσσονται.
Κόγχον δὲ τὸν σέσιλον ἄπαγ' ἐς τὸν φθόρον.

Hæc omnia cum locustis commutant:
Sed facessat in malã rem cõchus sesilus. .i. nihil valet.

Archestratus ibid. l. 3. Ἀλλὰ παρεὶς λῆρον πολὺν, ἀστακὸν ὠνοῦ.

Sed multis nugis omissis, eme Astacum. [piscem]

Idem l. 4. —— ὁπόσοι τάδε μωρολογοῦσι,
τοῖς λαχάνοις προσάγειν, καὶ πρὸς Διόδωρον ἰόντας
τὸν σοφὸν, ἐγκρατέως μετ' ἐκείνου πυθαγορίζειν.

Quotquot

Quotquot hæc stolidè nugantur [non vescendum cane marino]
Ad olera relegare, [conuenit] & ad Diodorum euntes
Philosophum, temperanter cum illo pythagorizare.

Φεύγετ' Ἀρισάρχειοι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης — Herodicus Babylon. apud Athen. l. 5.
Ἑλλάδα, τῆς ξουθῆς δειλότεροι κεμάδος,
Γωνιοβόμβυκες, μονοσύλλαβοι, οἷσι μέμηλε
Τὸ σφὶν καὶ σφῶϊν, καὶ τὸ μὶν, ἠδὲ τὸ νίν.
Τοῦθ' ὑμῖν εἴη δυσπέμφελοι· Ἡροδίκῳ δὲ
Ἑλλὰς ἀεὶ μίμνοι καὶ θεόπαις Βαβυλών.

Fugite Aristarchei in maris spaciosa terga
E Græcia, flauis hinnulis pauidiores, (cura est
Bombyces in angulis murmurãtes, monosyllabi, quibus
Σφὶν *&* σφωῒν, *itẽq;* μὶν *&* νίν. *[vtra dicẽda sũt, altercari] Hoc vobis sit negotij, ô morosi. Nã Herodico*
Semper manebit Græcia, & Deûm filia Babylon.

Ὡς ἀνέπλαττε Πλάτων πεπλασμένα θαύματα εἰδώς. — Timon.
Vt Plato fingebat, fingere mira sciens.
—μῦθος ἅπαντα τάδε. *Fabula sunt hæc omnia.* — Nazianz.
Ταῦτα μέν ἐστιν ἄεισμα κενὸν, καὶ θεσμὸς ἀοιδῆς — 59 car.
τερπνῆς, μιγνυμένου μέτρου σὺν παίγνιον μύθῳ. — Id. 71.
Ista quidem nil sunt aliud, quàm cantus inanis, — Billius.
Lexq; modi dulcis, fabella carmine mixto.

Impleo. Plenus sum.

Πλῆμι. πίμπλημι. ἐμπίπλημι. πίμπλαμαι. πιμπλάνομαι. πλήθω. ἐμπλήθω. περιπλήθω. πλημμυρῶ. πληρόω.

—Πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων. — Hom. od. Ξ
Totus cãpus peditibus & equitibus implebatur.
Πιμπλᾶσαι κόνιος.—*Opplentes puluere.* — Hesiod.
—καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα Ὕδατος ἐκ πηγέων.— — Iliad. Φ.
Et aquâ de fontibus imple fluenta.
—ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω Αἵματος ὀφθαλμοί.— — Iliad. Π.
Amboq; completi sanguine sunt oculi.
—νόον δ' ἔπλησεν ἔρωτος — Nazianz.
θειοτέρου, καὶ ἔνθεν ἀπήγαγεν ἐς βίον ἄλλον. — car. 2.
Animumq; impleuit amore

Diuino magis, hincque aliud deduxit in auum.

Nonn. in Ioann. — ἔπλησε δυώδεκα κύκλα κοφίνων.

Impleuit duodecim cophinos.

Ibid. Πλήσας δριμυτάτοιο ποτοῦ καὶ διψάδος ἅλμης.

Implens amarissima potione & siticulosa muria.

Ibid. Ἡσαΐας τόπερ εἶπεν ὅπως πληρούμενος εἴη.

Vt adimpleretur quod dixit Isaïas.

Od. Θ. Ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἳ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.

Viris implens, qui Ilium euerterunt,

Od. I. — παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι

σίτου καὶ κρειῶν. — Mensæ pane & carnibus abundet.

Ibid. Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, στείνοντο δὲ σηκοὶ

ἀρνῶν, ἠδ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δὲ ἕκασται

ἔρχατο· χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,

χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι· ναῖον δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα.

Calathisci caseis grauabantur: arctabanturq; stabula

Agnis & hœdis: diuisim autem singuli

Concludebantur: seorsum maiores, seorsum medij,

Seorsum item iam nati. Vasaq; omnia sero lactis plena erant. .i. Pleni erant calathi caseis, stabula pecoribus, vasa lacte.

Nonn. in Ioann. — καὶ οὐ λίνον ἔνδοθι πόντου

σχίζετο τοσσατίων νεπόδων βεβαρημένον ὁλκῷ.

Neque rete in mari scindebatur plenũ tantis piscibus.

Iliad. I. Πιμπλάνεται μένεος. — Impletur irâ.

Plenus: Πλεῖος. ἔυπλειος. ἔνίπλειος. περίπλεος. περιπληθής. μεστὸς. ἀνάμεστος. ἐγκύμων. πλήθων. πλημμύρων. πλήρης. ἔμπλεος. ἔμπλειος. γέμων.

Od. Δ. — Ἀνδρῶν πλεῖος δόμος. — Domus plenâ viris.

Od. P. — κάδδ' ἄρα πήρην Θῆκεν ἐϋπλείην. —

Peram deposuit bene plenam.

Ibid. Ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος ἐνίπλειος κυνοραιστέων.

Ibi argus canis iacebat plenus muscis caninis.

Oppian. 2. de piscat. — ὀλοῇσι περίπλεος ὠτειλῇσι. Exitialibus plenus vulneribus.

Incert. l. 5 epigr. Πλημμύρων νοερῇσι μελῃδόσιν· ὡς γὰρ ὀΐω

νοερὸν ἀχράντοισιν ἐμέτρεε μοῦνον ὀπωπαῖς.
Mentis meditationibus plenus. [*inundans*] *Nam, vt arbitror,*
Cælū duntaxat puris oculis penetrabat. [*metiebatur*]
Θεσπεσίου φορέει κραδίην ἐγκύμονα θεσμοῦ — *Apollin.*
Cor habet diuina lege plenum. [*grauidum*] — *Psal. 36.*
„ Lex Dei eius in corde ipsius.
— παντοίῃσι περιπληθὴς ὀδύνῃσι. *Plenissimus omnigenis doloribus.* — *Oppian. 2. de venat.*
Καὶ σοφίης πλήθοντι Θεὸς πάλιν ἔννεπε Πέτρῳ. — *Nonn. in Ioann.*
Et Deus rursum dixit Petro sapientiæ pleno.
Πλήρης μὲν λαχάνων ἀγορή, πλήρης δὲ καὶ ἄρτων. — *Vlpianus.*
Plenum oleribus forum, plenum & panibus.

Μεστὸς, vide Incipio : alia ex indice.

—Τεττίγων ἀνάμεστα. *Plena cicadis.* Vide hîc Græcum Scholiasten, de Atheniensium more cicadas aureas comis implicantium. — *Aristoph. in nubib.*

Improbus. vide Malus.

Imprudens. Insipiens, Stultus.

Ἀνοήμων. κενεόφρων. ἀφραδέων. φρενὰς ἠλεός. ἄϊδρις. νήπιος. ἀγροιώτης. ἐφημέρια φρονέων. μάργος. ἄφρων. χαλιφρονέων. ἀεσίφρων.

Ῥεῖ' ἔγνως· ἐπεὶ οὐδὲ τἄλλα περ ἐσσ' ἀνοήμων. — *Hom. od. Γ.*
Facilè nosti. Nam & cætera haud es imprudens.
Νήπιοι, ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες. — *Od. Φ.*
Stulti, agrestes, præsentia tantùm cogitantes.
Ἆ δειλὲ ξείνων, ἔνι τοι φρένες οὐδ' ἠβαιαί. — *Ibid.*
Ah miser ô hospes nil tibi mentis inest.
„ — Ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω — *Iliad. Υ.*
„ Ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἄντιος ἵστασ' ἐμεῖο,
„ Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
„ *Sed ego te moneo, vt à me recedens in turbam eas,*
„ *Neque stes contra me, antequam aliquod malum patiaris.*

Rem enim iam per actam stultus nouit. .i. Imprudens post ictus sapit.

Od. Π. Μάργε, τίη ἦ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε, μόρον τε ῥάπτεις; — *Telemacho quid stulte struis lethũq; necẽq;?*

Vide plura, in Amens.

Imprudentia. Insipientia. Stultitia.

Ἀϊδρείη. ἀφροσύνη. ἀεσιφροσύνη. νηπιέη. δυσφροσύνη.

Hom. od. Κ — Οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο.
Hi autẽ simul õnes ex imprudẽtia sequebãtur.

— Αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀεσιφροσύνῃσι.
Ceterum ego sequebar imprudenter.

Od. Π. Ἀλλ' ἤτοι παύεσθαι ἀνώγεμεν ἀφροσυνάων.
At cessare iube ab insipientia.

Od. Φ. — ἡγήσατο νηπιέῃσιν. *Duxerat per imprudentiam.*

Apollin. — προτέρων ἐπιλήθεο δυσφροσυνάων.

Psal. 77. *Prioris obliuiscere stultitia [nostra] .i. nobis parce.*

Impudens. Inuerecundus. Impudentia.

Ἀναιδής. κυνώπης. κύων. κύνεος. κυνόμυια. κυνὸς ὄμματα ἔχων· τέκνον ἀναιδείης, vide Amens. ἀναιδείην ἐπιειμένος. ἀναίδητος.

Iliad. Α. Ἀλλά σοι ὦ μέγ' ἀναιδὲς ἅμ' ἑσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρῃς.
Sed te ô admodũ impudẽs unà sequimur, vt tu gaudeas.

Ibid. — σοί τε κυνῶπα. *Et tibi ô impudens.*

Apollon. Argon. Γ. — καὶ ὅ τις μάλα κύντατος ἀνδρῶν. *Et qui longè impudentissimus est hominum.*

Oppian. 2. de venat. Ἄτρομον ἦτορ ἔχοντες ἀναιδείῃσι νόοιο. *Intrepidum cor habentes ex impudentia animi.*

Od. Ρ. Ὢ πόποι, οἷον ἔειπε κύων ὀλοφώϊα εἰδώς. —
O Dij, quid dixit canis astutus!

Iliad. Θ. — οὔ σευ ἔγωγε
Σκυζομένης ἀλέγω. ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.
Irascentem te non curo. Siquidem nihil te impudentius.

Iliad. Ι. Αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος, οὐδ' ἂν ἔμοιγε
Τετλαίη, κύνεός περ ἐών, εἰς ὦπα ἰδέσθαι.

Semper

Semper impudentia instructus, neque me
Auderet, impudens licet vt canis, in faciem tueri.

Τίπτ' αὖ ὦ κυνόμυια θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις, Iliad. Φ.
θάρσος ἄητον ἔχουσα;
Quid rursus ô canimusca [impudens , importuna] Deos pugna committis,
Audacia insatiabili prædita?

Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας κύον ἀδδεὲς ἀντί' ἐμεῖο Ibid.
Στήσεσθαι; *Quomodo tu nunc audes canis impudens contra me stare?*

—οὐδὲν ἀναιδείης χαλόωσι. *Nihil de impudẽtia remittunt.* Oppian. 2. de piscat.

Θαρσαλέη κυνόμυια.— *Audax cani-musca .i. impudẽtissima.* Tryphiod.

Κυνὸς ὄμματ' ἔχων, vide Imbellis.

—ἀεικέα μηχανόωνται Od. Υ.
οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.
Indecentia machinantur aliena in domo, neq; pudoris partem vllam habent.

—πίθοιτό κεν ὔμμι μάλιστα, Apollon. Argon. Γ.
ἢ ἐμοί· ὑμείων γὰρ ἀναιδήτῳ περ ἐόντι,
τυτθή γ' αἰδὼς ἔσσετ' ἐν ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμεῖο
οὐκ ὄθεται. — *Obedinerit vobis potius, quàm mihi.*
Vestri enim, licet impudens sit,
Modica saltẽ reuerẽtia erit in oculis. Sed me non curat.

Πᾶσαν ἀναιδείην ἐπιειμένος, εἵνεκ' ἐδωδῆς. Oppian. 3. de venat.
Omni impudentia indutus, cibi causa.

In. Intus.

Ἐν. εἰν. ἐνὶ. εἰνὶ. μετὰ. κατὰ. περὶ. παρὰ. ἀμφὶ. εἴσω. ἔσω. ἐπὶ. ἔνδοθι. ἔνδοθεν. ἔντοσθε. ἔντοσθεν. ἔνδον. ἀνά. ἄν. παρ.

Νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων Ἧμαι. — Hom. od. Θ
Nunc autem in vestro consessu, reditus carẽs sedeo.

—καὶ ἕτοιμον ἔην παρὰ γείτονι χώρῳ Nonn. in Ioann.
ὄξεος ἔμπλεον ἄγγος. — *Et præsto erat in vicino loco vas aceto plenum.*

—ἀμφὶ δὲ κόλπῳ Πενθαλέον μύρον εἶχεν.— Ibid.
In sinu autem lugubre habebat vnguentum.

Ἦμαρ ἐκεῖνο τέλεσσαν ἔσω Χρίστοιο μελάθρου. Ibid.

Diem illum exegerunt in Christi domo.

— ἔνδοθεν οἴκε, Οἶνον ἔχων. — *Domi vinum habet.*

Ibid. Ἰησοῦς δ' ἱεροῖο διέστιχε ἔνδοθι νηοῦ.

Iesus sacrum iuit in templum.

Ibid. Βηθανίης ἔντοθεν. — *In Bethania.*

Ὄφρα μιν ὅς τις ἴδοιτο κατὰ πόλιν. — *Ut si quis eum videat in urbe.*

Ibid. — ᾧ ἐνὶ μούνῳ, Ἐλπίδες ὑμείων. — *In quo solo spes vestra.*

— κραδίης ἔντοθε φυλάξει. *In corde seruabit.*

Ibid. Ὅττι γυνὴ βαρύφορτος ἄχος περὶ θυμὸν ἑλίσσει.

Quia mulier grauida dolorem in animo voluit.

Ibid. Ἔνδον ἑοῦ μεγάροιο. — *In suis ædibus.*

Theognis. „ Ἀρχῇ ἔπι ψεύδους μικρὴ χάρις. — *In initio, mendacij parua gratia [erat]*

Idem. „ Τούτων δ' ἂν τὸ μέσον στρωφήσομαι. οὐδέ με πείσεις,

„ Οὔτέ τι μὴ πίνειν, οὔτε λίην μεθύειν.

„ *Horum in medio versabor. Nec mihi persuadebis,*

„ *Neque nihil bibere, neque valde inebriari. [tenebo mediocritatem]*

Nazianz. 57 car. „ Λαῷ πὰρ μεγάλῳ κῦδος ἔχησι μέγα.

„ *Populo in magno gloriam habeat magnam.*

Theocr. idyll 2. — ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πήξας. *In terra oculos figens.*

Apollin. Psal. 70. —— κακῷ περὶ γήραος οὐδῷ. *In mala senectute.*

Hom. Il. Δ Ἢ μὲν ἐνὶ πολέμῳ, ἠδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ.

Siue in bello, siue alio in opere.

Iliad. I. Κὰδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἷζον ἰόντες.

In medio autem fossæ & muri sedebant profecti.

Incarnatio Christi Domini.

Nonn. in Ioann. Καὶ Λόγος αὐτοτέλεστος ἐσαρκώθη θεὸς ἀνήρ.

Et Verbum per se perfectum incarnatum est Deus homo.

Nazianz. car. 2. — κενώσας Ὃν κλέος, οὐράνιός τε καὶ ἄπτοτος, οὐρανίοιο

Εἰκὼν ἀνδρομέοις τε καὶ οὐ βροτέοισι νόμοισι,

Σεμνοῖς ἐν σπλάγχνοισι μίγη ἀπειρογάμοιο γυναικὸς

Σαρκωθείς.

Σαρκωθείς. ὢ θαῦμα ἀφαυροτάτοισιν ἄπιστον·
Ἦλθε θεὸς θνητός τε φύσεις δύο εἰς ἓν ἀγείρας.
Exinaniens gloriam suã cælestis ipse, & immutabilis,
Imago patris cælestis, humanisq; & nõ humanis legibus,
Venerandis in visceribus virginis mulieris mistus est
Incarnatus. ô miraculum infirmis animis incredibile!
Venit Deus & homo, naturas duas in vnã congregãs.
Χριστὸς ἐμὴν ψυχήν τε καὶ ἄψεα πάνθ' ὑπέδεκτο. *Ibid.*
Christus animam meam & membra omnia suscepit.
Τὸν μὲν ἀναπλάσσων, βροτέην θεὸς ἐς φύσιν ἦλθεν. *Ibid.*
Hunc Deus reformaturus in humanam naturã venit.
— θεὸς ἦλθεν ἀπ' οὐρανίοιο θοώκου, *Id, car. 11.*
Κῦδος ἑὸν θνητοῖσιν ἐνὶ σπλάγχνοισι κενώσας,
Καὶ μίχθη μερόπεσσι θεὸς βροτὸς εἰς ἓν ἀγερθείς,
Καὶ μέγαν ὦνον ἔδωκε παθών, δέμας, αἷμά τε θεῖον
Ῥύσιον ἡμετέρης κακίης χέεν.—
Deus venit à cælesti throno,
Gloriam suam mortalibus in visceribus euacuans,
Et mistus est hominibus Deus homo in vnum actus,
Et magnum precium dedit patiens, corpus, & sanguinem diuinum
Deletorium nostræ malitiæ profudit.
Αὐτὰρ ἔπειτα νόμος γραπτὸν ἄκος· αὐτὰρ ἔπειτα *Id. 13. car.*
Χριστὸς ἑὴν μορφὴν ἡμετέρῃ κεράσας,
Ὥς κεν ἐμοῖς παθέεσσι παθὼν θεὸς ἄλκαρ ὀπάζοι,
Καί με θεὸν τελέσῃ εἴδεϊ τῷ βροτέῳ.
Deinde lex [successit] scripta medicina: postmodum autem
Christus suam formam nostræ commiscens,
Vt meis malis patiens Deus remedium adferret,
Et me Deum formâ humanâ faceret.
Ὥς κεν ἀναστήσειεν ἑὸν λάχος, οὐκ ἔτι νοῦσον
„ Ἄλλοισιν ἐφέηκεν ἀρηγόσιν. Οὐ γὰρ ἐπαρκὲς *Id. 8. arc.*
„ Τοῖς μεγάλοις παθέεσσι μικρὸν ἄκος. ἀλλὰ κενώσας
Ὃν κλέος ἀθανάτοιο θεοῦ πατρὸς υἱὸς ἀμήτωρ,
Αὐτὸς καὶ δίχα πατρὸς ἐμοὶ ξενὸς υἱὸς ἐφάνθη.
Οὐ ξένος. Ἐξ ἐμέθεν γὰρ ὅδ' ἄμβροτος ἦλθε βροτωθεὶς

Παρθενικῆς διὰ μητρός. ὅλον μ᾽ ὅλος ὄφρα σαώσῃ.
Καὶ γὰρ ὅλος πέπτωκεν Ἀδὰμ διὰ γεῦσιν ἀλιτρήν.
Vt resuscitaret suam sortem, [homines] non iā morbū
„ Alijs commisit adiutoribus. Nec enim sufficiens est
„ Magnis vulneribus parua medicina. Sed exinanita
Sua gloria, immortalis Dei patris filius sine matre,
Idem & sine patre nobis nouus filius apparuit,
Nec nouus. Ex me enim, qui immortalis erat, factus est mortalis
Per virginem matrem, totum vt totus me saluaret.
Etenim totus ceciderat Adā per degustationē iniquā.

Id. car. 54. Ἀνδρομέην μορφὴν οὐρανίῃ κεράσας.
Humanam formam cælesti miscens.

Ibid. Μέλπω μίξιν ἐμήν· Οὐ γὰρ φατὸν ἔργον ἐτύχθη,
Ἔργον, ὅ πως πλέχθην θνητὸς ἐπουρανίοις.
Canto mistionem meā. Ineffabile enim opus factū est,
Opus, quo mortalis iunctus sum cælestibus.

Id. car. 61. Εἴδεος ἀθανάτοιο συνερχομένου μελέεσσιν.
Forma immortali [Deo] humanā naturā suscipiente.

Id. car. 39. Χριστὸς ἄναξ βροτέῳ σώματι κιρνάμενος.
Christus Dom. humano corpori mistus [incarnatus]

Incedo.

Εἶμι. βιβάω. βιβάζω. φοιτάω. οἴχομαι. βαίνω. βαδίζω. βάσκω. Vide plura in Vado.

Nazianz. 1. car. Ἴχνεσιν ἀπλανέεσσιν ἰὼν βασιλήιον οἶμον.
Vestigijs non fallentibus incedens via regia.

Ὣς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
Φοίτα μακρὰ βιβῶσα κατ᾽ ἀσφοδελὸν λειμῶνα.
Sic locutus sum. Anima vero velocis Aiacida
Ibat magnificè incedens per herbosum pratum.

Iliad. Γ. Ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα.
Venientem ante agmen, grandi passu incedentem.

Coluthus. Ὤιχετο φειδομένοισιν ἐπ᾽ ἴχνεσιν ἴχνος ἐρείσας,
μὴ πόδες ἱμερόεντες ὑποχραίνοιντο κονίης.
Ibat suspensis gressibus vestigium figens,
Ne pedes amabiles fœdarentur puluere.

Καί σε κύνες κείνοισιν ἐπεμβεβαῶσα πεδίλοις Oppian. 3. de venat.
Ἄντιον οὐχ ὑλάουσι, πάρος γε μὲν ὑλακέοντες.
Et te canes illis incedentem calceis
Contrà non allatrabunt, antè tametsi latrantes.
Τίπτε δ' ἐπ' ἄκρα βέβηκας; *Cur sũmis pedibus incedis?* Posidipp. 4. epigr.
—εἶχε δὲ ῥάβδον, ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδιζεν. Hom. in Merc.
Habebat virgam, & ibat retrogradè.
Ὅς τις τοῖα πέλωρα βιβᾷ ποσὶ καρπαλίμοισιν. Ibid.
Qui tam monstrosè incedit pedibus velocibus.
— πέτρῃσιν ἐν ἠλιβάτοισι διοιχνεῖ. Id. 17. hym.
Rupibus in excelsis obambulat.
Ἠρέμα ποσὶν ἔβαινε.—*Quietè pedibus incedebat.* Musæus.
Καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ἐπ' ἴχνεσιν.— Idem.
Et terræ superficiem radebat vestigijs.
—ἀκροτάτοισι μόγις βραδὺς ἴχνεσι βαίνων. Nonn. 34. Dion.
Summis tardus vix incedens vestigijs.
Ἵπποισιν δὲ κάλωες ἀπήοροι, ὧν καθύπερθεν Nazianz. 3. car.
βαίνουσιν· στυγερὴ δὲ δι' ἠέρος ἄρκτος ὁδεύει,
ἐν δὲ δίκης θώκοισι δικασπόλος ὥς τις ἐχέφρων
ἑζομένη νώμησε δίκης ἰθεῖα τάλαντα,
ὡς δοκέει, παλάμῃσι· νόον καὶ ψεύσατο θήρ.
Equis funes sunt penduli, super quos
Incedunt. Odiosa quoque vrsa per aërem ambulat,
Et tanquam prudens aliquis iudex, in solio iustitiæ
Sedens, regit rectas iustitiæ lances,
Vt apparet, manibus. Mentem quoque mentitur fera.
[*imitando æmulatur.*]
Βάσκ', ἴθι οὖλε ὄνειρε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. Iliad. B.
I, proficiscere perniciosum somnium ad celeres naues Græcorum.

De οὖλος & οὖλε vide Etymologicum græcum, & Eustathium ad versum 6. Iliados β. vbi οὖλον ὄνειρον vocari dicit, quasi τὸν ὀλέθρου αἴτιον τοῖς Ἕλλησι, ἀλλὰ τὴν ἀπάτην. Sed ibi plura de varijs originibus & significatis eiusdem vocis.

Incendo, vide Comburo.

Incerta. Incognita. Incertitudinis Formula.

Pindar. olymp. 12.

„ Σύμβολον δ' οὔπω τις ἐπιχθονίων
„ πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσ-
„ σομένας εὗρεν θεόθεν.
„ Τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί.
„ *Nondum quisquam mortalium certum de re futura signum à Deo obtinuit. Futurorum enim cæca est cognitio.*

Hom. Thestoride.

„ Θεστορίδης, θνητοῖσιν ἀνωΐστων πολέων περ,
„ οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν.
„ *Cùm multa sint incognita mortalibus, ô Thestoride,*
„ *Nihil tamen æquè reconditum & inobseruabile, quàm mens cuiusque & sensus.*

Nazianz. car. 2.

Ὦ ἄνα, τίς δέ κε σεῖο νόον καὶ βένθος ἀνεύροι,
ὃς σταγόνων ὑετοῖο, καὶ ὃς ἁλίης ψαμάθοιο
οἶδας ἀριθμὸν ἅπαντα, καὶ ὃς ἀνέμοιο κελεύθους.
Τίς δέ κεν αὖ γνώσαιτο τεῆς μάκαρ ἴχνια βουλῆς;
O rex, quis mentis tuæ profunditatem inueniat?
Qui guttas pluuiæ, & qui marinæ arenæ
Nosti omnem numerum, & venti vias.
Quis rursus cognoscat, ô beate, consilij tui vestigia?

Ibid.

—ἐς δέ σε τείνων
νοῦς μερόπων, τυτθὸν λεύσσει σέλας, οἷα τάχιστα
ἀστεροπὴν φεύγουσαν ἀπ' ἠέρος.—*Ad te autem*
Tendens animus humanus, modicum cernit lumen, veluti fulgur celerrimè fugiens ab aëre.

Id. 54. car.

„ — τὸ δ' αὔριον, οὐ σάφα οἶδα,
„ Εἰ κακὸν, ἠὲ καλὸν ἀντιάσειε τέλος.
„ *Cras autem haud certò scio, malúsne an bonus finis futurus sit.*

Iliad. P.

„ Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
Sed hæc quidem Deorum in genibus sita sunt.

Calab. l. 8.

„ Ταῦτα μὲν ἀθανάτων ἐνὶ γούνασιν ἐστήρικται.
„ Ὅς τε θάνῃ καὶ ζῆν ὑπέρβιον, ἠὲ σαωθῇ.
Hæc quidem immortalium in genibus sita sunt

Quis

Quis moriturus sit violento in prælio, aut seruandus.

Ἀλλὰ τὰ μὲν σοφίης μεγάλοις ἐνὶ βένθεσι κεῖται, — Nazianz. 1. car.
ὅσσα φέρει στρεπτοῖο βίου παιδεύματα θνητοῖς,
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια, Λόγῳ δέ τε πάντα φέρουσα,
κἢν πλείω φεύγησι νόου πάχος ἡμετέροιο;

Verum hæc diuinæ sophiæ sunt abdita fundo, (bus, — Billius.
Quæcunque inferunt mutabilis vitæ castigamenta mortali-
Bona & mala: tametsi Verbo omnia optima,
Licet plura effugiant mentis nostræ crassitiem.

Ἀλλὰ τὸ μὲν μεγάλοιο θεοῦ ἐν γούνασι κείσθω. — Idem.
At hoc quidem in magni Dei genibus positum sit.

Οὐδέ τι πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, — Iliad. B.
Ἢ εὖ, ἠὲ κακῶς. — *Necdum certò scimus, vt hæ res successuræ sint,*
An bene, an malè.

„ — τὰ κεν οὔτις ἀείδελα μυθήσαιτο — Oppian. 1. de piscat.
„ θνητὸς ἐών· Ὀλίγος δὲ νόος μερόπεσσι καὶ ἀλκή.
„ *Illa incognita nemo eloquatur mortalis.*
„ *Angusta est enim mens hominibus & robur.*

Ἀμφὶ δὲ μυραίνης φάτις ἔρχεται οὐκ ἀΐδηλος. — Ibid.
De muræna verò fama it non incerta.

— τὸ μὲν οὔπως ἐπίσταται ἀμφαδὸν εἰπεῖν. — Aratus.
Hoc quidem nemo potest manifestò dicere.

—— πάντα γὰρ οὔπω — Idem.
ἐκ Διὸς ἄνθρωποι γινώσκομεν· ἀλλ᾽ ἔτι πολλὰ
κέκρυπται. —— *Omnia enim nondum à Ioue nos homines cognoscimus, sed adhuc multa occulta sunt.*

„ Πρήγματος ἀπρήκτου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτὴν — Theognis.
„ Γνῶναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι.
„ Ὀρφνὴ γὰρ τέταται· πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι,
„ Οὐ συνετὰ θνητοῖς πείρατ᾽ ἀμηχανίης.
„ *Rei infectæ difficillimum est finem cognoscere,*
„ *Quomodo illam Deus sit perfecturus,*
„ *Caligo enim prætensa est, & antequam fiant,*
„ *Intelligi non possunt res mortales multis implicatæ difficultatibus.*

„ Ὧν τὸ μὲν ἧμιν ἔφηνε, τὸ δ᾽ ἐν κευθμῶσι φυλάσσει — Nazianz. 5. car. arc.

„ Ης

,, Ἧς σοφίης. θνητοῦ δ᾽ ἐθέλει κενὸν εὖχος ἐλέγχειν.
Quorum hoc quidem nobis demonstrauit, [Deus] illud vero in latebris seruat
Sua sapientia. Hominis enim vult inanem gloriam arguere. [iactantis se de scientia.]

Incipio. Principium. Exordium.

Ἄρχομαι. ἄρχω. ἐξάρχω. ἐξάρχομαι. ἐπιχειρέω. πειράζω. ἀναβάλλομαι.

Theocr. idyll. 2. — Ἐκ τίνος ἄρξωμαι; *A quo incipiam?*
Naz. in monostic. — ,, Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποίει θεόν.
,, *Exordium omnium atque finem fac Deum.*
Hesiod. in Theog. — Τύνη Μουσάων ἀρχώμεθα.—*Age à musis ordiamur.*
Hom. Il. I. — ,, Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ᾽ ἄρξομαι, οὕνεκα πολλῶν
,, Λαῶν ἐσσὶ ἄναξ. — *In te desinam & à te incipiam: quia multorum populorum rex es.*

Nonn. in Ioann. — Ἀρχόμενος Σίμωνος, ἕως ἰδίοιο φονῆος.
Incipiens à Simone vsque ad proprium homicidam.
Iliad. Ψ. — ——Πηλείδης ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο.
Pelides miserabilem exorsus est luctum.
Od. Ω. — Ἔνθ᾽ οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον.-- *Ibi quidē cenā incipiebant.*
Apollon. Argon. A. — Λαιῇ ἀνασχόμενος κίθαριν πείραζεν ἀοιδῆς.
Sinistra tollens citharam incepit cantum.
Id. Arg. B. — Βιστονίῃ φόρμιγγι λιγείης ἦρχεν ἀοιδῆς.
Bistonia cithara suaue occœpit melos.

Φρὺξ ἐπέων κακῆς ἦρχεν ἐπεσβολίης.
L. 1. epigr. — *Phryx verborum malam incepit contumeliam.*
Theocr. idyll. 6. — Τῷ δ᾽ ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο, καὶ τάδ᾽ ἄειδεν.
Post hunc Damœtas incepit, & hæc cecinit.
Pindar. 2. Nem. — Ἁδυμελεῖ δ᾽ ἐξάρχετε φωνᾷ. *Suauisonâ incipite voce.*
Hom. hym. 7. — Σεῦ δ᾽ ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.
A te exorsus ad aliam transibo laudem.
Nazianz. car. 1. — Αὐτὰρ ἐγὼν ὅπα τήνδε προοίμιον ἐν σελίδεσσι
Θήσομαι, ἥν τε πάροιθε θεόφρονες ἄνδρες ἔθηκαν. &c.
οὐρανὸς εἰσαΐοι, χθὼν δέχνυσο ῥήματ᾽ ἐμεῖο.
Cæterùm ego vocem hanc proœmialem, [hoc principium] in paginis

Ponam,

Ponam, quam olim pientissimi viri posuerunt: [*Moyses & Isaias*]

Audi cœlum, & auribus percipe terra, verba oris mei.

„ Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, τὸν οὐδέποτ' ἄνδρες ἐῶμεν — *Aratus in Phænom.*

„ ἄῤῥητον· μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί,

„ πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί· μεστὴ δὲ θάλασσα

„ καὶ λιμένες· πάντη δὲ Διὸς κεχρήμεθα πάντες.

„ τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. —

„ *A Ioue ordiamur, quem nunquam relinquamus*

„ *Indictum. Plenæ enim Iouis sunt plateæ omnes,*

„ *Et omnia hominum fora: plenum quoq; mare*

Et portus: & omnes prorsus Ioue egemus.

Huius enim & genus sumus.

Incito. Stimulo. Vrgeo.

Ἐρεθίζω. οἶστρον ἐγείρω. οἰστρέω. ἐπείγω. ὀτρύνω. ὀροθύνω. ἐπεγείρω. ἐποτρύνω. ἐξοροθύνω. ὀρίνω.

Ὄφρα κ' ἔτι δμωὰς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω. — *Od. T.*

Vt adhuc famulas & matrem tuam incitem.

Καὶ πλέον οἶστρον ἔγειρε. — *Et maiorē stimulū indidit.*

Ἀμφιπόλους δ' οἴστρησεν ἄναξ καὶ δμῶας, ἐπείγων — *Nonn. 18. Dion.*

Ταύρων ζατρεφέων ἀγέλην καὶ πώεα μήλων δαιτρεύειν.

Ministros verò stimulauit rex, & famulos incitans

Taurorū pinguiū armentum & greges ouiū mactare.

Ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. — *Iliad. Z.*

Sic locutus incitauit robur & animum cuiusq;.

Ἀτρείδη κύδιστε τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν ὀτρύνεις; — *Iliad. Θ.*

Atride gloriosissime, quid me spontè festinantē incitas?

— μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρου. *Robur incitauit socij.* — *Iliad. P.*

Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός. — *Omnibus incitatus est animus.* — *Iliad. Σ.*

— ὅς μοι ἐπῶρσε μένος. *Qui mihi excitauit robur.* — *Iliad. Y.*

Οὔτι παρεκβαίνουσ', ἐπεγείρουσα φρένας πᾶσιν. — *Orpheus in hymn.*

Nequaquam transgrediens, excitans mentē omnibus.

— μνήμην ἐπέγειρε. *Memoriam excita.* — *Ibid.*

Καί μιν ἐποτρύνεσκε. — *Et illam incitabat.*

Καὶ νόος ἐξορόθυνε γυναικῶν ἔργα λιποῦσαν — *Q. Cal.*

βήμεναι ἐς πόλεμον, τόν περ τρομέουσι καὶ ἄνδρες.

Et

Et animus incitauit relictis feminarum operibus [Penthesileam]
Ire ad bellum, quod horrent etiam viri.

Id. l. 6. Ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽, οἷσι μέμηλεν ὀρινέμεναι μένε᾽ ἀνδρῶν.
Sed agite, quibus cura est virûm robur incitare.

Apollon. Argon. A. ---ἄφαρ δ᾽ ὀρόθυνεν ἑταίρους. *Mox incitauit socios.*

Pindar. olymp. 10. „ Θήξαις δέ κε φῶτ᾽ ἀρετᾷ, ποτὶ „ πελώριον ὥρμασε κλέος ἀ- „ νήρ, θεοῦ σὺν παλάμᾳ. *Exacuens virtute virum vir Ad magnũ decus impulit, Cum Dei manu. [auxilio]*

Ibid. Καὶ συμμαχίᾳ θόρυβον παρέθηξε μέγαν. *Et commilitonibus tumultum Concitauit magnum.*

Od. A. --- ὄφρα οἱ υἱὸν μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω.
Vt ei filium magis instigem, & robur menti addam.

Incolumis. Saluus. Incolumitas.

Ἀρτεμής. ἀσκηθής. σόος. ἀπήμων. εὔσοος. ἀπήμαντος. πανἀπήμων. ἀπόνητος, vide Vxor.

Hom. Il. E. Αἰνείας δ᾽ ἑτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ᾽ ἐχάρησαν,
ὡς εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα.---
Æneas autem socijs adstitit. Hi verò gauisi sunt,
Ut viderunt viuum & incolumem aduenientem,
Et vires integras habentem. N. μεθίστατο pro συνίστατο.

Id. od. X. ---ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
Ἀσκηθής, οὔτ᾽ ἄρ βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ,
οὔτ᾽ αὐτοσχεδίην οὐτασμένος· οἷά τε πολλὰ
Γίνεται ἐν πολέμῳ, ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται Ἄρης.
Nauem inscendit incolumis, neque læsus acuto ferro,
Neque cominus vulneratus: qualia multa
Fiunt in bello, cùm promiscuè furit Mars.

Apollon. Argon. A. --- σόος αὖτις ἱκάνει. *Incolumis rursus venit.*

Id. Arg. B. Ὣς ἢ καὶ ὑμέας αὖτις ἀπήμονας ἐξεσάωσε.
Sic & vos rursus incolumes seruauit.

Callimac. in hymn. Δῶτορ ἀπημοσύνης, τεὰ δ᾽ ἔργματα τίς κεν ἀείδοι;

Οὐ

Οὐ γέρετ', ὢτ' ἔσται. O dator incolumitatis, tua opera quis celebret?

Non fuit, neque erit, qui celebrare possit.

--- Δύ' ἀδελφεὼ, εὔσοα τέκνα Theocr. idyll. 24.

ὄλβιοι εὐνάζοισθε.--- Duo fratres, incolumes liberi, felices dormiatis.

Τέκνον ἀνωδυνίας. Filius incolumitatis. De Æsculapio medico. Dici etiam potest de homine constantissimæ valetudinis: sicut filius perditionis, de homine perditissimo. Pindar. 3. Pythior.

Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι. Hom. Il. Α

Malo ego populum saluum esse, quàm perire.

Ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα. Hesiod. in Theog.

Habitat diebus omnibus incolumis & immunis à senio.

Νούσων ἐκσώζοις λώβας A morborum serua damno Synesius hym. 5.

Ἀσκηθῆ γυίων ἀλκάν. Incolume membrorum robur.

Σὺ δέ μου βιοτὰν σάου Tu meam vitam serua Id hym. 8.

Παναπήμονα κοίρανε, Incolumem, ô Deus,

Λυπαῖς ἄβατον διδοὺς, Doloribus inaccessam reddens,

Καὶ νύκτα καὶ ἀμέραν. Et nocte & die.

Τῷ καὶ Τίφυος οἵδε δαημοσύνῃσι νέοντο, Apollon. Argon. Β.

ἀσκηθεῖς μὲν, ἀτὰρ πεφοβημένοι.---

Itaque & Tiphyos industria pertransiuerunt,

Incolumes quidem, sed perterrefacti.

Inconstans. Inconstantia. Instabilitas.

Ἄστατος. ἀστατέων. ἀειδίνητος. ἀλλοπρόσαλλος.

---Ὁ μὲν βροτέου λάτρις ἀεὶ σθένεος, Nazianz. 10. car.

Κλινόμενος καιροῖσι, δόναξ πολύκαμπτος ἀήταις,

Παντοίης κακίης οὐκ ἄκος, ἀλλὰ τύπος.

Hic semper humanæ potentiæ cultor est,

Temporibus se accommodans, arundo ad omnes auras flexilis,

Omnis vitij non medicina, sed exemplar.

„ Ἔμπεδον οὐδὲν, ἔγωγε ῥόος θολεροῦ ποταμοῖο, Id. 13.

„ Αἰὲν ἐνερχόμενος, ἑστὸς οὐδὲν ἔχων.

„ Nihil firmum est, ego fluxus rapidi fluminis,

„ Semper

„ Semper progrediens, & stabile habens nihil.

Καὶ νῦν τῇδε μένων, δέρκεο μή σε φύγω.

Ibid. Et iam hic manens, vide ne te effugiam. .i. mox ero alibi.

Ibid. Οὔτε δὶς, ὃν τὸ πάροιθε, ῥόον ποταμοῖο περήσεις
Ἔμπαλιν· οὔτε βροτὸν ὄψεαι, ὃν τὸ πάρος.
Ἦν πάρος ἐν χροΐ πατρὸς, ἔπειτα μ' ἐδέξατο μήτηρ.
Ξυνὸν δ' ἀμφοτέρων ἔνθεν ἔπειτα κρέας
Ἄκριτον, ἄβροτον, αἶσχος ἀνείδεον, οὔτε λόγοιο,
Οὔτε νόου μετέχων, μητέρα τύμβον ἔχων.
Δισσαφέες, ζώοντες ἐπὶ φθορῇ· ἣν γὰρ ὁδεύω
Ζωὴν, τήνδ' ὁρόω τῶν ἐτέων δαπάνην.

Nec bis eundem, quem prius, fluxum fluuij
Remeabis: ita nec hominem videbis, quem prius.
Erã prius in patris corpore, postea me excepit mater:
Inde postmodum communis amborum caro,
Indiscreta, inanimata, labes informis, nec sermonis,
Nec mentis particeps, matrem instar tumuli habens.
Bis tumulati, viuentes in corruptione; Quã enim ago
Vitam, hanc video annorum esse dispendium.

Κύκλος ἀειδίνητος ὁμοίια πάντα κυλίνδων,
Id.15.car. Ἑστὼς, τροχάων, λυόμενος, πάγιος,
Ὥραις, ἤμασι, νυξὶ, πόνοις, θανάτοισιν, ἀνίαις,
Τερπωλῇσι, νόσοις, πτώμασιν, εὐδρομίαις.

Circulus perpetuo-motus omnia similiter voluens, [vita hominis]
Stans, currens, solubilis, firmus,
Horis, diebus, noctibus, laboribus, mortibus, doloribus,
Voluptatibus, morbis, casibus, prosperitatibus.

Id. 25. „ Ἀλλήλους μὲν ἐγώ τε καὶ ὁ χρόνος, ὡς πετεηνὰ,
„ Ἢ νέες ἐν πελάγει ἀντιπαρερχόμεθα,
„ Ἑστὸς οὐδὲν ἔχοντες· ὃ δ' ἤμπλακον, οὐ παραθρέξει,
„ Ἀλλὰ μένει, ζωῆς τοῦτο μογηρότατον.

„ Ego & tempus nos inuicem tanquam aues
„ Aut naues in pelago præterimus,
„ Nihil stabile habentes: Verùm quod peccaui, non præterit,

„ Sed

,, Sed manet: atque istud mihi in vita est tristissimũ.

Μὴ νόος ὑμείων δεδονημένος ἄστατος εἴη. *Nonn. in Ioann.*

Ne mens vestra agitata instabilis sit.

— τάδε γ' ὄλβια πάντ' ἀπολεῖται *Nazianz. 2. car.*

σήμερον, ἢ κόσμοιο σὺν ἀστατέοντι ῥεέθρῳ.

Hæc prospera omnia peribunt

Hodie, aut cum instabili mundi fluxu.

,, Οὕτω πέφυκε τῶν ῥεόντων ἡ φύσις, *Pisidas l. de Vanit.*

,, σκηνῆς ἀδελφὴ, συγγενὴς ἐνυπνίων.

,, παρέρχεται γὰρ πᾶς ὁ τοῦ τύφου σάλος,

,, ὡς ὕπνος, ὡς ὄνειρος, οὐκ ἔχων στάσιν.

,, Natura rerum talis est fluentium,

,, Scena soror, consanguineaq; insomnij.

,, Omnis procella nempe fastus præterit,

,, Ut somnus atque insomnium variabile.

Incredulus. Tardus ad credendum.

Ἄπιστος. ἀπειθής. ἀπιστόκορος. δύσπιστος.

— Θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος. *Hom. od. ψ*

Animus autem tibi incredulus.

— ἔην δὲ ἐν ἀπειθέι κόσμῳ. Erat in mundo incredulo. *Nonn. in Ioann.*

Ἄνδρες ἀπιστόκοροι μεγάλῳ βεβολημένοι οἴστρῳ, *Sibyll. l. 1.*

οὐ λήσει θεὸν ὅσσ' ἐπρήξατε· πάντα γὰρ οἶδεν

ἀθάνατος σωτὴρ, πανεπίσκοπος. —

O homines increduli, magno œstro perciti,

Deũ non latebũt, quæcunq; patrastis. Cũcta enim nouit

Immortalis saluator, omnium inspector.

Δύσπιστον γὰρ ἅπαν μερόπων γένος. *Sibyll. l. 4.*

Nam totum hominum genus ad credendũ difficile est.

Increpo. Arguo. Increpandi formula.

Νεικέω. ἐνίπτω. ἐνίσσω. μυθῶ ἀνακόπτω. ἐλέγχω.

Τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν *Hom. od. P.*

ἐκπαγλὸν καὶ ἀεικές· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος.

Hos intuens increpuit, nominauitq; & affatus est

Ferociter & indignè: irritauit porro cor Vlyssis.

Τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην; *Ibid.*

στῆθ' οὕτως ἐς μέσσον ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης·
μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἴδηαι·
ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδής ἐσσι προΐκτης.
Quis Deus hoc malum adduxit, conuiuij tristitiam?
Sta sic in medio procul à meâ mensa:
Ne statim acerbam Ægyptum & Cyprum videas.
Adeo es audax & impudens mendicabulum.

Ibid. Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Et eum torue intuens increpitabat.

Ibid. Νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
Increpabant Vlyssem verbis iracundis.

Nonn. in Ioann. —ἀλλά ἑ μύθῳ Ἰησοῦς ἀνένιπεν.—
Sed eum Iesus sermone increpitauit.
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε τανύτριχα λάτριν ἐλέγχων.
Iesus autem capillatum seruum arguens dixit.

Ibid. Ἰησοῦς ἀνένιπε φιλήτορι Πέτρον ἰωῇ.
Iesus Petrum amica voce increpuit.

Idem. —ἄναξ δ' ἠνίπαπε μύθῳ. *Rex verbo increpuit.*

Id. 18. Dion. Λοίγιον ὑβριστῆρι χέων ἔπος ἀνθερεῶνι·
στῆθι κύων, μὴ φεῦγε Κορύμβασε, καί σε διδάξω,
οἷοι ἀκοντιστῆρες ὀπάονές εἰσι Λυαίου.
Perniciosum verbum ore contumelioso fundens:
Sta canis, ne fugito Corymbase, & te docebo
Quales iaculatores sint Bacchi asseclæ.

Q. Cal. l. 7. „ Τέκνον πῆ δὴ νῦν σοι ἐΰς νόος ἐκπεπότηται;
„ *Quo tibi nunc fili bona mens & sana volauit?*

Ibid. „ Ἆ δειλοί, καὶ ἄναλκιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες.
„ *Vah timidi, imbellemq; animum sub corde gerentes.*

Od. K. Πῶς ἦλθες Ὀδυσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
Quomodo venisti Vlysse? quis te malus vexauit Deus?

Od. O. Τηλέμαχ', οὐκ ἔτι καλὰ δόμων ἄπο δὴν ἀλάλησαι.
Telemache, haud rectè facis, qui procul domo diu erras.

Iliad. Ω. —ἅπαντας Αἰθούσης ἀπέεργεν ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων.
Omnes a porticu prohibuit verbis contumeliosis increpans.

Ibid. ἔρρετε λωβητῆρες, ἐλέγχεες.—*Abite perditi, flagitiosi.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε, Iliad. H.
ἥμενοι αὖθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεὲς αὔτως.
τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὕπερθεν
νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
At vos quidem omnes fiatis aqua & terra,
Sedentes ibi vnusquisque excordes atq; inglorij:
Ego autem ipse contra illos armabor: desuper interim
Victoria penes Deos est immortales. vide Eustath.

Grauissima est increpatio per nomina muliebria, vt in his:

Ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιΐδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί. Iliad. B.
O imbelles, ignaua probra, Achaæ, nec iam Achai.
O verè Phrygiæ, (neque enim Phryges) ite per alta Dindyma. Maro 9. Æneidos.

Ineffabilis.

Ἄρρητος. οὐ φατός. οὔτι φατειός. οὐκ ὀνομαστός. ἄφραστος. ἀνεπίφραστος. Adde πανάρρητος ex Synesio hym. 2. & ἄφθεγκτος ex Bacchilide in hymnis.

—Ἐν ἀρρήτῳ τινὶ δεσμῷ
Ἐζευγώσας ζαθέην βροτοειδέϊ σύζυγα μορφήν. Nonn. in Ioann.
Ineffabili quodam vinculo diuinam formam humanæ copulans.
Ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν. Pindar. 7. Isthm.
Sustinuerunt dolorem inenarrabilem.
Ἐν μέσσῳ δὲ, δράκοντος ἔην φόβος οὔτι φατειός. Hesiod. in Scuto.
In medio autem, erat draconis terror ineffabilis.
Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί. Id. in Theog.
Tres filij magni & violenti & non nominandi.
Ἄφραστ' ἠδ' ἀνόητα διέπλεκε θαυματὰ ἔργα.
Ineffabilia & inexcogitabilia cõnectebat mira opera. Hom. in Merc.
Οὕτω κακῶν ἄπ' οὐδέν· ἀλλὰ μυρίαι Simonides in iambic.
Βροτοῖσι κῆρες κἀνεπίφραστοι δύαι,
Καὶ πήματ' ἐστίν.—*Sic nihil absque malis:* (les
Sed innumeræ hominibus calamitates, & inexplicabi-
Miseriæ & ærumnæ incessunt.
Ἤτοι ὁ μὲν πηγὴ φαέων, φάος οὔτ' ὀνομαστόν, Nazianz. car. 6.

ὐδ' ἐλεγὸν, φειδὸν τε νόυ τάχ© ἐγγὺς ἰόντος,
αἰὲν ὑπεκπροθέον πάντων φρένας, ὥς κε πόθοισι
πινώμεσθα πρὸς ὕψ© αἰεὶ νέον. —

Hic quidem est fons luminum, lumen nec effabile
Nec comprehensibile, fugiensq; appropinquantis mentis celeritatem,
Semper transcurrens omnium animos, quo desiderijs
Ad nouam semper tendamus altitudinem.

Infamis. Infamia. Probrum.

Ἐπαισχής. δυσηχής. δυσκλεής. δυσώνυμ©.

Naziant. 61. car. —Καί σε βροτοῖσιν ἐπαισχέα πᾶσιν ἔθηκαν.
Et te hominibus infamem omnibus fecerunt.

Sibyll. l. 8. Καὶ σὺ θρίαμβ© ἔσῃ κόσμῳ, καὶ ὄνειδ© ἁπάντων.
Tuq; triumphus eris mundo, tu dedecus orbis.

Od. Ω. —Τυνδαρέυ κύρη κακὰ μήσατο ἔργα,
κυρίδιον κτείνασα πόσιν· συγερὴ δὲ ἀοιδὴ
ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπυς χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὀπάσσε
θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
Tyndari filia mala machinata est opera (tẽ cãtilena
Quæ maritũ, cui iuueni nupserat interemit. Odiosa au-
Erit apud homines [erit infamis] Acerbã enim famã
Iunioribus fœminis, etiã quæ proba fuerit. (creauit

Apollon. Argon. Γ. —φθιμένῃ μοι ἐπιλλίζουσιν ὀπίσσω
κερτομίας· τηλῦ δὲ πόλις πέρι πᾶσα βοήσει
πότμον ἐμόν· καί κέν με διὰ σόματος φορέουσαι
Κολχίδες ἄλλυδις ἄλλη ἀεικέα μωμήσονται.
Mihi mortuæ ingerent posthac
Probra: & longè vrbs tota resonabit
Mortem meam: meq; per ora traducentes
Colchides, alibi alia turpem vituperabunt.

Ibid. —τί δ' ὐκ ἐμὸν ἔσσεται αἶσχ©;
Et quæ mea non erit infamia?

Ibid. — πολὺ κέρδιον εἴη,
τῇ δ' αὐτῇ ἐν νυκτὶ λιπεῖν βίον ἐν θαλάμοισιν
πότμῳ ἀνωΐσῳ, κάκ' ἐλέγχεα πάντα φυγῦσαν,
πρὶν τάδε λωβήεντα, καὶ ὐκ ὀνομαστὰ τελέσσαι.

Multo

Multo ſatius eſſet hac ipſa nocte linquere vitam in thalamo, morte ſubita, mala probra omnia declinantem, quàm iſta turpia & infanda deſignare.

Ἠ' ε κατηφείην, ἢ καὶ μέγα κῦδος ἀρέσθαι. Id. Arg. Δ.

Aut infamiam aut magnam gloriam reportare.

—κακὸν δ' ἠλοὸν αἶσχος ἔχευα Ibid.

θηλυτέραις.—*Malum autē dedecus adſperſi feminis.*

Αἶσχος δυσμενέεσσιν ἑοῖς καὶ μῶμον ἀνάψω. Apollin. Pſal. 131.

Dedecus hoſtibus eius & notam inuram.

—αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσηχὴς Hom. in

ἀνδράσιν, ὧδε δέ κεν περιτιμήεσσα γενοίμην. Apoll.

Valde enim re vera malè audio apud homines:

Sic autem admodum eſſem honorata.

--κακίστων Δυσκλείην στήλῃσιν ἐν ἀθανάτῃσι χαράσσων. Nazianz. 50. car.

Improborum infamiam in columnis immortalibus exarans.

Εἴ τι μὴ κακίη γε, δυσωνυμίη δ' ἀλεγεινή, Id. 51.

ἥ τε καὶ ἐσθλὸν ἐόντα χαμαὶ βάλε πολλάκι φῶτα.

πολλοὶ μὲν γὰρ ἴσασιν ἀληθέα· οὐκ ὀλίγοι δὲ

δόξαν ἐποπτεύουσι· τὸ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.

Aut ſi peccatum non eſt, infamia certè eſt,

Inſignem quæ ſæpe virum deiecit ad ima.

Nam vera vt multi norint: tamen & bona famam

Pars hominum ſpectat: quod te perpendere verū eſt.

" Σπεῦδε μὲν εἶναι ἄριστος· ἀφάνδανε, οἷσιν ἄριστον Id. 62.

" Καὶ κακίην τέρπειν, δυσκλεές ἐστι κλέος.

Eſſe bonus cura: prauis ne quære placere.

Gloria nam fœda eſt velle placere bonis. Billius.

Infans. Infantia.

Βρέφος. νήπιος. παῖς. νεηγενής. βρέφος ἀρτίτοκον. κοῦρος ἔτι μαστῶν φίλον γλάγος. τέκνον νήπιον. νηπύτιος. νεογιλός. νεογνός.

Ἴδμεν ἔης ἀπὸ μητρὸς ὅτι βρέφος εἰς φάος ἕρπων, Nonn. in

Τυφλὸς ἔην, ἀγάλακτος, ἔτι πνείων τοκετοῖο. Ioann.

Scimus, quod infans à ſua matre ad lucem repens,

Cæcus erat, necdum lacte vtēs, adhuc ſpirās partionē.

Id. 8. Dion. —παῖς δ' ἀλόχευτος ἐχέφρων,
Ἅλμασιν ἐνδομύχοισι συνεσκίρτησε τεκούσῃ.
Puer nondum editus, ratione utens,
Saltibus internis cum matre subsiliebat.
Ἄγγελος εὐφροσύνης, νοερὸν βρέφος.—
Nuncius lætitiæ, compos mentis infans.

Ibid. Νήπιον εἰσέτι Κάδμον ἑῷ μαιώσατο μαζῷ·
Καὶ βρέφος Εὐρώπην φιλίῳ πήχυνεν ἀγοστῷ.
Infantem adhuc Cadmum suis educauit uberibus,
Et infantem Europam carâ baiulauit manu.

Id. 9. Dion. — παππάζοντι παρερπύζων Διονύσῳ.
Infanti adrepens Dionysio.

Ibid. Χειρὶ δὲ νηπιάχῳ μεθέπων κεμαδοσσόον ἀλκήν,
Ποικίλον ἠώρησεν ἐπ' αὐχένι νεβρὸν ἀείρων.
Manu autem infantili exercens venationem,
Varium suspendit in dorso sublatum hinnulum.

Idem 13. Dion. Νήπιον ἀρτιχύτῳ μεμελημένον εἰσέτι μαζῷ.
Infantem iam profuso intentum adhuc uberi.

Orpheus Argon. Νήπιον ἀρτιγένεθλον ἐν ἀγκαλίδεσσι λαβοῦσα.
Infantem modo-genitum in vlnas capiens.

βρεφοκτόνος. *infanticida.* Lycophron in Cassandra.

Nonn. 46. Dion. Βάρβαρα θεσμὰ φέρουσαν ἐπολβίζω χθόνα Κελτῶν,
Ἧχι νέων βρεφέων καθαρὴν ὠδῖνα διδάσκων
Ῥῆνος, ἀσημάντοιο θεμιστοπόλος τοκετοῖο,
Αἵματος ἀγνώστοιο νόθον γένος οἶδεν ἐλέγξαι.
Barbaris vtentem legibus terram Celticam beatam prædico:
Vbi nouorum infantium partum legitimum docens
Rhenus, incertæ iudex partionis,
Sanguinis ignoti adulterinum genus nouit arguere.

Id. 47. — ἐπὶ σφετέροισι δὲ δειλοῖς
Ἀρτιτόκοις βρεφέεσσιν ἐπωξύνοντο μαχαίραις.
In suos autem miseros nuper-natos infantes irruebant gladijs.

Ibid. Καί τις ἀνηκόντιζεν ἐς ἠέρα κοῦρον ἀλήτην,
Εἰσέτι μαστεύοντα φίλον γλάγος.—

Et quæ-

Et quapiam eiaculabatur in aëra puerum vagum,
Adhuc inquirentem carum lac.

Μὴ μετὰ νήπια τέκνα, καὶ ἡβητῆρας ὀλέσσῃ. Ilid.
Ne post infantes pueros etiam puberes perdat.

Παππάζει σέο κοῦρος, ἀπαιτίζων σε τοκῆα. Id. 48.
Pappa dicit tuus filius, te patrem rogans. Dion.

Παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσ' ἀταλόφρονα, νήπιον αὔτως, Iliad. Z.
Ἑκτορίδην ἀγαπητὸν ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ.
Filium in sinu portans tenerum, infantem,
Hectoriden amabilem pulcræ stellæ similem.

— ἐν νηπιέῃ. — *In infantia.* Iliad. I.

„ Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὥς. Iliad. N.
„ *Sed age, ne amplius hæc dicamus, tanquam infãtes.*

Ἐξαπίνης ἄρσῃ νεογιλοῦ παιδὸς ἀϋτήν. Orpheus
Derepente excitet infantis pueri vocem. de lapid.

— μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο, Hom. in
παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι. Merc.
Magnum miraculum inter immortales esset,
Puerum iam natum, vestibulum penetrare.

— σὺ δέ μοι περὶ στέρνοισι γεγηθὼς, Q. Cal.
Πολλάκι παππάζεσκες, ἔτ' ἄκριτα χείλεσι βάζων, l. 3.
Καί μευ νηπιέῃσιν ἀπεννεσίῃσι δίηνας
Στήθεα ἠδὲ χιτῶνας. — *Tu verò mihi in sinu lætus,*
Sæpe pappa dicebas, adhuc inarticulata labijs loquẽs,
Et meum infantili imprudentiâ madefaciebas pectus & vestes.

— ἀλλά σε γὰρ δὴ Apollon.
ἐξέτι νηπυτίης αὐτὴ τρέφον ἠδ' ἀγάπησα Argon. Δ.
ἔξοχον ἄλλων. — *Sed te ab infantia nutriui & amaui præ alijs.*

„ Ἔξοχα δ' αὖ μήτηρ ἀταλοὺς, ἔτι νηπιάχοντας, Oppian. 2.
„ Οὓς παῖδας κομέει, γήρᾳ δ' ἐνὶ μητέρα παῖδες. de venat.
„ *Eximiè mater teneros, adhuc puerilia sapientes,*
„ *Suos liberos curat, in senectute verò matrem liberi.*

Νῦν γε μὲν, ὡς λιπόμαστος ἐν ἀγκαλίδεσσι τεκούσης Nazianz.
Νηπίαχος, θηλὴν ἔσπασεν αὐαλέην 60. car.
Χείλεσι διψαλέοισι, πόθον δ' ἐψεύσατο μήτηρ.

Ὡς ἄρ' ἐμῆς γλώσσης λαὸς ἀποκρέμαται,
Ἱχανόων πηγῆς πολλοῖς τὸ πάροιθε ῥεούσης,
Ἧς νῦν οὐδ' ὀλίγην ἰκμάδ' οὖατ' ἔχει.
Nunc autem vt ablactatus in gremio matris
Infans, mamillam trahit aridam
Labellis siticulosis desiderium autem fallit mater:
Sic à lingua mea populus pendet,
Cupidus fontis multis hactenus fluentis,
Cuius nunc neq; modicellam guttulam aures habent.

Theocr. idyll 17. — ἀτίταλλε βρέφος νεογιλὸν ἐόντα. *Aluit puerum recenter natum.*

L. 5. epigr. Inc. Ἔξελε νηπιάχοιο χόλον ζηλήμονος Ἥρης
Ἄμπαυσον, μοχθεῖν γνῶθι καὶ ἐκ βρέφεος.
Adhuc à puero iram inuida Iunonis
Compesce laborare disce & ab infantia.

Ibid. — ἀπ' ὠδίνων. *i. à partu, ab infantia.* vide Bellum.

Hom. in Merc. Παῖδ' ὀλίγον δολίοις' εἰλυμένον ἐντροπίῃσι.
Puerum paruulum dolosis inuolutum fascijs.

Ibid. Ὕπνος ἐμοίγε μέμηλε καὶ ἡμετέρης γάλα μητρὸς,
σπάργανά τ' ἀμφ' ὤμοισιν ἔχειν, καὶ θερμὰ λοετρά.
Somnus mihi cordi est & lac matris mea,
Et fascijs inuolui, & calida lauacra.

Ibid. Σπάργανον ἀμφ' ὤμοισιν ἐλισμένος.—
Fascia humeros obuolutus.

Ibid. Πῶς ἐδύνω δολομῆτα δύω βόε δειροτομῆσαι.
ὧδε νεογνὸς ἐὼν καὶ νήπιος; — *Qui potuisti, ô astute, duos boues obtruncare tam recẽs natus & adhuc infans?*

Solon. Παῖς μὲν ἄνηβος ἐὼν ἔτι νήπιος, ἕρκος ὀδόντων
Φύσας ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἕπτ' ἔτεσιν.
Puer impubis adhuc insipiens, septum dentiũ [dentes]
Producens emittit in primis septem annis.

Tryphiod. Πολλὰ δὲ νήπια τέκνα μινυνθαδίων ἀπὸ μαζῶν
μητέρος ἡρπάζοντο, καὶ οὐ νοέοντα, τοκήων
ἀμπλακίας ἀπέτινον· ἀνημέλκτου δὲ γάλακτος
παιδὶ μάτην ὀρέγουσα χόας ἐκόμισσε τιθήνη.
Multi quoque infantes liberi à caducis vberibus
Matris abripiebantur, & non intelligentes, parentum
Luebant

Luebant peccata: immulsi item lactis
Latices frustra puero extendens offerebat nutrix.

—— παῖς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ
νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῷ
ὄλβιος. ἦ γὰρ τόνγε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθών, Od. λ
καὶ κεῖνος πατέρα προσπτύξεται, ἣ θέμις ἐστίν.

Filius ei ad mammillam erat
Infans, qui nunc in numero virorum sedet
Beatus: Sanè eum carus pater videbit reuersus,
Et ipse patrem amplexabitur, vt æquum est.

Θαμβαλέη δ' ἦ γέλωτι γεγηθότι δέρκετο Ῥείη Nonn. 9. Dion.
Ἠνορέην καὶ ἄεθλα νεηγενέος Διονύσου.

Rhea admirabunda cum læto risu intuebatur
Fortitudinem & certamina infantis Dionysij.

Infernus. Inferni pœna.

Τάρταρος ἠερόεις. πυριφλεγέθων. ἀΐδης. ᾅδης. κρυερὸς ἀΐδαο δόμος. ᾅδου δῶμα μέλαν. ἀΐδαο χῶρος ἀτερπής. ἔρεβος. ἀχέρων. ταρτάρειος κεύθων. βέρεθρον. νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινά. καταχθονίων αἰνὰ μέλαθρα. πολυκώκυτοι ἀΐδαο δόμοι. plura in exemplis.

Οὗτος ὁ βροτὸς ὤχλησέ με καὶ ὕπτιον ὦσεν ὀπίσσω, Nazianz. car. 13.
Λὰξ ἐπέβη· σὺ δέ μοι δείματα πάντα λέγε,
Τάρταρον ἠερόεντα, πυριφλεγέθοντας, ἱμάσθλας,
Δαίμονας, οἳ ψυχῶν πράκτορες ἡμετέρων,
„ Μῦθος ἅπαντα κακοῖσι· τὸ δ' ἐν ποσὶ μοῦνον ἄριστον.
„ Οὐδὲν ἐπιστρέφεται τῆς βασάνου κακίη.
„ Λώϊον ἦν ἀλιτροῖσιν ἐς ὕστερον ἔμμεν' ἄποινα,
„ Ἢ ἐμὲ νῦν κακίης πήμασιν ἀγαλλέαν.

Quilibet superbus me supinum prostrauit,
Et calcibus insultauit. Tu verò terrores omnes memora,
Tartarum tenebrosum, pyriphlegethontas, flagella,
Dæmones animarum nostrarum carnifices,
„ *Omnia improbis sunt fabula: quod verò ante pedes, id solum optimum*
„ *Nihil tormenta curat improbitas.*
Melius improbis foret, esse in posterum impunitatem,

„ *Quàm*

Quàm me iam peccati ærumnis angi.

Morelli editio habet in 3. versu: περιφλεγέθοντας ἱμάσθλας. Malè, vt res ipsa & syntaxis docent. Hæ enim voces genere differunt. Quare necessariò interpungendæ, & legendum πυριφλεγέθοντας, non περιφλεγέθοντας. Est autem πυριφλεγέθων. fluuius infernalis, de quo vide Homerum Odyss. κ. & Eustath. ibid.

Id. 14. Καὶ τὰ μὲν ἐνθάδε τοῖα· τὰ δ' ἄλλοθι τίς κεν ἐνίσποι,
Ὅπποσα τοῖς ἀδίκοις ὕστατον ἦμαρ ἄγει;
Πῦρ βρομέον, σκότος αἰνόν, ἀπόπροθι φωτὸς ἐοῦσι,
Σκώληξ, ἡμετέρης μνῆστις ἀεὶ κακίης.
Λώϊον εἰ βιότοιο πύλας κακὲ μὴ σὺ πέρησας·
Εἰ δ' ἐπέρησας, ὅλος θήρεσσιν ἴσα λύθης,
Ἢ ὅτι κἀνθάδ' ἔχεις τόσ' ἄλγεα, καὶ μετόπισθεν
Ποινὴ χειροτέρη τῶν, ὅσα ἐνθάδ' ἔχεις.

Et quæ hic quidem, sunt eiusmodi: quæ verò alibi, quis dicat?
Quanta iniustis dies vltimus adferat?
Ignis horridus, tenebræ terribiles ijs, qui procul sunt à luce, [damnatis]
Vermis, maliciæ nostræ perpetua recordatio.
Satius fuisset, ô improbe, si tu vitæ portas nunquam ingressus esses: [si natus non fuisses]
Si verò ingressus, totus, vti bellua, interisses:
Quàm post tot toleratos hic dolores, etiam posthac
Pœnam subire ijs acerbiorem, quæ hic toleras.

Id. 31. Ἐγγὺς ἀγών· βιότοιο κακὸν πλόον ἐξεπέρησα·
Ἤδη καὶ στυγερῆς τίσιν ὁρῶ κακίης,
Τάρταρον ἠερόεντα, πυρὸς φλόγα, νύκτα βαθεῖαν,
Τῶν νῦν κρυπτομένων αἶσχος ἐλεγχόμενον.

Instat certamen: vitæ malam nauigationem peregi:
Iam & odiosæ maliciæ video punitionem,
Tartarum caliginosum, ignis flammam, noctem profundam,
Eorum, quæ nunc occulta sunt, fœditatem redargutã.

Apollin. Psal. 9. „ Εἰς ἀΐδην παλίνορσοι ἀποστρέψειαν ἀλεῖται.

„ Conuer-

„ *Conuertantur peccatores in infernum.*

Ἠ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι. Hom. od. Δ

Aut iam mortuus est & agit Plutonis in aula.

Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς ἄϊδόσδε βεβήκει. Od. Z.

Ast hic iam fato domitus penetrauerat orcum.

Ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, καὶ ἱκέσθαι Od. K.

εἰς ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.

Altera sed prius est via conficienda, domusq;

Accedenda Orci, Persephonesq; grauis.

Τίπτ' αὖτ' ὦ δύστηνε λιπὼν φάος ἠελίοιο Od. Λ.

ἤλυθες, ὄφρ' εἴδῃς νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;

Quidnam huc infelix deserto lumine solis

Venisti, vt manes videas & tristia regna.

— ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον ἄϊδος εἴσω. Ibid.

Anima iuit ad Orci.

Τέκνον ἐμὸν πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα; Ibid.

Ecqui venisti cœcas mi nate sub vmbras?

Μῆτερ ἐμὴ, χρειώ με κατήγαγεν εἰς ἀΐδαο.

Mater mea, necessitas me in Orci adegit.

Πῶς ἔτλης ἄϊδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ Ibid.

ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων;

Quomodo ausus es ad inferos descendere, vbi

Umbra habitant tenues, simulacraq; luce carentum?

Τάρταρον ἐς κρυόεντα. — *In frigida tartara.* Hesiod. in Scuto.

Ἤ μιν ἑλὼν ῥίψω ἐς τάρταρον ἠερόεντα, Iliad. Θ.

τῆλε μάλ', ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον.

ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς,

τόσσον ἔνερθ' ἀΐδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης.

Aut eum correptum, in tartarũ tenebrosum proijciã

Valde procul, vbi profundissimum est sub terra barathrum:

Ubi & porta ferrea & solum æreum,

Tam infra orcum, quàm cœlum distat à terra.

— καὶ ἔρχεαι εἰς Ἀχέροντα. *Atque Acheronta petis.* Bion idyll. 1.

— καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινά. Hesiod. in Theog.

Et noctis obscuræ domus horrenda.

Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης. Ibid.

Tartaraq;

Tartaraq; tenebricosa in recessu terra latiuia.

Nonn. 4. Dion. Τοσσατίους Τιτῆνας ἐνεκλήισε βερέθρῳ.
Tantos Titanas inclusit barathro.

Iliad. II. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει.
Anima autem è membris auolans ad inferos descẽdit.

Tryphiod. Ἥλιπον εἰς ἀΐδαο πανύστατον ἅλμα θορόντες.
Ceciderunt ad inferos vltimum saltum saltantes.

Q. Cal. l. 2. Ἀλλὰ καταχθονίων ἐσδύσομαι αἰνὰ μέλαθρα.
Sed inferiorum subibo graues domos.

Id. l. 3. — ψυχὴ δὲ κατ' ἄϊδος ἐξεποτήθη.
Anima vero ad inferos euolauit.

Nazianz. — ζοφερούς τε μυχοὺς καὶ τάρταρον αἰνὸν,
ἧχι πυρὸς ποταμοὶ καὶ δαίμονες ἀγριόθυμοι,
ψυχῶν τ' ὀλλομένων ποινὴ καὶ τίσις ἄπαυστος.
— tenebrosos recessus & tartarum grauem [scilicet habet via voluptatis]
Vbi ignis fluuij & dæmones efferati,
Et animarũ damnatarũ pœna & punitio interminabilis.

Apollon. — ἐξ ἀΐδαο βερέθρων. Ex inferni barathro.

Argon. β. Theogn. Οὔτ' ἂν πορφυρέης καταδὺς ἐς πυθμένα λίμνης,
Οὔθ' ὅταν αὐτὸν ἔχῃ τάρταρος ἠερόεις.
Neq; cùm nigra descenderit in fundum paludis,
Neq; cùm eum habuerit tartarus tenebrosus.

Simonia 3. epigr. Ὤιχεο γὰρ πυμάτην εἰς Ἀχέροντος ὁδόν.
Iuisti enim extremam ad Acherontis viam.

Aristot. in Heroum epitaph. — κρυεροῦ δῶμ' ἀΐδαο ἔβαν. In horrendi domum tartari iuerunt.

Nonn. 13. Dion. Ταρταρίῳ Τιτῆνας ὑποκρύψας κενεῶνι.
Titanas recondens sub specu tartareo.

Theognis. — ὅταν δνοφεροῖς ὑπὸ κεύθμασι γαίης
Βῇς πολυκωκύτους εἰς ἀΐδαο δόμους.
Cùm sub tenebrosis terræ latibulis
Ad lachrymabiles ieris orci domos.

Idem. — εἰς ἄδου δῶμα μέλαν κατέβη.
Descendit tetras Plutonis in ades.

Nazianz. car. 55. Καὶ ζοφεροὺς πυλεῶνας ἀμειδήτου ἀΐδαο
Ῥήξατο, καὶ ψυχαῖς δῶκεν ἐλευθερίην.

Et tenebrosas illatabilis inferni portas
Perfregit, & animabus libertatem dedit.

—βῆ δ' μετ' ἄλλας ψυχὰς εἰς ἔρεβος.— Od. Λ.
Iuit in erebum ad alias animas. Ibid.
—κατ' εὐρυπυλὲς ἄϊδος δῶ.
In latiporta orci domo. Optimè tribuitur orco, lata porta, ob copiam eò ruentium, vt contrà cęlo, angusta.

Σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' ἀΐδαο Od. Μ.
δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
Miseri, qui viuentes descendistis ad inferos
Bis mortui, cùm alij homines semel moriantur.

—εἰν ἀΐδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης. Od. Ω.
In domibus infernalibus, sub terræ latebris.

Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ ἀΐδαο Νώνυμοι.— Hesiod. 1. oper.
Iuerunt ad squalidam gelidi orci domum, ignobiles.

Infirmitas. Imbecillitas. Infirmus. Imbecillis.
Ὀλιγοδρανίη. ὀλιγηπελίη. ἀδρανίη.

Κάππεσον ἐν Λήμνῳ. ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν. Hom. Il. Α.
Cecidi in Lemnum, [insulam, proiectus à Ioue] & modicus mihi adhuc spiritus inerat.

Καὶ νέκυς ἔμπνοός εἰμι· τὸ δ' σθένος, οἷον ὀνείρων. Nazianz.
Sum cadauer spirans: & vires meæ similes somnijs.

„ Ἐν δ' ὀλιγοδρανίῃ κεῖται σθένος εὐσεβέεσσι. Id. car. 3.
„ *Corpore in infirmo sita vis, roburq́; piorum est.*

Ἀλλ' ὀλιγηπελίην βασιλεῦ ἐλέησον ἐμεῖο. Apollin. Psal. 6.
Sed infirmitatis meæ ô rex miserescę.

Ἀδρανίην ἐλέησον ἐμήν.-- *Infirmitatis meæ miserete.* Id. Psal. 19.

Ἀλλ' οὐ πιαλέοι δέμας ἀμφιλαφὲς βαρύνουσιν. Oppian. 2. de venat.
οὐδὲ πάλιν λιπόσαρκες ἐὸν δέμας ἀδρανέουσιν.
Sed nec pingues corpore crasso grauantur.
Nec contrà macilento corpore minus validi sunt.

Οὐδέ τις ἀδρανίης ἐπιτάῤῥοθος ἤλυθεν αὐτοῖς. Apollin. Psal. 106.
Nec quisquam infirmitatis adiutor illis venit.

Ἐκ δ' ὀλιγηπελίης ἀμαθύνετο καὶ φάος ὄσσων. Id. 87.
Ex infirmitate, consumptum est etiam lumen oculorū.

Tartaraq; tenebricosa in recessu terræ latiuia.

Nonn. 4. Dion. Τοσσατίους Τιτῆνας ἐνεκλήϊσε βερέθρῳ.
Tantos Titanas inclusit barathro.

Iliad. II. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει.
Anima autem è membris auolans ad inferos descēdit.

Tryphiod. Η῾λπον εἰς ἀΐδαο πανύστατον ἅλμα θορόντες.
Ceciderunt ad inferos vltimum saltum saltantes.

Q. Cal. l. 2. Α'λλὰ καταχθονίων ἐσδύσομαι αἰνὰ μέλαθρα.
Sed inferiorum subibo graues domos.

Id. l. 3. — ψυχὴ δὲ κατ' ἄϊδος ἐξεποτήθη.
Anima vero ad inferos euolauit.

Nazianz. — ζοφεροὺς τε μυχοὺς καὶ τάρταρον αἰνὸν,
ἦχι πυρὸς ποταμοὶ καὶ δαίμονες ἀγριόθυμοι,
ψυχῶν τ' ὀλομένων ποινὴ καὶ τίσις ἄπαυστος.
—tenebrosos recessus & tartarum grauem [scilicet habet via voluptatis]
Vbi ignis fluuij & dæmones efferati, (*bilis.*
Et animarū damnatarū pœna & punitio intermina-

Apollon. Argon. β. — ἐξ ἀΐδαο βερέθρων. *Ex inferni barathro.*

Theogn. Οὔτ' ἂν πορφυρέης καταδὺς ἐς πυθμένα λίμνης,
Οὔθ' ὅταν αὐτὸν ἔχῃ τάρταρος ἠερόεις.
Neq; cùm nigræ descenderit in fundum paludis,
Neq; cùm eum habuerit tartarus tenebrosus.

Simonia 3. epigr. Ωἴχεο γὰρ πυμάτην εἰς Α'χέροντος ὁδόν.
Iuisti enim extremam ad Acherontis viam.

Aristot. in Heroum epitaph. — κρυεροῦ δῶμ' ἀΐδαο ἔβαν. *In horrendi domum tartari iuerunt.*

Nonn. 13. Dion. Ταρταρίῳ Τιτῆνας ὑποκρύψας κενεῶνι.
Titanas recondens sub specu tartareo.

Theognis. — ὅταν δνοφεροῖς ὑπὸ κεύθμασι γαίης
Βῇς πολυκωκύτους εἰς ἀΐδαο δόμους.
Cùm sub tenebrosis terræ latibulis
Ad lachrymabiles iueris orci domos.

Idem. — εἰς ἅδου δῶμα μέλαν κατέβη.
Descendit terras Plutonis in ædes.

Nazianz. car. 55. Καὶ ζοφεροὺς πυλεῶνας ἀμειδήτου ἀΐδαο
Ρ'ήξατο, καὶ ψυχαῖς δῶκεν ἐλευθερίην.

Et

Et tenebrosas illatabilis inferni portas
Perfregit, & animabus libertatem dedit.

—βῆ δὲ μετ' ἄλλας Ψυχὰς εἰς ἔρεβος.— Od. Λ.
Iuit in erebum ad alias animas.

—κατ' εὐρυπυλὲς ἄϊδος δῶ. Ibid.
In latiporta orci domo. Optimè tribuitur orco, lata porta, ob copiam eò ruentium, vt contrà cęlo, angusta.

Σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' ἀΐδαο Od. M.
διςθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
Miseri, qui viuentes descendistis ad inferos
Bis mortui, cùm alij homines semel moriantur.

—εἰν ἀΐδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης. Od. Ω.
In domibus infernalibus, sub terræ latebris.

Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ ἀΐδαο Νώνυμοι.— Hesiod. 1. oper.
Iuerunt ad squalidam gelidi orci domum, ignobiles.

Infirmitas. Imbecillitas. Infirmus. Imbecillis.
Ὀλιγοδρανίη. ὀλιγηπελίη. ἀδρανίη.

Κάππεσον ἐν Λήμνῳ. ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν. Hom. Il. A
Cecidi in Lemnum, [insulam, proiectus à Ioue] & modicus mihi adhuc spiritus inerat.

Καὶ νέκυς ἔμπνοός εἰμι· τὸ δὲ σθένος, οἷον ὀνείρων. Nazianz.
Sum cadauer spirans: & vires meæ similes somnijs.

„ Ἐν δ' ὀλιγοδρανίῃ κεῖται σθένος εὐσεβέεσσι. Id. car. 3.
„ *Corpore in infirmo sita vis, roburq́; piorum est.*

Ἀλλ' ὀλιγηπελίην βασιλεῦ ἐλέησον ἐμεῖο. Apollin. Psal. 6.
Sed infirmitatis meæ ò rex miseresce.

Ἀδρανίην ἐλέησον ἐμήν.— *Infirmitatis meæ miserere.* Id. Psal. 9.

Ἀλλ' οὐ πιαλέοι δέμας ἀμφιλαφὲς βαρύνουσιν. Oppian. 2. de venat.
οὐδὲ πάλιν λιπόσαρκες ἐὸν δέμας ἀδρανέουσιν.
Sed nec pingues corpore crasso grauantur.
Nec contra macilento corpore minus validi sunt.

Οὐδέ τις ἀσθενίης ἐπιτάῤῥοθος ἤλυθεν αὐτοῖς. Apollin. Psal. 106.
Nec quisquam infirmitatis adiutor illis venit.

Ἐκ δ' ὀλιγηπελίης ἀμαθύνετο καὶ φάος ὄσσων. Id. 87.
Ex infirmitate, consumptum est etiam lumen oculorū.

Synesius 3. hym.	Ἴδε καὶ ψυχὰν	Cerne & animam
	ὀλιγοδρανέα,	Languidulam,
	ὀλιγηπελέα.	Imbecillam.

Nazianz. 7. car. --ἀδρανέεσσιν ἐν ἅψεσιν ἀδρανέουσα.
Inualidis in membris inualida. [anima]

Id. car. 10. Ἔνδοθεν ἀδρανέων, ἔκτοτε κάρτος ἔχων,
Ὠκύμορον φρενόπληξιν ὁμοίιον, οἷσιν ἅπαντα
Δινήεντα πέλει ἀστατέουσι νόον.
Intus debilis, exterius habens robur
Cito-emoriens, amentibus simile, quibus omnia
Verti videntur, animo non consistentibus.

Id. car. 11. —ἐκ μελέων δὲ
ῥικνῶν ἔπτατο θυμός· ἀναπνείω δ' ὀλίγον τι
πειρόμενος καμάτοισι καὶ αἴσχεσιν ἡμετέροισιν.
E membris curuis euolauit animus, & modicum quid respiro
Laboribus & opprobrijs nostris afflictus.

Id. 13. Κεῖμ' ὀλιγοδρανέων.— *Infirmus iaceo.* Vide Curæ.

Id. 29. Ἐκ μέν μοι μελέων σθένος ὤλετο, οὐδέ τι γοῦνα
ἔμπεδα· ἀλλά μ' ἔλυσε χρόνος, καὶ νοῦσος ανιηρή,
τηκεδανή τε μέριμνα, φίλοι τ' ἄφιλα φρονέοντες.
Robur membrorum perijt: neque genua
Firma sunt: sed tẽpus debilitauit & morbus molestus,
Et tabida cura, & amici non amica sentientes.

Id. 47. Μητέρα δ' ἀμφιβέβηκεν ἑὴν συγερῆς ἀπὸ νούσου
Τειρομένην, ὀλίγαις ἐν ψεκάσι βιότου.
Matrem vero suam fouit graui morbo
Afflictam, in exiguis vitæ reliquijs. [guttulis]

Ingenium. Naturæ indoles. Docilitas.

Νόος. νόημα. εὐμαθίη. φυή. μῆτις.

Oppian. 3. de piscat. Ῥηϊδίως ἐρύουσιν, ἐπεί σφισιν οὐκ νόημα Ποικίλον.— *Facile trahunt: siquidem illis non est ingeniũ callidũ.*

Ibid. Τοῖσιν δ' ὀξύτερος πέλεται νόος. —His *acutius est ingenium.*

Nazianz. car. 49. ——πτερόεντι νόῳ, λεπταῖς τε μερίμναις
βένθεα διφήσαντες, ὁ μὲν τοῦ, τοῦ δέ τις ἄλλος,

ἄνδρες

Ἄνδρες ἐφημίσαντο σοφοί, βίβλοισί τ' ἔδωκαν.
Celeri ingenio, subtilibusq; commentationibus
Profunda perscrutati, hic huius, alterius rei alius,
Viri docti contemplati sunt, & libris prodiderunt.

Ἢ μάθον, ἢ τὰ νόησαν, ἃ μὴ θνητοῖο νοῆσαι. Ibid.
Aut didicerunt, aut intellexerunt, quæ non est hominis intelligere. [quæ superant captum humanum]

Εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρον☉.—*Ob ingenium sagax, prudens.* Incerti 3. epigr.

Ἀλλ' ἐγὼ ἐς καθαρὴν μερόπων φρένα πυρσὸν ἀνάπτω Mariani 4. epigr.
Εὐμαθίης, ψυχὴν δ' οὐρανὸν εἰσανάγω.
At ego ad puram hominum mentem facem accendo
Ingenij, animamq; ad cælum duco.

—οὔτε φυῆς ἐπιδευέες, οὔτε νόοιο. Theocr. idyll. 22.
Neque indole carentes, neque ingenio.

Καὶ τύπος ἁβρὸς ἔλαμπεν ἀριστονόοιο Κρατίνου, L. 5. epigr.
ὅς ποτε δημοβόροισι πολισσούχοισιν Ἰώνων,
θυμοδακεῖς ἐθόωσεν ἀκοντιστῆρας ἰάμβους.
Et statua egregia splendebat ingeniosissimi Cratini,
Qui olim in plebiuoros gubernatores Ionum,
Mordaces exacuit iaculatorios iambos.

Ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. Hom. Il. Γ.
Amborum ingenium noui & consilia prudentia.

Ὕμν☉ ἀμφιβάλλεται *Hymnus contexitur* Pindar. olymp. 1.
σοφῶν μητίεσσι.— *Doctorum ingenijs.*

—ἡμετέρης τοῦτ' ὀλιγοφροσύνης. Nazianz. 13. car.
Hoc est nostræ tenuitatis. [pusillæ mentis]

Ingratus. Ingratitudo.

Ἀχάριστος. εὐεργεσίης οὔτι μεμνημένος.

„ Φαῦλος ἀνὴρ, πίθος ἐστὶ τετρημένος, εἰς ὃν ἁπάσας Lucian. 1. epigr.
„ Ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.
„ *Improbus vir, dolium est pertusum, in quod omnia*
„ *Exhauriens beneficia, in vacuum effudisti.*

Ἦ μερόπων ἀχάριστον ἀεὶ γένος.—*Sanè hominum ingratum semper genus.* Iuliani 4. epigr.

Οὐδ' ἔθελον θεσμοῖσιν ὑποδρήσσειν βασιλῆ☉· Apollin. Psal. 77.

ἀλλ' εὐεργεσίης ἀγαθῆς ἐλάθοντο θεοῖο.
Neque voluerunt legibus regis obsequi:
Sed beneficentiæ Dei bonæ obliti sunt.

Nazianz. 50. car. — ἀχάριστον ἔχειν γλῶσσάν τε, νόον τε,
Lingua & animo ingratum esse

Vide plura in Beneficium.

Ingredior, vide Vado & via. *Inimicitia*, vide Odiũ. *Inimicus*, vide Hostis.

Iniuria. Iniustitia.

Ὕβρις. λώβη. ἀθεσμοσύνη. ἀθέμιστον ἔργον.

Hesiod. 1. oper. „Ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
„ ῥηιδίως φερέμεν δύναται.—
„ *Iniuria enim mala est misero homini: nec bonus quidem facile ferre potest.*

Ibid. Ἀθάνατοι λεύσσουσιν, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
ἀλλήλους τρίβουσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
Immortales respiciunt eos, qui prauis iudicijs
Se inuicem atterunt, Deorum respectum non curãtes.

Ibid. Γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὄφρ' ἀποτίσῃ
δῆμος ἀτασθαλίας βασιλήων. — *Memorat hominum iniustitiam, vt populus iniquitates regum luat.*

Ibid. — οἱ λυγρὰ νοεῦντες,
ἄλλῃ παρκλίνωσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες.
Qui praua cogitantes, alio declinant iudicia, obliquè pronunciantes.

Ibid. — εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει.
Si plus iuris iniustior habebit.

Ibid. — οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. *Non est in eis iustitia.*

Apollin. 74. Ἐξεφάμην ἀνόμοισιν, ἀθεσμοσύνης ἀπολήγειν.
Dixi iniquis, ab iniustitia vt cessarent.

Solon in eleg. Ὡς κακὰ πλεῖστα πόλει δυσνομίη παρέχει.
Quàm plurima mala vrbi iniquitas conciliat.

Apollin. Psal. 93. Ὅς κείνοις ὀπάσειεν ἑῆς ἀντάξια λώβης.
Qui illis reddat digna iniuria sua.

Sibyll. l. 2. Λοιμοὺς καὶ λιμοὺς ἥσει θεὸς, ἠδὲ κεραυνοὺς
ἀνθρώποις,

ἀνθρώποις, οἳ ἄπερθε δίκης κρίνουσι θέμιστας.
Pestes atque famem Deus & sua fulmina mittet
Hos contra, expertes viuunt qui legis & aequi.
„ Μήθ' ἱκέτας ἀδικεῖν· ἱκέται ἱεροί τε καὶ ἁγνοί. Apud Pausaniam l. 8 Graeca.
„ *Ne supplices iniuria afficias: supplices sacri sunt & sancti.*

—ἔχω κύλικος τρύφος ἀμφὶς ἑαγὸς, Choerilus apud Athen. l. 11.
ἀνδρῶν δαιτυμόνων ναυάγιον· οἷά τε πολλὰ
πνεῦμα Διωνύσοιο πρὸς ὕβρεος ἔκβαλεν ἀκτάς.
Habeo calicis frustum vndique fracti,
Conuiuarum hominum naufragia: qualia multa
Eijcit ad scelerum ripas trux aura Lyaei.

Allegoria est de ebrietate, rixarum & iniuriarum fonte.

Iniustus. Iniquus.

Ἄθεμις. ἀθέμιστος. ἀθεμίστιος. ἀθεμίστια εἰδώς. ἀτάσθαλος. ἐξαίσιος. δίκης ἀδίδακτος. ἄδικος. ἀνάρσιος. ἄνομος. λυσίνομος. ἄθεσμος. ἀθέσμιος. ἀθεσμόβιος. ἀήσυλος. αἴσυλος. αἰσυλοεργός.

— Ἀθεμίν τε δόλον. *Iniustumq́ dolum.* Pindar. 3. Pythior.
Τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε θέμιστες. Hom. od. I.
ἀλλ' οἵγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
παίδων ἠδ' ἀλόχων· οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.
His [Cyclopibus] neque senatus, neque leges:
Sed ipsi altorum montium habitant cacumina
In speluncis cauis. Ius autem exercet vnusquisq́;
In liberos & vxores: neque se ipsi curant inter sese.
—ἀθεμίστια εἰδώς. *Callidus iniquitatis.* Ibid.
Ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον, Od. P.
Τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
Sed procorum ferocium timeo turbam,
Quorum iniuria & violentia ad ferreũ calũ pertingit.
Ἤ τινά που δείσας ἐξαίσιον; ἠὲ καὶ ἄλλως Ibid.
„ Αἰδεῖται κατὰ δῶμα; Κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.
An aliquem timens iniquum: an vero alia de causa

„ *Verecundatur in ædibus? Malus est porro verecundans peregrinus.* [*Non bonum est peregrino verecundari*]

Od. Σ. Καὶ γὰρ ἐγώ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι·
πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα, βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων,
πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι.
τῷ μή τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη.
Etenim ego [*Vlysses*] *olim inter homines felix futurus eram:*
Sed multa iniusta patraui, violētia & viribus cedens,
Et patre meo fretus & meis fratribus.
Propterea nemo omnino vir iniustus sit.

Apollin. Ῥέζοντες προτέρων ἀθεμίστια ἔργα τοκήων.
Psal. 77. *Patrantes priorum iniqua facinora parentum.*

Nonnus 9. Αὐτὸς λυσινόμοιο πέλοις κείνοιο μαθητής.
Ipse sis legirupæ illius discipulus.

Idem 13. Dion. Ὄφρα δίκης ἀδίδακτον ὑπερφιάλων γένος Ἰνδῶν
Ἀσίδος ἐξελάσειεν ἑῷ ποινήτορι θύρσῳ.
Vt iustitia indocile superborum genus Indorum
Asia expelleret suo vindice thyrso.

Id. 31. Dion. Τυρσηνοῖς ἀδίκοις οὐ μάρναται, ὅττι μαθόντες
Φώρια θεσμὰ βίαια, κακοξείνων ἐπὶ νηῶν,
Ἅρπαγες ἀλλοτρίων, Σικελῇ πλώουσι θαλάσσῃ.
Cum Tyrrhenis iniustis non pugnat, quod tenentes
Furum instituta violenta, inhospitis in nauibus,
Raptores alienorum, in mari Siculo nauigent.

Iliad. E Σχέτλιος, ὀβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων.
Impius grauia-patrās, qui non veretur iniusta facere.

Ibid. — ὃς οὔτινα οἶδε θέμιστα. *Qui nullam nouit iustitiam.*

Ibid. — ᾗ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
Cui semper iniusta opera cordi sunt.

Iliad. Π. Οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
Qui violentia in foro prauè iudicent, [*obliqua iura*]
Iustitiamq; expellant, Deos non curantes.

Q. Cal. l. 8. — Διὸς μέγα χωομένοιο
„ ἀνδράσιν, οἵ τ' ἔκθυμον ὑπὲρ θέμιν ἔργα κάμωνται.

Ione

Ione admodum irascente hominibus, qui contra seueram iustitiam facinora patrauerint.

—οὔτι δίκης ἀλέγοντες ἔναιον. Apollon. Argon. A.

Nihil iustitiam curantes habitabant.

,, πάντη γὰρ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἔασιν. Id. Arg. B.

,, *Vbique enim iniqui viri sunt.*

Ἄνδρων ἐξ ἀδίκων με μακάρτατε ῥεῖα σαώσοις. Apollin. Psal. 139.

Hominibus ab iniustis me ò beatissime statim eripias.

,, Ἀγρέσει δ' ἀθέμιστος ἐῷ κακὰ κήδεα θυμῷ. Ibid.

,, *Virum iniustum mala capient in interitu.*

Κεῖσ' ἔπεσον σύμπαντες ἀτασθαλίης θεράποντες. Id. Psal. 35

Illic ceciderunt omnes iniquitatis serui.

Insidior. Struo insidias.

Λοχάω. λόχον ἕω, ὁρμαίνω, ἀμφιέπω, ὀτρύνω.

—Καὶ γὰρ σεῦ πάντα δοκεύει, Nazianz. 3. car.

ἔκτοθεν ὄφρα βάλησι, καὶ ἔνδοθεν ὄφρα λάβησιν,

ἀμφαδίην, λοχόων τε. τίς ἂν κακότηθ' ὑπαλύξαι

ῥηιδίως, μὴ Χριστὸν ἔχων ἐπιτάρροθον αἰεί;

Etenim tua omnia obseruat, [damon]

Foris quod vulneret, intus quod apprehendat,

Palam & insidiosè. Quis maliciam effugiat

Facilè, non habens semper Christum adiutorem?

—τῇ τόνγε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί. Hom. od. Δ

Ibi illum Graci insidiantes expectabant.

Τόνγ' εἴ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι. Ibid.

Si quà hunc possis insidians capere.

Κρινάμενος κατὰ δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους, Ibid.

εἷσε λόχον. — *Electis è populo viris viginti prastantissimis, Insidias posuit.*

Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται, Ibid.

ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.

Multi enim inimici contra eum machinantur,

Cupientes occidere, antequam veniat in terrā patriā.

Ἕζεται ὁρμαίνων λόχον ἀφνειοῖο θοώκοις, Apollin. Psal. 9.

Βουλαῖς κρυπταδίῃσιν ἀναίτιον ἐξεναρίζων.

,, *Sedet in insidijs cum diuitibus,*

„ *In occultis, vt interficiat innocentem.*

Id. Psal. 16 Ὥς δ' λέων μεθέπεσκον ἑτοιμοτάτην ἐπὶ θήραν,
εἰσάμενοι σκύμνῳ σκότιον λόχον ἀμφιέποντι.
Tanquam leo paratissimam prædā, me persequebātur,
Similes catulo leonis occultas struenti insidias.

Hom. Il. Δ. Πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῇσι.
E rupe descendentem expectans in insidijs.

Od. Δ. Κεῖθι δὴ αἰνότατος λόχος ἔπλετο.——
Ibi grauissimæ erant insidiæ.

Q. Cal. l. 3. „ Κρύβδα δ' ἀνάλκιδες αἰὲν ἀρειοτέρους λοχόωσι.
„ *Semper imbelles clam insidiantur clarioribus.*

Od. N. Τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρὶ
ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ.
νὺξ δὲ μάλα δνοφερὴ κάτεχ' οὐρανὸν, οὐδέ τις ἡμέας
ἀνθρώπων ἐνόησε.——
Hunc percussi area hasta descendentem
Ex agro, propter viam insidiatus cum socio.
Nox enim admodum obscura cælum tenebat, neq; nos
Hominum quispiam vidit.

Od. Ξ. —λόχον ἡγεμεν ἀρτύναντες. *Duximus, insidias parātes.*

Inspiro. Immitto.

Βάλλω ἐνὶ θυμῷ. νόημα ἐνὶ φρεσὶ ποιῶ. ἐπὶ φρεσὶ τίθημι. νόον ἐμβάλλω. ἐμπνέω. ἐπιπνέω.

Nazianz. car. 1. Σωφροσύνη δέ μ' ἔδησε φίλη, καὶ σάρκα πέδησε,
Καὶ θερμὸν σοφίης θείης ἐπέπνευσεν ἔρωτα.
Me cara castitas deuinxit, & carnem constrinxit,
Calidumq; diuinæ sapientiæ amorem inspirauit.

Id. 6. arc. —θεὸς νόον ἔμβαλε τοῖον. *Talem Deus mentē iniecit.*

Od. O. Κλυτέ μευ, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι ὀίω.
Audite me, & ego vaticinabor, prout in animo
Immortales immittunt, vtque perfectum iri existimo.

Od. Z. Αὐτὰρ ἐμοὶ θεὸς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
Ποίησ'.—*Hanc mentem mihi Iuppiter ipse Indidit.*—

Hesiod. in Theogon. —ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν Θείην.—
Mihi vocem diuinam inspirarunt.

Τῷ

Τῶ μὲν ἐπὶ γλώσσῃ γλυκερὴν χείουσιν ἀοιδήν. *Ibid.*
Ei dulce carmen in linguam infundunt.
Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε.---*In animum ei immisit.* *Iliad A.*
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν. *Iliad. Y.*
Sic fatus, magnum regi robur inspirauit.

Inter. In medio.

Μετὰ. μεταξὺ. μεσηγὺ. μεσσηγὺ. μεσηγὺς. μεσσηγὺς. ἄμμιγα. ἄμμεσον. ἐν μεσσάτῳ. ἐν, vide Inuenio.

—Καὶ γὰρ ἐλαφρὸς *Theocr. idyll. 2.*
Καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἠϊθέοισι καλεῦμαι.
Nam agilis & pulcer inter omnes adolescentes vocor.
Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου. *L. 1. epigr.*
Multa cadunt inter calicem, supremaq; labra.

Atheneus l. 11, Dipnosophist. pro κύλικος, habet κοτύλης eodē sensu, sed non eadem figura.

Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων. *Iliad. I.*
Inter Curetes & magnanimos Ætolos.
— ἐγὼ βροτὸς ἀμφιτάλαντος *Nazianz. 58. car.*
Μεσσηγὺ ζωῆς τε καὶ ἀργαλέου θανάτοιο Ἑστηώς.---
Ego homo anceps inter vitam & tristem mortē stans.
Μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, ἔγχεϊ μακρῷ, *Hesiod. in Scuto.*
αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου,
Ἤλασ' ἐπικρατέως.—*Inter galeā & scutū, hasta lōga,*
Ceruicē denudatā prōptè sub barba percussit fortiter.
Αἶ, αἶ, Πυθαγόρης τί τόσον κυάμους ἐσεβάσθη; *Diogen. Laërt. l. 3. epigr.*
Καὶ θάνε δῆτα φυτοῖς ἄμμιγα τοῖς ἰδίοις.
Hei, hei, quid Pythagoras adeo fabas veneratus est?
Atque fabas inter tandem obijt proprias.
Εὐρύτατος πάντεσσι μετ' ἰχθύσι· ἦ γάρ οἱ εὖρος *Oppian. 2. de piscat.*
πολλάκις ἑνδεκάπηχυ, δυωδεκάπηχύ τ' ἐτύχθη.
Latissimus inter omnes pisces. Nam sanè ei latitudo
Sape vndecim cubitorum est, imo & duodecim.
Τἄλλα δ' ἄρ' ἐν μεσσάτῳ τε κακῶν ἀγαθῶν τε τέτυκται. *Nazianz. 61. car.*
Alia vero [prater virtutem & maliciam] sunt in medio malorum & bonorum .i. sunt indifferentia.

Inc. l. 4. epigr. —κείνῳ ἢ μετ' ἄγρια κύματα ναῦται
χεῖρας ἀερτάζουσιν ἅτε κλυτῷ Ἐννοσιγαίῳ.
Nauta inter sanos fluctus ei, tanquā inclyto Neptuno, manus eleuant. [supplicant.]

Dionys. de situ orbis Τῶν μέσα καλλιρόοιο κατέρχεται ὕδατα Νείλου.
Inter hos [montes] descendunt aqua Nili pulcriflui.

Interrogo. Sciscitor.

Ἐρεείνω. ἐξερεείνω. ἐρωτάω. εἰρωτάω. ἀνερωτάω. ἔρομαι. ἀνέρομαι. εἴρομαι. ἀνείρομαι. ἐρέομαι. εἰρέομαι. ἐξερέομαι. διείρομαι. ἐρεείνομαι. πεύθω. πεύθομαι. μεταλλάω.

Hom. od. A —Ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις. *Quando me hoc interrogas*

Ibid. —ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Quandoquidem hac me interrogas & percontaris.

Od. Δ. Ταῦτα δ' ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι.—
Illa qua à me sciscitaris & precaris.

Ibid. „ Καί μιν ἀνηρώτων· ὁ δὲ κερδοσύνῃ ἀλέεινεν.
„ *Et eum interrogabā: sed ipse astutè tergiuersabatur.*

Theocr. idyll. 1. Πάντες ἀνηρώτευν τί πάθοι κακόν.—
Cuncti sciscitabantur, quid mali pateretur.

Id. 25. — μέμαεν δέ μιν ἐξερέεσθαι·
ἂψ δ' ὄκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα·
μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος ποτιμυθήσαιτο
„ σπερχομένῳ· χαλεπὸν δ' ἑτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός.
Cupiebat porrò eum interrogare:
Sed rursus pra metu ad labia euntem sermonem retinebat:
Ne quod verbum intempestiuè proloqueretur
„ *Festinanti. Difficile est enim alterius hominis mentem cognoscere.*

Od. A. Ἀλλ' ἐθέλω σε φέριστε περὶ ξείνοιο ἔρεσθαι.
Sed volo te ô optime de hospite percontari.

Ibid. —θεοπρόπον ἐξερέηται. *Vatem interroget.*

Od. Γ. „ Νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
„ Ξείνους, οἵ τινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
„ *Nunc quidem honestum est quarere & sciscitari*
„ *Hospites, quinam sint, postquam cibo recreati sunt.*

Nota

Nota methodum: paſcendi priùs hoſpites: tum interrogandi.

— συνεφθέγγοντο ϗ ἤθελον ἐξερεείνειν. Nonn. in Ioann.

Colloquebantur & volebant interrogare.

„ Πρός σε τί τοῦτο πέλει; τί πεύθεαι; — Ibid.

„ *Quid hoc ad te? Quid percontaris?*

Καί μιν ἀνείρετο λαὸς ἀπιστοτάτων Φαρισαίων. Ibid.

Et eũ interrogabat cœtus infideliſſimorũ Phariſæorũ.

Ἀτρείδη τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τί σε χρὴ Od. Δ.

ἴδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον. —

Atride quid me hæc percontaris? Nõ oportet te ſcire, neque cognoſcere mentem meam.

— εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα. *Interrogabit de ſingulis.* Od. Τ.

Intro. Ingredior.

Δύομαι. δύνομαι. ἐπιβαίνω. εἰσβαίνω. δύνω. Vide In, & Vado.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννήν, Hom od. Θ

ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

At cum vrbem ingreſſurus eſſet amabilem,

Ibi ei occurrit Dea cæſia Pallas.

Σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων. Od. I.

Feſtinantes ingredi naues celeres.

Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον. — *Hi autem ſtatim intrabant.* Od. N.

Ὣς εἰποῦσα θεὰ δῦνε σπέος ἠεροειδές. Ibid.

Sic locuta Dea intrauit antrum obſcurum.

Αὐτὰρ ὅγ' εἴσω ἴεν ϗ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν. Od. Π. & P.

At hic intrò iuit & tranſiuit lapideum limen.

Ἀλλὰ προσμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες, Od. Φ.

πρῶτος ἐγώ, μετὰ δ' ὔμμες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω.

Sed alij poſt alios intrate, neque ſimul omnes,

Primus ego, poſtea vos. Cæterùm hoc ſit ſignum.

Euſtathius in hunc locum: Εἰσὶ δὲ προσμνηστῖνοι (τουτέστιν, ὡς οἷον εἰπεῖν, προσμενετῖνοι) οἱ προσμένοντες ἀλλήλους, καὶ μὴ ἅμα πάντες προσιόντες, κατὰ τὸν ποιητήν, ἀλλὰ πρῶτος οὗτος, εἶτα ἄλλος, ϗ ἐφεξῆς. πλεονάζει δὲ τὸ σίγμα ἐν τῷ προσμνηστῖνοι.

Inuado. Irruo. Manus inijcio.

Ἐπεσβαίνομαι. ὁρμάομαι. ἐφορμάομαι. ἐποίχομαι. ὀρέω. ἐσορέω. ἐπορέω. ἐπαΐσσω. μεταΐσσω. ἐπιβρίζω. χεῖρας ἐφίημι. χεῖρας ἀμφιβάλλω.

Hom. od. Δ. Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ', ἀμφὶ δὲ χεῖρας βάλλομεν. — *Nos statim vociferantes irruebamus, manus[que] inijciebamus.*

Od. Κ. Κίρκῃ ἐπήϊξα, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
Circem inuasi, tanquam occidere cupiens.

Od. Χ. — ἆλτο δ' ἐπ' αὐτῷ Σμερδαλέα ἰάχων. —
In eum insiluit terribiliter clamans.

Od. Λ. Τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἑλέειν τέ με θυμὸς ἄνωγε·
τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον ἢ καὶ ὀνείρῳ
ἔπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον.
Ter quidem irrui & apprehendere volui:
Ter quoq; mihi è manibus vmbræ aut somnio similis
Euolauit: mihiq; acutus dolor in corde augebatur.

Od. Ν. Φράζευ ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃς.
Perpēde quomodo procis impudētibus manus inijcias.

Od. Ξ. Ἦ μέν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊξαν μελίῃσιν,
ἱέμενοι κτεῖναι· δὴ γὰρ κεχολώατο λίην.
Sanè multi admodū me adoriebātur hastis [fraxinis]
Cupientes interficere. Nam valde irati erant.

Hesiod. in Scuto. Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Ambo autem vociferantes in se inuicem irruerunt.

Ibid. Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων,
καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακληείῃ
κακτάμεναι μεμαώς. —
At vehementer clamās & arma flāmæ similia vibrās
Velociter irruit in Herculem occidere cupiens.

Pindar. olymp. 8. — ἐσόρουσε βοάσαις. *Irruit vociferans.*

Tryphiod. — κληῖδας ἀνέντες,
θρώσκον ἐπὶ Τρώεσσι, καὶ εἰσέτι κῶμον ἔχοντας
χαλκείῳ θανάτοιο κατηῖς ἐκάλυψαν ὀνείροις.
Claustris resolutis, [apertis ostijs]
Insiliebant in Troianos, [Græci] & adhuc dormientes,

Mortis

Mortis ferreæ malis somniis operuerunt. [*occiderũt*]

Κενταύροις ἐπόρουσεν ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων. Q. Cal. l. 7.

In Centauros irruit, robore suo vehementer concitus.

—— Κύπριν ἐπῴχετο νηλέϊ χαλκῷ. *Cypridem inuasit sæuo ferro.* Iliad. E.

Οἶδμα δ' ὅπῃ σεῖο κόρυστον ἐπιβρίζων Διονύσῳ· Nonn. 23. Dion.

ὄφρα καταχρύψωμεν ἐν ὕδασι πεζὸν ὁδίτην.

Fluctus tuos concita irruens in Bacchum:

Vt peditem aquis obruamus. [*submergamus*]

—μερμήριξεν Ὀδυσσεύς, Od. P.

ἠὲ μεταΐξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἕλοιτο,

ἦ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη ἀμφουδὶς ἀείρας.

Deliberauit Vlysses, an irruens fuste occideret.

An à terra eleuans, ei caput terræ allideret.

De diuersa huius loci scriptione & sensu, vide Eustathium.

Ὅπῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ τ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν. Iliad. M.

Quoquo irruerit, ibi cedunt turmæ virorum.

Inuenio. Reperio. Inuentum.

Κιχέω. κιχάνω. κιχάνομαι κίχημι. εὑρίσκω. ἀνευρίσκω. ἐφευρίσκω. δήω. πέτμω. ἄλφω.

Nota horum verborum, vt vocis latinæ Inuenio, diuersa hîc poni significata, quę in exemplis patebunt.

Ἀλλά μιν οὐκ ἐκίχησεν. —*Sed cum non inuenit.* Nonn. in Ioann.

—μαιόμενοι δ' Οὐκ ἂν ἐφευρήσαιτε. — Ibid.

Quærentes non inuenietis.

Μή σε γέρων κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω. Iliad. A.

Ne te, ô senex, apud cauas naues inueniam.

N. κιχείω in præsenti subiunctiui pro κιχέω.

Θᾶττον ἔην λευκοὺς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας Ammiani l. 2. epigr.

Εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην.

Est citiùs albos coruos, & volucres testudines

Inuenire, quàm spectatum rhetorem Cappadocem.

Ἐν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντες. Od. Γ.

Inuenit in Lesbo longam nauigationem meditantes.

—κείνους

Iliad. K. —κείνους δ' κιχησόμεθα περὶ πυλάων, (stodes.
ἐν φυλάκεσσι. —Eos ante portas inueniemus inter cu-

Od. B. Καὶ τόνγ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
Et eam inuenimus retexentem pulcram telam.

Od. I. —οὐδέ μιν ἔνδον Εὕρομεν. —Nec intus eũ inuenimus.

Apollon. Argon. Δ. —ἀνεύρετο πῖαρ ἐλαίης. Inuenit oliuæ pinguedinem.

Anaxandrides.
,, — ἡδονὴν ἔχει,
,, ὅταν τις εὕρῃ καινὸν ἐνθύμημά τι,
,, δηλοῦν ἅπασιν· οἱ δέ γ' αὐτοῖσιν σοφοί,
,, πρῶτον μὲν οὐκ ἔχουσι τῆς τέχνης κριτήν.
,, εἶτα φθονοῦνται· χρὴ γὰρ εἰς ὄχλον φέρειν
,, ἅπανθ', ὅσ' ἄν τις καινότητ' ἔχειν δοκῇ.
,, Iucundum est, cùm quis nouum inuentum inuenerit,
,, Patefacere omnibus. Nam qui sibi sapientes sunt,
,, Primò quidem non habent artis iudicem: [arbitrũ]
,, Deinde sũt inuidiosi. Oportet enim in vulgus efferre
,, Omnia, quæ quis nouitatem habere existimauerit.

Hedylus.
—μυσταῖς φίλον ἱεραγωγοῖς
Εὗρε μέλος θείων πάτριον ἐξ ὑδάτων.
Ἀλλὰ Κτησιβίου σοφὸν εὕρεμα τίετε τοῦτο.
Mystis mysteriorum interpretibus gratum melos patrium ex aquis diuinis inuenit. [Ctesibius]
Quare præclarũ hoc Ctesibij inuentũ magni æstimate.

Pindar. 12 Pythior.
— τέχνᾳ, τάν ποτε Arte, quam olim
Παλλὰς ἐφεῦρε. Pallas inuenit.

Od. Γ. Εἰ ζώοντ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν.
Si viuentem Ægisthum domi offendisset.

Od. Λ. —δήεις δ' ἐν πήματα οἴκῳ. Damna domi inuenies.

Pindar. 3. olymp. ,, —ἅπαν δ' εὑρόντος ἔργον. Totum opus est inuentoris. .i. tota laus operis, ei qui inuenit, non qui auxit, adscribenda est.

Paull. Silent. lib. 1. epigr.
,, Ἔνθεν ἐν ἀνθρώποισι ἀρείονα πολλάκι δήεις,
,, Καὶ πενίην πλούτου καὶ θάνατον βιότου.
Hinc inter homines sæpius meliorem inuenies,
Et paupertatem opibus, & mortem vitâ.

Od. Y. Ἐς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.
Mittamus ad Siculos, vnde aliquid dignum inueniat.

[ἢ ἀξίαν

[ἢ ἀξίαν τιμὴν, ἢ ἄξιον ὦνον, inquit Euſtathius]

— ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον. *Centibouiprecium inueni.* *Iliad. Φ.*

Inuideo. Inuidia. Inuidus, Æmulor.

Φθονέω. ἐπιφθονέω. ἀγάζομαι. ἀγαίομαι. ζηλόω. ζηλήμων εἰμί. νεμεσάω. μεγαίρω. Plura in exemplis.

Inuidia: φθόνος. νέμεσις. ζῆλος. βασκανίη. ζηλοσύνη.

„Τῷ δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι· τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν ᾄδει. *Moſchus idyll. 3.*

„*Non equidem ei inuidero. Nec enim pulcrum carmen canit.*

„Χαίρεις φθονεῖσθαι· τὸ φθονεῖν δ' αἶσχος μέγα. *Nazianz. in monaſt.*

„*Bonum inuideri: at inuidere ingens probrum.*

Πᾶσί μ' ἔθηκε φίλοισιν ἐπίφθονον.——

Reddidit me caris omnibus inuidioſum. *Id. 54. car.*

„--ὄψον γὰρ λόγοι φθονεροῖς· „*Sermones ſunt opſonium inuidis.* *Pindar. 8. Nemeor.*

„ἅπτεται δ' ἐσλῶν αἰεί· „*Carpitq; probos sẽper, [liuor]*

„χειρόνεσσι δ' οὐκ ἐρίζει. „*Nec cum malis contẽdit.*

.i. Magnis & præſtantibus inuidetur, non humilibus & obſcuris. Sic multi Agamemnoni inuidebant: Therſitæ nemo.

Οἵ νῶϊν ἀγάσαντο.—— *Qui nobis inuiderunt.* *Od. Ψ.*

—— ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων. *Æmulatur vicinus vicinum.* *Heſiod. 1. oper.*

Vſurpari etiam poteſt & transferri ad inuidiam: ſicut ζηλός.

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων, *Ibid.*

Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.

Et figulus figulo inuidet, & fabro faber,

Et pauperi pauper, & cantori cantor.

In κοτέω, quod propriè iraſcor ſignificat, eſt ſynecdoche conſequentis. Nam priùs inuides, deinde iraſceris.

Ἄρτεμι μὴ νεμέσα· χαροπῆς ἅλος οἴδματα περήσω. *Nonn. 4. Dion.*

Artemi me inuideas: cærulei maris fluctus penetrabo.

— φθονερῇ

Id. 10. — φθονερῇ δεδόνητο μερίμνῃ. *Agitabatur inuidiâ.* [*cura inuida*]

Id. 27. Ἥρης ζῆλον ἄλαλκε βαρύφρονα. — *Iunonis grauem iram arce.*

Q. l. E. — ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων. *Omnium inuidissimi.*

Ibid. Ὣς δ' αὖ νῦν μοι ἄγασθε. — *Sic etiānū mihi inuidetis.*

Nonn. 29. Dion. Τίς βαρὺς ἀμφοτέροις φθόνος ἔχραεν;
Quænam ambos grauis incessit inuidia?

Ibid. Ἥρη δερκομένη ζηλήμονι Βάκχον ὀπωπῇ.
Iuno Bacchum intuens oculo inuido.

Id. 31. —φθονερῇσιν ἀνοιδαίνουσα μερίμναις.
Inuidis tumens curis. [*inuidia*]

Ibid. — πόνους ὁρόωσα Λυαίου,
Ζηλήμων ἐμέγηρε καὶ οὐρανίης πλέον Ἥρης.
Cernens Lyæi labores [*egregia facinora*]
Liuida inuidebat etiam amplius quàm Iuno cælestis.

Ibid. Καί οἱ δῶκε Μέγαιραν ὁμόστολον, ὄφρα τελέσσῃ
βάσκανον ὄμμα, φέρουσα νόον ζηλήμονος Ἥρης.
Eique comitem dedit Megaram, vt illi efficeret
Inuidum oculum, inferens mentem inuidæ Iunonis.
[*vt imbueret eâdem inuidiâ, quâ feruebat Iuno*]

Id. 35. Καὶ δίδυμον φθόνον εἶχεν ὑποκλέπτοντι προσώπῳ,
Ἠνορέην ὁρόωσα καὶ ἀγλαΐην Διονύσου.
Et gemina tenebatur inuidia, dissimulante vultu,
Cernens fortitudinem & pulcritudinem Dionysij.

Q. Cal. l. 6. „ Οὐ γάρ τι ζήλοιο πέλει στυγερώτερον ἄλλο.
„ *Nihil enim inuidia est odiosius.*
[*zelotypia molestius*]

Apollon. Argon. —ἐχθοδοποῖσιν— Ὄμμασι. *Oculis inuidis* [*hosticis*]

N. φθονέω & ἐπιφθονέω etiam significare, non permitto, non concedo; vti contrà, οὐ φθονέω, οὐκ ἐπιφθονέω, .i. permitto, concedo.

Iliad. Α. Εἴπερ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,
οὐκ ἀνύω φθονέουσα ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
Si enim inuideam, & non sinam destruere, inuidendo nihil proficio, cùm sis multo fortior.

Od. Λ. Ὧι δὲ κ' ἐπιφθονέοις, ὅδε τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω.

Cui

Cui autem inuideris [non permiseris appropinquare] is retrocedit.

Τοῖς φθόνος οὐ πελάει κρυπτὸν κακὸν, εἰ θέμις εἰπεῖν, Πλείονα καὶ φθονερῶν ἄφθονος εὔξομ' ὕπερ. Nazianz.

Quibus [calitibus] inuidia, occultum malum, non appropinquat:

Cùm & ego, si fas est dicere, minimè inuidus pro inuidis precer.

„ Οὐ φθόνος. οὐ γὰρ ἔοικε κασιγνήτοισι μεγαίρειν. Idem.

„ *Haud inuideo. Nec enim decet fratribus inuidere.*

Ὣς καὶ ἐγὼ (μύθῳ γὰρ ἐμῷ φθόνος ἄγριον αἰεὶ
Ὄμμα φέρει) σιγῆς βένθος ἐπεσπασάμην. Nazianz. 54. car.

Sic & ego (nam sermonibus meis liuor semper acerbũ
Oculum intorquet) profundum silentium tenui.

Δμωΐδας οὐκ ἐθέλω, Βερόη μὴ ζῆλον ἐγείρω. Ibid.

Famulas non cupio ne Beroa inuidiam excitem.

Ὁ φθόνος Ἀπόλλωνος ἐπ' οὔατα λάθριος εἶπεν· Callimac.
Οὐκ ἄγαμαι τὸν ἀοιδὸν, ὃς οὐδ' ὅσα πόντος ἀείδει.
Τὸν φθόνον ὠπόλλων ποδί τ' ἤλασεν, ὧδέ τ' ἔειπεν
Ἀσσυρίου ποταμοῖο μέγας ῥόος, ἀλλὰ τὰ πολλὰ
Λύματα γῆς καὶ πολλὸν ἐφ' ὕδατι συρφετὸν ἕλκει.
Δηοῖ δ' οὐκ ἀπὸ παντὸς ὕδωρ φορέουσι μέλισσαι·
Ἀλλ' ἥτις καθαρή τε καὶ ἀχράαντος ἀνέρπει
Πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λιβὰς, ἄκρον ἄωτον.
Χαῖρε ἄναξ· ὁ δὲ μῶμος, ἵν' ὁ φθόνος, ἔνθα νέοιτο.

Inuidia in Apollinis aures clam susurrauit:
Non admiror poëtam, qui non quantum est mare, cantat: [plurima]
Hanc inuidiam Apollo pede repulit, sicque dixit:
Assyrij fluminis magnus est fluxus, sed multas
Sordes terra & multam in aqua illuuiem trahit.
Cereri autẽ non ex omni [fluuio] aquã ferũt Melissa:
Sed qui purus & illimis serpit
Fonte è sacro exiguus latex, summus flos. [aquarum]
Salue rex. [Apollo] Inuidus autẽ illuc eat, vbi exitiũ. .i. ad coruos: in malam rem.

Μῦθοι δὲ πλεόνεσσιν ἐπ' ὄμματι πικρὸν φέρουσι· Nazianz. 50. car.

βασκανίης

βασκανίης πελέθουσιν ὑπέρτεροι.——

Eloquentia superior est inuidiâ amaros oculos rebus compluribus immittente.

Idem. ——τούτους μὲν ὁμὸν βίον ἀμφαγαπάζειν
οὐ φθόνος, οὐδὲ πικρὸν καὶ ἀνάρσιον ἐνθάδε μῶμος
ὄμμα βαλεῖ, τρίζειν τε σάνδαλα πολλάκι φάσκων.

Billius. *Ipsis conuiuere nulla*
Inuidia est, oculos nec ob id tibi Momus acerbos
Inijciet, soleas stridorem emittere dicens.

Idem. „ —Ζῆλος δὲ θεοῦ λύσε θέσμον ἀθέσμως,
„ Ἁρμονίην τ' ἀγάπης, ἧς οὔνομα μοῦνον ἐλείφθη.
„ *Inuidia verò soluit Dei legem non legitimè,*
„ *Et concordiam caritatis, cuius solum nomen relictum est.*

Oppian. 3. de venat. Ζεῦ πάτερ, ὅσσον ἔφυ ζήλοιο πανάγριον ἦτορ.
Κεῖνον καὶ φύσιος κρατερώτερον εἰσορέασθαι
Θῆκας ἄναξ, δῶκας δὲ πυρὸς δριμεῖαν ἐρωήν.
Iupiter pater, quàm est zeli sauum cor!
Illum & naturâ fortiorem videri
Fecisti ô rex, dedistiq; ignis vehementem impetum.

Id. 4. de piscat. Μοχθίζει δύσζηλος ἀειφρουροῖσι πόνοισι.
Laborat inuidus peruigilibus doloribus.

Ibid. „ Ὡς οὐδὲν ζήλοιο κακώτερον ἀνδράσιν ἄλγος
„ ἐντρέφεται· πολλοὺς δὲ γόους, πολλὰς δὲ τίθησιν
„ οἰμωγάς. Λύσσης γὰρ ἀναιδέος ἐστὶν ἑταῖρος·
„ λύσσῃ δ' ἀσπασίως ἐπιμίσγεται.——
Adeo nullus zelo deterior hominibus dolor
Inest: multos verò luctus, multosq; adfert
Fletus. Furoris enim impudentis est socius:
Furori libenter immiscetur.

Callimac. in epigr. —ὁ δ' ἤεισεν κρέσσονα βασκανίης.
Hic cecinit dulcius inuidiâ [melius quàm vt carpere liuor possit]

Incert. 1. epigr. „ Ὁ φθόνος ἐστὶ κάκιστον· ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ.
„ Τήκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην.
„ *Inuidia est res pessima. Habet tamen aliquid boni in se:*

„ *Tabefacit*

„ *Tabefacit enim inuidorum oculos & cor.*
„ Τὸ φθονέειν ἀγαθοῖς ἴσον στέργειν τε κακίστους. Nazianz. car. 3.
„ *Inuidisse bonis par est & amare scelestos.*
„ Μὴ φθονέῃς δ᾽ ἀγαθῶν ἑτάροις, μὴ μῶμον ἀνάψῃς. Phocylides
„ Ἄφθονοι οὐρανίδαι καὶ ἐν ἀλλήλοις πελέθουσιν.
„ οὐ φθονέει μήνη πολὺ κρειόσσοσιν ἡλίου αὐγαῖς.
„ οὐ χθὼν οὐρανίοις ὑψώμασι νέρθεν ἐοῦσα·
„ οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν· ἀεὶ δ᾽ ὁμόνοιαν ἔχουσιν.
„ εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἔστη.
„*Ne inuideas bona socijs, ne reprehensionem incurras.*
„ *Sine inuidia cælites inter se sunt:*
„ *Non inuidet luna multo præstantioribus solis radijs:*
„ *Non terra cælestibus fastigijs infernè existens:*
„ *Non fluuij æquoribus: sed semper concordiam tenẽt.*
„ *Si enim contentio inter beatos esset, cælũ non staret.*
——ἔζεε πικρῷ L. 5. epigr.
ζήλῳ θυμὸν ἔδουσα. --- *Feruebat amaro*
zelo animum comedens.
Μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος. Pindar. olymp. 8.
Ne petat me lapide aspero inuidia. [ne quis inuideat]
Ἥρης φραδμοσύνῃ λευκωλένου, ἥ μιν ἔρυκε Hom. in Apoll.
ζηλοσύνῃ. ---*Iunonis albas vlnas habentis consilio, quæ illam ex inuidiâ detinebat.*
---ἐπὴν κορέσωνται ἀνίης, Nazianz. 8. arc.
βασκανίῃ λαοῖο νεήλυδος. --- *Postquam satiati fuerint dolore, ex inuidia populi aduenæ.*
Ἀμφαδίους, λοχόωντας, ἀβάσκανον ὄμμα φέροντας, Id. 14. car.
Αὐτοφόνῳ κακίῃ ἔνδοθι τηκομένους.
Sinceros, insidiosos: minimè inuidos,
Et sui-interemptrice malicia [inuidia] intus tabescentes [relinquere omnes aueo, vt soli Deo vacem]
Εἰ φθόνος ἐκτήξειεν ἐμὴν φρένα, εἰ γελάσαιμι Id. 17.
Πτῶμα καὶ οὐχ ὁσίων, ὡς πόδα πηγὸν ἔχων.
Si inuidia animum meum tabefecerit, si risero
Lapsum etiam impiorum, tanquam pedem habens stabilem. [non sit mihi Deus propitius, si hæc fecero]

Inuisibilis,

Inuisibilis, vide Video, & Appareo.

Inuitus. Inuitè. Coactè.

Οὔτι ἕκων. πόλλ' ἀέκων. ἀνάγκῃ. οὐκ ἐθέλων. ἀέκητι. ἀεκαζόμενος. ὑπ' ἀνάγκης.

Iliad. Θ. Οὔτι ἑκών. — *Minimè volens.*
Iliad. Λ. Ἤιε πόλλ' ἀέκων. — *Iuit valde inuitus.*
Od. Ε. --- νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκῃ.
Noctes quidem dormiebat etiam inuitus.
Ibid. ---παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ.
Nolens apud volentem.
Ibid. Οὐ δ' ἂν ἐγὼν ἀέκητι σέθεν σχεδίης ἐπιβαίην.
Non autem ego te inuita ratem inscendero.
Αἴκ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' οὔτις ἐρύξει.
Od. Η. *Si quidem volens maneas. Inuitũ enim nemo detinebit.*
-- ἀπώσατο ἲς ἀνέμοιο
Πόλλ' ἀεκαζομένους. --- *Repulit vis venti valde inuitos.*
Od. Τ. Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης.
Sic quidem absolui etiã nolens ex necessitate .i. coacta.
Oppian 2. de piscat. „ Ἀλλ' αἰεὶ μάκαρες πανυπέρτατοι ἡνία πάντῃ
„ Κλίνουσ' ᾗ κ' ἐθέλωσιν· ὁ δ' ἕσπεται ὅς κε σαόφρων,
„ Πρὶν χαλεπῇ μάστιγι καὶ οὐκ ἐθέλων ἐλάηται.
„ *At semper beati supremi habenas in omnem partẽ*
„ *Inflectunt, quacũq; volunt. Qui sapit autẽ, sequitur,*
„ *Antequam aspero flagello, etiam nõ volens, adigatur.*
Musæus. Ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκῃ.
Inuiti à se inuicem separati sunt ex necessitate.
Nazianz. 11. car. Φθέγξομαι οὐκ ἐθέλων μέν, ἀτὰρ λόγον ἔκποθε ῥήξω
ψυχῆς. — *Eloquar inuitus quidem, sed tamen sermonem ex animo prorumpam.*

Inuoco. Inuocandi formula.

Ἀγκαλέω. ἐκπροκαλοῦμαι, vide Astra. καλέω. κικλήσκω. κλῄζω. ἐπικλείω.

Orpheus in hymn. Ἵλαον ἀγκαλέω σε μολεῖν κεχαρηότα μύσταις.
Propitium inuoco te venire lætum mystis.

Εὐδύναμι

Εὐδύνατον καλέω Νίκην θνητοῖσι ποθεινήν, Ibid.
ἣ μούνη λύει θνητῶν ἐναγώνιον ὁρμήν.
Potentem inuoco Victoriam mortalibus desiderabilẽ,
Quæ sola dirimit hominum certamina.
Ὑμᾶς κικλήσκω πέμπειν μύσταις πολὺν ὄλβον.
Vos inuoco, vt mittatis multam felicitatem mystis.
—Διόνυσον ἐπ' εὐχαῖς ταῖσδε κικλήσκω. Ibid.
Dionysium in hisce votis inuoco.
Ἔρχεο πρὸς τελετὰς ἱερῷ γήθουσα προσώπῳ. Ibid.
Accede ad sacrificia sacro lætans vultu.
Ἔλθετ' ἐπ' εὐφήμοις ἱεροῖς κεχαρηότι θυμῷ.
Venite ad fausta sacra læto animo.
Βαῖν' ἐπὶ πάνθειον τελετὴν γανόωντι προσώπῳ. Ibid.
Veni ad diuinum sacrificium læto vultu.
Ὦ Νέμεσι κλήζω σε θεὰ βασίλεια μεγίστη. Ibid.
O Nemesi inuoco te Dea regina maxima.
—Κυθέρειαν ἐπικλείοντες ἀμύνειν. Apollon.
Cythercam inuocantes ad opitulandum. Argon. Γ.
Οἳ Κύπριν καλέουσιν ἐπίρροθον ἄμμι πέλεσθαι. Ibid.
Qui Cypridem inuocant, vt auxiliatrix nobis sit.
Χαῖρε μέγα κρείουσα καὶ εὐάντησον ἀοιδῇ. Callim.
Salue latè regnans, & propitia sis cantui. in hym.
Νῦν γε μὲν ἔθνεα πάντα διίξομαι ὅσσ' ἀρίδηλα Dionys.
ἐνναίει· Μοῦσαι δ' ἰθύντατον ἴχνος ἄγοιεν. de situ.
Nunc quidẽ gentes omnes percurrã, quotquot celebres
Ibi habitant. Musæ autem rectissimũ vestigiũ ducãt.
Ἀρχόμενος πρῶτον Μουσῶν χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος Hom. Ba-
ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι, εἵνεκ' ἀοιδῆς. trach.
Exordiens primo Musarum chorum ex Helicone
In cor meum venire deprecor, cantus gratia.
Πνεῦμα θεοῦ σὺ δ' ἐμοῖο νόον καὶ γλῶσσαν ἐγείρῃς, Nazianz.
ἀτρεκίης σάλπιγγα ἐρίβρομον, ὡς κεν ἅπαντες arc. 1.
τέρπωνται κατὰ θυμὸν ὅλῃ θεότητι μιγέντες.
Spiritus Dei, tu mihi mentem excites & linguam,
Veritatis tubam clarissimam, vt omnes
In animo delectentur toti diuinitati commisti.
Γλήνεις ἐπὶ σῶν σέμμασιν ὕμνων, Synes.
hym. 6.

Βιοτᾶς ὑμνοπόλῳ νέμων γαλάναν,
Εὐρίπων περιχοὰν σῆσον ἀλῆλιν.
Adsis propitius ad tuarum laudum coronas,
Poëta tribuens vitæ serenitatem,
Euriporum æstus siste vagos.

Psellus. τὰ ῥεῖθρα τῶν σῶν οὐρανοδρόμων λόγων
εἰς τὴν ἄνικμον ἐμβαλοῦ μου καρδίαν.
Morellus. *Fluenta sermonum polos penetrantium,*
Infunde in aridum meum pectusculum.

Irascor. Ira. Iracundus. Iram deponere, sedare.

Μενεαίνω. ὀδύζομαι. χολόομαι. κοτέω. κοτέομαι. νεμεσάω. νεμεσάομαι. νεμεσίζομαι. σκύζομαι. ἐπισκύζομαι. μηνίω. μηνίζω. μηνιάω. ἐπιμηνίω. χώομαι. χαλεπαίνω. Ira: Ὀργή. μῆνις. μηνιθμὸς. μένος. θυμὸς. κότος. χόλος. χολή.

Hom. od. Α — Ἀσπερχὲς μενέαινεν Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ.—
Continuò irascebatur eximio Vlyssi.

Ibid. — τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο Ζεῦ;
Quid ei adeò irasceris Iupiter?

Ibid. Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰὲν
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν.
Sed Neptunus terram-ambiens, assiduè semper,
Ob Cyclopem, quem excæcauit, [Vlysses] iratus est.

Ibid. — τοῖσιν δὲ κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη. *His irascetur Minerua.*

Ibid. — νεμέσσηθη δ' ἐνὶ θυμῷ. *Succensuit in animo.*

Ibid. Ξεῖνε φίλ', εἰ καί μοι νεμεσήσεαι ὅ, ττι κεν εἴπω;
Care hospes, si & mihi irascêris, ob hoc quod dicam?

Od. Β. Ὣς φάτο χωόμενος· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ.
Sic locutus est irascens: & sceptrum humi proiecit.

Ibid. Ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν.
Siquidem vester ipsorum animus irascitur.

Apollin. Psal. 6. Καὶ σὺ μάκαρ κοτέων εἵως ποτὲ μῆνιν ἀέξεις;
Et tu Deus quousque irascens iram retines?

Ibid. Μή με τεὸς βαρύμηνις ἀκήρατε θυμὸς ἐλέγξῃ·
μηδέ με παιδεύσειε τεὴ πολυώδινος ὀργή.

„Domine

„ Domine ne in furore tuo arguas me:
„ Neque in ira tua corripias me.
„ Ὠ φίλοι, ὡς οὔπω τι κακώτερον ἄλλο χόλοιο Q. Cal. l. 5.
„ Γίγνεται, ὅς τε βροτοῖσι κακὴν ἐπὶ δῆριν ἀέξει.
„ *O cari, vt nihil est ira deterius!*
„ *Quæ prauam inter homines contentionem suscitat.*
— μένεος ἢ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι Od. Δ.
πίμπλαντ᾽· ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην.
Nigra præcordia vehementer ira
Replebantur: & oculi flammæ splendenti similes erāt.
— Διὸς δ᾽ ἐποπίζεο μῆνιν· Od. E.
μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.
Iouis autem iram verearis:
Ne tibi posthac iratus indignetur. [*infensus sit*]
— ἐκπάγλως κεχολῶσθαι. *Vehementissimè iratū esse.* Idem in Mercur.
— οἱ δ᾽ ἅμα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν. Od. P.
Simul omnes supra modum irati sunt. [*indignati sunt*]
— ὁ δ᾽ ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον· Od. E.
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν.
Magis in corde iratus est,
Et moto capite, compellauit animum suum.
Ὠδύσατ᾽ ἐκπάγλως. — *Vehementer succensuit.* Ibid.
— χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει. *Sæua eum ira corripuit.* Od. Θ.
— ἔδυ χόλος αἰνὸς ἅπαντας. *Ira grauis cunctos subijt.* Batrach.
Ἀτρείδης δ᾽ ἑτέρωθεν ἐμήνιε. --- *Atrides ex altera parte irascebatur.* Iliad. A.
— φθονερῷ δ᾽ ἐπιμήνυεν ὕπνῳ. *Irascebatur inuido somno.* Nonn. 17. Dion.
Σκύζεσθαί σοι φησὶ θεούς, ἐὲ δ᾽ ἔξοχα πάντων Iliad. Ω.
ἀθανάτων κεχολῶσθαι. — *Deos tibi irasci dicit,*
Se vero præ omnibus immortalibus iratum esse.
— τῷ τοι μέγα μηνιόωσιν. *Hinc tibi valde irascuntur.* Apollon. Argon. B.
Μή πως καί σοι θυμὸς ἐπισκύσαιτο ἰδόντι. Od. H.
Ne & tibi intuenti animus succenseat.
— ἐμεῦ ἐπιμηνίσαντος. *Me irato.* Iliad. T.
Ὥσπερ θνητὸς ἀνὴρ γίγνεται ὀξύχολος.
— *Vt homo celer est mortalis ad iram.* Solon in eleg.

Theocr. idyll. 12. Ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος ἢ ὑπερόπτης.
Agrestis es, ad omnia iracundus, aut superbus.

Iliad. Υ. — μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον. Ne præter rationem indignere.

Nazianz. 11. car. „ Οὐ δύναμαι χαδέειν ἐντὸς χόλον· ἀλλὰ δέχεσθε,
„ εἴ τινα καὶ δακέθυμον ἐρῶ λόγον υἱὸν ἀνίης.
„ φάρμακον ἄλγεός ἐστι, καὶ ἠέρι μῦθον ἐνισπεῖν.
„ Non valeo intus iram continere: sed sustinete,
„ Si quem aculeatum sermonē doloris filiū exprōpsero.
„ Est enim doloris remediū, vel aëri sermonē cōmittere.
„ -- χαλεπὴ γὰρ θεοῦ ἐπὶ μῆνις. Est grauis ira Dei.

Iliad. E. — χόλῳ δ' ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ. --- te quoque mater
Iliad. Π. Bile aluit. Dicitur de valde iracundo.

Ibid. — ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
— Usqueadeo menti grauis incidit ira!

Od. A. — Ποσειδάων δὲ μεθήσει Ὃν χόλον. —
Neptunus iram suam remittet.

Od. Γ. Ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο.
Ut grauem Palladis iram sedaret.

Od. Δ. — κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων.
Sedaui Deorum immortalium iram.

Iliad. A. Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι.
Iram tuam sedatum veni, si modo pareas.

Iliad. Θ. Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα.
Iuno iram in pectore non continuit, sed locuta est.

Nazianz. 51. car. — πατρὸς χόλον ἐξακέσασθαι. Sedare patris iram.

Theognis. Οὐδὲν Κύρν' ὀργῆς ἀδικώτερον, ἢ τὸν ἔχοντα
Πημαίνει, θυμῷ δειλὰ χαριζομένη.
Cyrne, nihil ira est iniustius, quæ iratum
Lædit, animo mala concilians.

Euenus. Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψε
Κρυπτόμενον, μανίας πολὺ χερειότερον.
Ira sæpe hominum mentem detexit
Occultam, insania longè deteriorem.

Iliad. A. „ Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ.
„ εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
„ ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ

„ ἐν

„ ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι. —*Cùm rex potentior homini infe-*
„ *riori iratus fuerit, tametsi iram eodem die cõcoquat,*
„ *Tamen retinet deinceps in pectore suo simultatem,*
donec exequatur.

„ Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος. *Iliad. B.*
„ *Magna est ira regis diuini. [à Ioue nutriti]*

„ Θυμῷ χολοῦμαι, τῷ συνοίκῳ δαίμονι. *Nazianz.*
„ Οὗτος δίκαιος τῶν χόλων ἐμοὶ μόνος. *11. iamb.*
„ *Irascor ira, dæmoni domestico.*
„ *Nam sola iusta bilis hæc ex omnibus.*

Πολλάκι δ' αὖτε χόλοιο δυσαέος ἄγριον ἀφρὸν *Id. car. 54.*
Ἐκτὸς ἀποσκεδάει, πᾶσαν ἐπεσβολίην.
Sæpe item graue-spirantis iræ agrestem spumam
Foras dispergit, omnem contumeliam.

„ Collige hinc dictum perelegans : *Contumelia,*
iræ spuma.

„ Μύθῳ δαμναμένῳ συνδάμναται οἶδμα χόλοιο. *Ibid.*
„ *Os dum reprimitur, premitur simul impetus iræ.*

Ἡγεμόνος φθιμένοιο ἄναξ παθέων ὑπόειξεν. *Ibid.*
Ὧδ' ἂν ἀναπνεύσαις ἀργαλέοιο σάλου.
Duce extincto, rex perturbationum cedit. [ira]
Sic respirabis à graui procellà. [si ducem iræ linguam
domueris]

Nota hîc iram à S. Nazianz. vocari 1. perturbationum reginam, 2. grauem procellam : iræ verò ducẽ appellari ipsam linguã, quod in eius potestate sit iram vel augere, vel cohibere.

„ Μὴ προπετὴς ἐς χεῖρα, χαλίνου δ' ἄγριον ὀργήν. *Phocylides*
„ *Ne sis præceps ad manum, sed frena sæuam iram.*

„ Ἀλλ' Ἀχιλεῦ δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ *Iliad. I.*
„ νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
„ τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ, τιμή τε, βίη τε.
„ *Sed irã grauẽ doma ô Achille. Nec enim te oportet*
„ *Immite cor gerere, cùm placabiles sint & dij ipsi,*
„ *Quorum maior virtus & honos & potentia.*

Κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον· ἀλλ' ἔτι μᾶλλον *Ibid.*
πιμπλάνεται μένεος· σὲ δ' ἀναίνεται, ἠδὲ σὰ δῶρα.

Iras detrectat restinguere: quin magis atro
Impletur stomacho & te respuit, & tua dona.

Iliad. T. Μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλείωνος.
Iram remittente magnanimo Achille. [*Pelide*]

Iliad. Δ „ Μήτι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον. ἀλλά μ' ἐάσῃς.
„ *Ne meam iram proroges: sed me sinas.* [*agere vt voluero*]

Ἔστι δὲ διατρίβειν, τὸ παρατείνειν καὶ ὑπερβιβάζειν. Eustat. Valet contra intempestiuos & importunos intercessores.

Irrideo.

Λωβεύω. ἐπιμύττω. μωμεύω. μωκάομαι. ἐπιλλίζω. γελοιάζω. μυκτηρίζω. ἐπεγγελάω. ἐπιμυχθίζω.

Od. Ψ. Τίπτε με λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν, ταῦτα παρὲξ ἐρέουσα; --- *Cur me irrides luctu multo afflictam,*
Hac prater veritatem nuncians? vide Eustath.

Apollin. Psal. 21.
Αὐτὰρ ἐγὼ σκώληξ τε καὶ οὐκ ἄνθρωπος ἐτύχθην,
Μῶμος ἐν ἀνθρώποισι, λαῷ δ' ἀποφώλιος ὕβρις·
πανσυδίῃ μ' ἐπεμύξαν ὅσοι πάρος ἔδρακον ὄσσοις,
χείλεσιν ἐφθέγξαντο, κάρη δ' ὑπέροπλον ἔσεισαν.
„ *Ego autem sum vermis & non homo,*
„ *Opprobrium hominum, & abiectio plebis.*
„ *Omnes videntes me deriserunt me:*
„ *Locuti sunt labijs, & mouerunt caput.*

Idem Ps. 2.
Ὑψιμέδων θεὸς οὐρανόθεν δ' ἐγελοίασε τοῦσδε,
Ἐξαθερίζων τ' αὖ μυκτηρίσατ' ἀφραδέοντας.
Alti potens Deus de cælo irrisit eos,
Et despiciens subsannauit insipientes.

Nonn. 32. Dion.
Πρεσβυγενὴς φύξηλις ἐχάζετο Παρράσιος Πάν,
Σιγαλέοις δὲ πόδεσσιν ἐδύσατο δάσκιον ὕλην,
Μή μιν ἴδῃ φεύγοντα δι' οὔρεος ἄστατος Ἠχώ,
Καί οἱ ἐπεγγελάσειε καὶ ἀδρανέοντα καλέσσῃ.
Recedebat fugitiuus senex Parrhasius Pan,
Tacitisque pedibus subibat vmbrosam syluam,
Ne ipsum videret fugientẽ per montẽ instabilis Echo,

Et eum irrideret, atq; imbellem appellaret.

Ἠΰτ' ἐπεγγελόωσα παρίσταται.— *Sicut irridens adstat.* Oppian. 2. de piscat.

Χριστὲ ἄναξ εἰ καί με νεκρὸν καὶ ἀνάλκιδα φῶτες Nazianz.

Δυσμενέες καλέουσι, λάθρη δ' ἐπιμυχθίζουσι,

Κινυμένοις κεφαλῇσιν ἐμὴν γελόωντες ὀϊζύν,

Μή με λίπῃς χείρεσσιν ὑπ' ἀντιβίοισι δαμῆναι.

Christe rex etsi exanimem & imbecillum viri

Inimici me vocant, & clam subsannant,

Motis capitibus meam irridentes calamitatem,

Ne me tamen relinquas dextris hostilibus opprimi.

Καί μιν ἐπιλλίζων ἠμείβετο κερτομίοισιν. Apolldo. Argon. A.

Et eum irridens excepit mordacibus.

Οἴμοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς, Theognis.

Τοῖς δὲ φίλοισι πόνος, δεινὰ παθὼν γενόμην.

Heu me miserum. Nam ludibrium quidem inimicis,

Amicis autem dolor, mala passus, factus sum.

Ἀλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν, Idem.

Οὔτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες, οὔτε κακῶν.

Se inuicem decipientes mutuo irrident,

Neque bonorum memoriam tenentes, neque malorum.

Μάκρ' ἀποσυρίζων, ἅλιον ὡς μῦθον ἀκούων. Hom. in Merc.

Longè exsibilans, tanquam vanum sermonem audiens.

„ Πόρνης ἄπιστου τὸν τρόπον μιμούμενα, [χρήματα] Nazianz. 3. iambic.

„ Πολλοὺς ἐραστὰς ποικίλως μωκωμένης.

„ *Infida meretricis mores imitantur.* [diuitiæ]

„ *Multos amatores variè irridentis.*

—ἐπίχαρμα τέτυγμαι. *Ludibrio sum.* Theocr. idyll. 2.

Irrito. Ad iram prouoco.

Ἐρέθω. ἐρεθίζω. ἐξερεθίζω. χολόω. ἀπομηνίζω. θωρήσσω. θυμὸν ὀρίνω.

Τίπτε κακορρέκτης ἐρέθει θεὸν αἰὲν ἐόντα; Apollin. Psal. 9.

„Propter quid irritauit impius Deum?

Ὤρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν, Od. Θ.

εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων,

ὡς σύ γε μυθεῖαι· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀΐω

ἔμμεναι.— *Irritasti mihi animum in pectore caro,*

Locutus non vt decet. Ego non sum rudis certaminũ,
Vt tu dicis: sed arbitror me è primis esse.

Iliad. E. Ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον. —*In animo cient mibi iram.*

Iliad Π. —τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις. *Quibus iram grauem immittes.* [*quos grauiter irritabis*]

Apollin. Psal. 77. Ταῦτα νόον θώρηξεν ἐρισθενέος βασιλῆος.
Hæc animum irritarunt præpotentis regis.

Musæus. —μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρῃς. *Ne Venerem irrites.* [*ne Cypridi iram concites*]

Iliad. A. Ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.
Sed abi, ne me irrites, vt saluus redeas. [*ne auferas lumbifragium*]

Od. P. Ἀντίνοος δ' εἴωθε, κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
μύθοισιν χαλεποῖσιν· ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.
Solet Antinous male semper irritare [*alios*]
Verbis asperis, incitatq́; & alios. [*ad idem agendum*]

Itali. Italia.

Ἰταλοί. Ἰταλῶν υἷες. Αὐσονιῆες. Αὐσόνιοι. Λατῖνοι.
Italia: Ἰταλίη. Αὐσονίη γαῖα. Αὐσονὶς αἶα.

Dion. de situ urbis. Ἔνθ' Ἰταλῶν υἷες ἐπ' ἠπείροιο νέμονται.
Ibi Itali in continente habitant.

Ibid. Ἐκ Διὸς Αὐσονιῆες ἀεὶ μέγα κοιρανέοντες.
Ausonij à Ioue semper latè dominantes.

Ibid. Σκαιῇ δ' Αὐσονίων παρακέκλιται ἄσπετος ἰσθμός.
Ad lauam Ausoniorum expanditur isthmus immẽsus.

Nazianz. car. 44. Μάρκος δ' Αὐσονίοισι θεοῦ τάδε θαύματ' ἔγραψε.
Marcus hæc Dei miracula scripsit Latinis.

Archestratus. Τὸν δὲ λάτον τὸν κλεινὸν ἐν Ἰταλίῃ πολυδένδρῳ,
ὁ Σκυλλαῖος ἔχει πορθμός, θαυμαστὸν ἔδεσμα.
Latum [*piscem*] *egregium in Italia arborifera*
Scyllæum fretum habet, cibum mirificum.

Dionys. de situ. Μέσση δ' ἀμφοτέρων παρακέκλιται Αὐσονὶς αἶα.
Media ambarum expanditur tellus Ausonia.

Ibid. Τοῖς δ' ἔπι, μέρμερον ἔθνος ἀγαυῶν ἐστι Λατίνων,
γαῖαν ναιετάοντες ἐπήρατον· ἧς διὰ μέσσης

Θύμβρις

Θύμβρις ἑλισσόμενος, καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει.
Post hos [Hetruscos] sagax gens est illustrium Latinorum,
Terram habitans amabilem: per quam mediam
Tybris volutus, limpidum fluentum in mare mittit.
Τόσσα μὲν Αὐσονίην περιβόσκεται ἔθνεα γαῖαν. Ibid.
Tot gentes terram Ausoniam incolunt. [depascũtur]

Iter ago. Viam ineo.

Ὁδὸν, κέλευθον, οἶμον, τελέω, ἀνύω, πρήσσω, διαπρήσσω, εἶμι, ἔρχομαι. ὁδοῖο πρήσσω.

—Τελέει δ᾽ ὁδὸν οὔποτε τήνδε. *Iter istud nunquam conficiet.* Hom. od. B

Ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι. Od. Γ.
Confecerunt viam. Adeo currebant celeres equi.

N. ἦνον esse ex pręsenti ἄνω .i. ἀνύω. perficio. vide Eustath.

οἱ δ᾽ ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδὸν, ᾗπερ ἅμαξαι Od. K.
ἄστυδ᾽ ἀφ᾽ ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
Iuerunt egressi planam viam, qua currus
Ad vrbem ab altis montibus deuehunt materiem.
Ἀλλ᾽ ἄλλην τινὰ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλευθα. Hom. in Merc.
Sed aliud quoddam consilium habens peragrabat vias.
Καὶ γεράνων ἀτίνακτον ἐμιμήσαντο πορείην, Nonn. 40. Dion.
Αἳ στομάτων ἐντοσθεν ἀοσσητῆρα κελεύθου
Λᾶαν ἐλαφρίζουσι καταχθέα, μή ποτε κείνων
Ὑπταμένων πτερὰ κοῦφα παραπλάγξειεν ἀήτης.
Et gruum inconcussam imitabantur profectionem,
Quæ intra ora auxiliatorem viæ
Lapidem ferunt ponderosum, ne quando ipsarum
Volantum leues alas aberrare faciat ventus.
—ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο. *Ut peragamus iter.* Iliad. Ω.
—πρήσσει δ᾽ ὁδὸν ἄλλοτ᾽ ἄπαυστος, Apollon. Argon. A.
ἄλλοτε δ᾽ ἱστάμενος, καὶ ἀνὰ πλατὺν αὐχέν᾽ ἀείρων.
Agit vero iter interdum irrequietus,
Interdum autem consistens, & latam ceruicẽ attollẽs. Id. Arg. B.
Πῶς ἔρδω; πῶς αὖτε τόσην ἁλὸς εἶμι κέλευθον

νηῒς ἐὼν ἑτάροις ἅμα νήϊσιν,— *Quid ago? quomodo tantam rursus maris viam ineo, ignarus cum ignaris socijs?*

Apollon. Argon. Γ. — οὐδ᾽ ἀλίωσαν ὁδόν.— *Neque frustra iter fecerunt.*

Idem Δ. Ἀλλ᾽ ὥρη δολιχήν τε καὶ ἄσπετον οἶμον ὁδεύειν.
Sed tempus longam & immensam viam ineundi.

Ibid. Ἤλυθε δ᾽ οὖν κἀκεῖνος, ἅτε χθόνα πεζὸς ὁδεύων,
δίψῃ καρχαλέος.— *Venit igitur & ille, velut terra pedes iter faciens, siti aridus.*

Oppian. 1. de piscat. Πάντα δ᾽ ὁδὸν μίαν εἶσι.---*Cuncta viam vnam ineũt.*

Theognis in sent. Ἥσυχος ὥσπερ ἐγώ, μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσί,
Μηδ᾽ ἑτέροισι διδούς, Κύρνε, τὰ τῶν ἑτέρων.
Quietus sicut ego, mediam viam ini pedibus,
Neque alijs tribuens, ô Cyrne, quæ sunt aliorum.

Nazianz. arc. 8. „ --καὶ βαιὸν ἀπ᾽ ἄχθεος αὐχέν᾽ ἀναχών,
„ Πρὸς ζωὴν παλίνορσον ἄγω πόδα. Καὶ γὰρ ὁδίτης
„ Ἀμπνεύσας καμάτοιο νεόσσυτα γούνατ᾽ ἐγείρει.
„ *Et paululum ab onere ceruicem attollens,*
„ *Ad vitam rursus fero pedem. Etenim viator*
„ *Respirans à fatigatione, recentia genua excitat.*

L. 5. epigr. Δεξιτερῇ πτερόεντος ἀνείρυε δεσμὰ πεδίλου,
εἰς ὁδὸν ἀΐξαι λελιημένος.—
Dextra pennati calcei attraxit vincula [aptauit talaria]
In viam eundi cupidus.

Hom. in Merc. Ταῦτά μοι εἰπὲ γεραιὲ παλαιγενές, εἴπου ὄπωπας
ἀνέρα ταῖσδ᾽ ἐπὶ βουσὶ διαμπερήσσοντα κέλευθον.
Hoc mihi dic venerande senex, si forte virum quem
Vidisti hasce boues atque hac armenta petisse.

Responsio senis prudens & ætate digna:

Ibid. „ Ὦ φίλος ἀργαλέον μέν, ὅσ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
„ Πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσουσιν ὁδῖται.
„ Τῶν οἱ μὲν κακὰ πολλὰ μεμαότες· οἱ δὲ μάλ᾽ ἐσθλὰ
„ Φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναί ἐστιν ἕκαστον.
„ *O care, difficile est quæcunque quis oculis viderit,*
„ *Omnia dicere. Multi enim iter faciunt viatores.*
„ *Quorũ isti quidẽ mala multa cogitãt, hi autẽ valde*

„ Bene

„ *Bene se gerunt. Difficile verò est vnumquemque cognoscere.*

Iubeo. Impero. Mando. Imperandi formulæ.

Κελεύω. κέλομαι. κέκλομαι. ἐπιτέλλω. ἐπιτέλλομαι. ἐφίεμαι. ἐπιτάττω. σημαίνω. ἀνώγω.

Σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ἠδὲ κελεύω. Iliad. Τ.
Tibi ipsi ego hoc præcipio ac iubeo.
—— ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι Od. β.
τῷ, ὅτεῳ τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἁνδάνει αὐτῇ.
Iube eam nubere ei, cui pater mandat, & ipsi placet.
Καὶ Μαρίη δμώεσσιν ἐκέκλετο τοῦτο τελέσσαι, Nonn. in
Χριστὸς ὅπερ λέξειεν.---*Et Maria famulis mandabat,* Ioann.
Vt id facerent, quod Christus diceret.
Ἰησοῦς ἐκέλευσεν ἑτοιμοτάτοισιν ἑταίροις. Ibid.
Iesus præcepit promptissimis socijs. [discipulis]
Ἰησοῦς ἐπέταξεν ὁμοζήλοισι μαθηταῖς. Ibid.
Iesus mandauit concordibus discipulis.
Καὶ ναέταις ἐπέτελλον ἀπειθέες ἀρχιερῆες. Ibid.
Et habitatoribus imperarunt increduli principes sacerdotum.
—— κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε. Iliad. Α.
Sermone vehementi imperabat. [acriter, minaciter]
„ Ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο· μὴ γὰρ ἔμοιγε Ibid.
„ Σήμαιν'. οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω.
„ *Alijs hæc manda: nec mihi*
„ *Impera: Neque me enim tibi pariturum puto.*
Τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον Theocr.
Εὐρυσθεύς, κτεῖναι δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν. idyll. 25.
Hoc mihi primò certamen conficere mandauit
Euristheus, & occidere iussit immanem feram.
Ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω. Od. Ν.
Vestrum vnicuiq; præcipiens hæc dico.
-- οὐδέ ἑ μήτηρ Σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμώῃσι γυναιξίν. Od. Χ.
Nec eum mater sinebat imperare ancillis mulieribus.
Καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι, ὡς ἀγορεύω. Od. Ω.
μὴ ἴομεν, μή πού τις ἐπίσπαστον κακὸν εὕρῃ.

Et nunc

Et nunc sic fiat: quod dixero, paretote. *(cessat.*
Ne eamus, ne quis forte voluntarium sibi malum ac-

Eustath. in odyss. Σ, ἐθελοντὴν, inquit, τὸ αὐθαίρετον.

Iliad. O. „ Ἔρδειν, ὅ, ττί κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
„ *Facite quidquid ille hortatus fuerit & iusserit.*

Nazianz. 3. car. Παρθενίῃ μὲν τοῖα πατὴρ ὡς ἠπιόμητις,
ἐκ θυμοῦ φιλέων ἐπιτέλλομαι. — *Virginibus talia,*
Vt benignus pater, ex animo amans præcipio.

Od. E. Ἤϊ', ἐπειδὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
Profectus est, postquam Iouis audiuit mandata.

Od. H. — ἐποτρύνουσα νέεσθαι Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης —.
Hortans redire ex Iouis mandato.

Nota ἀγγελίην non quodlibet mandatum significare, sed illud duntaxat, quod per nuncium exponitur.

Iudico. Iudicium fero. Ius dico. Iudex.
Κρίνω. ἀνακρίνω. διακρίνω. δικάζω. θεμιστεύω.

Bion idyl. 5. „ Κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεήϊα ἔργα βροτοῖσιν.
„ *Hominibus nō conuenit, diuina opera iudicare.*

Nonn. in Ioann. Χριστὸν ἀνακρίνειν ἀπεστείσατο.— *Christū iudicare recu-* *(sauit.*

Ibid. Ὑμεῖς τοῦτον ἕλεσθε, θεμιστοπόλοιο δὲ βίβλου
κρίνατε πατρῴοισι νόμοις, καὶ ἐθήμονι ποινῇ.
Vos eum accipite, & iudiciarij libri
Patrijs legibus iudicate, & consueta pœna.

Ibid. Οὗτος ἔχει κρίνοντα δικασπόλον.—*Hic habet iudicem iudicantem*

Apollin. Psal. 7. Εὐδικίης κατὰ θεσμὸν ἐμῆς βασιλεῦ με δικάζοις.
„ Iudica me Domine secundum iustitiā meam.

Idem Ps. 9. Εὐνομίῃ στήριξεν ἑὸν πανυπέρτατον ἕδρην·
ὄφρα διακρίνειε δίκῃ κλυτὰ πείρατα γαίης.
„ Parauit in iudicio thronum suum:
„ Et ipse iudicabit orbem terrę in æquitate.

Ibid. Καὶ σφετέροις λαοῖσι δίκην ἰθεῖαν ὀρέξοι.
„ Iudicabit populos in iustitia.

Ibid. Τοίχων εὐθυδίκας βασιλεὺς ἀρίδηλος ἐτύχθη.

„ Cognos-

„ Cognoſcetur Dominus iudicia faciens.

„ Φῦλα διακρίνοιτο τεῶν κατεναντίον ὄσσων. *Ibid.*

„ Iudicentur gentes in conſpectu tuo.

—ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ *Od. Λ.*
τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος.— *Ego vici diſceptans apud naues pro armis Achillis.*

Κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν. *Od. M.*
Iudicans lites multas iuuenum litigantium.

— οἵ τε θέμιστας Πρὸς Διὸς εἰρύαται.— *Iliad. A.*
Et qui leges à Ioue [datas] cuſtodiunt. .i. indices.

Οὗτος δ' ὑψιθρόνοιο δίκης πλάστιγξι γέγηθεν. *Nazianz. car. 6.*
Hic autem altithrona iuſtitiæ lancibus exultat. .i. gaudet exercere iudicia cauſarum forenſium.

Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη *Heſiod.*
γίνεται· εἰ γάρ τίς κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
γινώσκων, τῷ μέν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς.
Hominibus dedit iuſtitiam, quæ longè optima
Eſt: ſi enim quis velit iuſta dicere
In iudicando, ei opes largitur latè cernens Iupiter.

Εἰ δὲ θεμιστεύει καὶ ἐν ἅιδι, τίς φθόνος Ἰνδοῖς *Nonn. 27. Dion.*
Αἰακὸς εἰ φθιμένοισι δικάζεται; —
Si iudicia exercet etiam in inferno, quæ inuidia Indis,
Si Æacus mortuis iura dicit?

Οἵ ῥα δίκην ἰθεῖαν ἐπὶ σφίσι ποιήσονται, *Q. Cal. l. 5.*
οὔ τινι ἦρα φέροντες.— *Qui iudicium iuſtum de illis ferent, Nulli gratificantes.*

Πολλοὶ δ' αὖ νυχίοισιν ἐμὲ κρίνεσκον ὀνείροις, *Nazianz. car. 5.*
Ζωγράφος ὧν πόθος ἦεν, ἀθύρματα πολλὰ χαράσσων.
Multi rurſus è nocturnis me iudicabant ſomnijs:
Quorum pictor erat ſuus affectus, ludicra multa con- (fingens.

— ἄχρις εἰς κρίσιν ἥξει *Sibyll. l. 1.*
πᾶν γένος ἀνθρώπων, ἐπεὶ κρίσις ἔσσετ' ἅπασιν.
Donec ad iudicium veniat omne genus hominum: ſiquidem iudicium erit omnibus.

—ὁ δικαιοκρίτης τε μόναρχος. *Et iuſte-iudicans monarcha.* *Sibyll. l. 3.*

Δὸς δὲ δίκην καὶ δέξο παρὰ Ζηνὶ Κρονίωνι. *Hom. in Merc.*

Da &

Da & accipe iudicium apud Iouem Saturnium [lite disceptemus coram Ioue]

Ibid. Κεῖθι γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.
Ibi enim ambobus iudicij statuta erant bilances. [ibi futurum erat iudicium]

Nazianz. 1. car. „ Ἔνθα μόθος τε πόνος τε, κακοὶ δέ τε πλεῖον ἔχουσιν
„ Ἐσθλῶν· οἱ δὲ νόμων ἐπιτάρροθοι ἀμφοτέροισιν
„ Ὤνιοι· ἢν δὲ κακῶν τις ἔχοι πλέον, οὗτος ἄεθλος.
„ *Ibi contentio & labor, & mali superant bonos [in indicijs]*
„ *Legum verò patroni vtrisq; [partibus litigantiũ) sũt*
„ *Vanales: & si quis improbus plus possideat, is vincit.*

Id. 2. car. Νίκη μὲν δὴ σεῖο· καὶ ὃς μάλα σαρκὸς ἑταῖρος
ὧδε δίκην δικάσειε.--- *Victoria tua est [ô virginitas] Etiam qui valde amicus carnis fuerit, [coniugij] sic iudicabit. [virginitatem præstare coniugio.]*

Nazianz. 14. car. Ῥητῆρες, βίβλοι τε δικασπόλοι, ἀρχὸς ἀλιτρὸς,
Πάντα τάδ' ἐστὶ βίου παίγνια λευγαλέου.
Causidici, libri, Iudex, Præfectus iniquus,
Omnia sunt vitæ ludicra luctifica.

L. 4. epigr. --- δίκης θρόνον ἡνιοχεύων. *Iustitiæ thronum regens. [iudex]*

Apollin. Psal. 74. ---ὀρθὰ δικάσσω. *Recta iudicabo.*
Οὔτιν' ἐρευθιόων βασιλεὺς ποινῆσι δικάζοι.
Id. Ps. 93. Καλὰ θεμιστεύων ἀναείρεο κοίρανε γαίης.
Dominus neminem erubescens pro meritis iudicabit.
Exaltare imperator terræ, qui rectè iudicas.

Iudicium extremum.

Ἦμαρ ὕστατον. ἦμαρ ἐπερχόμενον. ἦμαρ πόνηρον ὕστατον. ἔκδικον ἦμαρ. πικρὸν ἦμαρ. κελαινὸν ἦμαρ ἀλιτρῶν βίων, vide Gula.

Nazianz. 1. car. „ Ἤματι δ' ὑστατίῳ πῶς κεύσομεν ἡμέας αὐτούς;
„ Ἤ τίς ἀλεξήσει; πῶς λήσομεν ὄμμα θεοῖο;
„ Ἡνίκα πῦρ κρίνησι καθάρσιον ἔργματα πάντων,
„ Βοσκόμενον κακίης κούφην φύσιν αὐαλέην τε.
Τὴν μὲν ἐγὼ τρομέω, καὶ δείδια νύκτα καὶ ἦμαρ,

εἰσορόων

εἰσορόων ψυχὴν θεόθεν πέπλευσαν ἔερχζε,
καὶ χόλον ἄσσον ἰοῦσαν, ὃν ἐκφυγέειν μενέαινον.
,, *Die autem extremo, vbi abscondemus nos ipsos?*
,, *Aut quis iuuabit? Quomodo latebimus oculum Dei?*
,, *Quum ignis purgatorius iudicarit opera omnium,*
,, *Depascens malicia leuem aridamq; materiam.*
Hunc equidem timeo, & timui noctesq; diesq;
Intuitus mentem à Domino fluxisse deorsum,
Atque propinquantem limo, quem exire studebam.
—τρομέειν ἦμαρ ἐπερχόμενον. *Id. 16. car.*
Tremere diem aduenientem.
Μαρτύρομ' ἀθανάτοιο θεοῦ χέρα, καὶ τὸ πόνηρον *Id. car. 18*
Ἦμαρ, ὃ πὰ θνητῶν ὕστατον εἰς ἓν ἄγει.
Testor immortalis Dei dexteram, & dolorificum
Diem extremum, qui cuncta mortalium in vnum
adducit.
—θεὸς βροτὸν οὐκ ἀθερίζει, *Id. car. 5[illegible]*
ᾧ θάνεν, ὃν συνέγειρε, καὶ ᾧ θεὸς ἵξεται αὖτις,
ἵξεται ὑστατίοισιν ἐν ἤμασι πάντας ἐλέγχων.
Deus hominem non despicit,
Pro quo mortuus est, quem suscitauit, & ad quē Deus
Veniet rursus, veniet extremis diebus omnes arguens.
—ῥιγεδανὸν τρομέω καὶ ἀμήχανον ἦμαρ. *Apollin. Psal. 48.*
Horrendum tremo & ineuitabilem diem.
Εἰσορόων ὅσιος κεχαρήσεται ἔκδικον ἦμαρ. *Id. Ps. 57.*
Intuens sanctus vltorem diem [vltionem] lætabitur.
—ὀψιτέλεστος ὅτε δρόμος ἔσχατος ἠοῦς. *Nonn. in Ioann.*
Cùm serus cursus postremus aurora [venerit] .i. in
extremo die iudicij.
Λαοὺς ἰθυπόροισιν ἀεὶ θεσμοῖσι δικάζοι. *Apollin. Psal. 95.*
Populos rectis legibus semper iudicabit.
Ἤλυθε γὰρ μερόπεσσιν ὀϊζυροῖσι δικάζειν. *Ibid.*
Venit enim homines ærumnosos iudicatum.
Ἐγγὺς μὲν κόσμου τὸ τέλος καὶ ἔσχατον ἦμαρ, *Sibyll. l. [illegible]*
Καὶ δοκίμοις, κλητοῖς, κρίσις ἀθανάτοιο θεοῖο.
Tum mundi finis, tum lux extrema propinquat,
Iudiciumq; Dei æterni, lectisq;, probisq;

—ἴν

Ibid. ---ἵν' ἔλθητ' εἰς πικρὸν ἦμαρ.
Vt veniatis ad amarum diem.

Ibid. Ἱδρώσει δ' χθὼν, κρίσεως σημεῖον ὅτ' ἔσται.
Iudicij signum tellus sudoribus edet.
Ὁππόσα τὶς πράξας ἔλασεν, τότε πάντα λαλήσει.
σήθεα γὰρ ζοφόεντα θεὸς φωστῆρσιν ἀνοίξει.
Et quaecunque latens quis fecerit, omnia dicet.
Nam tenebrosa Deus reserabit pectora tedis.

Nazianz. 11. car. Αἰεί τι πραπίδεσσι νοήματα θεῖα χαράσσων,
χείροσιν οὐκ ἐπίμικτα, διαυγέα, φωτὶ πελάζων
τρισσοφαοῦς θεότητος ἐπειγομένοισι πόθοισιν
ἵλαον ἀθανάτοιο θεοῦ πρὸς θῶκον ἱκοίμην,
ἔνθα τε πάντ' ἀναφανδά· τὸ δ' πλέον ἰσοτάλαντον,
τῆμος, ὅτ' ἐν χείρεσσι θεοῦ ζυγὸν ὀρθοδίκοιο.
Et semper sanctas cogitationes animo imprimens,
Non permistas deterioribus, perlucidas, ad lumen accedens
Trilucis Deitatis incitato studio,
Ad propitium immortalis Dei tribunal veniam,
Vbi omnia sunt manifesta : & quae superare antehac videbantur, iam aequalia sunt,
Cùm in Dei iusti-iudicis manibus est bilanx.

—ἀλλ' ἅμα πάντας
Id. car. 8. ὕστατον ἦμαρ ἄγει περάτων ἄπο νεύμασι θείοις,
εἴ πού καὶ σποδιή τις, ὀλωλότα θ' ἅψεα νούσῳ.
ἓν δ' τόδ' αἰάζω καὶ δείδια βῆμα θεοῖο,
καὶ ποταμοὺς πυρόεντας, ἀφεγγέα τ' αἰνὰ βέρεθρα.
Sed simul omnes
Extremus dies adducet à finibus [terrae] nutu diuino,
Etsi quis in cinerem redactus sit , & membra morbo perierint.
Vnum hoc lugeo, & Dei tribunal paueo,
Et ignitos fluuios , & graue lucis-expers barathrum.

Id. 27. Ἀλλὰ καὶ ὡς τούτων μὲν ἐμὸν κέαρ οὐκ ἀλεγίζει·
μοῦνον δ' τρομέω καθαρὴν πλάστιγγα θεοῖο.
ὤμοι ἐγώ. τί πάθω· πῶς κεν κακότητα φύγοιμι
βένθεσιν ἢ νεφέεσσι λαθὼν βίον; αἴθε γὰρ ἦεν

ἀμπλακίη

ἀμπλακίης τις χῶρος ἐλεύθερος, ὥς τινα θηρῶν
καὶ νούσων ἐνέπουσιν, ὅπως φυγὰς ἔνθεν ἵκωμαι.
χέρσῳ μὲν τις ἄλυξε πικρὴν ἅλα, ἀσπίδι δ' ἔγχος,
καὶ κρυεροῦ νιφετοῖο δόμος σκέπας· ἡ κακίη δὲ
ἀμφίθετος, πολύχωρος, ἀφυκτοτάτη βασίλεια.
Sed sic quoq; ista [mundana] cor meum non curat:
Verùm solam timeo iustam Dei lancem. [iudicium]
Hei mihi, quid faciam? quinam maliciam effugiam,
In antris aut nubibus vitam abscondens? Utinam esset
Locus aliquis à peccato liber, vt aliquem à feris
Et morbis ferunt, vt hinc irem fugitiuus!
Terrâ quidem declinat quispiam mare amarum, & scuto hastam,
Et domus est tegûmentum contra frigidam niuem: malicia vero
Circumfusa est, multa occupans loca, regina ineuitabilis.
Πολλὰ πάθον, καὶ τάρβος ἔχω φρενὶ μή με διώκειν Id. 31.
Τῆς σῆς ἤρξατ' ἄναξ αἰνὰ τάλαντα δίκης.
Multa tuli, & animo metuo ne me persequi
Incipiant, ô Domine, graues lances iustitiæ tuæ. [iudicij tui seueritas]
Ἀλλ' ὁπόταν κρίνῃς, ἄλιον δὲ διάνδιχα τέμνῃς, Id. 45. car.
μή μ' ἀπὸ τῆλε βάλοις ἀχρήιον οἷα περ ἰχθύν,
ἄγγεσι δ' ἐγκαλάθειο φυλασσόμενον βασιλῆι.
Sed cùm iudicaueris, & capturam bifariam diuiseris,
Ne me procul abijcias tanquam piscem inutilem,
Sed regi custoditum in vasa imponas.
Σχιζομένων τ' ἐρίφων καὶ οἴων ἤματι πικρῷ, Ibid.
ἀνδρῶν δυσσεβέων τε καὶ οὐχ ὁσίων ἑκάτερθεν,
στήσῃς μή μ' ἐρίφοις ἐναρίθμιον, ἀλλ' ὀΐεσσι,
δεξιτερὴν παρὰ χεῖρα. —
Cum diuidentur in amaro illo die oues & hœdi,
Homines pij & non pij, hinc & inde:
Ne me hœdis annumeres, sed ouibus ad manum dextram.

Iuro. Iusiurandum. Iurandi formula.

Ὀμνύω. ὄμνυμι. ἐπομνύω. ἐπόμνυμι. ἀπομνύω. ἀπόμνυμι. μυθέομαι σὺν ὅρκῳ. ὅρκῳ πιστόομαι.

Iurandi particulæ, siue, vt vocat Eustathius, τὰ ὁρκωματικὰ ἐπιρρήματα, sũt νὴ, & ναὶ μὰ, in affirmando: in negando autem, μὰ & οὐ μά. Quorũ vsus in exemplis infrà positis dilucescet. Nam νὴ τὸν θεόν. idem valet quod: Ita est per Deum. Et item illud, ναὶ μὰ τὸν θεόν. Sed istæ: μὰ τὸν θεόν. οὐ μὰ τὸν θεὸν significant: Non per Deum, non est ita per Deum. Hinc istæ priores græcis vocantur κατωμοτικὰ siue ἐπωμοτικὰ posteriores autem ἀπωμοτικά. Nam ἐπόμνυμι & ἀπόμνυμι ita differũt, vt illud sit, Iuro ita esse: hoc autem, Iuro non ita esse.

Od. B. Ἀλλ' ὄμοσον, μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι.
Sed iura te hæc caræ matri non dicturam.

Ibid. Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπόμνυ.
Ita dixit: anus autem magnum Deorum iusiurandum iurauit. [*se non dicturam*] Ibi patet vis verbi ἀπόμνυμι. vt in sequentibus.

Od. K. Ἀλλὰ κέλεσθαί μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι.
Sed iube eam beatorum magnum iurare iusiurandũ.

Ibid. —ἡ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν ὡς ἐκέλευον.
Ipsa autem mox iurauit [*se non nocituram*] *vti iusseram.*

Ibid. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον.
At postquam iurauit & absoluit iuramentum.

Ibid. Ἀλλ' ἄγε, νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον.
Sed agite, nunc mihi omnes iurate firmũ iusiurandũ.

Od. Ξ. Ὤμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ
νῆα κατειρύσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους.
Mihi ipsi iurauit libans in ædibus,
Nauem detractam esse, & paratos esse socios.

Od. O. Εἴη κεν καὶ τοῦτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε ναῦται
ὅρκῳ πιστωθῆναι, ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν.

Et hæc

Et hoc ita fieret, si mihi velletis ô nautæ
Iureiurando fidem dare, vos me saluam abducturos domum.

„Ὅρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοις· Theognis.
„ Οὐδὲ θεοὺς οὐδεὶς ἅζεται ἀθανάτους.
„ *Non amplius inter homines iustos fida sunt iuramenta:*
„ *Nec vllus Deos immortales veneratur.*

„ Ὅρκον θ' ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους Hesiod. in Theogon.
„ Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ.
„ *Et iusiurandum, quod terrenos homines plurimùm*
„ *Lædit, cùm quis volens peierauerit.*

Ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσσῃ ἀθανάτων. — *Qui per eam [aquam] Dijs relictis peierauerit.* Ibid.

Ὤμοσα Δαβίδῳ, στερεοὺς οὐ ψεύδομαι ὅρκους. Apollin. Psal. 88.
Iuraui Dauidi, stabile iusiurandum non fallam.

Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι Iliad. A.
ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους
φύσει. — *Sed dicam tibi & magnum iurabo iusiurãdũ:*
Ne, per hoc sceptrum, quod nunquam folia & ramos producet &c.

Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον. — &c. Vide ibi. Ibid.
Non per Apollinem Ioui amicum &c. [non inyciet tibi quisquam manus]

Ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν, Od. E.
καὶ τὸ κατειβόμενον στυγὸς ὕδωρ, (ὅς τε μέγιστος
ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι)
μήτι τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Nunc sciat hoc tellus, & cælum desuper amplum,
Et subterlabens Stygis vnda (quod maximum
Dijs immort. & horrendissimum est iusiurandum)
Me nullum tibi aliud infortunium moliturum.

Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν. — &c. Vide ibi. Od. Ξ.

Μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, Iliad. B.
μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην,
εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
χλαῖνάν τ', ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω

πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῇσιν.
Ne amplius deinceps Vlyssi caput humeris insit,
Neque vltrà Telemachi pater appeller,
Nisi ego te comprehensum, caris vestibus exuero,
Lana & tunicâ & ijs quæ pudorem circumtegunt,
Te autem ipsum flentem celeres ad naues misero
E concione, indignis plagis affectum.

Pindar. olymp. 13.

— ἀλα-
θής τε μοι ἔξορκος ἐπέσ-
σεται. — *Verumq; mihi iusiurandum aderit. [verum iurabo]*

Hom. in Merc.

Εἰ δὲ θέλεις, πατρὸς κεφαλὴν μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι,
μὴ μὲν ἐγὼ, μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι,
μήτε τιν' ἄλλον ὄπωπα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
αἵ τινες αἱ βόες εἰσί· τὸ δὲ κλέος οἶον ἀκούω.
Si autẽ vis, per patris caput iurabo magnũ iusiurãdũ,
Et quidẽ assevero nequaquam me auctorẽ esse [furti]
Nec quenquam alium vidisse boum tuarum furem,
Quæcunque boues sint. Famam autem solam audio.

Nazianz. 11. car.

Εἰ μὲν δὴ πεπίθοιμεν, ὀνησόμεθ᾽. εἰ δὲ καλύπτοι
μῦθον ἐμὸν πολιήν τε, νέων θράσος, ἠὲ κολοιῶν
οὖλον ἐπικρώζοντες ἐμοὶ νέφος ἀφραδίῃσι,
μαρτύρομ' ἀθανάτοιο θεοῦ χέρα, καὶ τὸ κελαινὸν
ἦμαρ, ὃ τὴν κούφην πυρὶ βόσκεται ὕστατον ὕλην.
οὐ μὲν ἐγὼ κείνοισιν ὁμόθρονος, οὐχ ὁμοεργὸς,
οὐδέ τι συμφράδμων, οὐ σύμπλοος, οὐ συνοδίτης.
ἀλλ' οἱ μὲν πρόωεν ἐὴν ὁδόν· αὐτὰρ ἔγωγε
ζητῶ Νῶε κιβωτὸν, ὅπως μόρον αἰνὸν ἀλύξω.
Si quidem obsequamur, [ijs quæ dixi] nobis proderit.
Sin obruat sermonẽ meũ & caniciem, iuuenũ audacia
Et graculorum exitiosa nubes [improborũ multitudo mihi obstrepens & monita mea irridens]
Testor immortalis Dei dexteram, & atrum
Diem, qui leuem extremam materiam igni depascet. [quo improbi ceu leues paleæ igni consumentur]
Nunquam ego cum illis considebo, nunquã collaborabo,
Nunquã consultabo, nunquã nauigabo, nũquã iter agã.

Sed

Sed illi eant vias suas: ego autem
Quaram arcam Noë, vt grauem mortem euadam.
Ὅς δέ κέ τις ὀμόσειε καὶ ὅρκια πιστὰ φυλάξοι. — *Apollin.*
Qui iurauerit & firmum iusiurandum seruauerit. — *Psal. 14.*
„ Τὸ μηδ' ὀμνύειν, φάρμακον ψευδορκίας. — *Nazianz. 21. iamb.*
„ *Iurare nunquam, pharmacum est periurij.*
—κοιράνῳ ψευδωμότῃ. *Principi periuro.* — *Lycophron in Cassandra*
Ἀλλ' ἐγὼ οὐχ αὔτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκῳ, — *Od. Ξ.*
ὡς νεῖται Ὀδυσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω.
At ego non simpliciter dicam, sed cum iuramento,
Quod Vlysses redit. Detur mihi boni nuncij præmiū.

Iustitia. Iustus. Iudicium. Ius.

Δίκη. εὐδικίη. θέμις. ὁσίη. δικασπολίη. δικαιοσύνη.

Iustus: Δίκαιος. δίκης ὑποφήτωρ. δικαιοσύνης ὑποφήτωρ. ἰθυδίκης. ἰθύνοος. ἰθύδικος. εὐσεβής. ἔννομος. εὐδικίη μεμελημένος.

—Δείδοικα δίκην ἰθεῖαν ἀτίσαι. — *Apollon. Argon. Δ.*
Timui iustitiam rectam contemnere.

Εὐδικίην φιλέεις, συγέεις δ' ἀθεμίστιον ἔργον. — *Apollin. Psal. 44.*
Iustitiam amas, & odisti iniustum opus.
Ὅς ῥα δικασπολίῃ μέλεται καὶ ἀκέσμασι νούσων, — *Orpheus Argon.*
Qui iustitiæ intendit & curationibus morborum.
Πᾶσι περικτιόνεσσι δικασπολίας ἀναφαίνει. — *Ibid.*
Omnibus vicinis iustitiam demonstrat [iura dicit]
Ὄμμα δικαιοσύνης, ζωῆς φῶς. — *Oculus iustitiæ, vitæ lux.* — *Id. in hym.*
Ἣ καθαραῖς γνώμαις ἀεὶ τὰ δέοντα βραβεύεις, — *Ibid. de Iustitia.*
Ἀθραυστος τὸ συνειδός, — *Quæ puris sententijs semper decentia dispensas, illæsa conscientiâ.*
„ Εἰρήνη χαίρουσα, βίον ζηλοῦσα βέβαιον.
„ Αἰεὶ γὰρ τὸ πλέον συγέεις, ἰσότητι δὲ χαίρεις.
„ Ἐν σοὶ γὰρ σοφίης ἀρετῆς τέλος ὅλον ἱκάνει.
„ *Pace gaudens, [Iustitia] vitam amans firmam,*
„ *Semper excessum odisti: æqualitate autem gaudes,*
„ *In te enim sapientis virtutis tota perfectio consistit.* [tendit]

Vide plura ad iustitiam pertinentia in hymnis Orphei,& præsertim in his 4. Νεμέσεως, Δίκης, Δικαιοσύνης,& Νόμου.

Apollon. Argon. B. Ἰθείας πολέεσσι δίκας λαοῖσι δικάζει σχέτλιος· ἢν γάρ πού τι θεμιστεύων ἀλίτηται, λιμῷ μιν κεῖν' ἦμαρ ἐνικλείσαντες ἔχουσιν.

Æqua iura multis populis iudicat [rex Mosynæcorum]
Miser. Si enim quid iudicans errauerit,
Fame illum eo die includentes afficiunt.

Id. Arg. Δ. Τῷ μ' ἐπέοικε δίκην, ἣ καὶ μέγα πᾶσιν ἀρίστη ἔσσεται ἀνθρώποισι, δικαζέμεν.—

Propterea me decet iudicium, quod inter homines optimum erit, iudicare.

Ibid. Σκῆπτρον ἔχεν χρυσοῖο δικασπόλον, ᾧ ὕπο πολλοὶ ἰθείας ἀνὰ ἄστυ διεκρίνοντο θέμιστας.

Manu sceptrum tenebat ex auro iudiciarium, sub (quo multi
Æqua per vrbem disceptabant iura.

Phocylides ,, Πᾶσι δίκαια νέμειν, μηδὲ κρίσιν ἐς χάριν ἕλκειν.
,, Μὴ ῥίψῃς πενίην ἀδίκως, μὴ κρῖνε πρόσωπον·
,, Ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσσει.

,, *Omnibus iusta tribue, neque iudicium ad gratiam trahe.*
,, *Ne abijcias pauperem iniustè, ne discerne personā.*
,, *Si tu malè iudicaueris, te Deus postmodo iudicabit.*

Theog. in sentent. Ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή 'στι.
In iustitia comprehensim omnis virtus inest.

Ibid. --κακῶς τὰ δίκαια κομίζειν. *Male iura administrare.*

Apollin. Psal. 36. -- ἄναξ θέμιν ἀμφαγαπάζει. *Rex iudicium diligit.*

Leontius 4. epigr. Τοῦτον Ἰουλιανόν, νομικῆς φάος, εἶπον ἰδοῦσαι Ῥώμη καὶ Βερόη· πάντα φύσις δύναται.

Hunc Iulianum iuris lumen, vidētes Roma & Beroë dixerunt: Omnia potest natura.

Apollin. Psal 88. Εὐδικίη καὶ κρῖμα τεὴν περιίσταται ἕδρην.
Iustitia & iudicium tuam circumstant sedem.

Pindar. 7. Nem. ,, Εὐώνυμον ἐς δίκαν ,, *Ad honestam causam*
,, Τρία ἔπεα διαρκέσει ,, *Tria verba sufficient.*

Vide

Vide Græcum Scholiasten vbi variæ interpretationes: & hanc nouam, si videtur adiice, gnomæ efficiendæ commodam: In causa iusta verbis haud multis opus.

— συναρωγὲ θέμιστος. *Auxiliator iustitiæ.* *Hom. hym. 6.*
Οὐ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐμὸν κράτος, οὐδὲ λόγοισιν *Nazianz.*
Ἔστροφος, οὔτ' ἀγορῇσι ἐπιμίσγομαι, οὐδὲ δικαστῶν *2. car.*
Ἡμμένων ψήφοισιν ἀγάλλομαι, οἷσι μέμηλε
παῦρα μὲν εὐδικίης παύροις δέ τε, πολλάκι δ' αὖτε
ἔνθα καὶ ἔνθα τάλαντον ἐπικλίνουσι θέμιστος.
Nec enim in hominibus est robur meũ, nec eloquẽtia
Polleo, nec in foro versor, neque Iudicum,
Fauentium suffragijs delictor, quibus parum cura est,
Et paucis iustitia: sæpenumero autem
Huc & huc libram inclinant iustitiæ.
„ Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσι *Hesiod. 1. oper.*
„ ἰθείας, καὶ μήτι παρεκβαίνουσι δικαίου,
„ τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ.
„ *Qui autem iura tam extraneis quàm popularibus*
„ *Recta dant, neque quidquam exorbitant à iusto,*
„ *Illis viget vrbs, & populi florent in ipsa.*
„ Οὐδέ ποτ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ, *Ibid.*
„ οὐδ' ἄτη. — *Nec vnquam inter homines iustos fames versatur, neque damnum.* — vide ibi plura.
„ Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων. *Ibid.*
„ *Viri autem iusti generatio in posterum præstantior.*
Ἀρχὸς Ἰουδαίων, πολυλήϊος, ἔννομος ἀνήρ. *Nonn. in Ioann.*
Princeps Iudæorum, locuples, vir iustus.
Ἀλλά τοι εὐφραίνοιντο δίκης ὑποφήτορες ἄνδρες. *Apollin.*
Sed exultent iustitiæ cultores viri. *Psal. 167.*
Ἰθυνόων ὁσίων τε παρὰ κλισίῃσι φαειναῖς. *Id. Ps. 110.*
Iustorum sanctorumq́; in tabernaculis lucidis.
Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα, *Iliad. Σ.*
Τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴπῃ.
Erant in medio bina auri talenta,
Ei danda, qui inter illos ius rectissimè diceret.
Γνώμαις ὀρθοτάτῃσι συνὼν, ἀδιάστροφος αἰεί. *Orpheus in hym.*

Sententijs rectissimis insistens, semper æqui obseruantissimus.

Ibid. —ἀβλάπτως πᾶσι συνοικῶν

Τοῖς νομίμοις, ἀνόμοις δὲ φέρων κακότητα βαρεῖαν.

Innocuè cunctis adhærens iustis, iniustis autem ærumnam grauem importans.

Apollin. Psal. 105. Ὄλβιοι εὐδικίης μεμελημένοι ἄνδρες ἔασιν·

οἷσι δικαιοσύνη καταχεῖρος αἰὲν ἐπύχθη.

Beati sunt iustitiæ studiosi:

Quibus iustitia in manu semper est.

Nazianz. car. 61. — τάλαντα δίκης ἰθεῖα τανύσσας.

Libras iustitiæ rectas tendens .i. rectè iudicans.

Ibid. — πλούτῳ γὰρ ἀνούτατος. —*Opibus enim inuulnerabilis. .i. incorruptus iudex.*

L. 3. epigr. Σωφροσύνῃ προφέρων θνητῶν, ἤθει τε δικαίῳ,

Ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ θεῖος Ἀριστοκλέης.

Temperantia antecellens mortales & moribus iustis. .i. & iustitia.

Hic iacet vir diuinus Aristocles. [*Plato*]

Ibid. „—βίον ἔνδικος· οὐκ ἐς τοῦτο

„ Θνητὸν ἔφης. Ἀρεταὶ κρείσσονές εἰσι μόρου.

„ *Vita iustus est: nec hoc iam*

„ *Mortale dixeris. Virtutes enim morte sũt fortiores.*

Pindar. olymp. 13.

Ἀσφαλὴς δίκα καὶ ὁμό-	*Firma Iustitia & pax*
τροφος εἰράνα, ταμίαι	*Coalumna, dispensatrices*
ἀνδράσι πλούτου χρύσεαι	*Opum hominibus, aureæ*
παῖδες εὐβούλου Θέμιτος.	*Filiæ benesuadæ Themidos.*

Aliqui legunt in 1. versu ὁμότροπος: sed græcus Scholiastes ὁμότροφος, quod Pindari versibus est conformius, itemq; istis Hesiodi:

Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὰν θέμιν, ἣ τέκεν Ὥρας,

Εὐνομίην τε δίκην καὶ εἰρήνην τεθαλυῖαν.

Quare cùm Pax soror dicatur iustitiæ, optimè quoq; ὁμότροφος dicitur.

Phocylides apud Lucianũ l. de Calũnia. » Μήτε δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

» *Neque sententiam pronuncies priusquam ambos audiueris.*

Hunc

Hinc illud Ernesti Eburonum principis dictum laudatissimum:

Audiatur altera pars. *Nã vt Seneca in Medaa:*

» *Qui statuit aliquid, parte inaudita altera,*
» *Æquum licet statuerit, haud æquus fuit.*

» Μήτε δικαιοσύνην τιν' ἀκαμπέα, μήτε φρόνησιν
» Ἀγκυλόεσσαν ἔχειν· μέτρον ἄριστον ἅπαν. *Nazianz. car. 62.*
» *Nec iustitiam rigidam, nec prudentiam*
» *Subdolam teneas. Modus omnis optimus est.*

Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται, οὔτε δικαίου.
Nec vlla fidelis viri gratia erit, neque iusti. *Hesiod. 1. oper.*

Ὅτι δικαιοσύνης ἀποφήτορα φῶτα γεραίρεις. *Apollin.*
Quoniam tu benedices iusto. *Psal. 5.*

Εὐδικίῃ καὶ ἀκηρασίῃ μεμελημένος ἀνήρ. *Id. Ps. 110.*
Iustitiæ & innocentiæ cultor.
Qui ingreditur sine macula, & operatur iustitiã.

— οὐδέ τι πατρῶν
ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε παῖδες ἐόντες; *Hom. od. Δ*
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
οὔτέ τινα ῥέξας ἐξαίσιον, οὔτέ τι εἰπὼν
ἐν δήμῳ; ἥ τ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων,
ἄλλον κ' ἐχθαίρῃσι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίη.
κεῖνος δ' οὔποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει.

Nunquamne à patribus vestris olim audistis adhuc pueri,
Qualis inter parentes vestros fuerit Vlysses,
Nihil iniustum, neque faciens, neque dicens
In populo? sicut mos est eximiorum regum,
Qui alium quidem oderunt, alium autem amant.
Sed hic nihil prorsus cuipiam iniquum patrauit.

» Ἀΐδα τοι λάθεται, » *Qui iusta fecit,* *Pindar.*
» Ἄρμενα πράξαις ἀνήρ. » *Non timet inferos.* *olymp. 8.*

Iuuenis, vide Adolescens.

Iuno. Adiutor. Auxilium. Prosum.

Ὄνημι. ὀνίνημι. ἀρήγω. ἐπαρήγω. ἀμύνω. ἐπαμύνω. χραισμῶ. χραισμέω. πάρειμι. παραγίνομαι. παρίσταμαι. Adiutor: Ἀρωγὸς. ἐπαρωγὸς. ἐπαρηγών. ἐπίκουρος. σύμμαχος. ἐπιτάῤῥοθος. βοηθός. ἀλεξίκακος. ἀοσσητήρ. συνήγορος.

Hom. od. Ω -- Οὐδέ οἱ αἰδὼς Γίνεται, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.
Nec ei pudor erat, qui hominibus valde nocet & commodat.

Iliad. A. —εἴ ποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα,
ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ. — *Si quando te inter immortales iuui dicto aut facto.*

Nonn. in Ioann. — ἐμὸς λόγος οὐδὲν ὀνήσει. *Sermo meus nil proderit.*

Apollin. Psal. 17. Αὐτὸς ἐρείσμα καὶ ἄλκαρ ἐμὸν καὶ ἀρωγὸς ἐπιχθής·
ἐλπὶς ἐμὴ πελέθεις καὶ ἐμῶν ἐπιτάῤῥοθος ἔργων.
ἄῤῥηκτον βιότοιο κέρας καὶ ὑπέρμαχος ἀλκή.
Tu firmamentum & præsidium meum & adiutor es:
Spes mea es & meorum auxiliator operum:
Infractum vitæ cornu & vis propugnatrix.

Id. 34. Ἀσπίδα καὶ ξίφος ὀξὺ λαβὼν ἐπιτάῤῥοθος εἴης.
Apprehenso scuto & ense acuto sis mihi adiutor.

Id. 80. Χαίρετ' ἀλεξικάκῳ πελιθαρσέες αἰὲν ἄνακτι.
Exultate Deo adiutori nostro.

Od. A. ,, Πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς πάϊς οἰχομένοιο
,, ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν.
,, *Multos enim filius dolores patre absente sustinet*
,, *In ædibus, cui alij non adsunt adiutores.*

Od. Λ. Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο
τοῖος ἐὼν, οἷος, &c. *Haud enim ego sub radiis solis adiutor talis, qualis &c.*

Od. N. — οὐδὲ σύ γ' ἔγνως
Παλλάδ' Ἀθηναίην κούρην Διὸς, ἥτε τοι αἰεὶ
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω,
καὶ δέ σε Φαιήκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα; (*semper*
Nec tu nosti Palladem Mineruā, Iouis filiam, quæ tibi

In

In omnibus adsto laboribus, & custodio,
Teq; Phaacibus omnibus carum effeci?

Παρ δέ μοι αὐτὴ σῆθι μένος πολυθαρσὲς ἐνεῖσα. Ibid.
Adsis tu mihi ipsa robur fiducia plenum immittens.

Μή νύ τοι ἐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο. Iliad. A.
Nec tibi profuerit sceptrumq; Deiq; corona.

Αἴκέ μοι ὧς μεμαυῖα παρασταίης Γλαυκῶπι, Ibid.
καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεσσι μαχοίμην
σύν σοι πότνια θεά, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις.
Si mihi sic prompta adstiteris ô Minerua,
Ego vel cum trecentis viris pugnauero
Tecum ô Dea veneranda, cùm me beneuola adiuueris.

Καὶ λίην τοι ἔγωγε παρέσσομαι. — Ibid.
Et tibi valde praesto adero. [opitulabor]

— εἰς μέσον ἦλθον ἐμῶν τεκέων ἐπίκουρος, Nazianz. car. 2.
μῦθον ἀοσσητῆρα θεοῦ σὺν χειρὶ φέρουσα.
In medium prodij filiorum meorum adiutrix [*ego Virginitas*]
Sermonem auxiliarem cum Dei ope adferens.

Τί χρῄζεις ἐπίκουρον ἔχειν χατέοντ' ἐπικούρου; Id. car. 3.
Quid tibi opus est adiutorē habere adiutoris indigētē?

Βαιὸν μὲν χρόνον ἔσκον ἐμοῖς μελέεσσιν ἀρήγων, Id. 5.
ποιμενικὴν σύριγγα, βοηθόον ἐσθλὸν ὀπάσσας,
μή τις ἐμοῖς μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν
ἐχθρὸς, ἑὴν πλήσειεν ἀναιδέα γαστέρα φορβῆς.
Exiguo tempore membris meis [*infirmis*] *opitulabar,*
Dato pastore, [*pastorali fistula*] *adiutore bono,*
Ne quis oues meas incustoditas adortus
Inimicus, impudentem suum ventrem pastu impleret.

Τῷ κέ με πόλλ' ὤνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα. Od. Ξ.
Propterea me valde rex iuuisset, si hic senuisset.

Ἐσθλώ τοι τούτω γ' ἐπαμύντορε, τοὺς ἀγορεύεις. Od. Π.
Boni hi sunt adiutores, quos dicis.

— ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ. Musaus.
Tuc amantem iuuit Leandrum.

— πολεῖς δ' ἐπαρηγόνες ἄλλοι. *Multi adiutores alij.* Apollon. Argon. A.

— ὅσσα δέ μοι τελέσσαι Sappho.

θυμὸς ἱμείρει, τέλεσον, σὺ δ' αὐτὴ
Σύμμαχος ἔσσο.

— omnia quæ patrare
Mens mihi gestit, facias, & ipsa
Auxilieris.

Hesiod. in Theogon. Ὧι δ' ἐθέλει, μεγάλως παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησιν.
Cui vult, valde præsto est, & iuuat.

Nazianz. 49. car. Ἀλλὰ πάτερ σῷ παιδὶ πέλοις θεὸς ἀντὶ βροτοῖο.
μὴ φράξῃς πηγὴν, ποταμὸν μέγαν ὠδίνουσαν·
μηδὲ φάος λύχνοιο θάνοι λήγοντος ἐλαίου·
ἢ φυτὸν οὐ δροσερῇσι πιαινόμενον προχοῇσιν·
οἶγε, θρέψον, ἔπαρδε, ῥόον, φάος, ἔρνος, ἀέξων.
Sed tu, ô pater, sis filio tuo Deus pro homine. .i. cùm homines magis liberorum corpora, quàm animas curent, tu Dei exemplo, magis animã meam cura, quàm corpus.
Ne obstipes fontem, magnum parturientem fluuium:
Neque lucerna lumen extinguatur, deficiente oleo:
Neque arbor non impinguata roscidis fluentis:
Aperi, nutri, riga, flumen, lumen, ramum augens.

Sensus est: Iuua & promoue mea litterarum & virtutum studia.

Id. 50. Εἰ δ' ἦ πένης, φρενόπληξ τε, καὶ οὐ μελέεσσι πεπηγὼς,
τί ῥέξεις; οὐ χεῖρα τεὴν σκήπωνι παρέξεις;
οὐκ ὤμοισι τεοῖσιν ἀειρόμενός μ' ἑκὰς οἴσεις,
Ὡς Ἀγχισιάδης γενέτην ἑὸν ἐκ πολέμοιο;
Quod si pauper & inops mentis, nec firmus membris,
[fuero ego pater tuus]
Quid facies? Non præbebis manũ tuam vice scipionis?
Non humeris tuis me tollens procul feres,
Sicut Æneas patrem suum è bello?

Od. Π. Ἀλλὰ σύγ' εἰ δύνασαί τιν' ἀμύντορα μερμηρίξαι,
φράζευ, ὅ κέν τις νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ.
Sed tu si potes adiutorem quempiam cogitare,
Attende, vt opituletur aliquis prompto animo.

Nazianz. 62. car. „ Αἰσχρὸν ἄριστον ἐόντα συνήγορον ἔμμεν' ἀλιτρῶν.
„ Ἶσον καὶ κακίης σὸν πόδα ἐντὸς ἔχειν.

„ *Turpe*

„ Turpe est optimum virum esse patronum improborũ
„ Et perinde atq; si in malicia pedem tuum habeas.
— μεγάλοιο θεοῦ σὺν ἀμύμονι χειρί. Id. 41.
Cum Dei auxilio[cum magni Dei sancta manu]

L.

Labia. Dentes.

χείλεα. πύλαι ὀδόντων. ἕρκος ὀδόντων.

— Χεῖλος ὀδοῦσι δακών. Labium dentibus mordens. Tyrtaeus.
Καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τοῦ χείλεος. — Bion idyll. 1.
Et rosa labij fugit. [roseus color labiorum]
Χάσματι λυσσήεντι πύλας ὤιξεν ὀδόντων, Nonn. 25. Dion.
χείλεσι τοξεύων διερὸν βέλος, ὄμματα σείων.
Hiatu furioso portas aperuit dentium.
Labijs iaculans humidum telum, [spumans] oculos agitans.
Ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; Hom. Il. Δ
Quale tibi verbum prosilijt labijs? Aut sic:
Quale tibi verbum dentibus exilijt?
Χείλεσιν ἀκροτάτοις. — Extremis labijs. Oppian. 4. de piscat.
Ἀφρῷ χείλεα πάντα δεδευμένα. — 4. epigr.
Spuma labia tota humefacta.
Ἑβραίων ὁ ἄριστος, ὅς ἠέλιόν ποτε στῆσεν, Sibyll. l. 5.
φωνήσας ῥήσει τε καλῇ καὶ χείλεσιν ἁγνοῖς.
Optimus Hebraeus, licuit cui sistere solem,
Clamanti verbisq; bonis, purisq; labellis.
„ Χείλεα δ' αὖ καλύκεσσιν ὁμοῖια δέσμια κείσθω. Nazianz. 3. car.
„ Labia item calicibus rosarum similia clausa sint.
— ἄλλος ἔδησε Id. 4. car.
χείλεα, καὶ γλώσσῃ θῆκε χαλινὰ φέρων.

Alius

Alius labia repressit, & linguæ frena imposuit.

Id. 47. Καὶ γλῶσσάν τις ἔδησε λάλον καὶ χείλεα σιγῇ.
Ἐκ δὲ νόου, μεγάλῳ αἶνον ἔθυσε νόῳ.

Et est qui linguam vinxerit loquacē & labia silētio,
Ex mente autem, laudem magnæ menti [Deo] sacrificauerit.

Id. 50. „ Οὐδεὶς γὰρ πόνος ἐστὶ μύειν ὑπὸ χείλεσι μῦθον.
„ *Nullus enim labor est labijs subsistere verba.*

Lycophr. in Cassan. Ἔγνω δ' ὁ τλήμων σὺν κακῷ μαθὼν ἔπος,
ὡς πολλὰ χειλεῦς καὶ δεπαστραίων ποτῶν
μέσῳ κυλίνδει μοῖρα παμμήτωρ βροτῶν.

Agnouit miser, malo edoctus, adagium,
Quod multa in medio labij & poculorum
Sors communis mortalium mater voluat.

Adagium istud vno versu sic habet:

L. 1. epig. „ Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.
„ *Multa cadunt inter calicem supremaq; labra.*

Labor. Laboro.

Πόνος. κάματος. μόχθος. μόγος.

Oppian. 1. venat. „ —Πόνῳ δ' ἅμα τέρψις ὀπηδεῖ.
„ *Laborem voluptas comitatur.*

Apollon. Argon. Δ. —ἀργαλέοισιν ὀϊζύει καμάτοισιν.
Duris afflictatur laboribus.

Iliad. Z. —ἐπεὶ πόνος ὔμμι μάλιστα
Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται· οὕνεκ' ἄριστοι
Πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἐστε μάχεσθαί τε φρονέειν τε.

Quoniam labor vobis maximè è Troianis & Lycijs incumbit: Quia optimi ad omnem impetum estis, ad pugnandum & consulendum.

Od. Ψ. Ὦ γύναι οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
ἤλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὄπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται
πολλὸς καὶ χαλεπὸς, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι.

O mulier nondum enim omnium ad metas certaminū
Venimus, sed adhuc posthac immensus labor erit
Multus & difficilis, quem me oportet totū exantlare.

Πάρ

Παρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον· ἀμφὶ δ' ἀέθλῳ Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. — Apud eos laborabant equites, & ob præmium certamen & fatigationem sustinebant. *Hesiod. in Scuto.*

Οἱ μὲν ἄρ' ἀΐδιον εἶχον πόνον. — Qui perpetuum sustinebant laborem. *Ibid.*

Δηρὸν γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες. *Id. in*
Diu enim pugnarunt laborem dolorificum tolerantes. *Theog.*

Μόχθῳ μόχθον ἔμιξε. — Laborem labori addidit. *Nonn. 42. Dion.*

Τοῖς ἅμα καὶ πεπόνητο κύων πινυτόφρονι θυμῷ. *Id. 57.*
Cum his vna laborauit canis sagaci animo. *Dion.*

„ Τίκτει γὰρ γλυκὺν ὕπνον ἀεὶ πόνος. — *Ibid.*
„ Gignit enim dulcem semper labor ipse soporem.

Πῶς ἐθέλεις ἅλιον θεῖναι πόνον, ἠδ' ἀτέλεστον *Iliad. Δ.*
Ἱδρῶθ', ὃν ἵδρωσα μόγῳ; καμέτην δέ μοι ἵπποι
Λαὸν ἀγειρούσῃ. — Quomodo vis irritum facere laborem & cassum sudorem, quo sudaui laborans?
Fatigati sunt enim mihi equi populum congreganti.

— Αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο. *Iliad. I.*
Ipse autem inter primos laborabat.

— Καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῷ. Graui labore confecti. *Iliad K.*

— ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν. *Iliad Λ.*
Senex sine labore attollebat.

— νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων *Iliad. Ψ.*
Ἔργων τοιούτων. — Nunc autem iuniores occurrant talibus operibus. .i. opera eiusmodi subeant.

— κάλεεν δ' ἐπὶ μόχθον ἱκάνειν, *Orpheus Argon.*
πάντας κυδαίνων· οἱ δ' ἐσσυμένως ὑπάκουσαν.
Vocabat ad laborem,
Cunctos laudans. Hi autem concitùs obediebant.

Ξυνὸν ἀνηρείψασθε πόνων κλέος. — *Ibid.*
Communem arripuistis laborum gloriam.

„ Μόχθος μέν τ' ὀλίγος, τὸ δὲ μυρίον αὐτίκ' ὄνειαρ. *Aratus.*
„ Labor quidem exiguus, ingens autem mox vtilitas.

„ Σπεύσατε μοι· Οὐ γὰρ ἔοικε πολὺν χρόνον ἐνθάδε ὄντας *Tryphiod.*
„ Μοχθίζειν ἀτέλεστα καὶ ἀχρεῖα μεγαίροντας·
„ Ἀλλὰ χρὴ ζώοντας ἀοίδιμον ἔργον ἀνῦσαι,

„ Ἢ θανάτῳ

„ Ἠ θανάτῳ βροτόεντι κακοκλεὲς αἶσχος ἀλύξαι.
„ *Sequimini me. Non enim decet longo tempore hic manentes*
„ *Laborare frustra & inutiliter, senescentes,*
„ *Sed oportet viuentes clarum facinus patrare,*
„ *Aut morte cruenta ignominiosum dedecus euitare.*

Idem. Καὶ τὴν μὲν θαλαμόνδε πόδες φέρον· οἱ δὲ χοροῖο
Παυσάμενοι, καμάτοις βεβαρηότες ἤριπον ὕπνῳ.
Et hanc quidem ad thalamum tulerunt pedes. Hi autem à chorea
Cessantes, laboribus grauati inciderunt in somnum.

Q. Cal. l. 1. —κάματος δ' οὐ δάμνατο θυμὸν
Ἄτρομον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχεν μένος. —
Labor autem animum non frangebat
Intrepidum, sed adamantis habebat robur.

Id. l. 4. „—πόνος δ' ἄρα κῦδος ὀρέξει. *Labor decus addet.*

Id. l. 6. —παρ δὲ καὶ ἵππους
Στῆσαν ἔτι πνείοντας ὀϊζυροῖο μόγοιο.
Propè statuerunt equos adhuc anhelantes ex misero labore.

Id. l. 12. „ Ὀψὲ δ' ἄρ' ἐκ καμάτοιο μέγα κλέος ἔσσεται ὑμῖν,
„ Πολλὰ πονησαμένοισι κατὰ κλόνον ἄλγεα λυγρά.
„ Ἄλγεα μὲν προπάροιθε ποσὶ θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν,
„ Ἐσθλὰ δὲ πολλὸν ἄπωθε· πόνον δέ γε μέσσον ἔλασσαν.
„ Τοὔνεκα ῥηϊδίη μὲν ἐς ἀργαλέην κακότητα
„ Αἰζηοῖσι κέλευθος, ἀνιηρὴ δ' ἐπὶ κῦδος,
„ Μέσφ' ὅτε τις στονόεντα πόνον διὰ ποσσὶ περήσει.
„ *Tandem vero ex labore ingens vobis erit gloria,*
„ *Multis in conflictu exhaustis acerbis molestijs.*
„ *Incōmoda enim ante pedes dij posuerunt hominibus,*
„ *Commoda vero valde procul. In medio autem laborem statuerunt.*
„ *Propterea facilis est ad molestam ærumnam*
„ *Iuuenibus via, sed difficilis ad gloriam,*
„ *Donec quis acerbum laborem pedibus præterierit.*

Ibid. „ —ἐπεὶ πολὺ λώϊον ἄνδρες
„ Ἔργμ' ἐποίχονται, ὁπότ' εἰσορόωσιν ἄνακτας.

„ *Quoniam*

„ Quoniam multo meliùs homines
„ Operi insistunt, cùm in conspectu habent dominos.

Ἀλλ' αὔτως μογέει κενεὸν πόνον· οὐ γὰρ ἱκάνει χρωτὸς ἔσω. — Sed frustra laborat inani labore. Non enim penetrat intra corpus. Oppian. 2. de piscat.

—— οὐδέ ποτέ σφιν
Ἠὼς ἀντέλλει καμάτων ἄτερ· ἀλλὰ κελαινῇ
λιγνύϊ καὶ καπνῷ κάματον βαρὺν ὀτλεύουσι. Apollon. Argon. B.

Nec vnquam ipsis aurora exoritur sine laboribus, sed nigra fuligine & fumo laborem grauem sustinent.

—— οὐδέ τις ἦεν,
Ὃς καμάτου μεθίεσκεν ὑποδρήσσων βασιλῆϊ. Id. l. Γ.

Nec vllus erat qui à labore cessaret regi seruiens.

Ὅσση δ' εἰαρινοῦ μηκύνεται ἤματος αἶσα·
τοσσάτιον μογέεσκον ἐπὶ χρόνον. — Id. l. Δ.

Quanta verni extenditur diei pars;
Tanto tempore laborabant.

— γυνὴ ταλαεργός. Mulier laboriosa. Ibid.

Ἀλλ' ἴτε γηθόσυνοι, καμάτοιο δὲ μή τις ἀνίη
γινέσθω, νεότητι κεκασμένα γυῖα μογῆσαι. Ibid.

Sed ite læti, laboris porro nulla sit tristitia,
Si iuuenilia membra laborauerint.

Τλησιπόνων ἀνδρῶν. — Laboriosorum hominum. Oppian. 4. de venat.

— ἱμείροι δὲ πόνων. — Desideret vero labores. Id. 3. de piscat.

„ — βαιῷ δὲ πόνῳ μέγα κέρδος ὀπηδεῖ.
„ Paruo labori magnum lucrum comitatur. Ibid.

— οὐδ' ἀνίησιν ἑὸν πόνον, οὐδ' ἀπολείπει
δεῖπνα φέρων. — Neque remittit suum laborem, neque desinit epulas ferre. Ibid.

— σκόμβροισιν ἴσον πόνον ἀθλεύουσιν.
Laborem scombris parem exercent. Ibid.

— ἅλιον δέ κε μόχθον ἄροιντο. Cassum laborẽ suscipiãt. Id. 5. de piscat.

Ἀλλ' ἄρα οἱ κενεὸς τέτυκται πόνος. — Sed ei vanus impenditur labor. Ibid.

—— ἦ γὰρ ἂν ἄγρης
μαψιδίης ἅλιον καὶ ἐτώσιον ἔργον ἄροιντο. Ibid.
Sanè enim captura inanis vanum & inutilẽ laborem (susciperent.

Phocylides ,, Οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον.
,, *Nullum absq; labore est hominibus facile opus.*
Idem. ,, —Πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει.
,, *Labor virtutem valde auget.*
Idem. Κάμνει δ' ἠεροφοῖτος ἀριστοπόνος τε μέλισσα.
Laborat quoque aërinola & industria apicula.
Theognis. Οὔτε γὰρ ἂν προκαμὼν ἄλλῳ κάματον μεταδοίης.
Neque enim cùm laboraueris, alteri laborem trades.
Nazianz. car. 62. —πλεῖον ἔχουσι πόνον. *Plus habent laboris.*
Incerti 4. epigr. Δέρκεο μυριόμοχθε τεοὺς Ἡράκλεες ἀγῶνας,
Οὓς τλὰς ἀθανάτων οἶκον ὄλυμπον ἔβης.
Inspice laborifer Hercules tua certamina,
Quibus exantlatis immortaliũ domũ olympũ adijsti.
Theocr. idyll. 22. Ἔνθα πολύς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη.
Ibi magnus ipsis labor adnitentibus fuit.
Antiphili 4. epigr. Μυρίον ἄρατο μόχθον, ἵν' ἤθεα δισσὰ χαράξῃ.
Plurimũ sustinuit laborẽ, vt mores binos describeret.
Theocr. idyll. 25. —οἱ πολύεργοι,—Ἐς ληνοὺς ἱκνεῦνται.—
Qui valde-laboriosi, ad torcularia veniunt.
Ibid. — ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἦμαρ.
Operibus insistimus toto die.
Id. 28. idyll. Οὕτως ἀνυσίεργος.—*Adeo laboriosa.* [*mulier*]
Pindar. olymp. 1. Πόνος ἐμπεδόμοχθος.— *Labor constanter crucians.*
Id. olym. 2 —τοὶ δ' ἀπροσόρατον ὀκχέοντι πόνον. *Hi autem improuisum Subeunt laborem.*
Id. olymp. 11. ,, Εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσοι, μελιγάρυες ὕμνοι
,, Ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων τέλλεται,
,, καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.
,, *Si cum labore quis bene agat, mellisoni hymni*
,, *Initia sunt posteriorum sermonum* [*posteris dant ansam sermonum*]
,, *Et fidum pignus magnis virtutibus.*
Id. 4. Pythior. Ἐξεπόνησ' ἐπιτακτὸν ἀνὴρ
μέτρον.—*Elaborauit vir imperatum spacium.* [*agri*]
Id. 5. Pythior. ,, Πόνων δ' οὔτις ἀπόκλαρός ἐστιν,
,, Οὔτ' ἔσεται.—*Laborum nemo exors est, neque erit.*
Id. 9. Nem. ,, Ἐκ πόνων δ', οἳ σὺν νεότατι γένωνται

,,σὺν

,, σύν τε δίκ[illegible]τελέθει
,, πρὸς γῆρας αἰὼν ἀμέρα.
,, *Ex laboribus, qui cum iuuentute fuerint*
,, *Et cum iustitia, existit ad senectutem vita placida.*

προεκπονέω. *prælaboro. Simonides in iambis.*

,, Σοὶ δ᾽ εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ᾗσι, *Hesiod. 1. oper.*
,, Ὧδ᾽ ἔρδειν, ἔργον δέ τ᾽ ἐπ᾽ ἔργῳ ἐργάζεσθαι.
,, *Si tibi animus in pectore tuo opes appetit,*
,, *Sic fac, [vt monui] & opus operi adijcito.*

,, Ποῖα δίκη μόχθον μὲν ἐμοὶ καὶ δεῖμα γενέσθαι, *Nazianz. 11. car.*
,, Ἄστεος εὐσεβίῃ πρῶτα χαρασσομένου,
,, Ἄλλον δ᾽ αὖ μόχθοισιν ἐμοῖς ἔπι θυμὸν ἰαίνειν,
,, Ἀρθέντ᾽ ἐξαπίνης θῶκον ἐπ᾽ ἀλλότριον;
Οὗ με θεός τ᾽ ἐπέβησε, θεοῦ τ᾽ ἀγαθοὶ θεράποντες.
Quænam æquitas, mihi laborem & formidinem fuisse,
Cùm vrbs [Constantinopolis] pietate primum informaretur,
Alium autem in meis laboribus animum oblectare,
Eleuatum derepente in alienum thronum,
Ad quem me Deus promouerat, Deiq; probi famuli?

,, Ἄριστος, εὐφροσύνα	,, *Lætitia, optimus est*	*Pindar. 4. Nem.*
,, Πόνων κεκριμένων	,, *Laborum insignium*	
,, ἰατρός.	,, *Medicus.*	

Laborum bene impensorum molestiam lenit consequens lætitia & voluptas, velut optimus quidam medicus.

—— καί μιν ἀνώγει *Q. Cal. l. 11.*
τεῦξαι δούρειον ἵππον· ἔφη δέ οἱ ἐγκονέοντι
αὐτὴ συγκαμέειν. —*Et eum [Epeum] iussit*
Fabricari equum ligneum, dixitq; se ei laboranti
Collaboraturam. [Pallas]

—— οὐδέ οἱ ἦτορ *Ibid.*
ἄλλο παρὲξ ὥρμαινε, νόον δ᾽ ἔχεν αἰὲν ἐπ᾽ ἔργῳ
θεσπεσίῳ· πινυτὴ γὰρ περὶ φρένας ἥιε τέχνη.
Nec cor ei, aliud præterea voluebat [præter id quod in manibus erat] sed animum semper habebat in opere

Diuino: & ars prudens menti eius in...

Ibid. —μόγησε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
αἰζηῶν τε καὶ ἡμιόνων, πονέοντο δὲ λαοὶ,
ἄλλοθεν ἄλλος ὑποδρήσσοντες Ἐπειῷ.
οἱ μὲν γὰρ τέμνεσκον ἀποκεαθέντι σιδήρῳ
δοῦρά τε, καὶ σανίδας διεμέτρεον.—

Occupatus autem in opere erat animus
Iuuenum & mulorum, laborabantq́; populi,
Alibi alius, Epeo [architecto] subseruientes.
Hi quidem ferro discreto [serra] discindebant
Ligna, & asseres dimetiebantur.

Potest etiam legi pro δοῦρά τε, δούρατα, eodem planè sensu.

Hom. od. E — τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
δυσπονέος καμάτοιο φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

Illi Pallas soporem oculis infudit, vt eum cit issimè absolueret
Ab ærumnoso labore, caros oculos obtegens.

Ex hoc loco probat Eustathius etymologiam vocis ὕπνος quam nonnulli adferunt παρὰ τὸ λύειν πόνους. Sic enim scribit: Εἰ δὲ δυσπονέος καμάτοιο παύει ὁ ὕπνος, εὐφυῶς ἄρα ἐτυμολογοῦσιν αὐτὸ τινὲς παρὰ τὸ λύειν πόνους, ἵνα ᾖ λύπονός τις καὶ ἀφαιρέσει καὶ συγκοπῇ, ὕπνος.

Agathon apud Athenæum l. 5.
„ Τὸ μὲν πάρεργον, ἔργον ὡς, ποιούμεθα·
„ Τὸ δ' ἔργον, ὡς πάρεργον, ἐκπονούμεθα.
„ *Accessorium, velut opus ipsum, peragimus:*
„ *Ipsum vero opus, tanquam accessoriū, percurrimus.*

Critias.
„ Πρὸς θ' ὕπνον ἥρμοσται τῶν καμάτων λιμένα.
„ *Et ad somnum accommodata est, [moderata potio] qui somnus est laborum portus.*

Lacero. Lanio. Discerpo.

Δρύπτω. ἀποδρύπτω. ἀμύσσω. χαράττω. καταχράφω. ξύω. δαΐζω.

Od. I. Ὡς τοὺς πρὸς πέτρῃσι θερμαστιάων ἀπὸ χειρῶν

ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν. — *Sic huius [Vlyssis] ad petras audacibus à manibus cutis lacerata est.*

—— μὴ σαρκὸς ἀποδρύψῃ ὀνύχεσσι. *Theocr. idyll. 25.*

Ne carnem dilaniaret vnguibus.

Μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρα, καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω. *Id. 27.*

Ne iniycias manum, & adhuc labrum lacerem.

Πενθαλέοις ὀνύχεσσιν ἑὰς ἐχάραξε παρειάς. *Nonn. 33. Dion.*

Luctificis vnguibus suas lacerauit genas.

Cætera vide in Lugeo.

Lædo, vide Noceo. *Lætitia, Lætor*, vide Gaudeo.

Lapis. Saxum. Lapidatio. Lapido.

Λίθος. πέτρα. πέτρος. λᾶς. λᾶας. λάϊγξ. λιθάς. λίθαξ. μύλαξ. μάρμαρος. χερμάς. χερμάδιον.

Lapidare: λάεσσι. χερμαδίοις, πέτρῳ, μαρμάρῳ, &c. βάλλειν, καταβάλλειν, δέχεσθαι, ὀϊστεύειν, &c. vt in exemplis.

Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν. *Hesiod. in Theogon.*

Ei magnũ lapidẽ fascijs inuolutum dedit. [Rhea Saturno marito, vt eum quasi filium deuoraret]

Πέτρας ἠλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες. *Ibid.*

Saxa immania in robustis manibus habentes.

—— ῥαίεται ἄρσενι πέτρῳ. *Tunditur forti lapide. [masculo]* *Nonn. 2. Dion.*

Ἄλλον ἀκοντιστῆρι βαλὼν ἐχαράξατο πέτρῳ. *Ibid. 4.*

Alium iaculatorio saxo percussum deformauit.

Εἶχε λίθον πάμπαν κενόν.-- *Habebat lapidẽ prorsus cãdi- (dũ.* *Id. 5.*

Εἰς σκοπὸν ὑψικέλευθον ἐπέμπετο λᾶας ἀλήτης *Id. 22.*

καὶ λίθος ἠερόφοιτος ἐπεσμαράγησε καρήνῳ.

In scopum excelsum mittebatur lapis erro,

Et saxũ aërivolum in caput incidit. [insonuit capiti]

Καὶ παλάμῃ περιμετρον ἀφειδέϊ πέτρον ἰάλλων, *Id. 28.*

ἄντα κορυσσομένοιο μελαρρίνου βασιλῆος

στήθεα λαχνήεντα χαράδριον βάλεν αἰχμῇ.

Et manu sæua immane saxum mittens

Contra armatum regem nigricutem [æthiopem]

Ei pectus hirsutum telo lapideo percussit.

Iliad. Γ. Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη
λάϊνον ἕσσο χιτῶνα, κακῶν ἕνεχ', ὅσσα ἔοργας.
Sed Troiani valde sunt formidolosi: alioqui iã profectò
Lapideam induisses tunicam, [lapidatus fuisses] ob mala, quæ patrasti.

Imitati sunt hunc locum Nonnus & Prodromus, vt sequitur:

Nonn. in Ioann. Ὄφρα σε πετρήεντι καταχρύψωσι χιτῶνι.
Vt te lapideâ operiant tunica. [*vt te lapident*]

Prodrom. Ἀλλά γε καὶ σὺ λάϊνον ἐπέσσαο τόνδε χιτῶνα.
Sed tu quoq; lapideam induisti tunicam.

Idem. — πετροβόλητον ἀπηνέα πότμον ἐπίσπῃ
Lapidibus atrocem mortem oppetat.

Iliad. E. — ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
Lapidem manu corripuit
Diomedes, grande onus, quod viri duo non tollerent,
Quales nunc homines sunt: ipse autem facilè vibrabat solus.

Heraclides Sinopensis. — κωφὸν στησάμενοι λίθακα. *Surdum statuẽtes lapidẽ.*

Q. Cal. l. 2. — ὅδ' ἄρ' εἵλετο χείρεσι πέτρην,
τήν ῥα βροτοὶ θέσαν οὖρον εὐστάχεος πεδίοιο,
καὶ βάλεν. — *Hic igitur manibus lapidem accepit,*
Quem homines posuerant fertilis campi terminum, & proiecit.

Id. l. 2. — τὸν δ' αἶψα νοήσας,
κάββαλε χερμαδίῳ κατὰ κρατός. —
Quem mox vt aduertit, ei caput saxo petijt.

Id. l. 6. Ἀλλ' ἄρα καρπαλίμως περιμήκεα λᾶαν ἀείρας,
κάββαλε κὰκ κεφαλῆς μεγαθύμου Τηλεφίδαο.
Sed raptim prægrande saxum tollens,
Proiecit in caput magnanimi Telephidæ.

Id. l. 10. Ἀλλά ἑ λᾶες ὕπερθε μέγα στενάχοντα κάλυψαν.
Sed eum lapides valde gementem desuper operuerunt.

Id. l. 11. — βάλεν δέ μιν οὔρεϊ πέτρῳ, Κακκεφαλῆς. —

Eum

Eum magno lapide percussit in capite.

Οὐ δ' ἀδάμας ἀδάμαστος; ὁ δ' οὐ σέλας ἧκε σιδήρῳ Nazianz. 3. car.
θεινόμενος· ἄλλος δὲ σελάσσεται ὕδατι βαιῷ.
ὕδασι μὲν σέλας ἧκεν, ἀπεσβέσθη δ' ἄρ' ἐλαίῳ.

Nonne adamas est indomitus? alius porro scintillam non emittit
Ferro percussus: alius autem splendicat aquâ exiguâ [iniectâ)
Aquâ quidẽ splendorẽ emittit, oleo autẽ restinguitur.

Hæc de variorum lapidum natura Nazianzenus.

Μύθοις τ' ἀντιθέτοις καὶ λαϊνέαις νιφάδεσσι Id. 5.
βέβλημαι· τίς ἅπαντα διακριδὸν ἐξαγορεύσει;
Sermonibus pugnantibus & lapideis niuibus
Petitus sum. Quis omnia distinctè edisserat?

Ὡς δ' Ἀμφιονίη λύρη καὶ λᾶας ἔπειθε, Id. 50.
ψυχὰς ἀντιτύπους πετρώδεας. —
Sic & Amphionia lyra lapides quoque permouebat,
Animas refractarias, saxis similes. .i. eloquẽtia saxeos ac duros homines mansuefecit.

„ Πέτραν κοιλαίνει ῥανὶς ὕδατος ἐνδελεχείῃ. Apud Galenum l. 3. περὶ κράσεων.
„ *Lapidem cauat aquæ gutta assiduitate.* seu:
„ *Gutta cauat lapidem, non vi sed sæpe cadendo.* Lucretius Carus.
„ *Annulus in digito subtertenuatur habendo.*

— ἐν δὲ βαρείας Apollon. Argon. Δ.
ὀχλίζων λάιγγας, ἐρυκέμεν ὅρμον ἱκέσθαι.
Graues admouens lapides, vt prohiberet portũ ingredi.

Μαρμάρῳ ὀκρυόεντι βαλών. *Petens lapide aspero.* Iliad. M.
Χερμάδι τηλεβόλῳ. *Saxo procul missili.* Pindar. 3. Pythior.

De saxo Sisyphi & casso eius labore, vide Homerum Odyss. Λ. sub finem.

Μή ποτε τιμήεντα τεὸν πόδα λᾶϊ καθάψῃς. Apollin. Psal. 90.
Ne quando venerabilem tuum pedem ad lapidem offendas.

Οὐ μὴν πάμπαν ἄτρωτος· ἐπὴν λάεσσιν ἐδέχθην, Nazianz. car. 57.
Ὥς τις ἀλιτήμων· σὴ τελὰς ἥδε χάρις.
Non tamen omnino illæsus. [fui] siquidẽ saxis exceptus sum,

Tanquam aliquis sceleratus. Tua hæc est gratia ô Trinitas..i. propter tui prædicationem & defensionem lapidatus sum.

Nonn. in Ioann. Λᾶας ἔχων δασπλῆτας ἐπέρρεε λαὸς ἀγήνωρ,
εἰσέτι μιν λαλέοντα καταχρύψαι μενεαίνων
τρηχαλέῃ γλωχῖνι λιθοβλήτου νιφετοῖο.
Populus superbus irruebat graues habens lapides,
Eum adhuc loquentem operire cupiens
Lapidibus asperis, niuis instar volantibus.

N. λᾶες δασπλῆτες .i. ἄγαν πλήττοντες, *valde ferientes*, ex δα particula augente & πλήττω, ferio. cum pleonasmo Σ. *vide* Eustath. in Odyss. ο.

Ibid. Ῥαββὶν, Ἰουδαίης μανιώδεες ἄρτι πολῖται
λαϊνέοις μάστευον ὀϊστεύειν σε βελέμνοις.
Rabbi, iam Iudææ furibundi ciues
Te saxeis telis iaculari appetebant.

Tertæus. --μεγάλοις βάλλετε χερμαδίοις. *Magnis impetit e lapidibus.*

Iliad Γ. Ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον.
Collimantes sagittis & lapidibus petebant.

Od. K. Οἵ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι βάλλον.--
Hi de rupibus, saxis grauibus [viros grauantibus] impetebant.

Od. Λ. — πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.
Saxum immane in campum voluebatur.

Nonn. 17. Dion. Ἀντία Κενταύρων ἀνεμώδεα λᾶαν ἀείρων,
καὶ τύχεν Ὑλαίοιο, δασυστέρνου δ' ὃ νομῆος
ἔθλασεν ἄκρα μέτωπα βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῃ.
Contra Centauros rapidum iaciens lapidem [tollens]
Hylæum attigit, & pastoris hirtipectoris
Summam frõtem saxo prægrandi iaculatus perfregit.

Id. 35. Λαϊνέοις βελέεσσιν ἐθωρήσσοντο γυναῖκες.
Mulieres telis saxeis armabantur. [lapidibus]

Id. 48. Πετραίοις βελέεσσι κατιυγμάζων Διονύσου.
Tela saxea iaculans in Dionysium.

Iliad. M. Ὣς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαί.
Sic densi istorum lapides vtroq; volabant.

Nota

Nota quædam lexica perperam dicere λίθον masculini tantùm esse generis, cũ pro vulgari lapide & saxo ponitur, vt hinc patet, & alijs Homeri locis, vt Odyss. T.

--στερεὴ λίθος, ἠὲ σίδηρος. *Rigidus lapis aut ferrum.* Od. T.

—λιθάκεσσιν ἀρηρότα βωμὸν ἔτευξαν. Orpheus Argon.

Aptam è lapidibus aram struxerunt.

Πέντ' ἄνδρες δέκα ναῦσι κατέδραμον εἰς ἕνα χῶρον· Athenæi lib. 10.
ἐν ᾗ λίθοις ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν ἀνελέσθαι·
δίψῃ δ' ἐξώλλυντο· ὕδωρ δ' ὑπερεῖχε γενείου.
Quinque viri decem nauibus in vnum cõcurrêre locũ;
In lapidibus pugnabant, nec lapidem tollere poterant:
Siti emoriebantur, & aqua mentum superabat.

Ænigma est Athenæi tempore τὸ περιφερόμενον, vt idem scribit, nunc tamen obscurum: cuius hæc est inter alias ingeniosior interpretatio: homines quinos denis manibus velut nauibus in strato lapidibus loco decertasse, vnde lapides euellere nequibant: eo autem vsque decertasse, dum siti emorerentur, licet aqua mentum superaret, sudore nimirum in os defluente. Alii ad pugnam naualem inter quinque Præfectos referunt.

Laudo. Celebro. Laus. Gloria.

Αἰνέω. ἐπαινέω. αἰνίζω. αἰνίζομαι. αἶνον ἀείδω. μέλπω. ἀναμέλπω. ἰαίνω μελέεσσι. κελαδέω. ἀγλαΐζω. κηρύττω. κλείω. ἐπικλείω. κοσμέω. ὑμνέω. ἀνυμνέω. ὑμνοπολέω. εὐφημέω. ἐπευφημέω. εὐφημίζω. ἐπευφημίζω. βαστάζω. τιμαῖς ἐπασκέω. ὕμνους οἰνοχοῶ.

Laus: αἶνος. ἔπαινος. εὐλογίη, Pindar. 4. Nem. vide Honos.

— Αἰνήσει με φίλης ἀλέγοντα τιθήνης. Callimac. in hym.
Laudabit me caræ nutricis studiosum.

Αἴκεν ἐπαινήσω, καὶ ἀγήνορα μῦθον ἐνίψω, Nonn. in Ioann.
ὑψώσας ἐμὸν εὖχος, ἐμὸς λόγος οὐδὲν ὀνήσει.
Si me laudauero, & magnificum sermonem dixero,

Gloriam

Gloriam meam extollens, sermo meus nil proderit.

Ibid. —πολὺς ἔρρεεν ἑσμὸς ὁδίτης
Χριστὸν ἀνολιάζων. — *Multa turba confluebat Christum collaudans. [Christo cum laude acclamans]*

Ibid. Πολλά με κηρύξειε παρ' ἀνδράσι. —
Multum me apud homines prædicaret.

Proclus in hym. — Ἄδωνιν ἐπευφήμησαν ἀοιδαῖς. *Adonin cantibus celebrarunt.*

Od. A. Ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί.
Facta virûm atque Deûm quæ concelebrant cãtores.

Ibid. „ Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
„ Ἥ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
„ *Hanc cantionem magis homines celebrant,*
„ *Quæ audientibus sit recentissima.*

Od. Θ. Δημόδοκ' ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων.
Demodoce præ omnibus mortalibus te laudo.

Theocr. idyll. 16. „ Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει αἰὲν ἀοιδοῖς,
„ Ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
„ *Hoc semper cordi est Musis, semperq; Poëtis*
„ *Concelebrare Deos, clarorumq; acta virorum.*

Apollin. Psal. 7. Εὐδικίης βασιλῆος ἐπάξιον αἶνον ἀείσω.
οὔνομα δ' ὑψίστου λιγυρῇ φόρμιγγι βοήσω.
Cantabo laudem regis iustitia dignam:
Nomen altissimi suaui cithara resonabo.

Id. Ps. 9. Οὔνομα δ' ὕψιστον κιθαρῇ σέθεν ὑμνοπολεύσω.
Nomen tuum altissimum cithara decantabo.

Id Ps. 12. Οὔνομα δ' ὑψίστου λιγυροῖς μελέεσσιν ἰήνω.
Altissimi nomen dulcibus modulis celebrabo.

Id. 15. Μήτιος αἰνήσω πινυτῆς βασιλῆα δοτῆρα.
Laudabo Dominum consilij prudentis largitorem.
Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum.

Pallada L. 2. epigr. „ Αἰνίζειν μὲν ἄριστον· ὁ δὲ ψόγος, ἔχθεος ἀρχή·
„ Ἀλλὰ κακῶς εἰπεῖν, Ἀττικόν ἐστι μέλι.
„ *Laudare quidem est optimum: vituperare autem, odij principium:*
„ *At maledicere, est mel Atticum.*

Ἤδη

Ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε, νόον τε *Hom. od. Δ*
ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
ἀλλ' οὔπω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
οἷον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ.
Iam quidem multorum noui consilia & mentes
Virorum heroum, multasq; terras peragraui:
Sed nunquam talem oculis vidi,
Qualis erat Vlysses patiens.

Vocabuli βουλῆς tria significata ponuntur ab Eustathio ad Odyss. A. his verbis: Τρία δὲ σημαινόμενα τῆς βουλῆς, ὁ τόπος, οἱ βουλευταὶ, καὶ αὐτὸ τὸ, περὶ οὗ ἡ σκέψις. Quæ omnia voci consilium conueniunt. Significat enim locum consilii, & consilium ipsum, & ipsos consiliarios siue senatores.

„ Αἰνέομεν δὴ κεῖνον, ὃς ἐν βιότῳ τε κύβῳ τε, *Paullus Silentiar.*
„ Χάρματι καὶ λύπῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.
„ *Eum laudamus qui in vita & tessera*
„ *Modum gaudio & tristitiæ ponit. .i. qui moderatè fert vtramq; fortunam.*

Ἀθάνατον βασιλῆα σοφοὶ ἀναμέλψατε παῖδες· *Apollin. Psal. 112.*
οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος.
Laudate pueri Dominum:
Laudate nomen Domini.

Μέλπε θεὸν φίλε θυμὲ τεῆς κρατέοντα βιώνης. *Id. Ps. 145.*
ὑμνήσω βασιλῆα πολίλλυτον, εἰσόκεν ἕρπω.
Lauda anima mea Dominum: laudabo Dominum in vita mea.
Psallam Deo meo, quamdiu fuero.

Ἰθυνόῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω. *Id. 118.*
Confitebor tibi in directione cordis. [*laudabo te recto corde*]

—οὐ μέν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος· *Iliad. Ψ.*
Haud quidem vana laus prædicabitur.

Insignem Ithacæ insulæ laudem velut vbiq; notissimæ, vide in Homero Odyss. N. post medium.

Tullius Laureas 3. epigr. Γνώσεαι, ὡς ἀίδα σκότος ἔκφυγον, ὐδέ τις ἐστὶ
Τῆς λυρικῆς Σαπφοῦς νώνυμος ἠέλιος.
Scies quod Ditis tenebras effugerim, nec sit aliquis Sol [ullus sub sole locus] ubi Sapphus lyricæ nomen inauditum sit.

L. 5. epigr. Κοσμήσας ἐπέεσσιν ἑὴν Βυζαντίδα πάτρην.
Qui ornauit versibus suam Byzantidem patriam. i. Constantinopolim.

Pindar. olymp. 12. Θερμὰ νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις.
Calida nympharum balnea extollis.

Id. 9. --- ἐπασκήσω κλυταῖς — *Exornabo inclytis*
Nem. Ἥρωα τιμαῖς. — *Heroem honoribus.*
Id. 3. Isthm. χαρίτεσσι βαστάσαι. — *Gratiis extollere.*
Synesius hym. 3. Σοὶ πάντα φέρει — *Tibi cuncta ferunt*
αἶνον ἀγήρων. — *Laudem perpetuam.*

Nazianz. 1. car. Ὤιμοι Καισαρίοιο· πάρος γέ μὲν ἐν βασιλείοις
ἀστὴρ ὥς τις ἔλαμπες ἑωσφόρος, ὄνομα σεμνὸν,
ἄκρα φέρων σοφίης τε, καὶ ἤθεος ἱμερόεντος,
καὶ πολλοῖς σθεναροῖς τε φίλοις κομόων ἑτάροισι,
πολλοῖς μὲν μογερῶν ἄκος εὗρες σώμασι νούσων·
πολλοῖς δ' αὖ πενίης λύσιν ὤπασας, αἴσιμα ῥέζων.
Hei mihi Cæsari, antehac quidem in palatiis
Tanquam stella fulgida collucebas, nomen venerabile
Primas ferens sapientiæ & morum amabilium,
Et multis ac fortibus & caris ornatus sodalibus,
Multis corporibus tristiũ medicinã morborũ inuenisti,
Multosque rursus ex inopia releuasti, æquitatem colẽs.

Id. car. 2. Δαυὶδ ἐν βασιλεῦσιν ἀοίδιμος ἦεν ἅπασι·
καὶ Σολομὼν σοφίης πρῶτον κλέος· ὐδὲ προφητῶν
λήσομαι Ἠλίαν ἢ πρὸς ὐρανὸν ἥρπασεν ἅρμα.
David inter omnes reges celebris fuit:
Et Salomon sapientiæ prima gloria: neq; prophetarũ
Obliuiscar. Eliam ad cælum rapuit currus.

Ibid. Τίς ἢ νόμοιο μέσον καὶ πνεύματος ὐχὶ τέθηπε,
Φωτὸς Ἰωάννην ἐριηχέα πρόδρομον ἄκρυ;
Τίς ἢ δυωδεκάδα κλεινῶν μετέπειτα μαθητῶν;
τίς Παύλοιο μῦθος μεγαλήτορος ὐρανοφοίτου,

ἄλλυς θ' οἳ γεγάασι καὶ οἳ νῦν εἰσὶν ἄριστοι,
ἕρμα λόγου, κόσμου τε κλέος, λαοῦ τε θέμεθλα.

Quis vero medium inter legem & Spiritum non admiretur
Ioannem summa lucis vocalissimum præcursorem?
Quis deinde duodecim celebres discipulos?
Quis Paulli vim magnanimi in cælum rapti,
Aliosque qui fuerunt & nunc sunt præstantissimi,
Columina doctrinæ, mūdi decora, populíq; fūdamina?

Κλῦτε πανελλήνων προφερέστατοι. — *Audite Græcorum omnium præstantissimi.* Apollon. Argon.

Ἄλλυς τ' ἀγροτέροισι μετ' ἀνδράσιν ἄστρα φαεινὰ
Πολλοῖς ἡμερίων οὐδὲ φαεινόμενα. Nazianz. car. 47.

Et alios, [reticebo] inter agrestes homines sidera lucida,
Multis hominum necdum lucentia. [mundo ignotos]

Laudandi nobilis & virtute clari viri exemplum pulcerrimum est apud Theocritum idyll. 17. in Laudatione Ptolemæi.

Αἴας, ὃς μέγα πάντας ὑπείρεχεν ἐν Δαναοῖσιν, Q. Cal. l. 5.
ἀστὴρ ὡς ἀρίδηλος ἀν' οὐρανὸν αἰγλήεντα
ἕσπερος, ὃς μέγα πᾶσι μετ' ἄστρασι παμφαίνῃσι.
Aiax qui longè omnes Danaos antecellebat
Sicut in cælo splendido sidus conspicuum
Hesperus qui inter omnia astra præcipuè coruscat.

Αἰνεῖσθαι πάντων ἄξιος Ἱπποκράτης. Rhianus.
Laudari cunctis dignus es Hippocrates.

Ὕμνους οἰνοχοεῖν ἐπιδέξια σοί τε καὶ ἡμῖν. Dionysius Chalcus.
Laudatorios versus ingeniosè prof[u]ndere tibi & nobis.

Εἰρεσίῃ γλώσσης ἐπιπέμψομεν εἰς μέγαν αἶνον Idem.
Τόνδ' ἐπὶ ξυμποσίου, δεξιότητι λόγου.
Linguæ remigio in magnam te laudem prouehemus
In hoc conuiuio, sermonis dexteritate.

— εὐκλέα νύμφην Nicænetus.
Μέλπωμεν, νήσου δέσποιν' ἡμετέρης.
Inclytam sponsam canamus, nostræ insulæ dominam.

Laudis epitheta. Laudandi formulae.

Epitheta summa seu primi generis. Θεῖος. δῖος. ἀντίθεος. ἠγάθεος. ἰσόθεος. θεοείκελος. θεσπέσιος. θεῷ ἐναλίγκιος. θεῷ ἶσος. θεοειδής. ἀγχίθεος. θέσκελος. ἔνθεος.

Hæc & alia eiusmodi ex voce θεὸς composita idem significant, nempe diuinus, Deo similis.

Epitheta 2. generis. Ἄριστος. φέριστος. μέγα φέρτατος. μέγα ἔξοχος. ὑπερκύδας. ὑπέρβατος. ὑπείροχος. κύδιστος. πολυκύδιστος. ἔξοχ' ἄριστος. πολύκλειτος. περίκλυτος. περικλεής. ἐξαίρετος. βαθύδοξος. ἀγάκλυτος. &c. .i. *præstantissimus, eximius.* Plura in exemplis.

Epitheta 3. generis. Ἀγαθὸς. ἐσθλὸς. ἐΰς. ἀμύμων. *&c.* quæ vide in Bonus, in Bellicosus, in Fortis, in Nobilis, in Magnanimus.

Omnia ferè superiùs posita sunt ex Homero, Hesiodo, Pindaro, Theocrito. Nunc ad exempla promiscua, & laudis formulas.

Hom. od. E —Αἰδοῖός τε φίλος τε. *Venerandus & carus.*

Od. Λ. —μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν. *Græcorum multo præstantissime.*

Ibid. —γαίης ἐρικύδεος υἱόν.—*Telluris gloriosæ filium.*

Od. O. Νηλέα τε μεγάθυμον ἀγαυότατον ζωόντων.
Et Neleum magnanimum clarissimum mortalium.

Hesiod. in Theogon. Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενοίτιον.—
Genuit gloriosissimum Menœtium.

Iliad. K. Εἴπ' ἄγε μ' ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν.
Dic, age laudatissime Ulysse, magnū decus Achiuorū.

Iliad. Λ. —ἀριδείκετος ἀνδρῶν. *Virorum illustrissimus.*

Iliad. Π. —ἕρμα πόληος Ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπός περ ἐών.—
Urbis erat columen, tametsi alienigena.

Orpheus Argon. Ἦλθον Ἀβαντιάδαι περιώνυμοι.—
Venerunt celeberrimi Abantiadæ.

Ibid. Ἀμφίων κλυτόφημος.—*Amphion fama inclytus.*

Id. in hym. Κλῦτέ μοι ὦ Χάριτες μεγαλώνυμοι, ἀγλαότιμοι.
Audite me Charites fama celebres, admodum venerandæ.

Οὕτως

Οὗτος ἔην θαλερός τε καὶ ἄλκιμος, εὖχος ἑταίρων. Nazianz. 6. car.
Hic erat vegetus & fortis, decus sodalium.

Μάργαρος ἐν λάεσσιν, ἐν ἄστρασι φωσφόρος ἄλλος, Id. 47.
Εἶαρ ἐν ὥρῃσιν, ἐν δὲ φυτοῖσι ῥόδον.
Καὶ χθονίου ποτ' ἄνακτος ἐν αὐλαῖς κύδεϊ γαίων,
Μεῖζον ἐν ἡμετέρῳ ἕρκεϊ κῦδος ἔχει.

Margarita inter lapides, phosphorus inter astra,
Ver inter anni tempora, inter plantas rosa [est Cledonius]
Et cùm in aula terreni Imperatoris gloriâ olim floret,
Maius nunc in ecclesia nostra decus obtinet.

Ὃν δύσις, ὃν θάμβησεν ἑωσφόρος, ᾧ εἴχες ἀνδρῶν Nonn. 47. Dion.
εἴκαθον, ὃν τρόμεον καὶ Δηριάδης καὶ Ὀρόντης,
ἠλιβάτων ἀπέλεθρον ἔχων ἴνδαλμα γιγάντων,
Ἤριπε. — *Quem Oriens, quem obstupuit occidens, cui virum ordines*
Cedebant, quem tremebant Deriades & Orontes,
Is altissimorum gigantum immensam ferens speciem cecidit.

—— πολλοῖσιν Ὀδυσσεὺς Od. T.
ἔσκε φίλος. παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.
Vlysses multis erat carus. Pauci enim Græcorum erant similes.

Ἥρη δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν, Od. Y.
εἶδος καὶ πινυτήν· μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνή.
ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
Iuno illis dedit [Pandarei filiabus] præ omnibus fœminis,
Pulcritudinem & prudentiam: proceritatem dedit casta Diana:
Pallas autem docuit inclyta opera.

Ἑσπέριος κεῖνός γε τελεῖ, τά κεν ἦρι νοήσῃ, Callimac. in Iouem.
ἑσπέριος τὰ μέγιστα, τὰ μείονα δ', εὖτε νοήσῃ·
οἱ δὲ τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ' οὐχ ἑνί. —
Hic vesperi conficit, quæ mane conceperit,
Vesperi quidē maxima, sed minora, mox vt cōceperit.
Ast alij hæc quidem vno anno, ista autem ne vno quidem [conficiunt]

Bonauentura

Bonauentura Vulcanius versu sic reddidit:

Conficit hic labente die, quæ mane rubente
Ardua concepit: leuiora negocia quippe
Exequitur citiùs quàm cogitat. Annus in orbem
It multis: sunt queis neque sufficit.--

Od. Φ. Οὐ γάρ τις μέζων τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα.
καὶ γὰρ μνήμων εἰμί, πάϊς δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Nullus est enim talis vir inter hos omnes,
Qualis erat Vlysses. Ego enim ipse eum vidi.
Etenim memini: siquidem adhuc eram paruulus.

N. μέτα pro μέτεστι. vt πάρα pro πάρεστι.

Orpheus in hym. — πολυπότνια θνητοῖς. *Mortalibus valde venerãda.*

Laudis epitheta in fœminis sunt: πότνα. πότνια. πολυπότνια. κεδνή. αἰδοίη περίφρων. πάντιμος. ἀγλαόμορφος. &c. vide Orpheum in hymnis Rheæ & aliarum. Item Callimachum & alios in hymnis, & hic titulos, Prudens. Pulcer. Virgo.

Q. Cal. l. 3. —ὃς πάντεσσιν ἴσος πάρος ἦεν ἑταῖρος.
Οὐ γὰρ ὑπερφίαλος πέλεν ἀνδράσιν, οὐδ' ὀλοόφρων·
Ἀλλὰ σαοφροσύνῃ καὶ κάρτει πάντ' ἐκέκαστο.
Qui omnibus æqualis antehac erat socius. [tametsi rex]
Non enim superbus erat, neque crudelis:
Sed prudentia & fortitudine omnino instructus erat.

Nazianz. car. 50. „ Οὐ γὰρ σοῖς ἐπέεσσ' ἐπιπείθομαι, οὐδέ με κλέψει
„ Αἶνος ἐμός· Αἶνος γὰρ ἀφ' αἵματος ἐστιν ἄπιστος.
„ *Nec enim tuis verbis credam, neque me fallet*
„ *Laus mei. Laus enim à consanguineis non est fida.*

Laudatorium carmen, egregium habet Nazianzenus, Carm. 61. Ad Nemesium, quod ita incipit:

Ὄμμα δίκης μύθων τε Νεμέσιε, &c.
Ocule iustitiæ & eloquentiæ Nemesi &c.

Id. car. 47. Πολλὰ δ' αὖ Εὐάνδρου κειμείλια ἔνδοθι κεῦθει
Ψυχή, καὶ πολιῆς λευκοτέρας πραπίδες.

Multa

Multa vero rursus cimelia [virtutes raras] intus tegit
Euandri anima & pectus canis candidius.

— οὐ νύ τις αἶνος ἐφέψεται εἵνεκεν ἀλκῆς. Q. Cal. l. 13.
Non te vlla laus sequetur propter fortitudinem.

— Χριστοῖο μέγα κλέος. — *Christi magnum decus.* Nazianz. car. 64.

Ἀνδρῶν δ᾽ αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω, Theocr. idyll. 17.
Καὶ πύματος, καὶ μέσσος· ὁ γὰρ προφερέστατος ἀνδρῶν.
Hominum autem Ptolemaus inter primos celebretur,
Et vltimus, & medius. Is enim præstãtissimus hominũ.

Ζεὺς σκῆπτρον βασίλειον, Ἄρης δόρυ, καλλοσύνην δὲ Antipatri 4. epigr.
Φοῖβος ἔχει· παρὰ σοὶ δ᾽ ἀθρόα πάντα Κότυ.
Iupiter sceptrũ regiũ, Mars hastam, pulcritudinẽ vero
Phœbus habet. Adsunt tibi autem ô Coty simul omnia.

— τέχνῃ πανυπείροχος. *Arte præcellens.* Gemini. Ibid.

Χαῖρέ μοι Ἀβδήρων Δημόκριτε κῦδος ἀρούρης. L. 5. epigr.
Salue Abderanæ Democrite gloria terræ.

Εἴ τε Μίλων Σικελῆς ἔρυμα χθονός. — Ibid.
Siue Milo Siculæ vallum telluris. —

Ἔνθεον ἀρχαίης Ἐφέσου κλέος. — *Antiqua præstans, Ephesi decus.* Ibid.

Οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅττί κεν εἴπω. Iliad. B.
Haud tibi reijciendum erit consilium, quod dicam.

— φαιδίμαν *Illustrem* Pindar. Pythior. 4.
ἀνδρὸς αἰδοίου πρόσοψιν *Viri venerabilis faciem*
θηκάμενος. *Ferens.* [*Deus*]

Πύργος ἄστεος, ὄμμα τε φαεννότατον Id. 5. Pyth.
ξένοισι. — *Turris vrbis, oculusque lucidissimus hospitibus.*

Αἰνητὸν πάντεσσιν ἐπιχθονίοις Διομήδη, Aristot. in Heroum epitaphijs.
Ἡ δ᾽ ἱερὰ κατέχει νῆσος ὁμωνυμίη.
Laudatum cunctis mortalibus hæc Diomedem
Insula, quæ simili nomine fertur, habet.

Πῶς γάρ σ᾽ ὑμνήσω πάντως εὔυμνον ἐόντα; Hom. in Apoll.
Quomodo enim te laudabo prorsus laudatissimum?

— ἐπεὶ οὔ ἕθεν ἐστὶ χερείων Iliad. A.
οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν, οὔτ᾽ ἄρ φρένας, οὔτε τι ἔργα.

Nec enim illâ est inferior, neque corpore, neq; indole, neque prudentia, neque operibus.

Pulcerrima laudandorum egregiorum hominum exempla aceruatim congesta reperies apud S. Gregorium Nazianz. carm. 47. vbi & illud de patre suo:

Nazianz. car. 47. Αἴδεο καὶ πολιὴν θεοειδέα πατρὸς ἐμοῖο,
Ἔμπλεον ἀνθρώποις θαύματος ἱστορίην,
Ἀμφότερον, ἐτέων τε κύκλοισι, καὶ ἤθεσι κεδνοῖς.
Reuerere etiam patris mei piam caniciem,
Hominibus miraculi plenam historiam,
Simul & annorum circulis, & moribus venerandis.

Archestratus. —πολὺ δὴ πολὺ πάντων
ἐνταῦθ᾽ εἰσὶν ἄριστοι, ἔχουσι δὲ τέρματα νίκης.
Longe sanè, longè omniũ ibi sunt præstantissimi [thynni pisces] & attingunt metam victoriæ. [alios superant]

Theognis. —πάντας δὲ κατ᾽ ἀνθρώπους ὀνομαστοί.
Omnes inter homines clari.

Dionys. de situ. —ἀριπρεπέων γένος ἀνδρῶν. *Præclarorum genus hominum.*

Theocr. idyll. 13. —θεῖος ἄωτος, Ἡρώων. *Diuinus flos Heroum .i. præcipui heroes.*

Id. 16. idyll. —Κύδιστε πάτερ. *Honoratissime pater.*

Id. 22. idyll. —ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι.
Inter cunctos heroas eximij.

Apollin. Psal. 91. —βασιλῆα μεγακλέεντα λιγαίνειν.
Regem admodum gloriosum laudare.

Ibid. Καὶ πολυκύδιστον κιθάρῃ τεὸν οὔνομα μέλπειν.
Et gloriosissimum nomen tuum citharâ canere.

--πολύκλειτος. *valde inclytus.* Pindar. olymp. 6.

Pindar. olymp. 9. ὑπέρβατον ἄνδρα μορφᾷ
τε καὶ ἔργοισι. *Eximium virum forma & operibus.*

Idem olymp. 10. ἐξαίρετον ἀγῶνα. Egregium certamen.

Pindar. Pythior. 3. Ὃς Συρακόσσαισι νέμει, βασιλεὺς
πραῢς ἀστοῖς, οὐ φθονέων ἀγαθοῖς,

ξείνοις

ξείνοις ἢ θαυμαςὸς πατήρ.

Qui Syracusis imperat, rex
Lenis ciuibus, non inuidens probis,
Hospitibus autem admirabilis pater.

ὑπέρταῦ. *eximius.* Pindar. 3. Nem.

Ἀγχίση κύδιςε χαμαιγενέων ἀνθρώπων. *Hom. hym. 3.*
Anchise celeberrime terrigenûm hominum.

— βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίςους. *Id. 25. hym.*
Consilio & operibus multo præstantissimos.

Ἡνίκα Πυθαγόρας τὸ περικλεὲς εὕρετο γράμμα *Apollodorus.*
Κλεινὸς, ἐφ' ᾧ κλεινὴν ἤγαγε βουθυσίην.

Cùm celebris Pythagoras percelebrem inuenit lineã,
Ob quam nobile boui-sacrificium inue[illegible]. vide Athenæum l. 10.

Lauo. Abluo. Mundo. Abstergo.

Λοέω. λούω. ἀπολούω. νίπτω. ἀπονίπτω. νίζω. ἀπονίζω. ἐξαπονίζω. νίζομαι. ὑδραίνω. φαιδρύνω. φαιδρύνομαι. ἀποφαιδρύνω. ἀποφαιδρύνομαι. αἰονάω. ἐπαιονάω. πλύνω. ἀποπλύνω. καθαίρω. σμήχω. χυτλόω.

Λωτὸν ἐρεπτομένους προτέρων οὐ ψεύσατο μῦθος, *Leontius Scholastic.*
Πίςιν ἀληθείης τοῦτο τὸ λουτρὸν ἔχει.
Εἰ γὰρ ἅπαξ καθαροῖσι λοέσσεται ὕδασιν ἀνὴρ,
Οὐ ποθέει πάτρην, οὐκ ἐθέλει γενέτας.

Non mentita est priscorum fabula de loton edentibus:
Fidem veritatis facit hoc balneum. [Byzantinum]
Si quis enim puris eius aquis lauerit,
Non desiderat patriam, non vult parentes.

De loto arbore, eiusque efficacia, vide Hom. Odyss. I. sub initium. Quicunque gustauerat, patriæ & omnium oblitus, Lotophagis adhærescebat. Hinc prouerb. de talibus. Λωτὸν ἔφαγε. *Lotum gustauit.*

Αἰεὶ μοὶ κατὰ νύκτα σαόφρονα λέκτρα λοέσσω· *Apollin. Psal. 6.*
δάκρυσιν ἡμετέροισιν ἐυνέα δέμνια τέγξω.

Lauabo per singulas noctes lectum meum:
Lacrymis meis stratum meum rigabo.

Nonn. in Ioann. Χερσὸς ἑῶν ἑτάρων φιλίας πόδας ἤρξατο νίπτειν.
Christus suorum sociorum cœpit lauare caros pedes.

Ibid. Οὔποτε φαιδρύνειας ἐμοὺς πόδας εἰς ὅσον ἕρπει αἰὼν πουλυέλικτος. — Non lauabis mihi pedes in æternum.

Od. B. Χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλὸς εὔχετ' Ἀθήνῃ.
Lotis cano mari manibus supplicabat Palladi.

Od. Δ. Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροΐ εἵμαθ' ἑλοῦσα.
Lota & mundis induta vestibus.

Id. in Merc. Δή ῥα νεόλλουτος προκαλεύμενος ἥδυμον ὕπνον.
Iam recenter-lotus suauem prouocans somnum.

Lucian. 2. epigr. „ Εἰς τί μάτην νίπτεις δέμας Ἰνδικόν; ἴσχεο τέχνης.
„ Οὐ δύνασαι δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι.
„ *Ecquid frustra lauas corpus Indicum? desine artis.*
„ *Non potes tenebrosam noctem sole illuminare.*

Od. Z. Ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι.
Sed eamus loturæ simul cum aurora apparente.

Ibid. —— πολὺ δ' ὕδωρ
καλὸν ὑπεκπρορέει μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι.
Multa aqua lympida defluebat ad mūdandū vel sordidissima.
-- ἐπεὶ πλῦνάν τε καθῆράν τε ῥύπα πάντα,
ἑξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλός, ἧχι μάλιστα
λάϊγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
Postquam lauerunt, & sordes omnes expurgarunt,
Per ordinē extenderunt ad littus maris, vbi maximè
Lapillos ad terram abluebat mare.

Vide ibi plura, quæ ad lotionem spectant, quodq; ea fieret pedum calcatione, siue pedibus vestes in aquā prementibus, indicatur isto versu ibidem: Στεῖβον δ' ἐν βόθροισι &c. .i. ἐπάτουν, ἔτριβον τοῖς ποσίν, inquit Eustathius.

Ibid. Ἤνωγεν δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσι.
Iusserunt vt se in fluuij fluento ablueret.

Ibid. Ἅλμην ὤμοιϊν ἀπολούσομαι. — *Salsuginem ab humeris abluam.*

Ioannes Gramm. Αἴθε σε Πίνδαρε μᾶλλον ἐμοῖς ἐκάθηρα ῥεέθροις.
Καί κεν ἄριστον ὕδωρ τοὐμὸν ἔφησθα μόνον.

Vtinam

Vtinam te meis fluentis potius lauissem Pindare!
Tum dixisses solam meam aquam esse optimam.

Est prosopopœia balnei, in quo erat effigies Pindari, cuius primæ odarum initium est: Ἄριστον μὲν ὕδωρ, *Optima quidem aqua.* Quæ ad verba hic alluditur.

Ἄντην δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ γυμνοῦσθαι.—*Corā nō lauabo. Verecūdor enim nudari.* Od. Z.

—— χρόα νίζετο δῖος Ὀδυσσεὺς Ibid.
ἅλμην, ἥ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους·
ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
A corpore abluit egregius Vlysses
Salsuginē, quæ illi obsidebat dorsum & latos humeros:
Abstersitq; à capite profundi maris asperginem.

In 1. versu χρόα ponitur pro ἐκ χροός. vide Eustathium.

οὐκ ἐάας νίζειν.—*Non sinis lauare.* Od. T.

Ἔνθα σ' ἐπεὶ μήτηρ μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων, Callimac. in Iouem.
αὐτίκα δίζητο ῥόον ὕδατος, ᾧ κε τόκοιο
λύματα χυτλώσαιτο, τεὸν δ' ἐνὶ χρῶτα λοέσσαι.
Ibi postquam te mater è magno vtero exposuisset,
Mox aquæ laticem quærebat, quo partus
Sordes ablueret, & tuum corpus lauaret. [*ô Iupiter*]

Scholiastes græcus hoc loco, Λύματα, inquit, καθάρματα. τὸ δὲ χυτλώσαιτο, ἀντὶ τοῦ ἀπολούσαιτο.

Τρὶς δ' ἀπομαξαμένοισι θεοὶ διδόασιν ἄμεινον. Apud Athenæum l. 11.
Ter vero abstersis dant meliora dij. [*ter ablutis ante sacrificium*]

Χρῶτ' ἀπονιψαμένη καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς, Od. Σ.
μηδ' οὕτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
ἔρχευ.—*I loto corpore & inunctis genis, non autem facie ita lacrymis perfusa.*

Οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ Od. T.
γίγνεται.—*Nec mihi lotio pedum grata est animo.*

Eustathius: Ποδάνιπτρα δὲ, ἢ αὐτὴν λέγει τὴν νίψιν τῶν ποδῶν, ἢ τὸ ὕδωρ, ᾧ πόδας νίπτονται.

Ibid. Τῷ σε πόδας νίψω. —— *Ideo tibi pedes lauabo.*

Hesiod. 2. oper. „ Μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνασθαι Ἄνδρα. —

„ *Nec vir corpus lauet in mulierum balneo.*

Nonn. 2. Dion. Δέμνιά μοι στορέσειε καὶ εἰ χρέος ἐστὶ λοετρῶν,

λούσομαι ἀστερόεντος ἐν ὕδασιν Ἠριδανοῖο.

Lectos mihi sternat, ac si opus sit lauacris,

Lauabo in aquis stellati Eridani.

Id. 10. Καὶ νέος ἱδρώων φαιδρύνετο γυῖα ῥεέθρῳ.

Et iuuenis sudans mundabat membra fluento.

Ibid. Καὶ κόνιν ἰκμαλέην ἀπενίψατο.—

Et puluerem humidum abluit.

Nicand. in Alexiph. Αἶψα δὲ πιθαλέοισιν ἐπαιονάοιο λοετροῖς.

Statim vero calidis abluare balneis.

Hom. in Apollin. — θεαὶ λοῦον ὕδατι καλῷ Ἁγνῶς καὶ καθαρῶς. —

Deæ lauabant aqua lympida caste & pure.

Id. Od. T. — λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα,

τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πουλὺ

ψυχρόν, ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν.—

Peluim accepit pellucidam, in qua pedes lauabat, infuditq; multam aquam frigidam, deinde hausit & calidam.

Nonn. 11. Dion. Παιδὶ δὲ λουομένῳ συνελούετο κοῦρος ἀθύρων.

Cum lauante puero collauabat ludens puer

Lectus. Lectum sternere.

Εὐνή. λέχος. λέκτρον. δέμνιον. στρωμνή. κοίτη. κοῖτος.

Iliad. K. Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ. —*In lecto molli.*

Od. B. Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.

E lecto carus surrexit natus Ulyssis.

Od. Γ. Τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Ei domina uxor parabat cubile & stratum.

Ammonius: Λέχος καὶ εὐνὴ διαφέρει. Λέχος μὲν γάρ ἐστιν ἡ κλίνη· εὐνὴ δὲ ἡ ἐπὶ ταύτης στρωμνή.

Od. H. Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ

πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι δ' ἐφύπερθε τάπητας.

Lectos sub porticu ponere, & pulcra stragula

Purpurea

Purpurea iniicere, desuperq; tapetes sternere.

Αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι, Ibid.
ὤτρυνον Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·
ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε, πεποίηται δέ τοι εὐνή.

Postquam autem festinantes cubile densum strauerũt,
Adstantes Vlyssem verbis incitarunt:
Surge iturus cubitum ô hospes, factus est tibi lectus.

Ἔνθα τότ' ἐστόρεσαν λέκτρον μέγα.— Apollon. Argon. Δ.
Tum inibi magnum lectum strauerunt.

Ἀρκεῖ μοι κοίτη μὲν ὑπὸ πλευρῇσι χαμεύνα. Nicanetus.
Sufficit mihi sub lateribus lectus humilis.

Γαίη κοῖτος ἐμοί.—*Terra mihi lectus.* Nazianz. car. 54.

Αὐτὸς ἐγὼ στορέσω σέο δέμνια· τοῖσι πετάσσω Nonn. 16. Dion.
δέρματα παρδαλίων πολυδαίδαλα.—*Ego ipse tuos sternam lectos, quibus insternam pelles pantherarum varias.*

Καὶ λέχος ἦν πετάλοισι κατάσκιον.— Ibid.
Et lectus erat folijs obumbratus.

—εὐστρώτων δ' ἐπὶ λέκτρων Id. 18.
ὕπνου δῶρον ἕλοντο, καὶ ὡμίλησαν ὀνείροις.
In lectis bene-stratis somni munus capiebant, & somniabant.

Διστὴν ἀμφοτέροις ἁλιπόρφυρον ἔντυεν εὐνήν. Id. 20.
Geminum ambobus lectum purpureum praparauit.

Ἀμφίπολοι στορέσαντο λέχος χρύσειον ἀνάσσῃ. Ibid.
Famula lectum aureum strauerunt regina.

„ Εὐνή σοι μαλακή· τὰ δὲ ῥήγεα, σάκκος ἔμοιγε, Nazianz.
„ Καὶ στιβὰς ἐν δαπέδῳ, καὶ δάκρυσι δυομένη χθών.
„ *Tibi lectus mollis: mihi autem stragula sunt saccus*
„ *Et iunci in solo, & terra lacrymis madens.*

Ἄλλοι δ' ἀστορέεσσι κατεκλίνοντο χαμεύναις, Nonn. 17. Dion.
νωθρὸν ἐπιτρέψαντες ἀκοιμήτῳ δέμας ὕπνῳ.
Aly autem in lectis humilibus non stratis cubabant,
Pigrum corpus irrequieto tradentes somno.

Leo.

Λέων. λὶς. λεόντων ἄλκιμον ἦτορ. θὴρ ἄναξ. αἰνολέων.

Apollin. Psal. 21. Οἷα λέων ὀλοὸς βρυχώμενος ἅρπαγι θυμῷ.
Sicut leo exitialis rugiens rapaci animo.

Oppian. 4. de venat. —ἐρίβρομος ἠΰκομος λίς.
Graue-rugiens bene-iubatus leo.

Nonn. 9. Dion. Ἅρματος ὠμοβόρων ἐπιβήτορα θῆκε λεόντων.
Currus leonum crudi-vororum inscensorem fecit.

Iliad. O. Τρῶες δὲ λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι.
Troiani autem leonibus similes crudiuoris.

Oppian. 4. de venat. Ἔξοχα γὰρ δείδοικε πυρὸς μένος ἠΰκομος λίς.
Admodum enim timet ignem bene-iubatus leo.

Ibid. Οἱ δ' ὁπότ' ἀθρήσωσι λεόντων ἄλκιμον ἦτορ.
πάντες ὁμῶς ἱππῆες ἐπέσσυθεν.—
Cùm vero conspexerint leonum forte cor, [.i. leones]
Omnes simul equites irruunt.

Ibid. Ὣς καὶ θῆρες ἄνακτες ἐπημύουσιν ὀπωπάς.
Sic & leones claudunt oculos.

Theocr. Idyll. 25. Οὕνεκεν Ἀργείων τις ἔθεν παρεόντος ὄλεσσε
θηρίον αἰνολέοντα κακὸν τέρας ἀγροιώταις.
Quod Argiuorum quispiam eo præsente occidit
Feram, sæuum leonem, immane monstrum agricolis.

Ibid. Πάντας γὰρ Πισῆας ἐπικλύζων ποταμὸς ὣς
λὶς ἄμοτον κεράϊζε. Omnes enim Piseos tanquam inundans fluuius, leo assidue vastabat.

Nazianz. car. 3. Καὶ βροτὸς ἐξεδίδαξεν, ἃ μὴ φύσις· ὣς γὰρ λέοντος
εἶδον ὑπὲρ νώτοιο λεοντοκόμον βλοσυροῖο
ἑζόμενον, θηρὸς δὲ μένος ὑπεδάμνατο χειρί,
καί ῥ' ὁ μὲν ἡνιόχευεν, ὁ δ' ἤγετο βρυχαλέος θὴρ
ῥίψας λοίγιον ἆσθμα, καὶ ὃν σαίνεσκεν ἄνακτα.
Et homo docet, quæ natura non docet. Sic enim
Vidi super dorsum leonis superbi, curatorem eius
Sedentem; fera autem manu domabatur:
Et is quidem regebat, hæc vero rugiens ducebatur,
Proijciens exitialẽ halitũ, suoq; adulabatur domino.

Id. car. 14. Λὶς δὲ μέγας καὶ θῆρας, τὸν ἔκτανεν, ὥσπερ ἄκουσα,

Λάψας.

Λάψας, δαιτὸς ἑῆς λείψαν' ἐπιζυγέει.
Ἄλλοτε μὲν δαίσαθ' ἑπερήμερος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Λάψε ποτὸν, βεβαρῶς γαστέρι μέτρα φέρων.
Τοσσάτιον κείνοισιν ἀμοχθότερος βίος ἐστί,
Πέτρη καὶ κλαδεὼν οἶκος ἀεὶ σχέδιος.

Leo autem magnus (vt inaudiui) ferâ quam occidit,
Pastus, pabuli sui odit reliquias. (vero
Ac interdum quidem alternis diebus pascitur, interdũ
Lambit potum [alternis diebus] fortiter ventri modum imponens.
Vsqueadeo illis [feris] minus laboriosa est vita!
Rupes & ramus, semper domus extemporanea.

De leonibus vide multa versu scripta, lib. 3. & 4. Oppiani de venatione.

Libero. Exoluo vinculis, ærumnis. &c.

Λύω. ἀναλύω. ἐξαναλύω. ἀπολύω. ἐκλύω. ῥύομαι. ὑπορύομαι. ἀφαρπάζω. ἐξαρπάζω. σαόω. ἐκσαόω. ἀπαλεξέω. ὑπεκσαόω.

Ἀλλά με λῦσον ἄναξ, λῦσον χθονίων ἀπὸ δεσμῶν. Nazianz.
Καί με χοροστασίην τάξον ἐς οὐρανίην. car. 22.
Sed me libera Domine, libera à terrenis vinculis:
Et me inter choros cælestes statue.
Ἠλώμην, εἵως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν. Od. M.
Errabam, donec me dij ærumna liberarunt.
— ῥύσασθε δυσάμμορον ἀνέρα λύμης. Apollon. Argon. B.
Liberate infelicem virum à calamitate.
Δυσσεβέος μάλα θυμὸν ἀφαρπάξειας ἐμεῖο. Apollin. Psal. 16.
Eripe animam meam ab impio.
Ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι· οὐδέ σε φημὶ Od. K.
αὐτὸν νοστήσειν· μενέεις δὲ σύ ἔνθα περ ἄλλοι.
An huc venis istos liberaturus? Atqui dico te
Ipsum non rediturũ: sed manebis tu quoq;, vbi & alij.
Ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι, ἠδὲ σαώσω. Ibid.
Sed age iam te malis exoluam, & seruabo.
Οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπὲκ κακοῦ οὐδ' Ἐνοσίχθων.
Nec enim te malo eripuerit ne Neptunus quidem.

Od. P. Ἀλλ' οὐδ' ὥς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
At neque sic quenquam ærumnâ erat liberaturâs.

Apollin. — ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάζων. *In libertatem asserens.*

Psal. 77. Hesiod. in Theogon. Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν.
Soluit patruos à perniciosis vinculis.

Iliad. Π. Ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
Iterum vis à morte tristi exoluere?

Iliad. Υ. — ἡμεῖς πέρ μιν ὑπὲκ θανάτου ἀνάγωμεν.
Nos eum à morte subducamus.

Iliad. Ψ. — αὐτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
Cæterùm ipsum liberauit Apollo.

Q. Cal. l. 2. — ὑπερύσατο δεσμῶν. *Exoluit vinculis.*

Id. l. 3. — ὁππότε πρῶτον ὑπεξεσάωσας ὀλέθρου
Ἕκτορα. — *Cùm primùm eripuisti letho Hectorem.*

Apollon. Argon. B. — ὑπεξείρυτο φόνοιο. *Liberauit à cæde.*

Pindar. 3. Pythior. ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων ἔξαγεν.
Alium alijs doloribus eduxit.

Libri. Scripta.

Βίβλος. βιβλίον. σελίδες. γράμματα. λόγοι. λόγια. γράμμα. γράμματα. βιβλιακαὶ σελίδες.

Nazianz. 33. car. Ἱστορικαὶ μὲν ἔασι βίβλοι δυοκαίδεκα πᾶσαι,
Τῆς ἀρχαιοτέρης Ἑβραϊκῆς σοφίης.
Libri omnes historici veteris hebraicæ sapientiæ sunt
duodecim.

Id. 32. car. Φεῦγ' ἀπὸ τῶν γραμμῶν ὦ βάρβαρε, μή με δίοχλει·
Φεῦγε πονηρὸς ἅπας· Χριστὸς ἐμοὶ γράφεται.
Fuge à scriptis meis, ô barbare [dæmon] ne me turbes:
Fuge quisquis malus es: Christus mihi scribitur.

Id. 38. — τήνδε βίβλοις ἐνέθηκε γενέθλην.
Hanc progeniem [Christi Domini] mandauit litteris.

Id. car. 47. Ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ἐπέων ἐμπάζεο, οὓς ἀπὸ βίβλων
Φθέγξομαι οὐρανίων, νειόθεν ἐκ κραδίης.
At verbis intende meis, quæ prompta libellis
Eloquar ætherijs, funditus ex animo.

Ibid. Φθέγξομ' ἀφ' ἡμετέρου γράμματος ἐσθλὸν ἔπος.

Eloquar

Eloquar è nostra scriptura [è libris sacris] bonum sermonem.

Ἄζεο τὴν Χριστοῖο χάριν, καὶ φείδεο λαῶν· *Ibid.*
Ἄζεο, καὶ σὺ γράφῃ βίβλον ἐς οὐρανίην.

Venerare Christi gratiam, & parce populis:
Venerare, & scriberis in libro cælesti. [libro vitæ]

Φείδεο, καὶ σὺ γράφῃ οὐρανίαις σελίσι. *Id. 48.*

Parce [in tributis exigendis] & scriberis in libro vitæ [in paginis cælestibus]

— σὺ δ᾽ ἔμοιγε καὶ οὐρανίαις σελίδεσσιν, *Id. 61.*
ὡς νῦν ἡμετέρῃσι, σὺν ἡμετέροισι γραφείης.

Tu autem mihi etiam in cælestibus paginis, (velim.
Quemadmodum in nostris, ut nobiscum inscribaris,

Πόλλ᾽ ἔπαθεν, πάσας δὲ λόγων ἀνεγράψατο βίβλους. *Harmesianax l. 3.*
Multa tulit, cunctosq; artium libros conscripsit.

— γόων δ᾽ ἀνεπλήσατο βίβλους *Ibid.*
Ἱερὰς, ἐκ παντὸς παυσάμενος καμάτου.

Gemitibus impleuit libros sacros ab omni cessans labore.

Vide plura in Scribo.

Ligo. Alligo. Colligo. Vincio.

Δέω. καταδέω. συνδέω. ἀμφιδέω. ἀνάπτομαι. συνέεργω.

Δησάντων σ᾽ ἐν νηῒ θοῇ χεῖράς τε πόδας τε, *Od. M.*
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ᾽ αὐτοῦ πείρατ᾽ ἀνήφθω.

Ligent te manibus & pedibus in naui celeri,
Rectũ in loco mali: ex eo autẽ [malo] funes alligẽtur.

Νηῒ δ᾽ ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαεινῇ, *Od. K.*
ἀργυρέῃ. — *Colligauit in naue caua fune splendido, argenteo.*

— συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου. *Ibid.*
Colligaui pedes horribilis monstri.

Οἱ δέ σ᾽ ἐνὶ πλεόνεσσι τότ᾽ ἐν δεσμοῖσι διδέντων. *Od. M.*
Tum ipsi te pluribus ligent vinculis.

Οἷον ἐμ᾽ ἠνώγει ὄπ᾽ ἀκουέμεν· ἀλλά με δεσμῷ *Ibid.*
δήσατ᾽ ἐν ἀργαλέῳ, ὄφρ᾽ ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω.

αἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας, λῦσαί τε κελεύω,
ὑμεῖς δὴ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.
Solum me iussit vocē [Sirenū] audire: sed me vinculis
Arctis alligate, vt hic constanter maneam:
Ac si vos rogauero & iussero, vt me soluatis,
Vos tum è contrario pluribus vinculis stringite.

Id. hym. 5. — καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλέοισι·
τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμά· λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσ' ἔπιπτον
χειρῶν ἠδὲ ποδῶν. — *Et volebant fortibus vinculis obligare:*
Sed hunc non detinebant vincula, sed vimina procul à manibus & pedibus excidebant.

Apollon. Argon. B. — ὦκα δ' ἱμάντας -- Ἀμφέδεον -- *Mox lora circūligarunt.*

Od. M. Τῷ ῥ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἱστόν.
Eo vtrumq; colligaui carinam simul & malum.

Od. Ξ. Ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐϋσσέλμῳ ἐνὶ νηΐ,
ὅπλῳ ἐϋστρεφέϊ στερεῶς. — *Ibi me ligarunt in bene structa naui, fune bene-torto arctè.*

Od. X. Σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγέϊ δεσμῷ.
Pedes manusq; colligarunt dolorifico vinculo.

Vide plura in Vincio.

Lingua, vide Loqui. *Linquo*, vide Relinquo.

Littus. Ripa.

Ῥηγμίν. ἀκτή. ὄχθη. ἀγή. ἠϊών. θίν. χεῖλος. αἰγιαλός.

Od. Δ. Ἑξῆς ἡυνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ordine cubabant ad littus maris.

Od. E. — ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος. — *Sedēs in littore flebat.*

Ibid. — ἐν πέτρῃσι καὶ ἠϊόνεσσι καθίζων.
In petris littoribusq; sedens.

Od. I. — ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας.
Maris prope littora cani.

Q. Cal. l. 7. — καὶ ἄλλαι ἔσαν παρὰ θίνεσι νῆες.
Aliaq; aderant in littore naues.

Iliad Ξ. Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς -- *Maris ipso in littore cani.*

Apollon. Argon. Δ. — πολιῇ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῇ Τέγγε πόδας. ---
Tingebatq;

Tingebatq; pedes undarum in littore cano.

Ἀκτήν τ᾽, αἰγιαλόν τε δυσήνεμον εἰσορόωντες. Ibid.

Ripam spectantes, infestaq; littora ventis.

— περὶ χεῖλος ἑλισσόμενον ποταμοῖο. Id. Arg. Γ.

Tortilis ad ripam fluuij.

Ἠιόνες ποταμοῖο καὶ ἄσπετον ἴαχεν ἄλσος. Ibid. Δ.

Et fluuij ripa, lucusq; remugijt ingens.

Ἐκβάντες δ᾽ ἐπὶ θῖνα βαθὺν καὶ ὑπήνεμον ἀκτήν. Theocr. idyll. 22.

Egressi in profundam ripam, & ventosum litus.

---πολυφλοίσβοιο παρ᾽ ἠιόνεσσι θαλάσσης. Musæus.

Horrisoni prope littora ponti.

--- ἀτιμότατον δὲ τρύφος περὶ χείλεσι κεῖται. Nazianz. 1. car.

Iacet truncus vilissimus ad littora.

Ἀλλά σ᾽ ἐρημαῖοί τε καὶ ἄξεινοι πλαταμῶνες
Δέξονται γαίης, γείτονες ἠιόνος. Zanus 3. epigr.

Sed te deserta & inhospita terræ loca maritima
Excipient, littori vicina.

Loqui. Loquax. Sermo. Lingua.

„ Ἀτρείδη ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; Iliad. Δ.
„ *Atride, quale tibi verbum effugit septũ dentiũ?*
„ --- σὺ δὲ ταῦτ᾽ ἀνεμώλια βάζεις. Ibid.
„ *Tu autem hæc vana loqueris.*

Ὡς γνῶ χωομένοιο, πάλιν δ᾽ ὅγε λάζετο μῦθον. Ibid.

Vt nouit iratum, ipse retractauit sermonem .i. reuocauit, vt pacaret.

Ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων. Iliad. Χ.

Sed verborum concinnator es & in sermone subdolus.

--- τί πάρος λαβρεύεαι; *Quid coram garris?* Iliad. Ψ.

Ἀλλ᾽ αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χρὴ Ibid.
Λαβραγόρην ἔμεναι· πάρεισι γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.

Sed semper verbis garris. Nec te quidquam oportet
Garrulum esse. Adsunt enim præstantiores alij.

Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγξαο --- Musæus.

Hæc autem omnia incassum locutus es.

„ Εἰ δ᾽ ἄγε σοι καὶ μῦθον ἐοικότα μυθολογήσω.
„ Αἴσχεσιν ὑμετέροις. ἡ πολιὴ δὲ λαλόν. Nazianz. car. 63.

„ *Verùm*

„ *Verùm age narremus fabellam, congrua quæ sit*
„ *Opprobrijs vestris. Namque senecta loquax.*

Id.car.49. —ἀλλ' ἐπίνευσον,
Εἴ τινα καὶ δακέθυμον ἐρῶ λόγον, οὐδ' ἐπικεύσω.
Verum indulge, si quod verbum mordax dixero, neque occultaro.

Id.car.51. Φθέγξομαι οὐκ ἐθέλων μέν, ἀτὰρ λόγον ἔκτοθε ῥήξω,
ὄφρα με μὴ ῥήξειεν ἐεργόμενος πραπίδεσσιν.
Haud loquar ista lubens, sed vox erumpet ab ore
Hæc tamen, vt ne me rumpat sub corde retenta.

Q. Cal. l. 12. ——τίη νύ σε μάργος ἀνώγει
Γλῶσσα, καὶ ἀφραδίη τ', ἀνεμώλια πάντ' ἀγορεύειν;
Cur te effrenis lingua & prauiloquentia iubet vana omnia effutire?

Ibid. Ἀλλά σε λύσσ' ὀλοὴ περιδέδρομε· τῷ νύ σε πάντες
Αἰὲν ἀλιμάζουσι βροτοὶ πολύμυθον ἐοῦσαν.
Sed te rabies mala occupauit. Hinc te omnes
Semper despiciunt homines, vt quæ sis multiloqua.

Ibid. Ὦ νῦν μοι Ἀργείων σημάντορες ἀκριτόμυθοι.
O nunc mihi Arginorum duces temerè verbosi.

Nonn.in Ioann. Καί σοι νῦν λαλέων αὐτὸς πέλεν.—
Et qui tibi nunc loquitur, ipse est.

Ibid. ——ὑποτρύζοντι δὲ λαῷ
μυρίος ἔρρεε μῦθος ἀσιγήτων ἀπὸ λαιμῶν.
Submussanti autem populo infiniti fluebant sermones è loquacibus gutturibus.

Ibid. Οὔ σοι τοῦτο πάρος διεπέφραδον;
Non tibi hoc ante dixi?

Ibid. Ἀλλὰ χάριν λαοῖο περιστamένοιο πιφαύσκω.
Sed propter populum adstantem dico,

Loquentis incerta:

Hom.Il. K „ Ψεύσομαι ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός·
„ Ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει.
„ *Mentiar, an verum dicam? mens dicere suadet:*
„ *Mannorum mihi pennipedum sonor inuolat aures.*

Hesiod. „ Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
„ Φειδωλῆς· πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.

„ Ei

„ Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.
„ *Lingua taciturna thesaurus inter homines longè*
„ *Est optimus: & plurima est gratia moderatè loquentis.*
„ *Quod si malum dixeris, mox & peius audies.*

— ἐξενέποντι ἐοικώς. *Loquenti similis.* — Apollon. Argon. Α.

— τί μοι ταῦτα παρηγορέεις ἀχέοντι; — Id. Arg. Β.

Quid mihi ista occinis afflicto?

Ὀρφεὺς ἐκφάτο μῦθον ἀριστήεσσι πιφαύσκων. — Ibid.

Orpheus elocutus est verbum optimatibus dicens.

Τοῖα παρέννεπεν Ἄργος. *Talia locutus est Argus.* — Id. Arg. Γ.

Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγξαο. — *Frustra hæc omnia locutus es.* — Musæus.

„ Ἀνέρα λαυραγόρην καθέλοι κακομήχανος ὥρη. — Apollin. Ps. 139.
„ *Virum loquacem tollet exitialis hora.*

„ Κωτίλῳ ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος. — Theognis.
„ *Garrulo homini tacere grauissimum onus est.*

„ Πολλοῖς ἀνθρώποις γλώσσῃ θύραι οὐκ ἐπίκεινται
„ Ἁρμόδιαι, καί σφιν πόλλ' ἀμέλητα μέλει. — Ibid.
„ *Multorum linguas hominum nulla ostia claudũt:*
„ *Et curant studijs multa aliena suis.*

„ Σιγᾶν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεσχάζοντες·
„ Οἱ δ' ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν. — Ibid.
„ *Tacere nesciunt mali mala garrientes.*
„ *Boni autem omnium nôrunt habere modum.*

„ Ὡς οὐδὲν γλώσσης ὀλοώτερόν ἐστι βροτοῖσιν·
„ Ἵππος ἀεὶ προθέων, ὅπλον ἑτοιμότατον. — Nazianz. car. 54.
„ *Quàm nihil est linguâ perniciosius hominibus!*
„ *Equus est semper præcurrens, telum promptissimum.*

„ Γλῶσσαν δ' οὐδὲν ἔρυξεν ἐπειγομένην ἐπὶ μῦθον,
„ Οὐ βροτὸς, οὐ νιφετὸς, οὐ ῥόος, οὐ σκόπελος. — Ibid.
„ *Linguam ad loquendum incitatam nihil cohibere potest,*
„ *Non homo, non nix, non fluuius, non scopulus.*

Γλῶσσαν ἔχων ἀδάμαστον, εὔλαλον. — Ibid.

Linguam habens indomitam, garrulam.

„ Φθέγξομαι ὅσσ' ἐπέοικεν, ἃ δ' οὐ θέμις, οὐδὲ νοήσω. — Id. car. 55.

„ Loquar

„ *Loquar quæ decent; quæ non decent, nec cogitabo.*

Id. car. 56. „ Γλῶσσαν ἔχουσ᾽ ἀχάλινον, ἀεὶ πόσιν ἐχθοδοπήσεις.

„ Γλῶσσα καὶ ἀπταίστοισι κακὸν βάλε πολλάκι μάρψη.

„ *Linguam habens effrenem, semper maritum inimicabis.*

„ *Lingua petulans etiam insontibus malũ sæpe intulit.*

Id. car. 62. „ Ἶσον ἐμοὶ κακόν ἐστι βίος καὶ μῦθος ἀλιτρός.

„ Ὁπποτερόν κεν ἔχοις, καὶ θατέροιο τύχοις.

„ *Æquale mihi malum est vita & sermo malus.*

„ *Vtrumuis habeas, & alterum habueris.*

Antipatri 3. epigr. Παυροεπὴς Ἤριννα καὶ οὐ πολύμυθος ἀοιδαῖς·

Ἀλλ᾽ ἔλαχεν Μούσας τοῦτο τὸ βαιὸν ἔπος.

Paucos versus composuit Erinna; nec verbosa in carminibus fuit.

Verum hoc breue carmen Musis sortitum est. .i. laudem à Musis obtinuit.

Galli 4. epigr. „ Οἱ γλώσσῃ προπετεῖς τάδε τὰ κολαζόμεθα.

„ *Lingua præcipites supplicia hæc luimus [quæ Tantalus]*

Theodor. Ibid. —δάκρυσον ἰδὼν ξένε μυρία πένθη

Τᾶς ἀθυρογλώσσου Ταντάλιδος Νιόβας.

Hospes ô innumeros spectans, lacrymare, dolores

Linguâ effrenatæ Tantalidos Niobes.

Eiusd. Ibid. „ Θνατοῖς ἐν γλώσσᾳ δολία νόσος· ἁ ἀχάλινος

„ Ἀφροσύνα τίκτει πολλάκι δυστυχίαν.

„ *Hominibus in lingua dolosus morbus: quæ effrenis*

„ *Amentia parit sæpe infelicitatem.*

Theocrit. idyll. 22. Αὐτὸς ἐγὼ τάδ᾽ ἔειπα καὶ οὐ πολύμυθος ἐὼν περ.

Ipse ego hæc dixi, licet haud sim verbosus.

Meleager 7. epigr. —ἀείλαλος, ὠκύς, ἀθαμβής.

Loquax, celer, nihil admirans.

Hom. Il. B Θερσίτης δ᾽ ἔτι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολῴα.

Thersites autẽ adhuc solus garrulus tumultuabatur.

Θρασύμυθος. *audaciloquus.* Pindar. olymp. 13.

Sibyll. l. 1. Λεκτροκλόποι θ᾽ ὑβρεοσιλόγοι, δύσφημα χέοντες.

Mœchiq; & nugatores, maledicta ferentes.

Pindar. 2. Pythior. „ Ἐν πάντα δὲ νομὸν εὐθύγλωσ- „ *Omni in regimine vir*

γλωσσος ἀνὴρ προφέρει. ,,rectilinguis[sincerus]pracellit. *Ibid.* 4.

Πρᾳῢν δ' Ἰάσων μαλθακᾷ
Φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον,
βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων.
Placidum Iason molli
Voce instillans sermonem,
Iaciebat fundamentum sapientum verborum.

Τόσσον φὰς σείσασκε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα. *Hom. in Mer.*
Tantum effatus concussit boum fortia capita.

— τὸ δ' ἀπεμφέως ἀγορεύεις. *Inepte hoc dicis.* *Ibid.*

Τοῖα μὲν ἠιθέων τις ἐφώνεον — *Musaei.*
Talia non nemo iuuenum dicebat.--

— τοίην δ' ἀνενείκατο φωνήν. *Talem prorupit vocem.* *Idem.*

Ψῆρες μὲν λαλέουσιν ὁμοίϊον ἀνθρώποισι, *Nazianz. car. 3.*
Φωνῆς ἀλλοτρίης ζηλήμονες, ἣν ἐδίδαξεν
εἴδωλον, ξεστοῖο κατ' ἐσόπτροιο φαανθὲν
ψῆρος, κρυπταδίην τε ἱεὶς ὄπα κερδαλέος φώς.
Sturni quidem loquuntur quiddam simile hominibus,
Vocis alienæ æmulatores, quam vocem docuit
Simulacrum sturni in polito speculo apparens,
Et clandestinam vocem mittens vir callidus.

Καὶ κόρακες κλέπτουσιν ὁμῶς ὄπα· ὡς δ' ἐρατόχροος *Ibid.*
ψιττακὸς ἀγκυλόχειλος ἔσω πλεκτοῖο δόμοιο
ἀνδρόμεον φώνησε, καὶ ἤπαφεν ἀνδρὸς ἀκουήν.
Etiam corui furantur similiter vocem. Sic pulcer
Psittacus rostricuruus in plexili domo [in caueâ suâ]
Humanum loquitur, & hominum aures decipit.

,, Πολλὰ δ' ἐπὶ γλώσσῃ κέαται κακὰ φάρμακ' ὀλέθρου. *Id. 4. car.*
,, Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώποις ἥμισυ τῆς κακίης,
,, Θυμὸν ἐρευγομένη γυμνὸν κακόν, ὅς τε μάλιστα
,, Λάβρος ἐπιζείων ἐκ νόος ἄνδρα φέρει.
,, Ἢ δολερὸν κεύθουσα ἐνὶ στήθεσσι νόημα,
,, Λεῖα δ' ἄρ' ἐξ ἁπαλοῦ φθεγγομένη στόματος.
,,*Multa quidem in lingua sita sunt mala pharmaca mortis.*
,, *Dimidium vitij nam creat illa viris,*
,, *Eructans iram, nudum malum, & impetuosa,*

„ *Mortalem à stabili feruida mente mouet:*
„ *Aut etiam occultans sensus in corde dolosos,*
„ *Et fundens molli blandula verba sono.*

Id. 49. Φθέγξομαι οὐκ ἐθέλων μὲν, αὐτὰρ σύ με καὶ τὸ κελεύεις.
Eloquar, inuitus quidem sed tu me cogis.

Id. 50. Παῖς καὶ ἐγὼ γενόμην ἀγαθοῦ πατρὸς, ἀλλὰ πόδ' οὔπω
ἦλθεν ἀφ' ἡμετέρων στομάτων ἔπος, οὐδ' ὑπ' ὀδόντι.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ θεῷ κεχαρισμένος ἐστὶν ὁ μῦθος.
Et ego quoq; filius eximij patris fui: sed nunquam
Tale verbum ab ore meo exijt, neq; sub dentibus fuit.
Non est, non est enim sermo hic Deo gratus.

Id. 51. — λόγος δ' οὐκ εὔδρομος ἡμῖν,
γλῶσσα δὲ δεσμὸν ἔχει. — *Non est nobis sermo expeditus: sed lingua vincta est.*

Apud Gellium l. 2. c. 6. „ Πολλάκι καὶ κηπωρὸς ἀνὴρ μάλα καίριον εἶπεν.
„ *Sæpe etiam est olitor verba opportuna locutus.*
Sunt qui legant: Πολλάκι γὰρ καὶ μωρὸς ἀνὴρ &c.

Nazianz. car. 54. „ — ἀπόσκοπον οὐδὲν ὀϊστῷ.
„ Τὴν δέ τις αἰχμάζων, πρῶτα φέρει σοφίης.
„ *Nihil euadit sagittam.* [*lingua*] *Qui autem hanc domat, primas fert sapientiæ.* [*est sapientissimus*]

Ibid. „ Μῦθος δ' αὖ γλώσσης πολυηχέος εὖτ' ἀπορούσῃ,
„ Ἄσχετα μαργαίνει, μηκέτ' ἀνατροχάων.
„ *Sermo autem linguæ loquacis cùm incitatus fuerit,*
„ *Effrenè furit, non amplius recurrens.*

Od. ρ. Ὣς ἄρ ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Sic dixit: [*filius Telemachus*] *huic autem* [*Penelopæ matri*] *sermo inhæsit. .i. in corde seruauit.*

Ἄπτερος δὲ, inquit Eustathius, ὁ προδρόμος καὶ μὴ πτερόεις, κατὰ τὸ κοινὸν τοῦ λόγου ἐπίθετον· ἤγουν ὁ μὴ ἀποπτάς, ἀλλ' ἐπιμείνας τῇ γυναικί.

Theocr. Idyll. 5. — ὡς λάλος ἐσσί. *Quàm loquax es!*

Λάμπω.

Luceo. Splendeo. Lux.

Λάμπω. λάμπομαι. ἀπολάμπομαι. ἀμαρύσσω. ἀμαρύσσομαι. φαείνω. ἀμφιφαείνω. σίλβω. μαρμαίρω. μαρμαρυγὴν πέμπω, ἀναπέμπω, χέω. σελαγίζω. λαμπετάω.

Λαμπομένου δ' ἔσπευδεν ἀεὶ κατεναντία λύχνου. — Musaeus.
Festinabat semper contra splendentem lucernã.

——χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή. — Od. Σ.
Et gratia multa micabat.

Λάμπω ἐγὼ διὰ παιδός· ὁ παῖς δ' ἐμεῖο φαείνει. — Theaetetus 4. epigr.
Κύδεα δ' ἀλλήλοις ἀντιχαριζόμεθα.
Splendico per natum: natus quoq; splendicat ex me.
Alteri & alterius velificatur honos.

—ἀμαρύσσετο φέγγος. Splendor emicabat. — Apollon. Argon. Δ.
—αἴγλη δέ μιν ἀμφιφαείνει. — Hom. in Apoll.
Splendor vero illum circumfulget.
— λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ — Id. hym. 19
αἰγλῆεν σίλβουσι.— Lucidi autem radij ab eo splendidè coruscant.

Ἤτοι μὲν πρώτιστα φάος γένεθ', ὡς κεν ἅπαντα — Nazianz. 2. car.
ἔργα πέλοι χαρίεντα φάους πλέα.-
Sanè quidem primo lux facta est, vt omnia
Opera essent gratiosa, luce plena.

Τί πλέον ἀγαθὸν βιότοιο; θεοῦ φάος. ἀλλ' ἄρα καὶ τοῦ — Id. 13.
Εἴργει με φθονερὴ καὶ συγερὴ κοτίη.
Quodnam vitæ bonum? Dei lumen. Verùm etiã ab eo
Me arcent inuida & exosa tenebræ.

„ — ὅσον πελάει τις ἄνακτι, — Id. 6. arc.
„ Τοσσάτιον φάος ἐστίν· ὅσον φάος, τόσσον κῦδος ὁμοῖον.
„ Quanto quis Domino appropinquat,
„ Tanta lux est: quanta autem lux, tanta est gloria.

Κύκλος δ' ἀργύφεος μέσσῳ μάρμαιρε μετώπῳ. — Moschus idyll. 2.
Splendebat circulus candidus in media fronte.

Ἀργυρέης πήληκος ἐλάμπετο μάρμαρος αἴγλη, — Nonn. 22. Dion.
χιονέης σέλας ἶσον ἀκοντίζουσα σελήνης.
Securis argentea fulgidus splendor coruscabat,

Iubar eiaculans simile lunæ niueæ.

— ἀπ' ἀμφοτέρης γὰρ ὀπωπῆς

L. 5. epigr. in Sarpedonem. μαρμαρυγὴν ἀνέπεμπεν ἐλευθερίου γενετῆρος.

Ab vtroque enim oculo splendorem emittebat patris Seruatoris. .i. Sarpedon irradiatione oculorum testabatur se Iouis Seruatoris filium.

Od. Σ. Αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἵστασαν ἐν μεγάροισιν,

ὄφρα φαείνοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν

αὖα πάλαι περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ.

Confestim candelabra tria statuerunt in ædibus,

Ut lucerent: circumque ligna arida posuerunt,

Sicca iam diu, vstioni peridonea, nuper ferro scissa.

Vide Eustathium ad hunc locum.

Nota ex Odyss. Σ. & Τ. φαίνειν, ἀναφαίνειν, φάος φέρειν, παρέχειν, ποιεῖν. idē significare, quod apud Latinos, Lucere & Prælucere facem.

Ibid. Καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον δμωαὶ Ὀδυσσῆος. — *Et faces intermiscebant, & vicissim lucebant famulæ Vlyssis.*

Ibid. Αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.

Ego autem his omnibus lucebo. [*lucem exhibebo*]

Od. Τ. Ἀλλ' ἄγε τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάος οἴσει;

δμωὰς δ' οὐκ εἴας προβλωσκέμεν, αἵ κεν ἔφαινον.

Sed age, quænam tibi dehinc vnà vadens lumen feret?

Ancillas enim non sinis prodire, quæ luceant.

Ibid. Χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει.

Auream lucernam tenens, lumen eximium exhibebat.

Nonn. in Ioann. — χέων ἀντώπιον αἴγλην. *Splendorem aduersum fundens.*

Μαρμαρυγὴν πέμποντα νεογλήνοιο προσώπου.

Emittentem faciei visu-redonatæ splendorem.

Ibid. — ἐν ἀχλυόεντι δὲ κόσμῳ

οὐρανίαις σελάγιζε βολαῖς γαιήοχος αἴγλη.

In caliginoso mundo effulgebat cælestibus radijs lux terram complectens [*totum orbem illuminans*]

Ibid. Πνευματικαῖς ἀκτῖσι καταυγάζων φύσιν ἀνδρῶν.

Spiritualibus radijs naturam humanam illuminans.

--βεβήκει

--βεβήκει Κείων ἐς θάλαμον δαΐδων ὑπολαμπομενάων. Od. Τ.
Facibus lucentibus cubitum ibat in thalamum.

Ludo. Pila. Lusus.

Παίζω. θυμὸν τέρπω. ἑψιάομαι. ἀθύρω. συναθύρω.

„Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος καὶ παίγνιον· ἢ μάθε παίζειν, Palladas
„ „ Τὴν σπουδὴν μεταθείς, ἢ φέρε τὰς ὀδύνας. 1. epigr.
„ *Scena est tota vita & ludus. Aut disce ludere,*
„ *Studium intermittens, aut fer dolores.*
„ —κακὰ παίγνια, πάντες ἐρειοί. Theocr.
„ *Mali lusus, omnes contentiosi.* Idyll. 15.
Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον. Od. Β.
Talis ante fores animum oblectabant. aut Γ.
Δίσκοισι τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν.— Od. Δ.
Discis oblectabantur & iaculis.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμωαί τε καὶ αὐτή, Od. Ζ.
σφαίρῃ ταί τ' ἄρ' ἔπαιζον ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι.
At postquã cibo recreata sunt ancillæ & illa [Nausicaa]
Pilà ludebant, vittis abiectis.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἕλοντο Od. Θ.
πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων.
τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα
ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθεὶς
ῥηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι.
Hi ergo postquam pilam pulchrã in manibus cepere
Purpuream, quam ipsis fecerat peritus Polybus,
Hanc alter iaciebat ad nubes vmbrosas
Reflexus retro: alter autem à terra in altum sublatus
Facilè recipiebat, priusquam pedibus solum tangeret.
Τῇσιν ἀεὶ συνάθυρεν. *Cum ijs semper ludebat.* Moschus
— ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλοις. idyll 2.
Postquam omnes delectastis animum certaminibus. Od. Θ.
Οὗτοι δ' ἠὲ θύρῃσι καθήμενοι ἑψιαάσθων, Od. Ρ.
ἢ αὐτοῦ κατὰ δώματ'· ἐπεὶ σφισι θυμὸς ἔΰφρων.
Hi vero aut in ianuis sedentes delectentur,
Aut hic in ædibus. Quoniam ipsis animus est hilaris.

Iubar eiaculans simile lunæ nineæ.

— ἀπ' ἀμφοτέρης γὰρ ὀπωπῆς

L. 5. epigr. in Sarpedonem. μαρμαρυγὴν ἀνέπεμπεν ἐλευθερίου γενετῆρος.

Ab vtroque enim oculo splendorem emittebat patris Seruatoris. i. Sarpedon irradiatione oculorum testabatur se Iouis Seruatoris filium.

Od. Σ. Αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἵστασαν ἐν μεγάροισιν,

ὄφρα φαείνοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν

αὖα πάλαι περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ.

Confestim candelabra tria statuerunt in ædibus,

Vt lucerent: circumq; ligna arida posuerunt,

Sicca iam diu, vstioni peridonea, nuper ferro scissa.

Vide Eustathium ad hunc locum.

Nota ex Odyss. Σ. & Τ. φαίνειν, ἀναφαίνειν, φάος φέρειν, παρέχειν, ποιεῖν. idē significare, quod apud Latinos, Lucere & Prælucere facem.

Ibid. Καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον

δμωαὶ Ὀδυσσῆος. — *Et faces intermiscebant, & vicissim lucebant famulæ Vlyssis.*

Ibid. Αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.

Ego autem his omnibus lucebo. [*lucem exhibebo*]

Od. T. Ἀλλ' ἄγε τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάος οἴσει;

δμωὰς δ' οὐκ εἴας προβλωσκέμεν, αἵ κεν ἔφαινον.

Sed age, quænam tibi dehinc vnà vadens lumen feret?

Ancillas enim non sinis prodire, quæ luceant.

Ibid. Χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει.

Auream lucernam tenens, lumen eximium exhibebat.

Nonn. in Ioann. — χέων ἀντώπιον αἴγλην. *Splendorem aduersum fundens.*

Μαρμαρυγὴν πέμποντα νεογλήνοιο προσώπου.

Emittentem faciei visu-redonatæ splendorem.

Ibid. — ἐν ἀχλυόεντι δὲ κόσμῳ

οὐρανίαις σελάγιζε βολαῖς γαιήοχος αἴγλη.

In caliginoso mundo effulgebat cælestibus radijs lux terram complectens [*totum orbem illuminans*]

Ibid. Πνευματικαῖς ἀκτῖσι καταυγάζων φύσιν ἀνδρῶν.

Spiritualibus radijs naturam humanam illuminans.

--βεβήκει

--βεβήκει Κείων ἐς θάλαμον δαίδων ὑπολαμπομενάων. Od. Τ.
Facibus lucentibus cubitum ibat in thalamum.

Ludo. Pila. Lusus.

Παίζω. θυμὸν τέρπω. ἑψιάομαι. ἀθύρω. συναθύρω.

„Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος καὶ παίγνιον· ἢ μάθε παίζειν, Palladas
„ „ Τὴν σπουδὴν μεταθείς, ἢ φέρε τὰς ὀδύνας. 1. epigr.
„ *Scena est tota vita & ludus. Aut disce ludere,*
„ *Studium intermittens, aut fer dolores.*
„ —κακὰ παίγνια, πάντες ἐρειοί. Theocr.
„ *Mali lusus, omnes contentiosi.* Idyll. 15.
Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον. Od. Β.
Talis ante fores animum oblectabant. aut Γ.
Δίσκοισι τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν.— Od. Δ.
Discis oblectabantur & iaculis.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμωαί τε καὶ αὐτή, Od. Ζ.
σφαίρῃ ταί τ' ἄρ' ἔπαιζον ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι.
At postquã cibo recreata sunt ancillæ & ipsa [Nausi-
Pilà ludebant, vittis abiectis. caa]
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἕλοντο Od. Θ.
πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων.
τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα
ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθεὶς
ῥηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι.
Hi ergo postquam pilam pulchrã in manibus cepere
Purpuream, quam ipsis fecerat peritus Polybus,
Hanc alter iaciebat ad nubes vmbrosas
Reflexus retro: alter autem à terra in altum sublatus
Facilè recipiebat, priusquam pedibus solum tangeret.
Τῇσιν ἀεὶ συνάθυρεν. *Cum ijs semper ludebat.* Moschus
— ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλοις. idyll 2.
Postquam omnes delectastis animum certaminibus. Od. Θ.
Οὗτοι δ' ἠὲ θύρῃσι καθήμενοι ἑψιαάσθων, Od. Ρ.
ἢ αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἐπεὶ σφισι θυμὸς ἐΰφρων.
Hi vero aut in ianuis sedentes delectentur,
Aut hic in ædibus. Quoniam ipsis animus est hilaris.

Nonn. 11. Dion. — ἄμφω ἢ συνήλικες ὑψόθεν ὄχθης
Γείτον@ ἐψιόωντο πολυγνάμπτυ ποταμοῖο.
Ambo autem aquales, super ripam vicinam flexuosi fluminis ludebant.

Id. 38. Dion. — ἀμφαφόων δέμας ἵππων
χιονέαις παλάμῃσιν, ἐτέρπετο κῦρ@ ἀθύρων.
Contrectans equos
Niueis manibus, delectabatur puer lusitans.

Apollon. Argon. Δ. Σφαίρῃ ἀθύρυσιν ἀεικηγέϊ· τὴν μὲν ἔπειτα
ἄλλη ὑπ' ἐξ ἄλλης δέχεται, καὶ ἐς ἠέρα πέμπει
ὕψι μεταχρονίην· ἡ δ' ὄποτε πίλνατιη ὄδει.
Pila ludunt rotunda: & eam quidem
Alia ab alia excipit, & in aëra mittit
Altè sublimem: hac autem nunquã propinquat terra.

Oppian. 3. de piscat. — ἅτε παῖδες ἀθύρμασι καγχαλόωντες.
Sicut pueri crepundijs gestientes.

Paulus Silêt. 4. epig. „ Δεῖ γὰρ μήτε πονεῖν ἐν ἀθύρμασι, μήτε τι παίζειν.
„ Ἐν σπυδῇ καιρῷ δ' ἴσθι νέμειν τὸ πρέπον.
„ *Oportet enim neque laborare in ludicris, neq; ludere*
„ *In serijs: sed tempori scias tribuere decorum.*

Hom. in Mer. — πόθεν τόδε καλὸν ἄθυρμα;
Vnde hac pulcra crepundia?

N. ἄθυρμα significare omne lusus & voluptatis instrumentum, vt pilam, citharam, testudinem &c.

Id. hym. 28. — ἀφρονι θυμῷ
Παίζυσι χαίρυσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποίης.
Lato animo ludẽtes gaudẽt in floribus mollibus herba.

Nazianz. car. 3. Παίζει γὰρ Λόγος αἰπὺς ἐν εἴδεσι παντοδαποῖσι
κίρνας ὡς ἐθέλει, κόσμον ὅλον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ludit enim Verbum altum [Deus] in formis varijs
Miscens prout vult, totum mundum huc & illuc.

Vulgatum est illud: *Ludit in humanis diuina potentia rebus.*

Nazianz. car. 14. „ Πλῦτος καὶ πενίη, διστὸν κακὸν, ὕβρις, ἀνίη·
„ Σφαῖρα νέων παλάμαις ἀντιαποπεμπομένη. (*dolor:*
„ *Opulentia & paupertas, geminũ malũ, insolentia &*

Et

„ *Et pila iuuenum manibus reciprocata.*
Πίνωμεν, παίζωμεν ἴτω διὰ νυκτὸς ἀοιδή. Ion Chius.
Potemus, ludamus, eat nox carmine læta.

Est vox eorum qui in puncto ad inferna descendunt.

„ — δόλιον βρέφος ἄγρια παίσδει. Moschus idyll. 1.
„ *Dolosus puer crudeliter ludit.* [*Cupido*]

Nota ex superiùs allatis pilæ lusum vtrique sexui fuisse communem, eumq; perhonestum & liberalem, de quo vide Eustathium ad Od. Ζ. & Θ. & Petri Fabri Agonisticon l. 1. cap. 6.

Eius ludi hæc ferè communis fuit ratio & forma: In altum pila mittebatur, tum ab alio ad eam redeuntem exiliente excipiebatur, sursumq; repellebatur, vt terram, quoad fieri posset, non fineretur attingere, sed aut volans aut resiliens perpetuò huc illucq; agitaretur. Quo etiam spectant isti Lucani versus in panegyrico, ad Calpurnium Pisonem:

Nec tibi mobilitas minor est, si forte volantem
Aut geminare pilam iuuat, aut reuocare cadentem,
Et non sperato fugientem reddere gestu.

Inter epigrammata γριφώδη *extat & hoc de pilâ.*

Λίαν ἐντρίχός εἰμι. τὰ φύλλα δέ μου κατακρύπτει
Τὰς τρίχας· ἡ δὲ τρύπη φαίνεται οὐδαμόθεν.
Πολλοῖς παιδαρίοις ἐμπαίζομαι· εἰ δέ τις ἐστὶν
Εἰς τὸ βαλεῖν ἀφυής, ἵσταται ὥσπερ ὄνος.

Valde pilosa sum, sed folia pilos meos
Contegunt: foramen autem nusquam apparet.
Multorum puerorum ludus sum: sed si quis sit
Ad proÿciendum inhabilis, stat vt asinus.

Ad explicationem posterioris hemistichij notandum est in pilæ lusu victores vocari solitos reges, victos autem, asinos. Hinc illud Horatij: — *at pueri ludẽtes, rex eris, aiũt, Si rectè facies.* — Vtriusq; autẽ nominis meminit Eustathius ad Od. Θ. ita de pila, pilæq; lusoribus scribens:

Ὅτι δὲ τῶν αὐτὴν παιζόντων τοὺς μὲν νικῶντας, βασιλεῖς ἐκάλουν, ὡς ἐπὶ σεμνώματι τοῦ ἔργου, ὄνους δὲ τοὺς ἡττωμένους, δηλοῦσι καὶ αὐτὸ οἱ παλαιοὶ, παραφέροντες καὶ χρήσεις, τὴν μὲν ἐκ τοῦ κατὰ Πλάτωνα Θεαιτήτου, τοιαύτην· Ὁ δὲ ἁμαρτὼν καθεδεῖται, ὥσπερ φασὶν οἱ σφαιρίζοντες, ὄνος· ὃς δ᾽ ἂν περιγένηται ἀναμάρτητος, βασιλεύς ἡμῶν· τὴν δὲ, ἀπὸ Κρατίνου· οἷον ὄνοι ἀπωτέρω κάθηνται τῆς λύρας· τοὺς γὰρ ἡττωμένους, ὄνους καθῆσθαι ἔλεγον. Ita apud Eustathium.

Nazianz. car. 63. „ Ἀλλὰ τόδ᾽ ἀτρεκέως μυθήσομαι· οὐδὲν ἄκεντρον,
„ Τῶν ὅσα θηλυτέραις παίζεται ἀμφὶ νέοις.
„ Πάντα γὰρ ἀλλήλοισιν ἅμ᾽ ἕσπεται, ὥστε σίδηρος
„ Ὃν μάγνησσ᾽ ἐρύει, ἄλλον ὑπ᾽ ἄλλον ἄγων.
„ *Caeterum hoc verè dicam: Nihil sine aculeo est*
„ *Eorum quæ iocantur fœminæ cum iuuenibus.*
„ *Cuncta enim inter sese consequuntur: sicut ferrum*
„ *Quod magnes trahit aliud sub aliud adducens.*

Lugeo. Lugendi cerimonia. Luctus.

Ὀδύρομαι. ἄχνυμαι. μύρομαι. ὀλοφύρομαι. ἀχέω. ἀχεύω ἀκάχημαι. ἀκαχίζομαι. ἀκήχεμαι. πενθέω. θρηνέω. αἰάζω. οἰμώζω. ἀσχάλλω. ἀσχαλάω. ἀλύω.

Od. A. Οἴχετ᾽ ἄϊστος ἄπυστος, ἐμοὶ δ᾽ ὀδύνας τε, γόους τε
κάλλιπεν· οὐδ᾽ ἔτι κεῖνον ὀδυρόμενος στεναχίζω
οἶον· ἐπεί νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε᾽ ἔτευξαν.
Perijt ignotus, inauditus, mihi autē dolores & luctus
Reliquit: nec iam illum solum lugens suspiro:
Siquidem & alios mihi acerbos dolores crearunt dij.

Ibid. —οἵ που με μάλ᾽ ἀσχαλόωσι μένοντες.
Qui me expectantes valde mærent.

Ibid. —φίλον τετιημένος ἦτορ. *Caro afflictus corde.*

Iliad. I. Ἵζον δ᾽ εἰν ἀγορῇ τετιηότες.--*Sedebant in foro tristes.*

Hæc 2. vsitatissima Homero tēpora τετιηώς & τετιημένος sunt ab inusitato τιέω .i. crucio.

Iliad. B. Ἀσχαλάαν παρὰ νηυσί.—*Mærere ad naues.*

N. ἀσχάλλειν dici quasi ἄχους ἅλις ἔχειν. cum pleonasmo σ. & λ.

—ταύτῃ

—ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς Od. A.
λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
τείρει, ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.
Ab hac desine cantione
Molestâ, qua mihi semper in pectore carum cor
Cruciat : siquidem intolerabilis dolor me maxime (incessit.
—μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἱκάνει. Od. B.
Me dolor maximè inuadit.
—καί μ' οἶον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῷ Ibid.
τείρεσθαι.—*Et me solum acerbo affligi luctu sinite.*
—ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν. Od. I.
Vt dolores multos patiamur.
Καὶ σὺ γέρων πολύπενθες.— Od. Ξ.
Tuq́ senex multis obsesse doloribus.
Κείμεθ' ὁμοῦ καματῷ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες. Ibid.
Iacebamus labore simul & doloribus animũ edentes.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ. Ibid.
Inde vlteriùs nauigabamus mœsti corde.
—ἐν δὲ μελάθρῳ Nonn. in Ioann.
ἐνδόμυχος Μαρίη μαστίζετο πενθάδι σιγῇ.
Maria autem in domus penetralibus luctuoso torquebatur silentio.
Ὑμετέρην ἔπλησεν ὅλην φρένα πενθὰς ἀνίη. Ilid.
Totam mentem vestram mœstus impleuit dolor.
Κλαύσετε καὶ θρήνους ἐπαείσετε· ἀλλὰ καὶ αὖθις Ibid.
πένθιμος ὑμετέρης μεταναίσεται οἶστρος ἀνίης.
Flebitis & lugebitis : sed & rursus
Luctifer tristitiæ vestræ stimulus transibit.
Πρῶτα μὲν ἀγρύπνοισιν ἀμύξετε θυμὸν ἀνίαις. Ibid.
Primo quidem vigili mœrore animum cruciabitis.
Ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων, Od. Δ.
πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν,
ἄλλοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
παύομαι· αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
ὡς ἑνός, ὅς τέ μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδὴν
μνωομένῳ.—*Sed tamen lugens omnes ac mœrens*

Sape

Sæpe in ædibus nostris sedens,
Interdum quidem luctu animum oblecto, interdũ autẽ
Cesso. Celer est enim gelidi luctus satietas.
Quorum omnium causa non ita lugeo, tristis licet,
Vt vnius [Vlyssis] qui mihi somnum & cibum exosum reddit
Recordanti. [cuius recordatione omnium me tædet]

Ibid. „ Καὶ νῦν εἴτι πȣ ἐςί, πίθοιό μοι· ȣ γὰρ ἔγωγε
τέρπομ᾽ ὀδυρόμενος μεταδόρπιος. —
Et nunc, si quo modo fieri potest, mihi obsequere. Nec
Inter cenandum luctu oblector. (enim

Eustathius: Μεταδόρπιος, ἤγȣν ἐπ᾽ αὐτῷ τῷ δόρπῳ, ἐν ᾧ ἀνέσεως μάλιςα χρεία.

Nazianz. car. 1. Τȣ́νεκεν αἰάζω· τὸ δ᾽ ἐσσύμενον ȣ σάφα οἶδα,
εἴ με θεὸς παλίνορσον ἐς ἤθεα τὰ πρὶν ἀνάξει,
λύσας ἐξ ἀχέων, ἀπὸ δ᾽ ἄχθεα πάντα τινάξας,
ἠὲ πάρος μεσάτοισιν ἐν ἄλγεσιν ἔνθεν ἐλάσσει,
πρίν κ᾽ αἴθρην ἰδέειν, πρίν χ᾽ ἕλκεσι φάρμακα θεῖναι.
Propterea lugeo. In posterum autem haud satis scio,
Num me Deus ad pristinum statum reducturus sit,
Exoluens doloribus, & onera omnia discutiens,
An prius medijs in doloribus me hinc extrahet,
Quàm serenitatem videam, & vulneribus medicinam faciat.

Nonn. 19. Dion. Διοσὸν ἐμοὶ βαρὺ πένθος ἐπέχραεν· ἀμπελόεις μὲν
Βάκχος ἐμὲ προλέλοιπε· πόσις δ᾽ ἐμὸς ἔμπεσε νȣ́σῳ.
Geminus me grauis incessit luctus. Nam viteus
Bacchus me reliquit, & maritus meus in morbum incidit.

Id. 40. Ὀρσοβόη δ᾽ ᾤμωξε πολυθρήνων ἐπὶ πύργων,
κείμενον ἀρτιδαΐκτον ὀδυρομένη παρακοίτην·
πενθαλέοις δ᾽ ὀνύχεσσι κατέγραφε κύκλα προσώπȣ,
καὶ σκολιῆς ὤλεψεν ἀκηδέα βότρυν ἐθείρης,
καὶ κόνιν αἰθαλόεσσαν ἑῷ κατέχευε καρήνῳ·
κυανέȣς δ᾽ ἤρραξε βραχίονας· ἀργυφέȣ δὲ
ςέρνον ὅλον γύμνωσε διχαζομένοιο χιτῶνος.
Orsoboë in turribus luctuosis plangebat

Iacentem

Iacentem lugens maritum recens-occisum,
Et mæstis vnguibus genas lacerabat,
Et comæ tortuosæ neglectos cincinnos diuellebat,
Cineremq; fuliginosum suo inspergebat capiti,
Et cerulea laniabat brachia, & candida
Tunica discissa totum pectus nudabat.

Πρωτονόη δ᾽ ἀπέδιλος ἑὰς ξύουσα παρειὰς, *Ibid.*
κύκλα κονισαλέοιο καταισχύνουσα προσώπου
κλαῖεν.--*Protonoë vero excalceata suas laceras genas,*
Et faciem puluerulentam deturpans flebat.

Πᾶσαι Βίων θρηνεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἄστεα πάντα. *Moschus idyll. 3.*
Ἄσκρη μὲν γοάει σε πολὺ πλέον Ἡσιόδοιο.
Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες ὗλαι·
οὐ τόσον Ἀλκαίῳ περὶ μύρεται Λέσβος ἐρυμνά.
οὐδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ἐμύρετο Κήιον ἄστυ·
σὲ πλέον Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος· ἀντὶ δὲ Σαπφοῦς
εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἁ Μιτυλάνα.
Omnes inclitæ vrbes & oppida omnia te lugēt ô Bion.
Ascra magis te deflet, quàm Hesiodum:
Silua Boeotica non tantopere Pindarum desiderant:
Lesbos munita haud adeo mœret Alcæum:
Neque poëtam [Simonidem] ita luget Ceium opidū:
Parus te magis requirit quàm Archilochū, proq; Sap-
Adhuc carmen tuum resonat Mitylene. (pho

Ὣς ἔφατ᾽. αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ. *Od. Δ.*
Sic dixit: mihi autem confractum est carum cor.
[ex mœrore ob ingens & molestū iter conficiendū]

Τὴν δ᾽ ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον· οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτ᾽ ἔτλη *Ibid.*
δίφρῳ ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
ἀλλ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο
οἴκτρ᾽ ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμωαὶ μινύριζον
πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώματ᾽ ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί.
Hanc dolor obsedit grauissimus [animum labefactās]
Nec iā sustinuit in sellā sedere, cùm multa domi essēt:
Sed sedit in pauimento bene-structi thalami
Miserabiliter lugens, circumq; ancillæ lamentabātur
Omnes, quotquot domi erant iuuenes ac vetulæ.

Eustathius

Eustathius in Iliad. E. Ἰστέον δὲ, ὅτι μινυρίζειν ἐστὶ τὸ μινυὸν, κατὰ Ἀττικοὺς, ἤτοι μικρὸν καὶ ἠρέμα κλαίειν· παλαιὸς δέ τις γράφει οὕτω ῥητῶς· μινυρίζειν τὸ ἠρέμα καὶ λεπτὸν ᾄδειν. οἱ δέ τινες τὸ θρηνεῖν καὶ ἀποδύρεσθαι.

Od. E. Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
Lacrymis & gemitibus & doloribus animum saucians [scindens] in profundum mare intuebatur lacrymas fundens.

Od. Λ. —ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον.
Mihi autem acutior in corde erat dolor.

Od. Π. Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο, κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ.
Proci vero tristati sunt, mœstiq; fuerunt in animo.

Od. Σ. Αὐτὰρ ὃ βῆ κατὰ δῶμα φίλον τετιημένος ἦτορ,
νευστάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμῷ
ἀλλ' οὐδ' ὣς φύγε κῆρα.—*At hic iuit per domum, caro Excruciatus corde, nutans capite. Iam enim malum augurabatur animo. Sed neq; sic effugit mortem.*

Hes. in Scuto. Ἣν ἄτην ἀχέων ἣ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
Suam noxam lugens, quæ non est reuocabilis.

Nonn. 20. Dion. Καὶ διδύμαις ὀδύνῃσιν ἱμάσσομαι.—
Et geminis doloribus flagellor.

Id. 40. Dion. Κλαῖεν ἐπ' ἀμφοτέροισι καὶ ἀνέρι καὶ παρακοίτῃ,
Δίπλοον ἄλγος ἔχουσα.—*Propter ambos flebat, virum & maritum, gemino dolore affecta.*

Iliad. Γ. Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο. τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
Sed hæc non facta sunt. Hinc & flens contabui.

Iliad. I. Πένθεϊ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
Luctu intolerabili percussi sunt omnes optimates.

Ibid. Ἀτρείδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ.
Atrides magno percussus corda dolore.

Iliad. Σ. *Luctus cerimonia.* Ὣς φάτο. τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
χεύατο κακκεφαλῆς, χαρίεν δ' ᾔσχυνε πρόσωπον·
Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς
Κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ᾔσχυνε δαΐζων.

Sic dixit. Hunc vero doloris nebula obtexit nigra:
Ambabus autem manibus capiens puluerem atrum
Fudit in caput gratiosumq́; deturpauit vultum:
Nectaream item tunicam furua obsedit cinis:
Ipse vero in puluere magnus late extensus
Iacebat, & caris manibus lanians comā dehonestabat.

Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε Iliad. Ω.
Ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής, τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
Δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἁλός.——

Interdum in latera iacens, interdum rursus
Supinus, interdum pronus, interdum quoque rectus surgens
Volutabat se mœrens ad littus maris. [*Achilles*]

„— οὐ γὰρ ἔοικε μέγ' ἀσχαλάαν ἐνὶ θυμῷ· Q. Calab. l. 5.
„ Ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο καὶ ἄλγεα πόλλ' ἐπιόντα
„ Τλῆναι ὑπὸ κραδίῃ στερεῇ φρενὶ μηδ' ἀκάχησθαι.
„ *Non enim decet admodum mœrere animo.*
„ *Nam viri est prudentis dolores multos ingruentes.*
„ *Tolerare in corde, forti pectore, neq; mœrori succūbe-(re.*

Οὕνεκά μοι βέβριθεν ἀμήχανος ἄλγεσι θυμός, Apollin. Psal. 87.
νερτερίου τ' ἀίδαο φίλη πέλας ἤλυθε βιωνή.

Quia grauata est doloribus anxia anima mea:
Et inferno appropinquauit cara vita.

— θρῆνόν τε πολύφαμον ἔχευαν, *Lamentationemq́ue memorabilem fuderunt.* Pindar. 8. Isthm.

——ὅν τινα λαὸς
Οἰκτίστοις ἐλέγοισιν ὀδύρεται ἐξέτι κείνου. Apollon. Argon. B.

Quem populus flebilibus modis luget ex eo tempore.

Ὣς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ. Od. Δ.
δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.

Sic dixit: Huius autē ibi defecerunt genua & carū (cor:
Ipsamq́; [Helenam] diu silentium occupauit, & oculi
Lacrymis oppleti sunt, & mollis vox inhibita est. [.i. *Helena audito Medonte diu stetit sermonis impos*]

— χαλεπὸν δέ με πένθος ἱκάνει. Od. Z.
Acerbus me luctus inuadit.

Od. Θ. Εἰπὲ δ᾽ ὅ, τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ;
Dic age, quid ploras & habes in pectore luctum?

Od. K. Οἱ δ᾽ ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φράσσαντό τε πάντα,
κλαῖον ὀδυρόμενοι· περὶ δὲ στοναχίζετο δῶμα.
Postquam se mutuo viderunt, cunctaq; reputarunt,
Lugentes lacrymati sunt, domusq; circumgemuit.

De αἰάζω & ἐπαιάζω, vide Suspiro.

Luctus leuandi, aut pellēdi varia synonyma.

Apollin. Psal. 4. Στεινομένῳ δ᾽ ἐπέκλυε, θοῶς δ᾽ ἀπέλασσεν ἀνίην.
Anxium exaudiuit, mœroremq; confestim exegit.

Nonn. 19. Dion. Δός μοι σεῖο κύπελλον ἐνιπλέον, ὄφρα πιοῦσα
Εὐνήσω βαρὺ πένθος ἀπενθήτῳ σέθεν οἴνῳ.
Da mihi plenum tuum poculum, vt bibens
Sedem grauem luctum, vino tuo minimè luctuoso.
Καὶ στοναχὴν πρήϋνε Μέθη, καὶ Βότρυς ἀνίην.
Leniit & Methe gemitum, Botrisq; dolorem.

Ibid. Ἀλλὰ παρηγορέουσα πάλιν θελξίφρονι μύθῳ,
Τριπτολέμου βαρὺ πένθος ἀπέσβεσε καὶ Μετανείρης.
Sed consolans rursus delenifico sermone,
Triptolemi & Metanira grauem luctum exstinxit.

Idem. —εὔνησεν ἀνίην. *Mœrorem sedauit.*

Id. 29. Dion. Ὄφρα πυρισφρήγιστον ἐλαφρίσσειεν ἀνίην.
Vt igne-signatum leuaret mœrorem.

Id. 45. Dion. Ἡμετέρης φίλε κοῦρε τί φάρμακόν ἐστιν ἀνίης;
Nostri ô care puer quanam solamina luctus?

Ibid. Πένθιμον ἐπρήϋνε γόον παιήονι μύθῳ.
Lugubrem gemitum sermone salutari mitigauit.

Id. 48. Ποῖον ἐμῆς ὀδύνης ποτὲ φάρμακον; —
Ecquod tandem doloris mei remedium?

Iliad. I. Αὐτῷ τοι μετόπισθ᾽ ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος,
Ῥεχθέντος κακοῦ ἐστ᾽ ἄκος εὑρεῖν. —
Ipsi tibi postmodum dolor erit, nec vlla facultas
Patrato malo erit inueniendi remedij.

Iliad. Π. Κοίμισον δ᾽ ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος. —
Seda dolores, daq; robur.

Ibid. Αὐτίκα παῦσ᾽ ὀδύνας. —*Mox sedauit dolores.*

Iliad. P. Κῆρ ἀχέων μεθέηκα.—*Cor mœrore leuaui.*

Ἀνθομέσμιτ.

Ληθομέρμν, ἀγαθή τε, πόνων ἀνάπαυσιν ἔχουσα. Orpheus in hym.
Curarum obliuionis inductrix, bona, laborum quietem habens.
Ὣς φάτο. τῆς δ' ἔσβεσε γόον, σχέθε δ' ὄσσε γόοιο. Hom. od. Δ
Sic dixit : huiusq́; sedauit luctum & oculos à fletu repressit.
Καί με κέλῃ παύσασθαι ὀϊζύος, ἠδ' ὀδυνάων Ibid.
Πολλέων, αἵ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
Et me iubes cessare ab ærumna, & doloribus
Multis, qui me irritant in mente & in animo.
Ἀλλ' ἄγε, πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ. Od. Θ.
Sed age, experire, & sequestra dolores ab animo.
» Μὴ δὲ παροιχομένοισι κακοῖς τεύχου τεὸν ἦτορ, Phocylides
» Οὐκέτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.
» *Ne præteritis malis excrucies cor tuum:*
» *Quod enim factum est, infectum fieri nequit.*
» — πένθος » *Luctus autem* Pindar.
» δὲ πιτνεῖ βαρὺ, » *Concidit grauis,* olymp. 2.
» κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν. » *Præ maioribus bonis.*

Vide ex eodem similem sententiam, in Ago.

Ὣς καὶ ἐμοὶ πολλοῖσιν ἐλαυνομένῳ παθέεσσιν
οὐδὲν ἄκος καμάτοιο· τὸ δ' ἄλγιον, ὅ,ττι κεν εὕρω. Nazianz. 1. car.
Sic & mihi multis agitato malis,
Nullum est doloris remedium. Tristius enim est, quodcunq́; inuenero.
Μῦθοι καὶ παθέεσσιν ἄκος μέγα, τοῖσι δαμάζω Idem 52. car.
θυμὸν ὑπερζείοντα, νόου νέφος· οἷσιν ἀνίας
εὐνάζω καὶ μέτρον εὐφροσύνῃσι τίθημι,
οὔτε λίην μογεροῖσιν ἀσώμενος, οὔτ' ἀγαθοῖσιν
αἰρόμενος· ἕτερον δ' ἑτέρῳ σταθμώμενος ἄλκαρ,
ἐλπίδ' ἐν ἀργαλέοισιν, ἐν εὐδιόωσι δὲ τάρβος.
Doctrina quoq́; perturbationibus est magna medela, qua domo
Iram efferuentem, mentis nubem: qua dolores
Sopio & modum gaudijs pono,
Neque tristibus nimis deiectus, neque prosperis
Elatus, sed alterum alteri auxilium librans,
Spem in aduersis, timorem in prosperis.

Luna.

Σελήνη. Σελήναίη. μήνη. ἔννυχον ὄμμα σελήνης. ὄμμα νυκτὸς. ἄγαλμα νυκτὸς. κύκλα σελήνης. ἐρατὸν φάος σελήνης εὐώπιδος, Pindar. olymp. 10. *amabile lumē lunæ visu-pulcra.* ἅρμα σελήνης, vide Expergefacio. λαμπὰς σελήνης, Pisidas.

Id. 9. Dion. Μηδέ μιν ἀθρήσειεν ἔσω γλαφυροῖο μελάθρου,
Ἠμάτιον φαέθοντος, ἢ ἔννυχον ὄμμα σελήνης.
Neque ipsum intueatur in eleganti domo
Diurnus solis aut nocturnus oculus lunæ.

Orpheus in hym. Ταυροκέρως μήνη νυκτιδρόμε. —
Tauricornis luna, nocte-currens, &c. vide Orpheū.

Nazianz. 2. car. Οὐ μήνη κερόεσσα φαείνετο, νυκτὸς ἄγαλμα.
Non lucebat luna cornuta, noctis decus.

Apollon. Argon. A. Ἄστρα, σεληναίη τε, καὶ ἠελίοιο κέλευθοι.
Astra & luna & solis via.

Apollin. Psal. 135. — καὶ μήνην νυχίων βασίλειαν ἀταρπῶν.
Et lunam nocturnarum semitarum reginam.

Dionys. de situ. — οἵα τις αὐγὴ
μήνης ἀρχομένης. — *Vt splendor lunæ incipientis.*

Nazianz. orat. 55. Σοὶ ζώει, φθινύθει τε ἀμοιβαδὶς ὄμμα τὸ νυκτὸς,
Μήνη πλησιφαὴς αὖθις ἐπαρχομένη.
Tibi viuit, moriturq́, vicissim oculus ille noctis,
Luna lumine plena rursus incipiens.

Corrigendus est error græcorum exemplarium, vbi legitur ἐπερχομένη.

Moschus idyll. 2. — κεραῆς ἅτε κύκλα σελήνης. *Cornuta vt orbes lunæ.*

Sibyll. l. 5. Οὐδὲ σεληναίης λαμπρὸν φάος ἔσσεται αὖθις.
Nec luna clarum lumen deinceps erit.

Hom. in Merc. — καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμπε σελήνης.
Luna autem lux pulcra micabat.

Id. hym. 30. — ὅτε πλήθει μέγας ὄγμος. *Cùm plenus est magnus globus [lunæ]*

Synesius hym. 5. Σοὶ δ' ἁ ταυρῶπις μήνα	*Tibi Luna tauriformis*
Τὰν νυκτῶν ὄρφναν λύει.	*Noctium fugat tenebras.*
Id. hym. 9. Ἁ μὲν κερόεν σέλας	*Cornutum quidem iubar*

Πλήσασα

Πλήσασα ῥόου πυρὸς,	*Adimplens fluxu ignis,*
Ἀ'γείτω σελάνα,	*Chorum luna ducebat,*
Ποιμὴν νυχίων θεῶν.	*Regina nocturnorum siderum.*

Οὐρανὸν ἀστερόεντα κυκλώσαο, θαῦμα μέγιστον, — Nazianz. car. 2.
Ἠελίῳ μήνῃ τε διαυγέα· τοῖσιν ἔειπας,
τῷ μὲν ἄρ' ἠριγένειαν ἐπ' ἀνθρώποισι φαείνειν,
φωτὸς ἀπειρεσίοιο ῥοαῖς, καὶ ὥρας ἐλίσσειν·
τῇ δὲ κνέφας σελάειν, καὶ δεύτερον ἦμαρ ὀπάζειν.
Cælum stellatum tornasti, [creasti] miraculum maximum,
Sole & lunâ pellucidum: quibus dixisti,
Illi quidem, vt diem hominibus illuminaret,
Luminis immensi fluxu, [radijs] & horas volueret: [cursu suo signaret]
Huic autem, vt noctem collustraret, & alterum diem exhiberet.

M.

MACVLO. CONTAMINO.

Μιαίνω. χραίνω. ῥυπόω. παλάσσω. φορύνω. μορύσσω. ἐκμιαίνω. μελαίνω. φύρω.

Αἰεί με δνοφεροῖσι νοήμασιν ἐχθρὲ μελαίνεις, — Nazianz. car. 21.
Οὔτε θεὸν τρομέων, οὔτε θυηπολίας.
Semper me tenebrosis cogitationibus inimice denigras,
Neque Deum timens, neque sacrificia.
„ Μήτε δόλους ῥάπτειν, μήθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν. — Phocylides.
„ *Nec connecte dolos, nec sanguine pollue dextram.*
Ἔργοις ἀνδρομέοις ἵνα μὴ στόμα πάγχυ μιήνω. — Apollin. Psal. 16.
Vt ne rebus humanis os omnino contaminem.

Nonn. 1. Dion. — χραίνων ἐμὸν οὔνομα. — *Inquinans meum nomen.*

Idem: Πῶς φορέεις τάδε πέπλα χυτῇ ῥυπόωντα κονίῃ;
Quomodo fers hæc pepla fuso sordentia puluere.

Id. 20. Dion. Ῥίψας πένθιμα πέπλα χυτῇ πεπαλαγμένα τέφρῃ.
Proyciens lugubria pepla, fuso inquinata cinere.

Q. Calab. l. 2. — πάντη δ' ἀμφὶ πέριξ ἐφορύνετο γαῖα. αἵματος ἐκχυμένοιο. — *Vndique in circuitu polluebatur terra sanguine effuso.*

Id. l. 6. — μεμορυγμένος αἵματι πολλῷ. *Fœdatus sanguine multo.*

Id. l. 7. Μάρνατο θαρσαλέως πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας
Καὶ πόδας. — *Pugnabat strennè contaminatis cruore manibus & pedibus.*

Apollon. Argon. Δ. — ὀθνείῳ μεμιασμένοι αἵματι χεῖρας.
Externo maculati sanguine dextras.

Oppian. 4. de piscat. — καὶ ἐξεμίηνε θάλασσαν. *Et polluit æquor.* [*veneno*]

Orpheus in lapid. — φόνῳ πεπαλαγμένος ἥρως. *Cæde maculatus heros.*

Nazianz. 3. car.
Ἑβραίων δέ τε παῖδες ἑὴν ποθέοντες ἐδωδὴν,
ὄφρα κε μὴ βασιλῆος ἐνὶ χραίνωσι τραπέζῃ,
Ἀσσυρίης καθύπερθε φλογὸς χαίροντες ἔβησαν,
ἔνθεν ἀναψύχοντες ἑὰ πρὸς δώματ' ἵκοντο.
Hebræi autem pueri suam desiderantes escam,
Vt non contaminarentur mensa regis,
Super flammas Assyrias læti ambularunt,
Inde refrigerati suas domos abiuerunt.

Id. car. 11.
— πλάγκτην νόον ἔνδον ἀγείρας,
εἴσω πᾶς ὁρόων, γελόων βιότοιο θυέλλας,
αἵ ῥά τε καὶ πινυτῶν αἰσχρῶς κονίουσι πρόσωπα.
Errantem animum intus recolligens,
Totusque introrsum intuens, & vitæ ridens procellas,
Quæ etiam prudentum vultus turpiter fœdant.
[*puluerant*]

Apollon. Argon. B. — παρειὰς αἵματι φύρσαι. *Genas sanguine fœdare.*

Magnanimus.

Magnanimus. Generosus.

Μεγαλήτωρ θυμολέων. θρασυμέμνων. ταλακάρδιος. ὀβριμόθυμος. ὑπερήνωρ. ὑψίνοος. μεγάθυμος. περίσπλαγχνος. ὑπέρθυμος.

Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν. Hom. od. Ε
Ingemiscens autem dixit ad animū suū generosū.

Ἤ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα θυμολέοντα Id. od Λ.
Γείνατο. — *Quæ Herculem magnanimum, & corde leonino genuit.*

Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός. Hes. in Scuto.
Illum quidem postmodum dimisit Iouis magnanimus filius.

— καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον. *Et Argen magnanimum.* Id. in Theog.

— Αἰήτη ὑπερήνορι. — *Æeta magnanimo.* Apollon.

— περίσπλαγχνος Λαέρτης. *Magnanimus Laërtes.* Argon Α.

— ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος. Theocr.
Egregius filius magnanimi regis. Idyll. 16.

Iliad. Ψ.

— μεγαλήτορες ὀργαὶ Pindar. 5.
Αἰακοῦ. — *Magnanimi spiritus Æaci.* [*magnanimitas Æaci*] Isthm.

Ναὶ μὴν καὶ τῇσίν γε μέγας νόος, ἄῤῥενι θυμῷ Nazianz. sat. 47.
Ῥιπτούσαις δολερὴν Εὔαν ἀπὸ καρδίης.
Na & illis quoque [*fœminis*] *generosa mens est, animo masculo*
Dolosam Euā [*carnis illecebras*] *à corde proijciētibus.*

— ὑψινόῳ κραδίῃ. *Corde excelso.* Id. 54.

Magnus. Ingens. Procerus.

Μέγας. πελώριος. ῥίῳ ὑψηλῶν ὀρέων ἐοικώς. περίμετρος. ἀμέγαρτος. ὑπέρβιος. ἄπειρος. περιπληθής. ὑπέροπλος. ὑπερμήκης. περιώσιος. πολλὸς ἀπείριτος. ἀπείρων. μακρὸς. δ' μεγεθής. ὑπέρμεγας, Aristophani. ὑπερμεγέθης. Nicostrato. ἀμέτρητος. περιμήκης.

— Μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε. Hom. Il. Α
Video enim te valde pulcrum & procerum.

Καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον οὐδὲ ἐῴκει Od. I.

 ἀνδρὶ

ἀνδρί γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
ὑψηλῶν ὀρέων, ὅ τε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.
Etenim miraculum erat ingens, [Polyphemus] neque similis erat
Viro pane vescenti, sed cacumini syluoso
Altorum montium, quod solum præ alijs apparet.
Od. K. Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα
Εὗρον, ὅσην τ' ὄρεος κορυφήν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
Postquam ingressi sunt inclytas ædes, mulierem
Inuenerunt tantam, quantus est montis vertex, horrueruntq; illam. [reginam Læstrigonum]
Αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοὴν διὰ ἄστεος, οἱ δ' ἀΐοντες
Φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρύγονες ἄλλοθεν ἄλλος
μυρίοι, οὐκ ἄνδρεσσιν ἐοικότες, ἀλλὰ γίγασι.
At hic [Antiphates] excitauit clamorem per vrbem:
Quo audito fortes Læstrygones hinc & inde cõfluebãt
Innumeri, non hominibus similes, sed gigantibus.
Od. Λ. Ὦτόν τ' ἀντίθεον, τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην,
οὓς δὴ μηκίστους θρέψε ζείδωρος ἄρουρα,
καὶ πολὺ καλλίστους μετά γε κλυτὸν Ὠρίωνα.
ἐννέωροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι,
οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην.—
Otúmque Deo parem, & inclytum Ephialten,
Quos quidem longissimos nutriuit alma tellus,
Et multo pulcherrimos post inclytum Orionem.
Nouennes enim cùm essent, nouem cubitorum erant
Latitudine, sed longitudine erant nouem vlnarum,
Qui etiam immortalibus minabantur.
Theocr. Idyll. 15. — ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηχυς. *Homo tredecim cubitorũ.*
Dionys. de situ. Ὕλην ναιετάοντες ἀπείριτον. —*Siluã habitãtes ingẽtẽ.*
Od. Φ. Οὗτος δὲ ξεῖνος μάλα μὲν μέγας, ἠδ' εὐπηγής,
ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὔχεται ἔμμεναι υἱός.
Hic autẽ hospes valde magnus & bene compactus,
Viriq; genere nobilis gloriatur esse filius.
Hesiod. in Theogon. —μεγάλ' ἄσπετος ὕλη. *Valde ingens sylua.*
Nonn. 28. Dion. Μῆκος ἔχων ἰσόμετρον ἀερσιλόφου Πολυφήμου.

Longitu-

Longitudinẽ habens æqualem alticeruico Polyphemo.

Ἤτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· *Iliad.Γ.*

Καλὸν δ' οὕτω ἐγὼ οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν·

οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.

Certè quidem capite maiores sunt & alij:

Sed tam pulcrum ego nondum vidi oculis,

Neque tam venerabilem. Nam viro regi similis est.

„ Στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους. *Ibid.*

Ἄμφω δ' ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς. (*ris:*

Stantibus quidẽ Menelaus supereminebat latis hume-

Ambobus autem sedentibus venerabilior erat Vlysses.

Καρῖδ' εὐμεγέθη λήψη. — *Prægrandẽ squillã accipias.* *Archestratus.*

Τῆς φύσεως, ὅσα γαῖα φέρει τροφὸς, οὐδ' ὅσα πόντος, *Theodectes Phaselites. Ænigma de vmbra.*

οὔτι βροτοῖσιν ἔχει γνίων αὔξησιν ὁμοίαν·

ἀλλ' ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μεγίστη·

ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά· γήρᾳ δὲ πρὸς αὐτῷ,

μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἁπάντων.

Eorum quæ in rerum naturâ profert alma tellus, aut mare,

Nihil ne inter homines quidẽ tale habet membrorum augmentũ.[quale habet, quod pro ænigmate propono]

Nam in prima sui generatione res est maxima,

In medio autem vigore, parua: in ipsâ deniq; senectute,

Forma & magnitudine rursus omnium est maxima.

Σειρὴν ἀμφεβάλοντο θοῶς περιμήκεϊ ἵππῳ. *Q. Calab. l. 12.*

Confestim catenam immani equo circumiecerunt.

Μακροτέρῳ σταυρῷ σταυρούμενον ἄλλον ἑαυτοῦ *Lucilius l. 2. epigr.*

Ὁ φθονερὸς Διοφῶν ἐγγὺς ἰδὼν ἐτάκη.

Vt maiori alium Diophen simul in cruce fixum

Cominus adspexit, tabuit inuidiâ.

Ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ' εὐρέας ὤμους. *Iliad. Γ.*

Eminens inter Argiuos capite & latis humeris.

Κάππεσον ἐλάτῃσιν ἐοικότες ὑψηλῇσι. *Iliad. Ε.*

Deciderunt abietibus similes excelsis.

Τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα. *Iliad. Η.*

Illum procerissimum & fortissimum interemi virum.

Πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα.

Magnus enim iacebat extensus hic atque illic.

Nonn. 13. Dion. Ὤγυρος ὑψικάρηνος ἔχων ἴνδαλμα γιγάντων.

Ogyrus sublimi capite habens speciem gigantum.

Oppian. 5. de venat. ,, Μείοσι μὲν μείζων πλέθει, μεγάλησι δὲ μείων.

,, *Minoribus quidē maior est, maioribus autē minor.*

Ibid. Τῆς ἤτοι μέγεθος μὲν ὑπέρβιον.— *Huius sanè magnitudo immensa.*

Id. 3. de piscat. —ὅσοι τε δέμας περίμετρον ἔχουσι. *Quiq; corpus pragrande habent.*

Dionys. de situ. Τάων τοι μέγεθος πελώσιον· οὐδέ τις ἄλλη

Νήσοις ἐν πάσῃσι, Βρεττανίσιν ἰσοφαρίζει.

Harum magnitudo immensa, neque vlla alia

Inter omnes insulas, Britannicis æquatur.

Ibid. Κήτεα θῖνες ἔχουσιν Ἐρυθραίου βοτὰ πόντου,

οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα.—

Littora habent cete rubri pecora maris,

Montibus altissimis similia. Quod etiam naues cū hominibus deuorent, vide in deuoro.

Pindar. olymp. 1. —κόρῳ δ' ἕλεν *Saturitate [prosperitate nimia]*

ἄταν ὑπέροπλον. *Damnum ingens cepit.*

Id. olym. 7. —ἀλάλαξεν ὑπερμάκει βοᾷ. *Clamauit Ingenti voce.*

Idem Pindar. olymp. 10. πελώριον κλέος. *Ingens gloria.*

Id. Isth. 6 —καὶ τὸν βουβόταν οὔρει ἴσον. *Et bubulcū monti æqualē.*

Dionys. de situ. Μέσατον δ' ἀμφοτέρων, χθονὸς ἄσπετος ἰσθμὸς ὁρίζει,

τῇ καὶ τῇ μακροῖσι πιτνάμενος πεδίοισι.

Medium amborum [æquorum, Euxini & Hircani] ingens terra isthmus finit,

Hinc & hinc longis porrectus campis.

Nazianz. car. 29. Καὶ ποταμοὺς στῆσαι ἀπείρονας.—*Et cohibe ingētes fluuios.*

,, Οὐκ ὀλίγος ὀλίγῳ μακρὰ χαριζόμενος.

,, *Non paruus paruo grandia gratificans.*

Pancrates. —ἰσομήκεες ἰχθῦς. *Pisces æquali magnitudine.*

Maiores.

Maiores. Prisci.

Προπερηγενέες. πρότεροι. πατέρες. πρόγονοι. παλαιγενέες. προτέρη γενεή. παλαιοί. δηναιοί. προπάλαιοι. ἀρχαῖοι. παλαιόγονοι. παλαίγονοι, Pindaro olymp. 13.

Μήτηρ Αἴγυπτος προπερηγενέων αἰζηῶν. — Apollon. Argon. Δ.
Ægyptus primo-natorum hominum mater.

—ἵλατε Μοῦσαι. — Ibid.
οὐκ ἐθέλων ἐνέπω προτέρων ἔπος.--- *Parcite Musæ:*
Inuitus refero maiorum fabulam.---

Ἡμετέρων πατέρων ἀριδείκετος ἐλπὶς ἐτύχθης. — Apollin. Psal. 21.
Nostrorum spes maiorum præclara fuisti.

--- παλαιόγονοι ἐνέπουσιν. *Prisci dicunt.* — Nicand. in georg.

Αὐτὸς καὶ προτέρη γενεή --- *Ipse & prior ætas.* — Aratus.

--- ποθέουσα παλαιῶν ἤθεα λαῶν. *Desiderans priscorum mores populorum.* — Idem.

Οἵην χρύσειοι πατέρες γενεὴν ἐλίποντο — Ibid.
χειροτέρην· ὑμεῖς δὲ κακώτερα τεξείεσθε.
Sicut aurei patres progeniem reliquerunt
Deteriorem: vos autem peiorem generabitis.

Δηναιοὶ δ᾽ οὐ πάμπαν ἀληθέες ἦσαν ἀοιδοί. — Callimac. in hym.
Prisci non omnino veraces fuerunt Poëtæ.

Ἔν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε — Theognis.
Χάλκεος, ἀνθρώπων δεῖμα παλαιγενέων,
Εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω, οἵ με φιλεῦσι.
In me posthac cadat magnũ, latũ, æreum desuper calũ,
Hominum priscorum formido, nisi ego auxilier ijs qui me amant.

Καὶ τὴν μὲν ναετῆρες, ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων — Dionys. de situ.
Κληζομένην Κοτινοῦσαν, ἐφημίξαντο Γάδειρα.
Et hanc quidem incolæ, ætate priorum hominum
Dictam Cotinusam, vocarunt Gades.

Ἴλιον ἀγλαὸν ἄστυ παλαιγενέων ἡρώων. — Ibid.
Ilium nobile opidum priscorum heroum.

„Τοῦτό γε λαμπρόν σοι γένος ἐστὶν οἱ προπάλαιοι — Nazianz. car. 52.
„ Νεκροὶ καὶ μύθων πλάσματα καὶ γραΐδες;
Hoc clarum tibi genus est, maiores

Mortui & fabularum figmenta & aniculæ? .i. putas cadauera mortuorũ, & figmenta de parentũ nobilitate, & anicularũ fabulas, facere ad verã nobilitatẽ?

Arat. in Phenom. — τά πς ἀνδρῶν ὐκέτ' ἐόντων

Ἐφράσατ', ἠδ' ἐνόησεν ἅπαντ' ὀνομαςὶ καλέσσαι.

Hæc [astra] hominum quispiam non iam superstitum [priscorum aliquis] (appellaret.

Considerauit, & animũ adiecit, vut omnia nominatim

Theod. Prodrom. „ Ἐκ πατέρων παίδεσσι περιήλυθεν ἀγλαὸς ἀρχὸς,

„ Ἠΰτ' ἀπὸ κρήνης, κάλλος ποταμοῦ, προχοῆσι.

„ *A maioribus, venit liberis nobile decus.* [*nobilitas*]

„ *Sicut à fontis scaturigine, pulcritudo fluuij.*

Asclepiad. 4. epigr. Καὶ γένος ἀρχαίων ἔγραφες ἡιθέων.

Et genus priscorum scripsisti hominum.

L. 5 epigr. —μυθεῦνται τοῖα παλαιγενέες. *Confingunt talia prisci.*

Pindar. olymp. 9. Χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι.—

Bellicosi maiores vestri.

Nazianz. 52. car. „ Εἴ σου τὶς τὸ δυσειδὲς ἐκέρτομεν, ἢ τὸ δυσῶδες,

„ Εἶπες ἂν ὡς ὁ πατὴρ ἦν καλὸς ἢ μυρίπνοος;

„ Εἰ δέ σε τὶς ὡς δειλὸν ἐπέσκωπτεν καὶ ἄνανδρον,

„ Ὡς πρόγονοι πολλὰς εἷλον Ὀλυμπιάδας;

„ Οὕτω, εἴ σε κακόν τις ἐλέγχει καὶ ἀνόητον

„ Μή μοι τοὺς πατέρας, μηδὲ τὰ νεκρὰ λέγε.

„ *Si quis te deformem conuitietur atque olidum,*

„ *An dices patrem tuum fuisse formosum & vnguenta spirantem?*

„ *Et si quis tanquam ignauum carpat atq; imbellem,*

„ *Dicesne maiores tuos sæpe in Olympicis victores extitisse?*

„ *Sic si quis te improbum arguat & amentem,*

„ *Ne mihi maiores, neque cadauera proferas.*

Malo. Præopto. Præfero.

Προβέβουλα. προκρίνω. βούλομαι ἢ. προτίθημι. προσφέρω. ἀνθαιρέομαι.

Iliad. A. —Πολὺ βούλομαι αὐτὴν

οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα.

Admodum

Admodum cupio illam domi tenere. Nam Clytemnestræ præfero. [malo quàm Clytemnestram]

„ Πᾶς γὰρ ἀνὴρ προβέβουλε χαμαιγενέων χάριν ἔργων, — Nonn. in Ioann.
„ Ἢ μεγάλου μούνοιο θεοῦ πολυφεγγέα τιμήν.
„ *Omnes malunt terrenam gratiam hominum,*
„ *Quàm magni solius Dei prælustrem honorem.*

Ἡμῖν γὰρ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται, ἢ Δαναοῖσι — Iliad. P.
νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε.
Nobis Iupiter mauult quàm Danais
Victoriam: sed vos maximè timetis, neq; pugnatis.

Βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι, — Od. M.
ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.
Malo semel in fluctibus hians vitam perdere,
Quàm diu fame tabescere in insula deserta.

— Διὸς δ' ἀνθείλετο πόντον. *Ioui prætulit mare.* — Callimac. in Delum.

„ Βουλοίμην κεν ἄτιμος ἐν ἀνθρώποισιν ἔουσα, — Nazianz. car. 2.
„ Τυτθὸν ἐν οὐρανίοισιν ἔχειν κλέος αἰὲν ἐοῦσιν,
„ Ἢ πάντων κρατέουσα θεοῦ πίπτειν ἀπάνευθεν.
„ *Malim ego inter homines ingloria*
„ *Exiguam inter cælites sempiternos habere gloriam,*
„ *Quàm omnibus dominans à Deo excidere.*

„ Μίμνοι δ' ἔκτοθι κεῖνος, ὅ τις προ γάμοιο τίθησιν — Id. car. 3.
„ Ἢ ἀγρὸν, ἢ βοῶν ζεῦγος νέον, ἢ ἐ δάμαρτα.
„ *Maneat foris ille, qui nuptijs præponit,*
„ *Aut agrum, aut recens iugum boum, aut vxorem.*

Οὐ γὰρ ἰῆς γενόμην μοίρης θρασὺς ἀσπιδιώτης, — Id. 11. car.
Οὐδ' ἔθελον Χριστοῦ ἄλλό τι πρόσθε φέρειν.
Non enim fui vnius factionis audax propugnator,
Nec volui quidquam præferre Christo.

Δόξης τυράννων προκρίνας σκληρὸν βίον. — Id. 3. iam.
Gloriæ regiæ præferens vitam asperam [Moses]

„ Βουλοίμην δ' ὑπ' Ἄρηϊ εὐκλειῶς ἀπολέσθαι, — Q. Calab. l. 12.
„ Ἢ ἐ φυγὼν Τροίηθεν ὀνείδεα πολλὰ φέρεσθαι.
„ *Malim in bello gloriosè occumbere,*
„ *Quàm Troiâ fugiens multam ignominiã reportare.*

Mala

Mala infero. Affligo.

Κακόω. κακόομαι. κακὰ δίδωμι ἔρδω, φέρω, τίθημι, ῥέζω, νέμω, ἄγω, πέμπω, φυτεύω, ῥάπτω. πῆμα συμφορέω, κυλίω, κυλίνδω, κυλινδέω, ἐπισεύω, ἐπιστεύω. δυάω.

Od. Y. --- Μ' ἐκακώσατε λίην. *Me valde afflixistis.*

Hesiod. 1. oper. Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν. ---
Ipsis ego pro igne malum inferam.

Ibid. Τοῖσι δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων.
Illis cælitus magnum induxit malum Saturnius.

Ibid. „ Ἶσον δ', ὅς ἱκέτην, ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξει.
„ *Æqualiter peccat, qui supplicem & qui hospitem violauerit.*

Iliad. Δ. ---Πριάμῳ κακά, τοῖό τε παισὶν
Ἔρδε.---*Priamo mala, eiusq; filijs inferto.*

Ibid. --- τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
τόσσα κακὰ ῥέζουσιν; --- *Quid tibi Priamus, Priamiq; (filij) Tanta mala faciunt.*

Iliad. O. --- ὔμμι κακὸν πέμπῃσιν ἑκάστῳ·
Vobis malum immittat vnicuiq;.

Ibid. --- κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι. *Malum grande omnibus creare.*

Ibid. Ἡμῖν πήματα πολλὰ θέσαν.---*Nobis calamitates multas intulerunt.*

Iliad. Π. --- ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι πιθεῖσι.
Commune autem malum multis pariunt.

Iliad. P. Ἤδη μέν σε καὶ αὐτὸν ὀΐομαι εἰσορόωντα
Γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει.
Iam quidem & teipsum puto inspicientem
Cognoscere, quod calamitatem Deus Danais aduoluit.

Q. Cal. l. 2. --- κακὴ δ' ὑπεδάμνατ' ὀϊζὺς
λαούς.--- *Dira populum affligebat calamitas.*

Id. l. 5. Ὦ φίλοι ἦ μέγα πῆμα καὶ ἄσχετον ἤματι τῷδε
ἡμῖν συμφορέουσιν ἀκηδέες οὐρανιῶνες.
O amici, sane magnum malum & intolerabile hodie
Nobis important beati cælites. [*dolorum securi.*]

Nazianz. car. 3. „ Πολλάκις ἐξ ἀγαθοῖο κακὸν πόρσυνε καὶ ἐσθλοῖς.

„ *Exque*

„ Exque bono persæpe bonis mala subdolus adfert. Billius.
„ Πήματα γάρ τ' αΐδηλα θεοὶ θνητοῖσι νέμουσιν. Apollon. Argon. Δ.
„ Mala enim improuisa hominibus inferunt Dij.
--- τοῖσδεσι φόνον καὶ κῆρας φυτεύει Od. B.
πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται.
Ipsis cædem & interitum molitur
Omnibus. Multisque etiam alijs malè erit.
--- κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες. Od. Γ.
Mala alienigenis inferentes.
Μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον.--- Od. Δ.
Neque senem afflictum afflige.
Εἴ γε κακῶν ῥεκτῆρα κακῶς ἐπέηξα καὶ αὐτός. Apollin. Psal. 7.
Si male facienti malè feci & ipse.
Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσπευσεν κακὰ δαίμων. Od. Σ.
Nunc autem tristor. Tanta mihi Deus mala intulit.
Εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες Od. Γ.
παντοίοισι δόλοισι.--- Nouennio enim ipsis mala struimus satagentes omnibus dolis. vide Eustathium.
--- ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι· Od. Υ.
ἀλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσωνται ὀϊζύν.
Corpore Domino Regi similis est:
Sed Dij homines errones affligunt,
Quando & regibus ærumnam destinant.
Οὓς φιλέειν δοκέεσκον, ἐμοὶ κακὰ μᾶλλον ἔρεξαν. Apollin. Psal. 108.
Pro eo vt me diligerent, detrahebant mihi.

Mala patior, vide Patior.

Malus. Malicia.

Κακός. πάγκακος. κακοεργός. κακοεργής. κακομήχανος. κακορράφης. κακίης ἐπιβήτωρ. ἐργατίνης κακότητος. κακῶν ἐπίστωρ ἔργων. δειλός. σκαιός. φαῦλος. φαυλεπιφαυλότατος. Vide multo plura in exemplis, & in Vituperandi epithetis.

„ Κεῖσο νῦν ἐν κονίῃσι λελασμένος ἀφροσυνάων. Q. Calab. l. 1.
„ Οὐ γὰρ ἀμείνονι φωτὶ χερείω κακὸν ἀντιφερίζειν.
„ Iace

„ *Iace nunc in puluere oblitus dementia.*
„ *Nec enim bono viro decet malum aduersari.*

Sũt verba Achillis ad Thersitẽ pugno occisũ.

Naziánz. Οὗτος ἐγώ σοι κεῖνος ὁ πάγκακός εἰμι τελώνης.
Ille ego sum [fateor] tibi sum improbus ille telones.
Q. Cal. l. 13. Τιννυμένη σὺν Ζηνὶ κακῶν ἐπιίστορας ἔργων.
Puniens cum Ioue malorum conscios operum.
Apollin. Psal. 7. „ Ἀλλ' εἰς ὅνπερ ἔτευξε, πέσοι κακοεργία βόθρον.
„ *Sed in eam, quam fecit, incidat malam foueam.*
Id. Ps. 10. Αὐτὸς ἄναξ ἀγαθόν τε καὶ οὐλοὸν ἄνδρα δικάζει.
Ipse rex bonum & malum virum iudicat.
Id. Ps. 14. Μωμητὸν βασιλῆι κακορραφὲς ἔπλετο φῦλον.
Subsannabile est regi malignum genus.
Od. Σ. Πέμψω σ' Ἤπειρόν δε βαλὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ,
εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
ὅς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ,
μήδεά τ' ἐξερύσας δώῃ κυσὶν, ὠμὰ δάσασθαι.
Proijciens te in atram nauem mittam in Epirum,
Ad Echetum Regem hominibus omnibus nocentem,
Qui sæuo ferro nares tibi truncet & aures,
Genitaliaque extrahens det canibus cruda discerpenda. [deuoranda]
Od. Υ. Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος.
Iupiter pater, nullus Deorum te perniciosior.
Apollin. Καὶ τὰ μὲν ἔργα τέλεσσεν ἀθεσμοβίων στρατὸς ἀνδρῶν.
Et hæc quidẽ opera fecit facinorosorũ hominũ cœtus.
Hes. in Theog. Κηφῆνας βόσκουσι κακῶν ξυνήονας ἔργων.
Fucos pascunt malorum participes operum.
Nazianz. car. 1. — τοῖς αἰὲν ἀτάσθαλα ἔργα μέμηλε. *Quibus semper iniqua opera cordi sunt.*
Nazianz. car. 52. „ Δοῦλός ἐμοὶ πᾶς σκαιός· ἐλεύθερος ὅς τις ἄρεστος.
„ Εἰ δὲ σὺ τῦφον ἔχεις, τοῦτο τί πρὸς τὸ γένος;
„ *Seruus mihi est omnis malus: liber, quisquis bonus.*
„ *Si tu autem superbus es, quid hoc ad genus?*
Aratus. „ — κακοῦ δ' ἐπικείσεται ἄλγος. *Improbo incũbet dolor.*
Idem. Χαλκείη γενεὴ, προτέρων ὀλοώτεροι ἄνδρες.
Ferreum genus, prioribus deteriores homines.

κακομη-

—κακομήχανοι ἄνδρες. *malorum-architecti homines.* *Apollin. Psal. 118.*

„ Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν· *Theognis.*

„ Ἡ δ' ἀρετὴ ὀλίγοις ἀνδράσι Κύρν' ἕπεται.

„ *Opes quidem Deus & pessimo homini tribuit:*

„ *Virtus autem paucis hominibus, ô Cyrne, contingit.* *Ibid.*

„ Εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτο ἔδωκε θεὸς

„ Ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν,

„ Πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον.

„ *Si Æsculapiadis [medicis] hoc tribuisset Deus,*

„ *Vt sanarent maliciam & peruersas mentes hominũ,*

„ *Multas & magnas mercedes referrent.*

——λόγοι δειλοί τε καὶ ἐσθλοί. *Sermones mali & boni.* *Pythagor.*

„ —— οὐδὲν ἄκοσμον *Nazianz. car. 61.*

„ Πλὴν συγερῆς κακίης· Ἀρετὴ δέ τε μοῦνον ἄριστον.

„ *Nil turpe est noxam præter : sola optima virtus.*

-- τίπτε νόσου τοῦσδε χερειότερον; *Quid morbo hoc peius?* *Id. 63.* *Ibid.*

„ — εὔδρομον ἡ κακίη. *Lubrica res vicium est.*

Μηδ' ἐπιθαμβήσειας ἐπ' ἐργατίναις κακότητος. *Apollinar. Psal. 51.*

Neque admireris operarios iniquitatis.

——ὁ μὲν πεσσοῖσιν ἄμετρος,

ὃς δ' ὀλοοῖσι πότοισι, καὶ αἰθομένοισιν ἔρωσιν,

οἷς δόμον ἐξαλάπαξαν· ὁ δ' ἤλυθε καὶ κατὰ πατρὸς

ἀντιβίοις ἐπέεσσι, χέρας δ' ἤειρεν ἐριννύς.

Hic quidem in aleis immoderatus est,

Alius in perniciosis compotationibus, & ardentibus amoribus, *(venit*

Quibus domum euertunt : alius etiam contra patrem

Aduersis sermonibus, [contradicit patri] manusq; attollit erinnys.

Improbitatis nomine olim notati Cappadoces:

—τρία κάππα κάκιστα. *Tria C. pessima.* *Suidas.*

.i. Cappadoces, Cilices, Cretenses, fraude, latrocinio, mendacio famosissimi. Apud eundem Suidam: Κάππα διπλοῦν. *.i.* κακὸς, *malus,* quod in hac voce κακὸς reperiatur duplex κ. *sicut apud Plautũ, homo trium litterarum .i. fur.* In Cappadoces sunt hæc Demodoci l. 2. epig.

Καππαδόκην

Demodoc. l. 2. epigr. Καππαδόκην ποτ' ἔχιδνα κακὴ δάκεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Κάτθανε γευσαμένη αἵματος ἰοβόλου.
Vipera Cappadocem quandoque momordit: at ipsa
Gustato periit sanguine lethifero.

Id. ibid. Καππαδόκαι φαῦλοι μὲν ἀεὶ· ζώνης δὲ τυχόντες,
Φαυλότεροι· κέρδους δ' εἵνεκα, φαυλότατοι.
Ἢν δ' ἄρα δὶς καὶ τρὶς μεγάλης δράξωνται ἀπήνης,
Δὴ τότε γίγνονται φαυλεπιφαυλότατοι.
Μὴ, λίτομαι βασιλεῦ, μὴ τετράκις· ὄφρα μὴ αὐτὸς
Κόσμος ὀλισθήσῃ Καππαδοκιζόμενος.
Cappadoces mali quidem semper: Zonam autem consecuti [militarem]
Peiores: lucri verò gratia pessimi.
Quod si bis & ter magnam apprehenderint rhedam [Præfecturam]
Tum sanè sunt longè quàm pessimi.
Ne, rogo te ô Imperator, ne quater [Præfecturam obtineant] vt ne ipse
Mundus collabatur Cappadocizans. Vide & aliam interpretationem apud Ioannem Brodæum.

Apollin. Psal. 72. Εἰρήνην ἐπιδερκόμενος κακότητος ἐρίθων.
Pacem intuens operariorum iniquitatis.

Pindar. 3. Isthm. --- σκολιαῖς δὲ φρένεσσιν. *Prauo animo.*
---οἱ δὲ κάκιστοι --- Νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον. ---
Hi vero pessimi nunc me accusant innocentem.

Hom. in Batrach. Nazianz. car. 1. ,, Καὶ γὰρ δὴ θῆρές τε καὶ ἄγριον οἶδμα θαλάσσης,
,, καὶ δῆρις στονόεσσα καὶ αἰθομένου πυρὸς ὁρμὴ,
,, πάντα κακοὶ τελέθουσι βίου δηλήμονες ἄνδρες.
,, *Nam & fera, & sæuus fluctus maris,*
,, *Et contentio lamẽtabilis, & ardentis ignis impetus,*
,, *Hæc omnia sunt improbi homines, vitæ pestes.*

Ibid. ,, --- οὔτε μέτροισιν
,, ἀλλοτρίης κακίης ἐπιτέρπομαι, ὥς τις ἀλιτρός.
,, τίς γὰρ τεμνομένοισι χάρις μογέουσι σιδήρῳ,
,, ἄλλων τεμνομένων ὀρθίαν χαλεπώτερον ἄλγος;
,, ἢ τί κακοῖσιν ὄνειαρ ἀπασθαλίῃσι χερείων;
,, ἐσθλοῦ μὲν γάρ κέν τις ἀρείονος ἐσθλὸς ἐπαυρεῖ,

,, ὡς

„ ὡς ἢ κακός· Καὶ γάρ τις ὁρῶν τυφλοῖσιν ὄνειαρ.
„ Τέρπεσθαι ἢ κακοῖσι, τελειοτέρης κακότητος.
„ *Nec magnitudine aliena malicia delector, quasi sim optimus.*
„ *Quid enim afflictos iuuat, dum ferro secantur,*
„ *Aliorum, qui itē secentur, grauiorē dolorē intueri?*
„ *Aut cui improbis commodo, peccatis deterior?*
„ *Nā bonus quidē à bono se meliori nonnihil iuuetur,*
„ *Uti & malus. Siquidem videns cæcis est cōmodus.*
„ *Verū improbis delectari, robustioris est improbitatis.*
„ Τῶν μὲν ἐγὼ ποθέων εἷς ἔμμεναι, οὐκ ἐπικεύσω, — Id. car. 10
„ Ἤδη καὶ προθύρων ἔνδοθι ταρσὸν ἔχων,
„ Ὡς ἴδον αἴσυλα ἔργα, κακορραφίην τ' ἀλεγεινήν,
„ Ἂψ ἀναχασσάμενος ἐκτὸς ἔθηκα πόδας.
„ *Iam cupiens vnus esse ex illis (nec enim celabo)*
„ *Et iam pedem habens in vestibulo,*
„ *Ut animaduerti iniqua opera & grauē fraudulētiā,*
„ *Retro recedens pedem retuli?*

Vsqueadeo peruersa nocent exempla malorum!

Mane. Diluculo. In aurora.

Ἠῶθεν. ἠῶθι. ἐξ ἠοῦς. ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι. ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι. πρωΐ. ἦρι. ὑπ' ἠοῖοι. Plura in exemplis, & in Aurora.

Ἡμετέρης ἠῶθεν ἄναξ ἐπακούσεται αὐδῆς. — Apollinar.
Dominus vocem meam mane exaudiet. — Psal. 5.
Ἐξ ἠοῦς ἀναφανδὰ παρεστομένῳ προφανείης. — Ibid.
Ab aurora palam adstanti apparebis. [adfuturo]
--- ἄσβεστος ἢ βοὴ γένετ' ἠῶθι πρό. — Hom. Il. λ.
Ab aurora ardentissima fuit pugna. Hunc sensum dat Eustathius in hunc locum, vim ponens in ἄσβεστος. Alium sensum magis obuium vide in Clamor, vbi ἄσβεστος βοὴ exponitur, *ingens clamor*, vt in illo Iliad. α. Ἄσβεστος δ' ἂν ἐνῶρτο γέλως. --- *Magnus risus excitatus est.* Sic enim vetus Scholiastes:

Ἄσβεστος]

Ἄσβεστος] ἀκατάπαυστος, πολύς· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ πυρός.

Od. Δ. Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς. (rora.
Cum mane-genita apparuit roseis prædita digitis au-

Od. I. —ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον, δεινήν τε χάρυβδιν.
—cum sole exoriente
In Scyllæ veni scopulum, horrendamq́; Charybdin.

Od. T. Ἠῶθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε, χρῖσαι τε.
In aurora bene mane lauate & ungite.

Nonn. 47 Dion. Ἀλλ' ἐπεὶ ὄρθρος ἔλαμψε καὶ ἐγγύθι φαίνεται ἠώς.
Sed postquã diluculũ illuxit & prope apparet aurora.

Iliad. Θ. Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες.
Mane autem sub auroram cum armis armati.

Iliad. Σ. Ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι.
Mane enim reuertar cum sole ascendente.

Oppian. 1. de venat. Πρώτῃ ὑπ' ἀμφιλύκῃ. Primo sub crepusculo.

Id. 3. de piscat. —ἑωσφόρος εὖτ' ἀνατέλλῃ. Cum lucifer oritur.

Hom. od. O Ἠῶθεν δὲ κεν ὔμμιν ὁδοιπόριον παραθείμην,
δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο.
Mane vobis viaticum apponam,
Bonum conuiuium carnium & dulcis vini.

Ibi Eustathius: ἰστέον δὲ, ὅτι καὶ πᾶν δῶρον τὸ ὑπὲρ συνοδεύσεως, καλῶς ἂν λέγοιτο ὁδοιπόριον.

Ibid. —τάχα δ' ἔσσεται ἠώς. Mox erit aurora.

Id. in Merc. —Τάχα δ' ὄρθρος ἐγίγνετο δημιοεργός.
Statim erat aurora hortatrix operum.

Od. Ξ. --φάε δὲ χρυσόθρονος ἠώς. Lucebat aurithrona aurora.

Nonn 38. Dion. Εἰσόκεν ὄρθρος ἔλαμψε σελασφόρος.—
Donec illuxit luciferens aurora.

Hesiod. 2. oper. Πρωῒ μάλα σπεύδων.—Bene mane festinans.

Theognis. Ἑσπερίη τ' ἔξειμι καὶ ὀρθρίη αὖτις ἔσειμι,
Ἦμος ἀλεκτρυόνων φθόγγος ἐγειρομένων.
Vesperi egredior & mane rursus ingredior,
Dum gallorum exsuscitatorum cantus auditur.

Maneo.

Maneo. Remaneo.

Μένω. ἐπιμένω. ὑπομένω. μίμνω. μιμνάζω. ὑπολείπομαι.

Θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἑκάστη. Od. Θ.
Deæ omnes domi manserunt præ verecundia.
Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν. Id. od. Δ.
Sed age, nunc mane in ædibus meis.
Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ' ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι. Od. I.
Alij quidem iam manete mihi peramabiles socij.
Μιμνάζειν παρὰ νηυσί. — *Manere apud naues.* Iliad. K.
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, ὀϊσάμενος δόλον εἶναι. Od. K.
Eurylochus autem mansit, suspicatus dolum esse.
Ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ. Musæus.
Sed age, i tu dormitum: ego autem hic remanebo.

Mansuetus. Mansuetudo. Benignus. Benignitas.

Προσηνής. μείλιχος. πρηὺς γλυκυμείλιχος. πρηΰνος. ἐνηής. ἀγανόφρων. γλυκύθυμος. ἤπιος. ἥμερος. ἠπιόθυμος. τιθασός. γλυκύς.

— Σωτήριοι ἠδὲ προσηνεῖς. *Salutares & mansueti.* Orpheus in hym.
Μείλιχοι εἰσαΐοντες ἑῷ κεχαροίατο θυμῷ. Apollinar.
Mansueti audientes suo gaudeant animo. Psal. 33.
Πρηΰς, ἐλευθερίην ἐπιειμένος, ἡδὺς ἰδέσθαι. Pauli Silent. 3. epig.
Mitis, ingenuus, suauis adspectu.
— μηδὲ φρεσὶ μείλιχος εἴης. *Neque animo mitis sis.* Apollin. Psal. 82.
χαῖρε ἑλικοβλέφαρε, γλυκυμείλιχε. — Hom. hym. 4.
Salue pulcra-oculis, dulce-mansueta.
„ Ξεῖν', οὔ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ Od. H.
„ μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
„ *O hospes, non mihi tale carum cor in pectore,*
„ *Vt temere irascatur: Meliora sunt moderata o͂nia.*
Λαὸν ὅλον φεύγοντα παλίσσυτον εἰς μόθον ἕλκων, Nonn. 29.
Ἄλλον ἐνηείῃ μεταγνύμενος, ἄλλον ἀπειλῇ. Dion.
Populum omnẽ fugientẽ in resuscitatã pugnã trahens,
Alium mansuetudine reducens, alium minis.
Ἀλλὰ φόβῳ γεγάασιν ἐνηέες. — *Sed metu erant mites.* Id. 34.
— ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι. *Volo tibi mitis esse,*

Iliad. P. Νῦν τις ἐνηείης Πατρόκλῆος δειλοῖο
Μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίσατο μείλιχος εἶναι
Ζωὸς ἐών· νῦν δ᾽ αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Nunc quispiam mansuetudinis Patrocli infelicis
Meminerit. Omnibus enim erat mitis,
Dum viueret: iam autem illum mors occupat.

Iliad. Υ. Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ᾽ ἀγανόφρων,
Ἀλλὰ μάλ᾽ ἐμμεμαώς· ὁ μὲν ἥπτετο χείρεσι γούνων,
ἱέμενος λίσσεσθ᾽, ὁ δὲ φασγάνῳ οὖτα καθ᾽ ἧπαρ.
Nequaquam enim mitis vir erat, neque benignus,
Sed valde ferox: ille prehendebat manibus genua,
Volens precari, hic autem gladio eum vulnerauit in hepate.

Orpheus Argon. Μειλιχίη δέ τοι αἰὲν ἐπ᾽ ὀφρύσι νεῦσε γαλήνη
παίδεσιν ἠδὲ τοκεῦσιν. — *Blanda in oculis semper inest serenitas filijs & parentibus. .i. mansueta ac tranquilla compositio.*

Id. in Voto. — πᾶσι προσηνής. *Cunctis mansuetus.*

Id. in hym. Πρηΰνοον καλέων αἰεὶ μύσταισιν ὑπάρχειν.
Inuocans vt semper mystis clemens adsit.

Ibid. — ἐπ᾽ ἔργοις ἥμερος ἔλθοις. *Ad opera mãsuetus venias.*

Q. Calab. l. 7. -- ὃς μείλιχος ἔσκε βροτοῖσι. *Benignus erat in homines.*

Nazianz. 47. car. Μείλιχος, ἡδυεπής, αἰεὶ χλοάοντι προσώπῳ
Φαίνων εὐμενέος πνεύματος ἀγλαΐην.
Mitis, dulciloquus, vultu quoq; semper amœno
Splendorem mentis insinuans placidæ.

Q. Calab. l. 14. „ Μήτ᾽ ἐπὶ πήματι πάγχυ δαΐζεο θυμὸν ἀνίῃ·
„ Μήτ᾽ ἐσθλῷ μέγα χαῖρε· νόος δέ τοι ἤπιος ἔστω
„ Ἔς τε φίλους ἑτάρους, ἔς θ᾽ υἱέας, ἔς τε γυναῖκας,
„ Μνωομένῳ κατὰ θυμὸν, ὅτι σχεδὸν ἀνθρώποισιν
„ Οὐλομένοιο μόροιο πύλαι καὶ δώματα νεκρῶν.
„ *Neq; ob res aduersas omnino affligas animũ dolore:*
„ *Neque ob lætas multum lætêre: sitque tibi animus mitis*
„ *In caros socios, & in filios, & vxores,*
„ *Recordanti in animo prope esse hominibus*
„ *Perniciosæ mortis portas, & mortuorum domicilia.*

Ἤπιο

Ἤπια δ' φρονέουσι καὶ ἠθαλέοι μερόπεσσι. Oppian. 2. de venat.
Mitiſunt animo & manſueti hominibus.
— ἐν δ' βροτοῖς πιθασὸς, μερόπεσσί τ' ἐνηής. Ibid.
Inter homines manſuetus, & hominibus mitis.
Πρηΰνοός τε καὶ ἰθύδικος θεὸς αἰὲν ἐτύχθη. Apollinar. Pſal. 24.
Manſuetus & iuſtus Deus ſemper eſt.
Ἄνδρων εὐδικίης ἡγήσεται ἠπιοθύμων· Idem.
Καὶ ἀτραπὸς σφετέρας ἀγανόφροσιν ἐξαναφαίνει.
„ Diriget manſuetos in iudicio:
„ Docebit mites vias ſuas.
— πρηΰτατόν τε, δικαιότατόν τε νόημα. *Mitiſſimumque & iuſtiſſimum ingenium.* Oppian. 2. de piſcat.
— πρηῢς δ' καὶ εὔδιος ἄμμιν ἱκάνοις. *Mitis & ſerenus nobis venias.* Id. 4. de piſcat.
Εἶναι δ' γλυκὺν ὧδε φίλοις ἐχθροῖσι δ' πικρὸν· Solon in eleg.
Τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δ' δεινὸν ἰδεῖν.
Eſſe hic manſuetum amicis, inimicis verò acerbum:
Illis quidem reuerendum, his autem viſu grauem.

Manus. Digiti. Manus tollere, extendere.

Χείρ. παλάμη. πέντοζος. δεξιτέρη. γυῖον. καρπὸς. ἀγοστὸς. Manus tendo: Χεῖρας ὀρέγω. ἀνέχω, ἀνίσχω, τανύω, ὀρέγνυμι, αἴρω, ἀείρω, αἰωρίζω, ἐκπετάζω, τείνω, ἀνατείνω, ἀντείνω, αἰωρέω.

„ Χερσὶ μὲν ἀνδρομέης, αὐτὰρ βουλῇσι θεοῖο. Tryphiod.
„ *Manibus quidem humanis, ſed Dei conſilio.*
Ἐκ παλάμης λαλέω νοῦν ὑποδεξαμένης. Nazianz. car. 54.
Dextra mentem animi ſuſcipiente loquor. [*loquor ſignis*]
Ὄψομαι οὐρανὸν εὐρὺν, ὃν ἤδρασε δάκτυλα σεῖο, Apollin. Pſal. 8.
ἄστρα τε καὶ μήνην, οἷς πυθμένα θήκαο χειρί.
„ Videbo cælos tuos, opera digitorum tuorum,
„ Lunam & ſtellas, quæ tu fundaſti.
Στῆ ῥ' ὅγε θαρσήσας ἐπ' ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς Hom. in Merc.
Φοίβου Ἀπόλλωνος. — *Stetit confidens Maiæ filius [Mercurius] ad læuam Phœbi Apollinis.*
— ῥοδέην ἐξέσπασε χειρὶ. *Roſeam exemit dexterã.* Muſæ.

Empedocl. „ Δειλοὶ πάνδειλοι κυάμων ἀπὸ χεῖρας ἐλέσθαι.
„ *Miseri prorsus-miseri manus à fabis abstinetote.*

Consentit iste versus cum symbolo Pythagoræ: Κυάμων ἀπέχεσθαι. *A fabis abstine.* .i. à capessendis reip. muneribus. Nam fabis ferebantur suffragia.

Iliad. Ω. Ὣς ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
ἔλλαβε δεξιτερὴν, μή πως δείσῃ ἐνὶ θυμῷ.
Sic fatus, manu accepit manum senis
Dextram, ne timeret in animo. [*seni manũ porrexit*]

Nonn. 37. Dion. Καὶ σόλον ὠδίνητον ἑλὼν νωμήτορι καρπῷ,
βριθὺ βέλος προέηκε. —*Et discum versatilem*
Manu vibratrice apprehendens graue emisit telum.

Odyss. I. Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσι,
χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἷλε θυράων.
Cyclops ingemiscens & cruciatus doloribus,
Manibus palpans, lapidem amouit ab ostio.
Αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
εἴ τινά που μετ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε.
Ipse in ostio sedebat manus extendens,
Si quem fortè inter oues comprehenderet euntẽ foras.

Od. T. Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος, φάρυγος λάβε δεξιτερῆφι.
Manu prehendens, guttur cepit dexterâ.

Theod. Prodrom. Ὤλετο θειοτέρην ἐπὶ κίστιν δάκτυλα τείνας.
Perijt diuiniorẽ ad cistam digitos [*manus*] *extẽdens.*

Theocr. Idyll. 22. Δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἀπαὶ λαγόνος πλατὺ γυῖον.
Dextro extulit à latere latam manum.

Hesiod. 2. oper. Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο, θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ,
Αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρῳ.
Neque à manu, Deorum in celebri conuiuio, (*seca.*
Siccũ à viridi reseca splẽdide ferro. .i. *ne vngues re-*

Ibid. Χερσὶν ἀνίπτοισιν.—*Illotis manibus.*

Ibid. — χεῖρας ἄνιπτος. *Illotus manus.*

Nonn. 1. Dion. Ἀγχινεφής, πετάσας δὲ πολυσπερὲς ἔθνος ἀγοστῶν.
Nubibus vicinus, extendensq; multas manus.

Id. 4. Dion. ——καὶ ὡς κρίνον εἰσὶν ἀγοστοί.
Et manus sunt vt lilium. [*candida instar lilij*]

Ἀμφοτέρῃ

Ἀμφοτέρῃ παλάμῃ περιδέξιος. — i. ambidexter. Id. 36.
Utraque manu perquam-dexter. Dion.
Δεξιτερὴν ὀπάσειας πανίλαον, ὀλβοδότειραν. Oppian 1.
Manum praebeas propitiam, munificam. de venat.
„ Χειρῶν τ' ἔργον ἄριστον ἐς οὐρανὸν αἰὲν ἀείρειν, Nazianz.
„ Ἁγνὰς καὶ παρέχειν οὐρανίοισι νόμοις. car. 4.
„ Optimum opus manuū est, semper ad calū attollere,
„ Et puras exhibere legibus calestibus. (bant.
— θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον. Et manus ad Deos attolle- Hom. Il. Γ.
Ἀθρόοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι Hesiod. in
χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι Scuto.
δειδιότες. — Densi extra portas erant, atque ad Deos
Manus attollebant suis filijs metuentes.
Εὔχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα. Iliad. O.
Precabatur manum tollens ad calum stellatum.
Χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος. Ibid.
Manus attollentes valde precabantur quisque.
Τὰς δὲ χέρας πανύω, δέξασθέ με. — Nazianz.
Manus extendo suscipite me. [ô Superi] 21. car.
Χεῖρας ὀρεγνυμένη. — Manus extendens. Moschus 2. idyll.
— παλάμας εἰς ὕψος ἀείρω. Manus sursum tollo. Apollin.
— ἑὰς δ' ἀνετείνετο χεῖρας. Suas protendebat manus. Psal. 62.
Δεξιτερὴν ἀνέτεινεν ἑὴν ἐπιμάρτυρα νίκης. L. 5. epigr.
Dextram suam protendebat testem victoria. Ibid.
Πολλὰ δὲ μητέρι φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς. Hom. Il. A
Multū autem matrem caram orabat manus tendēs.
Εἰς δέ σε χεῖρες ἐμεῖο πανημαδὸν ἠώρηντο. Apollin.
Ad te autem manus mea tota die sublata sunt. Psal. 87.
ὁ δ' ἀντείνας οὐρανῷ χεῖρας ἀμάχους, Tendens ad calū Pindar. 6.
αὔδασε τοιοῦτόν τι ἔπος. — manus inexpugnabiles, pro- Isthm.
tulit tale quoddam dictum.
Καὶ Δανιὴλ λείουσι ῥιφεὶς βορὰν μαινομένοισι, Nazianz.
Θρέψε μὲν οὔτι λέοντας, ἐπεὶ χέρας ἐξεπέτασσεν, car. 3.
αἰθερίην δ' ἐνὶ χερσὶν ἐδέξατο δαῖτα προφήτης.
Et Daniel leonibus furentibus proiectus in escam,
Non quidem leones pauit, postquam manus extendit,
Sed atherium propheta cibum in manus accepit.

Aratus in Phænom. Κηφεὺς ἀμφοτέρας χεῖρας τανύοντι ἐοικώς.
Cepheus ambas manus tendenti similis,

Mare.

Θάλασσα. πόντος. εὐρέα νῶτα θαλάσσης. ἅλς. οἶδμα θαλάσσης. πέλαγος. ὠκεανός. ὠκεανοῖο ῥέεθρα. ἅλμη. ἁλμυρὰ κέλευθα. &c.

Hes. 2. ἔργων. —Τότε δ' ἄμβατός ἐστι θάλασσα.
Tū vero imperuiū est mare. .i. innauigabile.

Oppian. 1. de piscat. —ἀπειρεσίη γ' ἀμετροβαθής τε θάλασσα.
Infinitum & profundissimum mare.

Musæus. —πεφόρητο θαλασσαίων ἐπὶ νώτων.
In marino dorso ferebatur. [in mari natabat]

Apollin. Psal. 145. Πόντον ἐρισμάραγον καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης.
Mare horrisonum & quacunq; alit mare.

Hesiod. in Theogon. Καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, οἴδματι θύων.
Et fluuij & pontus immensus æstu feruens.

Ibid. Ἠδὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκε.—
Atque etiam profundum pelagus peperit.

Ibid. —Διαβὰς πόρον ὠκεανοῖο. *Iter oceani emensus.*

Ibid. Ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ ὠκεανοῖο ῥέεθρα.
Totaq; feruebat tellus, feruebat & æquor.

Ibid. Τῶν δ' ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι.
Horum alter quidem terramq; & lata dorsa maris,
Quietus percurrit & placidus hominibus.

Ibid. —θυγάτηρ ἀψορρόου ὠκεανοῖο.
Filia reciprocantis Oceani.

Nonn. 1. Dion. Πυργώθη δὲ θάλασσα καὶ ὡμίλησεν Ὀλύμπῳ,
ἠλιβάτοις πελάγεσσιν.— *Elatum est vero mare & Olympo præcelsis fluctibus appropinquauit.*

Id. 18. Dion. Καὶ χθόνα δινεύουσα καὶ ἠέρα καὶ βυθὸν ἅλμης.
Et terram mouens, & aërem, & mare.

Moschus 2. idyll. —πόδεσσιν ἐφ' ἁλμυρὰ βαῖνε κέλευθα.
Pedibus per mare ambulabat.

Pindar. olymp. 6. Δέσποτα ποντόμεδον.— *Domine maris gubernator.*
Πόντος ἀμαιμάκετος. *Mare vastum.* Pindar. Pyth. 1.

Φεύγε

„ Φεῦγε θαλάττια ἔργα· βοῶν δ' ἐπιβάλλεο ἐχέτλη, *Phacellus l. 3. epigr.*
„ Εἴ τί τοι ἡδὺ μακρῆς πείρατ' ἰδεῖν βιοτῆς.
„ Ἠπείρῳ γὰρ ἔνεστι μακρὸς βίος· εἰν ἁλὶ δ' οὔπως
„ Εὐμαρὲς εἰς πολιὴν ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλήν.
„ *Fuge rem marinam, & intende agriculturæ, [stiuæ]*
„ *Si quidem tibi suaue est videre longam vitam.*
„ *Nam in continente longa est vita: in mari autem*
„ *Non facile est hominis canum caput intueri.*

Maris quies, siue Malacia.

Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη *Od. M.*
ἔπλετο νηνεμίη· κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
Statim deinde ventus cessauit, & malacia
Fuit absq; vento: Deus autem fluctus sopiuit.
Καὶ στρατιὴ πολύολβος ἐπήλυθεν, οἷος ἱκάνει *Nonn. 28. Dion.*
Νηυσὶ τιναστομένῃσι γαληναῖος Πολυδεύκης,
Εὐνήσας βαρὺ κῦμα θυελλοτόκοιο θαλάσσης.
Et exercitus valde optatus aduenit, qualis accedit
Nauibus concussis serenus Pollux,
Sedans graues fluctus procellifici maris.
Ἀκλύστῳ Ῥαδαμᾶνες ἐναυτίλλοντο θαλάσσῃ. *Id. 39. Dion.*
Rhadamanes nauigabant mari tranquillo.
Ἴδμονες εἰρεσίης, ὁπότ' ἀντίαι εἰσὶν ἄελλαι, *Q. Cal. l. 6.*
ἠδ' ὁπότ' εὐρέα πόντον ὑποστορέσῃσι γαλήνη.
Gnari remigationis, cùm contrariæ sunt procellæ,
Et cùm latum mare substernit tranquillitas.
Δὴ τότε παύσατο κῦμα, κατευνήθη δὲ θύελλα *Id. l. 14.*
Σμερδαλέη, καὶ χεῖμα κατεπρήϋνε γαλήνη.
Tum demum resedit fluctus, & sopita est procella
Terribilis, & tempestatem sedauit serenitas.
— ἀμφὶ γὰρ αἰθὴρ *Apollon. Argon. A.*
νήνεμος ἐστόρεσεν δίνας, κατὰ δ' εὔνασε πόντον·
οἱ δὲ γαληναίῃ πίσυνοι ἐλάασσαν ἐπιπρὸ Νῆα—
Circùm enim cælum tranquillum strauit fluctus, composuitq; pontum: Hi autem serenitate freti vlterius nauem impulerunt.
Εὖτε γὰρ εὐνήσῃ χαροπῆς ἁλὸς ἔργα γαλήνη. *Oppian. 1. de piscat.*

Cùm mare cæruleum sedauerit aura serena.

Ibid. Ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ ἀνθεμόεσσαι ἐπὶ χθονὸς εἴαρος ὧραι
πορφύρεον γελάσωσιν, ἀναπνεύσῃ δὲ θάλασσα
χείματος ἐκ δνόωσα, γαληναίῃ δὲ γλήνῃ
ἤπια κυμαίνουσα — *At cùm florida veris tempora in (terra*
Purpureum riserint, respiraritque mare
Ab hyeme tranquillũ, & serenũ fuerit, leniter fluctuãs.

Apollin. Psal. 106. — ἐκ θέει μειλίσσετο κύματα σιγῇ.
Constanti mitescebant fluctus silentio. [*tranquillitate*]

Hom. 31. hym. — ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας,
Κύματα δ᾽ ἐστόρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι.
Difficilium ventorum sedarunt procellas,
Et vndas strauerunt albi maris in æquore.

Nazianz. in iambic. — ἄναξ δ᾽ ἐκέλευσεν ἀναστὰς
ἀτρεμέειν ἀνέμους καὶ κύματα, καὶ πέλεν οὕτως.
Dominus autem surgens iussit ventos & fluctus quiescere, & ita fuit.

Id. 2. arc. Ὡς βροτὸς ὕπνον ἔδεκτο, καὶ ὡς θεὸς εὔνασε πόντον.
Vt homo somnum cepit, & vt Deus mare sedauit.

Id. 53. car. Αὐτὸς καὶ πελάγους ἐπεβήσαο· σοῖς δὲ πόδεσσιν
οἶδμα πέσεν χαλεποῖσι βιαζόμενον ἀνέμοισιν.
Tu quoque per mare ambulasti, & tuis pedibus
Æquor grauibus agitatum ventis subsidit.

Maris tempestas.

Nazian. in monost. „ Ὅτ᾽ εὐπλοεῖς, μάλιστα μέμνησο ζάλης.
„ *Dũ prosperè nauigas, maximè memẽto tẽpestatis.*

Eccles. 11. „ In die bonorum, ne immemor sis malorum.

Musæus. Ἤδη κύματι κῦμα κυλίνδετο· σύγχυτο δ᾽ ὕδωρ·
Αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἠχὴ
Μαρναμένων ἀνέμων· ζεφύρῳ δ᾽ ἀντέπνεεν εὖρος.
Καὶ νότος ἐς βορέην μεγάλας ἀφέηκεν ἀπειλάς·
Καὶ κτύπος ἦν ἄλιαστος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης.
Iam fluctu fluctus voluebatur, confundebaturq; unda,
Ætheriq; miscebatur mare, & concitabitur vndiq; sonus
Pugnantiũ ventorũ: contra zephyrum spirabat eurus,

Et notus contra boream magnas mittebat minas,
Et fragor erat ingens horrisoni maris.

—μηδ᾽ ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε. μή τι χολωθεὶς — Hom. hym. 5.
ὄρσῃ ἀργαλέους ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.
Nec [in eum] manus inijcite, ne iratus
Excitet difficiles ventos & magnam procellam.

Vide Apollon. 2. Argonaut. & Homer. Od. E. post medium, & Od. I. sub initium, & Od. M. sub finem, & Nazianzenum in carmine de vita sua sub initium.

—ἐπῶρσ᾽ ἄνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά. — Od. E.
Conciuit ventumq; malum & fluctus decumanos.

Ὥς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον, — Ibid.
χερσὶ τρίαιναν ἑλών· πάσας δ᾽ ὀρόθυνεν ἀέλλας
παντοίων ἀνέμων· σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ᾽ οὐρανόθεν νύξ.
σὺν δ᾽ εὖρός τε, νότος τ᾽ ἔπεσε, ζέφυρός τε δυσαὴς,
καὶ βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων.
Sic locutus coëgit nubes, turbauitq; mare,
Manibus tridentẽ tenens: omnesq; concitauit procellas
Omnium ventorum: nubibusque obtexit
Terram simul & mare: ruit autem de cælo nox,
Et simul incubuit eurus & notus & zephyrus asper,
Et boreas serenificus magnos fluctus voluens.

Vide ibid. plura. — μέσον δέ οἱ ἱστὸν ἔαξε — Ibid.
δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα.
Medium verò ei malum fregit horrenda commistorum ventorum veniens procella.

Ibid. deinceps naufragium Vlyssis describitur. — Od. H.
Ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους κατέδησε κελεύθους,
ὦρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον· οὐδέ τι κῦμα
εἴα ἐπὶ σχεδίης ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
Qui mihi excitatis ventis interclusit vias,
Commouitque mare immensum: neque fluctus
Sinebat me in rate vehementer ingemiscentẽ prouehi.
Τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ᾽. αὐτὰρ ἔγωγε
νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον. —

Quam

Quam quidẽ [ratem] deinde tẽpestas discidit: at ego
Natans hos fluctus perrupi.

Od. M. — αἶψα γὰρ ἦλθε
Κεκληγὼς ζέφυρος μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων·
ἱστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
ἀμφοτέρους· ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλά τε πάντα
εἰς ἄντλον κατέχυνθ'. ὁ δ' ἄρα πρύμνῃ ἐνὶ νηὶ
πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλήν. --- *Statim enim ingruit*
Stridens Zephyrus magno cum turbine furens:
Ac mali rudentes rupit venti procella
Vtrosque, & malus retrò cecidit, armamẽtaq; omnia
In sentinam effusa sunt: is autem [malus] extrema in
naui gubernatoris caput percussit.

Hes. in Theog. Ἀλλά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέρει προθύελλα θύελλη.
Sed huc & illud fert procellosa tempestas.

Ibid. Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι, διασκιδνᾶσί τε νῆας,
ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίνεται ἀλκὴ
ἀνδράσιν, οἳ κείνοισι συναντῶσι κατὰ πόντον.
Nunc hæ, nunc illæ auræ flant, dissipantq; naues,
Nautasq; perdunt. Mali autem non est remedium
Viris, qui illis occurrunt in ponto.

Maria Virgo Deipara.

Μαρίη. μητὴρ παρθενική. Χριστοῖο θεητόκος. παιδοτόκος φυγόδεμνος. μητὴρ φιλοπάρθενος. μητὴρ ἄνασσα ἀπειρωδίν. δῖα γυναικῶν. βασίλεια πόλου. γυνὴ ἀγχίθεος. Χριστοῦ πότνια μητήρ. οὐλύμποιο ἄνασσα. βασίλεια γυναικῶν. παρθενομήτωρ. παρθενικὴ νεῆνις θεητόκος. φίλη Ἄννης ἐκγεγαυῖα. Πότνια θεοῦ μητήρ. παρθένος ἀντιθέη. πολυώνυμος παμβασίλεια. παρθένος παμμήτειρα. μήτηρ ἀνυμφής, vide Sanctifico. κούρη ἀγνοτόκεια.

In Virginis honorem hoc in limine moneo:

Naziang. car. 56. — Ἥδε προκείσθω
„ Παντός σοι μύθοιο καὶ ἔργματος ἔμπνοος εἰκών.
— *Illa tibi sit*
Omnis viua operis, viua & sermonis imago.

Κ' θεὸν

Ἡ θεὸν ὑψιθόωκον ἑαῖς ἐνίδεκτο λαγόσιν. *Theod. Prodrom.*
Quæ Deum altithronum suis excepit visceribus.
Κούρη δ' ἁγνοτόκεια κυήσατο. — *Puellaq; castiparens* *Idem.*
concepit.
— εἰς εἰλαπίνην ἦ καὶ αὐτὴ *Nonn. in Ioann.*
Παρθενικὴ χριστοῖο θεητόκος ἵκετο μητὴρ
ἀχράντῳ παλάμῃ γαμίης ψαύουσα τραπέζης,
παιδοτόκος φυγόδεμνος, ἀεὶ μεθέπουσα κορείην.
Ad conuiuium autem ipsa quoque
Virgo Christi Deipara venit mater,
Immaculatà manu nuptialem attingens mensam,
Filij genitrix fugax thori, semper colens virginitatē.
— γύναι φιλοπάρθενε μῆτερ, *Ibid.*
ἠνίδε παρθένον υἷα. — *Mulier virgo mater, ecce virgi-*
nem filium.
Ἠνίδε παρθενικὴ φιλοπάρθενε σεῖο τεκοῦσα.
Virginitatis cultor, ecce virgo mater tua.
Υἱὸς ἀνὴρ ἀλόχευτος ἀπειρωδῖνος ἀνάσσης. *Ibid.*
Homo sine semine natus, regina dolorem partus-inex-
perta filius.
Παρθενικὴ πήχυιε γεγηθότι κοῦρον ἀγοστῷ, *Versus ac-*
γούνασι κουφίζουσα φίλον βάρος· ἑζομένη δὲ *commoda-*
καὶ στόμα παιδὸς ἔκυσε καὶ ὄμματα.— *titij.*
Virgo puerum lætis vlnis amplexa est,
Genibus attollens carum onus: sedentisq;
Pueri os & oculos osculata est.

De eâdem verba paruuli admirante & conferente in corde suo:

Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκονδε βεβήκει.
παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
Ipsa quidem admirata domum repetiuit.
Filij enim prudentem sermonem indidit animo.
— πολυώνυμε & πολύναε Μαρίη.
Multis nominibus templisq; ornata Maria.
κυδίστη. *gloriosissima.* περιτιμήεσσα. *honoratissima.*
Παῖδ' ἐπὶ κόλπου ἔχουσα θεοῦ περιπότνια μήτηρ,
Ἰησοῦν ἀγαπητὸν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ.

Filiolum

Filiolum in gremio tenens Dei veneranda mater,
Iesum amabilem, pulcræ stellæ similem.

S. Damascenus car. de epiph. Νύμφη πάναγνε, μῆτερ εὐλογημένη.
Virgo castissima & mater benedicta.

Id. car. de Pentecoste. Χαίροις ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος.
Regina salue, virginum & matrum decus.

Nazianz. car. 2. Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ Χριστὸς ἁγνῆς διὰ μητρὸς ὁδεύσας
παρθενικῆς, ἀδέτοιο, θεουδέος, ἀχράντοιο,
νόσφι γάμου καὶ πατρὸς, ἐπεὶ χρεὼ ἦε γενέσθαι,
ἥγνισε θηλυτέρας, Εὔαν δ' ἀπεσείσατο πικρήν.
At postquam Christus veniens per castam matrem
Virginem, liberam, piam, intaminatam,
Absq; connubio & patre, siquidem ita res exigebat,
Sanctificauit feminas, acerbamq; Euam excussit.

Id. 38. car. Μήτηρ παρθενικὴ κόσμου τέκε πάντος ἄνακτα.
Virgo parens, mundi peperit totius Iesum.

Ea synonyma, quibus desunt exempla, efformaui ad imitationem Homeri & priscorum Poëtarum.

Maritus.

Ἀκοίτης. πόσις. εὖνις. σύνευνος. παρακοίτης. συνευνέτης. ξυνευνέτης. εὐνέτης.

Nonn. 35. Dion. Ἡρακλῆα δυωδεκάεθλον ἀκοίτην.
Herculē maritū bis senūm certaminū exantlatorem.

Nazianz. car. 3. Ζώει κωρεδίοιο πόθου τμηθεῖσα κορώνη,
Πάντοτε πόσιν στυγέουσα, ἐπὴν φίλον εὖνιν ὀλέσσῃ.
Viuit primo marito orbata cornix,
Omnē maritum exosa, postquā carū coniugē amiserit.

Theodor. Prodromi. Μελχὲλ ἀριστοπόσεια τί μέμφεαι ὦ παρακοίτη;
Melchol optime-maritata quid reprehēdis tuū maritum?

Pauli Silēt. 3. epig. Οὐ γὰρ ὅλον λυκάβαντα διήνυσας ἄγχι συνεύνου.
Non enim totum annum exegeris apud maritum.

Lycophr. in Cassan. Ἐλκος δρακοῦσα τοῦ ξυνευνέτου λυγρόν.
Lethale vulnus conspicata coniugis.

Ibid. Τὸν μελλόνυμφον εὐνέτην Κυταϊκῆς.
Breui futurum coniugem Cytaïca.

Mater.

Mater.

Μήτηρ. γενέτειρα. τιθήνη.

Μαῖα Διονύσοιο, Διὸς γλυκέτειρα γλυκέθω, Μήτηρ Ζηνὸς ἔῃσι, καὶ υἱωνοῖσι τιθήνη. *Nonn. 9. Dion.*

Nutrix Dionysij, Iouis mater fiat,

Mater Iouis & nepotibus nutrix.

Δέρκεο σῆς Διόνυσον ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης *Ibid.*

Πήχεϊ παιδοκόμῳ περιελκόμενον.—

Vide Dionysium in vlnis matris tuæ

Cubito in pueri-curatore iacentem.

De cādidato religionis, fletibus matris victo:

Ἀλλά μιν εἰσέτι μητρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἔρυκε *Q. Cal. l. 7. De candidato religionis.*

Δακρυόεις ὀαρισμὸς ἐπισπεύδοντα πόδεσσιν.

Hunc sed adhuc matris retinebat in ædibus vndans

Fletibus alloquium, pedibus licet accelerantem.

Μήτηρ μὲν κατέρυκε, πόδες δέ οἱ ἐγκονέεσκον· *Ibid.*

Ἡ δ' ἤ καὶ ἀχνυμένη περ ἑῷ ἐπαγάλλετο παιδί.

ὃς δέ μιν ἀμφικύσας μάλα μυρία κάλλιπε μοῦνην

μυρομένην, ἀλεγεινὰ φίλου κατὰ δώματα πατρός.

Mater quidem detinebat, pedes vero illi accelerabāt:

Ipsa autem tametsi lugens, super filio suo lætabatur:

Hic vero solam post oscula mille reliquit,

Mœrentem grauiter cari genitoris in æde.

Μύρετο Δηϊδάμεια, καὶ υἱέος ἄλλοτε μὲν τοῦ *Matris luctus in abcessu filij.*

εὐνὴν ἀμφεχυθεῖσα μέγ' ἴαχεν, ἄλλοτε δ' αὖτε

κλαῖεν ἐπὶ φλοιῇσι, φίλῳ δ' ἐγκάτθετο κόλπῳ,

εἴ τι ἐνὶ μεγάροισι τετυγμένον ἦεν ἄθυρμα,

ᾧ ἔπι τυτθὸς ἐὼν μεγάλας φρένας ἰαίνεσκεν,

ἀμφὶ δέ οἱ καὶ ἄκοντα λελειμμένον εἴπου ἴδοιτο,

ταρφέα μὲν φιλέεσκε, καὶ εἴ τί περ ἄλλο γοῶσα

ἔδρακε παιδὸς ἑοῖο δαΐφρονος.—

Flebat Deidamia, & filij interdum quidem

Lecto circūfusa admodū lamētabatur, interdū rursus

Plorabat ad postes, caroq; imponebat gremio,

Si quid domi restabat ludicrum,

Quo adhuc paruulus magnum pectus recreabat,

Aut

Aut sicubi relictum videbat eius iaculum,
Frequenter osculabatur, & si quid aliud gemens
Cernebat filij sui bellicosi.

Oppian. 2. de venat. Φεύγετέ μοι φίλα τέκνα δυσάντιας ἀγρευτῆρας,
μή με λυγρὴν δμηθέντες ἀμήτορα μητέρα θῆτε.
Fugite mihi, ô caræ soboles, hosticos venatores,
Ne occisi miseram me matrem non matrem faciatis.

Antipatri 1. epigr. „ Ὅσσον μητρυιῆς γλυκερωτέρη ἔπλετο μήτηρ·
„ Τόσσον ἁλὸς πολιῆς γαῖα ποθεινοτέρη.
„ *Quanto nouercâ dulcior est mater,*
„ *Tanto mari cano terra amabilior.*

Moschus 3. idyll. Ὣς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον τέκος αἰάζουσα.
Sic ego infelix-mater caram prolem deplorans.

πολύτεκνος. Antipater 4. epigr. *multos habẽs liberos.*

Nazianz. car. 38. Μητέρος ἐκ βροτέης θεὸς ἄμβροτος.—
Deus immortalis ex matre mortali.

Matrimonium. Matrimonio copulare.

Γάμος. νύμφευμα. δεσμὸς ζύγιος. συζυγίη, ὁμοζυγίη ἄλυτος.

Nonn. 4. Dion. Οὕτω σεῖο θύγατρα νέηλυδι φωτὶ συνάπτεις;
Sic tuam filiam aduenæ viro copulas?

Id. 7. Dion. Συζυγίης ἀλύτοιο φερέσβια πείσματα λύσας.
Coniugij stabilis vitalia vincula soluens.

Ibid. Ἑνδέκατος μεθέπει νυμφεύματα Λαοδαμείης
Vndecimus sequitur connubia Laodamiæ.

Id. 34. Dion. ——Χειροβίην ζυγίῳ σφηκώσατο δεσμῷ.
Chirobiam iugali strinxit vinculo. [iunxit matrimonio]

Id. 40. Dion. Εἰς γάμον, ἢν ἐθέλω, μίαν ἄξομαι.—
In matrimonium, si velim, vnam ducam.

Nazianz. car. 2. „ Τοσσάτιον προφέρουσα γάμου, βιότοιό τε δεσμῶν,
„ Ὁσσάτιον ψυχὴ προφερεστέρη ἔπλετο σαρκός.
„ *Tãto præcellens [virginitas] nuptijs, & vitæ vinculis:*
„ *Quanto anima præstabilior est carne.*

Ibid. —ἧσι μέμηλε γάμος καὶ δεσμὰ βίοιο.
Quibus cordi sunt nuptiæ & vincula vitæ. [matrimonium]

Τόνδε

Τόνδε νόμον τίοντες ὁμοζυγίην τ' ἐρατεινήν. Ibid.
Hanc legem honorantes & coniunctionem amabilem. [matrimonium]

Κληὶς δ' ἀμφοτέροισι σαοφροσύνης τε πόθων τε, Ibid.
Συζυγίη, καὶ σφρηγὶς ἀναγκαίης φιλότητος.
Clauis vero ambobus castitatis & amorum
Est coniugium, & sigillum necessarij amoris.

— Γάμος δ' ἄλλοισι μεμήλοι Nazianz. car. 49.
„ Ὑψηλὸς δέσποιναν ἄγων, τιμώμενον ἄχθος.
„ *Connubium splendidum dominam adducens, onus honoratum, alijs curæ sit.* [.i. non mihi placet]

— ὅρον δ' ἐπέθηκε πόθοισιν, Id. car. 2.
ὃν ῥα γάμον καλέουσ', ὕλης ἀμέτροιο χάλινον.
Modum amoribus imposuit,
Quod matrimonium vocant, carnis intẽperãtis frenũ.

Ἦν θάλαμος καὶ δεῖπνα γαμήλια· πάντα γεγήθει, Id. car. 51.
Ἕδνα, λόγοι θαλάμων καὶ ἀθύρματα τερπνὰ γάμοιο.
Erat thalamus & nuptiale cõuiuiũ. Omnia læta erãt,
Dotalia munera, sermones thalassionei, & grati lusus nuptiarum.

— γάμῳ δ' ἐδνώσατο δῖος Q. Cal. l. 13.
Αἰγεύς --- *Coniugio egregius sibi iunxerat Ægeus.*

— θεὰ ποιήσατο νύμφη Apollon. Argon. A.
ὃν πόσιν. --- *Dea nympha fecit [Hylam] suũ maritũ.*

--- νεόζυγες. *nouæ nuptæ.* Id. Δ.

Αὐτὰρ ἐγὼ τὸν ἄριστον ἐπιχθονίων πόσιν εἶναι Ibid.
δῶκά τοι, ὄφρα γάμου θυμηδέος ἀντιάσειας.
Cæterùm ego optimum mortalium maritum
Dedi tibi, vt nuptias iucundas consequerêre.

„ Μηδὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγῃς, ἐπὶ πήματι πῆμα. Phocylides
„ *Neque matrimonio matrimonium adijcias, malo malum.*

— τρισσοῖς παισὶν ἔδωκα γάμους. Carphylida 3. epig.
Ternos liberos collocaui in matrimonio.

— φίλον γάμον ἐκτελέσαντα. *Gratas peragentem nuptias.* Theocr. Idyll. 22.

— μὴ δ' ἔξοχα πάντων Sibyll. l. 3.

Ἀνθρώπων

Ἀνθρώπων, ὅσίης εὐνῆς μεμνημένοι εἰσίν.
Et præ omnibus hominibus, sancti coniugij memores sunt. .i. curant castitatem coniugalem.

Naziánz. car. 1. Οὔ με γάμος δ᾽ ἐπέδησε, βίου ῥόος, ὅν τε μέγιστον
δεσμὸν ἐπ᾽ ἀνθρώποις ὕλη βάλεν, ἄχθεος ἀρχήν.
Nec me vinxit matrimonium, vitæ fluxus, quodque maximum
Vinculum inter homines caro iniecit, oneris initium.

Id. car. 3. Τῷ μή τις σάρκεσσι φέρων χάριν ἀφραδέεσσι,
παρθενικὴν ἀέκουσαν ἄγοι πρὸς λέκτρα καὶ εὐνήν,
δρασσομένην Χριστοῖο.——
Propterea nemo carni insipienti gratificans, [stirpi]
Virginem inuitam adigat ad matrimonium
Complexam Christum.

Id. 4. car. Αὐτὰρ ἔπειτα γάμοιο βαρὺν ζυγὸν ἐκτὸς ἔθηκα,
Ὑψηλὴν ποθέων μοῖραν ἀειθαλέων.
Postea verò matrimonij graue iugum remoui,
Sublimem virginum sortem adamans.

Id. car. 16. „ Ὄλβιος, ὃς θεσμοῖσι γάμου τυτθὸν ὑπoείξας
„ Πλειοτέρην Χριστῷ μοῖραν ἔρωτος ἄγει.
„ *Beatus qui legibus matrimonij modicum cedens,*
„ *Maiorem amoris partem in Christum transfert.*

Id. car. 51. ——ὑπὸ προπόδεσσι γάμοιο,
ἐσθλοὺς ἄνδρας ὄπασσας.——
Sub proximum tempus connubij,
Generosos viros dedisti [filiabus tuis]

Ibid. ——ἀγάκλειτοί θ᾽ ἱερῆες
εὐχαῖς καὶ στεφέεσσιν ὁμοζυγίην συνάγοντες.
Et inclyti sacerdotes precibus & coronis coniugium copulantes.

Nonn. 34. Dion. ——ἐχεμόθοισι μαχηταῖς
θυγατέρων ἔζευξεν ἀδωροδόκους ὑμεναίους.
Bellicosis militibus iunxit filias nō acceptis muneribus.

Medeor.

Medeor. Medicus. Medicina.

Ἰάομαι. ἀκέομαι. ἐξακέομαι. ἐξακέω. ἀλθαίνω. ἄλθω. ἀλθέω. ἀπαλθέω. ἀπαλθαίνω. ἰατρεύω. θεραπεύομαι.

Ὀλιγηπελίην βασιλεῦ ἐλέησον ἐμεῖο·
Ἔασό μοι ἰητὴρ, ταράχθη δὲ μου ὀστέα πάντων. Apollin. Psal. 6.

„Miserere mei Domine, quoniam infirmus sũ:
„Sana me Domine, quoniã cõturbata sũt ossa (mea.

Αὐτὸς δ', αἴκ' ἐθέλῃσιν, ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος, Od. I.
Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.

Ipse, si voluerit, me sanabit, nec quisquam alius,
Neque beatorum Deorum, neq; hominum mortaliũ.

Τόσσα δὲ οἱ τελέσαντι πολύτροπα φάρμακα νούσων Nonn. in
οὔτις ἀνὴρ πίστευεν.— *Tot, tamque varios curanti morbos nemo credebat.* Ioann.

Ὠτειλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἀντιθέοιο Od. T.
δῆσαν ἐπισταμένως· ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν
ἔσχεθον.— *Vulnus perquam eximij Vlyssis scitè colligarunt: nigrumq́, sanguinem incantatione sisterunt.*

„ — μοίραισι δ' ἀναλθέα φάρμακα πάντα. Bion.
„ *Contra mortem inefficacia cuncta remedia.*
„Cõtra vim mortis nõ est medicamẽ in hortis.

Εἶδεν Ἀκεστορίη τρία πένθεα.-- *Nouit ternos Medicina dolores. i. Medicina triũ dolet mortem, Hippocratis, Galeni, Ablabij.* Theosebia 3. ep. gr.

Καὶ πῶς, εἰ μὴ Φοῖβος ἀν' Ἑλλάδα φῦσε Πλάτωνα, Diogen. Laërt.
Ψυχὰς ἀνθρώπων γράμμασιν ἠκέσατο;
Καὶ γὰρ ὁ τοῦδε γεγὼς Ἀσκλήπιός ἐστιν ἰητὴρ
Σώματος, ὡς ψυχῆς ἀθανάτοιο Πλάτων.

Si Apollo in Græcia non genuit Platonem, ecquomodo
Animas hominum scriptis sanauit?
Etenim Æsculapius eius filius, [Apollinis] erat me-
Corporis; sic & Plato immortalis animæ. (dicus

Medici illustres Græcis laudatissimi: Phœbus, Pęon, Chiron, Æsculapius, Podalirius, Machaõ, Hippocrates, Nicãder, Galenus, Ablabius, Pausanias, Magnus, Philippus, Iamblichus &c.

L. 1. epigr. Παιήων, Χείρων, Ἀσκληπιὸς, Ἱπποκράτης τε.
τοῖς δ' ἔπι Νίκανδρος προφερέστερον ἔλλαχεν εὖχος.
Paeon, Chiron, Aesculapius, Hippocrates: [*medici*]
Post hos, Nicander praecellentem sortitus est gloriam.

Lucillius ibid. Μάγνον, ὅτ' εἰς ἀΐδην κατέβη, τρομέων Ἀϊδωνεὺς
Εἶπεν, ἀναστήσων ἤλυθε καὶ νέκυας.
Magnum, cùm ad inferos descenderet, horrẽs Pluto
Dixit: accessit resuscitaturus etiam mortuos.

Vide plura de medicis & medicina in epigrammatum Græcorum lib. 1. cap. 39. & l. 2. cap. 22. & l. 3. c. 15. & l. 4. c. 6. & 13.

Magnus in Galenum. Ἦν χρόνος, ἡνίκα γαῖα βροτοὺς διὰ σεῖο Γαληνὲ,
Δέχνυτο μὲν θνητοὺς, ἔτρεφε δ' ἀθανάτους.
Χήρευεν δὲ μέλαθρα πολυκλαύτου Ἀχέροντος,
Σῇ παιηονίῃ χειρὶ βιαζόμενα.
Fuit tempus, Galene, cùm per te terra
Mortales quidem susciperet, sed aleret immortales:
Viduarenturq́; lacrymosæ Acherontis domus,
Tua manu medicâ vim patientes.

Leontius Scholastic. Ὁ γλυκὺς ἐν πάντεσσιν Ἰάμβλιχος, ὅς ποτὶ γῆρας
Ἤλυθεν ἁγνὸς ἐὼν κυπριδίων ὀάρων·
Ἔργα δ' ἀκεστορίης ἐφέπων, σοφίην τε διδάσκων,
Κέρδεσιν οὐδ' ὁσίοις χεῖρας ὑπεστόρεσεν.
Mitis inter omnes fuit Iamblichus, qui ad senectutem
Peruenit purus ab illecebris venereis.
Medicinam autem sectans, docensq́; Philosophiam,
Ne iustis quidem lucris manus substrauit.

Iliad. Π. Ἕλκε' ἀκειόμενοι. —*Vulnera curantes.*

Iliad. Δ. Ἕλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται, ἠδ' ἐπιθήσει
φάρμαχ', ἅ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
Medicus absterget vulnus, & imponet
Pharmaca, quæ liberent à tetris doloribus.

Iliad. Ε. Ἄλθετο χείρ. ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι;
Sanabatur manus, & graues dolores mitigabatur.

Iliad. Θ. „ Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
„ Ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός.
„— *Nec denis voluentibus annis*

„ *Vulnera*

„ *Vulnera curari poterunt, quæ fulmen inurat.*
„ Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων, Iliad. Λ.
„ Ἰούς τ' ἐκτάμνειν, ἐπί τ' ἤπια φάρμακα πάσσειν.
„ *Vir medicus multis mortalibus æquiparandus,*
„ *Seu tela excidat, seu lenia pharmaca spargat.*
— τόσα φάρμακα ἤδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών. Ibid.
Tot pharmaca norat, quot educat vasta terra.
Ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων. Ibid.
Sunt etenim medici Podalirius atq; Machaon.
Φάρμακ' ἀκήματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων. Iliad. O.
Pharmaca spargebat medelas tetrorum dolorum.
Θέλγων ἀνθρώπων πολυαλγέα πήματα νούσων. Orpheus in hym.
Leniens mala dolorifica morborum humanorum.
Φοίβου Ἀπόλλωνος κρατερὸν θάλος ἀγλαότιμον, Ibid.
Ἐχθρὲ νόσων, ὑγίειαν ἔχων σύλλεκτρον ἀμεμφῆ,
Ἐλθὲ μάκαρ σωτὴρ, βιότου τέλος ἐσθλὸν ὀπάζων.
Phœbi Apollinis forte germen honorandum,
Hostis morborum, sanitatē habens bonā contubernalē,
Veni beate saluator, vitam prosperam præbens.
— ἐκ δέ νυ Φοίβου Callimac.
Ἰητροὶ δεδάασιν ἀνάβλησιν θανάτοιο.
A Phœbo enim medici didicerunt dilationem mortis.
Αἴνεε παντοίων κρυερῶν ἰητῆρα νούσων. Apollin. Psal. 102.
Lauda omnigenûm grauium morborum medicum.
— καὶ ἀναλθέα τύμματα φωτῶν Q. Cal. l. 4.
Αὐτῆμαρ μογέοντος ὑπὲκ κακοῦ ἰαίνονται.
Et incurabilia hominum vulnera
Eodem die tristi à malo releuantur.
Τύμματ' ἀπαλθαίνοντο· κατηπιόωντο δ' ἀνίαι. Ibid.
Vulnera curabantur, & mitigabantur dolores.
— ἰητήρια νούσων Id. l. 7.
Ἐκ θυμοῖο δίδαξε. — *Morborumq; medelas,*
Ex animo docuit.
— ἕλκεά τ' ἀνδρῶν Apollon. Argon. B.
οὐταμένων ἀκέοντο. — *Vulneraq; sauciatorum virorum curabant.*
Μοῦσαι ἀκεστορίην τε, θεοπροπίας τ' ἐδίδαξαν. Ibid.

Musæ medicinam & vaticinia docuerunt.

Id. Arg. Γ. — τί νύ τοι ῥέξω ἄκος; *Quid tibi medelæ faciam?*

Nicander. in Theriac. Καὶ τάδε μέν τ' ὀφίεσσιν ἀλεξητήρια δήεις.
Et hæc quidem cõtra serpentes medicamina inuenies.

Oppian. 3. de piscat. ,, Πάντα μάλ' ἰητροῖσιν ἐφέσπεται, ὅσσα κέλωνται,
-- Ῥέζων -- ,, *In omnibus, valde obsequitur medicis, quæcunque iusserint, faciens.*

Theocr. in epigr. Ἰητῆρα νόσων ἀνδρὶ συνεσσόμενος.
Cum viro morborum medico versaturus.

Ibid. Ἰητὴρ μέγας οὗτος Ἰουλιανοῦ βασιλῆος,
Ἄξιος εὐσεβίης δῖος Ὀρειβάσιος.
Εἶχε γὰρ, οἷα μέλισσα, σοφὸν νόον ἄλλοθεν ἄλλα
Ἰητρῶν προτέρων ἄνθεα δρεψάμενος.
Medicus hic magnus Iuliani Imperatoris
Dignus veneratione est eximius Oribasius.
Nã habebat, tãquã apis, sapientẽ animũ, aliunde alios
Medicorum priorum flores decerpens.

Agathias 4. epigr. Τῆς Ποδαλειρίης ἐξελάθοντο τέχνης.
Podaliriæ obliti sunt artis. .i. medicinæ.

Pindar. 3. Pyth. Παντοδαπῶν ἀλκτὴρ νόσων. .i. *omnigenûm propulsator morborum.* De Æsculapio.
Vide ibidem in Pindaro plura de varijs medendi modis.

Id. 5. Pyth.

ὃ καὶ βαρειᾶν νόσων	*Qui & grauium morborum*
ἀκέσματ' ἄνδρεσσι καὶ	*Remedia viris &*
γυναιξὶ νέμει.	*Mulieribus præbet.*

Ἄκος ὑγιηρόν. *Remedium salubre.* Pindar. 3. Nem.

Hom. 14. hym. Χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι κακῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων.
Gaudium ingens hominibus, malorum mitigatorem dolorum.

Synesius hym. 4.

Παίων ψυχῶν,	*Medice animarum,*
Παίων γυίων,	*Medice corporum,*
Δῶτορ σοφίας,	*Dator sapientiæ,*
Ἐλατὴρ νούσων,	*Propulsator morborum,*
Δῶτορ ψυχαῖς	*Dator animis*
Ἀπόνου βιοτᾶς.	*Placidæ vitæ.* [*bone Iesu*]

Apud Suidam. ,, Ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λῷον, ἢ τελευτήν.

,, *Initio*

,, Initio mederi multo melius est, quàm in extremo.

,, Principijs obsta: serò medicina paratur:

,, Cùm mala per longas inualuere moras.

Ἰητὴρ ἀσίδηρος, ἐχέφρονα φάρμακα πάσσων. Nonn. in Ioann.

Medicus ferro nõ vtens, sapiẽtia inspergẽs medicamina.

Καὶ ζαθέης παλάμῃσιν ἀλεξητήρια λύσσης Id. 9. Dion.

Φάρμακα συμπλέξαντο, καὶ ἰήσαντο γυναῖκα.

Et sanctis manibus, propulsatoria furoris

Medicamina collegerunt, & fœminam curarunt.

Ἰητὴρ μερόπων Ἱπποκράτης, ἀλλὰ καὶ ἵππων L. 4. epigr.

Σώσανδρε κρυφίης ἴστορ ἀκεστορίης,

Ἢ τέχνην μετάμειψον, ἢ οὔνομα μηδὲ καλείσθω

Ἄτερος ἐκ τέχνης, ἧς ἕτερος κρατέει.

Hippocrates hominum medice, tuq; Sosander

Occultæ equorum medicinæ sciens,

Aut artem commuta aut nomen neq; appelletur

Alter ab arte alterius. [*ab arte qua alter potitur*]

Acumen sumitur ex græcorum nominum etymologijs.

Νικήτης ᾄδων τῶν ᾠδῶν ἐστιν Ἀπόλλων· Ammian. l. 2. epigr.

Ἂν δὲ ἰατρεύει, τῶν θεραπευομένων.

Nicetes cantans cantorum claret Apollo:

Et medicorum idem claret Apollo medens.

Τόφρα δ' Ἀρισταῖος φυσίζοα φάρμακα πάσσων, Nonn. 17. Dion.

Βασσαρίδων ὅλον ἕλκος ἀκέσσατο Φοιβάδι τέχνῃ·

τῆς μὲν ὑπὸ πληγῇσι βαλὼν κενταυρίδα ποίην·

τῆς δὲ βαρυνομένης φονίην ἐκάθηρεν ἐέρσην,

Αἷμα περιθλίβων.—

Tum vero Aristæus viuifica remedia inspergens,

Bassaridûm omne hulcus curauit Phœbæa arte:

Huius quidem vulneribus imponens centauriã herbã:

Huius autem granata cruentum purgauit humorem,

Sanguinem exprimens. .i. venam secans.

Ἄλλῳ χεῖρα πέλασσε, καὶ ἕλκεος ἄκρα χαράξας, Ibid.

Ἰῷ φαρμακόεντι σεσηπότα τάμνε μαχαίρῃ,

Ἀκροτάτῃ παλάμῃ πεφιδημένα δάκτυλα βάλλων.

Alij manũ admouit, & hulceris extrema stringens,

 Telo

Telo venenato putrefacta, scidit ferro,
Summa manus lenes digitos admouens.

Ibid. Ἄλλους δ' οὐταμένους ἰήσατο Φοιβάδι φωνῇ,
Φρικτὸν ὑποτρύζων πολυώνυμον ὕμνον ἀοιδῆς.
Alios autem saucios curauit Phœbeâ voce,
[excantatione]
Horrendũ susurrans multi-nominẽ hymnũ cãtillena.

Id. 19. Dion. Πέμπε μοι ἐνθάδε Φοῖβον ἀδελφεὸν, ἴδμονα τέχνης
Λυσιπόνου, καὶ κοῦρον ἀκέσσεται —
Mitte mihi huc Phœbum fratrem, gnarum artis
Medica, & puero medicabitur.

Ibid. Καὶ Σταφύλης χυτὸν αἷμα κατεπρήϋνεν ἀοιδῇ.
Et Staphyles fusum sanguinem mitigauit cantu.

Id. 34. Dion. Πολλάκις οὐτήθην κατὰ φύλοπιν· ἀλλὰ καμόντα
Ἰητήρ με σάωσεν ἐῇ ζωαρκέϊ τέχνῃ,
Ὠτειλῇ μελέων ὀδυνήφατον ἄνθος ἑλίξας.
Sæpe vulneratus sum in pugnâ: Sed saucium
Medicus me seruauit sua salutari arte,
Vulneri membrorum, dolores pellentem florem circumuoluens.

Nazianz. car. 1. Πολλοῖς δ' αὖ ψυχάς τε καὶ ἄψεα λύσαο νούσων.
Multorũ itẽ animasq; & corpora liberasti à morbis.

Ibid. Πολλοῖς μὲν μογερῶν ἄκος εὕρεο σώμασι νούσων.
Multorum item corporibus tristium morborum inuenisti medelam.

Id. car. 51. „ Οὐδὲ γὰρ ἀρτεμέεσσι τὰ φάρμακα, τοῖς δ' ὑπὸ νούσου
„ τειρομένοις ἐπάγουσιν ἀκέστορες. — *Nec enim sanis, sed*
„ *morbo afflictis adhibent medici remedia.*

Id. car. 18. Τίς λεπροὺς ἐκάθηρε; πικρὰς δ' ἀπόεργαθε νούσους,
Σώμασι καὶ ψυχαῖς ἐσθλὰ χαριζόμενος;
Quis leprosos mundauit, & acerbos expulit morbos,
Corporibus & animabus bona tribuens? Christus.

Oppian. 1. de piscat. Ὡς δέ τις ἰητὴρ νουσαχθέα φῶτα κομίζων,
Ἤμασι μὲν πρώτιστι βορῆς ἀπόπροσεν ἐρύκει,
Πήματος ἀμβλύνων μαλερὸν σθένος· αὐτὰρ ἔπειτα
Τυτθὰ βορῆς ὤρεξε νοσήλια. —
Sicut aliquis medicus morbo-grauem hominem curãs,

Diebus

Diebus quidem primis à cibo impastum detinet,
Mali obtundens acutam vim: at postea
Exigua præbet cibi frustula medica.

„ Ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν, ἕλκός τ' ἀκέσασθαι. Phocylides
„ *Incipiens præcide malum, vlceribusq; medere.*
— κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχήν, Theognis.
„ Ζητῶμεν δ' ἕλκει φάρμακα φυομένῳ.
„ *Mali sedemus principium, & quæramus medelam nascenti hulceri.*

Mediocritas. Modus.

Μέτρον. μεσότης.

„--- Μέτρον δ' φύσις ἐπέθηκε πόθοισι. Nazianz. car. 3.
„ *Natura præfixit modum amoribus.*
„— καλὸν δ' ἐπὶ μέτρον ἅπασι. Phocylides
„ *Bona est in omnibus mediocritas.*
„ Μέτρῳ μὲν φαγέειν, πιεῖν, καὶ μυθολογεύειν. Idem.
„ Πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίη δ' ἀλεεινή.
Moderatè comede, bibe, loquere.
Omnium modus est optimus: excessus verò vitandus.
„ Μέτρα φέρειν γὰρ ἄριστον, ἀμετρίη δ' κάκιστον. Nazianz. car. 4.
„ *Mediocritatem tenere optimum, immoderatio autem pessima est.*
„ Πολλὰ μέσοισιν ἄριστα· μέσος θέλω ἐν πόλει εἶναι. Phocylides apud Aristotelem 4. Politij.
„ *Multa mediocribus sunt optima: volo in vrbe esse mediocris.*
„ Ἡ μεσότης γὰρ ἄριστον· ἐπεὶ τὰ μὲν ἄκρα πέφυκε Bassus 1. epigr.
„ Κινδύνους ἐπάγειν, ἔσχατα δ' ὕβριν ἔχει.
„ *Mediocritas res optima. Siquidem summa solent,*
„ *Pericula inducere, postrema autem contumeliam habent.*
„ Ἡ Νέμεσις προλέγει τῷ πήχει, τῷ τε χαλινῷ, L. 4. epigr.
„ Μήτ' ἄμετρόν τε ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.
„ *Nemesis admonet cubito & freno,*
„ *Neque immoderatè quid facere, neq; effrenè loqui.*
„ Ἡ Νέμεσις πῆχυν κατέχω· τίνος εἵνεκα; λέξεις. Ibid.
„ Πᾶσι παραγγέλλω· Μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον.

„ *Ego Nemesis cubitum contineo. Cuius gratia? dices.*
„ *Cunctos admoneo. Nihil supra modum.*

Alpheus Mitylenaeus.

„ Οὐ σέργω βαθυλήϊυς ἀρȣρας,
„ οὐκ ὄλβον πολύχρυσον, οἷα Γύγης.
„ Αὐτάρκȣς ἔραμαι βίȣ Μακρῖνε.
„ Τὸ μηθὲν γὰρ ἄγαν με τέρπει.
„ *Non agros peto mi feraciores,*
„ *Non auri cumulos, vt ille Gyges,*
„ *Contentam modicis requiro vitam.*
„ *Nam ne quid nimis, id nimis capit me.*

Nazianz. car. 3.

Οὐδ' ἐκτὸς προχέουσιν ὅρȣ πόθον.—
Nec amorem extra terminos profundunt. [*non excedunt modum in amoribus*]

Hesiod. 1. oper.

„ —πλέον ἥμισυ πάντος. *Dimidium plus toto.*
.i. mediocritas melior excessu.

Tzetzes in hunc locum, Πλέον, inquit, τῇ ἀξίᾳ νοητέον· οἷον, οἱ ἐκ δικαίȣ δέκα χρυσοῖ, πλείȣς τῇ ἀξίᾳ τυγχάνȣσι τῶν κ. Vide & Platonem 3. de legibus.

Mendicare. Mendicandi formulæ.

Σῖτον αἰτίζειν. πτωχεύειν. ἀλητεύειν. πτώσσειν. βιοτοζητεύειν. Vide Pauper.

Od. P.

Δὸς φίλος· ȣ̓ μέν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν
ἔμμεναι, ἀλλ' ὤριστος. ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας·
τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λώϊον, ἠέ περ ἄλλοι.
Da amice. Nõ quidẽ mihi videris pessimus Achiuorũ
Esse, sed optimus, quoniam regi similis es.
Propterea te oportet dare liberaliùs quàm alios.

Idem.

—σῖτον δ' ἂν αἰτίζων κατὰ δῆμον
γαστέρα βοσκήσεις, δώσει δέ τοι ὅς κ' ἐθέλησιν.
Panem autem petens vicatim
Ventrem pasces, dabitq; tibi quisquis voluerit.

Od. Σ.

Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μαργῇ,
ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν.—
Aduenit pauper publicus, qui in vrbe Ithaca
Mendicabat:

Mendicabat: excellebat autem ventre edaci,
Ad continuo comedendum & bibendum.

„ Πτωχῷ βέλτιόν ἐστι κατὰ πόλιν, ἠὲ κατ' ἀγρὸς — Od. P.
„ Δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι ὅς κε θέλησιν.
„ *Pauperi melius est in urbe quàm in agris*
„ *Cibũ mendicare, dabit autẽ mihi quicunq; voluerit.*

---ἔδωκας Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ δόμον κατ' ἀλητεύοντι. — Ibid.
Dedisti eximio Ulyssi per domum mendicanti.

— μήπως τὰ μεταξὺ χατίζων — Hes. 2. oper.
πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσῃς·
ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες.— *Ne interim egens*
Mendices per alienas domos, & nihil efficias:
Sicut & nunc ad me venisti.

Μή ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων, — Ibid.
ζητεύῃς βίοτον κατὰ γείτονας, οἱ δ' ἀμελῶσιν.
Ne quando cum liberis & uxore animum crucians,
Quaras victum per vicinos: hi autem negligant.

Οὐ πέλεν οὗτος ἐκεῖνος ἐν ἄστεϊ τυφλὸς ὁδίτης, — Nonn. c.9.
ὃς πάρος αἰτίζεσκεν ἐθήμονα χεῖρα τιταίνων
Δεξιτερὴν προβλῆτα παρερχομένοισιν ὁδίταις;
Nonne hic est ille in urbe homo cæcus,
Qui antè mendicabat solitam manum extendens,
Dextram prominentem hominibus prætereuntibus?

Ἡμεῖς δ' ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἐπ' ἀλλοτρίῃσι θύρῃσιν — Nazianz. car. 51.
Ἀναλέοι, κρυεροί, καὶ ἀνείμονες, ἔνθα καὶ ἔνθα
Πλαζόμεθα.— *Et nos quotidie ad aliena ostia*
Ariduli, gelidi, nudi, huc illucq; vagamur.

Τοῦ πωγωνοφόρου Κυνικοῦ τοῦ βακτροπροσαίτου — L.2. epigr.
Εἴδομεν ἐν δείπνῳ τὴν μεγάλην σοφίην.
Barbigeri Cynici & baculomendicabuli [*cum baculo mendicantis*]
Vidimus in cena magnam sapientiam.

Mensam sterno, appono.

Τράπεζαν τανύω, τιταίνω, προτίθημι, παρατίθημι. &c.

Οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας — Od. A.
νίζον, καὶ προτίθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.

Hi autem

Hi autem spongijs foraminosis mensas
Lauabant, & apponebãt, & carnes multas diuidebãt.
—παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Iuxta vero politam strauit mensam.

Vide ibidem totum apparatum sternendæ & epulis ornandæ atque instruendæ mensæ, vini fundendi &c.

Od. E. Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν,
ἀμβροσίης πλήσασα· κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργειφόντης.
Sic locuta Dea apposuit mensam,
Ambrosia replens: Miscuit etiam nectar rubrum.
Caterum ipse bibit & edit internuncius Mercurius.
—νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδὴν,
ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν.
Nympha apponebat omnem alimoniam,
Ad edendum & bibendum, quã mortales viri capiũt.
Τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν·
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Illi ambrosiam & nectar ancilla apposuerunt:
Ipsi vero ad cibos paratos, appositos, manus mittebãt.
Ἡ δ' ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας

Od. K. *Altera ante thoros extendebat mensas.*

Nonn. 17. Dion. Ποιμενίην τινὰ δαῖτα θελήμονι θῆκε Λυαίῳ,
τεύχων δεῖπνον ἄδειπνον ἀδαιτρεύτοιο τραπέζης.
Pastorales quasdam dapes volenti apposuit Lyæo,
Struens cenam non cenam indiuisæ mensæ. .i. vbi nullæ carnes diuidebantur: sed erant tantum oleæ, caseus, &c. Vocatur etiam talis mensa, ἀναίμακτος τράπεζα, quod nullus fundatur sanguis occisorum animalium.

Ibid. ——ἐγέλασσε δοκεύων
ἀγρονόμων λιτὰ δεῖπνα· φιλοξείνῳ δὲ νομῆϊ
ἵλαον ὄμμα φέρων ὀλίγης ἔψαυσε τραπέζης,
δαρδάπτων ἀκόρητος· ἀεὶ δὲ μνώετο κείνης
εἰλαπίνης, ὃ λαχεῖεν ἀναιμάκτοιο τραπέζης. *(pastori*
Risit videns pastorum tenues dapes: hospitali autem

Propitium

Propitium ferens oculum, modicam attigit mensam,
Deuorans insatiabiliter: Meminerat vero sẽper illius
Conuiuij, quod nacti essent incruentam mensam.

— ἔτι ἦ παρέκειτο τράπεζα. *Iliad. Ω.*

Adhuc apposita erat mensa.

— Ἀμφίπολοι δ᾽ ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός. *Od. H.*

Ancillæ autem remouebant vasa cõuiuij. .i. tollebant mensam.

Νῦν γὰρ δὴ δάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἁπάντων, *Xenophanes,*
Καὶ κύλικες, πλεκτὸς δ᾽ ἀμφιτιθεὶς στέφανον.
Ἄλλος δ᾽ εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·
Κρατὴρ δ᾽ ἕστηκεν μεστὸς εὐφροσύνης.
Ἄλλος δ᾽ οἶνος ἕτοιμος. &c. vide Athenæum l. 11. Dipnosoph.

Nunc enim mundum est solum, & manus omnium,
Et calices, & plectilis corona circumposita.
Alius autem suaue vnguentum in phiala porrigit:
Stat item crater plenus delectamenti:
Aliud denique vinum in promptu est, &c.

„ Πάρκεινται δ᾽ ἄρτοι ξανθοί, γεραρή τε τράπεζα *Idem.*
„ Τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη.
„ Βωμὸς δ᾽ ἄνθεσιν αὐτὸ μέσον πάντη πεπύκασται·
„ Μολπὴ δ᾽ ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη.
„ Χρὴ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὔφρονας ἄνδρας
„ Εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις.

„ *Propositi sunt panes flaui, [croco delibuti] & augusta mensa*
„ *Caseo & pingui melle onusta:*
„ *Ara in medio floribus vndiq; ornata est:*
„ *Cantus & festiuitas totam domum exhilarant:*
„ *Sed viros sapientes decet primo Deum celebrare*
„ *Faustis verbis, & puris sermonibus.*

Mentior. Mendax. Mendacium.

Ψεύδομαι. ψευστέω. ψευδηγορέω. ψεύδεα βάζω, δῆ-τὸν ε.εἰρω. &c. Mendax: ψεύστης. ψευδής. ψευδήμων. φιλοψευδής. ψευδηγόρος. ψευδαλέος.

„ Γλώσσης

Apollin. Psal. 5. „ Γλώσσης ψευδαλέης ὀλετὴρ ἐν πᾶσιν ἐτύχθης.
„ Perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Ibid. Οὐ γὰρ ἀληθείην ποτ' ἐπὶ στόματος φορέουσι.
„ Quoniam non est in ore eorum veritas.

Ibid. Λαυκανίη δ' οἰχθέντι τάφῳ παρομοίιός ἐστι·
Καὶ γλώσσῃ δολεροῖσιν ἀεὶ μεμελήατο μύθοις.
„ Sepulcrum patens est guttur eorum:
„ Linguis suis dolosè agebant.

Od. Γ. „ Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
„ Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.
„ *Precare ipsummet, vt vera dicat.*
„ *Mendaciũ verò nõ dicet. Est enim admodũ prudẽs.*

Od. Λ. Ἀτρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
„ Ζώει ὅγ' ἢ τέθνηκε. κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Atride, quid me hac interrogas? Nec enim scio,
„ *Viuatne an mortuus sit. Malum porrò est mentiri.* [*futilia dicere*]

Eustathius ad Iliad. Δ. Ἀνεμώλια βάζεις. ταυτὸν ἐστι τῷ, ψευδῆ λέγεις· ὁ μὲν γὰρ ἀληθὴς λόγος πράγμασιν ἐγκαθήμενος, οὐκ ἂν ἀνέμοις λέγοιτο φέρεσθαι· ὁ δὲ ψευδὴς κενεμβατῶν, ἀέρος μόνον ἐστὶ πληγὴ, καὶ πλέων οὐδέν·

Odyss. N. Οὐδ' ὅγ' ἀληθέα εἶπε· πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον,
αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν.
Hic non dicebat vera, sed mentiebatur,
Astutam semper mentem sub pectore versans.
Vide Eustath.

Od. Ξ. „ Ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
„ Ψεύδοντ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
„ *Sed homines errones curà indigentes temerè*
„ *Mentiuntur, nec vera loqui volunt.*

Ibid. Ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν ἀπατήλια βάζει.
Veniens ad Dominam meam loquitur fallacia.

Ibid. „ Αἶψά κε καὶ σὺ γεραιὲ ἔπος παρατεκτήναιο,
„ Εἴ τίς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δοίη.
„ *Mox & tu senex mendacium fabricaueris,*
„ *Si quis tibi det vestes, lanam & tunicam.*

Eustathius:

Eustathius: Λέγει δὲ παραπεπτήναθαι, τὸ παραπεχνήσασθαι, ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀτέχνων πεκτίνων, ἢ τῶν ἀπατώντων, ἐφ' οἷς πεκταίνουσι.

„ — τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα Μαψιδίως ψεύδεσθαι; — Ibid.

„ Quid te opus est, qui talis sis, incassum mentiri?

Μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτε τι θέλγε· Ibid.

οὐ γὰρ τοὔνεκ' ἐγώ σ' αἰδέσσομαι, οὐδὲ φιλήσω.

Ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας. αὐτόν τ' ἐλεαίρων.

Neque mihi mendacijs gratificere, neque blandiare:

Nec enim ego propterea te reuerebor, neq; amicè tra-

Sed Iouem hospitalem veritus, tuiq; misertus. (ctabo,

Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα. Od. Τ.

Fingebat dicens multa mendacia veris similia.

Eustathius: τὸ δὲ Ἴσκεν, οἱ μὲν γλωσσογράφοι ἀντὶ τοῦ ἔλεγεν ἐκδέχονται· οἱ δὲ ἀκριβέστεροι ἀντὶ τοῦ ἤϊσκεν, ὅ ἐστιν, εἴκαζεν ἀπεικονίζων πρὸς ἀλήθειαν.

„ Ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις. Od. Ψ.

„ Sed hic sermo non est verus, vt dicis.

— οἷά τε πολλοὺς

βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,

ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο.

Sicut multos pascit nigra terra dispersos homines,

Mendacia concinnantes, ita vt quis non aduertat.

— ψευδηγορέουσιν ἀοιδοί. Effingunt falsa poëtæ. Oppian. 4. de venat.

„ Ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα. Hes. in

„ ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι. Theog.

„ Scimus mendacia multa dicere veris similia:

„ Scimus &, quum voluerimus, vera loqui.

Ψευδεῖ κερδαλέῳ κεράσας θελξίφρονα πειθώ. Nonn. 46.

Mendacio doloso miscens blandientem suadam. Dion.

Καὶ τὰ μὲν ἔπλασε μῦθος Ἀχαιϊκὸς, ἠθάδα πειθὼ, Id. 47.

ψευδεῖ συγκεράσας· τὸ δ' ἐτήτυμον. —

Et hæc quidem finxit fabula Achaïca, consuetã suadã

Falso commiscens: sed hoc verum: [quod sequitur scilicet]

Hinc corrige locum Nonni malè distinctum & redditum ab interprete.

„ Ἀτρείδη

Iliad. Δ. „ Ἀτρείδη, μὴ ψεύδε', ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
„ *Atride ne mentiaris, cùm possis vera dicere.*

Iliad. T. Ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
Falles, neque effectum dabis quod dicis.

Phocylides „ Ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
„ *Mendacia ne dicas, sed vera omnia loquaris.*

Callimac. in hym. — πότεροι πάτερ ἐψεύσαντο;
Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται· Καὶ γὰρ τάφον, ὦ ἄνα, σεῖο
Κρῆτες ἐτεκτήναντο· σὺ δ' οὐ θάνες· ἐσσὶ γὰρ αἰεί.
Vtri pater mentiti sunt? (tuum
Cretenses semper mendaces. Etenim sepulcrum, ô rex,
Cretenses fabricati sunt: Tu autem non es mortuus. es enim semper.

Theognis. „— οὐδέ τι καλὸν ὅτῳ ψεῦδος προσομαρτῇ
„ Ἀνδρὶ, κἂν ἐξέλθῃ πρῶτον ἀπὸ στόματος.
Non est quidquam pulcrum ei homini, cui mendacium familiare sit
Etiamsi exeat primum ab ore. .i. etiamsi sit nouum mendacium à nullo alio dictum.

Incert. 4. epigr. Τοῖα καθ' ἡμετέρης ψεύσατο σωφροσύνης.
Talia contra nostram mentitus est castitatem.

Iliad. M. — καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
πάγχυ μάλα. — *Et tu mendacij valde amans es.*

Oppian. 2. de venat. Ψεύδεα τοῖς πολλοῖσι δόκησιν ὤπασαν ὀδόντων.
Falsam multis opinionem dederunt dentium. .i. quod essent dentes, quæ sunt cornua elephantis.

Ibid. Ἐκ ψευδηγορίης μερόπων ὀλοῆς με σαώσοις.
A falsiloquio hominum pernicioso me custodias.

Id. Ps. 115. Θαμβήσας μερόπων ψευδήγορον εἶπα γενέθλην.
Admiratus, hominum mendacem dixi progeniem.

L. 4. epigr. Pindar. 5. Nem. Ὄσσαν ἐπ' οὐλύμπῳ καὶ Πήλιον ὕψι τεθέντα
Ψευδὴς ἱστορίης ῥῆσις ἀνεπλάσατο.
Ossam super olympum, & Pelion ossæ supra-positum
Mendax historiæ oratio consinxit.

Nonn. 3. Dion. Ψεῦσιν ἢ ποιητὸν συνέπηξε λόγον.
Falsum & ficititium compegit sermonem.
— ψευδήμονα ταῦρον. — *Falsum taurum.*

Oi ẓ

Οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο, — Theocr. Idyll. 25.
γλώσσης ματψιδίοιο χαριζόμενον παρεοῦσιν.
Quidam autem etiam mentiri viatorem illum virum dicebant,
Linguâ vaniloquâ gratificantem præsentibus.

Εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, — Hom. Il. β.
ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον.
νῦν δ' ἴδεν, ὃς μέγ' ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.
Si quis alius quidem Achiuorum somnium dixisset,
Mendacium esse diceremus, & magis auersaremur:
Nunc autem vidit, qui multo præstantissimus est in exercitu.

Ψεῦσται, ἄπιστοι ἔοι, κακοπράγμονες, οὐδὲν ἀληθεῖς. — Sibyll. l. 1.
Mendaces, increduli, facinorosi, minimè veraces.

„ — μέγιστον — Pindar. 8. Nem.
„ δ' αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντέταται.
„ *Maximus versuto mendacio honos habetur.*

— ἤ τοι ἐγώ σοι ἀληθείην καταλέξω. — Hom. in Merc.
νημερτὴς τε γάρ εἰμι καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι.
Sanè ego tibi veritatem dicam.
Verax enim sum, nec scio mentiri. Sic Mercurius pater mendaciorum.

Τίς κεν ψεύδεα πολλὰ, δολοπλοκίας τ' ἀλέοιτο — Nazianz. car. 1.
νόσφι θεοῦ, τοιοῖσδε μετ' ἀνδράσιν; ἢ γὰρ ἀνάγκη
προτροπάδην φεύγοντα κακοῖς ἀπὸ πάντα τινάξαι,
ἠὲ καὶ ἀμπλακίῃσι μελαίνεσθαι φίλον ἦτορ,
ὥστε πυρὸς μαλεροῖο κακῇ πελάσοντας ἀϋτμῇ
ἢ πυρὸς, ἠὲ καπνοῦ σημήϊα λυγρὰ φέροντας.
Quis multa mendacia & fraudes euitet
Sine Dei gratia, inter eiusmodi homines? Necesse est
Concito-cursu fugientem, omnia improbis excutere,
Aut peccatis carum cor denigrare, (quantes,
Non secus atq; ignis perniciosi infesto vapori propin-
Vel ignis, vel fumi signa mala reportare.

Ad interdictum mendacium refert Tryphon Grammaticus illud Pythagoræ symbolum: Μὴ γεύεσθαι μελανούρων. Ne gustes ea, quibus est nigra cauda.

cauda. id est, inquit Tryphon, ψόλδη, λόγον μὴ προΐεσθε· τὸ γὰρ ψεῦδος ἐν τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι μελαίνεται καὶ ἀμαυροῦται. falsum sermonem ne protuleris. Mendacium enim in extremis partibus nigrescit ac tenebrescit. Plutarchi verò sensus est: Ne versère cum improbis, quibus scilicet nigri exosiq; mores.

Miles.

Μαχητὴς. πολεμιστὴς. ὁπλίτης. στρατιώτης.

Nonn. 14. Dion. Πυρσοφόροις παλάμῃσιν ἐθωρήσσοντο μαχηταί.
Flammiferis manibus armabantur milites.

Od. Ω. Καὶ πολιοί περ ἐόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
Et quamuis cani, tamen bellatores necessarij.

Oppian. l. 2. venat. Στεῤῥεπλήσαι θαμινοῖσιν ἐναντίον ὁπλίτῃσιν.
Fulgentes [naues] densis ex aduerso armatis militibus.

Cratinus. — ὃς ἂν ὀπλότατός μοι ἁπάντων
ὑμῶν φαίνηται, κατατρώξομαι ὦ στρατιῶται.
Qui omniũ vestrûm mihi maximè assatus visus fuerit, milites, eum deuorabo. vide Athenæum lib. 9.

In militem timidum elegans epigramma:

Lucillius l. 2. epigr. Γραπτὴν ἐν τοίχῳ Καλπούρνιος ὁ στρατιώτης,
Ὡς ἔθος ἐστὶν, ἰδὼν τὴν ἐπὶ νηυσὶ μάχην,
Ἄψυκτος καὶ χλωρὸς ὁ θοῦρος ἐξετανύσθη,
Ζωγρεῖτε, κράξας, Τρῶες ἀρηΐφιλοι.
Καὶ μὴ τέτρωται, κατεμάνθανε, καὶ μόλις ἔγνω
Ζῆν· τότε τοῖς τοίχοις ὡμολόγησε λύτρα.

Calpurnius miles pictam in muro,
Vt mos est, pugnam [Troianorum] ad naues intuens,
Deficiens ac pallidus, hic strennuus extensus est,
Vociferans, viuum capite, ô bellicosi Troiani:
Et num vulneratus esset, inquirens, vix tandẽ cognouit
Se viuere: tum muris pactus est lytrum.

Ibidem de Aulo milite timidissimo eminent hæc 2. disticha:

Idem. Φρίσσει καὶ τὸ μάτην ἴδιον ξίφος· ἢν δέ ποτ' εἴπης,

Ἔρχοντ'

Ἔρχοντ᾽, ἐξαπίνης ὕπτιος ἐκπέπτωκεν.
Οὐδενὶ δ᾽ οὐ Πολέμωνι προσέρχεται, οὐ Στρατοκλείδῃ,
Ἀλλὰ φίλῳ χρῆται πάντοτε Λυσιμάχῳ. (dicas:
Horret quoque sine causa proprium gladiũ: ac si fortè
Veniunt: derepente supinus collabitur. [ratus venire
hostes]
Ad nullum porrò accedit Polemonem, nec Stratoclidẽ,
Sed semper vtitur caro Lysimacho.

Ministro. Minister. Ministerium. Famulor. Satago.
Δράω. παραδράω. ὑποδράω. ὑποδρήσσω. διακονέω. θητεύω. πονέομαι. ἀμφιπονέομαι. λατρεύω. ἀμφιπολεύω. ποιπνύω. πένομαι. ἀμφιπένομαι.

Αἶψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφισιν, ὅττι θέλοιεν. Od. O.
Expeditè inter eos ministrauero, quidquid voluerint.
Δρηστοσύνῃ οὐκ ἄν μοι ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος, Ibid.
πῦρ τ᾽ εὖ νηῆσαι, διά τε ξύλα δανὰ κεάσσαι,
δαιτρεῦσαί τε, καὶ ὀπτῆσαι, καὶ οἰνοχοῆσαι,
οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηες.
De ministerio nullus mecum contenderit mortalium,
In bene struendo igni, & siccis lignis findendis,
Et diuidendis carnibus, & assandis, & vino fundẽdo,
Et quæcunq; potentibus humiles ministrare solent.
Οὔ τοι τοιοίδ᾽ εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων· Ibid.
ἀλλὰ νέοι χλαίνας εὖ εἱμένοι ἠδὲ χιτῶνας·
αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
οἵ σφιν ὑποδρώωσιν. — *Non tales sunt eorum famuli:*
Sed iuuenes lanis & tunicis egregiè induti:
Semperq́; capita & vultus formosos inuncti, qui ipsis ministrant.
Μέθυ μοι διακονείτω. *Merum mihi ministret.* Anacreon ode 4.
— θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν Iliad. ⁂
μισθῷ ἔπι ῥητῷ· ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν.
Seruiuimus ad annum pactâ mercede: & hic imperans mandabat.
Ὅς τις ὑποδρήσσειεν ἐμοῖς θεσμοῖσι πιθήσας. Nonn. in Ioann.
Qui ministrauerit meis parens statutis.

Ibid. Ὄφρα μὲν οἱ μετ' ἐμεῖο διάκτορος, ὁππόθι μίμνω.
Vt mecum maneat minister, vbi maneo.

Ibid. „ Οὐ πέλε λάτρις ἄνακτος ὑπέρτερος.—
„ *Non est seruus maior Domino.*

Ibid. Μάρθα διακτορίην πολυχανδέος εἶχε τραπέζης.
Martha ministrabat valde-capaci mensæ.

Od. Γ. Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον.—
Sic dixit: Hi autem omnes satagebant.

Solon in eleg. —εἰς ἐνιαυτὸν λατρεύει.—*Famulatur ad annum.*

Nonn. 21. Dion. Οὐ μὲν ἐγώ τελέσω σε διάκτορον· οὐ δύνασαι γὰρ λάτρειον ἔργον ἔχειν οἰκοφόρον. — *Non faciam te ministrum: non potes enim administrare opus domesticum.*

Musæus. „ Παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρήσσειν Ἀφροδίτῃ.
„ *Virginem non decet famulari Veneri.*

Od. O. —οἵ μοι πατέρ' ἀμφεπένοντο. *Qui patri meo ministrabant.*

Iliad. Ω. Ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον.
Raptim ministrabant, [satagebant] & parabant ientaculum.

Od. P. Τῷ παρὰ μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν, οἳ πονέοντο.
Huic carnium partem apposuerunt, qui ministrabãt.

Minor. Minæ. Minandi formulæ.

Ἀπειλέω. ἀπειλείω. ἐπαπειλέω. ὁμοκλάω. ὁμοκλέω. ἀπειλὴν χέω, πέμπω, ἀποπέμπω, ἐρεύγομαι.

Hom. in Merc. Μηνύειν δ' ἐκέλευσεν ἀναγκαίης ὑπὸ πολλῆς,
Πολλὰ δέ μ' ἠπείλησε βαλεῖν ἐς τάρταρον εὐρύν.
Iussit magna cum violentia, vt indicarem [vbi essent boues]
Et valde minatus est se proiecturũ me in vastũ tartarum.

Nonn. 21. Dion. Εἶπεν ἀπειλείων καὶ Νηρέϊ καὶ Διονύσῳ.
Dixit interminans Nereo & Dionysio.

Odyss. N. —οὐδ' Ἐνοσίχθων
Λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
πρῶτον ἐπηπείλησε.— *Neque Neptunus minarum oblitus est, quas eximio Vlyssi primùm intentauit.*

Iliad. B. Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·

Δαιμόνι'

Δαιμόνι' ἀτρέμας ἧσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
οἳ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις,
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ
Hunc sceptro percussit, & verbis interminatus est:
Infelix, sede quietius, & aliorum audi sermonem,
Qui te præstatiores sūt. Nā tu imbellis & sine viribus,
Neque vllo es numero siue in bello, siue in consilio.

Eustathius: Σκήπτρῳ ἔπληξε καὶ λόγῳ ἠπειλήσατο.

Μῦθον ἀπειλητῆρα χέων ὑψήνορι φωνῇ. Nonn. 17.
Sermonem fundens elatâ voce minacem [superbâ] Dion.
— ἐρευγομένη μανιώδεα ὄγκον ἀπειλῆς. Ibid.
Eructans tumidas ac furentes minas.
—χέων ἄσπονδον ἀπειλήν. *Fundens irreconciliabiles minas.* Id. 10.

Πολλὰ μὲν μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ὀρειῇ. Iliad. P.
Sæpe blandis compellabat, sæpe minis.
— ὤδινε φόνου διψῶσαν ἀπειλήν. L. 5. epigr.
Parturiebat cædis sitientes minas.
— μύθου δ' ἀπέπεμπεν ἀπειλήν, Ibid.
θάρσεϊ τολμήεντι πεθηγμένος· αἱ γὰρ ὀπωπαὶ
γνήσιον ἦθος ἔφαινον ἀρήιον Αἰακιδάων.
Belli mittebat minas audaci confidentia incitatus:
Oculi enim germanum martialem animum Æacidarum referebant.
—φόνον λεύσσοντε προσώπῳ. *Cædem vultu designātes.* Theocr. idyll. 25.
Φεῦγε πρόσω· ταχινός σε κιχήσομαι αἵματι λούσων
τόξον ἐμόν. —*Fuge procul: cito te assequar, iaculum meum tuo loturus sanguine. [& te occidam]* Callimac. in hymnis.
Ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι. Iliad. A.
Sed abi, ne me irrites, vt saluus abeas.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ· Iliad. O.
αἴκεν ἄνευ ἐμέθεν. &c. Vide ibi.
„ ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.
Aliud porro tibi dicam, & hoc minabor animo:
Si absque me, &c. [hoc aut illud fecerit]
„ *Scito hoc, quod nobis erit immedicabilis ira.*
Σοὶ μὲν ὅγ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε Iliad. Φ.

 δήσειν,

δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἔπι τηλεδαπάων.
στεῦτο δ᾽ ὅγ᾽ ἀμφοτέρων ἀποκόψέμεν οὔατα χαλκῷ.
Tibi quidẽ hic minatus est, se pedes & manus supernè
Ligaturum, & procul in longinquis insulis venditurũ,
Affirmauitq́ue amborum aures ferro absciſſurum.

Od. P. Ἀλλ᾽ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
αἴ κ᾽ ἔλθοι πρὸς δώματ᾽ Ὀδυσσῆος θείοιο·
πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
πλευραὶ ἀποτρίψουσι δόμον κάτα βαλλομένοιο.
Aliud dicam, & hoc fiet:
Si ad ædes eximij Vlyſſis venerit,
Multa scabella ex virorum manibus in caput [miſſa]
Illi domi percuſſo conterent latera. vide Eustath.

Ibid. Ἔσθι᾽ ἕκηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἄπιθ᾽ ἄλλη·
μή σε νέοι διὰ δώματ᾽ ἐρύσσωσ᾽, οἷ᾽ ἀγορεύεις,
ἢ ποδὸς ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.
Hoſpes, comede ſedens quietus, aut abi aliò:
Ne te iuuenes per domum trahant, (ita loqueris)
Pede, aut & manu, teq́ue totum lacerent.

Od. Σ. Μηδὲ σύγε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι
λυγρὸς ἐών· μή πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ.
Ne tu peregrinorum & pauperum velis eſſe princeps,
Nequã cũ ſis: ne forte grauius aliquod malũ accipias.

Ibid. Ἆ δειλ᾽, ἦ τάχα τοι τελέω κακὸν, οἷ᾽ ἀγορεύεις.
Ah improbe, te profectò mox malè mulcauero, ita loqueris.

Od. T. Πάντως θαρσαλέη κύον ἀδδεὲς, οὔτί με λήθεις
ἕρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.
Canis impudens, confidentiſſima, non me latet
Quod patras magnum facinus, quod in caput tuum recidet.

Notat Eustathius: Ἀδδεὴς, ἡ μὴ ἁπλῶς ἄτρεστος, ἀλλὰ καὶ ἀναιδής. Item ἀναμάξεις, ἀντὶ τοῦ προστρίψεις· σαφέστεροι δὲ, ἀντὶ τοῦ, προσκολληθῆναι ποιήσεις αὐτῇ τῇ σῇ κεφαλῇ. Vide etiam veterem Scholiaſten græcum, qui & ἀναλήψεις interpretatur. Venit ab ἀναμάσσειν, τὸ, ἄνω πιεῖν τοῦ περὶ κεφαλήν.

Miror.

Miror. Obstupesco. Admiratio.

Θαυμάζω. θαυμαίνω θαμβέω ἐπιθαμβέω. θήπω. θηέομαι. ἀγάζομαι. ἀγάομαι. ἄγομαι ἀγαίομαι ἔχει με, αἱρεῖ, ἱκάνει, θάμβος, θαῦμα. ἄγη. τάφος, σέβας.

Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησαν τε. Iliad. Ψ.
Cecidit: populi autem mirabantur ac stupebant.
— ὁ δὲ φρεσὶν ἧσι νοήσας Odyss. Α.
θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀίσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
Hic animaduertens obstupuit: putabat enim esse Deũ.
Ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηεύμεσθα ἕκαστα. Od. Ι.
In antrum ingressi singula suspiciebamus. (ratio.
„--σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα. *Intuentē me tenet admi-* Od. Γ.
„ Λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγη μ' ἔχει· οὐκ ἄν ἔμοιγε Ibid.
„ ἐλπομένῳ τὰ γένοιτο. — *Rem valde magnam dixisti:*
„ *Tenet me stupor: nec enim hæc expectassem.*
Ὦ ἄνα θάμβος ἔχει με --*O Domine, incessit me stupor.* Nonn. in
Καί μιν Ἰουδαίων ἐπεθάμβεεν ἑσμὸς ἐχέφρων. Ioann.
Et eum prudens Iudæorum cœtus demirabatur. Ibid.
— τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγητόν. *Hoc & beatis admirabile.* Theocr.
--πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ. *Cuncta miratus est animo suo.* idyll. 1.
Ὡς ἄρα τοι θηητὸν ἐπὶ χθονὸς οὔνομ' ἐτύχθη. Od. Ε. Apollin.
Quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra! Psal. 9.
— θάμβος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας. Od. Γ.
θαύμαζεν δ' ὁ γεραιὸς, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
Admiratio autem cepit omnes intuentes:
Miratusq; est & senex, vt vidit oculis.
Ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον. Od. Δ.
Sed hoc miror: vidi ibi Mentorem diuinum.
Τηλέμαχ', οὔ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα, Od. Π.
οὔτέ τι θαυμάζειν περιώσιον, οὔτ' ἀγάασθαι.
Telemache, non te conuenit, quod carus pater domi sit,
Mirari vehementiùs, nec obstupescere.
Εὔμαι', ἦ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ. (re. Od. Ρ.
Eumæe, sanè valde hoc mirũ, canis hic iacet in sterco-
— πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο. Od. Ζ.

Omnes vehementissimè admirati sunt.

Od. T. Ὢ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.

O pater, certè magnum miraculum hoc oculis cerno.

Od. Φ. Ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε· τάφος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας.

ὡς εὐκόσμως στῆσε· πάρος δ' οὐ πώποτ' ὀπώπει.

Circùm autem terram induxit: omnesq; intuentes cepit stupor:

Adeo aptè composuit: priùs autem nunquam viderat.

Od. Ψ. Τέκνον ἐμὸν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν·

οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος, οὐδ' ἐρέεσθαι,

οὐδ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον.—

Fili mi, animus mihi in pectore obstupuit:

Neque verbo affari possum, neque interrogare,

Neque in vultum contrà intueri.

Hes. in Scuto. — τὰ δὲ δαίετο θαυτὰ ἔργα.

Ista autem micabant miranda opera.

Nonn. 40. Dion. Διπλόον ἔλλαχε θάμβος. —*Duplicem concepit admirationem.*

Id. 43. Dion. Θάμβος ἰδεῖν. *Mirum visu.* Θαῦμα ἰδεῖν. Hesiod. in Scuto. Θαῦμα ἰδέσθαι. Hom, Od. Z.

Oppian. 4. de piscat. „ Ἦ σέβας οὐκ ἐπίελπτον, ὁμόφρονα φῦλα τεκέσθαι

„ ἀλλήλοις ὀρέων τε πάγους, χαροπήν τε θάλασσαν.

„ *Sanè miraculum est insperatum, iuga montium & cæruleum*

„ *Mare peperisse genera inter se concordiam habētia.*

Apollin. Psal. 71. —τελέει περιθαμβέα ἔργα. *Facit permira opera.*

Pindar. 3. olymp. —τόθι δένδρεα θαύμαινε σταθείς.

Vbi stans arbores mirabatur.

Pindar. 1. Pyth. —θαυμάσιον προσιδέσθαι. *Mirabile visu.*

Ammian. l. 2. epigr. „ Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν, ὅπως Βύτος ἐστὶ σοφιστὴς,

„ Μήτε λόγον κοινὸν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

„ *Mihi subit admirari, quomodo Bytus orator sit,*

„ *Cui nec oratio communis sit, nec ratio.*

Od. Ψ. —τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν. *Cor eius stupor inuaserat.*

Miracula,

Miracula, Mirabilia, facere, patrare.

Σήματα ἀθέσφατα, πολύτροπα θαύματα, ἔργα θη-
τὰ, θαυτὰ, περιθαμβέα, ῥέζειν, ποιεῖν, τεύχειν, πρήσσειν.

—Βροτὸς οὗτος ὑπέρτατα σήματα φαίνει· Nonn. in
Εἰ δέ ἑ καλλείψομεν ὁμοίια σήματα ῥέζειν. Ioann.
Homo ille summa signa facit.
Si verò ipsum permiserimus talia signa facere.
Ἔργα τάπερ τελέω, μιμούμενος αὐτὸς ἀνύσσει,
καὶ τούτων πολὺ μᾶλλον ὑπέρτερα θαύματα ῥέξει.
Opera quæ facio, etiam is, qui me imitatur, faciet,
Et his multo maiora miracula faciet.
Ἔργα σέθεν θνητοῖς περιφραδέως ἀγορεύσω. Apollin.
Opera tua admirabilia disertè narrabo. Psal. 9.
Πῶς δύναται τάδε πάντα πολύτροπα θαύματα τεύχειν; Nonn. c. 9.
Quomodo potest hæc omnia tam varia miracula patrare?
Τηλίκον οὔποτε θαῦμα δυνήσατο μοῦνος ἀνύσσαι. Ibid.
Tale nunquam miraculum potuisset solus facere.
Ἔνθεον ἔπλετο θάμβος.— *Diuinum fuit miraculum.* Id. 28. Dion.
Θάμβος ἔφυ τόδε, θάμβος ἀθέσφατον.— Oppian. l. 2. venat.
Miraculum est hoc, miraculum ingens.
Μοῦνος ἄναξ θεός ἐστι περίκλυτα θαύματα ῥέζων. Apollin. Psal. 76.
Solus rex Deus est miracula maxima patrans.
Καὶ σθένος ὅσσον ἔρεξεν ὁμοῦ περιθαμβέσιν ἔργοις. Id. Ps. 77.
Et virtutem quam exhibuit cum admirabilissimis operibus.
Οὐδ' ἐπὶ θαυμασίοισι τόσοις θάρσησαν ἄνακτι. Ibid.
Neque propter tot miracula confidebant Domino.
—ἀθέσφατα σήματα πρήξας. Ibid.
Faciens ingentia signa.
—ὑπὲρ Τάνιος πεδίον θαύματα τελέσσας. Ibid.
In campo Taneos miracula patrans.

Miraculorum quorundam noui testamenti stricta commemoratio:

Καὶ λέπρην ἐλάσειας ἀπερπέα· καὶ φάος ἔλθοι Nazianz. car. 2.
ὄμμασιν οὐχ ὁρόωσι· καὶ οὔατα φθόγγον ἀκούοι·

καὶ ξηρὴν τανύσειας ἐμὴν χέρα· δεσμά τε γλώσσης
ῥήξειας· στήσαις δὲ ποδῶν βάσιν ἀβρανέουσαν·
ἐκ δ' ἄρτου κορέσαις ὀλίγου· στορέσαις δὲ θάλασσαν
δειμαλέην· στράψαις δὲ φαάντερον ἠελίοιο.
πήξειας δὲ μέλη βεβαρηότα· ἐκ νεκύων δὲ
αὖθις ἀναστήσειας ὀδωδότα· μηδέ μ' ἄκαρπον
οἷα συκὴν τοπάροιθεν ἰδὼν ξηρὸν τελέσειας.

Et lepram amoueas fœdam: & lux adueniat
Oculis non videntibus: & aures sonum audiant:
Et aridam extendas manum meã: & vincula lingua
Rumpas: & firmes pedum infirmos gressus:
Et paruo pane saties: & mare compescas
Horrendum: luceas͡q; sole clarius:
Membra item aggrauata consolides; atq; à mortuis
Iterum resuscites fœtidum: neque me, vt infructuosam
Olim ficum vidẽs, arefacias.

Miracula veteris testamenti perstringit idẽ S.Gregorius Nazianz.car. 3. vide ibi.

Id.car.3. Ὦ φύσι παμμήτειρα, σὰ δ', οὐκ ἐμὰ θαύματα λέξω,
ὅσσα καὶ ἐν χέρσοισι καὶ ἐν πελάγεσσιν ἔθηκας.

O natura omniparens, tua non mea miracula referã,
Quæ & in terra & in mari fecisti.

De miraculis diuinis, vide Pisidam in mundi opificio, & Prodromi epigrammata.

Misceo.

Κυκάω. μίσγω. ἀναμίσγω. μίγνυμι. μιγνύω. μεταμίγνυμι, vide Omnes. φύρω. κεράω. συγκεράω. καμμίγνυμι, vide Causa. ἐπιμίγνυμι. ἐγκαταμίγνυμι. ἐγκεράω. συμμίγνυμι.

Od. K. Ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρὸν
οἴνῳ πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτῳ
φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης.

Ipsis autem caseum & farinam & mel recens
Vino pramnio immiscebat: commiscebatq; pani
Venena nocẽtia, vt prorsus obliuiscerẽtur patria terræ.

Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν, ὅττι τάχιστα Hes. 1.
γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπε θέμεν αὐδὴν, ἔργων.
καὶ σθένος. — *Vulcanum vero perillustrem iussit quàm celerrimè*
Terrã aqua miscere, hominisq́; indere vocẽ & robur.
„ Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακοῖσιν. *Ibid.*
„ *Sed tamen & his miscebuntur bona malis.*
Δείδιτε, δουλοσύνης ἢ κεράσατε χάρματι δεῖμα. *Apollin. Psal. 2.*
Timete, & seruitutis timorem miscete gaudys.
Ἠέρι μίξατε γαῖαν, ὕδωρ πυρὶ, πόντον Ὀλύμπῳ. *Nonn. 2. Dion.*
Aeri miscete terram, aquam igni, pontum polo.
— καὶ ἤματι νύκτα κεράσσω. *Ei diei noctem miscebo.* *Ibid.*
Συγκεράω, vide Mentiri. συμμίγνυμι, vide Vinum.
Ὕδατι δ' ἐγκεράσαντο λαρὸν μέθυ.— *Oppian. l. 4. venat.*
Aquæ dulce vinum immiscuerunt.
Τοῖς δ' ἐπιμιγνύμενοι ἀθέμιστα μάνθανον ἔργα. *Apollin. Psal. 105.*
His autem immisti iniqua discebant opera.
Ἀντωπὸν μακάρεσσι κάμεν γένος, ὕδατι γαῖαν *Oppian. 5. de piscat.*
ξυνώσας.— *Comparandum beatis fecit genus, aquæ terram miscens.*
Οἶκτον ὁμοῦ καὶ λύσσαν ἐτήτυμον ἔνθετο ἀνὴρ *Inc. l. 4. epigr.*
Μαρμάρῳ ἐγκατέμιξε.— *Vir eximius re verà*
Miserationem simul & furorem in lapide permiscuit.
[*expressit Medeam sculpens*]
„ Νυμφίος, εἶτα νέκυς· θάλαμος, εἶτα τάφος· ἄμμιγα τερπνοῖς *Nazianz. car. 2.*
„ ἄλγεα· μικρὸν ἄεισμα παροίτερον ἐσθλὸν ἀνηρῶ.
„ ἄλλος πυρσὸν ἄναψε γαμήλιον, ἔσβεσεν ἄλλος.
Sponsus, modò cadauer: iam thalamus, mox tumulus:
Misti sunt voluptatibus dolores: breuis cantus lætus, postea luctuosus.
Alius tedam accendit iugalem, extinxit alius.
Μηδέ μοι ὑπνώοντι κακὸν σπόρον ἐγκαταμίξῃ. *Id. 3. car.*
Neue mihi dormienti malum semen admisceat.
„ — τὰ δ' ἄμικτα μίγη Χριστοῖο θέλοντος. *Ibid.*
„ *Quæ misceri aliàs nequeũt, Christo volente miscẽtur.*
— λιταῖς χόλον ἐγκεράσασα. *Precibus miscens bilem.* *Id. 51.*
Οὐδέ κεν ἐν κύλικι ζωρότερον κεράσειέ τις οἶνον *Xenophan.*

Ἐγχέας,

Ἐγχέας, ἀλλ' ὕδωρ, καὶ καθύπερθε μέθυ.
Nec misceat aliquis in calice, prius vinum
Infundens, sed aquam, & vinum desuper.

Iliad. Ψ. --ἐπιμὶξ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες. *Equi hominesq́; promiscuè.*

Miser. Infelix. Miseria. vide Calamitas.

Ἄποτμος. Ὀϊζυρὸς. κάμμορος. δειλὸς. δυσώνυμος. ἄνολβος. βαρύποτμος. παλαπείριος. αἰνόμορος. δαιμόνιος. τρισάθλιος. δύστηνος. πανάποτμος. ἄμμορος. δυσάμμορος. σχέτλιος. δύσμορος. μέλεος. πάνδειλος. τριτάλας. τρισκάμμορος.

Hom. od. A — Ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων.
Miserrimus factus est mortalium hominum.

Id. od. Γ. — Πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
Supra modum enim eum miserum genuit mater.

Od. E. Φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι ὀϊζυρώτατον ἄλλων, Ἀνδρῶν —
Dicit tibi virum adesse hominum infelicissimum.

Od. K. Ἆ δειλοί, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων;
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἥ κεν ἅπαντας
ἢ σῦς, ἠὲ λύκους ποιήσεται, ἠὲ λέοντας.
Ah miseri, quò imus? quid mala desideratis ista?
Circes in domum descendere? quæ omnes
Aut sues, aut lupos efficiet, aut leones?

Od. Λ. Ἆ δειλ', ἦ τινα καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγηλάζεις,
ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.
Ah miser, sanè & tu aliquam malam sortē sustines:
Qualem & ego sustinui sub radijs solis.

Ibid. Ζηνὸς μὲν πάϊς ἦα Κρονίονος· αὐτὰρ ὀϊζὺν
εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φωτὶ
δεδμήμην· ὁ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
Iouis quidem filius eram Saturnij. Cæterum ærumnā
Sustinui grauem. Valde enim longè deteriori viro
Subiectus fui: Is porrò difficilia mihi imperabat certamina.

Apollon. Argon. A. Αἴσων αὖ μέγα δή τι δυσάμμορος. *Æson rursus valde miser.*

Ἀκταίων

Ἀκταίων βαρύποτμε. — Actaeon infelix. Nonn. 5. Dion.

Ὦ μοι τέκνον ἐμὸν περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν. Idem od. A.

Hei mihi fili mi prae omnibus miser viris.

Ἥδε δὴ ἠὼς εἶσι δυσώνυμος. *Haec infausta venit dies.* Id. od. T.

Οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο Hesiod.

θνητοῖς ἀνθρώποισι. — *Non dabat ignem miseris mortalibus.*

Ὦ μέλεαι, ζήλοιο τ' ἐπισμυγερῶς ἀκόρητοι. Apollon. Argon. A.

O misera, inuidiaq; turpiter insatiabiles.

Δειλὴ ἐγὼ, πανάποτμος ἀωροτάτοιο λοχείης. Oppian. 3. de venat.

Καὶ σὺ τέκος πάνδειλον ἀλιτροτάτοιο τοκῆος.

Misera ego, prorsus misera ob intempestiuum partum.

Et tu fili miserrimus ob sceleratissimum patrem.

Δειλὴ ἐγὼ, τρισάλαινα κενὸν τόκον ὠδίνασα. Ibid.

Misera ego, ter misera, inanem foetum enixa.

Ὦ θύγατερ Βαβυλῶνος ἀεὶ περικάμμορος εἴης. Apollin. Psal. 136.

O filia Babylonis, semper sis longe miserrima.

— πολλοὶ ἀνολβότεροι. — *Multi infeliciores.* Theogn. in sentent.

— πάντων γὰρ οἰζυρώτατα τέκνα. Moschus idyl. 3.

Omnium enim infelicissimi liberi.

„ Φεῦ, φεῦ, οἵων γέμουσιν οἱ κακοὶ κακῶν. Nazianz. 21. iamb.

„ Ἀλλ' οὐδὲ τοῦτ' ἴσασιν οἱ τρισάθλιοι.

„ *Heu, heu, quibusnam iam scatent mali malis!*

„ *Verùm nec ipsi sentiunt miserrimi.*

„ Ὄλβιος, ὃς θείων πραπίδων ἐκτήσατο πλοῦτον· Empedocl. apud Clementem, stromat. 5.

„ Δειλὸς δ', ᾧ σκοτόεσσα θεῶν πέρι δόξα μέμηλεν

„ *Felix, diuinae possedit qui bona mentis :*

„ *Sed miser est, tenebrosa Deûm cui opinio cordi.*

„ Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο, Od. Σ.

„ Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει·

„ οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,

„ ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·

„ ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,

„ καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.

„ τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,

„ οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

„ *Nihil imbecillius terra nutrit homine.*

„Ex omnibus quæcunq; in terra spirāt, & gradiūtur.
„Dicit enim malum se nunquam passurum posthac,
„Dum felicitatem præbent dij, & dum genua virēt:
„Sed cum iam mala Dij beati immittunt,
„Tum & illa fert nolens toleranti animo.
„Talis enim animus est terrestrium hominum,
„Qualia sunt, quæ dat quotidie pater hominūq; Deūq;.
[elatus, si prospera: abiectus, si aduersa]

Od. Υ. Αὐτὰρ ὅγ' ὥς τις πάμπαν ὀϊζυρὸς καὶ ἄποτμος,
οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν.
At hic velut aliquis planè calamitosus & infelix,
Noluit in lectis & in stragulis dormire.

Hes. in Theogon. „Ζώει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην,
„θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακόν ἐστιν·
„Ὡς οὐκ ἔστι θεοῦ κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
„Viuit in pectore habens continuum dolorem,
„Animo & cordi, & immedicabile malum est.
„Adeo non est Dei mentem fallere, nec euadere.

Iliad. Τ. —ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.
Sic me malum ex malo semper excipit.

Iliad. Χ. —ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν,
Δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
Qui me nutriuit adhuc paruulam miser miseram.
Utinam non genuisset!

Iliad. Ω. Ὤ μοι ἐγὼ πανάποτμος.— Heu me miserrimum.

Cal. Οὔποτ' ἀναπνείοντες ὀϊζύος.-- Nūquā ab ærūna respirantes.

Ibid. „—οὐ γάρ τις ὀϊζυρῆς κακότητος
Iliad. Σ. „ἄμμορος.-- Nemo enim ærūnosæ calamitatis expers.
Ὤ μοι ἐγὼ δειλή· ὤμοι δυσαριστοτόκεια.
Heu me infelicem: heu me infaustè enixā fortissimū.

Miseratio. Misericordiæ opera.

Ἔλεος. ἐλεητύς. ἐλεημοσύνη. οἶκτος. οἰκτοσύνη.
Misereor: Ἐλεέω. ἐλεαίρω. οἰκτείρω. ἐποικτείρω. κατοικτείρω. ὀλοφύρομαι. μὲ οἶκτος αἱρεῖ, ἔχει.
Misericors: Οἰκτίρμων. ἐλεήμων. ἐλεοῦ δωτήρ.

Apollin. Psal. 88. Νωλεμέως ἔλεον βασιλῆος τεὸν ὑμνοπολεύσω.

Continuò

Continuò misericordiam tuã Domine cantabo.

Τῶν δ' ἐλεημοσύνης προτέρης οὐ πάγχυ κεδάσσω. Ibid.

Ab his misericordiam pristinam non penitus auferam.

„ Σὴ χάρις, ὄντα κάκιστον, ἑοῖς σπλάγχνοισι δέχεσθαι. Nazianz. car. 51.

„ *Tua gratia est, eum qui sit pessimus, tuis excipere visceribus.* [*dignari misericordia*]

-- ἐλεητύος εἵνεκα σεῖο. *Propter misericordiam tuam.* Apollin. Psal. 6.

Οἶκτον ἄτερ μετέπειτα λιγαίνομαι, οἶκτον ἀείδω. Pr...em.

Caeterũ misericordiam deinceps celebro, misericordiã (*canto.*

„ — μερόπεσσι τί λώϊον οἰκτιρμῶν; Idem.

„ *Hominibus quid miseratione melius?*

— ἀλλὰ πόθος με φίλων κατέρυκε τοκήων, Nazianz. I. car.

ἕλκων οἷα τάλαντον ἐπὶ χθόνα· οὔ τι πόθος γε

τόσσον, ὅσον μυελόν τε καὶ ἔγκατα πάντα δαΐζων

οἶκτος, ὅ τις παθέων ἀγανώτατός ἐστιν ἁπάντων,

οἶκτος μὲν πολιῆς θεοειδέος, οἶκτος ἀνίης.

Sed me carorum parentum amor detinuit,

Trahens in terram, tanquam plumbum. Neq; amor

Tantum, [*detinuit*] *quantum medullas & viscera omnia discindens*

Miseratio, quae affectionum est omnium dulcissima.

Miseratio canitiei sanctae, miseratio doloris.

Νοῦσον ἐπίσχες ἄναξ, διολώλαμεν· ἦ ἄρα μούνῳ Id. 28.

Οἶκτος ἀπεκλείσθη σῷ λάτρι Γρηγορίῳ;

Ἢ στῆσον κακότητα, καὶ ἵλαθι σῷ θεράποντι·

Ἢ τὸ δίδου, θυμῷ τλήμονι πάντα φέρειν.

Inbibe morbum Domine: Perijmus. an soli

Seruo tuo Gregorio praeclusa erit misericordia?

Aut reprime aerumnam, & famulo tuo propitiare,

Aut da forti animo cuncta perpeti.

— ἀλλὰ σύ μοι τοῖσδε φίλα φρονέειν· Id. 47.

Κληδονίῳ πρώτιστον ἐυνεῖ, ὃς γε πτωχοῖς

Ζώει, καὶ Χριστῷ πάντ' ἀνέθηκε φέρων,

Αὐτὸν μὲν πρώτιστον· ἔπειτα δὲ, ὅσσ' ἐπέπαστο,

Οὐδὲν ἐῇ ζωῇ λειπόμενος χθονίῃ.

Sed his tu mihi esto beneuolus:

Primùm benigno Cledonio, qui pauperibus

Viuit,

Vivit, & Christo omnia obtulit,
Primò quidem se, deinde quæcunq; possidebat,
Nihil ad terrenum suum victum relinquens.

Id. 51. ,,--οἱ γὰρ ἄριστοι, Καὶ ξείνοις τελέθουσι προσηνέες· οὐδὲ θεοῖο
,, Ἧδε χάρις τὸν ἄριστον ἔχειν πέλας· ἀλλὰ κακίστῳ
,, ὀμφνέειν, καὶ χερσὶν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρειν.
,, *Boni enim etiā extraneis sunt misericordes: neq; Dei*
,, *Gratia est bono appropinquare, sed peccatori*
,, *Propitium esse, & à terra sursum manibus tollere.*

Ibid. Οὐδὲ γὰρ ἀτλώτοισι θάνεν θεὸς, ὅτ' ἐπὶ γαῖαν
ἤλυθε, καὶ θεότητι ἑὸν βροτὸν ἀμφὶς ἔπηξεν,
ἀλλὰ χαμαιπετέεσσι, καὶ οἳ θάνον ἐξ Ἀδάμοιο.
Nec enim pro iustis mortuus est Deus, cùm in terrā
Venit, & hominem diuinitati coniunxit,
Sed pro peccatoribus, & ijs qui ex Adamo perierant.

Vide ibidem de misericordia Dei in filium prodigum.

Ibid. Αἶψα πατὴρ ἐλέηρε κακὸν πάϊν, αὐχένι χεῖρας
πλέξατο, δάκρυα χεῦε καὶ εἰλαπίνῃσι γέρηρε.
Mox pater filium nequam miseratus est, collo manus
Impleuit, lachrymas fudit, & conuiuio honorauit.

Phocylides ,, Ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι, καὶ τυφλὸν ὁδήγει,
,, ναυηγοὺς οἴκτειρον· ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἄδηλος.
,, *Tecto carentem domo excipe, & cæcum ducito:*
,, *Naufragorū miserere: siquidē incerta est nauigatio.*

Od. B. —οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα. *Totum populum miseratio cepit.*

Od. Δ. Εἰ μή τις με θεῶν ὀλοφύρατο καί μ' ἐσάωσε.
Nisi aliqua me dearum miserata fuisset ac seruasset.

Od. E. Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος οὐδέ μοι αὐτῷ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
Etenim mihi mens est æqua, neque mihi
Animus in pectore ferreus, sed misericors.

Nonn. 10. ,, Τίς βροτὸς οἰκτείροι σε, τὸν οὐ φύτης ἐλεαίρει;
Dion. ,, *Quis homo tui miserebitur, cuius nec pater miseretur?*

Id. 11. Οὐδέ τις οἶκτος ἔχει σε γοήμονος ἡνιοχῆος.
Dion. *Neque vlla te miseratio tenet gemebundi aurigæ.*

Οὔτε γὰρ ἔς' ἄφρων, ὄτ' ἄσκοπος, ὄτ' ἀλιτήμων, *Iliad. Ω.*
Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
Nec enim est insipiens, nec inconsideratus, nec scelestus,
Sed valde beneuole supplici parcet viro.
Οἰκτείρων πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον. *Ibid.*
Miseratus canúmque caput, canúmq; barbam.
— ὄτ' οἰκτείρουσιν ἀτυζομένην ὁρόωντες, *Oppian. 5. de piscat.*
οὔτε νόον γνάμπτουσι σιδήρεον.—
Neque miseramur afflictam cernentes,
Neque animum flectunt ferreum.
— ὁ δύσμορος οὐκ ἐλεεῖ με. *Miser non miseretur mei.* *Theocr. idyll. 7.*
— ἐποικτείρουσι πολυρροθίους ἀνθρώπους. *Aratus.*
Miserans fluctibus-agitatos homines. vel vt Cicero:
Commiserans hominum metuendos vndique casus.
— σοὶ δ' ἔτι τῆμος ἀνηλεὲς ἦτορ ἔκειτο, *Callimac. in hymn.*
οὐδὲ κατεκλάσθης τε, καὶ ὤκτισας ἡνίκα πήχεις
ἀμφοτέρους ὀρέγουσα μάτην ἐφθέγξατο τοῖα.
Tibi vero etiamnum crudele cor inest,
Neque emollita es, neq; miserta, cùm lacertos
Ambos extendens frustra diceret talia.
Οἰκτίρμων βασιλεὺς πανυπέρτατος, ἠδ' ἐλεήμων. *Apollin. Psal. 144.*
Miserator rex supremus & misericors.
Ἔργα κατοικτείρων, ὅσα περ τεχνήσατο χειρί. *Ibid.*
Opera miserans, quæ fabricatus est manu.
„ Ὁ φθόνος οἰκτιρμοῦ, κατὰ Πίνδαρον, ἐστὶν ἀμείνων. *Pallade. 1. epigr.*
„ Οἱ βασκαινόμενοι λαμπρὸν ἔχουσι βίον·
„ Τοὺς γὰρ λίαν ἀτυχεῖς οἰκτείρομεν. —
„*Inuidia commiseratione, iuxta Pindarum, est melior.*
„ *Inuidiam patientes claram habent vitam:*
„ *Valde autem infortunatos miseramur.*
„ Πάντες δὴ μέγαν οἶκτον ἐνὶ σπλάγχνοισι φέρουσι, *Nazianz. car. 51.*
„ Ἤ τι θεοῦ ῥέξαντες ἐπάξιον, ἢ ἢ παθόντες,
„ ἔξοχα δ' αὖθ' ἱερῆες. —
„*Omnes magnam in visceribus misericordiam ferũt,*
„ *Siue aliquid Deo dignum agentes, siue patientes, &*
præsertim sacerdotes.

Ἀχνύμενος

Nonn. in Ἀχνυμένης βελμηδὸν ἀπὸ φρενὸς οἶκτον ἀνέλκων.
Ioann. *De mœsto corde cum fremitu miserationem trahens.*

Od. T. ,, Πῶς γὰρ ἐμεῦ σὺ ξεῖνε δαήσεαι, εἴ τι γυναικῶν
,, ἀλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
,, εἴ κεν αὐσταλέος, κακὰ εἱμένος ἐν μεγάροισι
,, δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν·
,, ὃς μὲν ἀπηνὴς τ' αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀπηνέα εἰδῇ,
,, τῷδε καταρῶνται πάντες βροτοὶ, ἄλγε' ὀπίσσω
,, ζωῷ, ἀτὰρ τεθνεῶτι γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες·
,, ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
,, τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσι
,, πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοί δέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.
,, *Quomodo enim tu, ô hospes, scies an quidquam mulieribus*
,, *Alijs antecellam mente & prudenti consilio,*
,, *Si quidem squalidus, malè indutus, in ædibus*
,, *Conuiueris? Homines enim vita breuis sunt.*
,, *Qui porrò immisericors fuerit & crudelis,*
,, *Hunc execrantur omnes homines, doloresque sunt deinceps*
,, *Viuo: at mortuo maledicunt omnes.*
,, *Qui autem bonus fuerit, & bona fecerit,*
,, *Huius magnam gloriam differunt hospites*
,, *Ad omnes homines, multiq; ipsum bonum prædicãt.*

Apollin. Θνητὴν ἀνάφαινε τεὴν οἰκτίρμονα βουλήν.
Psal. 16. ῥυόμενος σύμπαντας ἐπελπομένους σέθεν ἀλκῇ.
Mirifica misericordias tuas,
Qui saluos facis sperantes in te.

Id. Ps. 85. Καὶ σὺ μάλ' οἰκτίρμων πέλεαι μάκαρ, ἠδ' ἐλεήμων,
Καὶ δωτὴρ ἐλέου πολέος, καὶ μοῦνος ἀληθής.
Et tu Domine Deus miserator & misericors,
Patiens & multæ misericordiæ & verax.

Mitto. Dimitto. Præmitto.

Πέμπω. ἀποπέμπω. προπέμπω. ἰάλλω. προϊάλλω. στέλλω. ἀποστέλλω. ἵημι. προΐημι. ἀποπροΐημι. ἀφίημι.

Ο΄. Ι. — Τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.

Arietem

Arietem à se dimisit foras. Od. Ω.
Πρόπεμψ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.
Præmisit, vt cenam citissimè apparent.
— ἐς χθόνα πέμψε θεὸς χραισμήτορα κόσμου. Nonn. in Ioann.
In terram misit Deus mundi saluatorem.
Πέμψεν ἐμὲ γενέτης με καὶ ὑμέας αὐτὸς ἰάλλω. Ibid.
Misit me pater meus, & ego vos mitto.
Λευίτας προΐαλλε καὶ ἀγρύπνους ἱερῆας. Ibid.
Misit Leuitas & Sacerdotes vigilantes.
Οὔτε κέ σε στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν. Iliad. M.
Nec te mitterem ad pugnam viros gloria decorantē.
— ἀποστέλλω ὃ καμόντων Nonn. in Ioann.
ὑμέας ἀκαμάτους ἀλλότριον εἰς πόνον ἀνδρῶν.
Mitto vos, qui non laborastis, in alienum laborem hominum qui laborarunt.
Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων. Iliad. A.
His ventum immisit iaculator Apollo ferentem.
— προέεσαν κήρυκα ἕκαστος. *Præmiserāt quisq; præconē.* Od. Θ.
Τοῦτο δέ σοι παρ' ἐμεῖο μέλος πεμπτήριον ἔστω, Nazianz. car. 50.
Χριστὸν ἔχοις ἐπέων ἡγήτορα καὶ βιότοιο.
Hoc esto tibi à me carmen dimissorium:
Christum habeas eloquentiæ & vitæ ducem.

N. μέλος πεμπτήριον esse carmē dimissorium, quo quempiam aliquo mittentes faustis votis prosequimur.

-- τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε. *Quartū dimisit ad vrbem.* Od. Ξ.

Mons. Collis.

Ὄρος. οὖρος. αἶπος. δειράς. κόρυμβον. κολωνός. κολώνη. ἐρίπνη. ὄχθος. λόφος. Montis pes vocatur πούς & πρόπους.

— Ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα. Odyss. Z.
Habitant alta montium cacumina.
Οὔρεϊ οὔτε λίην χθαμαλῷ, οὔθ' ὑψόθι πολλῷ. Q. Cal. l. 12.
Monti nec admodū humili, nec admodū alto. [mediocri]
— παραὶ Μυρτώσιον αἶπος. *Apud montem Myrtosiū.* Apollon. Argon. B.
— ἐπ' ὀκρυόεντι κολωνῷ. *In aspero colle.* Id. Arg. A.

Iliad. B. Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλεως αἰπεῖα κολώνη.
Est ante vrbem altus quidam collis.

Pindar. 1. Pyth. Ὅς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαί-
ας μέτωπον. — *Qui hunc montẽ, terræ fœcundæ frontẽ protegis.* Agit de monte Ætna, vbi colebatur Iupiter. Vide grecum Scholiasten.

Nazianz. car. 11. Ὃς μοῦνος νεφέλης εἴσω θεὸν ἔδρακεν ἄντην,
τοὺς δ' ἄλλους ἐκέλευσεν ὑπὸ προπόδεσσι μένοντας
ἁγνοτάτους ἁγνοῖσιν ἐν εἵμασι καὶ τρομέοντας,
μούνης εἰσαΐειν θείης ὀπός. οὐ γὰρ ἄμεινον,
οὐδ' αὐτοῖς θήρεσσι πατεῖν πέδον οὐρανίοιο,
μὴ καὶ ῥηγνυμένοισιν ὑπὸ σκοπέλοισι δαμεῖεν.
Qui solus [Moyses] in nube vidit Deum coràm,
Alios autem iussit ad pedem montis manentes,
Castissimos in puris vestibus & trementes
Solam diuinam vocem auscultare. Nec enim bonũ est,
Ne ipsis quidem animantibus calcare solum Dei,
Ne sub fractis rupibus obruantur.

Hes. in Scuto. Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
πέτραι ἀποθρώσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι.
Vt cùm de magni sublimi vertice mentis.
Petræ desiliunt in saxa caduca caduca.

Nonn. 2. Dion. Οὐκέτι ταῦτα κορύμβα μετέρχομαι. ἡμιφανῆ δὲ
οὔρεα ναιετάω μετὰ δενδρέον, ἧχι καὶ αὐτὴ
Ἄρτεμις ἀγρώσσει φιλοπάρθενος. —
Nõ amplius ista accedo cacumina: sed semiapparẽtes
Montes incolo post arborem, vbi ipsa Diana virgo venatur.

Id. 8. Πολλάκι ποιμενίην ὑπὸ δειράδα θυάδι φωνῇ
Πανὶ μέλος συνάειδε, καὶ ἔπλετο σύνθροος ἠχώ.
Sæpe sub pastorali colle, voce Bacchicà
Melos Pani accinebat, & echo resonabat.

Hom. in Apollin. Ἄκμητοι δὲ λόφον προσέβαν ποσίν. —
Indefessi collem pedibus ascenderunt.

Id. hym. 3. — ἐν ἀκροπόλοις ὄρεσιν. — *Summis in montibus.*

Id. hym. 27. Καὶ κορυφὰς ὀρέων καὶ πετρήεντα κάρηνα.
Et vertices montium & petrosa cacumina.

Ἀθάνατοι

Ἀθάνατον κορυφῇσιν ὀρειβάταις ἐρέθοντες. *Apollin. Psal. 77.*

Deum in montanis cacuminibus irritantes.

— ὄχθον ἐς ἀμφίπεδον, *Ad collem campis cinctum.* *Pindar. 9. Pyth.*

Morbus, vide Ægroto.

Mordeo. Morsus.

Δάκνω. ἀποδάκνω. ἐνδάκνω. καταδάκνω. ὀδοντάζω. κνίζω. δάπτω.

Εἶχε δακών, καὶ χλωρὸν ἀνήρυγεν ἄφρον ὀδόντων *Nonn. 4. Dion.*

Tenebat mordens, & flauam eructabat dentium spumam.

Δήγματι φαρμακόεντι. — *Morsu venenato.* *Ilid.*

Πρηνὴς τ' ἄλλος ἔκειτο, καὶ ὡς κοτέων ὀλετῆρι *Id. 22. Dion.*

ἀρυχανῆς ἔσφιγξε μεμηνότι γαῖαν ὀδόντι.

Alius iacebat pronus, & quasi irascens occisori,

Late hians furioso dēte terrā mordebat. [*stringebat*]

Σφίγγων καρχαρόδοντι μεμυκότα χείλεα δεσμῷ. *Id. 23.*

Stringens asperidenti vinculo clausa labia [*dentibus mordens*]

— καὶ πτέμνον ὀδοντίσσαι ἁγνὸν ἐλαίης. *Callimac. in Delum.*

Et castum olea ramum commordere.

Σπέρματά τ' ἐνδάκνοντα σινήπιος. — *Seminaque sinapis mordentia.* *Nicand. in Theriac.*

Ἀλλήλους δάπτουσιν, ὅτε σχεδὸν ἀντήσωσιν. *Oppian. 1. de piscat.*

Inter se mordent, cùm cominus occurrerint.

Κνίζουσι στομάτεσσιν. — *Ore morsicantes.* *Id. 2 de piscat.*

Δάπτει δ' ἐμμενέως. — *Mordet autem pertinaciter.* *Ibid.*

Οὐ μὲν θὴν ἀβληχρὸν ἔχει δάκος. — *Ibid.*

Non quidem imbellem habet morsum,

— λίνῳ δ' ἐπιμηνίουσι Δήγματ' ἐπιπείρουσι. — *Id. 3. pisc.*

Reti irata morsus infigunt.

Ἀκροπειοῦμαι μικρὸν, εἶθ' ἥξω πάλιν, *Aristomenes.*

Ἄρτου δὶς ἢ τρὶς ἀποδακών.

Ientabo paullulum, dein reuertero,

Bis térue panem cùm momordero.

Οὐ δέδι' ἄνθρωπον καί περ μέγα σῶμα φοροῦντα *Hom. In Batrach.*

ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω.
Non formido virum vel corpus grande ferentem:
Sed lecto subiens digitum commordeo summũ [mus]

Mores vitæ. Habitus.

Ἦθος. τρόπος. ἐυτροπίη. ὀργὴ. ῥυθμὸς.

Orph. Argon. Ἀλλὰ φίλοι πελάσωμεν ἐπὶ σπέος, ὄφρα ἴδωμεν
Ἕξιν παιδὸς ἐμοῖο, καὶ ἤθεσιν οἷσι κέκασται.
Sed amici appropinquemus speluncæ, vt videamus
Habitum filij mei, & quibus moribus ornatus sit.

Nazianz. Ἀστὴρ ὥς τις ἔλαμπες ἑωσφόρος, οὔνομα σεμνὸν,
Ἄκρα φέρων σοφίης τε καὶ ἤθεος ἱμερόεντος.
Vt astrum quoddã lucidum fulsisti, nomen venerabile,
Apicem ferens sapientiæ & morum amabilium.

Theogn. „ Κύρνε φίλους κατὰ πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος.
„ *Cyrne secundũ amicos omnes, cõuerte varios mores.*
[*.i. accommoda te omnibus amicis*]

Idem. Γινώσκων ὀργὴν, ἥν τιν' ἕκαστος ἔχει.
Cognoscens mores, quos vnusquisq; habet.

Idem. „ Μή ποτ' ἐπαινέσῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνῶς,
„ Ὀργὴν καὶ ῥυθμὸν καὶ τρόπον ὅστις ἂν ᾖ.
„ *Nunquam laudes, priusquã noueris hominẽ penitus,*
„ *Ingenio & compositione & moribus qualis sit.*

Nazianz. car. 50. „ Σοὶ δὲ σαοφροσύνη τε μέλοι καὶ κάλλος ἀγητὸν
„ Ὄμμασι κευθομένοισιν· ὁ δὲ τρόπος ἄνθος ἄελπτον. (lis
„ *Tibi autẽ pudicitia curæ sit & pulcritudo admirabi-*
„ *Oculis occultis. Mores enim, flos pulcherrimus.*
.i. Mores boni sunt ornamentum speciosissimum.

Id. car. 56. Ἥ σ' ἐκ πατρὸς ἔδεκτο καὶ ἔπλασεν ἤθεσι κεδνοῖς.
Quæ te à patre suscepit, & formauit moribus honestis.

Id. car. 63. „ Ὁ τρόπος ἐστὶ γυναιξὶ τὸ τίμιον, οἴκαδε μίμνειν
„ Πλείονα, καὶ θείοις προσλαλέειν λογίοις.
„ *Mores sunt mulieribus gemma, domi manere*
„ *Plurimum, & cum diuinis colloqui scripturis.*

Diog. Laert. 3. epig. Ἐς Σκυθίην Ἀνάχαρσις ὅτ' ἤλυθε πολλὰ μογήσας,
Πάντας ἔπειθε βιοῦν ἤθεσιν Ἑλλαδικοῖς.
In Scythiam Anacharsis cùm venisset multa passus,
Omnibus

Omnibus persuasit viuere moribus Græcis. Theocr.

„ Τὴν μορφὴν ἀγαθὸς, τὸν δὲ τρόπον οὐκ ἔθ' ὅμοιος.

„ *Egregius forma, moribus haud similis.* Pindar. 8. Pyth.

Εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμένων.

Generosis in moribus perseuerans. Ibid. 4.

„ Ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καί σε θεμιστάμενοις

„ ὀργὰς, ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλβον.

„ *Verùm oportet me & te componentes ad æquitatem*

„ *Mores, [nostros] texere in futurum prosperitatem.* Nazianz. 4. car.

Τοῖς μὲν ἐγὼν ἁπαλὴν πλάσθην φρένα. καὶ νεόπηκτος

Οἷα τυρὸς, ταλάρου λάμβανον αἶψα τύπον.

Ab his informata est mens mea tenera, veluti; recēs

Caseus, statim calathi formam suscepi.

Dicit S. Gregorius Nazianz. sibi puero facilè sanctos parentum suorum mores impressos fuisse.

„ Ἐν μύθοιο νόμιζε σοφὸν τρόπον ἔμμεν' ἀρείω. Id. 50. car.

„ *Vnū statue, probos mores doctrina esse prastātiores.*

— διέπλασας ἤθεα κεδνά. *Formasti mores egregios.* Id. 51.

— σῆμα κακοτροπίης. *Signum improbitatis morum.* Anyte 3. epigr.

Εὐτροπίη. *Morum probitas.* Theognidi.

Morior. Pereo. Mortuus.

Θνήσκω. ἀποθνήσκω. καταθνήσκω. θυμὸν ἀναπνείω, ἀποπνέω. οἴχομαι. ἀποίχομαι. εἰκάθω πότμῳ. Plura in exemplis.

—Προθεσπίζων, τινὶ πότμῳ Μέλλε θανεῖν.— Nonn. in Ioann.

Prædicens, qua morte esset moriturus.

Καὶ κεφαλὴν ἔκλινε, θελήμονι δ' εἴκαθε πότμῳ. Ibid.

Et caput inclinauit, & voluntaria morti cessit.

— οὐ γὰρ ἀνίαις Sibyll. l. 1.

Τειρόμενοι θνῆσκον, ἀλλ' ὡς δεδμημένοι ὕπνῳ.

Nō enim mœrore cōfecti moriebātur, sed vt sōno sopiti.

Κάτθανε δ' εἵνεκ' ἐμεῖο, σαωσέμεναι μενεαίνων Q. Cal. l. 7.

ὃν πατέρ'· ἀλλά οἱ εἶθαρ ἀποκταμένοιο πάσας δὲ

σῖτον ἔτλην, καὶ ζωὸς ἔτ' ἠριγένειαν ἰδέσθαι.

„ Εὖ εἰδὼς, ὅτι πάντες ὁμὴν ἀΐδαο κέλευθον

 „ νισσόμεθ'.

„ νισσόμεθ' ἄνθρωποι, πᾶσιν δ' ἐπὶ πέρμ
„ λυγρὰ μόρου σονόεντος· ἔοικε δὲ θνητὸν ἐό
„ πάντα φέρειν, ὁπόσ' ἐσθλὰ δίδοῖ θεὸς ἠδ
Me propter cecidit, nisus seruare paren
Sed tamen occiso potui mox sumere dul
Ore cibos, & viuus adhuc cæli astra tu
„ *Vnam omnes peragrare viam non in*
„ *Omnibus inuisæ mortis finem esse stat*
„ *Quo verum est huius carpentem lumi*
„ *Cuncta pati, quæcunq; Deus bona seu*
N. in 2. versu οἱ ἀποκταμένοιο. It
Odyss. P. οἱ βαλλομένοιο.

Apollon. Θυμὸν ἀναπνείων. — *Expirans animam*

Argon. Δ. — δ' αν- *Floridam e*

Pindar. 7. Isthmior. θε' ἀπέπνευσας ἁλικίαν *ætatem inte* προμάχων ἀν' ὅμιλον. *.i. occisus es*

Nonn. in Ioann. „ Εἰν ἀγάπῃ θνήσκοιμεν ἑνὶ ξυνήονι πότμ
„ *In caritate moriamur vna communi*

Ibid. Λάζαρον ἄπνοον εὗρε, χυτῇ στρωθέντα κο
Inuenit Lazarum mortuum, fuso in pu

Od. Δ. — θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν. *Interire petere.*

Od. E. Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιτον ἐσθλοὶ
Hic omnes alij egregij periere sodales.

Od. K. — ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός. *Et anima euo*

Od. Λ. Ψυχὴ δ' ἠΰτ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότ
Anima auolans tanquam somnium au

Pindar. 6. Pyth. — ὃς ὑπερέφθιτο πατρός. — *Qui pro patre occubuit.*

Od. Ξ. Τὸν δ' ἔλιπε ψυχή. — *Eum vero anima*

Od. P. Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θ
Argum autem atra mors occupauit.

Od. X. „ — τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
„ ὡς δή σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφ
„ *Nec hoc stulti intellexerunt,*
„ *Quod ipsis & omnibus mors impende*

Od. Ω. „ Μοῖρ' ὀλοή, τὴν οὔ τις ἀλεύεται, ὅς κε γε

Google

„ *Mors perniciosa, quam nemo euadit, qui natus sit.*

Morem claudendi oculos morientibus & labia coniungendi attigit Homer. Odyss. Λ. his versibus:

„ — οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντι περ εἰς ἀΐδαο Odyss. λ.
„ χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἑλέειν, σύν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
„ *Neque mihi sustinuit morienti, [eunti in Orci]*
„ *Manibus comprimere oculos, & os claudere.*

Ἔνθ' ἤτοι μὲν τοὺς θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε. Hes. 1. oper.
Ibi quidem illos mors obruit.

— θάνατος ἦ καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας Εἷλε μέλας. --- Ibid.
Mors illos, licet immanes, tamen atra prehendit.

Ὄμμασι δ' ἀκλαύτοισι θελήμονι κάτθανε πότμῳ. Nonn. 23. Dion.
Siccis oculis mortem obijt voluntariam.

„ Βουλοίμην κεν ἐμοῖσι καταχτάμενος μεγάροισι Od. Π.
„ Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι.
„ *Malim occisus in meis ædibus*
„ *Mori, quàm hæc indigna facinora semper videre.*

Ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ἐταρχύσαντο θανόντας, Id. 37. Dion.
οἷα βίου βροτέου γαιήϊα δεσμὰ φυγόντας,
ψυχῆς πεμπομένης, ὅθεν ἤλυθε. —
Oculis siccis sepeliuerunt mortuos, [Indi]
Tanquã qui vitæ humanæ terrena vincula effugissent,
Anima eo missa, vnde venerat.

Ὣς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον. Iliad. Λ.
Ita hic quidem ibi cadens dormiuit ferreum somnum.

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰών. Iliad. Π.
At postquam hunc anima & vita deseruerit.

„ Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην. Iliad. Χ.
„ Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
„ *Haud sanè ignauiter & ingloriè peribo:*
„ *Sed cùm magnum quidpiam fecero & posteris audiendum.*

„ Οὐ γὰρ ἐπὶ φθιμένοισι πέλει κότος, ἀλλ' ἐλεεινοὶ Q. Cal. l. 1.
„ Δήϊοι οὐκ ἔτ' ἐόντες, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸς ὄληται.
„ *Non enim in mortuos ira est, sed miserandi*
„ *Hostes non iam superstites, postquam obierint.*

Id. l. 5. „ Νεκρὸς δ' οὔπι γόοισιν ἀνέχεται.—

„ *Mortuus enim nequaquam luctibus excitatur.*

Ibid. ——μίγη δέ οἱ αἰθέρι θυμὸς

ἄνδρα λιπὼν ἀρίδηλον, ἐνεκρίνθη ᾗ θεοῖσιν.

Mistus est autem atheri animus

Virum deserens perillustrem, adscriptusq; est diuis.

Id. l. 7. „ Ἴσχεο λευγαλέοιο πόνου καὶ πένθεος αἰνοῦ

„ Ὦ τέκος· οὐ γὰρ ἔοικε περίφρονα φῶτα γεγῶτα,

„ μύρεσθ', οἷα γυναῖκα, παρ' οὐκ ἔτ' ἐόντι πεσόντα.

„ Οὐ γὰρ ἀναστήσεις μιν ἔτ' ἐς φάος, οὔνεκ' ἄϊστος

„ Ψυχὴ οἱ πεπότηται ἐς ἠέρα, σῶμα δ' ἄνευθεν

„ Πῦρ ὀλοὸν κατέδαψε, καὶ ὀστέα δέξατο γαῖα.

„ Αὔτως δ' ὡς ἀνέθηλε, καὶ ἔφθιτο. —

„ *Cohibe noxium dolorem, & luctum grauem,*

„ *O fili. Haud enim decet prudentem virum*

„ *Eiulare, tanquam mulierem, apud eum qui iam non est, prostratum:*

„ *Neque vero suscitabis eum ad vitam, cùm dispares*

„ *Anima euolauerit in aëra, corpus vero seorsum*

„ *Ignis rapax absumpserit, & ossa terra susceperit.*

„ *Similiter vt effloruit, sic periit.*

Bion 1. idyll. „ Καὶ νέκυς ὢν καλός ἐστι, καλὸς νέκυς, οἷα καθεύδων.

„ *Etiam mortuus pulcher est, pulcer mortuus, quasi dormiens.*

Pindar. 1. Pyth.

„ — ὀπιθόμβροτον αὔ-	„ *Posthuma gloria*
„ χημα δόξας	„ *celebritas*
„ οἷον ἀποιχομένων ἀν-	„ *sola mortuorum hominum*
„ δρῶν δίαιταν μανύει,	„ *vitam indicat,*
„ καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς.	„ *Tam oratoribus quã Poëtis.*

Aristot. in Heroum epitaph. Ὠκύμορος πάντων νόσφι φίλων ἔθανεν.

Citò-raptus procul omnibus amicis obijt.

Ibid. Ἄρχοντες Λαπιθῶν Πολυποίτης ἠδὲ Λεοντεὺς

Ἐν γαίῃ Μήδων τέρμ' ἀφίκοντο βίου.

Ductores Lapithûm Polypoetes atque Leonteus,

Medorum in terra finem obière suum.

Nonn. 15. Dion. Μοῦνον ἐμοὶ φθιμένῳ γλυκερὴν ἐπέχευε κονίην

χειρὶ τῇ πυμάτην ὀλίγην χέειν.—

Tantum

Tantum mihi mortuo dulcem circumfunde puluerem
Manu tua, pro vltimo tenui beneficio.

„ Γαςέρι δ' ὅπως ἐςὶ νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοὺς. — Iliad. T.
„ Λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
„ Πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
„ Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν ὅς κε θάνῃσι,
„ Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας.
„ *Non debent Græci mortuum lugere ventre.* [*cibi abstinentia*]
„ Namq; nimis multos atq; omni luce cadētes — Cicero Tuscul. 3.
„ Cernimus: vt nemo possit mœrore vacare.
„ Quo magis est æquum tumulis mandare peremptos
„ Firmo animo, & luctum lacrymis finire diurnis.

Νῦν δὴ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς, οὐδ' ἔτ' ἄνευθεν, — Iliad. X.
οὐδ' ἀλεή. — Nunc prope mors instat, nec iam procul, & fuga nulla.

„ Ἥδιστος γάρ τοι θάνατος, „ *Suauissima mors est* — Euripides in Supplic.
„ Συνθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις. „ *Amicis morientibus commori.*

Apud Græcum Pindari Scholiasten hic inter alios extat Delphici oraculi versus consulenti Batto dictus: Pythior. 4.

„ Οἷά τ' ἀνὴρ ἔρξει, τοῖον τέλος αὐτὸν ἱκάνει.
„ *Qualia homo fecerit, talem finem consequetur.*
Qualis vita, salis mors.

MORS.

Θάνατος. μόρος. πότμος. κὴρ θανάτου τέλος. θανάτοιο τελευτή. ὄλεθρος. μοῖρα. θανατηφόρος ἀχλύς. βιότοιο τελευτή. οἶτος. ὕστατον ἦμαρ.

„ Οὔτις ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι, οὐδὲ βαρεῖαν — Theognis.
„ Δυσυχίαν. — *Nullus lytro dato mortem fugerit, neque grauem aduersitatem.*

„ Σπάρτη δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν, θάνατος. — Pati 3. epigr.]
„ *Sparta non mori, sed fugere, mors est.*

Ὦ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν ἀρκέσει, — Hesiod. in Scuto.

ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πολεμίζειν.
O ignaue, nequaquam à te Mars mortem
Arcebit, si nos prælio concurrerimus.

Nonn. 28. Dion. Τὸν δὲ κατὰ βλεφάρων θανατηφόρος ἔσβεσεν ἀχλύς.
Hunc verò lethifera extinxit oculorum caligo.

Iliad. Π. Ἔνθ' ἄρα τοι Πάτροκλε φάνη βιότοιο τελευτή.
Tùm tibi Patrocle manifestè appropinquauit vitæ finis.

Iliad. Ρ. „ Ἆ δεῖλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
„ Ὃς δή τοι σχεδόν ἐστι.—
„ *Ah miser, haudquaquam tibi mors in mente resedit,*
„ *Quæ propè nunc instat.*

Iliad. Φ. „ Οὐχ ὁράας, οἷος κἀγὼ, καλός τε, μέγας τε;
„ Πατρὸς δ' εἰμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ μ' ἐγείνατο μήτηρ.
„ Ἀλλ' ἐπί τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή
„ Ἔσσεται, ἢ ἠὼς, ἢ δείλη, ἢ μέσον ἦμαρ.
„ *Non vides, qualis ego, pulcher & magnus? [Achilles]*
„ *Porrò ex patre nobili sum natus, Deaq; me peperit mater:*
„ *Sed post te etiam mihi mors & fatum violentum*
„ *Erit, vel in aurora, vel crepusculo, vel meridie.*

Iliad. Ω. —οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνίσπες.
Mortem infelicis filij commemorasti.

Orph. Argon. Ὄφρα τέλος θανάτοιο κίχω μετὰ γήραϊ λυγρῷ.
Vt mortem oppetam in tristi senectute.

Id. in hym. „ Κοινὸς μὲν πάντων, ἄδικος δ' ἐνίοισιν ὑπάρχων,
„ Ἐν ταχύτητι βίου παύων νεοήλικας ἀκμάς.
„ Ἐν σοὶ γὰρ μούνῳ πάντων τὸ κριθὲν τελεῦται.
Communis quidem omnibus, [mors] iniusta autem quibusdam,
In celeritate vitæ extinguens iuuenilem vigorem,
In te enim solà omnium iudicium consummatur.
Οὔτε γὰρ εὐχαῖς σὸν πείθει μένος, οὔτε λιταῖσιν.
Nec enim precibus tua vis flectitur, neque supplicationibus.

Q. Cal. l. 6. „ Νῦν μὲν δὴ σὺ κεῖσο κατὰ χθονός· αὐτὰρ ἔγωγε
„ ὕστερον, οὐκ ἀλέγω, καὶ εἰ παραί ποσὶν ὄλεθρος
„ σήμερον ἡμετέροισι πέλει λυγρός. Οὐ γὰρ ἄνδρες

„ ζώομεν

" ζώομεν ἤματα πάντα· πότμος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.
" Nunc quidem tu iace in terra: ego autem
" Postea, non curo, etiamsi ante pedes nostros
" Hodie sit mors funesta. Nec enim nos homines
" Semper viuimus. Sed mors omnibus parata est.
— τότε δ' αἰνότατον δέος εἷλε
πάντας· ὑπὲρ κεφαλῆς γὰρ ἀμήχανος ἦεν ὄλεθρος. — Apollon. Argon. B.
Tunc grauissimus incessit omnes timor:
Supra caput enim erat ineuitabile exitium. [instabat]
— αὐτῷ ἐνὶ ἤματι Μόψον — Id. Arg. Δ.
νηλειὴς ἕλε πότμος· ἀδευκέα δ' οὐ φύγεν αἶσαν
" μαντοσύναις· Οὐ γάρ τις ἀποτροπίη θανάτοιο.
Eodem die Mopsum saeua cepit mors, nec effugit ama-
" ram sortem vaticinijs. Nec enim vllum est effugium
Ῥῆξε λίνον Κλωθώ, τῷ δ' ἔρχεται ὕστατον ἦμαρ. (mortis. — Orpheus de lapidib.
Rupit filium Clotho, eique venit vltima dies.
" Ὡς αἰεὶ κρυεροῖο παρεστηκότος θανάτοιο — Nazianz. car. 62.
" Μνώεο, καὶ θανάτου ἥσσονος ἀντιάσεις.
" Tanquam semper instantis gelidae mortis
" Recordare, & mortem leuiorem nancisceris.
" Τίς βροτὸς, ὃς θανάτοιο βίην καὶ δεσμὸν ἀλύξει; — Apollin. Psal. 88.
" Quis homo, qui mortis vim & vinculum fugiet?
Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν, — Hom. in odyss.
Οὐδὲ δή σφιν σχεδόν ἐστιν ἐπ' ἤματι πάντας ὀλέσθαι.
Neque cognoscunt mortem & atram parcam,
Quae iam ipsis imminet, vt vno die omnes pereant.
Μοῦσά μοι Εὐρυμέδοντ' ἄδοις τὴν ποντοχάρυβδιν, — Hipponax 15. Athen.
τὴν ἐγγαστριμάχαιραν, ὃς ἐσθίει οὐ κατὰ κόσμον·
ἔννεφ' ὅπως ψηφῖδι κακῇ κακὸν οἶτον ὄληται,
βουλῇ δημοσίῃ, παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
Musa mihi concine Eurymedontem immanem helluonem,
Ventriferreum, [omnia consumentem,] qui indecenter comedit:
Memora, quomodo malis calculis mala morte pe- (rierit,
Populi iudicio, ad littus maris profundi.

De voce ἀτρύγετος ita Eustathius, ad Iliad. A:
Ἀτρύγετος ἡ θάλασσα, ἢ ἡ βαθεῖα, ἧς οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τρύγα·

τρύγα· ἢ οἷον ἀτρύετος, ἤγουν ἀκαταπόνητος, διὰ τὴν τοῦ στοιχείου δύναμιν, πλεονασμῷ τοῦ Γ. ἢ ἀφ' ἧς οὐδὲν τρυγώμενον· τὸ γὰρ τρυγᾶν, ἐπὶ γῆς κυκλολεκτεῖται.

Nonn. 19 Dion. Σὸν Στάφυλον Διόνυσε κατεύνασε χάλκεος ὕπνος.

Σὸν Στάφυλον Διόνυσε χαρωνίδες ἥρπασαν αὖραι.

Bacche tuum Staphylum lethi sopor areus vrsit:

Bacche tuum Staphylum rapuêre Charonides auræ.

Id. 17 —θελήμονι δ' ὤλετο πότμῳ. *Voluntaria morte perijt.*

Iliad. E. —τὸν δέ οἱ ὄσσε

Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

Ei oculos occupauit atra mors & fatum violentum.

N. πορφύρεον θάνατον vocari etiam mortē eam, quæ vnico ictu infertur: ducta origine à tinctoribus, qui purpuras ita occidunt, quo præstantior ita occisis color exprimatur. Istud carmen in varios & ex varijs causis iactum: 1. in Alexandrum magnū, cùm maximā purpuræ copiā Ionibus imperasset. 2. in tinctorē ob adulteratā purpuram morti adiudicatum. Vide Athenæum lib. 10. cap. 12. & Eustathium in Odyss. E.

Moueo. Commoueo. Dimoueo.

Κινέω. κίνυμι. ἀποκίνυμι. δονέω. νωμάω. συφελίζω.

Incerti l. 4. epigr. „Μὴ κίνει Καμάριναν· ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων·

„ μή ποτε κινήσας τὴν μείονα μείζονα θείης.

„*Ne moueas Camarinam. Immota enim est melior.*

„ *Ne minorem mouens, facias maiorem. i. exiguum malum patere, ne impatientiâ accersas maius.*

Vide adag. Camarinam mouere: & originem eius apud Seruium in 3. Æneid.

Bion idyll. 2. Μειδιάων κίνησε κάρη καὶ ἀμείβετο παῖδα.

Subridens mouit caput, & respondit puero.

Q. Cal. l. 3. --ποσὶν δ' ἀπεκίνυτο γαῖα. *Terra sub pedibus mouebatur.*

Apollin. Psal. 95. Καὶ γὰρ κύκλον ἔρεισε, τὸν οὐ χρόνος οἶδε δονῆσαι.

Etenim firmauit orbē terræ, qui nō cōmouebitur.

Iliad. X. Ὣς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.

Sic genua & plantas leniter motabat Achilles.

Λὰξ

Λὰξ ποδὶ κινήσας. — Calce pedis mouens. Od. O.
[propellens]

— λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίῃσι Od. P.
ἰσχίῳ· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐστυφέλιξεν·
ἀλλ' ἔμεν' ἀσφαλέως. — Calcibus stulte insiluit
In coxendicem, [Vlyssis] nec eum viâ dimouit.
Sed mansit firmiter.

Mulieres.

Γυναῖκες. θηλύτεραι. θηλειαί. τὰ γύναια. ὄαροι.

,, Πολλάκις ὑπνώουσιν, ὅτε κλαίουσι, γυναῖκες. Coluthus.
,, Sæpe dormiunt mulieres, dum plorant.
,, Αἰνῶ θηλυτερέων, τὰς ἄρσενες οὐδὲ ἴσασι. Nazianz. car. 3.
,, Probo fœminas, quas ne nôrunt quidem viri.
,, Αἰσχρὸν γυναίοις ἄρσεν ἦθος ἐκφέρειν. Id. in sent.
,, Turpe est fœmellas mores præferre virorum.
—— θῆλυς ἐοῦσα τί μοι ῥέξειεν Ἀθήνη; Nonn. 1. Dion.
Nam mihi quid faceret, quando sit fœmina, Pallas?
,, --- ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν. Iliad. Λ.
,, Quoniam non ampliùs fidendum mulieribus.
,, Ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτῃσι. Hes. 1. oper.
,, Qui mulieri, fidit furibus.

Tzetzes: φιλήτῃσι] κλέπταις, ὑφαιρουμένοις τὰ ἀλλότρια, καὶ πᾶσι κακοῖς· παρὰ τὸ φιλεῖν τὰς ἄτας, καὶ διὰ τοῦ ι. ἢ παρὰ τὸ φηλεῖν, τὸ ἀπατᾶν διὰ τοῦ η. Eustath. ad Iliad. β. refellit posteriorem etymologiam, eo quod non dicatur φηλέω sed φηλόω. Quare tum ibi, tum ad Od. Υ. hanc adstruit: nempe ἀπὸ τοῦ ὑφελεῖν, ὅπερ ἐστὶ κλέψαι, ὡς ἂν ᾖ ὑφειλήτης καὶ ἀφαιρέσει φειλήτης, καὶ ἀποβολῇ (?) τοῦ Ε φιλήτης.

Κήτειοι κτείνοντο γυναίων εἵνεκα δώρων. Iliad. Λ.
Cetei necabantur ob dona mulieribus data.

Vide veterem Græcum Scholiasten & Eustat.

Τετράκις ἑξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία. Theocr. idyll. 18.
Quater sexaginta puellæ, fœminea iuuentus.
Παννυχίδας θ' ἱερὰς θηλεῖς χοροὶ ἀμφιέπωσιν. Critias
Pernoctationes sacras celebrent cœtus fœminei.

Od. Λ. „ Ὣς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός,
„ Ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται.
„ *Adeo nihil est sauius & impudentius fœmina,*
„ *Quæ talia in animum facinora immiserit.*

Hesiod. in Theogon. — μάχλω δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
πάντες, θήλειαί τε καὶ ἄρσενες ἤματι κείνῳ.
Magnam eo die ciêrunt pugnã omnes viri & fœminæ.

Iliad. I. Ἀνδράσι μαρνάμενος ὀάρων ἕνεκα σφετεράων.
Cum viris pugnans pro fœminis vestris.

Ex ὄαροι deductum est ὀαρίζειν .i. mulierum more confabulari. Sic enim Græcus Scholiastes ad Iliad. X.
Ὀαριζέμεναι] γυναικώδεις προσδιαλέγεσθαι λόγους. ὄαροι γὰρ, αἱ γυναῖκες.

Od. Λ. Ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο κακῆς ἰότητι γυναικός.
In reditu perierunt improbæ fœminæ voluntate.

Multitudo. Turba. Multi. Innumeri.

Ἐσμὸς ὄχλος ὅμιλος. πλῆθος. Vide cœtus.
Multi, Plurimi: Πολλοί. πολέες. πλέονες. πλείονες. περιπλέονες. παμπληθέες.
Innumeri: Μυρίοι. τρισμύριοι. νήριθμοι. ἀνήριθμοι. ἀνάριθμοι. ἀναρίθμητοι. ἄμετροι. ἀπείριτοι. ἀπειρέσιοι. μυριάδες ἀναρίθμητοι. χιλιάδες ἀνάριθμοι. &c.

Od. Θ. Βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, ἅμα δ' ἕσπετο πουλὺς ὅμιλος,
μυρίοι· ἂν δ' ἵσταντο νέοι πολλοί τε καὶ ἐσθλοί.
Iuerunt in forum: simulq; secuta est multa turba,
Innumeri: surrexeruntq; iuuenes multi & fortes.

Iliad. O. Πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι.
Multitudinem ad naues iubeamus redire.

Q. Cal. l. 0. Μαρναμένων ἑκάτερθεν ἀπέφθιτο πουλὺς ὅμιλος.
Ingens bellantum turba occumbebat vtrimq;.

Ibid. Οἳ δὴ νῦν μήλοισιν ἐοικότες ἀπονέονται
νῆας ἐπὶ σφετέρας. — *Qui nunc ouibus similes redeunt ad naues suas. .i. multi & palantes ouium more.*

Ibid. Ἐκ δ' ἄρα πληθύος εἷλεν ἀάσπετα φῦλ' ἀνθρώπων.

ὅσσό

ὅσσά μοι οὐ σθένος ἐστὶ λιλαιομένῳ περ ἀεῖσαι.
Οὐδ᾽ εἴ μοι στέρνοισι σιδήρεον ἦτορ ἐνείη.
E multitudine autem cecidit innumera hominum agmina,
Quot mihi enumerare, licet volenti, vires non sunt,
Ne quidem si in pectore insit cor ferreum.
—μύρμηκες ἀνήριθμοι καὶ ἄμετροι. *Formica innumera & infinita.* Theocr. idyll. 15.
—αἵ τ᾽ ἀνάριθμοι Id. idyl. 16
Μήλων χιλιάδες βοτάναις διαπιανθεῖσαι
ἀμπέδιον βλήχοιντο· —*Innumeraq; ouium millia herbis impinguata per campum balent.*
——νεκροὶ δ᾽ ἐπέκειντο νέκυσσι, Q. Cal. l. 12.
Πανσυδίῃ ψεκάδεσσιν ἐοικότες, ἠὲ χαλάζῃ,
ἢ χιόνος νιφάδεσσιν, ὅτ᾽ οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλην,
Ζηνὸς ὑπ᾽ ἐννεσίῃ, ζέφυρος καὶ χεῖμα παλύνει.
Mortui super mortuos cadebant
Cateruatim, pluuiæ similes aut grandini,
Aut niuium floccis, quum altos montes & siluam,
Iouis nutu, zephyrus & hyems conspergunt.
Ἦλθον ἔπειθ᾽ ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ Εἰαρινῇ- Od. I.
Venerũt deinde quot folia & flores sunt verno tepore.
——σὺν δέ σφιν ἀπείριτος ἔσσυτο λαός. Apollon. Argon. Γ.
Cum ipsis infinitus effusus est populus.
Ἢ ὅσα φύλλα χάμαζε περικλαδέος πέσεν ὕλης, Id. Arg. Δ.
Φυλλοχόῳ ἐνὶ μηνί, τίς ἂν τάδε τεκμήραιτο;
ὣς οἱ ἀπειρέσιοι ποταμοῦ παρεμέτρεον ὄχθας.
Aut quot folia densæ siluæ humi decidunt,
Frõdifluo in mense, [auctumno] quis ea cõiectauerit?
Sic illi infiniti ripas fluuij præterlegebant.
Πουλὺς ὄχλος βαίνουσι τανύσκια βένθεα δρυμῶν. Oppian. l. 4. venat.
Multa turba eunt in vmbrosas valles saltuum.
„ Λαῷ μὴ πίστευε· πολύτροπός ἐστιν ὅμιλος. Phocylides
„ Λαός τοι καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ, ἀκατάσχετα πάντα.
„ *Populo ne crede: mutabile est vulgus:*
„ *Vulgus sanè & aqua & ignis, indomita omnia.*
Ἄλλαι δ᾽ ἄλλοθι νῆσοι ἀπείριτοι.— Dionys. de situ.

Alis

Alia alibi insula infinita.

Ibid. Τῶν οὐ ῥηΐδιόν μοι ἐνισπεῖν οὔνομα πασέων.
Quarum non facile est cunctarum dicere nomen.

Ibid. — τίς ἂν πάντ' οὐνόματ' εἴποι; *Quis omnia nomina dicat?*

Ibid. Ἄλλοι δ' ἔνθα κατ' ἠπείρους ἀλόωνται
μυρίοι, οὓς οὐκ ἄν τις ἀριφραδέως ἀγορεύσοι
θνητὸς ἐών· μοῦνοι δὲ θεοὶ ῥέα πάντα δύνανται.
Alij autem hic & hic per continentem vagantur
Innumeri, quos non facilè aliquis memorauerit
Mortalis: soli enimuero Dij facilè omnia possunt.

Iliad. P. „--- περιστείωσ' ἕνα πολλοί. *Circumdant vnum multi.*
Prouerbialis est sermo: cùm quis à pluribus oppugnatur.

Hes. 1. oper. Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται·
Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
Alia vero innumera mala inter homines oberrant,
Nam plena quidem terra est malis, plenum & mare.

Ibid. Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνισπεῖν.
Difficile est nomina omnium mortalem virum dicere.

Nonn. 13. Dion. Οὐ γὰρ ἐγὼ τ[illegible] φῦλα δέκα γλώσσῃσιν ἀείσω,
Οὐδὲ δέκα στομάτεσσι χέων χαλκόθροον ἠχώ.
Tot gentes etenim nec denis dixero linguis,
Nec deno arisonam diffundens gutture vocem.

Id. 35. Dion. — περαίνετο πηγὴ
Ἄγγεσι νηρίθμοισιν ἀφυσσομένου ποταμοῖο.
Exsiccabatur fons, vasis innumeris exhausto fluuio.

Hom. Il. β. Ἀλλ' οὔπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα·
Λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν,
Ἔρχονται πεδίοιο.---
Sed nondum talem tantumq; populum vidi.
Valde enim folijs similes aut arenis ibant per cāpum.

Iliad. I. Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε, κόνις τε,
Οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσῃ Ἀγαμέμνων.
Neque si mihi tot dona daret, quot arenæ & pulueres sunt,
Neque sic adhuc animum meū inflecteret Agamēnon.

Μυρία

Μυρία δῶρα διδοὺς.—*Innumera dona dans.* *Ibid.*

Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν; *Iliad. Α.*

Ibi quem primum, quem vltimum interfecit.

,, Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον. *Iliad. Μ.*

,, *Vos sed adeste simul: plurium opus melius.*

— νιφάδεσσιν ἐοικότες, ἢ ἰσάριθμοι Τείρεσιν.— *Callimac. in Delum.*

Nimibus similes, aut numero pares astris.

Σπινθῆρες ὅτ' ἔωσι περιπλέονες.—*Cùm scintillæ fuerint permultæ.* *Aratus.*

Αἱ δ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν ἀοιδῶν *Antipater 3. epig.*
Μυριάδες λήθῃ ξεῖνε μαραινόμεθα.

Innumera autem iuuenum aceruatim poëtarum
Millia obliuione, ô hospes, marcemus.

— βόες μάλα μυρίαι ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις *Theocr. idyll. 25.*
ἐρχόμεναι φαίνονθ', ὡσεὶ νέφη ὑδατόεντα.

Boues quàm plurimæ, aliæ post alias
Accedentes apparebant, tanquam nubes aquosæ &c.
vide ibi plura.

Ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι *Iliad. Β.*
μυρίοι, ὅσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ.
ἠΰτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά,
αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν
ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει.
τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ἐν πεδίῳ ἵσταντο. —— *Steterunt in florido prato Scamandrio*

Innumeri, quot folia & flores nascuntur in vere,
Quasi multa muscarum confertarum agmina,
Quæ in tugurijs pastorum errant
In tempore verno, cùm lac vasa irrigat: [cùm magna est copia lectis]
Tot contra Troianos comati Achiui in cãpo stabant.

— ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν, *Pindar. olymp. 2.*
κεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλλοις ἔθηκεν, τίς ἂν φράσαι δύναιτο;

Quandoquidem arena numerum effugiat,
Quot iste gaudia crearit alijs, quis eloqui valeat?

Naziánz. 2. car.

Ψεύςας, ἀνδροφόνους, σκολιοὺς, ἐπιόρκον ὀμοῦντας,
ἅρπαγας ἀλλοτρίων, ξεινῆς δηλήμονας εὐνῆς,
τίς κεν ἀριθμήσειεν; ἐπεὶ τόδε πᾶσι πέφανται,
ὡς πλείων χρύσοιο κόνις. πλείους ἢ κάκιστοι
τῶν ἀγαθῶν· καὶ γάρ τε τρίβους περόωσιν ἀνίσους.
τοῖς μὲν γὰρ χθαμαλή τε, ἐπίτροχός ἐστι κακοῖσιν·
οἱ δ᾽ ἀγαθοὶ τέμνουσι προσάντεα· τοὔνεκεν ἐσθλῶν
πλεῖστον ὅσον κακίους προφερέστεροί εἰσιν ἀριθμῷ.
Mendaces, homicidas, peruersos, periuros,
Raptores alienorum, adulteros,
Quis enumerauerit? Siquidem hoc omnibus constat,
Quod plus sit pulueris quàm auri, & plures mali
Quàm boni. Nam & vias peragunt dispares.
Malis enim humilis est & decliuis:
Sed boni accliuem scandunt: Propterea immane quantum
Improbi numero plures sint, quàm boni.

Archestratus. Incerti l. 3. epigr.

— παμπληθέας ὄψει. *Complures videbis.*
„ Εἷς ἐμοὶ ἄνθρωπος, τρισμύριοι· οἱ δ᾽ ἀνάριθμοι,
„ Οὐδείς. — *Vnus mihi homo, innumeri: & contrà*
„ *innumeri ne vnus quidem.* .i. vnus sapiens instar innumerorum, & innumeri insipientes atque indocti, instar nullius.

Musæ, earumq; nomina & munera.

Hesiod. in Theogon.

Ταῦτ᾽ ἄρα Μοῦσαι ἄειδον ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχουσαι,
Ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι.
Hæc Musæ canebant olympi domos colentes,
Nouem sorores magno Ioue prognatæ.

Orph. in hymn.

Κλειώ τ᾽, Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ᾽, Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ᾽, Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ᾽, ἥδε προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασῶν.
Clioq́; Euterpeq́; Thaliaq́; Melpomeneq́;
Terpsichoreq́; Eratoq́; Polymniaq́; Uranieq́;
Calliopeq́: hæc longè alias supereminet omnes.
Μοῦσαι Πιερίδες μεγαλώνυμοι, ἀγλαόφημοι.
Musæ Pierides percelebres, fama-splendidæ.

Πάσης

Πάσης παιδείης ἀρετὴν γεννῶσαι ἄμεμπτον, *Ibid.*
Θρέπτειραι ψυχῆς, διανοίας ὀρθοδότειραι,
Καὶ νοῦ εὐδυνάτοιο καθηγήτειραι ἄνασσαι,
Αἳ τελετὰς θνητοῖς ἀνεδείξατε μυστιπολεύτοις.
Omnis disciplinæ virtutem irreprehensam gignentes,
Nutrices animæ, intelligentiæ donatrices,
Et mentis potentis duces reginæ,
Quæ cærimonias hominibus ostendistis sacrificis.

Μουσάων ὅδε μῦθος· ἐγὼ δ᾽ ὑπακουὸς ἀείδω *Apollon. Argon. Δ.*
Πιερίδων, καὶ τήνδε πανατρεκὲς ἔκλυον ὀμφήν.
Musarum hic sermo. Ego autem cano auditor
Musarum, & hanc verè audiui vocem.

— μὲ φίλαι καλέουσιν Ἀοιδαί. *Oppian. 2. de venat.*
Me caræ aduocant Musæ.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα, *Solon in eleg.*
Μοῦσαι Πιερίδες κλῦτέ μοι εὐχομένῳ.
Memoriæ & Iouis olympij inclytæ filiæ,
Musæ Pierides audite me precantem.

„ Ἀλλά με Μουσάων φορέει νόος, αἵ τε δύνανται *Dionys. de situ.*
„ νόσφιν ἀλημοσύνης πολλὴν ἅλα μετρήσασθαι.
„*Sed me Musarum fert animus [per cuncta terrarũ]*
„*Quæ sine vagatione magnum mare emetiri possunt.*

Καλλιόπη σοφίην ἡρωΐδος εὗρεν ἀοιδῆς. *L. 1. epigr. Musarum nomina & munera.*
Κλειὼ καλλιχόρου κιθάρης μελιηδέα μολπήν·
Εὐτέρπη τραγικοῖο χοροῦ πολυηχέα φωνήν.
Μελπομένη θνητοῖσι μελίφρονα βάρβιτον ηὗρε.
Τερψιχόρη χαρίεσσα πόρεν τεχνήμονας αὐλούς.
Ὕμνους ἀθανάτων Ἐρατὼ πολυτερπέας εὗρε.
Τέρψιας ὀρχηθμοῖο Πολύμνια πάνσοφος εὗρεν.
Ἁρμονίην πάσαισι Πολύμνια δῶκεν ἀοιδαῖς.
Οὐρανίη πόλον εὗρε καὶ οὐρανίων χορὸν ἄστρων,
Κωμικὸν εὗρε Θάλεια βίον τε καὶ ἤθεα κεδνά.
Calliope scientiam heroici inuenit carminis.
Clio pulcri-choræ citharæ suauem cantum·
Euterpe tragici chori multisonam vocem.
Melpomene hominibus mellitam barbiton attulit.

τρύγα· ἢ οἷον ἀτρύετος, ἤγουν ἀκαταπόνητος, διὰ τὴν τοῦ στοιχείου δύναμιν, πλεονασμῷ τοῦ Γ. ἢ ἀφ' ἧς οὐδὲν τρυγῶμεν· τὸ γὰρ τρυγᾷν, ἐπὶ γῆς κυκλολεκτεῖται.

Nonn. 19. Dion. Σὸν Στάφυλον Διόνυσε κατεύνασε χάλκεος ὕπνος.

Σὸν Στάφυλον Διόνυσε χαρωνίδες ἥρπασαν αὖραι.

Bacche tuum Staphylum lethi sopor areus vrsit:

Bacche tuum Staphylum rapuêre Charonides auræ.

Id. 17. —θελήμονι δ' ὤλετο ποτμῷ. *Voluntaria morte perijt.*

Iliad. E. —τὸν δέ οἱ ὄσσε

Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

Ei oculos occupauit atra mors & fatum violentum.

N. πορφύρεον θάνατον vocari etiam mortē eam, quæ vnico ictu infertur: ducta origine à tinctoribus, qui purpuras ita occidunt, quo præstantior ita occisis color exprimatur. Istud carmen in varios & ex varijs causis iactum: 1. in Alexandrum magnū, cùm maximā purpuræ copiā Ionibus imperasset. 2. in tinctorē ob adulteratā purpuram morti adiudicatum. Vide Athenæum lib. 10. cap. 12. & Eustathium in Odyss. E.

Moueo. Commoueo. Dimoueo.

Κινέω. κίνυμι. ἀποκίνυμι. δονέω. νωμάω. συφελίζω.

Incerti l. 4. epigr. „ Μὴ κίνει Καμάριναν· ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων·

„ μή ποτε κινήσας τὴν μείονα μείζονα θείης.

„ *Ne moueas Camarinam. Immota enim est melior.*

„ *Ne minorem mouens, facias maiorem. .i. exiguum malum patere, ne impatientiâ accersas maius.*

Vide adag. Camarinam mouere: & originem eius apud Seruium in 3. Æneid.

Bion idyll. 2. Μειδιάων κίνησε κάρη καὶ ἀμείβετο παῖδα.

Subridens mouit caput, & respondit puero. (tur.

Q. Cal. l. 3. --ποσὶν δ' ἀπεκίνυτο γαῖα. *Terra sub pedibus moueba*

Apollin. Psal. 95. Καὶ γὰρ κύκλον ἔρεισε, τὸν οὐ χρόνος οἶδε δονῆσαι. (tur.

Etenim firmauit orbē terræ, qui nō cōmouebi-

Iliad. X. Ὣς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.

Sic genua & plantas leniter motabat Achilles.

Λαὰξ

Λὰξ ποδὶ κινήσας. —— *Calce pedis mouens.* Od. O.
[*propellens*]

— λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίῃσι Od. P.
ἰσχίῳ· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐξυφέλιξεν·
ἀλλ' ἔμεν' ἀσφαλέως. — *Calcibus stulte insiluit*
In coxendicem, [Vlyssis] nec eum via dimouit.
Sed mansit firmiter.

Mulieres.

Γυναῖκες. θηλύτεραι. θήλειαι. τὰ γύναια. ὄαροι.

„ Πολλάκις ἀπνώουσιν, ὅτε κλαίουσι, γυναῖκες. Coluthus.
„ *Sæpe dormiunt mulieres, dum plorant.*
„ Αἰνῶ θηλυτερέων, τὰς ἄρσενες οὐδὲ ἴσασι. Nazianz.
„ *Probo fæminas, quas ne nôrunt quidem viri.* car. 3.
„ Αἰσχρὸν γυναίοις ἄρσεν ἦθος ἐκφέρειν. Id. in sent.
„ *Turpe est fæmellas mores præferre virorum.*
—— θῆλυς ἐοῦσα τί μοι ῥέξειεν Ἀθήνη; Nonn. I. Dion.
Nam mihi quid faceret, quando sit fæmina, Pallas?
„ --- ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν. Iliad. A.
„ *Quoniam non amplius fidendum mulieribus.*
„ Ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτῃσι. Hes. I. oper.
„ *Qui mulieri, fidit furibus.*

Tzetzes: φιλήτῃσι] κλέπταις, ὑφαιρουμένοις τὰ ἀλλότρια, ἢ πᾶσι κακοῖς· παρὰ τὸ φιλεῖν τὰς ἀπάτας, διὰ τοῦ ι. ἢ παρὰ τὸ φηλεῖν, τὸ ἀπατᾶν διὰ τοῦ η. Eustath. ad Iliad. β. refellit posteriorem etymologiam, eo quod non dicatur φηλέω sed φηλόω. Quare tũ ibi, tum ad Od. Υ. hanc adstruit: nempe ἀπὸ τοῦ ὑφελεῖν, ὅπερ ἐστὶ κλέψαι, ὡς ἂν ἡ ὑφειλήτης καὶ ἀφαιρέσει φειλήτης, καὶ ἀποβολῇ τοῦ Ε φιλήτης.

Κήτειοι κτείνοντο γυναίων εἵνεκα δώρων. Iliad. A.
Cetei necabantur ob dona mulieribus data.

Vide veterem Græcũ Scholiasten & Eustat.

Τετρώκις ἑξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία. Theocr. idyll. 18.
Quater sexaginta puellæ, fæminea iuuentus.
Παννυχίδας θ' ἱερὰς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσιν. Critias
Pernoctationes sacras celebrent cœtus fæminæ.

„ Ὣς

Od. Λ. „ Ὣς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός,
„ Ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται.
„ *Adeo nihil est sæuius & impudentius fæmina,*
„ *Quæ talia in animum facinora immiserit.*

Hesiod. in Theogon. — μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
πάντες, θήλειαί τε καὶ ἄρσενες ἤματι κείνῳ.
Magnam eo die ciêrunt pugnã omnes viri & fæminæ.

Iliad. I. Ἀνδράσι μαρνάμενος ὀάρων ἕνεκα σφετεράων.
Cum viris pugnans pro fæminis vestris.

Ex ὄαροι deductum est ὀαρίζειν .i. mulierum more confabulari. Sic enim Græcus Scholiastes ad Iliad. X.

Ὀαριζέμεναι] γυναικώδεις προσδιαλέγεσθαι λόγους. ὄαροι γὰρ, αἱ γυναῖκες.

Od. Λ. Ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο κακῆς ἰότητι γυναικός.
In reditu perierunt improbæ fæminæ voluntate.

Multitudo. Turba. Multi. Innumeri.

Ἐσμὸς ὄχλος ὅμιλος. πλῆθος. Vide cœtus.
Multi, Plurimi: Πολλοί. πολέες. πλέονες. πλείονες. περιπλέονες. παμπληθέες.
Innumeri: Μυρίοι. τρισμύριοι. νήριθμοι. ἀνήριθμοι. ἀνάριθμοι. ἀναρίθμητοι. ἄμετροι. ἀπείριτοι. ἀπειρέσιοι. μυριάδες ἀναρίθμητοι. χιλιάδες ἀνάριθμοι. &c.

Od. Θ. Βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ' ἕσπετο πουλὺς ὅμιλος,
μυρίοι· ἂν δ' ἵσταντο νέοι πολλοί τε καὶ ἐσθλοί.
Iuerunt in forum: simulq́ secuta est multa turba,
Innumeri: surrexeruntq́ iuuenes multi & fortes.

Iliad. O. Πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι.
Multitudinem ad naues iubeamus redire.

Q. Cal. l. 0. Μαρναμένων ἑκάτερθεν ἀπέφθιτο πουλὺς ὅμιλος.
Ingens bellantum turba occumbebat vtrimq́.

Ibid. Οἳ δὴ νῦν μήλοισιν ἐοικότες ἀπονέονται
νῆας ἐπὶ σφετέρας. — *Qui nũc ouibus similes redeunt ad naues suas. .i. multi & palantes ouium more.*

Ibid. Ἐκ δ' ἄρα πληθύος εἶλεν ἀάσπετα φῦλ' ἀνθρώπων.

ὅσσο

ὅσσά μοι ἐ σθένος ἐςὶ λιλαιομένῳ περ ἀεῖσαι.
Οὐδ' εἴ μοι ςέρνοισι σιδήρεον ἦτορ ἐνείη.
E multitudine autem cecidit innumera hominum agmina,
Quot mihi enumerare, licet volenti, vires non sunt,
Ne quidem si in pectore insit cor ferreum.
—μύρμηκες ἀνήριθμοι ἢ ἄμετροι. Formicæ innumera & infinita. Theocr. idyll. 15.
—αἵ τ' ἀνάριθμοι Id. idyl. 16
Μήλων χιλιάδες βοτάναις διαπιανθεῖσαι
ἀμπέδιον βλήχοιντο· —Innumeraq; ouium millia herbis impinguata per campum balent.
—νεκροὶ δ' ἐπέκειντο νέκυσσι,
Πανσυδίη ψεκάδεσσιν ἐοικότες, ἠὲ χαλάζῃ, Q. Cal. l. 12.
ἢ χιόνι νιφάδεσσιν, ὅτ' ὄρεα μακρὰ καὶ ὕλην,
Ζηνὸς ὑπ' ἐννεσίῃ ζέφυρος ἢ χεῖμα παλύνει.
Mortui super mortuos cadebant
Cateruatim, pluuiæ similes aut grandini,
Aut niuium floccis, quum altos montes & siluam,
Iouis nutu, zephyrus & hyems conspergunt.
Ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα ἢ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ Εἰαρινῇ. Od. I.
Venerũt deinde, quot folia & flores sunt verno tẽpore.
—σὺν δέ σφιν ἀπείριτος ἔσσυτο λαός. Apollon. Argon. Γ.
Cum ipsis infinitus effusus est populus.
Ἢ ὅσα φύλλα χαμᾶζε περικλαδέος πέσεν ὕλης, Id. Arg. Δ.
Φυλλοχόῳ ἐνὶ μηνί, τίς ἂν τάδε πεμπάσσαιτο;
ὣς οἱ ἀπειρέσιοι ποταμοῦ παρεμέτρεον ὄχθας.
Aut quot folia densæ siluæ humi decidunt,
Frõdifluo in mense, [auctumno] quis ea cõiectauerit?
Sic illi infiniti ripas fluuij præterlegebant.
Πουλὺς ὅχλος βαίνουσι τανύσκια βένθεα δρυμῶν. Oppian. l. 4. venat.
Multa turba eunt in vmbrosas valles saltuum.
„ Λαῷ μὴ πίστευε· πολύτροπός ἐστιν ὅμιλος. Phocylides
„ Λαός τοι ἢ ὕδωρ ἢ πῦρ, ἀκατάσχετα πάντα.
„ Populo ne crede: mutabile est vulgus:
„ Vulgus sanè & aqua & ignis, indomita omnia.
Ἄλλαι δ' ἄλλοθι νῆσοι ἀπείριτοι.— Dionys. de situ.

Aliæ alibi insulæ infinitæ.

Ibid. Τῶν ἐ ῥηΐδιόν μοι ἐνισπεῖν ὄνομα πασέων.

Quarum non facile est cunctarum dicere nomen.

Ibid. —— τίς ἂν πάντ' ὀνόματ' εἴποι; *Quis omnia nomina dicat?*

Ibid. Ἄλλοι δ' ἔνθα κατ' ἤπειρον ἀλόωνται
μυρίοι, οὓς οὐκ ἄν τις ἀριφραδέως ἀγορεύσοι
θνητὸς ἐών· μοῦνοι δὲ θεοὶ ῥέα πάντα δύνανται.

Alij autem hic & hic per continentem vagantur
Innumeri, quos non facilè aliquis memorauerit
Mortalis: soli enimuero Dij facilè omnia possunt.

Iliad. Γ. ,,--- περιστείωσ' ἕνα πολλοί. *Circumdant vnum multi.*

Prouerbialis est sermo: cùm quis à pluribus oppugnatur.

Hes. 1. oper. Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται·
Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.

Alia vero innumera mala inter homines oberrant,
Nam plena quidem terra est malis, plenum & mare.

Ibid. Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνισπεῖν.

Difficile est nomina omnium mortalem virum dicere.

Nonn. 13. Dion. Οὐ γὰρ ἐγὼ τ[illegible] φῦλα δέκα γλώσσῃσιν ἀείσω,
Οὐδὲ δέκα στομάτεσσι χέων χαλκόθροον ἠχώ.

Tot gentes etenim nec denis dixero linguis,
Nec deno arisonam diffundens gutture vocem.

Id. 35. Dion. — περαίνετο πηγὴ
Ἄγγεσι νηρίθμοισιν ἀφυσσομένου ποταμοῖο.

Exsiccabatur fons, vasis innumeris exhausto fluuio.

Hom. Il. β. Ἀλλ' οὔπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα·
Λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες, ἢ ψαμάθοισιν,
Ἔρχονται πεδίοιο.---

Sed nondum talem tantumq; populum vidi.
Valde enim folijs similes aut arenis ibant per cāpum.

Iliad. I. Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε, κόνις τε,
οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσῃ Ἀγαμέμνων.

Neque si mihi tot dona daret, quot arena & pulueres sunt,
Neque sic adhuc animum meū inflecteret Agamēnon.

Μυρία

Μυρία δῶρα διδούς.—*Innumera dona dans.* *Ibid.*
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν; *Iliad. Λ.*
Ibi quem primum, quem vltimum interfecit.
„Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον. *Iliad. M.*
„*Vos sed adeste simul: plurium opus melius.*
—νιφάδεσσιν ἐοικότες, ἢ ἰσάριθμοι τείρεσιν.— *Callimac. in Delum.*
Niuibus similes, aut numero pares astris.
Σπινθῆρες ὅτ' ἔωσι περιπλέονες.—*Cùm scintillæ fuerint permultæ.* *Aratus.*
Αἱ δ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν ἀοιδῶν *Antipater 3. epig.*
Μυριάδες λήθῃ ξεῖνε μαραινόμεθα.
Innumera autem iuuenum aceruatim poëtarum
Millia obliuione, ô hospes, marcemus.
—βόες μάλα μυρίαι ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις *Theocr. idyll. 25.*
ἐρχόμεναι φαίνονθ', ὡσεὶ νέφη ὑδατόεντα.
Boues quàm plurimæ, aliæ post alias
Accedentes apparebant, tanquam nubes aquosæ &c. vide ibi plura.
Ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι *Iliad. B.*
μυρίοι, ὅσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ.
ἠΰτε μυιάων ἁδινάων ἔθνεα πολλά,
αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν
ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει.
τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ἐν πεδίῳ ἵσταντο. —— *Steterunt in florido prato Scamandrio*
Innumeri, quot folia & flores nascuntur in vere,
Quasi multa muscarum confertarum agmina,
Quæ in tugurijs pastorum errant
In tempore verno, cùm lac vasa irrigat: [cùm magna est copia lectis]
Tot contra Troianos comati Achiui in cāpo stabant.
—ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευ- *Pindar. olymp. 2.*
γε, κεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλ-
λοις ἔθηκεν, τίς ἂν φράσαι δύναιτο;
Quandoquidem arena numerum effugiat,
Quot iste gaudia crearit alijs, quis eloqui valeat?

Πάσης παιδείης ἀρετὴν γεννῶσαι ἄμεμπτον, *Ibid.*
Θρέπτειραι ψυχῆς, διανοίας ὀρθοδότειραι,
Καὶ νοῦ δυνατοῖο καθηγήτειραι ἄνασσαι,
Αἳ τελετὰς θνητοῖς ἀνεδείξατε μυστιπολεύτοις.
Omnis disciplina virtutem irreprehensam gignentes,
Nutrices anima, intelligentia donatrices,
Et mentis potentis duces regina,
Qua carimonias hominibus ostendistis sacrificis.
Μουσάων ὅδε μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπακουὸς ἀείδω *Apollon.*
Πιερίδων, καὶ τήνδε πανατρεκὲς ἔκλυον ὀμφήν. *Argon. Δ.*
Musarum hic sermo. Ego autem cano auditor
Musarum, & hanc verè audiui vocem.
— μὲ φίλαι καλέουσιν Ἀοιδαί. *Oppian. 1. de venat.*
Me cara aduocant Musa.
Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα, *Solon in eleg.*
Μοῦσαι Πιερίδες κλῦτέ μοι εὐχομένῳ.
Memoria & Iouis olympij inclyta filia,
Musa Pierides audite me precantem.
„ Ἀλλά με Μουσάων φορέει νόος, αἵ τε δύνανται *Dionys. de situ.*
„ νόσφιν ἀλημοσύνης πολλὴν ἅλα μετρήσασθαι.
„*Sed me Musarum fert animus [per cuncta terrarũ]*
„*Qua sine vagatione magnum mare emetiri possunt.*
Καλλιόπη σοφίην ἡρωΐδος εὗρεν ἀοιδῆς. *L. 1. epigr. Musarum nomina & munera.*
Κλειὼ καλλιχόρου κιθάρης μελιηδέα μολπήν·
Εὐτέρπη τραγικοῖο χοροῦ πολυηχέα φωνήν.
Μελπομένη θνητοῖσι μελίφρονα βάρβιτον ηὗρε.
Τερψιχόρη χαρίεσσα πόρεν τεχνήμονας αὐλούς.
Ὕμνους ἀθανάτων Ἐρατὼ πολυτερπέας εὗρε.
Τέρψιας ὀρχηθμοῖο Πολύμνια πάνσοφος εὗρεν.
Ἁρμονίην πάσῃσι Πολύμνια δῶκεν ἀοιδαῖς.
Οὐρανίη πόλον εὗρε καὶ οὐρανίων χορὸν ἄστρων.
Κωμικὸν εὗρε Θάλεια βίον τε καὶ ἤθεα κεδνά.
Calliope scientiam heroici inuenit carminis.
Clio pulcri-chora cithara suauem cantum·
Euterpe tragici chori multisonam vocem.
Melpomene hominibus mellitam barbiton attulit.

ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε,
χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.
Tum verò Glauco Saturnius mētem exemit Iuppiter,
Qui cum Tydide Diomede arma permutauit,
Aurea aereis, centum boues valentia, nouē valentibus.

„ Χρύσεα χαλκείων διαμείβεαι, εἰ χανδόντος
„ Ἀντὶ βίου, μικρὴν καὶ ἀεικέα τέρψιν ἐδέξω.
„ *Aurea aereis permutas, si splendida*
„ *Pro vita, paruā & indecentem voluptatē susceperis.* — *Nazianz. Homerum imitatus.*

— ἐκέλευσε λίθους εἰς εἶδαρ ἀμεῖψαι.
Iussit vt lapides in escam mutaret. — *Idem.*

— ἦ μὲν δηρὸν ἐτέτλαμεν, εἴκε ποτ' αὖτις
ὀψὲ μεταστρέψωσι νόον. — *Sanè quidē diu tolerauimus, si quando rursus tandem mutarent animum.* — *Apollon. Argon. A.*

— ἁπαλὰς δὲ μετετρωπᾶτο παρειάς,
ἐς χλόον, ἄλλοτ' ἔρευθος, ἀκηδείῃσι νόοιο.
Tenerasque transmutabat genas, interdum
In pallorem, interdum in ruborē, ex anxietate animi. — *Id. l. Γ.*

Ἀλλάξας ἀλκὴν ὅπλων εἰς ἔργα τὰ Δηοῦς.
Commutans arma in instrumenta Cereris. — *Orph. in hymn.*

Κεῖθι γὰρ εἰς ὀφίων σκολιὸν γένος ἠλλάξαντο.
Ibi enim in serpentum tortuosum genus mutati sunt. — *Dionys. de situ.*

„ Εἰς πάντ' ἄτρεπτος ἐστὶ θεοῦ φύσις, εἰς κακίην δὲ
„ δύστροπος ἀγγελική, καὶ τὸ τρίτον εὔτροπος ἡμεῖς,
„ ὅσσον τῆλε θεοῖο, πόσον κακίης πελάοντες.
„ *Ad omnia immutabilis est Dei natura, ad peccatū (verò*
„ *Difficulter mutabilis angelica, & tertio facilè mutabiles nos,*
„ *Quàm longè à Deo, tam peccato propinquantes.* — *Nazianz. 6. arc.*

Ἡ δ' ἀλλοφροσύνη παλάμης πέλει ὑψίστοιο.
Hac mutatio est dextera excelsi. — *Apollin. Psal. 76.*

Τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν. — *Arma inuicem permutemus.* — *Iliad. Z.*

„ ἐμφυὲς, οὔτ' αἴθων ἀλώπηξ,
„ οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες
„ διαλλάξαιντο ἦθος.
„ *Innatos mores,*
„ *Nec dolosa vulpes,*
„ *Nec grauè-rugientes leones mutant. [sic nec homines de facili]* — *Pindar. olymp. 1x.*

Erinna Lesbia. Πάντα δὲ σφάλλων ὁ μέγιστος αἰών,
καὶ μεταπλάσσων βίον ἄλλοτ' ἄλλως,
σοὶ μόνᾳ πλησίστιον οὖρον ἀρχᾶς
Οὐ μεταβάλλει.
Cuncta subuertens longissimum æuum,
Et transformans vitam aliàs aliter
Tibi soli secundissimam auram imperij
Non transmutat. [relinquit tibi, ô Roma, imperium]

Nonn. 33. Dion. Νύμφα φίλη, τί παθοῦσα τεὴν ἤλλαξαο μορφήν;
παρθένε πῶς μετάμειψας ἐρευθαλέην σέο μορφήν;
εἰαρινὴν δὲ ἀκτῖνα τίς ἔσβεσε σεῖο προσώπου;
Cara nympha, quid passa tuam mutasti formam?
Virgo quomodo mutasti rubicundam tuam speciem?
Ecquis vultus tui vernos radios extinxit?

Nazianz. car. 1. „ — καπνὸς ἄπημος,
„ ἡ κόνις, οἳ βιότοιο μέγαν βίον ἠλλάξαντο,
„ ὑψηλὸν χθονίοιο, καὶ ἔμπεδον ὀλλυμένοιο.
„ *Vilis fumus & puluis sunt, qui cum hac vita*
„ *Magnam illam vitam commutauerunt,*
„ *Sublimem cum terrena, & stabilem cum caduca.*

Q. Cal. l. 0. Οἴνῳ δ' αἷμα μέμικτο· συνηλοίηντο δὲ πάντα
εἴδατα, καὶ κρητῆρες, ἐΰξεστοί τε τράπεζαι.
Vino sanguis mistus est: mutataq; sunt omnia
Fercula, & crateres, & polita mensa.

Pindar. olymp. 12. „ Πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν,
„ ἔμπαλιν μὲν τέρψιος, οἱ δ' ἀνιαραῖς
„ ἀντικύρσαντες ζάλαις,
„ ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐν μι-
„ κρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ.
„ *Multa hominibus præter sententiam accidunt,*
„ *His quidem, contraria voluptati: sed alij tristibus*
„ *Agitati tempestatibus, calamitatem cum grandi*
„ *Felicitate in exiguo tempore commutant.*

N. πεδάμειψαν πήματος, pro, ἀντὶ πήματος. Vide eundem Pindarum 10. Pythior.

Orph. in hym. Ἀλλάσσεις δὲ φύσεις πάντων ταῖς σαῖσι προνοίαις.
Mutas omnium naturas tua prouidentia.

Mutua

Mutus.

Ἄνεως. ἄναυδος. ἄφθογγος. ἀναύδητος. ἐπέων ἀδάητος. ἄφωνος. κωφὸς. ἀναυδής.

Δὴν δ' ἄνεῳ καὶ ἄναυδοι ἐς ἀλλήλους ὁρόωντο,
Ἄτῃ ἀμηχανίῃ τε κατηφέες.— *Apollon. Argon. Γ.*
Diu muti & taciti sese mutuo intuebantur,
Calamitate & angustijs deiecti. [*consternati*]

Ἄφθογγα δολόεντα γένοιατο χείλεα φωτῶν. *Apollin. Psal. 30.*
Muta fiant labia dolosa hominum.

Αὐδήεσσαν ἔθηκεν, ἀναύδητόν περ ἐοῦσαν. *Nicand. in Alexiph.*
Loquentem reddidit, tametsi mutam.

Οἷά τε παντοίων ἐπέων ἀδάητος ἐών τις. *Apollin. Psal. 37.*
Et sicut mutus aliquis. [*omnis sermonis expers*]

„ Κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡ- *Pindar. 9. Pyth.*
„ ρακλεῖ στόμα μὴ περιβάλλει.
„ *Mutus est homo, quisquis*
„ *Herculi os non adijcit.* [*qui non laudat Herculẽ*]

Prouerbium est in eos qui nihil laudant, nihil mirantur, ne quidem omnium ore laudatissima, & admirabilissima.

Δέχνυσο ἐκ τάδε χειρὸς ἀναυδέα· ὡς μὲν ἔχοις τε *Nazianz. car. 54.*
Ἡμετέρης σιγῆς μνημόσυνον λαλέον.
Accipe hæc manus muta, [*carmina*] *sicque habeas*
Nostri silentij mnemosynon loquens.

„ Λύκου γὰρ γλῶσσα προστεθεῖσα νηπίοις, *Pisidas in Opificio mundi.*
„ Λύει τὰ κλεῖθρα τῆς ἀφώνου γλωσσίδος.
„ *Linguam lupinam si applices infantibus,* *Feder. Morellus.*
„ *Statim resolues claustra muta lingulæ.*

Ἔστι φύσις θήλεια, βρέφη σώζουσ' ὑπὸ κόλποις *Antiphan. apud Athen. l. 10.*
αὐτῆς, ταῦτα δ' ἄφωνα βοὴν ἵστησι γεγωνὸν,
καὶ διὰ πόντιον οἶδμα, καὶ ἠπείρου διὰ πάσης,
οἷς ἐθέλει θνητῶν· τοῖς δ' οὐ παρέουσιν ἀκούειν
ἔξεστι, κωφὴν δ' ἀκοῆς αἴσθησιν ἔχουσιν.
Est natura quadam fœminea fœtus in sinu suo seruãs, *Ænigma de epistola.*
Hi autem muti vocem edunt claram,
Et per mare, & per omnem terram,

Ijs, quibus ipsa vult: etiamq́ absentibus audire
Licet, tametsi sensum auditus surdum habentibus.

N.

NASCOR.

Γείνομαι. γίνομαι. γίγνομαι. ἐκγίγνομαι. φύω. φύομαι. ἐκφύομαι. τίκτομαι. βλαστέω. ἀναβλαστέω. ἀνατέλλω.

Od 4. Τοῦ μ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἐπεὶ σύγε τοῦτ' ἐρεείνεις.
Ex eo me dicunt natum esse: quandoquidem id percunctaris.

Nazianz. —ἀπὸ κόλπων Παρθενικῶν βλάστησε θεὸς βροτός.—
Virgineo ex vtero natus est Deus homo.

Nonn. 9. Dion. Ὑμείων παῖς οὗτος, ὃν ἐφθέγξαντο πολῖται,
ἐκ λαγόνων ὅτι τυφλὸς ἀνεβλάστησε τεκούσης;
Hícne filius vester, quem dicunt ciues
Ex vtero matris cæcum esse natum?

Od. K. Ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἠελίοιο.
Ambo nati sunt è Sole mortalibus lucente.

Iliad. T. Ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει.
Iam vir natus est nobilis, qui Argiuis imperabit.

Nazianz. car. 5. Ἐξότε μητρὸς ὄλισθον ἐμῆς ἐπὶ μητέρα γαῖαν.
Ex quo de matre mea incidi in terram matrem.

Apollon. Argon. A. —σκοτίη δ' ἀνέτελλε γενέθλη.
Illegitima autem nata est soboles.

Callimac. in Delum. Γίνεο, γίνεο κοῦρε καὶ ἤπιος ἔξιθι κόλπου.
Nascere, nascere puer, & benignus exi vtero.

Theognis in sentent. „ Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
„ Μηδ' ἐσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἠελίου.
„ *Omnium quidem optimum hominibus non nasci,*
„ *Neque intueri radios acuti solis.*

„Δακρυχέων

„ Δακρυχέων γενόμην καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω·
„ Δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον εὗρον ὅλον.
„ *Lacrymans natus sum, & lacrymans morior.*
Lacrymisq́; in multis vitam omnem transegi. — Palladas 1. epigr.

—Σαλαμὶς δὲ τεὴ πόλις; οὐκ ἀπὸ ταύτης
ἐξέφυν.— *Salamisne tua urbs? Non ex ea natus sum.* — Incerti l. 5. epigr.

Τοῦ γὰρ τικτομένοιο καὶ ἐς φάος ἄρτι μολόντος,
ἐκποθεν ἱερόφοιτος ἐπὶ στομάτεσσιν ἀηδὼν
λάθρη ἐφεζομένη λιγυρὴν ἀνεβάλλετο μολπήν.
Hoc enim nascente [Stesichoro poëta] & in lucē prodeunte,
Alicunde sacra in ore luscinia
Clam insidens suauem occœpit cantum. — L. 5. epigr.

Ἐκ γενέτης παῖδες πολιοκρόταφοι γεγαῶτες.
A teneris pueri vestiti tempora canis. — Sibyll. l. 2.

--- ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον
φέγγος.---*Cùm primùm lucem aspexi.* — Pindar. 4. Pyth.

Οὕνεχ' ὁ μὲν τέρεν ἄνθος ἔχει φιλοκυδέος ἥβης·
αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γενόμην· τὰ δὲ οἶδε καὶ αὐτός.
Quia ipse tenerum florem habet gloriosæ iuuentæ,
At ego heri natus sum. Hæc autem & ipse nouit. — Hom. in Merc.

Τοὺς δὲ κατὰ πρέσβιν τε καὶ ὡς γεγάασιν ἕκαστος,
Ἀθανάτους ἐγέραιρε.-- *Hos autem secundum ætatis dignitatem, & vt quisq; natus erat, immortales honorabat.* — Ibid.

Σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱὸς ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει,
καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάονται.
Tibi carus erit filius, qui inter Troianos regnabit,
Et filij filijs perpetuò nascentur. — Id. 3. hym.

---ἐπεὶ χθονὸς ἐκγενόμεσθα,
χθονὸς νόμον ἠδὲ θεοῖο παλαίτατον ἀμφιέπουσαι.
Quandoquidem è terra natæ sumus,
Terræ Deiq; legem antiquissimam sequentes. — Nazianz. 2. car.

Εἴ τοι μὴ πατέρες, πατέρων γέμεν ἐξεγένεσθε.
Si non estis patres, tamen ex patribus nati estis. — Ibid.

„ Οὐκ ἔστι τοῦδε παισὶ κάλλιον γέρας,
„ Ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ κἀγαθοῦ πεφυκέναι.
„ *Haud munus vllum liberis præstantius,*
„ *Quàm patre natos esse nobili & probo.* — Euripides in Heracl.

Nato. Natatio, Natator. Vide Submergi.

Νέω. ἐννέω. νήχω. νήχομαι. ἐπινήχομαι. παρανήχομαι. κολυμβέω.

Natator. ὑγρὸς ὁδίτης, ὑγροκέλευθος, Nonno. πλωτὴρ, Musæo.

Od. E. —Χείρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου.
Manibus natans quære reditum.

Iliad. Φ. Ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα.— *Huc illucq́; natabant.*

Nonn. 39. Dion. Αἰθύσσων παλάμας ἐπενήχετο, κύματα τέμνων χερσὶ θαλασσομόθοισιν.— *Extensis palmis natabat, fluctus secans manibus cum mari luctantibus.*

Hesiod. in Scuto. Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ. — *Natabant in summa aqua.*

Od. E. Αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἁλὶ κάππεσε χεῖρε πετάσσας, νηχέμεναι μεμαώς. —*Pronus in æquor*
Incidit, expandensq́; manus, & nare paratus.

Musæus. Νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρροον. — *Tranabo celerem Hellespontum.*

Idem. — δέμας δ' ἔρριψε θαλάσσῃ, Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης.—
Ipse sibi remex, proiecit corpora ponto.

Nonn. in Ioann. Καὶ ταχὺς εἰς ῥόον ἅλτο, καὶ ἤθαδα πόντον ἀμείβων,
χεῖρας ἐρετμώσας, κεφαλὴν δ' εἰς ὕψος ἀείρων,
ποσσὶν ἀμοιβαίοισιν ὀπίστερον ὤθεεν ὕδωρ.
Confestimq́; in aquas salyt, & solitum mare permeãs,
Manibus remigantibus, & sublato in altum capite,
Pedibus alternantibus posteriorem aquã propellebat.

Id. 1. Dion. Ἡμιφανὴς πεφόρητο δι' ὕδατος ὑγρὸς ὁδίτης.
Semiapparens per aquam ferebatur natator.

Id. 10. Dion. Καὶ Σάτυροι παίζοντες ἐν ἠέρι ταρσὰ μεθέντες,
εἰς ποταμὸν προχέοντο κυβιστητῆρι καρήνῳ.
ὧν ὁ μὲν αὐτοφόρητος ἐνήχετο χερσὶν ἐρέσσων,
πρηνὴς δ' ἐν ῥοθίοισι καὶ οἴδμασιν ἴχνος ἐρείσας,
ποσσὶν ὀπισθοτόνοισιν ὀπίστερον ἔσχισεν ὕδωρ.
Et Satyri ludentes missis in aëra plantis,
Præcipiti capite in flumen se effundebant:
Quorum hic semet ferens natabat manibus remigans,
Et pronus in vndis ac fluctibus vestigium firmans,

Pedibus

Pedibus retrò extensis posteriorem findebat aquam.

Κύμβαχος αὐτοκύλιστος ἐπεσκίρτησε ῥεέθρῳ Ibid.
ὑψόθεν εἰς βαθὺ λαῖτμα, καὶ ἰλύος ἥπτετο χαίτη.

Præceps sponte-volutus insilijt in flumen,
Ex alto in profundam aquam, & coma limũ tãgebat.

Καὶ τις ἐνὶ προχοῇσι μετάφρενον ἠέρι φαίνων, Ibid.
ἄβροχον ὦμον ἔλειπε δι' ὕδατος ἰσχία βάπτων.

Alius in profluente dorsum aëri exhibens,
Humerum immadefactum relinquebat, coxas aquis immergens.

—ὀρθώσας κεφαλὴν καὶ στέρνα πετάσσας Ibid.
χεῖρας ἐρετμώσας χρυσέην ἐχάραξε γαλήνην.

Erigens caput & pectus expandens,
Manibusq; remigans, per aureum natabat fluuium. [*Pactolum*]

Nonnus per γαλήνην *aliquoties fluuium tranquillũ exprimit, vti & in hoc sequenti:* —γυμνὰ ῥεέθροις
Στέρνα βαλὼν, δονέων δὲ πόδας καὶ χεῖρας ἐρέσσων,
ἀφνειῆς ἀτίνακτα κατέγραφε νῶτα γαλήνης.

Nudum flumini pectus immittens, pedesq; mouens, ac manibus remigans, diuitis fluuij tranquillum dorsum perstringebat.

—ἐπέλασσα θαλάσσῃ Od. Ζ.
στῆθος ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσα ἀμφοτέρῃσι Νηχόμενος--

Mari pectus immisi, & ambabus manibus remigaui natans.

Ποσσὶ μὲν, οἷα πλάτῃσιν, ἐρέσσουσιν μέλαν ὕδωρ· Oppian. 2. de venat.
ὕψι δ' ἀνίσχοντιν κεράων πολυήρατον εἶδος.

Pedibus, tanquam remis, in aqua nigra remigant:
Susq; attollunt præcara cornua.

— καί σφιν παρανήχεται αἰεί. *Semperq; adnatat illis.* Id. 1. pisc.

Ὕδατι τερπόμενος μελινδέϊ.-- *Dulci aqua delectatus.* In Batrac.

Νήξει τερπόμενος. —*Natatione oblectatus.* Ibid.

—ἐδίδαξε κολυμβεῖν. *Docuit natare.* Moschus id. 8.

--- νεῖν γε μαθεῦμαι. *Natare discam.* Theocr. 11.

Nauigo.

Nauigo. Nauigatio. Nauis. Nauta.

Πλέω. ἐπιπλέω. ἀναπλέω. πλώω. διαπλώω. ἐπιπλώω. πλωΐζω. ναυκληρέω. ναυτίλλομαι. ποντοπορεύω. ἅλα, πέλαγος, πόντον, ὑγρὰ κέλευθα, λαῖτμα θαλάσσης, τέμνω, περάω, μετρέω, πλήσσω &c.

Nauis: Νηῦς. ἅρμα θαλάσσης. ὁλκάς. ἄκατος. σέλμα. ὄχος ἁλός. σχεδίη. τρόπις. &c. *Nauta*: Ναύτης. ναυτίλος. πλωτήρ. ποντοπόρος. ἁλίπλοος. νηὸς ἰθύντωρ. &c.

Od. Γ. Ω̃ ξεῖνοι τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
O hospites quinam estis? Unde nauigatis mare?

Ibid. — ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὔβοιαν (*mus.*
τέμνειν. — *Iussit, ut mediū pelagus in Euboeam secare-*

Ibid. — πέλαγος μέγα μετρήσαντες. *Emēsi magnum pelagus.*

Od. Δ. — ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα.
Conscendentes nauigarunt aequor. [*humidas vias.*]

Od. E. Τίς δ' ἂν ἑκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἁλμυρὸν ὕδωρ;
Nam quis tantum vltro salsum peragrauerit aequor?

Ibid. — κέλεαι σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
δεινόν τ', ἀργαλέον τε. — *Iubes rate traycere magnum mare, horrendumq; ac difficile.*

Aratus. — ἰθύντατα ναυτίλλονται. *Rectissimè nauigant.*

Od. E. Ἑπτακαίδεκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων.
Septemdecim dies nauigabat mare peragrans.

Ibid. Πόντον ἐπιπλείων. — *Pontum nauigans.*

Od. I. — δὶς τόσσον ἅλα πλήσσοντες ἀπῆμεν.
Bis tantum aberamus mare nauigantes.

Od. K. Αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων· οὐδέ τῳ ἄλλῳ
δῶχ' ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
Semper enim clauum rexi: neque vlli alteri
Sociorum dedi: quo citiùs in patriam perueniremus.

Od. M. Σοὶ δὲ κυβερνῆθ' ὧδ' ἐπιτέλλομαι· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
βάλλευ· ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήια νωμᾷς·
τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε Νῆα. —
Tibi porrò gubernator sic mando: (age in animum
Immitte, quandoquidē caua nauis regis gubernaculū)
Cohibe nauem ex isto fumo & fluctu.

Ἡμεῖς

Ἡμεῖς δὲ στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες. — Od. M.
Nos vero angustias praeternauigabamus lugentes.
Ἑβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης, — Ibid.
ἐπλέομεν βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ, καλῷ,
ῥηϊδίως, ὡσεί τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οὖν μοι
νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνουσοι
ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε, κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
Septima [die] conscendentes à Creta latâ
Nauigauimus borea vento sereno, bono,
Facile, tanquam secundo fluxu: neque vlla mihi
Nauium laesa est, sed sospites & incolumes
Sedimus: illas autem ventus & gubernatores dirigebāt.
Πλωΐζεσκε νηυσί. — *Nauigabat nauibus.* — Hes. 2. ἔργων.
Οὐ γάρ πώποτε νηΐ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον, — Ibid.
εἰ μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος. —
Nunquam enim naui pernauigaui latum mare,
Nisi in Euboeam ex Aulide.

„— ναυσιφορήτοις	„ *Nauigantibus autem*	Pindar.
„δ' ἀνδράσι πρώτα χάρις	„ *Hominibus prima gratia est:*	Pyth. 1.
„ἐς πλόον ἀρχομένοις πομ-	„ *Initio nauigationis*	
„παῖον ἐλθεῖν οὖρον· ἐοικότα γὰρ	„ *Ferentes habere ventos.*	
„ καὶ τελευτᾷ φερτέρου νό-	„ *Nā verisimile est & in*	
„ στου τυχεῖν	„ *fine felicem reditum consecuturos.*	

Ναυσίστονον ὕβριν ἰδών. *Cladem nauium intuitus.* Ibid.
Οὐ πόντον τέμνουσιν ἀπηνέα, οὐκ ἀρόωσιν·
Οὐ ταμίαι κείνοις, οὐδὲ κυπελλοφόροι. — Nazianz.
Non pontum secant immanem: non arant: — 14. car.
Non sunt illis dispensatores, non pincernae. [apibus]
Ἐξ οὗ ναυκληρεῖ Διόνυσος ἐπ' οἴνοπα πόντον. — Hermippus apud
Ex quo in nigrum Pontum nauigat Bacchus. — Athen.
Πομπίλος, ὃν καλέουσιν ἁλίπλοοι ἱερὸν ἰχθύν. — Pancrates
Pompilus, quem nautae vocant sacrum piscem. — apud Ath.
Πομπίλε ναύτῃσιν πέμπων πλόον εὔπλοον ἰχθύς, — l. 7.
πομπεύσαις. — *Pompile piscis, qui nautis prosperam mittis nauigationem, deducas &c.* — Cirinna ibid.

Nonn. I. Dion. —φόρτος ἔlω ἠ ναυτίλ☉.—*Nautaq; onusq; fuit.*

Precium quod pro nauis ingressu persoluitur, ναῦλον & poëticè ἐπίβαθρον appellatur, testibus Eustathio & vetere Scholiaste græco ad illud Homeri:

Od. O. Οἴσω γὰρ καὶ χρυσὸν, ὅτις ὑποχείριος ἔλθοι,
καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίlω.
Feram enim etiam aurum, quod in manum venerit,
Et aliud item naulum volens dedero.

Hes. 2. ἔργων. Εἰ δέ σε ναυτιλίης δυσπεμφέλου ἵμερ☉ αἱρῇ.
Si te nauigationis difficilis desiderium ceperit.

Ibid. Αὐτὸς δ' ὡραῖον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ.
Tempestiuam expecta nauigationem, donec veniat.

Alcæi. „ Ἐκ γῆς χρὴ κατιδεῖν πλόον,
„ εἴ τις δύναιτο, καὶ παλάμlω ἔχοι.
„ ἐπεὶ δὲ κὰν πόντῳ γένηται,
„ τῷ παρέοντι τρέχειν ἀνάγκη.
„ *E terra oportet explorare nauigationem,*
„ *Num quis possit & industriam habeat [ad nauigandum]*
„ *At postquam in alto fuerit;*
„ *Eo vento, qui adest, currere necesse est.*

Idem 3. epigr. Ἠϊθέων δακρυτὸς ἅπας μόρ☉· ἐν δὲ θαλάττῃ
„ Πλεῖστα πολυκλαύτου κήδεα ναυτιλίης.
„ *Flebilis est iuuenum mors omnis: sed in mari*
„ *Luctuosissimæ nauigationis dolores sunt plurimi.*

Archimelus. —ἀλλὰ Πόσειδον Σῶζε κατὰ γλαυκῶν σέλμα τόδε ῥοθίων.
At ô Neptune, hoc in glaucis fluctibus serua nauigium.

Id. ibid. Μανύει στιβαρᾶς κατ' ἐπωμίδ☉ ἀρτιχάρακτον
Γράμμα, τίς ἐκ χέρσου τάνδ' ἐκύλισσε τρόπιν.
Indicat nuper-exarata in valido eius humero [in nauis oculo]
Scriptura, quis è terra hanc carinam in mare prouo-(luerit.

Hes. 2. ἔργων. „ Νῆ' ὀλίγlω αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.
„ Μείζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδ☉
„ ἔσσεται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας.
„ *Nauem exiguam lauda, sed in magna onera impone.*

„ *Maius*

,, *Maius quidem onus, maius verò lucrum ad lucrum*
,, *Erit, si venti malos abstineant flatus.*

Lauda hîc accipio more Virgiliano in 2. Georgicon:

—*Laudato ingentia rura: Exiguum colito.*

.i. repudiato prægrandes agros, & exigui cultura contentus esto. Quæ significatio ex vicioso hominum more deriuauit, qui laudant ea, quæ nec probant, nec sectantur. Sic mundani arctam vitam laudát, & sequuntur latam, quod proprie est:

Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν. μεγάλῃ δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.

Porrò vt Virgilius, *Lauda*; sic τὸ αἰνεῖν accepit Hesiodus, .i. pro παραιτεῖσθαι seu repudiare. de quo videre habes Plutarchum in lib. de aud. Poët.

Probat quoque hanc interpretationem Tzetzes, sed & istam adiicit: Ἄλλοι δὲ οὕτω φασί· Περὶ ναυτιλίας δὲ ὁ εἰς διαπόρθμευσιν αἰνεῖ καὶ ἐπαινεῖ μικρὰν ὁλκάδα εἰς φορταγωγίαν δὲ καὶ ἐμπορίαν, τὴν μεγάλην ναῦν.

Πάτριον ἰθύνων Ποσιδήϊον ἅρμα θαλάσσης. Nonn. 14. Dion.
Patrium regens Neptunium currum maris .i. nauem.
Ὁλκάδας ἀντιβίων δηλήσεται.— *Manes hostiũ ladét.* Id. 39. Dion.
Οἵ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν. Iliad. T.
Quiq; gubernatores [erant] & tenebãt clauos nauiũ.
Αὐτὰρ πηδαλίων οἰήϊα λάζετο χειρὶ, Orph. Argon.
Νῆα κατιθύνων ἐπὶ παρθενίοιο ῥέεθρα.
Cæterum gubernaculi clauum cepit manu,
Nauem dirigens in Parthenia fluenta.
—ποντοπόρων ἀκάτων ἐπιβήτορες ἄνδρες. Oppian. 4. de venat.
Pontigradorum nauigiorum inscensores viri.
Ἀμφιπεσκαίροντες εὔζυγον ἅρμα θαλάσσης. Id. 1. de piscat.
Circumsilientes bene structam nauim.
Τόσσον ἔρως γλαφυρῇσιν ἐφ' ὁλκάσιν ἑσμὸν ἀγείρει. Ibid.
Adeo amor cauas ad naues agmen cogit,
—ὃς πρώτιστος ὄχους ἁλὸς ἔργετο νῆας. Ibid.

Qui

Qui primus vehicula maris inuenit naues.

Iliad. O. ,, --- τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται

,, Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται.

,, *Tremunt animo nautæ*

,, *Timentes. Paululum enim à morte distant.*

Orph. Argon. ---δολιχῆς ἰθύντορα νηός. *Longæ rectorem nauis.*

Tryphiod. Οἱ δ' αὐτοὶ πλωτῆρες ἔσαν, κρατεροί τε μαχηταί.

Ijdem & nautæ erant, & fortes bellatores.

Coluthus. Πείσματα νηὸς ἔδησαν, ὅσοις ναὸς ἔργα μέμηλεν.

Rudentes nauis ligarũt, quibus nauis opera curæ erãt.

Q. Cal. l. 7. ,,Καὶ πόλεμον δείδοικα πικρόν, καὶ κῦμα θαλάσσης

,, λευγαλέον· Ναῦται γὰρ ἀεὶ σχεδόν εἰσιν ὀλέθρου,

,, *Et bellum metuo acerbum, & fluctus maris*

,, *Periculosos. Nautæ enim semper vicini sunt morti.*

L. 4. epigr. Εἰς ἐμὲ θαρσαλέως πλώετε ποντοπόροι.

Ad me confidenter nauigate nautæ.

Gubernator nauis vocatur Homero κυβερνήτης. κυβερνητήρ. ἰθύντωρ. κράτωρ.

Hom. 5. hym. Ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα

ἔσταν ἄρ' ἐκπληγέντες.--- *Gubernatorem verò prudenti animo præditum stupefacti circumsteterunt.*

Od. Θ. Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν.

Non enim Phæacibus sunt gubernatores.

Idem Hom. hym. 5. agens de gubernatore:

Θάρσει δῖε κράτωρ τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ.

Confide præclare gubernator meo grate animo.

Musæus. Χειμερίην καὶ ἄπιστον ἀλυσκάζων ἅλα ναύτης.

Hibernum & infidum mare declinans nauta.

Nauigandi periti.

Οἱ ἴσασι θάλασσαν· τοὶ ἴσασι νέας· πόντου ἐπιίστορες. ναυτιλίης σεσοφισμένοι. ναυτιλίας νοέοντες. νηῶν ἐμπειρμοι, vide Eligo: ἀκάτοιο ἴδρις. ναυτιλίης δεδαημένοι.

Hes. 2. ἔργων. Δείξω δή τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

οὔτέ τι ναυτιλίης σεσοφισμένος, οὔτέ τι νηῶν.

Ostendam tibi rationes multisoni maris,

Etsi

Etsi neque nauigationis peritus neque nauium.

Ναυτιλίας νοέων πατρώιον ἤθαδα τέχνην. — Nonn. 4. Dion.

Nauigationis consuetam paternam artem callens.

Ὅς περὶ μὲν βύκτῃσι καὶ ἀργήεσσιν ἀέλλαις, — Orph. in Argon.
Νῆα κατιθύνειν δέδαεν πολυμήτιδι τέχνῃ.

Qui quidem in sonoris & sanis tempestatibus,
Nauem dirigere nouerat perquam solerti arte.

— τὸν γὰρ φάσαν ἴδριν ἅπαντες Ναυτιλίης — Ibid.

Hunc enim omnes dicebant gnarum nauigationis.

Ἴδριες εἰρεσίης καὶ ἁλιπλάγκτοιο πορείης Φαίηκες.— Orph. Argon.

Phaeaces gnari remigationis & marinagi itineris.

Γινώσκων ἁλὸς ἔργα —*Sciens nauigationis* : vt cõtra:

Ἀγνώστων ἁλὸς ἔργα.— *Res maris ignorans.* Coluthus.

— ὃς περὶ πάντας ἐκαίνυτο ναυτιλίῃσιν. Apollon. Argon. A.

Qui omnes superabat nauigandi arte.

Ὅσσοι ἔσαν νηῶν δεδαημένοι. — *Quotquot erant nauium gnari.* Id. Arg Δ.

— μὲ πατὴρ ἐπιίστορα πόντου Ibid.
θῆκε Ποσειδάων. — *Me pater Neptunus fecit scientẽ (maris*

— ὥς τ' ἀκάτοιο Oppian. 1. de piscat.
ἴδρις ἀνήρ. — *Sicut homo nauigii peritus.*

Ἔξοχα ναυτιλίης δεδαημένοι. — *Egregiè nauigationis (periti.* Dionys. de situ.

Πηδαλίῳ ἄκρῳ ἔπι πομπίλος ἡνιοχεύει. Alexand. Ætolus.

In summo clauo pompilus [piscis] nauem gubernat.

Πατρὸς ἐμοῖο φίλε συμφραδμονα θυμὸν ἀέξων, Apollon. Naucratites.
Πομπίλε δυσκελάδου δεδαὼς θοὰ βένθεα πόντου,
Σῶζέ με.—*Pompile caro patri meo amicissime,*
Qui frementis ponti rapidas nosti voragines, serua me.

Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν Hom. od. Λ
ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν,
οὐδ' ἄρα τοίγ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,
οὐδ' εὐήρε' ἐρετμὰ, τάτε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.

Donec ad eos homines peruenias, qui ignorant mare,
Et qui cibum sale inconditum edunt,
Nec norunt naues minio pictas,
Nec remos commodos, qui alæ sunt nauibus.

.i. donec perueneris ad homines à mari remotissimos, adeoq; barbaros, vt sale non vescantur, neque marino, neque montano, neque artificioso. N. hic remos vocari alas nauium: sed à Lycophrone, non remos, sed vela. Vtrobique caussa est celeritas: sed pro remis facit & similitudo. Speciem enim habent alarum. N. 2. primum versum parodicè vsurpatum Amardioni Achiuo, qui cùm Philippum regem fugeret, inuentusq; & interrogatus, quousq; id faceret, respondit:

Amardiō. Εἰσόκε τοὺς ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι Φίλιππον.
Donec ad eos perueniam, qui Philippum non norunt.

Necessitas. Necesse est. Oportet.

Ἀνάγκη. ἔργον ἀναγκαίης. ἀναγκαίη. ἀναγκαῖον. χρειώ. χρέος. χρειὼ ἀναγκαίη.

Cal. l. 2.
„ Ἀλλ' ἄγε δὴ πονεώμεθ'. Ἐπεὶ μέγα κάρτος, ἀνάγκη
„ Πολλάκι μαρναμένοισι καὶ οὐτιδανοῖσιν ὀπάζει.
„ *Verum age connitamur: siquidem necessitas*
„ *Sæpe ingens robur pugnãtibus etiã imbellibus adijcit.*

— ἥ γὰρ ἱκάνει

Id. l. 12. Ἔργον ἀναγκαίης.--*Sanè enim venit opus necessitatis.*
Iam enim profectò vrget necessitas.

Ibid.
„ Καὶ γάρ τις κατὰ δῆριν ἀνικηρῆ ὑπ' ἀνάγκη
„ θαρσήσας ἀνὰ θυμὸν, ἀμύμονα φῶτα κατέκτα
„ χειρότερος γεγαώς· μάλα γὰρ μέγα θυμὸν ἀέξει
„ θάρσος ὅπερ τε μάλιστα πολὺ λώϊον ἀνθρώποισιν.
„ *Etenim aliquis in conflictu ex tristi necessitate*
„ *Confirmato animo præstantiorem virum interficit,*
„ *Licet sit deterior. Valde enim auget animum*
„ *Audacia, quæ multo optima est hominibus.*

Callimac. in Delum.
Λητοῖ, Ἀναγκαίη μεγάλη θεός.—
O Latona, Necessitas magna est Dea.

Euenus Parius.
„ Πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον πρᾶγμ' ἀνιηρὸν ἔφυ.
„ *Omne opus coactum adfert mœrorem.* [*molestũ est*]

Nonn. in Ioann.
Κεῖνον ἀεὶ χρέος ἐστὶν ἔχειν παλιναυξέα τιμήν,

ὡς θεὸν

ὡς θεὸν ἀθάνατον· ἐμὲ δὲ βροτὸν ἐστιν ἀνάγκη
Ἥσσονα μέτρα φέρειν, ὅτι μειονός εἰμι γενέθλης.
Illum oportet habere honorem semper crescentem,
Tanquam Deum immortalem: me vero mortalem oportet
Minori modulo contentũ esse, cùm è minori sim progenie.

.i. Illum oportet crescere: me autem minui. *Ioann. 3.*

Καί μιν ἔτι χρεῖος εἶλε δι' εὐύδρου Σαμαρείης, *Nõn. ibid.*
γαίης μεσσατίης ὁμοτέρμονα πέζαν ὁδεύειν.
Eũ adhuc oportebat per Samariã aquis abundãtem,
Media terra conterminam regionem adire.

.i. Oportebat autem eum transire per Samariam. *Ioann. 5.*

Nõn. ibid.
„ Ἡμέας ὑψίστοιο πέλει χρέος ἔργα τελέσσαι.
„ *Oportet nos altissimi opera facere.*
— χρειὼ γὰρ ἵκανε. *Vrgebat enim necessitas.* *Od. Z.*
„ Αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη. *Od. K.*
„ *Caterum ego vado. Ingens enim mihi est necessitas.*
Νῦν ὑμῖν παράκειται ἐναντίον ἠὲ μάχεσθαι, *Od. X.*
ἢ φεύγειν.— *Nunc vobis incumbit contra pugnare vel fugere.*
— πονήσομαι ὅττεό με χρή. *Satagam quod oportet.* *Ibid.*
— χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός. *Iliad. K.*
Necessitas enim vrget non iam tolerabilis.
Ἦ γάρ τι σκοπέλοισι θορεῖν μέγ' ὑπείροχον ἵππον *Oppian. 1.*
χρειὼ ἀναγκαίη· χρειὼ δ' ἄρα τάφρον ἀλέσθαι. *de venat.*
Profectò enim per scopulos exilire valde præstantem equum
Necesse est: necesse & fossas transilire.

Nego. Abnego.

Ἀρνέομαι. ἀποειπεῖν. ἀναίνομαι. ἀπαυδάω. ἐξαρνέω. ἐξαρνέομαι.

„ Τίς δέ κεν ἀρνήσαιτο σαοφρονέων γενετῆρας; *Nazianz.*
„ *Quis porro abnuerit, sanus qui mente, parentes?* *2. car.*
Καὶ τριτάτῃ παλινορσος ἐθήμονι Πέτρος ἰωῇ *Nonn. in*
Ἰησοῦν ἀπέειπε, καὶ ἔκραγεν ὄρθιος ἀλέκτωρ. *Ioann.*

Et tertia rursus solita voce Petrus
Iesum negauit, & statim cecinit gallus.

Od. Ξ. Ὦ φίλ᾽ ἐπειδὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδέ τι φῇσθα
κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
O chare, quandoquidem omnino negas, neque putas
Illum rediturum, animusq; tibi semper incredulus.
Χῖος ἔφυς; οὔ φημι· τί δαί; Σμυρναῖος; ἀπαυδῶ.
L.4.epigr. *Chius es? non dico. Quid autem? Smyrnaus? nego.*

Nazianz. 2. iambic. „ Ἔρροιεν οἱ τὸ θεῖον ἐξηρνημένοι.
„ *Pereant profani, qui negauerunt Deum.*
Ibid. Ἔρροιεν οἱ πρόνοιαν ἐξηρνηκότες.
Pereantq; prouidentiam qui denegant.

Nobilis. Generosus. Nobilitas.

Εὐγενής. εὐηγενής. εὐπάτηρ. εὐπατέρων γένος. εὐγενέτης. εὐγενὲς αἷμα. φυὴν ἀγαυός. αἵματος ἀγαθοῖο ἀνήρ. αἴθων γένος. λαμπρὸν γένος, vide Maiores. γενεῆς ἐρικυδέος ἐκγεγαώς. εὐγενὲς ῥίζης κλάδος. ἀριστόγονος, Pindar. 11. Pyth.

Nazianz. 56. car. „-- Ἔοικεν ἁπλοῦς τρόπος εὐγενέεσσιν
„ Ἀνδράσιν. -- *Mores simplices decent viros nobiles.*
Musaus. —διοτρεφὲς αἷμα λαχοῦσα. *Regiam sortita progeniem.*

Od. Λ. —Τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν. *Tyronem vidi nobilem.*
Od. Δ. Αἵματος εἶς ἀγαθοῖο φίλον τέκος, οἷ᾽ ἀγορεύεις,
Sanguinis es generosi ô care fili, ita loqueris.
Od. O. in fine. Ὑμετέρου δ᾽ οὐκ ἔστι γένευς βασιλεύτερον ἄλλο
ἐν δήμῳ Ἰθάκης, ἀλλ᾽ ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεί.
Vestro genere nihil est nobilius
In populo Ithaca, sed vos potentes semper estis.
Iliad. Υ. Τείχει ὑπὸ Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.
Sub nobilium Troianorum muro perire.
Q. Cal. l. 2. Ζηνὸς ὑπερθύμοιο λαχὼν ἀριδείκετον αἷμα.
Iouis magnanimi nobilem stirpem sortitus.
Id. l. 5. Οἶδα γὰρ, ὡς σέο πολλὸν ἀγαυότερος καὶ ἀρείων
Εἰμί· γένος δέ μοι ἐστὶν, ὅθεν μεγάλῳ Ἀχιλῆϊ.
Scio equidem, quod te multo nobilior & fortior

Sum.

Sum. Siquidem mihi genus est, unde & magno Achilli.

Οὗτος δ' εὐγενέτης τύμβοις φρονέων μεγάλοισιν, — Nazianz. car. 6.
Ἢ δέλτοις ὀλίγῃσι νεόγραφον αἷμα λελογχώς.
Hic generosus sepulcris magnis glorians,
Aut tabulis exiguis nouam nobilitatem sortitus.

Τοίη γὰρ μερόπεσσιν ὁδὸς, καὶ τοῖον ἐμοῖο — Id. 47. car.
Αἷμ' ἀνάγει Χριστῷ εὐγενέτης γενέτης.
Talis enim hominibus est via, & talem
Sanguinem Christo offert nobilis genitor.

Σιγήσω Φιλάδελφον, ἐμὸν κέαρ, εὐγενὲς αἷμα; — Ibid.
Tacebóne Philadelphum, meũ cor, nobilem sanguinẽ?

Φῆ γὰρ ἀγαυοτέρη τε φυὴν, καὶ κάλλος ἀμείνων — Oppian. 3. de piscat.
Περσεφόνης ἔμμεναι. — *Dicebat enim illustriorem se esse genere & pulcritudine praestantiorem quàm Persephonem.*

Καὶ πλούτῳ κομόωντα καὶ αἵματι καὶ πραπίδεσσιν. — Nazianz. 42. car.
Opibus insignem & nobilitate & prudentia.

„ Καὶ τόδε Φωκυλίδου· τί πλέον γένος εὐγενὲς εἶναι,
„ οἷς οὔτ' ἐν μύθοις ἕπεται χάρις, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ. — Phocylides.
„ *Est & hoc Phocylidis: complures genere nobiles esse,*
„ *Quibus neque in verbis sit gratia, neque in consilio.*

Αὐτός τοι ταύτην εἰδὼς κακόπατριν ἐοῦσαν, — Theogn.
Εἰς οἴκους ἄγεται χρήμασι πειθόμενος,
Εὔδοξος κακόδοξον. — *Ipse quidem hanc sciens malo patre ortam esse.*
In aedes ducit, opibus inductus, nobilis ignobilem.
[clarus, famosam]

Αἴθων μὲν γένος εἰμί. — *Splendidus sum genere.* — Ibid.

Κείνης τοι γενεῆς ἐρικυδέος ἐκγεγαῶτες. — Dionys. de situ.
Ex illâ progenie perillustri progeniti.

Αἵματος ἐξ ἀγαθοῦ τις, ἅπαν κακὸν· ἀνδρὶ γένος μὲν — Nazianz. 52. car.
Οὐ τῶν εὐπατέρων, τἄλλα δὲ θαυμασίων,
Προὔφερε τοὺς προγόνους. — *Quidam è nobili sanguine, totus malus, viro haud quidem nobili, sed aliàs honesto proferebat suos maiores.*

„ Ἀλλὰ σὺ χρυσῶν μὲν πατέρων ἔφυς, ὥστε λέγουσιν, — Ibid.
„ Αὐτὸς δ' οὐκ ἀγαθὸς· εἶτα μέγα φρονέεις.

„ *At tu aureis quidē maioribus natus es, vt loquūtur.*
„ *Sed tu ipse non es bonus: interim altum sapis.*

Id. 1. car. Οὐδὲ φίλοι θεράποντες ἐμὸν γένος, ὥς ῥα τυραννὶς
ἔχιστεν ἀρχαίη, καὶ ὄνομα θήκατο διοσὸν,
εὐγενέας, δμῶάς τε, μιῆς χθονὸς ἐκγεγαῶτας,
ἢ χθονὸς ἠὲ θεοῖο· νόμος δ' ἐφέσπετ' ἀλιτρός.
Nec mihi cordi fuit habere famulos, meū genus, quos
Prisca tyrannis distinxit, & nomen duplex fecit,
Nobiles & famulos, ex vna terra natos,
Aut terra, aut Deo. Sed lex mala insecuta est.

Id. 3. iãb. Χαίρειν κελεύων τὸν καλόν τε κἀγαθὸν,
υἱὸν Σέλευκον εὐγενοῦς ῥίζης κλάδον,
χαίρειν δὲ κ᾽αὐτὸς εὔχομαι τῷ σῷ βίῳ,
μαθήμασί τε καὶ τρόποις φρονεῖν μέγα.
Saluere iubens pulcrumq; bonumq;,
Filium Seleucum nobilis stirpis ramum,
Gaudere & ipse apprecor, vita tua,
Et studijs & moribus egregiè sapere.

Idem in nobilem. „ Μί' εὐγένεια, τὸν τρόπον χρηστὸν φέρειν.
„ *Vna est nobilitas, moribus esse probis.*

Id. 15. car. Οἱ δὲ λόγοι, πτερόεντες· ἀήρ, κλέος· αἷμα παλαιὸν,
Εὐγένεται· ῥώμη, καὶ σύος ἀγροτέρου.
Eloquentia, res est volatilis: gloria est aër: nobilitas est
Antiquus sanguis: robur, est etiam apri.
.i. Humana omnia, quibus homines gloriantur, leuis sunt momenti.

Noceo. Lædo. Incommodo.

Σίνομαι. πημαίνω. ἄτω. ἀάτω. βλάπτω. βλάβω. χαλέπτω. δηλέομαι. διαδηλέομαι. ἐλεφαίρομαι.

Od. Z. Οἵ σφεας σινέσκοντο· βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
Qui illis nocebant: Viribus enim fortiores erant.

Od. Θ. Οὔτε τι πημανθῆναι ἔπι δέος, οὐδ' ἀπολέσθαι.
Nec incommodo affici est timor, nec perire.

Od. K. Ἄασάν μ' ἕταροί τε κακοὶ, πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
σχέτλιος· ἀλλ' ἀκέσασθε φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.
Nocuêre mihi socij mali, & præterea somnus
Infortunatus:

Infortunatus: sed subuenite amici. Potestis enim. Od. Λ.
Ἀσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ, καὶ ἀθέσφατος οἶνος.
Me vinum immodicum, me fatum læsit acerbum.
— ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο. *Fere te læserunt canes.* Od. Ξ.
— βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα. Hes. 2. ἔργων.
Lædetque virum prauus meliorem.
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων. Idem in Theogon.
Ibi is habitans lædebat homines.
— ἣ πάντας ἀᾶται. *Quæ omnes lædit.* Iliad. T.
Νύγμασι πημαίνουσι παραστείχοντας ὁδίτας. Tryphiod.
Aculeis [apes] lædunt prætereuntes viatores.
— ἅψεα σίνατο παιδός. *Membra læsit pueri.* Nicand. in Theriac.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοί κεν ἀπήμαντοι πελέθοιεν
ἀνέρες. — *Nec ipsi quidem illæsi essent homines.* Dionys. de situ.
Ἀλλὰ λόγος μ' ἐχάλεψεν ἀπαίδαλος. —
Sed sermo noxius me læsit. Nazianz. 54. car.
„ Πημαίνειν οὐ πάντας ἐπίσταμαι, ἀλλὰ κακούργους. Incerti l. 4. epigr.
„ *Lædere non omnes, sed prauos lædere noui.*
— κακὸν δήλημα βροτοῖσιν. *Malum hominibus nocumentum.* Hom. in Apoll.
— πῆμα βροτοῖσιν. *Damnum hominibus.* Ibid.
Ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω. Id. in Merc.
Hominum quidem alij nocebo, alij prodero.
— βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι. *Læduntur eunti genua.* Iliad. T.

Quod vtrumq; dicatur, βλάπτω & βλάβω, & hinc patet, & ex Eustathio pluribus locis: fitque posterius ex priori.

Nomino. Nominor. Nomen.

Καλέω. ὀνομάζω. ὀνομαίνω. φατίζω. φημίζω. διαφημίζω. κλήζω. κληΐζω. ἐπικλείω. κικλήσκω. &c.

„ Οὔνομα σὸν λέγε κεῖνο· καὶ οὔνομα πολλάκι τέρπει. Theocr. idyll. 27.
„ *Dic age, dic nomen: Nomina sæpe placent.*
Κεῖνος ἀνὴρ, ὃς Χριστὸς ἀκούεται, ὅν τινα λαοὶ Nonn. in Ioann.
Ἰησοῦν καλέουσιν, ἐμὰς ὤϊξεν ὀπωπάς.
Homo ille, qui dicitur Christus, quem populi
Iesum vocant, meos aperuit oculos.

Ibid. Καὶ οἱ Πέτρος ἔλεξε βοώμενος οὔνομα Σίμων.
Dixit ei Petrus vocitatus nomine Simon.

Ibid. Ὃν Δίδυμον γενετῆρες ἐφήμισαν —
Quem parentes Didymum nominarunt.

Ibid. — ἐμοὺς δ' ὀνόμηνον ἑταίρους Ὑμέας. —
Vos nominaui amicos meos.

Ibid. Εἰσόκε χῶρον ἵκανε φατιζομένοιο κρανίου.
Donec venit ad locum Caluariam appellatum.

Ibid. Οὐρανίην πάντεσσι μίαν δωρήσατο τιμὴν,
τέκνα θεοῦ γενετῆρος ἀειζώοντος ἀκούειν.
Cælestem omnibus vnum dedit honorem,
Filios Dei patris semper viuentis audire [fieri, dici]

Hesiod. in Theogon. Τοὺς δὲ πατὴρ τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκεν.
Hos pater Titanas agnomento appellabat.

Eustathius ad Iliad. Π. Ἐπίκλησις] κλῆσις ἐπὶ τῇ πρώτῃ προσθετος.

Od. Δ. Ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους.
Nominatim Danaûm præstantissimos appellabas.

Apollin. Psal. 9. Ἀλλὰ πέσοι κεκυφὼς, πρὶν ἄναξ κλήζοιτο πενιχρῶν.
Sed cadat pronus, antequam vocetur dominus pauperum.

Nonn. in Ioann. — ὃν ἵνα λαοὶ Χριστὸν ἐφημίξαντο. —
Quem populi Christum appellauere.

Od. Θ. „ Εἴπ' ὄνομ' ὅ,ττί σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε.
„ οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων.
„ οὐ κακὸς, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
„ Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι τοκῆες.
„ Dic nomen, quo te vocauerunt pater & mater.
„ Nec enim quisquiam hominum est absque nomine,
„ Neque malus, neque bonus, cùm primùm natus fuerit:
„ Sed omnibus imponunt, simulac genuerint parentes.

Od. I. Οὖτις ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστ' Οὖτιν δέ με κικλήσκουσι
μήτηρ ἠδὲ πατὴρ ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
Outis mihi nomen est. Outin me vocant
Mater & pater & alij omnes socij.

Apollon. Argon. B. — ἐμὲ δ' αὐτὸν ἐπικλείοιτέ κεν Ἄργον.
Me autem ipsum nominetis Argum.

Κεῖνο

Κεῖνο καὶ εἰσέτι νῦν ἱερὸν κληΐζεται ἄντρον Μηδείης. *Id. Arg. A.*

Illud adhuc hodie vocatur sacrum antrum Medeæ.

Ἥν τε καὶ Ἰονίην περιναιέται ηὐδάξαντο. *Dionys. de situ.*

Quod etiam Ionium accolæ nominarunt.

— οἱ δὲ νομῆες *Arat. in Phanom.*

πρῶτοι κεῖνο ποτὸν διεφήμισαν ἵππου κρήνην.

Primi pastores potum illum vocarunt equi fontem.

[Hippocrenem]

—— πτολίεθρον, ὃ Λέπρειον πεφάτισται. *Callimac. in hym.*

Opidum, quod Leprium vocatum est.

Ἀρναῖος δ᾽ ὄνομ᾽ ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ *Od. Σ.*

ἐκ γενετῆς· Ἶρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες·

οὕνεκ᾽ ἀπαγγέλλεσκε κιών, ὅτε πού τις ἀνώγοι. *(ter*

Arnæus erat nomē. Hoc enim imposuit venerāda ma-

A natiuitate: sed Irum vocabant omnes iuuenes,

Eo quod nuncios deferret quando quis iuberet.

Iris Deorum nuncia, & Irus, de quo nunc dictum, fiunt ex verbo εἴρω .i. nuncio.

Τὸν γόνον ἐξαυδῶ, τὸν ἀφρὸν καλέουσιν Ἴωνες. *Archestr.*

Hunc [piscem] voco gonum: Iones vocant aphrum.

Εἴτε τι δεινὸν ἄεθλον, ὃ παγκράτιον καλέουσιν. *Xenophan.*

Siue aliquod graue certamen, quod pancratium vocāt

In Apiani insignis potatoris nomen est istud epigramma:

Γράμμα περισσὸν ἔχεις τὸ προκείμενον· ἢν ἀφέλῃ τις *L. 2. epigr.*

Τοῦτό σοι, οἰκεῖον κτήσῃ ἁπλῶς ὄνομα.

Prima littera nominis tui abundat: si quis eam

Tibi auferat, proprium nomen simpliciter possidebis.

[.i. cū voceris Apianus, vocaberis Pianus .i. Bibulus.

Nam Πιανὸς ἀπὸ τοῦ πιεῖν .i. bibère.

Ἄρκτον θ᾽, ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν. *Od. E.*

Vrsam, quam vulgo dicunt agnomine plaustrum.

Κύκλωπες δ᾽ ὄνομ᾽ ἦσαν ἐπώνυμον, οὕνεκ᾽ ἄρα σφέων *Hesiod. in Theog.*

κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἑεὶς ἐνέκειτο μετώπῳ.

Nomen illis accommodum erat Cyclopes, quod eorum

Fronti rotundus inesset oculus.

Nota

Nota ἐπώνυμον, ἐπωνυμίην, ἐπίκλησιν propriè significare agnomen, siue nomen posterius, aliqua ex caussa, seu naturali, seu fortuita, priori additum, tametsi non rarò etiam pro prima appellatione vsurpentur, itemq; ἐπώνυμον adiectiuè.

Nonn. in Ioann. — ἐπωνυμίην δὲ καλύψει
πρεσβυτέρην Σίμωνος, ὑπέρτερον οὔνομα Πέτρου,
πίστιος ἀρραγέος σημήϊον. — *Appellationem priorem*
Simonis obscurabit sublimius nomen Petri,
Infractæ fidei signaculum.

Nosco, Intelligo. Scio.

Γινώσκω. ἀναγινώσκω. ἐπιγινώσκω. εἴδω. εἴδομαι. εἰδέω. προειδέω. δαίω. ἴσημι. ἐπίσταμαι. νοέω. εἰσνοέω. φράζομαι. μανθάνω.

Nonn. in Ioann. Πῶς φρεσὶ γινώσκεις με, τὸν οὐ πάρος εἶδες ὀπωπῇ;
Qui me cognoscis animo, quem antehac non vidisti oculis?

Ibid. Γράμματα πῶς δεδάηκεν, ἃ μὴ μάθεν ἴδμονι τέχνῃ;
Quomodo litteras nouit, quas doctâ arte non didicit?

Ibid. Γράμματα πῶς ἀδίδακτος ἐπίσταται; Idem.

Γνώσετε ἡμετέρης διδαχῆς χάριν. —
Cognoscetis doctrinæ meæ gratiam. [*donum*]

Ibid. Ἀλλά σε ταῦτα λέληθεν, ἐμὴν δ' οὐκ οἶσθα μενοινήν.
Sed hæc te latuerunt, nec mentem meam nosti.

Ibid. Πάντες ἐμῶν δεδάασι νοήματα ποικίλα μύθων.
Omnes verborum nouerunt sensa meorum. [*varia*]

Ibid. Οὔ σε πάτερ μάθε κόσμος. — *Pater, mundus te non nouit.*

Οὐδὲν ἀπειρήτῳ πεπνυμένον ἴστε μενοινῇ,
οὐδὲ νόῳ φράζεσθέ τι φέρτερον. — .i. Nescitis quidquã.
Inexperta mente nihil prudens cognoscitis,
Nec animo quidquam boni intelligitis.

Ibid. Ἰησοῦς δ' ἑτάρων δεδαημένος αἰόλον ἦτορ.
Cognoscens Iesus varias discipulorum cogitationes.

Hom. od B. — τάγ' ἴσασι θεοί. — *Dij ista sciunt.*

„ Οἶσθα γέρον· τί με ταῦτα παρατροπέων ἐρεείνεις; Od. Δ.
„ Nosti o senex: quod me hæc tetãs interrogas? [fallẽs]
„ — ἣ θέμις ἐστὶ, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω. Od. Γ.
„ Quæ fas erit, scies, nec te celabo. Od. E.
— οὐδέ μιν ἄντην
ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ δῖα θεάων.
οὐ γάρ τ' ἀγνῶτές γε θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει.
Nec ipsũ corã intuens ignorauit Calypso Dea maxi-
Neque enim ignoti Dij sunt inter sese (ma.
Immortales, ne quidem, si quis procul ab alio habitet. Ibid.
Εἴγε μὲν εἰδείης σῇσι φρεσὶν, ὅσσά τοι αἶσα
κήδε' ἀναπλῆσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
ἐνθάδε κ' αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις.
Si quidem scires, quantos tibi fatale est
Dolores exantlare, priusquam in patriam peruenias;
Hîc mecum manens domum hanc seruares.
— πῶς κέν μ' ἀναγνοίη τοῖον ἐόντα. Od. Λ.
Quomodo me recognoscat existentem huiusmodi?
Ἔγνω δ' αὐτίκα κεῖνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν. Ibid.
Ille statim agnouit, postquam oculis adspexit.
Γνῶθι σεαυτὸν ἄριστε, πόθεν καὶ ὅς τις ἐτύχθης· Nazianz.
Ῥεῖά κεν ὧδε τύχῃς κάλλεος ἀρχετύπου. 62. car.
Nosce te ipsum, bone vir, quis & vnde sis:
Atque ita facilè cõsequêris pulcritudinem archetypi.
Τέκτων τέκτονος ἔργον ἐπίσταται, ἴδρις ἀοιδὸς Id. 63.
Ἴδριν ἀοιδοσύνης, φῶρα δὲ φὼρ ἐδάη·
Ἀλλ' αἵγ' οὐκ ἐθέλουσι, τάπερ νοέουσι, νοεῖσθαι·
„ Ἦ ῥ' ἐτεὸν κακίη ὄμματα πηρὰ φέρει.
Faber fabri opus nouit, & peritus cantor
Peritum cantus, & fur furem cognoscit:
At hæ [mulieres fucatæ] nolunt, quæ sciunt, sciri.
„ *Verè malicia cæcos oculos habet.*
„ — τόδε οἶδα· τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν. Od. Π.
„ *Hoc scio: namque oculis vidi.*
Γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λώϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν Od. Ψ.
σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.

Agnoscemus

Agnoſcemus inter nos adhuc meliùs. Sunt enim nobis
Signa, quæ nos ſcimus ignota alijs. [abſcondita]

Theocr. idyll. 25.
Εἰπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον, ἵνα γνώω κατὰ θυμὸν,
Ἥρως, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι, εἴτε καὶ οὐκί.
Dic age nunc mihi primum, vt ſciam in animo
O heros, vtrum verè auguror, an non.

Pindar. 4. Pythior.
„ Ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων
„ ἴστε. — *Sed horum capita ſermonum tenetis.*

Hom. in Batracho.
Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὔχερές ἐστιν·
αἴρω σ' ἐν νώτοισι· κράτει δέ με, μή ποτ' ὄληαι.
Quod ſi & hæc cupis cognoſcere, facile eſt.
Portem te in humeris: ſed tene me, ne fortè pereas.

Id. hym. 3.
Γλῶσσαν δ' ὑμετέρην καὶ ἡμετέρην σάφα οἶδα.
Linguam veſtram & noſtram probè noui.

Nazianz. 1. car.
Οἷς τε καὶ ὀξυτάτοιο νόου πλάζονται ὀπωπαί.
Quibus & acutiſſima mentis falluntur oculi.

Ibid.
Αὐτὴν δ' ἀτρεκίην καθαροῦ νοὸς ὄμμασι λεύσσων.
Sed ipſam veritatem pura mentis oculo intuens.
[intelligens]

Id. 45.
„ — καλὸν δὲ τι καὶ θεὸν οἶον
„ ἴδμεναι, ὃς πάντεσσιν ἐπίσκοπον ὄμμα τίθησιν.
„ *Pulcrum eſt etiam ſolum Deum*
„ *Noſſe, qui ad omnia ſpeculatorem oculum intendit.*

Apud Herodotum.
„ Σαυτὸν γινώσκων εὐδαίμων Κροῖσε περήσεις.
„ *Cognoſcens te ipſum, deges ô Croeſe beatus.*

Diphilus apud Ath. l. 2.
„ — τέρπομαι γυμνοὺς ὁρῶν
„ Τοὺς ὀξυπείνους, καὶ περὶ τῶν καιρῶν ἀεὶ
„ πάντ' εἰδέναι σπεύδοντας. — *Oblector nudos intuens*
„ *Famelicos, & ante tempus omnia ſcire feſtinantes.*

Mœro poëtria.
— οὐδ' ἄρα τίς νιν
Ἤιδει μακάρων· ὁ δ' ἀέξετο πᾶσι μέλεσσι.
Nec eum quiſquam norat beatorum: creſcebat autem
omnibus membris. [Iupiter in Creta latens]

Od. ψ.
Ὄψει δ' ἄλλοτε μέν μιν ἐνωπαδίως ἐσίδεσκεν·
ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Interdum quidem attentiùs coram intuēs agnoſcebat:
Interdum autem malis indutum veſtibus ignorabat.

N. ἀγνώσασκε

N. ἀγνώσασκε ab ἀγνωσάσκω. ex Eustat.

Αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο, Od. Ω.
αἴκ' ἐμ' ἐπιγνοίη καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
ἦέ κεν ἀγνοιῇσι πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.
Ego patrem meum tentabo,
An me cognoscat, & oculis discernat,
An verò me ignoret, cùm multo tempore absuerim.

Nox. Caligo. Tenebræ.

Νὺξ. εὐφρόνη. νυκτὸς ζόφος. πάννυχος ὥρη. νυκτερος ὄρφνη. κυανόπεπλος νυκτὸς ὀμίχλη. νυκτὸς ζοφοειδὴς πέπλος.

—Πρώτης ἀπὸ νυκτός. *A primâ nocte.* .i. initio noctis. Aratus in Phænom.

—μακραὶ γὰρ ἐπίρροθοι εὐφρόναι εἰσί. Hes. 2. oper.
Longæ enim noctes adiutrices sunt.
Ἐννύχιος τάχα δ' ἷξε. —*Venit noctu celeriter.* Id. in Scuto.
Πάννυχος & παννύχιος .*i. tota nocte.* vide Dormire.
---Δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος Ibid.
Κεῖτ' ἄϊδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
Grauis autem circum tempora regis
Iacebat Orci galea, noctis tenebras graues habens.
Vide Adagium, *Orci galea.*

Ἤμαρ μὲν πολέμιζεν· ἀεὶ δ' ὑπὸ πάννυχον ὥρην, Id. 26. Dion.
Ἄγγελον ἀγγέλλοντα νοήματα Δηριαδῆος,
Βάκχῳ πιστὸν ἔπεμπεν ὀπάονα, λαθριδίως δὲ
Δηριάδῃ κεκόρυστο, καὶ ἀμφαδίην Διονύσῳ.
Interdiu quidem pugnabat: sub noctem verò semper
Nuncium consilia Deriadis nunciantem
Baccho mittebat fidum famulum, & clam
Contra Deriadem armatus erat, & palam contra Dionysium.

Νύκτα κατὰ σκοτίην. --- *Nocte in tenebrosa.* Aratus.
Αὐγάζοντες ἀεὶ νυκτὸς ζοφοειδέα πέπλον. Orpheus in hym.
Illustrantes semper noctis tenebrosum peplum.
.i. stellæ noctem illuminantes.
Πολλάκι νυκτὸς ἀωρί.—*Sæpe intempesta nocte.* Theocr. idyll. 11.

—νυκτὸς

Hom. od. Δ —νυκτὸς ἀμολγῷ. *Media nocte.* vide Scholiastē græcum hoc loco, vbi tres ádfert causas originales cur media nox sic vocetur.

Iliad. H. „ Νὺξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν ἦ νυκτὶ πιθέσθαι.
„ *Nox iam est: bonum est nocti parere, [quiescendo]*

Orph. Argon. Ἄστρά τε τηλεσίφαντα, ἦ ἀχλύα νυκτὸς ἐρεμνῆς.
Astraq; procul lucentia, & tenebras noctis obscura.

Ibid. Ἀλλ' ὅτε γ' ὠκεανοῖο ῥόον βαπτίζετο τίταν,
Μήνη δ' ἀστροχίτων ἐπάγῃ μελαναυγέα ὄρφνην,
Τῆμος ἀρηΐφατοι κίον ἀνέρες.—
Sed cùm sol Oceani fluxu se tingeret,
Et luna stellitogata noctem induceret nigricoruscam,
Tum ibant viri bellicosi.

Ibid. — Διὰ νύκτερον ὄρφνην. *Per nocturnas tenebras.*

Idem in hym. Ἡσυχίῃ χαίρουσα ἦ ἠρεμίῃ πολυύπνῳ.
Quiete gaudens & tranquillitate multi-somnâ [nox]

Ibid. Νυκτὸς ἐν ἡσυχίαισιν ὑπ' ἀστερόμματον ὄρφνην.
Noctis in quiete sub astroculam caliginem.

Nonn. 2. Dion. --σιγαλέη νὺξ Οὐρανὸν ἀστερόεντι διεχλαίνωσε χιτῶνι, αἰθέρα δαιδάλλουσα. —*Nox silēs vestiuit cælum stellata tunica, ornans æthera. Vide ibi totam descript.*

Musæus. Ἤδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε νυκτὸς ὀμίχλη.
Iam atro-peplo recurrerat noctis caligo. .i. nox.

Q. Cal. l. 6. Καὶ τότε νὺξ ἐπόρουσε, μελαίνετο τ' αἶα ἦ αἰθήρ.
Iam nox irruerat, tellusq; nigrebat & æther.

Id. 8. Ἠέλιος δ' ἀκάμαντας ὑπὸ ζόφον ἤλασεν ἵππους.
Νὺξ δ' ἐχύθη περὶ γαῖαν, ἀπέτραπε δ' ἀνέρας ἔργων.
Sol autem indefessos ad occasum impulit equos,
Et nox circum terram fusa est, auertitq; homines ab operibus.

Aratus. Πολλάκις αὐτονυχεὶ θηεύμεθα. --- *Sæpe eadem nocte conspicimus.*

εὐφρόνη μέλαινα. *Nox nigra.* Pindar. 7. Nem.

--- μεσονύκτιος ἦλθεν. *Media nocte venit.*

Sibyll. l. 5. Ἔσται δὲ σκοτόμαινα περὶ μέγαν οὐρανὸν αὐτὸν,
Ἀχλὺς δ' οὐκ ὀλίγη κόσμου πτύχας ἀμφικαλύψει.
At magnum cælum nox circumfusa tenebit,

Obduceta;

Obduxcetq; cauum nigror densissimus orbem.

--πόθεν τόδε νυκτὸς ἐν ὥρῃ — *Hom. in Merc.*

ἔρχῃ ἀναιδείην ἐπιειμένε;--- *Unde tempore noctis huc venis impudentissime?*

---ὀρφναίην ἀνὰ νύκτα. *Per noctem tenebrosam.* — *Musaeus.*

Noctis egregium epithetũ est μελάμπεπλος. .i. nigro amicta peplo. quo epitheto vsus est Alexis in Thesprotis.

Numero. Numerus.

Ἀριθμέω. ἀπαριθμέω. πεμπάζω. πεμπάζομαι. λέγω. λέγομαι. καταλέγω. διαμετρέω.

Ψάμμον ἀριθμήσαιμι πολὺ πλέον, ἤπερ ἐκείνους. — *Apollin.*

Ipsos quam numerem, citius numerauero arenas. — *Psal. 138.*

Ὀστέα δ' ὀφθαλμοῖσιν ἀπηρίθμησαν ἅπαντα. — *Id. 21.*

Ossa omnia oculis enumerarunt.

--εἴ τις ἅπαντα Πεμπάζοι.-- *Si quis cũcta enumeret.* — *Apollon. Argon. B.*

--- ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται, ἠδὲ ἴδηται. — *Od. Δ.*

Postquam cunctas numerauerit & viderit. [phocas pisces]

— εὗρε δὲ φώκας — *Ibid.*

Ζατρεφέας· πάσας δ' ἄρ ἐπῴχετο. λέκτο δ' ἀριθμόν·

ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν. --- *Inuenit phocas*

Pingues, cunctasq; adijt, & numerum recensuit,

Nosque primos inter cete numerauit.

Νόσφι δὲ βοσκομένων διεμέτρεε πώεα μήλων. — Coluthus.

Seorsum congregatorũ taurorũ numerabat armentũ.

Seorsum item ouium pascentium greges recensebat.

Ἀλλ' ἄγε, μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον· — Od. Π.

ὄφρ' εἰδέω, ὅσσοί τε καὶ οἵτινες ἀνέρες εἰσί.

Verùm age, mihi procos enumerans recense:

Vt sciam, quot & qui viri sint.

---ἵξομαι ἤδη — *Orph. in Argon.*

Ὁπλοτέροις βασιλεῦσι καὶ ἡμιθέοις ἐναρίθμιος.

Veniam nunc iunioribus regibus & semideis annumeratus.

—ἐναρίθμιός εἰμι βεβήλοις. *Censeor inter profanos.* — *Nazianz. car. 1.*

---ὅπως

Nonn. 21. Dion. —ὅπως ἐναρίθμιος εἴη Ἀθανάτοις.—*Vt referretur in Deos.*

Nuncio. Nuncius. Nuncium defero.

Ἀγγέλλω. ἀπαγγέλλω. εἴρω. ἀγορεύω. ἄγγελος ἔρχομαι.

Nuncius: Ἄγγελος. ἀγγελιώτης. διάγγελος. μετάγγελος. πρωτάγγελος. διάκτορος.

Od. A. Ἠέ τοι ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο;
An adfert nuncium venientis patris?

Od. Δ. Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν.
Iuit regi nunciaturus in adibus.

Od. K. Εὐρύλοχος δ' αἶψ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
Ἀγγελίην ἑτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον.
Eurylochus confestim celerem ad nigram nauem iuit,
Nuncium de socijs relaturus & casum inexpectatum.

Notat hîc Eustathius πότμον & μόρον non tantùm mortem significare, sed etiam casum, fortunam, infortunium.

Od. N. Ἀγγελίας προϊεῖσα. *Nuncios pramittens.*

Od. Ξ. ---ὅτ' ἀγγελίη πόθεν ἔλθῃ. *Cùm nuncius alicunde venerit.*

Od. O. Καὶ τότε ἄγγελον ἧκαν, ὃς ἀγγείλειε γυναικί.
Tunc nuncium miserunt, qui nunciaret fœmina.

Od. Π. Εἰ καὶ Λαέρτῃ αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω.
An & Laërta eadem via nunciatum ibo?

Ibid. Τῷ δὲ συναντήτην κῆρυξ καὶ δῖος ὑφορβός,
τῆς αὐτῆς ἕνεκ' ἀγγελίης ἐρέοντε γυναικί.
Occurrerunt praco & bonus subulcus,
Eiusdem nuncij gratia, nunciaturi vxori. [*Vlyssis*]

Ibid. ---ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ Ἔλθοι ἀπαγγέλλων.---
Prudenti Penelopa iret nunciatum. Vide ibi plura.

Ibid. „ Οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
„ Ἄστυ καταβλώσκοντα· τάχιστά με θυμὸς ἄνωγεν
„ Ἀγγελίην εἰπόντα, πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
„ *Non mihi cura fuit hac interrogare & sciscitari*
„ *Ad vrbem eunti. Nam vrgebat animus citissimè,*
„ *Dicto nuncio, rursus huc reuerti.*

Nota

N. retinendnm κατεβλώσκοντα, nec necesse intrudi κατεβλώσκοντι, cùm vtrũq; bonum sit, teste Eustat. N. 2. βλώσκω esse ex μολέω, μολήσω, μολήσκω, η in ω fit μολώσκω, μ in β. βολώσκω, syncope βλώσκω. Vide ibidem de παρμέμβλωκε.

Πέμπε δὲ Τιτήνεσσι διάκτορον υἱέα Μαίης. Nonn. 2. Dion.
Mitte Titanibus nuncium Maia filium. [Mercuriũ]
Νίκης ἐσσομένης πρωτάγγελος.— Id. 13. Dion.
Futura victoria primus nuncius.
Ἀγγελίης ἤκουσας ἀληθέος· εἰπὲ καὶ αὐτὸς Id. 21.
εἰρομένῳ τινὰ μῦθον, ἵν᾽ ἀγγείλω Διονύσῳ.
Nuncium audisti verum: dic & in
Interroganti responsum, vt renunciem Dionysio.
Ταῦτα μολὼν ἀγόρευε φυγοπτολέμῳ Διονύσῳ. Ibid.
Hac vadens nuncia bellifuga Dionysio.
Πάντα τάδ᾽ ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι. Iliad. O.
Omnia hac nuncies, neque falsa sis nuncia.
Ἀρείων ἀΐουσα μετάγγελος ἦλθ᾽ ἀνέμοισιν. Iliad Ψ.
Preces exaudiens internuncia iuit ventis. [Iris.]
Τοίη σε προσέδραμεν ἀγγελιῶτις. Callimac.
Talis tibi accurrit internuncia.
—εἰαρινὴ ζεφύρου πρωτάγγελος ὄρνις. Oppian. 3. de piscat.
Verna auis zephyri prima nuncia. [hirundo]
„ Εὖ ἔρδω, εὖ πρᾶττε· τί κ᾽ ἄγγελον ἄλλον ἰάλλεις; Theognis.
„ Τῆς εὐεργεσίης ῥηϊδίη ἀγγελίη.
„ *Bene facio, bene fac. Quid alium nuncium mittis?*
„ *Beneficentia facilis est nuncius.*
Τῶν δ᾽ Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος Pindar. 4. Pythior.
ῥῆμα, πόρσυν᾽. ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα
τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν.
Αὔξεται καὶ μοῖσα δι᾽ ἀγγελίας
ὀρθᾶς.—*Ex Homericis autem [versibus] & hoc perpendens dictum, mihi attende. Nuncium bonum dixit precium maximum omni rei adferre.*
Augetur & musa per nuncium bonum.

Homeri carmen, ad quod respexit Pindarus, est hoc:

Iliad. O. „ Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ᾽ ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ.
„ *Hoc quoq; præclarũ est, cùm nuncius optima norit.*
.i. bonum est nuncium esse prudentem.

Euripides. „ Ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.
„ *In nuncio enim secretus sermo dirigitur. .i. prudens nuncius scit secretos sermones, vt res tempusq́ue exigunt, dirigere.*

Vide prouerbium: Οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις.
Haud bellum nuncias.

Hom. in Merc. —ἀπάσθαλον ἀγγελιώτην. *Nefarium nuncium.*

Id. hym. 3. Πέμψαι δ᾽ ἄγγελον ὦκα μετὰ Φρύγας αἰολοπώλους,
εἰπεῖν πατρί τ᾽ ἐμῷ, καὶ μητέρι.—
Mitte autem nuncium celeriter ad Phrygas equos varios habentes, qui dicat patri meo & matri.

Dionys. Chalcus. Ἀγγελίας ἀγαθῆς δεῦρ᾽ ἴτε πευσόμενοι·
Καὶ κυλίκων ἔριδας διαλύσατε καὶ καταθέσθε
Τὴν ξύνεσιν παρ᾽ ἐμοί, καὶ τάδε μανθάνετε.
Huc adeste bonum nuncium audituri:
Et poculorum lites dirimite, & mihi aduertite
Animum, & hæc condiscite.

Nuptiæ. Nubo.

Γάμος. ὑμεναῖοι. vide Matrimonium.

Theocr. idyll. 27. „— Γάμοι πλήθουσιν ἀνίας. „*Nuptiæ plenæ sunt molestiarum.*

Nonn. 15. Dion. — θάρσος ἔχων γαμίων ὑποεργὸν ἐρώτων.
Fiduciam habens amorum nuptialium adiutricem.

Od. Z. Ναυσικάα, τί νύ σ᾽ ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
εἵματα μέν τοι κεῖται ἀκηδέα, σιγαλόεντα·
σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
ἕννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν, οἵ κέ σ᾽ ἄγωνται,
„ Ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
„ ἐσθλή· χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
Nausicaa quid te ita negligentem genuit mater?
Vestes enim preciosæ tibi iacent neglectæ:
Tibi tamen propè sunt nuptiæ, vt oporteat pulcrè te
Vestiri, vestesq; ijs præbere, qui te duxerint:

„ Ex

„ *Ex illis enim fama hominibus nascitur*
„ *Bona, ob quã gaudent pater & veneranda mater.*
Νῦν δ' ἔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, ἔτε τιν' ἄλλω Od.T.
μῆτιν ἐφδυρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες Γήμασθ'.--
Nunc effugere non possum nuptias, nec vllum aliud
Consilium inuenio. Valde enim incitant parentes, vt nubam.
— γάμιον μέλος ἠπύοντες. *Nuptiale carmen canẽtes.* Moschus idyll. 2.
Σοὶ γάμον, ἢν ἐθέλῃς, δωρήσομαι ἁγνὸν Ἀθήνης. Nonn. 1. Dion.
Tibi, si velis, dabo castum Mineruæ coniugium.
Καὶ Σεμέλη πεφύλακτο φαεινοτέροις ὑμεναίοις. Idem 5. Dion.
Et Semele seruata est clarioribus nuptijs.
Ἀλλὰ σαοφρονέοντα γάμον λάχεν.— Id. 47. Dion.
Sed castas nuptias sortitus est.
Σύζυγον ὑμετέρην ζυγίῳ νυμφεύσατο δεσμῷ Id. Dion. 2
Ἀστερίων.—
Sororẽ vestrã iugali vinculo sibi desponsauit Asterion.
— χαμαιγενέεσσιν ὁμιλήσας ὑμεναίοις. *Terrenis vsus nuptijs.* Id. 8. Dion.
Κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος.— Iliad. I.
Filiam non ducam Agamemnonis.
— γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι. *Nuptias sanctas inire.* Musæus. Coluthus.
Δεῦρο γάμον κερασώμεθα, — *Age nuptias ineamus.*
„ Μηδὲ μὲν ἢ ἐπὶ δαῖτα γαμήλιον, ἠὲ γενέθλιον Nazianz. 56. car.
„ Σπεύδειν· Ἔνθα πόθοι τε, χοροιτυπίαι τε, γέλως τε
„ Καὶ χάρις οὐ χαρίεσσα· τὰ γὰρ καὶ σώφρονα θέλγει,
„ Ὥς ἀκτὶς κηροῖο διαθρύπτουσα τάχιστα.
„ *Ne quidem ad epulum nuptiale vel natalitium*
„ *Festines. Ibi amores, & tripudia & risus*
„ *Et gratia minimè gratiosa: hæc autem & castum mulcent,*
„ *Tanquam radius ceram penetrans citissimè.*
Ταῦτα δὲ ποιήσας δαίνυ γάμον ἱμερόεντα, Hom. hym. 3.
τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Hæc vbi feceris, celebra nuptias optabiles,
Honorabiles hominibus & Dijs immortalibus.

Hom. Il. Σ —ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν, εἰλαπίναι τε·
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπολαμπομενάων,
ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ· πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
αὐλοί, φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον.—
In ista [vrbe] nuptiæ erant, & conuiuia:
Sponsasq; è thalamis, facibus prælucentibus,
Ducebant per vrbem: multusq; canebatur hymenæus:
Adolescentes porro saltatores choros versabant: inter (quos
Tibia & cithara resonabant.

Vide hîc Eustath. de Hymenæo, eiusq; origine, itemq; de tibiis. &c.

Nazianz. 45. car. Ἔστι γάμος, τὸν παιδὶ πατὴρ φίλος ἐσθλὸς ἀρίστῳ
δαίνυσι καγχαλόων, τοῦ δ' ἀντιάσαιμι ἔγωγε,
τοῦ δ' ἐγὼ ἀντιάσαιμι, καὶ ὃς φίλος ἐστὶν ἔμοιγε.
Sunt nuptiæ, quas carus pater optimo filio
Celebrat gaudens: quibus vtinam ego intersim!
Vtinam intersim ego, & quisquis mihi carus.

Intelligit nuptias parabolæ euāgel. Vide ibi plura.

Nutrio. Alo.

Ἀτιτάλλω. τρέφω. εὐτρέφω. ἀνατρέφω. ἐντρέφω. ὑποτρέφω. τιθηνέω. φέρβω. ἐκτρέφω. μαιόομαι.

Moschus idyll. 2. Φάσκεν δ' ὥς μιν ἔτικτε καὶ ὡς ἀτίταλλέ μιν αὐτή.
Dicebat se, eam genuisse & aluisse.

Od. Ο. Τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἧσσον ἐτίμα.
Cum illa nutriebar, & paulo minoris me faciebat.
παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἐῆος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω.
Filium enim viri boni in ædibus nutrio.

Od. Τ. Τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια·
παῖδα δὲ ὡς ἀτίταλλε, δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ.
Hanc Dolius quidem genuit, nutriuit vero Penelope:
Tanquam filiam autem nutriuit, deditque oblectamenta animo.

Ibid. Ἔστι δέ μοι γρηῢς πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα,
ἣ κεῖνον δύστηνον εὖ τρέφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν,
δεξαμένη χείρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ.

Est autem mihi anus prudens,
Quæ illum infelicem nutriuit & educauit
Exceptum manibus cùm primùm genuit eum mater.

Μαῖα τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ.— *Nutrix cur me vis perdere? Tu enim me nutriſti tua ipſius mammâ.* Ibid.

Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ Hesiod. Ἔ.
ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Sed centum puer annis apud matrem ſedulam
Nutriebatur creſcens, valde rudis, domi ſuæ.

Ζῆνα τέκεν, καὶ Βάκχον ἀνέτρεφεν εἰν ἑνὶ κόλπῳ.
Ionem genuit, & Bacchum enutriuit in vno ſinu. Nonn. 9. Dion.

— ἑῷ ἀτίταλλε γάλακτι. *Suo alebat lacte.* Apollon. Argon. Δ.

Καλὰ φέρεις Διόνυσε τεῷ θρεπτήρια Κάδμῳ.
Pulcra fers Dionyſi nutritionis præmia tuo Cadmo. Nonn. 46. Dion.

— ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται φίλος υἱός. Iliad. T.
Qui in Scyro mihi nutritur carus filius.

Θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα. *Nutriui & educaui.* Iliad. Ω.

Ζεὺς ἔτι Κουρήτεσσι μετετρέφετ' Ἰδαίοισιν. Apollon.
Iupiter adhuc alebatur inter Curetes Idæos. Argon. B.

Καὶ ζώων πάντων, ὁπόσ' ἐν κόλποισι τιθηνεῖ Γαῖα— Orpheus
Et animantium omniũ, quæcunq; in ſinu nutrit terra. in hym.

Στησίχορον δ' ἐνόησα λιγύθροον, ὅν ποτε γαῖα L. 5. epigr.
Σικελίη μὲν ἔφερβε, λύρης δ' ἐδίδαξεν Ἀπόλλων
ἁρμονίην ἔτι μητρὸς ἐνὶ σπλάγχνοισιν ἐόντα.
Steſichorum vidi dulciſonũ [Poëtam] quẽ olim terra
Sicilia quidem aluit: lyra autem harmoniam docuit
Apollo adhuc matris in viſceribus exiſtentem.

— ῥοδέοισιν ἐν ἄνθεσι θρέψαν. *Roſeis in floribus educarunt.* Ibycus.

Γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς Hom. in
σύκοις καὶ καρύοις καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι. Batrach.
Peperit me in tugurio & enutriuit cibarijs
Ficubus & nucibus & edulijs omnigenis.

Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, ὁμότροφος Ἀπόλλωνι. Id. in
Diana ſagittis-gaudens, connutrita cum Apolline. Apoll.

Πρεσβυτάτη νυμφέων, αἵ μιν τότε μαιώσαντο. Callim. in Iouem.

Nympharum natu maxima, [tradidit] qua eum tunc alebant.

Scholiastes vetus: Μαιώσαντο] ἔθρεψαν.

Nutrix.

Κουροτρόφος. μαῖα. τιθήνη. μήτηρ παιδοκόμος. τροφὸς. τιθηνήτειρα. θρέπτειρα.

Hom. od. B — κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια.

Eiulauit autem cara nutrix Euryclea.

Nonn. 9. Dion. — ἔχειν κουροτρόφον Ἰνώ. *Habere nutricem Ino.*

Ibid. Μητέρι παιδοκόμῳ παλιναυξέα Βάκχον ἐάσσας.

Matri nutrici renatum Bacchum relinquens.

Id. 13. Dion. Ἐγχελύων θρέπτειραν ἐπώνυμον εἰσέτι λίμνην.

Anguillarum nutricem cognominem adhuc paludem.

Idem 7. Dion. Καὶ φύσις ἐρρίζωτο τιθηνήτειρα γενέθλης.

Et radicabatur natura nutrix generationis.

O.

OBLIVISCOR. OBLIVIO.

Λανθάνομαι. ἐκλανθάνομαι. ἐπιλανθάνομαι. ἀμνήμων εἰμί.

Apollon. Argon. B. Ὦ φίλοι οὐκ ἄρα πάντες ὑπέρβιοι ἄνδρες ἔασιν,
Οὐδ' εὐεργεσίης ἀμνήμονες.—

O amici, nequaquam omnes inhumani viri sunt,
Neque beneficiorum immemores.

Iliad. Σ. „Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
„Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
„*Sed hæc quidem prius facta sinamus dolentes licet,*
„*Vi carum animum in pectore domantes.*

Iliad. T. Οὐ δυνάμην λελαθέσθ' ἄτης, ᾗ πρῶτον ἀάσθην.

Non quibam obliuisci noxæ, qua primùm læsus fui.

„Ἀλλὰ

„ Ἀλλὰ τὰ μὲν λήθης κεύθοι βυθός· αὐτὰρ ἔγωγε Nazianz. 12. car.
„ Ἔνθεν ἀφορμηθεὶς τέρψομαι ἀτρεμίῃ.
„ *Sed hæc tegat profunda oblinio: caterùm ego*
„ *Inde egressus delectabor quiete.*
„ Ἀλλὰ τὰ μὲν που πάντα μέλας δόμος ἐντὸς ἐέργοι Q. Calab. l. 14.
„ Λήθης· οὐ γὰρ ἔοικε κακῶν μεμνῆσθαι ἔτ' ἔργων.
„ *Sed hæc omnia, furua domus obliuionis intus*
„ *Coërceat: Non enim decet malorum operum amplius recordari.*
—ἀλλ' ἀνέμοισι Apollon. Argon. A.
„ Δώομεν ἀμπλακίην, ὡς καὶ πάρος εὐμενέοντες.
„ *Sed ventis tradamus offensionem, sicut antehac beneuoli.*
„ —οὐ νύκτας ὀΐομαι, οὐδέ ποτ' ἦμαρ Id. Arg. Γ.
„ σεῦ ἐπιλήσεσθαι. —*Nec nocte, nec die*
„ *Tui me obliuisciturum puto.*
„ Τόνδε γὰρ ἀνθρώπων ἔκαμον χέρες· ἔργα δὲ φωτῶν Tullij 3. epigr.
„ Ἐς ταχινὴν ἔρρει τοιάδε ληθεδόνα.
„ *Hunc enim [tumulum] hominum fecerunt manus: atqui opera hominum talia in celerem abeunt obliuionem.*

Εἰ μὴ Ὁμηρείων ἐξελάθου χαρίτων. Macedonij 2. epigr.
Nisi Homericarum oblitus sis gratiarum.
Ξεῖνε κασιγνήτην καὶ πατρίδα καὶ γενετῆρα Nonn. 3. Dion.
Ληθαίῃ στροφάλιγγι καὶ ἀμνήστῳ πόρε σιγῇ.
Hospes sororem & patriam & patrem
Lethæo vortici & immemori trade silentio.
[obliuiscere]
Καὶ σφέων ἐκ γαίης ἀγαθῆς μνημήιον ἔρροι. Apollin. Psal. 100.
Et eorum è terrâ bonâ memoria pereat.
—ψυχὴν ἐπιδέδρομε λήθη. *Cepêre obliuia mentem.* Apollon. Argon. A.
—ἀπὸ λήθης Iuliani 3. epigr.
Ἁρπάξας νοερῶν μόχθον ἀοιδοπόλων.
Ab obliuione eripiens doctorum laborem Poëtarum.
Ὃς δὲ γελῶν σίγησεν· ἴσως δ' ἂν φθέγξατο μῦθον. Agathia 4. epigr.
Ἀλλ' ὑπὸ τερπωλῆς, εἴχετο ληθεδόνι.
Qui ridens siluit. Fortè autem locutus fuisset;

Sed præ gaudio, captus est obliuione.

Meleager. 7. epigr. —ὦ λήθαργε φιλούντων. *O obliuiose amicorum.*

Pindar. 7. olymp. Λάθας ἀτέκμαρτον νέφος. *Obliuionis improuisa nebula .i. obliuio repentina.*

Sibyll. l. 1. Ὃς δὲ γυναικὸς ἔπεσσι πεπεισμένος ἐξελάθεσκεν
ἀθανάτου κτίστου, σαφέων δ' ἀμέλησεν ἐφετμῶν.
Qui mulieris sermone inductus, oblitus est
Immortalis creatoris, & expressa neglexit mandata.

καμάτων ἐπίλησιν παρέχειν. *Laborum obliuionem inducere.* Pindar. Pyth. 1.

Pindar. 7. Isthm.
„ Ἀλλὰ παλαιὰ γὰρ εὕδει
„ χάρις· ἀμνάμονες δὲ βροτοί,
„ ὅ,τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον
„ κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν.
„ *Sed enim vetus dormit beneficiũ [obliuioni datũ est]*
„ *Immemoresq; sunt mortales eius rei, quæ non*
„ *Peruenerit ad summum florem sapientiæ, inclytis*
„ *Carminum fluentis iunctum.*

Synesius hym. 1.
Ἀπὸ δ' ἐστάθη τοκήων, *Abcessit à parentibus,*
Δνοφερὰν ἤρυσε λαθάν, *Tenebrosa hausit obliuia,*
Ἀλαωποῖσι μερίμναις *Cæcis sollicitudinibus*
Χθόνα θαυμάσας ἀτερπῆ. *Terram admirans iniucũdã.*

Phanocles. ——συγκρὸν μὴ λελάθοιντο φόνου.
Inuisæ fiant ne necis immemores.

Nazianz. car. 2.
„ Εἴ ποτε σεῖο λάθοιτο ἐμὸν κέαρ, εἴ τέ τι γλῶσσα
„ Πρόσθε φέροι παρ' ἐμοί, Χριστὸς ἐμεῖο λάθοι.
„ *Si quando tui oblitum fuerit cor meum, si lingua*
„ *Prius quidquã proferat, Christus obliuiscatur mei.*

Ibid.
„ ——οὔποτ' ἔγωγε
„ Λήσομαι, οὐδ' ἐθέλων, ὑμετέρης φιλίης.
„ *Nunquam ego obliuiscar vestræ amicitiæ, ne volens quidem.*

Ibid.
Εἰ δέ τί που καὶ ἐμεῖο πολυτλήτοιο λέλειπται
Μνῆστις ἐν ὑμετέροις, ἥδε χάρις Τριάδος.
Sin etiamnum mei multa propessi remanet
In vobis memoria, id est beneficium Trinitatis.

Id. 29. Ἢ λήθης νέφος ἐσθλὸν ἐμὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.

Aut

Aut bona obliuionis nubes mentem meam obtegat.
[*.i. aut malorum obliuiscar*]

Τίς δέ κεν Ἀστερίοιο σαοφρονέων λελάθοιτο; *Idem 47.*
Ἠδὲ κασιγνήτων τῆς ἱερῆς τελάδος;
Quis Asterij prudens obliuiscatur?
Et sacra triadis fratrum? [*& trium fratrum*]

Obedio. Pareo. Obsequor.

Πείθομαι. ἐπιπείθομαι. καταπείθομαι. ἀκούω. ὑπακούω. οὐκ ἀπιθέω. οὐκ ἀνηκουστέω. ἐφετμὴν, ἔπος, μῦθον, λόγον, θεσμὸν *&c.* εἰρύεσθαι, φυλάττειν, τελέειν. *&c.*

Πείθεσθαί τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν. *Od. B.*
Obedire seni, & firmiter omnia custodire.

Φαιήκεσσιν ἄνασσε, θεοῦ δ' ὡς, δῆμος ἄκουεν. *Od. H.*
Phaacibus imperabat, [*Alcinous*] *vt Deo autem, populus ei parebat.*

„ Ἠνώγεα· τοὶ δὲ μάλα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο. *Od. I.*
„ *Iusseram: sed hi valde stulti non obediuerunt.*
„ Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο. *Od. K.*
„ *Sic dicebam: Ipsi autem mox meis verbis paruerunt.*
„ Χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε θεὰ ἔπος εἰρύσασθαι, *Iliad. A.*
„ καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὣς γὰρ ἄμεινον.
„ ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.
„ *Oportet me quidē ô Dea mandatū vestrū custodire,*
„ *Licet valde animo iratum. Sic enim melius.*
„ *Qui enim Dijs obedierit, eum facilè exaudiunt.*
„ Ἀλλὰ πίθεσθ'. ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο. *Ibid.*
„ *Caterum obedite: ambo enim iuniores me estis.*
— οὐδ' ἀπίθησε Μύθῳ Ἀθηναίης. — *Ibid.*
Nec inobediens fuit dicto Palladis.
„ Καὶ μέν μοι βουλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ. *Ibid.*
„ Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
„ *Et quidem mea consilia audiebāt, parebātq; verbo.*
„ *Sed parete & vos: quoniam parere melius est.*
„ Θυμὸς ἑτοῖμος ἐμὸς, πανεπίσκοπε, θυμὸς ἑτοῖμος. *Apollin.*
„ Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum, *Psal. 107.*

μητρὸς

Iliad. Σ. — μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.
Matris enim obseruabat prudens mandatum.

Iliad. T. „ Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο τε ἔργον.
„ Mox atque verbum dictum est, effectum quoque opus est.

Iliad. O. — οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.
Nec sanè patri inobsequens fuit Apollo.

Apollon. Argon. Δ. — Διὸς πρόφρονος ἐφετμάς. Iouis exequebatur iussa.

L. 5. epigr. — στρατὸν εἶχεν ἑῆς πειθήμονα βουλῆς.
Exercitum habebat suo parentem consilio.

Od. Π. „ Γινώσκω, φρονέω. τάγε δὴ νοέοντι κελεύεις.
„ Cognosco, intelligo. Hac scienti pracipis.

Od. P. Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Sic locutus est: huic autem sermo cordi fuit.

Ibid. Ὣς ἐπιτελλομένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
Vt pracipienti magistro in omnibus obediam.

Od. T. — Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί.
Telemachus autem caro obediuit patri.

Nazianz. car. 3. Ὣς ἄρ' ἔφη· παῖδες δὲ πατρὸς ἐτέλεσσαν ἐφετμήν.
Sic dixit. Liberi autem patris mandatum executi sũt.

Nazianz. 45. car. — Χριστοῦ βασιλῆος ὑποδρήσσοντες ἐφετμαῖς.
Christi regis obedientes mandatis.

Nonn. in Ioann. — γενετῆρος ἀμεμφέα θεσμὰ φυλάσσων.
Patris optima mandata custodiens.

Hesiod. 1. oper.
„ Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει,
„ Φρασσάμενος τά κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ᾖσιν ἀμείνω.
„ Ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·
„ Ὃς δέ κε μήτ' αὐτῷ νοέῃ, μήτ' ἄλλου ἀκούων
„ Ἐν θυμῷ βάλληται, ὁ δ' αὖτ' ἀχρήιος ἀνήρ.
„ Omnia per sese qui prouidet, optimus ille est.
„ Proximus ille tamen, qui paret recta monenti.
„ Sed qui non sapit ipse, nec audit recta monentem,
„ Inuida ei mentem misero natura negauit.

Laudat hos Hesiodi versus Aristoteles l. 1. Ethic. c. 4.

Eadem sententia vsus est ad suos milites M. Minutius, Magister Equitum, l. 22. T. Liuij: *Sape ego*

ego audiui, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat, quid in rem sit: secundum eum, qui bene monenti obediat: qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenij esse.

—οὐδ' Ἐνοσίχθων Νηκούστησε θεᾶς.— Iliad. Υ.

Neque Neptunus Deæ non obtemperauit.

Itaque νηκουστέω, ἀνηκουστέω, ἀπειθέω idem sunt, .i. non obedio.

Occido. Cædes.

Κτείνω. ἀποκτείνω. κατακτείνω. δαμάζω. δαΐζω. πέφνω. καταπέφνω. δηϊόω. κεραΐζω. ὀλέκω. ἀποφθίω. ἐναίρω. ἐξεναίρω. καταναίρω. ἐναρίζω. ἐξεναρίζω. καταναρίζω. σφάζω. κατασφάζω.

Od. Ψ.

„ Αἴ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναί μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ.

„ *Si te decepero, occide me miserrima morte.*

Od. Φ.

—χεῖρας ἐφήσει Μοῦνος ἐὼν πολέσιν.---

Manus immittet solus in multos.

Iliad. A.

Σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει.

Tibi cauas apud naues, graues manus inferet.

Ἐν δ' ὅμαδός τε φόβος τ' ἀνδροκτασίη τε δεδήει. Hesiod. in Scuto.

Ibi & tumultus & terror & hominum cædes ardebat. Nonn. 43. Dion.

Υἷα λαβὼν ἐδάϊξε. *Filium apprehensum trucidauit.*

---ἀπέφθισε θῆρα πιέζων. *Occidit feram premens.* Oppian. 2. de piscat.

--- Τρῶας κεράϊζε καὶ ἄλλους. Iliad. B.

Troianos trucidabat & alios. Iliad. A.

Φῶτες ὀδὰξ ἕλον οὖδας ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.

Viri mordicus prehenderunt terram mea hasta interfecti.

Iliad. Φ.

„ Ὥς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος.

„ Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε.

Utinam me Hector occidisset, qui hic nutritus est fortissimus!

Fortem quidem occidisset, sed & fortis occidisset. Q. Cal. l. 4.

---ἤδη γάρ μιν ἀταρτηροῦ Ἀχιλῆος

Ἔγχος ὁμοῦ καὶ κάρτος ἀπημέρσαν βιότοιο.

Iam enim illum saui Achillis

Hasta

Hasta simul & robur priuarunt vita.

Id. l. 6. —ἀλλά σ' ἔγωγε νοσφισάμην βιότοιο.—*Sed te ego priuaui vita.*

Oppian. 2. de venat. Ἀλλήλους δ' ὀλέκουσιν ἀμοιβαίοισι φόνοισι.
Se inuicem occidunt mutuis cædibus.

Apollin. Psal. 105. Αἵματι δ' ὀλλυμένων ἐρυθραίνετο πάντοθεν αἶα.
Sanguine occisorum rubebat undique terra.

Id. Ps. 36. Ἰθυνόους ξιφέεσσι κατασφάξαι μεμαῶτες.
Rectos-corde gladijs occidere cupientes.

Moschus idyll. 3. —— ὅδ' ἔμπλεος ἔσκε φόνοιο. *Hic plenus erat cæde.*

Theod. Prodrom. —— ἑῷ γενέτῃ φονοέσσας ἔμβαλε χεῖρας.
Suo patri cruentas intulit manus.

Interfectrix liberorum, vocatur 4. epig. παιδοκτόνος. παιδολέτειρα. τεκνοφονοῦσα.

Iliad. E. —πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται.
Plures salui [fuerunt] quàm occisi sunt.

ἀλληλοφονίη. *Mutua cædes.* Pindar. olymp. 2.

Pindar. olymp. 2. —Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν. *Cygnumq́ neci dedit.*

Id. 3. Pyth. —— γένος ἀμὸν ὀλέσσαι. *Genus meum perdere.*

Od. Λ. οἰκτροτάτῳ θανάτῳ. *Moderatissima morte.*

Ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε,
ἔκτα σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ, οἶκόνδε καλέσσας,
δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ·
ὣς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
νωλεμέως κτείνοντο, σύες ὣς ἀργιόδοντες.

Sed mihi Ægisthus machinatus mortem & perniciē,
Occidit me cum perdita vxore, cùm domum me vocasset,
Conuiuioq́ excepisset, vti quis occidit bouem ad præsepe:
Sic interij miserrima morte: circumq́ alij socij
Crudeliter occidebantur, sicut sues albidentes.

Ibid. — Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ.
Telephidem interfecit ferro.

Od. Π. „ Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνειν ἐθέλοιμι
„ Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλήϊόν ἐστι
„ Κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς·

„ Ei

„ Εἰ μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες,
„ αὐτός τε κτενέω, τοὺς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω·
„ Εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι, θεοὶ παύσασθαι ἄνωγα.
„ *O cari, haud ego occidere velim*
„ *Telemachum. Graue enim est genus regium*
„ *Occidere. Sed primò Deorum inquiramus consilia.*
„ *Siquidem probauerint Iouis magni iura,*
„ *Ipse occidam,& alijs omnibus mādabo[vt occidāt]*
„ *Sin abnuerint Dij,iubebo abstinere.*

Τὸν ῥ' ἔθελον φθῖσαι καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ.
ἠδὲ κατὰ ζωὴν φαγέειν μενοεικέα πολλήν.
Hunc volebant occidere,& vita priuare
Et facultates gratas & multas deuorare.

Εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσης. *Hesiod. in Scuto.*
Cùm iam Cygnum dulci vita priuaueris.

νεόκτονος. *recenter occisus.* Pindar.8.Nemeor.

φόνος παρποδίος. *cædes imminens, siue quæ ante pedes est.* Pindar.9.Nem.

Ἦ μιν ἀποκτείνω, εἴ κεν κρείσσων γε γένωμαι; *Hom.od.X*
ἦέ σοι ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
πολλὰς, ὅσσας οὗτος ἐμήσατο σῷ ἐνὶ οἴκῳ.
An eum occidam, si quidem fuero fortior,
An tibi huc adducam, vt flagitia luat
Multa, quæ is domi tuæ patrauit?

Ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες, *Nazianz. 14.car.*
Δῆουν ἀλλήλους, εἵνεκα πορνιδίου.
Sic Troiani & Græci inter sese irruentes,
Se mutuo interimebant vnius scorti gratia.

— κατακτείνειν τινὰ φωτῶν, *Nonn. in Ioann.*
ἡμῖν οὐ θέμις ἐστί. — *Nobis non licet quenquā occidere.*

Κοῦρον ἀποπλανίην ἐπιμάζιον Ἑρμώνακτα, *Bianor 4. epigr.*
Φεῦ, βρέφος ὡς ἀδίκως εἵλετε βουγενέες.
Hermonactem puerùm errantem,lactentem,
O malè,quàm iniquè ô apes interemistis! [bouigenæ]

„ — οἱ δ' ἐμάχοντο *Q. Cal. l. 9.*
„ ἀλλήλους ὀλέκοντες· Ἔρις δ' ἐπιτέρπετο χάρμῃ.
„ *Pugnabant se mutuo necantes. Lis enim pugna delectabatur.*

— τὸν

Od. A. -- τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα. *Hunc autē reuersū occidit.*

Od. Γ. ---κτάνε πολλὸν ἀρείω. *Interemit longè præstantiorem.*

Ibid --κατέκταθεν ὅσσοι ἄριστοι. *Occisi sūt omnes fortissimi.*

Od. Δ. Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν.
Ipsis ambobus indignam necem intulit.

Nonn. in Ioann. Ἀλλά με λαθριδίῳ κτανέειν μαστεύετε πότμῳ.
Sed me occulta morte quæritis interimere.

Ibid. --- τίς ἱμείρει σε δαμάσσαι; *Quis te cupit interimere?*

Ibid. Χριστὸν ἑκὼν ἀέκων ἀδίκῳ παρέδωκεν ὀλέθρῳ.
Christum volens nolens iniusta tradidit morti.

Od. I. Οἳ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ἄπο δηϊωθέντες.
Qui oppetierunt in campo à Ciconibus occisi.

Philippus 3. epigr. „ Ἄνδρας Ἄρης κτείνει, δειλοτέρους δὲ νόσος.
„ *Fortes Mars perimit, ignauos morbus.*

Od. X. Θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰσόκε πασῶν
ψυχὰς ἐξαφέλοισθε, καὶ ἐκλελάθοιντ' Ἀφροδίτης.
Ferite gladijs longacutis, donec omnibus
Animas adimatis, & obliuiscantur lasciuiæ.

Occurro. Obuiam eo.

Ἀντάω. ἀντέω. συναντέω. ἀντιάω. ὑπαντιάω. ἀντομαι. συνάντομαι. ξυμβάλλομαι. ἀβολέω. ἀντιβολέω. ὁμηρέω. ἀντίος, ἐναντίος, διάντητος, ἔρχομαι, ἵκω, &c.

Nonn. in Ioann. ---Ὅπη πάρος ἤντετο Μάρθη.
Vbi prius occurrerat Martha.

Ibid. Μάρθα ποσὶ φθαμένοισι συνήντεεν.---
Martha festinis pedibus [præuenientibus] occurrebat.

Ibid. Ἤλυθον ἀντιόωντες.---*Iuerunt occurrentes.*

Hom. od. Δ Ἥ μ' οἴῳ ἔρροντι συνήντετο νόσφιν ἑταίρων.
Quæ mihi soli ægrè viuenti occurrit seorsum à socijs.

Od. H. Εἰ δ' ἄρα τις καὶ μοῦνος ἰὼν ξύμβληται ὁδίτης,
Οὔτι κατακρύπτουσιν.---
Si quis etiam solus iens occurrat, non occultant.

Apollon. Argon. B. — ἀριστῆες δὲ συνηβολίῃ κεχάροντο,
καί σφεας ἀμφίεπον περιθαμβέες.—
Heroes autem occursu gauisi sunt,
Et ipsos amplexi sunt admirabundi.

Ἔλασσε

Ἔλασεν ἀντιτυχόντ᾽ ἀνὴρ μαχαίρᾳ. Pindar. 9. Nem.
Confodit vir obuium gladio.
--- οὐδέ τίς οἱ δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν. Hom. in Merc.
Nec quispiam ei longa in via fuit obuius.
--- γήθησεν ἰδὼν καὶ ἐναντίος ἦλθε. Od. M.
Gestiuitq; videns atque obuius iuit.
Ὦ φίλ᾽, ἐπεί σε πρῶτα κιχάνω τῷδ᾽ ἐνὶ χώρῳ, Ilid.
χαῖρέ τε, καὶ μή μοί τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαις.
ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δέ με· σοὶ γὰρ ἔγωγε
εὔχομαι, ὥς τε θεῷ, καί σευ φίλα γούναθ᾽ ἱκάνω.
O chare, quando te primum offendo hoc in loco,
Salue, & ne mihi malo animo occurreris:
Sed salua mihi hæc, salua & me. Tibi enim ego
Supplico tanquam Deo, & tuis caris genibus accido.
Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς Od. Π.
ἔστη ἐνὶ προθύροισι· ταφὼν δ᾽ ἀνόρουσε συβώτης,
ἐκ δ᾽ ἄρα οἱ χειρῶν πέσεν ἄγγεα, τοῖς ἐπονεῖτο,
κίρνας αἴθοπα οἶνον· ὁ δ᾽ ἀντίος ἤλυθ᾽ ἄνακτος,
κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά,
χεῖράς τ᾽ ἀμφοτέρας, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
Nondum sermonem absoluerat, cùm ei carus filius
Stetit in vestibulo: stupefactus autẽ surrexit subulcus,
E manibusq; ei ceciderunt vasa, quibus ministrabat,
Miscens generosum vinum: iuitq; obuius Domino,
Osculatusq; est caput & ambos pulcros oculos,
Manusq; ambas, teneraq; illi excidit lachryma.
Ἀντιόων Δήμητρι. --- *Occurrens Cereri.* Nonn. 6. Dion
Ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ. Iliad. Z.
Ibi ei mitis obuia venit mater.
Ἀλλ᾽ ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσεαι αὐτῷ. Iliad Υ.
Sed recede, quandocunq; occurreris illi.
Ἵξεται εὐάντητος. --- *Veniet fauste occurrens.* Nonn. 39. Dion
Ὡμήρησε δέ μοι παρ᾽ ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς Od. Π.
Κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν.
Occurrit mihi à socijs nuncius celer
Præco, qui primus matri tuæ nuncium retulit.
--- ἀβολήσομεν ἐνθάδ᾽ ἰόντες. *Occurremus illuc euntes.* Apollon. Argon. Γ.

--- ὑπαντιόωντος

Oppian. 2. piscat. —ὑπαντιόωντος ὁμίλου Πρῶτα μὲν οὐκ ἀλέγει.
Occurrentem turbam primo quidem non curat.

OCVLVS.

Ὀφθαλμός. ὀπωπή. ὄσσε. ὄσσοι. γλήνη. ὄμμα. φάος. βλέμμα. βλεφάρων πέλφαεα κύκλα. κύκλος ὀπωπῆς. κανθός.

Nonn. 3. Dion. Ὀφθαλμοὺς τρομέουσα πολυγλήνοιο νομῆος.
Oculos timens multoculi pastoris. [Argi]

Ibid. Καὶ δαμάλης ἄγρυπνον ἐθήκατο βουκόλον Ἥρη,
Ποικίλον ἀπλανέεσσι κεκασμένον Ἄργον ὀπωπαῖς.
Et iuuencæ insomnem apposuit pastorem Iuno,
Argum varium inerrantibus instructum oculis.
Ὄμμασι θαμβαλέοισιν ἐδέρκετο μηλονόμος Πάν.
Oculis admirabundis respiciebat pastor Pan.

Ibid. Oculus lethifera sagitta. „ Οὐ τόσον αἰχμάζει ὅπλον Ἄρεος, οὐ τόσον αἰχμαὶ
„ Ἀνέρας οὐτάζουσιν, ὅσον βάλλουσιν ὀπωπαί.
„ Non tantum lædunt arma Martis, non tantũ hastæ
„ Viros vulnerant, quantum sauciant oculi.

Orpheus Argon. Oculi lyncei. Λυγκεύς θ᾽ ὃς τήλιστα δι᾽ αἰθέρος, ἠδὲ θαλάσσης
Βένθεα, καὶ Πλούτῆος ὑποχθονίοιο βέρεθρα,
Μοῦνος ἀπ᾽ ἀνθρώπων δεινοῖσιν ὀπώπεεν ὄσσοις.
Et Lynceus, qui longissimè per aëris & maris
Profunda, & ditis subterranei barathra,
Solus hominum acutis inspiciebat oculis.

Moschus 2. idyll. Ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι.
Argus insopitis instructus oculis.

L. 4. epigr. —γλήναις φρικτὸν ἱέντα σέλας. Ab oculis horridam mittentem flammam.

L. 5. epigr. —ἔπεμπεν ἐς αἰθέρα κύκλον ὀπωπῆς. .i. cælũ suspexit.
Misit ad cælum orbem oculorum.

Musæus. „ Κάλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς,
„ Ὀξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος ὀϊστοῦ.
„ Ὀφθαλμὸς δ᾽ ὁδός ἐστιν ἀπ᾽ ὀφθαλμοῖο βολάων,
„ Ἕλκος ὀλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὁδεύει.
„ Pulchritudo enim celebris immaculatæ fœminæ

„ Acutior

„ *Acutior hominibus est, quàm alata sagitta:*
„ *Oculus porro via est: Ab oculi iaculis [coniectu]*
„ *Vulnus labitur, inque viri præcordia manat.*

Αἳ Χριστὸν δοκέουσιν ἀνϑιμήτοις φαέεσσιν, — Nazianz. 47. car.
Οὔτι μαρναμένας λαμπάδας ἁψάμεναι.
Quæ Christum expectant oculis insomnibus usque:
Lampadas accensas in manibusque gerunt.

„ — Λυγκεὺς δὲ καὶ ὀξυτάτοις ἐκέκαστο — Apollon. Argon. A.
„ ὄμμασιν· εἰ ἐτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κεῖνον
„ ῥηϊδίως καὶ νέρθε κατὰ χθονὸς αὐγάζεσθαι.
„ *Lynceus vero acutissimis quoq; præditus erat*
„ *Oculis. Si modo vera est fama, virum illum*
„ *Facile etiam infernè sub terrà conspicari.*

— πλοιητὸν ἔχων ἐπιπροπλανὲς ὄμμα. — Nicander in Alexiphar.
Attonitum habens errabundum oculum.

„ — τί γὰρ μερόπεσσιν ἄνυστον — Oppian. 2. piscat.
„ νόσφι θεῶν; οὐδ᾽ ὅσσον ὑπὲρ ἐκ ποδὸς ἴχνος ἀεῖραι.
„ οὐδ᾽ ὅσον ἀμπετάσαι βλεφάρων περιφαέα κύκλα.
„ *Quid enim ab hominibus perfici potest*
„ *Absque Dijs? ne quidem pedis plantam tollere,*
„ *Neque aperire oculorum prælucidos orbes possunt.*

— ἀπαμβλύνει φάος ὄσσων. *Hebetat lumen oculorum.* — Id. 4. de piscat.

„ Τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν· — Moschus 4. idyll.
„ ἠδ᾽ ἔτι νῦν σέβομαί τε, καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν.
„ *Hunc quidem ego colebam sicut oculos meos,*
„ *Atque etiamnum colo & veneror in animo.*

Τῆς δὲ χολωσαμένης καὶ ἀδελφεὸν εἰσορωώσης, — Incerti 4. epigr.
Οἴκτῳ καὶ μανίῃ βλέμμα συνεξάγεται.
Huius autem irascentis, & fratrem intuentis,
Miseratione & furore oculus emittitur. [emicat]

Ὄμματα δ᾽ οἰδήσαντος ἀπεστείνωτο προσώπου. — Theocr. idyll. 22.
Oculi tumefacta facie arctabantur. .i. vix oculi præ inflato ictibus vultu videbantur.

— ὀξυλαβὴς ὄμμασι Λυγκεύς. *Acutissimus oculis Lynceus.* — Ibid.

— πολυστρέπτοισιν ὀπωπαῖς. *Volubilibus oculis.* — L. 5. epigr.

— ἔλιοσε δὲ μαύριν ὀπωπήν — Ibid.

οἷά τε μαντοσύνῃ μεροπήϊα πήματα λύων.
Torsit vatem oculum, tanquam vaticinio humana mala exoluens.

Apollin. Οὐρανόθεν τανύσειας ἄναξ πανεπίσκοπον ὄμμα.
Psal. 77. *De calo intendas ô rex omnium inspectorem oculum.*

Theocr. in epigr. Εὐσθενέος τὸ μνῆμα· φυσιγνώμων ὁ σοφιστής,
Δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
Eusthenis hoc monumentum [est]. Physiognomicus est sophista,
Peritus ex oculo animum cognoscendi.

Iulian. 6. epigr. —χρόνος ὄμματος αὐγὴν
Ἀμβλύνας παλάμῃ δῶκεν ἐλευθερίην.
Tempus [senectutis] oculorum aciem offuscans, manui dedit libertatem.
.i. à scribendo liberauit.

Ibid. Γήραϊ κεκμηκὼς ὄμματα καὶ παλάμην.
Senectute defessos habens oculos & manum.

Pindar. 4. Pythior. ἑλικοβλέφαρος. *Qui est nigris oculis.*

Id. 10. Nem. —κείνου γὰρ ἐπιχθονίων πάντων γένετ' ὀξύτατον ὄμμα. *Eius enim acutissimus erat oculus, præ cunctis hominibus.*

Ibycus. Ἀγανοβλέφαρος Πειθώ. *Blandocula Suada.*

Musæus. —ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπήν.
Humi defixos tenebat oculos.

Idem. Πάντοθι δ' ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
εἴπου ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον ὃν παρακοίτην.
Passim oculos super lata dorsa maris iactabat,
Sicubi deerrantem spectaret fortè maritum.

Synesius hym. 3.

Ῥαίνετο μὲν γᾶ,	*Rigabatur humus,*
ἱδρῶτι μελῶν	*Artuum sudore*
ἀεθλευόντων,	*Decertantium,*
ἆμαρ ἐπ' ἆμαρ·	*Quot diebus.*
Ῥαίνετο δ' εὐνά,	*Rigabatur lectus,*
κανθῶν λιβάσιν	*Oculorum riuis,*
ὀλοφυρομένων,	*Illachrymantium.*
νύκτ' ἐπὶ νύκτα.	*Quot noctibus.*

Id. hym. 5. Λύπαις δ' ἄστιπτος ψυχὰ *Mens nullo pressa luctu*

Πεδίων

Πρεχεῖαν ἕλκοι ζωάν, — *Vitam trahat quietam,*
Θρέπτειραν, δισσὰς γλήνας — *Almam, binas pupillas*
Ἐς σὸν τείνοισα φέγγος. — *In tuam intendens lucem.*

Ὀφθαλμοὶ γελόωντες, ἀκοντιστῆρες ἐρώτων. — Nonn. 41. Dion.
Oculi ridentes, amorum iaculatores.

πανόμματος. ὀμματόπληστος. *Plenus oculis. totus oculatus.*

Epitheta sunt non Argi tantum, sed etiam Cherubinorum, vt hîc:

Ἡ τῶν Χερουβὶμ ὀμματόπληστος φύσις. — Pisidas in opifitio.
Cherubinorum natura oculis diues. [*abundās oculis*]

Ἡ δὲ καὶ αἰνοτάτου βλέμμ' ὑπέμεινε κυνός. — Harmesianan.
Adspectum saui sustinuitq; canis.

Odio habeo. Odium. Exosus.

Ἔχθω. ἐχθαίρω. ἀπεχθαίρω. συνεχθαίρω. στυγέω. ἀποστυγέω. μισέω.

—ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι. *Inuisus erat omnibus Dijs.* — Od. π.

Ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα· τίω δέ μιν ἐν Καρὸς αἴσῃ. — Iliad. I.
Inuisa sunt mihi eius dona: habeoq; eum in Caris loco. .i. nihili facio. Vide super hoc versu pulcra in Eustathio.

Ἄλλος δ' αὖ μέθυ λαρὸν ἀπήχθετο, ἄλλος ἐδωδήν, — Nazianz. 3. car.
τὴν ἄλλοι φιλέουσιν, ἀπέστυγεν, ἄλλος ἀϋτμήν.
Alius rursum dulce vinum odit; alius cibum,
Quem alij amant, auersatur; alius odores.

„Μηδ' ἔχθαιρε φίλον σὸν ἁμαρτάδος εἵνεκα μικρῆς. — Pythagor.
„*Ne oderis amicum tuum delicti parui gratia.*

—τὰ μέν σ' αἰνῶ, τὰ δὲ μέμφομαι· οὐδέ σε πάμπαν, — Theognis.
οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν, οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
Partim quidem te laudo, partim te culpo: neque te prorsus,
Nec odisse vnquam, nec amare possum.

„Εἰ πένομαι, τί πάθω; τί με μισεῖς οὐκ ἀδικοῦντα; — Pallada 2. epigr.
„ Παῖσμα τόδ' ἐστὶ τύχης, οὐκ ἀδίκημα τρόπων.
Si pauper sum, quid faciam? Quid me odisti non iniuriantem?

Peccatum hoc est fortuna, non improbitas morum.

L.6. epigr. Ἧς γὰρ ἰδεῖν στυγέει πολιῆς παναληθέα μορφήν·
Τῆσδε συνεχθαίρει καὶ σκιόεντα τύπον.
Sua enim canitiei odit cernere veram formam:
Illius autem odit vel vmbraticam imaginem.

Sibyll. l. 1. —δεινὴν δ' ἔχθραν περίαψεν
ἐν μέσῳ ἀλλήλων. — *Graue conciliauit*
Inter eos odium.

Nazianz. 6. carm. Καὶ κοῦφός περ ἐών, χθαμαλὴν ἐπὶ γαῖαν ὄλισθεν.
ἔνθεν ἀπεχθαίρει πινυτόφρονας, οὐρανίης δὲ
εἴργει πάντας ὁδοῖο, χολούμενος ἣν διὰ λώβην.
Et licet leuis, humilem in terram decidit. [diabolus]
Hinc odit prudentes, & à cælesti via
Omnes arcet, iratus ob suam ignominiam.

Id. 1. car. οἵ ῥα θεὸν φιλέοντες ἀπεχθαίρουσι μάλιστα,
οὔτε δίκην τρομέοντες ἐς ὕστερον ἀντιόωσαν,
οὔτε βροτῶν ἀλέγοντες, ὅσοι στυγέουσιν ἀλιτρόν.
Qui Deum timentes maxime oderunt, [improbi]
Neque pœnam timentes olim venturam,
Neq; homines eos curantes, qui oderunt iniquum.

Id. 11. car. Καὶ πρόφασις Τριάς ἐστι· τὸ δ' ἀτρεκὲς, ἔχθος ἄπιστον.
Et prætextus [discordiæ] est Trinitas. [disputatio de Trinitate] re autem vera, perfidum odium.

Nazianz. car. 17. Εἰ δέ τιν' ἐχθαίροιμι μάτην, εἰ δ' ἐχθρὸν ἐμεῖο
Τισαίμην δολίως, ἠὲ καὶ ἀμφαδίην.
Si quem temerè odero, aut si inimicum meum
Dolosè aut etiam manifestè vltus fuero.
[non sit mihi Deus propitius]

Od. M. „— ἐχθρὸν δέ μοι ἐστὶν
„ Αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.
„ *Odiosum mihi est manifestè dicta rursus prologui.*

Lucillius 2. epigr. „ Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ κρείσσονά φημι,
„ Τὴν φανερὴν ἔχθρην τῆς δολερῆς φιλίης.
„ *Ego omnibus hominibus longè meliorem censeo*
Apertam inimicitiam dolosa amicitia.

Apollin. Psal. 138. Εἰ μὴ ἀπεχθαίροντας ἀπεχθαίρεσκον ἄνακτος.
Nonne, qui oderunt te Domine, oderam?

Ἔχθει

Ἔχθει πάντας ἔγωγε τελειοτάτῳ συνέεσκον. *Ibid.*

Perfecto odio oderam illos.

„ Ὃς δὲ ἄδικον φιλέει, ψυχῆς ἔθεν ἐχθρὸς ἐτύχθη. *Id. Ps. 10.*

Qui autem diligit iniquitatẽ, odit animam suã.

— ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον. *Adhuc magis exosus eris.* *Od. B.*

„ Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς αΐδαο πύλῃσι *Od. Ξ.*

„ Γίνεται, ὃς πενίῃ εἴκων ἀπατήλια βάζει.

„ *Exosus mihi ille est perinde atque inferorum porta;*

„ *Qui paupertate victus loquitur fallacia.*

Ὣς δὲ κουφονόοισιν ἀπέχθομαι, οἵ ῥ' ἐνέηκαν *Nazianz. 12. car.*

Βῆμα τόδ' οὐχ ὁσίως καιροθέοισι φίλοις.

Sic me odère leues, sacrata sedis apertas *Billius.*

Queis placuit seruis temporis esse fores.

Ita Græca legit & explicuit Billius, quasi καιροθέοισι ex καιρὸς & θεὸς componatur, eaque voce significentur, qui tempus quasi pro Deo habent, & serui temporis appellantur. Non reijcio: sed amplector tamen magis καιροθέουσι, vocem Hesychio notam & in lexico suo annotatam & explicatam. Καιροθέουσι, inquit, κρατοῦσι, περιτρέχουσιν. .i. vincentibus; præcurrentibus. Addere debuerat: καιρῷ δουλεύουσι. .i. tempori seruientibus aut se accommodantibus: cùm ex καιρὸς. .i. tempus, & θέω .i. curro componatur, quasi currant cum tempore, illi se in omnibus accommodantes. Versus autem sic verto:

Inuisus sum leuibus animo, qui commiserunt

Hunc thronum episcopalem amicis non piè tempori seruientibus.

Aut iungendo οὐχ ὁσίως cum ἐνέηκαν, sic: *qui non piè, non legitimè commiserunt. &c.*

Odor. Odoramenta. Odorari.

Ὀδμή. ἀτμός. ἀτμή. ἀϋτμή. εὐώδης καπνός. θυώδεες αὖραι.

Νηχομένη δ' ἐμέθυσεν ὅλον δόμον ἔνθεος ὀδμή. *Nonn. in Ioann.*

Natans autẽ diuinus odor totã inebriauit domũ.

Id. 5. Καὶ θυόεις ἐλέλικτο δι' ἠέρος ἀτμὸς ἀλήτης
Dion. Ἀσσυρίης λιβάνοιο. — *Et odoratus thuris Assyrij vapor per aëra vagus volvebatur.*

Id. 18. Καὶ δόμον εὐφόρμιγγα θυώδεες ἔπνεον αὖραι,
Dion. εὐόδμου δὲ πόληος ἀνεκνίσσωσαν ἀγυιάς.
Et domū citharis resonantē odorifera afflabāt auræ,
Vrbisq; suaueolentis plateas nidore implebant.

Q. Cal. Πολλοὺς δ' ἀμφιφορῆας ἀλείφατος ἀμφιχέοντο·
l. 3. ἄλλους δ' ἀμφὶ πυρῇ μέλιτος θέσαν, ἠδὲ καὶ οἴνου
ἡδέος, οὗ μέθυ λαρὸν ὀδώδεε νέκταρι ἶσον.
Multas amphoras vnguenti circumfundebant:
Alias item circum pyram mellis ponebant, & vini
Dulcis, cuius suaue merū similiter nectari redolebat.

Ibid. Ἄλλα δὲ πολλὰ βάλοντ' εὐώδεα, θαῦμα βροτοῖσιν,
ὅσσα χθὼν φέρει ἐσθλά, καὶ ὁππόσα δῖα θάλασσα.
Aliaq; multa fuderunt bene-fragrantia,[rem miram hominibus]
Quæcunq; terra fert, & quæcunq; ingens mare.

Apollon. Argon. B. Καὶ δ' ἐπὶ μυδαλέην ὀδμὴν χέον.—
Et fœtidum odorem affuderunt.

Ibid. Πνεῖ τόδε μυδαλέον τε καὶ οὐ τλητὸν μένος ὀδμῆς.
Οὐ κέ τις, οὐδὲ μίνυνθα βροτῶν ἄνσχοιτο πελάσσας,
οὐδ' εἴ οἱ ἀδάμαντος ἐληλαμένον κέαρ εἴη.
Spirat hoc fœdam & non tolerandam vim odoris:
Nec quisquam mortalium vel paululum ferret appropinquans,
Ne si illi quidem cor adamante cusum esset.

Ibid. —ὀδμὴ δὲ δυσάσχετος αὖθι λέλειπτο.
Odor autem intolerabilis ibi remanserat.

Oppian. 4. de venat. ,, —μάλα θήρεσι πᾶσιν
,, ὀξύταται ῥινῶν ὀσφρήσιες· εἰ δὲ φέροιντο
,, ἢ σταλίκων ὀδμήν.—*Multo feris omnibus*
,, *Acerrimi sunt narium olfactus. Si autē perceperint*
,, *Aut varorum odorem. &c.*

Ibid. Τὰς δ' ἄρα σειριόεντος ὑπ' ἠελίοιο τυπείσας,
ἀμφότερον δίψη τε, φίλη τ' ἐκάλεσσεν αὐτμή.
Ipsas caniculari à sole percussas,

Simul

Simul & sitis & gratus odor pellexit.

—τοῦ ἄμβροτος ὀδμὴ — *Moschus 2. idyll.*

τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν ἀϋτμήν.

Cuius diuinus odor longè etiam prati superabat dulcem odorem.

Ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα δι' οὔρεος ἠγαθέοιο Κίδνατο— *Hom. in Merc.*

Odor amabilis per montem sacrum spargebatur.

„ Ἠνίδε τοι τὸ δέπας. θᾶσαι φίλος, ὡς καλὸν ὄσδει. *Theocr. idyll. 1.*

„ *Ecce tibi poculum: vide amice, quàm bene olet.*

Ἐν δὲ μέσοις ἁγνὴν ὀδμὴν λιβανωτὸς ἵησι· *Xenophanes.*

Ψυχρὸν δ' ἐστὶν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρόν.

Thus autem in medio sanctum diffundit odorem.

Sed nec pura deest, frigida, dulcis aqua.

—ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει *Od. I.*

θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον εἴη.

Odor suauis ac diuinus spirabat à cratere:

Tum non fuisset tibi carum abstinere, [à tali vino suaui & odorato epotando]

Οὐ πλόκαμοι προχυθέντες ἐπ' ἀργυφέων σέθεν ὤμων, *Nonn. 18. Dion.*

ἀπλανέες Τυρίοιο μύρου πέμπουσιν ἀϋτμήν.

Non coma profusa, in candidis tuis humeris

Inerrantes, Tyrij vnguenti odorem spargunt.

Ἤδη δ' ἀμπελόεσσα δι' ἄστεος ἔτρεχεν ὀδμή, *Id. 25. Dion.*

καὶ λιγυροῖς ἀνέμοισιν ὅλας ἐμέθυσσεν ἀγυιάς.

Iam autem odor viteus vrbem percurrebat,

Et lenibus ventis totas inebriabat plateas.

Ὀδμὴ δ' αἶψα θάλασσαν ἐπέδρομε λειρ(ι)όεσσα. *Oppian. 3. de piscat.*

Odor autem statim mare percurrit fragrans.

Πνοιῇ νηδυμίῃ δεδονημένοι. — *Aura suaui permoti. [odore suaui]* *Ibid.*

Αἰεὶ κηώεσσα θύοις ὑπὸ λαρὸν ὄδωδεν *Dionys. de situ.*

ἢ θύου, ἢ σμύρνης, ἢ εὐόδμου καλάμοιο,

ἢ καὶ θεσπεσίοιο πεπαινομένου λιβάνοιο,

ἢ κασίης.—*Sēper fragrans aromatis suauiter subolet*

Vel thyum, vel myrrham, vel odoratum calamum,

Vel etiam diuinum maturum thus, vel casiam.

—Κηώδεα φύετο πάντα. *Odorata nascebantur omnia.* *Ibid.*

Apollin. —μύρου τ' εὐώδεα κάπνον. *Unguenti odoratum fumū.*

Psal. 65. Empedocl. Τὴν οἵγ' εὐσεβέεσσιν ἀγάλμασιν ἱλάσκοντο,
γραπτοῖς δὲ ζώοισι, μύροισί τε δαιδαλεόδμοις,
σμύρνης τ' ἀκρήτου θυσίαις λιβάνου τε θυώδους.
ξανθῶν τε σπονδὰς μελίτων ῥίπτοντες ἐς οὖδας.
Hanc sacris statuis propitiabant,
Et pictis animalibus, & unguentis artificiosi odoris,
Et myrrha pura, & thuris odorati suffimentis,
Et flaui mellis libamina in solum iacientes.

Od. Δ. —τεῖρε γὰρ αἰνῶς φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή.
τίς γάρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κήτεϊ κοιμηθείη;
ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε φέρουσα
ἡδὺ μάλα πνείουσαν· ὄλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν. (odor.
Affligebat valde phocarū marinarum pestilentissimus
Quis enim apud cete marinum recubauerit?
Verum ipsa seruauit nos, & magnū cōmenta est cōmo-
Ambrosiam sub nares unicuique apposuit (dum:
Suauiter admodum redolentem, & ceti odorē sustulit.

Ibid. Πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.
Acerbum afflantes profundi æquoris odorem.

Od. M. Καί τότε με κνίσσης ἀμφήλυθεν ἡδὺς ἀϋτμή.
Tum me nidoris incessit suauis odor. [afflatus]

Ex suprà positis collige hæc quoq; Odorati synonyma: Odoratus: θυώδης. εὐώδης. εὔοδμος. δαιδαλέοδμος. πολύοδμος, Orpheo. κηώδης. κηώεις. λειριόεις.

Omnes.

Πάντες. ἅπαντες. συνάπαντες. σύμπαντες. ξύμπαντες. πρόπαντες. πανσυδί. παντοδαποί. ἕκαστοι. &c.

Od. X. Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Adspiciebat unusquisq; quà fugeret grauē mortē.
Κτήματα, ὅσσα τοι ἐστὶ, τά τ' ἔνδοθι, καὶ τὰ θύρηφι.
Possessiones quotquot tibi sunt intus & foris.

Iliad. I. „—ταῦτα δὲ πάντα
„ Ἴσασ' Ἀργείων οἱ μὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες.

Hæc

Hæc omnia sciunt Argiuorum, tam iuuenes, quā senes.

——θνητῶν θρέπτειρα πάντων. *Nutrix omnium mortalium.* Orpheus in hymn. Apollin.

„——ὑπερφιάλων κέρατα ξύμπαντα κεάσω. Psal. 74.

„ *Superborum cornua omnia confringam.*

„ Ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ἴσα. Pindar. 7. Nem.

„ *Non omnes ad paria adspiramus.*

„ Πάντα μόγος θνητοῖς τἀνθάδε, πάντα γέλως. Nazianz. 15. car.

„ *Hic ærumna homini sunt omnia, & omnia risus.*

„ Ἦλις καὶ μεθύει καὶ ψεύδεται· οἷος ἑκάστου Polemon.

„ Οἶκος, τοίη δὴ καὶ ξυνάπασα πόλις.

„ *Elis ebria est, & mentitur. Qualis cuiusq;*

„ *Domus, talis & tota ciuitas est.*

„ Πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι. Apud Athenæum l. 10.

„ *Omnia dare volo, & adhuc alia de meo addere.*

Παντοδάπαισιν ἐν ὥραις. *In omni tempore.*

Exponit Scholiastes græcus: διηνεκῶς. παντὶ καιρῷ. Aristoph. in nubib.

——τάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον. *Cepit omnes stupor.* Od. Ω.

Opinio. Opinor, vide Puto.

Δόξα. δόκησις, vide Mendax.

„ Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα· πεῖρα δ' ἄριστον. Theognis.

„ Πολλοὶ ἀπειρήτων δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.

„ *Opinio est hominibus magnum malum: at experientia optima.*

„ *Multi de bonis inexpertis opinionem habent.*

[dicentes bonum malum, & malum bonum]

--οἳ κενεῇσιν ἑσπόμενοι δόξῃσιν, ἐτητυμίης ἀλόγησαν. Nazianz. car. 61.

Qui vanas secuti opiniones, veritatem neglexerunt.

Δόξαις ψευδομένῃσιν ἐναντία δηριόωντες. Id. 4. car.

Falsis opinionibus contraria contendentes. [*falsa oppugnantes*]

Τὸ δοκεῖν καὶ τὴν ἀλήθειαν βιάζεται. Simonides

Opinio etiam veritati vim adfert.

Opto,

Opto. Optandi & imprecandi formula.

Ἀρέομαι. εὔχομαι. ἐπεύχομαι. μενοινάω.

Od. Ξ. Αἴθ' οὕτως Εὔμαιε φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο,
ὡς ἐμοί, ὅττι με τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.
Vtinam sic Eumaee charus Ioui patri sis,
Vt mihi, quoniam me talem bonis honoras!

Ibid. „ Ἔσθιε δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
„ οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
„ ὅττι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλει· δύναται γὰρ ἅπαντα.
„ *Comede miserrime hospitum, & oblectare his,*
„ *Quæ adsunt. Deus quidẽ hoc dabit, hoc verò omittet,*
„ *Quodcunq; sibi collibuerit. Potest enim omnia.*

Od. Σ. Ζεύς τοι δοίη ξεῖνε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὅ,ττι μάλιστ' ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Iuppiter tibi det, ô hospes, & immortales Dij alij,
Quodcunq; maximè vis, & tibi carum est animo.

Apollin. Psal. 19. Πάντα τοι ἀθάνατος κραδίῃ μεμελημένα ῥέζοι·
πᾶσαν ἀναπλήσειε τεὴν θεοπρεπέα βουλήν.
Cuncta tibi Deus efficiat, quæ sunt tibi cordi.
Et omnem piam voluntatem tuam impleat. [*consilium confirmet*]

—πανίλαον ἦτορ ἔχοιεν

Oppian. 2. piscat. Σοί τε μάκαρ σκηπτοῦχε, καὶ ἀγλαόπαιδι γενέθλῃ,
Καὶ λαοῖς σύμπασι, καὶ ἡμετέρῃσιν ἀοιδαῖς.
Propitium cor habeant, [*Superi*]
Et tibi, ô beate Imperator, & perillustri soboli,
Et populis omnibus & nostris carminibus.

Ibid. Τούς μοι καὶ ῥύεσθε καὶ ἔμπεδον ἰθύνοιτε,
πολλαῖς ἐν δεκάδεσσιν ἑλισσομένων ἐνιαυτῶν.
Hos mihi conseruate & perpetuo dirigite [*ô Superi*]
Multas ad decades voluentium annorum.

Od. Λ. „ Πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
„ Ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε, ἐσθῆτός τε.
„ *Omnes optauerint celeriores pedibus esse,*
„ *Quàm ditiores auri & vestimentorum.*

Od. P. Ζεῦ ἄνα Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,

καί οἱ

καί οἱ πάντα γένοιθ᾽, ὅσσα φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ. (fac:
O rex Iupiter Telemachũ mihi inter homines felicem
Et ei omnia accidant, quacunq; animo suo optat.
Εἰ γὰρ ἐπ᾽ ἀρῇσιν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο, Ibid.
οὐκ ἄν τις τούτων γε ἐΰθρονον ἠῶ ἵκοιτο.
Si enim votis nostris exitus responderet,
Nemo illorum viueret in crastinum.
Ὦ γέρον, ὡς σύ γ᾽ ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο πέλοιτο Q. Cal. l. 12.
ἡμῖν εὐχομένοισιν, ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτως.
O senex, vt tu speras in animo, sic fiat,
Nobis optantibus, quoniam sic multo melius.
„ Εἴη μοι πλουτοῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνῶν, Theognis.
„ Ζώειν ἀβλαβέως, μηδὲν ἔχοντι κακόν.
„ Οὔτ᾽ ἔραμαι πλουτεῖν, οὔτ᾽ εὔχομαι· ἀλλά μοι εἴη
„ Ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.
„ Liceat mihi ditato, absque malis curis
„ Viuere innoxiè, nullum patienti malum.
„ Nec amo diues esse, nec opto. Sed mihi liceat
„ Viuere ex modicis nullum patienti malum.
— θεὸς δέ οἱ ὄλβια δοίη. Deus illi prospera donet. Nazianz. 64. car.
Ποίμνης ἡγεμόνευσα θεόφρονος· εἰ δὲ λυθείην, Id. 5. car.
ποιμένος οἵδε τύχοιεν ἀρείονος· εἰ δ᾽ ἄρ᾽ ὁμοίου,
„ ἧσσονος ἐν παθέεσσι, μακάρτατε· οὐ γὰρ ἔοικε
„ Τῶν νούσων ἐλατῆρα κακοῖς ἀχέεσσι παλαίειν.
Rexi pium gregem. Quod si disoluar, [moriar]
Ipsi pastorem nanciscantur meliorem. Quod si similẽ,
„ Saltem ô beatissime, inferiorem in ærumnis. Nec enim decet
„ Propulsatorem morborum cum acerbis doloribus colluctari.
„ Σοὶ δὲ θεὸς ὀπάσειεν, ὅσ᾽ εὐσεβέεσσιν ὀπάζει. Nazianz. car. 47.
„ Ἀλλά τε καὶ λιπαροῦ γήραος ἀντιάσαι.
„ Tibi tribuat Deus, quæcunq; tribuit pijs:
„ Sed lautam quoq; adipisci senectutem.
Πᾶσα μὲν ὑμετέροισιν ἐπιτροχος αἶα πέλοιτο Idem 50.
ποσὶν ἐπειγομένοισι, καὶ ἄνθεα καλὰ φύοιτο,
καὶ ποταμοὶ κελάδοιεν ἐννέα· πᾶς δέ τε πόντος.

νῆα φέροι πνοιῇσιν ἐλαφροτάτῃσιν ἐς ὅρμον.
Tota quidem terra perfacilis sit ad iter vestris
Pedibus festinantibus, & pulcri flores subnascantur,
Et fluuij leniter resonent, & omne mare
Auris leuissimis nauem in portum prouehat.

Est apprecatio fausti itineris ad studia profecturo. vide ibi plura: vbi etiã optat Delphinum, vt olim Arioni, dorsum in mari præstare.

Opus ago, aggredior. Vide Laboro.

Ἐργάζομαι. πονέομαι. πονέω. μογέω, μοχθέω. &c.

Nazianz. in sentent. „ Ἔργον πάρεργον οὐδαμῶς ἔργον λέγω.
„ *Opus quod ad rem non facit, non est opus.*
„ Ἔργον ἔχεις ψυχή, πρὸς θεὸν αἶον ὅρα.
„ *Opus habes ô anima, ad Deum solum specta.*

Hom. in Merc. Ἔργω δ' ἔργον ὄπαζε. — *Operi opus addebat.*

Od. A. „— τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε. *Tua tute negocia cures.*

Ibid. — καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε,
ἔργον ἐποίχεσθαι. — *Et ancillis impera, vt opus aggrediantur.*

Od. X. Ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι ὅττεό με χρή.
Vt ego domi peragam, quod oportet.

Hesiod. 1. oper. „ Καὶ τ' ἐργαζόμενος πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
„ ἔσσεαι, ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.
„ *Et laborans multo carior immortalibus*
„ *Eris & hominibus. Valde enim oderunt ociosos.*

Ibid. „— τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον. *Laborare melius est.*

Ibid. Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν,
εἰς ἔργον τρέψας μελετᾷς βίου, ὥς σε κελεύω.
Si quidem ab alienis facultatibus stultum animum
Ad opus vertens, curam victus habeas, vt te hortor.

Ibid. Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
θυμὸν ἔχων. — *Non amplius respectans ad æquales, sed operi animum intendens.*

Idem in Scuto. Ὥς ῥα τότ' Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας,
ἀσπασίως φιλίως τε ἑὸν δόμον εἰσαφίκανε.
Sic tunc Amphitryo difficili labore exantlato,

Libenter

Libenter & iucundè suam domum redibat.
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε. Ibid.
Confecto magno opere abiuit domum suam.
Ἡφαίςου σοφὸν ἔργον. — *Vulcani excellens opus.* Nonn. 9. Dion.
— λαοὶ δ᾽ ἐπὶ ἔργα τράποντο. Iliad. 4.
Populus autem ad opera conuertatur.
„Πᾶσι δ᾽ ἄρ᾽ ἀνθρώποισιν ὁμὸν γένος, ἀλλ᾽ ἐπὶ ἔργα Ap. Col. l. 1.
„στρωφῶντ᾽ ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλα· πέλει δ᾽ ἄρα κεῖνο φέριστον
„ἔργον, ὅ,τι φρεσὶν ᾖσιν ἐπιστάμενος πονέηται.
„*Omnibus quidē hominibus idē genus: at circa opera*
„*Alius alia versatur. Est vero illud optimum*
„*Opus quod mente sua cognoscens aliquis faciat.*
— κόνις δ᾽ ὑπὸ ποσὶν ὀρώρει, Id. l. 2.
ἄχρις ἐς οὐρανὸν εὐρύν. ἐπεὶ μέγα κίνυτο ἔργον.
Puluisq; sub pedibus excitatus est,
Vsque ad magnum cælum. Nam grāde opus agebatur.
Ἄλλοι δ᾽ ἀλλ᾽ ἐπὶ ἔργα χέρας φέρον. — Id. l. 5.
Alij autem alijs operibus manus admouebant.
Τοὶ δ᾽ εἰς ἔργα τράποντο βροτοὶ ῥεῖα φθινύθοντες. Id. l. 6.
Ἄλλοι δ᾽ ἀλλοίοισιν ἐπῴχοντο. —
Ad opera conuertebantur homines facile intereuntes,
Alijq; alia aggrediebantur. Vide ibi plura.
Ἔργα πιτυσκόμεναι, ὁπόσα δμωῇσιν ἔοικεν. Ibid.
Operibus intenta, quæcunque ancillas decent.
„Ἐργάζευ μοχθῶν, ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύσῃς. Phocylides
„Πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ ζώει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν.
„*Opus fac laborans, vt ex proprijs viuas.*
„*Omnis enim homo ociosus viuit de furtiuis manibus.*
Καὶ θάνεν ἠλιτοεργός. — *Et obijt irrito opere [non adeptus finem operis]* Incerti 3. epigr.
Εὔγνωμον τὸ πόνημα· τί γὰρ γραφὶς οἶδεν ὀπάσσαι,
Εἰ μὴ τοῖς ἀγαθοῖς μνῆστιν ὀφειλομένην; Agathiæ 4. epigr.
Gratum hoc opus. Quid enim calamus potest præstare,
Nisi bonis memoriam debitam?
Πραξιτέλους χειρῶν ὅδε που πόνος. — *Praxitelis manuū labor hic [.i. opus hoc]* Ibid.
Παυσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο. Theocr. idyll. 25.

Desistens

Desistens ab opere, quod ipsi erat in manibus.

Μελετὴν ἔργοις ὀπάζειν. *Studium & diligentiam rebus gerendis adhibere.* Pindar. 6. Isthm.

Synesius hym. 3. Ἔργα βρότεια. *Opera mortalia.*

Orno. Decoro. Illustro.

Κοσμέω. κατακοσμέω. διακοσμέω. ποικίλλω. κόσμον ἐφαρμόζω. πυκάζω. *&c.*

Od. X. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον καταχοσμήσησθε.
Cæterùm postquam totam domum adornaueritis.

Hesiod. 1. ἔργων. Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε. — *Cinxit & ornauit.*
Ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι·
πάντα δέ οἱ χροῒ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.
Monilia aurea apposuerunt corpori: ipsam porro
Horæ pulcricomæ coronarunt floribus vernis:
Omnem vero illi ornatum aptauit Pallas.

Hesiod. in Theogon. Κόσμῳ ἀγαλλομένην. — *Ornatu gestientem.*

Nonn. 11. Dion. Καὶ δροσεροῖς πετάλοισι δέμας διεκόσμεε ταύρου.
Et roscidis folijs corpus ornabat tauri.

Id. 42. Dion. Καί μιν ὅλην πυκάσασα γυναικείῳ τινὶ κόσμῳ.
Et illam totam muliebri mundo cùm ornasset.

Od. X. — πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο. *Totam exornarunt domum.*

Iliad. Ξ. Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ θήκατο κόσμον.
Sed postquam omnem corpori circumposuit ornatum.

Naumachius. „ Μηδὲ μέλαινε τεοῖσιν ὑπὸ βλεφάροισιν ὀπωπάς·
„ Οὐ γὰρ θηλυτέραις δέμας ὤπασεν ἡμιτέλεστον
„ Μορφὴν, ὄφρα καὶ ἄλλα περὶ χροῒ τεχνήσαιντο.
„ *Neque denigres sub tuis palpebris oculos.*
„ *Nec enim fœminis corpus dedit semiperfectū [Deus]*
„ *Formâ, vt circa corpus alia ex arte molirentur.*

Idem. Πῶς δ' ἂν κούρη δύναιο δαήμονι φωτὶ φανῆναι,
θνητὸν ἐφημερίῃ κομιδῇ χρόα ποικίλλουσα;
ἐξ ἑτέρης ἑτέρην σε καὶ ἄλλην ἄλλοτε λεύσσω,
φαινομένην πολλῇσι μίαν μορφῇσι γυναῖκα.
Quomodo autem posses homini prudenti videri virgo,

Mortale

Mortale tuum corpus quotidianis curis ornans?
Ex alia aliam & aliam te subinde conspicio,
Apparentem multis formis unam mulierem.

Χρυσῷ δ᾽ ἀμφὶ πόδεσσιν ἐκοσμήσαντο πέδιλα. Dionys. de situ.
Auro circa pedes ornarunt calceamenta.

— κόσμον ἔδωκε πανίμερον. *Ornatum tribuit optatissimum.* L. 5. epigr.

— χαρίτεσσιν ἀραρώς. *Gratiis ornatus.* Pindar. 2. Isthm.

„ Τίς χάρις. ἢν σὺ πίθηκον ἔχῃς, βροτοειδέα λώβην, Nazianz. 42. car.
„ χρυσείοισι βρόχοισι δέρην περιγυρωθέντα;
„ οὐ γὰρ κόσμος ἄμειψε γελοίϊον εἶδος ἐλαφρόν.
„ τίς δὲ χάρις κάνθωνι φέρειν χρυσοῖο τάλαντα;
„ κάνθων ἐστὶ πολύχρυσος ἐὼν ὀγκηθμὸν ἀείδει.
„ οὐδὲ χάρις μολίβοιο πετυγμένα φάσγανα κεύθειν
„ ἀργυρέοις κολεοῖσι, τὰ μὴ πολέμοισιν ὄνειαρ.
„ τοῖος γὰρ βροτός ἐστιν, ὅτ᾽ ἔκτοθε μοῦνον ἀερθῇ.
„ *Quanam gratia, si habeas simium, speciei humanae probrum,*
„ *Collum habentem aureis laqueis circundatum?*
„ *Nec enim ornatus ridiculam leuẽ formã immutat.*
„ *Aut quae gratia asino, quod ferat auri talenta?*
„ *Asinus enim vel auro grauis, tamen rudit.*
„ *Nec ulla est plumbo gratia, quod gladij ex eo facti condantur*
„ *Vaginis argenteis, quae ad bella nihil commodant.*
„ *Talis porro est homo, cũ solis exterioribus extollitur.*

.i. Ornatus exterior sine interiori nihil prodest.

Os. Lingua.

Στόμα. ἀνθερεών. μάσταξ. χείλεα. φάρυγξ. λαιμός, vide Crucifigo. λογισμοῦ πύλαι.

— Στόμα τοῖσιν ἄοπλον. *Os illis inerme.* Oppian. 3. piscat.

— Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε. Hom. od.
Vlysses os manibus premebat.

Πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα Θύρσι ⁽ᵍ⁾ένοιτο. Theocr. idyll. 1.
Plenum tibi melle pulcrum os fiat, ô Thyrsi.

Τὸν

Τὸν δ' ἔτι μῦθον ἄκραντον ἐνὶ στομάτεσσιν ἔχοντα,
Πτηνὸς ἐς ἀθανάτους ἥρπασεν ὦκα δόναξ.

Diogen. Laert. 3. epigr.
Hunc [Anacharsim] adhuc sermonem imperfectum in ore (rapuit.
Habentem arundo volatilis [sagitta] mox ad superos

Nonn. 13. Dion.
Ἀλλὰ Διὸς Λυδοῖο θυώδεα νηὸν ἐάσας,
Ἄρειος ἀσίδηρος ἐμάρνατο κέντρῳ θυμοῦ,
Μύθῳ ἀκοντιστῆρι, καὶ οὐ τμητῆρι σιδήρῳ,
Γλώσσῃ ἐρητύων Πειθήνιον υἷα ἀρούρης,
Ἔγχος ἔχων στόμα θοῦρον, ἔπος ξίφος, ἀσπίδα φωνήν,
Τοῦτο θεοκλήτῳ προχέων ἔπος ἀνθερεῶνι·
Στῆθι τάλαν· φλογόεις δὲ γίγας ὑπὸ μύστιδι τέχνῃ,
Ἀρραγέος μύθοιο σοφῷ στηρίζετο δεσμῷ.
At Iouis Lydij odorifero templo relicto, (mo,
Arius ferri expers [inermis] pugnabat mordace ani-
Sermonis iaculo, non autem secante ferro,
Lingua cohibens Pithenium terræ filium,
Hastam habens, os impetuosum; sermonem gladium; scutum, vocem;
Istud sacro profundens verbum ore;
Sta miser: porro ardens gigas præ arte mystica,
Infracti verbi sapiente vinculo stetit immotus.

Apollin Psal. 77.
Ἀρχόμενος πυκινοῖς αἰνίγμασι χείλε' ἀνοίξω.
Incipiens in multis parabolis labia aperiam.

Pisidas in opificio.
Βοᾷ δὲ σιγῶν, ὡς ὁ Μώσεως φάρυγξ.
Tacensque clamat, [Sergius patriarcha] ut os Moysis.

Idem l. de Vanitate.
Ἄνοιξον ἡμῖν τοῦ λογισμοῦ τὰς πύλας,
ὁ τῆς ὄνου πρὶν διανοίξας τὸ στόμα.
Aperi nobis rationis portas,
Qui olim asinæ os aperuisti.

Osculor. Osculum.

Κύω. κυνέω. στόματι στόμα πηγνύω. χείλεα χείλεσι μιγνύω. φιλέω. φιλητεύω.

Nonn. 1. Dion.
Καὶ κύσε χεῖλος ἄκρον. — *Et summa labia osculatus est.*

Od. P.
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους.

Et

Et osculabantur amplectentes caput & humeros.

Καὶ στόματι στόμα πῆξεν.—*Osq; ori fixit.* Nonn. 7. Dion.

—— ἀπομόρξας ἢ χιτῶνι, Id. 38. Dion.

Μυρομένου Φαέθοντος ἀφειδέος ὄμβρον ὀπωπῆς,

χείλεα παιδὸς ἔκυσε.—*Abstergens tunicâ,*

Mœrentis Phaëthontis lachrymosorũ oculorũ imbrẽ,

Labia filij osculatus est.

Ἀμφοτέρας οἱ ἔκυσε χέρας, κεφαλήν τ᾽ ἐφύπερθεν. Q. Cal. l. 12.

Ambas illi manus osculatus est, caputq; desuper.

Λαιὸν μὲν καθύπερθεν ἐπ᾽ αὐχένος ἄνθετο πῆχυν, Apollon. Argon. A.

Κύσαι ἐπιθύουσα τέρεν στόμα.—

Lauum quidem cubitum desuper in ceruice posuit,

Osculari desiderans tenerum os.

Ὥς σε περιπτύξω καὶ χείλεα χείλεσι μίξω. Bion idyll. 1.

Ut te complectar, iungamq; labella labellis.

Εἰρήνη δ᾽ ἐφίλησε δικαιοσύνην ἐρατεινήν. Apollin. Psal. 84.

Pax autem osculata est iustitiam amabilem.

„ Iustitia & Pax osculatæ sunt.

„ — καὶ ἦν ἐθέλῃ σε φιλᾶσαι, Moschus idyll. 2.

„ φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα· τὰ χείλεα φάρμακον ἐντί.

„ *Et si te velit osculari, fuge: malum est osculum:*

„ *labia sunt venenum.*

Ostendo. Demonstro. Indico.

Φαίνω. ἀναφαίνω. ἐξαναφαίνω. προφαίνω. ἐλέγχω. σημαίνω. μηνύω. δεικνύω. δείκνυμαι. ἐπιδεικνύω. τεκμαίρομαι.

Ὦ ἄνα σὸν γενετῆρα τεοῖς ἀνάφαινε μαθηταῖς. Nonn. in Ioann.

Δείκνυε σὸν γενετῆρα, καὶ ἄρκιον ἄμμι γενέσθω.

O Domine patrem tuum tuis ostende discipulis:

Ostende patrem tuum, & satis nobis erit.

Ὑμῖν πᾶσιν ἔφηνα.—*Vobis omnibus ostendi.* Ibid.

Δεῖξε πόδας καὶ χεῖρας ὁμηγυρέεσσι μαθηταῖς. Ibid.

Ostendit pedes & manus congregatis discipulis.

Εὐαγέος σήμηνας ἐμοὶ βιότοιο κελεύθους. Apollin. Psal. 15.

Sancta vitæ mihi monstrasti vias.

Ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν. Od. Z.

Urbem tibi ostendam, dicamq́; nomen populi.

Od. H. Οὗτος δή τοι ξεῖνε πάτερ δόμος ὅν με κελεύεις πεφραδέμεν. — *Hæc est, ô hospes pater, domus, quam me iubes indicare.* [*ostendere*]

Od. K. — ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη.
Aliam nobis viam ostendit Circe.

Od. M. — αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν, ἠδὲ ἕκαστα Σημανέω. —
Cæterum ego monstrabo viam, & singula indicabo.

Oppian. 1. piscat. Ἐς πόντον προφέρει καὶ δείκνυται ἔργα θαλάσσης.
In pontum defert, res ostenditq́ marinas.

Orph. in hymn. Apollin. Κλῦθι λόγων, ἡδὺν δὲ βίον μύστῃσι πρόφαινε.
Audi sermones, suauemq́ vitam mystis demonstra.

Psal. 77. Οὗτοι δ' ἀγγελέουσιν ἀεξόμενοι τάδε παισίν.
Hi autem crescẽtes nunciabunt hæc filijs. [*indicabũt*]

Hom. in Apoll. Ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα. — *Ostendere præclara opera.*

Id. in Merc. Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα,
οὐκ ἂν μηνύσαιμ' οὐκ ἂν μήνυτρον ἀροίμην.
Non vidi, non audiui, nec alterius sermonem accepi [*de bobus tuis*]
Neq; ego indicauero, neq; indicij præmium reportaro.
Ita Mercurius, qui tamen boues furatus erat.

Ibid. Καὶ δεῖξαι τὸν χῶρον ἐπ' ἀβλαβίῃσι νόοιο.
Et ostendere locum in innocentia animi. [*sincerè*]

Aratus in Phænom. — ὁ δ' ἤπιος ἀνθρώποισι
δέξια σημαίνει· λαοὺς δ' ἐπὶ ἔργον ἐγείρει,
μιμνήσκων βιότοιο. — *Hic autem benignus hominibus*
Fausta indicat: & populos ad agriculturam excitat,
Commonefaciens victus. [*procurandi*] Vide Theonis scholia.

Nazianz. 47. car.
„ Οἵαν πουλὺς ὁ μῦθος ἐλεγχέμεν· ἄρκιον εἰπεῖν,
„ Τοιούτων τοκέων μητέρα, βαιὸν ἔπος.
„ *Qualis* [*sit mulier*] *longus esset sermo explicare: satis sit dicere*
„ *Breuiter, talium liberorum esse matrem.*
[*liberorum sanctitas matris probitatem arguit*]

Neander 2. Octauorum. Πομπίλος, ὃς ναύτῃσιν ἀδημονέουσι κελεύθους

μηνύσαι

μιλωδοις φιλερῶσι. —*Pompilus[piscis] qui nautis desperantibus vias indicare libenter solet.*

Ouis. Luna.

Ὄϊς. οἶς. ῥὴν. πρόβατον. μῆλον. εἰροπόκων γένος οἰῶν. Lana: μαλλός. ἄωτος. μήλων εὐανθὴς καρπός. εἶρος. ἔιρον. ἔριον.

Ἄρσενες ὄϊες ἦσαν ἐΰτρεφέες, δασύμαλλοι, Od. I.
καλοί τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες·
τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐϋστρεφέεσσι λύγοισι.
Arietes erant pingues, densilanigeri,
Pulcri & magni, nigram lanam habentes:
Hos tacitus colligaui bene tortis viminibus.
Εἰροπόκοι δ᾽ ὄϊες μαλλοῖς καταβεβρίθασι. Hesiod. 1. oper.
Lanigeræ oues lanis grauatæ sunt.
Εἰροπόκων ἐδίωκεν ἀναίτια πώεα μήλων. Nonn. 9. Dion.
Lanigerarum persequebatur insontes greges ouium.
— τότε Κάνθον ἔπεφνεν ἐπὶ ῥήνεσσιν ἑοῖσιν. Apollon. Argon. Δ.
Tunc Canthum interfecit propter oues suas.
„ Καὶ φθίμενοι μὲν ὄϊς φθίμενον λύκον ἐρρίγασι. Oppian. 3. venat.
„ *Etiam mortuæ oues mortuum lupum horrent.*
Αὐτοὶ δ᾽ οἰὸς ἄωτα πρέπτεν δέμας ἀμφιέσαντο. Id. 4. ven.
Ipsi ouis lanam toto corpore induunt.
Φάρεά τ᾽ ἀσκῆσαι μήλων εὐανθεῖ καρπῷ, Id. 2. pisc.
Παλλὰς ἐπιχθονίους ἐδιδάξατο. — *Vestes elaborare ex ouium florida lana docuit Pallas homines.*
— βαθύμαλλον ἐν ἄγκεσι πῶϋ κομίζων. Id. 5. pisc.
Densilanigerum gregem pascens in vallibus.
Μῆλα δὲ καὶ τῆμος λασίοις ἐβαρύνετο μαλλοῖς. Dionys. de situ.
Quin & oues denso tum vellere tardabantur.
Δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν. Pindar. 4. Pyth.
Vellusque arietis villosum adferre.
Αὐτὸς δὲ κτίλος ὣς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν. Iliad. Γ.
Ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐΐσκω πηγεσιμάλλῳ,
Ὅς τ᾽ οἰῶν μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων.
Ipse autem, vt aries incedit per ordines virorum.
Arieti ego eum assimilo nigrilanigero. vide Eustath.

Qui per magnum gregem albarum ouium pertransit.

Id. in Merc. Πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνάσσειν κύδιμον Ἑρμῆν.

Cunctis praeesse ouibus gloriosum Mercuriū [iubeo]

Apollin. Ἀγρονόμους τε βόας, καὶ εἰροπόκων γένος οἰῶν.

Psal. 8. *Ruricolasq; boues, lanigeras & oues.*

Od. Δ. —κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ. *Vellere tectus ouis.* [*stragulo laneo*]

Od. I. —ἀώτου θεσπεσίοιο. *Velleris eximij.*

Iliad. Γ. Ἤσκειν ἔρια καλά.—*Pulcram lanam excolebat.* N. ἤσκειν pro ἤσκεεν ab ἀσκέω.

Od. Δ. Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρε μαλακοῦ ἐρίοιο.

Alcippe tapetē ex molli lanâ attulit. [ceruical siue puluinar laneum, vtq; Eustath. προσκεφάλαιον.]

P.

Pactum. Fœdus. Pacisci.

Ῥήτρη. ἁρμονίη. συνημοσύνη. ὅρκιον. σύνθεσις. συνθεσίη.

Pindar. 4. Pyth. Σύνθεσιν ταύταν ἐπαινήσαντες. *Pactum istud laudantes.*

Od. Ξ. Ἀλλ' ἄγε, νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὕπερθε
μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοί, τοὶ ὄλυμπον ἔχουσιν.
Sed age, nunc pactum ineamus: & supernè
Testes ambobus sint Dij, qui olympum habitant.

Iliad. X. Ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
Μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων.
Sed age hic Deos inspiciamus: Hi enim optimi
Testes erunt & præsides pactorum.

Ibid. —μή μοι ἄλαστε συνημοσύνας ἀγόρευε.
„ Ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά,
„ Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
„ Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·

„ Ὡς

„ Ὡς οὐκ ἔς' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊ
„ Ὅρκια ἔσσονται, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
„ Αἵματος ἆσαι Ἄρηα.—*Ne mihi improbissime pacta loquere.*
„ *Sicut non sunt leonibus & hominibus pacta fida:*
„ *Neque lupi & agni concordem animum habent,*
„ *Sed mala perpetuo inter sese moliuntur:*
„ *Sic non est, vt mutuo nos amemus, neque nobis*
„ *Fœdera erunt, priusquam alter prostratus*
„ *Martem sanguine satiet.*

Συνθεσίας πρὸ γάμοιο τελέσσατε.— Nonn. 42. Dion.
Fœdera ante nuptias sancite.

Τῆμος ἐνὶ πραπίδεσσιν ἐμήδετεν Αἴσονος υἱὸς Orph. Argon.
Πίστιν ἐφ' ἡρώεσσι καὶ ὅρκια συνθεσιάων
Θέσθαι, ὄφρ' ἔμπεδα πάντα φυλασσόμενοι πεπίθοιντο.
Tum in pectore cogitabat Æsonis filius [Iason]
Fidem inter heroes & iusiurandum fœderum
Ponere, vt firma omnia custodientes parerent.

„ Ἑλλάδι που τάδε καλὰ συνημοσύνας ἀλεγύνειν. Apollon. Argon. Γ.
„ *Græciæ pulcrum est pacta curare.*
„ —τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω Iliad. Δ.
„ ἔσσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο.
„ *His autem mors & dolores in posterum erunt,*
„ *siquidem priores fœdera ruperunt.*

Συνθεσίας τ' ἀνέμοισιν ἐπέτρεπεν.— Nonn. 47. Dion.
Commisit fœdera ventis. [*neglexit, nihili fecit*]

PANIS.

Ἄρτος. ἄκηλος. σῖτος. Δημήτηρ. Δημήτερος ἀκτή. Δήμητρος δῶρον. σίτοιο μελίφρονος ἐδωδή.

Ἄρτοι δὲ πηγάζουσι μυελοτρόφοι, Pisidas in Opificio mundi.
Ἐκ πενταρίθμων ἐκρυέντες κλασμάτων.
Panes multiplicantur [scaturiunt] innumeros alentes,
Ex quinque frustis effluentes. [crescentes]

Σίτου καὶ κρειῶν κεκορημένοι.—*Pane & carnibus satiati.* Od. Ξ.
Πρῶτα μὲν οὖν δώρων μεμνήσομαι ἠϋκόμοιο Archestratus.

 Δημητρος.

Δήμητρος. — *Primò donorum pulcricomæ Cereris [panum &c.] mentionem faciam.*

Oppian. Τυρὸν ὁμοῦ Δήμητρι μεμιγμένον. — *Caseum cum pane mistum.*

Iliad. N. Ὅς θνητός τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτήν.
Qui mortalis sit & edat Cereris munus.[panem]

Iliad. T. „ Ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς
„ Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
„ *Sed vesci iube celeribus in nauibus Achiuos*
„ *Pane & vino. Hoc enim robur est & fortitudo.*

Apollin. Psal. 13. Λαὸν ἐμὸν κατέδοντες, ὅπως εὐανθέα σῖτον.
Plebem meam deuorantes, vt delicatum panem.

Dionys. de situ. Οὐ γάρ σφιν σίτοιο μελίφρονός ἐστιν ἐδωδή,
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἶνος μεταδήμιος· ἀλλὰ γὰρ ἵππων
αἵματι μίσγοντες λευκὸν γάλα, δαῖτα τίθενται.
Nec enim illis frumenti suauis suppetit cibus: [panis]
Neque vinum indigenum [populare]: sed equorum
Sanguini miscentes album lac, epulas parant.

Ita de Massagetis, vt de iisdem & Gelonorum gente Virgilius:
Et lac concretum cum sanguine potat equino.

Nazianz. car. 39. Ἐκ δεκάτοιο τρίτον, κοφίνους δυοκαίδεκα πλῆσε,
Κἀνδρῶν χιλιάδας πέντ' ἀπὸ πέντ' ἀκόλων.
Decimumtertium. [miraculum] Cophinos 12. impleuit [Christus]
Et quinque millia hominum ex quinque panibus.

Quid propriè sint ἄκολοι explicat Eustath. ad Iliad. P. vbi hæc inter alia: Ἄκολοι δὲ οἱ σμικρότατοι καὶ ψιχώδεις ψωμοί· εἴτουν πύρνα. πυρὸν γὰρ πύρνον εἰπεῖν καὶ ψωμὸν κατὰ τὸν παραφράσαντα· οὐκ ἄν τις ἔχει κολούειν, ἤτοι κολοβοῦν σμικροτάτους ὄντας. Vide ibi plura.

Id. 47. Τῷ δὲ κόραξ γείτων πυθμῆς ἐμερίζετο δαιτὸς
Λείψανον· εἷς δ' ἄρ' ἔην ἀμφοτέροις ἄκολος.
Huic autem coruus vicinus exiguæ dapis partiebatur
Reliquias. Vnus enim panis erat ambobus.
[coru... S. Paulo Eremitæ]

Parco.

Parco.

Φείδομαι. περιφείδομαι. φειδωλὴν τίθημι.

„ Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι. *Hesiod. 1. oper.*
„ Μεσσόθι φείδεσθαι· δειλὴ δ᾽ ἐνὶ πυθμένι φειδώ.
„ *Incipiente dolio & desinente, satia te:*
„ *In medio parce. Mala est in fundo parsimonia.*

Vide duplicem interpretationē apud Tzetzē.

„ Καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν. μὴ φείδεο σίτου. *Ibid.*
„ *Et canem mordacem [acutidentem] nutri, ne parcas pani.*

Τίς δὲ κύων ἐλάφου ποτὲ φείδεται;— *Nonn. 5. Dion.*
Quis vero canis ceruo unquam parcit?

Σῶν ἐρατῶν μελέων περιφείδεο· μηδ᾽ ἐπὶ πέτρῃ *Id. 16. Dion.*
Ἀστορέες σέο νῶτα καταστείψωσι χαμεῦναι.
Tuis caris membris parce, neque in petra
Dorsum tuum obterant non strata humicubilia.

Οἴη δ᾽ ἐκ πασέων γεραροῦ περιφείσατο πατρός. *Apollon. Argon. A.*
Sola ex omnibus venerando pepercit patri.

„ Οὐ πατέρων φείσαιντο, κασιγνήτους δ᾽ ὀλέκοιεν. *Oppian. 5. piscat.*
„ *Non parentibus parcerent, fratresque occiderent.*

Φειδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίαν θέμενος. *Vita nō parcēs.* *Solon in eleg.*

Ποίμνης ἡμετέρης περιφείδεο, φείδεο ποίμνης, *Nazianz. 47. car.*
Ὦ τέκος ἡμετέρης, ἧς ῥα περιτρομέω.
Parce gregi nostro, fili carissime: nostro *Billius.*
Parce gregi, pro quo mi quatit ossa tremor.

Paro. Instruo. Adorno. vide Cena.

Ἐντύνω. ἐπεντύνω. ὁπλίζω. ἐφοπλίζω. κοσμέω. ἐγκοσμέω. ὑφαίνω. ἀρτύνω. ἀρτύω. ἐπαρτύω. σκευάζω. στέλλω. ἀλεγύνω. πορσύνω. πένομαι. τεύχω. τεύχομαι. τύκω.

Ὄφρα κεν ἐντύνειεν, ὅσον χρέος εἶχεν ἑορτή. *Nonn. in Ioann.*
Ut pararet, quæ ad diem festum opus essent.

Ἄξιον ὑμείων νεοτευχέα χῶρον ὑφαίνων. *Ibid.*
Dignum vobis nouum locum parans.

Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα. *Od. A.*
Nuptias facient & parabunt dotem.

Od. B. —νῆα θοὴν στελέω καὶ ἅμ' ἕψομαι αὐτός.

Ibid. *Ornabo nauem celerem, comitabor & ipse.*

Ὅπλισσόν τ' ἤϊα, καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα·
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα μυελὸν ἀνδρῶν
δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν. —Vide hîc Eustathium.

Para viaticum, & vasa imple omnia,
Vino amphoras; & farina, quæ est medulla hominum,
solidos vtres.

Ibid. —δόμον κάτα δαῖτα πένοντο. *Domi epulas parabant.*

Apollin. Psal. 77. Μή τιν' ἑτοιμάσσαι δύναται θαλίην ἐν ἐρήμῳ;
Nunquid poterit Deus parare mensam in deserto?

Ibid. Ἄρτον δαιομένοισι πόθεν τόσσοισιν ὀπάσσοι;
ἠὲ πόθεν λαοῖσιν ἐπεντύνειε τράπεζαν;

Nunquid & panẽ poterit dare? [*tot indigẽtibus*]
Aut parare mensam populo suo?

Od. M. —λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον. *Dulcem paremus cenam.*

Ibid. Δόρπον θ' ὁπλισόμεσθα. —*Cenamq; paremus.*

Od. Ξ. Ἐννέα νῆας στεῖλα. —*Nouem naues adornaui.*

Od. O. Ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε' ἑταῖροι νηὶ μελαίνῃ.
Parate arma socij in nigra naue.

Apollon. 2. Argon. ——μέγα δόρπον ἐφώπλισαν. — *Magnam cenam instruxerunt.*

Ἐπαρτύω, vide Doceo. Πορσύνω, vide Lectus.

Od. Θ. Νηῦς τε κατείρυσται, καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.
Nauis deducta est, & socij sunt parati.

Hom. od. Π. Ἐντύνοντ' ἄριστον ἅμ' ἠοῖ, κειαμένω πῦρ.
Parabant ientaculum in aurorâ, ignem accendentes.

Archestratus. Πάντα τρόπον σκεύαζε. —*Omni studio prepara.*

Idem. Ὅν τινα χρή σε τρόπον κείνην διαθεῖναι ἄριστα,
ἐν συκῆς φύλλοις καὶ ὀριγάνῳ οὐ μάλα πολλῷ.
μὴ τυρὸν, μὴ λῆρον. —

Quonam modo te oporteat illam [amiam piscem] optimè apparare.
In folijs ficus & origano haud multo admodum.
Non caseum, non nugas. .i. adhibere caseum in coquenda amiâ sunt meræ nugæ, minimè faciendum est.

Formula igitur erit reijciendi casei: Μὴ τυρὸν, μὴ λῆρον.

Αἱ δ' ἄλλαι περίεργοι ἔμοιγ' εἰσὶν διὰ παντὸς σκευασίαι. — *Aliæ præparationes prorsus sunt supervacaneæ.* Idem.

--πύματον δ' ὀλίγιστον δόρπον. *Postremã instruxit cenã.* Od. R.

Paruus.

Ὀλίζων. ὀλίγος. τυτθός. βαιός. μικρός. βραχύς. σμικρός. ἠβαιός. τυννός.

» Αἰεὶ τοῖς μικροῖς μικρὰ διδοῦσι θεοί. Callimac.
» *Semper dant paruis parua Dij Superi.*

» — μικρὸς ὁ χῶρος, Diotimus 3. epigr.
Ἀλλ' ἄνδρας πολέμου τλήμονας οἶδε φέρειν.
Exiguus locus est, sed viros belli patientes scit ferre.

— οὐ μὲν γὰρ ὀλίζονος ἔμμορε τιμῆς· Dionys. de situ.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' ὀλίγη μέγεθος πέλει.—
Nec enim paruum sortita est honorem
Neque exigua, quod ad magnitudinem spectat.

Εἰμὶ γαληνιόων καὶ εὔδιος, εἰ δ' ἄρ' ἀήτης Nazianz. 58. car.
Καὶ τυτθὸς πνεύσειεν, ἀνίσταμαι οἰδαλέοισι
Κύμασιν.--*Sum tranquillus & serenus, sed si ventus*
Vel modicus spirauerit, exurgo tumidis fluctibus.

» Τόξον ἔχει μάλα βαιόν, ὑπὲρ τόξω δὲ βέλεμνον· Moschus idyll. 1.
» Τυτθὸν ἐοῖ δὲ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
» *Arcum habet valde exiguum, & super illo sagittam:*
» *Sagitta illi exigua, sed ad cælum vsque fertur.*

» Λωίτερος κύκνου μικρὸς θρόος, ἢ ἐ κολοιῶν Antipater 3. epigr.
» Κρωγμὸς, ἐν εἰαριναῖς κιδνάμενος νεφέλαις.
» *Melior est cygni paruus susurrus quàm graculorũ*
» *Crocitatio in vernis dispersa nebulis.*

» Καὶ γὰρ ἐπὶ σμικροῖσι νόος διαφαίνεται ἀνδρός. Pauli Silēt 4. epig.
» Καὶ κύβος ἀγγέλλει βένθος ἐχεφροσύνης.
» *Nam & in paruis ingenium apparet hominis:*
» *Et tessera ostendit profunditatem prudentiæ,*

.i. in ludo aleæ apparet prudentia hominis, si tam in damno quàm in lucro sit moderatus.

Iliad. Ε. Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής.
Tydeus quidem paruus erat corpore, sed bellicosus.

Pindar. 4. Isthm. Μορφὰν βραχύς, ψυχὰν δ' ἄκαμπτος.
Staturâ breuis, sed animo infractus.

Nazianz. in monosti-chis. ,, Τὸ μικρὸν, οὐ μικρὸν, ὅταν ἐκφέρῃ μέγα.
,, *Res parua non est, unde grandis prouenit.*

Hom. 3. hym. Σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε φίλης παρὰ μητρὸς ἑλοῦσα.
Paruam filiolam educauit à cara matre acceptam.

Ἠβαιός, vide Caput. τυννός. vide Cena.

Arat. in Phænom. —ὀλίγη μὲν, ἀτὰρ ναύτῃσιν ἀρείων.
μειοτέρῃ γὰρ πᾶσα περιστρέφεται στροφάλιγγι.
τῇ καὶ Σιδόνιοι ἰθύντατα ναυτίλλονται.
Parua quidem [est Cynosura] sed nautis melior.
[vtilior quàm vrsa maior, ad nauigationes]
Tota enim minori orbe circumflectitur. [minorem percurrit circulum, sicque diutius apparet]
Hac & Sidonij rectissimè nauigant.

Nazianz. car. 45. Αἰνῶ τὸν ὀλίγον νάπυος σπόρον· ὡς ὀλίγος μὲν,
δενδροῦται δὲ τάχιστα, καὶ ἐς τόσον ὕψος ὀδεύει,
ὥς τε καὶ ὀρνίθεσσι πέλειν σκέπας ἠερίοισι.
Probo exiguum sinapis semen: paruum quidem,
Sed citissimè fit arbor, & in tātam exit altitudinem,
Vt etiam æthereis auibus sit vmbraculum.

Hom. Il. Γ. Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὅδ' ἐστί·
μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
εὐρύτερος δ' ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
Dic age, ô cara filia, dic hunc, quisnam sit,
Capite quidem minor Agamemnone Atride,
Sed humeris & pectore ad aspectum latior.

Demo-charidis l. 4. epigr. Μὴ νεμέσα βαιοῖσι· χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Βαιὸς καὶ Παφίης ἔπλετο κοῦρος Ἔρως.
Ne parua vituperes: gratia inest paruis.
Paruus erat Cupido puer Paphiæ. [*Veneris*]

Nazianz. 54. car. ,, Βαιὴ μὲν γλῶσσ' ἐστὶν ἀτὰρ σθένος οὐδενὶ τόσσον.
,, *Parua quidem lingua est: sed eam nil viribus æquat.*

Hesiod. ,, Ἐκ κοινοῦ πλείστη τε χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
,, *Ex cōmuni plurima est gratia, & sumptus minimus.*

Τὸν μικρὸν Μάκρωνα θέρυς κοιμώμενον εὑρὼν, *Ammian.*
Εἰς τρώγλην μικρῦ τῦ ποδὸς εἵλκυσε μῦς.
Ὃς δ' ἐν τῇ τρώγλῃ ψιλὸς τὸν μῦν ἀποπνίξας,
Ζεῦ πάτερ, εἶπεν, ἔχεις δεύτερον Ἡρακλέα.
Pusillum Macronem æstino tempore dormientem inueniens
Mus, pede paruulo pertraxit in foramen:
Hic autem in foramine, licet pertenuis, murem cum suffocasset,
O Iupiter pater, inquit, habes alterum Herculem.

Οὐ μέγας ἐστ' ὁ Ἔρως, ἀλλ' εὔχαρις· ὡς καὶ ἐγώ τοι *L.3. epigr. de hortulo.*
Οὐ μέγας ἐν κήποις, ἀλλὰ γέμω χαρίτων.
Non magnus est Cupido, sed gratiosus: sic & ego
Non magnus inter hortos sed plenus sum gratiis.

Qui longè minimo est corpore, vocari possit μικρεπιμικρότατος: qui gracillimo, λεπτεπιλεπτότατος, sicut is, qui moribus longè pessimis, φαυλεπιφαυλότατος, de quo, vide Malus.

Pasco. Pastor.

Βόσκω. ποιμαίνω. νέμω. νομεύω. φέρβω. ἐπιφορβέω. βουκολέω.

Βόσκέ μοι ἔμφρονας ἄρνας ἀσιγήτῳ σέο ῥάβδῳ. *Nonn. in Ioann.*
Pasce mihi agnos ratione preditos, tua verbipotente potestate.

Οὐρανίῃ ποίμαινε καλαύροπι μῆλα καὶ ἄρνας. *Ibid.*
Cælesti pasce pedo oues & agnos.

Πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα. *Od. I.*
Multo sibilo ad montem agebat pinguia pecora.

Vide ibidem multa ad pastionem pertinentia. *Item in Theocr. idyll.25.*

—ἐπάκτια πώεα φέρβων *Littorales greges pascens.* *Apollon. Argon. B.*
Πώεα καλὰ νέμοντες ἄδην βεβριθότα μαλλοῖς. *Dionys. de situ.*
Greges pulcros pascentes valde onustos velleribus.
—νόος δ' ἐγέλασσε βοτήρων. *Pastores riserunt.* *Oppian. 4. piscat.*
—ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους, *Theocr. idyll. 25.*
ξυλινά οἱ κνηκάων κομιδὴν ἐπίθεντο νομῆες.

Ad

Ad omnia vadens boum stabula, spectabat,
Quem ipsi opum prouentum reposuissent pastores.

Apollin. —ἐκ πολέων ἐκαλέσσατο μηλοβοτήρων.

Psal. 77. *Ex multis vocauit pastoribus.* [Danidem]

Pindar. 9. Pyth. Ἄγχιστον ὀπάονα μήλων. *Proximum pastorē pecudū.*

Hom. in Merc. —ἐπεφόρβει βοῦς ἐριμύκους. *Pascebat boues valde mugientes.*

Ibid. —ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μοῦνος ἀπ' ἄλλων
κυάνεος· χαροποὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἕποντο
τέσσαρες, ἠΰτε φῶτες ὁμόφρονες.—
Taurus niger solus seorsum ab alijs
Pascebatur : Et quatuor horrendi canes post sequebantur, tanquam homines vnanimes.

Hesiod. in Theogon. Ποιμένες ἄγραυλοι, κακ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον.
Pastores in agris excubātes, mala probra, meri ventres.

Tzetzes: Ἄγραυλοι] οἱ ἐν ἀγρῷ αὐλιζόμενοι. Γαστέρες οἶον] οἱονεὶ ἀντὶ τοῦ περὶ τὴν γαστέρα μόνην ἀσχολούμενοι, καὶ μόνα τῆς γαστρὸς φρονοῦντες.

Hom. 17. hym. —θεὸς ὢν ψαφαρότριχα μῆλ' ἐνόμευεν.
Tametsi Deus esset, oues tenui vellere pascebat,

Od. Ξ. —βώτορες ἄνδρες. *Viri pastores.*

Q. Cal. l. 3. Ὧι παρὰ βουκολέεσκες.-- *Apud quem boues pascebat.*

Od. M. Μῆλα φυλασσέμεναι. —*Pecora custodire.*

Ibid. Βοσκέσκονθ' ἕλικες καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι.
Pascebantur nigra boues, pulcra, latifrontes.

Vetus Scholiastes ad Iliad. O. explicans ἕλικος βόος, Ἕλικος δὲ, inquit, ἤτοι μελαίνης, ἢ ἑλικοειδῆ κέρατα ἐχούσης, ἢ τῆς ἐν Ἕλει τεθραμμένης.

Od. N. Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέῳ ἐπιβώτορι μήλων
παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν.
Corpore similis iuueni ouium pastori
Præmolli, quales sunt regum filij.

Theocr. idyll. 25. ---βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ. *Bubulcus.*

Apollon. Argon. B. Καί μιν ἑῶν μήλων θέσαν ἤρανον, ὅσσ' ἐνέμοντο
ἀμπέδιον Φθίης.--- *Eumq; suorum pecorum custodem constituerunt, quæcunq; in campo Phthiæ pascebantur.*

Βουπελάτην

βουπελάται τε βοῶν.--- *Pastoresq; boum.---*
Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος.— *Qui suum custos. [subulcus]*

Pater, Parentes.

Πατὴρ. γενέτης. γενετὴρ. γεννήτωρ. γενέτωρ, τοκεύς. γονεύς. Pusiones addunt πάππας. Vetus Homeri Scholiastes, γόνος.

Πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην Od. Z.
ὑψηλὴν, εὔκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι
ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται;
Pater care, an non mihi apparabis currum
Altum, rotundum, vt pulcras vestes feram
Ad flumen lotura, quæ mihi sordidata iacent?
Εἶπε, καὶ οὐ παρέπεισε· πάϊς δὲ γενήτορα νύσσων, Nonn. 38.
Δάκρυσι θερμοτέροισιν ἑοὺς ἐδίηνε χιτῶνας. Dion.
Dixit, & nõ persuasit. Puer autem patrem percutiens,
Vestes suas calidis lacrymis irrigauit.
,, Οὐ γὰρ δὴ μερόπεσσι κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν, Q. Cal.
,, Ἢ ὅτε παῖδες ὄλωνται, ἑοῦ πατρὸς εἰσορόωντος. l. 2.
,, *Nunquam enim hominibus acerbior dolor accidit,*
,, *Quàm cùm filij occiduntur intuente patre.*
,, Τέκνον ἐμὸν, τὰ μὲν ἄλλα πατρὸς καὶ φέρτερος εἴης· Nazianz.
,, Χαίρει γάρ τε πατὴρ ἡσσώμενος υἱέος ἐσθλοῦ.
,, *Fili mi, alijs quidem rebus sis præstantior patre:*
,, *Gaudet enim pater vinci à bono filio.*
,, Φλὸξ καλάμης, τεκέεσσι πατρὸς χόλος αὐτίκα λήγων. Id. 51. car.
,, *Ira patris, flamma vt stipulæ, mox cedit in auras.*
,, Αἰδὼς ὦ πόσση, πόσσος πόθος ἐστὶ τοκήων. Billius.
,, *O quanta reuerentia, quantus amor est parentum!* Oppian. 2. venat.
,,--- αὐτίκα παῖδες Id. 1. pisc.
Ἐκ γενετῆς ἀνέχουσιν ἐοικότες οἷσι τοκεῦσιν.
Mox liberi ab ortu prodeunt similes suis parentibus.
,, Κῦδος γὰρ τοκέεσσι, τέκνων κλέος, ὡς τεκέεσσιν Nazianz.
,, ὧν τοκέων· ξυνὴ δὲ χάρις καὶ ξυνὸν ὄνειδος. 49. car.
,, *Gloria est parentibus filiorum decus; sicut filijs,*

,,*Suorum*

„ *Suorum parentum: communiſq; eſt gratia, & commune dedecus.*

Ibid. „ Φίλτρῳ γὰρ συνέδησε φύσις τοκέας τε γόνους τε.

„ *Amore enim colligauit natura parentes & natos.*

Pindar. 1. Iſthm. „ — τί φίλτερον „ *Bonis quid eſt carius,*

„ κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς; „ *quàm venerandi parentes?*

Nazianz. 2. car. „ Οὐχ ὅλου ἀνθρώποιο πατὴρ βροτὸς, ὡς ἐνέπουσιν,

„ ἀλλ' ὅσον σαρκός τε καὶ αἵματος, ἀμφοτέρων μὲν

„ ὀλλυμένων. — *Homo non eſt pater totius hominis, vt dicunt,*

„ *Sed carne & ſanguine tenus duntaxat, & vtriſque quidem corruptibilibus.*

Ibid. dat dicti rationem. Μάρτυς ἐμῶν ἐπέων ὁ σὸς πόθος· ἡμιτελὴς γὰρ

στέργων, οὐ ψυχὰς τεκέων, τὰ δὲ σώματα μοῦνα,

οἷς δάκνῃ μογέουσι, καὶ οἷς θαλέθουσι γέγηθας.

πλείονα γὰρ τυτθῇσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,

ὧν τεκέων λώβῃσιν ἑὸν κατεδάμνατο ἦτορ,

ἢ μεγάλοις ψυχῶν κακίαις, καὶ χείροσι λώβαις·

τῶν μὲν γὰρ τοκέες, τῶν δ' οὐ τελέθουσι τοκῆες.

Teſtis verborum meorum eſt amor tuus: quippe imperfectè

Amans, non animas liberorum, ſed ſola corpora,

Quibus male-habentibus cruciaris, & quibus florentibus lætaris.

Amplius enim pater & veneranda mater paruis

Filiorum ſuorũ mutilationibus animo ſuo torquẽtur,

Quàm grauibus animarum flagitijs, & deterioribus damnis.

Iſtorum enim [corporum] ſunt genitores: horum verò non item:

Ibid. Οὐδ' εἴ τις κακίαν πεφυκὼς, οἷός περ Ἰούδας,

ἢ Παύλου ζαθέου κεκλήσεται, ἤ ὅγε Πέτρου,

Πέτρης ἀρραγέος γενέτης κλῆϊδα λαχόντος·

οὐδὲ γὰρ εἰ φίλον υἷα φιτύσεται, ἠὲ θύγατρα,

οἶδε πατήρ. — *Neque [ſcitur] an quis ad malum natus, vt Iudas,*

Aut eximij Pauli vocandus ſit pater, aut Petri:

Petræ

Petra infracta [qui est petra inexpugnabilis] clauem sortiti. (an filiam.
Neque enim nouit pater, earumne filium geniturus sit,

Sensus est: neminem scire (siue is bonus sit, siue pessimus) qualem geniturus sit filium, an bonum instar S. Paulli aut S. Petri (qui Petrus solida est & infracta ecclesiæ petra) an verò malum.

„ Κρεῖσσον ἀτασθαλέοντα φέρειν πατέρ', ἢ ἐ παρ' ἄλλων Id. 30. car.
„ εὖ πάσχειν. — *Melius est pati rigidum patrem, quàm ab alijs bene haberi.*

Παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι. *Optimi patris, filij perditissimi.* Lycophron in Menemo.

„ Ῥεῖά κεν ἀρνήσαιτο θεὸν μέγαν, ὃς γενετῆρα. Nazianz. 62. car.
„ Ἴσθι δὲ καὶ γενέτην πατέρα εὐσεβίης.
„ *Qui patrem suum negauerit, facilè & magnum Deum negabit.*
„ *Sed tu & patrem pietatis agnosce pro genitore. .i. non tantum eum qui in carne te genuit, sed etiam qui in spiritu, habeas loco patris.*

N. Πατὴρ 1. longa. & τιμάω 1. breui, in hoc iambico:

„ Θεὸν φόβου πρώτιστα καὶ γονεῖς τίμα. Nazianz. in sentent.
„ *Deum verêre, sed parentes & cole.*

Βῆ δ' ἴεναι διὰ δώμαθ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσι, Od. Z.
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρί. — *Iuit domum, vt nunciaret parentibus, patri caro & matri.*

„ Νήπιος, ὃς τις τῶν οἰκτρῶς. „ *Stultus est, qui miserè* Sophocles in Electra.
„ Οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται. „ *Mortuorum parentum obliuiscitur.*

Τοῖς δ' ἀγάμοις ἄφροντις ἀεὶ βίος· ἔρκος ἐτύχθη Iulianus 1. epigr.
Πατρὶ τέκος. φροῦδος τοῖς ἀγόνοισι φόβος.
Calibum vita semper curæ expers: munimentum est
Patri filius: ijs qui carent liberis, nullus est metus.

Patiens.

Patiens. Tolerans. Patior. Patientia.

Ἀνεξίκακος. ταλασίφρων. πολύτλας. ταλαπενθής. πανδτλήμων. χαλκεοκάρδιος.

Patior: Πάσχω. μογέω. τλῆμι. ἀνάτλημι. ὑπότλημι. ἀνέχομαι. ὀϊζύω. ὑποδέχομαι. ὀϊζύϊ, κακοῖς, κακότητι, ἔχομαι, μίσγομαι, σύνειμι. &c. ἐπιτολμάω. αἴρομαι.

Apollin. Psal. 7. Αἰὲν ἄναξ ὅσιός τε θεμιστοπόλος τε περίφρων,
καὶ σθένεϊ κρατερὸς καὶ ἀνεξίκακον λάχε θυμόν.
Dominus semper iustus & prudentissimus iudex,
Et fortis viribus, & patientem sortitus animum.
„ Deus iudex iustus, fortis & patiens.

Od. Δ. Ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι.
Quot Vlyssis tolerantis sunt certamina.

Ibid. Οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.
Nec si cor ferreum ei intus inesset.

Ibid. Πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν τετληότι θυμῷ.
Toto tempore matutino expectauimus patienti animo.

Od. E. Ὣς φάτο. ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Sic dixit. Exhorruit autem patiens eximius Vlysses.

Ibid. „ Τλήσομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
„ ἤδη γὰρ μάλα πολλ' ἔπαθον καὶ πολλ' ἐμόγησα,
„ κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
„ *Patiar habens in pectore patientem animum.*
„ *Iam enim valde multa tuli & multa passus sum*
„ *In mari & bello: cum istis sit etiam hoc.*

Ibid. ---μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων.
Manebo & sustinebo dolores patiens.

Philipp. 3. epigr. ---τόδε σῆμα βροτοῦ παντλήμονος ἄθρει.
Cerne istud monumentũ hominis quàm plurima passi.

Od. H. Οὕς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας ὀϊζύν,
ἀνθρώπων τοῖσίν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.
καὶ δ' ἔτι κεν καὶ πλείον' ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
Quos vos scitis maximè arumnas tolerasse,
Istis ego hominibus aquari possim in doloribus.
Quin & plura adhuc mala commemorare habeam,

Qua

Quæ omnia Deorum voluntate sustinui.

— ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀϊζυΐ. Ibid.

Adhuc futurus eram in ærumna.

Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην. Ibid.

Nunc grauor ærumna & doloribus. Multa enim toleraui.

— μένει τετληότι θυμῷ, Od. Λ.
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
φθίνουσι νύκτές τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.

Manet toleranti animo tuis in ædibus, ærumnosaq;
Semper ei noctes ac dies transeunt lacrymanti.

Σχέτλιός εἰς Ὀδυσεῦ· πέρι τοι μένος· οὐδέ τι γυῖα Od. Μ.
κάμνεις. ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
ὅς ῥ' ἑτάρους καμάτῳ ἀδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
οὐκ ἐάας γαίης ἐπιβήμεναι —

Durus es Vlysse: immane tibi robur: nec membris
Fatigaris: profectò tibi omnia sunt ferrea,
Qui socios labore & somno [somni penuria] afflictos,
Non sinis in terram descendere. Vide Eustath.

N. ἀδηκότας .i. ἀηδῶς ἔχοντας, insuauiter habentes, afflictos, ab ἀδέω, ἀδήσω. vnde & ἀδήμων, ἀδημονέω.

Εἴπω θ' ὅσσα τοι αἶσα δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσι Od. Ν.
κήδε' ἀνασχέσθαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκῃ.

Dicam, quos tibi fatum est in ædibus fabrefactis
Dolores sustinere: tu autem vel necessariò sustine.

Ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε παθὼν κακὰ, πολλά τ' ἀνατλὰς, Od. Π.
ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.

At ille ego huiusmodi passus mala & multa perpessus
Veni vicesimo anno in patriam terram.
[*ego Vlysses*]

— σὸν δὲ φίλον κῆρ Ibid.
τετλάτω ἐν στήθεσσι κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο,
ἤν περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἕλκωσι θύραζε,
ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι.

Tuum verò carum cor [fili mi Telemache]

Sustineat in pectore malè patiente me,
Etiamsi per domum pedibus trahant foras:
Aut telis petant: tu tamen intuens patere.

Od. P. Ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔχετο. —
Sed pertulit, & mentem cohibuit.

Ibid. „ Οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων οὐδὲ βολάων·
„ Τολμήεις μοι θυμὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα.
„ *Non enim plagarum inexpertus, neque ictuum:*
„ *Audens mihi animus: quoniã mala multa passus sũ.*

Moschus idyll. 4. — πέτρης ὅγ' ἔχων νόον ἠὲ σιδήρου
Κάρτερον ἐν στήθεσσι. — *Lapidis habens animum aut ferri, fortem in pectore.*

Theocr. idyll. 13. — Ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός. *Amphitryonis ferripector filius.* [*.i. Hercules*]

Od. Υ. „ Ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τέτλαμεν εἰσορόωντες,
„ μήλων σφαζομένων, οἴνοιό τε πινομένοιο,
„ καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.
„ *Sed tamen hæc etiam videntes toleranimus:*
„ *Dum oues iugularentur & vinum absumeretur,*
„ *Et panis. Difficile enim est vnum cohibere multos.*

Hesiod. in Theogon. Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
Eurybiamq; animum adamantinũ in pectore gerentẽ.

Iliad. E. Τλήμονα θυμὸν ἔχων. — *Patientem animum habens.*

Q. Cal. l. 3. „ Ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο περὶ φρεσὶ τλήμεναι ἄλγος
„ Θαρσαλέως, καὶ μή τι κατηφιόωντ' ἀκαχῆσθαι.
„ *Viri enim prudentis est dolorem animo sustinere*
„ *Fortiter, neque mærori succumbere.*

Iliad. A. Τέτλαθι μῆτερ ἐμὴ καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ.
Tolera mater mea & sustine licet mærens.

Iliad. Γ. „ — κακὰ πολλὰ πέποσθε, *Mala multa tulistis.*

Nazianz. 28. car. „ Ἢ στῆσον κακότητα καὶ ἵλαθι σῷ θεράποντι·
„ Ἢ τὸ δίδου θυμῷ τλήμονι πάντα φέρειν.
„ *Aut mihi te præbe facilem mala tanta coërcens:*

Billius. „ *Aut præbe vt firmo pectore cuncta feram.*

Apollon. Argon. Δ. — δύην γε μὲν ἢ καὶ ὀϊζὺν
τίς κ' ἐνέποι, τὴν κεῖνοι ἀνέτλησαν μογέοντες;
Ærumnam & miseriam quis diceret, quam illi sustinuerunt

sustinuerunt laborantes?

—ἀμφὶ ῥ παισὶ Oppian. 1. de piscat.

καὶ θανέειν, καὶ πᾶσαν ὀϊζυρὴν κακότητα,

πρόφρονες, οὐκ ἀέκοντες ἀνατλῆσαι μεμάασιν.

Pro liberis autem & mori, & omnem ærumnosam miseriam,

Prompti & minimè inuiti tolerare cupiunt.

Μή με κακῶν μίμνησκε· πέπονθά θ', οἷά τ' Ὀδυσσεύς. Theognis.

Ne me malorum memorem facias: passus sum, qualia Vlysses.

„ Φέρειν δ' ἐλαφρῶς, „ *Ferre leuiter,* Pindar. 2. Pyth.

„ ἐπαυχένιον λαβόντα „ *Quod ceruice subieris*

„ ζυγὸν ἀρήγει· ποτὶ κέντρον δέ τοι „ *Iugum, iuuat.*

„ λακτιζέμεν, τελέθει „ *Contra stimulum calcitrare,*

„ ὀλισθηρὸς οἶμος. — „ *Lubrica via. i. res periculosa.*

—ἀνεξόμεθ', ὡς σὺ κελεύεις. *Feremus, vt iubes.* Hom. in Merc.

„ Ἀλλὰ τὰ μὲν κ' ἐπιεικτά· τὸ δ' ἄλγιον ἕλκος ἔμοιγε, Nazianz. 1. car.

„ ὅσσα κασιγνήτοιο βίον ἀπὸ τόνδε λιπόντος

„ ἔτλην, καὶ παθέειν ἔτι γ' ἔλπομαι· οἱ γὰρ ἀέλπτοις

„ Πήμασιν ἐμπελάσαντες, ἀρείονα οὐ δοκέουσι.

„ *Sed alia quidem tolerabilia: Hoc autem tristissimum mihi vulnus,*

„ *Ex omnibus, quæ fratre vita hac defuncto*

„ *Passus sum & passurum me puto. Qui enim inopinis*

„ *Malis inuoluti fuerunt, meliora non expectant.*

Τοῖα πάθον· τοῖον δ' ἄρ' ἔχω κατακάρδιον ἕλκος. Ibid.

Talia sum passus: talem premo corde dolorem.

Ἄλλά τε πόλλ' ἐμόγησα· τίς ἂν τάδε μυθήσαιτο, Ibid.

οἷς με θεὸς τείρων τε καὶ εὐμενέων ἐκάλεσσεν;

Ἀλλ' οὔπω τοιοῖσδε κακοῖς πάρος ἀντεβόλησα,

οἵοισι πυμάτοισιν ἐμὴ ἐνέκυρσε τάλαινα

ψυχή· καὶ ποθέει ποτ' ἐλεύθερον ἦμαρ ἰδέσθαι.

Et alia multa passus sum Quis vero ea narrauerit,

Quibus me Deus & affligens, & fauens vocauit?

Sed nunquam antehac talia in mala incurri,

In qualia extrema incidit anima mea misera:

Quibus exoptat tandem aliquando liberari.

Rhadamäthus apud Arist. 5. ethic. Εἴ κε πάθοι, τά κ' ἔρεξε, δίκη ἰθεῖα γένοιτο.
Si passus est, quæ patrauit, pœna iusta fuit.

Apud Athenæum lib. 6.
„ Τέτλαθι δὴ πενίη καὶ ἀνάσχεο μωρολογούντων.
„ Ὄψων γὰρ πλῆθός σε δαμᾷ, καὶ λιμὸς ἀτερπής.
„ *Tolera paupertas & sustine stultiloquos:*
„ *Opsoniorum enim copia te premit, & fames illatabilis.*

Hæc mendico congruerent in foro copiosissimo esurienti, aut ijs qui pressi inopia, tamen dicuntur deliciosè viuere.

Nonn. 10. Dion. Οἶδα πόθεν τόδε πῆμα τεῇ κεκύλιστο τεκούσῃ.
Scio vnde hac calamitas in tuam deuoluta sit matrē.

Id. 38. „ Ἄζεο καὶ σὺ τέκος πανομοίια πήματα πάσχειν.
„ *Tuq; time fili talia damna pati.*

Iliad. Ξ. — ἧς εἵνεκ' ὀϊζύομεν κακὰ πολλά.
Quam propter patimur mala multa.

Aratus. Ἄλλοτε δ' ἀπρόφατον κακὸν ἵκετο· πάντα γὰρ οὔπω
ἐκ Διὸς ἄνθρωποι γινώσκομεν, ἀλλ' ἔτι πολλὰ
κέκρυπται. — *Subinde improuisum malum ingruit.*
Nec enim omnia homines à Ioue cognoscimus, sed adhuc multa latent.

Apollon. Argon. A. „ Ὧς οὐκ ἀνθρώποισι κακῶν μήκιστον ἐπαυρεῖν.
„ *Adeo facile est hominibus in mala incidere.*

Id. Arg. B. Πρὸς δ' ἔτι πικρότατον κρέμαται κακὸν ἄλλο κακοῖσι.
Aliud præterea malum acerbissimum malis impēdet.

Ibid. Ἆ δεῖλ', οὔτινά φημι σέθεν στυγερώτερον ἄλλον
ἔμμεναι ἀνθρώπων· τί νύ τοι τόσα κήδε' ἀνῆπται;
Ah miser, alium te miseriorem puto neminem
Esse hominum: quid tibi tot dolores insiti sunt?

Callimac. in Delum. Τλήσομαι εἵνεκα σεῖο. — *Patiar tua caussa.*

Od. Γ. Εἰπέ μοι, ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἤ σέ γε λαοὶ
ἐχθαίρουσι. — *Dic mihi, an volens pateris, an te populi (oderunt?*

Od. Δ. — οὔτις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν,
ὅσσ' Ὀδυσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο. — *Nemo Achiuorum*
Tanta passus est, quanta Vlysses passus est & sustinuit.

Od. Ξ. „ — ὀνησόμεθ' οἵπερ ὀϊζὺν δὴν ἔχομεν. —
„ *Reficiemur, qui ærumnam diu patimur.*

Πρῶτα

Πρῶτα μὲν ἀφραίνοντος ἀνάσχεο· καὶ γὰρ ἀνάγκη. — Naumachius.
Primo quidem desipientem tolera: est enim necessitas.
—κακὰς ὑποτλήσομ' ἀνίας. *Sanos perferam dolores.* — Q. Cal. l. 3.
„ —ὅ,τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι· — Theognis.
„ Ο῎, τι δὲ μοῖρα παθεῖν, οὔτι δέδοικα παθεῖν.
„ *Quod fatum est pati, non licet euadere:*
„ *Itaque quod fatum est pati, non timeo pati.*
Ὃς περὶ δὴ πάντων ὀλοώτατα πήματ' ἀνέτλη. — Apollon. Argon. B.
Qui præ omnibus grauissima mala pertulit.
Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι.— — Od. B.
A patre enim mala patiar.
Τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται.— — Ibid.
In eos malum ingens deuoluitur.
—ἄτλητα παθόντες. *Intolerabilia passi.* — Theocr. idyll. 25.
Ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μείλιχόν ἐστιν ἀκοῦσαι, — Od. O.
οὔτ' ἔπος, οὔτε τι ἔργον. ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ.
A domina non est audire, neque dulce verbum,
Neq; rem aliam: postquam ærumna in domũ incidit.
Εὖτε γὰρ οὖν ὡς πλεῖστα κάμοι, καὶ πλεῖστα μογήσοι, — Apollon. Argon. B.
δὴ τότε μιν περίπολλον ἐπαχθυτέρη βιότοιο
χρησμοσύνη τεύχεσκεν· ἐπ' ἤματι δ' ἦμαρ ὀρώρει
κύντερον· οὐδέ τις ἦεν ἀνάπνευσις μογέοντι.
Cùm enim quàm plurimum grauaretur, plurimumq́;
sustineret,
Tunc eum longè grauior victus
Egestas vexabat: dieiq́; dies succedebat
Acerbior: nec vlla erat laboranti respiratio.
Ξυνὸς ἐπεὶ πάντεσσιν ἐπικρέμαθ' ἧμιν ὄλεθρος. — Id. Arg. Γ.
Communis siquidem nobis omnibus impẽdet interitus.
Τέτλαθι δὴ κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης — Od. Υ.
ἤματι τῷ, ὅτε τοι μένος ἄσχετος ἤσθιε Κύκλωψ
ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις
ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο οἰόμενον θανέεσθαι.
Tolera nunc ô cor. Et aliud indignius olim tolerasti
Illo die, quo robore inuictus Cyclops deuorauit
Fortes socios: tu autem pertulisti, donec te prudentia
Eduxit ex antro, cùm te moriturum putares.

PATRIA.

Πάτρη. πατρὶς. γαῖα πατρὶς. αἶα πάτρις. ἄρουρα πατρὶς.

Nazianz. 8. car. „Χριστὲ ἄναξ, σὺ δέ μοι πάτρη, σθένος, ὄλβος, ἅπαντα.
„Σοὶ δ' ἄρ' ἀναψύξαιμι βίον καὶ κήδε' ἀμείψας.
„Christe Domine, tu mihi patria, robur, opes, omnia.
„Utinã tibi redanimer, vita & doloribus cõmutatũ!

Harmesianax. —πολλὰ παθὼν ὀλίγην ἐστυάσατο νῆσον,
Πολλὸν ἀπ' εὐρείης λειπόμενος πατρίδος.
Multa passus in paruam insulam transfretauit,
Longè à magna patria remotus.

Pindar. 7. Isthm.
„Ἴσω γὰρ σαφὲς, ὅστις ἐν „Sciat certò, quisquis in
„ταύτᾳ νεφέλᾳ, χάλαζαν „Hac nube grandinem
„αἵματος πρὸς φίλας „Sanguinis, a cara patria
„πάτρας ἀμύνεται, „Propulsat, exitium arcens
„λοιγὸν ἀμύνων ἐναντίῳ στρατῷ „Cum aduerso exercitu ciuium,
„ἀστῶν γενεᾷ μέγιστον κλέος αὔξων „Se stirpi maximum decus
„ζώων τ' ἀπὸ καὶ θανών. „Accumulare, viuũ & mortuũ.

Od. Δ. Ἤτοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
καὶ κύνει ἁπτόμενος ἣν πατρίδα, πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
Sanè is quidem gaudens terram patriam ingressus est,
Et regionem suam amplectẽs osculatus est, multaq; illi
Calida effusa sunt lacrymæ, vt terrã perlubẽter vidit.

Ista de Agamemnone, non propriè patriam, sed regionem tantùm, in quâ erat patria, ingrediente & cum fletu osculante.

Od. I. Vlysses laudans suam inamœnam Ithacam:
—οὔτι ἔγωγε
„Ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
„Haud ego sua cuiusq; terra videre possum quidquam dulcius.

Ibid. Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος, οὐδὲ τοκήων
γίνεται, εἴπερ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον,

γαίῃ

γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκήων.
„ *Adeo nihil dulcius sua patria & parentibus*
„ *Est, licet quis procul opulentam domum,*
„ *In aliena terra habitet, longè à parentibus.*

Αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισι Od. A.
θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται —
Sẽper mollibus ac blandis sermonibus [Calypso Vlysse]
Demulcet, vt Ithacæ obliuiscatur: sed Vlysses
Cupiens vel fumum intueri exilientem
E sua terra, [patria] mori desiderat.

Huc spectauit Ouidius l. 1. de Ponto, epist. 4.

Non dubia est Ithaci prudentia: sed tamẽ optat
Fumum de patrijs posse videre focis.
Nescio qua natale solum dulcedine cunctos
Ducit, & immemores non sinit esse sui.
Quid melius Roma? Scythico quid frigore peius?
Huc tamen ex illa Barbarus vrbe fugit.

Ibi plura.

Τῇ δεκάτῃ δ᾽ ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα. Od. K.
Decimâ [die] iam apparebat patria tellus.

— οὐδέ πω ἀμῆς Γῆς ἐπέβην· ἀλλ᾽ αἰὲν ἔχω κακά.— Od. A.
Necdum meam terram adij: [patriam] sed semper mala patior.

Δακρυόεις γαίης ἀπὸ πατρίδος ὄμματ᾽ ἔνεικεν. Apollon. Argon. A.
Lacrymabundus à terra patria oculos auertit.

„ Κεῖνο γὰρ οἴκτιστον καὶ κύντατον, ὁππότε πάτρην Q. Cal. l. 8.
„ δυσμενέων παλάμῃσιν ἐρειπομένην τις ἴδηται.
„ *Illud enim miserrimum est & teterrimum, cùm patriam*
„ *Hostium manibus ruentem quis adspexerit.*

—γῆ με δαμέντα κατὰ χλόνον ἀμφικαλύψοι Id. l. 9.
μᾶλλον, ἢ ἀθρήσαιμι φίλην ὑπὸ δυσμενέων
δυσμενέων· οὐ γάρ τι κακώτερον ἔλπομαι ἄλλο
πῆμα μέγ᾽ ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσι τετύχθαι.

Terra me occisum in pugna operiat
Potius, quàm intuear caram patriã sub iugo [hasta]
Hostium. Nullum enim puto deterius
Ingens malum miseris hominibus obtingere.

Pindar. I. Isthm. ὁμόδημος. i. *popularis, eiusdem patriæ seu populi.*

Oppian. I. de piscat.
,, Οὐδὲ ἀλεγεινότερον καὶ κύντερον, ὅς κεν ἀνάγκῃ
,, φυξίπολιν πάτρης τελέσῃ βίον ἀλγινόεντα,
,, ξεῖνον ἐν ἀλλοδαποῖσιν ἀεικείης ζυγὸν ἕλκων.
,, *Nihil miserabilius & deterius, quàm si quis coactus*
,, *Profugam à patria vitam tristem exigat,*
,, *Alienum inter exteros dedecoris iugum trahens.*

Ibid.
,, Ὣς ἄρα καὶ πλωτοῖσιν ἑὸς δόμος, ἠδὲ θάλασσα
,, πατρῴη, καὶ χῶρος ἐφέστιος, ἔνθα γένοντο,
,, στάζει ἐνὶ κραδίῃ γλυκερὸν γάνος· οὐδ᾽ ἄρα μούνοις
,, πατρὶς ἐφημερίοισι πέλει γλυκερώτερον ἄλλων.
,, *Adeo & natatilibus [piscibus] sua domus, & mare*
,, *Patrium, & locus familiaris, vbi nata sunt,*
,, *Stillat in corde dulcem voluptatem: Non solis igitur*
,, *Hominibus patria est omnium dulcissima.*

Id 2. venat.
,, Οὐκ ἄρα τοι μούνοισι φίλη πάτρη μερόπεσσι·
,, καὶ βαλίων γὰρ πόθος τις ἐνέστακται φρεσὶ θηρῶν.
,, *Non solis ergo hominibus cara patria: (stillatus est.*
,, *Sed amor quoq; aliquis, ferarũ rapidarũ cordibus in-*

Theogn.
Ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς Σικελήν ποτε γαῖαν·
Ἦλθον δ᾽ Εὐβοίης ἀμπελόεν πεδίον.
Ἀλλ᾽ οὔτις μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων.
,, Οὕτως οὐδὲν ἄρ᾽ ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.
Iui equidem olim in terram Siculam:
Iui & in Euboeæ vitiferum solum:
Sed nulla mihi ex ijs venit voluptas in præcordia.
,, *Adeo patria nihil est carius.*

Tyrtæus.
,, Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐπὶ προμάχοισι πεσόντα
,, Ἄνδρ᾽ ἀγαθόν, περὶ ᾗ πατρίδι μαρνάμενον.
,, *Pulcrum est mori in prima acie cadentem*
,, *Virum fortem, pro patria pugnantem.*

Iliad. O.
,, Sic Homerus: - οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης.
,, τεθνάμεν. --- *Non ei indecorũ pro patria pugnãtem mori.*

Pauper. Egenus. vide Egeo.

Πενιχρός. ἐπιδευόμενος. πτωχός. προΐκτης. ἀχρήμων. ἄνολβος. ἀκτέανος. δέκτης. ἄκληρος. ᾧ μὴ βίοτος πολύς ἐστι. ἐελδόμενος. ἐδωδῆς. ἀλήϊος. ἀκτήμων. πενίην ἴρος.

Paupertas. Egeſtas. Πενίη. χρειώ. ἀκτημοσύνη. ἀχρημοσύνη. ἀπάνις. χρειώ. χρησμοσύνη, vide Patiens, ſub finem.

Μὴ γάρ σοι προλέλοιπεν ἄναξ ἀχρήμονα φῶτα. *Apollin.*
Non enim dereliquit Dominus inopem virum. *Pſal. 9.*
Οὐδὲ βοῆς δειλῶν ἐπελήσατο πάγχυ πενιχρῶν. *Ibid.*
Neque clamoris miſerorũ pauperum plane oblitus eſt.
Τίπτ᾽ ἐπιδευομένων πανυπέρτατε τηλόθεν ἔστης; *Ibid.*
Cur ab indigentibus ô Supreme longè receſſiſti?
Πτωχὸς ὑπερβασίῃ φλέγεται κακοεργέος ἀνδρός. *Ibid.*
Pauper ſuperbia maligni viri vritur.
—ὅπως ἐλεεινὸν ἐφαρπάσειε προΐκτην.
Vt miſerabilem rapiat pauperem.
Φῶτα μετ᾽ ἀκτέανον πανεπίσκοπον ὄμμα τιταίνων. *Pſal. 10.*
Ad hominem inopẽ, omnia intuentem oculũ intendẽs.
Ἄλλῳ δ᾽ αὐτὸν φωτὶ καταχρύπτων ἤϊσκε *Od. Δ.*
δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Alij viro, ſeipſum occultans, aſſimilabat
Mẽdico, qui nequaquã talis erat apud naues Achaorũ.

Pauperem & mendicantem Vlyſſem, itemque mendicandi formulam vide Odyſſea Ζ. ſub medium.

Μνῆμ᾽ ἀνέπεισε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντ᾽ ἀναβῆναι, *Hegemon Thaſius.*
καὶ σπάνις, ἣ πολλοὺς Θασίων εἰς ὁλκάδα βάλλει. (*cẽdere,*
Memoria [patria] induxit me ſenẽ ac nolentẽ huc aſ-
Et penuria, quæ multos Thaſios in nauem impellit.
Ἢ τινα παρ πυλεῶνα βεβλημένος ἄχθος ἀρούρης, *Nazianz.*
Ἀνδρὸς ὑπερφιάλοιο, πένης καὶ Λάζαρος ἄλλος,
Ἕλκοιμι ζωήν τε λυγρήν, καὶ σῶμα πόνηρον. (*terræ,*
Aut ad veſtibulum hominis ſuperbi proiectus, pondus
Pauper, & alter Lazarus, traham vitam triſtem,
Et corpus

Et corpus ærumnosum.

Aratus. Χαίρει ἄνολβος ἀνήρ. —*Gaudet inops vir.*

Solon in eleg. Εἰ δέ τις ἀχρήμων, πενίης δέ μιν ἔργα βιᾶται,
Κτήσασθαι πάντως χρήματα πολλὰ δοκεῖ.
Si quis inops, quem paupertatis onus premit,
Possidere sibi omnino opes multas videtur.

Leonidæ 3. epigr. Δοῦλος Ἐπίκτητος γενόμην, καὶ σῶμ᾽ ἀνάπηρος,
Καὶ πενίην Ἶρος, καὶ φίλος ἀθανάτοις.
Seruus Epictetus natus sum, & corpore mutilus,
Et paupertate Irus, & carus immortalibus.
[*ob virtutem*]

Apollin. Psal. 87. „ Ἐξ ἥβης πτωχός τε καὶ ἐν καμάτοισι μεμηλώς.
„ Pauper sum ego & in laboribus à iuuentute mea.

Vlysses mendicaturum se dicit:

Od. Ξ. —κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκῃ
πλάγξομαι, αἴκεν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ·
Καί κεν μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην,
εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν, ὀνείατα μυρί᾽ ἔχοντες.
Per vrbem ipse necessitate
Errabo: si fortè quis pocillum & frustū panis porrigat,
Et procis superbis miscebor,
Si mihi cenam dent, dapibus plurimis abundantes.

Od. P. Ἀλλ᾽ ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ᾽ ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσει
ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον,
βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἣν γαστέρ᾽ ἄναλτον.
Sed cum sit improbus, nolet
Operari, sed mendicans per populum,
Volet mendicando pascere suum ventrem insatiabile.
„ Αἰδὼς δ᾽ οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ προΐκτῃ.
„ *Pudor non est bonus indigenti viro pauperi.*

Od. T. Τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
Tales pauperes & errones viri sunt.

Apollin. Psal. 85. Οὕνεκεν ἀκτέανός τις ἐγὼ καὶ πτωχὸς ἐτύχθην.
Quoniam inops & pauper sum ego.

Iliad. I. „ Οὔ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνήρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
„ Οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο.

„ Non

„ *Non inops esset vir, cui tanta essent,*
„ *Nec pauper admodum preciosi auri.*

Ὕμνοις παννυχίοισι καὶ ἠματίοισιν ἄνακτα — Nazianz. 47. car. Paupertas voluntaria.
Μέλποντες, χθαμαλῶν ἀλλότριοι κτεάνων·
Οἷς κόσμου μεδέων, δειλὸν γένος ἔνθα καὶ ἔνθα
Παίζει ἐπιχθονίων, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἄγων,
Οἶον πλοῦτον ἔχοντες ὑπέρτατον, ἐλπίδα κούφην
Τῶν οὐκ ὀλλυμένων, οὐδὲ μεθισταμένων.

Nocturnis diurnisque laudibus Dominum
Celebrantes, alieni a terrenis possessionibus:
Quibus mundi princeps, miserum genus
Hominum, huc illucque iactans, ludificat, ab alio ad alium opes transferens:
Solas supremas habentes diuitias, spem leuem
Rerum non pereuntium, nec transmigrantium.

„ Τρισμάκαρες ζώοντες ἐπὶ χθονὶ σαρκὸς ὕπερθεν — Id. 50.
„ ἀζυγέες, κόσμοιο περίφρονες, οὐρανοφοῖται,
„ ἀκτέανοι, κινυροί, χαμαιευνάδες, οἰοχίτωνες,
„ βαιὸν ἀναπνείοντες, ἀγάστορες, ἀσκεπέες τε,
„ κῦδος ἓν οἶον ἔχοντες, ἅπαν κλέος ἐνθάδ' ἀτίζειν.
„ *Ter beati viuentes in terra supra carnem,*
„ *Cælibes, mundi contemptores, in cælis versantes,*
„ *Pauperes, tristes, humicubæ, vniuestes,*
„ *Modicum respirantes, sobrij, tectis carentes,*
„ *Unam solam habentes gloriam, hic omnem gloriam spernere.*

— ἀλλὰ τραπέζαις
Ἥμεθ' ἐπὶ σχεδίῃσι δυσάμμοροι· οὐκ ὀλίγας περ, — Ibid.
Λάζαρος ὥς τις ἐκεῖνος, ὑπερφιάλοιο τραπέζης
Ψίχας ἀφαρπάζοντες, ὁμὴν κυσὶ δαῖτα φέροντες.
Sed vilibus assidemus mēsis miserrimi, neque pauculas,
Vt Lazarus ille, superbæ mensæ
Micas rapientes, eandem cum canibus escā ferentes.

Οὓς κοτύλη βαιή τις ἀναψύξει γοάοντας, Ἄλγεος. — Ibid.
Quos plorantes scutella exigua [modicū cibi potusue] refocillaret à dolore.

— αὐτὰρ κεῖνος ἐελδόμενός που ἐδωδῆς Πλάζεται. — Od. Ξ.

Sed ipse

Od. P. *Sed ipse cibi indigus errat.*

Ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα,
ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει.

Hospes quidam infelix mendicat per domũ[Vlyssis]
Viros rogans. Egestas enim cogit.

Hesiod. 2. oper.
„ Μηδέποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
„ Τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων. (homini
„ *Nunquam miserã paupertatem animi consũptricẽ*
„ *Sustineas exprobrare, beatorum munus immortaliũ.*

Nazianz. —μή σε δολώσῃ
χρειώ, ἥ τε τάχιστα καὶ ἔμφρονα φῶτα δαμάζει.

Nec te fallat egestas, quæ citissimè etiam prudentem virum frangit.

Theocr. idyll. 16. Δεινὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.
Grauem ex maioribus paupertatem inopem deflens.

Id. idyl. 21
„ Ἁ πενία Διόφαντε μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει.
„ *Vnica paupertas Diophante exsuscitat artes.*

Ibid. —μόχθοιο διδάσκαλος. *Laboris magistra.*

Synesius 1. hym.
„ Πενίαν δ' ἄμοχθος οἴσει, „ *Paupertatẽ feret sine labore*
„ Σοφίας γελῶσα, πικρᾶς „ *Sapientia ridens, amaris*
„ Ἄβατον βίου μερίμναις. „ *Vita curis inaccessam.*

Nazianz. 47. car.
Καὶ πενίην ἱερὴν κλῆρον πόρσυνε μέγιστον,
Μηδὲν ὡς κε λίποι ὄργανον εὐοδίης.

Et sacram paupertatẽ, maximã parauit hereditatẽ, [liberis suis Nicomedes vir sanctus]
Vt nullum deesset ad bonam viam [in cælos] instrumentum.

Id. 30.
„ Κρείσσων γὰρ πενίη πινυτὴ πλούτοιο κακίστου.
„ *Melior est enim paupertas sapiens opibus pessimis.*

Pax. Pacificare. Pacem habere.

Εἰρήνη. γαλήνη. εἰρήνης γαλήνη. πολέμοιο γαλήνη.

Orpheus in hym.
Εἰρήνην ποθέων κουροτρόφον, ὀλβιοδῶτιν.
Pacem desiderans liberorum nutricem, prosperitatis donatricem.

Iliad. I. Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης. *Olim in pace.*

Nonn. in Ioann. Εἰρήνην ἀδιάκοπον ἐμοὶ ἀπεδώσατε φυλάσσειν.

Pacem

Pacem inconcussam mihi studeatis custodire.

Εἰρήνης ἐθέλοντες ἀναιμάκτοιο γαλήνην. Idem 14. Dion.

Volentes pacis incruenta serenitatem.

„ Λεῖπε μόθον, μὴ κτεῖνε φίλον, μὴ φεῦγε γαλήνην. Idem 20. Dion.

„ Γλαθι μειλιχίοισι· τίς ἤπιον ἄνδρα δαμάσσει.

„ *Linque pugnam, ne occide amicum, ne fuge pacem?*

„ *Parce mansuetis: Quis mitem virum necat?*

Νὴ μόθον ἐντύνειε γαληναίῳ βασιλῆϊ. Ibid.

Ne bellum paret pacifico Regi.

Καὶ φιλίην Διόνυσος ἰδὼν πτολέμοιο γαλήνην. Idem 37. Dion.

Et cernens Dionysius amicã belli trãquillitatẽ. [pacẽ]

De ijs qui nomine pacis ad sæuitiam abutũtur:

Εἰρήνην βοόωντες, ἐφ᾽ αἵμασι κυδιόωντες. Nazianz.

Pacem clamantes, captantes sanguine laudem. Bellius.

Ἀπόλεμοι δ᾽ ἔσονται ἐν ἄστεσιν, ἠδ᾽ ἐνὶ χώραις. Sibyll. l. 3.

Vacui à bellis erunt in vrbibus & in agris.

—εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς. Hom.

Manere in pacis innocuis legibus. hym. 6.

Peccatum. Malicia. Delictum.

Κακίη. ἀμπλακίη. ἀμπλάκιον. ἁμαρτάς. παραιβασίη. ἀλιτροσύνη. ἀλιτημοσύνη, vide Punio. πταῖσμα.

Peccator: Ἀλιτρός. ἀλιτρόβιος. ἀλιτρόνοος. ἀλιτροσύνῃ μεμελημένος. ἀλείτης. ἀλιτήμων. ἀτάσθαλος. ἁμαρτίνοος. ἀμπλακοεργός. ἀμπλακίης ἐγκύμων. ἀμπλακίησιν ὁδωδώς, vide Christus. κακορρέκτης. &c.

Pecco: ἁμαρτάνω. ἀλιτέω. παραλήτεω. ἀλιτραίνω. ἀλιταίνομαι. ἀλίτομαι. ἀλιτέομαι. ἀτασθαλέω. πταίω. κακά, αἴσυλα, ἀτάσθαλα, ῥέζω, ῥάπτω, τεκταίνω. &c.

„ Μὴ μικρὸν ἐν κακίῃ θείης ποτέ, μηδὲ τὸ μικρόν. Nazianz.

„ Τυτθοῖς ἀντιόωσα, χερείοσιν οὔποτε κύρσεις. (est. 3. car.

„ *Ne vnquam paruũ ponas in peccato, neq; hoc paruũ*

„ *Paruis occurrẽs* [resistens] *nũquã in deteriora incides.*

Ἀμπλακίη δ᾽, ὅτι μηδὲν ὁμοίιον ἤμπλακον ἄλλοις, Id. 11. car.

Μηδ᾽ ὡς νηὸς ὀλίγη φορτίδι συμφέρομαι.

Peccatũ autẽ meũ est, quod nihil simile alijs peccaui,

Neque tanquam parua nauis onerariam secutus sum.

[quod in dissensione non me maiori parti adiunxi]

Billius paullo aliter vertit illud : Φορτίδι συμφέρομαι. quasi idem sit atque pugno cum ingenti rate, siue oppono me maiori parti. Nam συμφέρομαι vtramq; habet significationem : simul feror, & pugno. Sed sensus à me positus loco magis congruit & sententiæ Nazianzeni, fauetq; istud præcedens ibi distichum:

Οὐ γὰρ ἴης γνώμην μοίρης θρασὺς ἀσπιδιώτης·
Οὐδ᾽ ἔθελον Χριστοῦ ἄλλό τι πρόσθε φέρειν.
Nec enim eram vnius partis audax propugnator:
Neq; Christo quidquam aliud volebam anteferre.

Id. 19. „ Πῶς σε φύγω; τί δὲ μῆχος ἐμοῖς παθέεσσιν ἐφεύρω;
„ τυτθαῖς μὲν πρώτιστον ἁμαρτάσιν, οἷα ῥέεθρον
„ ἐμπίπλεις κραδίησιν· ἔπειτα δὲ χῶρον ἀνοίγεις
„ εὐρύτερον· μετέπειτα ῥόος θολερός τε μέγας τε
„ ἤλυθες, ἄχρι χάος με λάβοι τεὸν, ἠδὲ βέρεθρον.
„ *Quomodo te effugiam? [ô Satan] quod meis malis remedium inueniam?*
„ *Primò quidem paruis peccatis, quasi fluentum*
„ *Cordi illaberis: deinde verò locum aperis*
„ *Ampliorem: postmodum fluuius magnus & turbidus*
„ *Irruis, donec me tuum chaos & barathrũ corripiat.*

Æschylus in Prometheo. „ Ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον· οὐκ ἀρνήσομαι.—
„ *Volens volens peccaui: non negabo.*

Hesiod. in Theogon. Αἵ τ᾽ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι,
οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
πρίν γ᾽ ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅς τις ἁμάρτῃ.
Quæ hominum & Deûm delicta insequentes [Parcæ]
Nunquam desinunt Deæ ab horrenda ira,
Donec grauem vltionem reddant ei, qui peccauerit.

Tryphiod. Δειλαίη, πέο μέχρις ἀλιτροσύναι σε φέρουσι;
Misera, quousque peccata te ferunt?

Nazianz. 8. arcan. —λεύσσων κακίης ὑπὸ θυμοβόροιο Δαπτόμενον.—
Cernens à peccato pernicioso deuoratum. [hominem]

Ibid. Αἶσχος δ᾽ οὐδὲν ἔπεστιν· ἐπεὶ μόνον αἶσχος ἁμαρτάς.
Fœditas nulla inest: [in Domini incarnatione] siquidem sola

dem sola fœditas, peccatum.

Τῇ δ' ἀρετῇ πῶς αἶσχος ἐπήλυθεν εἰκόν' ἀτίζον, Idem.
εἰκόνα τὴν μεγάλοιο θεοῦ κακόχαρτος ἁμαρτάς;
Quo pacto virtuti ingruit fœditas imaginē dehonestās,
Imaginem illam magni Dei malo-gaudens peccatum?
,, --- ἀμπλακίην ἢ πικρὴν μέγα πένθος ἔτετμεν. Id. I. vari
,, *Graue delictum dolor excipit ingens.*
,, Τοῦτο πέλει κακίη· κακίη δέ τε λῦσις ἐφετμῆς· Id. 4. arc.
,, ὡς νὺξ, ἠελίοιο δύσις· νεότητος, ἀφαυρὸν Γῆρας. ---
,, *Hoc est peccatum: peccatum est præcepti dissolutio,*
,, *Ut nox, solis occasus; iuuentutis, debilis senecta.*
,, Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν. Od. Θ.
,, *Non prosperantur praua facinora: assequitur tardus celerem.*

Vtile est in improbos adagium.

Οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν· Od. Ξ.
ἀλλὰ δίκην τίουσι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
Non amant beati Dij scelesta opera:
Sed iustitiam & pia opera hominum honorant.
Οἳ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῇσι. Od. Ω.
Qui magnū patrarunt facinus ex improbitate praua.

Alibi dicit: --- ἀϊδρείῃσι νόοιο. *Mentis insipientiâ.* Od. A.

Ἦ ῥα θεοὺς ἀλοιῇσι παρήλιτες ἀφραδίῃσι. Apollon. Argon. B.
Næ, Deos graui insipientia offendisti.
Ἀμπλακίας ἢ τιθέντες ἐπ' ἀμπλακίῃσιν ἔρεπτον. Apollin. Psal. 77.
Peccata peccatis accumulabant.
Ὅς τις ἀλιτραίνει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται. Hesiod. 1. oper.
Quisquis peccat, & iniqua machinatur.
Ὦ γέρον, οὔ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας. Iliad. I.
ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ---
O senex, haud falso meas noxas recensuisti:
Peccaui: neq; ipse inficior.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας, Ibid.
ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
At postquam offendi animo pernicioso parens,
Deinceps volo placare, & ingentia dare dona.
--- ὅτε κέν τις ὑπερβήῃ καὶ ἁμάρτῃ. Ibid.

Cum

Cùm aliquis transgressus fuerit & deliquerit.

Lucianus 1. epigr. „ Μὴ πταίων, φίλ☉ εἶ θνητοῖς, φίλ☉ εἶ μακάρεσσι·
„ Καί σευ ῥηϊδίως ἔκλυον εὐξαμένου.
„ Ἂν πταίσῃς, οὐδεὶς ἔτι σοι φίλ☉· ἀλλ' ἅμα πάντα
„ Ἐχθρὰ, τύχης τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.
„ *Si non pecces, carus es hominibus, carus es beatis:*
„ *Et te precantem facile exaudiunt.*
„ *Sin pecces, nemo ãplius tibi amicus: sed cuncta simul*
„ *Inimica, & cum fortuna momentis mutantia.*

☉ Cal. l. 12. Ἔῤῥιγ', ὡς μὴ δή τι παρήλιτεν ἀφραδίῃσι.
Timebat, ne quid insipienter offendisset.

Nonn. in Ioann. Οὗτος ἀλιτραίνων θεὸν ἤκαχεν, ἠὲ τοκῆες;
Hícne Deum offendit peccans, an vero parentes?

Ibid. Οὗτος ἀτασθαλέων οὐκ ἤλιτεν, οὐδὲ τοκῆες.
Hic non peccauit, nec peccauêre parentes.

Ibid. Τίς πρόφασις θανάτοιο; τί τηλίκον ἤλιτεν ἀνήρ;
Quæ caussa mortis? quid hic tantum peccauit?

Od. Δ. — ἔτι νόστιμός ἐστι
σὸς πάϊς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτήμενός ἐστιν.
Adhuc rediturus est tuus filius. Nihil enim Deos offendit.

Pindar. 11 Pyth. Ἔχθιστον ἀμπλάκιον. *Odiosissimum peccatum.*

Od. B. Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχατε. —
Nec enim amplius toleranda patrastis facinora.

Ibid. Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι.
Sed semper durus sit & iniqua patret.

Nonn. in Ioann. Οὗτος ἀλιτροσύνῃσι πέλει μεμελημένος ἀνήρ.
Hic homo peccatis addictus est.

Ibid. — οὐ μὲν ἀνέγνων, Εἰ πέλεν οὗτος ἀλιτρός. —
Haud quidem noui, an iste sit peccator.

Ibid. Ἀνδρὸς ἀλιτρονόοιο βοὴν οὐκ οἶδεν ἀκούειν.
Hominis peccatoris clamorem non solet exaudire.

Ibid. Καὶ πάλιν ἀμπλακίης ἐγκύμονα κόσμον ἐάσω.
Et rursus peccati plenum mundum relinquam.

Apollin. Psal. 9. Τίπτε κακορρέκτης ἐρέθει θεὸν αἰὲν ἐόντα;
Cur facinorosus irritat Deum immortalem?

Id. Ps. 33. „ Πότμ☉ ἁμαρτινόων ὀλοὸς καὶ ἄποτμ☉ ἐτύχθη.

„ *Mors*

„ *Mors peccatorum mala & infelix est.*

— ξυνερῶν ἀποφήτορες ἀμπλακίαων. *Abominandis subditi peccatis.* Id. Ps. 118

Αἴκε κατακτείνειας ἀπιεθαλίης θεράποντας. Idem 138.

Si occideris peccatores. [peccati seruos]

Χαίρετε ἀμπλακοεργοί. — *Gaudete peccatores.* Prodrom.

Χριστὸς ἀλιτροβίοισι μεθίζεται ἠδέ τε δειπνεῖ. Idem.

Christus cum peccatoribus sedet & manducat.

Peiero. Periurus. Periurium.

Ἐπιορκέω. ἐπίορκον ὀμόω, ὄμνυμι, ἐπόμνυμι.

„ Μήτ' ἐπιορκήσῃς, μήτ' ἀγνώς, μήτε ἑκόντι. Phocylides

„ *Ne peieres, nec inuitus, nec volens. [nec inscienter, nec sponte]*

„ Ψεῦδορκον στυγέει θεὸς ἄμβροτος ὅς τις ὀμόσσῃ. Idem.

„ *Odit Deus immortalis eum qui peierauerit.*

„ Ἀνθρώπους τίνυνται, ὅς τις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ. Iliad. T.

Puniunt homines, quisquis peierauerit.

Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν Ibid.

πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν, ὅ τις σφ' ἀλίτηται ὀμόσσας.

Si quid horũ est periuriũ, mihi dolores immittant Dij

Multos admodum, quot immittunt ei, qui ipsos iuratus offenderit.

Μήτε θεοὺς ἐπίορκον ἐπόμνυθι — *Neq; peieres per Deos.* Theognis.

Percutio. Verbero. Percussio. Ictus.

Θείνω. πλήσσω. θραύω. κόπτω. τύπτω. πατάσσω. νύττω. πληγῇσι δαμάζω. ῥάσσω. ἀλοιάω. βάλλω. ἐλάω. ἐλαύνω. στυφελίζω.

Θεινόντων ἄμοτον καὶ θεινομένων κεράεσσιν. Oppian. 2. de venat.

Percutientibus incessanter & percussis cornibus.

— τύμματι κείνῳ, Οὐτήσει. — *Ictu illo vulnerabit.* Id. 2. de piscat.

Πλῆξεν ὄρος σκήπτρῳ. — *Percussit montem sceptro.* Ibid.

— κακίην θνητῶν θερίζουσα δικαίως. Callim. in hym.

Maliciam hominum iustè feriens.

— θοῇ κατενήρατο ῥιπῇ. *Celeri interemit ictu.* Orpheus in hym.

„ Μὴ προπετὴς ἐς χεῖρα· χαλίνου δ' ἄγριον ὀργήν. Phocylides

„ Πολλάκι γὰρ πλήξας, ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσεν.
„ *Ne praeceps sis ad manum: sed frena saeuam iram.*
„ *Saepe enim percutiens, inuitus caedem commisit.*

Nazianz. 59. car. „ Κόπτειν σάρκα παχεῖαν ἐν εἴδεσι πᾶσιν ἄριστον,
„ Εὐχαῖς, νηστείαις, φροντίσιν, ἀγρυπνίαις.
„ *Caedere carnem obesam modis omnibus optimũ est,*
„ *Precibus, ieiunijs, meditationibus, vigilijs.*

Id. 60. car. Τύπτε δέρην, ψυχὴ δ' ἄρ' ἀνούτατος.—
Caede cutem, anima porro inuulnerata erit.

Theocr. idyll. 22. Ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων.— *Constitit autẽ plagis ebrius.*
—στερεοῖς θείνοντες ἱμᾶσιν. *Duris caedentes caestibus.*

Ibid. —ἀεικέσι πλαγαῖς Πᾶν συνέφυρε πρόσωπον.—
Indignis plagis totam confudit faciem.

Ibid. Λαιῇ δὲ στόμα τύψε· πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες.
Laeuâ autem percussit os: densiq; increpuerunt dentes.

Iliad. β. Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν.— *Eum sceptro percussit.*

Nazianz. 3. car. „ Ἀσπίδος οὐ μέγα τύμμα, δίδωσι δέ γ' αὐτίκα πότμον
„ Ὑπναλέον, καὶ τερπνὸς ἀποπνείουσιν ὄλεθρος.
„ *Aspidis non magnus est ictus, mox tamen dat neci*
„ *Somnolenta, estq; suauis expirantibus pernicies.*

Sic est de voluptatum titillatione.

Idem 45. —εἰ δὲ τυπείην
ληϊσταῖς, μεγάλης κατιὼν ἀπὸ Χριστοπόληος,
μή με λίπῃς χείρεσσιν ὑπ' ἀνδροφόνοισι δαμῆναι.
Sin vapulauero à latronibus, descendens à magna
Christi-urbe [*Hierusalem*]
Ne me sinas manibus homicidis interimi.

Od. Σ. Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην.
μή τίς τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
ὅς τίς σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ στιβαρῇσι,
δώματος ἐκπέμψῃσι φορύξας αἵματι πολλῷ.
Aut gaudio dissolueris, quod Irum mendicum viceris.
Sed caue, ne quis alius Iro fortior statim surgat,
Qui te, contuso validis pugnis capite,
Domo eyciat multo sanguine inquinatum.

Eustathius: τὸ δὲ ἀλύεις, ἀντὶ τοῦ ἐκλέλυσαι τῇ χαρᾷ.

Nonn. in Ioan. Ταῦτα δέ οἱ λαλέοντι ἀλέκτορος ἄγριος ἀνὴρ

πολυμηρῇ

τολμηεῇ παλάμῃ ζαθέlw ἐπίζαξε παρειὴν.
Hæc dicenti famulus, homo agrestis,
Manu audaci diuinissimam malam percussit.
Εἰ ἢ καλῶς κατέλεξα, τί με πληγῇσι δαμάζεις; *Ibid.*
Sin bene locutus sum, quid me cædis?
Ῥιγεδανῇ Χριςοῖο δέμας φοίνιξεν ἱμάϑλῃ. *Ibid.*
Horribili flagello corpus Christi cruentauit.
[purpurauit]
— ἢ ἤιεν ἄλλ☉ ἐπ' ἄλλῳ, *Ibid.*
χερσὶν ἀμοιβαίῃσι παρηΐδ☉ ἄκρον ἀράσσων.
Ibat alius post alium, alternis manibus summam genam feriens.
Οὔτι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν. *Od. K.*
Nihil mali facientem feriens doloribus affecit.
Κόπτων ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δέ ἐκ πάντας ὀδόντας *Od. Σ.*
Γναθμῶν ἐξελάσαιμι.-- *Percutiēs ambabus,[manibus]*
Humi omnes dentes illi è malis excutiam.
„ — πλεόνεσσι μαχήσεται, ὅς κέ σε θείνῃ. *Ibid.*
„ *Cum pluribus pugnabit, qui te percusserit.*
Κεῖσ' ἐλθὼν, ἵνα σ' αὖθι διαμελεϊςὶ τάμησιν. *Ibid.*
Huc veniens, vt te hic membratim dissecet.
„ Πάντως οὐκέτι νῶϊ διακρινέεσθαι ὀΐω, *Od. T.*
„ Πρὶν χειρῶν γεύσασθαι. — *Prorsus non antè nos di-*
„ *remptum iri puto, quàm pugnos gustaueris.*
— ἀφειδέϊ νύξε μαχαίρῃ. *Saui percussit machæra.* *Nonn. in Ioann.*
Λὰξ ποδὶ κύματα τύψεν· ἐπηπείλησε ἢ πόντῳ *Idem 43. Dion.*
σιγαλέῳ. ἢ κωφὸν ὕδωρ ἐπεμάστιε θύρσῳ.
Calce fluctus percussit: minatusque est ponto
Tranquillo, & surdam aquam verberauit thyrso.
— ὅλον πληγῇσιν ἱμάσσω. *Totum plagis cædam.* *Ibid. 35.*
— σκαιῇ χερὶ τύψε μέτωπον. *Læua manu frontem percussit.* *Q. Cal. l. 4.*

Perficio. Absoluo. Effectum do.

Τελέω. ἐκτελέω. πληρόω. κραίνω. κρααίνω. ἐπικραιαίνω. ἄνω. ἀνύω. ἐξανύω. ἐπανύω. περαίνω. πειραίνω.

Ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε ἢ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης. *Od. B.*

Sic quidem perfecit etiam nolens ex necessitate.

Od. M. Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται.—

Hæc quidem sic omnia perfecta sunt.

Od. P. Ταῦτα τελευτήσας νεόμην.—*His peractis discessi.*

Od. X. Ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι οἴω.

Sic enim nostram mentem perfectum iri puto.

Orpheus Argon. —ὅτε δή μ' ἐνόησαν ἀταρπιτὸν ἐξανύοντα.

Cum me aduerterunt viam perficientem.

Hom. 3. hym. —ἐπένευσε καὶ ἐκρήηνεν ἐέλδωρ.

Annuit & voto satisfecit. [*perfecit desiderium*]

Cal. l. 12. —τετέλεστο δ' ἐπὶ τρισὶν ἤμασι πάντα.

Tribus diebus absoluta sunt omnia.

Od. Γ. Ἤνυον ὁδόν.—*Perficiebant iter.*

Iliad. Σ. Ὅππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι, καὶ ἔργον ἄνοιτο.

Cùm Vulcanus voluerit, & opus perfectum fuerit.

Theocr. idyll. 22. —τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν Νῶϊ γάμον.—

Has sinite nobis perfici nuptias. [*ad finem progredi*]

Apollin. Psal. 9. Ἀδρανέων θεὸς αὐτὸς ἐπεκρήηνεν ἐέλδωρ.

Perfecit Deus ipse imbecillorum desiderium.

Hesiod. Νίκη ἐπηνύσθη.—*Absoluta est victoria.*

Periculum. Esse in periculo.

Κίνδυνος. ἐπὶ ξυροῦ ἐστι. ἐπὶ ἀκμῆς ξυροῦ ἵσταται.

Hom. in Batrach. —Γαλέης κίνδυνον ἀλύξας. *Felis periculum euitans.* [*mus*]

Iliad. K. Νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς.

ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἠὲ βιῶναι.

Nunc enim sanè omnibus in nouaculæ stat acie,

Aut valde graue exitium Achiuis, aut salus.

Scholiastes græcus breuiter exponit ista verba: ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς. Dicit enim poni ἀντὶ τοῦ, τὰ πράγματα ἡμῶν τριχὸς ἤρτηται, ὅ ἐστιν, ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ ἐστὶ, καὶ ἐπὶ ὀξύτητος κινδύνου. *Res nostræ a pilo pendent, quod est, in extremo sunt ac maximo periculo.*

Theocr. idyll. 12. Ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων.

Saluatores hominum in periculo iam versantium.

Ex

Ἐκ βελέων. Prouerbij vim habet. .i. *Extra tela. Extra periculum.*

Ἐκ βελέων· μή πού τις ἐφ' ἕλκει ἕλκος ἄρηται. *Iliad. Ξ.*

Extra tela: ne quis accipiat vulnus super vulnus.

,, — ὁ μέγας δὲ κίνδυ-	,, *Magnum periculum*	*Pindar.*
,, νος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμ-	,, *Imbellem non admittit*	*olymp. 1.*
,, βάνει.	,, *Virum.*	

,, — ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταὶ *Id. olym. 6*
,, οὔτε παρ' ἀνδράσιν, οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις
,, τίμιαι· πολλοὶ δὲ μέ-
,, μνανται, καλὸν εἴ τι πονηθῇ.
,, *Virtutes quæ sunt sine periculo,*
,, *Neque apud homines, neque in cauis nauibus*
,, *Magni æstimantur. Sed multi meminerunt,*
,, *Si quid præclari patratum sit.*

,, Πᾶσι δέ τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν· οὐδέ τις οἶδεν *Solon in eleg.*
,, Ἧι σχήσειν μέλλει χρήματος ἀρχομένου.
,, Ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδειν πειρώμενος οὐ προνοήσας,
,, Εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσε.
,, *Omnibus in rebus est periculum: nec quisquam nouit*
,, *In principio negocij, quis futurus sit exitus:*
,, *Sed qui conatur rem bene exequi, improuidus*
,, *In magnum & graue damnum incidit.*

,, Κυβερνήτης ἴδμων φεύξεται τρικυμίας. *Nazianz. in sentent. Billius.*
,, Καὶ δεινὰ πάντα νοῦς σοφὰς φέρων φρένας.
,, *Fugiet peritus turbinem ductor ratis:*
,, *Itéq; prudẽs cuncta mens pericula.* [*cũcta horrẽda*]

,, Ἄλλοι μὲν ἄλλων τοὺς πόνους δεδοικότες, *Ibid.*
,, Ἄλλοις ὁρῶνται κινδυνεύοντες πόνοις.
,, *Alterius horret qui labores anxios,* *Billius.*
,, *Alijs patere cernitur periculis.*

Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο. *Iliad. X.*
Sed currebant pro anima Hectoris equorũ domitoris.

Hinc factum adagium: Περὶ ψυχῆς θέειν. *Pro anima currere.* .i. rem aliquam summo cum periculo attentare. Vide Eustathium.

De ingenti periculo dici potest & illud:

Iliad. Λ. ,, Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο.
,, *Ibi exitium erat, & res desperata.*

Persuadeo. Persuasio.

Πείθω. παραπείθω. περιπείθω. παρεισπείθω. ἐπιπείθω. ἀναπείθω. ἐξαναπείθω. ἀνακλίνω. παρακλίνω. μάσιγι πειθοῦς δονέω.

Nazianz. 42. car. Οἶστρος γὰρ τόδ' ἔπεισεν ἀδιδάκτοισι νόμοισι.
Amor enim naturalis hoc persuasit. [vt animantia sobolem suam ament & tueantur]

Ibid. ,, Πείθομεν; ἢ τινα μῦθον ἀρείονα τοῖσδ' ἐπιθήσω;
,, *Persuademus? an fortiorem his rationem adyciã?*

Euenus Parius. ,, Τοὺς ξυνετοὺς δ' ἂν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ.
,, Οἵπερ καὶ ῥᾴστης εἰσὶ διδασκαλίας.
,, *Is qui bene dicit, citissimè intelligentibus persuaserit.*
,, *Nam facillimè res capiunt.*

Harmesianax l. 3. Ὀρφεὺς παντοίους ἐξανέπεισε θεούς.
Orpheus cunctis persuasit Dijs. [cunctos flexit]

Ibid. Ἔνθεν ἀοιδιάων μεγάλους ἀνέπεισεν ἄνακτας,
Ἀγριόπην μαλακοῦ πνεῦμα λαβεῖν βιότου.
Illic canens magnos induxit dominos,
Vt Agriopa spiritum mollis vitæ reciperet.

Nazianz. in sentent. ,, Χρυσοῦ λαλοῦντος, ἄπρακτος ἅπας λόγος.
,, Πείθειν γὰρ οἶδε, κἂν πέφυκεν μὴ λέγειν.
,, *Auro loquente, sermo cunctus inefficax.*
,, *Nam permouere nouit, & nescit loqui.*

Iliad. Δ. — τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν. *Amenti illi persuasit.*

Od. Γ. ,, Νήπιος οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
,, Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.
,, *Nec hoc stultus nouerat, quod non esset persuasurus.*
,, *Nec enim facilè mutatur Deorum immort. animus.*

Musæus. Ξεῖνε τεοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις.
τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
Hospes facilè tuis sermonibus & cautem cõmoueres.
Quis te sermonum labyrinthos docuit?

Idem. — παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης.

Inflexit

Inflexit renuentem puellæ animum.

Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα.— *Idem.*

Persuasionis enim hæc omnia sunt prænuncia.

Ἄμφω γάρ κεν υἱὸν Φιλοπτολέμου Ἀχιλῆος

ἄξομεν, ὄμβριμον υἷα παρακλίναντ᾽ ἐπέεσσιν. *Q. Cal. l. 6.*

Ambo enim filium bellicosi Achillis

Adducemus, fortem filium verbis inclinantes.

[persuadentes]

Δονέειν μάστιγι πειθοῦς. *Stimulo persuasionis permouere.* *Pindar. 4. Pyth.*

„ Ὣς φάσαν. ἀλλ᾽ οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμόν. *Od. I.*

Sic dicebant: sed animum meum generosum non permouebant.

—ἔμοιγ᾽ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ. *Od. K.*

Mihi animus generosus inducebatur.

Ὅς μ᾽ ἄγε παρπεπιθών.— *Qui me adduxit persuadẽs.* *Od. Z.*

— μή σ᾽ ἐπέεσσι παραιπεπίθῃσιν Ὀδυσσεὺς *Od. X.*

μνηστήρεσσι μάχεσθαι. — *Ne tibi verbis persuadeat*

Vlysses cum procis pugnare.

Pes. Gressus. Vestigia.

Ποῦς. πέζα. πέδιλον. ταρσός. ἴχνος. Vide Vado & Tripudio.

„—Πόδες ὅπλα λαγωῶν. *Pedes arma leporum.* *Oppian. 4. de venat.*

Ἀβλαύτοισι πόδεσσιν ἀν᾽ οὔρεα πάντ᾽ ἀλάληται. *Ibid.*

Nudis pedibus per montes omnes oberrat.

Ἄλλου ταρσὸν ἔμαρψε. — *Alterius pedem apprehendit.* *Nonn. 4. Dion.*

Ἠέρα ποτήεντι διαστείχουσα πεδίλῳ. *Ibid. 8.*

Aërem volatili penetrans pede.

Ὑψίστου δ᾽ ἐλέῳ πολυθαρσέας ἥρμοσε πέζας. *Apollin.*

Altissimi misericordia fretos firmauit pedes. *Psal. 20.*

Ἀργυρόπεζα. Homero .i. *argenteis seu candidis pedibus.*

—δολεροῖο πάγης ἐξέσπασε πέζας. *Id. Ps. 24.*

A dolosi laqueo euellit pedes.

—πόδες δ᾽ ὑπέροπλον ἰόντες, *Nazianz.*

„ ψεῦσται σωφροσύνης· καὶ ἴθμασιν ὕβρις ἔπεστι. *car. 56.*

„ *Pedes superbè incedentes mentiuntur castimoniam:*

 & gres-

& greßibus sua inest impudicitia.

Id. car. 58. Πολλάκι ταρσὸν ἄειρα πρὸς αἰθέρα, καί με βαρεῖα
τηκεδανή τε μέριμνα χαμαὶ βάλε.—
Sæpe pedem sustuli cælum versus, & me grauis,
Tabidaque cura humi deiecit.

Theocr. idyll. 24. — μηδὲ πόδεσσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
Neue tuis pedibus sandala subijcias.

Ibid. — πάρος κατέθηκε πόδοσσιν. *Ante pedes deposuit.*

Apollin. Psal. 72. — ἔνθα καὶ ἔνθα κατέρρεον ἴχνια πέζης.
Huc & illuc diffluebant vestigia pedis [vacillabant pedes]

Iliad. Γ. — ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ' ἀελλὴς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
Sub pedibus incedentium puluis excitabatur turbidus,
Valde enim celeriter pertransibant campum.

Nazianz. 9. car. „ Ὡς δὲ ποδῶν ἰέναι λείην ὁδὸν, οὐκ ἐπ' ἀκάνθας,
„ Οὐδὲ κατὰ σκοπέλων, καὶ τρίβον οὐχ ὁσίην.
„ *Sic & pedum [munus est] ire planam viam, non per spinas,*
„ *Non per cautes, non per semitam non sanctam.*

Peto. Petendi formula.

Αἰτέω. αἰτίζω. ἀπαιτίζω. Vide Precor.

Nonn. in Ioann. — Πατὴρ τεὸς ἐγγυαλίξει, Ὅσσά μιν αἰτήσειας.—
Pater tuus dabit, quæcunque eum poposceris.

Ibid. Ὃς πάρος αἰτίζεσκεν ἐθήμονα χεῖρα τιταίνων.
Qui prius poscebat [stipem] solitam protendens manũ.

Ibid. Καὶ θεὸν αἰτήσω γενέτην. — *Et rogabo Deum patrem.*

Od. Γ. Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη.
Bona reposcentes, donec omnia reddantur.

Iliad. A. — εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα,
ταύρων, ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ.
Si quando tibi gratum templum struxi,
Aut si quãdo tibi pingues coxas cremaui, [sacrificaui]
Taurorum & caprarum, hoc mihi desiderium effice.

Nazianz. 49. car. Αὐτὰρ ἐγὼ κέλομαί σε τὰ μὲν κάλλιστα ποθεῖν
ἅπαντα ...

ἐασέαδε, καὶ χεῖρα φέρειν πάτερ' εἰ δὲ κακοῖσι
τερποίμην, παίδων με τεῶν ἄπο τηλόθι ῥίψον,
ὡς νόθον ἀγλυέος Ῥίνου κελθέντα ῥεέθροις,
ἢ καθαρῶν αἐτῶν ψευδῆ γόνον ἀκτίνεσσι.

Sed te hortor, [ô pater] honestissima cupienti
Acquiescere, & manum dare. [succurrere] sin malis
Oblecter, longè à liberis tuis proyce,
Tanquam nothum nobilis Rheni fluuio iudicatum,
Aut purarum aquilarum falsam sobolem radys,
[solis conuictam]

Δός με μετὰ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἄνδρα, — Homer. hym. 3.
δηρὸν ἐΰζώειν, καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο,
ὄλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.

Da mihi inter Troianos virum esse illustrem,
Diu feliciter viuere, & videre lumen solis,
Beatum in populo, atque ad senectutem peruenire.

Piger. Negligens. Ociosus.

Μεθήμων. ἀεργός. ἐτωσιοεργός. ἔργοιο χατίζων, κεχρημένος. ὀκναλέος, Vide Caput.

Pigritia: Ἀεργίη. μεθημοσύνη. ὄκνος. νωχελίη.

„ —Τί νύ σ' ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ; — Od. Z.
„ *Quid te adeo desidem genuit mater? [quid es tam deses?]*

„ Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί· — Hesiod. 1. ἔργ.
„ Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
„ ζώῃ, κηφήνεσσι κοθούροις ἴκελος ὀρμήν.
„ *Fames enim semper ignauo comes est viro:*
„ *Huncque Dij oderunt & homines, quicunq; ociosus*
„ *Viuat, fucis malignis studio similis.*

Tzetzes: Κοθούροις] κακούργοις, ἢ ἀκέντροις. Ἢ κοτούροις, τοῖς κότον ἔχουσιν ἐν τῇ οὐρᾷ, ἢ τοῖς κολοβὴν ἔχουσιν οὐρὰν καὶ ἀποκρύπτουσιν αὐτήν· ἢ τοῖς καθεύδουσι καὶ ἐπιτηροῦσι τὴν ὥραν, ὅταν αἱ μέλισσαι ἐξέρχωνται, ἵνα λαθόντες ἐσθίωσι τὸ μέλι.

„ Οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιήν, — Ibid.
„ Οὐδ' ἀναβαλλόμενος. μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει.

„ *Non*

„ *Non enim homo ignauus implet domum,*
„ *Neq; procrastinet. Sed cura opus promouet.*

Iliad. K. Πολλάκι γὰρ μεθίει τε, καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
Οὔ τ' ὄκνῳ εἴκων, οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο·
Ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν.
Sæpe enim cessat, nec vult laborare,
Neque pigritia victus, neque insipientia mentis:
Sed me intuens, & meum expectans motum.

Iliad. T. Οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε, νωχελίῃ τε,
Τρῶες ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἕλοντο.
Nec enim nostra tarditate & segnicie,
Troiani ab humeris Patrocli arma rapuerunt.

Oppian. 2. de piscat. —ὃν περὶ πάντας ἀεργότατον τέκεν ἅλμη.
Quem supra omnes pigerrimum, produxit mare.

Ibid. Τῷ τις ἀεργίην δυσπεμφέα τῆλε διώκοι,
καὶ κραδίης καὶ χειρός· ἔχοι δέ τι μέτρον ἐδωδῆς.
Propterea turpem pigritiam procul quisque pellat,
Et à corde & à manu: teneatq; cibi modum.

Theocr. idyll. 25. Ἔνθα μὲν οὔτις ἔκηλος, ἀπειρεσίων περ ἐόντων,
εἱστήκει παρὰ βουσὶν, ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου.
Ibi quidem nullus ociosus, tametsi innumeri essent,
Stabat apud boues, homo carens opere.

Od. T. „ Ξεῖνος ὅδε· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
„ χοίνικος ἅπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθώς.
„ *Hic hospes.* [*facem feret*] *Nec enim ociosum esse patiar,*
„ *Qui meo vtatur cibo, tametsi procul aduenerit.*

Eustathius: Χοῖνιξ δὲ νῦν, ἡ τροφή. Δίσημος γὰρ ἡ λέξις, ἐπί τε σκεύους τοῦ μετροῦντος, καὶ τοῦ μετρουμένου πράγματος. Et infrà: Ἱστέον δὲ, ὅτι τὸ, Ἐπὶ χοίνικος μὴ καθῆσθαι, τὸ Πυθαγόρειον, ἤγουν μὴ τρέφεσθαι ἀργὸν, ἐκ τοῦ ῥηθέντος Ὁμηρικοῦ χωρίου ὥρμηται.

Itaq; symbolum illud Pythagoreum: *Choenici ne insideas,* ex hoc loco Homeri ductum est, & significat primò, non alendos esse ociosos. Secundò, non præsentia tantùm spectanda, sed etiam futura.

Ἡγεμόνος

Ἡγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνῃσί τε λαῶν. *Iliad. N.*

Ducis ignauia, & pigritia populi.

Ὦ πέπονες, τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον *Ibid.*
Τῇδε μεθημοσύνῃ. ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
Αἰδῶ καὶ νέμεσιν.— *O molles, cito sane malum aliquod admittetis grauius hac socordia: sed in mentibus ponite quisque pudorem & reprehensionis metum.*

Τῶν μηδὲν κατοκνήσῃ.— *Horum nihil præ pigritia negligas.* *Aratus in Phænom.*

Καὶ τότε μήτε τις ὄκνος ἐπειγομένων ἐρετάων *Tryphiod.*
Γιγνέσθω, μήτ' ἄλλο φόβου νέφος, οἷά τε νύκτες
Ἀνθρώποισι φέρουσιν ἐλαφρῇ δείματα θυμῷ.
Tum neque ulla segnities sit festinantium remigum,
Neque alia timoris nebula: qualia noctes
Hominibus adferunt leuis animi terriculamenta.

— θέλγονται ἀεργίῃ τε καὶ ὄκνῳ. *Delectantur ocio & pigritia.* *Bion Idyll. 5.*

Οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνος. *Iliad. B.*
Nec me timor ullus excors detinet, nec ullus torpor.

— οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ' ἔργων ἀκμή. *Sophocles in Electra.*
Non iam desidia tempus, sed agendi articulus.

„ Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος· ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος. *Hesiod. L. oper.*
„ *Labor non est probrum: sed inertia est probrum.*

Pingo. Coloro. Exprimo. Pictura.

Γράφω. ἀποπλάσσω. χροιέω. τυπόω. χρώννυμι. χρώζω.

Ὄμματα μὲν κούρης μόλις ἡ γραφὶς, οὔτε δὲ χαίτην, *Pauli Silēt. 4. epig.*
Οὔτε σέλας χροιῆς ἄκρον ἀπεπλάσατο.
Oculos quidem puellæ vix penicillus, non tamen comã,
Nec splendorem coloris summum pinxit.

Εἴ τις μαρμαρυγὴν δύναται φαεθοντίδα γράψαι,
Μαρμαρυγὴν γράψει καὶ Θεοδωριάδος.
Si quis fulgorem potest depingere solis,
Fulgorem pinget hic Theodoriadis.

Πᾶσα γραφὶς μορφῇσι χαρίζεται· ἀλλὰ σὺ μούνη *Ibid.*
Τῆς Θεοδωριάδος κλέψας ἀπ' ἀγλαΐας.

Omnis

Omnis penicillus formis gratificatur: at tu solus
De Theodoriadis suffuratus es pulcritudine.

Glauci ibid. Ζωογράφων ὦ λῷστε.— *Optime pictorum.*

Incerti ibid. Αἵματι μὴ χρῶσαι φεισάμενος παλάμην.
Sanguine non parcens colorare manum.

Democharidis ibid. Αὐτή σοι πλάστειρα φύσις παρέδωκε τυπῶσαι
Τὴν Μιτυληναίαν, ζωγράφε, Πιερίδα.
Ipsa tibi efformatrix natura dedit, ò pictor,
Vt Mitylenaeam musam exprimeres. [*.i. Sapphonem*]

Nazianz. 2. car. Ὡς δ' ἄπνοα πινάκεσσιν ἀνὴρ εἴδωλα χαράσσων,
βαιοῖς μὲν πρώτιστον, ἀμυδροτέροις δὲ τύποισιν
εἶδος ὑποσκιάει πειρώμενος· αὐτὰρ ἔπειτα
χρώμασι παντοδαποῖσιν ὅλην ἐστήσατο μορφήν.
Vt homo inanima simulacra in tabulis pingens,
Leuibus quidem primò & obscurioribus lineamentis
Speciem adumbrat elaborans: sed deinde
Coloribus varijs totam exprimit formam.

Id. 10. car. „ Ζωγράφος ἐστὶν ἄριστος, ὃς ἐν πινάκεσσι χαράσσει
„ Μορφὰς ἀτρεκέας ἔμπνοα δερκομένας·
„ Οὐχ ὃς χρώματα πολλὰ καὶ εὔχροα μὰψ ἐπιμίξας,
„ Λειμῶνα γραπτὸν δείκνυσιν ἐκ πινάκων.
„ *Pictor est optimus, qui in tabulis pingit*
„ *Formas veras, & viuaciter intuentes:*
„ *Non autem qui multos & pulcros colores temerè miscens,*
„ *Exhibet in tabulis pratum aliquod pictum.*

Idem 63. „ Μηδὲ θεοῦ μορφὰς ἐπαλείφετε χρώμασιν αἰσχροῖς,
„ Ὥστε προσωπεῖα, κοὐχὶ πρόσωπα φέρειν.
„ *Nec Dei formas fœdis coloribus depingatis,*
„ *Ita vt laruas & non facies habere videamini.*

Vide multa huc spectantia in eod. 63. car. Naz.

Ibid. Τίς πρῶτος χροίησε θεοῦ πλάσιν; ὡς ἀπόλοιτο
Πρῶτος ἀναιδείην χρώμασιν ἐγκεράσας.
Quis primus Dei creaturam colorauit? Utinā pereat
Qui primus impudentiam coloribus immiscuit!
[*qui primus faciem fucauit, vt pulcrior appareret*]

Pisces.

Pisces. Piscari. Piscatores.

Ἰχθύες. ἰχθυόεντα γένεθλα. ἰχθυόεσσα γενέθλη. νέποδες. ἔλλοπες. τόκος ἅλμης. πλωτὸν γένος ἀμφιτρίτης. θῆρες ἁλός. πλῶτες ἁλός. ἀλίτροφα φῦλα. φῦλα θαλάσσης. βοτὰ πόντου, vide Magnus. πόντου τέκνα. βοσκήματα πόντου.

Piscor: Ἰχθυάω. ἰχθῦς ἀγρώσσω. ἐλλοπιεύω. θηρεύω.

Piscator: Ἁλιεὺς, γριπεὺς ἀσπαλιεύς. ἰχθυοθηρητής.

Αἰεὶ δ' ἰχθὺς ἄναυδος ὑγρὴν διανήχεται ἅλμην. — Naziánz. arc. 7.
Semper & in salso mutus natat æquore piscis.

--καὶ ὁππόσα νήχεται ὕδωρ. *Et nantia cuncta sub undis.* — Id. 51. car.

Ἰχθυόεντα γένεθλα φίλην πέφρικε θάλασσαν μαινομένην.— *Piscium genera carum horrent mare, dum furit.* — Oppian. 1. de piscat.

--- φῦλα θαλάσσης. *Nationes maris.* [*pisces*] — Ibid.

Αἰθέρια τε πετεινὰ καὶ ἰχθυόεντα γένεθλα, — Apollin. Psal. 8.
ὁππόσα ποντοπόρους παρεπιστείβουσι κελεύθους.
Ætheria volatilia, & piscium genera,
Quotquot marinas perambulant vias.

— ὥς τ' ἰχθύας, οὕς θ' ἁλιῆες — Od. X.
κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης,
δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ.—
Et sicut pisces, quos piscatores
Cauum in littus, canum extra mare,
Reti extraxerunt foraminoso.

Ἧστο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος, εἶχε δ' χερσὶν — Hesiod. in Scuto.
ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀπορρίψοντι ἐοικώς.
Sedebat homo piscator obseruans:
Habebatq; in manibus rete, piscibus proiecturo similis.

Καὶ νεπόδων ὤδινε νόθον γένος· ἐκ λαγόνων δ' — Nonn. 26. Dion.
Ὑγρὸν ἰχθυόεσσαν ἀνηκόντιζε γενέθλην.
Et piscium peperit adulterinum genus: atque ex vtero
Humidum piscium genus enitebatur.

— Λοχευσαμένη τόκον ἅλμης. — Ibid.
Enixa fœtum maris. .i. pisces.

— οἱ δὲ τρείουσιν ἰδόντες. Ἔλλοπες.— — Oppian. 4. de venat.

Trepidant

Trepidant verò conspicati pisces.

Id. 1. de piscat. —πλωτὸν γένος ἀμφιτρίτης. *Natatile genus maris.*

Ibid. — καὶ ἁλιτρεφέα φῦλα. *Secula alumna maris.*

Od. Δ. Αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
Semper enim circa insulam errantes piscabantur
Curuis hamis: conficiebatq; ventrem fames.

Od. E. Ὅς τε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
ἰχθῦς ἀγρώσσων, πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἅλμῃ.
Qui per magnos sinus maris profundi
Pisces captans densas alas humefacit mari.

Od. M. Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ
ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων,
ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο·
ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε·
ὣς οἵ γ' ἀσπαίροντες ἀείροντο προτὶ πέτρας.
Ut cùm in scopulo piscator prælonga virga,
Piscibus exiguis dolum sub esca iaciens,
In pontum mittit bouis cornu agrestis,
Palpitantemq́; [piscem] comprehensum proijcit foras:
Sic isti palpitantes attollebantur ad scopulos.

De piscibus vide hîc apud Eustathium quædam rara.

Nonn. 20. Dion. —οὐ μάθον ἔργα θαλασσοπόρων ἁλιήων·
καὶ βυθίης οὐκ οἶδα δολορραφέος δόλον ἄγρης.
Non scio opera marinagorum piscatorum:
Nec noui callidæ piscationis dolos.

Ibid. Δίκτυα μὴ νεπόδεσσιν ἐφαπλώσητε θαλάσσης.
Ne piscibus maris retia immittatis. [*explicetis*]

Theocr. idyll. 1. — ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν. *Tota vt piscari.*

Oppian. 1. piscat. Ἰχθὺν ἀσπαίροντα βυθῶν ἀπομηρύσασθαι.
Piscem palpitantem è gurgitibus protrahere.

Ibid. Γυραλέοις δονάκεσσι καὶ ἀγκίστροισι δαφοινοῖς
ἄτρομος ἀσπαλιεὺς ἐπεδήσατο δαίδαλον ἰχθύν.
Curuis arundinibus & hamis cruentis,
Intrepidus piscator illigauit dædalum piscem.

Synesius 3. hym. Καὶ νηχομένων — *Et natantium*

νεπόδων ἀγέλαι. *Piscium greges.*

Δελφὶς εἰναλίων βασιλεύτατος, ἤν τιν' ἴδητῃ *Nazianz. 49. car.*

Θῆρ' ἁλὸς ἠπεδανοῖσιν ἐπιπλώοντα τέκεσσιν.

Delphis piscium rex, si quam videat

Feram maris in suam imbecillam sobolem adnatare.

—ὡς ὅτε τις φὼς *Iliad. Π.*

Πέτρῃ ἔπι προβλῆτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθὺν

ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἤνοπι χαλκῷ·

Ὡς ἕλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ.

Vti homo quispiam petra in prominenti sedens, magnum piscem

Ex põto foras [trahit] lino & splẽdenti ferro: [hamo]

Sic traxit è curru hiantem, hasta splendente.

Ὡς δ' ὁπότ' ἰχθυόεντος ἐπ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου, *Q. Cal. l. 9.*

δίκτυον ἐξερύωσι πολύκμητοι ἁλιῆες.

Vt cum pisciferi in littore Hellesponti,

Rete extrahunt laboriosi piscatores.

Ἄμφω ἐπιστάμεναι δόλον ἰχθύσι μητίσασθαι *Id. l. 11.*

Λινὸν ὑπ' ἀγκίστροιο, βαλεῖν δέ τε εἰς ἅλα δῖαν

Δίκτυα, καὶ παλάμῃσι περιφραδέως ἀπὸ νηὸς

ἰθὺ καὶ αἶψα τρίαιναν ἐπ' ἰχθύσι νωμήσασθαι.

Ἀλλ' οὐ σφιν ἔπι πῆμα θαλάσσια ἤρκεσεν ἔργα.

Ambo scientes dolum piscibus machinari

Grauem sub hamo. proijcereq́ in sacrum mare

Retia, & palmis scienter à naue

Directè & promptè tridentem in pisces vibrare.

Sed tamen ab ipsis perniciem non auerterunt marina opera. .i. ars piscandi.

„ Ἦ κακὸν ὁ γριπεὺς ζώει βίον, ᾧ δόμος, ἁ ναῦς. *Moschus idyll. 5.*

„*Sanè malam piscator viuit vitam, cui domus, nauis.*

Ἰχθυοθηρητῆρα Μενέστρατον ὤλεσεν ἄγρη. *Apollonides in epig.*

Piscatorem Menestratum perdidit piscatio.

—καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης. *Et quæ nutrit vnda maris. .i. pisces.* *Apollin. Psal. 68.*

—τὼς θύννως σκοπιάζεται Ὄλπις ὁ γριπεύς. *Theocr. idyll. 3.*

Thunnos speculatur Olpis piscator.

„ Πᾶσα κύων ἄρτως μαντεύεται, ἰχθύα κἠγών. *Id. idyll. 21.*

„*Omnis canis offus auguratur : & ego pisces.* Ita piscator.

Vide eod. idyll. 21. plura in hanc rem.

Archestratus apud Athen. l. 4.

--- ἅπας ἢ
Ἰχθὺς σάρκας φιλεῖ βροτέλω, ἄν περ ἐφελκύσῃ.
Omnis piscis carnem humanam appetit, [deuorare] si consequatur.

Timachidas ibid. 7.

Κώβιοι εἰνάλιοι, καὶ πομπίλοι ἱεροὶ ἰχθῦς.
Goby marini, & pompili sacri pisces.

Archestratus ibid.

——ἄπλά τε σάρκα
Μὴ πίειραν ἔχει πόντε τέκνα· τῷ ἢ τρόπῳ χρὴ
σκευάζειν, ἤδη σοὶ ἐγὼ τάδε δεύτερον αὐδῶ.
Et quacunque maris soboles [pisces] non habent carnem pinguem.
Quo autem modo praeparare oporteat, iam tibi mox dicam.

Ibid.

Καὶ γόγγρος σπουδαῖος ἁλίσκεται, ὥς τε προύχει
τῶν ἄλλων πάντων ὄψων κρατεῖ οὗτος, ὅσον περ
θύννος ὁ πίοτατος τῶν φαυλοτάτων κορακίνων.
Et eximius congrus capitur, [in Italia] tantoque
Omnibus alijs piscibus praestat, quanto
Thynnus pinguissimus vilissimis coracinis.

Leonides 2. epigr.

Ἰχθὺν ὁ γρυπὸς Σωσίπολις οὐκ ἀγοράζει·
Προῖκα δ' ἔχει πολλὴν ἐξ ἁλὸς εὐβοσίην,
Οὐ λίνον, οὐ κάλαμον προσάγων, τῇ ῥινὶ ἢ προσθεὶς
Ἄγκιστρον, σύρει πάντα τὰ νηχόμενα.
Piscem Sosiptolis adunco naso praeditus non emit:
Sed gratis habet è mari copiosum pabulum,
Non rete, non calamum adferens: sed naso apponens
Hamum, trahit omne genus piscium. [cũcta natãtia]

Pius. Pietas in Deum.

Εὐσεβὴς. εὐαγής. χριστοφόρος. θεοφόρος. θεόχριστος. θεῷ ὀπηδὸς θεόφρων. θεοειδής. θεουδής. θεουδέα θυμὸν ἔχων. θεουδείῃσι εὐσεβίῃ. θεῷ μεμελημένος. μεμηλώς.
Pietas: Εὐσεβίη. θεουδείη. θεοφροσύνη. θεολατρείη. σεβασμοσύνη.

Theocr. idyll. 28.

„Εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λώϊα, δυσσεβέων δ' οὔ.

„ Piorum

„Piorum liberis bona eueniunt; impiorũ autẽ, minimè.

Εὐσεβέσιν καθοδηγὲ καλῶν, ζαμενὴς ἀσεβοῦσι. Orpheus in hym.

Pijs via-dux ad bona, infensus impijs.

Ὥς κεν δὴ μεγάλοιο θεοῦ πέλοντες ὀπηδοὶ, Nazianz. 2. car.

Γηθόσυνοι μέλπωμεν ἑόρτιον ὕμνον ἄνακτι.

Ut magni Dei existentes famuli,

Læti canamus festum hymnum Domino.

Πατρὸς μὲν γενόμην θεοειδέος.—— Patre quidẽm natus sum pio. Idem 20. car.

——καί σφι νόος ἐστὶ θεουδής. Od. Z.

Et illis mens est pia.

—ἐξεμάνης ἐς ἐμοὺς παῖδας θεοχρίστους. Sibyll. l. 5.

Insanisti aduersus filios meos Christianos.

——ἤχθηρε θεουδέα θυμὸν ἔχοντα. Odit piũ animũ habẽtẽ. Homerus.

Εἰ δὲ θεουδείῃσιν ἀνὴρ μεμελημένος εἴη, Nonn. 9. in Ioann.

Καὶ καθαρῇσι πραπίδεσσι θεοῦ πλέσειεν ἐφετμὰς,

Τούτου λισσομένοιο Θεὸς ταχυεργὸς ἀκούει.

Sin pietati vir deditus sit,

Et pura mente Dei exequatur mandata,

Hunc precantem Deus citò exaudit.

Μή μοι θηρσὶ θεῷ μεμελημένον ἦτορ ἐάσῃς. Apollin. Psal. 73.

Ne tradas bestijs animas confitentes tibi.

Οὐ κτάνε δυσσεβέων Δρυόπων γένος, οἷς βίος αἰχμαὶ. Nonn. 31. Dion.

Καὶ φόνος· εὐσεβίῃ δὲ μεμηλότας ἔκτανεν Ἰνδούς. (hastæ

Nõ occidit impiorũ Dryopum genus, quibus vita sunt

Et cædes: Pietatis verò studiosos Indos occidit.

Χερσὶ δ' ἀνίπτοισι Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον Iliad. Z.

Ἅζομαι· οὐδέ πῃ ἔστι κελαινεφέϊ Κρονίωνι,

Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.

Manibus illotis Ioui libare generosum vinum

Vereor: nec vllatenus licet Ioui nubes atras cogenti,

Sanguine & sanie pollutum vota facere.

——ὃς μακάρεσσι φίλος περιώσιος ἦεν. Q. Cal. l. 3.

Qui beatis eximiè carus erat.

—ἁπαλὴ δὲ νέην ὑπεδέξατο μορφὴν Εὐσεβίης ψυχή.— Nazianz. car. 1.

Ac noua mollem animum pietatis forma notauit. Billius. ibid.

Ξείνην περπωλὴν οἴην ἔχον, (ὡς ὅτε πηγὴν

Διψαλέῃ ψυχρὴν ἔλαφος σχεδὸν) ἄνδρας ἀρίστους
Χριστοφόρους ζώοντας ἐπὶ χθονὶ σαρκὸς ὕπερθεν,
Πνεύματος ἀενάοιο φίλους καὶ λάτριας ἐσθλούς,
Ἀζυγέας κόσμοιο περίφρονας.—

Miram voluptatem, vnitamq; hanc habebam (perinde ac fontem
Frigidum ceruа siticulosa) viros optimos,
Christum ferentes, viuentes in terra supra carnem,
Spiritui aterno caros, & cultores bonos,
Cælibes, mundi contemptores.

Id. car. 2. Ξυνὸν γὰρ πάντεσσιν ὕμνος γέρας εὐσεβέεσσιν.
Hymnus enim hic omnibus pijs commune donum est.

Id. car. 15. — νόος θείοισι μεμηλώς. *Animus diuinis intentus.*

Id. 2. car. Χριστοφόρος, σταυροῖο λάτρις, κόσμοιο περίφρων,
τεθνηὼς χθονίοισιν, ἐπουρανίοισι μεμηλώς.
Christifer, crucis cultor, mundi contemptor,
Mortuus terrenis, calestibus intentus.

Ibid. Λαμπτῆρες κόσμοιο, διαυγέα φωτὸς ἔσοπτρα,
οἳ θεὸν εἰσορόωσι, καὶ ὧν θεὸς, οἵ τε θεοῖο.
Facies mundi, conspicua lucis specula,
Qui Deum cernunt, & quorum Deus, & qui Dei.

Ibid. Σπινθὴρ εὐσεβίης γὰρ ἐν ἀνθρώποισι κέκρυπται·
ὡς πισιν ἐν λάεσσι πυρὸς μένος ὡς δὲ σίδηρος
κρούσμασιν ἐκ λιθάκων ἧκε σέλας, ὡς ἀπὸ θνητῶν
Εὐσεβίην λοχόωσαν ἄγει Λόγος.—
Scintilla enim pietatis in hominibus latet:
Ut quibusdam in lapidibus vis ignis: Utq; ferrum
Ictibus è saxis emittit splendorem, sic ab hominibus
Pietatem delitescentem educit Verbum. [Christus]

Id. 3. car. „ Ὡς δ' ὄρνιν φοίνικα φασὶ θνήσκοντα νεάζειν,
„ Ἐν πυρὶ πιπτόμενον πολλῶν ἐτέων μετὰ κύκλα,
„ Γηραλέης κονίης ξεῖνον γόνον αὐτογένεθλον,
„ Ὣς οἵγε θνήσκοντες ἀείζωοι τελέθουσι,
„ Δαιόμενοι πυρόεντι πόθῳ Χριστοῦ βασιλῆος.

Billius. „ *Ut Phœnix moriens primos reuirescit ad annos,*
„ *In medijs flammis post plurima lustra renascens,*
„ *Atque nouum veteri surgit de corpore corpus:*

„ *Haud*

,, *Haud secus egregia redduntur morte perennes,*
,, *Dum pia diuinis ardescunt pectora flammis.*
Πολλοὶ δ' εὐσεβέεσσιν ἐπιθρώσκουσιν ἀκιδνοῖς, Id.car.60.
Ὡς θεολατρείης οὐδὲν ἔχουσι γέρας.
Multi vero pijs insultant debilibus,
Tanquam nullum pietatis habentibus operaprecium.
Ἴδριες οὐρανίων, θεολαμπέες ὕψι θέοντες. Id car.61
Gnari calestium, à Deo illustrati, in sublime tendentes.
— ὃς περὶ πάντων Apollon.
ξείνων μειλιχίῃ τε θεουδείῃ τ' ἐκέκαστο. Argon Γ.
Qui pra cunctis hospitibus comitate & pietate praditus erat.
Εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιτο· οὐδὲ θέμιστας Theognis.
Οὐκ ἔτι γιγνώσκουσ', οὐδὲ μὲν εὐσεβίας.
Piorum hominum genus perijt: neque iura
Amplius cognoscunt, neque pietatem.
— ἐν θείοισι λόγοις καὶ θειοφόροισιν Nazianz.
ἀνδράσιν. — *In diuinis sermonibus & sanctis viris.* 3. car. arc.
— πῶς δέ σε τόσσον ἀπόπροθι φῶτες ἔθηκαν Id. 4. arc.
χριστοφόροι, θείων τε δαήμονες; — *Quomodo te tam procul posuerunt homines pij, & diuinarum rerum gnari?*
,, — ἦ ῥα δικαίοις Carpillida 1. epig.
,, Ἀνδρῶν εὐσεβίης οὐκ ἀπόλωλε χάρις.
,, *Sanè iustis viris, pietatis non perit gratia.*
,, Ὡς δὲ πόνων ἄμπαυμα φυλάσσεται ἀνδρὶ δικαίῳ· Macedonij
,, Ὧδε καὶ εὐσεβέων ἔργα μένει μερόπων. 4. epigr.
,, *Vt laborum requies reseruatur viro iusto:*
,, *Sic & piorum opera hominum permanent.*
Ἐλπίς τ', εὐσεβίη τε, σεβασμοσύνη τε ποθεινή, Sibyll. l. 7.
οὐ χρυσῷ χαίρουσα, ἢ ἀργυρῷ, ἀλλὰ σεβασμοῖς
ἀνθρώπων, θυσίαις τε, δικαιοτάτων τε λογισμοῖς.
Spesque, pietasque, religioque amabilis,
Non auro gaudens, nec argento, sed cultu
Hominũ, & sacrificijs, & iustissimorũ cogitationibus.
Οἱ δὲ θεὸν καθαρῇσι νόου λεύσσοντες ὀπωπαῖς, Nazianz.
Καὶ κόσμου συνιόντες ἀναυδέος ἔκγονον ὕδειν, 1. car.

λυπεῦ ἑκὰς ζῶσιν βιότε σκιοειδεῖ σαρκὶ,
καὶ γαῖαν πατέεσιν ἐλαφροτέροισι πόδεσιν,
ἑσπόμενοι καλέοντι θεῷ καὶ πνεύματι, κοῦφοι
μύσται κρυπτομένης ζωῆς Χριστοῖο ἄνακτος.
Hi autem Deum puris mentis oculis spectantes,
Et lasciuiam, mundi impudentis sobolem perosi,
Procul ab acerba vita degunt in umbrosa carne,
Et terram calcant leuioribus pedibus,
Sequentes Deum vocantem & Spiritum, leues
Vita in Christo Domino abscondita cultores.

S. Gregorij Nazianzeni exercitia pietatis.

Ibid. Εὐχαί τε, στοναχαί τε φίλαι, καὶ νύκτες ἄϋπνοι,
Ἀγγελικοί τε χοροὶ, ψαλμοῖς θεὸν οἵγ' ἐρέθεσιν,
ἱστάμενοι, ψυχάς τε θεῷ πέμποντες ἐν ὕμνοις,
πολλῶν ἐκ στομάτων ξυνὴν ὀπὰ γηρύοντες.
γαστρός τ' ἀρχεκάκοιο μόγος, καὶ μέτρα γέλωτος,
ἀτρεμίη γλώσσης τε καὶ ὄμματος, ἠδὲ χόλοιο
μαινομένοιο χαλινά· λόγος δ' ἔσφιγγεν ἀλήτην,
πάντοσε παπταίνοντα, νόον γ' ἐπὶ δ' ἔστρεφε Χριστῷ
ἐλπίσιν οὐρανίησι· λόγος δ' ἐπὶ πᾶσιν ἔκειτο
„ εἰκόν' ἄγων πρὸς ἄνακτα· Θεὸς δ' ἐπιτέρπετ' ἐρωῇ.
Preces & cara suspiria & noctes insomnes, [mihi cordi erant]
Et Angelici chori, qui psalmis Deum lacessunt,
Stantes, & animas ad Deum in hymnis mittentes,
Ex oribus multis communem vocem fundentes:
Et ventris malorum-auctoris afflictio, & risus moderatio,
Et repressio linguæ & oculorum, & iræ
Furentis frena. Ratio item restringebat vagabundũ,
Et vndiquaq; circumspectantem animum, atque ad Christum conuertebat,
Per spes cælestes: Ratio deniq; in omnibus aderat,
„ *Imaginem ducens ad Dominum. Deus autem delectatur impetu [feruenti affectione animi]*

Ibid. Ἄνδη δέ μοι κτεάνων καὶ ἀργαλέων ὀρυμαγδῶν,
οἵ με καὶ ἐννυχίοισι κακοῖς ἐρέθεσιν ὀνείροις,

(Φροντίσιν

(Φροντίσιν ἠματίαις γὰρ ὁμοίια φάσματα νυκτός)
ἦεν ἐν ὀφθαλμοῖσι θεοῦ σέλας, εὐσεβέων τε
ψυχῶν παμφανόωσα χοροστασίη τε, κλέος τε.
Mihi autem pro opibus & molestis tumultibus,
Qui me malis nocturnis irritant somnijs,
(Nā cogitationibus diurnis similia sunt noctis visa)
Erat in oculis Dei radius, & piarum
Animarum pellucens chorus & gloria.

Εἰ δ' ἄγε νῦν αἴοιτε θεόφρονες· οἱ δὲ βέβηλοι
Ψυχὰς, ὑμετέροις οὔασι θέσθε θύρας. — *Id. 4. car.*
Nunc agedum hæc audite pij: sed mente profanus
Quisquis es, ipse tuis auribus obde fores.

Ὦ τρισμακάρεστος, ὦ τρισόλβιος σύγε,
πολλοῖς γέρουσι καὶ νέοις ἀστὴρ φανείς. — *Id. 3. iambic.*
„ λάμπει γὰρ ἄστρων μᾶλλον εὐσεβὴς βίος.
O ter-beatum, terq; te fortunatum,
Multis senibus ac iuuenibus astrum micans.
„ *Splendet enim rutilis pia vita micantiùs astris.*

Placet.

Ἁνδάνει. ἐφανδάνει. ἐπιανδάνει. εὔαδε. ἐφεύαδε. ἀρέσκει. φίλον ἐστί, ἔπλετο. &c. vide Gratus.

„— Ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως. *Mihi sic placet.* — *Iliad. H.*

Τὴν σαυτοῦ φρένα τέρψον· ὀϊζυὸν οὐδὲν ἀρέσκει. — *Theocr. idyll. 27.*
Tuam ipsius animam oblecta. Nihil luctuosum placet.

Οὐ δ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἑήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
λαὸν ἐρυκακέειν. — *Non autem omnino placuit* — *Od. Γ.*
Agamemnoni: Volebat enim populum detinere.

— καί οἱ ἅδοι αὐτόθι μίμνειν. — *Od. Ξ.*
Et ei placeret hic manere.

— εὔαδε θυμῷ. *Placuit animo.* — *Od. K.*

Ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος. — *Od. Π.*
Sic locutus est Amphinomus, illis autem placuit sermo.

— ὡς θειολόγοισιν ἐφεύαδεν ὑμετέροισιν. — *Nazianz. 61. car.*
Vt Theologis vestris placet.

— πυκινὴ δὲ συνεύαδε μῆτις Ἀθήνῃ. — *Apollon. Argon Γ.*
Prudens complacuit Palladi consilium.

Ibid. Εἰ δέ σοι αὐτῇ μῦθος ἐφανδάνει. — *Si tibi ipsi consilium placet.*

Nazianz. 63. car. „ — εἰ δὲ σύγ' ἄλλων
„ Ὄμμασιν ἁνδανέεις, τοῦτο πόσις συγέει.
„ *Sin aliorum oculis places, hoc maritus odit.*

Musæus. Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν. —
Nec enim meis parentibus placet.

Hipparchus. Οὔ μοι Αἰγυπτίων βίος ἤρεσεν, οἷον ἔχουσιν χέννια τίλλοντες. — *Non mihi placuit Ægyptiorum vita, quam ipsi tenent chennia vellentes.* vide Athenæum l. 9.

Nazianz. in sentent. „ Φίλοι φιλοῦσι, καὶ ἃ τοῖς φίλοις φίλα.
„ *Amant amici, quæ placent his, quos amant.*

Od. Θ. — ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ. *Sic ei placitum fuit.*

Sophocles in Aiace. „ Ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα·
„ Κεῖνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω, κἀγὼ τάδε.
„ *Cui ista non placent.*
„ *Sua ipsius amet ipse, at ego ista.*

Placo. Placandi formulæ.

Ἀρέσκω. ἀρέσκομαι. ἱλάομαι. ἱλάσκομαι. ἀπαρέσκομαι.

Od. Θ. Εὐρύαλος δὲ ἑαυτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσι
Καὶ δώρῳ· ἐπεὶ οὔτι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Euryalus autem ipsum [Vlyssem] placet verbis
Et dono: siquidem non bene locutus est.

Ibid. Τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὡς σὺ κελεύεις·
δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον ᾧ ἔπι κώπη
ἀργυρέη, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.
Equidem ego hunc hospitem placabo, vt tu iubes,
Dabo ei hunc ensem totum æreum, in quo manubrium
Argenteum, vagina autem nuper secti eboris
Circumuoluta sit. Magni autem æstimabit.

Ibid. Χαῖρε πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἴπερ τι βέβακται
δεινὸν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι·
σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν καὶ πατρίδ' ἱκέσθαι

δοῖεν'

δοῖεν· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις.
Salue pater ô hospes: verbum siquod dictum est
Graue, statim illud auferant rapientes procella:
Tibi verò Dij vxorem videre, & patriam adire
Dent: siquidem diu procul ab amicis mala pateris.
— τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν. Iliad: A.
Tunc ipsum placantes flexerimus.
Ἀτρείδη σὺ δ᾽ ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ᾽ ἄλλῳ Iliad. T.
„ Ἔσσεαι· Οὐ μὲν γάρ τι νεμέσσητον βασιλῆα,
„ Ἄνδρ᾽ ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
„ *Atride, tu etiam deinceps æquior & in alium*
„ *Eris. Nec enim vituperabile est regem,*
„ *Virum placare [priuatum] cùm prior offenderit.*

Pluuia. Pluere.

Ὑετός. χειμών. χεῖμα. ὕδωρ. ῥαθάμιγγες ὑετοῖο. ὄμβρος. χειμερίη χύσις ὄμβρου, vide Hyems. ὑετίη ῥοή. οὐράνια ὕδατα. νεφέλης παῖδες. ὕδωρ ἔνομβρον, Pisidas.

—Καί σοι τὰ μὲν ὕδατος ἔσω Aratus in
Σήματα μέλλοντος. — *Et tibi hæc quidem sint* Phænom.
signa futuræ pluuiæ.
Γίγνεται ἀμβολίη διόθεν χειμῶνος ἰόντος. Ibid.
Fit dilatio venientis è cælo pluuiæ.
Ἢ καί που ῥαθάμιγγες ἐπιτροχόωσ᾽ ὑετοῖο.
Aut sicubi guttæ decidant pluuiæ.
Πολλάκι δ᾽ ἐρχομένων ὑετῶν νέφεα προπάροιθεν,
Οἷα μάλιστα πόκοισιν ἐοικότα ἰνδάλλονται.
Sæpe autem venientibus pluuijs, nubes prius
Vt plurimum velleribus similes apparent. Ibid.
Χειμῶνος μέγα σῆμα καὶ ἐννεάγηρα κορώνη
νύκτερον ἀείδουσα, καὶ ὀψὲ βοῶντε κολοιοί.
Pluuiæ magnum signum est, nouē-ætates-viuēs cornix,
Noctu canens, & serò clamantes monedulæ. Ibid.
Καὶ μύες ἡμέρλοι ποσὶ στιβάδα στρωφῶντες,
Κοίτης ἱμείρονται, ὅτ᾽ ὄμβρου σήματα φαίνοι,
Κἀκεῖνοι χειμῶνα μύες τότε μαντεύονται.

Etiam mures domestici pedibus stramenta vertentes,
Cubile appetunt, cùm pluuiæ signa apparent,
Et illi mures pluuiam tunc vaticinantur.

Cal. l. 11. — πάντη δ' ἀπερείσιον ἔρρεεν αἷμα,
ὑετὸς ὥς. — *Vbiq; infinitus fluebat cruor, vt pluuia.*

Id. 14. —— καρπὸς ἐλαίης
ἔπω χειμερίησι μελαινόμενος ψεκάδεσσι.
Fructus oliuæ necdum hibernis nigrescens pluuijs.

Ibid. Καί τις ἔφη· τάχα τοῖον ἐπέχραεν ἀνδράσι χεῖμα,
ὁππότε Δευκαλίωνος ἀθέσφατος ὑετὸς ἦλθε.
Et aliquis dicebat: Tales forte hominibus ingruit hyẽs,
Quum Deucalionis immensa pluuia descendit.

Nazianz. car. 8. Ἠ ποταμοῖσι πύθοιτο ἢ ὑετίῃσι ῥοῇσιν.
Aut fluuijs [corpus] putreat aut pluuijs.

Aratus. Ὕδατι κεν καπιόντι παρεξέχοι ἤματα κεῖνα.
Aqua delabente prætercurrunt dies illi. [.i. sunt dies pluuij]

Theodor. Prodromi. — μήποτε ὄμβρος
αἰθερόθεν προπέσοι, μηδὲ ψεκὰς ἔνδροσος ἔλθοι.
Nunquã imber de cœlo cadat, neq; pluuia roscida veniat.

Simonides 3. epigr. Μηδ' ὕδατος προχοὰς δείδετε χειμερίας.
Nec aquæ profusiones timete hibernas. [pluuias.]

Pindar. olymp. 11. „ Ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλείστα
„ χρῆσις· ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων,
„ ὀμβρίων παίδων νεφέλας.
„ *Est cùm hominibus ventorum maxima sit*
„ *Vtilitas, itemq; cælestium aquarum,*
„ *Pluuialium filiorum nubis.*

Nazianz. 11. car. Μάννα πάλιν ξένος ὄμβρος· ἅπας κόλποισι λέγοιτε.
Manna iterum [pluit] nouus imber: omnes in sinu colligite.

Theognis. „ — ὁ Ζεὺς Οὐθ' ὕων πάντας ἀνδάνει, οὔτ' ἀνέχων.
„ *Iupiter haud omnibus placet, siue pluat, siue non pluat.*

Poculum.

Poculum, Scyphus. Varia poculorum genera.

Κύπελλον. ἀμφικύπελλον. ἄλεισον. κρητήρ. δέπας. ῥυτόν. κισσύβιον. σκύφος. κύλιξ. κοτύλη. φιάλη. δρυσσάνη. κελέβη. ἄμυστις. κόνδυ. δέπαστρον.

— Παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα. Od. B.
Ipsis apposuit aurea pocula.
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο. Ibid.
Pueri potu crateras coronarunt. [*implerunt.*]
Τοὔνεκά τοι προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον. Od. Γ.
Propterea tibi prius dabo aureum poculum.
Δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
Dedit Telemacho pulcrum poculum rotundum.
Ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασιν λάϊνοι. — Od. N.
Intus autem sunt crateres & amphoræ lapideæ.
Καί οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος, ᾧπερ ἔπινεν, Od. Ξ.
οἴνου ἐνιπλεῖον· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Et cùm implesset, dedit ei scyphum, quo bibebat,
Vino plenum: hic verò accepit, gauisusq; est animo.
Ἄλλοι δ' οἰνοποτῆρες ἅμα χρυσέοισι κυπέλλοις, Nonn. 14.
Ἀργυρέους κρητῆρας ἀγίνεον, ὅπλα τραπέζης. Dion.
Alij verò vini-potores cum aureis poculis,
Argenteos crateres ferebant, instrumenta mensæ.
Μοῦνον ἴδω κρητῆρα καὶ οὐκ ἔτι δάκρυα λείβω. Id. 19.
Solùm videam craterem, & non flebo amplius. Dion.

„ Θαρσαλέα δὲ παρὰ „ κρητῆρα φωνὰ γίνεται. — „ *Audax apud poculum* „ *vox est.* Pindar. 9. Nem.

„ Audaces inter pocula sunt homines.

Ἀργυρέαισι δὲ νωμάτω φιάλαισι βιατὰν ἀμπέλου παῖδα. — *Argenteis circumagat Phialis violentum Vitis filium [vinum]* Ibid.

Καὶ βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμένον ἁδέϊ καρῷ, Theocr. idyll. 1.
Ἀμφῶες, νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.
Et profundum poculum oblitum dulci cera (redolens.
Vtrimq; ansatum, recens-factum, adhuc sculpturam
De vocis Κισσύβιον etymologia, vide Zachariæ Calliergi græca scholia, in hũc locũ, vbi multa.

Ibidem:

Ibidem: Ἀμφῶες] τὸ ἀμφοτέρωθεν ἔχον ὦτα τινά· διὰ δὲ τούτου τὸ μέγεθος παρίστησιν.

Id. idyll. 2. Στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ.
Corona poculum puniceo ouis flore. [*lana*]

Idem Scholiastes: Στεφάνωσον τὴν κελέβην τῷ λεπτοτάτῳ καὶ ἐξαιρέτῳ ἐρίῳ τοῦ προβάτου, τῷ φοινικῷ, ἤγουν τῷ κοκκίνῳ· ξύλινον δὲ ποτήριόν φασιν εἶναι τὴν κελέβην.

Critias. Καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτῃ, μελέτημά τε κείμενόν ἐστι·
Πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα·
Μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα,
Μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κυκλοῦν θιάσου.
Hic mos est Spartæ, & institutum ratum:
Eundem vini calicem bibere:
Neq; nominatim inuitato compotatori potũ porrigere:
Neque ad dexteram sodalitij manũ, in orbẽ mittere.

Vide Athenæum l. 10. dipnosophist. & infrà hîc, in Vinum.

Callimac. Καὶ γὰρ ὁ Θρηΐκιην μὲν ἀπέστυγε χανδὸν ἄμυστιν
Οἰνοποτεῖν· ὀλίγῳ δ' ἥδετο κισσυβίῳ.
Oderat enim hianti ore Threiciam amystidem
Potare: sed paruo delectabatur pocillo.

Nota hoc loco ἄμυστιν capi pro poculo grãdi. In immanium poculorum exhaustores, valet illud Dionysij Chalci:

Dionysius Chalcus apud Athen. l. 10.
„ Συμποσίου ναῦται, καὶ κυλίκων ἐρέται.
„ *Conuiuiorum nautæ, & poculorum remiges.*

Timon Phliasius. ibid.
Ὅς ῥα Διονύσου ἀρρυθμοπότας ἐπέκοπτε,
ἐκ δὲ ῥυτὰ ῥίπτασκεν, ἀπληστοίνους τ' ἀρυστῆρας.
Qui vini immoderatos potatores occidebat,
Et rhyta [pocula] & prægrandes cyathos abijciebat.

Ἀρυστῆρας ἀπὸ τοῦ ἀρύειν .i. ab hauriendo, dicuntur, od capacitatem: vnde & ἀπλήστοινοι illis epitheton, .i. vini insatiabiles, inexplebiles. Sunt itaque immania & prægrandia pocula.

Anacreon apud Athen.
„ Οὐ φιλέω, ὃς κρητῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων,
„ Νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει.

„ *Non*

" *Non amo, qui calices inter, viniq́ coronas,*
" *Lites & lacrymis prælia digna canit.*

Ἄλλοις δὲ κρητῆρα πανάργυρον, ἠδὲ δέπαστρα οἰσόντων χρύσεια, τά τ' ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι κείαται. — *Alijs autem craterem argenteũ & pocula Ferant aurea, quæ in ædibus meis sunt.* Antimac. l. 5. Thebaidos.

Καὶ χρύσεια δέπαστρα, καὶ ἀσκηθὲς κελέβειον, ἔμπλειον μέλιτος, τό ῥά οἱ προφερέστερον εἴη. Ibid.

Et aurea pocula, & illæsum celebium [vasculum]
Melle plenum, quod præstantissimum sit.

Οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον. — *Vini cadum ebibi.* Anacreon.

Ἐξ ἠοῦς εἰς νύκτα, καὶ ἐκ νυκτῶν Πασισωκλῆς
Εἰς ἠῶ πίνει τετραχόοισι κάδοις. Hedylus in epigram.
Ab aurora ad noctem, & à nocte ad auroram
Bibit Pasisocles cadis congios 4. continentibus.

Ἠὲ πόθεν ποταμῶν κελέβῃ ἀπῃφύσας ὕδωρ. Euphorion
Aut è quo fluuio hausisti aquam celebe? [poculo]

Αὐτὰρ ὅγε σπείσας ἐκ κόνδυος ἀργυφέοιο
Νέκταρ, ἐπ' ἀλλοδαπὴν οἶμον ἔβαινε πόδα. Pancrates.
Postquam libasset è poculo argenteo
Vinum, in viam extraneam pedibus se dedit.

Ἀλλ' ἄγε σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς
Φοίτα, καὶ κοίλων πώματ' ἄφελκε κάδων· Archilochus.
Ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
Νήφειν ἐν φυλάκῃ τῇδε δυνησόμεθα.
Sed age cũ cothone [poculo] per celeris tabulata nauis
Ito, & potum è cauis cadis haurito:
Cape vinum rubrum sine fæce. Nec enim nos
In hac custodia poterimus esse sobrij.

— πρὶν αὐτῷ δῶκε λεπαστήν. Theopompus in Medo.
Priùs ei dederat lepasten. [poculi genus]

Sic vsurpauit & Pherecrates apud Athenæũ l. 11. in ista insigni metaphoricâ hyperbole: Τῶν θεατῶν δ' ὅς τις διψῇ, λεπαστὴν λαψάμενος μεστὴν ἐχαρύβδισε. *Quisquis sitierat spectatorum, plenam lepasten lambens, velut charybdis absorpsit.*

Σκύπφους αἰνύμενος θαμέας ποτὸν ἡδὺν ἔπινεν. Panyasis.

Scyphos

Scyphos frequentes capiens, suauem bibebat potionem.

Phadimus Δρυέπεον σκύφος εὐρὺ μελιζώροιο ποτοῖο.

Ligneum scyphum latum melimeraca potionis.

Hinc & ex alijs pluribus patet dici, vtrumque σκύφος & σκύπφος. vide Athæneum lib. 11. Dipnosophistarum.

Oenomaus 3. epigr. „ Ἐν κυάθῳ τὸν Ἔρωτα; τίνος χάριν; ἀρκετὸν οἴνῳ
„ Αἴθεσθαι κραδίην. μὴ πυρὶ πῦρ ἔπαγε.
„ *In cyatho Cupidinem? Qua de causa? sufficit vino*
„ *Vri cor: ne igni ignem adijce.*

Pœnitentia. Dolor commissorum. Confessio.

Nazianz. car. 1. Τίς δώσει κεφαλῇ πηγῆς ῥόον, ἢ βλεφάροισιν,
ὡς δακρύων ὀχετοῖσι μολύσματα πάντα καθήρω,
„ Κλαύσας, ὡς ἐπέοικεν, ἁμαρτάδας; ἦ γὰρ ἄριστον
„ Δάκρυόν ἐστι βροτοῖσιν ἄκος, ψυχαῖς τε μελαίναις,
„ Καὶ κόνις αἰθαλόεσσα καὶ ἐν χθονὶ σάκκος ἐρυμνός.
Quis dabit capiti fontis fluxum, aut palpebris,
Vt lachrymarum riuulis inquinamenta omnia purgē,
„ *Deflens, vt conuenit, peccata? Sanè enim optima*
„ *Sūt medela hominibus lacryma & nigris animabus,*
„ *Et cinis nigricans & humi saccus asper.* [*cilicium*]

Ibid. Αὐτὰρ ὁ δακρυχέων, ϗ στήθεα χερσὶ πατάσσων,
Οὐδ᾽ ἄντην μεγάλοιο θεοῦ θρόνον. οὐρανὸν εὐρὺν,
Εἰσορόων, λεύσσων δ᾽ ἢ κατ᾽ οὔδεος ὄμμασι δούλοις,
Τηλόθεν ἑστηὼς ἐλιτάζετο, ἵλαος εἴης,
Ἵλαθι σῷ θεράποντι, βοῶν, βεβρίθοντι κακοῖσιν.
At hic lacrymans, & manibus percutiens pectus,
Neque contra magni Dei thronum, cælum amplum,
Inspiciens, sed oculis seruilibus humi spectans,
Longè stans orabat: propitius sis,
Propitius sis seruo tuo, clamans, grauato peccatis.

Id. car. 16. „ Δάκρυα πᾶσιν ἄριστον, ἀϋπνίη τε, πόνοι τε,
„ Καὶ λύσσαν παθέων ἀργαλέων κατέχειν.
„ *Lachryma omnibus optima, & vigilia, & labores,*
„ *Et furoris perturbationum molestarum cohibitio.*

Id. car. 51 Πολλάκις ἐξαγόρευσις ἁμαρτάδος ἄνδρ᾽ ἐσάωσε

Μούνη

Μούνη· καὶ δακρύοισιν ἀπέκλυσε πήματα πικροῖς·
Καὶ ψυχὴν ἐκάθηρε μελαινομένην κακότητι.
Sæpe grauis noxæ confessio sola salutem. Billius.
Attulit: & lachrymæ scelus abstersere cadentes:
Candoremq́ue, prius vitijs mens atra, recepit,
Καὶ κύπτω ποτὶ γαῖαν ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἀέξων, Id. 1. car.
ἀζόμενος θνητούς τε καὶ ἀθάνατον βασιλῆα,
εἵμασί τε κραδίῃ τε κατηφιόων καὶ ἄναυδος,
ἕλκων οἶκτον ἄνακτος ὀϊζυῖ, ὃς χθαμαλοῖσιν
εὐμενέων πάντεσσιν, ὑπερφιάλους ἀθερίζει,
Et oculos humi demitto lugens in animo,
Mortales & regem immortalem reuerens:
Ac vestibus simul & corde tristis & mutus,
Miserationem Domini ad ærumnam meã attrahẽs,
Qui cunctis fauens humilibus, superbos spernit.
Οὐ νόμος, οὐ δεκάτη μ', οὐκ ἔργματα καλὰ σαώσει, Ibid.
οὐδ' ὅγ' ἐπεσβολέων ψεύστης· καὶ νηὸν ἔγωγε
αἰδέομ' οὐκ ἁγνοῖσι πόδεσσιν ἐπιψαύειν ὁσίοισι.
σὴ δὲ χάρις, σὸς δ' οἶκτος ἐμοὶ στάξειε βεβήλῳ
ἣν μούνην δειλοῖσιν ἄναξ πόρες ἐλπίδ' ἀλιτροῖς.
Non lex, non decimæ, non bona opera me saluabunt,
Neque hic conuitiator mendax. [Pharizæus] Templum ego quidem
Vereor non sanctis pedibus contingere.
Sed tua gratia, tuaq́ miseratio homini profano spem instillet,
Quam solam miseris peccatoribus, ô rex, præbuisti.

Μεταμέλει μοι μελέτας	*Iam me pœnitet*	Synesius hym. 3.
Χθονίας βιοτᾶς.	*Terrenæ vitæ.*	
Ἔρρετε λῆμαι	*Procul hinc gramiæ*	
Ἀθέων μερόπων,	*Impiorum hominum,*	
Πτολίων τε κράτη.	*Vrbiumq́ opes.*	

Varia pœnitentiæ & affligendi corporis genera viris sãctis vsitata persequitur S. Gregor. Nazianz. car. 4. vbi hæc inter alia:

Πολλοὶ μὲν στενάχουσι σιδηρείοις ὑπὸ δεσμοῖς. Nazianz. car. 4.
Ἄλλους δ' αὖ τέφρην πυνθάνομ' εἶδαρ ἔχειν.

Τοὺς

Τοὺς δὲ ποτὸν δακρύοισι μεμιγμένον ἀλγινόεσσιν·
Ἄλλους χειμερίαις βαλλομένους νιφάσι,
Νύκτας τεσσαράκοντα καὶ ἤματα, δένδρεσιν ἶσα
Ἑστάμεναι, κραδίῃ γῆς ἀπανισταμένους,
Καὶ θεὸν οἶον ἔχοντας ἐνὶ φρεσίν. —
Multi quidem gemunt sub ferreis vinculis:
Alios autem audio cinere vti pro cibo:
Alios item potu luctuosis permisto lacrymis:
Alios hibernis expositos niuibus,
Quadraginta dies & noctes, arboribus similes,
Stare rectos, corde à terra digressos,
Et solum Deum in animo habentes. Ibi plura.

Id. 18. Ἐλθέ μοι ὦ δακρύων τε καθάρσιε νειόθι πηγὴ,
Κἀγρυπνίη μογερὴ σώματος ἠδὲ νόου.
Huc ades ô fons lacrymarum expiatorie, funditus emanans,
Et laboriosæ vigiliæ corporis atque animi.

Ibid. Καὶ τρηχὺς ἁπαλοῖσι περὶ ῥεθέεσσι τετάσθω
Σάκκος, ἐμῆς ψυχῆς ἄλκαρ ἐλαυνομένης.
Et asper mollibus membris circumijciatur
Saccus,[cilicium] animæ meæ afflictæ præsidium.

Vide ibid. plura de Dauidis, Manasse, aliorumque pœnitentia.

Id. 27. „ Δάκρυε, δάκρυ᾽ ἀλιτρέ· τό σοι μόνον ἐστὶν ὄνειαρ.
„ Λείψωμεν θαλίας τε, ὁμηλικίην τ᾽ ἐρατεινήν.
„ *Plora peccator, plora: solum hoc tibi restat*
„ *Vtile: linquamusq; epulas, carosq; sodales.*

Id. 45. Δάκρυσιν οἶκτον ἔχοιμι· Φαρισσαῖοι δὲ πέσοιεν.
Lachrymis misericordiam obtineam: Pharisæi autem concidant.

Δὸς χάριν ἠματίοισι πόνοις, νυχίοισί τ᾽ ἀοιδαῖς·
Idem 47. car. Δὸς δὲ χαμευνίῃ, λεπταλέοις τε γόοις,
Καὶ τρυχίνοις ῥακέεσσι, καὶ ὄμμασι τηκομένοισι·
Δὸς δὲ νόῳ καθαρῷ· δὸς δ᾽ ἱεροῖσι λόγοις.

Billius. *Te moneant noctis cantus, lucisq; labores.*
Teq; χαμευνίη, *te gemitusq; graues:*
Te saccusq; lacer, confectaq; lumina fletu,

Te mentes pura, plenaq; verba Deo.

S. Gregorius Nazianz. carm. 51. tres hominis natiuitates recenset, quarum 1. est carnis: 2. baptismi. 3. pœnitentiæ, de qua vltima hos habet versus:

Ἡ δ' τρίτη δακρύων τε καὶ ἄλγεος ἡμετέροιο,
εἰκόν' ἀποξύουσα μελαινομένην κακότητι. — *Nazianz. car. 51.*

Tertia autem [natiuitas] lacrymarum & doloris
Nostri est, imaginem peccato fuscatam detergens.

Εἴ τις νῦν ἀκάθαρτον ἔχει βίον, ἢ πλεονέκτην, — *Id. 59.*
Ἢ χεῖρας φονίους, ἢ λεγεῶνα μέγαν,
Μηδὲ μελῶν τήξει, μὴ δάκρυσι, μή τε πόνοισιν,
Αὐτὸν ἀποσμήχοι· μῦθος ἅπαντα τάδε.
Ἀλλὰ βίους στρεφέτω, καὶ ῥήματα πάντ' ἀναλέξας,
Αἱρεσιαρχείτω· τοῦτο λύσις κακίης.

Si quis nunc impuram habet vitam, si auaram, — *Hæresiarcha prosopopœia.*
Si manus paricidales, si legionem magnam, [dæmonũ]
Is neq; corporis afflictione, neq; lacrymis, neq; doloribus,
Eam abstergat: fabula sunt ista omnia:
Sed vitæ genera verset, & libris omnibus perlectis,
Fiat hæresiarcha: ista est peccatorũ omniũ absolutio.

Non sic peccatores. non sic. Quid ergo?

„ Κόπτειν σάρκα παχεῖαν ἐν εἴδεσι πᾶσιν ἄριστον, — *Ibid.*
„ Εὐχαῖς, νηστείαις, φροντίσιν, ἀγρυπνίαις.
„ Τὸν μὲν γὰρ καθαρὸν καθαρώτερον εἰκὸς ὑπάρξαι·
„ Τὸν δ' κακὸν, τῆξαι τῆς κακίης τι μέρος.
„ *Optimum est omni genere crassam carnem affligere*
„ *Precibus, ieiunijs, meditationibus, vigilijs.*
„ *Purum enim conuenit isto pacto esse puriorem;*
„ *Improbum autem, improbitatis partem extundere.*

Δύσμορον. ἱμείροντα φάους πυμάτην μετὰ νύκτα. — *Id. 1. car.*
τῆμος ὀδυρομένοισιν ἐτώσια τίς κεν ἀμύναι;
„ Ἔνθα δ' ἄκος μερόπεσσι· τὰ δ' ὕστατα, δέσμια πάντα.
„ *Miserum, qui lucem appetit post supremam noctem:*
[salutem post mortem]
„ *Quis tunc incassum lugentibus opituletur?*
„ *Hic enim medela hominibus: nouissima autem,*

compedita

compedita omnia. [.i. nunc pœnitentiæ locus: postea carceris & tormentorum]

Poëta. Poësis.

Ἀοιδός. Μουσάων θεράπων. ἀοιδοπόλος. ὑμνοπόλος. μουσοπόλος. Μουσῶν θεράπων τε καὶ ἄγγελος, vide Doctus. μελογράφος. ποιητής. μελοποιός. Μούσαις φίλος ἀνήρ, *Vir carus Musis.* Theocr. Μουσάων ὑποφήτης. Πιερίδων πρόπολος. λάτρις Πιερίδων. στιχαοιδός. Πιερικὴ μέλισσα. πιερίδων δρότης. ἴδρις ἀοιδοσύνης.

Nazianz. car. 11. Τίς τάδε θρηνήσειε γόων πολυΐδρις ἀοιδός;
Quis hæc defleat luctuum peritus poëta?
Id. car. 26. Καί τις ἀοιδοσύνης ἴδρις. —*Et aliquis carminis peritus.*
Id. car. 61. Λήξατ' ἀοιδοπόλοι. —*Cessate ô vates.*
Ibid. Οἵ ῥα παλαιοτάτῃσιν ἐπικλέες εἰσὶν ἀοιδαῖς.
Qui antiquissimis celebres sunt carminibus.
Hesiod. in Theogon. Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ,
ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων, κλέεα προτέρων ἀνθρώπων
ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
αἶψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
Si enim quis lugens in animo, recenti mœrore saucio,
Tabescat corde mœstus: & Poëta
Musarum famulus, decora priscorum hominum
Celebret, ac beatos Deos, qui Olympum colunt:
Statim is tristium obliuiscitur, neque curarum
Meminit: citò enim auertunt Musarum dona.
Nonn. 2. Dion. Οὐ μὲν ἀοιδοπόλοιο λελασμένος ἔπλετο Κάδμου.
Non oblitus fuit Cadmi Poëta.
Id. 10. Dion. Ὤμοσε δὲ Κρονίδην, ὅτι τηλίκον ὑμνοπόλος Πὰν
Οὔποτε ῥυθμὸν ἄεισε, καὶ οὐ λιγύφωνος Ἀπόλλων.
Iurauit Saturnium, quod talem cantor Pan
Nunquam rhythmũ cecinit, neque suauisonus Apollo.
Id. 25. Dion. Ἄλλοις δ' ὑμνοπόλοισι πόνους Ἀχιλῆος ἐάσσας.

Alijs

Alijs Poëtis labores Achillis relinquens.

Ὀρφεὺς, οὗ μολπῇσιν ἐφέσπετο πᾶσα μὲν ὕλη, 𝔔 Cal. l. 5.
Πᾶσα δ' ἄρ' ὀκρυόεσσα πέτρη, ποταμῶν τε ῥέεθρα,
Πνοιαί τε λιγέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀέντων,
Οἰωνοί τε θοῇσι διεσσύμενοι πτερύγεσσιν.
Orpheus, cuius carmina sequebatur omnis silua,
Omnisq; horrida petra, & amnium fluenta,
Auraq; stridulorum ventorum immanè spirantium,
Auesq; præpetibus incitata pennis.

--ὑμνοπόλοιο καὶ εἰσέτι Νικάνδροιο Μνῆστιν ἔχοις. — Nicand. in Alexiph.
Et Poëta Nicandri vsq; & vsq; memoriam habeas.

Πρόφρονες εἰσαΐοιτε. καὶ εἰναλίοισι γάνυσθε Oppian. 4. de piscat.
τερπωλαῖς, οἷῃσιν ἐμὸν νόον ἠπιόδωροι
Μοῦσαι κοσμήσαντο, καὶ ἐξέστεψαν ἀοιδῆς
δώρῳ θεσπεσίῳ, καί μοι πόρον ὑμετέροισι
κίρνασθαι γλυκὺ νᾶμα καὶ οὔασι καὶ πραπίδεσσι.
Beneuoli attendite, & marinis gaudete
Oblectamentis, quibus meam mentem munificæ
Musæ ornarunt, & coronarunt carminis
Munere diuino, mihiq; dederunt vestris
Infundere dulcem liquorem & auribus & cordibus.

Σεμνοῖς μουσοπόλοις χαίρων, ὁσίοις τε σεβασμοῖς. Orpheus in hym.
Præclaris poëtis gaudens, sanctisq; cultibus.

Πίνωμεν· καὶ γάρ τι νέον, καὶ γάρ τι παρ' οἶνον Hedylus in epigr.
Εὕροιμεν λεπτόν καί τι μελιχρὸν ἔπος.
Potemus: mellitus enim lepidusq;, nouusq;,
Inter potandum versus ab ore fluet.

Ὑμνοπόλους δ' ἀγεληδὸν ἀπημάλδυνεν Ὅμηρος,
Λαμπρότατον Μουσῶν φέγγος ἀνασχόμενος. Leonidæ 1. epigr.
Poëtas gregatim obscurauit Homerus
Clarissimum Musarum lumen exoriens.

Πίνδαρε Μουσάων ἱερὸν στόμα καὶ λάλε σειρήν. Ibid. incer.
Pindare Musarum os sacrum, facundaq; Siren.

—μελίφθογγος μοῦσα Σιμωνίδεω. Ibid.
Melliloqui musa Simonidis.

Τέθνηκ' Εὐτυχίδης ὁ μελογράφος. — *Obijt Eutychides poëta.* Lucillij 2. epigr.

 ,, Ποιητὴς

Eius. ibid. „ Ποιητὴς πανάριστος ἀληθῶς ἐστιν ἐκεῖνος,
„ Ὅς τις δειπνίζει τοὺς ἀκροασαμένους.
„ Ἢν δ᾽ ἀναγιγνώσκῃ, καὶ νήστιας οἴκαδε πέμπῃ,
„ Εἰς αὐτὸν τρεπέτω τὴν ἰδίαν μανίαν.
„ *Poëta optimus verè est ille,*
„ *Qui cenam dat auditoribus.*
„ *Sin legat, & ieiunos domum mittat,*
„ *In seipsum vertat propriam maniam.*

Ibid. eius. Οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ κατακείμενος.—
Poëta non dicet accumbens.
—πεφιλημένος ἔξοχα Μούσαις. *Musis eximiè dilectus.*

Theocr. eydll. 16. Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας.
Maximè honorare sacros vates Musarum.

Incerti 3. epigr. Τεκτοσύνῃ δ᾽ ἐπέων πολυίστωρ θεῖος Ὅμηρος.
Fabricatione versuum multiscius diuinus Homerus.

Michaëlij 4. epigr. Ἡ πόλις Ἀγαθίαν τὸν ῥήτορα, τὸν στιχαοιδὸν,
Δίζυγος εὐεπίης ῥυθμὸν ἀγασσαμένη. &c.
Urbs Agathian Rhetorem illum, illum Poëtam,
Duplicis facundiæ numeros admirata. &c.

Leonidæ 3. epigr. —εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος. *Dulcisonarum Pieridum sacerdos.*

Ibid. Λάτρις Πιερίδων. *Cultor Pieridum.* Ἄνθος ἀοιδῶν. *Flos Poëtarum.*

Antipatri ibid. —πολλαὶ πατρίδες ὑμνοπόλων. *Multa patriæ Poëtarum. Quia qualibet regio, ubi vixerunt, eos sibi vendicat.*

Leonidæ 3. epigr. Παρθενικὴν νεαοιδὸν ἐν ὑμνοπόλοισι μέλισσαν,
Ἤρινναν Μουσῶν ἄνθεα δρεπτομένην,
Ἅδης εἰς ὑμέναιον ἀνήρπασεν.—
Virginem poëtriam, inter Poëtas apem,
Erinnam Musarum flores decerpentem, Pluto ad nuptias rapuit.

Asclepiad. 4. epigr. Δῶκαν δὲ κρήνης Ἑλικωνίδος ἔνθεον ὕδωρ.
Dederunt autem fontis Heliconij sacram aquam.
[*Musæ Hesiodo,*] *i. fecerunt illum Poëtam.*

Hesiod. in Theog. Αἵ νύ ποθ᾽ Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν,
ἄρνας ποιμαίνονθ᾽ Ἑλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.

Qua

Quæ docuerunt Hesiodum pulcrum carmen,
Agnos pascentem sub Helicone sacro.
Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν. Id. 2. oper.
Musæ enim me docuerunt canere diuinum carmen.
Πιερικὴ δ' ἡ μέλισσα λιγύθροος ἕζετο Σαπφώ. L. 5. epigr.
Pieria vero apis, dulcisona sedebat Sappho.
Πιερικῆς ῥαθάμιγγας ἀποσταλάουσα μελίσσης. Ibid.
Pieria apis guttas stillans. [poëseos]
Πιερικὴ δ' ἡ μέλισσα περὶ στόμα θεῖον ἀλᾶτο, Ibid.
Κηρίον ὠδίνουσα μελισταγές. — *Pieria apis circum os errabat fauum parturiens mellifluum.*
— ἣν ἔτι παιδνὴν Ibid.
ἔτρεφον εὐεπίης ἡρωΐδος ἴδμονα Μοῦσαι.
Quam adhuc adolescentulam aluerunt Musæ, Poëseos heroïcæ gnaram.
Καὶ φίλος Αὐσονίοισι λιγύθροος ἔπρεπε κύκνος, Ibid.
Πνείων εὐεπίης, Βιργίλλιος· ὃν ποτε Ῥώμης
Θυμβριάς ἄλλον Ὅμηρον ἀνέτρεφε πάτριος ἠχώ.
Et carus Italis dulcisonus eminebat cygnus,
Spirans Poëseos, Virgilius: quem olim Roma
Alterum Homerum educauit vox patria Tiberina. .i. latina lingua.
— ἀνὴρ ἥδιστος ἀοιδῶν. *Vir suauissimus Poëtarum.* Homer. in hym.
— ἴδριες ᾠδῆς. *Scientes carminis.* Id hym. 30.

Τίνδ' ἀδυεπής τε λύρα,	*Tibi lyra suauisona,*	Pindar.
γλυκύς τ' αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν.	*Dulcisq; fistula*	olymp. 10.
	Adspergit gratiam.	

Εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων. *Inuenit fontem diuinorum versuum .i. optimus est Poëta.* Id. 4. Pyth.
— Πιερίδων ἀρόταις, *Pieridum cultoribus,* Nem 6. id.
δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον. *Valentes præbere multum hymnum. [copiosam suarum laudum ex præclaris facinoribus materiam]*
Καὶ γὰρ ἐγὼ Μούσησιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδός. Hom. in Merc.
Etenim ego Musarum Olympicarum sum assecla.
Τοῖαν ἀχράντον ζωάν, *Tale intaminatum æuum,* Synesius hym. 5.
Τῷ σῷ χαρίζοις φορμικτῇ. *Tuo indulgeas poëta.*

Callim. in Ionem.

„ Δηναιοὶ δ' ὖ πάμπαν ἀληθέες ἦσαν ἀοιδοί.
„ *Prisci haud veraces omnino fuere poetæ.*

Demetrius apud Athen. l. 2.

„ Οἶνος τοι χαρίεντι πέλει μέγας ἵππος ἀοιδῷ·
„ Ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις.
„ *Vinum equus est lepido promptus veloxq; poëtæ:*
„ *Si potantur aqua, nil paris egregium.*

Diphilus apud eiud. l. 6.

Ὡς οἱ τραγῳδοί φασιν. οἷς ἐξουσία
ἔστι λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις.
Vt aiunt tragœdi, quibus licentia est
Solis, omnia & dicendi & faciendi.

Xenophan. eiud. l. 8.

Σοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἀφίξεται, οὐδ' ἀπολήξει,
Ἔστ' ἂν ἀοιδάων ᾖ γένος Ἑλλαδικόν.
Tua gloria omnem peruadet Græciam, nec desinet
Donec Græca carmina fuerint.

Philetas optimus omnium elegiacorum poëta, teste Propertio, obijt ex nimio studio nocturno, vt indicat hoc epigramma:

Apud Athen. l. 9.

Ξεῖνε Φιλητᾶς εἰμί· λόγων ὁ ψευδόμενός με
Ὤλεσε, καὶ νυκτῶν φροντίδες ἑσπέριοι.
O hospes, sum Philetas: mendax ratio me perdidit,
Et vespertina nocturnaque studiorum cura. Vide Athenæum.

Archiloc.

Εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνυαλίοιο ἄνακτος,
Καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.
Ego sum cultor Martis regis,
Et amabilis doni Musarum sciens [*poeseos*]

Pollianus in malum poëtam.

Εἰσὶ δὲ ἐν Μούσῃσιν ἐριννύες, αἵ σε ποιοῦσι
Ποιητὴν, ἀνθ' ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
Τοίνυν σοῦ δέομαι, γράφε πλείονα· μείζονα γάρ σοι
Εὔξασθαι ταύτης οὐ δύναμαι μανίην.
Sunt etiam in Musis furiæ, quæ te reddunt
Poëtam: siquidem multa scribis absque indicio.
Quamobrem te rogo, scribe plura: maiorem enim tibi,
Quam istum, optare furorem non queo.

Pono.

Pono. Loco. Depono.

Τίθημι. ἐντίθημι. κατατίθημι. μετατίθημι. ἵστημι.

— Πάντα δ' ἐν αὐτῇ Ὅπλ' ἐτίθει. — Od. B.
In ea [naue] cuncta ponebat arma.

Καί σφισιν ἠμάτιον νεφέλην θῆκε σῆμα κελεύθου. *Apollin.* *Psal.* 77.
Et illis interdiu nubem posuit viæ signum.

Αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν Od. E.
ἐνθήσω μενοεικέ', ἅ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι.
Cæterum ego cibum & aquam & vinum rubrum
Imponam, quæ robur addant, & famem arceant.

Eustathius: τὸ δὲ, ἅ λιμὸν ἐρύκοι. ἑρμηνευτικόν ἐστι τοῦ μενοεικέα· ἐπεὶ καὶ τοῦτόν ἐστι, βρῶμα τὸ ἐπαρκοῦν μένει. καὶ τὸ, ἐρύκοι λιμόν.

Ἄντρῳ ἐγκατέθεντο, καὶ ἔτρεφον εἰς ἐνιαυτόν. *Aratus in Phænom.*
In antro posuerunt, [Iouem] & aluerunt ad annum.

— ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα νοῆσαι. Ὅπου δή μιν μετέθηκαν. — *Non. in Ioann.*
Non possum scire, vbi eum posuerunt.

Στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο. Od. B.
Posuerunt crateras vino plenos. [coronatos]

Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε. —— *Et hæc bene deposuit.* Od. N.

Pons.

Γέφυρα. λαϊνέη ἀλυκτοπέδη.

Θῦνε γὰρ ἀμπέδιον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς *Iliad.* E.
χειμάρρῳ, ὅς τ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας.
Currebat per campum fluuio pleno similis
Torrenti, qui velociter fluens pontes dissipauit.

Ὁ πρὶν δὴ σκαφέεσσιν ἀνέμβατος, ὁ πρὶν ἀπειρής, *Agathias* 4. *epigr.*
Κεῖσαι λαϊνέῃ σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ.
Qui prius eras scaphis inaccessus qui prius indomitus,
Iaces lapidea strictus compede. [ponte iunctus]

Loquitur de Sangario fluuio, quem ponte iunxit Iustinianus Imp.

Scyphos frequentes capiens, suauem bibebat potionem.

Phadimus — Δευέξτεον σκύφος εὐρὺ μελιζώροιο ποτοῖο.

Ligneum scyphum latum melimeraca potionis.

Hinc & ex alijs pluribus patet dici, vtrumque σκύφος & σκύπφος. vide Athæneum lib. 11. Dipnosophistarum.

Oenomaus 3. epigr.
„ Ἐν κυάθῳ τὸν Ἔρωτα; τίνος χάριν; αὐρκετὸν οἴνῳ
„ Αἴθεσθαι κραδίην. μὴ πυρὶ πῦρ ἔπαγε.
„ *In cyatho Cupidinem? Qua de causa? sufficit vino*
„ *Vri cor: ne igni ignem adijce.*

Pœnitentia. Dolor commissorum. Confessio.

Nazianz. car. 1.
Τίς δώσει κεφαλῇ πηγῆς ῥόον; ἢ βλεφάροισιν,
ὡς δακρύων ὀχετοῖσι μολύσματα πάντα καθήρω,
„ Κλαύσας, ὡς ἐπέοικεν, ἁμαρτάδας; ἦ γὰρ ἄριστον
„ Δάκρυόν ἐστι βροτοῖσιν ἄκος, ψυχαῖς τε μελαίναις,
„ Καὶ κόνις αἰθαλόεσσα καὶ ἐν χθονὶ σάκκος ἐρυμνός.
Quis dabit capiti fontis fluxum, aut palpebris,
Vt lachrymarum riuulis inquinamenta omnia purgē,
„ *Deflens, vt conuenit, peccata? Sanè enim optima*
„ *Sūt medela hominibus lacrymæ & nigris animabus,*
„ *Et cinis nigricans & humi saccus asper.* [cilicium]

Ibid.
Αὐτὰρ ὁ δακρυχέων, καὶ στήθεα χερσὶ πατάσσων,
Οὐδ᾽ ἄντην μεγάλοιο θεοῦ θρόνον, οὐρανὸν εὐρὺν,
Εἰσορόων, λεύσσων δὲ κατ᾽ οὔδεος ὄμμασι δούλοις,
Τηλόθεν ἑστηὼς ἐλιτάζετο, ἵλαος εἴης,
Ἵλαθι σῷ θεράποντι, βοῶν, βεβαρημένῳ κακοῖσιν.
At hic lacrymans, & manibus percutiens pectus,
Neque contra magni Dei thronum, cælum amplum,
Inspiciens, sed oculis seruilibus humi spectans,
Longè stans orabat: propitius sis,
Propitius sis seruo tuo, clamans, grauato peccatis.

Id. car. 16.
„ Δάκρυα πᾶσιν ἄριστον, ἀϋπνίη τε, πόνοι τε,
„ Καὶ λύσσαν παθέων ἀργαλέων κατέχειν.
„ *Lachrymæ omnibus optima, & vigilia, & labores,*
„ *Et furoris perturbationum molestarum cohibitio.*

Id. car. 51
Πολλάκις ἐξαγόρευσις ἁμαρτάδος ἄνδρ᾽ ἐσάωσε

Μούνη

Μένη· καὶ δακρύοισιν ἀπέκλυσε πήματα πικροῖς·
Καὶ ψυχὴν ἐκάθηρε μελαινομένην κακότητι.
Sæpe grauis noxæ confessio sola salutem. Billius.
Attulit: & lachrymæ scelus abstersere cadentes:
Candoremq; prius vitijs mens atra, recepit,
Καὶ κύπτων ποτὶ γαῖαν ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἀέξων, Id. 1. car.
ἀζόμενος θνητούς τε καὶ ἀθάνατον βασιλῆα,
εἵμασί τε κραδίῃ τε κατηφιόων καὶ ἄναυδος,
ἕλκων οἶκτον ἄνακτος ὀϊζύι, ὃς χθαμαλοῖσιν
εὐμενέων πάντεσσιν, ὑπερφιάλους ἀθερίζει,
Et oculos humi demitto lugens in animo,
Mortales & regem immortalem reuerens:
Ac vestibus simul & corde tristis & mutus,
Miserationem Domini ad ærumnam meã attrahẽs,
Qui cunctis fauens humilibus, superbos spernit.
Οὐ νόμος, οὐ δεκάτη μ', οὐκ ἔργματα καλὰ σαώσει, Ibid.
οὐδ' ὅγ' ἐπεσβολέων ψεύστης· καὶ νηὸν ἔγωγε
αἰδέομ' οὐχ ὁσίοισι ποδεσσιν ἐπιψαύειν ὁσίοισι.
σὴ δὲ χάρις, σὸς δ' οἶκτος ἐμοὶ στάξειε βεβήλῳ
ἣν μούνην δειλοῖσιν ἄναξ πόρες ἐλπίδ' ἀλιτροῖς.
Non lex, non decima, non bona opera me saluabunt,
Neque hic conuitiator mendax. ['Pharizæus] Templum ego quidem
Vereor non sanctis pedibus contingere.
Sed tua gratia, tuaq; miseratio homini profano spem instillet,
Quam solam miseris peccatoribus, ô rex, præbuisti.

Μεζά μοι μέλεται	*Iam me pœnitet*	Synesius hym. 3.
Χθονίας βιοτᾶς.	*Terrena vitæ.*	
Ἔρρετε λῆμαι	*Procul hinc gramiæ*	
Ἀθέων μερόπων,	*Impiorum hominum,*	
Πτολίων τε κράτη.	*Vrbiumq; opes.*	

Varia pœnitentiæ & affligendi corporis genera viris sãctis vsitata persequitur S. Gregor. Nazianz. car. 4. vbi hæc inter alia:
Πολλοὶ μὲν στενάχουσι σιδηρείοις ὑπὸ δεσμοῖς. Nazianz. car. 4.
Ἄλλος δ' αὖ τέφρην πυνθάνομ' εἶδαρ ἔχειν.

Τοὺς

Τὺς δ' ποτὸν δακρύοισι μεμισμένον ἀλγινόεσσιν·
Ἄλλους χειμερίαις βαλλομένους νιφάσι,
Νύκτας τεσσαράκοντα καὶ ἤματα, δένδρεσιν ἴσα
Ἑστάμεναι, κραδίῃ γῆς ἀπανισταμένους,
Καὶ θεὸν οἷον ἔχοντας ἐνὶ φρεσίν. —
Multi quidem gemunt sub ferreis vinculis:
Alios autem audio cinere uti pro cibo:
Alios item potu luctuosis permisto lacrymis:
Alios hibernis expositos niuibus,
Quadraginta dies & noctes, arboribus similes,
Stare rectos, corde à terra digressos,
Et solum Deum in animo habentes. Ibi plura.

Id. 18. Ἔλθέ μοι ὦ δακρύων τε καθάρσιε νειόθι πηγὴ,
Κάγρυπνίη μογερὴ σώματος ἠδὲ νόου.
Huc ades ô fons lacrymarum expiatorie, funditus emanans,
Et laboriosæ vigiliæ corporis atque animi.

Ibid. Καὶ τρηχὺς ἁπαλοῖσι περὶ ῥεθέεσσι τεθείσθω
Σάκκος, ἐμῆς ψυχῆς ἄλκαρ ἐλαυνομένης.
Et asper mollibus membris circumijciatur
Saccus, [cilicium] animæ meæ afflictæ præsidium.

Vide ibid. plura de Dauidis, Manasse, aliorumque pœnitentia.

Id. 27. „ Δάκρυε, δάκρυ' ἀλιτρέ· τό σοι μόνον ἐστὶν ὄνειαρ.
„ Λείψωμεν θαλίας τε, ὁμηλικίην τ' ἐρατεινήν.
„ *Plora peccator, plora: solum hoc tibi restat*
„ *Vtile: linquamusque epulas, carosque sodales.*

Id. 45. Δάκρυσιν οἶκτον ἔχοιμι· Φαρισσαῖοι δ' πέσοιεν.
Lachrymis misericordiam obtineam: Pharisæi autem concidant.

Idem 47. car. Δὸς χάριν ἠματίοισι πόνοις, νυχίοισί τ' ἀοιδαῖς·
Δὸς δ' χαμευνίῃ, λεπταλέοις τε γόοις,
Καὶ τρυχίνοις ῥακέεσσι, καὶ ὄμμασι τηκομένοισι·
Δὸς δ' νόῳ καθαρῷ· δὸς δὲ ἱεροῖσι λόγοις.

Billius. *Te moueant noctis cantus, lucisque labores.*
Teque χαμευνίη, te gemitusque graues:
Te saccusque lacer, confectaque lumina fletu,

Te

Te mentes pura, plenaq; verba Deo.

S. Gregorius Nazianz. carm. 51. tres hominis natiuitates recenset, quarum 1. est carnis: 2. baptismi. 3. pœnitentiæ, de qua vltima hos habet versus:

Ἡ δὲ τρίτη δακρύων τε καὶ ἄλγεος ἡμετέροιο, — *Nazianz. car. 51.*
εἰκόν' ἀποξύουσα μελαινομένην κακότητι.

Tertia autem [natiuitas] lacrymarum & doloris
Nostri est, imaginem peccato fuscatam detergens.

Εἴ τις νῦν ἀκάθαρτον ἔχει βίον, ἢ πλεονέκτην, — *Id. 59.*
Ἢ χεῖρας φονίας, ἢ λεγεῶνα μέγαν,
Μηδὲ μελῶν τήξει, μὴ δάκρυσι, μή τε πόνοισιν,
Αὐτὸν ἀποσμήχοι· μῦθος ἅπαντα τάδε.
Ἀλλὰ βίους στρεφέτω, καὶ ῥήματα πάντ' ἀναλέξας,
Αἱρεσιαρχείτω· τοῦτο λύσις κακίης.

Si quis nunc impuram habet vitam, si auaram, — *Hæresiarcha prosopopœia.*
Si manus paricidales, si legionem magnam, [dæmonũ]
Is neq; corporis afflictione, neq; lacrymis, neq; doloribus,
Eam abstergat: fabula sunt ista omnia:
Sed vita genera verset, & libris omnibus perlectis,
Fiat hæresiarcha: ista est peccatorũ omniũ absolutio.

Non sic peccatores. non sic. Quid ergo?

„ Κόπτειν σάρκα παχεῖαν ἐν εἴδεσι πᾶσιν ἄριστον, — *Ibid.*
„ Εὐχαῖς, νηστείαις, φροντίσιν, ἀγρυπνίαις.
„ Τὸν μὲν γὰρ καθαρὸν καθαρώτερον εἰκὸς ὑπάρξαι·
„ Τὸν δὲ κακὸν, τῆξαι τῆς κακίης τι μέρος.
„ *Optimum est omni genere crassam carnem affligere*
„ *Precibus, ieiunijs, meditationibus, vigilijs.*
„ *Purum enim conuenit isto pacto esse puriorem;*
„ *Improbum autem, improbitatis partem extundere.*

Δύσμορον, ἱμείροντα φάους πυμάτην μετὰ νύκτα. — *Id. 1. car.*
τῆμος ὀδυρομένοισιν ἐτώσια τίς κεν ἀμύναι;
„ Ἔνθα δ' ἄκος μερόπεσσι· τὰ δ' ὕστατα, δέσμια πάντα.
„ *Miserum, qui lucem appetit post supremam noctem:*
[salutem post mortem]
„ *Quis tunc incassum lugentibus opituletur?*
„ *Hic enim medela hominibus: nouissima autem,*
compedita

compedita omnia. [.*i. nunc pœnitentiæ locus: postea carceris & tormentorum*]

Poëta. Poësis.

Ἀοιδὸς. Μουσάων θεράπων. ἀοιδοπόλος. ὑμνοπόλος. μουσοπόλος. Μουσῶν θεράπων τε καὶ ἄγγελος, vide Doctus. μελογράφος. ποιητής. μελοποιός. Μούσῃς φίλος ἀνήρ, *Vir carus Musis.* Theocr. Μουσάων ὑποφήτης. Πιερίδων πρόπολος. λάτρις Πιερίδων. στιχαοιδός. Πιερικὴ μέλισσα. πιερίδων ἐρότης. ἴδρις ἀοιδοσύνης.

Nazianz. car. 11. Τίς τάδε θρηνήσειε γόων πολύϊδρις ἀοιδός;
Quis hæc defleat luctuum peritus poëta?

Id. car. 26. Καί τις ἀοιδοσύνης ἴδρις.—*Et aliquis carminis peritus.*

Id. car. 61. Λήξατ' ἀοιδοπόλοι.—*Cessate ô vates.*

Ibid. Οἵ ῥα παλαιοτάτῃσιν ἐπικλέες εἰσὶν ἀοιδαῖς.
Qui antiquissimis celebres sunt carminibus.

Hesiod. in Theogon. Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ,
ἄζηται κραδίην ἀκαχημένος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων, κλέεα προτέρων ἀνθρώπων
ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
αἶψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
Si enim quis lugens in animo, recenti mœrore saucio,
Tabescat corde mœstus: & Poëta
Musarum famulus, decora priscorum hominum
Celebret, ac beatos Deos, qui Olympum colunt:
Statim is tristium obliuiscitur, neque curarum
Meminit: citò enim auertunt Musarum dona.

Nonn. 2. Dion. Οὐ μὲν ἀοιδοπόλοιο λελασμένος ἔπλετο Κάδμου.
Non oblitus fuit Cadmi Poëta.

Id. 10. Dion. Ὤμοσε δὲ Κρονίδην, ὅτι τηλίκον ὑμνοπόλος Πὰν
Οὔποτε ῥυθμὸν ἄεισε, καὶ οὐ λιγύφωνος Ἀπόλλων.
Iurauit Saturnium, quod talem cantor Pan
Nunquam rhythmũ cecinit, neque suauisonus Apollo.

Id. 25. Dion. Ἄλλοις δ' ὑμνοπόλοισι πόνους Ἀχιλῆος ἐάσας.

Alijs

Alijs Poëtis labores Achillis relinquens.

Ὀρφεὺς, οὗ μολπῇσιν ἐφέσπετο πᾶσα μὲν ὕλη, — Q. Cal. l. 3.
Πᾶσα δ' ἄρ' ὀκρυόεσσα πέτρη, ποταμῶν τε ῥέεθρα,
Πνοιαί τε λιγέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀέντων,
Οἰωνοί τε θοῇσι διεσσύμενοι πτερύγεσσιν.

Orpheus, cuius carmina sequebatur omnis silua,
Omnisq; horrida petra, & amnium fluenta,
Auraq; stridulorum ventorum immane spirantium,
Auesq; præpetibus incitatæ pennis.

--ὑμνοπόλοιο καὶ εἰσέτι Νικάνδροιο Μνῆστιν ἔχοις. — Nicand. in Alexiph.
Et Poëtæ Nicandri vsq; & vsq; memoriam habeas.

Πρόφρονες εἰσαΐοιτε, καὶ εἰναλίοισι γάνυσθε — Oppian. 4. de piscat.
τερπωλαῖς, οἷησιν ἐμὸν νόον ἠπιόδωροι
Μοῦσαι κοσμήσαντο, καὶ ἐξέστεψαν ἀοιδῆς
δώρῳ θεσπεσίῳ, καί μοι πόρον ὑμετέροισι
κίρνασθαι γλυκὺ νᾶμα καὶ οὔασι καὶ πραπίδεσσι.

Beneuoli attendite, & marinis gaudete
Oblectamentis, quibus meam mentem munifica
Musæ ornarunt, & coronarunt carminis
Munere diuino, mihiq; dederunt vestris
Infundere dulcem liquorem & auribus & cordibus.

Σεμνοῖς μουσοπόλοις χαίρων, ὁσίοις τε σεβασμοῖς. — Orpheus in hym.
Præclaris poëtis gaudens, sanctisq; cultibus.

Πίνωμεν· καὶ γάρ τι νέον, καὶ γάρ τι παρ' οἶνον — Hedylus in epigr.
Εὕροιμεν λεπτὸν καί τι μελιχρὸν ἔπος.

Potemus: mellitus enim lepidusq; nouusq;,
Inter potandum versus ab ore fluet.

Ὑμνοπόλους δ' ἀγεληδὸν ἀπημαλδυνεν Ὅμηρος,
Λαμπρότατον Μουσῶν φέγγος ἀνασχόμενος. — Leonidæ 1. epigr.

Poëtas gregatim obscurauit Homerus
Clarissimum Musarum lumen exoriens.

Πίνδαρε Μουσάων ἱερὸν στόμα καὶ λάλε σειρήν. — Ibid. incer.
Pindare Musarum os sacrum, facundaq; Siren.

—μελιφθόγγου μούσης Σιμωνίδεω. — Ibid.
Melliloqui musa Simonidis.

Τέθνηκ' Εὐτυχίδης ὁ μελογράφος. — *Obijt Eutychides poëta.* — Lucilij 2. epigr.

Eius. ibid. „ Ποιητὴς πανάριστος ἀληθῶς ἐστιν ἐκεῖνος,
„ Ὅς τις δειπνίζει τοὺς ἀκροασαμένους.
„ Ἢν δ' ἀναγιγνώσκῃ, καὶ νήστιας οἴκαδε πέμπῃ,
„ Εἰς αὐτὸν τρεπέτω τὴν ἰδίαν μανίαν.
„ *Poëta optimus verè est ille,*
„ *Qui cenam dat auditoribus.*
„ *Sin legat, & ieiunos domum mittat,*
„ *In seipsum vertat propriam maniam.*

Ibid. eius. Οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ κατακείμενος.—
Poëta non dicet accumbens.

—πεφιλημένος ἔξοχα Μούσαις. *Musis eximiè dilectus,*

Theocr. idyll. 16. Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας.
Maximè honorare sacros vates Musarum.

Incerti 3. epigr. Τεχνοσύνῃ δ' ἐπέων πολυΐστωρ θεῖος Ὅμηρος.
Fabricatione versuum multiscius diuinus Homerus.

Michaëlij 4. epigr. Ἡ πόλις Ἀγαθίαν τὸν ῥήτορα, τὸν στιχαοιδὸν,
Δίζυγος εὐεπίης ῥυθμὸν ἀγασσαμένη. &c.
Vrbs Agathian Rhetorem illum, illum Poëtam,
Duplicis facundiæ numeros admirata. &c.

Leonidæ 3. epigr. —εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος. *Dulcisonarum Pieridum sacerdos.*

Ibid. Λάτρις Πιερίδων. *Cultor Pieridum.* Ἄνθος ἀοιδῶν. *Flos Poëtarum.*

Antipatri ibid. —πολλαὶ πατρίδες ὑμνοπόλων. *Multa patria Poëtarum. Quia qualibet regio, vbi vixerunt, eos sibi vendicat.*

Leonidæ 3. epigr. Παρθενικὴν νεαοιδὸν ἐν ὑμνοπόλοισι μέλισσαν,
Ἤρινναν Μουσῶν ἄνθεα δρεπτομένην,
Ἅδης εἰς ὑμέναιον ἀνήρπασεν.—
Virginem poëtriam, inter Poëtas apem,
Erinnam Musarum flores decerpentem, Pluto ad nuptias rapuit.

Asclepiad. 4. epigr. Δῶκαν δὲ κρήνης Ἑλικωνίδος ἔνθεον ὕδωρ.
Dederunt autem fontis Heliconij sacram aquam.
[*Musæ Hesiodo,*]. *i. fecerunt illum Poëtam.*

Hesiod. in Theog. Αἵ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν,
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.

Qua

Quæ docuerunt Hesiodum pulcrum carmen,
Agnos pascentem sub Helicone sacro.
Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν. Id. 2. oper.
Musæ enim me docuerunt canere diuinum carmen.
Πιερικὴ ἣ μέλισσα λιγύθροος ἵζετο Σαπφώ. L. 5. epigr.
Pieria vero apis, dulcisona sedebat Sappho.
Πιερικῆς ῥαθάμιγγας ἀποσταλάουσα μελίσσης. Ibid.
Pieria apis guttas stillans. [poëseos]
Πιερικὴ ἣ μέλισσα περὶ στόμα θεῖον ἀλᾶτο, Ibid.
Κηρίον ὠδίνουσα μελισταγές. — *Pieria apis circum os errabat fauum parturiens mellifluum.*
— ἣν ἔτι παιδνὴν
ἔτρεφον εὐεπίης ἡρωΐδος ἴδμονα Μοῦσαι. Ibid.
Quam adhuc adolescentulam aluerunt Musæ, Poëseos heroïcæ gnaram.
Καὶ φίλος Αὐσονίοισι λιγύθροος ἔπρεπε κύκνος, Ibid.
Πνείων εὐεπίης, Βιργίλλιος· ὅν ποτε Ῥώμης
Θυμβριὰς ἄλλον Ὅμηρον ἀνέτρεφε πάτριος ἠχώ.
Et carus Italis dulcisonus eminebat cygnus,
Spirans Poëseos, Virgilius: quem olim Roma
Alterum Homerum educauit vox patria Tiberina.
.i. latina lingua.
— ἀνὴρ ἥδιστος ἀοιδῶν. *Vir suauissimus Poëtarum.* Homer. in hym.
— ἴστορες ᾠδῆς. *Scientes carminis.* Id hym. 30.

Τίν δ' ἁδυεπής τε λύρα,	*Tibi lyra suauisona,*	Pindar.
γλυκύς τ' αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν.	*Dulcisq; fistula* *Adspergit gratiam.*	olymp. 10.

Εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων. *Inuenit fontem diuinorum versuum .i. optimus est Poëta.* Id. 4. Pyth.
— πιερίδων ἀρόταις, *Pieridum cultoribus,* Nem 6. id.
δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον. *Valentes præbere multum hymnum.* [*copiosam suarum laudum ex præclaris facinoribus materiam*]
Καὶ γὰρ ἐγὼ Μούσῃσιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδός. Hom. in Merc.
Etenim ego Musarum Olympicarum sum assecla.
Τοίαν ἄχραντον ζωάν, *Tale intaminatum æuum,* Synesius hym. 5.
Τῷ σῷ κρίνοις φορμικτῇ. *Tuo indulgeas poëta.*

Pono. Loco. Depono.

Τίθημι. ἐντίθημι. κατατίθημι. μετατίθημι. ἵστημι.

— Πάντα δ' ἐν αὐτῇ Ὅπλ' ἐτίθει. — Od. B.
In ea [naue] cuncta ponebat arma.

Καί σφισιν ἤματι πρόσθε νεφέλην θέτο σῆμα κελεύθου. Apollin. Psal. 77.
Et illis interdiu nubem posuit viæ signum.

Αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν Od. E.
ἐνθήσω μενοεικέ', ἅ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι.
Cæterum ego cibum & aquam & vinum rubrum
Imponam, quæ robur addant, & famem arceant.

Eustathius: τὸ δὲ, ἅ λιμὸν ἐρύκοι, ἑρμηνευτικόν ἐστι τοῦ μενοεικέα· ἐπεὶ καὶ τοῦτόν ἐστι, βρῶμα τὸ ἐπαρκοῦν μένει. καὶ τὸ, ἐρύκοι λιμόν.

Ἄντρῳ ἐγκατέθεντο, καὶ ἔτρεφον εἰς ἐνιαυτόν. Aratus in Phænom.
In antro posuerunt, [Iouem] & aluerunt ad annum.

— ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα νοῆσαι Ὁππόθι μιν μετέθηκαν. — Nonn. in Ioann.
Non possum scire, vbi eum posuerunt.

Στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο. Od. B.
Posuerunt crateras vino plenos. [coronatos]

Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε. —*Et hæc bene deposuit.* Od. N.

Pons.

Γέφυρα. λαϊνέη ἀλυκτοπέδη.

Θῦνε γὰρ ἀμπεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς Iliad. E.
χειμάρρῳ, ὅς τ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας.
Currebat per campum fluuio pleno similis
Torrenti, qui velociter fluens pontes dissipauit.

Ὁ πρὶν δὲ σκαφέεσσιν ἀνέμβατος, ὁ πρὶν ἀπειρής, Agathias 4. epigr.
Κεῖσαι λαϊνέῃ σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ.
Qui prius eras scaphis inaccessus qui prius indomitus,
Iaces lapidea strictus compede. [ponte iunctus]

Loquitur de Sangario fluuio, quem ponte iunxit Iustinianus Imp.

Portus.

Λιμὴν. ὅρμος. ὅρμου μέτρον. ἕδος λιμένων εὔορμον.

Hom. od. Δ Ἀστερὶς οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ.
Asteris [insula] non magna : sed portus in ea commodi.

Od. K. Αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
πλησίαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῷ,
οὔτε μέγ', οὔτ' ὀλίγον· λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
Hæ quidem [naues] in portu caue ligatæ erant
Propinquæ : Nec enim vnquã in eo attollitur fluctus,
Neque magnus,neque paruus : sed blanda inest tranquillitas.

Od. N. — ἔντοσθεν δ' ἄνευ δεσμοῖο μένουσι
Νῆες ἐΰσσελμοι, ὅταν ὅρμου μέτρον ἵκωνται.
Intus verò sine vinculo manent
Naues bene tabulata, cùm portum intrauerint.

Ibid. Σπουδῇ δ' ἐς λιμένα προσερέσσαμεν. — *Ægrè in portum ad remigauimus.*

Q. Cal. l. 14. Ἐλπόμενοι εὔορμον ἕδος λιμένων ἀφικέσθαι.
Sperantes ad commodam stationem portus peruenire.

Oppian. 5. de piscat. — κοίλοιο πάροιθεν
ὅρμου ἀναπλώεσκε. — *Curuum ante portũ nauigabat.*

Nazianz. 56. car. „ Αἴθερον εἶδος ἔχουσα λύειν μελεδήματα θυμοῦ.
„ Ἀνδρὶ γὰρ ἀσχαλόωντι λιμὴν εὔορμος ἄκοιτις.
„ *Serenam faciem habens solue curas animi.*
„ *Marito enim dolenti portus opportunus est vxor.*

Quod clare sic Naumachius:

„ Ἀνδρὶ γὰρ ἀσχαλόωντι παραίφασίς ἐστιν ἄκοιτις.
„ *Marito enim dolenti solatium est vxor.*

Pallad. 4. epigr. — ἅμα πάντες
„ Εἰς ἕνα τὸν κατὰ γῆς ὅρμον ἀπερχόμεθα.
„ *Simul omnes ad vnum sub terra portum abimus.*

Theocr. idyll. 7. Ἀγεάνακτι πλόον διζημένῳ ἐς Μιτυλάναν,
ὥρια πάντα γένοιτο, καὶ εὔπλοον ὅρμον ἵκοιτο.
Ageanacti nauigationem quærenti in Mitylenem,
Tempestiua omnia fiant, & tutum in portum veniat.

Possideo.

Possideo. Diues sum.

Κτατίζω. κτάομαι. κτάω, vide Curo. ἔχω. κτατίζομαι. πάσασθαι & πέπαμαι, ex πάομαι inusitato.

,,— Ἄπερ ἀπείρου κεῖται πολλὰ κτατίσσας. *Od. B.*
,, *Iacet absque linteo, qui multa possedit.*
[*Vlysses*]

Μνῆσαι σῆς κλισίης, ἣς προκτατίσσαο μοῦνος. *Apollin. Psal. 73.*
,, Memor esto congregationis tuæ, quam possedisti ab initio.

—κτατίσσεαι ἔθνεα πάντα. *Possidebis omnes gentes.* *Il. 81.*

,, Ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις· οὐδέποτ' αὐτῆς *Apud Athen. l. 8.*
,, λήσομαι· ἐκτήσθω δ' ὁ θέλων τὸν ἀπείρονα χρυσόν.
,, *Hac sapiens est vitæ admonitio : nec vnquam eius*
,, *Obliuiscar : qui volet, aurum infinitum possideat.*

,, Χρήματα δ' ἱμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι *Solon in eleg.*
,, Οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη.
,, *Opes quidem habere cupio, sed iniustè possidere*
,, *Nolo. Prorsus tandem venit pœna,*

Πυθέα μνῆμα τόδ' ἐστ' ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος ἀνδρός, *Pytheas apud Athen. l. 11.*
Ὃς κυλίκων ἔσχεν πλῆθος ἀπειρέσιον,
Ἀργυρέων, χρυσοῦ τε καὶ ἠλέκτροιο φαεινοῦ,
Τῶν προτέρων πάντων πλείονα πασάμενος.
Hoc Pythea est monumentum viri boni & prudentis,
Qui calicum multitudinem habuit innumeram,
Ex argento & auro & electro splendido,
Prioribus omnibus plura possidens.

Possum.

Δύναμαι. ἐπίσαμαι. ἔχω. ἰσχύω. σθένω. εὑρίσκω. εἴδω. σθένος ἔχω. ἐπισθένω. ἔστι μοι, πάρεστι, πάρα.

,,— Ἔνθάδε δ' ἔγνων, *Agathias in epigr.*
,, Ὅττι φύσιν νικᾶν ὁ χρόνος οὐ δύναται.
,, *Ibi cognoui, quod naturam vincere nō possit tempus.*

— τὸ μὲν οὔτις ἐπίσταται ἀμφαδὸν εἰπεῖν. *Aratus in Phenom.*
Hoc nemo potest manifestè dicere.

Ἀλλὰ τὰ μὲν κατέμαρψα, τὰ δ' οὐ σθένος. *Nazianz. 50. car.*

Sed alia quidem comprehendi [sermone] alia autem non possum.

Od. Δ. Καὶ νῦν, εἴ τί που ἐστι, πίθοιό μοι.—

Et nunc, si potes, mihi pareas.

Oppian. 2. de venat. Οὐδὲ μὲν ἐκφυγέειν, οὐδ' ἱεμένοισι πάρεστι.

Nec effugere, ne cupientes quidem, possunt.

Nazianz. in sentent. „ Θεοῦ διδόντος οὐδὲν ἰσχύει φθόνος.

„ Καὶ μὴ διδόντος οὐδὲν ἰσχύει κόπος.

„ *Deo iuuante nil tuus liuor potest:*

„ *Sed non iuuante nil meus labor valet.*

Nonn. in Ioann. — ποτὸν εἶχεν ὀπάσσαι. *Poterat dare potum.*

Ὑμέας οὐ σθένος ἐστὶν ἐμὸν ποτε μῦθον ἀκούειν.

Non potestis sermonem meum audire.

Ibid. Ἔργον ἴσον τελέειν σὺκ ἔσθενεν. — *Non poterat tale opus facere.*

Ibid. Ἀνέρος ἔπλασεν ὄμμα. τὸ μὴ φύσις εὗρεν ὀπάσσαι.

Hominis formauit visum, quē natura nō potuit dare.

Ibid. — τὸ μὴ φύσις οἶδεν ὀπάσσαι. Idem.

Εἰ μὴ ἐγὼ κάμον ἔργα, τὰ μὴ μάθεν ἄλλος ἀνύσσαι.

Nisi fecissem opera, quæ alius non potest facere.

Οὐκέτι δ' ἦ σθένος εἶχον ὑποβρύχιον λίνον ἕλκειν.

Iam non poterant submersum rete trahere.

Od. B. „ Ἦ τ' ἂν ἀμυναίμην. εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.

„ *Iuuarem certe, si possem. [si potestas adesset]*

Od. E. — οὐ μέν τι πάρεστι περινοῆσαι ἄμεινον.

Nihil mihi est excogitare melius.

Od. Θ. Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι.

καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὅτ' οὐκέτι φυκτὰ πέλονται.

Nec erat mouere membra, nec attollere:

Ac tum intellexerunt iam non patere effugium.

Od. P. „— ἤδη γὰρ ἀνήρ, οἷός τε μάλιστα Οἴκου κήδεσθαι.—

„ *Iā enim est vir, & maximè idoneus ad regēdā domū.*

Q. Cal. l. 4. —— οὐδέ μιν ἐσθλὸς Καπανήιος υἱὸς

Κάμψαι ἐπέσθενε χερσίν. — *Nec eum [equum] fortis Capanei filius flectere potuit manibus.*

Oppian 4. de venat. — τίς κεν ἅπαντα μιῇ φρενὶ χωρήσειεν

εἰπέμεναι κατὰ μοῖραν ὑπ' εὐκελάδοισιν ἀοιδαῖς;

Quis omnia mente vna possit aptè dicere dulcisonis versibus?

Νῆα καταπερέρχουσιν, ὅσον σθένος. — *Nauem accelerant, quantum possunt.* Id. 4. de piscat.

„ Ὄφρα δύνῃ· δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει. Pythagor.

„ *Quoad poteris: Potestas enim propè necessitatē habitat.*

Οὐ γὰρ ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι. — Moschus 3. idyll.

Non enim potest liberis opitulari.

— τὸ γὰρ, πολέων περ ἐόντων, Theocr. idyll. 25.

Ἀργείων οὐδείς κεν ἔχοι σάφα μηθήσασθαι.

Hoc enim, multi licet adsint Argiui, nemo queat certò commemorare.

— τὰ δ᾽ οὐκ ἐπ᾽ ἀνδράσι κεῖται. Pindar. 8. Pyth.

Hæc non sunt in hominum potestate.

Πότνια, σεῦ δ᾽ ἔχεται, δῦναι βίον ἠδ᾽ ἀφελέσθαι. Id. 28. hym.

Domina, in te situm est, dare vitam, vel adimere.

Posteri. Posteritas.

Ὀψίγονοι. οἱ μετ᾽ ἐμέ. ἐσσόμενοι. ἄνδρες ὀπλότεροι. ἐψόμενοι.

Ὀψιγόνων τάδε φῦλα θεῷ φραζοίατο βασιλῆι. Apollin. Psal. 21.
Posteri hæc Domino Deo annuncient.

Γράψατε δή μοι ταῦτα μετ᾽ ὀψιγόνοισι γενέθλαις. Id. Psal. 101.

Scribite hæc posteris generationibus.

— χαῖρε σὺ κόσμε, Nazianz. car. 21.
χαῖρε μογηροφόρε· φείδεο τῶν μετ᾽ ἐμέ.

Vale tu munde, vale ærumniparens: parce posteris.

Γράψε τάδ᾽ ἐσσομένοις μνημήϊα σῶν ἀρετάων. Incerti 1. epigr.

Scripsit hæc posteris monumenta tuarum virtutum.

— ἐν ἀνδράσι θῆκ᾽ ὀνομαστοὺς Theocr. idyll. 16.

ὁπλοτέροις. — *Hominibus posteris fecit celebres.*

— ἔπος οὐκ ἀπόβλητον Id. 17.

Φθέγξομαι ἐσσομένοις. — *Carmē laudādū posteris eloquar.*

„ Ὄφρα τις ἐρρίγῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων. Hom. Il. Γ

„ *Vt horreat aliquis etiam posterorum hominum.*

Κεῖνό γε μὴν ἀΐοιτε καὶ ἐσσομένοισι γράφοιτε. Nazianz. 5. car.

Hoc audite & posteris scribite.

Id. 27. Ταῦτα μὲν ἑψομένοισιν· ἐγὼ δ' ὑπένερθε καρήνω
δεσμὰ φέρων, νεκρός τε καὶ ἄπνοος ἐν λεχέεσσι
κείσομαι.—*Hæc quidem secuturis:* [*relinquã posteris*]
Ego autem inuoluto capite, exanimis in lecto decũbã.

Prædico. Vaticinor. Vates. Propheta.

Προειπεῖν. προεννέπω. προαγγέλλω θεσπίζω. προθεσπίζω. θεοπροπέω. μαντεύομαι, φημίζω.

Od. A. — Πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς. *Nos ei prædiximus.*

Ibid. Αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
ἀθάνατοι βάλλουσι. καὶ ὡς τελέεσθαι οἴω,
οὔτε τι μάντις ἐὼν, οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς.
Cæterùm ego nunc tibi vaticinabor, vt in animum
Immittunt immortales, & prout perfectum iri puto,
Cùm nec sim vates, nec certus augur.

Ibid. Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι.—*Non curo vaticinium.*

Nonn. in Ioann. Ἐσσόμενον θέσπισσα, προάγγελα χείλεα λύσας.
Futurum prædixi, prænuncia labia aperiens.

Ibid. — ταῦτα προθεσπίζων ἀγορεύω. *Hæc prædicẽs loquor.*

Ibid. Ἀλλὰ τὰ μὲν ξύμπαντα προέννεπον.—
Sed hæc omnia prædicebam.
Ἡμετέρων μνήσασθε προάγγελα θέσφατα μύθων.
Nostrorum sermonũ prænuncia oracula recordemini.

Ibid. —— προαγγέλλει τέλος ἔργων. *Prænunciat rerum exitũ.*

Od. B. „ Οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύσομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς.
„ *Non enim inexpertus vaticinabor, sed probè sciens.*

Ibid. „ Ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν, μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν
„ Οἴκαδ' ἰὼν, μή πού τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω.
„ Ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
O senex, eia age nunc, vaticinare tuis liberis
Domum petens, vt ne quid mali posthac patiantur.
Hæc autem multo te meliùs vaticinabor.

Ibid. Ὤλετο τῆλ'. ὡς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
ὤφελες· οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες.
Perijt procul. Vtinam & tu perijsses cum illo!
Non tam multa vaticinans blaterares.

Nazianz. or. 12. Θαῦμα μέγ'. οὐδὲ Σαοὺλ χάριτος ξένος, ἀλλ' ὑποφήτης.

Grande

Grande miraculum: Nec Saul gratiæ expers, sed propheta.

Ὡς γὰρ θέσφατόν ἐστι· λόγος δ' ἐπὶ ἔργον ὁδεύει. Id. 61.

Sic enim prædictum est: & sermo iam complctur.

Ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει. Od. I.

Ἔσκέ τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,

Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο,

καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν·

ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,

χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.

Papæ sanè omnino mihi prisca vaticinia eueniunt.

Erat hic quidam vates, vir bonus & magnus,

Telemus Eurymides qui arte vaticinandi pollebat,

Et vaticinans inter Cyclopes consenuit:

Qui mihi dixit hæc omnia olim euentura,

Vlyssis manibus me excæcatū iri. Ita Polyphemus.

Ἤλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλὴν Od. Λ.

εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην.

Iui ad Tiresiæ vaticinium, si quod consilium

Suggereret, quo ad asperam Ithacam peruenirem.

Vetus Scholiastes Græcus: χρέος] μάντευμα.

Ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήια Τειρεσίαο. Od. M.

Vt vobis dicam Tiresiæ vaticinia.

— Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων Od. O.

θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον. — *Apollo Polyphidem fecit longè præstantissimum vatem hominum.*

Κάλχας Θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος· Iliad. A.

ὃς ᾔδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα·

καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,

ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Calchas Thestorides augurum longè optimus:

Qui norat præsentia, futura & præterita,

Et nauibus Græcorum præerat ad Ilium,

Ob suam vaticinandi artem, quam ei cōtulit Apollo.

Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον, ὅ, τι οἶσθα. Ibid.

Dic valde confidenter vaticinium, quodcunq; scis.

Μάντι κακῶν, οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας· Ibid.

αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
Vates malorum, nunquam mihi bonum prædixisti:
Semper tibi carum est mala animo vaticinari.
Μάντι κακῶν .i. κακόμαντις, Eustathio. *id est qui mala & infausta solet vaticinari.*

Sibyll. l. 2. —ὅταν τινὲς, ἀντὶ προφητῶν,
ψευδαπάται πελάσωσιν ἐπὶ χθονὶ φημίζοντες.
Cùm aliqui impostores loco prophetarum in terra vaticinantes aduenerint.

Præco. Præiens duco.

Ἡγεμονεύω. ἡγέομαι. ἄρχω ὁδὸν.

Od. Ζ. Καρπαλίμως ἔρχεσθον· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
Celeriter venite: ego viam praibo.
Καὶ τότε Φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν, ἠδ' ἐρέεσθαι
δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ, καὶ ἂν παῖς ἡγήσαιτο
νήπιος· οὐ μὲν γὰρ ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο.
Tunc Phæacum vade in vrbem, & require
Ædes patris mei, magnanimi Alcinoi:
Faciles cognitu sunt, etiam puer duceret
Paruulus. Non enim tales sunt
Domus Phæacum qualis domus Alcinoi.

Od. Θ. Δημοδόκου δ' ἕλε χεῖρα, καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
κῆρυξ, ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδὸν, ἥν περ οἱ ἄλλοι.
Demodoci prehendit manum, & eduxit domo
Præco, præibatq; illi eandem viam, quam alij. [ibãt]
Erat enim Demodocus cœcus, musicæque peritissimus.

Od. Κ. Τὸν δ' αἶψ' ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
Hunc autem statim iussi eandem viam præire.

Præmium. Merces.

Ἄεθλον. ἀέθλιον. βραβεῖον. πρεσβήιον. ἀμοιβή. μισθός. ἔπαθλον. ἄποινα. τέλος. γέρας.

Q. Cal. l. 4. —Ἔλαβον δ' ἀκόνιτος ἄεθλον.

Accepi

Accepi sine puluere præmium. [sine labore] Ibid.

,, — τὠνεκ' ἄνωγα

,, ὑμέας, οἷσιν ἔοικεν, ἀέθλια χερσὶ φέρεσθαι.

,, Κῦδος γὰρ νέῳ ἀνδρὶ φέρειν ἀπ' ἀγῶνος ἄεθλον.

,, *Propterea hortor vos, quos decet præmia manibus accipere.*

,, *Gloria enim est iuueni viro ferre ex certamine præmium.*

Ὀψὲ βροτοῖσιν ἔδωκε βραβήϊα πάντα μόθοιο. Oppian. 4. de venat.

Donauitq; viris tandem omnia præmia pugnæ.

Ὡς αἰεὶ μετὰ πᾶσι δίκης πρεσβήϊα κεῖται. Id. 2. de piscat.

Sic semper inter omnes iustitia præmia proposita sunt.

---εἴ τις ἀμοιβὴ Εὐσεβίης. — *Siqua merces pietatis.* Ibid.

Δὸς σφισιν ὦ βασιλεῦ σφετέρων ἀντάξια ἔργων. Apollin. Psal. 27.

Da illis ô rex suis condigna operibus.

Οἷά τε χερσὶν ἔρεξαν, ὁμῶς κομισαίατο δῶρα· Ibid.

μισθὸν ἕλοιντο δίκῃ μεμελημένον, ὧν δόσαν ἄλλοις.

Qualia manibus patrarunt, talia refer dona:

Mercedem accipiant iustam eorum, quæ dederũt alijs. Phocylides

Μισθὸν μοχθήσαντι δίδου· μὴ θλῖβε πένητα.

Mercedem operario da: ne affige pauperem. Theognis.

,, Ἡ δ' ἀρετὴ τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον,

,, Κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ σοφῷ.

,, *Virtus præmium inter homines optimum,* Nazianz. 63. car.

,, *Pulcherrimumq́, reportatu est viro sapienti.*

,, Μισθὸς γάρ τε πόθοιο, πόθου τέλος ἀντιβολῆσαι. Apollin. Psal. 61.

,, *Merces enim voti est, voti tandem potiri.*

Πᾶσι σὺ μίσθον ἄναξ ὀπάσεις ἀντάξιον ἔργων.

Cunctis tu mercedem ô rex tribues dignam operibus.

Οὐ γάρ σοι κρητὴρ χαλκήλατος, οὔτε λέβητες, Incerti 4 epigr.

Ἀλλ' ὁδὸς εἰς αὐλὴν Ζηνὸς ἔπαθλον ἔφυ.

Non enim tibi crater ex are fabrefactus, neq; lebetes,

Sed via in aulam Iouis, præmium est.

—σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα. Iliad. 2.

Tuq; digna accipe præmia.

Pindar. 2. Pythior. vocat hymnos, ἀρετῆς ἄποινα. *virtutis præmia.*

---ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ, *Sed in quoque facto,* Pindar. 1 Isthm.

ἔργμασι

ἔργματι κεῖτο τέλος. *Suum erat præmium.*

Nazianz. car. 3. „ Ξεῖνος δ᾽ ἴσθι πάροικος ἐπ᾽ ἀλλοτρίης χθονὸς ἕρπων.
„ ἔνθεν ἀναστήσει σε θεὸς ἐς πατρίδα σεῖο,
„ μικρὸν ἀεθλεύσαντα, πόνων δέ τι μεῖζον ἄεθλον.
„ *Hospes esto aduena in aliena terra viuens:*
„ *Hinc te Deus resuscitabit ad patriam tuam,*
„ *Postquam modicum laboraueris : laboribus autem maius erit præmium.*

Id. car. 11 „ Κεῖνοι μὲν τοίοισι νόμοις ἀρετῆς προεμάχιζον.
„ Ἡμεῖς δ᾽ αὖ κακίῃ γέρα θήκαμεν. ὦ θανάτοιο.
„ Τίς τάδε θρηνήσειε γόων πολυίδρις ἀοιδός,
„ *Illi quidem eiusmodi legibus virtutem propugnabāt:*
„ *Nos autem etiam sceleribus præmia posuimus. O mortem.*
„ *Quis poëta luctuum peritus hæc dignè lugeat?*

Hom. Il. ψ Ἀντίλοχος δ᾽ ἄρα δὴ λοισθήιον ἔκφερ᾽ ἄεθλον
Μειδιόων.—
Antilochus renidens vltimum præmium reportabat.

Theocr. idyll. 1. —μετὰ Πᾶνα, τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποισῇ.
Post Pana, præmium secundum auferes.

Γέρας νέμειν. *Præmium tribuere.*

Nonn. 19. Dion. Ἄσμενος ἄζυγα ταῦρον ἐδέξατο μισθὸν ἀοιδῆς·
ἀμφὶ δέ μιν στιχηδὸν ἐπεσκίρτησαν ἑταῖροι.
Lætus accepit iniugem taurum, cantionis præmium:
Circa ipsum autem ordinatim socij saltitarunt.

Nazianz. 49. car. Καὶ μισθὸς μούνοισι κακῶν οὐ φάσγανον ὀξὺ,
ἀλλ᾽ ἄφενος καὶ πλοῦτος· ἐπεὶ παθέων ἐπαρωγοί.
Et solis [mimis, turpibusq; histrionibus] malorum merces, non est acutus ensis, sed opes ac diuitiæ: cum affectionum prauarum sint adiutores.

Preces. Precor. Precandi formulæ.

Εὐχή. ἱκεσίη. ἀρή. εὐχωλή. λιτή. ἐπαρή.

Precor: Αἴτομαι. λίσσομαι. λιτάζομαι. λιτανεύω. ἱκετεύω. εὔχομαι. ἐπεύχομαι. κατεύχομαι. εὐχετάομαι. γουνάζομαι. γουνοῦμαι. ἀράομαι. &c.

Hesiod. 2. ἔργων. „ Μηδέ ποτ᾽ ἐξ ἠοῦς Διὶ λοίβειν αἴθοπα οἶνον

„ χερσὶν

„ χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδ᾽ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
„ οὐ γὰρ τοί γε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ᾽ ἀράς.
„ *Neque vnquam mane Ioui libes generosum vinum*
„ *Manibus illotis, neque alijs immortalibus.*
„ *Nec enim exaudiunt, sed respuunt preces.*

Ἀλλά οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. — Idem in Scuto.
Sed eius preces non exaudiuit Phœbus Apollo.

Ἀρέων ἀΐων. — *Preces audiens.* — Iliad. O.

— κλύων ἱκετηρίδα φωνήν. *Audiens supplicem vocem.* — Orpheus in hym.

Ἀθάνατοι ἣ μάλιστα νόου καταθύμια σεῖο — Id. de lapid.
Πάντα τελευτήσουσιν, ἐπαρέων ἀΐοντες.
Immortales maximè animo tuo grata
Omnia perficient, vota exaudientes.

— ἀλλὰ λιτάων — Musæus.
ἡμετέρων ἐπάκουε. — *Sed preces nostras exaudi.*

Καί πού τις λυκάβαντας ὅλους ἱερῷ ἐνὶ χώρῳ· — Nazianz. car. 47.
Ἑστηὼς καθαρὰς ἐξεπέτασσε χέρας·
Οὐδ᾽ ὅγ᾽ ἐπὶ βλεφάροισιν ὕπνον βάλε, θάμβος ἄπιστον
Ἀλλ᾽ ἐπάγη Χριστῷ, ἔμπνοος ὥς τε λίθος.

Est etiam in sacris qui totos ædibus annos — Billius.
Constiterit, puras extuleritq; manus:
Nec, quod vix credas, claudebat lumina somno:
Sed lapis vt viuens, in prece fixus erat.

Δέχνυσο δ᾽ ἱκεσίην πολυδάκρυον. — — Proclus in hym.
Suscipe supplicationem lachrymosam.

— κωφοῖς πέμπε λιτὰς ἀνέμοις. — Macius.
Surdis mitte preces ventis. [*frustra precere*]

Preces eiaculatoriæ vocari possunt ψαλμοκίνητα βέλη. sagittę precatoriæ. iacula psalmisonantia.

Πτέρωσον αὐτοῖς ψαλμοκίνητον βέλος. — Pisidas in opificio.
Eleua eis sagitttam psalmisonam. [*psalmos*]

Χριστὸν ἐγουνάζοντο φιλοστόργῳ τινὶ μύθῳ, — Nonn. in Ioann.
Αὖθι μένειν. — *Christo supplicabant amico sermone, vt ibi maneret.*

Καὶ θεὸν αἰτήσαντε πολύλλιτον ἤματι κείνῳ, — Ibid.
εὐχωλαῖς ὁσίοισι. — *Et Deum multum deprecandum*

roget is

rogetis illo die sanctis precibus.

Od. A. ---θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας.

Deos inuocabo immortales.

N. ἐπιβώσομαι pro ἐπιβοήσομαι.

Od. B. Χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλὸς εὔχετ' Ἀθήνῃ.

Lotis in mari cano manibus supplicabat Palladi.

Apollin. Ἐκ πάντων, λίτομαί σε, διωκόντων με σαώσοις.

Psal. 7. *Oro te, saluum me fac ex omnibus persequentibus me.*

Od. Γ. Λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς,
Ἤ ἔπος, ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε,
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπε.
Precor, si quid tibi vnquam pater meus bonus Vlysses,
Aut verbo aut facto pollicitus peregit,
Horum nunc reminiscere & mihi verum refer.

Od. Z. Νῦν δή πέρ μευ ἄκουσον· ἐπεὶ πάρος οὔποτ' ἄκουσας.
Nunc tandem me exaudi: siquidem nunquam prius exaudisti.

Od. I. Εὔχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα.
Supplicabat, manus extendens ad cælum stellatum.

Od. K. Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλίσσετο γούνων.
At hic ambabus [manibus] prehendens genua orabat.

Od. M. Ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.
Supplicabam omnibus dijs, qui olympum habitant.

Ibid. Οἰμώξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν.
Lugens autem ad Deos immortales clamabam.

Od. N. Αὐτίκα δὲ νύμφῃς ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών.
Mox vero Nymphis supplicauit manibus sublatis.

Od. O. Ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
λίσσομ' ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς, καὶ ἑταίρων, οἵ τοι ἕπονται·
εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, μηδ' ἐπικεύσῃς.
O care, quando te sacrificantem offendo hocce in loco,
Precor per sacrificia & numen, atque etiam
Per tuum caput & sociorum qui te sequuntur;
Dic mihi vera interroganti, nec me celes.

Nonn. 40. Dion. Οὔασιν εὐμενέεσσιν ἐμὴν ἀσπάζεο φωνήν.
Auribus beneuolis meam amplectere vocem.

Χεῖρας

Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος. *Iliad. Θ.*

Manus attollentes valde precabantur vnusquisq;

Ἥ οἱ γούνατ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου, *Ibid.*

Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.

Quæ illi genua osculata est, & apprehendit manu barbam,

Supplicans, vt honoraret Achillem vrbiũ expugnatorẽ.

—γουνούμενος υἱόν. *Suppliciter rogans filium.* *Iliad. I.*

,, Γουνοῦμαι βασίλεια· σὺ δ' ἵλαθι· εἰ νύ τι καὐτὴ *Apollon. Argon. Δ.*

,, Ἀνθρώπων γενεῆς μία φέρβεαι, οἷσιν ἐς ἄτην

,, Ὠκύτατος κούφαισι θέει νόος ἀμπλακίῃσιν·

,, Ὡς ἐμοὶ ἐκ πυκιναὶ ἔπεσον φρένες.

,, *Precor ô regina. Tu ignosce. Siquidem & ipsa*

,, *Vna è genere mortalium viuis, quibus ad noxam*

,, *Celerrimus currit animus leuibus erroribus:*

,, *Sicut mihi prudentia excidit.* [*vt iã imprudẽs fui*]

Τοῖά τις ἂν δόξειε λιταζομένους ἀγορεύειν. *Oppian. 2. de venat.*

Talia putaret aliquis supplicantes dicere.

—ἐπευχόμενοι μακάρεσσι. *Precantes superos.* *Id. 5. de piscat.*

—κατεύξατο καὶ λιτάνευσε. *Deprecata est & orauit.* *Theocr. idyll. 2.*

,, Πάλι φέγγος, πάλιν ἀώς, *Synesius hym. 2.*

,, Πάλιν ἁμέρα προλάμπει,

,, Μετὰ νυκτιφοίτον ὄρφναν·

,, Πάλι μοι λίγαινε θυμὲ

,, Θεὸν, ὀρθρίοισιν ὕμνοις.

,, *Iterum lux, iterum aurora,*

,, *Iterum dies refulget,*

,, *Post noctiuagas tenebras:*

,, *Iterum anime mi precare*

,, *Deum, matutinis hymnis.*

Πρῶτα μὲν εὐξαμένη νειόθεν ἐκ κραδίης *Nazianz. car. 4.*

Μητέρι δῶρον ἔδωκεν. — *Primo quidem matri precanti ex profundo cordis donum dedit.* [*Deus*]

Ἤια πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους *Od. Δ.*

τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.

Iui multum Deos precatus: cæterum socios

Tres duxi, quibus maximè confidebã ad omnẽ conatũ.

Ibid. —ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ· Κλῦθί μοι.—
Supplicabat Palladi: Exaudi me &c. Vide ibi plura.

Od. H. —ἐλλιτάνευσεν Ὀδυσσεύς. *Orabat Vlysses.*

Ibid. Τὴν ἱκέτευσα.— *Eam oraui.*

Od. I. Ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
σχέτλια ἔργ' ὁρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
Nos autem flentes attollebamus ad Iouem manus,
Scelesta cernētes facinora: capiebatq; animū despera-
(*tio.*

Apollin. Εὐδικίης ἐμέθεν θεὸς ἔκλυεν εὐξαμένοιο·

Psal. 4. στεινομένῳ δ' ἐπέκλυε, θοῶς δ' ἀπάλαλκεν ἀνίην.
ἵλαθι, καί μευ ἄναξ ἐπικέκλυθι εὐχωλάων.
Cùm inuocarem, exaudiuit me Deus iustitiæ meæ:
In tribulatione dilatasti mihi.
Miserere mei & exaudi orationem meam.

Psal. 5. Αὐδῆς μευ ξύνες ὦκα· λιτὴν δ' ἐπιδέρκεο φωνῆς.
Vocem meam citò percipe: precem quoq; vocis attēde.

Ibid. Ἡμετέρης ἠῶθεν ἄναξ ἐπακούσεται αὐδῆς.
Dominus mane exaudiet vocem meam.

Psal. 6. Νωϊτέρην ὑπέδεκτο θεὸς πανυπέρτατος εὐχήν.
Dominus orationem meam suscepit.

Psal. 16. Κλῖνον ἐμοὶ τεὸν οὖας· ἐμῶν δ' ἐπικέκλυθι μύθων.
Inclina aurē tuam mihi: & exaudi verba mea.

Psal. 75. Τειρόμενος βοάασκον· ὑπήκουσας δὲ λιτάων.
Afflictus clamaui: & exaudisti preces.

Psal. 87. Εἴθε μοι εὐχωλὴ σῶν ἀντίον ἵξεται ὄσσων.
Intret in conspectu tuo oratio mea.

Primus. Primas ferre.

Παροίτατος. πρῶτος. πρώτιστος. παμπρώτιστος, Apollon.

Callimac. apud Athen. l. 7. —Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις.
Habes primum donarium Selenaæ.
N. ἄνθεμα pro ἀνάθεμα. Selenæa, mulier Smyrnæa, hoc loco.

Apollon. Argon. B. —Τῖφυς δὲ παροίτατος ἤρχετο μύθων.
Tiphys verò primus incepit loqui.

„ — ἀλλὰ μετρεῖσθαι Nazianz. car. 49.
„ μέτροισι μεγάλοισι βίον πυκινόφρονος ἀνδρός.
„ Κρεῖσσον δεύτερ' ἔχειν μεγάλων, ἢ πρῶτα πενιχρῶν.
„ *Sed metiri [oportet] mensuris magnis vitam prudentis viri.*
„ *Melius est enim secundas tenere inter præstantes, quàm primas inter tenues.*

Ὡς ἵπτασθ' αἰετοῖο κάτω ῥοιζεῦντος ὕπερθεν, Ibid.
ἠὲ χαμαιπετέων κορύδων ὑπὲρ ἠέρα τέμνειν.
Sicut volare infra aquilam stridentem supernè, [scilicet melius est]
Quàm supra humipetas alaudas aëra scindere.

Πρῶτα φέρεσθαι, vide Ab. Pro eodem ponuntur πρεσβήια & πρωτεῖα .i. *primæ seu præcipuæ partes.*

Ἀλλὰ πολυκμήτοιο λαχὼν πρεσβήια τέχνης, L. 4. epigr.
Αἰθέριος πολυΐδρις ἐμὴν τεχνήσατο μορφήν,
Ἀχράντῳ βασιλῆϊ φέρων πρωτεῖα μόχθων.
Cæterum laboriosæ sortitus primas artis,
Æthereus multiscius meam fabricatus est formam,
Optimo Imperatori offerens primas laborum.

„ Τὸ πρῶτον εἶργον, οὐκ ἐᾷ τὸ δεύτερον. Nazianz. in iamb.
„ Τὸ σπέρμ' ἀναιρῶν, τὸν στάχυν κεκώλυκε.
„ *Qui prima prohibet, nil secundis dat loci:*
„ *Semenque tollens, tollit & spicam simul.*

Priuo. Orbo.

Στερέω. ἀτέμβω. ἀμέρδω. ἀμείρω. ἀπαμείρω. χηρόω. ὀρφανίζω. γυμνόω. ἐρημόω. νοσφίζω. ἀπονοσφίζω.

Οὕνεκά με στερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης. Od. N.
Quia me priuare omni præda volebat.

— οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, οὔτε δίκαιον, Ξείνους. — Od. Y.
Non est honestum nec iustum priuare hospites.

— οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι· αὐτὰρ ἀκούεις Od. Φ.
μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος· οὐδέ τις ἄλλος
ἡμετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.
Nec conuiuij expers es: sed audis
Verba nostra, & sermones: nec quisquam alius

Peregrinus & pauper nostros sermones audit.

Nonn. 1. Dion. Οὐδὲ τεῆς ἀγέλης νοσφίσεαι.--*Nec grege tuo priuabere.*

Nazianz. car. 51. Οὔτε σε πατρώης ἀπεμείρσαμεν, ὦ ἄνα, τιμῆς.
Nec te, ô Domine, patrio honore priuanimus.

Oppian. 3. de piscat. — ὁ δ' ἕλκεται ὀρφανὸς ἀλκῆς.
Hic autem trahitur viduatus robore. [*piscis*]

Theocr. in epigr. Πᾶνα τὸν αἰγιβότην ὀρφανίσωμεν ὕπνου.
Priuemus somno pascentem Pana capellas.

Macedon. 4. epigr. — δικαιοτάτου μισθοῦ ἀπημβρόμενος.
Iustissima mercede priuatus.

Philippus 6. epigr. —ἀκμῆς γυίων ὀρφανισμένος. *Vigore membrorum priuatus.*

Pindar. 3. Pyth.
Τὸν μὲν ὀξείαισι θυγά- / *Hunc filiæ, grauibus*
τρες ἐρήμωσαν πάθαις. / *Infortunijs, priuarunt*
εὐφροσύνας μέρος.— / *Sorte lætitiæ.*

Id. 4. Isthm.
Ἀλλ' ἁμέρα γὰρ ἐν μιᾷ, / *Sed enim in die vna,*
τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο / *Asper belli nymbus*
τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμω- / *Quatuor viris deso-*
σεν μάκαιραν ἑστίαν / *lauit beatam domum.*

Id. 7. Isthm.
—ὅτε καρτερᾶς / *Cùm valido*
Ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς / *Adrastum è tumultu,*
ἄμπεμψας ὀρφανὸν / *Remisisti orbum*
μυρίων ἑταίρων. / *Innumeris socijs.*

Hom. in Merc.
Ἢν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἡδεῖαν ἐδωδὴν,
πειρῶνται δ' ἤπειτα παρὲξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν.
Sin priuentur Deorum suaui cibo,
Conantur deinceps extra viam ducere.

Nonn. 45. Dion.
—ἐληΐσαντο δολοπλόκον υἷα Θυώνης,
καὶ κτεάνων γύμνωσαν.— *Expoliarunt filium dolosum Thyones, & opibus exuerunt.*

Nazianz. 54. car.
Τοῦ παντὸς μιν ἄμερσαι· τὸ μέτριον οὐκέτ' ἀτίσει.
Οὗτος ἀεὶ κείσθω τοῖς ἀμέτροισι νόμος.
Omni sermone eam [*linguam*] *priuaui: modum non amplius negliget:*
Hæc semper posita sit lex immoderatis.

Iuba apud Athen. l. 8.
Νῦν δέ με χυτρόποδες κέραμοι καὶ τήγανα ξηρὰ
Χήρωσαν φωνῆς γαστρὶ χαριζόμενον.

Nunc

Nunc me ollæ fictiles & patella arida
Priuarunt voce [clara] ventri indulgentem.

Produco. Procreo.

Φύω. φέρω. ἀνατέλλω. ἀντέλλω. φυτεύω. ἀναφύω. ἀπαντέλλω. φυτεύομαι.

Ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα ϰ ἀνήροτα πάντα φύονται. Od. I.
Sed hæc sine satione, sine aratione, omnia producuntur.

Ἔσσεται οἷά περ ἔρνος ἐφ' ὑδρηλοῖσι κελεύθοις, Apollin.
ὡραῖον ἀντέλλων σφέτερον μελιηδέα καρπὸν, Psal. 1.
νωλεμέως φύλλοισιν ἀκειρεκόμοισι τεθηλώς.
Erit tanquam arbor in aquosis vijs,
Tempestiuum producens suum suauem fructum,
Perpetuo folijs intonsis florens.

— ὃν αὐτὴ γαῖ' ἀνέφυσεν. Apollon.
Quem ipsa terra produxit. Argon. B.

Ἐκ τε μέσου κέρας αἰνὸν ἀπαντέλλουσι μετώπου. Oppian. 2.
Et cornu graue producunt è fronte media. de venat.

Τέκνα τε φυτήσαιο. — *Liberosq; produceres.* Apollon. Argon. Δ.

Ζεῦ πάτερ, ὅσσα νόησας; ὅσ' εἴδεα νῶϊ φύτευσας; Oppian. 3.
ὅσσα βροτοῖσιν ὄπασσας; ὅσ' εἰναλίοις νεπόδεσσιν; de venat.
Iupiter pater, quanta excogitasti? quot genera nobis produxisti?
Quanta hominibus dedisti? quanta marinis piscibus?

— ἰκέλην μακάρεσσι γενέθλην, Id. 5. de
ἀνθρώπους ἀνέφυσε, χερείονα δ' ὤπασεν ἀλκήν. piscat.
Similem beatis progeniem,
Homines produxit: sed minores attribuit vires.

Οὔτε γὰρ ἦν ἀγαθοῖο, κακοῦ φύσιν ἄμμι φυτεῦσαι, Nazianz.
ἠὲ μόθον προφέρειν ϰ ἔχθεα οἷσι φίλοισι. 6. arc.
Nequaquam enim erat boni, [Dei] naturam mali nobis producere,
Aut bellum proferre; & odia suis amicis.

Οὐδὲ τρυγὴν οἴσεις, οὔτ' ἄρ φυτὰ μυρία φύσεις. Hom. in
Nec vindemiam feres, nec plantas innumeras. Apoll.

Progenies. Stirps. Origo.

Γόνος. γένος. γενέθλη. αἷμα. φύτλη. αἷμα γενέθλης. γονή.

Iliad. Δ. —Γένος δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν σοί.
Inde mihi genus, vnde tibi.

Iliad. Ζ. Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
Ex hoc genere & sanguine glorior esse.

Iliad. Ν. Πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι.
Ego quoque ex patre nobili me esse glorior.

Od. Α. Ὃν γόνον ἐξαγόρευεν. — *Suum genus enarrabat.*

Od. Ν. — ἐμῆς ἔξεισι γενέθλης. *Meo exorti sunt genere.*

Nonn. 4. Dion. Σπαρτῶν ἀγλαόκαρπος ἀναστάχυοιτο γενέθλη.
Spartanorum fœcunda reflorescat progenies.

Id. 10. Dion. Τίς σε πατὴρ ἐφύτευσε; τίς οὐρανίη τέκε γαστήρ;
τίς χαρίτων σε λόχευσε; τίς ἤροσε καλὸς Ἀπόλλων;
εἰπὲ φίλος, μὴ κρύπτε τεὸν γένος· εἰ μὲν ἱκάνεις
ἄπτερος ἄλλος ἔρως, βελέων δίχα, νόσφι φαρέτρης.
Quis te pater produxit? quis cœlestis genuit venter?
Quæ Gratiarum te peperit? quis proseminauit pulcer Apollo?
Dic care, ne cela tuũ genus. Si quidẽ venis
Impennatus alius amor, sine telis sine pharetra.

Ibid. —Σὺ δὲ χθονίης ἀπὸ φύτλης
Βουκεράων Σατύρων μινυώριον αἷμα κομίζεις.
Tu vero terrestri à progenie
Cornutorum Satyrorum caducam trahis progeniem.

Nonn. 10. Dion. Ἀλλὰ τί κικλήσκω σε μινυνθαδίης ἀπὸ φύτλης;
Γινώσκω τεὸν αἷμα, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις.
Sed quid nomino te de caduca progenie?
Cognosco tuum sanguinem, etsi occultare studes.

Id. 14. Dion. Τὴν ποτε Δῶρος ἔτικτε Διὸς βλάστημα γενέθλης,
Ῥίζα γονῆς Ἕλληνος· ἀπ' ἀρχεγόνοιο δὲ Δώρου,
Δωρίδος ἐβλάστησεν Ἀχαιΐδος αἷμα γενέθλης.
Quam olim Dorus procreauit germen è Iouis progenie,
Radix stirpis Græcæ: à primæuo autem Doro,
Doridos germinauit Achaica progenies.

Id. 18. Dion. Μάρναό μοι Διόνυσε, καὶ ἄξια ῥέζε τοκῆος.

Δεῖξον,

Δεῖξον, ὅτι Κρονίδαο φέρεις γένος. ——

Pugna mecum ô Dionysi, & digna fac parente:

Ostende, quod sis è Iouis genere.

—Κρονίωνος ὀλύμπιον αἷμα κομίζω. Id. 27.

Sum è Iouis cælesti progenie.

Οὐρανόθεν γένος εἶχες. —— *E cælo genus duxisti.*

Οὐρανόθεν γεγαῶτα κατέκρυφε κόλπος ἀρούρης.

E cælo genitum operuit sinus terræ. [terra]

Σὸν γένος οὐ χλονέει με.-- *Tuum genus non turbat me.* Ibid.

Ἡφαίστου πυρόεντος ἀπόσπορον αἴθοπι πυρσῷ (rite.

φλέξαι.—*Vulcano ignito prognatũ, ardẽti igni cõbu-*

Μὴ τρομέοις ποτὲ Βάκχον, ὃς ἐκ χθονίοιο τοκῆος Id. 29.

ὠκύμορον λάχεν αἷμα· Διὸς δ᾽ ἐψεύσατο φύτλην. Dion.

Ne timeas Bacchum, qui è terrestri parente

Genus caducum sortitus est: Iouis autem mentitus est progeniem. [se à Ioue oriundum]

Σῆς γενετῆς ἀλέγιζε, καὶ οὐ τρομέοις γένος ἀνδρῶν Id. 44.

Ἀδρανέων, οἷς κοῦφος ἀεὶ νόος. --- Dion.

Tuæ stirpis curam habe, & ne timeas genus hominum

Imbellium, quibus leuis semper mens.

Βάρβαρον οὐ μεθέπω καὶ ἐγὼ γένος· ἀρχέγονος δὲ Id. 46.

Ἴσμηνός μ᾽ ἐφύτευσε. --- *Nec ego sum è genere* Dion.

Barbaro, sed me Ismenus primigena genuit.

Τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης. Iliad. T.

Hominum, qui è tuo sunt sanguine.

Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται Iliad. Y.

Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων.

Vt ne sit sine semine, néue prorsus extinguatur genus

Dardani, quem Iupiter præ cunctis dilexit filijs.

Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει, Ibid.

Καὶ παῖδες παίδων. τοί κεν μετόπισθε γένωνται.

Nunc autem Æneæ virtus Troianis dominabitur,

Et nati natorum, & qui nascentur ab illis. Æneid. 3.

Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτου ῥίζης γένος εὐχετάασθε. Orpheus Argon.

Qui & immortalis stirpis genus gloriamini.

---πολυχρονιώτατον αἷμα. *Antiquissima progenies.* Callimac.

Τοῦ γὰρ ἀνεψιός ἐσκεν· ἴης δ᾽ ἐπέτυκτο γενέθλης. Q. Cal. l. 6.

Progenies. Stirps. Origo.

Γόνος. γένος. γενέθλη. αἷμα. φύτλη. αἷμα γενέθλης. γονή.

Iliad. Δ. —Γένος δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν σοί.
Inde mihi genus, vnde tibi.

Iliad. Z. Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
Ex hoc genere & sanguine glorior esse.

Iliad. N. Πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι.
Ego quoque ex patre nobili me esse glorior.

Od. A. Ὃν γόνον ἐξαγόρευεν. — Suum genus enarrabat.

Od. N. —ἐμῆς ἔξεισι γενέθλης. Meo exorti sunt genere.

Nonn. 4. Dion. Σπαρτῶν ἀφλαόκαρπος ἀναστάχυοιτο γενέθλη.
Spartanorum fœcunda reflorescat progenies.

Id. 10. Dion. Τίς σε πατὴρ ἐφύτευσε; τίς οὐρανίη τέκε γαστήρ;
τίς χαρίτων σε λόχευσε; τίς ἤροσε καλὸς Ἀπόλλων;
εἰπὲ φίλος, μὴ κρύπτε τεὸν γένος· εἰ μὲν ἱκάνεις
ἄπτερος ἄλλος ἔρως, βελέων δίχα, νόσφι φαρέτρης.
Quis te pater produxit? quis cælestis genuit venter?
Quæ Gratiarum te peperit? quis prosemina uit pulcer
Dic care, ne cela tuũ genus. Si quidẽ venis (Apollo?
Impennatus alius amor, sine telis sine pharetra.

Ibid. —Σὺ δὲ χθονίου ἀπὸ φύτλης
Βουκεράων Σατύρων μινυώριον αἷμα κομίζεις.
Tu vero terrestri à progenie
Cornutorum Satyrorum caducam trahis progeniem.

Nonn. 10. Dion. Ἀλλὰ τί κικλήσκω σε μινυνθαδίης ἀπὸ φύτλης;
Γινώσκω τεὸν αἷμα, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις.
Sed quid nomino te de caduca progenie?
Cognosco tuum sanguinem, etsi occultare studes.

Id. 14. Dion. Τήν ποτε Δῶρος ἔτικτε Διὸς βλάστημα γενέθλης,
Ῥίζα γονῆς Ἕλληνος· ἀπ' ἀρχεγόνοιο δὲ Δώρου,
Δωρίδος ἐβλάστησεν Ἀχαιΐδος αἷμα γενέθλης.
Quam olim Dorus procreauit germen è Iouis progenie,
Radix stirpis Græcæ: à primæuo autem Doro,
Doridos germinauit Achaïca progenies.

Id. 18. Dion. Μάρναο μοι Διόνυσε, καὶ ἄξια ῥέζε τοκῆος,

Δεῖξον,

Δεῖξον, ὅτι Κρονίδαο φέρεις γένος. ——
Pugna mecum ô Dionysi, & digna fac parente:
Ostende, quod sis è Iouis genere.
—Κρονίωνος ὀλύμπιον αἷμα κομίζω. **Id. 27.**
Sum è Iouis cælesti progenie.
Οὐρανόθεν γένος εἶχες. ——*E cælo genus duxisti.*
Οὐρανόθεν γεγαῶτα κατέκρυφε κόλπος ἀρούρης.
E cælo genitum operuit sinus terræ. [terra]
Σὸν γένος οὐ κλονέει με.-- *Tuum genus non turbat me.* **Ibid.**
Ἡφαίστου πυρόεντος ἀπόσπορον αἴθοπι πυρσῷ (rite.
φλέξαι.—*Vulcano ignito prognatũ, ardẽti igni cõbu-*
Μὴ τρομέοις ποτὲ Βάκχον, ὃς ἐκ χθονίοιο τοκῆος **Id. 29.**
ὠκύμορον λάχεν αἷμα· Διὸς δ᾽ ἐψεύσατο φύτλην. **Dion.**
Ne timeas Bacchum, qui è terrestri parente
Genus caducum sortitus est: Iouis autem mentitus est progeniem. [se à Ioue oriundum]
Σῆς γενετῆς ἀλέγιζε, καὶ οὐ τρομέοις γένος ἀνδρῶν **Id. 44.**
Ἀδρανέων, οἷς κοῦφος ἀεὶ νόος. --- **Dion.**
Tuæ stirpis curam habe, & ne timeas genus hominum
Imbellium, quibus leuis semper mens.
Βάρβαρον οὐ μεθέπω καὶ ἐγὼ γένος· ἀρχέγονος δὲ **Id. 46.**
Ἴσμηνός με ἐφύτευσε. --- *Nec ego sum è genere* **Dion.**
Barbaro, sed me Ismenus primigena genuit.
Τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης. **Iliad. T.**
Hominum, qui è tuo sunt sanguine.
Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται **Iliad. Y.**
Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων.
Vt ne sit sine semine, neue prorsus extinguatur genus
Dardani, quem Iupiter præ cunctis dilexit filijs.
Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει, **Ibid.**
Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.
Nunc autem Æneæ virtus Troianis dominabitur,
Et nati natorum, & qui nascentur ab illis. **Æneid. 3.**
Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτου ῥίζης γένος εὐχετάασθε. **Orpheus Argon.**
Qui & immortalis stirpis genus gloriamini.
---πολυχρονιώτατον αἷμα. *Antiquissima progenies.* **Callimac.**
Τοῦ γὰρ ἀνεψιός ἐσκεν· ἴης δ᾽ ἐτέτυκτο γενέθλης. **Q. Cal. l. 6.**

Eius enim consobrinus erat, & ex eadem stirpe natus.

Id. l. 8. —εἰ ἐτεόν γε τεῆς ἐξειμι γενέθλης.

Si verè ex tua stirpe procreatus sum.

Apollon. Argon. B. —μακάρων σχεδὸν αἵματος ἐκγεγαῶτας.

Propè beatorum è sanguine cretos.

Id. Arg. Δ. Αἵματος οὐρανίοιο γένος Φαίηκες ἔασι.

Sanguinis cælestis genus sunt Phæaces.

Pindar. olymp. 2. Ὅθεν σπέρματος ἔχοντι ῥίζαν. *Vnde seminis habent raticem .i. vnde genus duxerunt.*

Id. olym. 6. — οὐδέ ποτ' ἐκλείψειν γενεάν.

Neque vnquam defecturam stirpem. [dicebat]

Ὁμαίμιος. *eodem sanguine cretus.* Pindar. 6. Nem.

Hom. in Batrach. Τίπτε γένος τοὐμὸν ζητεῖς φίλε, δῆλον ἅπασιν

ἀνθρώποις τε, θεοῖς τε, καὶ οὐρανίοις πετεηνοῖς;

Quid genus meum inquiris, ô amice, notum omnibus

Hominibus, & dijs, & cælestibus volatilibus?

Proijcio. Vide Lapis.

Ἵημι. ἐφίημι. βάλλω. καταβάλλω. ῥίπτω. ἀπορίπτω. πέμπω.

Od. I. Ἧκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο,

κὰδ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρῴροιο·

Τυτθὸν ἐδεύησεν δ', οἰήιον ἄκρον ἱκέσθαι·

Misit abruptum verticem montis magni,

Deiecitq́; ante nauem nigra prora præditam:

Parum autem abfuit, quin summum gubernaculum attingeret.

Αὐτὰρ ὅγ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,

ἧκ' ἐπιδινήσας· ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον.

Sed ille rursus multo maiorem lapidem tollens

Misit vibrans: impressitq́; vim immensam.

Hes. in Scuto. Κὰβ βαλέ τ' ἐξόπιθεν.—*Proiecitq́; retro.*

Ibid. —ῥίπτασκον ὀπίσω. *Iaciebant retro.*

Ibid. Οἵ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν

πέμπον ἐπασσυτέρας.— *Hi trecentas petras robustis manibus confertim proijciebant.*

Iliad. Γ. Τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν.

Tam

Tam longè quis prospicit, quam procul lapidẽ proijcit. Apollin.

Οὓς ἢ λίλω ἀγάπαζε φίλης ἀπέλυψεν ἀρωγῆς. Psal. 77.

Quos autem valde amabat, a caro reiecit auxilio.

Ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος, ὡς ἀπὸ πέτρης. Hom. in Batrach.

Naufragum proijciens à corpore, tanquam à petra.

„ Εἰς ὕδωρ μ᾽ ἔρριψας· ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα. Ibid.

„ *In aquam me proiecisti. Habet Deus vindicem oculum.*

Promitto. Promissio. Promittendi formula.

Ὑπίσχομαι. ὑπέχομαι. στεύομαι. ὑφίστημι. ὑφίσταμαι. ἐγγυάω.

Πάντας μέν ῥ᾽ ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ, Od. N.

ἀγγελίας προϊεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.

Omnes sperare iubet, & promittit vnicuiq;,

Nuncios mittens: sed ei animus alia cogitat.

— ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν Δωσέμεναι. — Od. Δ.

Promisit & annuit se daturum.

— ὑπὸ δ᾽ ἔσχετο μισθὸν Χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα. — Ibid.

Pro mercede promisit bina auri talenta.

Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἕκτωρ. Iliad. Γ.

Promittit enim egregie-galeatus Hector se verba facturum.

— ἀπηλεγέως ὑπέστην. *Promisi intrepidè.* Apollon. Argon. Γ.

„ — ποῦ ἢ μελιχραὶ ὑποσχεσίαι βεβάασιν; Ibid. Δ.

„ *Quonam mellea promissiones abierunt?*

„ — ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπή. „ *Qui tacet, assentit.* Musæus.

Silentium est promissio. siue: *Qui silet, promittit.*

Κυδιόων ὑπέροπλον ὑποσχεσίῃ Κυθερείης. Coluthus.

Superbè glorians de promisso Cytherea.

— ὥσπερ ὑπέστη, Ἐξετέλεσσε. — *Fecit, vt promisit.* Hesiod. in Theogon.

Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν, Od. E.

εἰ δύναμαι τελέσαι, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.

Dic, quodcunq; cupis: imperat enim mihi animus, vt faciam,

Si quidem facere possim, & perficiendum sit. Q. Cal. l. 12.

Ἔργον μὲν τόδ᾽ ἔγωγε λιλαιομένοισι τελέσσω,

εἴ τε μ' ἀεικίζωσι, καὶ εἰ πυρὶ μηπόωντι
βάλλειν ζωὸν ἐόντα· τὸ γάρ νύ μοι εὔαδε θυμῷ.
Hoc ego facinus desiderantibus exequar,
Etiamsi me indignè tractent, & moliantur igni
Viuum tradere. Hoc enim animo meo adlubescit.

Od. Θ. Αὐτὸν ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὺ κελεύεις,
τίσειν αἴσιμα πάντα.--- *Solue [Martem vinculis]*
Nam promitto me, vt iubes, iusta omnia persoluturũ.

Ibid. „ Δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.
„ *Mala sunt pro malis sponsiones.* Vide Eustathium.

Od. K. „— τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν, ἥν περ ὑπέστης.
„ *Perfice mihi promissum; quod promisisti.*

Prosperor. Prosperitas. vide Beatus.

Ἰθύνομαι. εὐδρομέω. εὐπορέω. εὐτυχέω. εὖ πράττω. ἀρετάω, vide Peccatum.

Apollin. Psal. 1. Πάντα οἱ ἰθύνοιτο καὶ χερὸς, ὅσσα τελέσσει.
Et omnia quæcunque faciet, prosperabuntur.

Id. 12. —ἰθύνετο πάντα κατ' αἶσαν. *Omnia prosperabantur.*

Od. Δ. Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος, ᾧ τε Κρονίων
ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε, γεινομένῳ τε·
ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα,
αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
υἱέας αὖ πινυτούς τε, καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους.
Facilè agnoscitur filius viri, cui Iupiter
Prosperitatẽ destinauit & ducenti vxorẽ, & generãti
Vt nunc Nestori dedit toto vitæ tempore,
Ipsum quidem splendidè senescere in ædibus:
Filios autem prudentes esse & bellicosos.

Apollin. Psal. 20. —ἀπείραντον καὶ ἀγήραον ὄλβον ὀπάζοις.
Interminatam ac perpetuam prosperitatem præbeas.

Id. Ps. 111. Ὄλβῳ ἰθυνόοισιν ὁμοῦ γόνοισι τεθηλώς.
Prosperitate cum probis liberis florens.

Oppian. 2. de piscat. —Σκήπτρῳ δὲ τελεσφόρον ὄλβον ἄγοιτε.
Imperio autem perfectam prosperitatem conferte.

Solon in eleg. —θεὸς περὶ πάντα δίδωσι
Συντυχίην ἀγαθήν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.

Deus

Deus in omnibus dat successum bonum, & liberat amentia.

„ Οὐδὲ τῷ ἀνθρώπων παραγίνεται, ὅσσ' ἐθέλῃσι. Theognis.

„ *Nemini eueniunt, quaecunque velit.*

Πυνθάνομ', ὡς Σαμίων τις ἄναξ φθόνον ὡς ἀρέσαιτο, Nazianz.

Δείσας εὐδρομίην, μήσατο τοῖον ἄκος. 54. car.

Audio quod Samiorum rex, vt inuidiam pacaret,

Timens prosperitatē, [suā] excogitauit tale remediū.

--- εὐδρομέουσι σὺν ἐλπωρῇσιν ἀρίσταις. Id. car. 58

Prospere agenti, cum spe optima.

„ Ἄλγος ἀπημοσύνης πολλάκι κουφότερον. Id. 62.

„ *Sapius est leuior prosperitate dolor.*

Τίς ποθέει χαρίεντος ἰδεῖν βιότοιο γαλήνην, Apollin.

ἱκανόων πολύολβα διαμπερὲς ἤματα λεύσσειν; Psal. 33.

Quis cupit vita gratiosa videre tranquillitatem?

Desiderans prosperos semper dies tueri?

„ Τοῖσι μὲν εὖ πράττουσι πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι· Luciani 2. epigr.

„ Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ, ἄπλετός ἐστι χρόνος.

„ *Prospere agentibus omnis vita breuis est:*

„ *Male autem, vna nox, infinitum est tempus.*

Θνητῆς εὐτυχίης μηδὲν ἀνασχόμενος. Pallada 2. epigr.

Mortalis prosperitatis nihil retinens.

Τόνδ' ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον, Pindar. olymp. 2.

θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ.

Hanc habet latam sortem,

Cum diuina prosperitate [à Deo profecta]

Μὴ θραύσοι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων. Id. olym. 6.

Ne frangat eius felicitatem tempus adueniens.

Τετράκις εὐτυχέων. *Quater fortunatus.* Id. olym. 7.

„ Ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν „ *Alia alij veniunt* Id. olym. 8.

„ ἀγαθῶν· πολλαὶ δ' ὁδοὶ „ *Bona. Multa enim via*

„ σὺν θεοῖς εὐπραγίας. „ *Sunt felicitatis cum dijs.*

.i. Varijs vijs bene-faciunt hominibus Superi.

Ὄλβος ὑπέρτατος. --- *Prosperitas summa.* 3. Pyth.

--- σὲ δ' ἐρχόμενον ἐν Idem 5. Pyth.

δίκᾳ, πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται.

Te iuste agentem multa comitatur prosperitas.

„ El

Ibid. 12. „ Εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀνθρώποισιν, ἄνευ καμάτου „ οὐ φαίνεται. | „ Si qua inter homines „ prosperitas [est] nõ absq; „ labore existit.

Aristot. in Heroum epitap. Οὗτος Ὀδυσσῆος κείνου τάφος, ὃν διὰ πολλὰ
Ἕλληνες πολέμῳ Τρωϊκῷ εὐτύχεσαν.

Hic Vlyssis illius est tumulus, propter quem diu Graeci in bello Troiano prosperati sunt.

Hom. 9. hym. — δὸς δ' ἄμμι τύχην, εὐδαιμονίην τε.

Da nobis fortunam & prosperitatem.

Id. 28. hym. — ὁ δ' ὄλβιος, ὃν κε σὺ θυμῷ
πρόφρων τιμήσῃς· τῷ δ' ἄφθονα πάντα πάρεστι·
βρίθει μέν σφιν ἄρουρα φερέσβιος, ἠδὲ κατ' ἀγροὺς
κτήνεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπίμπλαται ἐσθλῶν

Beatus, quem tu animo beneuola honoraris: Illi abunde omnia suppetunt: grauatur ei terra frugifera, & in agris abundat pecoribus, domusque repletur bonis.

Nazianz. 3. car. „ Κεῖνος ἐν λυπηροῖσιν ἀγάλλεται, ὁππόσον οὔτις
„ δεξιτέροις· μεσάτη γὰρ κακῶν ἀρετὴ κατάκειται,
„ ὡς ῥόδον ἐν συγεσῆσι ἐν ὀξείῃσιν ἀκάνθαις.

„ *Ille [S. Paullus] etiam aduersis exultat, quantum nemo*
„ *Prosperis. Virtus enim in medio malorum sita est,*
„ *Quemadmodũ rosa inter molestas & acutas spinas.*

Ibid. „ Μή τε κακοὺς ὁρόωσα γαληνιόωντας, ὁδοῖο
„ ἴσχεο, μήτ' ἀγαθοῖς φρένα δάπτεο καμπτομένοισι.
„ Πεσσοὶ ταῦτα βίοιο· τὰ δ' ὕστατα δέρκεο πάντα.

„ *Neq; cernẽs malos prosperè agentes, à via [pietatis]*
„ *Desistas: neque pijs afflictis, animum crucies.*
„ *Alea sunt res vitae huius: respice autem nouissima omnia.*

Id. car. 50. Ὦ Σαμίων ποτ' ἄναξ σὺ Πολύκρατες, οἷον ἐμήσω,
δείσας εὐτυχίης δρόμον ἄσχετον, ἔμβαλες ἅλμῃ
πόρκην, ὃν φιλέεσκες, ὅπως φθόνον ἐξαρέσαιο.
καὶ τὸν μὲν πάλιν εἶχες, ἄτερ μόρον οὐχ ὑπάλυξας.

O Polycrates rex olim Samiorum, cuiusmodi rem excogitasti;

Prosperitatis cursum nimium timens! iniecisti mari
Anulum, quem amabas, vt inuidiam pacares,
Et illum quidẽ rursum habuisti, sed mortẽ non euasisti.

Vide idem fusiùs tractatum in eod. Nazianz. car. 58.

Πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
Μητὴρ, γυνὴ σωτῆρος. ὧδ᾽ ἔχει λόγος.
Obedientia est felicitatis mater, coniunx saluatoris: sic habet prouerbium. — *Aeschylus in Theb.*

„ Θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν, εὐτυχεῖν βροτούς. — *Ibid.*
„ *Dei donum est, hominum prosperitas.*

„ Ἰὼ βρότεια πράγματ᾽· εὐτυχοῦντα μὲν — *Id. in Agamemn.*
„ Σκιά τις ἀντρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχῇ
„ Μόλις ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσε γραφήν.
Heu res humanas! Prosperantem quidem
Vel vmbra euertat: sin aduersis premitur,
Vix humida spongia picturam delet.

.i. prosperitas facilè adimitur, non item aduersitas: sed velut antiqua & tenax pictura vix humidâ spongiâ eluitur; ita aduersitas.

„ Τὸ μὲν εὖ πράττειν ἀκόρεστον ἔφυ — *Ibid.*
„ πᾶσι βροτοῖς· δακτυλοδεικτῶν
„ δ᾽ οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων.
„ μηκέτ᾽ δ᾽ εἰσέλθῃς, τάδε φωνῶν.
Prosperitatis insatiabiles sunt
„ *Cuncti homines: nec quisquam eam*
„ *Respuens, à speciosis arcet ædibus,*
„ *Dicens: ne amplius ingrediaris.*

Prouoco. Prouocandi formulæ.

Προκαλέομαι. προκαλίζομαι. ἐκκαλέομαι ἐς μέσον. &c.

Καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια, καὶ προκαλεῖσθαι
Ἐξονομακλήδην, ᾧ προπίνειν ἐθέλεις. — *Critias in elegijs.*
Et potiones ad dextram porrigere, & prouocare
Nominatim eum, cui vis propinare.

Χερσὶ δὲ μηκέτι λίην προκαλίζεο μή με χολώσῃς· — *Id. od. Σ.*
μή σε, γέρων περ ἐών, στῆθος καὶ χείλεα φύρσω Αἵματος—

Manibus

Manibus autem ne valde me prouoces neque irrites,
Ne tibi, quãuis senex, pectus & labia sãguine inquinẽ.

Ibid. Ζώσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἵδε
μαρναμένους· πῶς δ᾽ ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;
Cinge nunc, vt hi omnes cognoscant nos
Pugnantes: sed quomodo cum iuniore viro pugnabis?

Iliad. Γ. — προκαλίζετο πάντας ἀρίστους. *Prouocabat fortissimos quosque.*

Q. Cal. l. 5. — ἠνορέῃ πίσυνος προκαλέσσατο πάντας.
Virtute fretus cunctos prouocabat.

Oppian. 2. de piscat. Δήϊα φυσιόων προκαλίζεται ἐς μόθον ἐλθεῖν.
Hostilia spirans prouocat in pugnam.

Theodor. Prodrom. — ἐκ δ᾽ ἐκαλεῖτο
Ἀνέρα μουνομάχον εὖ εἰδότα δηϊοτῆτος.
Prouocabat ad singulare certamẽ virũ scientẽ pugnæ.

Vide aliquot prouocandi formulas Odyss. Θ.

Prudens. Prudentia.

Πεπνυμένος. νοήμων. ἔμφρων. περίφρων. περιπόφρων. ἀρίφρων. ἐχέφρων. δαΐφρων. δύμητις. πολύμητις. βαθυμήτης. ποικιλομήτης. πινυτός. συνετός. πολυφραδμών. φρένας ἀγητός, αἴσιμος, ἀφνειός. Longè plura in exemplis.

Od. Β. Κῆρυξ Πεισήνωρ πεπνυμένα μήδεα εἰδώς.
Præco Pisenor prudentia callens consilia.

Ibid. Τάων οὔτις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείῃ
ᾔδη· ἀτὰρ μὲν τοῦτο γ᾽ ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησεν.
Harum nulla, Penelopæ similis, consilio
Erat: tamen haud rectè hoc cogitauit.

Ibid. Οὐδέ σε πάμπαν γε μῆτις Ὀδυσσῆος προλέλοιπεν.
Nec te prorsus defecit Vlyssis prudentia.

Nonn. 14. Dion. Καὶ Πρόνομος πραπίδεσσι κεκασμένος. —
Et Pronomus prudentia instructus.

Aschylis in Promet. „ Κέρδιστον εὖ φρονοῦντα, μὴ δοκεῖν φρονεῖν.
„ *Vtilissimum est sapientem, non videri sapere.*

Od. Γ. — θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος. *Dijs consilio par.*

Od. Ζ. — θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς. *A dijs prudentia imbutus.*

Nde

Νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι Od. Γ.
Νέστορ', ἐπεὶ περίοιδε δίκας, ἠδὲ φρόνιν ἄλλων.
τρὶς γάρ δή μιν φασιν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν.
Nunc autem volo aliud sciscitari & interrogare
Nestorem , siquidem omnium est iustissimus & prudentissimus.
Dicunt enim eum regnasse tres generationes hominũ.
Ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ Od. Δ.
εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη·
Τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.
O care, siquidem ea dixisti, quæ prudens vir
Diceret & faceret, etiam qui senior esset.
Nã talis patris es filius: [Nestoris] hinc prudenter loqueris.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξαι. δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν. Od. Β.
Sed ita fac. Videris enim mihi non imprudens esse.
—πολυφραδμων ὑποφήτης. *Prudens vates.* *Apollon. Argon. A.*
Ὀφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὔατα καὶ νόος ἀνδρῶν, *Theogn.*
Ἐν μέσσῳ στηθῶν ἐν συνετοῖς φύεται.
Oculi & lingua & aures & mens hominum,
In medio pectore prudentibus sunt.
Ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο Od. Κ.
μάντιος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι.
„ τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,
„ οἴῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ, σκιαὶ ἀΐσσουσιν.
Animam consulturos Thebani Tiresiæ
Vatis cæci, cuius mens firma est,
„ *Cui etiam mortuo intelligentiam dedit Persephone,*
„ *Solus vt saperet: alij verò, vmbra volitant.*
—ἐπεὶ σὺ μέν ἐσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων, Od. Ν.
βουλῇ καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν.—
Quãdoquidẽ tu es omniũ hominũ longè præstãtissimus
Prudentia & eloquentia : ego autem inter Deos õnes
Consilio inclyta sum & solertia.
Αἰεί τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα. *Ibid.*
τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἐόντα·
οὕνεκ' ἐπητής τ' ἐσσί, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων.

Semper

Semper tibi talis mens in pectore:
Propterea te non possum, qui infelix sis deserere.
Quia facundus es, & solers, & prudens.

Od. Σ. Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρηα· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
At ego animo intelligo & cognosco singula,
Bona & mala: prius autem adhuc puer eram.

Od. Τ. Γυρὸς ἔην ὤμοισιν μελανόχροος, οὐλοκάρηνος·
Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
ὧν ἑτάρων Ὀδυσεύς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη.
Gibbosus erat humeris, nigra cute, crispo capite:
Eurybates vero nomen erat: sed colebat eũ præ alijs
Suis socijs Vlysses, quia consilio pollebat.

Od. Υ. Βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῷ, οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς, ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἵκει.
Bubulce, siquidẽ nec malo, nec insipienti viro similis es:
Scio enim & ipse, quod tibi insit prudentia.

Ibid. Εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε, καὶ οὔατα, καὶ πόδες ἄμφω,
καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής·
τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὔμμιν
ἐρχόμενον, τό κεν οὔτις ὑπεκφύγοι, οὐδ' ἀλέοιτο.
Sunt mihi oculi & aures, & pedes ambo,
Et mens in pectore haud indepta: vide Eustath.
His exeo foras quoniam video malum vobis
Aduenientes, quod nullus subterfugiat, neque euitet.

Od. Ψ. Αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην
μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κέ τίς τοι
ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
Ipse hæc vide pater care. Tuum enim optimum
Consilium inter homines dicunt esse, nec quispiã tecũ
Alius contenderit mortalium hominum.

Hes. 2. oper. Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς, πήξασθαι ἄμαξαν.
Dicit autem vir prudens: fabrica plaustrum.

Idem. ——μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
Valde enim mente prudens est.

Nonn. 47. Dion. Ἔμφρονα θυμὸν ἔχοντες. —— *Prudenti animo præditi.*

Iliad. Θ. Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ᾔδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν.

Si enim

Si enim hæc prudentis animo cognôssem.

Τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν Iliad. Σ.

Πανθοΐδης· ὁ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.

His cœpit concionari prudens Polydamas

Panthœdes: Hic enim solus videbat ante & retro

[futura & præterita]

Ὦ γέρον, ὡς οὔτις πινυτώτερος ἄλλος ἐν ἡμῖν. Q. Cal. l. 5.

Σεῖο πέλει Δαναῶν, οὔτ' ἄρ νέος, οὔτε παλαιός.

O senex [Nestor] nemo inter nos te prudentior

Est Danaûm, neque iuuenis, neque senex.

Prudentia.

Ἐπιφροσύνη. πινυτὴ νόημα. φραδὴς νόος. εὐφροσύνη. νόος πυκινόφρων. φρόνις. ἐχεφροσύνη, vide Paruus.

Σῆσι δ' ἐπιφροσύνῃσιν. — *Tuâ verò prudentiâ.* Hes. in Theog.

Κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ Iliad. Τ.

Ἔγχει· ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί κεν προβαλοίμην.

„ Πολλὸν ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.

„ Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.

Præstantior es me & potentior haud parum quidem

Hasta: ego autem te prudentia vicero

„ *Multum, siquidem prior natus sum & plura noui.*

„ *Propterea sufferat tibi cor propter sermones meos.*

„ Φράζεο Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται. Iliad. Ω.

„ *Considera Dardanide: prudentem animum res requirunt.*

Πέπνυσαί τε νόον, μακάρων δ' ἐξ ἐσσὶ τοκήων. Ibid.

Sapis animo, beatisq; es ex parentibus.

— σεῦ πολλὸν ὑπέρτερος εὔχομαι εἶναι Q. Cal. l. 5.

Μήδεσι καὶ μύθοισι, τά τ' ἀνδράσι κάρτος ἀέξει.

Te multo præstantior esse glorior

Consilijs & eloquio, quæ hominibus robur augent.

— μέγα γὰρ κράτος ἀνδράσι μῦθος Ibid.

Γίγνεται, εὐφροσύνῃ μεμιγμένος· ἠνορέη τε

Ἄπρηκτος τελέθει, μέγεθος δ' εἰς οὐδὲν ἀέξει

Ἀνέρος, εἰ μή οἱ πινυτὴ ἐπὶ μῆτις ἕπηται.

Magnum enim robur est hominibus, eloquentia

Prudentia iuncta: & fortitudo
Inefficax est, nec proceritas quidquam valet
Hominis, cui non inest prudens consilium.

Apollin. Psal. 145. —τυφλοῖσι νόον πυκινόφρονα τεύχει.
Cœcis dat mentem prudentem. [*prudentiam*]

Oppian. I. de piscat. —θυμὸς ἐναίσιμος εἰσέτι φωτῶν
ῥύεται ἀνδρομέην ἡ μὲν φρόνιν, ἠδὲ καὶ ἔργα.
Animus moderatus adhuc hominum
Seruat humanam & prudentiam & opera.

Ibidem 5. de piscat. „ Ὣς οὔτ' ἠνορέης, οὔτ' εἴδεος ἔπλετ' ὄνειαρ
„ Τόσσον, ὅσον πραπίδων· ἀλκὴ δ' ἀνεμώλιος ἄφρων.
„ *Sic neque roboris, neq; pulcritudinis est vtilitas*
„ *Tanta, quanta animi. Vis stolida, inanis est.*

Ibid. „ Καί τε μέγα βρυάοντα κατέσβεσεν, ἠδ' ἐσάωσε
„ βαιὸς ἀνὴρ δαήμων. — „ *Etiam valde elatum extinxit aut seruauit paruus vir prudens.*

Theognis. Ὕστερον ἡμετέρην γνώσῃ ἐπιφροσύνην.
Postmodum nostram cognosces prudentiam.

L. 5. epigr. Πυκναῖς δὲ πραπίδεσσιν ἀγάλλετο. — *Prudens erat.*

Hom. od. T Αἲ γὰρ δή ποτε τέκνον ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο
οἴκου κήδεσθαι καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
Vtinam tandem prudentiam suscipias,
Ad curandā domū, & facultates omnes custodiēdas!

Pudor. vide Impudens, & Verecundia.

Αἰδώς. ἔρευθος.

Apollon. Argon. Γ. — Τῆς δ' ἐρύθηνε παρήϊα· δὴν δέ μιν αἰδὼς
παρθενίη κατέρυκεν ἀμείψασθαι μεμαυῖαν.
Illius rubefecit genas: diu porro illam pudor
Virgineus cohibuit respondere conantem.

Ibid. — ἤδη γὰρ ἀπ' ὀφθαλμοὺς λίπεν αἰδώς.
Iam enim oculos destituit verecundia.

Il. Arg. Δ. —ἴσχε δ' ἑκάστην Αἰδώς.—
Inhibuit vnamquamq; pudor.

Theognis. „ Αἰδὼς μὲν γὰρ ὄλωλεν, ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις
„ Νικήσασα δίκην, γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.
„ *Pudor enim perijt, impudentia autē & cōtumelia,*

„ *Victa*

,, *Victâ iustitiâ, terram totam occupat.*

,, Οὐδένα θησαυρὸν παισὶν καταθήσῃ ἀμείνω — Idem.
,, Αἰδοῦς, ἥ τ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρν', ἕπεται.
,, *Nullum thesaurum liberis repones meliorem,*
,, *Quàm pudorem, quo homines probi, ô Cyrne, praditi sunt.*

,, Ἤδη νῦν αἰδὼς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν· — Idem.
,, Αὐτὰρ ἀναιδείη γαῖαν ἐπιστρέφεται.
,, *Iam nunc pudor inter homines peryt:*
,, *Sed impudentia in terra versatur.*

,, Μὴ πολὺν ἐκ προθύρων πέμπειν πόδα, μηδ' ἐπὶ τέρψιν — Nazianz. 56. car.
,, Πάνδημον καὶ ἄκοσμον ὁμήγυριν· ἡ γὰρ ἔρευθος
,, Αἱρεῖ τ' αἰδομένῃσι, τὰ δ' ὄμματα ὄμμασι μίσγει
,, Αἰδὼς δ' οἰχομένη πάντων γενέτειρα κακίστων.
,, *Ne sæpe è vestibulo effer pedem, neq; ad oblectationẽ*
,, *Publicam, & indecentem cœtum. Hac enim pudorẽ*
,, *Auferunt etiam verecundis, & oculos oculo miscẽt.*
,, *Pudor autem periens omnium mater est scelerum.*

— σαῖς γὰρ ὀπωπαῖς — L. 5. epi. r.
ἀγλαΐης πνείουσα σοφὴ περιλείβεται αἰδώς,
θέσκελον ἀγγέλλουσα γένος. —
Tuis enim oculis decorem adspirans egregius circumfunditur pudor, diuinam indicans progeniem.

Αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρευθος ἀποστάζουσα προσώπου. — Musæus.
Pudoris humidum ruborem stillans à facie.

Puer. Pueritia. Infans.

Κοῦρος. παιδίον. παῖς. πάϊς. τυτθός. νεηγενής. κουρίζων.

Ὄφρα Ζεὺς ἔτι κοῦρος ἐπὶ φρεσὶ νήπια εἰδὼς — Apollon. Argon. A.
Δικταῖον ναίεσκεν ὑπὸ σπέος. —
Iupiter adhuc puer puerilia sapiens
Dictæa sub spelunca habitabat.

Παῖς μὲν ἐὼν, ὅτε τυτθὸν ἐνὶ στήθεσσι νόημα. — Nazianz.
Puer existens, cùm tenuis est in pectore sensus.

Τὸν δὲ θεὰ κομέεσκε καὶ εἰσέτι κοῦρον ἐόντα. — Nonn. 9. Dion.
Hunc autem Dea nutriuit adhuc puerum.

Mmm 2 Καὶ

Ibid. Καὶ νέος ἐνναέτηρος ἔχων θηροκτόνον οἶστρον,
Ποσσὶ μὲν ὠκυτέροισι παρέστιχες ἴθμα λαγωοῦ.
Et puer nouennis œstro venandi percitus,
Pedum celeritate præuertebat lepores.

Ibid. Θαμβαλέη δὲ γέλωτι γεγηθότι δέρκετο Ῥείη
ἠνορέην καὶ ἄεθλα νεηλυέος Διονύσου.
Mirabunda autem Rhea cum lato risu intuebatur
Virtutem & certamina infantis Dionysij.

Ibid. Εἰσέτι κουρίζοντι χολωομένη Διονύσῳ.
Adhuc puero irascens Dionysio.

Id. 11. Dion. Ἀβρὸς ἔην ποτὲ κοῦρος ὑπέρτερος ἥλικος ἥβης,
Εἴδεϊ λεπταλέῳ, ταναός, πόδας ὀξύς, ἐθείρας
Ἰθυτενής, ἀνίουλος· ἐπ' ἀμφοτέραις δὲ παρειαῖς,
Αὐτοφυὴς χάρις ἦεν ἐπισκαίρουσα προσώπῳ,
Ὄμμασιν αἰδομένοισιν· ἀπὸ βλεφάρων δέ οἱ αἰεὶ
Κάλλος ὀϊστεύοντι ἐκηβόλος ἔρρεεν αἴγλη,
Καὶ δέμας εἶχε γάλακτι πανείκελον.—
Tener erat quondam puer æqualibus suis præstantior,
Specie gracili, procerus, pedibus celer, capillis
Erectis imberbis: cui in ambabus genis
Natiua inerat gratia faciem percurrens,
Oculis verecundis: semper illi porrò à palpebris
Venustatem eiaculanti, splendor exradians emicabat:
Et corpus habebat lacti persimile.

Ἀμφιθαλεῖς παῖδες. *i. pueri florentes vtroque parente superstite,* vt scribit Eustathius ad Odyss. B. in dictione ἀμφιφορῆες & Iliad. X. ad illud:
Τόνδε καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε,
χερσὶ πεπληγώς, καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων·
ἔρρ' οὕτως· οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν.
Hunc iuuenis ambiparens è conuiuio exturbauit,
Manibus pulsans, & contumelijs incessens:
Abi sic: pater tuus nobiscum non epulatur.

Oppian. 1. de piscat. Ὡς δ' ὅτε μουσοπόλων ἔργων ἄπο παῖδες ἴωσιν
ἀθρόοι, οἱ δ' ἄρ' ὄπισθεν ἐπίσκοποι ἐγγὺς ἕπονται,
αἰδοῦς τε, πραπίδων τε, νόου τ' ἐπιτιμητῆρες
„ πρεσβύτεροι· Γῆρας γὰρ ἐναίσιμον ἄνδρα τίθησιν.

ὣς ἄρα

ὡς ἄγρα ἢ δελφῖνες ἑοῖς παίδεσσι τοκῆες
ἕσπονται, μή τί σφιν ἀνάρσιον ἀντιβολήσῃ.
Vt cùm à studijs pueri redeunt
Frequentes, & à tergo pædagogi eos consequuntur,
Verecundiæ, & corporis atque animi moderatores
„ Senes. Senectus enim moderatum virum reddit.
Sic & delphines parentes, suos fœtus
Sequuntur, ne quid eis inimicum occurrat.

Ἐκ παιδός. — *A puero.* Theocr. idyll. 15.

Παῖς μὲν ἔην ἁπαλός, παῖς δ' μάλα, ἡνίκα ἡ φρὴν Nazianz. car. 4.
Ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν εἰκόνας ἐγγράφεται,
Οὔπω μὲν στερεοῖσι νοήμασιν ἦθος ἔχουσα,
Ἤθεσι δ' ἀλλοτρίοις πρῶτα χαρασσομένη.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τοκέες νόον ἔγραφον οὔτι κακοῖσι
Χρώμασι, τῆς δ' ἀρετῆς ἐσθλὰ διδασκομένῳ.
Puer eram tener, nec admodum puer, sed cùm anima
Boni & mali imagines imbibit,
Nondum quidem firmo iudicio prædita,
Sed primùm alienis moribus informata:
Cæterum parentes mentem mihi imbuerant haud malis
Coloribus, [moribus] virtutis probitatem condiscenti.

Pueri imberbis periphrases.

Καὶ παῖς ἀρτιγένειος ἔχων ἀνίουλον ὑπήνην. Nonn. 38. Dion.
Et puer tenellus adhuc imberbis.
— πολέμοιο λιλαίετο δακρυόεντος, Q. Cal. l. 7.
καί περ ἐὼν ἔτι παιδνός, ἔτ' ἄχνοος. —
Cupidus erat belli lachrymabilis,
Licet adhuc puer esset, adhuc imberbis.
Καί μοι κάλλιπε τυτθὸν ἐν ἡμετέροις ἔτι παῖδα. Id. l. 13.
Et mihi reliquit domi nostræ paruulum adhuc puerū.
— οἰμωγὴ δ' ἐκ φρένας ἔκβαλεν ὕπνου Ibid.
Νηπιάχους, τῶν οὔπω ἐπίσατο κήδεα θυμός.
Lamentatio autem è somno excitauit teneros
Infantes, quorum animus adhuc curas nescit.
Βούπαις οὔπω πολλὸν ἔην. — *Puer nondum grandis erat.* Apollon. Argon. A.

L. 5. epigr. Ἀλλ' ἔτι κουρίζων τε καὶ ἄχνοος ἄνδρας ἐνίκας·
Ἥλικας, ἡβήσας γηραλέος δὲ, νέους.
Sed adhuc adolescens & imberbis viros vincebas:
Et adolescentes, ætate prouectus: & senex, iuuenes.

Ibid. —ἀνίουλον ἐδείκνυε κύκλον ὑπήνης. *Erat imberbis.*

Ibid. —καὶ ἄχνοον εἶχεν ὑπήνην. Idem.

Nonn. 10. Dion. Οὐδέ οἱ ἁβρὸς ἴουλος ἐρευθομένοιο γενείου,
ἄχνοα χιονέης ἐχαράσσετο κύκλα παρειῆς,
ἥβης χρύσεον ἄνθος.—
Nec ei mollis lanugo rubentis menti,
Imberbē niuea gena orbē signabat, flos aureus iuuēta.

Apollon. Argon. Γ. —οὐδέ περ ὅσσον ἐπανθιόωντας ἰούλους Ἀντέλλων.—
Nec tantillum efflorescentem emittens lanuginem.

Tryphiod. Μήπω δ' ἀφυέεσσιν ἰουλίζων κροτάφοισιν,
ἀλκὴν πατρὸς ἔφαινε, νέος περ ἐὼν πολεμιστής.
Necdum ingenuis in temporibus barbescens,
Patris virtutem præstabat, licet nouus miles.

Pugna. Pugno.

Μάχη. χάρμη. ὑσμίνη. φύλοπις. δαΐς. δῆρις. ἔρις. δηιοτὴς. μόθος. ἀγών. μῶλος. ἐνύω, vide Relinquo.

Pugno: μάχομαι. μάρναμαι. πολεμίζω. πολεμέω. αἰχμάζω.

Od. I. —Ἐμάχοντο μάχην, παρὰ νηυσὶ θοῇσι.
Pugnam pugnabant apud naues celeres.

Ibid. —ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
Scientes equestri prælio cum viris pugnare, & vbi opus, etiam pedestri.

Od. B. „—ἀεικέα πότμον ἐπίσποι, Εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο.—
„ *Indignam mortē oppeteret, si cū pluribus pugnaret.*

Iliad. X. —μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
ἔστω φειδωλή.— *Prompti pugnemus, nec hastis amplius parcamus.*

Nonn. in Ioann. Καί κεν ἐμοὶ δρηστῆρες ἐνόπλιον εἶχον ἀγῶνα.
Armatumq; mei famuli certamen inirent.

Εἰ δύναμαι,

Εἰ δύνασαι, πρόμαχιζε κασιγνήτου Διονύσου. *Id. 33. Dion.*

Si potes, propugna fratrem Dionysium.

,, — ἀψύχοις εἰκόσι μὴ πολέμει. *Geminus 4. epigr.*

,, *Ne cum inanimis imaginibus pugnes.*

Ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον, *Od. Γ.*

πευθόμεθ', ἧχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ.

Alios enim omnes, quotquot cum Troianis bellabant,

Audiuimus, vbi quisque tristi morte perierit.

Pugna gigantum cum Dijs describitur Od. Λ. & ab Hesiodo in Theogonia.

— τοξάσεται εἰσόκε πάντας *Od. Χ.*

ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης,

φάσγανα καὶ σπάσασθε. — *Iaculabitur dum omnes*

Nos interimat: verum pugnam ineamus: educite gladios.

Ἴκελος αἰχμάζοντι, πολυσπερέων ἀπὸ τόξων *Nonn. 28. Dion.*

ἐκ κεφαλῆς βελέεσσι πεπαρμένος εἰς πόδας ἄκρους.

Pugnanti similis, è plurimis arcubus

Sagittis transfixus à capite ad summos pedes.

— πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνή. *Hes. 1. oper.*

Bellumque malum & pugna grauis.

Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην, καὶ χεῖρας ἀάπτους *Id. in Theogon.*

φαίνετε, Τιτήνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαῒ λυγρῇ.

Vos autem magnas vires & manus inuictas

Ostendite, aduersi Titanibus in pugna difficili.

— ὀλομένοισι μάχης πεπαλαγμένος ἔργοις. *Apollin. Psal. 88.*

Perniciosis pugnæ facinoribus contaminatus.

,, Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε. *Od. Ω.*

,, *Semper enim tibi cõtentio & bella & pugnæ placẽt.*

Οἱ δ' ἄρ ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν. *Hes. in Theog.*

Hi inter primos pugnam asperam excitarunt.

Ἵστατο δ' ἀπτολέμων Σατύρων πρόμος, οὐ δόρυ χάρμης *Nonn. 17. Dion.*

χειρὶ φέρων, οὐ γυμνὸν ἔχων ξίφος. —

Stabat imbellium Satyrorum dux, non hastã bellicam

Manu ferens, non nudum habens gladium.

Καὶ ταχὺς εἰς μόθον ἦλθε παλίνδρομος· ἠμεπλὴς γὰρ *Ibid.*

Ἦεν ἀγών· ἑτέρης δὲ θεμείλια πήγνυτο χάρμης.

Et celer in pugnam regressus est: semiperfectum enim
Erat certamẽ: & alterius pugnæ fũdamẽta ponebãtur.

Ibid. — ϰ̀ δῆρις ἀνήνυτος. *Et pugna imperfecta.*

Iliad. T. „ Αἶψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν·
„ Ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν·
„ Ἄμητος δ᾽ ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνησι τάλαντα
„ Ζεὺς, ὅς τ᾽ ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
„ *Cito pugnæ est satietas hominibus:*
„ *Cuius & plurimã quidẽ stipulã humi strauit ferrũ:*
„ *Messis autem exigua est, postquam inclinarit lancẽ*
„ *Iupiter, qui hominibus belli dispensator est.* Vide Eustath.

Q. Cal. l. 8. Ὣς οἵγ᾽ ἀλλήλοισιν ἐπέχραον· ἔγχεϊ δ᾽ ἔγχος
συμφέρετ᾽, ἀσπίδι δ᾽ ἀσπὶς, ἐπ᾽ ἀνέρα δ᾽ ἤιεν ἀνήρ.
Sic illi inter sese concurrebant: hastaq; hasta
Committebatur, scutoq; scutũ, virq; in virũ irruebat.

Imitatus est Homerum, qui sic Iliad. N.
Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ.
ἀσπὶς ἄρ᾽ ἀσπίδ᾽ ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ᾽ ἀνήρ.
Condensantes hastam hastæ, scutum scuto cohærenti.
Cohærebat sanè scutum scuto, galea galea, & viro vir.

Virgil. 10. Æneid. Haud aliter Troianæ acies, aciesq; Latinæ
Concurrunt: hæret pede pes, densusq; viro vir.

Q. Cal. l. 9. — οὐδὲ μὲν ἐσθλοῖς
Τρώων ἡγεμόνεσσι δέος πέλεν, ἀλλὰ ϰ̀ αὐτοὶ
ἐκ θυμοῖο μάχοντο. — *Neque strenuis Troianorum*
Ducibus timor erat, sed & ipsi pugnabant ex animo.
.i. omni conatu, seriò.

Apollon. Argon. Δ. Μίξαντες δαῒ χεῖρας. — *Miscentes bello dextras.*

Nazianz. 4. car. πεζομάχη *pugna pedestris.* Pindar. 2. Pythior.
„ Οὐ γὰρ μαρναμένων ξυνὸς γόνος, ἀλλὰ φιλεύντων.
„ *Non enim inter se pugnantium est communis fœtus,*
sed amantium.

Id. 4. car. — οὐδ᾽ ἀπολήγει
Σάρξ πολέμου, κλίνει δ᾽ ἔνθα ϰ̀ ἔνθα μάχη.
Ἄλλοτε μὲν τε νόῳ χοὺς δάμναται, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
Σαρκὶ νόος κρατερῇ ἔσπεται οὐκ ἐθέλων.

Nec

Nec cessat caro à bello, inclinatq; huc & huc pugna.
Interdum quidem menti caro subijcitur: interdũ autẽ
Prævalidam carnem inuita mens sequitur.

„ Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι, — Id. 13. car.
„ Ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ, θελξί τε χοιρείδιαις.
„ *Curetes & Ætoli bellicosi pugnabant*
„ *Pro capite apri, & setis porcinis.* [*pro re leui*]

Vide Homerum Iliad. I. siue lib. 9. vbi tota res fusè narratur, quem imitatus videtur Nazianzenus.

Ἡ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀϋτήν, — Iliad. I.
ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων. *(prælium*
Hæc autẽ [*Diana*] *de illo* [*apro*] *magnũ tumultũ &*
Excitauit de apri capite & pelle setosa,
Inter Curetas & Ætolos magnanimos.

Vide Græcum Scholiasten in hunc locum:

—ἀλλὰ μάχευ μοι. *Sed mecum pugna.* — Theocr. idyll. 1.
—— μάχης ἐξαπονέεσθαι. *Excedere pugna.* — Iliad. Υ.
„ Ἀλλὰ τίη με ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; — Iliad. Ρ.
„ Ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλει πρὸς δαίμονα ἀνδρὶ μάχεσθαι,
„ Ὅν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.
„ *Sed quid hæc mihi carus animus commemorauit?*
„ *Cũ aliquis voluerit contra Deũ pugnare cũ homine,*
„ *Quẽ Deus honorat, citò in eũ graue malũ deuoluetur*

Documentum est: aduersus Dei amicos non pugnandum: quia si amicorũ omnia communia, etiam bellum: Hinc cum talibus pugnare, Deo est repugnare. Idcirco subijcit Menelaus:

Τῷ μ' οὔτις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται — Ibid.
Ἕκτορι χωρήσαντ' ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
Propterea me nemo Danaûm arguet, qui viderit
Hectori cedentem: cùm ex Deo pugnet [*iuuante Deo*]
„ Νήπιος οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός, — Iliad. Ε.
„ Ὅττι μάλ' οὐ δηναιός, ὃς ἀθανάτοισι μάχοιτο.
„ *Nec hoc stultus Tydei filius animo cognouit:*
„ *Quòd nõ sit longæuus, qui cum immortalibus pugnet.*

Pulcer.

Pulcer. Pulcritudo.

Καλός. περικαλλής. εἰδάλιμος. εἶδος ἄριστος. θεοειδής. εὐειδής. εὔμορφος. μορφὴν ἀγαθός, Theocrit. idyll. 23. ἀγλαόμορφος, Orpheo in hymnis. καλλιπρόσωπος, Philoxeno. κάλλιμος. Vide longè plura in exemplis.

Od O. Καλή τε, μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα.
Pulcra & procera & egregiorum operũ gnara.

Ibid. Ἀλλ' ἤτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς
κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
Sed Clitum rapuit aurithrona Aurora
Ob suam pulcritudinem, vt esset inter immortales.

Od. Λ. Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τήν ποτε Νηλεὺς
γῆμεν ἑὸν μετὰ κάλλος.—*Et Chlorin vidi peruenustam, quam olim duxit Neleus ob suam pulcritudinem.*

Od. Ψ. Τέσσαρας εἰδαλίμας.—*Quatuor speciosas.*

Theognis. „Ὅ, τι καλὸν, φίλον ἐστί· τὸ δ' οὐ καλὸν, οὐ φίλον ἐστί.
„ Τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων.
„ *Quod pulcrum, carum est: quod non pulcrum, neque carum.*
„ *Hoc immortali fluxit ab ore melos.*

Orpheus in hym. —καλῷ γήθουσα προσώπῳ. *Formosa gestiens facie.*

Ibid. —ἐπήρατον εἶδος ἔχουσα. *Amabilem habens speciem.*

Phocylides Παιδὸς δ' εὐμόρφου φρούρει νεοτήσιον ὥρην.
Pueri formosi custodi iuuenilem pulcritudinem.

L.6.epigr. —πολιὴ γὰρ ὅλου κρατέουσα καρήνου,
Οὐ σώζοι προτέρης ἴχνιον ἀγλαΐης.
Canicies enim totum occupans caput,
Non seruat prioris vestigium pulcritudinis.

Od. Z. Κοιμᾶτ' ἀθανάτῃσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη.
Dormiebat immortalibus indole & forma similis.
Πὰρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι.
Aderant ei duæ ancillæ à Gratijs pulcritudinem habentes.

Ibid. Ἀγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·
πασάων δ' ὕπερ ἥγε κάρη ἔχει, ἠδὲ μέτωπα,

ῥεῖα

ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
ὣς ἥγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμής.
Agrestes ludunt: gauisaq; est animo Latona,
Quæ supra omnes capite eminet, & fronte:
Facileq; internoscitur: pulcra tamen omnes:
Ita hæc inter ancillas excellebat intemerata virgo.
Ἀρτέμιδί σε ἔγωγε Διὸς κούρῃ μεγάλοιο, Ibid.
εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα ἐΐσκω.
εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
τρισμάκαρες μὲν σοίγε πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ,
τρισμάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς
αἰὲν ἐϋφροσύνῃσιν ἰαίνεται εἵνεκα σεῖο.
Ego te Dianæ Iouis magni filiæ,
Forma & proceritate & indole proximè comparo.
Sin aliqua es mortalium, qui in terra habitant;
Ter beati sanè tibi pater & veneranda mater,
Ter beati & fratres. Valdè enim illis animus
Semper gaudijs propter te hilarescit.
Κάλλεϊ καὶ χάρισι στίλβων.— *Decore & gratijs fulgens.* Ibid.
Θάμβεεν ἀνέρος εἶδος· ἐπεί νύ οἱ ἔμφυτος ἥβη Nonn. 3. Dion.
Ἠνορέην καὶ κάλλος ἐμίγνυε σύζυγι μορφῇ·
„ Θάμβεε τηλίκον εἶδος· Ἀελφρονέων γὰρ ἀνάκτων
„ Αὐτόματοι κήρυκες, ἀναυδέες εἰσὶν ὀπωπαί.
Admirabatur hominis formam: siquidem insita ei iuuenta
Fortitudinem & pulcritudinem in vna forma copulabat:
„ *Admirabatur tantam formam. Sapientum enim Regum*
„ *Spontanei præcones sunt, muti vultus.*
— μούνῃ δὲ καὶ ὁπλοτέρῃ περ ἐούσῃ Id. 5. Dion.
Δῶκεν ἀνικήτοιο φύσις πρεσβήϊα μορφῆς.
Soli autem, tametsi iuniori,
Dedit natura inuictæ formæ principatum.
Οὐδέ ἑ κάλλος ἔλειπε καὶ εἰ θάνεν. — Id. 11. Dion.
Neque eum pulcritudo destituit, tametsi mortuus esset.
Καὶ νέκυός περ ἐόντος ἔτι στίλβουσι παρειαί·
Ὀφθαλμοὶ γελόωσι καὶ εἰσέτι· δἰχθαδίης δὲ

Εἰσέτι

Εἰσέτι σῆς παλάμης χιονώδεές εἰσιν ἀγοστοί.
Et, quamuis mortui, adhuc fulgent genæ:
Oculi rident etiamnum: geminæ verò
Adhuc tuæ manus sunt niueæ.

Ibid. Οὐ ῥόδα σῶν μελέων θανατηφόρος ἔσβεσεν αὔρη.
Ἀλλ᾽ ἔτι σοι ζώει τάδε πάντα φυλάσσεται.— *(roseum:*
Non extinxit aura lætifera membrorũ tuorũ colorem
Sed adhuc tibi hæc omnia salua sunt.

Ibid. Ὃς τόσον ἔλλαχε κάλλος, ὅ μὴ βροτὸς ἔλλαχεν ἀνήρ.
Qui tantã sortitus est pulcritudinẽ, quantã nullus ho-

Id. 34. Χαλκομέδη ῥοδόεσσα, ῥοδοστεφέος πλέον Ἠοῦς· *(minũ.*
Dion. Οὔποτε τοῖον ἄγουσι ῥόδον λειμωνίδες αὖραι.
Παρθενικὴ χαρίεσσα τεαὶ μεθέπουσι παρειαὶ
Εἰαρινὸν λειμῶνα, τὸν οὐ χρόνος οἶδε μαραίνειν·
Ἄνθεά σοι θαλέουσιν, ἅτε φθινοπωρίδες ὧραι.
Σὰ κρίνα καὶ κατὰ χεῖμα φαείνεται· ἀμφιέπει δὲ
Σὸν δέμας οὐ λήγουσαν ἐρευθομένην ἀνεμώνην,
Ἣν χάριτες κομέουσι καὶ οὐκ ὀλέκουσιν ἀῆται.
Chalcomede rosea, magis rosea quàm aurora:
Nunquam talem ferunt rosam pratenses auræ:
Virgo gratiosa, tuæ genæ referunt
Vernum pratum, quod tempus nescit marcefacere:
Flores tibi germinant, quasi auctumnales horæ:
Tua lilia & in hyeme apparent:
Tuum autem corpus perpetuã rubentem anemonam,
Quam Charites studiosè curant, nec perdunt venti.

Iliad. Υ. ——καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
Ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν,
Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν᾽ ἀθανάτοισι μετείη.
Et diuinus Ganymedes, qui hominũ pulcherrimus fuit
Quem & rapuerunt Dij, vt Ioui pocillator esset,
Ob suam pulcritudinem, vt immortalibus interesset.

Orpheus Τίκτεν ἄμυμον ἔχοντα δέμας, καὶ ἐπίφρονα μῆτιν.
Argon. *Genuit formosum corpore, & prudentem consilio.*

Coluthus. Φαιδροτέρη τόδε μῆλον, ἐπήρατον ἔρνος, ὀπάσσαις.
Pulcerrimæ hoc malum, amabile germen, præbeas.

Ἀγλαΐη

„ Ἀγλαΐῃ πολὺ μᾶλλον ἀριστεύουσι γυναῖκες. Idem.
„ Pulcritudine longè magis præstant feminæ.
— χαρίτων ἐπιειμένη εἶδος. Charitum vestita decore. Q. Cal. l.c.
— δέμας ἠΰ καὶ ἀγλαΐη ἐρατεινή.
Corpus insigne & decor amabilis.
Οὗτος κάλλιμος ἦεν ἑωσφόρος, ὄμματα πάντων Naziant.
Ἕλκων, εἴαρος ἄνθος ἐν ἀνδράσιν. —
Hic speciosus erat, quasi lucifer: ora trahebat
Cuncta virûm, quos inter erat flos veris amœni.
— τὸν δὲ σχεδὸν εἰσενόησε, Apollon. Argon. A.
κάλλει καὶ γλυκερῇσιν ἐρευθόμενον χαρίτεσσιν.
Hunc autem cominus animaduertit,
Pulcritudine & suauibus rubentem gratijs.
— Εὔχροος ἀγλαΐη. Pulcricolor species. Nazianz. car. 63.
Μήποτ' ἐπ' ἀγλαΐῃ θάρσος ἔχειν θύγατερ. Ibid.
Nunquam in pulcritudine fiduciam habeas filia,
καλλοσύνη. pulcritudo. Vide Laudis epitheta.
— ζάθεον περιδέρκεο κάλλος. Diuinam circumspice formam. L.4.epigr.
— ἀγλαΐη γὰρ L.5.epigr.
ἔπνεε θερμὸν ἔρωτα. — Pulcritudo enim spirabat calidum amorem.

— ὡραῖος ἐὼν καὶ	Speciosus & pulcer	Pindar. 9. olymp.
καλὸς, κάλλιστά τε ῥέξας.	Et pulcerrima patrans.	
— ἰδέᾳ τε καλὸν,	Formaq́, venustum,	Id. olymp. 10.
ὥρᾳ τε κεκραμένον.	Et flore ætatis temperatum.	

ἀμορφότερος. pulcrior.
ἔξοχος εἶδος. Eximius forma. Sappho.
Νύμφην τ' οὐρείην περικαλλέα, καὶ φίλον υἱόν. Simonides
Nymphamq́, montanam perpulcram, & carum filiũ. Hom. in Merc.
Ἀθανάτην βασίλειαν ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν. Id. hymn. 10.
Immortalem reginam præcellenti forma præditam.
Ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι. Id. hym. 30.
Eleganti specie præditam inter immortales deas.
Ἀμφοτέρων πολίων περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω, Musæus.
ἴκελοι ἀλλήλοισι. --- Ambarum vrbium ambo astra pulcerrima, similes inter sese.

Idem. Ἦχι μόθον καὶ ἄεθλον ἀκούομεν ἀγλαϊάων.
Vbi contentionē & certamē audimus de pulcritudine.

Nazianz. car. 3. Χριστὸν ἔχεις μορφῆς ἐρικύδεος ἐσθλὸν ἐραστήν,
Χριστὸν ἐεδνωτήν· Χριστὸς δ' ἀνέωξε καλύπτρην,
καὶ θάμβησεν ἰδὼν κεδνὴν περικαλλέα νύμφην,
ἐσθλήν, μαργαρίεσσαν, ἐΰθρονον, ὑψικάρηνον,
καί σε καλήν περ ἐοῦσαν, ἔτι χαρίεσσαν ἔθηκε.
Christum habes forma perquā inclyta bonū amatorē,
Christum dotatorem: Christus aperuit velum,
Et miratus est vidēs venerandam perpulcrā spōsam,
Bonam, splendidam, gemmatam, pulcro in solio residentem, alto capite conspicuam,
Et te quamuis pulcram, gratiosiorem effecit.

Id. 51. —ἄλλος ἄειδε
κάλλος ἐμόν, ξανθοῖσιν ὑπὸ πλοκάμοισι μέλαιναν
ὄφρυν ὑπερτέλλουσαν ὑπ' ἀργυρέῃσι παρειαῖς.
Alius cecinit decus meum, flaua sub coma nigrum
Supercilium ab argenteis genis superexoriens.

Apollon. Rhod. — ᾗ κάλλος ἀπείρητον ὤπασαν Ὧραι.
Cui pulcritudinem incredibilem dederunt Horæ.

Macedon. Consulis 2. epigr. Οὐ λαλέει τὸ κάτοπτρον· ἐγὼ δὲ πάλιν σευ ἐλέγξω
Τὴν νοθοκαλλοσύνην φύκει χριομένην.
Τοῦτο καὶ ἡδυλύρης ποτὲ Πίνδαρος αὐτὸς ἐλέγχων,
Εἶπεν, Ἄριστον ὕδωρ, φύκεος ἐχθρότατον.
Non loquitur speculum [qualis sit forma tua] sed ego contra (inunctam.
Arguam pulcritudinem tuam adulterinam, fuco
Hoc & dulcisonus ille Pindarus olim arguens
Dixit: Optima aqua: fuci inimicissima.

Pindar. 7. Nem. —ἐλάχομεν —Ἀγλαόγυιον ἥβαν. *Sortiti sumus egregiam iuuentam.*

Od. H. —γυναικῶν εἶδος ἀρίστη. *Mulierum formosissima.*

Od. Z. Πρόσθεν μὲν γὰρ δή μοι ἀεικέλιος δόατ' εἶναι·
νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε. — *Antehac quidem mihi deformis videbatur esse: nunc autem Dijs similis est.*

Od. Θ. „ —οἱ καλὴ θυγάτηρ· ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.
„ *Illi pulcra filia est: sed non pudica. [Ioui Venus]*

—οἱ

—εἰ Τιθώνοιο φυὴν χαριέστερος εἴη. Tyrtaeus.

Etiamsi forma gratior esset Tithono. Raptus est Tithonus ab Aurora ob pulcritudinem.

—τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ. Theocr. idyll. 7.

Tibi pulcer flos defluit. [*pulcritudo deperit*]

Ἡ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων, Hesiod. in Scuto.

εἴδεΐ τε, μεγέθει τε, νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε.

Quæ fœminas omnes iuniores superabat

Specie & proceritate, & quicum nulla decertaret prudentiâ.

Εὐάρνη τε φυήν τ' ἐρατὴ, καὶ εἶδος ἄμωμος, Idem in Theogon.

καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας.—

Euarne indole amabilis & specie eximia,

Et Psamathe corpore gratiosa.

— & θεοειδὴς Πολυδώρη. *Et speciosa Polydora.* θεοειδής. Ibid. Ibid.

Punio. Pœnas luo. Pœna.

Τίω. ἀποτίω. τίνω. ἀποτίνω. τίννυμι. ἀποτίννυμι. κολάζω.

Τίσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος. Od. M.

Puni socios Vlyssis Laertiadæ.

--- καὶ τίσατο ἔργον ἀεικὲς Ἀντίθεον Νηλῆα. --- Od. O.

Et puniuit indignum facinus eximij Nelei.

Τίς δ' οἶδ', εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθών. Od. Γ.

Quis scit, an aliquando reuersus eorum puniturus sit violentiam?

---πολέων ἀπετίννυτο ποινήν. *A multis pœnas exigebat.* Iliad. Π.

Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ, σοί τε κυνῶπα, Iliad. A.

πρὸς Τρώων. --- *Pœnas à Troianis repetentes Menelao & tibi impudens.*

„ --- νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε. Od. A.

Sed nunc luit omnia simul.

Ἀνθρώπους ἐφορᾷ, καὶ τίννυται, ὅς τις ἁμάρτῃ. Od. N.

Homines respicit, & punit, quicunq; peccauerit.

Ἄξιον ἀμπλακίης κακοεργέος ὄψεαι αἶνον. Apollin. Psal. 90.

Dignam peccati maligni retributionem videbis.

Hes. 1. oper. --- ἐς ἢ τελδυτὴν
Ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
Tandem pro factis iniustis grauem intulit pœnam.

Nonn. 48. Dion. Οὐ μὲν ἐμῷ δρεπάνῳ Τιτηνίδα παῖδα κολάσσω.
Non quidem mea falce Titanidem filiam puniam.

Iliad. A. --- τῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην.
Patris fœdam luetis contumeliam.

Iliad. X. --- νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
Κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.
Nunc simul omnes lues
Dolores meorum sociorum, quos occidisti hasta furens.

Orpheus Argon. Πατρὶ θ' ἑῷ τίσεσθαι δίκην ἀλιτημοσυνάων.
Patriq; suo luere pœnam peccatorum.

Nazianz. car. 5. Ποινὴν δ' ἀμπλακίης τίνω τάδε. --- *Hæc luo in peccati pœnam.*

Id. car. 51. Ἀλλὰ καὶ ἀγγείλαντι δίκην ἐπέθηκε φονῆος.
Sed etiam ei qui nunciauit, pœnam occisoris impegit.

Q. Cal. l. 14. --- οὐκ ἔτ' ἀνεκτὰ θεοῖς ἐπιμηχανόωνται
Ἀνέρες, οὐκ ἀλέγοντες κατὰ φρένας, οὔτε σεῦ αὐτοῦ,
οὔτ' ἄλλων μακάρων, ἐπεὶ τίσις οὐκέτ' ὀπηδεῖ
Ἀνδράσι λευγαλέοισι. ---
Non amplius toleranda in Deos machinantur
Homines, non curantes in animo, neque te ipsum
Neque alios beatos, quia non puniuntur homines improbi.

Apollon. Argon. B. Ἀλλ' ὅγε πατρὸς ἑοῖο κακὴν τίνεσκεν ἀμοιβὴν
ἀμπλακίης. --- *Sed hic delicti patris sui graues luebat pœnas.*

Ibid. Ἔμπης δ' ἐξ ὑμέων ἔδοσαν τίσιν. ---
Tamen vobis dederunt pœnas.

Theognis. Μήτιν' ὑπερβασίην ἀντιτίνειν πατέρων.
Nullam parentum transgressionem luere. [*Non puniri pro parentibus*]

Apollin. Psal. 93. Μισθὸν ὑπερφιάλοισιν ὑπερβασίας ἀπολίσσοις.
Mercedem superbiæ superbis retribue.

Hom. in Batrach. Ποινὴν σὺ τίσεις μυῶν στρατῷ, οὐδ' ὑπαλύξεις.
Tu pœnas lues murium exercitui, neque euades.

Καί σε

Καὶ σε κιβωτὸν ἄνακτα ἄν ὃς ἤδρασε χειρὶ βεβήλῳ Nazianz. car. 12.
κλινομένην, θάνεν αἶψα· θεῦ δέ τε νηὸν ἔθηκεν
ἄψαυστον παλάμῃσιν ἐρείσματα τάκτετε τοίχων.

Et te arcam regiam [arcam testamenti] qui firmauit manu profana (derunt
Inclinatam, statim mortuus est. Dei vero tēplū reddi-
Intactum manibus, septa extra parietes. [circumducta]

Tanta templi & rerum sacrarum religio apud priscos Iudæos fuit.

Ἐξότε τῷ, ὅτε μοι πικρὴν ἐπομόρξατο ποινὴν Id. car. 13.
Γεῦσίς τ' ὀλομένη, καὶ φθόνος ἀντιπάλου.

Iam ex eo [tempore] quo acerbam mihi inussit pœnā
Degustatio pestifera [Adami] & inuidia hostis. [diaboli]

Ὄμβρος ὁ κοσμολέτης, ὄμβρος ὁ πυρσοπόλος. Ibid.

Imber mundiperda, [diluuium] imber ignimomus. [incendium]

His olim punitus mundus.

Decem Ægypti plagis, quibus Pharao & tota cum illo Ægyptus punita est, vt in sacris extant litteris, descripsit totidem versibus S. Gregorius Nazianz. car. 34.

„ Ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας, φονίαν Æschylus ἐν χοηφόρῳ.
„ Πληγὴν τινέτω· δράσαντι παθεῖν·
„ Τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.
„ *Pro plaga lethali lethalem*
„ *Plagam luat: Qui patrauit, patiatur.*
„ *Hac dixit sermo vetustissimus.*

Πανδώρην ἐνέπουσι πυρὸς μαλεροῖο κλαπέντος, Nazianz. car. 63.
Ποινὴν ἡμερίοις ἄντιτον ἐλθέμεναι.

Ferunt Pandorā igni exitiali subrepto [à Prometheo]
Pœnam hominibus vltricem venisse.

„ Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα. Hes. 1. oper.
„ *Sæpe vrbs tota ob improbum hominem punitur.*

Purifico. Purgo. Purus. Puritas.

Φοιβάζω. περιφοιβάζω. καθαίρω. σμήχω. ἀποκαθαίρω. ἁγνίζω. ἐκκαθαίρω. Φοιβάω.

Nazianz. 2. car.
Αἵματι μὲν ἀμνοῖο μολύσματα πάντα καθήρας.
Sanguine agni sordes omnes [peccata] eluens.

Nonn. in Ioann.
Ὄφρα περιφοιβάσωσι δέμας ζαθέοισι καθαρμοῖς.
Ut purgent corpus diuinis purificationibus.

Iliad. Ξ.
— ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος
Λύματα πάντα κάθηρεν. — A corpore amabili
Sordes omnes purgauit.

Q. Cal. l. 5.
Αἷμ' ἀποκαθήραντες ὅ οἱ βεβαροῖς μελέεσσι
προσόμενον περίκειτο, σὺν ἔντεσι καὶ κονίησι.
Sanguinem expurgantes, qui ei circum valida mēbra
Siccatus restabat, cum armis & puluere.

Nazianz. car. 2.
Οἱ φθονεροὶ θύρῃσιν ἐπιφράσσοισθε ἀκουάς·
Εἰ δέ τις ἀμπετάσειεν, ἁγνίζοιτο φρένα μύθῳ.
Inuidi foribus obstruite aures:
Sin quis aperiat, purificet mentem sermoni.

Proculus in hymnis.
— καί με κάθηρον ἁμαρτάδος αἰὲν ἁπάσης.
Et me purga ab omni semper peccato.

Phocylides
„ Ἁγνεῖαι ψυχῆς, τοῦ σώματός εἰσι καθαρμοί.
„ Castitas animæ, corporis est purgatio.

Nazianz. 3. car. arc.
Εἴ μ' ὅλον ἐξεκάθηρεν. — Si me totum expurgauit.

Synes. hym. 5.
Ὡς ἐξ ὕλας φοιβαθείς, | Ut à terrenis purgatus,
Ἀτρέπτους οἴμους πατήσω, | Rectas insistam vias,
Φύξηλις γαίας μόχθων. | Fugitans terræ laborum.

Nazianz. car. 3.
„ Κἢν χρυσοῖο πέλῃ καθαρώτερος, ἢ ἀδάμαντος
„ στερρότερος· διπλοῦν γὰρ ἔπι δέος, εἰ σὺ πέποιθας·
„ σαρκὶ τεῇ· τίς πιστὸς ὁμωροφίοις μελέεσσι;
„ Etsi auro sis purior & adamante firmior. [tamen
„ time castitati] duplex enim metus est, si tu confidis
„ Carni tuæ. Quis fidit contubernalibus membris?
[hostibus scilicet domesticis]

Ibid.
„ Μή σοι μὲν καθαρόν τε καὶ ἄσπιλον ὄμμα, νόος τε,
„ Φρὴν δ' ἑτέρη κλώθοι τι χόλος καὶ πνεῦμα διώκοι.
„ Ne sit quidem tibi purus & illimis oculus & sensus,
„ Mens

,, *Mens autem alia occultet terrestre quiddam, &*
persequatur spiritum. Id. 5. car.

Οὔτ' ἀγαθοῖσι μόνοισι θάνες θεὸς, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
Ἤλυθες (ἦ μέγα θαῦμα) θεὸς βροτὸς αἵματι ῥαίνων
Ψυχὰς ἡμετέρας καὶ σώματα.—

Neque pro solis probis mortuus es Deus, cum in terrā
Venisti, (ingens sane miraculum!) Deus homo sanguine mundans
Animas nostras & corpora.

,, — καθαρὸν γὰρ ἀλώσιμον οὔποτ' ἀνάγνῳ. Id. 61.
,, *Nunquam enim purum ab impuro capi potest.*
[*Deus purus ab homine impuro*]

,, Χεῖρες μὲν ἁγναί, φρὴν δ' ἔχει μιάσματα. Aristot. apud Athen. l. 12.
,, *Pura quidem manus: at inquinata mens.*

In eos, qui maculare timent manum, non animum.

Puteus. Aqua putealis.

Φρέαρ. Φρεῖαρ. πεδοσκαφὲς ῥέεθρον. ἱερὸς βαθυνόμενος κενεών. πηγὴ βαθύκολπος. πεδοσκαφέων κενεώνων ὑγρὰ θέμεθλα.

Ὅς φρέαρ ὤπασε τοῦτο. — *Qui puteum huncce dedit.* Nonn. in Ioann.
— καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν. *Et putei alti manant.* Iliad. Φ.

Αἱ δὲ πεδοσκαφέεσσιν ἐτυμβεύοντο ῥεέθροις, Nonn. 34. Dion.
φρείατος ἐν γυάλοισιν, ὅπῃ βυθίων ἀπὸ κόλπων,
χερσὶν ἀμοιβαίαις βεβιημένον ἕλκεται ὕδωρ.

Hæ autem in effossis è solo laticibus submergebantur.
[*tumulabantur*]
In putei cauitatibus, vbi de profundo sinu,
Manibus alternis aqua violentè extrahitur.

Καί τις ἔσω ἱεροῖο βαθυνομένου κενεῶνος, Ibid.
ἡμιφανής, ἀΐδηλος, ἀμοιβαίῃ φάτο φωνῇ·
ἔκλυον ὡς Ἰνδοῖσι θεὸς πέλε, γαῖα καὶ ὕδωρ.
οὐδὲ μάτην ποτὲ τοῦτο φαΐζεται· ἀμφότεροι γὰρ
εἰς ἐμὲ θωρήχθησαν ὁμόφρονες· εἰμὶ δὲ μέσσον
καὶ χθονίου θανάτοιο, καὶ ὑδατόεντος ὀλέθρου.

Et quadam in humido profundo sinu [puteo]
Semimortua, immobilis, alterna voce dixit:
Audiui, quod Indis Deus sit terra & aqua:
Nec temere hoc dicitur: vtraq; enim
In me concorditer armata sunt: Nam sum in medio
Terrestris mortis & aquei exitij.

Erat ea mulier ab homine Indo proiecta in puteum.

Id 36. Dion. Ἄλλαι δ' ὑδατόεντος ἐπειςήθησαν ὀλέθρου,
Κρυπτόμεναι κεύθμωνι πεδοσκαφέος κενεῶνος.
Aliæ aquis perierunt, in putei latebris obrutæ.

N. 1. versu periphrasin submersionis: 2. putei. Plura de puteo, vide apud Nonnum in cap. 4. S. Ioannis.

Puto. Arbitror. Suspicor.

Οἴω. ὀΐω οἴομαι. οἶμαι. ὀΐομαι. ἔλπομαι. φημί. δοκέω.

Hes. in Scuto. — Ἀλλά μιν οἴω φεύξεσθαι. —
Sed eum puto fugiturum.

Iliad. A. — οὐδέ σ' ὀΐω Ἐνθάδε ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν. —
Nec te reor hic opes hausturum.

Od. A. Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Haud quidem te huc peditem venisse arbitror,

Ibid. Θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀΐσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
Miratus est in animo: putabat enim esse Deum.

Od. Δ. Καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων.
Et eum reuersum putabam excipere præ alijs.

Ibid. — οὐδέ τι θυμῷ Ὠΐσθη δόλον εἶναι. —
Nec animo suspicatus est dolum esse.

Od. E. Ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.
At nec sic te puto parui facturum hanc ærumnam.

Q. Cal. l. 5. Αἶαν, ἐγὼν οὐ σεῖο κακώτερος ἔλπομαι εἶναι,
οὐ νόον, οὐδὲ βίην· εἰ καὶ μάλα φαίδιμός ἐσσι.
Aiax, ego me non existimo te inferiorem esse,
Nec prudentia, nec viribus: tametsi valde illustris es.

Oppian. 2. venat. Τοῖα φάμεν δοκέοις. — *Talia loqui putes.*

οὔτιν'

— ἔπυ' ἔγωγ' ἀθεμίστερον ἔλπομαι ἰχθύν, *Id. 1. de piscat.*
ἐδὲ κακοφροσύνῃ πρεσβεύτερον οἶδα ναίειν ἅλμην.
Nullum ego iniquiorem puto piscem,
Neque maleuolentia priorem habitare æquor.
Ὕστατος, ὃς δοκέεσκε πατὴρ Χριστοῖο, Ἰωσήφ. *Nazianz. 38. car.*
Vltimus Ioseph [è stirpe regia] qui putabatur Christi pater.
Ἐλπομένη κήποιο φυτηκόμον ἄνδρα νοῆσαι *Nonn. in Ioann.*
Putans se hortulanum videre. [Magdalena]

Q.

Quæro. Perscrutor.

Δίζημι. δίζημαι. δίζεμαι. δίζομαι. ἐπιδίζομαι. ζητέω. ζητεύω. ἰχνεύω. ἀνιχνεύω. μαίομαι. ἐπιμαίομαι. ἐρεείνω. ἐξερεείνω. ἐρευνάω. ἐξερέω.

Εἰπὲ. τί μαστεύεις; *Fare, quid quæris?*
— διζήμεθα Χριστὸν Ἰησοῦν. *Quærimus Iesum Christum.*
Ἀτρεκὲς οὐ πέλει οὗτος, ὃν ἰχνεύουσι δαμάσσαι; *Nonn. in Ioann.*
Nonne verè hic est, quem quærunt interficere?
Ποῖον ἀνιχνεύοντες ἱκάνετε φῶτα πιέζειν; *Ibid.*
Quemnam hominem quærentes opprimere acceditis?
Οἶδα, τί μαστεύοντες ἱκάνεται. *Scio, quid quæratis.*
— οὐδέ τις αὐτὸν Τολμήσας ἐρέεινε, τί δίζεται. —
Nemo ausus est eum interrogare, quid quæreret.
— οὐ γὰρ ἱκάνω, *Ibid.*
κῦδος ἐμὸν τελέειν διζήμενος, ἀλλὰ τοκῆος.
Non venio, vt quæram gloriam meam, sed patris.
— ἐδίζετο λάθριον ὥρην. *Quærebat occultum tempus. [latentem occasionem]* *Musæus.*

Od. N. Μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος.—
Quærens latibula per antrum.

Od. E. —νέων ἐπιμαίεο νόστου. Reditum perquire natando.

Od. P. Κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγκεα ποιήεντα.
Colles inquirat & valles herbosas.

Theognis. „ Μήποτε τὸν παρεόντα μεθεὶς φίλον, ἄλλον ἐρεύνα,
„ Δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.
„ Nunquam præsenti amico dimisso, alium quæras,
„ Improborum hominum inductus sermonibus.

Hom. in Batrach. Πλεῖστον δὴ γαλέην περιδείδια, ἥτις ἀρίστη,
ἣ καὶ τρωγλοδύνοντα κατὰ τρώγλην ἐρεείνει.
Plurimum reformido felem, [ego mus] quæ optima sit,
Quæ & foramen subeuntem perquirit in foramine.

Id. in Apollin. Ζητεύων κατὰ γαῖαν.— Quærens per terram.

Id. in Mer. —ζήτει βόας Ἀπόλλωνος. Quærebat boues Apollinis.

Ibid. —ἐξερέεινε μυχοὺς μεγάλοιο δόμοιο.
Perscrutabatur recessus magnæ domus.

Oppian. 2. de piscat. Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὰ ξυλόχους, ὀφίων ὁδὸν ἐξερεείνων
βεβριθυκέρως ἔλαφος, ῥινήλατον ἴχνος ἀνεῦρε.
Vt cùm per siluas, serpentum viam inuestigans
Grauicornis ceruus, nare-indagatum reperit vestigiũ.

Moschus idyll. 2. —φίλας ἐπεδίζεθ᾽ ἑταίρας. Caras quærebat consodales.

Quando. Quum.

Ὅταν. ὅτε. ὁπότε. ὁππότε. εὖτε. ἦμος. ὁππῆμος.

Nazianz. car. 3. „ Θυμὸς Χριστιανοῖσιν ὑπέρτερος, εὖτε διώκτης
„ καιρὸς ἐπισπέρχησι θεοῦ πέρι δῆριν ἐγείρων.
„ Animus Christianis est excelsior, cùm persecutionis
„ Tempus de Deo certamen excitans presserit.

Aratus. —ὁππῆμος κείνων φορέῃσιν ἑκάστην.
Cùm earum vnamquamq; tulerit.

Cætera vide in Sol & passim.

Quare? Cur?

Τί. τίη. τίπτε. ἐς τί. τίνυ. τίνος ἕνεκα. τίνος ἢ ῥά.

Nazianz. Μῆτερ ἐμή, τί μ᾽ ἔτικτες; ἐπεὶ πολύμοχθον ἔτικτες,
Τίπτε με τῷδε βίῳ δῶκας ἀκανθοφόρῳ;

Mater

Mater mea, cur me genuisti? siquidem ærumnosum genuisti.
Cur me huic vitæ dedisti spiniferæ?
Τίπτε κασιγνήτη δεῦρ' ἤλυθες; *Cur huc soror venisti?* Od. Δ.
Α᾽ δειλοί, τίνυ δάκρυ κατείβετον; *Ah miseri, cur fletis?* Od. P.
Τίς χρειώ σε κόμιζε; τί σήμερον ἐνθάδε βαίνεις; Nonn. 32. Dion.
Quæ te adducit necessitas? cur hodie huc venis?
Α᾽νέρες, ἐς τί πόσον τρέφετε βαρυπήμονα θυμόν; Apollin.
Filij hominum, vsquequo graui corde? Psal. 4.
Οὐκ ἐρέω. τίνος ἦ ῥα; — *Non dicam. quid ita?* L.4.epigr.
Τίη. *vide* Reprehendo. Τίνος ἕνεκα. *vide* Mediocritas.

Quies. Quiesco. Quietus. Tranquillus.

Η᾽συχίη. κατάπαυσις. ἀνάπαυσις. ἄμπαυσις. ἄμπαυμα. ἀμπνευσις.

Quiesco: ἠρεμέω. ἀναπνέω. ἀναπνείω. ἀμπνέω. ἀμπνείω.

Δεῦρ' ἴθι βαιὸν ὁδῖτα, πεσὼν ὑπὸ δάσκιον ἄλσος· Mariani 4. epigr.
Α᾽μπαυσον καμάτου γυῖα πολυπλανέος.
Huc accede pauxillum viator, procidens sub umbrosum nemus:
Recrea membra tua à labore multinago.
— πάντη με περιστείχουσιν ἔρωτες, Meleagri 7. epigr.
Οὐδ' ὅσον ἀμπνεῦσαι βαιὸν ἐῶσι χρόνον.
Undique me circumueniunt amores, neq; vel tantillum tempus sinunt respirare.
Ω᾽μοσα μηνίσας, μὴ σφᾶς κατάπαυσιν ἰδέσθαι. Apollin.
Iuraui iratus, non visuros eos quietem. Psal. 94.
Η᾽συχίαν καμάτων Pindar. 1. Nem.
μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον.
Quietem à laboribus magnis, quod ingens præmium est, consecutum.
„ — ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαυσις Idem 7. Nem.
„ ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργῳ· κόρον δ' ἔχει
„ καὶ μέλι, καὶ τὰ τέρπν' ἄνθεα. —
„ *Sed enim requies in omni opere suauis est:*

„ *Satietatem verò habet tam mel, quàm suaues flores.*

Sibyll. 3. lib. 6. Ἄμπαυσις πολέμοιο.—*Requies à bello. Cessatio belli.*

Synes. hym. 3. Ὁ πάσας δολιχῶν ἄμπαυμα πόνων. — *Prabens longorum Requiem laborum.*

Nazianz. 8. arc. „—καὶ βαιὸν ἀπ' ἄχθεος αὐχέν' ἀναείρων,
„ πρὸς ζωὴν παλίνορσον ἄγω πόδα. Καὶ γὰρ ὁδίτης
„ ἀμπνεύσας καμάτοιο νεάζοντα γούνατ' ἐγείρει.
„ *Et paulisper ab onere ceruicem attollens*
„ *Ad vitam reuoco gradum. Nam & viator*
„ *Respirans à labore instaurata genua excitat.*

Synes. hym. 6. Πειθοῦς πραϋλόγου στέφ' αὐτῷ,
Ἵνα μοι νόος δρέποι σχολὰν ἀκύμων,
Μηδ' ἐν ταῖς χθονίαις στένων μερίμναις·
Ἀλλ' ἐκ σῶν ὀχετῶν ὑψιφορήτων
Ὠδῖσιν σοφίας νόον κατάρδω.
Suada blandiloqua me redimi flore,
Vt mihi mens ocium quieta carpat,
Nec in terrenis ingemat curis:
Sed è tuis riuulis altè-meantibus [salientibus in vitam æternam]
Partu sapientiæ animum rigem. [*vacem sapientiæ*]

Id. hymn. 8. Ὅλον ἡσυχίδαν δόμον, — *Totam quietam domum,*
Ὑπὸ σᾷ χειρὶ κρύπτοις. — *Tua manu protegas.*

Phanocles Πολλάκι δὲ σκιεροῖσιν ἐν ἄλσεσιν ἕζετ' ἀείδων
Ὃν πόθον, οὐδ' ἦν οἱ θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.
Ἀλλ' αἰεί μιν ἄγρυπνοι ὑπὸ ψυχῇ μελεδῶνες Ἔτρυχον.—
Sæpe autem vmbrosis in saltibus sedebat cantans
Suum amorem, nec erat ei animus quietus:
Sed semper vigiles curæ eius cruciabant animum.

Mimnermus. Ἠέλιος μὲν γὰρ πόνον ἔλλαχεν ἤματα πάντα·
Οὐδέ ποτ' ἄμπαυσις γίνεται οὐδεμία
Ἵπποισίν τε καὶ αὐτῷ, ἐπεὶ ῥοδοδάκτυλος ἠὼς
Ὠκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσαναβῇ.
Sol quidem laborem sortitus est omnibus diebus:
Nec vnquam vlla quies est,
Nec equis, nec ipsi, postquam roseis-digitis aurora

Oceano

Oceano relicto cælum conscenderit.

Ἔνθα φάος τε κλέος τε, κακῶν τ' ἄμπνευσις ἁπάντων. Nazianz. car. 3.

Ibi lumen & gloria, & ab omnibus malis respiratio.

Ἔμπα γέμων γέρας ἐστὶ θεόσδοτον ὕβριος ἐκτὸς Ibid.

ζώειν, ἀδιδόωντά τ' ἔχειν νόον, ἠδ' ἀτίνακτον.

Veruntamen donum est à Deo datũ, sine intẽperãtia

Viuere, & tranquillum habere animum & inconcussũ.

Αὐτὰρ ἐγὼ κέκμηκα βίῳ, τυτθὸν δ' ἐπὶ γαίης Id. car. 7.

ἄσθμα φέρω, πολλῇσιν ἐλαυνόμενος κακότησι

δυσμενέων, φιλίων τε· τὸ δ' ἐστὶ φερώτατον ἄλγος.

τοὔνεκεν αἰάζω· πίπτω δ' ὑπὸ γούνασι σεῖο·

δὸς λῦσιν βιότοιο, νεκρῷ σέο. δὸς καμάτοιο

ἄμπνευσιν· ζωῆς δέ μ' ἐλαφροτέρης ἐπίβησον.

Cæterum viuendo fatisco, & pusillum in terra

Spiritum traho, multis afflictus malis, (dolor.

Et ab hostibus & ab amicis: hoc autem maximus est

Hinc gemo, & ad tua procido genua:

Da semianimi tuo exolui vita, & da laboris

Quietem, & me ad leniorem vitam transmitte.

Ἀλλὰ τὰ μὲν λήθης κεύθοι βυθός· αὐτὰρ ἔγωγε Id. 12. car.

Ἔνθεν ἀφορμηθεὶς τέρψομαι ἀτρεμίῃ.

Sed hæc tegat profunda obliuio: cæterùm ego

Hinc digressus quiete delectabor.

— τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες. ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας Theocr. idyll. 1.

τανίκα κεκμακὼς ἀμπαύεται, ἐντί γε πικρός,

„ καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται.

Pana metuimus. Sanè enim cùm à venatione

Fatigatus quiescit, est acerbus,

„ *Semperq; illi aspera bilis in naso sedet.* [*est admodum iracundus*]

Οἵ κε γαληνιόωντι νόῳ, ψυχαῖς τε τελείαις, Nazianz. car. 47.

Πληθὺν ἄγουσιν ἄνω μύστιν ἐπουρανίων.

Qui tranquilla mente [*serena*] *& animo perfecto,*

Multitudinem cælestium cultricem [*Christianos*]

sursum ducunt.

Δέξο γέρον τόδε δῶρον, ὅλης ἄμπνευμα μερίμνης. Non. 17. Dion.

Cape senex hoc donũ, õnis curæ leuamẽ. [*vini haustũ*]

Ἠρεμέεις Λυκόοργε, κορυσσομένου Διονύσου;
Quiescis Lycurge, cùm armatus sit Bacchus?

Quò. Ad quem locum.

Ὅπη. πόσε. ἔνθα. ποῖ. ὅποι. ὅπωσῃ. πόθι.

Nonn. in Ioann. Οὔπω ἄναξ ἐδάημεν, ὅποι ποδὸς ἴχνος ἐπείγεις.
Domine, nescimus, quò vadis.

Hom. od. Z. Στῆτέ μοι ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε;—
State mihi ancillæ, quò fugitis?

Oppian. 3. de piscat. —τοὺς δ' ὄψεαι ἠΰτε παῖδας,
Ἀνδρὸς ἐπιφροσύνῃσι, παλαισμοσύνης ἀνὰ χῶρον
τῇ καὶ τῇ θύνοντας, ἐπίσκοπος ἔνθα κελεύσῃ.
Eos videbis tanquam pueros,
Viri prudentiâ, palæstræ in loco
Huc & huc currentes; quò Magister iusserit.

Callimac. in hym. —ὦ ἐμὸν ἄχθος·
Ποῖ σε φέρω; —O meum onus! quo te fero?

Nazianz. 5. car. Τῇ νῦν Χριστὲ φέροις με, ὅποι φίλον· ἄλγεσι κάμφθην.
Eò nunc me ducas ô Christe, quò placet. Fractus sum doloribus.

Hom. od. X. Πάπτηνεν δ' ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Circumspectabat vnusquisque, quò grauem mortem effugeret.

Ὅπωσῃ. vide Erro.

Theocr. idyll. 2. —πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
Quò mente auolasti? Quò auolauit animus?

Nonn. in Ioann. Μοῦνος ἐγὼ νοέω πόθεν ἤλυθον, ἢ πόθι βαίνω.
Solus ego noui vnde venerim, & quò vadam.

R.

RAMVS.

Κλών. ἴαμνος. ὄζος. ἔρνος. ἀκρέμων. πτέρνος. ὄρπηξ. κόρυμβος. κλάδος. κλαδεών. πτόρθος. θαλλός.

—Οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει.— *Iliad. A.*
Nunquam folia & ramos producet.

Συμφερτοῖς σκιόωσα πεπλεγμένον ἔρνος ἰάμνοις. *Non. 12. Dion.*
Confertis obumbrans contextum, germen ramis.

Δός μοι σεῖο πέτηλα καὶ ἐνθάδε ταῦτα φυτεύσω *Id. 22. Dion.*
Δός μοι σεῖο κόρυμβα τάπερ λύουσι μερίμνας.
Da mihi tua folia, & hic illa plantabo:
Da mihi tuos ramos [viteos] qui soluunt curas.

Ἐξέλασον δὲ κακὰς ἄτας, κλάδον ἐν χερὶ πάλλων. *Orpheus in hym.*
Expelle malas noxas, ramum in manu vibrans.

Οὐ σπήλαιγγας ἔχουσι δόμους, καὶ δέμνια πέτρην, *Nazianz. car. 3.*
ἠδ᾽ ἁπαλὰς ποίας τε, καὶ αὐαλέους κλαδεῶνας;
Nonne antra illis sunt domus, & petra cubilia,
Et molles herbae, & aridi rami?

—λασίοισιν ἐπὶ δρυὸς ἀκρεμόνεσσι. *Apollon. Argon. B.*
In densis quercus ramis.

Σμερδαλέοι δρυΐνοισι μετὰ πτόρθοισι δράκοντες. *Id. Arg. Γ.*
Terribiles quernis in ramis dracones.

Ἀθλοφόρον θαλλοῖσι νεοδρέπτοισι κομῶντα. *Oppian. 1. de piscat.*
Victorem athleticum ramis nouè-decerptis superbientem.

Αὖον τ᾽ οὐτιδανόν τε καὶ ἄχλοον ὄψεαι ἔρνος. *Id. 2. de piscat.*
Aridumq́, nihilq́, & sine folijs cernes ramum.

—οὐδ᾽ ἐπὶ χαίτης *L. 5. epigr.*
δάφνης εἶχε κόρυμβον.— *Neque in coma, lauri habebat ramum. [Non erat lauro coronatus]*

Ὡς δ᾽

Theocr. idyll. 25. Ὡς δ᾽ ὅταν ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἴδρις ἔργων,
ὄρπηκας κάμπτῃσιν ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο.
Vt cùm carpentarius vir multorum gnarus operum,
Ramos inflectit caprifici sectilis.

Nazianz. 1. car. Ὡς δρῦς ὑψικόμοιο βίαις ἀνέμοιο ῥιπεύσης,
κλῶνας ἀφαρπάζουσι περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος.
Vt quercu alticoma, vi ventorum prolapsa,
Ramos circumquaq; rapiunt, hinc vnus, inde alius.
[ita Cæsarij mortui fortunas varij rapuere]

Recordor. Memini. Memoria.

Μνάομαι. ἀναμνάομαι. ἐπιμνάομαι. παραμνάομαι, vide Creo. μνώομαι. μιμνήσκομαι. &c.

Od. Α. Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο.
Recordatus est enim optimi Ægisthi.

Nonn. in Ioann. --- τότε πάντες ἀνεμνήσαντο μαθηταί.
Tunc omnes discipuli recordati sunt.

Od. Δ. --- ἐπιμνησαίμεθα σεῖο. *Tui meminerimus.*

Ibid. --- ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
Mei memor omnibus diebus,

Apollin. Psal. 8. Τίς γὰρ ἔην ἄνθρωπος, ἐπεὶ μιμνήσκεαι αὐτοῦ;
Quid est homo, quod memor es eius?

Id. Psal. 9. Σὺν πολλῷ δ᾽ ὁμάδῳ μνημήϊον ὤλετο πάντη.
Perijt memoria eorum cum sonitu.

Id. 76. Μνησάμενος βασιλῆος ἔχον πολυκυδέα τέρψιν.
Memor fui Dei, & delectatus sum.

Nonn. in Ioann. Καὶ προτέρης ὀδύνης οὐ μνώεται. ---
Et prioris doloris non recordatur.

Hesiod. 1. oper. --- μεμνημένος ὥριον ἔργον, *Memor tempestiui operis.*

Musæus. Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης.
Non reliquit boream immemorem nympha Attica.
[memorem fecit]

Nazianz. 47. car. Εἰ δέ τί που καὶ ἐμῆς, ἑτάρων ἀγανώτατε πάντων,
Τῆς ἀρχαιοτέρης μνῆσιν ἔχεις φιλίης.
Si adhuc meæ, ô amicorum omnium optime,
Veteris amicitiæ memoriam retines.

„ Οὐ χρὴ συμποσίοιο φίλους ἀπέχεσθαι ἑταίρους
„ Δηρόν. ἀνάμνησις γὰρ πέλει χαριεστάτη αὕτη.
„ *Non oportet caros amicos diu abstinere à conuiuio.*
„ *Ipsa enim recordatio [amicitiæ in mensa] est gratissima.* — *Apud Athen. l. 5.*

--- ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα
καὶ γὰρ μνήμων εἰμί· πάις δ' ἔτι νήπιος ἦα. — *Od. Θ.*
Ego ipse illum vidi. Etenim sum memor: eram autem puer paruulus.

--- καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
μάντιος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο. — *Od. M.*
Et mihi in animum incidit sermo
Tiresiæ Thebani, vatis cæci.

--- οὐδέ τις ἡμῖν
δόρπου μνῆστις ἔην, μάλα περ χατέουσιν ἐλέσθαι. — *Od. N.*
Nec vlla nobis erat cenæ memoria, tametsi eius capiendæ admodum indigis.

Δίσκου μνῆστιν ἔχων ἐλελίζετο. --- — *Nonn. 2. Dion.*
Disci recordans lamentabatur.

Μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω. — *Iliad. Θ.*
Sit dehinc aliqua ignis hostici memoria.

--- ὀνείρων Μνῆστις ἀεικελίη δῦνεν φρένας ὀρμαίνουσαν. — *Apollon. Argon. Δ.*
Somniorum molesta memoria subijt animum instigãs.

Εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι. --*Si recte quidẽ memini.* — *Theocrit. idyll. 25.*

Μνήμῃ δ' οὔτινά φημι Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν,
Ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρέπεος. — *Simonides de se ipso.*
Dico neminem memoria parem esse Simonidi,
Octogenario filio Leoprepis.

Recuso. Renuo. Abnego.

Ἀρνέομαι. ἀπαρνέομαι. ἀναίνομαι. ἀπαναίνομαι. ἀνανεύω. ἀπόφημι. ἀποειπεῖν.

— Ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον. --- *Recusat odiosas nuptias.* — *Od. A.*

Ἠρνεόμην πραπίδεσσι παρηγορέοντος ἀκοῦσαι. — *Apollin. Psal. 76.*
Renuebam animo consolantem audire.

Συνθεσίην ἐρίτιμον ἀπηρνήσαντο θεοῖο. — *Idem 77.*

Testamentum

Testamentum Dei preciosissimum abnegarunt.

Hom. in hymn. Ἡ δ' μάλ' οὐκ ἔθελεν· ἀλλὰ στερεῶς ἀπέειπεν.
Ipsa autem prorsus noluit: sed constanter recusauit.

Iliad. H. Ἄντικρυ δ' ἀπόφημι· γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω.
Palam recuso: mulierem non reddam.

Ibid. „ Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι· δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
„ *Verebantur quidem recusare: sed timebant acceptare [certamen]*

Hes. 2. oper. „ Ῥήϊδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν· βόε δὸς καὶ ἄμαξαν·
„ ῥήϊδιον, δ' ἀπανήνασθαι. — *Facile est dicere: da*
„ *boues & plaustrum: sed facile item recusare.*

Oppian. 5. de piscat. — οὔτινα μόχθον ἀναινόμενος φιλότητι.
Nullum recusans laborem præ amore.

Arabias 4. epigr. Πηκτίδος ἠρνήθη φθόγγον ἀνωφελέα.
Fistula sonum inutilem recusauit. [noluit canere]

Iliad. Π. „ Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνάνευσε.
„ *Et alterum concessit pater, alterum abnuit.*

Reddo. Retribuo.

Ἀποδίδωμι. πάλιν δίδωμι. ἐκδίδωμι. ἀνταποδίδωμι.

Od. Χ. Χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν. — *Æs aurumque reddemus.*

Iliad. Α. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον.
Sed & sic volo reddere, si hoc melius est.

Iliad. Γ. — Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ Ἔκδοτε. —
Helenam & cum illa opes reddite.

In Batrac. — καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι. *Nec reddere possum.*

Redeo. Redux. Reditus.

Νοστέω. ἀπονοστέω. νέομαι. ἀπονέομαι. ἀννέομαι, vide Sol. νείσομαι. ἄνειμι. ἀνέρχομαι. ἀποστείχω. ὑποστρέφω. παλιντροπάομαι. πάλιν κίω, ἔρχομαι. &c, νόστιμος, παλινόστιμος, ὑπότροπος, παλίνορσος, ἱκάνω, βαίνω, ἔρχομαι. &c.

Nonn. in Ioann. Νοστήσω παλίνορσος, ἐς ἄμβροτον οὖδας ἀνέλκων Ὑμέας. — *Redibo rursus, ad cælum vos tracturus.*

Ibid. Πρός σε πάτερ παλίνορσος ἐλεύσομαι. —

Ad

Ad te reuertar pater.

—νόσιμος ἦλθεν Ἰησοῦς. *Rediuit Iesus.*

— ἀπότροπος εἰς σὲ περήσω. *Ad te reuertar.* Ibid.

Οὔπω γὰρ μετὰ πότμον ἐμῷ νόστησα τοκῆι.

Nondum enim post mortem redij ad patrem meum. Od. N.

— οὐ παλιμπλαγχθέντα γ' οἴω

ἂψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.

Nec te retro iactatum opinor rursus rediturum, tametsi valde multa passus es.

— οἰκόνδε πάλιν κίον. — *Domum redierunt.* Ibid.

Ἠῶθεν προτὶ ἄστυ λιλαίομαι ἀπονέεσθαι Ibid.

πτωχεύσων, ἵνα μή σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους.

Mane ad vrbem cupio reuerti

Mendicaturus: vt ne te vexem & socios.

— βούλομαι ἤδη Νέεσθαι ἐς ἡμέτερα. — Od. O.

Iam volo redire domum. [*in nostra*]

— οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις Νίσομαι ἐξ ἀΐδαο. — Iliad. Ψ.

Nec enim amplius reuertar ab inferis. vide Eustat.

Δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην. Iliad. X.

Et lacrymabundus filius redit ad matrem viduam.

Μητέρα ἣν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι. Od. B.

Iubeat matrem suam redire in patris. [*domum*]

Νόστον ἐπευφήμησεν ἀκηδέα νισσομένοισι. Apollon.

Reditum precatus est felicem euntibus. Argon. A.

— συνανήλυθεν Ἡρακλῆϊ. *Rediuit cum Hercule.* Id. Arg. B.

Αὐτὸς ἐὴν ἐπὶ νῆα παλιντροπάασθαι Ἰήσων Id. Arg. Δ.

ἤνωγεν. — *Ipse Iason eum ad suam nauē reuerti iussit.*

— ὅτε κόλπον Oppian. 3. piscat.

Δικτύου ἐκπροφύγωσι, πόνου δ' ἔκτοσθε γένωνται,

Αὖτις ἐπιστρωφῶσι. — *Postquam retis sinū effugerint, & extra laborem fuerint, rursus reuertuntur.*

Αὖτις ἀνερχομένῳ δόμεναι, οἴκονδε φέρεσθαι. Od. A.

Rursus reuertenti da, vt domum feram.

Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα. --- *Ephyrâ reuersum.* Ibid.

Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι. Od. Γ.

Domum venire, & diem reditus videre. [*reuerti*]

--- ὁμὴν ὁδὸν ἐκπλέσαντες, Od. K.

Q. Cal. l. 6. Οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
Eadem viâ confectâ domũ redimus vacuis manibus.
--- καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
μὴ πρὶν ἀποστρέψειν, πρὶν ἢ κτάμεν ἢ ἀπολέσθαι.
Et iuro non ante me reuersurum, quam occidam, aut (occidar.

Od. Λ. — εἴ πέρ κεν ἀλύξῃς.
ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους.
Si quidem effugias, tarde & malè redibis amissis o-mnibus socijs.

Ibid. Οἴκαδ' ἀποστείχειν. --- *Domum reuerti.*

Od. Τ. Εἰ νόστησ' Ὀδυσεύς, καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα·
νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
Si redijsset Vlysses, & domum reuertisset:
Iam nunc autem hoc manifestũ, quod non sit rediturus.

Od. Φ. --- τῶν δ' ἄλλων οὔ πω ἄκουσα
δεξαμένου, ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι.
Aliorum autem nullum audiui
Optasse, vt domum rursus reuerterer.

Regno. Dominor. Præsum. Impero.

Ἄρχω. ἀπάρχω. ἀρχεύω. ἀνάσσω. βασιλεύω. ἐμβασιλεύω. ἡγέομαι. κρατέω. ἐπικρατέω. κοιρανέω. κατακοιρανέω. &c.

Od. Ν. --- Ἄλλων ἦρχον ἑταίρων. *Alijs imperabam socijs.*

Od. Α. --- Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
Taphijs rei nauticæ studiosis impero.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι.
Quotquot insulis dominantur optimates.

Ibid. --- ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσι.
Quotquot asperam Ithacam regunt.

Od. Γ. Ἑπτάετες δ' ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης.
Septennium autem regnauit in ditibus Mycenis.

Od. Δ. --- ἀνάσσονται δέ μοι αὐτῷ.
Regnantur vero mihi ipsi. [vrbes]
Sic Virg. Æneid. 3. *Acri quondã regnata Lycurgo.*

Od. Η. Ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι γιγάντεσσιν βασίλευεν·

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.
Qui [Eurymedon] olim superbis gigātibus imperabat;
Sed is quidem perdidit iniquum populū: & perijt ipse.
— ἐν Φαίηξιν ἄνασσε. — *Inter Phaeaces regnabat.* Ibid.
Δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες, Od. Θ.
Ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός.
Duodecim enim in populo praeclari reges
Principes imperant: decimus tertius ergo ipse sum.
— ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί. *Vbi dominantur Epei.* Od. N.
Τῇσιν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε. Od. O.
His ambabus [vrbibus] pater meus imperabat.
Καδμείων βασίλευε, καὶ οὔνομα λεῖπε πολίταις. Nonn. 2. Dion.
Cadmais impera, & nomen relinque ciuibus.
Ἀρχεύειν Τρώεσσι. — *Praeesse Troianis.* Iliad. B.
Σημαίνει φυλάκεσσι. — *Praeest custodibus.* Iliad. K.
Μοῦνος γὰρ τούτων πάντων οἴηκα κρατύνεις. Orpheus in hym.
Solus enim horum omnium gubernacula regis.
Ἥρην μὲν Χαρίτων ἱερὴν ἐνέπουσι τιθήνην· Coluthus.
Φασὶ δὲ κοιρανίην μεθέπειν, καὶ σκῆπτρα φυλάσσειν.
Iunonem quidem, Gratiarum sacram dicunt nutricē:
Aiunt eam quoq; imperium tenere & sceptra seruare.
— αὐτὸν δὲ πολυσπερέεσσι βροτοῖσι Q. Cal. l. 13.
Κοιρανέειν. — *Ipsū latè dispersis hominibus imperare.*
Οὐρανοῦ ἡγεῖται, γαίης κρατεῖ, αὐτὸς ὑπάρχει. Sibylla.
Imperat & calis, & terra prasidet, ipse est. [Deus]
Ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχει. *Vbi Teucer imperat.* Pindar. 4. Nem.
„ Ἅπας δὲ τραχύς, ὅς τις ἂν νέον κρατῇ. Æschylus in Promet.
„ *Quisquis recenter regnat, asper est nimis.*

Sententiæ huius rationem hanc adfert Scholiastes græcus: ἵνα φοβερὸς δόξῃ τοῖς ὑπὸ χεῖρα. *Vt timendus videatur subditis.*

Regnum. Imperium. Monarchia.

Βασιληίς αἶσα. κοιρανίη. σκῆπτρον. κράτος. βασιληίη ἀρχή. ἀνακτορίη. τιμὴ βασιληίς. μονοκρατίη.

Ἰθυπόρον σκῆπτρον, σκῆπτρον βασιληίδος αἴσης. Apollin. Psal. 44.
Iustum sceptrum, sceptrum regia sortis [regni]

Non. 3. Dion. Κοιρανίην κόσμοιο τεοῖς τεκέεσσι φυλάσσει·
Καὶ χθονὸς ἄστεα πάντα κυβερνήσει σεο φύτλη.
Imperium mundi tuis filijs seruat :
Et terra vrbes omnes gubernabit tua stirps.
Κοιρανίην νεκύων ἐχέτω καὶ σκῆπτρα βερέθρου.
Id. 27. Dion. *Imperium mortuorum habeat, & sceptra barathri.*
Id. 41. Dion. Πάντοθι κοιρανέουσιν, ἐπεὶ νιφόεντος ὀλύμπου
Ἥρη σκῆπτρον ἔχει· Βερόη κράτος ἔσχε θαλάσσης.
Vbiq; regnant : siquidem niuosi olympi
Iuno sceptrum habet : Beroë imperium tenet maris.

Iliad. Z. Δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἥμισυ πάσης.
Dedit ei totius honoris regij dimidium.

Iliad. I. Ἶσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς.
Æqualiter mecum regna & dimidiũ sortire honoris.

Orpheus Argon. Θέσφατα γὰρ Πελίας δειδίσσετο, μή οἱ ὄπισθεν
χειρὸς ἐπ' Αἰσονίδεω καθέλῃ βασιλήϊον ἀρχήν.
Oracula enim Pelias timuit, ne sibi in posterum
Manu sub Æsonida auferant regium principatum.

Ibid. Οὐ δ' ἄρ' ἐμὴν ἀλέγοντες ἀνακτορίην πεφόβησθε;
An non meum curantes imperium timuistis?
—ἀνακτορίη δὲ μελέσθω,

Apollon. Argon. A. Σοί τ' αὐτῇ καὶ νῆσος.—*Regnum & insula tibi cura sit.*

Nazianz. 57. car. „ Ὅς τις ἀνακτορίης τηλόθεν, ὅς τε πέλας.
„ *Quiq; procul regno, vel prope quisquis erat.*

Nazianz. 3. car. arc. „— μονοκρατίην ἐρίλαμπέα κυδαίνωμεν·
„ Μηδὲ θεῶν ἀγορῇ τερπώμεθα τῇ πολυάρχῳ.
„ Ἶσον γὰρ πολύαρχον ἐμοὶ καὶ πάμπαν ἄναρχον.
„ *Monocratiam perillustrem glorificemus :*
„ *Neque Deorum concilio delectemur, in quo multi regnent.*
„ *Idem enim mihi est multorum imperium, & omnino nullum.*

Apollin. Psal. 96. Κοιρανίης σθεναρῆς προπορεύσεται αἰθόμενον πῦρ.
Regnum validum præcedet ardens ignis.

Nonn. in Ioann. Νῦν δέ μοι οὐκ ἐντεῦθεν ἔην βασιλήϊος ἀρχή.
Nunc autem regnum meum non est de hoc mundo.

Æschylus in Agam. „ — τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
„ Θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται.

„ *Regnantem*

„ *Regnantem leniter, Deus è cælo benignè respicit.*

Relinquo. Desero.

Λείπω. ἀπολείπω ἀποπρολείπω. προλείπω. ἐγκαταλείπω. καταλείπω. ὑπολείπω. ὑπολείπω λιμπάνω. ἐάω.

Λείψω δ' αὖ μύθων τε μέγα κλέος, εὐγενέος τε αἵματος, ὑψορόφους τε δόμους, καὶ ὄλβον ἅπαντα. — Nazianz. car. 27.

λείψω δ' ἠελίου γλυκερὸν φάος, οὐρανὸν αὐτόν.

Relinquam item disciplinarum ingentem gloriam, & nobilis
Sanguinis, & superbas domos, & omnes diuitias:
Relinquam quoque dulce lumen solis, & cælum ipsum.

.i. breui moriturus cogar relinquere doctrinam, nobilitatem, domos, opes & mundum ipsum.

— εἰρήνην δὲ βιοσσόον ὔμμιν ἐάσσω. — Nonn. in Ioann.

Pacem viuificam vobis relinquam.

μοῦνον ἐμὲ προλιπόντες. — *Me solum relinquentes.* — Hes. 1. oper.

Γηραιὸς δὲ θάνοις, ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.

Moriaris senex, alium filium relinquens.

Οὔπω σε προλέλοιπεν ἐρευθαλέη σέο μορφή. — Nonn. 12. Dion.

Nondum te reliquit rubicunda tua forma.

Μούνη μοι πάτρη προλείπετο· ἀλλ' ἄρα καὶ τῇ — Nazianz. 8. car.

ὄρσας οἶδμα κελαινὸν ὁ βάσκανος ἤλασε δαίμων.

Sola mihi patria relicta erat: sed tamen & illam,
Concitatis atris fluctibus, vexauit inuidus dæmon.

— ῥίμφα δὲ νῆσον ἀποπροέλειπον Ἄρηος. — Apollon. Argon. 8.

Statim Martis insulam reliquerunt.

„ Δεῦρ' ἄγε κόσμον ἅπαντα καὶ ἄχθεα τῇδ' ἀπολείψας — Nazianz. car. 62.
„ Ἱστὸν ἐς ζωὴν οὐρανίην πέτασον.
„ *Huc age, mundum omnem, mundiq; hic pondera linquens,*
„ *Uitam ad cælestem carbasa pande tua.*

„ Νήπιος, ὃς τὰ ἕτοιμα λιπὼν ἀνέτοιμα διώκει. — Apud Scholiast. Theocrit. ex Hesiod.
„ *Stolidus est qui ea quæ in promptu sunt deserit, & absentia [illegible]quirit.*

— νῦν δ' ἄμμε λίπον [illegible]ρέωντας ὄπισθεν. — Od. K.

Retro reliquit nos lugentes. Est Tmesis.

Nonn. 32. Dion. Ἰνδώλω ἀδόνητος ἐλίμπανε Φαῦν☉ ἐνύω.
Faunus immotus deserebat pugnam Indicam.

Remuneror. Remunerandi formulæ.

Ἀντιδίδωμι. ἀντιπεριπίνω. ἀντιταλαντεύω. ἀντιτάλαντα δίδωμι. χάριν ἀμοιβαίην τίνω, τίω, ἀποτίω, ἀποτίνω, ὀπάζω, φέρω &c. ἀμοιβὴν δίδωμι. &c.

Iliad. Α. Τριπλῆ, τετραπλῆ τ' ἀποτίσομεν.—
Triplo, quadruploq́; compensabimus.

Nonn. 16. Dion. Κάμνε τεῷ βασιλῆϊ· χάριν δέ σοι εἵνεκα μόχθων δώσω ἀμοιβαίην.—*Labora pro tuo rege: & gratiam tibi pro laboribus mutuam rependam.*

Ibid. 22. Σοὶ γὰρ ὀφειλομένην ὀπάσω χάριν.—
Tibi debitam gratiam redhibebo.

Ibid. 35. Σβέσσον ἀμερσινόοιο δυσειδέα λύματα νούσου·
καί σοι ἐπεντύνω γέρας ἄξιον.—
Extermina dementantis morbi fœdas sordes:
Et tibi dignum præmium præparabo.

Ibid. 36. Πατροκασιγνήτῳ τίνων χάριν.—*Patruo rependens gratiam.*

Nonn. 47. Dion. Καὶ σὺ τεῷ ῥυτῆρι φέρων χάριν, υἱὲ Μαίης,
Γνωτὲ μάχην εὔνησον ὁμόγνιον.—
Et tu tuo seruatori referens gratiam, filio Maiæ,
Frater pugnam sopi fraternam.

Iliad. Κ. Τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε
Δώρῳ ἐπὶ μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται.
Quis mihi hoc opus promittens perficiat
Pro magno præmio? Merces enim illi digna erit.

Iliad. Ψ. Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.
Tibi autem Dij pro his gratiam plurimam referant.

Callimac. Οὐδ' ἀλίην ἀπέτισε θεὴ χάριν.—
Neque vanam rependit Dea gratiam.

Idem. Σώζεο· μὴ σύγ' ἐμεῖο πάθῃς κακὸν εἵνεκα τῆσδε
Ἀντ' ἐλεημοσύνης, χάριτος δέ τοι ἔσσετ' ἀμοιβή.
Saluus sis: nec mea caussa malum patiaris: pro hac
Miseratione erit, tibi gratia merces.

ἀλλὰ

—ἀλλά μοι ὕμνων Dionys. de
Αὐτῶν ἐκ μακάρων ἀντάξιος εἴη ἀμοιβή. (tio. situ.
At mihi carminũ ab ipsis beatis digna sit remunera-
Δέξο, καὶ ἀντιδιδοὺς δὸς πλέον, ὧν ἔλαβες. L.6.epigr.
Accipe, & remunerans da plus, quàm acceperis.
Καί ποτέ τοι τρὶς τόσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα Iliad. Α.
ὕβριος εἵνεκα τῆσδε. — *Et olim ter tot splendida dona recipies, huius iniuria gratia.*
— δῶκεν καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο Id. hym. 3.
Dedit insigne honoris munus pro nuptijs. [*reiectis*]
Ὄφρ' ἀρετὴν τίων, ἀρετῆς ὁδὸν ἀμπετάσειας Nazianz.
Πλείοσι, καὶ πλεόνων μισθὸν ἔχοις θεόθεν. 47. car.
Vt virtutem honorans, virtutis viam aperias
Pluribus, & plurium mercedem à Deo recipias.
„ Σπείραις δ' ἔνθα μένοντα, καὶ ἄφθιτον ἀμήσαιο Ibid.
„ Καρπὸν ἐπουράνιον, πλεῖστον ἀντ' ὀλίγων.
„ *Seras hic manentia* [*caducas opes*] *& incorruptibilem metes*
„ *Fructum cœlestem, eximium pro exiguis.*
Μέτρα θεοῦ μέτροισιν ἰσάζεται ἡμετέροισιν· Ibid.
Οἷά περ ἀλλήλοις ἐνθάδε μετρέομεν,
Τοῖα δίδοι μερόπεσσι θεὸς μέγας· ἀλλὰ μετροίη
Κρείσσοσι τὰ κρείσσω νῦν τε καὶ ὕστατον.
Mensura Dei nostris mensuris æquantur:
Qualia hic inter nos metimur,
Talia hominibus dat magnus Deus. Verũ metiatur
Melioribus meliora & nunc & in nouissimo.
Τοῖα δίδοι μερόπεσσι θεὸς μέγας ἀντιτάλαντα,
Οἷά περ ἀνθρώποις ἐνθάδε μετρέομεν. Id. 48.
Talia dat hominibus magnus Deus præmia,
Qualia hic hominibus metimur.
Μή σοι τοῖα, φέριστε, θεὸς μηδ' ὅς τις ἑταῖρος, Id. 51.
ἀντιταλαντεύσειε. — *Ne tibi talia Deus, ô præstantissime, nec quisquis est amicus, rependat.* [*qualia mihi tristia & luctuosa fecisti.*]
Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὄπαζε· Od. Γ.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβήν.

Nestori quidem primò & filijs da gloriam.
Ac deinde alijs gratam exhibe remunerationem.
[pro hecatombe tibi oblata]

Dionysius Chalcus. Καὶ σὺ λαβὼν τόδε δῶρον, ἀοιδὰς ἀντιπρόπιθι,
Συμπόσιον κοσμῶν, καὶ τὸ σὸν εὖ θέμενος.
Tu hoc munere accepto, versus repropina [repone]
Ornans conuiuium, & egregiè tuas partes agens.

Abbiani 2. epigr. Ἑπτὰ σολοικισμοὺς Φλάκκῳ τῷ ῥήτορι δῶρον
Πέμψας, ἀντέλαβον πέντε διηκοσίους.
Septem solœcismos Flacco Rhetori donum
Cùm misissem, recepi ducentos quinque.

Reprehendo. Arguo. Culpo. Reprehendendi formula.
Ἐλέγχω. ἐπιψύφω. μωμάομαι. ἐπιμωμάομαι. ὄνομαι. νεμεσίομαι. Vide Pugno.

Od. Β. —Νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων Ἔσσεται. —
Mihi ab hominibus erit reprehensio.

Ibid. —σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Tu porrò non rectè locutus es.

Od. Θ. Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
Hunc toruè intuens allocutus est prudens Vlysses:
Hospes, non bene locutus es: homini iniurio similis es.
[superbo conuitiatori] Sic enim Scholiast. ὑπερηφάνῳ ὑβριστῇ.

Od. Ο. —ἵνη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
ἔπλετο; ἦ σύγε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι;
Quare tibi in mente hæc est cogitatio?
An ibi prorsus perire desideras?

Od. Ρ. Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις.
τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθών;
Antinoe, haud bene, etsi bonus es, loqueris.
Quis enim, qui aliunde aduenerit, hospitem suum prouocat!

Nonn. in Ioann. Καὶ Πίλατος φάτο μῦθον, ἀπηνέας ἄνδρας ἐλέγχων.
ἔγραφον ἀσφαλέως ὅπερ ἔγραφον. —
Et dixit Pilatus immanes homines reprehendens
Quod scripsi, bene scripsi. [non lapsus sum in scribẽdo]

Εὖ γ

Εὖ ᾗ σὺ οἶσθα γεραιὲ διοτρεφὲς, οἷος ἐκεῖνος *Iliad. Λ.*
Δεινὸς ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόῳτο.
Bene scis eximie senex, quàm ille sit
Homo morosus: Cito & insontem culpauerit.
„ Οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα. *Iliad. Ξ.*
„ Βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν, ἠὲ ἁλώῃ.
„ *Non enim reprehendendum est. fugere malum etiam per noctem.*
„ *Melius [fecerit] qui fugiens euitarit malum, quàm si capiatur.*
—οὐ μήν οἱ τό γε κάλλιον, οὐδέ τ' ἄμεινον. *Iliad. Ω.*
Non sanè ei hoc honestum, neque vtile.
„ Οὐδένα, Κύρν', αὐγαὶ φαεσιμβρότου ἠελίοιο *Theognis.*
„ Ἄνδρ' ἐφορῶσ', ᾧ μὴ μῶμος ἐπικρέμαται.
„ *Nullum, ô Cyrne, radij splendentis solis*
„ *Hominem vident, cui non impendeat reprehensio.*
Οὐ πινυτῶν ὅδε μῦθος· ἐτώσια παίγνια βίβλων. *Nazianz. 7. car. arc.*
Non est prudentum hic sermo: vana sunt ludicra librorum.
—τόδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίναντος Διονύσου. *Theocr. idyll. 26.*
„ οὐκ ἐπιμωμητόν· μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.
Hoc facinus fecerunt incitante Dionysio.
„ *Non reprehendendum: Nemo facta Deorũ reprehendat.*
Κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη. *Hom. Il. Γ.*
Illuc ego non eo. Dignum enim esset reprehensione.
—ἀτιμάζεις δ' ἀπεόντας, *Nazianz. 51. car.*
πολλάκι καὶ παρεόντας· ἐπεί σέ γε παρφασίῃσιν
οὐκ οἷον μαλακῇσι καὶ εὐμενέεσσι προσώποις,
ἀλλ' οὖν καὶ στερεοῖσιν ἐπισέφουσι λόγοισι.
Spernis absentes, & sæpe etiam præsentes, quod te
Non solùm monitis mollibus, & benigno vultu,
Sed etiam duris verbis reprehendunt.
Μάργε, τίη δὲ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε, μόρον τε, *Od. Π.*
ῥάπτεις; οὐδ' ἱκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
„ μάρτυρος; οὐδ' ὁσίη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.
Insane, quid tu Telemacho mortem & necem
Moliris? nec supplices curas, quibus Iupiter

Testis? [inspector adest] Nec iustum est mala inuicem struere:

Eustathius: Ἰστέον δὲ, ὅτι μάρτυς λέγεται τοῖς ἱκέταις ὁ Ζεὺς, καθὰ καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς ἑταίροις, ἵνα ὡς εἰδὼς, καὶ ἐπιμήτωρ (ποιητικῶς εἰπεῖν) ὕστερον τοῖς ἁμαρτάνουσι γένοιτο.

Notat quoque ibid. Eustath. ἔλλειψιν in ὁσίη. Subauditur enim δίκη aut βουλὴ aut πρᾶξις.

Dionys. de situ. Ὀρθὸν ἅτ' ἐκ στάθμης ἰθυμμένον· οὐκ ἂν ἐκεῖνο [ὄρος]
Ἴδρις μωμήσαιτο σοφῆς ὑποεργὸς Ἀθήνης.
Recens, velut ab amussi directus: [mons] Non illum Reprehenderet peritus artifex docta Palladis. [est rectissimus]

Ibid. —οὐδ' ἂν ἔμοιγε,
μύθου ὅτι ψευσθέντος ἀνὴρ ἐπιμωμήσαιτο.
Nec me, quasi sermonem confinxerim, homo reprehẽderit.

Nonn. in Ioann. Νηοπόλους δ' ἤλεγξεν ἑῷ πολυειδέϊ μύθῳ.
Sacerdotes sermone suo multiplici reprehendit.

Res. Negocium. Opus.

Ἔργμα. ἔργον χρέος χρῆμα. χρῆσις. vide Resuscito. πρᾶγμα. πρῆγμα.

Hesiod. Οἰωνοὺς κρίνας, οἳ ἐπ' ἔργμασι τούτῳ ἄρισοι.
Auibus obseruatis, quæ ad opus hoc sunt optimæ.

Apollon. Argon. Γ. Οὕτω νῦν Κυθέρεια τόδε χρέος, ὡς ἀγορεύεις,
ἔρξον ἄφαρ. — *Sic nunc Cytherea hanc rem, vt dicis, effice protinus.*

Hesiod. „ — παντὸς χρήματός ἐστι κόρος.
„ *Omnis rei est satietas.*

Callimac. in hymn. Εὗρες ἐπὶ προμολῆς ὄρεος τοῦ Παρρασίοιο
σκαιρούσας ἐλάφους, μέγα τι χρέος. —
Inuenisti in cacumine montis Parrhasij,
Salientes ceruas, rem magnam.

Solon. in eleg. Πᾶσι δέ τοι κίνδυνος ἐφ' ἔργμασιν.—
Omnibus in rebus est periculum.

Theocr. idyll. 24. --- χρέος κατέλεξε νεοχμόν. *Rem nouam narrauit.*

L.4. epigr. „ --- σθεναρὴν πρᾶγματα πίστιν ἔχει.
„ *Validam res ipsæ fidem habent.*

„ Ἀθανάτων

„ Ἀθανάτων, ὦ ξεῖνε, φραδῇ τινὸς ἐνθάδ' ἱκάνεις·
„ Ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται. Theocr. idyll. 25.
„ *Immortalium cuiuspiam consilio huc venis, ô hospes:*
„ *Adeo tibi omne quod vis negociũ citò confectum est.*

Σπουδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἦλθε. Hom. in Merc.
Negocium hoc serium ad cœtum Deorum venit.

„ Τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον αἰεὶ Pindar. 8. Isthm.
„ χρῆμα πᾶν. δόλιος γὰρ αἰὼν
„ ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται,
„ ἑλίσσων βιότου πόρον.
„ *Res omnis, quæ est ante pedes*
„ *Semper melior est. Nam dolosum æuum*
„ *Hominibus impendet,*
„ *Voluens vitæ cursum.*

„ --- ἄπορον χρῆμα, δυστυχῶν δόμος. Eurip. In Oreste.
Perplexa res est, miserorum domus.

Resono. Perstrepo. Sonus.

Σμαραγέω. ἐπισμαραγέω. κτυπέω. ἐπικτυπέω. ἰάχω. περιάχω. καναχίζω. κοναβίζω. ῥοχθέω. &c.

Καὶ πολὺς ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος καὶ ἀκούων, &c. λαὸς ἐπεσμαράγησεν. --- *Et multus hinc & inde adstans atque audiens populus perstrepuit.* Nonn. in Ioann.

Βρονταίη, βαρύδουπος ἐπέκτυπεν αἰθέριος ἠχώ. Ibid.
Tonitrualis, grauisona insonuit æthèrea vox.

Οὐ δι' ἐμὲ κτύπος οὗτος ἀράσσεται· οὐρανόθεν δὲ Ibid.
ἀντίτυπος βροντῇσι δι' ὑμέας ἵκετο φωνή.
Non propter me sonus hic perstrepit: sed cælitus
Propter vos venit vox tonitru similis.

Ἔκτοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν. Od. I.
Extra antrum iaciens strepitum concitauit.

Σμερδαλέον δὲ μέγ' ᾤμωξε· περὶ δ' ἴαχε πέτρη. Ibid.
Terribiliter admodum gemuit: rupesq; circumsonuit.

Βόμβησεν δ' ἄρα πάντα. --- *Omnia personuerunt.* Od. M.

Κῦμα μέγα ῥοχθεῖ. --- *Fluctus personat ingens.* Ibid.

Τῶν δ' ὑπὸ σευομένων καναχίζε ποσ' εὐρεῖα χθών. Hes. in Scuto.
Sub horum irruentium pedibus resonabat lata terra.

--- δεινὸν

Id. in Theog. —δεινὸν ἢ περίαχε πόντος ἀπείρων.
Horrendè circumsonuit pontus immensus.

Ibid. Τόσσος δοῦπος ἔπλετο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
Tantus fragor erat Dijs pugna concurrentibus.

Ibid. —ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
Σμερδαλέης ἔριδος. — Strepitus ingens excitabatur terribilis pugnæ.

Apollon. Argon. B. —ἔκτυπε δ' αἰθήρ—Οἰμωγῇ.—
Resonuit æther eiulatu.

Respondeo.

Ἀμείβομαι. ἀπαμείβομαι. παραμείβομαι. ὑποκρίνομαι. ἀνιάχω. ἀντιαχέω. ἀντηγορεύω. ἀντιφθέγγομαι. &c.

Od. Λ. Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο.—
Sic dixi: hic autem nihil mihi respondit.

Nonn. in Ioann. Οὔ με προῖς ἐπέεσσιν ἀμείβεαι; Non mihi respondes?

Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο, διδάσκαλον ἄνδρα διδάσκων.
Respondit Iesus, doctorem virum docens.

Ibid. —ἀμοιβαίην πόρε φωνήν. Responsum dedit.

Ibid. —ἀμοιβάδα ῥήξατο φωνήν. Idem.

Ibid. — θεὸς δ' ἀντίαχε μύθῳ·
οὐρανίῃ ποίμαινε καλαύροπι μῆλα καὶ ἄρνας.
Respondit Deus: pasce cælesti pedo oues & agnos.

Ibid. Ἠλίας ἐφάνης; καὶ ἀνίαχεν· οὐ μετανάστης
Ὄψιμος Ἠλίας.—
Elias es tu? & respondit: Non sum ille transmigrator Elias serò venturus &c.

Ibid. Ἦ ῥά νυ κοίρανός ἐσσι; καὶ ἀντιάχησεν Ἰησοῦς·
καὶ γνώμην, εἰς τοῦτο καὶ ἤλυθον. — An ergo rex es? Et respondit Iesus: sum equidem, & ad hoc veni.

Ibid. —βριαρῷ δ' ἀντίαχε μύθῳ Ἰησοῦς ἀδόνητος.—
Iesus autem intrepidus forti sermone respondit.

Od. O. —μερμήριξε δ' ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας.
Cogitabat bellicosus Menelaus,
Quomodo ei meditatus aptè responderet.

Apollon. Argon. Δ. —οὐδ' ἀλίωσεν ὑπόκρισιν Αἰσονίδαο.

Nec

Nec pro vana habuit responsionem Iasonis.

— ἀντεφθέγξατο δ᾽ ἀρτιεπὴς — *Pindar. olymp. 6.*

πατρία ὄσσα. — *Respondit veridica paterna voce.*

Ἀνταγόρευσε καὶ Πελίας. *Respondit & Pelias.* *Id. 4. Pyth.*

Τὰν δ᾽ αὖτ᾽ ὁ Δάφνις ἀπαμείψατο. — *Theocr. idyll. 1.*

Huic autem & Daphnis respondit.

Resuscito. Resurrectio.

Ἀνίστημι. ἐπανίστημι. ἀναζωγρέω. ἔμπνοον ψυχόω. &c.

Resurgo: ἀνίσταμαι. ἀναζάω. ἐκ νεκύων ἔρχομαι. &c.

Οἶδα, καὶ οὔ με λέληθεν ἀνάστασις. — *Nonn. in Ioann.*

Scio nec me latet resurrectio.

— ὃς δέ κεν ἀνὴρ *Ibid.*

εἰς ἐμὲ πιστεύσειε, καὶ εἰ νέκυς ἄπνοος εἴη

αὖτις ἀναζήσειε. — *Homo qui in me crediderit, etiamsi mortuus fuerit, reuiuiscet.*

Vide plura apud eundem Nonnum cap. 11. Ioannis.

— Λάζαρον ἐγγύθι τύμβου Ἐκ νεκύων ἤγειρε. — *Ibid.*

Lazarum prope tumulum à mortuis excitauit.

— ἀναστήσας ἀπὸ νεκρῶν, *Ibid.*

ἔμπνοον ἐψύχωσε χέων φυσίζοον ἠχώ.

Resuscitans à mortuis, spirantem animauit fundens viuificam vocem.

Nota apud Nonnum in Ioann. nunc legi: Ἄπνοον ἐψύχωσε, nunc ἔμπνοον: sed in Dionysiacis tantùm Ἔμπνοον. idque figuratè.

Νόστιμος ἐκ νεκύων ἀναβήσεται εἰς πόλον ἄστρων, *Ibid.*

ἀκλινέος θανάτοιο παλίλλυτα δεσμὰ πατήσας.

Redux ex mortuis ascendet in polum astrorum,

Indeclinabilis mortis resoluta vincula calcans.

Τούνεκεν εἰς κρίσιν οὐδέποτ᾽ ἀνστήσονται ἀλεῖται· *Apollin. Psal. 1.*

οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἁμαρτίνοοι πινυτῶν βουλῆσι δικαίων.

Propterea ad iudicium non resurgent impij:

Neq; peccatores in consilijs prudentium iustorum.

— ἀνεζώγρησεν ὀλέθρου. *Resuscitauit à morte.* *Nonn. 24. Dion.*

Καὶ βοτάνη ζείδωρος ἀκεσσιπόνοισι κορύμβοις

Ἔμπνοον

Ἔμπνοον ἐψύχωσε δέμας, παλιναυξεῖ νεκρῷ.
ψυχὴ δ' εἰς δέμας ἦλθε τὸ δεύτερον. ---
Et herba viuifica medicinalibus ramis
Spirans animauit corpus, rediuiuo mortuo:
Anima verò in corpus redijt. Vide ibi plura.

Ibid. Καὶ πάλιν ἔζεεν αἷμα· νεοπνεύστοιο δὲ νεκροῦ
Χεῖρες ἐλαφρίζοντο, καὶ ἁρμονίη πέλε μορφῆς,
Ποσσὶν ὁδοιπορίη, φάος ὄμμασι, χείλεσι φωνή.
Et rursus feruebat sanguis: recensq; spirantis mortui
Manus leuabantur, & redibat forma compages,
Pedibus incessus, lumen oculis, vox labijs.

Id. 30. Dion. Ψυχὴν ὑμετέρην παλινάγρετον εἰς σὲ κομίσσω.
Animam tuam reducem in te referam. [*resuscitabo*]

Ibid. Δείξατέ μοι μυχὸν ἄλλον ἔσω χθονός, ἧχι μολοῦσα
Νεκρὸν ἐμὸν γενετῆρα πάλιν ζώοντα τελέσσω.
Ostendite mihi recessum alium in terra, quò vadens,
Mortuum meum patrem, rursus viuentem faciam.

Iliad. Φ. --- οὓς περ ἔπεφνον,
Αὖτις ἀναστήσονται. --- *Quos occidi, rursus resurgent.*

Nazianz. 3. car. „ Χριστῷ συνθανέειν γὰρ ἐέλδομαι, ὡς συναερθῶ,
„ Πάντα φέρων Χριστοῖο, Λόγον, δέμας, ἧλον, ἔγερσιν.
„ *Commori enim Christo cupio, quo susciter vna,*
„ *Cuncta ferens Christi, Verbum, carnemq; caducã,*
„ *Et clauum & mortem & rediuiua lumina vita.*

Id. car. 1. Λυομένους πήξει τε καὶ ἐς βίον ἄλλον ἐρύσσει.
Resolutos compinget & ad alteram vitam trahet.

Phocylid. Καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν
λείψαν' ἀποιχομένων, ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.
Et mox è terra speramus ad lucem redituras
Reliquias defunctorum: postea autem Dij erunt.

Idem. „ Ψυχαὶ γὰρ μίμνουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισι.
„ πνεῦμα γάρ ἐστι θεοῦ χρῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκών.
„ Σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν καὶ πάντες ἐς αὐτὴν
„ λυόμενοι κόνις ἐσμέν, ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.
„ *Anima enim manent incorrupta in mortuis.*
„ *Spiritus enim hominibus est Dei opus & imago.*
„ *Corpus siquidem è terra habemus, & omnes in eam*

Resoluti

Resoluti, puluis sumus, cælum autem spiritum recipit.

Nota χρῆσις pro χρῆμα .i. opus, res.

Σήμερον ἐκ νεκύων Χριστὸς μέγας, οἷσιν ἐμίχθη, — Nazianz. 55. car.

Ἔγρετο, καὶ θανάτου κέντρον ἀπεσκέδασε.

Hodie ex mortuis Christus magnus, quibus mistus fuerat,

Surrexit, & mortis stimulum amolitus est.

Σήμερον ἐκ τύμβοιο θορὼν μερόπεσσι φαάνθη, — Ibid.

Οἷς γένεθ', οἷσι θάνεν, οἷς ἔγρετ' ἐκ νεκύων.

Hodie de tumulo exiliens hominibus apparuit,

Quibus natus fuit, quibus obijt, quibus resurrexit à mortuis.

--- νεκρῶν δ' ἐπανάστασις ἔσται. — Sibyll. l. 1.

Mortuorum erit resurrectio.

Ἄπνοον ἐψύχωσε δέμας νεκυοσσόος ἠχώ. — Nonn. in Ioann.

Exanime corpus redanimauit vox resuscitatrix.

Rete.

Λίνον. ἄρκυς. δίκτυον. σαλίκων λίνεος δόλος. λίνεος λόχος. καθέτη. δολοῤῥαφέων λίνα κόλπων. πάναγρον. πλεκτὸς δόλος. κόλπος λινοεργής. λίνου πολυωπὸς ὄλεθρος. ἄρκυς ὀλέθρου. πλειωλεὴς νεφέλη.

--Πεσὼν ἐπὶ δίκτυα μοίρης. *Cadens in retia mortis.* — Nonn. 2. Dion.

Καὶ δολίης δεδάηκε πολύπλοκα δίκτυα τέχνης. — Idem 5.

Et dolosæ artis varie-plexa retia docuit. [*Aristæus*] — Dion.

Καλλείψας σαλίκων λίνεον δόλον. --- — Idem 9.

Relinquens varorum lineum dolum. [*relicto reti*] — Dion.

Ἐν δ' ἔπεσεν λινέοισι λόχοις. --- *Incidit in lineas insidias.* — Oppian 4. venat.

--- ὁ δὴ καθέτῃσι γέγηθεν. *Hic retibus delectatur.* — Id. 3. de piscat.

--- δολοῤῥαφέων λίνα κόλπων. *Dolosa retia.*

Καὶ φύγον ἀγκίστρων τε βίας, λαγόνας τε πανάγρων.

Et effugerunt hamorum violentiam & sinus retium.

--- ἐντύνας πλεκτὸν δόλον. --- *Parato plexili dolo.*

--- ἐν λινοεργέϊ κόλπῳ. *In sinu lineo.* [*reti*]

--- ἠρήσαντο λίνου πολυωπὸν ὄλεθρον Ἐσδῦναι. ---

Amarunt retis foraminosi subire exitium.

--- ἐσελθέμεν ἄρκυν ὀλέθρου. *Ingredi rete exitiosum.* — Ibid.

Βριθὺ

Zosimus 6. epigr. Βριθὺ μὲν ἀγραύλων τόδε δίκτυον ἄνθετο θηρῶν
Δᾶμις, καὶ Πίγρης πτηνολέτιν νεφέλην.
Graue quidem hoc agrestium ferarum rete dedicauit
Damis, & Pigras auicidam nebulam. [*rete auium*]

Satyrius ibid. Θηρευτὴς δολιχὸν τόδε δίκτυον ἄνθετο Δᾶμις·
Πίγρης δ' ὀρνίθων λεπτόμιτον νεφέλην.
Venator Damis longum hoc rete appendit:
Pigras autem, auium tenuis-fili nubem. [*rete*]

Reuereor. Veneror.

Αἰδέομαι. σεβάζομαι. σεβίζομαι. σέβας φυλάττομαι. μετατρέπομαι. ἄζομαι. ὑπεραιδέομαι. προσαίνω. ὀπίζομαι. καταιδέομαι.

Nonn. 12. Dion. Μορφὴν ὑμετέρην ᾐδέσσατο γαῖα καλύψαι.
Formam vestram reuerita est terra abscondere.

Callimac. Ἀλλά μιν ἔκπαγλόν τι σεβίζομαι. — *Sed illam mirificè reuereor.*

Iliad. A. Πρὸς Τρώων, τῶν οὔτι μεταστρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις.
A Troianis, quos neque reuereris, neque curas.

Ibid. — ἀζόμενοι Διὸς υἱόν. *Venerantes Iouis filium.*

Ibid. — τῷ μή με λίην ὑπεραίδεο κούρη,
ἤ τι παρεξερέεσθαι, ὅ τοι φίλον, ἠέ τι φάσθαι.
Ideo ne me admodum reuerearis, ô puella,
Siue quidpiam interrogare, quod tibi placet, siue quidpiam loqui.

Ibid. — σε πάγχυ, θεὸν ὥς, προσανεῦσιν.
Te prorsus vt Deum venerabuntur.

Oppian 4. venat. Οὐ Τυρίου Κάδμοιο καταιδόμενος τρίχα λευκήν.
Non Tyrij Cadmi reueritus comam albam.

Orph. de lapidib. Καί δέ σε καὶ βασιλῆες ἀμύμονες αἰδέσσονται, (tur
ἐν χερὶ λᾶαν ἔχοντα. — *Et te reges praclari reuerebū-*
Habentem in manu lapidem .i. lapis Galactites reuerendum te faciet regibus.

Dionys. de situ. Ἐκ τοῦ δ' ἂν γεραρός τε καὶ αἰδοιέστερος εἴης
ἀνδρὶ παρ' ἀγνώσσοντι πιφαυσκόμενος τὰ ἕκαστα.
Ex hoc vero honorabilis & magis reuerendus eris,
Coram homine ignaro edisserens singula.

Καί σε

Καί σε φιλῶ, καὶ τοῦτον ὀπίζομαι· οἶδε καὶ αὐτός. *Hom. in Merc.*

Et te amo & illum reuereor: nouit & ipse.

—— οὐδ' ὅσσον ὀπίζετο καὶ Διὸς αὐτοῦ. *Apoll. 2. Argon.*

Neque tantillum reuerebatur vel ipsum Iouem.

Rex. Regem creare.

Βασιλεύς. σκηπτοῦχος. κοίρανος. ἐπικοίρανος. σημάντωρ. ἐσσήν. ποιμὴν λαῶν. ἀνάκτωρ. ἡγητὴρ λαῶν. ἄρχος. κρείων.

„ Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. —*A Ioue sunt reges.* *Hom. 23. hym.*

Ζῆνα μὲν ἀδρανέοντα, καὶ οὐ σκηπτοῦχος Ὀλύμπου. *Nonn. 2. Dion.*

Βροντῆς καὶ νεφέων γυμνούμενον.—

Iouem quidem inualidum, nec iam regem olympi,

Fulgure & nubibus denudatum.

„ Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἷς κοίρανος ἔστω, *Hom. Il. B.*

„ εἷς βασιλεύς. *Non bona res, multi Domini, dux vnicus esto, Rex vnus.*--

--- θεῶν σημάντορα πάντων. *Deorum omnium Regi.* *Hesiod.*

Μητρὸς ἐμῆς γενέτης, φοβερῶν ἐπικοίρανος ἄστρων. *Nonn. 27. Dion.*

Matris meæ pater, timendorum rex astrorum.

„ Κέκλυτέ μοι βασιλῆες ἀμύμονες· οὐ γὰρ ἔμοιγε *Orpheus Argon.*

„ Ἁνδάνει ἐν πραπίδεσσιν, ἀρειοτέροισιν ἀνάσσειν.

Ὑμεῖς δ' ὅντιν' ἄρα κραδίη θυμός τε μενοινᾷ,

Ἡγεμόνα στήσασθε· καὶ ᾧ περὶ πάντα μελήσει

Σημαινέειν ὅ, τι κεν ῥέξαι ἔπος, ἠδὲ καὶ ἔργον.

„ *Audite me proceres eximij. Neque enim mihi* *Iasonis oratio.*

„ *Placet in animo, melioribus imperare:*

Sed vos, quemcunque cor animusque desiderauerit,

Ducem statuite: cui cura sit

Imperare, & quod facto opus, & quod dicto.

—— καὶ θῆκαν Ἰήσονα κοίρανον εἶναι. *Ibid.*

Et Iasonem crearunt regem.

Πάσης ἡμετέρης Ἀσίης ἡγήτορα θήσω. *Coluthus.*

Totius nostræ Asiæ ducem te faciam.

Θαῦμά μ' ἔχει, πῶς θυμὸν ἑὸν πρήϋνεν ἀνάκτωρ. *Apollin. Psal. 105.*

Admiratio me tenet, quomodo rex iram suã lenierit.

Ἡγητὴρ λαῶν σφετέρης μετέηκεν ἀνάγκης. *Id. 104.*

Princeps

Princeps populorum liberauit eum à sua ærumna.

Theocrit. idyll. —Αὐγείλω ἐθέλοιμί κεν ἄρχὸν Ἐπειῶν εἰσιδέειν. — *Velim Augiam regem Epeorum videre.*

Iliad. β. —κρείων Ἀγαμέμνων. *Rex Agamemnon.*

Apollin. Psal. 76. Ἦ ῥά ποι ἀνδρομέης γενεῆς ἐπιλήσεται ἐοσῆν;
An aliquãdo humani generis obliuiscetur rex? [*Deus*]

Pindar. olymp. 1.
„ —ἐπ' ἄλλοι-
„ σι δ' ἄλλοι μεγάλοι· τὸ δ' ἔσχατον κο-
„ ρυφοῦται βασιλεῦσι. —
„ *In alijs quidem rebus alij magni sunt:*
„ *Sed reges in rebus summis sunt maximi.*

Nazianz. car. 51. —οἵ τε ἄνακτος ἐν ἕρκεσι κῦδος ἔχοντες, δαῖτα γάμου τίεσκον. — *Aulici epulum nuptiale honorabant.*

Callim. in Iouem. Οὔ σε θεῶν ἐσσῆνα πάλοι θέσαν· ἔργα δὲ χειρῶν.
Non te Deorum regem fecerunt sortes, sed facta manuum.

Scholiastes: Ἐσσὴν] κυρίως ὁ βασιλεὺς τῶν μελισσῶν· νῦν δὲ ὁ τῶν ἀνδρῶν.

Id. in Apollin.
Ἰὴ, ἰὴ φθέγγεσθε· κακὸν μακάρεσσιν ἐρίζειν.
ὃς μάχεται μακάρεσσιν, ἐμῷ βασιλῆϊ μάχοιτο·
ὃς τις ἐμῷ βασιλῆϊ, καὶ Ἀπόλλωνι μάχοιτο.

Vulcanius.
Dicite iô, bis iô: diuis certare malignum est.
Qui diuis, regi ille meo certauerit idem:
Quique meo regi, Phœbo certauerit idem.

Rideo. Risum moueo. Risus.

Γελάω. μειδάω. μειδιάω. ἐπεγγελάω. ἐγγελάω. καγχαλάω. ἐπιμειδιάω.

Od. Θ.
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι,
τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο.
Immensus excitatus est risus beatis Dijs,
Artes intuentibus industrij Vulcani.

Ibid.
Οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λίσσετο δ' αἰεὶ
Ἥφαιστον κλυτοεργὸν, ὅπως λύσειεν Ἄρηα.
Neptunus non ridebat, sed orabat semper
Vulcanum inclytum operibus, vt solueret Martem.

Ὣς ἄρ᾽ ἔφαν ἀπιόντες· ἐμὸν δ᾽ ἐγέλασσε φίλον κῆρ. Od. I.
ὡς ὄνομ᾽ ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
Sic dixerunt abeuntes: mihi autem risit carum cor,
Quod nomen eos decepit meum & optimum consiliū.
Ἡδὺ δ᾽ ἄρ᾽ ἐγγελάσας μετεφώνεεν οἷς ἑτάροισι. Od. II.
Suauiter ridens allocutus est suos socios.
Ὣς φάτο· μείδησεν δ᾽ ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο.
Sic dixit: risit autem eximius Telemachus.
Χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλῳ ἔκθανον. — Od. Σ.
Manus leuantes risu emoriebantur.
„ Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν. L. x. epigr.
„ *Omnia sunt risus, nihil omnia, & omnia puluis.*
— μείδησε δὲ θυμῷ Od. Υ.
Σαρδάνιον μάλα τοῖον. — *Subrisit in animo*
Sardanium prorsus risum. .i. fictum risum. Alij Σαρδόνιον. vide Eustathium ad hunc locum.
Ἄσβεστον γέλον ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα. Ibid.
οἱ δ᾽ ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοτρίοισιν.
Maximum risum concitauit, eorumque mentē seduxit.
Hi autem iam malis ridebant alienis.

Vide Eustath. & Sacrifico, infra.

Ὣς ἔφαθ᾽. οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπ᾽ αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν. Ibid.
Sic locutus est: Hi vero omnes propter illū suauiter riserunt.
Σαρδόνιον γελόων φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν.
Sardonicè ridens conuitiantem misit vocem.
Ὄφρα μὴ ἐγγελάσῃ Πελίης κακὸν οἶτον ἀλύξας. Apollon. Argon. Γ.
Vt ne rideat Pelias malum interitum euadens.
Ἄλλοις ἄλγεα τ᾽ ἀμὰ γέλως πέλει· οὐδέ τί με χρὴ Ibid.
μυθεῖσθαι πάντεσσιν. — *Alijs dolores mei sunt risui, nec me opus est narrare omnibus.*
— κεχόλωτο δὲ καγχαλόωντι. *Iratus erat ridenti.* Ibid.
Τίπτ᾽ ἐπιμειδιάας ἄφατον κακόν; — Ibid.
Quid rides infandum malum?
— ἡ δ᾽ ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα, Ibid.
νεκτάρεον μείδησε. — *Illa vero deorsum oculos iaciens blandè risit.*
— γέλως δ᾽ ἔχει ἀγρευτῆρας. *Risus tenet piscatores.* Oppian. 5. de piscat.

Nazianz. 63. car. „ Τοῦτο δ' ἔτι πλέον ἐστὶ γελοίιον· οἶδεν ἄκοσμον
„ Εἶδος ἔχουσα γυνή, καὶ πατέει Δανάην.
„ *Hoc autem etiam magis est ridiculum: nouit turpẽ*
Formam se habere mulier, & præ se despicit Danaën.

L. 5. epigr. Αἰεὶ δὲ σφαλερὰς ἐγέλας βιότοιο κελεύθους
Εὖ εἰδώς, ὅτι πάντη γέρων παραμείβεται αἰών.
Sẽper autẽ lubricas ridebas vitæ vias [*ô Democrite*]
Probè sciens, quod omnia vetus æuum transmutet.

Hom. in Merc. Ζεὺς δὲ μέγ' ἐξεγέλασσεν ἰδὼν κακομηδέα παῖδα,
Εὖ καὶ ἐπισταμένως ἀρνεύμενον ἀμφὶ βόεσσιν.
Iuppiter autem valde risit cernens versutum puerum
Bene ac scitè inficiantem de bobus. [*furto sublatis*]

Nazianz. 2. car. Καγχάζεις γελόωσα, παρήιον οὔποτ' ἔλυσα.
Cachinnaris ridens: ego autem nunquam solui genas.
[*risu*]

Id. 3. car. „ Ὄμματα δ' ὄμμασι μίσγε, λόγον λόγῳ, ἁγνὰ καὶ ἁγνοῖς.
„ μήποτε μηδὲ γέλωτι γέλων, καὶ θάρσεϊ θάρσος.
„ ἐκ γὰρ δὴ τοιῶνδε κακὸς μερόπεσσιν ὄλισθος.
„ *Oculos oculis misce & sermones sermonibus, sed casta castis:*
„ *Minimè verò risui risum, nec audaciæ audaciam.*
„ *Ex talibus enim grauis est ruina hominibus.*

Docet fugiendam immodestiam & leuitatem, vnde in grauiora fit prolapsio.

Nazianz. 14. car. Οὐ δακρύεις αἴων ὁπόσ' ἄλγεα καὶ προτέροισιν;
Οὐκ οἶδ', εἰ δακρύσεις, εἰ γελάσεις αἴων.
Ἄμφω καὶ πινυτοῖσιν ἐφήρμοσε ταῦτα πάροιθεν.
Τῷ μὲν κλαυθμὸς ἔην τάνθάδε, τῷ δὲ γέλως.
Non fles audiens quanti dolores etiam priscis?
[*fuerint*]
Haud scio, fleturúsne sis audiens, an risurus.
Nam ista duo quadrarunt olim etiam prudentibus.
Vni quidem hæc fletus erant, alteri risus.

Respicit ad Democritum & Heraclitum Philosophos, quorum iste ex rerum humanarum consideratione soluebatur in risum, hic in fletum.

„ — γελοίιον

„— γελοῖον ἀντὶ γόοιο. „ *Risum pro gemitu.* *Nazianz. car. 49.*

Id optimè quadrabit vice prouerbij in vanos & curiosos & ridiculos concionatores.

Τοῖς δ' ὁ κόλαξ πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῶκον. *Apud Athen. l. 5.*
His primus scurriles risus exordiebatur adulator.

„ Δεῦθ', ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησθε. *Od. Θ.*
„ *Adeste, vt rem ridiculam, neque tolerandā videatis.*

Lectio alia est: ἔργ' ἀγέλαστα. *rem minimè ridiculam.* *Vide Eustath.*

„ Ἴθ', ἐγκόνει, σύγκαμνε· τοῖς θανοῦσί τοι *Sophocles in Aiace.*
„ φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν.
„ *I, labora, fatigare: mortuis*
„ *Iacentibus solent omnes illudere.*

Μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι. — *Iliad. H.*
Terribili vultu renidens.

— οὐκέτ' ἔπειτα ἴσχειν ἐν στήθεσσι γέλω σθένον. — *Apollon. Argon. Δ.*
Non amplius poteram risum continere.

Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν. — *Importunè risit.* *Od. Σ.*

Eustathius: Ἀχρεῖον ἐγέλασσεν] ἀντὶ τοῦ ἄκαιρον, καὶ πρὸς οὐδεμίαν χρείαν. Ibi plura.

— ἦρχ' ἀγορεύειν *Ibid.*
κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλων δ' ἑτάροισιν ἔτευξεν.
Cœpit loqui cauillans Vlyssem: risumq; socijs mouit.

S.

Sacerdos. Sacerdotium.

Ἱερεὺς, ἱερεύς. ἀρητήρ. μυστιπόλος. νηοπόλος. μύστης. θυηπόλος. ἱερὸς προπόλος. θυτὴρ. πυρίων ἀνόδων κληϊδοφόρος. λιτουργός. ἱερουργός.

Τεῖν κεχαρισμένος ἱερεύς. — *Tibi carus sacerdos.* *Iliad. A.*
Ἀλλ' ἄγε δή, τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα.

Sed age, aliquem vatem interrogemus, aut sacerdotẽ.

Ibid. Ἀλλ' ἕνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων.

Sed propter Sacerdotem, quem contempsit Agamẽnon.

Dicitur ἀρητὴρ, ἢ παρὰ τὸ αἴρειν τὰς χεῖρας εἰς ὕψος· ἢ παρὰ τὸ ἀρέσκειν τῷ θεῷ· ἢ παρὰ τὰς ἀράς, ἃς ποιεῖ· ἢ παρὰ ἀράω. ἢ παρὰ ἄρνας. Vltima etymologia est ex Eustathio: cæteræ ex etymologo.

Nonn. 3. Dion. Νηοπόλος καὶ Φελκτῦ πολιαούχοιο θεαίνης

Ὄργια βυσσοδόμευε θεηγόρα μύστιδι τέχνῃ.

Sacerdos etiam horrenda vrbi-potentis Deæ

Orgia perscrutabatur diuiniloqua, mystica arte.

Idem 13. Dion. Οὐδὲ τόσον τρομέεσκεν ὀϊστευτῆρα κεραυνῶ

Αἰνογίγας πολύπηχυς, ὅσον ῥηξήνορα μύστην,

Γλώσσῃ ὀϊστεύοντα λάλον βέλος. —

Neque tantum tremebat iaculatorem fulminis

Ænogigas multimanus, quantum fortem sacerdotem,

Lingua iaculantem vocale telum. [*verba percellẽtia*]

Idem 47. Dion. Ἴναχος ἀστυόχοιο θυηπόλος ἔνθεος Ἥρης.

Inachus vrbi-potentis sacerdos diuinus Iunonis.

Nazianz. 3. car. „ Ἅζεό μοι πρώτιστα θεόν, μετέπειθ' ἱερῆα,

„ Χριστὸν ἐπιχθόνιον, ζωῆς σημάντορα σεῖο.

„ *Venerare primò Deum, deinde Sacerdotem,*

„ *Christum terrenum, vitæ tuæ magistrum.*

Hom. Il. A „ — ὀλέκοντο δὲ λαοί

„ Οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα Ἀτρείδης. —

„ *Peribant populi* [*peste*] *quia Chrysem sacerdotem*

„ *contumelia affecerat Agamemnon.*

Nonn. in Ioann. Μυστιπόλοι δ' ἐρέεινον. — *Sacerdotes autẽ sciscitabãtur.*

Nazianz. 2. car. Πιστὸς ἐνὶ προτέροισι θυηπόλος ἔσκεν Ἀαρών.

Fidus inter priscos sacerdos erat Aaron.

Ibid. Ζηλήμων θυσίης τε θεουδέος ἐσθλὸς ἀρητήρ.

Zelosus & sacrificij diuini bonus sacerdos. [*Abel*]

Id. car. 10. Τοῖος καὶ Χριστοῖο μεγακλέος ἀρητῆρσι

θυμός. — *Talis & Christi incliti sacerdotibus animus.*

Oppian. 5. de piscat. — οὐδὲ θεοῖσι

Κεῖνος ἔτ' ἐμπελάσειε θυτὴρ φίλος, οὐδέ κε βωμῶν

διαγέως

ἁγέως ψαύσειεν.— *Neq; Dijs ille amplius appropinquauerit sacrificator carus, neq; arā castè attigerit.*

Πᾶσιν μὲν δὴ γλῶσσα πέλει κακὸν ἀφραδέεσσιν· *Nazianz. 54. car.*
Ἔξοχα δ' αὖ μύσταις ἱερηΐνης θυσίης.

Cunctis quidem lingua [loquax] est mala insipiëtibus:
Maximè verò sacerdotibus cælestis sacrificij.

Καὶ σκιόεντα φόβον τρομέων, ἀπάταις τε λιτουργῶν *Id. 30.*
Τηκόμενος, φθινύθων τε χόλου ζείοντος ἐρωαῖς.

Et umbratico timore tremens, & dolis sacerdotum
Tabescens, & iræ efferuescentis motibus se conficiens.

Σύρ[οι] οἱ μόνοι μὲν ἐλεύθεροί εἰσ' ἱερουργοί. *Phylarch.*
Sury soli sunt liberi sacrifici.

Vide Athenæum l. 14.

Καὶ ἱερωσύνην ἐρικυδέα δέξεται ἄλλος. *Apollin. Psal. 108.*
Et sacerdotium eius gloriosum capiet alius.

Οὓς ἀγγελικαῖς	*Quos Angelicis*	*Synesius hym. 3.*
Ἔστεψας, ἄναξ,	*Coronasti Domine*	
Αὐγαῖσι, τεοὺς	*Fulgoribus, tuos*	
Ἱεροὺς προπόλους.	*Sacros famulos.* [*sacerdotes*]	
Οἳ κατὰ κλεινοῦ	*In percelebris*	*Ibid.*
Βένθεα κόσμου,	*Culmine mundi,*	
Πυρίων ἀνόδων	*Ætherij aditus*	
Κληϊδοφόροι.	*Clauigeruli.*	

Primò cælites illis versibus designantur: secundò Sacerdotes sancti, qui cælum alijs per sacramenta & sacrificia aperiunt.

Sacrificium.

Τελετή. θυηλή. θυηπολίη. θύος. θυσίη. θῦμα. ἱερόν. ἱερηπολίη. Synes. hym. 3. τελετηφορίη. ibid.

Κλῦθι θεὰ δέσποινα, καὶ ἵλαον ἦτορ ἔχουσα *Orpheus in hym.*
Βαῖν' ἐπὶ πάνθειον τελετήν, τέλος ἡδὺ φέρουσα.

Audi Dea domina, & propitium cor gerens,
Ueni ad diuinum sacrificium, finem iucundum ferens.

Οὔτε θεὸν τρομέων, οὔτε θυηπολίας. *Nazianz. car. 21.*
Nec Deum timens, nec sacrificia.

,, Κρεῖσσον βαιὰ φέροντα, θεῷ κραδίην ἱερεύειν,

„ Ἤ πᾶσιν θυέεσσι, νόῳ ῥυπόωντι, γεραίρειν.
„ *Melius est parua offerentem, Deo cor sacrificare,*
„ *Quàm omnibus hostijs, mente sordida, honorare.*

Ibid. „ Μούνης δ' ψυχῆς καθαρὸν θύος, ᾧ τις ἄνολβος
„ Πολλάκι καὶ πολύολβον ἐπιθρέξας παράμειψεν.
„ *Solius animæ pura est victima, qua pauper aliquis*
„ *Sæpe valde diuitem superat.*

Id. car. 60. Οὐκέτι μὲν θυέεσσιν ἁγνοῖς ἐπὶ χεῖρας ἀείρω,
Τοῖς μεγάλοις Χριστοῦ μιγνύμενος πάθεσιν.
Non amplius ad pura sacrificia manus attollo,
Magnis Christi me miscens passionibus [Christi passionem commemorans, vt fit in sacrificio]

Apollin. Psal. 49. Οὔ νύ σε μαψιδίῃσι θυηπολίῃσιν ἐλέγξω.
Σεῖο δ' καρφομένην θυσίην ἐπιδέρκομαι αἰεί.
Non te in vanis sacrificijs arguam.
Tuum enim holocaustum inspicio semper.

Ibid. „ Ῥέζε θεῷ θύος ἡδύ· θύος γάρ οἱ αἶνος ἐτύχθη.
„ *Sacrifica Deo sacrificium suaue. Sacrificium enim laus est.*

Ibid. „ Θῦμά μοι ὄλβιστον πέλεται καταθύμιος ὕμνος.
„ *Sacrificium mihi beatissimum est, laus ex animo. [sincera]*

Diodorus 6. epigr. Δέξο γενεθλιδίας πότνα θυηπολίας·
Μόσχων ἱερὰ ταῦτα, τά σοι πολὺ φίλτατα πάντων
Ἴσμεν, ὅσοι μακάρων θεσμὸν ἐπιστάμεθα.
Suscipe, ô Domina, sacrificia natalitia:
Vitulorum hæc sacrificia, quæ tibi longè omnium carissima
Scimus, quicunque beatorum statuta nouimus.

Leonidas 6. epigr. —— ἀναιμάκτους δ' θυηλάς
Οὐ δέχομαι βωμοῖς ὁ θρασύμητις Ἄρης.
Incruenta sacrificia non suscipio in aris audax Mars.

Nazianz. I. car. Οὐδὲ θεῷ παλάμῃσιν ἐμῆς ἀνέπεμψα θυηλὴν
Πνεύματος, ὄφρα πάρος γε, πρὶν ἔκλυσα δάκρυσι πῆμα.
„ Ψαύειν μὴ καθαρῷ γὰρ ἁγνοῦ κακὸν, ὡς πυρόεντος
„ ἀδρανὲς ὄμμα φέρειν κατεναντίον ἠελίοιο.
Neque Deo manibus meis priùs obtuli sacrificium Spiritus,

Spiritus, quàm lacrymis noxam ablui.
„ *Malum enim est non puro puris tangere, sicut igneũ*
„ *Contra solem imbecilles oculos tendere.*

Sacrifico.

Θύω. ἐπιθύω. θυηπολέω ἱρεύω ἱερουργέω. μυστιπολεύω, ἱερά, ἱερά, ἐπιβώμια, τελέω, ῥέζω. ἐπιρρέζω. ἔρδω. θεῷ δίδωμι, παρέχω. θυσίαν πέμπω. θυσίας ἀπάρχομαι. &c.

Ἱερὰ θεοῖσιν — Ἀθανάτοισιν ἔδωκε. — Od. Α.
Sacrificauit Dijs immortalibus.
Ἐς Τένεδον δ᾽ ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν. Od. Γ.
In Tenedum profecti Dijs sacra fecimus.
Πολλὰ δὲ μηρί᾽ ἔκηε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς. Ibid.
Multas coxas cremauit in sacris Deorum aris.
Σοὶ δ᾽ αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον, Ibid.
ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασι περιχεύας.
Ego autem tibi sacrificabo vitulam anniculam, latifrontem,
Indomitam, quam nemo adhuc sub iugum duxit:
Hanc ego tibi sacrificabo, auro cornibus circumfuso.
Ἦ ῥα, καὶ ἄργματα θῦσε θεοῖς αἰειγενέτῃσι. Od. Ξ.
Dixit, & primitias sacrificauit Dijs sempiternis.
Σῦν ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον. — *Suem sacrificantes anniculam.* Od. Π.
— βωμὸς δ᾽ ἐφύπερθε τέτυκτο Od. Ρ.
Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρρέζεσκον ὁδῖται.
Ara vero desuper erat
Nympharum, vbi omnes sacrificabant viatores.
Κώεα πόλλ᾽ οἴων, τοὺς ἱρεύεσκον Ἀχαιοί. Od. Υ.
Pelles multas ouium, quas sacrificabant Achei.
„ Καδδύναμιν δ᾽ ἔρδειν ἱέρ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσιν Hesiod.
„ ἁγνῶς καὶ καθαρῶς. — „ *Pro viribus fac sacra immortalibus Dijs, castè & purè.* 1. oper.
Ἄλλοτε δὴ σπονδῇσι, θύεσσί τε ἱλάσκεσθαι Ibid.
Ἦ μὲν ὅτ᾽ εὐνάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ.
Interdum libationibus & hostijs propitiato [Deum]

Et cùm cubitum ieris, & cùm lux sacra venerit.

Hesiod. 2. oper. —μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
μωμεύειν ἀΐδηλα· θεός τοι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.
Neq; in sacrificia accensa incidens [interueniens]
Reprehendas arcana. Deus enim hac indignè fert.

Nonn. 9. Dion. —οὐ τότε λοιβὴ,
οὐδὲ θυηπολίη μεταδήμιος, οὐ παρὰ νηῷ
Δελφὸς ἀνὴρ ἐχόρευε. —*Non tunc libatio,*
Non sacrificium populare erat: non apud templum
Delphus vir saltabat.

Id. 20. Dion. —βιαζόμενοι δὲ πολῖται
ἀντὶ Διὸς δύροντο θυηπολέειν Λυκοόργῳ. (*Lycurgo.*
Coacti vero ciues, pro Ioue inuenti sunt sacrificare

Id. 30. Ἀΐδι μυστιπόλευε. —*Diti sacrifica.*

Nonn. 27. Dion. Ὡς θεὸν, υἷα Δρύαντος ἐμειλίξαντο θυηλαῖς.
Ut Deum, filium Dryantis demulcebant sacrificijs.

Iliad. Α. Ἔρδομεν ἱερὰ θεοῖς. —*Faciebamus sacra Dijs.*
Ἀλλ' ὅτε δὴ θυέεσσι, λιτῇσί τε γουνασάμεσθα,
Ἀργώην ποτὶ νῆα κατήλθομεν. —
Sed postquam sacrificijs precibusq; supplicauimus,
Argoam ad nauem descendimus.

Orpheus Argon. Τελετάρχης .i. *sacrificiorum princeps.* Orph. in hym.
Ἱερά τ' εὖ ἔρρεξεν ἐν οὔρεσιν ἀστέρι κείνῳ.
Sacraq; rite egit in montibus stella isti.

Theognis. „ Ἐλπίδι τε πρώτῃ καὶ πυμάτῃ θυέτω.
„ *Spei primæ & vltimæ sacrificet.*

Sibyll. l. 5. Παντοίαις θυσίαισι καὶ εὐχαῖς ἐνθεοτίμοις.
Omnigenis sacrificijs & precibus Deũ honorantibus.

Sibyl. l. 8. —ἀχρήσιμα δῶρα θύουσι. *Inutilia munera libant.*

Nazianz. 3. arc. Ἀλλ' ὧδ' ἂν φρονέων, καθαρὸν θύος ἔνδοθι ῥέζοις.
Sed sic intelligens [scripturæ verba] purum sacrificium in animo feceris.

Id. 10. car. Αὐτὰρ ὅγε τρομερῇσι καὶ εὐαγέεσσι παλάμῃσι,
Δῶρον ἄγει, Χριστοῦ σαρκὶ χαριζόμενος,
Καὶ μεγάλοις παθέεσσιν, ἅπερ θεὸς ἐνθάδ' ἀνέτλη,
Ῥύσιον ἀρχεγόνων ἡμετέρων παθέων.
Hic autem tremulis & sanctis manibus

Donum

Donum offert, Christi carni obsequens,
Et magnis eius cruciatibus, quos hic Deus sustinuit,
In redemptionem priscorum nostrorum malorum.

Καὶ λαὸν θυέεσπν ἁγνοῖς θεοειδέα τεύχων, Ibid.
Ὑςάπον ψυχῆς θύματ᾽ ἄναιμα φέρει.
Et populum puris sacrificijs pium efficiens,
Nouissimè incruenta animæ sacrificia offert.

—τελέουσι κατὰ νόμον ἱερὰ Βάκχῳ, Dionys. de situ.
στεψάμεναι κισσοῖο μελαμφύλλοιο κορύμβοις,
ἐννύχιαι· παταγὴς δὲ λιγύθροος ὄρνυται ἠχή.
Peragunt iuxta ritum sacra Baccho,
Coronatæ nigrifrondis hederæ ramis,
Noctu, cieturque strepitus tinnulus.

Τειρεσίῃ δ᾽ ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν οἴῳ Od. K.
παμμέλαν᾽, ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
Sacrifica seorsum soli Tiresiæ arietem
Nigrum omnino, qui inter oues vestras excellit.

—ἐγὼν ἱερήϊα πολλὰ παρεῖχον, Od. Ξ.
Θεοῖσίν τε ῥέζειν, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
Ego victimas multas obtuli,
Ad sacrificandum Dijs, & epulas ipsis parandas.

Βωμὸν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ Id. 3. hym.
ὥρῃσιν πάσῃσι.—*Altare construam, & egregia faciam sacrificia omni tempore.*

Οὐ γὰρ ἀπ᾽ ἀλλοτρίης γλώσσης, χ᾽ αὐτοῦ τε νόοιο, Nazianz. 54. car.
Πέμψω τῷ καθαρῷ ζωοφόρον θυσίην.
Non enim aliena lingua, nec profana mente,
Puro [Deo] viuificum sacrificium offeram.

N. aliena lingua .i. simulata, non sincera. Sic cepit Horat.

Effugiet tamen hæc sceleratus vincula Proteus, Horat. l. 2. sat. 3.
Cùm rapies in ius malis ridentem alienis. [.i. ficto vultu]

Sic & Græcè ἀλλότριος hîc capitur, & apud Homer. vide Rideo.

Καὶ πρὶν ξεῖνον ὄλεσσε θυηπόλε ἐν προτέροισι Ibid.
Παῖδας, μὴ καθαρῆς ἀπομένους θυσίης.

Et

Et ignis miraculosus exussit olim sacerdotis [Heli]
Filios non purè sacris operantes.

Id. 62. ,, Ὕβρις ἄναγνον ἐόντα παρεστάμεναι θυέεσσι·
,, Δεινότερον νεκύων λείψανα πάντα σέβειν.
,, *Flagitiũ est eum qui impurus sit adsistere sacrificijs:*
,, *Flagitiosius vero omnes mortuorum reliquias colere.*

Theocr. idyll. 6. — θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν. *Dijs sacra facere.*

Theodor. 6. epigr. Αἰχμητὰν δ᾽ ἐπέθυσεν ἀλέκτορα καὶ πλακόεντα,
Παῖς Ἡγησιδίκου, πίονα, τυροφόρον.
Filius Hegesidici sacrificauit pugnacem gallum
Et placentam pinguem, caseatam.

Salio. Salto. Saltus.

Πηδάω. ἀναπηδάω. ἅλλομαι. ἐφάλλομαι. θορέω. ἐνθορέω. ἐπενθορέω. ἐπιθορέω. ἀναθρώσκω.

Hom. 5. hymn. Πάντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἅλα δῖαν.
Cuncti simul, vt viderunt, satierũt in mare vastũ.

Synesius hym. 1. — ἅλματι κούφῳ
ἴχνος ἐς θεὸν τιταίνει. *Saltu leui vestigium ad Deum dirigit.*

Tryphiod. Πολλοὶ δ᾽ εἰς ἕνα χῶρον ἀολλέες ἐκτείνοντο
μαρνάμενοι· πολλοὶ δὲ διωκόμενοι κατὰ πύργων
ἥλλοντ᾽ εἰς αἴδαο, πανύστατον ἅλμα θορόντες.
Multi autem in vnum locum conglobati occidebantur
Pugnantes: multi idem pulsi à turribus
Ceciderunt in Plutonis, [domum] postremum saltum saltantes.

Nazianz. 21. iamb. Κρότοι τε χειρῶν καὶ ποδῶν ἐξάλματα.
Manuumq; plausus atque subsultus pedum.

Antipater 6. epigr. Τῷ δέ κεν ἀρρίζωτος ἐπένθορε ταυροφόνος θήρ.
In eum autem interrita insiluit tauricida fera.

Iliad. Δ. Κὰδ δ᾽ ἔθορ᾽ ἐς μέσσον· θάμβος δ᾽ ἔχεν εἰσορόωντας.
In medium insiluit, stupor incessitq; tuentes.

Nonn. in Ioann. Καὶ ταχὺς εἰς ῥόον ἅλτο. — *Et celer in flumen salijt.*

Od. X. Οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκὴ
γίνεται, οὐδὲ φυγή, χαίρουσι δέ τ᾽ ἀνέρες ἄγρῃ.
Hi autem eas occidunt insiliẽtes, nec aliquod remediũ
Est,

Est, nec fuga: gaudentq́ viri prædæ.

—— ἐπὶ δ᾽ ἱππείου θόρε δίφρου

ἴκελος ἀστεροπῇ. — *In equestrem insiluit currum similis fulguri.* Hes. in Scuto.

Describitur saltatio iunctis & disiunctis pedibus:

— πολυσκάρθμῳ δὲ πεδίλῳ Nonn. 19. Dion.

Ἐκ χθονὸς ἠώρητο, καὶ ἠέρι πέμπεν ὀπωπάς·

Πῇ μὲν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ὁμόζυγα ταρσὰ συνάπτειν·

Πῇ δὲ διαζεύξας ἑτερόλκεϊ πάλλετο τέχνῃ.

Pede autem peragili

A terra eleuabatur, & in aëra mittebat oculos,

Interdum quidē inter sese connexas plantas coniūgens:

Interdum verò disiungens varia arte saltabat.

— ἡβητῆρος ἀναθρώσκων ἐπὶ νίκῃ, Nonn. 37. Dion.

χεῖρας ἐπεπλατάγησεν. — *Ob adolescentis victoriam subsiliens, Manus complosit.*

Ἐκ λόχου ἀμπήδησε. — *Ex insidijs exiluit.* Iliad. Λ.

Νηὸς ἄπο προθορών. *E rate prosiliens.* Apollon. Argon. Γ.

—— ἔνθορε πόντῳ Idem Δ.

Βούτης, Σειρήνων λιγυρῇ ὀπὶ θυμὸν ἰανθείς.

Insiluit in pontum Butes Sirenū suaui voce oblectatus.

Εἰσέθορον μέγα δῶμα. — *Insilierunt in magnam domū.* Tryphiod.

Saluo. Saluator.

Σώω. σώζω. σόω. σαόω. ἐκσαόω. συνεκσαόω. ῥύομαι. ἄρνυμαι.

Saluus: Σῶς. σόος. σαώτηρος. ἀπήμων. ἀπήμαντος. ἀσινής. ἀσκηθής. ἀκήρατος.

Αὐτὸς ὅλους ἐφύλασσον ἀπήμονας, οὐδέ τις αὐτῶν Nonn. in Ioann.

Ὤλετο δυσσεβίης σφαλερῷ δεδονημένος οἴστρῳ.

Ego illos seruaui incolumes, neque quisquam illorum

Perijt impietatis fallaci concussus æstro.

Ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν, καὶ νόστον ἑταίρων. Hom. od. A

Seruans suam animam & reditum sociorum.

Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς ἑτάρους ἐρρύσατο, ἱέμενός περ.

Sed neque sic socios seruauit, licet cupiens.

Apollin. Ἔρχεο καί με σάω πανυπέρτατε σῶτερ ἐμεῖο.
Psal. 3. *Exsurge & me salua supreme mei saluator.*
Psal. 7. Ἐκ πάντων, λίτομαί σε, διωκόντων με σαώσοις.
Ex omnibus, oro te, persequentibus me salues.

Hom. od. Γ —οὐδέ τι οἶδα
κείνων, οἵ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν, οἵ τ' ἀπόλοντο.
Nec quidquam scio de illis, qui seruati sunt, quique perierunt Achiuorum.

Od. Δ. Σὸς δέ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἠδ' ὑπάλυξεν.
Tuus frater effugit mortem & euasit.

Od. E. Ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται.
Vt illasus in suam patriam terram veniat.

Od. Θ. Χαῖρε ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
μνήσῃ ἐμεῖ', ὅτι μοι πρώτῃ ζωάγρι' ὀφέλλεις.
Salue hospes, vt & aliquando in patria terra
Memor sis mei, quia mihi prima, vitam acceptam debes.
Sic nos Christo ζωάγρια πάντες ὀφέλλομεν.
.i. vitam acceptam debemus.

Ibid. Τῷ κέν τοι κἀκεῖθι, θεῷ ὥς, εὐχετοῴμην
αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο κούρη.
Ideo tibi & illic, vt Dea, vota faciam
Semper diebus omnibus. Tu enim mihi vitam dedisti puella.

Od. K. Εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι, καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Si tibi fatale est seruari & venire
Domum ad excelsam, & tuam in patriam terram.

Od. Λ. Τοὺς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηαι,
Καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε.
Illos [boues solis] si illasos sinas, & reditum procures, venietis adhuc in Ithacam, licet mala passi.

Od. N. Θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ.
Ponamus jam statim, vt hac tibi salua maneant.

Od. O. — τὸν δ' ὀτρύναι πόλιν εἴσω
ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ·
οὕνεκά οἱ σῶς ἐστι, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας.

Hunc

Hunc autem hortare ad vrbem
Vt nuncium ferat prudenti Penelopæ,
Quod ei saluus sis, & ex Pylo redieris.

Καί οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ οἴκαδ' ἀπήμαντον. —*Et ei multa dederunt, & mittere ipsum incolumem voluerunt domum.* Ibid.

„ Θάρσει, ἐπειδή σ' οὗτος ἐρύσατο καὶ ἐσάωσεν· Od. Χ.
„ ὄφρα γνῷς κατὰ θυμὸν, ἀτὰρ εἴπῃσθα καὶ ἄλλῳ·
„ ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.
„ *Confide, quoniam te ipse liberauit & seruauit:*
„ *Vt noscas in animo, sed & dicas alij,*
„ *Quod malefacto benefactum longè melius.*

Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι. Iliad. Α.
Malo ego populum saluum esse quam perire.

Αὐτὸς ἐμοῖς ὤμοισιν ἀερτάζων σε σαώσω. Nonn. 6. Dion.
Ipse meis humeris tollens te saluabo.

—μέγα δ' ἄμμι φάος πάντεσσι πελάσσει. Greg. Naz. l. 6.
Magnam nobis salutem omnibus adferet.

—ποσοῦτον ἐκσῶσαι στρατόν. *Tantum saluare populum.* Nazianz. 2. iambic.

—συνεξεσώσε φίλον κτέαρ, οἷον ἀπ' ἄλλων. Id. car. 50.
Solas caras opes conseruauit.

Σώζεο· μὴ σύγ' ἐμεῖο πάθῃς κακὸν εἵνεκα.— Callim. in Delum.
Saluus sis: neue mea caussa quidquam patiaris mali.

—σαωτήρων ὕπατον γένος. —*Saluatorũ sũma propago.* Ibid.

Saluto. Salutandi, formulæ.

Προσπτύσσομαι. ἀσπάζομαι. δεξιάομαι. &c.

Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω; πῶς τ' ἄρ' προσπτύξομαι αὐτόν; Hom. od. Γ.
οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοῖσιν.
αἰδὼς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.
Mentor, quomodo adibo, quomodo salutabo? [Nestorem scilicet]
Non enim sermonum prudentium experientiã habeo.
Pudor est autem iuueni viro interrogare seniorem.

Οἱ δ' ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες, Ibid.
χερσίν τ' ἠσπάζοντο καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγον.
Hi verò vt hospites viderunt, conferti venerũt omnes.

Et manibus datis salutabant & sedere iubebant.

Ibid. Τηλεμάχου δ' ἕλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
ὦ φίλος, οὔ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι.
Telemachi cepit manum, verbúq; dixit, & nominauit:
O care, non te puto ignauum & imbellem fore.

Od. T. Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
χερσίν τ' ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Hunc quidem Autolycus & filij Autolyci
Manibus salutauerunt, verbísq; suauibus.

Od. Y. Χαῖρε πάτερ ὦ ξεῖνε γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι.
Salue pater ô hospes. Sit tibi in futurum
Prosperitas: nam nunc malis teneris multis.
Ἤ παρστᾶσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε, λαβοῦσα.
An adstans oscularetur caput & manus, accipiens.
Δεικανόωντ' ἐπέεσσι, καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο.
Salutabant verbis & manibus inhærebant.

Iliad. K. —τοὶ δὲ χαρέντες
Δεξιῇ ἠσπάζοντο ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Hi autem gauisi dextra salutabant, verbísq; suauibus.

Apollon. Argon. Γ. Μητέρα δεξιόωντο καὶ ἀμφαγάπαζον ἰδόντες
γηθόσυνοι.— *Matrem salutabant & videntes læti amplexabantur.*

Theocr. idyll. 22. Χαῖρε ξεῖν', ὅς τ' ἐσσί· τίνες βροτοὶ, ὧν ὅδε χῶρος;
Salue hospes, quisquis es. Qui homines sunt, quorum hic locus?

Hom. 4. hym. —οἱ δ' ἠσπάζοντο ἰδόντες,
χερσί τ' ἐδεξιόωντο.— *Hi autem salutabant videntes, & manibus excipiebant.*

Aratus in Phænom. Χαῖρε πάτερ, μέγα θαῦμα, μέγ' ἀνθρώποισιν ὄνειαρ,
αὐτὸς καὶ προτέρη γενεή. χαίροιτε δὲ Μοῦσαι
μειλίχιαι μάλα πᾶσαι· ἔμοιγε μὲν ἀστέρας εἰπεῖν,
εἰ θέμις, εὐχομένῳ τεκμήρατε πᾶσαν ἀοιδήν.
Salue pater, ingens miraculum, grande hominibus emolumentum,
Ipse & prior ætas. [tu & Heroës] Saluete etiã Musæ
Omnes admodum beneuolæ: mihi astra canere,

Si fas

Si fas est, optanti, omne carmen dirigite.

Theon Scholiastes: Τεκμήρατε] ἀντὶ τοῦ πιςώσατε, ἀπὸ τοῦ τεκμηρίου· ἢ εἰς τέλος ἀγάγετε. τέκμωρ γὰρ τὸ τέλος, καὶ τέκμαρ. Ἄλλοι δὲ, δείξατε.

Ἔρρωσο καὶ μέμνησο τῶν γεγραμμένων· Nazianz. 3. iambic.
Τὴν σεμνότητος, ἁγνείας τ' ἀσκήσεως
ἔμψυχον εἰκόνα, πίστεώς τε σφραγῖδα
Ὀλυμπιάδα πρόσειπε τὴν θείαν τεήν.

Vale & memor esto eorum quæ scripsi:
Saluta tuam amitam Olympiadem,
Grauitatis & castitatis excolendæ
Animatam effigiem, [viuum exemplar] & fidei sigillum. .i. mulierem grauitate, castimonia, fide singulari præditam.

Ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν, Odyss. Ω.
οὐδέ τ' ὀϊομένοισι, θεοὶ δέ σε ἤγαγον αὐτοί·
οὖλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε· θεοὶ δέ τ' ὄλβια δοῖεν.

O care, siquidem redisti valde optantibus nobis,
Nec tamen opinantibus: sed Dij te ipsi adduxerunt.
Saluus sis & multum aueto, & Dij dent tibi prospera.

Vide Odyss. N. in fine: Νύμφαι Νηϊάδες. &c.

Sanctifico. Sanctus.

Ἁγιάζω. νοεραῖς ἀκτῖσι καθαίρω. Φαιδρύνω ζωαρκεῖ μύθῳ. Πνευματικῷ πυρὶ γῆα λούω. ἁγνίζω.

„ Ἀπλανέες τε, πλανοί τε παλίμπορον ἀΐσσοντες Nazianz. 55. car.
„ Ἀστέρες, ἠγαθέης εἰσὶ λόγος σοφίης.
„ *Fixæ & errantes, retrogradè euntes*
„ *Stellæ, sunt sermo diuinæ sapientiæ.*

— βίβλοισι δ' ἐμὰς χέρας ἥγνισε θείαις. Nazianz. 1. car.
Et libris diuinis meas sanctificauit manus.
[dedit mihi in manus libros pios]

Σοῖς ζαθέοις ἐπέεσσιν ἐμοὺς ἁγίαζε μαθητὰς, Nonn. in Ioann.
πάντας ἀληθείης νοεραῖς ἀκτῖσι καθαίρων.
Tuis diuinis verbis meos sanctifica discipulos,
Omnes veritatis spiritualibus radijs purgans.
Ὄφρα κε φαιδρύνοιντο τεῷ ζωαρκέϊ μύθῳ, Ibid.

Καὶ καθαροὶ τελέθοιεν ἀληθείης ἁγιασμῷ,
Πνευματικῷ πυρὶ γυῖα λελουμένοι.——
Vt mundentur tuo viuifico verbo :
Et puri sint veritatis sanctificatione,
Spirituali igne membra abluti.

Apollin. Psal. 145. „ —παμβασιλεὺς ὅσιον γένος ἀμφαγαπάζει.
„ *Deus sanctum genus diligit.* [*sanctos & iustos*]

Apollin. Psal. 33. „ Οἱ δ' ὅσιον συγέοντες, ἀζάθαλοι αἰὲν ἔσονται.
„ *Sanctum odio habentes, iniqui semper erunt.*
„ Et qui oderunt iustum, delinquent.

Apollin. Psal. 92. Νηῷ ἀκηρασίη βασιληΐῳ αἰὲν ἀρήρει.
Templo regio semper congruit sanctitas.
Domum tuam decet sanctitudo Domine.

Nazianz. 4. car. Ἡ δ' ἱερῶν τοκέων ἱερὸν φυτὸν, εὐαγέος τε
Ῥίζης, καὶ πτόρθων μητέρος εὐαγέων,
Οὐδὲν ἀτιμοτέρη προτέρων, αἳ Χριστὸν ἄνακτα
Δέξαντ', ἠδὲ τάφου λεύσσαν ἀνερχόμενον.
Hac autem [*Nazianzeni mater*] *sanctorum parentum sancta soboles, & sancta radicis, & sanctorum germinum matris.* [*i. oriunda fuit è sanctis parentibus*] *nihiloq; inferior prioribus* [*fœminis illis*] *quæ Christum Dominum susceperunt, & à sepulcro redivivum viderunt.*

Sanguis. Cruor. Sanies.

Αἷμα. ῥαθάμιγγες αἱματόεσσαι. ἰχώρ. λύθρον. αἱμαλέη ἐέρση, λιβάς.

Nonn. 28. Dion. —Ἐπάλλετο μαινομένη χεὶρ Αἵματι φοινιχθεῖσα.—
Vibrabatur furens manus sanguine purpurata.

Hes. in Theog. Ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
πάσας δέξατο γαῖα. — *Quotquot gutta proruperunt cruenta, Omnes suscepit terra.*

Id. in Scuto. Καδδ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψεκάδας βάλεν αἱματοέσσας.
Et de cælo guttas deiecit cruentas.

Nonn. 7. Dion. —πολυρραθάμιγγι δεδευμένα φάρεα λύθρῳ.
Madefacta vestimenta sanguine copioso.

Id. 8. Dion. Χεῖρας ἐρυθραίνοντι νόθῳ φοινίσσετο λύθρῳ.

Manus

Manus rubenti adulterino purpurauit sanguine.

Λάϊνος αἱμαλέης ἐρυθαίνετο βωμὸς ἐέρσης, Idem 21. Dion.
οἴνου λειβομένοιο φέρων τύπον. —

Lapidea sanguineo rubebat ara rore,
Vini, quod libatur, imaginem referens.

Αἱμαλέαις λιβάδεσσι φόνου πλημμυρίδα σείων. Idem 23. Dion.
Sanguineis guttis cadis inundationem sufcitans.

Αὐθέρῳ γαῖαν ἔδευσε, καὶ αἵματι κῦμα κεράσσας, Id. 25.
Νηρεΐδας φοίνιξεν ἐρευθιόωντι ῥεέθρῳ.

Cruore terram irrigauit, & sanguine mistis fluctibus
Nereidas rubenti flumine purpurauit.

Πορφυρέαις λιβάδεσσιν. — *Purpureis guttis.* [*sanguine*] Id 28.

— ἰχῶρα νεόσσυτον ἔσβεσεν οἴνῳ. Idem 39. Dion.
Sanguinem modo-fusum restinxit vino.

— χέρας τῷ αἵματι δεύσει. *Tuo perfundet sanguine dextras.* Theodor. Prod. omi.

Τοὔνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται. Iliad. E.
Propterea sine sanguine sunt & immortales vocãtur:

κάρα βεβροτωμένος ἄκρον. *Summum cruentatus caput.* Stesichor.

— πόσον αἵματος ἔκχυμα δέξῃ. *Quantam sanguinis effusionem suscipies!* Sibyll. l. 3.

Καὶ πίεταί σου γαῖα πολύδροσος αἷμα κελαινόν. Ibid.
Potabitq; nigrum tua roscida terra cruorem.

Ἡ τι μιαιφόνον ἦτορ ἔχεις, ἀσεβῆ δέ τι θυμόν. Sibyll. l. 5.
Quæ sanguinolentum cor habes, impiumq; animum.

Αἱμοπότης καιρὸς καὶ δύστηνος βίος ἥξει. Sibyll. l. 8.
Cruentum tempus & infelix vita veniet.

Ὕφαιμον ὄμμα. — *Oculus subcruentus.* Nazianz. 21. iamb.

---

* *Sanitas. Sanus.* vide Medeor. Incolumis.

Ἀρτεμίη. ὑγείη. ὑγιείη. ἀπημοσύνη. σθένος ἀρτεμέων μελέων, Synesius hymn. 8. *Robur sanorum membrorum.*

Σώματι δ' ἀρτεμίην τε, καὶ ἀγλαόδωρον ὑγείην. Proclus in hymnis.

Corporis incolumitatem & splendidam [des] sanitatẽ.

Cal. l. 9. — ὀλοὴ δὲ κατηφείη καὶ ὀϊζὺς
ἀθανάτων ἰότητι κατέφθιτο· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν
Τέρποντ' εἰσορόωντες· ὁ δ' ἄμπνυεν ἐκ κακότητος.
Ἀχροίη γὰρ ἔρευθος ἐπήλυθεν, ἀργαλέη δὲ
ἀδρανέη μέγα κάρτος, ἀέξετο δ' ἄψεα πάντα.
Funesta autem ægritudo & miseria
Immortalium voluntate euanuit: hi verò ex animo
Delectabantur intuentes. Siquidẽ respirauit ex morbo.
Pallori enim rubor successit, languidæque
Infirmitati vegetum robur, & refloruerunt membra omnia.

Ibid. Ἀτρεΐδαι δ' ὁρόωντες. ἅτ' ἐκ θανάτου ἀνιόντα,
ἀνέρα θαυμάζεσκον. ἔφαντο γὰρ ἔμμεναι ἔργον
Ἀθανάτων. — Atridæ cernẽtes velut à morte reuersũ,
Hominem mirabantur: Dicebant enim esse opus immortalium.

Solon in eleg. Ἀψάμενος χειροῖν αὖψα τίθησ' ὑγιῆ.
Attingens manibus mox dedit incolumem.

Nazianz. 60. car. — ἀλλά μ' ἄνωχθι,
ὀψέ περ ἀρτεμέειν· σὸς λόγος ἐστὶν ἄκος.
Sed me iube, serò licet sanum esse: tuus sermo est medicina.

Synesius hym. 8.

Ἀπόνοσον, ἀπήμονα,	Sanam, incolumem,
Ἐρίηρον, ὁμόφρονα,	Percaram, vnanimem,
Κρυφίων ἀδαήμονα	Furtiuorum insciam
ὀάρων ἄλοχον σάου.	Congressuum vxorem serua.

Pythag. „ Οὐδ' ὑγιείης τῆς περὶ σῶμ' ἀμέλειαν ἔχειν χρή.
„ ἀλλὰ ποτοῦ τε μέτρον καὶ σίτου γυμνασίων τε
„ Ποιεῖσθαι. — Neque sanitatis corporeæ negligentem esse oportet:
„ Sed potionis modum & cibi & exercitiorũ seruare.

Idem. „ Εἰθίζου δὲ δίαιταν ἔχειν καθάρειον, ἄθρυπτον.
„ Assuesce victum habere purum, non-deliciosum.

Agathias 4. epigr. „ Τλήμονες, οἳ πλουτοῦσι, καὶ οἱ κείνοισι συνόντες·
„ Οἷς πλέον ἀρτεμίης εὔαδεν εἰλαπίνη.
Miseri, qui dites sunt, & qui cum illis viuunt:

Quibus plus sanitate placet conuiuium. [*luxus*]

ὀξείας ἢ νόσους ἀπαλάλκοι. *Acutosq; morbos arceat.* Pindar. olymp. 8.

„ Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνητῷ. Simonides

„ *Bene valere quidem homini mortali est optimum.*

Δὸς μέγεθος καὶ κάλλος, ἐν ἄστεσι πρῶτα φέρεσθαι, Nazianz. 50. car.

θοῦρον ἔγχος ἔχειν, νούσοις δέμας οὐχ ὑποεικτόν.

Da magnitudinem & pulcritudinem, & in vrbibus primas ferre,

Fortem hasta esse, & corpus non cedens morbis.

„ Χρυσὸς μὲν χοάνοισι δαμάζεται, ἄλγεσι δ' ἐσθλός. Id. car. 62.

„ Ἄλγος ἀπημοσύνης πολλάκι κουφότερον.

„ *Vir probus aduersis tentatur, vt ignibus aurum.*

„ *Et leuior sæpe est prosperitate dolor.* [*incolumitate*]

Sapiens. Sapientia. Scientia.

Σοφός. σεσοφισμένος ἀνήρ. πάνσοφος. σοφίῃ κεκασμένος. σοφίης ἐπίστωρ. σοφοῖς ἀνθῶν περιπίδεσσιν. ἀκρόσοφος. πολυπάνσοφος.

„ Εἴτε τιν' ἄλλον ἴσασι σοφοὶ λόγον. οὐ γὰρ ἔγωγε. Nazianz. 3. arc.

„ *Si quam aliam sapientes rationem sciunt. Ego certè non scio.*

„ —λόγος δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισι. Phocylid.

„ Τῆς ἢ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος.

„ βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ.

„ *Oratio firmamentum est hominibus.*

„ *Inspirata autem à Deo sapientiæ oratio est optima.*

„ *Præstantior robusto est vir sapientia præditus.* Idem.

„ Ἀγρούς καὶ πόλιας σοφίη καὶ νῆα κυβερνᾷ.

„ *Agros & vrbes & naues gubernat sapientia.*

— σοφίης γὰρ ἀγακλέος ἄμμοροί εἰσιν. Apollin. Psal. 31.

Sapientiæ enim inclytæ expertes sunt.

Μήποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανείη, Theognis.

Ἀντ' ἀρετῆς σοφίης· ἀλλὰ τόδ' αἰὲν ἔχων

Τερποίμην φόρμιγγι, καὶ ὀρχηθμῷ, καὶ ἀοιδῇ.

Nunquam mihi cura recentior alia occurrat,

Præ amabili scientia: sed hanc semper habens,

Oblecter cithara, & saltatione, & carmine.

Nota σοφίη passim tam pro scientia, quàm pro sapientia vsurpari.

Idem. „ Ἔστι τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δ' ἀμεινὸν γ' ἔργον ἑκάστου·
„ Οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.
„ *Est aliud quidem peius, aliud melius factū cuiusque*
„ *Nullus autem hominum in omnibus sapiens.*

Idem. „ Πλοῦτος καὶ σοφίη θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεί.
„ Οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερκορέσαις.
„ Ὣς δ' αὔτως σοφίην ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφεύγει,
„ Ἀλλ' ἔραται, θυμὸν δ' οὐ δύναται τελέσαι.
„ *Opes & sapientia hominibus nunquam satis obtineri*
Nec enim opibus animum exsatiaueris. (possunt.
Sic itidem sapientiam sapientissimus non refugit;
Sed amat: nec potest explere animum.

Nazianz. 54. car. Τὴν δέ τις αἰχμάζων, πρῶτα φέρει σοφίης.
Hanc cohibens [linguam] primas fert sapientiæ.

Id. car. 58. — καὶ εἰ μάλα πάνσοφος εἴης. *Etsi sapientissimus esses.*

Id. arc. 3. Ὧδε νοεῖν κέλομαι σε λόγους σοφίης βαθυκόλπου.
Sic intelligere te iubeo sermones sapientiæ profundæ. [*.i. sacra scriptura*]

Id. 7. arc. Δίζετο καὶ σοφίης ἐπίσορα μητρὸς ἁπάντων,
Καὶ χθονίων βασιλῆα θεουδέα. —
Quærebat & sapientiæ cognitorem matris omnium,
Et terrestrium regem pium. [*.i. hominem*]

Incerti 3. epigr. — σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον.
Sapientiæ magnam obtinuit laudem.

L. 5. epigr. — ἄγχι δ' ἐκείνου
ἦεν Ἀριστοτέλης σοφίης πρόμος. — *Prope illum,*
Erat Aristoteles sapientiæ antesignanus.

Ibid. — ὃν ἵνα μύστην
Αὐσονὶς ἀρρήτου σοφίης ἀνεθρέψατο Σειρήν.
Quem ineffabilis sapientiæ mystam Itala Siren educauit. .i. latina eloquentia.

Ibid. Καὶ Σύριος σελάγιζε σαοφροσύνῃ Φερεκύδης,
ἰσάμενος, σοφίης ἢ θεουδέα κέντρα νομεύων,

οὐρανὸν

ὑψερινὸν ἐσκοπίαζε, μετάρσιον ὄμμα πιταίνων.
Et splendebat sapientia Pherecydes Syrius,
Stans, & sapientia pios stimulos nutriens,
Cælum speculabatur, sublimes oculos attollens.
Δεξιτέρην ἐρίτιμον ἄναξ σφίσιν ὧδ' ἀναφαίνοις,
ὅσσοις ἀθανάτη σοφίη πραπίδεσσι μέμηλε. Apollin. Psal. 89.
Dexteram [tuam] honoratissimā, ô rex, ÿs sic ostēdas,
Quibus immortalis sapientia cordi est.

— σοφὸς, ὁ πολ- *Sapiens est, qui multa* Pindar.
λὰ εἰδὼς φυᾷ. *Nouit ingenij acumine.* olymp. 2.

„ Αἱ δὲ φρενῶν παρακαὶ „ *Mentis perturbationes* Id. olym. 7.
„ παρέπλαξαν καὶ σοφόν. „ *Seduxerūt etiam sapientē.*
„ Ἐκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ ἐσαεὶ πραπίδεσσιν. Id. 11.
„ *Ex Deo floret homo semper sapienti mente.*

Ibidem, ἀκρόσοφος. *summè-sapiens.*

οὐκ ἀμύητος ἔσῃ θείης παρ' ἔμοιγε σοφίης. Sibyll. l. 1.
Non ignarus eris diuinæ meæ sapientiæ.
— κατέπαυσε θεὸς πολυπάνσοφον ᾠδήν. Sibyll. 2.
Cessare iussit Deus multo sapientissimum carmen.
ὀψίνοος. *sero sapiens.* Pindar. 5. Pythior.
— πάντας δὲ σοφοῖς μύθοισι διδάξει. Sibyll. l. 6.
Cunctos verbo sapiente docebit.

Τίς γενόμην, τίς δ' εἰμὶ, τί δ' ἔσσομαι, οὐ σάφα οἶδα,
   Οὐδὲ μὲν ὅς τις ἐμεῖο πλειότερος σοφίην·
Ἀλλ' αὐτὸς νεφέλῃ κεκαλυμμένος ἔνθα καὶ ἔνθα
   Πλάζομαι, οὐδὲν ἔχων, οὐδ' ὄναρ, ὧν ποθέω. Nazianz. 13. car.
Quis fuerim, quis sim, quid futurus sim, haud certò noui,
Ne is quidem, qui me sapientior est:
Sed ego nube obtectus huc & huc
Erro, nihil habens eorum quæ desidero, ne per somnium quidem.

Ῥήγινον ὕψι βιβάντα, Λεόντιον, Ἡλιόδωρον, Id. 47. car.
   Οἳ Χριστοῦ σοφίης ἄκρον ἔχουσι γέρας.
Rheginum altiuolum, atque Leontium, & Heliodorū, Billius.
   Qui Christi sophiæ culmina summa tenent.
   [tacebo]

Apud Pollucem l. 9. onomast. ,, Τὰν ἀρετὰν καὶ τὰν σοφίαν νικᾶντι χελῶναι.
,, *Virtutem & sapientiam vincunt pecuniæ.* [*pluris vulgo æstimantur opes, quàm virtus & sapientia.*]
Vide Pollucem.

Xenophanes. —ῥώμης γὰρ ἀμείνων
Ἀνδρῶν, ἠδ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη.
Ἀλλ' εἰκῆ μάλα τοῦτο νομίζεται, οὐδὲ δίκαιον,
Προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
Robore enim equorum & hominum præstantior est sapientia.
Sed inconsultè admodum sancitur, neque iustum est,
Præferre vires, bona sapientiæ. vide Athen. l. 10.

Satis. Satietas. Satio.

Ἅλις, ἀρκετὸν ἐστι, ἀρκεῖ. Satio: κορέω. ὑπερκορέω, vide Auarus. νηδὺν πλήθω, ἐμπλήθω. &c.

Hom. Il. E Ἦ οὐχ ἅλις, ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;
An non satis, quod fœminas imbelles decipis?

Nota ibi 2. longas syllabas in vnam longam conflari & cum ἅλις efficere dactylum. Ea figura vocatur Συνίζησις. Vide hîc Eustathium, qui & variam constructionem ἅλις ibidem adfert.

Iliad. Λ. — ἐπεί τ' ἐκορέσσατο χεῖρας,
Τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἅδος τέ μιν ἵκετο θυμὸν,
Σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ.
Postquam fatigauit manus,
Scindens arbores longas satietasq́ subijt animum:
Cibiq́ dulcis desiderium mentem cepit.

Iliad. N. ,, Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου, καὶ φιλότητος,
,, Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
,, Τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι,
,, Ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
,, *Omnium quidem satietas est, & somni, & amoris,*
,, *Cantusq́ dulcis, & egregiæ saltationis:*
,, *Quorũ quidẽ quis magis appetit desideriũ eximere,*
,, *Quam belli: Troiani verò pugnæ insatiabiles sunt.*

Orpheus Argon. Ἤδη γάρ μοι ἅλις καμάτων, ἅλις ἔπλετο μόχθων.

Nunc

Nunc mihi enim satis est operum, satis estq́, laborum.

Παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ' οὐχ εὗρον ὀπωπῆς. Musæus.

Adspiciens fatigatus sum, satietatemque non inueni adspectus.

— κόρον δ' οὐκ εἶχεν ὀπωπῆς. *Non satiabatur aspectu.* Coluthus.

„ — ἅλις νέκυς ἐξ ἑνὸς οἴκου Theocr.

„ Εἷς. — *Satis est vnus mortuus ex vna domo. .i. non opus vt plures moriantur.* idyll. 22.

„ Ἐν κυάθῳ τὸν ἔρωτα τίνος χάριν; ἀρκετὸν οἴνῳ Oenomaus

„ Αἴθεσθαι κραδίην· μὴ πυρὶ πῦρ ἔπαγε. 4. epigr.

„ *In cyatho cupidinem.* [pinxêre] *Quamobrem? Satis est vino*

„ *Ardere cor: ne igni ignem adijce.*

„ Οὐ κόρος ἐστὶ πόθων· ἐψεύσατο βίβλος Ὁμήρου. Nonn. 42.

„ *Non satiatur amor: liber est mentitus Homeri.* Dion.

— τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας; *Quis satiauerit omnes?* Solon.

Ὄφρ' ἱερεύσαντες κρειῶν κορέσαιατο θυμόν. Od. E.

Vt peracto sacrificio carnibus satiarent animum.

Πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος. Od. P.

Cùm implesset animum cibo & potu.

„ Ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὔ. Euripides.

„ *In saturitate est Venus, in famente non item.*

Τῶν κρυφίων ἔπλησαν ἑὴν πολυχανδέα νηδύν· Apollin.

Πλησθέντες σιάλων λίπον υἱάσι λείψανα δαιτός. Psal. 47.

Absconditis impleuerunt ventrem suum insatiabilem: [multa capientem]

Impleti suillis, reliquerunt filijs reliquias conuiuij.

Δαινύμενοι δ' ἅμα πάντες ἐνεπλήσθησαν ἐδωδῆς. Id. Ps. 77.

Epulantes omnes simul impleti sunt cibo.

Scientia. Ars. Doctrina.

Λόγος. μῦθος. τέχνη. σοφίη. μοῦσα. εὐτεχνίη. μῆτις.

Μοῦνον ἐμοὶ φίλον ἔσκε λόγων κλέος. — Nazianz.
Sola mihi cara erat doctrinæ gloria. 1. car.

„ Καλὸν μὲν ῥήτρης πυρόεν μένος, ἔν τ' ἀγορῇσιν, Id. car. 49.

„ ἔν τε δικασπολίῃσι, καὶ εὐφήμοισι λόγοισιν.

„ *Pulcra quidem Rhetorices ignea vis, in consilijs,*

Et in iudicijs, & in celebribus orationibus.

„ Καλὸν δ᾽ ἱστορίης φρὴν ἔμπλεος· ἱστορίη γὰρ
„ συμφερτὴ σοφίη, πολλῶν νόος.—
„ *Pulcra res, historia plena mens. Historia enim*
„ *Conferta scientia est, multorum intelligentia.*

Ibid. — οὐκ ὀλίγον ἢ,
Γραμματικὴ ξύουσα λόγον καὶ βάρβαρον ἠχήν,
Ἑλλάδος εὐγλώσσου γλώσσης ἐπίκουρος ἀρίστη.
Nec parua res est Grammatica, poliens sermonem & barbarum sonum,
Græcæ nobilis linguæ adiutrix optima.

Ibid. Καὶ λογικῆς τέχνης τὰ παλαίσματα, οἷς ὕπο ἀληθὲς κρύπτεται, ὃ τριφθεὶς ἢ λόγος περίφαντον ἔθηκεν.
Et logicæ artis certamina, sub quibus veritas
Latet, sed collisa ratio eam manifestissimam facit.

Onestus 1. epigr. Ἀμβαίνων Ἑλικῶνα μέγαν, κάμες· ἀλλ᾽ ἐκορέσθης
Πηγασίδος κρήνης νεκταρέων λιβάδων.
Οὕτω καὶ σοφίης πόνος ὄρθιος. ἢν δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ ἄκρον
Τέρμα μόλῃς, ἀρύσῃ Πιερίδων χάριτας.
Ascendens Heliconem altum, fatigatus es: sed &
Pegasij fontis nectareis aquis satiatus es:
Sic & scientiæ labor arduus: sed si ad summum
Culmen [finem] veneris, hauries Pieridum gratias.
[.i. fructum laborum]

Parmenio ibid. Ἀρκεῖ μοι χλαίνης λιτὸν σκέπας· οὐδὲ τραπέζαις
Δουλεύσω μουσέων ἄνθεα βοσκόμενος.
Sufficit mihi lanæ tenue tegmen: neque mensis
Seruiam, Musarum flores depascens. [litterarum studijs vacans]

Incerti 4. epigr. Ὃς λίθον ἐς μανίην ἤγαγεν εὐτεχνίη.
Qui saxum in furorem egit artis-peritia. [.i. Medeã sic in lapide expressit, vt furere videretur]

Leontij ibid. —τέχνης ἦλθεν ἐς ἀκρότατον. *Ad culmen scientiæ peruenit.*

Eius. ibid. Κάλλει καὶ τέχνῃ πάντας ἐφελκομένην.
Pulcritudine & scientia cunctos trahens.

L. 5. epigr. Τοῖος ἐὼν, οἷός περ ἐν Ἀτθίδι μητέρι μύθων,

ἀνδράσι

ἀνδράσι Κεκροπίδῃσι πολύφρονα μῆτιν ἀγείρων.

Talis existens, qualis in Attica matre scientiarum,
Hominibus Atheniẽsibus prudens consilium cõparans.

— σοφίῃ ἐπὶ τῇδε
Αἶνον ἔχων, Μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται. *Theocr. in epigr.*

Propter hanc scientiam laudem habens, Musarum non obliuiscitur.

Ἠετίωνι χάριν γλαφυρῆς χερὸς ἄκρον ὑποσχὰς *Id. ibid.*
Μισθόν· ὁ δ᾽ εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην.

Eetioni scita manus gratia maximam pollicitus
Mercedem: is autem ad opus totam intendit artem.

— ἀρχαίης λείψανα τεχνοσύνης. *Prisca artis reliquias.* *Leonidas. epigr.*

Μήτι τοι δρυτόμος μέγ᾽ ἀμείνων ἠὲ βίηφι· *Iliad. ψ.*
Μήτι δ᾽ αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
μήτι δ᾽ ἡνίοχος περιγίνεται ἡνιόχοιο.

Arte quidem carpentarius longè præstantior est, quàm viribus:
Arte item gubernator in nigro ponto
Nauem celerem dirigit agitatam ventis:
Arte denique auriga superat aurigam.

Hunc locum pulcerrimè imitatus est & dilatauit Q. Calab. lib. 5. vide ibi.

— οὔτε γὰρ ὕπνος
οὔτ᾽ ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον, οὔτε μελίσσαις *Theocr. idyll. 9.*
ἄνθεα, ὅσσον ἐμὶν μῶσαι φίλαι· οὓς γὰρ ὁρῶσαι
γαθεῦσαι, τὼς δ᾽ οὔτι ποτῷ δαλήσατο Κίρκα.

Nec enim somnus, nec ver subitũ dulcius, neq; apibus
Flores, quàm mihi Musæ caræ sunt. Quos enim lætæ
Intuentur, hos potione sua non lædit Circe.

Νῦν δ᾽ ὅτε μῦθον ἄγειρα, βίῳ δ᾽ ἐπὶ τέρμαθ᾽ ἱκάνω, *Nazianz. 1. car.*
οἷα μεθυπλανέεσσι πάλας ποσὶ δόχμια βαίνω,
καί με παλαντεύει σκολιὸς μόθος ἑρπηστῆρος,
λάθρα τ᾽ ἀμφαδίην κλέπτων φρένας ἐσθλὰ νοεύσας.

Nunc autem postquam scientiam mihi collegi & ad vitæ metam tendo;

Velu

Velut temulentis pedibus miser obliquè incedo,
Ac me deprimit tortuosi oppugnatio serpentis,
Clamq; palamq; animum fallens bona commeditantē.

Naziianz. 6. car. Οὗτος δ' αὖ μύθοις πνείων μέγα παντοδαποῖσιν.
Hic rursus multiplici scientia magnum spirans.

Hes. in Theog. Ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον ἀθανάτων.
Artibus instructum præ omnibus cælitibus.

Ibid. Καὶ πολυΐδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
Et quamuis multiscium magna vincula coercent.

Nazianz. car. 49. Ὦ πάτερ, ἓν ποθέω μύθων κράτος, ἀντί νυ πάντων.
O pater, vnum cupio pro omnibus, eminere scientia.

Ibid. Αἰδέομαι τοὺς σοὺς μύθους πάτερ, οἷς σύγ' ἄριστος,
Ἀδρομέων γλῶσσάν τε καὶ οὔατα καὶ νόον ὠκύν,
ἐν πάντεσσι νόμοισιν ὁμῶς ἀδέτοις τε, δετοῖς τε,
οὐδὲ μόγοις πολλοῖσι· τὸ δὴ καὶ θαῦμα περισσόν.
Veneror tuam eruditionem, ô pater, qua tu præstantissimus
Polles, lingua, & auribus, & celeri ingenio,
In omnibus simul numeris tam solutis, quàm vinctis. [qua excellis in prosa & versu]
Idque sine magno labore: quod magis mirum est.

Ibid. Εἶδός τε, μέγεθός τε παλαιοτάτοισιν ὁμοῖος
Αἰακίδῃσιν ἔης, ἢ Αἰτωλῷ Μελεάγρῳ·
Ἀλλὰ καὶ ὡς μῦθοί σε πλέον κλήϊσαν ἁπάντων.
Specie & magnitudine similis es antiquissimis
Æacidis, aut Ætolo Meleagro:
Sed tamen præ omnibus te celebrem facit eloquētia.

Ibid. Κλῆρον ἔχειν ποθέω πατρώϊον, ὥς ποτε λόγχην
Σπαρτιάται· Πέλοπός τε γένος, Πελοπήϊον ὦμον,
Καὶ σκῆπτρον πατέρων εἰς υἱέας αἰὲν ὁδεῦον·
Κεκροπίδαι πέτηλα πλόκων ὕπερ υἱέα γαίης
Γηγενέες· καὶ εἶδος ἔχει πατρώϊον ἄρχος.
Sortem habere cupio paternam, [doctrinam patris] vt olim hastam,
Spartiatæ: & Pelopidæ, humerum Pelopis:
Et [filij] sceptrum patrum semper ad filios descendens:

Et

Et Athenienses terrigenæ, cicadam terræ filiam super comas.
Nam & forma patria decus habet.

Quod prisci Athenienses cicadas aureas comis implexas gestarint, testis est Thucydides lib. 1. histor. Peloponnes. Cuius scholiastes Græcus geminam proponit rationem his verbis: Ἐφόρουν δὲ τέττιγας, διὰ τὸ μουσικὸν, ἢ διὰ τὸ αὐτόχθονες εἶναι. Καὶ γὰρ τὸ ζῶον γηγενές.

„ Μῦθος γάρ τε βροτοῖς αἰδοῖον ἄνδρα τίθησι. *Id. 50. car.*
„ *Sciētia enim hominem mortalibus reuerendū facit.*

Ἀεὶ δὲ περὶ Μούσαισι καὶ λόγοις πάρει, *Antiphanes apud Athen. l. 1*
ὅπου τε σοφίας ἔργον ἐξετάζεται.
Musisq; literisq; semper assidet,
Examinatur opus vbi sapientia. [*est studiosissimus*]

Οὐδὲ πατρὸς λαθόμην Εὐήνορος, ὅς γ᾽ ἀνέφυσε *Parrhas. apud Athen. l. 12.*
Γνήσιον Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.
Nec patris Euenoris oblitus sum, qui me genuit
Verè natura Græcū, primas ferentē artis. [*pictoriæ*]

— φημὶ γὰρ ἤδη *Idem.*
Τέχνης εὑρῆσθαι τέρματα τῆσδε σαφῆ,
Χειρὸς ὑφ᾽ ἡμετέρης· ἀνυπέρβλητος δὲ πέπηγεν
„ Οὖρος· ἀμώμητον δ᾽ οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς.
Iam enim dico huius artis clarum apicem acquisitum
Manu nostra: insuperabilis porrò positus est
„ *Terminus. Sed nihil hominibus non reprehensioni obnoxium.*

Indicat Parrhasius pictor, eousque se progressum in pingendi arte, vt nullus posit vltra.

— θηρευτὰ λόγων φιλομούσων. *Doctorum sermonum indagator. artium liberalium scrutator.* *Aristoph. in Nubibus.*

Φημὶ δὲ καὶ Βοιωτὸν ἀποπρολιπόντα μέλαθρον, *Harmesianax l. 3.*
Ἡσίοδον πάσης ἤρανον ἱστορίης,
Ἀσκραίων ἐσικέσθαι ἔχοντ᾽ Ἑλικωνίδα κώμην.
Dico & Hesiodum Bœotia domo relicta,
Omnis scientiæ principem, [*aliter, historiæ siue Theogoniæ*]

Ascræum

Ascraum venisse habitatum pagum Heliconium.

Ibid. — ὁπόσοι σκληρὸν βίον ἐςήσαντο,
Ἀνθρώπων σκολιὴν μαιόμενοι σοφίην·
Οὓς αὐτὴ περὶ πικρὰ λόγοις ἐσφίγξατο μῆτις,
Καὶ δεινὴ μύθων κῦδος ἔχουσ᾽ ἀρετή.

Quotquot sibi austeriorem vitam indixerunt,
Tortuosam scrutantes hominum scientiam:
Quos artium amara studia deuinctos tenent,
Et perita sermonum facultas [.i. eloquentia] pollens gloria.

Sophocl. in Antigone.
„ Ὅς τις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
„ ἢ γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
„ οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί·
„ ἀλλ᾽ ἄνδρα, κ᾽ ἤν τις ᾖ σοφὸς, τὸ μανθάνειν
„ πόλλ᾽ αἰσχρὸν οὐδὲν, καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.
„ *Quisquis enim aut sapere solus sibi videtur,*
„ *Aut linguam aut animam habere, quam non habet alius,*
„ *Hic deprehensus cernitur esse vanus:*
„ *Sed hominem, tametsi sapiens sit, discere*
„ *Multa, & non admodũ resistere alijs, turpe non est.*

Nota in 3. versu, à singulari ad pluralem numerum deflecti, quod Poëtis frequens. Item ex vetere græco Scholiaste: διαπτυχθέντες] ἀνακαλυφθέντες. Et rursus: Καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν] μὴ αὐθάδη εἶναι, ἀντιτείνοντα τοῖς συμβουλεύουσιν.

Scindo. Seco. Amputo.

Τέμνω. κόπτω. ἀποκόπτω. σχίζω. κείρω. ἀποκείρω. διατμήσσω. κεάζω. ἀμφικεάζω. ἀποτμήγω.

Iliad. Σ. Δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ.
Timuit enim, ne guttur abscinderet ferro.

Od. Ξ. Ὣς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλέϊ χαλκῷ.
Sic locutus scidit ligna acuto ferro.

Q. Cal. l. 3. Γλῶσσαν ὅλην ἀπέκερσεν. — *Linguam abscidit omnẽ.*

Hom. 3. hym. — Τὰς δ᾽ οὔ τι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ.
Quas [quercus] nequaquam homines ferro scindunt.

Nonn. in Ioann. Δέξιον οὖας ἔτμηγεν ἀθωσητῆρι σιδήρῳ.

Dextram

Dextram auriculam amputauit adiutore ferro.
Τελοσῶν πελυόδοντι πόδες τέμνοιντο σιδήρῳ. *Ibid.*
Trium pedes caderentur ferro multidenti. [*serra*]
Ἄλλου νυκτιλόχου διδύμους πόδας ἄορι κόψας. *Ibid.*
Alterius latronis geminos pedes ferro cum ceci-
—καὶ οὐ λίνον ἔνδοθι πόντου (*disseci.*
σχίζετο.— *Neque rete in mari scindebatur.*
Αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τρόχον ὀξέϊ χαλκῷ
τυτθὰ διατμήξας, χερσὶ στιβαρῇσι πίεζον.
At ego ceræ magnam massam rotundam, acuto ferro
Minutim discissam, manibus validis premebam.
Σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα *Od. Ξ.*
πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας.
Palos autem extrorsū adegit traiectim inde & inde,
Densos & crebros, nigra quercu circumscissa.
Τίς πολιὴν ἤσχυνε; τίς ἔσχισε σεῖο χιτῶνα; *Nonn. 18. Dion.*
Quis canitiem deturpauit? quis scidit tuam vestem?
Ἤλασεν ἄγχι στὰς, πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας *Od. Γ.*
Αὐχενίους.— (*uicis.*
Percussit prope stans, & securi amputauit neruos cer-

Scribo. Scriptura. Liber. Calamus.

Γράφω. ἐγγράφω. ἐπιγράφω. συγγράφω. διαγράφω. καταγράφω. χαράττω. τυπόω.

Ἡ φύσις ἐξεῦρεν, φιλίης θεσμοὺς ἀγαπῶσα, *Incerti P. epigr.*
Τῶν ἀποδημούντων ὄργανα συντυχίης,
Τὸν κάλαμον, χάρτην, τὸ μέλαν, τὰ χαράγματα χειρὸς,
Σύμβολα τῆς ψυχῆς τηλόθεν ἀχνυμένης.
Natura, amicitiæ iura diligens, inuenit
Instrumenta consuetudinis peregrinantium,
Calamum, chartam, atramentum, litteras manus,
Symbola animæ procul mærentis.
Θᾶσσον ἀποσμήχοιντο φερεζώων ἀπὸ βίβλων. *Apollin. Psal. 68.*
Ocyus deleantur de libris vitam ferentibus. [*de libro vitæ*]
Καὶ τὸν μὲν κατέχει χθόνιος τάφος· ἀντὶ δ' ἐκείνου, *Agathias 3. epigr.*
Οὔνομα καὶ γραφίδων χρώματα δερκόμεθα.

Et hunc quidem continet terreus tumulus: pro illo autẽ
Nomen & calamorũ colores [scripta eius] cernimus.

Iulianus ibid.

Μνῆμα σὸν ὦ Θεόδωρε πανατρεκὲς ὁκ ἐνὶ τύμβῳ,
Ἀλλ' ἐν βιβλιακῶν μυριάσι σελίδων.

Memoria tui ô Theodore verissima, non in tumulo,
Sed in librorum infinitis paginis est. [in multis à te scriptis libris]

Diogen. Laert. 3. epigr.

Ψυχὰς ἀνθρώπων γράμμασιν ἠκέσατο.

Animas hominum scriptis sanauit. [Plato]

Ibid.

Καὶ γὰρ ἐγὼ σοφίην μετ' ἀπείρονα καὶ στίχα βίβλων
Τοσσατίων, κεῖμαι νέρθε τάφοιο γέλως.

Etenim ego post sapientiã immensam & seriẽ librorũ
Tantorum, iaceo sub tumulo risus. [nihil aliud quàm risus]

Incerti 4. epigr.

—εἰκόνα χεῦμα
Ἔκλυσε, καὶ κ δέλτων τὸν τύπον ἠφάνισεν.
Τί πλέον; εἰν ἐπέεσσιν Ὁμηρείοις γὰρ ἐκείνε
Εἰκὼν ἀφθάρτοις ἐγγράφεται σελίσιν.

Imaginem fluctus inundauit, & è libris formã deleuit.
Quid inde? In carminibus Homericis, illius [Vlyssis]
Imago incorruptis inscripta est paginis.

Nazianz. 3. arc.

Ὧδε νοεῖν κέλομαί σε λόγους σοφίης βαθυκόλπε.

Sic te intelligere iubeo sermones profunda sapientia. [sacras scripturas]

Id. 1. car.

Οἷ βίβλοι τοπάροιθε μέλον, τὰς Πνεῦμ' ἐχάραξεν
Ἁγιέων γλώσσῃσι, καὶ ἔνδοθι γράμματος ἐσθλῦ,
Πνεύματος ἀστράπτουσα χάρις καὶ κρυπτὸν ὄνειαρ,
Οἴοισιν καθαροῖσι φαεινόμενον μερόπεσσιν.

Cui prius cordi erant libri, quos Spiritus scripsit
Sanctorum linguis, & in præstantibus scripturis,
Emicans Spiritus gratia, & occulta vtilitas,
Solis puris hominibus apparens.

Pisidus in opificio.

-- ῥεῖθρα τῆς γραφῆς ἀναβρύων. *Scriptura flumina fundens.*
Οὐκ ἠγνοεῖς γὰρ δεινὸς ὢν λογογράφος.

Nec enim ignoras, peritus cum sis librorum scriptor.

Nonn. in Ioann.

— σοφῇ τάδε πάντα πέλει κεχαραγμένα βίβλῳ,

Hæc omnia scripta sunt in sapiẽte libro [in sacra scrip.]

Ἦν ᾗ σοφῷ καλάμῳ πεπυπωμένον οὔπος Ἰησοῦς. *Ibid.*

Erat autem scriptum sapienti calamo: Hic Iesus.

Ἦν ᾗ μιῆς παλάμης νοερῷ κεχαραγμένον ὁλκῷ. *Ibid.*

Erat scriptum unius manus prudenti tractu.

Ὃς τάδε πάντα χάραξε θελήμονι κάλλιπε σιγῇ· *Ibid.*

ταῦτα ᾗ πάντα πέλει πεπυπωμένα μάρτυρι δέλτῳ.

Qui hac omnia scripsit, voluntario pratermisit silētio:

Hac autem omnia exarata sunt in teste libro.

Καὶ νοέων τάδε πάντα κατέγραφε θεσπιδὶ βίβλῳ. *Ibid.*

Et sciens hac omnia descripsit in diuino libro.

Τοῖον ἔπος ταχύμυθος ἐπέγραφε δίζυγι δέλτῳ. *Idem 21.*

Talem sermonē verbis-celer, duplici libro perscripsit. *Dion.*

„ Οἴγειν ἐν λογίοισιν ἑὸν νόον αἰὲν ἄριστον·

„ Ἴδρις ἐπουρανίων ὧδ᾽ ἂν ἔοις νομίμων. *Nazianz. car. 62.*

„ *Mentem suam diuinis pandere eloquijs semper opti-*

„ *Sic calestium legum gnarus eris.* *(mum est:*

—πόρεν δ᾽ ὅγε σήματα λυγρὰ, *Iliad. Ζ.*

Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά.

Δεῖξαι δ᾽ ἠνώγει ᾧ πενθερῷ, ὄφρ᾽ ἀπόλοιτο.

Dedit autem ei litteras perniciosas,

Scribens in tabellis complicatis exitialia multa:

Ostendereq; iussit suo socero, vt periret.

Καὶ γραπτοῖο νόμοιο διδάγμασιν, ἠδὲ προφήταις. *Nazianz. 2. car.*

Et scripta legis documentis, & prophetis.

Ὧν μέγας ἐν βίβλοισι θεοπνεύστοισιν ἀριθμός. *Ibid.*

Quarum magnus in libris diuinis numerus.

Θείοις ἐν λογίοις, Σοφίη ϗ Ἄσματα θεῖα. *Id. car. 3.*

Diuinis in libris [recensentur] Sapientia & Cantica diuina.

Οὔτε νόμον τρομέοντες, ὃν ἔν ποτε λαϊνέῃσι, *Id. 4. car.*

Γράμμασιν ἀτρεκίην Χριστὸς ὑποσκιάων,

Πλαξὶν ἄναξ ἐχάραξε, ϗ ὕστατον ἐν κραδίῃσιν

Ἡμετέραις, αἴγλη πνεύματος εὐαγέος.

Neque legem timentes, quam olim in lapideis tabulis,

Christus Dominus veritatem scripto adūbrās scripsit,

Et postremo in cordibus nostris Spiritus sanctus.

Ἀλλ᾽

Id.car.47. Ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ἐπέων ἐμπάζεο, ὡς ἀπὸ βίβλων
Φθέγξομαι οὐρανίων, νειόθεν ἐκ κραδίης.
At dictis attende meis, quæ pectore ab imo,
Deprompta è libris proloquar æthereis.

Ibid. Οὔνομα καὶ πινάκεσσι χαράξομεν, οὗτος ἄριστος,
Οὗτος ὁ καὶ Μώμου κρείσσονα μέτρα φέρων.
Nomen quoque in tabulis exarabimus: Hic optimus,
Hic ille est, qui inuidia & reprehensione maior est.

Id.car.54. Ἴσχεο γλῶσσα φίλη· σὺ δέ μοι γραφὶς ἔγγραφε σιγῆς
Ῥήματα, καὶ φθέγγου ὄμμασι τὰ κραδίης.

Billius. *Lingua sile, at vocem mutam mihi penna tabellis*
Scribe, oculisq; animi concine sensa tui.

Θείοις μὲν λογίοισιν ἐμὸν νόον ἁγνὸν ἔτευξα,
Nazianz. car. 54. Γράμματος ἐξ ἱεροῦ πνεῦμ' ἀναμαξάμενος.
Οἷς βίβλων προπάροιθε πικρὴν ἐξέπτυον ἅλμην,
Κάλλος ἐπιπλάστοις χρώμασι λαμπόμενον.
Diuinis quidem libris animum meum purificaui,
Hausto spiritu è sacra scriptura:
Quibus profanorum librorum amaram expui salsuginem,
Pulcritudinem [scilicet] fictis splendentẽ coloribus.

Id. 61. Ἡμεῖς μὲν μεγάλῃσι βίβλοις, θείοις θ' ὑποφήταις,
Καὶ πύματον Χριστοῖο διακτόρος ἠγαθέοισι,
Πνεύματι αἰγλήεντι χαρασσομένοισι νόημα.
Nos quidem magnis libris & diuinis prophetis,
Et postremò Christi nuncij sacris viris [Apostolis]
Spiritu coruscanti mentem inscriptam habentibus.

Nonn. in Ioann. Ἠσαΐας πολυΐδρις ἐνέγραφε θεσπιδὶ βίβλῳ.
Isaias multiscius inscripsit libro sacro.

Apollin. Psal. 138. Δαιδάλλων ἅμα πάντας ἐπ' ἀχράντῳ σέο βίβλῳ.
Scribens simul omnes in sancto tuo libro.

Proclus in hymn. —ἐγερσινόων ἀπὸ βίβλων. *A libris mentẽ excitãtibus.*

Ibid. Ἕλκετ' ἐμὴν ψυχὴν πλανοαλήμονα πρὸς φάος ἁγνόν,
ὑμετέρων βρίθουσαν ἀεξινόων ἀπὸ βίβλων.
Trahite meam mentem errabundam ad lumẽ purũ,
Vestris libris doctis refertam.

Ibid. Κλῦτε σαωτῆρες μεγάλοι, ζαθέων δ' ἀπὸ βίβλων

νεύσατ'

Κλῦτέ μοι ἐμοὶ φάος ἀγνὸν, ἀποσκεδάσαντες ὁμίχλην·
ὄφρα κεν εὖ γνοίην θεὸν ἄμβροτον, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
Audite saluatores magni, diuinis à libris
Annuite mihi lucem puram, dissipantes caliginem:
Vt bene cognoscam Deum immortalem & hominem.

Καὶ τὰ μὲν οὖν Νίκανδρος ἑῇ ἐγκάτθετο βίβλῳ. *Nicander in Alexipharm.*
Et hæc quidem Nicander suo indidit libro.

—ἐμῶν δ' ἐπέων ἐπάκουσον, *Nazianz. car. 63.*
Οὓς σοι θειοτάτων φθέγξομαι ἐκ λογίων. (quar.
Meos sermones audi, quos tibi è diuinissimis libris elo-

θεογράφος. .i. *qui de Deo scribit.* Pisidas in opificio mundi.

Scutum. Clypeus.

Σάκος. βοάγριον. ἀσπίς. βοείη.

—Φέρων σάκος ἠΰτε πύργον. *Iliad. H.*
Ferens scutum velut turrim. [*maximum*]

—ὅθι πολλὰ βοάγρια & τρυφάλειαι. *Iliad. M.*
Vbi multa scuta & galea.

Ἀσπίδος ἀμφιβρότης.—*Scuti hominem circūdantis.* *Ibid.*

„ Καὶ παλάμη τέτμητο, & οὐ μεθέηκε βοείην. *Nonn. 22. Dion.*
„ *Et manus amputata est, & non dimisit scutum.*

Ἄορι δ' ἀσπίδα τύψας. — *Gladio scutum pulsans.* *Ibid.*

Ἰνδικὸν ἑπταβόειον ἔχων σάκος, εἰκόνα πύργου. *Ibid.*
Indicum habens scutum prægrande, instar turris.

Sedeo. Assideo. Consideo.

Ἧμαι. ἔφημαι. κάθημαι. μέθημαι. πάρημαι. ἵζω. ἐφίζω. καθίζω. παρίζω. ἰζάνω. ἐφιζάνω. καθιζάνω. παριζάνω. θαάσσω. ἑδριάομαι. ἕζομαι. καθέζομαι.

Sedes, Thronus: ἕδρα. θρόνος. δίφρος. θῶκος. θόωκος. κλισμός.

—Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν Ἧσαι ὀνειδίζων.— *Iliad. B.*
Tu sedes conuicians regi Agamemnoni.

Οἳ δὴ νῦν ἕαται.—*Hi nunc sedent.* pro ἧνται. *Iliad. Γ.*

Τῷ ὅγε οἰνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὥς. (dulget. *Od. Z.*
In hoc [throno] hic sedens velut immortalis vino in-

Od. Θ. Τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον,
μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
Huic Pontonous posuit sedem argenteis insignẽ clauis,
In medio conuiuarum, firmans ad magnam colũnam.

Od. Α. —μνηστῆρσι μεθήμενος.— *Sedens cum procis.*

Od. Β. Ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ.— *In patris sede sedebat.*

Od. Δ. Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Sedebat in solio, & sub pedibus erat scabellum.

Iliad. Ω. —ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο.— *Prope illum sedebat.*

Apollon. Argon. Α. Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θῶκον ἐφίζανε πατρὸς ἑοῖο
Λάϊνον.— *Sic dixit, & sedit in patris sui solio lapideo.*

Synesius hym. 1.
Ἀλόχευτος, ὑψιθώκων — *Ingenitus, altithronis*
Ὑπὲρ οὐρανοῦ καρήνων, — *Super cæli fastigijs,*
Ἀλύτῳ κύδεϊ γαίων, — *Immortali gloriâ lætans,*
Θεὸς ἔμπεδος θαάσσει. — *Deus æternùm sedet.*

Od. Π. Αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἑδριόωντο.
Ibi sedebant ante fores.

Od. Ε. Αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ipsa sedebat contra Vlyssem diuinum.

Ibid. —ἔνθα κάθιζεν ἐπὶ θρόνου.— *Ibi sedebat in throno.*

Od. Δ. Τηλεμάχῳ δὲ πάρεζεν.— *Assidebat autem Telemacho.*

Od. Γ. Ibid. — τότ' ἔφιζε Γερήνιος οὖρος Ἀχαιῶν.
Tum sedebat Nestor Græcorum custos.

Od. Τ. Εὐρυνόμη φέρε δὴ δίφρον, καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ.
Eurynome adfer sedem, & in ea pellem. [pro puluillo]

Od. Ρ. Κώεα καστορνῦσα θρόνοις ἔνι δαιδαλέοισι.
Pelles substernens in sedibus affabris,

Seditio. Dissensio.

Στάσις. διχοστασίη.

Theognis. Καὶ στάσιν Ἑλλήνων λαοφθόρον.—
Et seditionem Græcorum exitialem.

Idem. Ἐκ τῶν γὰρ στάσις ἐστὶ, καὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν.
Ex his enim seditio est, & intestina cædes hominum.

Nazianz. car. 60. Τὴν δὲ διχοστασίην καὶ βιότοιο φύγω.
Ipse etiam uita dissidium fugiam.

L. 4. epigr. Τούνεκεν ἀντιβίων ἔριν ἔσβεσεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν

Δήμου

Δήμου τὴν προτέρην παῦσε διχοστασίην.
Quia inimicorum contentionem extinxit, sed & ipsã
Populi priorem sedauit seditionem.
Ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησε ποδῶν, Pindar. olymp.
εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα
Κνωσίας ἄμερσε πάτρας.
Inglorium decus pedum [tibi] emarcuisset,
Nisi seditio viros inter se committens,
Gnosiâ [te] priuasset patriâ.
Φυλόπιδές τε, φόνοι τε, διχοστασίαι τε, φυγαί τε. *Sibyll. l. 4.*
Pugnaq́ue, cædesq́ue, seditionesque, fugaq́ue.
Ἀλλήλων ἔμφυλος ὀλεῖ στάσις.— *Et lib. 7.*
Ipsos inter sese ciuilis perdet seditio.
—πόθεν ἡ στάσις, ἢ τίς ὁ θρύλλος; *Hom. in Batrach.*
Unde hæc seditio, aut quis hic tumultus?
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο θεῶν ἀπάνευθε μολόντος, *Q. Cal. l. 12.*
Ἔμπεσεν ἀθανάτοισιν ἔρις, δίχα δέ σφισι θυμὸς
Ἔπλετ' ὀρινομένων.— *Ioue magnanimo procul à dijs profecto, incidit immortalibus contentio, diuisusq́ue est concitatorum animus.*
Μαρνάμενοι περὶ σεῖο διακελδὸν ἔνθα καὶ ἔνθα *Nazianz. 1. car.*
Ἵστανται· ζῆλος δὲ θεοῦ λῦσε θεσμὸν ἀθέσμως,
ἁρμονίην τ' ἀγάπης, ἧς οὔνομα μοῦνον ἐλείφθη.
Propter te pugnantes diuisim hic & illic
Stant: [inter se diuisi sunt] & zelus, Dei legem iniquè dissoluit,
Et concordiam caritatis, cuius solũ nomen relictũ est.
—οἱ μὲν θώκων ἱερῶν πέρι δῆριν ἔχοντες, *Id. car. 11.*
ἀντία κυμαίνοντες, ἐπασσυτέροισι κακοῖσι
βαλλόμενοι, βάλλοντες, ἀπειρέες εἰσὶ μαχηταί,
εἰρήνην βοόωντες, ἐφ' αἵματι κυδιόωντες.
Qui de sacris thronis contentionem habentes,
Contrariè fluctuantes, confertis malis
Multati & multantes, indomiti sunt bellatores:
Pacem clamantes, & de sanguine gloriantes.
Οἱ δ' ἄρα τοῖς ἑκάτερθε μεριζόμενοι κλονέουσιν *Ibid.*
ἀντολίην τε, δύσιν τε.— *Hi autem ex vtraque parte*

diuisi turbant orientem & occidentem.

Id. 3. Iambic. Στάσιν φόνον τίκτουσαν, ἀστέων νόσον.
Seditionem cadiparam, morbum vrbium.

Apud Plutarchum. „ Ἐν ἢ διχοστασίῃ καὶ παγκακὸς ἔμμορε τιμῆς.
„ *In seditione etiam pessimus honorem sortitur.*

Apud Athen. l. 12. „ Εὖτ' ἂν δὴ πρότερον θνητὸν θεοῦ ἄνδρα σεβίζῃς,
„ Τηνίκα σοι πόλεμός τε, καὶ ἔμφυλιος στάσις ἥξει.
„ *Cùm priùs Deo mortalem hominem colueris,*
„ *Tum tibi bellum & intestina seditio veniet.*

Semper.

Ἀεί. αἰεί. αἰέν. πάντοτε. ἑκάστοτε. διηνεκέως. διαμπερέως. ἤματα πάντα. νωλεμέως. διαμπερές. διηνεκές. ἀσπερχές. ἐμμενές.

Musæus. — Ἀεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ ἠῶ,
Ἐξ ἁλὸς ἠνεμόφωνος ἐπιβρέμει οὔασιν ἠχή.
Semper autem per noctem & diem
E mari ventistrepus sonor infremit auribus.

Apollin. Psal. 7. Πάντοτε ῥυόμενος μερόπων ἰθύφρονα φῦλα.
Semper conseruans homines probos.
Αἰὲν ἄναξ ὅσιός τε, θεμιστοπόλος τε περίφρων.
Semper rex sanctus & legislator prudens.
Οὐ δεδαὼς τρηχεῖαν ἑκάστοτε μῆνιν ἐγείρειν.
Nesciens semper asperam iram ciere. [irasci]

Id. Psal. 9. Ἀλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω.
Indefesso corde ô rex tuas laudes canam.
Οὐ γὰρ ἄναξ πτωχοῖο διηνεκέως λελάθοιτο.
Non enim Dominus semper obliuiscetur pauperis.

Od. Δ. — ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
Mei memor omnibus diebus.

Apolin. Psal. 144. Ἐκ γενεῆς γενεήνδε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
A generatione in generationẽ perpetuò diebus õnibus.

Ibid. Γηθόσυνος μέλψω σε διηνεκὲς ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ.
Lætus laudabo te assiduò quotidie.

Aratus. Οὐρανῷ ἕλκονται πάντ' ἤματα συνεχὲς αἰεί.
Cum cælo feruntur cunctis diebus continuo semper.

L. 3. epigr. — ἕως πόλος ἀστέρας ἕλκῃ. *Dum feret astra polus.*

Καὶ

Καί ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βόας πάντας. *Theocr. idyll. 25.*
Atque ei ipse augebat semper armenta omnia.
Αἰεὶ δ' ἠπλέονες κεραοὶ βόες, αἰεὶ ἀμείνους, *Ibid.*
ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' εἰς ἔτος ——
Semper autem plures cornutæ boues, semper meliores,
Ex anno in annum nascebantur.
Νωλεμέως δ' ἐρέθει τεὸν οὔνομα δήϊος ἀνήρ. *Apollin. Psal. 73.*
Semper irritat tuum nomen inimicus homo.
—ὅσοι τ' ἐγένοντο διῶκται *Nazianz. 2. car.*
πρόσθεν & μετέπειτα καὶ ὑστατίοισι χρόνοισι.
Quicunq; fuerunt persecutores ante & deinceps, nouissimisq; temporibus.
„ Αἰεὶ δ' στέργοιμι θεὸν πλέον, εἴτε τι πικρὸν, *Id. 45.*
„ εἴτ' ἀγαθὸν παρέχοι· πᾶν γὰρ καλόν.— (rum,
„ *Sẽper vero Deũ amẽ magis ac magis, siue quid ama-*
„ *Siue bonum exhibeat. Bona enim sunt omnia. [quæ à Dei manu]*
—λαγωὸς — Ἐμμενὲς ἤματα πάντα διώκεται.— *Aratus in Phænom.*
Lepus continuo diebus omnibus propellitur. [vrgetur insequente cane cælesti]

Theon, græcus scholiastes: τὸ ἐμμενὲς] ἀδιαλείπτως. διηνεκῶς.

Senectus. vide Senex.

Γῆρας. λευκὰς χαίτη. πολιή. ἕσπερος βιότοιο.

Πῶς δύναται μετὰ γῆρας ἀνὴρ, μετὰ λευκάδα χαίτην, *Nonn. c. 3.*
Ἄλλην ὀψιτέλεστον ἔχειν ὠδῖνα γενέθλης;
Quomodo potest homo post senectutẽ, post canã cæsariẽ,
Aliam habere natiuitatem? [renasci]
Γυῖα καὶ ἄψεα πάντα λυγρὸν κατεδάμνατο γῆρας· *Q. Cal. l. 4.*
Ἀλλά οἱ ἐν στέρνοισιν ἔτ' ἔμπεδος ἔπλετο θυμὸς,
καὶ νόος.— *Membra & artus omnes molesta granabat senectus:*
Sed ipsi in pectore adhuc firmus erat animus & mens.
„ Αἴδεό μοι πολιήν, καὶ ἕσπεο ἤθεσι κεδνοῖς. *Nazianz. car. 3.*
„ Πλεῖον γάρ τι φέρει πολιὴ νεότητος ἐχέφρων. (randis.
„ *Reuerere mihi caniciẽ, & obsequere moribus vene-*

„ *Plus enim adfert prudens canicies, quàm iuuentus.*

Id.63.car. —— ἡ πολιὴ ἢ, λάλον. *Namq; senecta, loquax.*

Mimnermus. Γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ᾽ ὑπερκρέμαται.

Senectus statim capiti impendet.

Pindar. 4. Pythior.

—— ἀλλ᾽ ἤδη με γηραι-	*Sed iam me*
ὸν μέρος ἁλικίας ἀμφιπολεῖ·	*Senectus occupat:*
σὸν δ᾽ ἄνθος ἥβας ἄρτι κυ-	*Flos autem tuus*
μαίνει.	*iuuentæ nunc feruet.*

[.i. *Sed ego senex sum, tu iuuenis*]

Matron in parodia. Ἔστι δέ τις Κλεόνικος, ὃς ἀθάνατον λάχε γῆρας,
οὔτε ποιητάων ἀδαήμων, οὔτε θεάτρων,
ᾧ καὶ τεθνειῶτι λαλεῖν πόρε Περσεφόνεια. (*senectutem,*
Est quidam Cleonicus, qui immortalem sortitus est
Nec poëseos imperitus, nec theatrorum,
Cui etiã mortuo, loquendi facultatẽ dedit Persephone.

N. mortuo .i. sic absumpto præ senio, vt videatur mortuus.

Senex, Senesco.

Γηραιὸς κυφός. πρεσβύτερος. γέρων. γεραιός. γηραλέος. γεραίτερος. παλαιός. παλαιγενής. πολιοκρόταφος. τρίπους βροτὸς, ænigmaticè. πρεσβεύς. πρέσβυς. πολιῷ γήραϊ νιφόμενος. i. *cana senectute albescens instar niuis*, Diogen. Laert. 3. epigr. πολυγήραος. πρεσβυγενής. πολιοπλόκαμος.

Od. B. Ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην, καὶ μυρία ᾔδη.
Qui senectute curuus erat, & plurima nouerat.
Ἠὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἳ πρεσβύτεροί εἰσιν.
Seu iuuenum hominum, seu senum.

Ibid. Οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ᾽, ἣν σὺ γεραιὲ μυθέαι ἀκράαντον. — *Neque vaticinium curamus, quod tu senex vanum profers.*

Apollid. Γηραλέος γενόμην μετὰ δυσμενέεσσιν ἐμοῖσιν.

Psal. 6. *Senex factus sum inter inimicos meos.*

Od. Γ. Οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὔχομαι εἶναι.
Solus enim inter illos senior esse glorior.

Od. Θ. Πλῆντο δ᾽ ἄρ᾽ αἴθουσαί τε, καὶ ἕρκεα, καὶ δόμοι ἀνδρῶν ἀγρομένων·

ἀχομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι, ἠδὲ παλαιοί.
Impleta sunt porticus, & septa, & ædes viris
Congregatis: Multi enim erant iuuenes & senes.
—πολιὸς δὲ γέρων ἐπὶ γήραος οὐδῷ, Nonn. 24.
χιονέην πλοκαμῖδα κατηφέι τέμνε σιδήρῳ. Dion.
Canus autem senex in senectæ limine, [in senectute]
Niueam comam tristi scidit ferro.
Ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν ὃς σεῖο γεραίτερος εὔχομαι εἶναι, Iliad. I.
Ἐξείπω, καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
Μῦθον ἀτιμήσει.—*Sed age, ego qui sum te senior,*
Dicam & cuncta exequar: nec vllus sermonem improbabit.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον, Iliad. X.
Αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
Τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Sed cùm iam canum caput, canamq; barbam,
Pudendaq; occisi senis deturpent canes:
Hoc vtiq; miserrimum est miseris mortalibus.
Ἤδη μοι πολιόν τε κάρη, καὶ ἄψεα ῥικνὰ Nazianz.
Ἐκλίνθη βιότοιο πρὸς ἕσπερον ἀλγινόεντος·
Ἀλλ' οὔπω τοιόνδε τοσόνδέ τε ἄλγος ἀνέτλην.
Iam mihi, iam canum caput est, rugosaq; membra Billius.
Tristis ad occasum vita iam prona feruntur:
Sed nondum talem subij tantumq; laborem.
—ἀλλά σε γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρψεν. Q. Cal. l. 12.
Sed te senectus immitis occupat.
Ἄλλας δ' αὖ πολιοπλοκάμους.—*Alias rursus cana coma. .i. feminas vetulas.* Id. l. 14.
Ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη, πολιόν τε γένειον. Tyrtæus.
Iam canum habentem caput, canamq; barbam.
Ὡς δὲ βροτοὶ γενέτην πεπεδημένον ἀργαλέοισι Oppian. 2. de venat.
γήραος ἐν δεσμοῖσι, πόδας βαρύν, ἄψεα ῥικνόν,
ἀβληχρὸν παλάμας, τρομερὸν δέμας, ὄψιν ἀμαυρόν,
ἀμφαγαπαζόμενοι περὶ δὴ περὶ πάμπαν ἔχουσι.
Sicut homines patrem impeditum molestis
Senij vinculis, pedibus grauem, artubus curuum,
Debilem manibus, tremulum corpore, oculis caligantẽ,

Omni pietate prosequentes diligentissimè fouent.

Id. 4. de venat. —ἔνθα κίχανον
πρέσβυν ὁμοῦ τεκέεσσιν. — *Ibi offenderunt senem cum liberis.*

Id. 5. de piscat. „ Πατρὶ δὲ γηράσκοντι νέον σθένος υἱέες εἰσίν.
„ *Patri senescenti nouum robur sunt filij.*

Phocylides „ Αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους, εἴκειν δὲ γέρουσιν,
„ ἕδρης καὶ γεράων πάντων. — *Reuerere canos, & cede*
„ *senibus, throno & honoribus omnibus.*

L. 3. epigr. Κεῖνος μὲν τριγέρων· σοὶ δὲ τέθηλε μέλη.
Ille quidem trisenex: sed tibi membra vigent.

Theocr. idyll. 24. —πολλοῖσι βαρὺς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.
Licet multis grauis annis.

Ibid. Κάστορι δ' οὔτις ὁμοῖος ἐν ἀμιθέοις πολεμιστὴς
ἄλλος ἔην, πρὶν γῆρας ἀποτρίψαι νεότητα.
Castori nullus similis inter heroas bellator
Alius erat, priusquam senectus attriuisset iuuentutem.

Pindar. 4. Pythior. Δάκρυα γηραλέων βλεφάρων. *Lacrymæ seniles.*

Od. Χ. Δεῦρο δὴ ὄρσο γρηῦ παλαιγενές, ἥτε γυναικῶν
δμωάων σκοπός ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων.
Huc iam ades anus vetula, quæ mulieribus,
Famulabus nostris, præes in ædibus.

Od. Ψ. Οἳ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε,
ἥβης ταρπῆναι, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
Qui nobis inuiderunt pariter manentes,
Iuuentute delectari, & senectutis limē adire. [*senescere*]

Iliad. Α. Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν.
Hanc non liberabo, priusquam illam senectus ineat.

Hesiod. 1. ἔργων. „ Νούσων τ' ἀργαλέων, αἵ τ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
„ Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι. (*ferũt.*
„ *Morborumq́ molestorũ, qui hominibus senectutẽ ad-*
„ *Cito enim in afflictione homines consenescunt.*

Nota 2. versum extare totidem verbis in Homero, Od. Τ.

Ibid. Εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
Cùm facti fuerint cani.

Ibid. Οἵ τε γονῆας γέροντας κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ,

νεικείῃ

νεικείῃ χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.
Et qui parentem senem, misera in senecta,
Probris affecerit, duris lacessens verbis.
—— τότε δὴ τρίποδι βροτῷ ἶσοι, *Hesiod. ἔργων.*
οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται·
τῷ ἴκελοι φοιτῶσιν ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.
Tum tripedi homini similes, cuius humeri fracti
Sunt, caput autem pauimentum spectat,
Huic similes incedunt vitantes niuem albam.

N. apocopen in νίφα pro νιφάδα .i. niuem.

Ἄνδρες δ' οἳ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τε μέμαρπον. *Idem in Scuto.*
Viri autem qui annosi erant, & senectutem adepti.
Ἄρκιον οὐ πέλε γῆρας, ὅπερ νεότητα μαραίνει, *Nonn. 7. Dion.*
Καὶ βραδὺν ἄνδρα τίθησι, κάτω νεύοντα καρήνῳ,
Κυφὸς ὅτε τρομερῇσι πολυσπερέεσσι πορείαις
Γηροκόμῳ βαρύγουνος ἐρείδεται ἡδέϊ βάκτρῳ.
Sufficiens non est senium [ad gubernandum] quod iuuentam marcefacit,
Et tardum virum facit, deorsum nutantem capite,
Cùm curuus tremulis multipedibus progreßionibus,
Seny-sustentatori grato baculo tardus innititur.
—λιποσθενέων δὲ γερόντων *Id. 14. Dion.*
Νωχελὲς ἀμπελόεντι δέμας κουφίζετο βάκτρῳ,
Ὧν μάλα πουλυέλικτος ἔην χρόνος. —
Eneruatorum verò senum, qui valde annosi erant,
Tardum corpus viteo baculo sustentabatur.
Αἰδέομαι σέο γῆρας, ἀμετροβίων δὲ καὶ αὐτῶν *Id. 45. Dion.*
Μάρτυρα σῶν ἐτέων πολιὴν πλοκαμῖδα γεραίρω.
Reuereor tuam senectutem, ipsorumq; plurimorum
Tuorum annorum testem canam comam veneror.
Ὦ γέρον, εἴθ' ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν, *Iliad. Δ.*
ὥς τοι γοῦναθ' ἕποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίϊον.—
O senex, vtinam vt animus in pectore caro,
Sic tibi genua responderent, roburque tibi firmum esset!
Verùm te senectus conficit æquè omnibus molesta.

Hæc

Hæc Agamemnon: cui sic respondit Nestor:

Ibid. „ Ἀλλ' οὔπως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν.
„ Εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει·
„ Ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππεῦσι μετέσσομαι, ἠδὲ κελεύσω,
„ Βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
„ *At nequaquã simul omnia Dij dederunt hominibus.*
„ *Si tunc iuuenis eram, sed nunc me senectus incessit:*
„ *Verùm & sic equitibus interero, & hortabor,*
„ *Consilio & verbis: Hoc enim munus est senum.*

Hom. in Merc. „ Ὦ γέρον, ὅς τε φυτὰ σκάπτεις ἐπικάμπυλος ὤμους,
„ Ἦ πολυοινήσεις, εὖτ' ἂν τάδε πάντα φέρῃσι.
„ *O senex, qui plantas infodis curuus humeris,*
„ *Sanè multum via confeceris, cùm hac omnia fructum tulerint.*

Id. 3. hym. Αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολιαὶ κατέχοντο ἔθειραι,
καλῆς ἐκ κεφαλῆς, καὶ εὐγενέος τε γενείου.
At postquam primi cani effusi sunt,
E pulcro capite, & generosa barba.

Ibid. ——δὴ πάμπαν στυγερὸν κατὰ γῆρας ἔπειγεν,
οὐδέ τι κινῆσαι μελέων δύνατ', οὐδ' ἀναεῖραι.
Iam omnino tristis eum senectus vrget,
Nec vllum mouere membrum potest, neque attollere.

Ibid. ——οὐδέ τι κῖκυς
ἔσθ', οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
Neque robur est, quale prius erat in flexilibus mẽbris.

Hom. Il. ψ Εἰδόσιν ὔμμ' ἐρέω πᾶσιν φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους.
Αἴας μὲν γὰρ ἐμοῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν.
οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων,
ὠμογέροντα δέ μιν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
ποσὶν ἐριδδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
Amici, scientibus vobis dico, quod etiamnum
Immortales honorant homines seniores.
Atqui Aiax me aliquanto maior est natu:
Est enim prioris ætatis, & priorum hominum.
Vnde crudisenem eum vocitant. Difficile est autem
Achiuis cum eo pedibus decertare, nisi fortè Achilli.

De

De voce ἐξελδδήσασθαι vide Eustathium in hunc locum.

Ἥβᾷ δὲ γηρῶν, καὶ παρδαχμὴν οὐκ ἔχει. Pisidas.

Pubescit senescens, nec senium admittit. [calum]

Χωλὸς, στιγματίης, πολυγήραος, ἶσος ἀλήτῃ, Asius 3. Athenai.
Ἦλθεν ὁ Κνισοκόλαξ, εὖτε Μέλης ἐγάμει,
Ἄκλητος, ζωμοῦ κεχρημένος, ἐν δὲ μέσοισιν
Ἥρως εἱστήκει, βορβόρου ἐξαναδύς.

Claudus, stigmatias [notis inustus] vetulus, mẽdico par,
Venit Cnisocolax, cum Meles uxorem duceret,
Non vocatus, iusculo indigens, & in medio
Tanquam heros constitit, è cœno egressus.

Οὔποτέ σου φιλότης γηράσεται, οὐδὲ θανεῖται. Critias.
Nunquam tuus consenescet, nec morietur amor.

Ὦ τὴν εὐτυχέα ναίων Πάρον, ὄλβιε πρέσβυ, Alexis.
ἢ κάλλιστα φέρει χώρα δύο τῶν συμπασῶν,
κόσμον μὲν μακάρεσσι λίθον, θνητοῖς δὲ πλακοῦντας.

O beate senex, felicem Paron habitans,
Quæ regio præ omnibus duo fert præstantissima:
Lapidem Dijs beatis ornamentum, & placentas hominibus.

Itaq; in Paro insula præstantissimum marmor & optimæ sunt placentæ.

Sepelio. Parento. Sepeliendi & Parentandi ritus.

Θάπτω. τυμβεύω. ταρχύω. κτερείζω. καταθάπτω. κατθάπτω.

Ὄφρ' ἕταρον θάπτοι, ἐπὶ κτέρεα κτερείσειεν. Hom. od. Γ
Ut socium sepeliret, eiq; parentaret.

Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης. Od. Λ.
σῶμα γὰρ ἐν μεγάρῳ Κίρκης κατελείπομεν ἡμεῖς
ἄκλαυστον καὶ ἄθαπτον· ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε.
Nondum sepultus erat sub terra latiuia.
Corpus enim in domo Circes reliquimus
Infletum & insepultum. Quoniã labor alius urgebat.

Quanta Ethnicis olim cura sepulturæ suæ fuerit, vide apud Homer. odyss. Λ. sub initium.

Θάπτομεν

Od. Θ. Sepultura Elpenoris.

Θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη, καὶ τεύχεα νεκροῦ,
τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες,
πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν.
Sepeliebamus tristes, teneras lachrymas fundentes:
Sed postquam mortuus combustus est, & arma mortui,
Tumulo aggesto, & desuper cippo erecto,
Fiximus in summo sepulcro bene aptum remum.

Hesiod. in Scuto.

Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' ἀϊδὲς ποίησεν Ἄναυρος
ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων.— (*Anaurus,*
Huius vero sepulcrum & monumentũ inuisibile fecit
Imbre hyemali abundans. [*operuit Anaurus torrens*]

Nonn. 5. Dion.

Ἀλλήλων ὀλετῆρες ἐτυμβεύοντο κονίῃ.
Mutui inter sese occisores tumulabantur in puluere.

Id. 10. Dion.

Δείδια μὴ μετὰ πότμον ἀτυμβεύτοιο Λεάρχου,
Νεκρὸν, ἄθαπτον, ἄδακρυν, ὀλωλότα καί σε νοήσω.
Timeo ne post mortem insepulti Learchi, te quoq;
Mortuum, insepultum, indefletum, perijsse intelligam.

Nonn. 35. Dion.

Ἀμφότερον δοκέω τε καὶ ἄχνυμαι, ὅττι δοκεύω
Δηριάδην ζώοντα καὶ ἀκτερέϊστον Ὀφέλτην,
Μεμφόμενον μετὰ πότμον ἀεργέα χεῖρα Λυαίου.
Duo video & doleo: quod intueor
Deriadem viuentem, & insepultum Ophelten,
Incusantem post mortem, inertem manum Lyai.

Id. 40.

Πρῶτα μὲν ἐκτερέϊξεν ἀτυμβεύτων στίχα νεκρῶν,
Δωμήσας ἕνα τύμβον ἀπείριτον εὐρέϊ κόλπῳ.
Primo quidẽ parentauit insepultorũ ordinibus virorũ,
Construens vnum tumulum immensum lato sinu.

Iliad. Π.

Ἔνθά ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἔται τε,
Τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ibi ei parentabunt fratres & familiares
Tumulo, & cippo. Hic enim est honos mortuorum.

Iliad. Ω.

— οὐδέ τις ἦεν, — Καθθάψαι. *Nec quispiam erat ad sepeliendum.*

Phocylides

„ Γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχεύτοις νεκύεσσι.
„ *Terram impertire insepultis cadaueribus.*

Aristot. in Heroum epitaph.

Ἀργεῖος Σθένελος Καπανήϊος ὧδε τέθαπται.

Τύμβῳ, καὶ τούτου πλησίον Εὐρύαλος.

Arginus Stenelus Capaneius hoc monumento
Conditur, atque illo non procul Euryalus.

Εἴτε τάφῳ δώσει τις ἐμὸν δέμας ἄπνοον ἄχθος, — Nazianz. 8. car.
εἴτε καὶ ἀκτερέϊστον ἕλωρ θήρεσσι γένοιτο,
θήρεσιν, ἠὲ κύνεσσιν ἑλώριον ἢ πετεηνοῖς·
εἰ δ' ἐθέλεις, πυρίκαυστον ἐς ἠέρα χείρεσι πάσσοις,
ἠὲ κατὰ σκοπέλων μεγάλων ῥίψειας ἄτυμβον,
ἢ ποταμοῖσι πύθοιτο, καὶ ὑετίοισι ῥοῇσιν.
οὐ γὰρ ἄϊστος ἐγὼ μόνος ἔσσομαι, οὐδ' ἀσύνακτος.

Siue quis corpus meum sepulcro daturus sit, exanime (onus,
Siue etiam insepultum præda feris fiat,
Præda feris aut canibus, aut volucribus,
Aut, si velis, vstulatum in aërem manibus spargas,
Aut è magnis scopulis proijcias non tumulatum,
Aut fluuijs putrescat aut pluuialibus fluentis:
Non ego solus ero ignotus [Deo] neq; non aggregatus.
[cum alijs in die iudicij]

Καὶ μὴν Ἀριγένης καὶ Βάκχιος ἐχθὲς ἔπαιζον·
Νῦν δ' αὐτοὺς θάψαι σήμερον ἐκφέρομεν. — Philodemus 1. epigr.

Heri ludebant Artigenes & Bacchius:
Iam autem illos hodie ad sepulturam efferimus.

Sepulcrum. Tumulus. Monumentum.

Τύμβος. σῆμα. τάφος. σορὸς. μνῆμα.

Τύμβος ἔχει καὶ γῆς ὀλίγον μέρος. ἀλλ' ὁ περισσὸς — L. 3. epigr.
Αἰὼν ἀθανάτοις δέρκεται ἐν σελίσιν.

Tumulus cõtinet & terræ exigua portio: [Sophoclem] sed superstes
Vita immortalibus cernitur in paginis. [viuit per libros suos]

Ἀνέρα μὴ πέτρῃ τεκμαίρεο· λιτὸς ὁ τύμβος — Antipatri ibid.
Ὀφθῆναι, μεγάλου δ' ὀστέα φωτὸς ἔχει.

Virum ne de saxo coniecta: vilis tumulus
Adspectu, magni ossa hominis continet.

Ὅς τις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα.— — Callimachi ibid.

Quisquis meum ad sepulcrum fers pedem.

Ὀστέα

Pinyti 3. epigr. Ὀστέα μὲν καὶ κωφὸν ἔχει τάφος οὔνομα Σαπφοῦς·
Αἱ δὲ σοφαὶ κείνης ῥήσιες, ἀθάνατοι.
Ossa quidem & mutū nomen Sapphus habet tumulus:
Sed docti eius versus immortales sunt.

Incerti ibid. Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν σορὸς ἥδε κέκευθεν
Ἀετίου χρηστοῦ, ῥήτορος εὐεπέος.
Hic sacrum caput tumulus iste obtexit
Probi Aëtij, rhetoris facundi.

L. 5. epigr. —λαβεῖν ἐπιτύμβιον εὖχος,
Πᾶσιν ἀειδόμενον, πᾶσιν ἀρεσκόμενον.
Capere sepulcralem gloriam cunctis decantatam, cunctis gratam.

Pindar. 7. Nem. „ Ἀφνεός τε, πενιχρός τε, θανάτου „ *Dives & pauper ad*
„ παρὰ σᾶμα νέονται. „*mortis sepulcrū tendunt.*

Aristot. in epitaphijs. Ἀνέρα τὸν πολύμητιν ἐπὶ χθονὶ τῇδε θανόντα,
Κλεινότατον θνητῶν τύμβος ἐπεσκίασεν.
Virum prudentissimum in terra hac mortuum,
Clarissimum mortalium tumulus obumbrauit.
[*contexit*]

Persæ 3. epigr. —ἀλλ' ἐλεεινὰ καταδρύψασα παρειὰς
Τεσσαρεσκαιδεκέτιν τῷδ' ἐκάλυψε τάφῳ.
Sed miserabiliter lacerans genas, [mater]
Quatuordecim-annos-natā [filiā] hoc texit tumulo.

Polemon. Τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἠρίον Ἀρκαδίωνος,
Ἄστεος ὤρθωσαν τᾷδε παρ' ἀτραπιτῷ,
Υἱῆες Δόρκων καὶ Χαρμύλος· ἔσβη ὁ δ' ἀνήρ,
Ἄνθρωπ', ἐκ ζαχανδῆς ζωροποτῶν κύλικος.
Hoc bibacis Arcadionis monumentum,
Propter hanc vrbis viam erexerunt (*homo,*
Filij Dorcon & Charmylus : Extinctus porro est hic
O viator, dum è magno calice merum potat.

Antagoras. Μνήματι τῷδε Κράτητα θεουδέα καὶ Πολέμωνα
Ἔννεπε κρύπτεσθαι, ξεῖνε παρερχόμενος,
Ἄνδρας ὁμοφροσύνῃ μεγαλήτορας.—
Hoc monumento Cratetem pium & Polemonem dic contegi,
O hospes præteriens, viros concordia magnanimos.

Πολλὰ

Πολλὰ κινυρομένη κενεῷ ἐπαύτεε τύμβῳ, Q. Cal. l. 12.
ἐλπομένη δὲ καὶ ἄλλο κακώτερον.—
Multa apud inanem tumulum lugens vociferabatur,
Aliud etiam peius timens.

N. ἔλπομαι ibi sic accipi, vt Spero, in illo Virgilij:

At sperate Deos memores fandi atque nefandi. Virgil. 1. Æneid.
Τεύξω σοι πανάποτμε κενήριον· ὑστάτιον δὲ Nonn. 2. Dion.
σὸν κενεὸν παρὰ τύμβον ἀϊδαλέε τοῦτο χαράξω.
γηγενέος τόδε σῆμα Τυφωέος, ὅν ποτε πέτροις
αἰθέρα μαστίζοντα κατέφλεγεν αἰθέριον πῦρ.
Faciam tibi miserrime cenotaphium: & hoc extremū
Inscribam, ô impie, in tuo inani tumulo:
Hoc est monumentū Typhœi terrigenæ, quē olim saxis
Ferientem cælum combussit cælestis ignis.

Sequor.

Ἕπομαι. ἕσπομαι. ἐφέπομαι. ἐφέσπομαι. συνέσπομαι. ὁμαρτέω. ἐφομαρτέω. ὀπηδεύω. μέτειμι. &c.

—Καί ἐκ ποδὸς αὐτῷ ἕπονται. Bion idyll. 4.
Et eum è vestigio sequuntur.
Σπεῖό μοι, ὡς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἕσπεο Τυδέϊ δίῳ. Iliad. K.
Sequere me, vt patrem sequebaris eximium Tydeum.
Ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο.— Musæus.
Torpidis pedibus sequebatur.
Παρθένος ὡμάρτησε θεητόκος υἱέϊ μήτηρ. Nonn. in Ioann.
Virgo mater Deipara filium secuta est.
Χριστῷ ἐφωμάρτησαν.— *Christum secuti sunt.* Ibid.
Ἕσπεο καὶ σὺ Φίλιππε.—*Sequere & tu Philippe.* Ibid.
Ποίμνη δ' αἰολόμορφος ὀπισθοπόρῳ ποδὶ βαίνει, Ibid.
εἰς δροσερὰς λειμῶνας, ὀπηδεύουσα νομῆϊ.
Grex diuersiformis retro it [pede ponesequo]
In roscida prata, sequens pastorem.
Ἥμιν οὐκέτι λαὸς ἐφέσπεται· ἀλλ' ἑνὶ μούνῳ Ibid.
ἀνέρι πιστεύοντες ὁμαρτήσουσι πολῖται.
Populus non ampliùs nos sequitur: sed vnum solum
Hominem sequentur ciues credentes.

Κόσμος

Κόσμος ὅλος πολύμορφος ἑνὸς κατόπιθεν ὁδεύει.

Totus mundus multiformis post vnum vadit. [*vnum sequitur*]

Καί οἱ ὀπισθοκέλευθος ὁμάρτεε τηλόθι Σίμων.

Et eum retro sequebatur à longè Simon.

Καί οἱ Χριστὸς ἔλεξεν, ἐφέσπεο. — *Et dixit ei Christus, sequere.*

Od. B. —ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη

καρπαλίμως· ὁ δ᾽ ἔπειτα μετ᾽ ἴχνια βαῖνε θεοῖο.

Praibat Pallas celeriter: hic autem ibat post Dea vestigia.

Iliad. Z. Ἢ ἴθ᾽, ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχήσεσθαι δέ σ᾽ ὀΐω.

Aut vade, ego sequor. Puto autem me assecuturum.

Nonn. 40. Dion. —συνεσπομένη παρακοίτῃ. *Sequens maritum.*

Id. in Ioann. Ἑσπομένων ἐρέεινε συνωρίδα δίζυγον ἀνδρῶν

Interrogabat duos homines simul sequentes. (*euntem.*

Apollon. Argon. A. — Ἴφικλος ἐφωμάρτησε κιόντι. *Iphiclus secutus est*

Serenitas. Tranquillitas.

Γαλήνη. Γαληναίη. νηνεμίη. λαμπρὸς αἰθήρ. νήνεμος αἰθήρ. εὔδιον ἦμαρ. φέγγος αἴθριος αἴγλη. πανεύκηλος αἰθήρ. αἰθρίη.

Iliad. Θ. —Ὅτ᾽ ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ. *Cùm est tranquillus ather.*

Iliad. P. —ῥῦσαι ὑπ᾽ ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν·

Ποίησον δ᾽ αἴθρην, δὸς δ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·

Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν οὕτως.

Libera à caligine filios Achiuorum

Facq; serenitatem, daq; oculis tueri: [*solem*]

Adeoq; in luce nos perde, quando tibi sic placet.

Ibid. Αὐτίκα δ᾽ ἠέρα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην·

Ἠέλιος δ᾽ ἐπέλαμψε, μάχη δ᾽ ἐπὶ πᾶσα φαάνθη.

Mox caliginem discussit, & amolitus est nebulam:

Orpheus Argon. *Solq; resplenduit: & pugna omnis apparuit.*

Εὔδιος ἀντεβόλησε μυχοῦ ἔντοσθε γαλήνη.

Tranquilla occurrit in recessu serenitas.

Εἰ δ᾽

Εἰ δ' αὔτως καθαρόν μιν ἔχοι βουλύσιος ὥρη, *Aratus.*
Δύνοι δ' ἀννέφελος, μαλακὴν ὑποδείελος αἴγλην,
Καὶ μὲν ἐπερχομένης ἠοῦς ἔθ' ὑπεύδιος εἴη.
Sin plane purum ipsum [solẽ] habeat vespertinũ tẽpus,
Occidatq; innubis blando fulgore sub vesperam,
Equidem subsequenti die adhuc serenus erit.
—τόδε σῆμα γαληναίης ἐπικείσθω. *Idem.*
Hoc signum sit serenitatis.
Καὶ δ' ἄν τις γέρανοι μαλακῆς προπάροιθε γαλήνης,
Ἀσφαλέως τανύσαιεν ἕνα δρόμον ἤλιθα πᾶσαι.
Praeterea grues blandam ante serenitatem
Tuto extendere solent omnes vnum cursum gregatim.
—τὰ πρὸς πλόον εὔδια πάντα. *Ad nauigationem serena omnia.* *Theocr. idyll. 22.*

—οἱ δὲ φιλεύδιες
„ Νηνεμίην, ἑτάρων ὀλίγην φρίκα τρομέουσι. *Nazianz. car. 1.*
„ *Hi vero amantes tranquillitatem, sociorum exiguam procellam horrent.*

Εἶαρ ἔβη, τὸ δὲ χεῖμα παρέδραμε, λαμπρὰ δ' ἄρ' αἴθρη. *Id. car. 61.*
Ver aduenit, hyems abijt, caelumq; serenum est.
Μολπὴ δ' οὐρανὸν ἶκε δι' αἰθέρος, εὖτε κολοιῶν *Q. Cal. l. 14.*
Κλαγγὴ ἀπειρεσίη, ὁπότ' εὔδιον ἦμαρ ἵκωνται,
Χείματος ἐξ ὀλοοῖο, πέλει δ' ἄρα νήνεμος αἰθήρ.
Cantus ad caelum ibat per aëra, velut graculorum
Clangor immẽsus, cùm diem serenum assecuti fuerint,
Post hyemem tristem, & tranquillus est aether.
Ὡς δ' ὅτε ῥιγαλέης σκιερὴν μετὰ χείματος ὥρην, *Nonn. 22. Dion.*
Φαίνεται ἀσκεπέων νεφέων γυμνούμενος ἀήρ,
Φέγγεος εἰαρινοῖο δεδεγμένος αἴθελον αἴγλην.
Ut quum post tenebrosum rigidae hyemis tempus,
Apparet vmbrosis nebulis nudus aër,
Lucis vernae suscipiens serenum splendorem.
—οὐρανόθεν δὲ πανεύκηλος γένετ' αἰθήρ. *Apollon. Argon. Γ.*
De caelo tranquillus factus est aether.
—εὔκηλος δὲ κατείχετο πάντα γαλήνη. *Id. Arg. Δ.*
Tranquilla autem tenebantur omnia serenitate.
Αὔρη ἐν εὐκραεῖ δεδοκημένος, ἠὲ γαλήνη, *Oppian. 5. de piscat.*

Δελφίνων ἀγέλας εὐειδέας.—
Aura in temperata aut in serenitate obseruans
Delphinum pulcros greges.

Apollin. Psal. 106. Εὐφροσύνη δ' ἕλε πάντας. ὅπως ἴδον εὔδιον ὕδωρ.
Lætitia cepit cunctos, cùm viderunt trãquillam aquã.

Aratus. — Διὸς εὐδιάοντος. *Cælo sereno.* [*Ioue serenante*]

Solon in eleg. — αἰθρίην δ' αὖτις ἔθηκεν ἰδεῖν.
Serenitatem rursus fecit videre.
Λάμπει δ' ἠελίοιο μένος κατὰ πίονα γαῖαν
Καλὸν, ἀτὰρ νεφέων οὐδὲν ἔτ' ἐστὶν ἰδεῖν.
Splendet solis vis per opimam terram
Pulcrè, & nihil est videre nubium.

Nazianz. 6. car. arc. —κατ' ἠέρος εὐδιόωντος. *In aëre sereno.*

Seruitus. Seruitutem subire. Seruituti subdere &c.

Δούλιον ἦμαρ. δοῦλος ζυγόδεσμος. ζυγὰ δούλια. δουλοσύνη. ζυγὸν δουλοσύνης. δοῦλον ζυγόν. εἵρερος.

Od. P.
„ Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
„ ἀνέρος, εὖτ' ἄν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλῃσιν.
„ *Dimidium virtutis adimit Iupiter altitonans*
„ *Homini, qui in seruitutem inciderit.*
De εὐρύοπα vide Scholiasten græcum:

Q. Cal. l. 5. —ἀλλά μιν ἄλλοι
Δμωὰ λυγρὸν τεύξουσιν. — *Sed eum alij mancipium vile facient.*

Ibid. Καὶ δέ με δειλαίην τάχα δούλιον ἄξεται ἦμαρ.
Sed & me miseram mox seruitus abducet. .i. *ducar in seruitutem.*

Ibid. Ὦ γύναι, οὔ νύ σέ τις δμωὴν ἔτι θήσεται ἄλλος.
O mulier, nemo te seruam posthac faciet.

Id. l. 13. —ὄφρα ἑ γαῖα
Ἀμφιχάνῃ, πρὶν χεῖρας βαλεῖν μετὰ δούλια ἔργα.
Vt sibi terra dehisceret, priusquam manum ad opera seruilia admoueret.

Ibid. „ — βασιλεῦσιν ἄμεινον
„ Τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἢ χείροσιν ἀμφιπολεύειν.
„ *Regibus est melius mori in bello, quàm seruire deterioribus.*

Οἱ δ' βίῃ ἀέκουσαν ἄγον ποτὶ δούλιον ἦμαρ. *Ibid.*

Hi autem vi inuitam abduxerunt in seruitutem.

Τολμηρῇ παλάμῃ πολυκαμπέϊ εἷλκεν ἐθείρης, *Nonn. 15.*

Δούλιον ἐς ζυγόδεσμον. — *Audaci manu per intortã co- Dion.*

Traxit sub seruile iugum. [*in seruitutem*] (*mam,*

Ἀπτολέμοις Σατύροισιν ἐδουλώθησαν ἀνάγκῃ. *Id. 17.*

Imbellibus Satyris mancipati sunt violentè. Dion.

Λαμπετίην ἀέκουσαν ἐπὶ ζυγὰ δούλια σύρω. *Id. 27.*

Lampetien inuitam sub iuga seruilia traho.

— Δηριαδῆα Δουλοσύνης ὀπάσειεν ὑπὸ ζυγόν. — *Id. 33.*

Deriadem sub iugum seruitutis det.

Αὐτὰρ ὅγ' οὐκ ἔτι φέρει δοῦλον ζυγόν. — *Oppian.*

Ast hic non fert seruile iugum. l.2. venat.

— ὑπεδύσατο δούλιον ἦμαρ. *Subijt seruitutem. Apollin Psal. 104.*

Λὰξ ἐπίβα δήμῳ κενεόφρονι· τύπτε δὲ κέντρῳ *Theognis.*

Ὀξέϊ, καὶ ζεῦγλην δύσλοφον ἀμφιτίθει.

Calcibus insulta populo amenti, & percute stimulo

Acuto, & iugum graue impone.

Οὔποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσω *Idem.*

Δύσλοφον, οὐδ' εἴ μοι Τμῶλος ἔπεστι κάρῃ.

Nunquam hostium graui iugo ceruicem subdam,

Neque si mihi Tmolus impendeat capiti.

Πᾶσαν Πελλαίῳ γῆν ὑπέταξε θρόνῳ. *nia*] *Incerti 4.*

Totam Pellæo terrã subiecit throno. [*regno Macedo- epigr.*

Αὐτὸς ἐδουλώθης κοιρανικῇ παλάμῃ. *Agathias*

Ipse subiugatus es imperiali manu. 4 epigr.

Οὔτε κασιγνήτων, οὓς μοι τάφος ἀμφικαλύπτει *Nazianz.*

ὠκυμόρους πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀγητούς, *car. 1.*

ὅσσον ἐμὴν ψυχὴν ὀλοφύρομαι, ὥς τιν' ἄνασσαν

καλήν τε μεγάλην τε καὶ εὐγενέων βασιλήων,

εἰσορόων σιδαρῇσιν ἀλυκτοπέδαις μογέουσαν,

ἣν δορὶ δυσμενέοντες ἕλον, χαλεπῇ δ' ἐνέδησαν

δουλοσύνῃ, καὶ συγνὰ κατὰ χθονὸς ὄμματ' ἐρείδει.

Neque fratrum, [*causa*] *quos mihi tegit sepulcrum*

Cito-mortuos, omnibus terrigenis admirandos,

[*sic lugeo*]

Quantũ animam meã deploro, quasi reginã quãpiam,

Pulcram & magnam, & nobilibus regibus oriundam,
Rigidis afflictam compedibus intuens,
Quam hasta [bello] hostes ceperunt, & dura obstrinxerunt
Seruituti, & nunc mœstos humi oculos defigit.

Id. 47. „ Καὶ τέλος αὐτὸς ἔδωκε βροτῷ θεὸς, ὥς κεν ὀπάσσῃ
„ Θνητοῖς δουλοσύνης τήνδε παρηγορίην.
„ *Et tributum homini dedit ipse Deus, vt praberet*
„ *Mortalibus hanc seruitutis consolationem.*

Sophocles in Trach. „ Ὦ τέκνον, ὦ παῖ, κἀξ ἀγεννήτων ἄρα
„ μῦθοι καλῶς πίπτουσιν. ἥδε γὰρ γυνὴ
„ δούλη μὲν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.
„ ποῖον; δίδαξον μῆτερ, εἰ διδακτά μοι.
„ *O fili, ô puer, etiam ex ignobilibus*
„ *Sermones pulcrè cadunt. Nam hac mulier*
„ *Serua quidem, sed liberalem sermonem protulit.*
„ *Quemnam? doce mater, si mihi scire conuenit.*

Od. Ξ. Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ·
Τοὺς δ' ἄναγον ζωοὺς σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
Ibi multos quidem è nostris acuto ferro occiderunt:
Alios autem viuos in seruitutem abduxerunt.

Od. Θ. Κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμους,
εἴρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζύν.
Cadentes hastis dorsum & humeros,
In seruitutem ducunt, ad laborem ferendum & ærumnam.

Eustathius: Εἴρερος δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, αἰχμαλωσία, δουλεία. παρὰ τὸ ἐρᾶν εἴρειν. οἱ γὰρ ἐν δουλείᾳ καὶ τοῦ λέγειν στέρονται μὴ παρρησιαζόμενοι.

Apollin. Psal. 17. Λαὸς, ὃν ἀγνώσσω, θέτο μοι ζυγῷ αὐχένα δοῦλον.
Populus, quem non cognoui, seruiuit mihi.

Id. Ps. 99. Ἀθανάτου χαίροντες ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θέσθε.
Seruite Domino in lætitia.

Seruitute liberare. vide Libero.

Καταςρέφειν δούλιον ἦμαρ. εἴργειν ἀμύνειν, Apollinaris. ἐλευθερίην παρασχεῖναι. δουλείας ἐξέλκειν. ἐρύσασθαι δουλοσύνης.

Λαοῦ ὅταν ςρέψειε θεὸς κάτα δούλιον ἦμαρ. — Apollin. Psal. 13.
Cùm auerterit Deus populi seruitutem.

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν ςρατὸν ἐξολέσαντες, — Incerte 3. epigr.
Ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσύνην.
Athenienses, Persarum exercitu strato,
Arcuerunt infestam à patria seruitutem.

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν, ἀρετῆς μέρος ἐςὶ μέγιςον, — Ibid.
Ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ᾽ ἀπένειμε τύχη.
Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην παρασχεῖναι,
Κείμεθ᾽ ἀγηράντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.
Si honestè mori virtutis pars est maxima,
Nobis ex omnibus hoc dedit fortuna.
Nam Græciæ satagentes libertatem conferre,
Iacemus perenni fruentes laude.

Αἰγυπτίων ὡς πάντας ἐρύσατο δουλοσυνάων. — Apollin. Psal. 77.
Quomodo omnes liberauit ab Ægyptiaca seruitute.

Ἑλλάδ᾽ ἐξέλκων βαρείας — Pindar. Pythior. 1.
δουλείας.— *Græciam extrahens graui seruitute.*

Silua. nemus. Lucus.

Λόχμη. ξύλοχος. ἄλσος. ὕλη. κόλπος δρυώδεις. δρυόν. δρυμός. χῶρος ὑλήεις.

Φεύγει δ᾽ ὠμοβόρους τε κύνας, καὶ ἵππον ἐλαφρόν, — Nazianz. 14. car.
καὶ λόχμης πυκινῆς κεύθεται ἐν λαγόσιν.
Crudiuorosq; canes fugit, aripedemq; caballum,
Et nemoris densi conditur in gremio.

Ἔνθα δ᾽ ἄρ᾽ ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς, — Od. T.
τὴν μὲν ἄρ᾽ οὔτ᾽ ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
οὔτέ μιν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
οὔτ᾽ ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὡς ἄρα πυκνὴ
ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἤλιθα πολλή.
Ibi in silua densa iacebat magnus aper:
Quã [siluã] neq; ventorũ afflabat vis humida spirãtiũ,

 Neque

Neque sol lucens radijs verberabat,
Neque imber penetrabat omnino, (adeò densa
Erat) sed foliorum inerat valde multa copia.

Ibid. —ὁ δ᾽ ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο,
φρίξας εὖ λοφιήν, πῦρ δ᾽ ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς,
στῆ ῥ᾽ αὐτῶν σχεδόθεν. —*Hic verò [aper] obuius è sylua*
Horrificans ceruicem, ignemq; oculis intuens,
Prope ipsos stetit.

Nonn. 21. Dion. Κεῖθι τανυπτερύγεσσιν ἐν ἄλσεσι φώριος Ἄρης,
Ἠλιβάτων χλοεροῖσι φυτῶν κεκάλυπτο κορύμβοις,
Ἀπροϊδής, ἀτίνακτος, ἐνὶ δρυόεντι δὲ κόλπῳ
Εἶχεν ἀδουπήτων πεφυλαγμένον ἴθμα πεδίλων.
Ibi in denso nemore furtiuus Mars,
Ramis viridibus procerarum arborum obtectus erat,
Non præuisus, immotus, atque in nemoroso sinu
Tenebat tacitorum pedum cautos gressus.

Dionys. de situ. Ἀλλ᾽ αὔτως, ἅτε θῆρες, ἀνὰ δρύας βουκολέονται.
Sed passim, tanquam feræ, per siluas pascuntur.

Ibid. Ἑρκυνίου δρυμοῖο παραθρώσκοντες ὀρόγκους.
Hercyniæ siluæ iuga prætersilientes.

Ibid. Ὕλη δ᾽ ἀμφιλαφὴς οὔτις τόσον, ὅσσον ἐκείνη.
Nemore tam densa nulla est, quam illa [Corsica]

De voce ἀμφιλαφὴς vide Eustathium hîc, vbi inter alia: Ἀμφιλαφὲς κυρίως ἐστὶ τὸ δασὺ, ὅ ἐστιν ἀμφοτέρωθεν λαβέσθαι· τραπέντος τοῦ β, εἰς φ, Μακεδόνων ἔθει, οἳ καὶ τὸν Φίλιππον, Βίλιππόν φασι. τοιοῦτον δέ πῃ καὶ τὸ σοφὸς, ἐκ τοῦ σέβω. &c.

Theocr. idyll. 25. —ὁπότ᾽ ἐκ λασίοιο θοοὶ προγένοιατο θῆρες,
ἐς πεδίον δρυμοῖο. —*Quum è densa silua celeres aduenirent feræ in campum.*

Iliad. K. Χῶρον ἀν᾽ ὑλήεντα. —*Locum per siluosum.*

Id. hym. 24. Δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ᾽ ὑλήεντας ἐναύλους.
Tum ibat ad nemorosos recessus.

Nazianz. 13. car. Χθιζὸς ἐμοῖς ἀχέεσσι πιεζόμενος, οἶος ἀπ᾽ ἄλλων
Ἥμην ἐν σκιερῷ ἄλσεϊ, θυμὸν ἔδων.
Καὶ γάρ πως φιλέω τόδε φάρμακον ἐν παθέεσσιν,
Αὐτὸς ἐμῷ θυμῷ προσλαλέειν ἀκέων.

Αὖρα

Αὖρι δ' ἡ ψιθύριζον ἅμ' ὀρνίθεσσιν ἀοιδαῖς,
  Καλὸν ἀπ' ἀκρεμόνων κῶμα χαριζόμεναι,
Καὶ μάλα περ θυμῷ κεκαφηότι· οἱ δ' ἀπὸ δένδρων
  Στηθομελεῖς, λιγυροὶ, ἠελίοιο φίλοι,
Τέττιγες λαλαγεῦντες, ὅλον κατεφώνεον ἄλσος,
  Πὰρ δ' ὕδωρ ψυχρὸν ἐγγὺς ἔκλυζε πόδας,
Ἦκα ῥέων δροσεροῖο δι' ἄλσεος.—
Heri meis confectus doloribus, scorsum ab alijs
Sedebam in vmbroso nemore, animum edens.
(Etenim hanc amo medicinam in doloribus,
Ipse vt cum animo meo tacitus colloquar)
Auræ leues interim susurrabant cum auibus canoris,
Suauem è ramis soporem conciliantes
Animo licet admodum afflicto: ex arboribus autem,
Pectoricanoræ, stridulæ, solis amicæ,
Cicadæ modulantes, totum nemus docebant resonare:
Iuxta verò lympha frigida pedes alluebat,
Placidè roscidam siluam præterfluens.

Nota στηθομελὴς, rarum & cicadæ proprium epitheton, id est pectore canens. Caret enim ore. Morelli editio, habet στηλομελεῖς, sed errore, vt reor, typographico.

Ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι, *Æschylus in suo monumento.*
  Καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.
Spectatam meam fortitudinem loquatur lucus Marathonius,
Et Medus capillatus eam expertus. Ita de se.

Similis, Par. Æqualis.

Εἰδόμενος. ἐναλίγκιος. ὁμοῖος. ἴκελος. εἰκώς. ὁμοίιος. ἰσόμορος. ἀτάλαντος. πανομοίιος. ἐπιείκελος. πανείκελος. ἐοικώς. προσεοικώς.

Αἰνῶς γὰρ κεφαλήν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας *Od. A.*
κείνῳ.— *Valde enim ei capite & oculis pulcris similis es.*
—θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν. *Dijs voce similis.* *Ibid.*
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν. *Od. B.*

Mentori assimilata tum corpore, tum etiam voce.

Ibid. „ Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται,
„ Οἱ πλέονες κακίους· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
„ *Pauci enim filij similes patri sunt:*
„ *Plures sunt peiores: pauci vero patre meliores.*

Apollin. Psal. 1. Οὐ τοῖοι γεγάασιν ἀλιτρόθαλοι, οὔποτε τοῖοι.
Non tales sunt impij, non tales.

Id. ibid. Ἀλλὰ κόνει ἴκελοι, τήν ῥα χθονὸς ὤλεσ' ἀήτης.
Sed pulueri similes, quem in terra disperdit ventus.

Apollin. Psal. 11. Ἀργύρῳ ἰσόμοροι, φλογερῇ δμηθέντι καμίνῳ.
Argento similes probato, ardenti camino.

Od. Γ. Ὥς τέ μοι ἀθανάτοις ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.
Ita mihi immortalibus similis videtur aspectu.

Ibid. — δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος. *Corpore Dijs similis.*

Od. Δ. Οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω γύναι, ὡς σὺ ἐΐσκεις.
κείνου γὰρ τοῖοι δ' πόδες, τοῖαι δέ τε χεῖρες,
ὀφθαλμῶν τε βολαί, κεφαλή τ', ἐφύπερθέ τε χαῖται.
Sic nunc & ego sentio, ô mulier, sicut tu assimilas.
Eius enim tales pedes, talesq; manus,
Oculorumq; radij, caputq; & suprà comæ.

Od. Z. Τῇ μιν ἐεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Huic se assimilans allocuta est illam cæsia Minerua.

Apollin. Psal. 21. Τέρσετο ἠπεδανῷ πανομοίιος ὀστράκῳ ἀλκή.
Aruit fragili simillima testa virtus. [mea]

Id. Ps. 112 Τίς κρατερῷ βασιλῆϊ πανείκελος ἄλλος ἐτύχθη;
Quis forti regi consimilis alius est?

Dionys. de situ. — τραπεζίῳ εἶδος ὁμοίη. *Mensulæ forma similis.*

Apollin. Psal. 34. Οἵ ῥά μοι εἰρήνῃ προσεοικότα μυθίζοντο,
πικρὰ δέ μοι φρονέουσι δολοφροσύνῃ κοτέοντες.
Qui mihi paci similia loquebantur,
Amara autem mihi cogitabant in dolo irascentes.

L. 5. epigr. — ἐκέκαστο δ' μορφῆς
ἄνθεσι πατρῴης. — *Ornatus erat floribus paterna formæ.* [*referebat pulcritudinem patris*]

Apollin. Psal 76. Τίς θεὸς ἡμετέρῳ πανομοίιός ἐστιν ἄνακτι;
Quis Deus nostro similis est Domino?

Iliad. H. — Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε. *Ioui consilio similis.*

„ Οὕτω

,, Οὔτε γὰρ αὐτοματίν φύσις κόσμοιο τοσοῦτε, — Nazianz. arc. 5.
,, Καὶ τοίη, τῷ μηδὲν ὁμοίϊόν ἐστι νοῆσαι.
,, *Nec enim fortuita est natura mundi tanti,*
,, *Et talis, cui nihil simile est cogitare.*

Εἴκειν δ' οὐκ ἐθέλουσιν ἁμαρτάδες, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον — Id. 19. car.
στείβουσ' ἀδρανέοντα κύνες δ' ὡς πτῶκα λαγωὸν,
ἢ κεμάδ' ἀμφὶς ἔχουσι λιλαιόμενοι κορέσασθαι.
Cedere nolunt peccata, sed adhuc magis
Vrgent infirmum sicut canes timidum leporem,
Aut ceruam circumstant, se exsatiare cupientes.

,, — ὡς οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς. *Non audienti similis.* Congruit in dissimulatorem. — Iliad. ψ.

Νῦν τάδε· μικρὸν ἔπειτα κόνις, καὶ πάντες ὁμοῖοι, — Nazianz. 6. car.
δμῶες, σκηπτοφόροι, θῆτες, πλούτῳ κομόωντες.
εἷς ζόφος, εἷς δὲ δόμος. τόσσον πλέον ὀφρυόεσσιν,
ὅσσον κλεινοτέροιο γόου τύμβου τετυχῆσαι.
Nunc ista: [*opes, honores, &c.*] *paulo post puluis, & omnes pares.*
Famuli, reges, mercenarij opibus superbientes. (plius,
Eadē omnibus tenebræ, eadē domus: hoc superbis am-
Quod nobiliori cum luctu tumulum nanciscantur.
Vide ibi plura.

Ἀνθρώπων δ' ἀγαθοῖσι δίδοι φρένας· τοῖς δὲ κακοῖσι — Id. 10. car.
Κάμπτεται, ὅσσα λίθος ὀκρυόεις ἀδάμας.
Animum dat probis viris: malis autem
Flectitur, quantum rigidus lapis adamas. [*.i. minimè flectitur*]

,, Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει. — Hom. od. P.
,, Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.
,, *Iam quidem sanè prorsus ducit malus malum.*
,, *Sic semper similem ducit Deus ad similem.*

Similitudinis particulæ & formæ.

Ὥσπερ. οἷον ὅτε. ὡς. ἠΰτε. ὡσεὶ. εὖτε. ἅτε. ὅπως. ὡς ὅτε. οἷα.

Οἷον ὅτ' ἀννεφέλοιο δι' ἠέρος εἴδεται ἄστρα. — Dionys. de situ.
Vt cùm per innube cælum cernuntur astra.

Φύεται

Ibid. φύεται ἀστέριος καλὸς λίθος, οἷά τις ἀστὴρ,
μαρμαίρων, λυχνίς τε πυρὸς φλογὶ πάμπαν ὁμοίη.
Nascitur Asterius, pulcer lapis, & quasi sidus,
Splendescens; Lychnisq; ignis par omnia flammæ.

Iliad. Λ. Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,
Sic hi quidem pugnabant instar ignis ardentis.

Iliad. Π. Τίπτε δεδάκρυσαι Πατρόκλεις ἠΰτε κούρη
Νηπίη; ἥ θ' ἅμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
Εἱανοῦ ἁπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
Δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ' ἀνέληται.
Τῇ ἴκελος Πάτροκλε τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
Cur fles Patrocle, sicut puella
Paruula, quæ cum matre currens portari hortatur
Vesti adhærens, & properantem detinet,
Ac lacrymabunda ipsam adspicit, donec portetur.
Huic similis, ô Patrocle teneras effundis lachrymas.

Iliad. Τ. Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην, ὡσεί τε πυρὸς σέλας.—
Huius & dentium quidem stridor erat: & oculi eius
Lucebant, sicut flamma ignis.

Ibid. —τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἠΰτε μήνης.
Huius procul splendor erat, vt lunæ.

Ibid. —ἡ δ' ἀστὴρ ὡς ἀπέλαμπεν,
ἱππούρις τρυφάλεια.—*Vt stella micabat, cristata galea.*

Q. Cal. l. 6. —ἐν μέσσοισιν ἐόντες
στρωφῶντ', εὖτε σύες μέσσῳ ἕρκεϊ, ἠδὲ λέοντες.
Inter medios obuersantur, sicut apri in medio circo, aut leones.

Id. l. 13. —οἱ δ', ἅτε θῆρες, Οὐτάμενοι.— *Hi, tanquam feræ, sauciati.*

Apollin. Psal. 72. Κτῆνος ὅπως γενόμην παρά σοι, πανυπέρτατε ποιμήν.
Sicut iumentum factus sum apud te, supreme pastor.

Theocr. idyll. 11. Φεύγεις δ', ὥσπερ ὄϊς πολιὸν λύκον ἀθρήσασα.
Fugis, sicut ouis canum lupum conspicata.

Nazianz. car. 3. Παρθενίη, σὺ δέ μοι περικήδεο, ὥς κεν ἐρυμνὴ
πάντοθεν εὖ βεβαῶσα θεῷ καὶ ἄρτιος εἴης,
μάργαρος ἐν λάεσσιν, ἑωσφόρος ἐν φαέεσσιν,

ἐν πτίλοισι

ἐν πλευοῖσι πλεια, ἐν ἄλγεσιν ἔρνος ἐλαίης,
καὶ κρίνον ἐν πεδίοισι καὶ ἐν πελάγεσσι γαλήνη.
Virgo, tu perquam diligenter cura, vt munita
Vndiquaq; bene ad Deum incedas, & perfecta sis,
Margarus inter lapides, lucifer inter sidera,
Columba inter aues, ramus oleæ in doloribus,
Et lilium in campis, & in mari tranquillitas.

Sitio. Sitis. Sitim restinguo.

Διψάω. διψάω. δίψῃ κάμνω, μοχθίζω, τήκομαι. &c.

—Εἶπε δὲ λαῷ — *Nonn. in Ioann.*
Διψάω· καὶ ἑτοῖμον ἔην παρὰ γείτονι χώρῳ
Ὄξεος ἔμπλεον ἄγγος. —*Dixit populo: Sitio.*
Et paratum erat in vicino loco vas aceto plenum.
Ἀνὴρ διψαλέος πολυθαλπέϊ καύματος ἀτμῷ, *Id. 14. Dion.*
βαιὸν ἑαῖς παλάμῃσιν ἀφυσσάμενος χυτὸν ὕδωρ,
λαίλαπα καρχαλέης ἀποσείεται αὐτίκα δίψης.
Homo siticulosus præferuido æstu,
Modicum aquæ liquidæ palmis suis hauriens,
Statim aridæ sitis acerbitatem discutit. [*tempestatẽ*]
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν, *Iliad. Λ.*
μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες.
Postquam bibentes exemerunt peraridam sitim,
Sermonibus oblectabantur inter sese colloquentes.
Δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο φεῦγον. — *Iliad. Φ.*
Siti aridi, puluere obsiti è campo fugiebant.
Ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, πίον τ', ἀκέοντό τε δίψαν. *Iliad. Χ.*
Sudorem exsiccabant, bibebantq;, & sedabant sitim.
—— ἐκ ποταμοῖο ῥοάων, *Apollon. Argon. Γ.*
αὐτῇ ἀφυσσάμενος κυνέῃ σβέσεν ὕδατι δίψαν.
E fluuio ipsa galea hauriens, aqua restinxit sitim.
Γνώσεαι, εἴ σου δίψος ἀνειμένα χείλεα τείρει. *Theocr. idyll. 22.*
Scies, si tua remissa labia sitis cruciauerit.
—κατάσχετος αἴθοπι δίψῃ. *Detentus ardente siti.* *Nonn. 15. Dion.*
Πρηνὴς δ' ἄλλος ἔην πελάσας στόμα γείτονι πηγῇ, *Ibid.*
καὶ διερὰς δαπέδῳ ψαμαθώδεϊ χεῖρας ἐρείσας,
χείλεσι διψαλέοισιν ἐδέχνυτο δίψιον ὕδωρ.

Alius

Alius autem pronus admouens os vicino fonti,
Et humidas manus in solo arenoso firmans,
Labijs siticulosis excipiebat sitificam aquam. [aquam Bacchi, maiorem, dum bibitur, sitim creantē] vide (Nōnum.

Apollon. Argon. Δ. Πίδακα μαστεύεσκον· ἐπὶ ξηρῇ γὰρ ἔκειντο
δίψᾳ, δυηπαθίῃ τε, καὶ ἄλγεσιν.—
Fontem inquirebant. In arida enim iacebant
Siti, afflictione, & doloribus.

Ibid. —ἐσάωσεν ἑταίρους
Ἡρακλέης δίψῃ κεκμηκότας.—*Seruauit Hercules socios siti laborantes.*

Ibid. —δίψῃ τε καὶ ἄλγεσι μοχθίζοντες.
Siti & doloribus laborantes.

Oppian. 1. de piscat. Ἀργύρεοι ποταμοὶ, δίψης ἄκος, ἠδὲ λοετρῶν
ἀέναοι ταμίαι.— *Argentei fluuij, sitis remedium & lauacrorum aeterni dispensatores.*

Apollin. Psal. 106. —ἀτερπεῖ τήκετο δίψῃ. *Iniucunda arebat siti.*

Incerti 4. epigr. Ἀενάου πόματος δίψαν ἀπωσόμεθα.
Æterno potu sitim depulimus.

Sophocles. „ Διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ,
„ οὐκ ἂν πλέον τέρψειας, μὴ πιεῖν διδούς.
„ *Siticuloso cuncta docta proferas,*
„ *Nihil iuuabis, nisi quod ebibat, duis.*

Sobrietas. Sobrius. Temperantia.

Σωφροσύνη. γαστρὸς χαλινός, vide Venter.

Parmen. 1. epigr. —Οἶδ' ὀλίγης δαιτὸς ἐλευθερίην.
Noui exigui conuiuij libertatem.

Crates 1. epigr. Χαῖρε θεὰ δέσποιν' ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα.
Εὐτελίη, κλεινῆς ἔκγονε σωφροσύνης.
Salue Dea domina, virorum bonorum amor,
Frugalitas, inclyta filia temperantiæ.

Pallada ibid. Νηδὺν ἀναίσχυντον στιβαροῖς ᾔσχυνα λογισμοῖς,
Σωφροσύνῃ κολάσας ἔντερον ἀργαλέον.
„ Εἰ γὰρ ἔχω τὸν νοῦν ἐπικείμενον ὑψόθι γαστρὸς·
„ Πῶς μὴ νικήσω τὴν ὑποτασσομένην;
Ventrem impudentem fortibus pudefeci rationibus,

Sobrietate

Sobrietate puniens intestinum molestu [gula agge-titum]

„ *Si enim habeo mentem sitam supra ventrem,*
Quomodo non vincam subditum ?

„ Εἰ πᾶσιν μεθύουσιν Ἀκύνδινος ἤθελε νήφειν. Incerti 2. epigr.
„ Τοὔνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς ἔδοξε μόνος.
„ *Si cunctis se inebriantibus Acyndinus voluit esse so-*
„ *Propterea & ebrius esse ipse visus est solus. (brius,*

—γαστρὸς ἐφειδόμεθα. —*Ventri parcebamus.* Theocr. idyll 21.

Ὧι μία τις πήρα, μία διπλοῖς, εἷς ἅμ' ἐφοίτα Antipatri 3. epigr.
Σκίπων, αὐτάρκους ὅπλα σαοφροσύνης.
Cui vna pera, vna tunica, vnus comitabatur
Baculus, temperantiæ se ipsa contentæ instrumenta.

Κενταύρους νήφων οἰνοβαρεῖς ὄλεσεν. L. 4 epigr. incerti.
Centauros domuit sobrius ebriolos.

Σοὶ βέβριθε τράπεζα, τρύφος δ' ἐμὲ μικρὸν ἔθρεψεν Nazianz. car. 2.
ὡς καὶ χιλιάδας Χριστὸς μέγας ἔν ποτ' ἐρήμοις.
σοὶ ποτὸν ἡμερίδων. τὸ δ' ἐμὸν μέθυ πλούσιον αἰεί,
κρῆναι καὶ ποταμοὶ καὶ φρείατα μακρὰ νάουσι.
Tibi differta est mensa : me exiguum frustum nutrit:
Vt & Christus quondam in deserto millia hominum.
Tibi potus est ex vtiibus, sed vinum meũ sẽper affluẽs
Fontes & fluuij & profundi putei fundunt.

Γαστέρι κλεῖθρα τίθημι, δυσαλθεῖ θυμὸν ἀνίῃ Id. car. 4.
Δάπτω, καὶ δακρύων ἐκπροχέω λιβάδας.
Ventri claustra impono, graui animum mœrore
Mordeo, & lacrymarum latices effundo.

Καὶ τὴν εὐσεβίης γείτονα σωφροσύνην. Critias.
Et vicinam pietatis temperantiam.

„ Καὶ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παραχρῆμα Idem.
„ Τέρψασαι, λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.
„ *Nã immoderatæ calicũ potationes in præsenti quidẽ*
„ *Oblectantes, postmodũ mœrore afficiunt in perpetuũ.*

Vide plura ex eodem Critia apud Athenæum lib. 10. Dipnosophist.

Socius. Sodalis. Contubernalis. Societas.

Ἑταῖρος. ἕταρος. ἐτης. ὁμήλιξ. ὁμοζυγής. συνήθης. φίλος ὁμωρόφιος. σύασπιςος.

Od. Θ. Ἦ τίς που καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ, κεχαρισμένα εἰδώς,
„ ἐσθλός· ἐπεὶ οὐ μέν τι κασιγνήτοιο χερείων
„ γίνεται, ὅς κεν ἑταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἰδῇ.
An aliquis etiam socius vir, beneuolus,
Præstans? [perijt] Siquidem nihil fratre inferior
Est is, qui socius cùm sit, prudentia polleat.

Od. K. Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν, κεδνότατός τε.
His loqui cœpit Polites princeps virorum,
Qui mihi carissimus sociorum erat, & prudentissimus.

Nonn. in Ioann. —καὶ τί τελέσσει
Οὗτος ἐμὸς συνάεθλος;—*Ecquid faciet hic meus commilito? [Petrus condiscipulus]*

Idem. Μοῦνον ὁμοζυγέων φιλέεις ἐμὲ μᾶλλον ἑταίρων;
Méne solum amas plus coniunctissimis socijs?

Nonn. 11. Dion. Ποῖον ἑταιρείης γέρας ἔλλαχες;—
Quale societatis munus sortitus es?

Idem 16. Dion. Καί μιν ἅτε φρονέοντα καὶ αὐδήεντα δοκεύων,
Σύννομον, ἰσοκέλευθον, ἑῶν ξυνήονα μόχθων.
Et illum tanquam intelligentem & loquentem intuens,
Socium, comitem, suorum participem laborum. [canē]

Id. 21. Dion. Σύντροφος ἰσοέτηρος ἐωνοχόει Μελικέρτης.
Conuictor, coætaneus vinum fundebat Melicerta.

Iliad. Π. —ὡς οὖν ἴδεν ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους.
Vt ergo vidit discinctos socios. [spoliatos armis]

Cal. l. 10. —μάλα γάρ οἱ ὁμωρόφιος φίλος ἦεν.
Valde enim ei carus contubernalis erat.

Apollon. Argon. A. —ὁμαρτήσουσιν ἑταῖροι. δμῶές τε, κιόντι.
Sequentur socij, famulíq; euntem.

Iliad. Δ. —μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἑταῖρος
Ἔσσομαι, ὡς τοπρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα.
Valde quidem tibi ego commodus socius
Ero, vt prius promisi & annui.

De

De voce ἐρίηρος vide Eustathium.

Νέστορ, ἐμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ, *Iliad. K.*
Ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντων
Τρώων, ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἕποιτο καὶ ἄλλος.
Μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
„ Σύν τε δύ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν,
„ Ὅππως κέρδος ἔῃ· μοῦνος δ' εἴπερ τε νοήσῃ,
„ Ἀλλά τε οἱ βράσσων τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
Nestor, me incitat cor & animus generosus,
Troianorum hostium ingredi exercitũ propè existentẽ:
Sed si quis me vir alius comitatus fuerit,
Maior spes erit, & audacia.
„ *Euntibus simul duobus, alter altero prius nouit,*
„ *Quid facto opus: solus autem, etsi quid nouerit,*
„ *Tamen & tardior ei animus, & tenue consilium.*
Εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἑλέσθαι, *Ibid.*
Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
Οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη;
Τούτου δ' ἑσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
Ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περὶ οἶδε νοῆσαι.
Si quidem socium iubetis me eligere,
Quomodo Vlyssis ego diuini obliuiscar?
Cuius eximiè prudens cor, & animus generosus
In omnibus laboribus, amatq; ipsum Pallas Minerua.
Illo sanè comitante, & ex igni ardente
Ambo redierimus, siquidem eximiè prudens est.

Sodalium bonorum ea potest esse vox:

„ Ἀλλήλοισι χέρες τε καὶ οὔατα καὶ πόδες ἐσμέν. *Nazianz. car. 2.*
„ *Nos sumus inter nos dextraq; auresq; pedesq;.*
„ Ξυναὶ καὶ μελεδῶναι ἐλαφρίζουσιν ἀνίας.
„ Ξυναὶ δ' εὐφροσύναι γλυκερώτεραι ἀμφοτέροισι.
„ *Communes curæ natæ releuare dolores:*
„ *Delectantq; magis communia gaudia mentes.*
Ἦ πού τοι γενεῆς πρώτης ἄπο σύμφυτον αἷμα *Oppian. 5. de piscat.*
Ἔλλαχεν, ἠέ μιν αὐτὸς ἑκὼν ἑταρίσσατο θυμῷ.
Aut sanè ab ortu primo cognatum genus

Sortitus

Sortitus est, aut eum ipse volens sociauit animo.

Ibid. —ὁμωροφίους δὲ μιαίνει,
ὅς κεν ἑκὼν δελφῖσιν ἐπιφραδέσσητι ὄλεθρον.
Contubernales violat, qui volens delphinis machinatus fuerit interitum.

Phocylides Μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἑταίρους.
Πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρωστύος εἰσὶν ἑταῖροι,
καιρὸν θωπεύοντες, ἐπὴν κορέσασθαι ἔχωσιν,
ἀχθόμενοι δ᾽ ὀλίγοις, καὶ πολλοῖς πάντες ἄπληστοι.
Nec tu mensiuoros adulatores fac socios.
Multi enim potionis & cibi sunt socij,
Tempori seruientes, vt satiari possint,
Grauati paucis, & multis cuncti inexplebiles.

Theognis in sentent. Ἐν μὲν συσσιτίοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος ἔστω.
Inter sodales vir prudens esto.

Nazianz. car. 60. Οὐ μύθων ποθέω σκιρτήματα, οὐκ ἐρατεινὴν
Πᾶσιν ὁμηλικίην, οὔτε μὲν εἰλαπίνην.
Non sermonum expeto applausus, nec amabilem
Cunctis sodalitatem, neque conuiuia opipara.

Il. 50. „ Μή σύγ᾽ ἐπιμερίσαιο κακὸν καὶ φαῦλον ἑταῖρον.
„ λοιμὸς καὶ κρατεροῖσιν ἐνισκίμπτει μελέεσσιν.
„ οὔτ᾽ ἀρετὴν ὀπάσεις, καὶ αἶσχος ἀντιβολήσεις.
„ *Ne tibi consocies prauumque malumque sodalem.*
„ *Pestis enim validos etiam peruadit ad artus,*
„ *Nec virtutẽ alij tribues, & dedecus ipse Accipies.*

Od. K. „ —βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων.
„ *Præualuit malum sociorum consilium.* [*vicit*]

Sophocles in Aiace. „ —τοῖς πολλοῖσι γὰρ
„ βροτῶν, ἄπιστός ἐσθ᾽ ἑταιρίας λιμήν.
„ *Multis enim hominum insida est sodalium amicitia:*

Hesiod. in Theogon. Δυσνομίην, Ἄτην τε συνήθεας ἀλλήλῃσιν.
Iniquitatem & Nox[illegible] familiares inter sese.
[*consodales*]

Tzetzes: Συνήθεας] τουτέστι, συντριβούσας ἀλλήλαις.
ὁ γὰρ τοῖς νόμοις μὴ προσέχων, ἐν ἄτῃ διατρίβει.

Sol.

Sol.

Ἥλιος. ἠλέκτωρ. οὐράνιον φῶς. τιτὰν. ὑπερίων ἥλιος. φαέθων ὑψίδρομος. ἠελιῶτις αἴγλη. φάννης ἠοῦς ἄσβεστος πηγή. πολυπάμφαος αἴγλη. Ὑπερίονος υἱός. γλυέτωρ ἠοῦς.

Ἥλιον φαέθοντα καλῆς ἐπιήγερον ἠοῦς. — *Apollin.*
Solem splendentem pulcræ principem diei. — *Psal. 135.*
„ Solem in potestatem diei.
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται ἔσχατοι ἀνδρῶν, — *Od. A.*
οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος.
Æthiopas, qui bifariam diuisi sunt extremi hominũ,
Hi quidem occidui solis, hi vero orientis.
— χρυσήνιε τιτάν. *Sol aureis vtens habenis,* — *Procl us in hymnis.*
Σοὶ μὲν ἄναξ φαέθων ὑψίδρομος ἄστρα καλύπτει. — *Nazianz. car. 55.*
Tibi quidem, ô rex, sol altimeans astra occulit.
Ἀντίον ἠελίου στήσας ῥῖνα καὶ στόμα χάσκων, — *Traiani imp. 2. epigr.*
Δείξεις τὰς ὥρας πᾶσι παρερχομένοις.
Contra solem statuens nasum, & ore hians,
Monstrabis horas cunctis prætereuntibus.
Καί σε μὲν ἥρπασε τύμβος ἀπ' ἠελιῶτιδος αἴγλης, — *Eratosthenis 3 epig.*
Πεμπτὸν ἐφ' ἑνδεκάτῳ πικρὸν ἄγουσαν ἔτος
Et te quidẽ rapuit tumulus à solari splẽdore, [à vita]
Quintum supra vndecimum agentem amarũ annum.
Σοὶ μὲν τιτὰν ἱππεύει, *Tibi quidem sol equitat,* — *Synesius*
Ἠοῦς ἄσβεστος παγά. *Diei inextinctus fons.* — *hym. 5.*
— πολυπάμφαος αἴγλη. *Cuncta illustraas iubar.*
— μένος ὀξέος ἠελίοιο. *Vis acuti solis.* — *L. 4. epigr.*
Σήμερον ἠελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο. — *Hom. in Apoll.*
Hodie sole primum oriente. — *Hom. in Merc.*
— στῆσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς — *Id. hym. 26*
ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον. —
Stititq; Hyperionis clarus filius [Sol]
Equos celeripedes multo tempore.
Τὰν δ' εὐρυφαῆ κόμαν *Late-coruscam comam* — *Synesius*
Τιτὰν ἐπετάσσατο. *Sol expandit. [radios suos latius emisit redeunte ab inferis Christo]* — *hym. 9.*
Ἔνθα μὲν ἠελίοιο θερείταται εἰσι κέλευθοι, — *Arat. in Phænom.*

αἱ δὲ πρ ἀσαχύων κενεαὶ φαίνονται ἄρουραι,
Ἠελίου ταπεῶται συνερχομένοιο λέοντι. *Leone*]
Ibi solis via sunt calidissima [*in Geminis, Cancro, &*
Terra autem sunt inanes spicarũ[*exinanita frugibus*]
Sole primùm Leonem ingrediente.
[*.i.Sole tria ista signa percurrēte calor est maximus*]

Pisidas. Βλέπων ἀπλήστως, καὶ γράφων τὸν ἥλιον,
τὸ κοινὸν ὄμμα, τὴν πανοπτείαν κόρην.
Intuens insatiabiliter, & scribens solem
Commune lumen, cuncta-tuentem oculum. [*pupillam*]

Idem. Ἔστι δὲ κοινὸς ἐργεπείκτης τῶν κάτω. [ἥλιος]
Est communis hortator-ad-opus, terrenorum opificũ.

Ἐργεπείκτης & ἐργοδιώκτης. Synonyma eius, qui vrget opus.

Euripides apud Athen. l. 2. Ὦ τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος ἥλιε τέμνων,
Ἆρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος;
Μητέρα, παρθενικήν τε κόρην, διοσούς τε συναίμους
Ἐν ταὐτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένους.
O sol, qui aternum cali polum peragras,
An tale antehac infortunium vidisti?
Matrem, & filiam virginẽ, & duos fratres[*virginis*]
Eodem die fatali occubuisse?

Obierant fungorum esu, eadem die, mater cum vna filia & duobus filijs, quos Euripides planxit isto epigrammate.

Iliad. Θ. Ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
Ἕλκων νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Incidit oceano clarum lumen solis,
Trahens noctem nigram in almam terram.

Ibid. Τρωσὶν μὲν ἀέκουσιν ἔδυ φάος· αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
Ἀσπασίη, τρίλλιστος ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή.
Troianis quidem inuitis occidit lux: sed Achiuis
Grata, ter-optata aduenit nox atra.

Q. Cal. l. 2. Δύσατο δ' ἠελίοιο φάος. —*Occidit solis lumen.*
Id. l. 5. Ἠέλιος δ' ἀπόρουσε. —*Sol autem abscessit.*[*occidit*]
Nazianz. car. 9. Χαίρετε ὦ βασιλῆες ἐμῶν παθέων ἐπαρωγοί.
Χαῖρέ μοι ἀντολίη καὶ δύσι μαρναμένη.

Valete

Valete Imperatores meorum dolorum adiutores:
Valete oriens & occidens inter vos pugnantes.

Ἔνθ᾽ ἐπέβη ἑτέρων ὀχέων Ὑπερίονος υἱός. — Mimnermus.
Tum alios conscendit currus Hyperionis filius. [sol]

Ὤμοσαν αἱ Χάριτες Φερεαυγέα κοίρανον αἴγλης, — Damochaenidis epigr.
Ἐνθάδε ναιετάειν, ἢ παρὰ τῇ Παφίῃ.
Gratiæ per solem iurarunt [per ducem splendoris luciferentem]
Hic se habitaturas [in hoc balneo] aut apud Paphiã.

Ἦμος δ᾽ ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει. — Od. Δ.
Quum sol medium cælum ascenderit [in meridie]

Τεύχεσι παμφαίνων, ὥς τ᾽ ἠλέκτωρ ὑπερίων. — Iliad. T.
Armis pellucens [Achilles] ut sol indefessus.

Eustathius. ἠλέκτωρ ὑπερίων ἤγουν, ὡς ἥλιος ἀκάμας, μὴ εἰδὼς λέκτρον, ἀλλ᾽ ἀκοιμήτως εἰλούμενος, ἢ μὴ ἐῶν ἡμᾶς λέγεσθαι ἤγουν κοιμᾶσθαι [illegible] Eustath.
Adde ex Scholiaste vetere: ἢ ὅτι λαμπρός, παρὰ τὸ ἠλεκτρον.

Docet ibidem Eustathius ὑπερίων tam de sole dici, quam de eius patre, sed cum de sole tunc esse patronymicum duabus syllabis decurtatum, pro ὑπεριονίων, quod idem est quod ὑπεριονίδης.

Τιτὰν χρυσαυγής, ὑπερίων, οὐράνιον φῶς· — Orpheus in hym.
αὐτοφυής, ἀκάμα, ζώων ἡδεῖα πρόσοψι·
δεξιὲ μὲν γενέτωρ ἠοῦς, εὐώνυμε νυκτός.
Titan aurirutile, hyperion, cæleste lumen,
Æterne, indefesse, animantium suauis adspectus,
Dexter diei pater, noctis autem sinister.

——κόσμου τὸ περίδρομον ὄμμα. — Ibid.
Mundi circumcursor oculus.

Vide plurima & pulcerrima solis epitheta, apud Orpheum ibid. in Ἡλίου θυμίαμα

Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ᾽ ἴδμεν ὅπη ζόφος, οὐδ᾽ ὅπη ἠώς, — Od. K.
οὐδ᾽ ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ᾽ ὑπὸ γαῖαν,
οὐδ᾽ ὅπη ἀννεῖται. — *O amici, nescimus vbi occasus, nec vbi ortus: nec vbi sol hominibus lucẽs sub terrã eat. [.i. vbi occidat] nec vbi reuertatur [.i. oriatur]*

 Nota

Nota 2. & 3. versu idem periphrasticè repeti, quod primo, .i. nescimus vtra in orbis parte simus, in ortu, an in occasu.

Nonn. 40. Dion.

Παμφαὲς αἰθέρος ὄμμα, φέρεις πισύζυγι δίφρῳ
χεῖμα μετὰ φθινόπωρον, ἄγεις θέρος, εἶαρ ἀμείβων.
Pellucide cæli ocule, tu adfers quadriiugo curru
Hyemem post auctumnum: adducis æstatem post ver.

Ibid.

Ἥλιε, βροτέοιο βίου δολιχόσκιε ποιμήν,
ἱππεύων ἑλικηδὸν ὅλον πόλον αἴθοπι δίσκῳ,
υἷα χρόνου, λυκάβαντα δυωδεκάμηνον ἑλίσσων.
Sol, humanæ vitæ pastor, longam habens vmbram,
Ardenti orbe totum cælum volutim obequitans,
Annum bisemestrem filium temporis voluens.

Od. λ. Cimmeriorum descriptio.

Ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,
ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
οὐδ' ὁπότ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
οὐδ' ὅταν ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται.
ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Ibi Cimmeriorum hominum populus & vrbs,
Caligine & nebula operti: nec eos vnquam
Sol lucens aspicit radijs,
Nec cùm ad cælum progreditur stellatum,
Nec cùm à cælo sub terram descendit,
Sed noxia miseris hominibus nox intenditur.

Hunc locũ imitatus est Hesiodus in Theogonia:

Hesiod. in Theogon.

Ἔνθα δὲ νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
ὕπνος καὶ θάνατος, δεινοὶ θεοί, οὐδέποτ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
οὐρανὸν εἰσανιών, οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Ibi noctis obscuræ filij habitant, [domos habent]
Somnus & mors, graues dij: nec eos vnquam
Sol lucidus adspicit radijs,
Nec cælum ascendens, nec è cælo descendens.

Hesiodum porrò imitatus videtur Ouidius 11. Metamorphoseon:

Est prope Gimmerios longo spelunca recessu,

Mons

Mons cauus, ignaui domus & penetralia somni:
Quò nunquam radijs oriens, mediusue, cadénsue,
Phœbus adire potest: nebulæ caligine mixtæ
Exhalantur humo, dubiæq; crepuscula lucis.

Hinc adagium: *Cimmeriæ tenebræ*, pro re obscurissima.

Somnium. Somniare.

Ὄνειρος. ὄνειρον. ὄναρ. ὄψις ὀνείρου. ὄψιν ὀνειρήσασα. ἐνύπνιον. ὀνείρου φάσματα. ὀνειρώττω.

Εὖτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνείρων. Moschus
Quando & verorum obuersatur genus somniorũ. 2. idyll.

—τὸ γάρ, ὡς ὕπαρ, εἶδεν ὄνειρον. *Nam, vt rem manifestam, viderat somnium.* Ibid.

Ὥς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῷ. Od. Δ.
Quod illi euidens somnium intempesta nocte ingruit.

Ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι, καὶ ἄκουσον. Od. T.
Sed age, mihi somnium audi & expone.

Nota in græco πρωθύστερον, siue, vt vulgo, Hysteron proteron;

„ οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται. Ibid.
„ *Non somnium, sed bona visio quæ tibi perficietur.*

Parœmia est de bonis euidentibus. Eustathius: παροιμιῶδές ἐστιν ἐπὶ τῶν ἐμφανῶν ἀγαθῶν. Ἀντίκειται δὲ τὸ ὄναρ καὶ τὸ ὕπαρ. καὶ γίνεται ὄναρ μέν, παρὰ τὸ ὂν καὶ τὸ αἴρειν· ὕπαρ δὲ παρὰ τὸν ὕπνον, καὶ τὸ αἴρειν· ἵνα εἴη, ὕπαρ μὲν ὕπνου ἄρσις, διὰ τὴν ἐγρήγορσιν, ὡς οἱονεὶ ὕπναρ. ὄναρ δὲ παρὰ τὴν τοῦ ὄντος ἄρσιν· φαντασία γὰρ τὰ κατ' ὕπνους καὶ οὐκ ἐν ὀντότητι. Hæc Eustathius.

„ Ξεῖν', ἤτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι Ibid.
„ γίνοντ', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισι.
Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων·
αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ' ἐλέφαντι.
τῶν οἳ μέν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,
οἵ δ' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκράαντα φέροντες.
οἳ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,

οἵ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι. βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.
ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὀίομαι αἰνὸν ὄνειρον
ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
Hospes somnia quidem difficilia, & diiudicatu ardua
Sunt, neque omnia perficiuntur hominibus:
Duplices enim portæ tenuium sunt somniorum.
Hæ ex cornibus factæ sunt, illæ ex ebore.
Horum quidem, quæ veniunt per sectile ebur,
Ea spem fallunt, res vanas ferentia:
Quæ autem per polita cornua exeunt,
Hæc vera perficiunt, cum aliquis hominum viderit,
Sed mihi inde non puto graue somnium
Venisse. Sanè gratum mihi & filio foret.

Senos Homeri versus reddidit Virgilius quaternis:

Æneid 6. *Sunt geminæ somni portæ: quarum altera fertur*
Cornea, qua veris facilis datur exitus vmbris:
Altera candenti perfecta nitens elephanto,
Sed falsa ad cælum mittunt insomnia manes.

Iliad. A. „ Ἀλλ' ἄγε δή, τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα,
„ Ἢ καὶ ὀνειροπόλον· καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν.
„ *Sed age, aliquẽ vatem interrogemus, aut sacerdotẽ,*
„ *Aut etiam somniorum interpretem. Nam & somnium à Ioue est.*

Moschus 2. idyll. „ Ἀλλά μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρίνειαν ὄνειρον.
„ *Sed mihi beati bene vertant somnium.*

Bion idyll. 1. „ —πόθος δέ μοι, ὡς ὄναρ, ἔπτη. *Amor mihi, vt somnium, auolauit.*

Nonn. 34. Dion. Μορρέα δ' ὑπνώοντα παρήπαφεν ὄψις ὀνείρου,
Κλεψινόων ἐλέφαντος ἀναΐξασα πυλάων.
Morreum vero dormientem decepit imago somnij,
Egressa portis eburneis mentidecipulis. [fallacibus]
Ὡς ὄναρ, ἔδρακε πάντα, καὶ ἴαχε πενθάδι φωνῇ.

Id. 35. *Vidit omnia, vt somnium, & clamauit lugubri voce.*
— ὄδυσσαν Ἀγαύην,

Id. 44. Dion. Φάσματα μιμηλοῖο διεπλοίησεν ὀνείρου,
Ἀπλανέος θρώσκοντα δι' ἀνέρος πολεῶνος.

Dormien-

Dormientem Agauen terruerunt visa imitatoris sõnij
Per corneam portam non fallentem exilientia.

„ — ἀντίτυπον γὰρ
„ Ἔργον, ὅπερ πλέει τις ἐν ἤμασι, νυκτὶ δοκεύει. *Id. 42. Dion.*
„ Βουκόλος ὑπνώων κεραοὺς βόας εἰς νόμον ἕλκει·
„ Δίκτυα θηρητῆρι φαείνεται ὄψις ὀνείρου·
„ Γειοπόνοι δ' εὕδοντες ἀροτρεύουσιν ἀρούρας.
„ *Simile enim opus ei, quod facit quis interdiu, videt noctu:*
„ *Bubulcus somnians, cornutos boues ducit in pascua.*
„ *Retia venatori demonstrat imago somnij.*
„ *Agricolæ autem dormientes arant terras.*

Τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προΐηλε; *Moschus idyll. 2.*
ποῖοί με σρωτῶν λεχέων ὕπερ, ἐν θαλάμοισιν
ἡδὺ μάλα κνώσσουσαν ἀνεπτοίησαν ὄνειροι;
Quis mihi cælitum talia misit spectra?
Qualia me super stratis lectis, in thalamo
Suauiter admodum dormientem perculerunt somnia?

Ἄγγελε μελλόντων θνητοῖς, χρησμῳδὲ μέγιστε· *Orph. in hymn ad somnum.*
Ἡσυχίᾳ γὰρ ὕπνου γλυκεροῦ σιγηλὸς ἐπελθὼν,
Προσφωνῶν ψυχαῖς, θνητῶν νόον αὐτὸς ἐγείρεις,
Καὶ γνώμας μακάρων αὐτὸς καθ' ὕπνους ὑποπέμπεις,
Σιγῶν σιγώσαις ψυχαῖς μέλλοντα προφωνῶν,
Οἷσιν ἐπ' εὐσεβίῃσι θεῶν, νόος ἐσθλὸς ὁδεύει.
Nuncie futurorum hominibus, vates maxime:
Quiete enim dulcis somnij tacitus accedens,
Alloquens animas, hominum mentes ipse excitas,
Et consilia beatorum per somnos suggeris,
Tacens tacentibus animis futura prædicens,
Quibus bona mens pietati in Deos vacat.

Nota ὁδεύειν ἐπ' εὐσεβίῃσι. *Ambulare in pietate .i. pium esse.* Quæ locutio, præ omnibus linguis, Hebraïcæ est vsitatissima.

Εὐσεβέσιν γὰρ ἀεὶ τὸ τέλος γλυκερώτερόν ἐστι. *Ibid.*
τοῖς δὲ κακοῖς οὐδὲν φαίνει μέλλουσαν ἀνάγκην
ὄψις ὀνειρήεσσα κακῶν ἐξάγγελος ἔργων.
Pijs enim semper finis dulcior est:

Malis autem non ostendit futuram ærumnam
Imago somnij malorum nuncia operum. ibi plura.

Moschus idyll. 4. Τοῖα φίλη μοι ὄνειρος διὰ φρένας ἐπτοίησαν.
Talia, ô cara, mihi somnia mentem perterruerunt.

Theocr. idyll. 21. Ἤδη μυρί' ἐσεῖδον ὀνείρατα. —— *Iam innumera vidi somnia.*

Ibid. Ἆρ' ἔμαθες κρίνειν τὰ κ' ἐνύπνια; — *Num didicisti diiudicare somnia.*

Nazianz. car. 9. Refert S. Gregor. Nazianz. car.9. egregium somnium, de templo Anastasiæ sibi viso in somnis obuersari. Sic incipit:

Εὗδον δὴ γλυκὺν ὕπνον, Ἀναστασίαν δὲ τ' ὄνειρος
Στῆσεν ἐμοῖσι φέρων ἠματίοισι πόθοις,
Ἣ πρώτη λόγον αἰπὺν ἐνὶ πρεπόδεσσι μύοντα,
Ἤγαγεν ἐς κορυφὴν οὔρεος ἀκροτάτην.
Τοὔνεκ' Ἀναστασίαν μιν ἐπίκλησιν καλέουσι
Νηὸν, ἐμῆς παλάμης ἔργον ἀριστοπόνου.

Capiebam dulcem somnum, cùm somnium mihi
Obiecit, diurnis meis amoribus Anastasiam,
Quæ sublimem doctrinam [de fide] in imis manentem,
Eduxit in summum montis verticem. [valde extulit & notam omnibus fecit]
Propterea Anastasiam cognomento appellant
Téplũ, opus mea manus laboriosæ. [optimè laborantis]

Ibid. Ταῦτ' ἔχον· ἐκ δέ μοι ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων ἐτίναξε
Γῆρυς ἀλεκτρυόνων, τῷ δ' ἅμα Ἀναστασίαν.

Hæc ita se habebãt: mihi autẽ ab oculis sõnũ excussit.
Cantus gallorum, & vna cum somno Anastasiam.
[.i. somnium de templo Anastasia]

Vide aliud longè item pulcerrimum de Sapientia & Castitate illi apparentibus, carmine 4.

Id. 12. car. Πάντ' ἄμυδις βασίλεια ἠδ' ἄστεα καὶ ἱερῆας,
Ἀσπασίως προφυγών, ὡς ποθέων τὸ πάρος,
Εὖτε θεός μ' ἐκάλεσσε καὶ ἐννυχίοισιν ὀνείροις,
Καὶ πόντου κρυεροῦ δείμασιν ἀργαλέοις.

Omnia simul & palatia & vrbes & Sacerdotes,
Lubens deserui, (vti optaueram antea facere)

Cùm

Cùm me Deus [ad sui seruitium] vocauit, tam nocturnis somnijs,
Quàm maris horridi grauissimis terroribus.
— ἀρηϊφίλε δ' ἄρ' Ἐπειῦ
ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς ἐν ὀνείρατι, καί μιν ἀνώγει
Τεῦξαι δούρειον ἵππον. — *Bellacis Epei* — Cal. l. 12.
Supra caput in somnio adstitit, eumq; iussit
Equum ligneum fabricari. [*Pallas*]
Δὴ τότε θεῖον ὄνειρον ἐν Ἀργείοισιν Ἐπειὸς, — Ibid.
ὡς ἴδεν, ὡς ἤκουσεν, ἐελδομένοισιν ἔειπεν·
οἱ δὲ οἱ εἰσαΐοντες ἀπειρέσιον κεχάροντο.
Tunc diuinum somnium Epeus,
Prout viderat, prout audiuerat, Argiuis cupientibus retulit:
Hi vero audientes maximopere lætati sunt.
Ἄμφω δ' ἠερόεσσιν ἐφωμίλησαν ὀνείροις, — Nonn. 5. Dion.
ὄμμασιν ἁρπάξαντες ἀϊδνοῖο πτερὸν ὕπνου·
ψυχὴ δ' ἠϊθέοιο κατηφέϊ πατρὶ παρέστη.
Ambo somniabant. [*in vmbrosis versabantur sõnijs*]
Rapientes oculis obscuri alam somni:
Anima vero iuuenis tristi adstitit patri.
Ἡ Ῥόδος ἀσταφίδας τε, καὶ ἰσχάδας ἡδυονείρους. — Hermippus apud Athen. l. 1.
Rhodus vuas passas & caricas dulcisõnes [*suppeditat*]
„ Ἀνὴρ ὑπνώδης εὑρετὴς ὀνειράτων. — Nazianz. in sentent.
„ Μύστης γὰρ ὕπνος φασμάτων, οὐ πραγμάτων.
„ *Homo somnolentus, inuentor est somniorum.*
„ *Nam somnus spectrorum doctor est, non rerum.*
Εἰς ῥόον, εἰς ἀνέμους ἀπεσείσατο πάρθενος ὀνείρων. — Nonn. 7. Dion.
In mare & in ventos terrentia somnia misit.

SOROR.

Ἀδελφή. ἀδελφεή. ἀδελφειή. κασιγνήτη. αὐτοκασιγνήτη γνωτή. κάσις. σύγγονος. ὁμόγνιος. συνομαίμων.

—Ὡς ἀδελφὰς οἰκοδεσπότης πατήρ,
εἰρηνοποιῶν τὰς ἐναντίας φύσεις. — Pisidas in mundi opificio.
Paterfamilias pacificãs naturas cõtrarias, quasi sorores.
Χαίροι δ' εὐειδὴς Σεμέλα, καὶ ἀδελφεαὶ αὐτῆς
Καδμεΐαι, — Theocrit. idyll. 26.

Καδμεῖαι, πολλαῖς μεμελημέναι ἡρωίναις.
Gaudeat & Semele formosa, eiusq; sorores
Cadmeæ, multis carissima heroinis.

Cal. l. 13. — αἱ δέ οἱ ἀδελφειαὶ γεγάασιν.
Hæ autem eius sunt sorores.

Theodectes Phaselites Εἰσὶ κασίγνηται διτταί, ὧν ἡ μία τίκτει
τὴν ἑτέραν· αὐτὴ δὲ τεκοῦσα πάλιν γ᾽ ὑπὸ ταύτης
τικνοῦται. — *Bina sunt sorores, quarum vna gignit*
Alterã: sed hæc ipsa quæ genuit, rursus ab ista gignitur:

Est ænigma de die & nocte mutuò succedentibus.

Nazianz. car. 51. — ποθέων τε γάμον καὶ λέκτρον ἀεῖσαι
αὐτοκασιγνήτης. — *Cupiens sororis cantare nuptias.*

Lycophrō. Κρύψει κατοικτίσασα Νησαίας κάσις.
Ascondet miserata Nesæa soror.

Nonn. 48. Dion. —— σύζυγε Φοίβου. *Phœbi soror.* [*Diana*]

Id. in Ioann. Καὶ Μαρίην ἐκάλεσσεν ὁμόγνιον. — *Et vocauit Mariam sororem.*

Moschus idyll. 3. Νόσφι γε δὴ Πύῤῥης συνομαίμονος. —
Præter Pyrrham sororem. Γνωτή, vide *Ægroto.*

Apollon. Argon. A. Οὐδὲ κασιγνήτῃσι κασιγνήτη μέλε θυμῷ.
Nec sororibus soror curæ erat.

Speculor. Specula. Speculator. Explorator.

Σκοπιὴν ἔχω. οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχω. σκοπιάζω. σκοπιάομαι. διασκοπιάομαι. ἀποσκοπιάζω. ἐπισκοπιάζομαι. περισκοπέω. ἐπισκοπέω, 4 epigr.

Iliad. N. Οὐδ᾽ ἀλαοσκοπίην εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων.
Neque rex Neptunus negligenter speculabatur.
[*non habebat vanam speculationem*]

Scholiastes: Ἀλαοσκοπίην] ματαίαν τὴν κατασκοπήν. ὅ ἐστιν, ἐπιμελῶς ἐσκόπει. ἀλαὸς γὰρ ὁ τυφλός.

Od. K. —— οὐδέ τις αὐτῶν
Ἐξεφάνη. δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.
Nec eorum quisquam apparuit: diu autem sedens speculatus sum.

Ὁ πλῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ἄτρεμα νίεσθαι.

Speculatores

Speculatores ire ad speculas hortatus sum.

Ἤματα μὲν σκοποὶ ἷζον ἐπ' ἄκριας ἠνεμοέσσας, Od. Π.

αἰὲν ἐπασσύτεροι. — *Interdiu quidem speculatores sedebant in cacuminibus ventosis, semper frequentes.*

Ἀργαλέον δέ μοί ἐστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον. Iliad. P.

Difficile mihi est speculari vnumquemque.

Ἧστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ. Iliad. Ψ.

Sedebat enim extra certamen altissimus in specula.

Τοὺς δ' ἄλλοι μὲν Ἀχαιοὶ ἀπεσκοπίαζον ἰόντας. Q. Cal. l. 6.

Hos quidem alij Achiui speculabantur euntes.

— οὐρανόθεν βρότεον σκοπιάσσατο φῦλον. Apollin. Psal. 13.

Cælitus humanum genus est speculatus.

— ὑψόθεν αὐτὸς ἐπεσκοπιάζετο κύψας· Id. Ps. 101

οὐρανόθεν μετὰ γαῖαν, ἑὴν ἐτάνυσσεν ὀπωπήν.

Ipse ex alto speculatus est se inclinans:

De cælo ad terram suos intendit oculos.

Μηδ' οὕτω σκοπιὴν πάντῃ ἀμβλεῖαν φυλάσσειν. Aratus.

Neq; adeo speculationem hanc negligenter custodias.

Ἔνθεν ἐπερχομένοιο περισκοπέειν ἀνέμοιο: Idem.

Inde aduenientem speculare ventum.

— ἀπιώψασαι, οἷος ἔφεδρος Callimac. in Delum.

Οὔρεος ἐξ ὑπάτου σκοπιὴν ἔχει. — *Vide, qualis subsessor monte ex alto speculatur.*

Scholiastes: Ἀπιώψασαι] θέασαι.

Γαίης Χαναανίτιδος ἐπίσκοποι ἀνέρες ἦλθον. Theod. Prodromi.

Terra Chananæorum speculatores viri iuerunt.

— ἀνήϊον ἐς περιωπήν. *Ascendi in speculam.*

Οὐ γὰρ τῶν τις ἔην, ὅσσων φραστῆρες ἔασιν

ἀστρολόγοι, ξεῖνος δ' ἦν καὶ οὐ πάρος ἐξεφαάνθη, Nazianz. 5. arc.

Ἑβραΐοισι βίβλοισιν ὁρώμενος, ὧν ἄπο παῖδες

Χαλδαίων προμαθόντες, ὅσοις βίος ἀστροπολεύειν,

μοῦνον ἀπὸ πλεόνων θηεύμενοι, οὓς ἐδόκευον,

ἀστροφαῆ τροχάοντα κατ' ἠέρος ἀντολίηθεν

Ἑβραίων ἐπὶ γαῖαν, ἐπεκμήραντο ἄνακτα.

Nec enim aliqua stella erat earum, quarum speculatores sunt (eaq;

Astrologi, sed noua & quæ antehac non apparuerat,

Ex

Ex Hebraicis libris cognita, ex quibus filij
Chaldaeorũ, [Chaldaei] quibus vita est astra speculari,
Edocti, solamq́; è pluribus, quas obseruabant, videntes
Recens apparentem in caelo, currentem ab Oriente
In terram Hebraeorum, coniectarunt regem. [Christum esse natum]

Hom. Il. K Ἦ σ' Ἕκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα,
νῆας ἔπι γλαφυρὰς, ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκε;
An misit te Hector singula speculatum,
Ad naues concauas, an teipsum impulit animus?

Ibid. Σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἅλιος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης. (nẽ.
Non ero tibi vanus speculator, neq; fallens expectatio-

Speculum.

Κάτοπτρον. ἔσοπτρον. ἔσοπτρον. χαλκὸς διαυγής.

Nonn. 5. Dion. Καί ποτε χαλκὸν ἔχουσα διαυγέα τέρπετο κούρη,
κάλλεος ἀντιτύποιο δικασπόλον· αὐτομάτῳ δὲ
σιγαλέῳ κήρυκι τύπον πιστώσατο μορφῆς.
ψευδαλέον σκιόεντι δέμας κρίνουσα κατόπτρῳ·
μιμηλὴν δ' ἐγέλασσεν ἐς εἰκόνα· Περσεφόνη δὲ
αὐτοχάρακτον ἄγαλμα διοπτεύουσα προσώπου,
ψευδομένης νόθον εἶδος ἐδέρκετο Περσεφονείης.
Et delectabatur subinde puella habens speculum [aes perspicuum]
Pulcritudinis repraesentatae arbitrum: & spontaneo
Tacito praecone, credebat formae simulacro,
Falsum corpus vmbroso indicans speculo:
Atq; ad imitatricẽ effigiẽ renidebat. Itaq; Proserpina
Sponte-expressam vultus imaginem dispiciens,
Falsae Proserpinae speciem adulterinam contuebatur.

Id. 6. Dion. Ταρταρίῃ Τιτῆνες ἐδηλήσαντο μαχαίρῃ,
ἀντιτύπῳ νόθον εἶδος ὀπιπεύοντα κατόπτρῳ.
Titanes machaera tartarea occiderunt,
Contemplantem in repraesentatore speculo adulterinam speciem.

Id. 32. Καὶ δέμας ἀσκήσασα, καὶ ἀθρήσασα κατόπτρῳ.
Cùm corpus ornasset, & intuita esset in speculo.

ἀλλὰ

—ἀλλὰ σὺ κόσμου Naumachius.
Παρθένε τηύσιυ μὴ δεύεο· μηδὲ κατόπτρῳ,
χειρὶ διακρίνουσα τεὴν αὐγάζεο μορφήν·
μηδὲ κόμης πλέγματα πολυσχιδέας πλέκε σειράς.
At tu ô virgo inani ornatu ne opus habeas, neque in speculo,
Manu componens, tuam contemplere formam:
Neque impensè nectas multifidos coma curros.

Nota διακρίνω, præter vulgatas significationes etiam significare compono, adorno, eximium reddo. Hinc & διακριτος (quod nullus adhuc lexicographus, quod sciam, annotauit) *id est, præstãs, eximius*. De quo significato, vide suprà inter *Laudis epitheta*, auctoritatem Theocriti.

Μηκέτ' ἀληθείης ἰνδάλματα τηλόθι λεύσσων, Nazianz. car. 49.
ὥστε δι' ἐσόπτροιο καὶ ὕδατος ἀμβλύνοντα,
αὐτὴν δ' ἀτρεκίην θηεύμενος ὄμμασιν ἁγνοῖς.
Nec iam veritatis simulacra procul adspectans,
Vt in speculo & aquis debilia,
Sed ipsam veritatem puris contemplans oculis.

Ἤθελε μὲν νοερῶν στῆσαι φύσιν, οὐρανίην τε, Id. 4. arc.
Καὶ χθονίην πρώτοιο διαυγέα φωτὸς ἔσοπτρα.
Voluit [Deus] intelligentium creare naturam, calestẽ,
Et terrestrem, prima perspicua lucis specula.
[*creare Angelos & homines sua diuinitatis specula*]

Ἢν ἐθέλῃς τὸ πρόσωπον ἰδεῖν ἐς ἔσοπτρον σεαυτοῦ· Lucillius 2. epigr.
Οὐκ εἰμὶ Στρατοφῶν, αὐτὸς ἐρεῖς ὀμόσας.
In speculo proprium cupias si cernere vultum:
Iuratus dices: Non ego sum Stratophon.

Ψευδὲς ἔσοπτρον ἔχει Δημοσθενίς· εἰ γὰρ ἀληθὲς Id. ibid.
Ἔβλεπεν, οὐκ ἂν ὅλως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν.
Demosthenis falsum habet speculum: Si enim verum
Inspiciat, nolit omnino illud inspicere. [*ita deformis est*]

Spero.

Spero. Spes.

Ἔλπομαι. ἐπέλπομαι. ἐπιέλπομαι. ἐλπίζω. ἐπελπίζω. &c.
Spes. ἐλπὶς. ἐλπωρή. θαλπωρή.

Nonn. in Ioann. Τερψινόοις μεθέπων ἀπατήλιον ἐλπίδα κόσμου.
Sectans spem fallacem mundi delectabilis. (stra.

Ibid. —ᾧ ἔπι μούνῳ Ἐλπίδες ὑμείων.— *In quo solo spes ve-*

Od. Π. „—ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα. *Adhuc enim aliquid est spei.*

Pindar. 12. olymp.
„—αἵγε μὲν ἀνδρῶν „ *Spes hominum,*
„πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω „ *Sæpe sursum, deorsumque,*
„ψεύδη μεταμώνια τάμνοι- „ *Vanis mendacijs*
„σαι κυλίνδοντ' ἐλπίδες. „ *Iactatæ voluuntur.*

Allegoria est, qua indicat Poëta spes humanas perinde inter mendacia hoc est inter res inaniter speratas, nunc attolli, nunc deprimi, atque nauem inter fluctus. Quare vti dicitur nauis secare mare: sic ἐλπίδες ψεύδη τάμνοισαι .i. Spes secantes mendacia siue sperantes vana & non futura.

Nazianz. car. 20.
„ Πάντα κάτω δονέοιτο κακαῖς βιότοιο θυέλλαις·
„ πάντα χρόνος πεσσοῖσιν ὁμοῖα τῇδε κυλίνδοι,
„ κάλλος, εὔκλειαν, πλοῦτον, κράτος, ὄλβον ἄπιστον·
„ αὐτὰρ ἐγὼ Χριστοῖο δεδραγμένος οὔποτε λήξω
„ Ἐλπίδος.—
„ *Sæuis hic vitæ quatiantur cuncta procellis:*
„ *Cunctaque, ceu talos versatilis hora volutet,*
„ *Formam, nomen, opes, robur, fallacia dona.*
„ *Ast ego complexus Christum, non desino cultor,*
„ *Esse spei.*—

Od. Β. Ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Spes est posthac te perfecturum hac opera.

Apollin. Psal. 9. Ἐλπὶς ἔφυς πάντεσσιν, ὅσοι μάθον οὔνομα σεῖο.
Spes es omnibus, quicunque nouerunt nomen tuum.

Psal. 16. Ῥυόμενος σύμπαντας ἐπελπομένους σέθεν ἀλκῇ.
Saluans omnes sperantes in tua fortitudine.

Od. Γ. Ἐκτελέσας μέγα ἔργον ὃ οὔποτε ἔλπετο θυμῷ.
Cùm perfecisset magnum opus, quod nunquam sperasset animo.

Ἐλπωρή

Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι Od. Ζ.
οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Spes tibi dehinc amicos videndi, & veniendi
Domum egregiè structam, & tuam in patriam terrã.
Οὔ οἱ χραισμήσειν ἐπέλπομαι ἔθνεα Κόλχων. Apollon. Argon. Β.
Non ei opitulaturas spero gentes Colchorum.
Πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ, Od. Β.
ἀγγελίας προϊεῖσα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Omnes quidem sperare iubet, & promittit viro cuiq;,
Nuncios mittens, mens verò illi alia cogitat.
—ἡμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει, Od. Υ.
νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Nobis animus in pectore sperauerat,
Prudentem Vlyssem domum suam reuersurum.
,, Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων, Hes. 2. ἔργων.
,, χρηΐζων βιότοιο κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
,, *Sæpe autem homo ignauus spem inanem fouens,*
,, *Victu indigens mala versat in animo.*
,, Ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει Ibid.
,, ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
,, *Spes non bona indigum virum tenet*
,, *Sedentem in publico, cui victus sufficiens non sit.*

Λέσχη. locus publicus, vbi pauperes hyeme se calefaciunt. vide Tzetzen.

Ἔμπης τόσσα παθοῦσα παρήγορον ἐλπίδα βόσκω, Nonn. 3. Dion.
Ζηνὸς ὑποσχεσίῃσιν, ὅτι γνωτῇσι σὺν ἄλλαις
Ἐκ χθονὸς Ἀτλάντειον ἐλεύσομαι ἐς πόλον ἄστρων,
Οὐρανὸν οἶκον ἔχουσα, καὶ ἔσσομαι ἕβδομος ἀστήρ.
Tamen tanta passa consolatoriam spem alo
Iouis pollicitationibus, quod cum alijs sororibus,
E terra Atlanteum veniam in polum astrorum,
Cælum domum habens, & ero septima stella.
Ἐσσομένων προκέλευθον ὑπέρτερον ἐλπίδα βόσκω. Ibid.
Futurorum præuiam maiorem spem alo.
,, —μαντοσύναι γὰρ Nonn. 6. Dion.
,, Ἐλπίσιν ἐσσομένῃσιν ἀποκλέπτουσιν ἀνίας.
,, *Vaticinia enim spe futurorum adimunt mœrores.*

Δυσμενέες

Δυσμενέες νόστησαν ἐς Ἰνδῷον κλίμα γαίης,
Id. 17. Dion. Ἐλπίσιν ἀπρήκτοισιν, ἐς οἰκία Δηριαδῆος.
Hostes reuerterunt in Indicum clima terræ,
Spe irrita in ædes Deriadis.

Id. 18. Ἐλπίδα δ' ἡμετέρην φθόνος ἥρπασεν. —
Spem nostram inuidia rapuit.

Id. 25. Νίκης δ' ἐλπίδα πᾶσαν ἀνέῤῥιπιζον ἀῆται.
Dion. *Victoriæ spem omnem difflauerunt venti.*

— καὶ αἰθέρος ἥπτετο Μορρεύς,
Id. 33. Dion. ἐλπίδι μαψιδίῃ πεφορημένος. —
Et cœlū tāgebat Morreus. [videbatur sibi beatissimus]
Spe vana sublatus.

Ibid. Ὡς δ' ὅτε τις κατὰ νύκτα βαθυπλούτοις ἐν ὀνείροις,
Τέρπεται ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἐλπωρῇσιν ἀείρων
Ἀφνειαῖς παλάμῃσι μινυνθαδίου χύσιν ὄμβρου,
Ὑπναλέων κτεάνων ἀπατήλιον ἐλπίδα βόσκων·
Ἀλλ' ὅτε φαινομένης ῥοδοειδέος ἠριγενείης,
Χάζεται ἀκτεάνοιο παλίλλυτος ὄψις ὀνείρου,
Σὺν κενεαῖς παλάμῃσιν ἐγείρεται οὐδὲν ἀείρων,
Ῥίψας κλεψινόων σκιοειδέα τέρψιν ὀνείρων.
Vt cùm quis noctu in locupletibus somnijs,
Delectatur spe inani tollere
Diuitibus manibus breuis imbris [aurei] copiam,
Somniosarum opum fallacem spem pascens:
Sed cùm apparente rosi-formi aurora,
Cedit inopis resoluta imago somnij,
Cum vacuis manibus excitatur nihil tollens,
Proijciens fallacium somniorū umbratilē voluptatē.

Id. 38. Dion. — ἐγήθεεν ἐλπίδι νίκης. *Gestiebat spe victoriæ.*

Id. 39. Ἐλπίδες ἀντιβίων κενεαυχέες. —
Dion. *Spes hostium iactabundæ.*

Id. 40. Πατρίδος ἡμετέρης πέσον ἐλπίδες· οὐκέτι λεύσσω
Dion. Ἀνέρα Δηριαδῆα, καὶ οὐκέτι γαμβρὸν Ὀρόντην.
Patriæ nostræ ceciderunt spes: Non amplius videbo
Virum Deriadem, nec amplius generum Orontem.

Id. 42. Καί μιν ἰδὼν Διόνυσος ἀπέπτυεν ἐλπίδα νίκης.
Dion. *Et eam videns Dionysius abiecit spem victoriæ.*

Ἡμῖν

Ἡμῖν θαλπωρὴ προφερέστεραι ἤ περ ἐκείνοις. *Tryphiod.*

Nobis spes meliores, quam illis.

„ — ἐλπωρὴ γὰρ ὅτ' ἐς φρένας ἀνδρὸς ἵκηται *Q. Cal. l. 1.*

„ ἀμφ' ἀγαθοῦ, στυγερὰν ἀμαλδύνει κακότητα.

„ *Spes enim boni cùm hominis animum occupauerit,*

„ *tristem ærumnam exterminat.*

Ἀλλά οἱ ἐλπωρὴ μὲν ἔην ἐναλίγκιος αὔρῃ *Id. l. 8.*

μαψιδίῃ· Κῆρες δὲ μάλα σχεδὸν ἑστηκυῖαι,

Πολλὸν καγχαλάασκον ἐτώσια μητιόωντι.

Verum ei spes quidem erat similis auræ

Euanidæ: Parcæ vero prope adstantes,

Effuse cachinnabantur, quod vana cogitaret.

— τοίην δ' ἐπιέλπομ' ἀρωγήν. *Nazianz.*

Tale autem spero auxilium.

„ Ἓν μόνον ἀνθρώποισι καλὸν καὶ ἔμπεδόν ἐστιν, *Id. 14. car.*

„ Ἐλπίδες οὐράνιαι, ταῖς ὀλίγον μ' ἐμπνέω.

„ Τῶν δ' ἄλλων ἀγαθῶν πουλὺς κόρος. —

„ *Vnum solum hominibus bonum & firmum est,*

„ *Spes cælestis, qua modicum quid respiro:*

„ *Aliorum autem bonorum multa est satietas.*

Τοῖος ἅπας μερόπων δειλῶν βίος οἷσι μέμηλεν *Nazianz. 14. car.*

Ἐλπὶς ὀνειρείη. ταῦτ' ἔχετ' εἰς ὀλίγον.

Talis vita hominum, quos spes delectat inanis: *Billius.*

Ad tempus teneant queis lubet, ista breue.

Οἷον ὅπλ' οὖτον ἔχοντες ὑπέρτατον, ἐλπίδα κούφην *Id. car. 47.*

Τῶν οὐκ ὀλλυμένων, οὐδὲ μεθισταμένων.

Solas opes supremas possidentes, spem leuem

Non pereuntium, neque transeuntium.

— μάλα πολλὸν ἀπ' ἐλπίδος ἔπλετο νόστος. *Apollon. Argon. B.*

Valde multum à spe aberat reditus. [parua spes erat reuersionis]

Τοὔνεκ' ἐγὼ πᾶσαν μὲν ἀπ' ἐλπίδα φημὶ κεκόφθαι *Id. Arg. Δ.*

ναυτιλίης, νόστου τε. — *Proinde ego omnem spem puto præcisam esse nauigationis & reditus.*

„ Ἔλπεσθαι χρὴ πάντ'. ἐπεὶ οὐκ ἔστ' οὐδὲν ἄελπτον. *Linus.*

„ ῥᾷδια πάντα θεῷ τελέσαι, καὶ ἀνήνυτον οὐδέν.

„ *Sperare oportet omnia. Siquidem nihil est insperatũ.*

„ *Omnia Deo factu facilia, & nihil quod effici nequeat.*

Apollin. Psal. 22. Οὔ κεν ὑποδδείσαιμι τεῇ πεποιθότι ἀλκῇ.
Non metuam tuæ confisus virtuti.

Id. Ps. 24. Τοὶ πεποιθήεις βασιλεῦ μεγαλίζομαι ἦτορ,
μηδ' ἐπιπιστεύσας τοὶ ἐλεγχέα μῶμον ἑλοίμην.
Tibi præfidens ô rex magno sum animo,
Neque in te confisus ignominioso probro afficiar.

Idem Psal. 113. Καὶ πάντες τοιοῖσι νόῳ πεποιθότες εἰσίν.
Et omnes talibus animo confidentes sunt.

Solon in eleg. — κούφαις ἐλπίσι τερπόμεθα. *Leui spe oblectamur.*

Theognis. Ἐλπὶς ἐν ἀνθρώποισι μόνη θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν·
Ἄλλοι δ' οὔλυμπόνδ' ἐκπρολιπόντες, ἔβαν.
Spes inter homines sola Dea bona est:
Alij Dij in cælum nobis relictis abierunt.

Sibyll. l. 1. — θάρσος δ' ἔχε πάντας,
καὶ μέγα χάρμ', ὅτι γαῖαν ἐπελπίζεσκον ἀθρῆσαι.
Incessit cunctos fiducia & ingens gaudium, quod sperarent se terram visuros.

Pindar. 8. Nem. „ — κενεᾶν
„ δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος.
„ *Vana spei futilis est*
„ *exitus.*

Nazianz. car. 1. Ἄλλος μέν τ' ἄλλοισιν ἀρηγόσι Χριστὲ πέποιθεν,
αἵματι καὶ τέφρῃ καὶ ὀφρύϊ σήμερον οὔσῃ,
οἵ τ' ἄλλου χατέουσιν ἀρηγόνος οὐτιδανοῖο.
σοὶ δ' ἄρ' ἐγὼ μούνῳ βασιλεῦ κάρτιστε μοῦνος ἐλείφθην.
ὃς πάντων κρατέεις, καί μοι σθένος ἐσσὶ μέγιστον.
Alius quidem alijs ô Christe adiutoribus confidit,
Sanguini & cineri & supercilio quod hodie est,
Qui & alio indigent adiutore nullius precij:
Tibi autem ego soli ô potentissime solus relictus sum,
Qui omnibus imperas, esq; mihi robur maximum.

Id. 22. iambic. „ Κοῦφον γάρ ἐστιν ἐλπὶς ἡμέρας ὄναρ.
„ *Nam spes, diei perleue est somnium.*

Od. Λ. Νῦν δ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἡμῖν
θαλπωρή. — *Nunc is ita mala morte perijt, nec nobis vlla spes.*

Eustathij notatio: Ἰστέον ὅτι ὅλη τὴν χαροποιὸν ἐλπίδα θαλπωρήν

θαλπωρὴν λέγει· ἐπεὶ θάλπει τοὺς πολλοὺς ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐλπίς· ὥσπερ αὖ πάλιν ἡ τῶν ἐναντίων, οὐ μόνον ψύχει ἁπλῶς, ἀλλὰ πολλοὺς καὶ ἀποψύχει. Καὶ ἡ τραγῳδία τὸν κενὴν θαλπωρὴν ἔχοντα, κεναῖς ἐλπίσι λέγει θερμαίνεσθαι, καὶ θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχειν. Hæc Eustathius.

„ Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν,
„ Ὅς τις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.
„ ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι,
„ τὸν εὐγενῆ χρή· πάντ' ἀκήκοας λόγον.
„ *Nihili cum hominem æstimauero,*
„ *Qui vana spe fouetur.* [*qui vana sperat*]
„ *Sed aut honestè viuere, aut honeste mori*
„ *Nobilem oportet: omnem audisti sermonem.*

Sophocles in Aiace.

„ Ἁ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος ἐλπίς,
„ πολλοῖς μὲν ὄνησις ἀνδρῶν·
„ πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων.
„ *Spes errabunda, multis quidem hominum profuit:*
„ *Sed multis quoque deceptio fuit leuium amorum.*

Idem in Antigone.

Spiritus Sanctus.

Πνεῦμα. ἁγίη πνοιή. ἀκήρατος πνοιή. κέντρον νόου καὶ πατρός. πνεῦμα ἁγνόν. ἅγιον, οὐράνιον, ἀγαθὸν, παράκλητον. πνεύματος εὐαγὲς αἴγλη, vide Scribo.

Θυμὲ τί δηθύνεις; καὶ πνεύματος εὖχος ἄειδε.
Mens mea quid tardas? cane tu quoque Pneumatis hymnos.

Nazianz. car. 3.

Θεογενὲς Λόγε, Πνεῦμα παράκλητον πάλιν ἄλλον
Ἐκ γενέτου κόλπων ἧκας ἐπιχθονίοις.
Christe Deigena, alium rursus Spiritum paracletum,
E Patris gremio misisti hominibus.

S. Ioann. Damasc. in carm. de Pentecoste.

Πνεῦμα μέγα τρομέωμεν ὁμόθεον, ᾧ θεὸν ἔγνων,
παντοσθενὲς, αἰολόδωρον, ἁγνῆς ὕμνημα χορείης,
οὐρανίων, χθονίων τε φερέσβιον, ὑψιθόωκον,
πατρόθεν ἐρχόμενον, θεῖον μένος, αὐτοκέλευστον.
Spiritum magnū vnideū timeamus, quo Deū agnoui,
Omnipotentem, donis varium, cantionem puri chori,

Nazianz. arc. 3.

Cælestium & terrestrium, viuificum, alcithronum,
A Patre manantem, diuinam vim, liberam.

Ibid. Ὅς τις δ' ἐν σελίδεσσι θεοπνεύστοιο νόμοιο,
Πνεύματος οὐρανίοιο λαβεῖν ποθέει θεότητα,
Πολλὰς μὲν πυκινάς τε τρίβους εἰς ἓν συνιούσας
ὄψεται, ἢν ἐθέλησι, καὶ εἴ τι Πνεύματος ἁγνοῦ
εἴρυσεν ἡ κραδίη, καί οἱ νόος ὀξὺ δέδορκεν.
Quisquis in paginis à Deo inspiratæ legis,
Spiritus sancti deitatem percipere desiderat,
Multas ac frequentes semitas in vnum coeuntes
Videbit, si volet, & si quid puri Spiritus
Corde suo attraxerit, eiusque mens acutè viderit.

Ibid. Πνεύματος αἰγλήεντος ὑπήστραψεν θεότητα.
Spiritus splendicantis manifestauit deitatem.

Ibid. Βαιὸν τοῖς δ' ὑπέλαμψε. τὸ δὲ πλέον ἄμμιν ἔλειπεν,
οἷς ῥα καὶ ἐν γλώσσῃσι πυρὸς μετέπειτ' ἐμερίσθη.
Modicè illis subluxit, nobis autem plus reliquit,
Quibus & in linguis igneis distributus est.

Synesius hym. 2. Σοφίας κοσμοτεχνήτις *Sapientia mundi-creatrix,*
Ἑνοτήσιόν τε φέγγος *Vniformisq; splendor,*
Ἁγίας ἔλαμψε πνοιᾶς. *Sancti fulsit Spiritus.*

Id. hym. 5. Χαίροις δ' ἄχραντος πνοιά, *Salue Sancte-spiritus,*
Κέντρον κόρου καὶ πατρός. *Centrum nati atq; patris.*

Nazianz. car. 1. Πνεῦμά θ', ὃ πατρόθεν εἶσι νόου φάος ἡμετέροιο,
ἐρχόμενον καθαροῖσι, θεὸν δέ τε φῶτα τίθησιν,
ἵλαθι καί μοι ὄπασσον ἐπιπλομένοις ἐνιαυτοῖς,
ἐνθάδε καὶ μετέπειτα ὅλῃ θεότητι μιγέντα,
γηθοσύνως ὕμνοις σε διηνεκέεσσι γεραίρειν.
Spiritus, qui à patre venis mentis nostræ lumen,
Accedens puros, & ex homine Deum faciens,
Propitius sis, & mihi tribuas voluentibus annis,
Hic & deinceps toti mistum deitati,
Hilariter te continuis hymnis celebrare.

Id. car. 4. Μαργαμένοισι δὲ τοῖσιν, ἐπίσκοπον ἦλθεν ἄνωθεν
Πνεῦμα θεοῦ μεγάλου, καὶ νοῖ δῶκε χέρας,
Σώματος ἀργαλέοιο λύων κλόνον, ἠδὲ κελαινῶν
Εὐνάζων παθέων οἶδμ' ἐπανιστάμενον.

His

His pugnantibus [corpore & anima] inspector venit desuper
Spiritus magni Dei, & anima porrexit manum,
Corporis importuni motum reprimens, & atrarum
Perturbationum insurgentes fluctus sopiens.

Spolia. Spoliare. Prædari.

Ἔναρα. τεύχεα, ἀνδράγρια, αἴρομαι. ἀποδύω. συλάω, πέρθω. νοσφίζω, ληΐζομαι. ἀποσκυλεύω. ἐναρίζω, vide Ascendo.

Ἔνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη, — Hesiod. in Scuto.
Χερσὶν ἐφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.
Ibi sanè infamis inter immortales factus est,
Manibus in nostris relinquens spolia cruenta.

Κύκνον συλήσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλά. — Ibid.
Cygno eripientes ab humeris arma egregia.

— ἵετο δ' αἰεὶ — Iliad. H.
Αἰνείαν κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι. (*exuere.*
Cupiebat semper Æneam occidere, & inclytis armis

Χαλκῷ δηώσας, ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι. — Iliad. Θ.
Ferro confodiens, spolia cruenta auferam.

— οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ — Iliad. N.
ὤμοιιν ἀφελέσθαι. — *Nec alia potuit arma pulcra ab humeris eripere.*

Ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν — Iliad. Ξ.
ἤρατο. — *Qui primus Achiuorum cruenta spolia ab-*

„ Ἄχθῃ γυμνωθεὶς ὅπλων σέο· τίς δέ σ' ἔπερσεν; (*stulit.* — Gemini epigr.
„ Ὁ πτερόεις (ὄντως εἷς βαρὺς ἆθλος) ἔρως.
„ *Luges nudatus armis tuis? Quis te spoliauit?*
„ *Alatus (verè vnum hoc graue certamen) Amor.*

— ἐβούλετο πᾶσιν ἐπ' ἄθλοις, — Philippi ibid.
Ὅπλων γυμνὸν ἰδεῖν τὸν θρασὺν Ἡρακλέα.
Volebat omnibus in certaminibus,
Videre audacem Herculem nudum armis.

Πάντα σ' ἔρως ἀπέδυσε, καὶ οὐ ξένον, εἰ Δία κύκνον — Eius. ibid.
Ποιήσας, ὅπλων νοσφίσαθ' Ἡρακλέα. (*gnum*
Omnibus te amor spoliauit. Nec mirũ, si qui Ioue cy-

 Fecit,

Fecit, armis spoliauit Herculem.

Alphei epigr. 4. Ἁρπάσομαι πυρόεσσαν Ἔρως χερὸς ἐκ σέο πεύκην,
Συλήσω δ' ὤμων ἀμφικρεμῆ φαρέτρην.
Rapiam ò Cupido è tua manu igneam facem,
Prædaborq́; ex humeris pendulam pharetram.

Secundi ibid. Τεύχεα δ' ἀθανάτων Κύπρις ἐληίσατο.
Venus arma immortalium prædata est.

Theocr. idyll. 24. — καλὸν ὅπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος.
Pulcram armaturam detraxit mortuo.

Sibyll. l. 2. — ἐλευθεροπραξία δ' ἔσται
πλείστοις ἐν μερόπεσσι, καὶ ἱεροσυλία ναῶν.
Viciosa agendi licentia tum erit in plurimis hominibus, & templorum expoliatio.

Iliad. Σ — τεύχεα δ' Ἕκτωρ Δηώσας ἀπέδυσε πελώρια. —
Hector & occisum prægrandibus exuit armis.

Stipem dandi & petendi.

Od. P. Οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν· πλῆσαν δ' ἄρα πήρην σίτου καὶ κρειῶν. — *Alij omnes dederunt, & impleverunt peram pane & carnibus.*

Ibid. Ὢ πόποι, οὐκ ἄρα σοίγ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν·
οὐ σύγ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἅλα δοίης.
Papa, haud tibi, vt forma, ita & prudentia inest:
Nam tu ex domo ne salem quidem dares à te mendicanti.

Vulgata interpretatio (vt hinc appareat quàm rudis & infida) sic habet:
O amice, non tibi ne in speciem quidem mentes sunt.
Non tu enim ex domo ei qui tibi adstiterit, neq; salem dares.

Atqui Eustathius docet priorem versum dici πρὸς πάντα λαμπρὸν μὲν ἰδεῖν, μεμπτὸν δὲ φρονεῖν. De posteriore autem, Ἐπιστάτην δὲ, inquit, τὸν ἐπαίτην λέγει νῦν παρὰ τὸ ἐφίστασθαι· οἱ δὲ παλαιοὶ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ παιδαγωγοῦ καὶ παιδοτρίβου οἴδασι τιθέναι. Et inter alia eiusdē vocis significata, hoc ponit notabile: Ἕτεροι δὲ ἐπιστάτην φασὶ ξύλινόν τι πολλοὺς πόδας ἔχον,

ἔχον, ἐξ ὧ οἱ μάγειροι ἀπεκρέμων τὰ κρέατα καὶ τὰ ἐργαλεῖα. Ibi plura.

Nota etiam adagium de dono minimo: οὐδ' ἅλας δοίης. *Nec salem dares.*

Πολλοῖς δ' αὖ πενίης λύσιν ὤπασας αἴσιμα ῥέζων. Nazianz.
Multorum item inopiam leuasti bene faciendo.

„ Ὄλβιος, ὃς καθαροῖσιν ἑοῖς κτεάνοισιν ἀνάσσων, Id. 16 car.
„ Χεῖρα θεοῖο φέρει τοῖς ἐπιδευομένοις.
„ *Felix, qui puris opibus dominatur, amicam* Billius.
„ *Pauperibusq; libens porrigit vsque manum.*
„ Πτωχῷ δ' εὐθὺ δίδου, μηδ' αὔριον ἐλθέμεν εἴπῃς· Phocylides
„ Πληρώσας σῇ χεῖρ', ἔλεον χρήζοντι παράσχου.
„ *Pauperi statim da, neque in crastinum venire iube:*
„ *Plena manu misericordiam egenti exhibe.*
„ Χεῖρα πεσόντι δίδου· σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα. Idem.
„ *Manum lapso porrige: serua virum derelictum.*
„ Κοινὰ πάθη πάντων· ὁ βίος τροχός· ἄστατος ὄλβος·
„ Πλοῦτον ἔχων σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεξον.
Communes casus omnium: vita trochus: instabilis felicitas.
„ *Opes habens manum tuam pauperibus extende.*
„ Ὧν σοι ἔδωκε θεός, τούτων χρήζουσι παράσχου· Idem.
„ ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος, καὶ ὁμόφρονα πάντα.
„ *Quæ tibi dedit Deus, ex his præbe indigentibus:*
„ *Sit communis vita omnis, & communia omnia.*

Εἰ κενεὴν πέμψαιμι δόμων ἄπο χεῖρα πένητος, Nazianz.
Εἰ φρένα διψαλέην οὐρανίοιο λόγου, car. 17.
Ἄλλῳ Χριστὸς ἔοι πλέον ἵλαος· αὐτὰρ ἐμεῖο
Τοὺς ἄχρι καὶ πολιῆς αὖρα φέροι καμάτους.
Si pauperis manum ab ædibus vacuam dimiserim,
Si animam verbi cælestis sitibundam;
Christus sit alteri propitius: meos autem
Labores ad caniciem vsque [exantlatos] ventus auferat.

Τῷ βροτέῳ συνάρηξον· ἐπεὶ δέμας ἐστὶν ἅπασι. Id. 48.
Λάζαρος ἐν προθύροις, δὸς ψίχας ἀλλοτρίας.
Mortali succurre: siquidem corpus est omnibus:

 Lazarus

Lazarus est in vestibulo, da micas alienas.

Ibid. Ἅζεο μητέρα σὴν πτωχοτρόφον, εὐσεβὲς αἷμα,
Καὶ δόμον, ὃς μελέοις ἐπαμύνεειν ἔδάη.

Reuerere matrem tuam inopum nutricem, [eam imitando] pium sanguinem:
Et domum, quæ miseris opitulari nouit.

Ibid. Ξυνὸς ποντοπόροισι λιμὴν, ξυνὴ δέ τ' ἀρωγὴ
Τοῖς ἐπιδευομένοις. —

Cōmunis portus nauigātibus, & cōmune egenis auxiliū.

Od. P. Δός φίλος· οὐ μέν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν
ἔμμεναι, ἀλλ' ὤριστος· ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.
τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λώϊον, ἠέ περ ἄλλοι,
σίτου, ἐγὼ δέ κέ σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.

Da amice. [stipem] Nec enim mihi videris pessimus Græcorum
Esse, sed optimus: siquidem regi similis es.
Propterea te dare oportet liberaliùs quàm alios,
Panem: ego autem te celebrabo per omnes plagas.

Ibid. Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
τοίῳ, ὁποῖος ἔοι, καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι.

Nam & ego olim inter homines domum habitabam
Beatus locupletem, & sæpe dabam mendico [erroni]
Qualiscunque esset, & cuiuscunque indigus adueniret.

Studeo, Studia litterarum, vide *Doctrina, Scientia.*

Studia hominum diuersa, & propensiones.

Nazianz. car. 3. Ἄλλος δ' αὖ μέθυ λαρὸν ἀπήχθετο· ἄλλος ἐδωδὴν,
Τὴν ἄλλοι φιλέουσιν, ἀπέστυγε· ἄλλος ἀϋτμήν·
Ἄλλοι δ' αὖ μερόπεσσιν ἀπεχθέα θυμὸν ἔχοντες,
Ἐσχατιὰς ναίουσι, βροτῶν δ' ἄπο τῆλε θέουσι
Πρόφρονέως· σὺ δ' ἄπιστον ἔχεις νόον ἀζυγέεσσιν;

Alius odit dulce vinum: alius edulium,
Quod alij appetunt, auersatur: alius odores:
Alij item ab hominibus abhorrentes,
Colunt solitudines, & longè ab hominibus currunt

Perlubenter:

Perlubenter: IN *vero diffidis de virginibus?* [*.i.non credis aliquos quoq; virginitate & cælibatu delectari*]

Vide eundem S. Gregorium Nazianz. carm. 4. vbi diuersa mundanorum & Deo famulantium studia persequitur.

Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιός, οὐδὲ φαρέτρη· *Od. Z.*
ἀλλ' ἱστοὶ καὶ ἐρετμὰ νεῶν, καὶ νῆες ἐΐσαι,
ᾗσιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν.
Phæacibus cordi non sunt arcus, nec pharetra:
Sed mali & remi nauiũ, & rates æqua latera habẽtes,
Quibus delectati canum æquor permeant.
Ἄθρει δὴ πραπίδεσσι τεαῖς, ἐπὶ πάντας ὁδεύων, *Nazianz. car. 6.*
ὡς καὶ ἐγώ· δὴ γάρ με θεὸς μέγαν ἴδριν ἔθηκεν
ἐσθλῶν τε, στυγερῶν τε· νόος δ' ἐπὶ πάντα φορεῖται·
οὗτος ἔην θαλερός τε καὶ ἄλκιμος, εὖχος ἑταίρων,
ὑψιβιβάς, μελέεσσιν ἐρριζώοισι τεθηλώς.
οὗτος κάλλιμος ἦεν ἑωσφόρος, ὄμματα πάντων
ἕλκων, εἴαρος ἄνθος ἐν ἀνδράσιν, οὗτος ἀγῶσι
κύδιμος, ἔντεσιν οὗτος ἀρήϊος, οὗτος ἄριστος
θηροφόνων, σταδίοισι καὶ οὔρεσι κάρτος ἐγείρων.
οὗτος δ' αὖ θαλίῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι μεμηλώς,
γαίῃ τε πελάγεσσι καὶ ἠέρι γαστέρα φέρβων·
νῦν ῥικνὸς καὶ ἄναλκις· ἀπήνθησεν γὰρ ἅπαντα.
γῆρας ἔβη, τὸ δὲ κάλλος ἀπέπτατο.—
Cerne animo tuo, cunctos percurrens,
Uti & ego. (Nam me Deus valde expertum fecit
Bonorum & malorum: animus enim omnia percurrit.)
Iste vegetus erat & fortis, decus amicorum,
Altigradus, membris viridis florens:
Iste erat formosus lucifer, oculos omnium
Pelliciens, flos veris inter homines: iste certaminibus
Inclytus: iste armis martius, hic præstantissimus
Venatorum, in stadijs & montibus robur exercens:
Hic rursus festiuis epulis & dapibus addictus,
Terra & mari & aere ventrem pascens:
Nũc autẽ curuus & debilis. Omnia enim defloruerũt.

Venit

Venit senectus, & pulcritudo euanuit. [*auolauit*]

Vide ibidem multo plura eiusdem generis.

Id.car.11. „ Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ χέρας εἶχον ἐπ' ἔργοις.

„ *Alius enim alia ad opera manus applicat.*

Id. 26. Ἄλλην μέν τ' ἄλλος τις ἀνὴρ βιότοιο κέλευθον

Τέμνει· χειομόρος, αὐτὰρ ὁ ποντοπόρος.

Θηρολέτης ἄλλός τις, ὁ δ' ἔγχει χεῖρας κορύσσων·

Καί τις ἀοιδοσύνης ἴδρις, ὁ δ' ἀθλοφόρος·

Αὐτὰρ ἐμοὶ θεός ἐστι λάχος, καὶ ἄλγεα πολλά,

Καὶ νούσῳ στυγερῇ τῇδ' ὀλιγοδρανέειν.

Aliam alius vita viam

Init: iste est agricultor: hic verò nauta:

Alius est venator: alius bellator: [*hasta manum armans*]

Alius carminis peritus, alius certaminis:

Mea autem sors est Deus, & dolores multi,

Et hic molesto morbo laborare.

Id. 47. car. Ἄλλος δ' ὀρνίθεσσιν ἀγάλλεται, ὃς δὲ φυτοῖσιν,

Ὃς δὲ λίθοις τερπνοῖς ἔνδοθι λαμπομένοις·

Αὐτὰρ ἐμοὶ πάντων φέρτατον εὖχος ἔδωκε

Χριστὸς ἄναξ, πολλῶν εὐσεβέων στέφανον.

Alius auibus delectatur, alius plantis:

Alius lapidibus delectabilibus intus lucidis: [*preciosis*]

Mihi verò decus omnium præstantissimum tribuit

Christus Dominus multorum piorum coronam.

Synesius hym. 1.

Ὁ μὲν ἵππον εὖ διώκοι·	*Alius equum scitè agitet:*
Ὁ δὲ τόξον εὖ τιταίνοι·	*Alius arcum ritè tendat:*
Ὁ δὲ θυμῶνα φυλάσσοι	*Alius cumulum conseruet*
Κτεάνων, χρύσειον ὄλβον·	*Opum, auream felicitatem:*
Ἑτέρῳ δ' ἄγαλμα χαίτη,	*Alij decus sit coma,*
Καταειμένη τενόντων·	*Demissa per ceruicem:*
Πολύυμνος δέ κεν εἴη,	*Percelebris alius sit,*
Παρὰ κούροις, παρὰ κούραις,	*Apud pueros, apud puellas,*
Ἀμαρύγμασι προσώπων·	*Speciei splendore:*
Ἐμὲ δ' ἀψόφητον εἴη,	*Mihi verò sit quieto*
Βιοτὰν ἄσημον ἕλκειν,	*Vitam trahere ignotam,*
Τὰ μὲν ἐς ἄλλους ἄσημον,	*Alijs quidem ignotam,*
Τὰ δὲ πρὸς θεὸν εἰδότα.	*Sed Deo bene notam.*

Nota εἰδὼς accipi paſsiuè : quod rarum.

„ Πᾶσι δ᾽ ἄρ᾽ ἀνθρώποισι ὁμὸν γένος· ἀλλ᾽ ἐπὶ ἔργα
„ στρωφῶντ᾽ ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλα· πέλει δ᾽ ἄρα κεῖνο φέριστον
„ ἔργον, ὃ, ἤ φρεσὶν ἧσιν ἐπιστάμενος πονέηται·
„ τοὔνεκα δηϊότητος ἀποσχόμεναι κελαδεινῆς,
„ ἱστὸν ἐπεντύνεσθε ἑῶν ἔντοσθι μελάθρων·
„ ἀνδράσι δ᾽ ὑμετέροισι περὶ πτολέμοιο μελήσει.

„ Cunctis quidem hominibus idem genus: ſed ad ſtudia
„ Se applicant alij alia: illud autem optimum eſt
„ Opus, quod quis probè ſciens factitet.
Quare à turbulenta pugna abſtinentes, [vos fœminæ]
Telam elaborate in ædibus veſtris :
Viris autem veſtris bellum curæ erit.

Cal. l. 1.

Submergo. Submergor.

Κεῖται δ᾽ οὐχ ὑδάτεσσι διάβροχος· αἰδομένη δὲ
Γῆ κεύθει τὸν ἐῆς ὅρμον ἐλευθερίης.

Bianor. 3. epigr.

Iacet autem non aquis ſubmerſus: ſed reuerita
Terra tegit ſuæ libertatis portum . [Clitonymum au-
ctorem & reſtitutorem libertatis]

— ὑγρὰ δὲ τὴν σὴν
Κύμαθ᾽ ἀμφ᾽ ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην.

Anacreon. ibid.

Humidi fluctus amabilem tuā ætatem ſubmerſerunt.

Δύσμορος ἐκρύφθη πόντῳ νέκυς, ὃν παρὰ κῦμα
Ἔκλαυσεν μήτηρ μυρία Λυσιδίκη.

Argentarij ibid.

Mortuus obtegitur ponto miſer: hunc prope fluctus
Flevit Lyſidice mille parens lacrymis.[Pnytagorā]

Ὣς ὁ μὲν ἔνθ᾽ ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ.

Od. Δ.

Sic ille quidem ibi perijt , poſtquam bibit ſalſam aquā.

Ἠ τόν γ᾽ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὀστέα δ᾽ αὐτοῦ
κεῖται ἐπ᾽ ἠπείρου, ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.

Od. Ξ.

Aut eum in mari vorarunt piſces,oſſa vero eius
Iacent in continente,arenâ multâ conuoluta.

— ἀλλὰ ῥεέθροις
Καρποῦ δυομένοιο, τί μοι φάος εἰσέτι λεύσσειν;

Nonn. 11. Dion.

Sed Carpo aquis ſubmerſo, quid mihi lucem adhuc vi-
dere ? [Quid iuuat viuere Carpo cōſodali ſubmerſo?]

Νηχομένους

Id. 23. Νηχομένους μιμεῖτο, καὶ ἤθελε πότμον ἀλύξαι,
Dion. χερσὶν ἀπειρήτοις ποταμήια χεύματα τέμνων·
Ἀλλὰ ῥόῳ κεκάλυπτο, καὶ ὕδασιν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
Ἔγκυος, οἰδαίνων, διερῷ τυμβεύετο πότμῳ.
Natantes imitabatur, volebatq; mortem effugere,
Manibus inexpertis fluuiales vndas secans:
Sed fluxu obrutus est, & aquis alius super alium
Plenus, intumescens, humida tumulabatur morte.

Id. 40. Δηριάδην κρύψε κῦμα· ῥόος δ' ἐκάλυψεν Ὀρόντην.
Dion. *Fluctus Deriadem, fluctus quoque mersit Orontem.*

Id. 43. Τύμπανα Σιληνοῖο κατακλύζοιτο θαλάσσῃ.
Tympana Sileni submergantur mari.

Iliad. Φ. Μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.
Ne illum perderet magnus fluuius vorticosus.

Apollon. Κεῖται ὑποβρύχιος Σερβωνίδος ὕδασι λίμνης.
Argon. B. *Iacet submersus aquis paludis Serbonidis.*

Orobius. Τούσδε θανόντας ἔχει ξείνους τάφος, οἳ περὶ Δῆλον
Μαρνάμενοι, ψυχὰς ὤλεσαν ἐν πελάγει.
Sepulcrum continet hos peregrinos mortuos, qui ad
Delum pugnantes, in mari animas amiserunt.

Δυσμενέας δ' ἐκάλυψεν ἑοὺς μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
Apollin. Psal. 77. *Hostes ipsorum operuit mare.*

S. Damascenus. Μέλας ὁ πόντος τριστάτας Αἰγυπτίων
ἔκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος.
Mare rubrum Duces Ægyptiorum [Ægyptios]
Funditus obruit, aquistratus tumulus.

Aristot. in Ἐνθάδε τῶν Λοκρῶν ἡγήτορα γαῖα κατέσχεν,
Heroum Αἴαντ' Οἰλιάδην, ἐν πελάγει φθίμενον.
epitaph. *Hic Aiacem Oeliadem, Locrorum ducem, in pelago submersum terra continet.*

Hom. in Ὕδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο. ——
Batrach. *Aquis nigris submergebatur.*

Ibid. Ὕδασι δ' ὀλλύμενος τοίους ἐφθέγξατο μύθους.
Aquis autem periens talia effatus est verba.

Ibid. Ταῦτ' εἰπὼν ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι. ——
Hac fatus expirauit in vndis.

Ibid. Οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους,

στήσομεν

στήσομεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνον ὧδε τρόπαιον.
Ita enim suffocantes in aquis nandi imperitos,
Statuemus hilariter hic de occisis muribus tropaeum.

— ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὁρμή· Musaei.
καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων·
πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαιμῷ,
καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμακέτου πίεν ἅλμης.
Pedum vigor eum defecerat:
Et robur irrequietarum manuum erat immobile:
Multa porro aquae copia sponte in guttur influebat:
Et potum exitiosum [inutilem] bibebat inuicti maris. [Hellesponti]

— Δάφνις ἔβα ῥόον, ἔκλυσε δίνα Theocr. idyll. 1.
τὸν Μώσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ.
Daphnis ingressus est flumen, submersit vortex
Virum musis carum, & Nymphis non exosum.

Vide multa huc spectantia lib. 3. epigrammatum Graecor. cap. 22.

Sudare. Sudor.

— Ἔρρεε δ' ἱδρὼς Iliad. ψ.
Πάντοθεν ἐκ μελέων. — *Fluebat autem sudor*
Vndique ex membris.

— πολὺς δ' κατ' αὐχένας ἠδὲ κατ' ὤμους, Q. Cal. l. 6.
ἱδρὼς ἀμφοτέροισι κατέσσυτο, ἄχρις ἐπ' οὖδας.
ὡς τῆμος μογέεσκον. — *Multus per ceruicem & per humeros*
Sudor ambobus defluxit ad solum vsque.
Adeo tum laborabant.

— πολὺς δ' ἐξέρρεεν ἱδρὼς Id. l. 8.
ἀμφοτέρων. — *Multusque ambobus emanabat sudor.*

Ἐς μέσον ἦλθεν ἀγῶνος, ἑῷ δ' ἔσμηξε χιτῶνι Nonn. 37. Dion.
Μυδαλέων ἱδρῶτα διασάζοντα μετώπων.
In medium prodijt certaminis, suaque abstersit tunica
Sudorem ab humida fronte diffluentem.

Ἱδρὼς αἱματόεις θαλερὰς ἐρύθαινε παρειάς. Q. Cal. l. 4.
Sudor sanguineus malas rubefecit amoenas.

Nonn. 5. Dion. Καὶ διεροὺς ἱδρῶτας ἀποσμήξασα προσώπου.
Et humidos sudores abstergens à vultu.

Id. 10. Καὶ νέος ἱδρώων φαιδρύνετο γυῖα ῥεέθρῳ.
Et iuuenis sudans sua flumine membra lauabat.

Oppian. 2. de piscat. —ἐκ μελέων λιπαρός τε καὶ ἀθέσφατος ἱδρὼς
χεύεται.—*Funditur è membris sudor largus & immensus.*

Callim. in Delum. —νότιος δ' ἀνὰ χροὸς ἔρρεεν ἱδρώς.
Humidus per corpus fluebat sudor.

Dionys. de situ. ——οὐ γάρ σφι θέμις δόρποιο πάσασθαι,
Πρὶν πολέμου μόχθοισι κάρην ἱδρῶτι παλῦναι.
Nec enim ipsis fas est cibum sumere,
Priusquam belli laboribus caput sudore perfuderint.

Agathias 4. epigr. Κλίμακα γὰρ ταναὴν πρόσω κεκαφηότι ταρσῷ,
Ἱδρῶτι πλαδαρὴν ἀμφεδίηνα κόμην.
Scalam enim altam ascendens defesso pede,
Sudore languidam irrigaui comam.

Sappho. Καδ δ' ἱδρὼς ψυχρὸς χέεται, τρόμος δὲ
πᾶσαν αἱρεῖ· χλωροτέρη δὲ ποίας
ἐμμί· τεθνάναι δ' ὀλίγου δέουσα·
φαίνομαι ἄπνους.
Manat & sudor gelidus, tremorq;
Occupat totam, minus herba pallet,
Spiritus expers videor, breuiq;
Emoritura.

Q. Cal. l. 6. „ Οὐ γὰρ ἀνιδρωτί γε μετ' ἀνδράσι κῦδος ἀέξει.
„ *Non absq; sudore inter homines gloria comparatur.*

Nonn. 37. Dion. —καμάτοιο προάγγελος ἔρρεεν ἱδρώς.
Laboris index sudor defluebat. [fatigationis prenuncius]

SVM.

Εἰμί. πέλω. πέλομαι. ἀμφιπέλομαι. πλέθω. ὑπάρχω. γίνομαι. ἀκούω. τυγχάνω.

Ioan Poëta in epigr. „ Φεῦ ἀπὸ τοσσατίου κάλλεος εἰμὶ κόνις.
„ *Heu è tanta pulcritudine sum puluis!*

Sibyll. l. 3. Ἔσται καὶ Σάμος ἄμμος· ἐσεῖται Δῆλος ἄδηλος.

Samos

Samos erit arena: Delos erit non Delos. [*peribit, ignota erit*]

Τίς γενόμην; τίς δ' εἰμί; τίς δ' ἔσσομαι οὐ μετὰ δηρόν; Nazianz. 14 car.
Quis fui? quis sum? quis ero haud multo post?

„ — ἑτοιμότεροι δέ τε πάντες Id. car. 32
„ ἐς κακίην πελέθουσι· ῥόος δ' ἐπὶ πρηνὲς ὁδεύει.
„ *Proniores sunt omnes ad malum. Fluxus enim in pronum it.*

— οὐκ ἀλέγει δὲ Nonn. in Ioann.
μήλων ἀλλοτρίων, ὅτι μίσθιος αὐτὸς ἀχεύει.
Alienas oues non curat, quia mercenarius est.

Τόσσος δοῦπος ἔπλετο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων. Hesiod. in Theogon.
Tantus erat fragor Dijs confligentibus.

A πέλομαι sunt ἐπέλετο, ἔπλετο, ἔπλεττο.

Καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ; — *Qui modus aerumnae est?* Sophocles in Electra.

Κοίρανος Ἑβραίων πελέθω, σκηπτοῦχος Ἰησοῦς. Nonn. in Ioann.
Rex sum Iudaeorum, sceptriger Iesus.

„ Οὐδὲν ἐὼν γενόμην· πάλιν ἔσσομαι, ὡς πάρος ἦα. Pallada 2. epigr.
„ Οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος.
„ *Nihil cùm essem, natus sum: rursus ero, vt antè erã.*
„ *Nihil & nihilum est hominum genus.*

Οὐ πέλω Ἠλίας, οὐ θεόσκελός εἰμι προφήτης. Nonn. in Ioann.
Non sum Elias: non sum eximius propheta.

Ἔσκέ τις οὐρεσίφοιτος. — *Erat quidam monticola.* Ibid.

Ἰσραὴλ σὺ πέλεις βασιλεύς; σὺ Χριστὸς ὑπάρχεις; Ibid.
Tu es rex Israel? tu es Christus?
Χριστὸς ἐγὼ γενόμην· οὐ δεύτερος ἄλλος ἱκάνει.
Ego sum Christus: nec alius posterior veniet.
Ἐξ ἀρχῆς γεγαῶτες ὅλων θηήτορες ἔργων.
Qui ab initio fuerunt omnium operum spectatores.
Οὗτος ἔην, ὃν ἔειπον. — *Hic est, quem dixi.* Ibid.

N. imperfectum & perfectum saepe poni pro praesenti, imò & alia passim tempora.

„ Νοῦς ἀγαθὸς καὶ γλῶσσα, τάδ' ἐν παύροισι πέφυκεν Theognis.
„ Ἀνδράσιν, οἳ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι.
„ *Bona mens & lingua in paucis sunt*

„ *Hominibus,*

Od. A. ,,*Hominibus, qui horum vtrorumq; sunt moderatores.*
,, Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
,, Ἥ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
,,*Eam cantionem magis laudant homines,*
,, *Quæ audientibus est nouissima.*

Ibid. ,, Ἦ φὴς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
,, οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν· αἶψά τέ οἱ δῶ
,, ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμηέστερος αὐτός.
,, *An dicis hoc malum esse inter homines?*
,, *Neutiquam malū est regnare. Mox enim ei domus*
,, *Diues est, & ipse honoratior.* Ita Telemachus.

Callim. in Delum. Τῆμος ἔγδουπ' ἄραβος σάκεος τόσος εὐκύκλοιο.
Tantus tum erat rotundi scuti strepitus.
N. ἔγδουπο pro ἐγδούπετο.

Dionys. de situ. Οἱ μείζους· ἄλλοι δέ τ' ἀπειρέσιοι γεγάασι.
Hi maiores: sed alij sunt innumeri.

Ibid. — διψηρή τε καὶ αὐχμήεσσα τέτυκται.
Arida est & squalida. [*regio*]

Ibid. Ταῖς δ' ἔπι, νῆσοι ἔασιν Ἰωνίδες —
Post has autem, sunt insulæ Ioniæ.

Superbia. Superbio. Superbus.

Ὑπερηφανίη. ὑπερβασίη. ὑπεροπλίη. μεγαλοφροσύνη. ἀγηνορίη. ὀφρῦς. τῦφος. τύφος. φρενὸς ὄγκος. μετάφορος λώβη.

Superbio: ὑπερηνορέω. ἐπαυχέω. μέγα φρονέω. ἀγηνορέω. βλεμεαίνω. φυσιάω. φυσόομαι. γαυρόομαι. μεγαλίζομαι. ἐπαγάλλομαι. μεγαλοφρονέω. ὑψόομαι. ὑπερηφανέω. ὀφρῦν τείνω, ἀείρω. ἐπαίρομαι. μεγαληγορίῃ ἐμβαίνω. ἶσα θεῷ φρονέω. ὑπέρβιον ἦτορ ἀείρω. τύφου χιτῶνα φέρω.

Superbus: ἀγήνωρ. ὑπερήνωρ ἀγέρωχος. ὑπέραυχος. ὑπεραύχην. μεγαλαύχην. ὑψίφρων. ὑψίλοφος. ὑπέρβιος. ὑπερήφανος. ὑπερμενέων. ὑπέροπλος. ὑπέροφρυς. ὑπέρφρων. ὑπερόπτης. ὑπερφίαλος. ὑπερηφανέων. ὀφρυόεις. βαρύκομπος & μεγάλαυχος, Pindar. 5. & 8. Pythiorum.

Ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων. *Od. P.*
Contumeliam fugiens hominum superborum.
Τοῖον ἐπευχήσας ἔπος ἴαχε.--*Tale sermonē protulit superbiēs.* *Nonn. 11. Dion.*
Ἀνθρώπων ἵνα μήτις ἔχῃ μεγαλαύχενα γῆρυν. *Apollin.*
Vt nullus hominum superbam efferat vocem. *Psal. 9.*
Εἰ δὲ μέγα φρονέεις χάριν Ἀστερίης σέο νύμφης. *Nonn. 23. Dion.*
Sin superbis ob sponsam tuam Asteriam.
Οἷσιν ἄδδην ἐδάμασσας ἐμὸν κέαρ, εἴτε με πικρῆς *Nazianz. car. 1.*
τιννύμενος κακίης, εἴτ' ἄλγεσιν, ὡς ὅτε πῶλον
παντοίοισι δρόμοισι καὶ ἠλιβάτοισι δαμάζων·
εἴτε τιν' ὄγκον ἐμῆς ἴσχων φρενὸς ὅς ῥα τάχιστα
φύεται εὐσεβέεσσιν ὅσοι νόον εἰσὶν ἐλαφροί,
οἳ κακὸν ἐξ ἀγαθοῖο θεοῦ τῦφον ἁρπάζουσιν.
Quibus [arumnis) abunde cor meum domuisti, siue me ob acerbam
Puniens noxam, siue doloribus, quasi pullum equinum
Varijs & altis cursibus, domans:
Siue etiam tumorē animi mei reprimens, qui citissimè
Pijs adnascitur, qui mente sunt leues,
Et Dei bonitate ad malam abutuntur superbiam.
Πάντ' ἄμυδις βιότοιο ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα ῥίψας, *Id. car. 5.*
καὶ νόον ὑψιβιβάντα τεῇ θεότητι πελάζων,
σαρκὸς νόσφιν ἔθηκα. λόγος δέ μοι ἡγεμόνευε
πάντων μὲν κρατέειν, πάντων δ' ὑπὲρ αἰθέρα τέμνειν
χρυσείαις πτερύγεσσι· τό μοι φθόνον αἰὲν ἄγειρε,
καί με κακοῖς ἐπέδησεν, ἀφυκτοτάτησί τ' ἀνίαις,
σὸν κλέος ὑψόσ' ἄειρε· κλέος δὲ σὸν ἐς χθόν' ἔθηκεν.
„ αἰὲν ἀγηνορίῃσιν ἄναξ κοτέεις μεγάλῃσι.
Omnem simul vita coluuiē in mare proyciens [omnia terrena à me abdicans]
Et animum excelsum ad tuam diuinitatem appellens
A carne sequestraram: doctrina porro me ducebat,
Ut omnes superarem, & cunctis altiùs aëra scinderē
Aureis pennis, [ingenij felicitate, altissima mysteria præ omnibus tractarem] hoc mihi semper inuidiam concitauit,
Et me ærumnis addixit atq; ineuitabilibus doloribus.

Tua gloria [ô Deus, quam extollere volui] in altum me extulit, tuaq; eadem gloria in terram depressit.
Tu semper Domine magna irasceris superbia.

Videtur S. Nazianzenus in 1. versu respexisse ad illud Homeri Iliad A. de torrente:

— πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν, εἰς ἅλα βάλλει.

Vbi Eustathius τὸ ἀφυσγετὸν exponit ἰλυώδη συρφετὸν, ὠνοματοπεποιημένον ὡς ἀπὸ τοῦ ἀφύσσω.

Id. 3. iambic. Λαβὼν τοιοῦτον ὕψος, οὐκ ἐπαίρεται.
Tantam assecutus dignitatem non extollitur [Moses]

Id. car. 47. Ὃν πάντων κρατέων οὐκ ἐφύσησε τύφος.
Quem omnibus dominans superbia non inflauit.

Georgius Pisidas, lib. de vanitate vitæ, docet ex Platone, superbiam esse extremam siue intimã peccati tunicam, ἔσχατον χιτῶνα τῆς ἁμαρτίας, & hanc adfert rationem.

Pisidas.
„ Εἰ καὶ καλισχύσει γὰρ ἀνθρώπου φύσις,
„ ῥίψαι τὰ πολλὰ τῶν παθῶν καλύμματα·
„ τὸν φορτικὸν χιτῶνα τοῦ τύφου φέρει.
„ *Etsi enim valeat hominis natura,*
„ *Multa perturbationum tegumenta abijcere,*
„ *Onerosam tamen superbiæ tunicã portat.* Ibi plura.

Sophocles in Antig.
„ — μεγάλοι δὲ λόγοι,
„ μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
„ ἀποτίσαντες,
„ γήρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν. *.i. Grandiloquentia superborum grauiter punita, docuit tandem eos sapere.*

Sic enim vetus Scholiastes: Αἱ μεγαλορρημοσύναι τῶν ὑπερηφάνων, τιμωρίας μεγίστας τοῖς κεκτημένοις ἐπάγουσαι, πλεῖστα τὸν διδάσκουσι τὸ φρονεῖν. Huic affine est illud Homericum: — ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Stultus post ictus sapit. [rem factam nouit]

Apollin. Psal. 130.
Οὔποτέ μοι πραπίδεσσιν ὑπέρβιον ἦτορ ἀέρθη·
οὐδέ μευ ἠπερόπευσε μετήορος ὄμματα λώβη.
οὐδέποτ' ἐν μεγάλοισιν ἔχον πεποτημένον ἦτορ.
Nunquam mihi superbum cor in pectore elatum est.
Nec fefellit oculos meos superbia: [excelsum vitium]

Nec

Nec vnquam habui cor volans in magnis.

,, Βέλτιόν ἐστι τύχης καὶ θλιβομένης ἀνέχεσθαι, Palladas 1.epigr.
,, Ἢ τῶν πλουτούντων τῆς ὑπερηφανίης.
,, *Melius est fortunam pati aduersam,*
,, *Quàm diuitum superbiam.*

— παύσῃ τῆς μεγαλοφροσύνης. *Desines superbia.* Id. ibid.

Ἀλλ' ὁ Πλάτων σοι τῦφον ὀνειρώσσων ἐνέφυσεν, Id. ibid.
Ἀθάνατόν σε λέγων καὶ φυτὸν οὐράνιον.
Sed Plato somnians tibi superbiam inseuit,
Immortalem te dicens & arborem cælestem.

Χεῖρας ὑπερβασίῃσι τεὰς σφετέρῃς ἐπάειροις. Apollin. Psal. 73.
Leua manus tuas in superbias eorum.

— πρώτιστος ἐν οὐρανίοις φαέεσσιν, Naziánz. arc. 4.
ἧς ὑπεροπλίῃσι φάους καὶ κύδεος ὀλέσσας
αἰὲν ἀπεχθαίρει μερόπων γένος· ἐκ δ' ἄρ' ἐκείνου
γεύσατο καὶ κακίης πρῶτος βροτὸς ἀνδροφόνοιο.
Primus inter lumina cælestia, [Lucifer]
Amissa per suam superbiam luce & gloria,
Semper odio insequitur hominum genus: atq; ex illo
Etiam primus homo exitialem noxam gustauit.

Οὐδ' ἄρ' ὅγ' ἡβήσας αὐτῇ ἐνεέλδετο νήσῳ Apollon. Argon. Δ.
ναίειν, κοιρανέοντος ὑπ' ὀφρύσι Ναυσιθόοιο.
Nec ipse iam adultus in ea insula voluit
Habitare, propter superbiam dominantis Nausithoi.

Εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε. — Od. Δ.
Nisi superbè locutus esset. [superbũ verbum emisisset]

— μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε Ibid.
πάντας ὁμῶς· μή πώς τις ἐπαγγείλῃσι καὶ εἴσω.
Cauete superbos sermones
Cunctos prorsus: ne quis fortè intrò nunciet.

Γλαῦκε τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες; Iliad. P.
Glauce, quid tu talis superbè locutus es?

Αὐχένα γαῦρον ἄειρε, καὶ ὑψινόῳ φάτο φωνῇ· Nonn. 8. Dion.
πηκτίδος οὐ χατέω λιγυηχέος, οὐ χρέος αὐλοῦ.
Ceruicem superbam extulit: & arroganti voce dixit:
Non egeo dulcisoni nablij, nec opus tibia.

Καί ῥ' ὑπεροπλίῃσι θεὸς κοτέει μεγάλῃσι. Nazianz. 59. car.

Deus succenset magnæ superbiæ.

Nonn. 23. Dion. Εἰ χάριν ὑμετέρου μεγαλίζεαι ὠκεανοῖο,
Ἠρίδανον σκοπίαζε Διὸς πληγέντα βελέμνῳ.
Si propter tuum superbis Oceanum,
Eridanum intuere Iouis percussum telo.

Id. 25. Dion. Εἰ ἢ καὶ Ἀνδρομέδης ἐπαγάλλεται ἄστρασι Περσεύς.
Sin ob stellas Andromedæ superbit Perseus.

Id. 48. Ἀνέρας ὑψιλόφους ἀλύτῳ σφίγγουσα χαλινῷ.
Viros superbos insolubili stringens freno. [*Nemesis*]

Ibid. Ὡς τρόχον αὐτοκύλιστον, ἀγήνορα φῶτα κυλίνδει,
Vt rotam sponte-volubilem, superbum virum voluit.

Ibid. Ἀρτιγάμοις ἀγόρευεν ἐπαυχήσας ὑμεναίοις.
Nouis superbiens nuptijs dicebat.

Iliad. E. „ Φράζεο Τυδείδη, καὶ χάζεο· μηδὲ θεοῖσιν
„ ἶσ' ἔθελε φρονέειν· ἐπεὶ οὔποτε φῦλον ὁμοῖον
„ Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
„ *Caue Tydide, & recede: neque Dijs*
„ *Paria velis sapere: nunquam enim simile est genus*
„ *Immortalium Deorũ, & humi gradientiũ hominũ.*

Iliad. I. —μέγα σθένεϊ βλεμεαίνων,
Μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διΐ, οὐδέ τι τίει
Ἀνέρας, οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δέ ἑ λύσσα δέδυκεν.
Valde robore superbiens,
Insanit vehementer, fretus Ioue, nec quicquã honorat
Homines, nec Deos: ingens porrò eum rabies inuasit.

Iliad. O. —οἶσθα καὶ αὐτή,
οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
Scis & ipsa, quàm illius animus superbus & crudelis.

Od. T. --ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον. *Bibebãt homines superbi.*

Iliad. I. Μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα,
μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως.
νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας.
Non debuisti orare eximium Achillem [ô Agamẽnon]
Innumera dona largiens. Est enim & aliàs superbus:
Nunc verò longè superbiorem reddidisti.

Docet Diomedes superbos nec donis, nec precibus mulcendos.

„—οὐδ' ἐν

„ —ὐδὲν ἐόντες, Nazianz. car. 14.
„ Ὀφρὺν μαψιδίως πίνομεν ἠμέριοι.
„ *Nihil cùm simus, vanè homines supercilium tollimus.*
— πάντας ἀγήνορας ἐς πέδον ἕλκει. Nonn. 48. Dion.
Omnes superbos in terram trahit: [*Nemesis*]
Ἀφροσύνην ἐνέπων ὑψαύχενα Δηριαδῆος. Id. 21.
Memorans superbam amentiam Deriadis.
Δηριαδὴς ὑπέροπλος. —*Superbus Deriades.* Id. 35.
— ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες, Iliad. Δ.
ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
Superbi Epei aereis loricis induti,
Nos iniuria afficientes, nefaria machinabantur.
Κόττός τε, Βριάρεώς τε, Γύγης θ᾽, ὑπερήφανα τέκνα. Hesiod. in Theogon.
Cottusque, Briareusque, Gigesque, superba propago.
— μήτ᾽ ἐπὶ δειρῆς Naumachius.
Πορφυρέην ὑάκινθον ἔχοις, ἢ χλωρὸν ἴασπιν,
τοῖς ἔπι φυσιόωσι χαλίφρονες. — *Nec in collo*
Purpureum hyacinthum habeas, aut viridem iaspidem,
Quibus superbiunt stolidi.
— ἀμφοτέρων δὲ θεὸς κλύε· καί ῥ᾽ ἐλέηρεν, Nazianz. 1. car.
ὃν μογέοντ᾽ ἐνόησεν, ὑπερμενέοντα δ᾽ ἄλισεν.
Ambos autem Deus audiuit: & misertus est
Eius, quem afflictum vidit, & superbientem despexit.
Ἕζεσθαι δοκέεσκον ὑπέρθρονος, οὐχ ὑπερόφρυς. Id. car. 9.
Οὐδὲ γὰρ, οὐδὲ ὄναρ τῖον ἀγηνορίην.
Sede alta, haud alta considere mente videbar. Billius.
Nam neq; per somnum mente superbus eram.
Τὸν δὲ φέρει θρόνος αἰπὺς ὑπέρφρονα. — Id. 5. arc.
Hunc verò altus thronus superbum extollit.
Μὴ γαυροῦ σοφίῃ, μήτ᾽ ἀλκῇ, μήτ᾽ ἐνὶ πλούτῳ. Phocylides
εἷς θεός ἐστι σοφὸς, δυνατός θ᾽ ἅμα καὶ πολύολβος.
Ne extollaris sapientia, neque robore, neque diuitijs.
Unus Deus est sapiens, fortis, & praediues.
Γηρυόνου μετὰ πότμον ἀγήνορος. — Dionys. de situ.
Post mortem superbi Geryonis.
Δέρματα πάντες ὅμοια· φυσώμεθα δ᾽ οἱ μετέωροι Nazianz. car. 52.
Πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ πατράσι μεγάλοις.

Pelles cuncti similes: [sumus] interim inflamur elati
Diuitiis & gloria & magna patria.

Id. car. 56. „ Μηδὲ γένος περιφέρειν μήθ' εἵμασιν ὀφρὺν ἀείρειν.
„ *Neque genus profer neq; propter vestes supercilium attolle .i. ne superbias ob nobilitatem vel vestium splendorem.*

Id. 58. car. Ἢν μεγαλοφρονέῃς, μνήσω σ' ὅθεν ἐς βίον ἦλθες.
τίς μὲν ἔης τοπάροιθε, τίς σπλάγχνοισιν ἐκεύθευ,
τίς δ' ἄρ' ἔσῃ μετέπειτα, κόνις καὶ σητὸς ἐδωδή.
Si superbias, commonefaciam te, vnde in vitā veneris,
Quis antea fueris, quis in visceribus latueris,
Quis futurus sis postea: puluis & esca tineæ.

Sibyll. Ἄνθρωποι θνητοὶ καὶ σάρκινοι οὐδὲν ἐόντες,
Πῶς ταχέως ὑψοῦσθε, βίου τέλος οὐκ ἐσορῶντες;
Mortales homines vilissima corpora carnis,
Cur vos effertis, neque finem cernitis æui?

Pindar. 11 Nem. „ — τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώ-
„ ποις σαφὲς οὐχ ἕπεται
„ τέκμαρ, ἀλλ' ἔμπαν μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν,
„ ἔργα τε πολλὰ μενοι-
„ νῶντες· δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ
„ ἐλπίδι γυῖα· προμα-
„ θείας δ' ἀπόκεινται ῥοαί.
„ *Homines a Deo non sequitur certus exitus, & tamē in superbiam efferimur, & opera multa molimur. Quippe impudenti spe vincta sunt membra nostra, prouidentiæ autem fluxus longè à nobis absunt. [.i. Immodica speramus, & futura minimè prauidemus.]*

Nazianz. car. 45. Εἴην μὴ μεγάλαυχος, ἐπεὶ κακός εἰμι τελώνης.
Ne sim superbus siquidem improbus sum publicanus.

Surgo. Exurgo.

Ἀνίσταμαι. ὄρνυμαι. ἀνορούω. ἔρχομαι. ἀνέρχομαι. μετέρχομαι. ἀναΐσσω.

Iliad. A. — Τοῖσι δὲ Νέστωρ Ἡδυεπὴς ἀνόρουσε. —
Inter hos surrexit Nestor suaniloquus.

Ἔχει

Ἔρχεο Νεστορίδη Πεισίστρατε. — *Surge Pisistrate fili Nestoris.* Od. O.

— ἀν δ' Ἀγαμέμνων Iliad. I.
ἵστατο δακρυχέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος.
Surrexit Agamemnon flens, sicut fons nigra-aqua.
Ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη. Hesiod.
Mane surgens, vt tibi victus sufficiens sit.
Ἦρι δ' ἀνερχομένοισιν ἐϋκραὴς ἄεν οὖρος. Apollon. Argon. B.
Mane surgentibus lenis spirabat aura.
Ἠῶθεν δὲ λιτῇσι μετερχόμενός σε καλέσσω. Apollin. Psal. 87.
Mane exurgens te precibus inuocabo.
Ὄρσεο Λαομεδοντιάδη. — *Surge Laomedontiade.* Iliad. Γ.
Ὄρσο Θέτι, καλέει Ζεύς. — *Surge Thetis, vocat Iupiter.* Iliad. Ω.
Ὀρθὸς ἀναΐξας. — *Rectus surgens.* [*Telemachus*] Od. Φ.
Ἔρχεο, καί με σάω πανυπέρτατε σῶτερ ἐμεῖο. Apollin. Psal. 3.
Exurge, & salua me supreme mi saluator.

Est apocope in σάω pro σάωζε .i. salua.

Suspendo. Appendo.

Κρεμάω. ἀνακρεμάω. ἀγκρεμάω. ἀποκρεμάω. ἐπικρεμάω. κατακρεμάω. περικρεμάω. ἀνάπτω. αἰωρέω. ἐπαιωρέω. ἀναρτάω, vide Frater. ἀνατίθημι.

Δημᾶς δ' ἐκ τρώγλης βαίνων, ἐς ἀράχνιον ἔστη·
Ἡ δ' ἀράχνη νήθουσ' αὐτὸν ἀπεκρέμασεν. Nicarchus 2. epigr.
Demas è foramine egrediẽs super aranei telam stetit:
[adeo gracilis erat & leuis]
Nens porro araneus eum suspendit. [è reti suo]

Vide ibid. plura & pulcra de gracillimis l. 3. epigram.

Ἡ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα, Od. A.
πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο. —
Hæc quidem complicatam & accommodatam tunicã
Cùm è paxillo suspendisset ad fabrefactos lectos,
Excessit è thalamo.

Notat hîc Eustathius: ὥσπερ, ὡς οὐ πάντα τὰ ἐκ πασσάλου δι' ἀμέλειαν ἀνατίθεται· ἀλλὰ τὰ πλείω, ἐπιμελῶς.

μελῶς. *Vide, inquit, quod non omnia è paxillo negligenter suspendantur: sed plura diligenter.* Quod propterea dicit, quia in prouerbium iam abierit: πασσάλῳ ἀνακρεμάσαι. *de paxillo suspendere, id est negligere: & contra* ἀπὸ πασσάλου λαβεῖν. *de paxillo capere .i. diligenter curare.* vt idē Eustat. annotat ad Iliad. E. *explicans:* — ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα *&c.*

Nonn. 11. Dion. Καὶ κρίνα καὶ νάρκισσον ἐπῃώρησε μετώπῳ,
Αὐχένι πορφύρεσσαν ἐπικρεμάσας ἀνεμώνην.
Et lilia & narcissum appendit fronti,
Ceruici purpuream suspendens anemonem.

Id. 20. Dion. — νέης ἀναθήματα νίκης,
Ἀσπίδες καὶ πέλεκες ἐπεκρεμόωντο μελάθρῳ.
Recentis victoriæ votiua dona,
Scuta & secures suspendebantur in palatio.

Ibid. Οὕτω καὶ φονίοιο παρὰ προπύλαια Λυκούργου,
Ἄκρα ποδῶν καὶ χεῖρες ἐπῃώρηντο θανόντων.
Sic etiam ad vestibula Lycurgi sanguinolenti,
Extrema pedum & manus mortuorum suspensa erāt.

Id. 26. Dion. Αὐχένι κυρτωθέντι περικρεμάσας τελαμῶνα.
Ceruici incuruatæ appendens baltheum.

Iliad N. Χεῖρα παρακρεμάσας. — *Manum suspendens.*

Philippi 6. epigr. — πενίης δῶρον ἀνεκρέμασεν. *Paupertatis donum appendit.*

Iliad. H. Τεύχεα συλήσας οἴσω ποτὶ Ἴλιον ἱρὴν,
καὶ κρεμόω ποτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.
Arma direpta feram ad Ilium sacrum,
Et suspendam ad templum Apollinis longe-iaculantis.

Hom. 25. hym. Ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰούς.
Ibi suspendens [Diana] rigidos arcus & sagittas.

Suspiro. Gemo.

Στοναχίζω. ἀναστοναχίζω. στένω. στείνομαι. αἰάζω. ἐπαιάζω. στενάχω. ἐπιστενάχω. στενάζω. ἐπιστοναχίζω.

Musæus. Βυσσόθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον. —
Medullitus vehementissimè suspirabat.

Iliad. K. — ἐν στήθεσσιν ἀνεστονάχιζ᾽ Ἀγαμέμνων

Νειόθεν

Νειόθεν ἐκ κραδίης.-- *In pectore suspirabat Agamēnō Funditus ex corde.*

— μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ. *Ibid.*

Valde autem suspirabat generosum cor.

Αἰάζω λαοῖο θεόφρονος ἡνία ῥίψας, *Nazianz. car. 60.*
Οὐ μὲν ἀπορρίψας, οὐδ' ἤ χερσὶ φέρων.

Ingemo quod sanctæ proieci plebis habenas,
Non tamen abieci, sed neque iam teneo.

Τί στενάχεις κεφαλὴν κεκακωμένος; — *Agathias 4 epigr.*

Quid gemis capite male-affectus?

Τίπτε γύναι στενάχεις; *Quid mulier suspiras?* *Nonn. in Ioann.*

Σφωιτέρῳ πότε θῆρες ἐπιστενάχουσιν ὀλέθρῳ; *Nonn. 5. Dion.*
ἀφραδέες ζώουσι, καὶ οὐ νοέουσι τελευτήν·
μοῦνος ἐγὼ μεθέπω πινυτὸν νόον. —

Quandonam feræ suo ingemiscunt exitio?
Sine intelligentia viuunt, nec agnoscunt mortem:
Solus ego intelligentem animum gero.

Verba sunt Actæonis in ceruum mutati.

Τοῖσιν ἐπαιάζω καὶ στείνομαι. ὡς ὅτε τις λὶς *Nazianz. 60. car.*
Ἄλκιμος ἐμπλεχθεὶς ἄρκυσι θηροφόνων.

Propter hac gemo & suspiro, vt leo aliquis
Robustus, venatorum plagis irretitus.

T.

Taceo. Sileo. Silentium.

Σιγάω. Διασιγάω σιγῇ παρελάω σιωπάω σιωπῇ, σιγῇ, κρύπτω, καλύπτω, χείλεα σφρηγίζομαι. ἀκὴν εἰμι. &c.

Αἱ τρίχες, ἢν σιγᾷς, εἰσὶ φρένες· ἢν δὲ λαλήσῃς, *Philo l. 7. epigr.*
Ὡς αἱ τῆς ἥβης, οὐ φρένες, ἀλλὰ τρίχες.

Capilli, si taceas, sunt prudentia: sin loquaris, (capilli.
Tanquam capilli adolescentiæ, non prudentia sunt, sed

Congruit in senes canos, & in verbis imprudétes.

Amphis Comicus. „ Οὐκ ἔστι κρεῖττον τοῦ σιωπᾶν, οὐδὲ ἕν.
„ *Non est res melior quàm tacere, ne vna quidem.*

Od. T. Σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μηδ᾽ ἐρέεινε.
Tace, & mentem tuam cohibe, neque interroga.

Nonn. 19. Dion. Κοῦρος ἀφωνήτῳ σφρηγίσσατο χείλεα σιγῇ,
Δάκρυσιν αὐτοχύτοις νικώμενος· ὀψὲ δὲ μήτηρ
οἰκτρὸν ἔπος κατέλεξε.—
Iuuenis signauit labra muto silentio [*tacuit*]
Lacrymis sponte-fluentibus victus. Sero autem mater
Miserabilem sermonem protulit.

Apollin. Psal. 108. Αἶνον ἐμὸν μὴ πάγχυ, μάκαρ, σιγῇ παρελάσσῃς.
Laudem meam ne prorsus, ô beate, silentio prætereas.
Deus laudem meam ne tacueris.

Apollon. Argon. B. Σίγα, μή μοι ταῦτα νόῳ ἔνι βάλλεο τέκνον.
Tace, ne mihi hæc animo ingere fili.

Nazianz. car. 56. „ Σιγᾶν λώϊόν ἐστιν, ὅτ᾽ ἐς λόγον ἔργον ἐπείγῃ·
„ Ἢ λαλέειν καιροῖο λόγον κλείοντος ἄκοσμον.
„ *Tacere melius est, cùm ad sermonem res impellat:*
„ *Quàm loqui tempore sermonẽ excludente indecorũ.*

Pindar. olymp. 13. Διασιωπάσομαι αὐτοῦ μόρον. *Mortem eius reticebo.*

Id. 1. Isth. „ — ἦ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμένον εὐ-
„ θυμίαν μείζω φέρει. „ *Certè quidem sæpenumero id*
„ *quod silentio præteritum est, maiorem adfert vo-*
„ *luptatem.* N. σεσωπαμένον. pro σεσιωπαμένον.

Nonn. 5. Dion. Σιγήσω τάδε πάντα· τί δεύτερον ἄλγος ἐνίψω;
μή σε καὶ ὑπνώοντα πάλιν στοναχῇσι πελάσσω.
Tacebo hæc omnia. (Quid denuo dolorem referam?)
Ne tibi etiam dormienti rursum gemitus excitem.

Id. 38. Θέσφατα γινώσκων πινυτῇ δ᾽ ἔκρυψε σιωπῇ.
Sciens oracula prudenti texit silentio.

Id. 44. — ἐν ἀφθόγγῳ δὲ σιωπῇ
κρύψεν ὀνειρείης ἀπατήλιον εἰκόνα νίκης.
Muto silentio texit fallacem imaginem somniosæ vi-
ctoriæ.

Id. 46. — ἄφθογγος ἐπὶ χρόνον ἵστατο μήτηρ.
Stabat mater diu sine voce.

Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν· ἔτε τις ἔτλη Od. B.
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν.
Tum alij quidem omnes siluerunt: nec ausus est quisquã
Telemacho duris verbis respondere.

— κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι, Od. H.
πὰρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Consedit ad focum, in cineribus,
Apud ignem: omnes autem tacuerunt.

— ἀκέων ἦν ὐδέ τι εἶπε. Iliad. Δ.
Tacitus erat, nec quidquam dicebat.

Τέττα σιωπῇ ἧσο ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ. Ibid.
Amice tacitus sede, meoq; acquiesce sermoni.

Καὶ γλῶσσάν τις ἔδησε λάλον ἢ χείλεα σιγῇ. Nazianz. car. 47.
Ἐκ δὲ νόε μεγάλῳ αἶνον ἔθυσε νόῳ.
Est etiam qui linguã loquacẽ & labia silentio vinxerit:
Ex mente autem laudem sacrificarit menti magna.
[.i. Deo]

„ Ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώ- „ *Est quoddam dictũ in-* Pindar. 9. Nem.
„ πων τετελεσμένον ἐσλὸν „ *ter homines: Patratũ*
„ μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι. „ *egregiũ facinus non esse*
„ *in terra silẽtio obtegẽdũ.*

— ἐκ δὲ προσώπε Nonn. 33. Dion.
Πασιθέης, ἐνόησεν ἄχος κήρυκι σιωπῇ.
Ex facie autem Pasithea, cognouit dolorem pracone
silentio. [.i. indicante silentio]

„ Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει. Sophocles in Aiace.
„ *Mulier, mulieri fert decus silentium.*

Ἔνθα νόε καθαροῖσι νοήμασι θυμὸν ἀείρων, Nazianz. car. 12.
Θύσω καὶ σιγήν, ὡς τοπάροιθε λόγον.
Illuc puris mentis cogitationibus animum attollens,
Sacrificabo [Deo] silentium, vt antehac sermonem.

Χείλεσι δ' ἀφθόγγοισιν ἐπεσφρηγίσατο σιγὴν Nonn. 47. Dion.
εἰς χρόνον. — *.i. Aliquamdiu siluit. [Mutis labijs*
silentium ad tempus obsignauit]

„ Χείλεσι θῆκα θύρετρα· τὸ δ' αἴτιον ὡς κε μάθοιμι Nazianz. 54. car.
„ Μύθων μέτρα φέρειν, παντὸς ἐπικρατέων.
„ *Portam ori apposui: si caussam quaeris: vt omni* Billius.

„ *Parte*

„ *Parte silens, discam voce tenere modum.*

Vide plura & pulcra de silentio, per totum illud D. Gregorij Nazianz. carmen 54. de Silentio tempore ieiunij.

Ibid. „ Ὥς κε μάθῃ τά τε φαντά, τά τ' οὐ φατὰ γλῶσσα φυλάσσειν.
„ Δέξατο ὅλλω σιγήν, δέξεται δ' ἐπίλω.
„ *Ut disceret lingua obseruare dicenda & tacenda,*
„ *Suscepit perfectum silentium: suscipiet modò sermonis gratiâ.*

Pisidas l. de Vanitate. „ Ἄλλοις προσηνὲς τὸ θρασύγλωσσον στόμα·
„ Σοφῷ δὲ σιγὴ καὶ γαλήνη καρδίας.
„ *Alijs placet os audaciloquum:*
„ *Sapienti autem silentium & cordis tranquillitas.*

Iliad. P. Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε.——
Diu non potuit loqui. [*præ dolore.*]

Musæus. „ —ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπή. *Silentium est promissio.*

Od. O. Σιγῇ νῦν μήτις με προσαυδάτω ἐπέεσσιν.
Silete nunc: nemo me verbis alloquatur.

Est ellipsis in Σιγῇ. Subauditur enim, ἔχετε vel μένετε. Altera lectio est: Σιγὴ νῦν. *Silentium nunc.* & subauditur: esto. Vtriusque lectionis & ellipseos meminit Eustathius.

Iliad. Ξ. Σίγα, μή τις ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
μῦθον, ὃν οὔ κεν ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
ὅς τις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν.
Tace, nemo alius Græcorum istam audiat
Sententiam, quam nullus omnino ore proferret,
Qui sciret animo suo recta loqui.

Est refutatio sententiæ Agamemnonis fugam suadentis. Transferri posset eadem obiurgatio in turpiloquos: interpretaudo μῦθον per *sermonem*, vt sæpissimè.

Tango. Contrecto. Palpo.

Ψαύω ἐπιψαύω. ἀφάω. ἐπαφάω. ἀμφαφάω. θίγω. ἀφάσσω. ἅπτομαι. ἐφάπτομαι. ἐπιμαίομαι. ἐπιμάσσομαι.

Nonn. in Ioann. —Ἐμῶν μὴ ψαῦε χιτώνων. *Meas ne tangito vestes.*

Macius l. 4. epigr. Ἢν δὲ χερὶ ψαύσῃς κλοπίῃ μόνον, αὐτίκα δέξῃ

Ἀζαλέω

Ἀ'ζαλέω βάκτρυ τήνδε καρηβαρίω.

Sin vel tantum attigeris manu furtiua: [vuas] mox accipies.

Siccum hoc baculi capit grauamẽ. [*ictum baculi caput grauaturum*] Dicit se permittere viatori, vt vuas in ipsa vinea comedat, etiam vsque ad capitis grauamen: sed si quid efferre moliatur, aliud grauamen eum persensurum: siccum scilicet duri baculi, non humidum mollis vuæ.

Οὔτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκος ποσὶν, οὔθ' ἑκὰς αὐτοῦ. *Hesiod. in Scuto.*

Neque contingens scutum pedibus, neque procul ab eo.

Ἠλιβάτοις παλάμῃσιν ἐπιψαύει νεφελάων. *Nonn. 2. Dion*

Sublimibus manibus contingit nubes.

Εἰ παλάμην ποθέεις καὶ δάκτυλα παιδὸς ἀφάσσειν. *Id. 5. Dion.*

Si manum cupis & digitos filij contrectare.

Ἀστεροπῆς ψαύουσα καὶ ἀμφαφόωσα κεραυνούς. *Id. Dion. 8*

Fulgur tangens & attrectans fulmina.

— ψυχρὸς πέλει ἀμφαφάασθαι. *Frigidus est tactu.* *Orpheus de lapid.*

Ἦ καὶ δεξιτερῆς χειρὸς θίγεν. — *Apollon. Argon. A.*

Dixit & dextram manum tetigit.

— φίλαις ἐν χερσὶν ἀφάσσει. *Id. Arg. β.*

Caris in manibus contrectat.

Ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα. — *Curuos arcus contrectantẽ.* *Hom. Il. Z.*

— καὶ τοίχων ἐπαφήσατο. — *Et muros attigit.* *Apollon. Argon. Δ.*

Ἄστρων γὰρ ψαύει καρχήσια· καὶ τριελίκτους *Archimelus apud Athen. l. 5.*

Θώρακας μεγάλων ἐντὸς ἔχει νεφέων.

Carchesia enim contingunt astra, & ter leuigatos

Thoracas habet intra magnas nubes. Loquitur de naue maxima atque altissima, cuius thorax .i. suprema pars mali tangeret nubes.

Ἢν δὲ λέγῃ, λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὅπλα· *Moschus idyll. 1.*

μήτι θίγῃς· πλανὰ δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

Si dixerit, cape hæc, do tibi omnia mea arma:

Ne tangas: dolosa sunt arma: igni enim tincta sũt õnia.

Τὴν δ' ἂν οὐ φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθαι ἐμεῖο. *Od. T.*

Huic permittam tangere pedes meos.

— πάντων οἴων ἐπεμαίετο νῶτα. *Od. I.*

Omnium ouium palpabat terga.

Od. E. —ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο.

Postquam manibus continentem attigeris.

Od. O. Χείρεσιν ἀμφαφόωντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο.

Manibus tangebant, & oculis cernebant.

Od. Π. —χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη.

Pallas aurea virga tetigit.

Tardus. Tardare. Cunctari.

Βραδύς. βραδύπους. βραδυγόνατος. βραδύγυιος.

Hes. 2. ἔργων. —Βραδίον δὲ πανελλήνεσσι φαείνει.

Tardius cunctis Græcis lucet. [*sol*]

Theocr. idyll. 18. Ἦ ῥά τις ἐσσὶ λίαν βαρυγόνατος; ἢ ῥα φίλυπνος;

An aliquis es valde genu-grauis? an somniculosus?

Lucillius 2. epigr. Ἦν βραδὺς Εὐτυχίδης σαδιοδρόμος· ἀλλ' ἐπὶ δεῖπνον
Ἔτρεχεν, ὥς τε λέγειν, Εὐτυχίδης πέταται.

Eutychides erat tardus ad cursum stadij: sed ad cenam
Ita currebat, vt vulgo dicerent, Eutychides volat.

Antiphil. l. 1. epigr. Μῦς ὀλίγος βαρὺ δεῖπνον ἐδαίσατο· πᾶσα δὲ νηδὺς
Συρομένη βραδύπουν θῆκε τὸν ὠκύτατον.

Mus exiguus grauem cenam sumpsit: Hinc totus venter
Distentus eum ex celerrimo fecit tardipedem.

Od. Θ. ,, Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν.

,, *Non succedunt mala opera: tardus assequitur celerē.*
[*vt iniuriam ab eo acceptam vindicet*]

Similis est & ista parœmia: Ἔστι καὶ χωλῷ δρόμος. *Est & claudo cursus*. Ad similitudinem huius: Ἔνεστι καὶ μύρμηκι χόλος. *Formicæ sua bilis inest*. Ita Eustachius.

Apollin. Psal. 114. Θυμὲ τί δηθύνεις μετὰ σὴν ἀνάπαυσιν ἱκέσθαι;
Οὐχ ὁρᾷας, θεὸς ὡς δυσαλθέος ἥρπασεν ἄτης;

Quid tardas anime ad tuam quietem tendere?
Nonne vides, quod Deus te grauissima eripuit noxa?

Iliad. T. —νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
,, αἶψα μάλ'. οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,
,, οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον.

Nunc autem meminerimus pugnæ

,, Quia

„ *Quàm citissimè: nec enim oportet hic hærentes tempus terere,*
„ *Neque cunctari: adhuc enim magnum opus infectum est.*

Hic sermo erit hominis alios ad opus necessarium perurgentis. Vox κλοτοπεύειν semel duntaxat Homero vsurpata, significat secundum antiquos, τὸ κλοπεύειν καὶ οἷον παρακλέπτειν τὸν καιρόν· ἢ τὸ κλυτοπεύειν, καὶ οἷον καλλιλογεῖν καὶ κλυτοῖς ἔπεσιν ἐνδιατρίβειν, καὶ οὕτω καταργεῖν ἐν κενοῖς. Ita Eustathius in hunc locum.

Tego. Contego. Operio.

Πυκάζω. κρύπτω. ἐκκρύπτω. κατακρύπτω. κακκρύπτω. καλύπτω. περικαλύπτω. ἀμφικαλύπτω. vide *Ignis* & *Dormio.*

Κὰδ δ' ἔλιπον δύο φάρε', ἐΰννητόν τε χιτῶνα, *Iliad. Ω.*
ὄφρα νέκυν πυκάσας δώῃ οἶκόνδε φέρεσθαι.
Reliquerunt autem duo pallia & bene-textam tunicã,
Vt cadauer obtectum daret in ædes ferendum.

Πάτρη ἐν Ὀρχομενῷ Εὐαίμονος ἀγλαὸν υἱὸν *Aristot. in Heroum epitaphijs.*
Εὐρύπυλον κρύπτει δακρυόεσσα κόνις.
In patria Orchomeno Euæmonis clarum filium
Eurypilum contegit lacrymosus puluis.

Σπέρματα κακκρύπτων. — *Semina operiens.* *Hes. 2. ἔργων.*

Προπερικαλυψάμενοι δέμας ἄλκιμον. — *Oppian. 4. de venat.*
Circumtegentes corpus validum.

— ἀμφὶ γὰρ αὐταῖς *L. 5. epigr.*
ἀμφοτέραις κρήδεμνον ἐφελκύσασα παρειαῖς,
πάντα περὶξ ἐκάλυψε ποδηνεκεῖ χρόα πέπλῳ.
οἷά τε μυρομένη. — *Circum enim ipsas ambas genas velum attrahens, totum vndique talari peplo corpus obtexit, tanquam lugens.*

— δέρμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει *Theocr. idyll. 25.*
χειρῶν καρτερὸν ἔργον, ὅ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει.
Pellis enim belluæ [leonis] manifestè indicat (git.
Manuũ forte facinus, quæ [pellis] tibi latera circũte-

„ Νὺξ

Nazian. 1. iambic. „ Νὺξ πάντα κρύπτει· ἡμέρα φωτίζεται.
„ *Nox cuncta celat: sed dies illuminat.*
Nil tam occultum, quin reueletur.

Templum. Altare.

Ναὸς. νεὼς. νηός. θεοῦ ἐρικυδὴς οἶκος. δῶμα θεοῖο. θεόκλητον μέλαθρον. αὐλὴ θεοδέγμων. ἀνάκτορον. ἱερὸν ὑψιμέλαθρον. ἱερὸς χῶρος. αὐλὴ ἄχραντος. ἔδεθλον ἱερόν. ἱερὸν ἠγάθεον. ἱερὸν & ἱρὸν *absolute.*

Nazianz. car. 61. Μήτηρ γὰρ Χριστοῖο ναός, Χριστὸς δὲ Λόγοιο.
Mater enim Christi templũ est, Christus quoq; (Verbi.

Hesiod. in Theogon. — καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
νηοπόλον νύχιον ποιήσατο. — *Eumq; in diuinis templis nocturnum æditimum fecit.*

Nonn. in Ioann. Μὴ ζαθέου ψαύσειε θεοκλήτοιο μελάθρου.
Ne diuinam ædem tangeret vbi Deus inuocatur.

Idem 9. — ἔσω θεοδέγμονος αὐλῆς. *In Dei-susceptrice aula.*

Dion. Ibid. — θεοδέγμονος ἔνδοθι νηοῦ. *In templo.*

Callim. in Apollin. Δεῖμε δέ τοι μάλα καλὸν ἀνάκτορον· ἐν δὲ πόληϊ
θῆκε τελεσφορίην ἐπετήσιον, ᾗ ἔνι πολλοὶ
ὑστάτιον πίπτουσιν ἐπ' ἰσχίον, ὦ ἄνα, ταῦροι.
Struxit tibi valde egregium templum: atq; in vrbe
Instituit sacrificium anniuersarium, in quo multi
Tauri, ô rex, mactantur. [cadunt in postremã coxã]
Vetus Scholiastes: Τελεσφορίην) ἑορτήν. θυσίαν.

Idem. Ἡ δ' ὁπότ' ὑψιμέλαθρον ἐς ἱερὸν ἤλθεν Ἀθήνης,
ἔστη παπταίνουσα φυὴν εὐήνορος ἵππου.
Postquam in sublime Palladis templum venit,
Stetit respectans speciem generosi equi. [Troiani]

Iliad. Θ. — ἔνθα δέ οἱ τέμενος, βωμός τε θυήεις.
Ibi est ei fanum, & ara odorifera.

Nazianz. car. 47. Καί πού τις λυκάβαντας ὅλους ἱερῷ ἐνὶ χώρῳ
Ἑστηὼς καθαρὰς ἐξεπέτασσε χέρας.
Est etiam in sacris qui totos ædibus annos
Constiterit, puras extuleritq; manus.

Id. car. 1. Ἱερὸν εἰσαναβάντες. --- *Templum ascendentes,*

Q. Cal. l. 12. --- κατέδυσαν ἐς ἱερὸν Ἀπόλλωνος.

Subierunt

Subierunt in templum Apollinis. — Apollon. Argon. Γ.

„ Χώρῳ ἐν ἠγαθέῳ, ἵνα τ' οὐ θέμις ἐσ' ἀλίτεσθαι.

„ *Loco in sacro, & vbi fas non est peccare.*

Τῶν δ' ἧ τοι ἑτέρῃ μὲν ἐν ἱερὸν ἔσκεν ἔεθλον. — Id. Arg. Δ.

Quarũ [insularum] in altera erat sacra sedes. [tẽplũ]

Νηοὺς τ' ἀθανάτων θυώδεας.-- *Tẽplaq; immortaliũ odo-(rata.* — Oppian. 2. de piscat.

Αὐλῇ ἐν ἀχράντῳ λιτανεύσατε ποιμένα κόσμου. — Apollin. Psal. 28. &

Aula in sancta orate pastorem mundi. [Deum]

Ἔνθα Σινωπίταο Διὸς μεγάλοιο μέλαθρον, — Dionys. de situ.

Χρυσῷ τιμήεντι κεκασμένον· οὐκ ἂν ἐκείνου

Νηὸν ἐν ἀνθρώποισι θεώτερον ἄλλο ἴδοιο.

Vbi Sinopitæ Iouis magni templum,

Auro precioso ornatum: Haud facilè illo

Templum inter homines diuinius aliud videas.

„ Νηὸς γὰρ μεγάλοιο θεοῦ βροτὸς, ὅν περ ἔτευξεν — Nazianz. car. 58.

„ Κινύμενος γαίηθεν, ἐς οὐρανὸν αἰὲν ὁδεύων.

„ Τόν περ ἐγὼ κέλομαί σε θυώδεα πᾶσι φυλάσσειν

„ ἔργμασιν, ἠδὲ λόγοισιν, ἀεὶ θεὸν ἐντὸς ἔχοντα,

„ αἰὲν ἄριστον ἐόντα ἐτήτυμον, οὐ δοκέοντα.

„ *Templum enim magni Dei est homo, quod struit*

„ *Semotus à terra, ad cælum semper tendens,*

„ *Quod te hortor vt odoriferum omnibus custodias*

„ *Et factis & dictis, semper Deum intus tenens,*

„ *Sẽper optimus existens re vera, non apparens tantũ.*

Αἰεὶ νηὸν ἔγειρε θεῷ νόον, ὡς κεν ἄνακτα — Id. car. 62.

Ἵδρυμ' ἄϋλον ἔχῃς ἔνδοθι σῆς κραδίης.

Semper templum excita Deo animũ tuũ, vt Dominũ

Statuam incorpoream habeas in corde tuo.

—— ὃ γὰρ θεῷ οὐρανὸν ἄλλον — Theod. Prodromi.

Πήγνυσιν ἐν Σολύμοισι. νεὼν τὸν ἄριστον ἁπάντων.

Is enim Deo cælum aliud struit in Solymis, templum præstantissimum omnium.

— θεοῦ ἐρικυδέες οἶκοι. *Dei inclytæ domus.* — Theocr. idyll. 17.

Αὐτὸς γὰρ ζαθέοιο θρόνους ὕψωσε μελάθρου. — Agathias 4. epigr.

Ipse enim diuinæ ædis thronos extulit. — Ibid.

„ Ἱερὰ θεῶν ἀγαθοῖς ἀναπέπταται· οὐδὲ καθαρμῶν — Incerti.

„ Χρειώ· τῆς ἀρετῆς ἥψατο οὐδὲν ἄγος.

„ Ὅς τις δ᾽ ἄλλον ἦτορ, ἀπόσιχε· ἄποτε γὰρ σὴν
„ Ψυχὴν ἐκνίψει σῶμα μιαινόμενον.
„ *Templa Deûm probis aperta sunt: neque purificationibus*
„ *Opus est: Virtutem nullum attingit piaculum.*
„ *Qui autem prauo corde, [es] abcede. Nunquam enim tuam*
„ *Animam eluet corpus inquinatum.*

Theocr. idyll. 25. Ἱερὸν ἁγνὸν, ξεῖνε, τελειοπάτοιο θεοῖο.
Templũ sanctũ, ô hospes, perfectissimi Dei. [*ibi erat*]

Apollin. Psal. 72. Εἰσόκεν εἰσέλθοιμι θεοῦ πανακήρατον οἶκον.
Donec intrem Dei sanctissimam domum.

Id. 73. — πρήσαντες ὅλον θεοπρεπέα νηόν.
Comburentes totum Deo gratum templum.

Apollin. Psal. 95. Αὐλῇ ἐν ζαγέϊ λιτανεύσατε ποιμένα κόσμου.
Aula in sancta supplicate pastori mundi. [*Deo*]

Sibyll. l. 5. — θεοῦ τηρήμονα ναόν. *Dei conseruatricem ædem.*

Ibid. Δεῦτε θεοῦ τέμενος καλὸν στήσωμεν ἀληθές.
Agite, Dei templum pulcrum & verum faciamus.

Musæus. — κατὰ νηὸν ἀλᾶτο. *Per templum errabat.*

Synesius hym. 3.

Νῦν ἐπὶ σεμνᾶς	*Nunc ad venerandi*
τελετηφορίας	*Sacrificij*
σηκοὺς ἁγίους,	*Templa sancta,*
ἱκέτας ἔμολον.	*Supplex veni.*

Nazianz. 9. car. Ἡ μὲν δὴ πολλοῖσιν ἀγαλλομένη μεγάλοις τε
Κάλλεσι δαιδαλέοις ἡ βασίλεια πόλις,
Νηοῖς οὐρανίοισιν ἀγάλλεται ἔξοχον ἄλλων,
Νηοῖς τοῖς ποτ᾽ ἐμοῖς, νῦν γε μὲν ἀλλοτρίοις.
Σὺν τοῖς καὶ μεγάλαυχον ἕδος Χριστοῖο μαθητῶν
Πλευραῖς σταυροτύποις τέτραχα τεμνόμενον.

Multis quidem & magnis ornamentis affabrè factis decorata est vrbs regia [*Constantinopolis*]
Templis vero cælestibus, [*sanctissimis*] *potissimè decoratur,*
Templis olim meis, nunc autem alienis.
Inter quæ templa etiam magnificentissimum illud est
Apostolorum, lateribus Crucem repræsentantibus quadriforme.

„ Ἀγνὸν

„ Ἁγνὸν χρὴ νηοῖο θυώδεος ἐντὸς ἰόντα Ἔμμεναι.— Apud Clem Alexand. 5. στρωμάτων.
„ Oportet ingredientem templum odoriferū, castū esse.
Ea erat inscriptio templi in Epidauro.
Τῷ ναοῖς βρίθοντι πόση σπάνις ἔπλετο τύμβου; Aurianus Imper.
Pleno templorum penuria quanta sepulcri? [Pōpeio]
— Φοίβου τῆδε θυώδης ἔσσεται αἰὲν Homer. in Apollin.
βωμὸς καὶ τέμενος.— Hic semper erit Phœbi odoriferum altare & templum.
— θείην δὲ περιθλίβοιο τράπεζαν. Nazianz. car. 11.
Diuinam comprimite mensam. [.i. altare]

Tempus. Æuum. Æternitas.

Χρόνος. καιρός. ὥρη. αἰών. ἀκμή.

„ Οὐ πολὺν ἄνθρωποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ καιρόν. Phocylides
„ Non multo homines viuimus tempore, sed ad tempus. [.i. exiguo]
Βαιὸς ἔτι χρόνος ἐστὶ λελειμμένος, ὅττε με μοῦνοι Nonn. in Ioann.
Ἔμπαλιν ἀθρήσητε. — Modicum adhuc tempus erit, cùm me soli rursus videbitis.
Ἆ πῶς τόσσον ὄλεσσε μινυνθαδίῳ θρόνος ὥρῃ. Apollin. Psal. 88.
Ah quomodo perijt tam breui tempore thronus eius!
Ἀλλὰ παλινδίνητος ὅτε χρόνος ὥριος ἔλθῃ. Nonn. in Ioann.
Sed cùm reuolubile tempus opportunum venerit.
Καδδραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα· Homer.
Αἶψα γὰρ ἠὼς ἦλθεν ἐΰθρονος. —
Dormierunt autem non multū ad tempus, sed paululū
Statim enim aurora venit pulcrithrona.
„ Ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ὕπνου. Idem.
„ Tempus quidem multorum sermonum, tempus vero & somni.
Νῦν δ' ὥρη δόρποιο.— Nunc autem tempus cena. Od. Ξ.
Καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι ἢ ἐς θέρος, ἢ ἐς ὀπώρην. Ibid.
Et dixit venturum aut in æstate aut in autumno.
Καὶ τὰ μὲν, ὡς ἤμελλε, γέρων χρόνος ὀψὲ τελέσσει. Nonn. 21. Dion.
Et hæc quidem, vt futura sunt, longum tempus tandem perficiet.
Χειμῶνος κρυεροῖο, καὶ εἴαρος ἀνθεμόεντος, Calab l. 2.

Anni 4. tempora. Ἠδὲ θέρευς ἐρατοῖο, πολυσταφύλοιό τ' ὀπώρης.
Hyemis gelidæ, & veris floridi,
Et iucundæ æstatis, & multiracemi autumni.

Q. Cal. l. 7. Εἴργουσιν μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον. —
Detinent valde longo tempore.

Apollon. Argon. Δ. Ἀλλὰ τὰ μὲν στείχοντος ἄδην αἰῶνος ἐτύχθη.
Sed illa quidem multo post tempore facta sunt.

Ibid. — πουλὺς γὰρ ἄδην ἐπενήνοθεν αἰών.
Multum enim admodum tempus intercessit.

Nazianz. car. 61. Οὔτέ μιν ἠμάλδυνε ῥέων χρόνος, οἷά τε καπνὸν
ἠέρος ἐν λαγόνεσσιν ἀϊστωθέντα τάχιστα.
Neq; illum obscurauit fluens tempus, tanquam fumum
In sinus aëris emissum celerrimè.

Id. car. 4. arc. Πάντα θεῷ προπάροιθεν, ἅτ' ἔσσεται, ὅσσ' ἐγένοντο,
Ὅσσα τε νῦν παρέασιν· ἐμοὶ χρόνος ὧδε κέασσε
Πρόσθε τὰ μὲν, τὰ δ' ὄπισθε· θεῷ δέ τε εἰς ἓν ἅπαντα
Καὶ μεγάλης θεότητος ἐν ἀγκοίνῃσι κρατεῖται.
Cuncta Deo sunt coram, quæque erunt, quæq; fuerunt,
Quæque nunc sunt: mihi porrò tempus sic diuisit,
Quædam ante, quædam post: Deo autem in vnum o-
mnia [.i. simul]
Et in magna diuinitatis sinu continentur.

Id. 49. car. „ Ταῦτα γὰρ ἠπεδανοῖς μὲν ἔτι φρεσὶν ἔδρακον ἔμπης,
„ Καὶ πινυτῶν ἐσάκουσα, χρόνος δέ τι καὶ πλέον οἴσει,
„ Ὃν πάντες ἐνέπουσιν διδάσκαλον ἡμερίοισιν.
„ *Hæc enim imbecillo adhuc animo perspexi,*
„ *Et à prudentibus audiui, tẽpus verò etiã plus adferet,*
„ *Quod omnes dicunt magistrum esse hominibus.*

Plato 1. epigr. „ Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
„ Οὔνομα καὶ μορφὴν καὶ φύσιν, ἠδὲ τύχην.
„ *Æuum cũcta aufert: longum tempus nouit mutare*
„ *Nomen & formam & naturam & fortunam.*

Incerti 3. epigr. „ Ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρου
„ Φείδεται, ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ.
„ *Longum tempus etiam lapidem atterit, neque ferro*
„ *Parcit, sed cuncta perdit vna falce.*

Pind. ir. olymp. 2. Τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον. — *Omni tempore.*

ἐλθεῖν

—ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ. *Venire tempestiuè.* *Id.olym.6.*

— ἐν παντὶ χρόνῳ. *Omni tempore.* *Ibid.*

—χρόνῳ σύμπαντι. *idem.* *Ibid.*

Ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος *Subsequens verò tempus* *Id.olym.8.*

τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι. *Hoc agendo non fatigetur.*

[.i. Hoc deinceps perpetuò fiat]

Πουλυετῆ δ' ἄρξουσι χρόνον, τὰ δίκαια νέμοντες *Sibyll.l. 1.*

ἀνδράσιν, οἷσι μέμηλε πόνος καὶ ἔργ' ἐρατεινά.

Multo regnabunt tempore, iura dantes

Hominibus, quibus labor & cara opera cordi erunt.

— τερπνὸν ἐφάμερον διώκων, *Pindar. 7. Isthm.*

ἕκαλος ἔπειμι γῆρας, ἔς τε τὸν μόρσιμον

αἰῶνα.—*Oblectamenta quotidiana sectans, quietus ad senectutem & tempus mortis accedo.*

Ὑστατίῳ καιρῷ, ὅτε πάγκακοι ἄνδρες ἔσονται. *Sibyll.l.5.*

Vltimo tempore, cum pessimi homines erunt.

„ Ἔνθ' οὔτε βαθύρροος „ *Ibi nec profundifluum,* *Synesius hym. 9.*

„Ἀκαμαντοπόδας χρόνος „ *Indefessumq́ tempus,*

„Χθονὸς ἔκγονα σύρων. „ *E terra nata trahens.*

[In cælo non erit tempus, quod nunc semper fluit quasi indefessis pedibus & omnia terrena secum trahit, nihil in eodem sinens statu persistere]

—λέγει δ' ὅτε δεξιαὶ ὧραι, *Arat. in Phænom.*

καὶ φυτὰ γυρῶσαι, καὶ σπέρματα πάντα βαλέσθαι.

Indicat [Deus per signa cælestia] opportuna tempora,

Ad arbores serendas, & iacienda omnia semina.

Theon scholiastes: τὸ δὲ γυρῶσαι. φυτεῦσαι ἢ βόθρον ὀρύξαι, ἐν ᾧ τὰ φυτὰ κατατίθεται· ἢ καλῶς περισκάψαι, ἤγουν τὰ φυτὰ περιλαβεῖν κυκλῷ, τῇ γῇ περὶ τὴν ἐπιφάνειαν, πρὸς τὸ μὴ ψύχεσθαι· ἡ γὰρ θερμασία συμβάλλεται αὐτοῖς. Vide ibi plura.

„ Ναὶ, λίτομαι, καιροῖο λαβώμεθα, ὃν προσιόντα *Nazianz. 49.car.*

„ ἔστιν ἑλεῖν· ζητεῖν δὲ παραθρέξαντα, μάταιον.

„ *Na, quæso, arripiamus tempus, quod adueniens*

„ *Licet arripere: requirere autem, cum præterierit, vanum est.*

Καιρὸς φυταλιῆς, καιρὸς δέ τε γαῖαν ἀρόσσειν· *Ibid. consequenter.*

καιρὸς ποντοπόροισι λύειν πρυμνήσια νηῶν·
καιρὸς θηρητῆρσι κατ' οὔρεα θῆρας ἀναιρεῖν·
καιρὸς δ' αὖ πολέμοιο· τὰ δ' ἄνθεα εἴαρος ὥρη
τίκτει· ὡς δὲ λόγων ἐσθ' ὥριος ἀνδράσι καιρὸς,
ἡνίκα θερμότεροι ψυχῶν πνείουσιν ἔρωτες.
οὐδὲ τύποις πολλοῖσι χαράσσεται ἔνδοθεν ἦτορ,
ἀλλὰ νεοχαράκτοις καλοῖς μούνοισι τέθηλε,
καὶ ῥίζαν βιότοιο νέοι βάλλοντ' ἐπὶ γαίης
ἐσθλήν τε στυγερήν τε· τὸ καὶ φράζεσθαι ἄμεινον.

Studiorũ tempus in feruore adolescẽtiæ.

Tempus plantandi: terram quoque tempus arandi:
Tempus soluendi nauis retinacula nautis: [nauigãdi]
Venantiq; feras tempus in monte necandi:
Tempus item belli: flores verna educat hora:
Sic opportunum studijs quoque tempus habetur,
Dum calidi spirant teneri iam cordis amores,
Intus nec multis mens est signata figuris,
Sed pulcris tantùm viret, insculptisq; recenter,
Et vitæ in terra iuuenes fundamina mittunt,
Seu bona, seu praua. Hac animo perpendere verũ est.

Nonn. in Ioann.

— σχεδὸν ἵσταται ἀκμή,
ἀνθρώπου σοφὸς υἱὸς ὅπως ὑψούμενος εἴη.
Prope adest tempus,
Quo hominis sapiens filius exaltetur.

Sophocles in Oedip. Tyran.

„ Χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος·
„ Κακὸν δὲ, κἂν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μιᾷ.
„ *Solum tempus diuturnum, ostendit hominem iustũ:*
„ *Sed improbum vnico die possis cognoscere.*

Teneo.

Ἔχω. κατέχω. κρατέω. ἔχομαι, vide *Capio*.

Od. A.

Ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι.
Prope tenens caput, vt ne audirent alij.

Od Δ.

Ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν, μᾶλλόν τε πιέζειν.
Vos autem fortiter tenete, magisq; premite. [*Proteum elabi conantem*]

Nonn. 28. Dion.

Ὄμμασι θαμβαλέοισιν ἐθηήσαντο μαχηταὶ
ἔγχος ἔτι κρατέοντα, καὶ οὐ ῥίψαντα βοείην,

νεκρὸν

νεκρὸν ἀκοντιστῆρα καὶ ἄπνοον ἀσπιδιώτην.
Admirabundis oculis intuebantur milites
Adhuc tenentem hastam, nec abijcientem scutum,
Mortuum iaculatorem & exanimem scutigerum:
—ἀλλὰ θεοῦ γε πέλοις, καὶ τῆλε διώκοις Nazianz. car. 3.
ἐχθρὸν, ὅλη μίμνουσα θεοῦ, καὶ σαρκὸς ὕπερθεν·
μὴ δ᾽ ὡς ἐν πλεκτοῖο χοροῦ περιηγέϊ κύκλῳ,
τὸν μὲν δεξιτερῇ κατέχοις, ἄλλον δέ τε λαιῇ,
ἶσον ἐφαπτομένη & χαζομένη θεότητος,
ἥμισυ μὲν Χριστοῖο, τὸ δ᾽ ἥμισυ σαρκὸς ἐοῦσα.
Sed tu sis Dei,[ô virgo] & procul abigas
Inimicum, tota manens Dei, & superior carne,
Non autem velut in implexa chorea rotundo orbe,
Alium dextra teneas, alium sinistra,
Æqualiter Deum tangens, & ab eo diuisa,
Media ex parte existens Christi, & media carnis.

Terra. Tellus. Terramotus.

Γῆ. γαῖα. αἶα. χθών. ἄρουρα. χέρσος. νῶτον ἀρούρης. ξηρή. τραφερή. γαίη. ἔδεθλον, vide *Vado.*

—Ἦ μιν ἐρύξει Illiad. Θ.
Γῆ φυσίζοος, ἥτε καὶ κρατερόν περ ἐρύκει.
An ipsum detinebit alma terra, quæ quamuis fortem detinet.
Γαῖ᾽ εὐρύστερνος πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί. Hesiod. in Theogon.
Terra latipector, solidum semper omniũ fundamentũ.
Ἀρραγὲς ἤριπε τεῖχος ἐμῆς χθονός.— Nonn. 4. Dion.
Infractus cecidit murus mea terra .i. patria.
[Deriades]
Ὅσσα καὶ ἐν χέρσοισι καὶ ἐν πελάγεσσιν ἔθηκας. Nazianz. car. 3.
Quæcunque & in terra & in mari fecisti.
Οὐ γὰρ ὅγε ξηρὴν ὑποδύσεται.— Apollon. Argon. Δ.
Nec enim terram ille subibit.
Ἀθανάτου δεδόνητο θεοῦ κατεναντίον αἶα. Apollin. Psal. 113.
Coram immortali Deo mota est terra.
—ψαφαρὴ καὶ ἀδένδρεος αἶα. *Sterilis & sine arbore (terra.* Oppian. 4. de venat.
Τηλοῦ ἀπὸ τραφερῆς, οὐδ᾽ ἤδοσιν εἰσὶν ἑταῖροι. Id. 1. de piscat.

 Longè

Longè à terra [habitant certi pisces] neque littoribus sunt amici.

Oppian. 1. de piscat. —Φάλαιναν ἀναιδέα φασὶ θαλάσσης
ἐκβαίνειν χέρσονδε καὶ ἠελίοιο θέρεσθαι.
Balenam immanem dicunt mari
Exire in terram, & in sole apricari.

Ibid. Καὶ χθόνα παμμήτειραν.---*Et terram cunctiparentem.*

Dionys. de situ. —Ἰωνίδος ἔκγονοι αἴης. *Ionica oriundi terra .i. Iones.*

Alexidis 6 epigr. Μήτηρ ἐμὴ γαίη Φρυγίων θρέπτειρα λεόντων.
Mater mea terra Phrygiorum nutrix leonum.

Apollin. Psal 76. Ἀθανάτου στεροπῇσιν ὅλη περιλάμπεται αἶα.
Dei fulguribus tota circumlucet terra.

Ibid. Ῥιζόθεν ἀνθήνομος περισείεται κινυμένη χθών.
Funditus floricoma concutitur mota terra.

Sibyll. l. 4. Γῆ δὲ κλόνῳ σεισμοῖο τινασσομένη μεγάλοιο,
πολλὰς πρηνίξειε πόλεις. καὶ ἔργ᾽ ἀνθρώπων,
ἐκ δὲ βυθοῦ τότε νῆσοι ὑπερκύψουσι θαλάσσης.
Et tellus magno motus concussa tremore,
Vrbes euertet multas, hominumq́; labores,
Emergentq́; maris fundo tunc insulæ ab imo.

Nazianz. car. 1. Κτήματα δ᾽ ὅσσ᾽ ἐπέπαστο, τὰ μὲν λάβε γαῖα χανοῦσα
Νικαίης, βρασμοῖσιν ὅτ᾽ ἤριπεν· ἄλλα δ᾽ ἀλιτρῶν
ἁρπάγδην παλάμῃσιν ἐλώρια θήκατο δαίμων.
Opes autem quas possederat [S. Cæsarius Nazianzeni frater] alias quidem abstulit dehiscens terra Nicææ, cùm concussionibus [terræ-motu] corruit: alias autem dæmon improborũ manibus rapaciter prædã fecit.

Id. 39. Γαῖα δὲ παλλομένη γαίης ὕπερ ἔσχισε πέτρας,
Καὶ νέκυες τύμβους λεῖψαν ἀνερχόμενοι.
Terra autem concussa supra terram scidit petras.
Et mortui resurgentes sepulcra deseruerunt.

Id. 47. —λυπρὸν ἔθηκε βίον,
ὠδῖνά τε, μόθους τε, καὶ ἐς πλατὺ νῶτον ἀρούρης,
Κύπτοντα ζώειν τειρόμενον καμάτοις.
Tristem dedit vitam, & dolores, & labores,
Et in terram vergentem viuere confectum laboribus.

L. 4. epigr. Incerti. Εἰ τετραφερῆς πάσης ἀλιτέρμονα κύκλον ὁδεύσης,

ἐπεὶ

οὔποτέ μοι τινὰ χῶρον ἀρείονα τοῦδε νοήσεις.
Si totius terræ orbem mari terminatum obeas,
Nunquam locum vllum videbis hoc præstantiorem.

Terreo. Terror.

Ἐκπλήσσω. Διαπτοέω. φοβέω. ἀναπτοέω. ἐκφοβέω. δειδίσσομαι. δεῖμα φέρω.

Ἐκ γάρ με πλήσσουσι παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος, — Od. K.
οἵδε κακὰ φρονέοντες· ἐμοὶ δ᾽ οὐκ εἰσὶν ἀρωγοί.
Me enim perterrent aſsidentes, aliunde alius
Isti mala cogitantes: mihi autem non ſunt adiutores.
Ὣς εἰπὼν ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας. — Ibid.
Sic locutus verbis terruit mulieres.

Σκληρὸν κρισοίχοις δεῖμα φέρων κεφαλαῖς. — Harmoſianax.
Tergemino capite immanem terrorem incutiens.

„ Φύλλων λαγωοὺς ἐκφοβοῦσιν οἱ κτύποι. — Nazianz. in ſentent.
„ Ἄνδρας δ᾽ ἀνάνδρους αἱ σκιαὶ τῶν πραγμάτων.
„ *Folia ſonora territant lepuſculos:*
„ *At vmbra rerum terret imbelles viros.*

— ὅλους ἐφόβησε μαχητάς. *Cunctos terruit milites.* — Nonn. 22. Dion.
„ — μὴ δή μ᾽ ἐπέεσσί γε νηπύτιον ὥς — Iliad. Υ.
ἔλπεο δειδίξεσθαι. — *Ne me verbis quaſi infantem, te territurum ſperes.*

— πτῶκας πολλάκις ἐξεφόβει. *Sæpe terrebat lepores,* — Agathias 6. epigr.

Teſtis. Teſtor. Teſtimonium.

Μάρτυς. μάρτυρ. μάρτυρος. ἐπιμαρτυς. ἐπιμάρτυρος.

„ Μαρτυρίην ψευδῆ φεύγειν· τὰ δίκαι᾽ ἀγορεύειν. — Phocylides
„ *Fuge falſum teſtimonium: proloquere iuſta.*

— θεοὶ δ᾽ ἐπιμάρτυροι ἔστων. *Dij ſint teſtes.* — Od. A.
Οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας, οὐδὲ κατόπτας. — Idem in Merc.
Nec vllos beatorũ Deorũ adduxit teſtes, nec inſpecto- (res.
Οὗτοι πάντες ἔασιν ἐμῆς ἐπιμάρτυρες αὐδῆς. — Nonn. in Ioann.
Hi omnes ſunt teſtes mei ſermonis.
Μάρτυς ἐτητυμίης πανθελγέος ἀνδράσιν εἴην. — Ibid.
Teſtis hominibus eſſem veritatis omnibus grata.
Μάρτυρος ἔσσο κακοῖο. — *Eſto mali teſtis.*

ὅπως

— ὅπως περὶ φωτὸς ἐνίψῃ Μαρτυρίην. —
Vt testimonium perhiberet de lumine.
Ibid. Ξυνὴν μαρτυρίην ἐνέπων θεοδέγμονι λαῷ.
Commune testimonium proferens pio populo,
Ibid. Μῦθον ἀληθείης ἀλύτῳ σφρηγῖσατο μύθῳ
μάρτυρος ἐμπεδόμυθος. — *Sermonem veritatis verbo insolubili obsignauit testis certiloquus. [.i. certo testatus est]*

Pro *Testari* vsurpantur ab eodem Nonno ibid. μαρτυρίην ἀγορεύειν, προφέρειν, πορεῖν. &c.

Timeo. Tremo. Horreo.

Δείδω. δείδιμι. ὑποδείδω. ὑποδδείδω. δειμαίνω. φρίττω. ὑποφρίττω. πτώσσω. ἀμφιπεριπτώσσω. πτήσσω. ὑποπτήσσω. ῥιγέω. πτωκάζω. ταρβέω. φοβέομαι. φόβῳ δονέομαι. &c.

Od. B. — Οὔτινα δείδιμεν ἔμπης. *Neminẽ prorsus timemus.*
Ibid. — θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν. *At Deûm timete irã.*
Apollin. Psal. 3. — ὅτ' ἐμῆς βασιλεὺς ἀντέξεται ἀλκῆς.
οὔποτε μυριάδας λαῶν πεφοβημένος εἴην.
Quia Dominus suscepit me: [*dum me proteget*]
Non timebo millia populi circumdantis me.
Id. Ps. 13. Δειμαίνεσκον ἄδην, ὅτε δείματος οὐ χρέος ἦεν.
Trepidauerunt timore, vbi non erat timor.
Vehementissimè timebant: cùm timore opus non esset.
Euphoriõ. Δωροφόροι καλέονται ὑποφρίσσοντες ἄνακτας.
Accersuntur Dorophori subhorrentes dominos.
Od Δ. „ Θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην.
„ *Confide, nec tantopere animo metue.*
Od. K. Ἀλλ' ἕπετ'· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπήν.
Sed sequebatur: timuit enim meas graues minas.
Od Λ. — ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει. *Me pallidus timor ceperat.*
Od. P. „ Ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι καὶ δείδια, μή μοι ὀπίσσω
„ νεικείῃ· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.
„ *Sed eũ vereor [Dominũ] & timeo ne me postmodũ Increpet: Graues enim sunt dominorum increpationes.*

— πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν. *Patris timentes obiurgationem.* Iliad. Ω.

— τοῦτόν γε τρομέεις ἠδὲ δείδιας αἰνῶς. Od. Σ.

Hunc metuis & valde formidas.

— ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα. Ibid.

Timor adhuc magis occupauit artus.

— χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον. *Tenuit vnumquemque pallidus timor.* Theocr. idyll. 25.

Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν Od. Ψ.

ἐρρίγει, μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν

ἐλθών· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.

Semper mihi animus in caro pectore

Metuebat, ne quis me hominum verbis deciperet

Huc profectus. Multi enim malos dolos versant.

Ἐγχείην τανύφυλλον ὑποπτήσσων Διονύσου. Nonn. 17. Dion.

Hastam lati-frondem Dionysij *reformidans.*

— δεδόνητο φόβῳ φιλότεκνος Ἀγαύη. Id. 44. Dion.

Quatiebatur metu nati-amans Agaue.

Τί πτώσσεις; τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας; Iliad. Δ.

Quid trepidas? quidue respicis belli exitus? [*effugia*]

Οὐ μὲν Τυδέϊ γ' ὧδε φίλον πτωκαζέμεν ἦεν. Ibid.

Non quidem Tydeo sic gratum [*solitum*] *timere erat.*

Οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος. Iliad. E.

Nec me aliquis timor tenet exanimans, neque vlla socordia.

Χλωροὶ ὑπαὶ δείους. — *Pallidi præ timore.* Iliad O.

Τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός. Ibid.

Timuerunt, cunctisq́ue ad pedes decidit animus.

„ Εἰ δέ σοι ἐν στέρνοισι πέλει δέος, οὐ σύγ' ἐμεῖο Q. Cal. l. 2.

„ υἱὸς ἔφυς, οὐδ' ἐσσὶ Περικλυμένοιο γενέθλης.

„ *Sin tibi in pectore metus inest, haud tu sanè meus*

„ *Filius es, neque es ex Periclymeni prosapia.* Ita Nestor filio.

— ἐπεὶ φόβος ἄμφεχε λαούς. *Nam pauor incessit populos.* Id. l. 3.

— κακὸν δέος ἄμφεχε Τρῶας. *Ignauus timor incessit Troianos.* Id. l. 9.

— ἐνεστείνοντο δ' ἀγυιαῖς Id. l. 12.

Ἀμφιπερι-

Ἀμφιπεριπλώσσοντες. -- *Coarctabātur in plateis trepidātes.*

Apollon. Argon. B. Νῦν δὲ περισσὸν δεῖμα καὶ ἀτλήτους μελεδῶνας ἔγκειμαι. — *Nunc incidi in ingentem metum & intolerabiles curas.*

Theognis. „Κύρνε θεοὺς αἰδοῦ καὶ δείδιθι· τοῦτο γὰρ ἄνδρα
„ Εἴργει μήθ' ἔρδειν, μήτε λέγειν ἀσεβῆ.
„*Cyrne Deos reuerere & time. Hoc enim hominem*
„*Probibet facere, & loqui impia.*

Pindar. 3. Nem. Φόβος ἀνδροδάμας. *Metus viros domans.*

Nazianz. 3. car. „Μή τε λίην τρομέειν σαρκὸς φύσιν, ὡς ἀδάμαστον.
„ Οὐ θεόθεν γὰρ τάρβος, ὃ δέσμιον ἄνδρα τίθησι.
„*Neq; nimiũ paueas carnis naturã, quasi indomabilẽ.*
„*Nec enim à Deo est timor, qui vinctũ hominẽ reddit.* [*qui nimis angit & cruciat, perinde ac compedibus vinctum*]

Hesiod. in Scuto. Τῶν ὅγ' ὀπίζετο μῆνιν· ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιστα.
Horũ hic timebat iram: & festinabat quam citissimè.
Tzetzes: Ὀπίζετο] τούτων τῶν θεῶν ἐφοβεῖτο τὴν ὀργήν· ἢ ὅτι φροντίδα εἶχε, καὶ ἐπιστροφὴν πρὸς ταῦτα πολλήν.

Nazianz. car. 27. Μούνην δὲ τρομέω καθαρὴν πλάστιγγα θεοῖο.
Solam tremo puram lancem Dei. [*.i. exactum iudicium*]

Nonni 1. Dion. Οὐδέ τις ἄτρομος ἔσκε. — *Nec vllus sine tremore erat.*

Iliad. E. Ἀλλὰ καταπλώσσουσι, κύνες ὣς ἀμφὶ λέοντα.
Sed trepidant, tanquam canes circa leonem.

Iliad. K. — κραδίη δέ μοι ἔξω
Στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
Cor mihi extra pectus exilit, tremumq; fortia mẽbra.

Iliad. λ. — αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἱκάνει.
Ipsammet enim tremor grauis inuadit.

Iliad. Ω. — σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δείδιε δ' αἰνῶς.
ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
Seni animus confusus est, timuitq; valde:
Recta autem comæ steterunt in curuis membris.

Trabo.

Traho. Attraho. Extraho.

Ἕλκω. ἐξέλκω. καθέλκω. μεθέλκω. σύρω. ἐρύω. ἐπερύω. ἐσερύω. εἰσερύω. ἐξερύω.

—Ἐπὶ χθόνα δίκτυον ἕλκων. *Trahēs rete in terrā.* Noun. in Ioann.
—πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο. Od. Ε.
Dum polypus è cubili extrahitur. vide pulcra in Eustathio.

—ἰχθυόεντος ἀγέλης ἑκατοντάδα σύρων. Ibid.
Humidi gregis centuriam trahens. [100. *pisces*]

Νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν. Od. Δ.
Naues quidem primò traximus in mare immensum.

Νῆα μὲν ὁρμίσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες. Od. Μ.
Nauem quidē subduximus, cauā in speluncā trahētes.

Δὴ τότε τοῖς κραιπνός τε πόνος, σπουδή τε καθέλκειν Oppian. 5. de piscat.
δίκτυον ἐς ῥηγμῖνας.— *Tunc sanè his velox labor & studium est pertrahendi rete ad littora.*

Εἴρυεν οὐκ ἀέκουσαν.—*Trahebat non inuitam.* Moschus idyll. 2.
—ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην. *Trahit peronustū plaustrū.* Ibid.
—ἀνήλκυσα χρύσεον ἰχθύν. *Attraxi aureum piscem.* Theocr. idyll. 21.

Πῶς δὲ τεῷ κρήδεμνον ἐπειρύσσασα προσώπῳ, L. 5. epigr.
ἵστασαι αἰδομένῃ μὲν ἀλίγκιος, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
πένθος ἔχεις;—*Quomodo autē velū in faciē tuā attrahens,*
Stas verecundæ quidem similis, verum in animo luges?

Ἀλλὰ σάω με, σάω με θεοῦ Λόγε· ἐκ δέ με πικρῆς Nazianz. 26. car.
Ἰλύος ἐξερύσας, ἐς βίον ἄλλον ἄγεις.
Ἔνθα νόος καθαρὸς σὲ φαάντατον ἀμφιχορεύει,
Μηκέθ' ὑπὸ σκιερῆς κρυπτόμενος νεφέλης.
Sed salua me, salua me Dei Verbum: & ex amaro
Luto extrahens ad aliam vitam ducas:
Vbi purus animus circa te lucidissimum choros ducit.
Non iam amplius umbrosa nebula obtectus.

Ἄλλος δὲ τὸν σίδηρον ἀνθέλκει λίθος. Pisidas.
Lapis alius ferrum attrahit. [*magnes*]

Δεινὸν μὲν ἰδόντα παρελθεῖν Κυπρίους ἄρτους· Eubulus in orthane.
Μαγνῆτις γὰρ λίθος ὥς, ἕλκει τοὺς πεινῶντας.
Difficile est videntem panes Cyprios præterire.

Trahunt

Trahunt enim famentes, tanquam lapis magnes.
[ferrum]

Nazianz. car. 13. Οὐ ᾗ λίθος μάγνησσα σιδήρεον ὄλμον ἀνέλκει;
Nonne & magnes lapis ferrum attrahit?

Nonn. 32. Dion. Καὶ λίθον ἱμείρουσαν ἐρωτοτόκοιο σιδήρου.
Et lapidem ferri amoripara appetentem. .i. magnetē.

Transfiguro. Transformo.

Ἀλλάττω. ἀμφαλλάττω. μορφόω. μεταμορφόω. μεταπλάττω. εἶδος ἀμείβω. Plura in *Muto*.

Apollin. Psal 77. Αἷμα μὲν ἦεν ὕδωρ, προτέρην δ' ἠρνήσατο μορφήν·
Φρείατα δ' ἤλλαχθεν, γλυκερὴν δ' ἐψεύσατο γεῦσιν.
Aqua facta est sanguis, & priorem negauit formam:
Putei mutati sunt, & dulcem gustum amiserunt.

Oppian. 2. venat. Πρώτους ἀμφήλλαξε Διὸς ῥυτῆρας ἀγαυοὺς,
καὶ θῆρας ποίησεν ἀμειβόμενος Κουρῆτας.
Primos transformauit Iouis inclytos conseruatores,
Et feras effecit mutans Curetas.

Nonn. 9. Dion. Αὐτογόνου ᾗ Φάνητος ὑπέρτερον εἶδος ἀμείψας,
ἀρχαίην παλίνορσος ἑὴν ἀνεδύσατο μορφήν.
Æterni Solis superiori mutata specie,
Pristinam suam formam rursus induit.

Id. 12. Dion. Ἥρης βουκόλος Ἄργος εἰς ὄρνεον εἶδος ἀμείψει,
φαιδρὸν ἔχων βλεφάρων ἑκατὸν τύπον. —
Argus pastor Iunonis mutabit formam in volucrem,
Habens speciem centum illustrem oculis.

Id. 13. Ἐκ χροὸς οὐτιδανοῖο χαμαιγενὲς εἶδος ἀμείψας,
φέρτερον εἰς δέμας ἄλλο μετέπλασεν ὑψιμέδων Ζεύς.
E vili corpore terrigenam speciem mutans
Iuppiter altè dominans, in aliud præstantius corpus transformauit.

Moschus idyll 2. Κρύψε θεὸν καὶ τρέψε δέμας. —
Occultauit Deum & mutauit corpus.

Philippus Macedo 4. epigr. Καὶ βυθὸν εἰς χέρσου σχῆμα μετεπλάσατο.
Et mare in terræ formam transmutauit.

De socijs Vlyssis in sues transfiguratis vide Od. Κ.
De ipso Vlysse nunc in iuuenem, nunc in senem, Od. Π.

Trinitas

Trinitas sanctissima.

Τριὰς ἰσοφαὴς. τριὰς ἐπουρανίη. τριλαμπὴς πνεύματος αἴγλη. μεγάλης τριάδος ξυνὸν σέλας. τρισσὴ θεότης. μονὰς ἀμβρότων ἀριθμῶν. *Vnitas immortalium numerorum [trium personarum]* Synesius hym. 3. τριφαὴς μορφή. Ibid.

Ἓν φάος ἐν τρισσοῖς ἀμαρύγμασιν ἰσοθέοισι. *Naziang. car. 49.*
In ternis lux aequideis splendoribus una. [vnus Deus in tribus personis aequalibus] *Billius.*

Μέλπεις οὐρανίοιο τριλαμπέα πνεύματος αἴγλην. *Id.car.51.*
Cantas caelestis trilucidum spiritus splendorem.

Μέλπουσι Τριάδος δόξαν ἐπουρανίης. *Id.car.55.*
Canunt caelestis Trinitatis gloriam.

Τῆς μεγάλης Τριάδος ξυνὸν σέλας, ἣν ἀναφαίνων, *Id. 57.car.*
Ἄχρι καὶ ἀλλοδαπῶν ἤλυθον εὐπατρίδων.
Magna Trinitatis commune iubar, quam demõstrans,
Vsque ad nobiles alienigenas adij. [ad Constantinopolitanos]

Τρισσὴ γὰρ θεότης με φαεσφόρον ἐξανέτειλεν. *Id. arc. 32*
Trina equidem Deitas me lucis compotem genuit. [in baptismo]

Εἷς θεὸς ἐν τρισσοῖς ἀμαρύγμασι κόσμον ἑλίσσων. *Ibid.*
Vnus Deus in trinis splendoribus mundum voluens. [regens]

Ἐν τρισσοῖς φαέεσσιν ἰὴ φύσις ἐστήρικται. *Ibid.*
In trinis luminibus vna natura consistit.

Ἡ μονὰς ἐν θεότητι, τὰ δ', ὧν θεότης, τρισάριθμα. *Ibid.*
Vnitas est in deitate: ea vero, quorum est deitas, tria numero.

Τῆς δ' ἄρ' ἐμῆς Τριάδος ἓν μὲν σθένος, ἓν δὲ νόημα, *Ibid.*
ἓν κλέος, ἓν δὲ κράτος· τῷ καὶ μονάς ἐστιν ἄρρευστος,
ἁρμονίῃ θεότητος ἰῇ, μέγα κῦδος ἔχουσα.
Huius mea Trinitatis vna est potentia, vna mens,
Vna gloria, vnum imperium. Hinc & Vnitas est incorrupta,
Nexu deitatis vno, ingentem gloriam habens.

Id. 4. arc. Τελοσοφαὺς θεότητος ὁμὸν σέλας ἰσοφέριστον.
Tricorusca deitatis unum iubar aequipollens.

S. Damas. car. de Pentecoste. Ὅσοι λατρευταὶ τριλαμπόφεγγοῦς οὐσίας.
Quotquot cultores trilucis substantiae.

Ibidem vocatur φύσις τριλαμποφεγγόφωτος *natura tricorusca.* & οὐσία τρίφεγγος *trilux substantia.* Et in precatione eiusdem: φῶς τρισήλιον, *lumen trisolare.*

Synesius hym. 3.
Ὑμνῶ σε Τριάς. *Cano te Trinitas.*
Μονὰς εἶ, Τριὰς ὤν. *Unitas es, Trinitas existens,*
Τριὰς εἶ, μονὰς ὤν. *Trinitas es, Unitas existens:*

Synesius hym. 1.
Μονὰς ἀρρήτως χυθεῖσα, *Unitas ineffabiliter diffusa,*
Τρικόρυμβον ἔσχεν ἀλκάν. *Vim habet trinam.* [*tritamalem*]

Id. hym. 10
Μέλψω ἀοιδὰν *Cantabo carmen*
Ψυχᾶν παίονι, *Animarum medico,*
Παίονι γυίων, *Medico corporum,*
Πατρὶ σὺν μεγάλῳ, *Cum Patre magno,*
Πνεύματί θ' ἁγνῷ. *Spirituque sancto.*

Nazianz. 4. car.
Ἀλλὰ Πάτερ, Πατρός τε Λόγος & Πνεῦμα φαεινὸν
Ζωῆς ἡμετέρης ἕρμα κακοσταθέος,
Μή με λίπῃς χείρεσσιν ὑπ' ἀργαλέῃσι δαμῆναι,
Δυσμενέος τῆς σῆς ἐλπίδος ἀντιπάλου.
At tu Pater, & Patris Verbum, & Spiritus corusce,
Vita nostra male-stabilis firmamentum,
Ne me sinas sub saevis manibus infesti hostis spei tuae affligi.

Idem 10. car.
Ἀλλὰ νόον καθαροῖσι νοήμασιν αἰὲν ἀέξων,
Ἤδη καὶ Τριάδος ἅπτεται οὐρανίης,
Ἧς τύπον ἐστήριξεν ἐνὶ πραπίδεσσιν ἑῇσι
Κῦδος ἓν ἐν τρισσοῖς κάλλεσι δερκόμενος.
Sed mentem puris meditationibus semper augens,
Iam & caelestẽ Trinitatẽ attingit, [*mente assequitur*]
Cuius speciem pectori suo infixit,
Gloriam unam in tribus personis intuens.

Idem 11. car.
Καὶ μεγάλης μονάδος λάτριες ἐν Τριάδι.
Et magnae monadis in Triade cultores [*.i. naturae unius in tribus personis.*] Est periphrasis Christianorum.

Γλαδί

Ἵλαθί μοι βασίλεια κεδνὴ Τριάς· οὐδὲ σὺ πάμπαν *Idem 13.*
  Γλῶσσαν ἐφημερίων ἐκφυγες ἀφραδέων.
Πρόσθε πατὴρ, μετέπειτα παῖς μέγας αὐτὰρ ἔπειτα
  Πνεῦμα θεοῦ μεγάλου βάλλετ' ἐπεσβολίαις.
Ποῖ στήσεις με φέρουσα κακοφραδὲς ἔνθα μέριμνα;
  Ἵστασο· πάντα θεοῦ δεύτερα. εἶκε λόγῳ. (prorsus
Propitia mihi esto regia veneranda Trinitas. neq; tu
Linguā hominum insipiētium euasisti. [hæreticorum]
Primo Pater, dein magnus filius, & postea
Magni Dei Spiritus appetitus est contumelijs.
Quo me istuc defers vesana cura?
Siste. Omnia Deo inferiora sunt: cede Verbo.
Πατὴρ σὺν υἱῷ καὶ πανάγνῳ πνεύματι, *Id. 3. iāb.*
Τριὰς προσώποις εὐκρινής, μονὰς φύσει.
Pater cum filio & sanctissimo Spiritu,
Trinitas personis perfecta, vnitas natura.
Μία τριὰς γάρ, εἷς θεὸς παντοκράτωρ· *Ibid.*
τουτέστι λεπτὸν εὐσεβὲς μυστήριον
Vna enim Trinitas, vnus Deus omnipotens:
Hoc est subtile pium mysterium.
Βαιὴ μέν τις ἐμοίγε νόου περίλαμψεν ὀπωπὰς *Id. 26. car.*
  Ἰσοφαοῦς Τριάδος λάμψις ἐπουρανίης·
Τὸ πλεῖον δ' ὑπάλυξεν, ἔχω δ' ἄχος ὥς στεροπή τις
  Πρίν με φάους κορέσαι, ὦκα παραπταμένη.
Εἰ δέ σε κεῖθεν ἕλοιμι φίλη Τριὰς οὐκέτι μητρὸς
  Μέμψομ' ἐμῆς λαγόσιν· εἰς ἀγαθὸν γενόμην.
Tenuis mihi mentis oculos circumfulsit
Cælestis æquicoruscæ Trinitatis splendor: (fulgur,
Amplior autem effugit: (vnde tenet me dolor) tanquā
Priusquam me luce satiauerit, actutum auolans.
Quod si te illic ô cara Trias accepero, non iam matris
Meæ vterum incusabo: ad bonum natus sum.
Ὕμνοις παννυχίοισι καὶ ἠματίῃσιν ἀοιδαῖς, *Idem 51.*
μέλπεις οὐρανίοιο τριλαμπέα πνεύματος αἴγλην.
Hymnis nocturnis & diurnis cantibus,
Celebras cælestis Spiritus tricoruscum splendorem.
— φάος περὶ τριοσὸν ἄφραστον. *Circa trinū lumen inef-* *Id. car. 6.*
fabile.

 Vado.

V.

Vado. Adeo. Accedo. Venio.

Ἔρχομαι. βαίνω. μολέω. ὁδεύω. στείχω. διαστείχω. εἶμι. κίω. ἱκάνω. ἱκνέομαι. οἴχομαι. ἐποίχομαι. οἰχνέω. εἰσαφικάνω. εἰσαφικνέομαι. μέτειμι. νείσσομαι. νέομαι. μεταχιάθω. ἐσέρχομαι. βαδίζω. φοιτάω. φοιτίζω, vide *Silua*.

Nonn. in Ioann. Νὺξ δνοφερὴ μετὰ βαιὸν ἐλεύσεται. —
Nox tenebrosa paulo post veniet.

Od. K. Ἔρχεο νῦν συφεόνδε· μετ' ἄλλων λέξον ἑταίρων.
Vade nunc in haram: cum alijs cuba socijs.

Nonn. in Ioann. — ἄχρις ἐπ' αὐτὸν
ἦλθε, καὶ αὐτόθι μίμνεν. — *Donec super eum venit & ibi mansit.*

Dionys. de situ. — ἐφ' Ἑλλήσποντον ἵησιν. *In Hellespontum vadit.*

Theocr. idyll. 15. „ — ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦλθον Ἀχαιοί.
„ *In Troiam tentando peruenerunt Achiui.*

Πρῶτος ἐμεῖο βέβηκεν. — *Ante me venit.*

Nonn. in Ioann. Ἡμέας οἳ προέηκαν ἀελλήεντι πεδίλῳ
Δεῦρο μολεῖν. — *Qui nos miserunt, vt huc celeri pede veniremus.*

Ibid. Ἔστιχεν ἁγνὸν ἔδεθλον ἀκερσεκόμων Γαλιλαίων.
Adijt sanctam terram intonsorum Galilaeorum.

Ibid. Εἰς πόλιν ἴχνος ἔκαμψε, καὶ ἔννεπε πᾶσι πολίταις.
In vrbem iuit & narrauit omnibus ciuibus.

Idem. — διαστείχοντα θαλάσσης. *Vadentem per mare.*

Od. B. Εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην. — *Vado enim in Spartam.*

Od. K. — ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
Ἤϊα. — *Ego autem ad domos Circes tetendi.*

Nonn. in Ioann. Πρὸς γενέτην ἐμὸν εἶμι καὶ ὑμέτερον γενετῆρα.

Ad patrem meum vado & ad patrem vestrum.

Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο. Od. B.

Antinous vero ridens recta ad Telemachum ibat.

Κοίρανε πῇ σπεύδεις; τίνα μοι, τίνα χῶρον ἱκάνεις; Nonn. in Ioann.

Domine quo festinas: quem mihi, quem locum adis?

Χριστῷ νυκτὸς ἵκανε. — *Ad Christum noctu venit.* Ibid.

— ἵνα θᾶσσον ἵκηαι

ἐς Πύλον ἠγαθέην. — *Vt ocyus eas ad Pylum sacram.* Od. B.

— τεὸν ἵκετο δῶμα. *Tuam iniit domum.* Od. Γ.

— ἀσκηθὴς ἱκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν. Od. I.

Incolumis veni in patriam terram.

Ἦϊε μακρὰ βιβάς. — *Iniit grandi passu incedens.* Iliad. H.

— ἐπῴχετο οἰνοχοεύων. *Adibat vinum fundens.* Od. A.

Αὐτόετες οἴχνεσιν. — *Eodem anno veniunt.* Od. Γ.

— ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν ἴομεν. — *Sed ad eum eamus.* Nonn. in Ioann.

Πῇ γὰρ ἐγὼ φίλε τέκνον ἴω; τεὸ δῶμαθ' ἵκωμαι; Od. O.

Quo enim care fili ibo? cuius adibo ades?

Ἦ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω, καὶ σοῖο δόμοιο; Ibid.

An recta ad matrem tuam ibo, domumque tuam?

— κοίρανος εἰσαφικάνει. *Dominus venit.* Nonn. in Ioann.

Αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι. Od. N.

Ipse autem primo subulcum adi.

Κεῖθι φιλοξείνοιο μετήιε δώματα Μάρθης. Nonn.

Ibi hospitalis Martha adiuit ades.

Χριστοῦ νεισσομένοιο. — *Christi venientis.* Idem.

Αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην δ' ἐσελεύσομαι. — Od. A.

Porro ego in Ithacam proficiscar.

Ὁππότε τερπνότατον μετεκίαθεν ἔθνος Ἰβήρων. Dionys. de situ.

Quando optatissimam adijt gentem Iberorum.

Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας. Od. A.

Sed ille quidem Æthiopas accesserat longe semotos.

— ἀλλὰ βαδίζω. *Sed vado.* Theocr. idyll. 22.

Τὼ δ' εἰς ἄστυ, λιπόντε κατ' αὐτόθι πίονας ἀγρούς, — Id. idyl. 25

ἐστιχέτην, Φυλεύς τε, βίη θ' Ἡρακληείη.

Ipsi in vrbem, relinquentes ibi pingues agros,

Ineru͂t Phileus & virtus Herculea [.i. & Hercules]

Ἀλλ' ὅτις ποτὲ σεῖο διωήσεται ἆσσον ἱκέσθαι. Apollin. Psal. 90.

Veruntamen nullus ad te poterit appropinquare.

Pindar. 1. Ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν.—
Nem. *In thalami penetralia ampla iuerunt.*

Hom. in Βήματα δ' οὔτ' ἀνδρὸς τάδε γίνεται, οὔτε γυναικός.
Merc. *Gressus autem hi nec viri sunt, nec mulieris.*

Musæus. Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαίμονος ἔδρακον ἄστυ.
Et Spartam accessi, & vidi Lacedæmonis vrbem.

Nazianz. „ Μηδὲ μὲν εὐσεβέουσα περίδρομον ἔνθα καὶ ἔνθα,
3. car. „ πολλάκις, οὐ κατὰ κόσμον, ἅμ' ἀνδράσι κουφοτέροισι,
„ σὸν πόδα δινεύειν ἱεροὺς σπεύδοντ' ἐπὶ χώρους,
„ καί περ τηλόθ' ἐόντας· ἐφέστιός ἐστιν ἅπασι
„ Χριστὸς ἄναξ, πελάων τε καὶ ἐν κραδίῃ φιλέοντος.
„ *Ne quidẽ pietatis ergò circumcursantẽ huc & illuc*
„ *Sæpenumero indecorè, cum viris leuibus,*
„ *Pedem tuum moueas ad sacra festinantem loca,*
„ *Etiam remota. Domesticus est omnibus (tis.*
„ *Christus Dominus, & accedẽs etiã in cor ipsũ amã-*

Id. car. 19. —εἰ δ' ἐπιβαίην
Γῆς ἱερῆς, μέλψω σε διηνεκέεσσιν ἐν ὕμνοις.
Si ingressus fuero terram sacram, [cælum] canam te continuis hymnis.

Idem 50. Ταῦτά γέ σοι παρ' ἐμεῖο τέκος φίλον· εἰ δὲ Γαδείρων
πέρηθε περᾶν ἐθέλοις, καί τῇ θεὸς ἡγεμονεύοι.
Hæc tibi à me care fili. [mandata sunto] Quod si Gades
Penetrare volueris, etiam istò deducat te Deus. [permitto, vt eas ad ad studia, quàm volueris lõgissimè]

Theognis. „ Εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδὸν, οὐδετέρωσε
„ Κλινόμενος· χρὴ γάρ μ' ἄρτια πάντα νοεῖν.
„ *Eo ad amussim, rectam viam, neutrò*
„ *Inclinans. Oportet enim me recta omnia sapere.*

Hom. od. Θ Οἴχεται ἐς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.
Vadit in Lemnum ad Sintias barbaros. [agrestiloquos]

Cratinus. Οὐ γάρ τοι πρῶτος φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις.
Nec enim primus ad cenam venis ieiunus.

Mimner. Ἵστασ', ὄφρ' ἠὼς ἠριγένεια μόλῃ.

Subsistunt

Subsistunt donec aurora aërigena veniat.

—προσέστιχε μακρὸν ὄλυμπον. *Magnum adijt cælum.* Od. Υ.

Βάν ῥ' ἴμεν ὥστε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν, Iliad. K.

ἂν φόνον, ἂν νέκυας, διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Ibant vt duo leones in atra nocte,

Per cædem, per cadauera, per arma, & nigrum cruorem.

Στείχων ὀρθὰ κέλευθα δι' υἱέος εἰς γενετῆρα. Nonn. in Ioann.

Vadens recta via per filium ad patrem.

—ἀλαλήμενος αἰεὶ Ἄστυ κάτα.—*Per vrbem semper errans.* Od. P.

„ Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί. Iliad. K.

„ *Aduenêre ipsi, nondum sermone peracto.* [.i. Lupus in fabula.]

Vanus. Irritus. Inanis. Inefficax.

Κενὸς. κενεὸς. μέλεος. ἐτώσιος. ἀνεμώλιος. ἄπρηκτος. τηΰσιος. μεταμώλιος. ἅλιος. μαψίδιος. ἀτέλεστος.

„ Ταῦτα μὲν ἐστιν ἄεισμα κενὸν, καὶ θεσμὸς ἀοιδῆς Nazianz. 61. car.

„ τερπνῆς, μιγνυμένης μέτρῳ σὺν παίγνιον μύθῳ.

„ *Ista quidem nil sunt aliud, nisi cantus inanis,* Billius.

„ *Lexque modi dulcis, fabella carmine misto.* Valet in lepidas nugas.

Ἡμέων δ' ἐν καμάτοισιν ἐτώσια ἔργα τίθησιν. Ap. Cal. l. 3.

Nostra autem in laboribus irrita facit opera.

—σὺ δὲ τηΰσίην ὁδὸν ἔλθῃς. Od. O.

Tu vero vanam viam ieris. [.i. *frustra*]

—μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται. Hom. Il. B.

Ne mihi vana fila pereant.

—πόνον δ' ἅλιον θέσαν ἄγρης. *Laborem venationis vanum reddiderunt.* Oppian. 4. de venat.

—μαψίδιον φθινύθει πόνον.—*Perdit operam.* Ibid.

—κενεῇσι παλαισμοσύναις μογέουσιν. *Inani lucta laborant.* Id. 2. de piscat.

—ἄπρηκτον δὲ πέλει κείνοιο νόημα. *Inefficax est eius commentum.* Ibid.

—ἀνεμώλια δείματ' ἔχουσι. *Vanos timores habentes.* Id. 4. de piscat.

Ibid. Νήπια τεχνάζει· μελέη δέ οἱ ἔπλετο τέχνη.
Puerilia exercet. Vana est autem eius ars.

Theognis. „ Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν ἀπόκρισις, ἐσθλὰ δ' ἔργα·
„ Τῶν δὲ κακῶν ἄνεμοι δειλὰ φέρουσιν ἔπη.
„ *Proborum bona est oratio, & bona opera:*
„ *Prauorum autem malos sermones auferunt venti.* [*vani sunt*]

Nazianz. 61 car. Εἰ μῦθοι τάδ' ἔασιν ἱδρύματα, ῥῖψον ἔραζε.
Si fabulæ sunt hæ statuæ, proijce humi. [*si sunt vana*]

Iliad. Δ. Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον.
Verùm nec laborem meum reddere oportet irritum.

Ibid. Πῶς ἐθέλεις ἅλιον θεῖναι πόνον, ἠδ' ἀτέλεστον
ἱδρῶθ', ὃν ἵδρωσα μόγῳ; καμέτην δέ μοι ἵπποι.
Quomodo vis vanum reddere laborem, & inanem
Sudorem, quo sudaui laborans, & equos fatigaui?

Apud Athenæum l. 13. „ Πολυμαθημοσύνης γίνετ' οὐ κενεώτερον ἄλλο.
„ *Nihil est vanius, quàm multa discere.* In eos valet, qui multa inutilia degustare, quàm pauca vtilia perdiscere præoptant.

Nazianz. in sentent. „ Κενή σε δόξα μηδόλως συναρπάσῃ.
„ *Te vana nunquam comprehendat gloria.*

Pindar. 3. Pyth.

„ Ἔστι δὲ φῦλον ἐν ἀν-	„ *Est genus quoddam*
„ θρώποισι ματαιότατον,	„ *Hominum vanissimum,*
„ ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώ-	„ *Qui despiciunt patria,*
„ ρια, παπταίνει τὰ πόρσω,	„ *Et suspiciunt peregrina,*
„ μεταμώνια θη-	„ *Vana aucupantes*
„ ρεύων ἀκράντοις ἐλπίσι.	„ *Spe inani.*

Theocr. idyll. 22. Ἴσκον τοιάδε πολλά· τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ᾤχετο κῦμα
πνοιὴ ἔχοισ' ἀνέμοιο· χάρις δ' οὐχ ἕσπετο μύθοις.
σφὼ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες.— *Talia dicebant multa: Sed ventus ea in mare auferebat: nec vlla verbis Comitabatur gratia.* [*in vanum proferebantur*] *siquidem vos immites & saui.*

Hom. in Merc. —ἀλίην ὁδὸν εἶσιν. *Vanam init viam* [*frustra laborat*]

Venator.

Venator. Venatio. Venari.

Κυνηγέτης. ἐπακτὴρ. κυνηγὸς ἐλαφηβόλος. ἀγρεὺς. ἀγρευτὴρ. θηρήτωρ. θηρευτὴρ. θηραγρέτης.

Οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἵ τε καθ' ὕλην
ἄλγεα πάσχουσιν, κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες. Od. I.
Neque illam ingrediuntur venatores, qui per siluas
Dolores patiuntur, iuga montium sectantes.

Βὰν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην, ἠ μὲν κύνες, ἠδὲ καὶ αὐτοί. Od. T.
Ipsi & canes iuerunt ad venationem.

Οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἵκανον ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν ἴχνη ἐρευνῶντες κύνες ἤϊσαν. — *Venatores iuerunt in saltum: ante illos autem praecesserunt canes vestigia rimantes.*

Vide ibidem odyss. T. post medium, integram venationem, in qua Vlysses ab apro vulneratus:

Ὥς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι. Ibid.
Sic eum venantem [Vlyssem] percussit aper albo dēte.

Πρῶτος Ἀρισταῖος νόμιος καὶ ἐπώνυμος ἀγρεύς. Nonn. 5. Dion.
Primus Aristaeus pastoralis & cognominatus venator,

— θηρήτορα φῶτα διδάξας. *Venatorem virum docēs.* Ibid.

Μήποτε θηρευτῆρος ἐπειγομένου ποδὸς ὁρμὴ
Ἄψ ἀναστειράζοιτο καθειμένοιο χιτῶνος. Ibid.
Ne quando pedum venatoris festinantis impetus
Retro retraheretur demissa veste.

— μαθεῖν μελεδήματα θήρης. *Discere exercitia venationis.* Ibid.

Θηρητὴρ τρομέων θηρήτορας. — *Venator tremens venatores.* Ibid.

Αἴθε πατὴρ με φύλαξας ἀήθεα θηροσυνάων. Ibid.
Utinam pater me seruasses insuetum venationi!

Καὶ κύνες ἀγρευτῆρες ἑοὺς ἐχάραξαν ὀδόντας. Ibid.
Et canes venatici suos acuerunt dentes.

Καὶ νέος ἐκτὸς ἔην μεθέπων ἐλαφηβόλον ἄγρην. Nonn. 10. Dion.
Et puer foris erat venationi ceruorum insistens.

Ἔστιχον ἀγρώσσοντες ὀρίτροφα τέκνα λεόντων. Ibid.
Ibant venatum monticolas catulos leonum.

— ἀγρώσσοντι συναγρώσσων Διονύσῳ. Idem 11.

Venans cum venante Dionysio.

Id. 16. Dion. Δέξό με θηρεύοντα συνέμπορον· ἢν ἐθελήσῃς,
Αὐτὸς ἐγὼ σαλίκων γλυκερὸν βάρος αὐτὸς ἀείρω,
Ἐνδρομίδας καὶ τόξα καὶ ἱμερόεντας ὀϊστούς.
Suscipe me venantem comitem, si velis,
Ipse ego furcularum dulce onus tollam,
Vestes cursorias & arcus & amabiles sagittas.

Iliad. Σ. Ὧι ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνήρ.
Cui catulos homo venator surripuerit.

Q. Cal. l. 5. Ἀνδρὶ πολυκμήτῳ μογερῆς ἐπιίστορι θήρης.
Homini laborioso, operosæ gnaro venationis.

Oppian. 4. de venat. Σεύεσθαι προθέοντα ποδώκεα φῦλα λαγωῶν.
Agitare præcurrentia velocia genera leporum.

Idem 2. de piscat. — θηροφόνων τις ἀνὴρ δεδαημένος ἔργων. *Venationis peritus.*

Zosimus 6. epigr. Τρισσοί τοι τάδε τρισσοὶ θηραγρέται, ἄλλος ἀπ' ἄλλης
Τέχνης πρὸς νηῷ Πανὸς ἔθεντο λίνα.
Terna hæc terni venatores, alius ab alia
Arte fano Panis appenderunt retia.

Nazianz. car. 14. Αὐτίκα φρίξεν ἔθειραν, ἐπήν κε σίδηρον ἴδηται,
Φρίξεν καὶ κρατεροὺς ἆλτ' ἐπὶ θηρολέτας.
Confestim horripilat [tigris] cùm ferrum viderit,
Fremit, & in fortes venatores insilit.

Adei l. 1. epigr. Μούναις οὔτι γυναιξὶν ἐπήκοος, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς
Συνθήρους σώζειν Ἄρτεμις οἶδε κύνας.
Non solas fœminas exaudit, [in partione] sed & ipsas
Caniculas venationis socias solet Diana seruare.

Vendo. Vendor. venalis.

Περάω. πέρνημι. πέρναμαι. πωλέω. ἀποδίδωμι.

Hom. od. Ξ Κεῖθι δέ μ' ὡς περάσησι καὶ ἄσπετον ὦνον ἕλοιτο.
Illic me vt venderet, & ingens preciū acciperet.

Nonn. in Ioann. Τίπτε τριηκοσίων οὐ πέρναται, ἢ τινι μέτρῳ
Πλείονι δηναρίων, τόδε τις μύρον; —
Cur trecentis non venditur, aut eo ampliùs denarijs hoc vnguentum?

Theognis. Οὐδ' ἡμᾶς περνᾶσι. — *Neque nos vendunt.*

„ Κάλλος ὃ γαῖα φέρει, καὶ ὤνιόν ἐστι γυναιξὶ — *Nazianz. 63. car.*
„ Πανδήμοις ὀβολῶν περναμένοις ὀλίγων.
„ *Pulcritudo terrena venalis est fœminis*
„ *Publicis, quæ obolis veneunt paucis.* [*scortis*]

„ Ὦ γαστὴρ κυνόμυια, δι' ἣν κόλακες παράσιτοι — *Incerti 1. epigr.*
„ Ζωμοῦ πωλοῦσι θεσμὸν ἐλευθερίης.
„ *O venter impudens! propter quē adulatores parasiti*
„ *Frustulo vendunt ius libertatis.*

„ Καλλίμαχον πωλῶ καὶ Πίνδαρον, ἠδὲ καὶ αὐτὰς — *Pallada ibid.*
„ Πτώσεις Γραμματικῆς, πτῶσιν ἔχων πενίης.
„ *Callimachum vendo & Pindarum & ipsos*
„ *Casus Grammaticæ, casum habens inopiæ.* [*lapsus in inopiam*]

Σύγγονες αἷμ' ἀπέδοντο ὁμαίμονες ἀλλοδαποῖσι. — *Theod. Prodromi.*
Fraternum sanguinem [*fratrem*] *vendiderunt fratres alienigenis.*

——πέρασαν δέ με, δεῦρ' ἀγαγόντες — *Od. O.*
Τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώματ', ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.
Vendiderunt me, huc adducentes ad huius viri domū, is autem dignum dedit precium.

Venena.

Ἰοβόλος ἑέρση. θρόνον. ἄνθος Θεσσαλικόν. βαρὺς ἰός. κακὰ φάρμακα, ἐλόμενα θυμοφθόρα, λυγρά.

—Εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πίειραν ἄρουραν — *Od. B.*
ἐλθεῖν ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ,
ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ.
In Ephyram, pinguem terram vult
Proficisci, vt inde lethifera venena adferat,
Inijciatq́ crateri, & nos omnes perdat.

Τεῦξε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπαϊ, ὄφρα πίοιμι, — *Od. K.*
ἐν δέ τε φάρμακον ἧκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
Fecit mihi potionem aureo in poculo, vt biberem,
Immisitq́ venenum, mala cogitans in animo.

Vetus Scholiastes: Κυκεῶ | κυκεῶνα, κατ' ἀποκοπήν. Κυκεὼν δὲ λέγεται, τὸ ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἀλφίτων καὶ ὕδατος καὶ τυροῦ ἀναμεμιγμένον πόμα.

ἰοβόλα

Nonn. 4. Dion. — ἰοβόλῳ ἢ βαλὼν ὀφθαλμὸν ἐέρσῃ,
Μαρμαρέην ἤχλυσε μεμυκότος ὄμματος αἴγλην.
Venenifero autem percutiens oculum rore,
Splendidum obtenebrauit conniuentis oculi fulgorem.

Id. 27. Dion. Πῆ θρόνα, πῆ βοτάναι, πῆ φάρμακα ποικίλα Κίρκης;
Πάντα σε, πάντα λέλοιπεν, ὅτ' εἰς δρόμον ἤλθες ἀγῶνος.
Vbi venena, vbi herbæ, vbi pharmaca varia Circes?
Omnia te, omnia defecerunt, cùm in cursum venisti certaminis.

Id. 39. Ἄνθεσι Θεσσαλικοῖσι ἐμὸν φοίνιξεν Ὑδάσπην. (pen.
Floribus Thessalicis [venenis] meum rubefecit Hydas-

Iliad. X. Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακα.--*Mala pharmaca pastus.*

Apollon. Argon. Γ. Φάρμακα λέξαθ᾽ ὅ θυμοφθόρα.— *Legere lethalia venena.*

Id. Arg. Δ. Ἀλλά κεν ᾧ τὰ πρῶτα μελάγχυμον ἰὸν ἐνείη
ζωόντων, ὅσα γαῖα φερέσβιος ἔμπνοα βόσκει,
οὐδ᾽ ὁπόσον πηχύϊον ἐς Ἀΐδα γίνεται οἶμος.
Sed cui primùm immiserit nigrum venenum,
Viuentium, quæ alma tellus pascit spirantia;
Ne tam longa quidem ei via est ad inferos, quantus est cubitus. [i. extemplo est moriturus, qui ab ista serpente tactus fuerit]

Oppian. 2. de piscat. Πέρσαι φαρμακτῆρες ὀλέθρια μητίσαντο.
Persæ venenarij perniciosa excogitarunt.

Id 4. de piscat. — ἀλλὰ καὶ ὕδωρ
Κρηνάων φάρμαξαν ὀλέθριον. —*Quin & aquam fontium venenarunt exitialem. [veneno fecerunt exitialem]*

Phocylides ,, Φάρμακα μὴ τεύχειν· μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι.
,, *Venena ne pares: à magicis libris abstine.*

Dionys. de situ. — εἰσέτι νῦν πολυφάρμακοι ἄνδρες ἔασι.
In hunc diem venefici homines sunt.

Theocr. idyll. 24. — βαρὺν δ' ἐξέπτυον ἰόν. *Graue expuerunt venenum.*
παμφάρμακος. *Veneficus.* Pindar. 4. Pythior.

Venter.

Venter.

Γαςὴρ. λαγὼν. λαπάρη. κενεὼν. νηδύς.

Σοὶ πισυνὸς γλυόμlὼ μυχὰ νηδύ@ εἰσέτι ναίων· αὐτὸς ἐμὸς θεὸς ἐσσὶ φίλης ἐν γαςέρι μητρός. Apollin. Psal. 21.

In te proiectus sum ex vtero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu.

Τεκνογόνε κευθμῶν@ ἄναξ σύ με λύσαο γαςρός. Ibid.

Tu es qui extraxisti me de ventre.

—— κακὰ πολλὰ ἑῇ ἠρήσατο γαςρί. Apollon. Argon. A.

Suo ventri mala multa precatus.

Οὔπω ςέρνον ἔφαινε καὶ εἰσέτι μητρὸς ἀνέρπων Nonn. 4.

Ἐκ λαγόνων.— *Nondum pectus apparebat, & adhuc matris repebat ex vtero.* Dion.

Ἄλλοτε καὶ μεσάτη ἐπιδάκνεται ἄλγεσι νηδύς. Nicand.

Interdum & medius venter mordetur doloribus. Alexiph.

„ Γαςὴρ μέτρα φέρουσα, τάχ᾽ ἂν παθέεσσιν ἀνάσση. Nazianz.

„ Τὴν δ᾽ ἄθυρον τρομέω μὲν ἐγώ.--- (rit. car. 56.

„ *Venter modũ tenens facile & passionibus impera-*

„ *Intemperantem autem timeo quidem ego.*

Δάκρυα δ᾽ αὖ σιγᾶς εἶπον, τάλαν, ἠδὲ χαλινὰ Id.car.59.

Γαςρὸς, καὶ γονάτων τραύματα, καὶ χευπνίlὼ.

Lacrymas vero retices, dixi, ô miser, & frena

Ventris, & genuum vulnera, & vigilias. [*monachorum quos calumniaris*]

Νηδύ@ ἐξ αἰγόνοιο κλυτὸς γόν@ ἦλθε Σαμουήλ. Theod. Prodromi.

Ventre ex sterili inclytus filius venit Samuel.

Nota ventrem à S. Gregorio Nazianz. vocari θύλακον .i. *follem, vtrem, saccum.*

Οὐ θνητοῦ βασιλῆ@ ὁμέςι@, ὡς τοπάροιθεν, Nazianz.

Γρηγόρι@ θυλάκῳ ἦρα φέρων ὀλίγlὼ. car. 10.

Non Imperatoris mortalis [*Theodosij*] *conuiua, vt prius, erit*

Gregorius, modicam folli exhibens gratiam. [*ventri gratificans*]

Nota ἦρα hoc loco esse accusat. singul. ab ἦρ .i. χάρις, ἐπικουρία. gratia, beneficium, auxilium,

iuxta

iuxta Herodianum, apud Eustathium Iliad. A.

Item, vt hinc patet, esse feminini gen. atque habere in genitiuo ἦρος accusat. singul. ἦρα. Quãuis alias, vt notauit Eustathius, sit pluralis num. pro ἦρανα. grata, per apocop, ἦρα.

Apud Plutarchum 7. Symposi.

„ Γαστρὸς ἀπὸ πλείης βουλὴ καὶ μῆτις ἀμείνων.
„ *E pleno ventre melius consilium & prudentia.*

Palladas l. 1. epigr.

[*Barbaris*]
„ Νηδὺν ἀναίσχυντον στιβαροῖς ἤσχυνα λογισμοῖς,
„ Σωφροσύνῃ κολάσας ἔντερον ἀργαλέον.
„ Εἰ γὰρ ἔχω τὸν νοῦν ἐπικείμενον ὑψόθι γαστρὸς,
„ Πῶς μὴ νικήσω τὴν ὑποταττομένην;
„ *Ventrẽ impudentẽ valida ratiocinatione pudefeci,*
„ *Temperantia castigans intestinum molestum:*
„ *Si enim animum habeo supra ventrem positum,*
„ *Quomodo non vincam subditum?*

Nazianz. in sentent.

„ Νοῦς λεπτὸς ὄγκον ἐκδιώκει γαστέρος.
„ Τἀναντία γὰρ τοῖς ἐναντίοις μάχη.
„ *Ventris tumorem mens procul tenuis fugat.*
„ *Aduersa nam se mutuis bellis petunt.*

Hesiod. in Theog.

— κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον.
Mala probra, nihil nisi ventres.

Od. X.

— Λειώκριτον οὖτα
δουρὶ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
Leocritum vulnerauit hasta in medio ventre, eśq; transadegit.

Nota olim arma ex ære: nunc ex ferro. Item οὖτα pro οὔτασε, per apocopen.

Ventus.

Ἄνεμος. οὖρος. ἀϋτμή. ἀήτης. πνοιαὶ ἀνέμων. ἲς ἀνέμοιο αὖραι. μαψαῦραι.

Od. Γ.

— Λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' ἀϋτμένα χεῦε,
κύματά τε τροφόεντα, πελώρια, ἶσα ὄρεσσιν.
Stridulorum ventorum flatum immisit,
Fluctusq; magnos, immanes, æquales montibus. Vide Eustath. ad Iliad. O.

Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
Ægypto applicuit ferens ventus & aqua.[nauem]
Τόσσον ἄνευθ', ὅσσόν τε πανημερίη γλαφυρὴ νηῦς Od. Δ.
ἤνυσεν, ᾗ λιγὺς οὖρος ἐπιπνείῃσιν ὄπισθεν.
Tam procul, quantum toto die caua nauis spacium
Confecerit, cui stridulus ventus spiret à puppi.
Ἔνθα μ' ἐείκοσιν ἤματ' ἔχον θεοί, οὐδέ ποτ' οὖροι
πνείοντες φαίνονθ' ἁλιαέες, οἵ ῥά τε νηῶν
πομπῆες γίνονται, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Ibi me viginti dies detinebant dij, neque aliquãdo vẽti
Spirantes apparebant marini, qui nauium
Ductores sunt, super lata dorsa maris. [in mari]
Εἵματά τ' ἀμφιέσω, πέμψω δέ τοι οὖρον ὄπισθεν. Od. E.
Vestibus te induam, & mittam tibi ventum à tergo.
—— εἰσόκε ναυτέων Od. I.
θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
Donec nautarum animus voluerit, & adspirauerint venti.

De ventis, ventorumque rectore Æolo, plurima scribuntur odyss. K. initio.

Ventum secundum vocat Vlysses bonũ socium.

Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρώροιο Od. Λ.
ἴκμενον οὖρον ἵει, πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον.
Nobis vero rursus à tergo nauis nigram proram habentis,
Secundum ventum misit, vela implentem, bonũ sociũ.
Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν. Ibid.
Ciens sæuorum ventorum immensos flatus.
Ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν Od. M.
γίνονται· πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον;
ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
ἢ νότου, ἢ ζεφύροιο δυσαέος; οἵ τε μάλιστα
νῆα διαρραίουσι θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων.
In noctibus autem venti immanes, exitia nauium,
Oriuntur: quomodo quis effugiat sæuam mortem?
Si fortè subito surgat venti procella,
Seu noti, seu zephyri acerbè spirantis, qui maximè

Nauem

Nauem corrumpunt Dijs regibus inuitis. vide Eustathium.

Μῆνα δ᾽ πάντ᾽ ἄληκτος ἄη νότος, ἐδέ τις ἄλλ@
γίνετ᾽ ἔπειτ᾽ ἀνέμων εἰ μὴ εὖρός τε, νότος τε. (alius

Mensem vero totum perpetuo flabat notus, neque quis
Flauit deinceps ventorum, nisi eurus & notus.

Hesiod. 2. oper. --- ἐ διαάησιν Ἶς ἀνέμε βορέαο ---
Non perflat vis venti borea. [*boreas*]

Ibid. Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύεσιν ἀῆται.
Tunc sanè variorum ventorum furunt flamina.

Ibid. --- ὄφρ᾽ ἴσχωσ᾽ ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων.
Vt arceant ventorum vim humide flantium.

Ibid. Τῆμος δ᾽ εὐκελνέες τ᾽ αὖραι, καὶ πόντος ἀπήμων.
Tunc autem faciles3 aura, pontus3 innoxius.

Nonn. 2. Dion. Καὶ πισύρων ἀνέμων τελέσω δελείαν ἀνάγκην·
Μαςίξω βορέην, κλονέω νότον, εὖρον ἱμάσσω,
Καὶ ζέφυρον πλήξαιμι, καὶ ἤματι νύκτα κερασσω.
Et quatuor ventos mihi seruire cogam:
Flagellabo boream, turbabo austrum, verberabo eurũ,
Et zephyrum feriam, & diei noctem miscebo.

Apollon. Argon. B. —ζεφύρε μέγας ἔρος ἄητο.
Zephyri magnus ventus spirabat.

Apollin. Psal. 77. Πνεῦμα μὲν ἀργέσταο νότε ξυνέεργεν ἀῆναι.
Ἦκε δ᾽ δυσκελάδε λίβυος τρηχεῖαν ἀϋτμήν.
Spiritum quidem albi noti prohibuit spirare:
Misit autem sonori africi asperum flatum.

Hom. 5. hym. Ἔμπνευσεν δ᾽ ἄνεμος μέσον ἱςίον· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὅπλα κατῆλάννυσαν. — *Inspirauit autem ventus medium velum: circum vero arma* [*nauis*] *expediuerunt.*

Musæus. Καὶ δὴ λύχνον ἄπιςον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης.
Atq; ita lucernam infidam extinxit acerbus ventus.

Dionys. de situ. Τὴν δ᾽ μέτ᾽ Αἰόλε εἰσὶ περίδρομοι εἰν ἁλὶ νῆσοι,
Αἰόλε Ἱπποτάδαο φιλοξείνε βασιλῆος,
Αἰόλε, ὃς θνητοῖς μετ᾽ ἀνδράσιν ἔλλαχε δῶρα,
κοιρανίην ἀνέμων κλονεόντων θ᾽, ἱσαμένων τε.
Post hanc [*Corsicam*] *sunt in mari insulæ Æoli circummeabiles.*

Æoli

Æoli Hippotadæ, regis hospitalis,
Æoli, qui admirāda inter homines dona sortitus est,
Imperium uentorum turbantium & quiescentium.
Αἱ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν. — *Hesiod. in Theog.*
Alij autem inanes venti perflant mare.

Tzetzes: Μαψαῦραι) κεναὶ καὶ μάταιαι πνοαί· οἷον καικίας, θρακίας. Ἀριστοτέλης δὲ φησι δώδεκα τοὺς ἀνέμους.

Ver, vide *Auctumnus.*

Ἔαρ. εἶαρ. ἔαρος ὥρη. εἰαρινὴ ὥρη. εἴαρος ἦμαρ. ἤματα εἰαρινά. ἦρ. πολυάνθεμος ὥρη ἦρος.

Εἶαρ ἐμοὶ τριπόθητον ὅλῳ λυκάβαντι παρείη. — *Bion idyll. 5.*
Ver mihi ter optatum toto anno adsit.
Τὸν δὲ μετ' ὀρθρογόη πανδιονὶς ὦρτο χελιδὼν — *Hes. 2. ἔργων.*
ἐς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο.
Post hunc [arcturum] mane-gemens hirundo Pandionis filia oritur,
Ad lucem hominibus, vere iam incipiente.
Ἔσσομαι εἰαρινοῖο φίλη ζεφύροιο χελιδών.
Ero verni zephyri amica hirundo. [amica veris]
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει. — *Iliad. Π.*
Tempore sub verno, cùm magna est copia lactis.
„ Ὤφθησαν νιφάδες πότ' ἐν ἤμασιν εἰαρινοῖσι. — *Naz. ιειζ.*
„ *Visa sunt interdum niues in diebus vernis.*
„ Ἡμεῖς δ' οἷά τε φύλλα φύει πολυάνθεμος ὥρη — *Mimnermus.*
„ Ἦρος, ὅτ' αἶψ' αὐγῇ αὔξεται ἠελίου.
„ *Nos sicut folia producit floridum tempus*
„ *Veris, cùm continuo splendor solis crescit.*
—τοῖά περ ὧραι — *Nicand. in Alexip. 1.*
εἰαριναὶ φορέουσιν ἐνεψιήματα κούραις.—*Qualia tēpus*
Vernum producit delectamenta puellis.
Πρῶτον ἀπαγγέλλουσα βοᾷ θυμάρμενον εἶαρ. — *Ib. ...*
Primum annuncians clamat gratum ver.
Εἴαρι χρυσείῳ, κρυερῶν νεφέων ἐλατῆρι, — *Oppian. 1. de venat.*
ὁππότε ποντοπόροισι βατὴ πλώουσι θάλασσα.
Vere aureo, horridarum nubium depulsore,

Quando

Quando pontiuagis peruium est nauigantibus mare.

Id. l. 2. Οἷος μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπ' ἄνθεσιν, εἴαρος ὥρῃ.
Quàm dulcis est somnus in floribus, veris tempore.

Ibid. Αὐτὰρ ἐπὴν ἔαρος πρώτη γελάσωσιν ὀπωπαί.
At postquam veris prima riserit facies.

Theognis. Ἦρος ἐπερχομένου. —*Vere ineunte.*

Oppian. 4. de venat. Ὡς δ' ὅτε παρθενικὴ γλαγόεντος ἐν εἴαρος ὥρῃ,
ἀβλαύτοισι πόδεσσιν ἀν' οὔρεα πάντ' ἀλάληται,
ἄνθεα διζομένη. —*Vt cùm virgo lactei in veris tẽpore,*
Nudis pedibus per mõtes omnes oberrat, flores quærẽs.

Id. 2. de piscat. —πᾶν δ' ἦμαρ ἐν εἴαρι τηλεθόωντι, *(do,*
ἄγρης παντοίῃσιν ὀφέλλεται. —*Omnis dies in vere flori-*
Omnigenæ piscationi commodus est.

Dionys. de situ. Ἀρχομένου γλυκεροῦ νέον εἴαρος, εὖτ' ἐν ὄρεσσιν
ἀνθρώπων ἀπάνευθε κύει λιγύφθογγος ἀηδών.
Incipiente dulci primùm vere, cùm in montibus,
Procul ab hominibus parit dulcisona luscinia.

L. 1. epigr. Πορφυρέη μείδησε φερανθέος εἴαρος ὥρη·
γαῖα δὲ κυανέη χλοερὴν ἐσέψατο ποίην,
καὶ φυτὰ θηλήσαντα νέοις ἐκόμησε πετήλοις.
Risit purpureum veris floriferi tempus:
Et terra nigra virentem herbam induit:
Et arbores germinantes nouis comant folijs.

Numenius apud Athen. l. 8. —ὁππότ' ἂν πολυάνθεμον εἶαρ ἵκηται.
Cùm ver floriferum aduenerit.

Pindar. 4. Pythior. —φοινικανθέμου ἦρος ἀκμᾷ. *Purpurei veris tempore.*

Calab. l. 6. —ὅτ' εἴαρος ἦμαρ ἵκηται. *Cùm ver aduenerit.*

Nazianz. car. 50. —ἀκρεμόνεσσιν ὑφήμενος εἴαρος ὥρῃ,
τῆμος ὅτε πνοιαὶ γλυκερώτεραί εἰσι βροτοῖσιν.
Sub ramis sedens verno tempore,
Tum cùm suauiores auræ sunt hominibus.

Verecundia. Pudor.

Od. Σ. Ἀλλά μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἱπποδάμειαν ἄνωχθι
ἐλθέμεν, ὄφρα κέ μοι παρστήετον ἐν μεγάροισιν·
οἴη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.
Sed mihi Autonoën & Hippodamiam iube

Venire,

Venite, vt mihi adstent in ædibus:
Sola enim non ingrediar ad viros: verecundor enim.

,, Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει. *Hes.* 1. ἔργων.
,, Αἰδὼς ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.
,, Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ.
,, *Non bonus pudor indigentem virum tenet: [Pauperem pudere non debet laborare]*
,, *Pudor qui & homines valde lædit, & iuuat.*
,, *Pudor tibi sit de paupertate, audacia vero ad opes. [pudeat te ociando pauperem fieri: sumasq; fiduciam laborando ditescendi]* Ita Tzetzes.

— αἰδομένη δὲ συνήλικας εἶδεν ὀπωπῇ *Nonn.* 10.
Λοίσθια Κισσὸς ἄεθλα κατηφέι χειρὶ κομίζων. *Dion.*
Verecundis oculis adspexit æquales
Cissus, vltimum præmium tristi manu referens.
— σίγησε, καὶ ὀφρύος ἄκρα καθέλκων, *Id.* 34.
Αἰδομένοις στόμασι δυσίμερος ἔννεπε Μορρεύς. *Dion.*
Siluit & supercilij summa demittens,
Pudibundo ore dixit proteruus amator Morreus.
Ζώματι δὲ σκεπόωντες ἀθηήτου φύσιν αἰδοῦς, *Id.* 37.
Γυμνοὶ ἀεθλεύοντες ἐφέστασαν. —
Cingulo pudenda obtegentes. [naturam inaspectabilis pudoris]
Nudi athletæ adstabant.

Hic notanda duplex verecundia, & luctatorum & poëtæ.

Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι, *Iliad.* E.
οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν.
Non mihi honestum fugienti pugnare,
Neque formidare. Adhuc mihi robur firmum est.
Ω φίλοι ἀνέρες ἐστὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ, *Iliad.* O.
Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε &c. vide *Hortor.*
O amici, viri estote, & verecundiam ponite in animo.
Et vos inuicem reueremini.
— οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδὼς *Ibid.*
Καὶ δέος· αἰζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι.
Nec dissipabatur per exercitũ: Cõtinebat enim pudor

Et metus. Assiduè enim stimulabant se inuicem.

Iliad. Σ. Ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω,
Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
Sed surge, neque amplius iaceas: pudor tibi animū subeat,
Patroclum Troianis canibus esse ludibrio.

Orpheus in Argon. — αἰεὶ γάρ με ἐπήλυθεν αἰδώς,
ὁπλότερον γεγαῶτα γεραιτέρῳ ἰσοφαρίζειν,
μέσφ' αὐτὸς Χείρων ἐλιλαίετο. —
Incessit me verecundia,
Iuniorem natu cum seniori contendere,
Donec ipse Chiron expetiuit.

Musæus. Αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρευθος ἀποστάζουσα προσώπου.
Verecundia humidum ruborem diffundens à facie.

Q. Cal. l. 3. Οὐδέ οἱ ὀφθαλμοῖσι καταντίον εἰσορόωσθαι
Ἔσθενεν, ἀλλ' ἀπάνευθε θεῶν ἄληκτον ἐόντων,
Ἧστο, κατωπιόων. — *Nec oculis eā ex aduerso obtueri*
Poterat, sed seorsum à dijs sempiternis
Sedebat, deiectis humi oculis.

Nazianz. 3. car. „ Λώϊον ἀξενίη πουλυξείνοιο δόμοιο
„ Παρθενικαῖς· αἰδὼς γὰρ ἐνὶ πλεόνεσσιν ὀλεῖται.

Billius. „ *Hospite præstiterit sanè tibi virgo carere,*
„ *Quàm sine delectu cunctos admittere tecto.*
„ *Nam cœtu in magno facilis iactura pudoris.*

Ibid. Αἰνῶ θηλυτερῶν, τὰς ἄρσενες οὐδὲ ἴσασι.
Illa placet mulier, quam nescit turba virilis.

Idem. „ Αἰδὼς γὰρ μερόπεσσιν ἐν ὄμμασι. —
„ *Nam pudor hominibus in oculis habitat.*

D. Nazianz. carm. 63. egregiam refert fabulam, de origine rubei pudoris. vide ibi.

Calab. l. 12. Οὐδέ σε παρθενικὴ καὶ ἀκήρατος ἀμφέχει αἰδώς.
Nec te virginea & sincera tenet verecundia.

Id. l. 14. — ἀλλά οἱ αἰδὼς
Ὄμμασι κυανέοισιν ἐφίζανε, καί οἱ ὕπερθεν
Καλὰς ἀμφερύθηνε παρηΐδας. — *Sed ei pudor*
Oculis nigris insidebat, eiq́; supernè
Pulchras rubefaciebat genas.

Ibid. Αἰδοῖ πορφύρουσα παρήϊον. — *Pudore purpurans genas.*

Ἀνθη

Ἄνθος ἓν ἐστι γυναιξὶν ἐράσμιον, ἐσθλὸν ἔρευθος, — Nazianz. 63. car.
Αἰδώς· τοῦτο γράφει ζωγράφος ἡμέτερος.
Flos vnus est mulieribus amabilis, bonus rubor,
Verecundia: hunc pingit pictor noster. [*Deus*]
— ἀλλ' ἐν ἐκείναις [παρειαῖς] — L. 5. epigr.
αὐτοφυὴς χαρίτεσσι συνέστιος ἵζανεν αἰδώς. (*debat.*
At in illis verecundia natiua, Gratijs familiaris se-

Verax. Verus. Veritas.

Ἀψευδής. ἀληθής νημερτής. σαφὴς ἀληθινός. ἔτυμος. παναληθής. ἐτεός. κρήγυος.

Veritas: Ἀληθείη. ἀληθοσύνη ἀληθὲς ἔργον. ἀτρεκίη. ἐτητυμίη.

Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος. — *Hesiod. in Theog.*
Nereum sincerum & veracem genuit Pontus.
Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες. — *Iliad.* Γ.
O mulier, sanè hoc verè dixisti.
—τόδ' οὐκ ἀνεμώλιον ἦεν. *Hoc nec inane fuit.* — *Q. Cal. l.* 5.
Ἐξερέω νημερτὲς, ἵν' εὖ γνοίητε καὶ αὐτοί.
Referam verè, vt & ipsi probè noscatis. — *Apollon. Argon. A.*
Οὗτος ἐμὸς λόγος ὔμμιν ἀληθινός. — *Hic meus sermo vobis verus.* — *Callim. in epigr.*
Κηρύσσω παναληθὲς ἔπος τόδε. — *Prædico verissimum hunc sermonem.* — *Ibid.*
Εἰ ἐτεὸν θεός εἰμι, λάχος ἢ σὸν εὔχομαι εἶναι. — *Nazianz. car.* 58.
Si verè Deus sum, & sors tua esse glorior.
Μάρτυς ἐγὼν, ὅτι μῦθος ὅδ' ἔπλετο πᾶσιν ἀληθής. — *Bion 4. idyll.*
Testis ego, quod hic sermo [quem dicã] õnibus sit verus.

N. formam asseuerandi veritatem.

Ποιμένες, εἴπατέ μοι τὸ κρήγυον· οὐ καλὸς ἐμμί; — *Theocr. idyll.* 20.
Pastores, dicite mihi verum: nonne pulcher sum?
Πάντα δ' ἀλήθευσον· μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω. — *Hom. in Batrach.*
Cuncta autem verè dic: ne te mendacem aduertam.
„ Εἰ μὲν φράσω τἀληθὲς, οὐχί σ' εὐφρανῶ· — *Agathon in Athenæi 5. lib.*
„ Εἰ δ' εὐφρανῶ τι σ', οὐχὶ τἀληθὲς φράσω.
„ *Si vera dixero, haud creаro gaudium.*
„ *Sin gaudium creаro, vera haud dixero.*

Simile est illud Terentij: *Obsequium amicos, veritas odium parit.*

Euripides. „ Οὐκ ἔστι ποιῶ πρὸς χάριν κεχρωσμένα.
„ Ἁπλοῖ γὰρ πάντες τῆς ἀληθείας λόγοι.
„ *Haud ob merendam picta sunt hæc gratiam.*
„ *Nam veritatis sermo simplex semper est.*

Sophocles in Aiace. Ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία·
Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα.
Sed vera est hominum paræmia:
Hostium dona non dona, nec vtilia.

Id. in Oedip. ἐπὶ κολ. Εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεύς, χ' ὢ Διὸς Φοῖβος σαφής.
Si Iupiter adhuc Iupiter, & Phœbus Iouis filius, verax.
Vetus Scholiastes. Φοῖβος σαφὴς] ἀντὶ τοῦ ἀληθής· ὡς καὶ Ὅμηρος.— ἐπισάμενος σάφα εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς.

Callim. in Delum. Ἀλλ' ἔμπης ἐρέω τι τορώτερον ἢ ἀπὸ δάφνης.
Sed tamen aliquid dicam certius, quàm è lauro.
.i. *certius oraculo Apollinis.* N. τορώτερον] .i. σαφέστερον. Ita Scholiastes.

Apollin. Psal. 14. Στήθεσιν ἀτρεκέεσσιν ἀεὶ νημερτέα βάζων.
Sincero semper pectore vera loquens.

Id. Psal. 14. Εἵνεκα μειλιχίης, ὁσίης καὶ ἀληθέος ἔργου.
Propter mansuetudinem & iustitiam & veritatem.

Id. 84. Ἤντεον ἀλλήλοισιν ἀληθείη τ', ἔλεός τε.
Misericordia & veritas obuiauerunt sibi.

Id. 35. Σεῖο δ' ἀληθείη καὶ ἐν νεφέλῃσι χορεύει.
Et veritas tua vsque ad nubes.

Nonn. in Ioann. cap. 18. Μάρτυς ἐτητυμίης.— *Testis veritatis.*
Καὶ πᾶς ὃς προβέβουλεν ἀληθείης ζυγὸν ἕλκειν,
γλώσσης ἡμετέρης ἀψευδέα μῦθον ἀκούει.
Omnis qui est ex veritate,
Audit vocem meam.

Ibid. Ἀτρεκίη τί πέλει; Quid est veritas?

Theognis. Μάρτυς ἐγώ· σὺ δέ μου γίγνου ἀληθοσύνης.
Testis ego: tu autem mea esto veritatis.

Nazianz. 56. car. Ἄγγελον ἀτρεκίης ἐριηχέα, κῦδος ἐμοῖο. [πέμψα]
Præconem veritatis grandisonum, gloriam meam.
[*dicit se misisse optimum concionatorẽ sibi carissimũ*]

ἀληθεῖ

— ἀληθέα πάντ᾽ ἀγορεύσω. *Vera omnia dicam.* Od. Γ.
Ψεύσομαι, ἤ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός· Od. Δ
οὐ γάρ πώ τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι,
οὔτ᾽ ἄνδρ᾽, οὔτε γυναῖκα — *Mentiar, an verum dicam? incitat me animus.* (*fœminam.*
Nunquã enim me similẽ reor hic vidisse, nec virũ, nec
Καί μοι τοῦτ᾽ ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ᾽ εὖ εἰδῶ. Ibid.
Et hoc mihi dic verè, vt probè sciam.
— ἀχνύμενός περ ἀληθείην κατέλεξα. *Dolens licet, veritatem dixi.* Od. Η.
— ὅδε τοι νημερτὲς ἐνίψει. *Hic tibi verum dicet.* Od. Λ.
Πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι ὥς με κελεύεις. Ibid.
Omnem narrabo veritatem, vt iubes.
Αἴκ᾽ αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ᾽ ἐνέποντα, Od. Ρ.
ἕσσω μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Si eum cognouero vera omnia dicere,
Induam eum lanâ & tunica, pulcris vestibus.
Οὔατ᾽ ὁμῶς καὶ ῥῖνας ἀπὸ μελέων ἐτάμοντο, Q. Cal. l. 12.
πάμπαν ἀεικίζοντες, ὅπως νημερτέα εἴπῃ.
Aures simul & nares à membris absciderunt,
Prorsus deformantes, vt vera diceret.

Versor. Conuersor.

Ὁμιλέω. μεθομιλέω. στρωφάομαι. πολεύω. πωλέομαι. ἐνιαύω. ἐναυλίζομαι. ἐνδιαιτάω. μίσγομαι. ἐπιμίσγομαι. ἐνιστρέφομαι.

Χριστὸς ἄναξ ἀναφανδὸν ὁμίλεεν οἷς ἑτάροισι. Nazianz. 41. car.
Christus Dominus palã cũ suis socijs versabatur.
Ἤρχετο δ᾽ ἐξ ὀρέων ἐπιδείελος ἠχηέντων Aratus in Phænom.
μουνάξ· οὐδέ τῳ ἐπεμίσγετο μειλιχίοισιν.
Veniebat vesperi è sonoris montibus [Iustitia]
Solitariè: nec cum quoquam blandè versabatur.
Ἔνθα δ᾽ ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα Od. Ι.
οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν, οὐδὲ μετ᾽ ἄλλους
πωλεῖτ᾽· ἀλλ᾽ ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ᾔδη.
Ibi homo morabatur immanis, qui pecora
Solus seorsum pascebat, nec cum alijs

Versabatur: sed procul manens, iniusta patrabat.

Od. E. Εἰσόκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγείης.

Donec cum hominibus nobilissimis versere.

Iliad. A. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον. —

Et cum his quidem ego versabar.

Oppian. 1 de piscat. Πολλὰ μὲν εὐρυπόροισιν ἐνιστρέφεται πελάγεσσιν.

Multa quidem lato in pelago versantur.

Idem 2. de piscat. Οὐδὲ μετὰ θνητοῖσιν ἔχε θρόνον. —

Nec inter homines habebat thronum. [*non versabatur cum hominibus*]

Ibid. — νῦν γάρ σε Δίκη θρέπτειρα πολήων,
γινώσκω μερόπεσσι συνέστιον ἠδὲ σύνοικον.
Iam enim te ô Iustitia vrbium nutrix,
Agnosco hominibus familiarem & domesticam.

Dionys. de situ. Ἀνθρώπων ἀπάνευθεν ἀλώμενος ἐνδιάασκε.

Seorsum ab hominibus errans versabatur.

Incerti 5. epigr. — ἀλλ' ἐν ὀλύμπῳ Ἐνδιάειν ἐδόκευε. —

Sed in cælo versari videbatur. Ioannes Brodæus legit ἐνδιάγειν, Henricus Stephanus ἐνδιάειν. præfero posterius.

Od. A. — ὑπερφιάλοισι μετελθών. *Cum supepbis versans.*

Posset eodem modo dici — ὑπερφιάλοισι θαμίζων. *Superbos frequentans,* vt loquitur Sallustius *id est frequenter adiens & cum ijs versans.*

L. 7. epigr. — ἀλλὰ θαμίζεις Μᾶλλον Ἀθηναίῃ. —

Sed magis frequentas Palladem.

Eustathius Odyss. Θ. ad illud: — ὅτι κομιζόμενός γ' ἐθάμιζεν. sic scribit: Θαμίζειν δὲ τὸ ἁπλῶς ἔργῳ τινὶ συχνάκις παρεῖναι. διδασκάλοις γοῦν θαμίζει τις, καὶ θερμοῖς λοετροῖς, καὶ νηΐ, καὶ ἑτέροις ἔργοις οἷς χαίρει.

Iliad. Σ. Τίπτε Θέτι τανύπεπλε ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
Cur ô Theti, lato amicta peplo, domum nostram venis,
Veneranda & cara? nam antè quidē non frequētabas.

Nonn. in Ioann. Ὁππόθι φωλεύοντες ἐναυλίζοντο μαθηταί.

Vbi latentes commorabantur discipuli.

Od. Ξ. — Ἰθάκης κατὰ ἄστυ πολεύειν. *In vrbe Ithaca versari.*

Οὐδ'

Οὐδ' ἄλλαι κευθμῶνες ἐνὶ φρεσίν· ἀλλὰ μένοντες αὐτοῦ δηθύνουσιν. — *Nec alia latibula cordi sunt, sed ibi manentes commorantur.* Oppian. 3. piscat.

Μηδὲ μέσον δμώων τε καὶ οἰκιδίων ὀρυμαγδῶν στρωφᾶσθαι. — *Nec inter famulos & strepitus domesticos versere.* Nazianz. 3. car.

— ᾗ ἔπι πουλὺν Αἰῶνα τρίβεσκε διηνεκές. — Apollon. Argon. B.
In qua [quercu] multam ætatem continenter terebat. [Hamadryas]

Εἰδὼς ἐκ νεότητος ἀεὶ ξείνοισιν ὁμιλεῖν
Ξεινός· Μιμνέρμου δ' εἰς ἔπος ἄκρον ἰών. Alexander Ætolus.
Sciens à iuuentute semper cum externis versari
Extraneus: & ad sum̃a Mimnermi poësim prouectus.

„ Παιδὶ δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τὸ κε κέρδιον εἴη· Od. Ξ.
„ μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν,
„ οἵ τ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέουσιν.
„ *Dicam filio verbum quod perutile erit:*
„ *Omnino cum procis superbis non conuersari,*
„ *Qui bene quidem loquuntur, sed retro malè cogitãt.*

— τίς δ' ὔμμιν ἀνὴρ ἥδιστος ἀοιδῶν Hom. in Apoll.
ἐνθάδε πωλεῖται; καὶ τέῳ τέρπεσθε μάλιστα;
Ecquis porro vobis cantorum suauissimus
Ibi versatur? & quonam tantopere oblectamini?

Vesperi. Solis occasus.

Ἑσπέριος γὰρ ἐσὼν αἱρήσομαι. — *Capiã enim vesperi.* Od. B.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί. Ibid.
Occidebat sol, & obumbrabantur omnes viæ.

N. δύσετο esse imperfectum, à præsenti δύσομαι.

Ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον. — *Iam sol tendit ad occasum.* Od. Γ.

— ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν. *Venire vesperi.* Od. Δ.

Ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσετο βουλυτόνδε. Od. I.
Cum sol ad vesperam tenderet.

Vespera dicitur βουλυτὸς, quod tunc soluantur boues.

Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε. Iliad. A.

Postquam sol occidit, & aduenerunt tenebræ.
Κνέφας quasi κενὸν φάος.

Od. P. Ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
ἦμαρ· ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται.
Sed age nunc eamus: iam enim processit maximè
Dies: & citò ad vesperam frigidius erit.

Ibid. — ἤδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.
Iam enim venerat vespertinum tempus.

Od. Σ. Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν.
His autem se oblectantibus niger hesperus aduenit.

Hesiod. 2. ἔργων. Ἄλλοτε μὲν θ' ὕει πολὺ ἕσπερον, ἄλλοτ' ἄησι·
Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat.

Hesiod. in Theog. Αἱ μέν τε πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἠμάτιαι σπεύδουσι. — *Illæ quidem toto die ad solem occidentem interdiu laborant.*

Nonn. 7. Dion. Εἰς δύσιν ὄμμα τίταινε· πότε γλυκὺς ἕσπερος ἔλθῃ,
Καὶ δολιχὴν φαέθοντος ἐμέμφετο δείελον ὥρην. (*niret,*
In occasum oculū intendebat: quādo dulcis vesper ve-
Et longam solis incusabat vespertinam horam.

Id. 29. Dion. Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ἐπήλυθεν ἕσπερος ἀστήρ.
His autem pugnantibus superuenit hesperus astrum.

Iliad. Σ. — ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι. *Cum sole occidente.*

Aratus. — βουλυτὸς ὥρη. *Vespertinum tempus.*

Apollon Argon. B — νέον ἤματος ἀνομένοιο. *Iam die desinente.*

Id. Arg. Δ Ἦμος δ' ἠέλιος μὲν ἔδυ, ἀνὰ δ' ἤλυθεν ἀστὴρ
αὔλιος, ὅστ' ἀνέπαυσεν ὀιζυροὺς ἀροτῆρας.
Cùm sol occidit, & rediit stella
Vespertina, quæ recreat miseros agricolas.

Apollin. Psal. 103 — ἑὸν μεταννίσεται ἔργον,
ἑσπερίην καμάτοιο τέλος ποτιδέγμενος ὥρην.
Suum adit opus, vespertinā expectās horā, laboris finē.

Theocr. idyll. 25. Ἠέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους,
δείελον ἦμαρ ἄγων. — *Interea sol ad occasum vertit equos, vespertinum tempus adducens.*

Hom. in Merc. — ἠελίοιο νέον καταδυομένοιο. *Sole iam occidente.*

Musæus. — κατήιεν ἐς δύσιν ἠώς. *Descendit dies in occasum.*

Synes. hym. 9. Μείδησεν ἑωσφόρος, *Risit lucifer,*

Ὁ Ἀλέκτωρ

Ὀ' Ἀλέκτορος ἀμέρας·	*Diei nuncius:*
Καὶ χρύσεος ἕσπερος,	*Et aureus hesperus,*
Κυθερήιος ἀστήρ.	*Cythereïa stella.*

— εἰσόκεν ἔλθῃ *Iliad. Θ.*

Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.

Donec veniat vesper sero occidẽs, & obumbret terrã.

N. vesper occidens: quod tunc sol occidat. Item ἐρίβωλον ἄρουραν fertilem terram, pro terra absolutè, per synecdochen speciei.

Vestio. Vestis. Vestibus exuo.

Vestio: Ἕω, ἕννυμι. ἐννύω. ἀμφιέννυμι. περιέννυμι. ἐπιέννυμι. καταέννυμι. καταεννύω. δῦμι. δύω. δύομαι. δύνω. ἐνδύω. καταδύω χλαινόω. ἀναχλαινόω. περιζώννυμι. ἀμφιβάλλομαι. περιβάλλομαι.

Vestis: Εἷμα. ἐσθής. ἐσθος. χλαῖνα. χιτών. πέπλον. πέπλος. ἀμφίβλημα. ζῶμα. λώπη. φᾶρος. ἀμπεχόνη. ἑανός.

Vestibus exuo: Ἀποδύω. ἀποδύνω. ἐξαποδύνω. ἐκδύω. μετεκδύω. γυμνόω.

Κεῖνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσει. *Od. O.*

Ille te vestibus induet, læna & tunica.

— Ἑλένη δ' παρίστατο φωριαμοῖσιν, *Ibid.*

ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμεν αὐτή.

Helena stabat apud vestiarium,

Vbi erant vestes variæ, quas ipsa laborauerat.

Eustathius: Φωριαμοὺς λέγει Ὅμηρος, τὰς πεπλοδόχους χηλούς, παρὰ τὸ φᾶρος, ὥς φασιν οἱ παλαιοί.

Αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἐκείνη *Ibid.*

καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα,

ἀγρόνδε προΐαλλε, φίλει δέ με κηρόθι μᾶλλον.

Sed ipsa me lænâ & tunicâ vestibus

Admodũ pulcris cũ induißet, calceosq́; pedibus dedisset,

Misit ad agrũ, meq́; ex corde amabat vehementiùs.

Δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην, *Od. N.*

ποσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χερσὶ δ' ἄκοντα.

Duplicem in humeris habens elaboratam vestem,

Sub mollibus autem pedibus habebat calceos, & [in] manu iaculum.

Scholiastes: Λώπην] ἱμάτιον, ἤτοι περιβόλαιον. ἔνθεν καὶ λωποδύτης, ὁ τούτων ἀφαιρέτης λῃστής. vide etiam Eustath.

Ibid. Ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα
ῥωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ.
Circumiecit ei aliam vilem laciniam, & tunicam
Laceram, sordidatam, turpi fumo infectam.

Od. Ξ. — σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
Scutum solum habens & vestem splendidam.

Scholiastes: Ζῶμα] νῦν τὸν χιτῶνα. vide Eustath.

Ibid. Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἑέσατ' ἀλεξάνεμον, μάλα πυκνήν.
Induit lænam ventos arcentem, valdè spissam.

Ibid. Οἰοχίτων' ἔμεναι. — *Unica veste indutum esse.*

Sic Eremitæ vniuestes, aliiq; similes, dici possunt οἰοχίτωνες.

Hesiod. 1. oper. Λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα καλὸν,
ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον, προλιπόντ' ἀνθρώπους.
Formoso corpore candidis vestibus amicto,
Ad cœtus immortaliũ iverunt, homineſq; deseruerũt.

Id. 2. oper. Καὶ τότε ἕσσασθαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω,
χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα.
Tum indue munimentum corporis, vti iubeo,
Lanam mollem, & talarem tunicam.

Tzetzes: Τερμιόεντα] μέχρι τοῦ τέρματος, ἤγουν τῶν ποδῶν.

Ibid. Τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.
Hanc indue, vt tibi comæ non tremant, [frigore]
Nec erecta horreant per corpus elata.

Hom. hym. 3. — ὁρόων ἐφράζετο, θαύμαινέν τε
εἶδός τε μέγεθός τε καὶ εἵματα σιγαλόεντα·
Πέπλον μὲν γὰρ ἕεστο φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς.
Videns considerabat, & mirabatur,
Speciem & proceritatem, & vestes preciosas,
Peplum enim induerat lucidius splendore ignis.

Ὅρμοι

Ὅρμοι δ' ἀμφ' ἁπαλῇ δειρῇ περικαλλέες ἦσαν, *Ibid.*
καλοὶ, χρύσειοι, παμποίκιλοι.—
Torques autem circa mollem ceruicē perpulchri erāt,
Egregij, aurei, varij.
Σοὶ λιπόωντα πρόσωπα, καὶ εἵματα σιγαλόεντα· *Nazianz. car. 2.*
κόσμος ἐμοὶ ῥυπόωσα κόμη καὶ εἵματα λυπρά.
εἷμα φέρω χρυσοῖσι τινασσόμενον θυσάνοισι,
Χριστὸν, ἐμῆς ψυχῆς κρυπτὸν περικαλλέα κόσμον.
Tibi nitentes vultus, & vestes preciosæ: [sunt cordi]
Ornatus autē meus est squallēs coma, & aspera vestis.
Vestem fero aureis sonantem fimbrijs,
Christum, qui occultus est animæ meæ ornatus longè pulcherrimus.
Μὴ δ' ἐνὶ δαιτυμόνεσσι γαμήλιον εἶδος ἔχουσιν, *Id. car. 3.*
εἵματ' ἔχων ῥυπόωντα, δεθεὶς χεῖράς τε, πόδας τε,
νυμφῶνός τε, φίλων τε γάμων ἄπο τῆλε πέσοιμι.
Ne inter conuiuas nuptialem speciem habentes,
Vestimēta habēs sordida, vinctis manibus & pedibus,
Procul à thalamo & caris nuptijs excidam.
Χρυσωπὸν κροκόεντα περιζώσασα χιτῶνα, *Phalaecus.*
Τῷδε Διονύσῳ δῶρον ἔδωκε Κλεώ.
Crocea & auro-nitente veste amicta
Cleo, donum Dionysio dedit.
Οἳ δ' αὔτως φοίτεσκον, ὅπως πλοκάμους κτενίσαιντο, *Asius apud Athen. l. 12.*
εἰς Ἥρας τέμενος, πεπυκασμένοι εἵμασι καλοῖς,
χιονέοισι χιτῶσι πέδον χθονὸς εὐρέος εἶχον.
Postquam comas pexissent, tendebant
In Iunonis templum, speciosis amicti vestibus,
Candidis tunicis terræ latæ solum attingebant.
Ἀφροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν, *Xenophan. ibid.*
Ὄφρα τυραννίης ἦσαν ἐπὶ στυγερῆς,
ᾖεσαν εἰς ἀγορὴν, παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
Οὐ μείους, ἥπερ χίλιοι, εἰς ἐπίπαν,
Αὐχαλέοι, χαίτῃσιν ἀγαλλόμενοι εὐπρεπέεσσιν,
Ἀσκητοῖς ὀδμὴν χρίσμασι δευόμενοι.
Vesaniam à Lydis perniciosam edocti,
Quamdiu inuisam tyrannidem obtinuerunt,

In forum prodibant purpureis pallijs amicti,
Non pauciores omnino, quàm mille,
Fastuosi, compositis comis superbientes,
Curiosè paratis, redolentibusq́; vnguentis delibuti.

Posidippus —ἦτε μύρων ἔμπνοος ἀμπεχόνη.
Vestisq́; hæc vnguina spirans.

Iliad. Ω. —τοῦ δ' οὔτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.
Hoc nullum nigrius erat indumentum.

Theocr. idyll. 24. Εἵματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἕννυτο κνήμας.
Vestes non elaboratas induebat super mediam suram.

Od. Υ. — κἀκεῖνον ὀΐω
τοιάδε λαίφε' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
Et eũ puto talibus indutũ lacinijs inter homines errare.

Eustathius: Λαίφεα] πτωχικὰ παχέα ἱμάτια, ὡς καὶ τὸ, σπεῖρα, ἐν τῷ· Σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι.— κυρίως δὲ λαίφεα αἱ τῶν πλοίων φασὶν ὀθόναι. &c.

Nonn. 1. Dion. — τί φάρει χεῖρα καλύπτεις; *Quid veste manũ tegis?*

Od. Ψ.
„ Νῦν δ' ὅττι ῥυπόω, κακὰ δὲ χροὶ εἵματα εἷμαι,
„ Τοὔνεκ' ἀτιμάζει με, καὶ οὔπω φησὶ τὸν εἶναι.
„ *Nunc quia sordeo, & vilibus vestimentis indutus sũ,*
„ *Propterea me despicit, nec putat eum esse.* [*me esse Vlyssem*]

Nonn. in Ioann.
Καί μιν ἀνεχλαίνωσαν, ἐπὶ χροῒ πέπλα βαλόντες
Σιδονίης σίλβοντα σοφῷ σπινθῆρι θαλάσσης,
σύμβολα κοιρανίης καὶ ἐν ἄλγεσιν.—
Et eum induerunt, inijcientes corpori vestes
Purpureas [*Sidonij maris egregia scintilla splendicantes*]
Symbolum regni etiam inter dolores.

Ibid. Πορφυρέην τ' ἐσθῆτα διάβροχον αἵματι κόχλου.
Purpuream vestem tinctam sanguine purpuræ.

Ibid. Κοίρανος ὑμείων βασιλήϊον εἷμα κομίζων.
Rex vester regiam vestem gestãs. [*indutus purpura*]

Ibid. Πόντιον ἀμφίβλημα περὶ γλουτοῖσιν ἑλίξας.
Marino indumento femoribus circumuoluto.

Nazianz. 7. arc.
Εἵμασιν ὥς τινα φῶτα κατενδύοντες ἀκόσμως,
Ἠὲ μετενδύοντες, ἑτώσια μοχθίζοντες.

Tanquam

Tanquam hominem aliquem ineptè induentes,
Et exuentes, vanè laborantes.

Σπεῖρος κακ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῆϊ ἐοικώς. Od. Δ.
Lacinia vili humeris circumiectâ, seruo similis.

Εἵματα ἑσσάμενος. —*Vestimentis indutus.* Ibid.

Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα. Ibid.
Et sub crassis pedibus ligauit egregios calceos.

Πάντα σ' ἔρως ἀπέδυσε. —*Omnibus te amor exuit.* Philippi 4. epigr.

Εἵματα ταῦτ' ἀποδὺς, σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι Od. E.
κάλλιπ'· ἀτὰρ χείρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου.
Vestibus istis exutus, ratem ventis ferri
Sinito: sed manibus natans quare reditum.

Εἵματα δ' ἐξαπέδυνε. —*Uestes exuit.* Ibid.

Ἐκ μὲν με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἔδυσαν. Od. Ξ.
Me quidem vestibus exuerunt, lana & tunica.

Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς. Od. Χ.
Sed prudens Vlysses panniculis exutus est.

—βοὸς δ' ἀπέδυνε βοείην. *Bouis exuit pellem.* Ibid.

Vetus. Antiquus.

Παλαιὸς. παλαιγενής. παλαίφατος. γέρων. τριγέρων. ἀρχαῖος.

Ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο Od. B.
ἕστασαν, ἄκρητον, θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες.
Inerant [in penu Vlyssis] dolia veteris vini suauis,
Meracum, diuinum potum continentia.

Nota γέρων etiam de inanimis dici.

Τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρὺ γέρον πεπαλαγμένον ἄζῃ. Od. X.
Altera [manu] scutũ latũ, antiquũ, inquinatũ situ. [ferens]

Ad quem versum notat Eustath. etiam ab Æschylo γέρων, sic vsurpatum: ὡς λέγει γέρον γράμμα .i. λόγος παλαιός. Item à Sophocle: Σὺ γὰρ γέροντα βουλεύεις. .i. *Tu enim antiqua consultas.*

Τιτήνων γεγαῶσα, παλαίτατον αἷμα καὶ αὐτή. Nonn. 48. Dion.
Titanibus nata, antiquissimus sanguis etiam ipsa. [.i. *nobilissima*]

Ἀρχαίας μὲν ἔθηκα δύω καὶ εἴκοσι βίβλους. Nazianz. 23. car.

Τοῖς

Τοῖς τῶν Ἑβραίων γράμμασιν ἀντιθέτους.
Assignaui duos & viginti veteres libros, [sacra scriptura]
Literis Hebraeorum respondentes.

Nonn. 19. Dion. Δὸς χάριν, ὄφρα πίοιμι παλαιγενέος χύσιν οἴνου.
Concede mihi, vt bibam vini veteris liquorem.

Alexis in Cygno, vetus vinum vocat νέκταρ παλαιγενές.

Via. Iter.

Οἶμος. πορείη. ἀταρπός. κέλευθος. οἴμη. τρίβος. ὁδοίη. ὁδοιπορίη. πάτος. ὁδός.

Apollin. Psal. 118. „ Ὄλβιοι, οἷσι μέμηλεν ἀκήρατος αἰὲν ἀταρπός.
„ Beati immaculati in via. [*quibus semper cordi via sancta*]

Ibid. Εἴθε μοι εὖ μάλα πᾶσαι ἐπιθύνοντο κέλευθοι.
Vtinam dirigantur viæ meæ!

Nazianz. 1. car. „ — ἦν δ᾽ ἄρα κεῖνο
„ ἀτρεκές, ὡς ἀλιτροῖς πλείη ὁδός ἐστι βερέθρων·
„ ὁππότε δὴ καὶ ἐμοὶ κακὸν ἤλυθεν ἐξ ἀγαθοῖο.
„ *Illud scilicet verum est, quod peccatoribus via plena sit præcipitijs:*
„ *Quandoquidem & mihi venit ex bono malum.*

Nonn. in Ioann. Ἦλθον ἐγὼ προκέλευθος ἀκηρύκτοιο πορείης.
Veni ego præcursor via non annunciata.

Q. Cal. l. 7. — οὐδ᾽ ἵστανται ἐελδόμενοι πόδες οἴμης.
Neque consistunt pedes via cupidi.

Id. l. 9. „ — ἀγαθὸς δὲ κακῇ ἐνέκυρσε κελεύθῳ
„ πολλάκις· οὐκ ἐσθλὸς δ᾽ ἀγαθῇ, τὰς δ᾽ οὔτ᾽ ἀλέασθαι
„ οὔτ᾽ ἄρ᾽ ἑκὼν τις ἑλέσθαι ἐπιχθόνιος δύνατ᾽ ἀνήρ·
„ χρὴ δὲ σαόφρονα φῶτα, καὶ ἢν φορέηθ᾽ ὑπ᾽ ἀέλλης,
„ οἴμην ἀργαλέην, στερεῇ φρενὶ τλῆναι ὀϊζύν.
„ *Bonus in malam incidit viam*
„ *Sæpenumero, & malus in bonã, quas non est euitare:*
„ *Nec aliquis homo mortalis potest, quã vult, eligere:*
„ *Sed oportet virũ prudentẽ, etsi à procella auferatur*
„ *In viam ærumnosam, forti pectore ærumnam pati.*

τὸν δ᾽

—τὸν δ᾽ αἶψα διηερίη φέρεν οἶμος. *Idem l. 11.*
Hunc statim aëria ferebat via.
Ἀμφὶ τρίβοις δολόεντα λίνα κρύπτεσκον ἐμῇσι. *Apollin: Psal. 141.*
In vijs meis dolosa retia absconderunt.
Οἱ δὲ τρίβον προλίποντες, ἐπ᾽ ἀτρίπτοις ἀλάλῃντο. *Id. Psal. 106.*
Hi via trita relicta, in inuijs errauerunt.
„ Ἐχθρῷ δ᾽ οὔποτ᾽ ὀρέξας ἐὸν ξίφος, οὐδὲ χαράδρῃ *Nazianz. car. 63.*
„ Σοῖσιν ἐπ᾽ ἀσάχυσιν ὤπασας εὐοδίην.
„ *Hosti nunquam dederis tuum ensem, neque torrenti*
„ *Viam feceris in tuas segetes.* [*.i. nemo sibi ipse nocet*]
—δολιχὴν ἐκπονέουσα τρίβον. *Longam peragens viam.* *Mnesalci 3 epigr.*
—εὐοδίην δὲ πόροις καὶ ἄγγελον ἐσθλὸν, *Nazianz. 53. car.*
πομπὸν, ἀλεξητῆρα, βοηθόον. — *Viam des prosperam,*
& Angelum bonum ducem, defensorem, auxiliarẽ.

Vide totum illud carmen 53. Nazianzeni, vt discas scribere Ἐνόδια, Enodia .i. carmina super instituendo itinere. Horatij quoque ode 2. lib. 1. est carmen Enodium, quò faustam nauigationem Virgilio apprecatur.

Λαοφόρου δ᾽ ἐπέβησαν ὅθι πρώτιστα κελεύθου, *Theocr. idyll. 25.*
λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες.
Vbi primo regiam inierunt viam,
Angusta semita celeriter decursa.
Πηνελόπη, τόδε σοι φᾶρος καὶ χλαῖναν Ὀδυσσεὺς *Nicodemi Heracleota 6. epig.*
Ἤνεγκεν, δολιχὴν ἐξανύσας ἀτραπόν.
Penelope, hanc tibi vestem & lanam Vlysses
Attulit, longam emensus viam. Nota distichum esse retrogradum, sic:
Ἀτραπὸν ἐξανύσας δολιχὴν, ἤνεγκεν Ὀδυσσεὺς
Χλαῖναν, καὶ φᾶρός σοι τόδε Πηνελόπη.
ὁδοιπλανέω. *.i. a via aberro.* *Nazianz. 54. car.*
Κἂν ἀπὸ τῆλε θεοῦ τυτθὸν ὁδοιπλανέῃ.
Etsi à Dei via paullulum aberret.
—καὶ ἐπίκρυφον οἶμον. *Et occultam viam.* *Pindar. 8. olymp.*
Ὥρα γὰρ συνάπτει καί τινα *Hora enim vrget:* *Idem 14. Pythior.*
οἶμον ἴσαμι βραχύν. *Et viamquandã scio breuẽ.*
—ὁδοιπορίην ἀλεείνων. *Iter refugiens.* *Hom. in Merc.*

Οἷά τ᾽

Ibid. Οἷά τ' ἐπειγόμενος δολιχὴν ὁδόν. — *Tanquam properans longum iter.*

Nazianz. 4. car. „ Εὐρεῖαν ὁδὸν εἶσιν, ἑῷ δ' ἐπιτέρπετ' ὀλέθρῳ.
„ Εὐφροσύνης δνοφερῆς ἀχλὺν ἐφεσσάμενος.
„ *Latam vadit viam, suoq; delectatur exitio,*
„ *Tenebrosi gaudij caligine indutus.* [homo mũdanus]

Ibid. Καὶ φιλέει πενίην τε, καὶ ἄχθεα, καὶ μελεδῶνας
Ἐσθλάς, καὶ στεινὴν εἶσιν ὁδὸν βιότου.
Et amat paupertatem, & labores, & curas
Bonas, & angustam vitæ viam init. [homo probus]

Apollin. Psal. 1. „ Οὕνεκεν εὐαγέων βασιλεὺς πάτον οἶδε δικαίων.
„ Quoniam nouit Dominus viam iustorum.

Vicissitudo.

Cal. l. 9. „ Ἦ ὔπω τόδε οἴδατ' ἀνὰ φρένας, ὡς ἀλεγεινοῖς
„ Ἀνδράσιν, ἐκ καμάτοιο πέλει θαλίη τε καὶ ὄλβος;
„ Ἐκ δ' ἄρα λευγαλέων ἀνέμων καὶ χείματος αἰνοῦ,
„ Ζεὺς ἐπάγει μερόπεσσι δι' ἠέρος εὔδιον ἦμαρ;
„ Ἔκ τ' ὀλοῆς νούσοιο πέλει σθένος, ἔκ τε μόθοιο
„ Εἰρήνη; τὰ δὲ πάντα χρόνῳ μεταμείβεται ἔργα.
„ *An nondum hoc tenetis animo, quod ærumnosis*
„ *Viris, ex labore oriuntur deliciæ & diuitiæ?*
„ *Quod post noxios ventos & grauem tempestatem,*
„ *Iuppiter inducit hominibus serenum diem?*
„ *Quod post perniciosum morbum adest robur? post pugnam*
„ *Pax? Nam res omnes tempore commutantur?*

Pindar. 7. olymp. „ Ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου,
„ ἄλλοτ' ἀλλοῖαι διαιθύσσουσιν αὖραι.
„ *In vno eodemq; tempore, alias aliæ spirant auræ.*
id est prospera & aduersa vicissim breui tempore accidunt.

Id. olym. 8 „ Τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσσεται οὐδέν.
„ *Nihil est inter homines, quod delectet æquabiliter.*

Id. Nem. 11. „ Ἐν χερῷ δ' οὔτ' ὦν μέλαιναι καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι,
„ Δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις,
„ Ἄνθος εὐῶδες φέρειν, πλούτῳ ἴσον,

„ Ἀλλ'

,, Ἀλλ' ἐν ἀμείβοντ' καὶ
,, Θνατῶν ἔτω σθένος ἄγει Μοῖρα. —
,, *Non semper nigra terra fructum edunt:*
,, *Nec volunt arbores omnibus annorum periodis,*
,, *Fructum suaue-olentem ferre copiosum,*
,, *Sed alternis vicibus: sic etiam homines versat sors.*

Nota ἐν χερῶ pro ἐν χερὶ .i. ad manum, *semper*, atque vt Scholiastes græcus, ἐφεξῆς, *ordinatim continua serie.*

Οὔ μοι χθὼν ἀτίνακτος. ἀτὰρ κλονέουσιν ἀῆται. Naziank. car. 13.
Ὥραι δ' ἀλλήλαις εἶξαν ἐπεσσυμέναις.
Νὺξ ἦμαρ κατέπαυσε· τὸ δ' ἤχλυσεν ἠέρα χεῖμα·
Ἄστρασιν ἥλιος, ἠελίῳ ἢ νέφος,
Κάλλος ἀπημάλδυνε παλίζωος ἢ σελήνη·
Αὐτὰρ ὅγ' ἡμιφανὴς οὐρανὸς ἀστερόεις.
Καὶ σύ ποτ' ἀγγελικοῖσιν ἑωσφόρος ἦσθα χοροῖσι,
Βάσκανε, νῦν δ' ἔπεσες αἶσχος ἀπ' οὐρανίων.
Terra non est inconcussa: sed eam turbant venti:
Et horæ alijs vrgentibus vicissim cedunt:
Nox pellit diem: aërem obfuscat tempestas:
Sol astris, soli nubes,
Pulcritudinem adimunt: luna item rediuiua est:
Quin & cælum astriferũ, tantùm dimidiatũ apparet.
Tu quoq; inter angelicos fuisti choros, ô Lucifer
Inuide, nunc autem e cælestibus probrum excidisti.
,, Νῦν ζόφος, αὐτὰρ ἔπειτα λόγος, καὶ πάντα νοήσεις, Ibid.
,, Ἢ θεὸν εἰσορόων, ἢ πυρὶ δαπτόμενος.
,, *Nunc tenebræ: post autẽ intelligẽtia: & cũcta cognosces,*
,, *Aut Deum intuens, aut igni flagrans.* [*aut saluus, aut damnatus*]

Χεῖμα πάλιν, θέρος αὖθις, ἀμοιβαδὸν εἶαρ, ὀπώρη· Id. 14. car.
Ἤματα καὶ νύκτες φάσματα δισσὰ βίου.
Rursus hyems, rursus æstas: vicissim ver & auctũnus:
Dies & nox sunt duo vitæ spectra.

Vide & Sophocl. in Trachinijs sub initiũ vbi pluribus vicissitudinẽ mœroris & gaudij, opulẽtię & paupertatis, velut diei & noctis, sentẽtiosè persequitur.

Vicinus.

Γείτων. ἐγγύθι ναίων. περιναιέτης. περικτίων. ἀμφιπερικτίων. ἀγχίγυος. σύγχορτος.

Hesiod. 1. oper. „Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσόν τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
„ἔμμορε τῆς τιμῆς, ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
„*Damnum est malus vicinus, quantum bonus est ingens commodum.*
„*Honorem sortitus est, qui bonum sortitus est vicinũ.*
[Honorant enim se mutuo boni vicini, inquit Tzetzes]

Primi versus exempla ponit idem Tzetzes 1. Ætolos & Acarnanes de capite & pelle apri decertantes. 2. Carthaginienses & Byzantinos propter nauigij scalmum, bellis inter se atrritos.

Ibid. „Τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
„*Hunc maximè inuita, qui prope te habitat.*

Ibid. „Εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγχώριον ἄλλο γένηται,
„γείτονες ἄζωστοι ἔκιον, ζώσαντο δὲ πηοί.
„*Si enim negocium aliquod domesticum occurrerit,*
„*Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati.*
.i. vicini celerrimè accurrunt etiam discincti, inermes, & tantùm non seminudi : al ij autem, etiamsi affines sint atque cognati, priùs se cingunt & comparant, .i. tardè veniunt.

Idem in Theogon. Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν, οἳ ἂν περιναιετάωσι.
Omnes sciunt, qui circumhabitant. [*omnes vicini*]

Orpheus in Argon. Ἤλυθε δ' αὖ μετὰ τοῖσι Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος,
σύγχορτος Μινύαις. — *Venit etiam cum illis Opunte, Menætius Minyis vicinus.*

Apollon. Argon. A. Γηγενέες, μέγα θαῦμα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι.
Terrigenæ, vicinis magnum visu miraculum.

Ibid. —κρήνην μετεκίαθεν, ἣν καλέουσι
Πηγὰς ἀγχίγυοι περιναιέται. — *Fontem accessit, quem vicini accolæ vocant Pegas.* [*fontes*]

Tyrtæus. Ὦ νέοι, οὐδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτίονας;
O iuuenes, an non vicinos reueremini?

„—ἡμι

„—ἐμοὶ κακογείτονες ἐχθροί. *Mali vicini sunt mihi hostes.* Callim. in Cerer. in

Οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμήλικες, οὐδὲ χορεῖαι
ἠιθέων παρέασιν.—*Non mihi prope sunt aequales, nec adsunt adolescentum chori.* [*non habeo vicinos*] Musaeus.

—οἳ κατὰ χῶρον ὁμουρον, οἶκον ἔθεντο. Dionys. de situ.
Qui in loco vicino [*finitimo*] *domicilium posuerunt.*

— ὅμουρον αἶαν ἔχοντες. *Vicinam terram incolentes.* Ibid.

Ἀκτὴν γὰρ κείνην ἀπενήχετο καὶ τὰ σύνεγγυς
Αἴτνης.—*Littus illud, & vicina Aetnae loca adnauigabat.* Hedyle poëtria.

Video. Respicio.

Βλέπω. ὁράω. δέρκω. δέρκομαι. δοκεύω. σκοπιάζω. παπταίνω. ὀπιπεύω. ὄπτομαι. ἐπόπτομαι. ἀθρέω. διαθρέω. εἰσαθρέω. ὄπτω. εἴδω. λεύσσω. θηέομαι. ἐφοράω. νοέω. εἰσνοέω. λάω. ὠπτάομαι. ὄσσομαι. προτιόσσομαι. αὐγάζομαι & ἀπαυγάζομαι, vide in *Speculor & Speculum.*

„Θυμὲ βλέψον ἄνω, χθονίων δ' ἐπιλήθεο πάντων·
„Μηδέ σε νικήσῃ πρὸς κακότητα δέμας.
„*Respice mens sursum: cuncta obliuiscere terrae:*
„*Neu caro te vincat per viciosa trahens.* Nazianz. 23. car.

Ἐν λίκνῳ κατέκειτο μελαίνῃ νυκτὶ ἐοικὼς,
ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι κατὰ ζόφον· οὐδέ κεν αὐτὸν
αἰετὸς ὀξὺ λάων ἐσκέψατο.— Hom. in Merc.
In cunis iacebat nigrae nocti similis,
Antro in obscuro, in tenebris: nec ipsum
Aquila acutè cernens vidisset. [*Mercurium*]

ὀξέα δερκόμενος.—*Acutè videns.* Id. hym. 17

——τεράτωπὸν ἰδέσθαι. *Prodigiosum visu.* Ibid.

Παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ' οὐχ εὗρον ὀπωπῆς. Musaeus.
Spectando fatigatus sum, nec tamen satiatus visu.

Λοξὰ δ' ὀπιπεύων δολερὰς ἐλέλιξεν ὀπωπάς. Idem.
Obliquè respectans dolosos torsit oculos.

Τόσσον ἔτ' εἰσορόω καὶ δέρκομαι, ὅσσον ἄελπτα
ἴδμεναι, ὅς τις ἐὼν καὶ οἷ ποθέων ἀνορούσῃ,
οἷ κεῖμαι δύστηνος, ὅσον τ' ἐπὶ γαῖαν ὄλισθον, Nazianz. car. 1.

ἢ καὶ γῆς ὑπένερθεν ἐς εὐρώεντα βέρεθρα.
Tantum adhuc video & tueor, quantum ad optima
Cognoscenda, quis sim, & quo ascendere cupiam,
Vbi iaceam miser, quantumq; in terram deciderim,
Aut etiam infra terram, in squallidum barathrum.

Hesiod. in Theog. —εἴσατο δ᾽ ἄντα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠδ᾽ οὔασιν ὄσσαν ἀκούειν.
Videbatur corā videre oculis, & auribus vocē audire.

Nazianz. 1. car. Πάντη δ᾽ ἀθρήσας τε, καὶ ἐν πάντεσσι μογήσας,
ἐκ σέθεν εἰς σὲ μάκαρ δύσω πάλιν ἄλκαρ ἐμεῖο,
παντοκράτωρ, ἀγένητε, σὺ ἀρχὴ καὶ πάτερ ἀρχῆς,
υἱέος ἀθανάτοιο, φάος μέγα φωτὸς ὁμοίου. *(ctus sum,*
Postquā quaquauersū circūspexi, & in omnibus affli-
A te, ô Deus rursum ad te respicio robur meum,
Omnipotens, ingenite, principium & principij pater
Filij immortalis, lumen magnum æqualis luminis.

Id. 2. car.
„ Ὃς ποθέει ποθέοντα, καὶ εἰσορόωντα δέδορκεν,
„ εἰσορόωντα δέδορκε, καὶ ἀντιάει προσιόντι.
„ ὅσσον τις ποθέει, καὶ δέρκεται· ὅσσον ὄπωπεν,
„ τόσσον καὶ ποθέει· κύκλος δ᾽ ἀνελίσσεται ἐσθλός.
„ *Qui* [Deus] *amantem amat, & intuentē intuetur;*
„ *Intuentem intuetur & occurrit accedenti.*
„ *Quantum quis amat, tantum & intuetur: quantum intuetur*
„ *Tantum & amat, & bonus reuoluitur circulus.* [*dū scilicet Dei contemplatio & amor mutua sibi ferunt auxilia & incrementa*]

Ibid. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα διαθρήσῃς καὶ ἴδῃαι,
ἄθρει καὶ τὰ γάμοιο προσάντεα λάτρισι σαρκός.
Sed postquam hæc inspexeris atque videris,
Aspice quoque ea, quæ in matrimonio sunt molesta cultoribus carnis. [*coniugibus*] *(ctantes.*

Apollon. 2. argon. Πόλλ᾽ ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ.-- *Multa simul circūspe-*
Nazianz. 50. car.
„ Καὶ γὰρ ἐς ἡμετέρων βιοτὴν θεὸς ὄμματα βάλλει.
„ *Nam Deus in nostram sua mittit lumina vitam.*

Od. K. —τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
„ ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ᾽, ἢ ἔνθα ἢ ἔνθα κιόντα;

„ *Quis*

„ *Quis Deum non volentem oculis videre queat, huc illúcue tendentem?*

— Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα. *Vidi ingentẽ Orionem.* Od. Λ.

„ Οὐδὲ πῇ ἀθρῆσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὄσσε Od. M.

„ πάντη παπταίνοντι. — *Nusquã videre potui: fatigati*

„ *autem mihi sunt oculi circumquaque respectanti.*

Vsurpabitur de re procul extra cõspectũ distãte.

Σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα. Od. Υ.

Tuis oculis cernes, si velis.

Δεινὸν δρῶν ὄσσοισι, λέων ὡς, σώματι κύρσας. Hesiod. in Scuto.

Horrendũ intuens oculis, quasi leo pradã nactus. [corpus]

Οὔτέ τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐνδέρκεται ὄσσε· Iliad. Ψ.

ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. — *Nec tibi acutissimè cernũt oculi: sed sẽper nugas blatis.* [*verba temerè effutis*]

Hinc colligunt antiqui receptam fuisse priscorum opinionem, adspectum fieri, non per specierum, quas vocant receptionem, sed per radiorum emissionem. Ita & Plato, & antiquissimi SS. Patrum senserunt.

Eustathius: Σημείωσαι δὲ, ὅτι τὸ, ἐνδέρκεσθαι, φιλοσόφως φασὶν ἔχειν οἱ παλαιοὶ τὴν, ἐν, πρόθεσιν, διότι οὐ κατ' εἰσδοχὴν, ἀλλ' ἔκπεμψιν, φωτοειδῶν δηλαδὴ ἀκτίνων τὸ ὁρᾶν γίγνεται.

Ὄμμασιν ἀπλανέεσσιν ἰδεν πανεπόψιος Ἥρη. Nonn. 9. Dion.

Oculis inerrantibus vidit cuncta-lustrans Iuno.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη. — Iliad. Δ.

Hunc torvè intuens allocutus est.

Περγάμου ἐκκατιδών. — *E Pergamo despiciens.* Ibid.

Τίς δ' ἂν πάντ' ἐσίδοι; τίς δ' ἂν τόσον αἰνήσαιτο, Oppian. 4. de venat.

Θνητὸς ἐών; μοῦνοι δὲ θεοὶ ῥέα πάνθ' ὁρόωσιν.

Quis omnia perspiciat? quis tantum videat,

Mortalis cùm sit? Soli enim Dij facile omnia cernũt.

Οἰκτρὸν ἰδεῖν. *Miserabile visu.* Idem 4. de piscat.

„ Ὀξυφαὴς ξείνοισι κακοῖς, ἰδίοις δὲ τ' ἀφεγγής. Nazianz. car. 58.

„ *Bene-oculatus in alienis malis, in proprijs autẽ cæcus.*

— ὁ δέ μ' εἶδε περιγλώσσως ὄσσοις Theocr. idyll. 25.

θὴρ ἄμοτος. — *Vidit me fera ingẽs circũspectãs oculis.*

Iliad. E. „ Δῦν' Ἄϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης.
„ *Induit Orci galeam, ne ipsam videret fortis Mars.*

Hom. in Merc. Παῖδα δ' ἔδοξα φέριστε, σαφὲς δ' οὐκ οἶδα νοῆσαι,
ὅς τις ὁ παῖς. — *Heus bone, conspexi puerum, sed noscere certò,*
Quis foret, haud quiui.

Ibid. — ὀρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα. *Respiciens huc & illuc.*

Idem in Batrach. — δεινὸν ὅραμα Ἀμφοτέροις. — *Horrendum vtrisque spectaculum.*

Od. T. — ὀπιπτεύσεις ἢ γυναῖκας; *Respiciésne verò mulieres?*

Ibid. Ἀσπαίροντα λάων. — *Palpitantem videns.* A λάω fit ἀλαὸς .i. *cæcus.*

Nonn. in Ioann. — αἴτιον οὐδὲν ἐν ἀνέρι τῷδε δοκεύω.
Caussam nullam in hoc homine video.

Ibid. Ἔρχεο καὶ σκοπίαζε. — *Veni & vide.*

Iliad. Σ. — οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. *Solus videt antè, retroq́;* [.i. *prudentissimus est, non præsentia tantùm, sed & futura cernens*]

Eustathius: Μέγας ἔπαινος Πολυδάμαντος, ὡς ἢ μάντεως, ἢ ἄγαν συνετοῦ. Valebit itaque in hominem prudentissimum.

Oppian. 3. venat. Ἔδρακον. οὐ πυθόμην. κεῖνόν ποτε θῆρα δαφοινόν.
Vidi aliquando illam cruentam belluam, non verò de ea audiui tantùm.

Nonn. in Ioann. — καί μιν ὀπωπῇ Εἶδον ἐγώ. — *Et eũ oculis vidi ego.*

Ibid. — καὶ κλέος αὐτοῦ Εἴδομεν ἀνδρομέοισιν ἐν ὄμμασιν. —
Et gloriam eius, oculis corporeis vidimus.

Ibid. Καὶ θεὸν αὐτογένεθλον, ἐν ἀντιπόροισιν ὀπωπαῖς,
οὔποτέ τις σκοπίαζεν. — *Deum æternũ, aduersis oculis, Nemo vnquam vidit.*

Ibid. — εἱστήκει πάντα δοκεύων. *Et stabat cuncta spectans.*

Ibid. Ἀβραὰμ πουλυέτηρον ἑωράκες; *Abraham longæuum vidisti?*

Ibid. — Χριστοῖο προθέσπιον ἔδρακε τιμήν.
ὀφθαλμῷ κραδίης πανδερκέϊ. — *Christi gloriam tempus præoccupantem inspexit, cordis oculo cuncta cernente.*

—ἔνθεον οὔποτε μορφὴν — Ibid.
πατρὸς ἐθηήσασθε, καὶ οὐκ ἠκούσατε φωνῆς.
Nunquam diuinam formam patris vidistis, nec audistis vocem.
—θεσπίδα μορφὴν Οὐκέτι κόσμος ἄπιστος ἐσόψεται.—— Ibid.
Diuinā formā non amplius videbit mūdus incredulus.
Ὄμμασι παπταίνεις με, τὸν οὔασιν αἰὲν ἀκούεις. Ibid.
Cernis me oculis, quem auribus semper audis.
Εἰς πόλιν ἀντικέλευθον ἀείρετε κύκλον ὀπωπῆς.
In vrbem aduersam oculorum orbem attollite.
Εἰ μὴ ἐσαθρήσειεν ἑὸν τελέοντα τοκῆα. Ibid.
Nisi viderit patrem suum facientem.
Εἰς πόλον ὄμμα τίταινεν.—*Oculos ad cælum tendebat.* Ibid.
—— ἐπὶ γαίῃ Κοίρανος ὄμματα πῆξε.—— Ibid.
Dominus oculos in terram defixit.
Ἀντώποις βλεφάροισι θεὸν παρεόντα δοκεύων. Ibid.
Aduersis oculis Deum præsentem intuens.
Αἰὲν ἀλεξητῆρα θεὸν ποτιδέρκομαι ἄντην. Apollin. Psal. 15.
Prouidebam Dominū in conspectu meo semper.
—εἴ που ὄπωπας — Od. Γ.
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας.
Sicubi vidisti oculis tuis, aut ab alio audisti.
Ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς — Od. H.
Παιζούσας.——
Ancillas filiæ tuæ vidi in littore ludentes.
Ἀστέρας εἰσαθρεῖ ἀστὴρ ἐμός· εἴθε γενοίμην — Plato l. 3. epigr.
Οὐρανός· ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.
Stella meus, stellas dum suspicis, ô vtinam sim
Cælum! oculis vt te pluribus adspiciam.
Πάντοσε παμφαλόωντες. — *Quaquauersum respectantes.* Bycius.

Videtur. Placet. Gratum est.

Ἐμοὶ φαίνεται, εἴδεται, οἴεται, δοκέει, δοάζεται, ινδάλλεται, ἥνδανεν ἐνὶ φρεσίν.

Ὑμῖν φραζομένοισι τί φαίνεται;—— Nonn. in Ioann.
Vobis considerantibus quid videtur?

Od. I. Τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
Hoc mihi optimum in animo videtur esse.

Od. Α. Εἰ δ᾽ ὔμμιν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον.
Si vobis hoc satius ac melius videtur.

Od. Δ. Ἀλλ᾽ ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν.
Sed age, tacite surgentes exequamur hoc
Consilium, quod nunc omnibus placuit. [*gratum fuit*]

Od. Ε. Ἀλλὰ μάλ᾽ ὧδ᾽ ἔρξω· δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον.
Verum sic faciam. Videtur enim mihi esse optimum.

Nota μάλα sepe esse particulam expletiuam.

Od. Κ. — ὣς ἐμὲ κεῖνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ᾽ ἄρα σφίσι θυμὸς
ὣς ἔμεν, ὡς εἰ πατρίδ᾽ ἱκοίατο καὶ πόλιν αὐτῶν.
Sic illi, postquam me viderunt oculis,
Flentes circumfuderunt: videbatur autẽ ipsis animus
Sic affectus esse, ac si in patriã & vrbẽ suam venissent.

Od. Τ. Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω, ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.
At ego dicam, sicut mihi videtur.

Nazianz. car. 63. „ Πολλοὶ μὲν δοκέεσκον ἀνάρσιοι, ὄντες ἄριστοι·
„ Πολλοὶ δ᾽ αὖτ᾽ ἀγαθοί, ἔμπαλιν ἀφραδέες.
„ *Multi quidem videntur mali, qui sunt optimi:*
„ *Multi item boni, qui contrà sunt mali.*

Callim. 2. epigr. „ Αἰεί μοι δοκέεις κακὸς ἔμμεναι· οἶνος ἐλέγχει
„ Τὸν τρόπον· οὐκ ἐγένου νῦν κακός, ἀλλ᾽ ἐφάνης.
„ *Semper mihi videris malus esse: Vinum arguit*
„ *Mores: nõ factus es nunc malus, sed manifestatus es.*

L. 5. epigr. „ — πᾶσιν εὔσκοπος εἴδετο μάντις·
„ ἀλλ᾽ οὐ μάντις ἔην. — *Cũctis certus videbatur vates:*
„ *sed vates non erat.*

Od. Ρ. Οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὀΐεται, ὅς περ ἂν εἴη.
Haud insipiens videtur hic hospes quisquis sit.

Od. Ε. Ὧς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι.
Sic ei ratiocinanti satius esse visum est.

Od. Η. — τῇ δή μοι ἐείσατο χῶρος ἄριστος.
Illic mihi visus est esse locus optimus.

Idem in hymn. Καὶ φράσαι, εἴ τι ὁμοίη ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι,

Φίλῳ δή με τοπρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας.
Et attende, an ego talis esse videor,
Qualem me primò vidisti oculis.
— ὡς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα. Od. N.
Sic quidem animo meo videtur esse optimum.

Vidua. Viduitas.

Χήρη. χήρα γυνή. Viduitas: χῆρον λάχος. χηροσύνη, Apollonio.

„ Οὐ γάρ πώ τι γυναικὶ κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν, Q. Cal. l. 7.
„ Ἢ ὅτε παῖδες ὄλωνται ἀποφθιμένοιο καὶ ἀνδρὸς,
„ Χηρωθῇ δὲ μέλαθρον ὑπ' ἀργαλέου θανάτοιο.
„ Αὐτίκα γὰρ περὶ φῶτες ἀποτμήγουσιν ἀρούρας,
„ Κείρουσιν δέ τε πάντα, καὶ οὐκ ἀλέγουσι θέμιστας.
„ Οὕνεκα οὔτι τέτυκται ὀϊζυρώτερον ἄλλο
„ Χήρης ἐν μεγάροισιν ἀκιδνότερόν τε γυναικός.
„ *Nunquam mulierem acerbior inuadit dolor,*
„ *Quàm cùm filij pereunt, mortuo etiam viro,*
„ *Et domus per funestam mortem viduatur.*
„ *Mox enim vicini agros rescindunt,*
„ *Abraduntq; omnia, nec leges curant.*
„ *Quare nulla res alia calamitosior,*
„ *Neque inualidior, quàm mulier vidua in ædibus.*
Ἄρτι κόρη, μετέπειτα γυνή, μετέπειτα δὲ χήρη. Nazianz. 2. car.
νυκτὶ μιῇ τάδε πάντα καὶ ἤματι πολλάκι μούνῳ.
Iam virgo, post vxor, deinde vidua:
Nocte vna hæc omnia, & sæpe die vno. [accidunt]
Αἰδῶ παρθενίης πικροῖς παθέεσσι λιποῦσα, Ibid.
αἰνόμορον καλέουσα πόσιν, καὶ οἶκον ἔρημον,
μυρομένη χῆρόν τε λάχος, καὶ πένθος ἄωρον.
Reuerentiã virginitatis præ acerbis doloribus deserẽs,
Prematurè mortuum maritum inclamans, & domum solitariam
Lugens, & viduitatem & dolorem intempestiuum.
Πυνθάνομ', ὡς πτερόεσσα τρυγὼν τρυγόνος φιλίοιο Id. 3. car.
χηρωθεῖσ', ὁμόλεκτρον ἑὸν ποθέουσα, σαόφρων
οὐ δέχεται πόσιν ἄλλον, ἐῆς καθύπερθε καλιῆς·

ἀγρῷ

ὄρνι σοφή. μερόπεσσι δ᾽ ἁγνὸς βίος ὅσσον ἀρείων;
Audio, quod pennata turtur caro turture
Viduata, comparem suum amans, casta
Non suscipit maritum alium super suo nido:
O volucris sapiens! Sed hominibus casta vita quanto melior?

Vigilo. Vigil. Vigilantia.

Ἐγρήσσω. ἐγρηγορέω. ἄϋπνός εἰμι. ἀΰπνους νύκτας ἰαύω, ἕλκω. ἔχω ἄγρυπνον ὀπωπήν.

Naziānz. car. 3. Ἡνίκα δ᾽ αἰθομένῃσιν ἁγνῶν δεκὰς ἐν δαΐδεσσι
παρθένοι, ἐγρήσσουσιν ἀκοιμήτοις φαέεσσι,
νυμφίον ἱμερόεντα θεὸν δοκέουσιν ἄνακτα,
ὡς λαμπραὶ γανόωντι ὑπαντήσωσιν ἰόντι,
μή μ᾽ ἐνὶ ταῖς κενεῇσι νόον καὶ ἀφροσι θείης,
μηδ᾽ ὀλιγοδρανέων δαΐδων σέλας ὄμμασι λεύσσων.
Dùm ardentibus cum lampadibus decem casta
Virgines, vigilantes insopitis oculis,
Sponsum amabilem Dominum Deum expectant,
Vt cum splendore venienti occurrant lucida,
Ne me tunc inter mente vacuas & stultas colloces,
Non cernens oculis debilium lampadum lumen.
[non inueniens lumen in mea lampade]

Id. car. 4. Κάμπτω γούνατ᾽ ἄνακτι τετρυμένα, νύκτας ἀΰπνους
Ἕλκω, καὶ ῥυπόω πένθιμον ἔσθος ἔχων.
Flecto attrita genua Domino, noctes insomnes
Trabo, & squalleo lugubrem vestem gerens.

Od. T. „ Ἀλλ᾽ οὐ γάρ πως ἐστὶν ἀΰπνους ἔμμεναι αἰὲν
„ ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
„ ἀθάνατοι θνητοῖσιν, ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
„ *Sed enim fieri non potest, insomnes vt sint semper*
„ *Homines: Nã in re qualibet vices suas attribuerũt*
„ *Immortales mortalibus, in alma terra.*

Od. Y. Κεῖτ᾽ ἐγρηγορόων. — *Iacebat vigilans.* Pro ἐγρηγορέων.

Ibid. „ Ἀλλ᾽ ἑλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
„ πάννυχον ἐγρήσσοντα· κακῶν δ᾽ ὑποδύσεαι ἤδη.
„ *Sed capiat te somnus: triste est excubare*

„ *Tota*

„ *Tota nocte vigilantem: ærumnam mox subibis.*
Ἦν τότε μοῦνος ἄυπνος. — *Erat tum solus insomnis.* Nonn. 2. Dion.
Ὤμοσε καὶ κατὰ νύκτας ἔχειν ἄγρυπνον ὀπωπήν· Id. 16.
Ὤμοσε μὴ γλυκὺν ὕπνον ἐν οὔρεσιν ἄλλον ἰαύειν. Dion.
Iurauit quoque, per noctes habiturum se vigilem oculũ:
Iurauit nec dulcem somnum in montibus capturum.
Εἶχον ἀμοιβαίης φυλακῆς ἄγρυπνον ὀπωπήν, Idem 24.
Πάννυχον ἐγρήσσοντες ὀρειάδος ἔνδοθεν ὕλης. Dion.
Intendebant alternis excubijs vigiles oculos,
Tota nocte vigilantes montana in silua.
Ἐννέα νύκτας ἔμιμνεν ἔχων ἄγρυπνον ὀπωπήν. Id. 31.
Nouem noctes manebat vigilans. [habens vigilem oculum] Dion.
Ὣς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀΰπνους νύκτας ἴαυον.
Sic & ego multas quidem noctes insomnes traduxi. Iliad. I.
Ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἵατο πάντες. Iliad. K.
Sed vigilanter cum armis sedebant omnes.
Φρουραῖς δ' ἀδμήτοις ἐπιμαίεται ἄμμορος ὕπνου. Orpheus in
Excubijs infatigabilibus intendit expers somni. Argon.
„ Νῦν δ' ἄγε δὴ κοίτοιο μεδώμεθα, μηδ' ἀνὰ νύκτα Q. Cal.
„ Πίνωμεν· χαλεπὸς γὰρ ἐπειγομένοισι μάχεσθαι, l. 2.
„ Οἶνος ἀπειρέσιος, καὶ ἀϋπνοσύνη ἀλεγεινή.
„ *Nunc age, de somno cogitemus, neque per noctem*
„ *Bibamus: Noxiũ est enim accingẽtibus se ad pugnã,*
„ *Vinum immodicum, & vigilia grauis.*
Οὐ δ' ὅγ' ἐπὶ βλεφάροισιν ὕπνον βάλε· θάμβος ἄπιστον· Nazianz.
Ἀλλ' ἐπάγη Χριστῷ, ἔμπνοος ὥστε λίθος. 47. car.
Neque hic oculis somnum admittebat (res mira & incredibilis)
Sed affixus Christo erat, vt spirans lapis.
Οὐκ ἄυπνος κείνοισι βίος καὶ ἀνέστιος αἰών; Id. 3. car.
Non vitam insomnem ducunt, tectoq; carentem?
— πόθι κῶας ἐπ' ἄκρης Apollon.
Πεπτάμενον φηγοῖο, δράκων τέρας αἰνὸν ἰδέσθαι, Argon. B.
Ἀμφὶς ὀπιπεύει δεδοκημένος· οὐδέ οἱ ἦμαρ,
Οὐ κνέφας, ἥδυμος ὕπνος ἀναιδέα δάμναται ὄσσε.
Ibi vellus in summa

Suspensum

Suspensum fago, draco monstrum visu horrendum,
Circum adspectat obseruans: neque illi interdiu,
Neque noctu suauis somnus truces sopit oculos.

Apollin. Psal. 126.
„ Εἰ μὴ παμβασιλεὺς ἀριδείκετον ἄστυ φυλάξει,
„ μαψιδίως ἄγρυπνον ἔχει πυλαωρὸς ὀπωπήν.
„ Nisi Dominus custodierit ciuitatem,
„ Frustra vigilat, qui custodit eam.

Oppian. 2. piscat.
— οὔποτ' ἐσόψεαι ὑπνώοντας
ἰχθύας· ἀλλ' ἄρα τοῖσι καὶ ὄμματα καὶ νόος αἰεὶ
ἐγρήσσει πανάϋπνος. — *Nunquam videbis dormiētes*
Pisces: sed illis & oculi & animus sēper vigilat exsōnis.
— μηδ' ὕπνου φιλέων κόρον. — *Neque somni amans satietatem.*

Incerti 4. epigr.
Στῆσε τρόπαιον, ἑῆς σύμβολον ἀγρυπνίης.
Statuit tropaeum, sua symbolum vigilantiae.

Apollin. Psal. 76.
Ὄσσε φίλω φυλακῆσιν ὑποφθάμενοι μεμέλησθον.
Anticipauerunt vigilias oculi mei. [*intenderunt vigilijs*]

Iliad. K.
„ Οὕτω νῦν φίλα τέκνα φυλάσσετε, μηδέ τιν' ὕπνος
„ αἱρείτω· μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.
„ *Sic nunc cari filij excubate, neque vllum somnus*
„ *Capiat: ne gaudio simus hostibus.*

Ibid.
— ἀπὸ δέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν. *Perijt ab eis somnus.* [*non dormiunt*]

Ibid.
Ὣς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιιν ὀλώλει,
νύκτα φυλασσομένοισι κακήν. — *Ita his noctem acerbā excubantibus, perierat dulcis somnus à palpebris.* Vide Eustathium.

Vilis. Abiectus. Nihili.

Οὐδενόσωρος. ἄτιμος. ἀτιμότατος. οὐδένος ἄξιος. χθαμαλός. οὐτιδανός. ἄχθος ἀρούρης. ἀχρεῖος ἀνήρ. ἀμέγαρτος, vide Gula.

Nazianz. car. 49.
„ Ἄλλος γὰρ τ' ἄλλοισι τῦφος, χθαμαλοὶ δέ τε πάντες,
„ ἔμπεδον οὐδὲν ἔχοντες ἐς αὔριον, ἀλλοτρίοισι
„ πτερινοῖς φυσιόωντες ἀφιπταμένοισι τάχιστα.
„ *Alia enim alijs superbia: Viles tamē omnes, [sumus]*
„ *Stabile*

,, *Stabile nihil habentes in crastinum, alienis*
,, *Oblectamentis, citissimè auolantibus, inflati.*

Οὐτιδανοὶ μερόπων, εἰ καὶ μέγα ῥέξομεν ἔργον, Agathias 1. epigr.
Οὔτινος ἐς μνήμην δηρὸν ἐπερχόμεθα.
,, *Viles homines, etsi magnum patremus opus,*
,, *Nullius in memoria diu versamur.*

,, Οἱ δ' ἀγαθοί, κἢν μηδέν, ἀναπνεύσωσι δ' μοῦνον, Ibid.
,, Ὡς Λίβυς εἶπεν ἀνήρ, τοῦτ' ἀδάμαντι μένει.
,, *Magni autē viri, etsi nihil faciāt, sed respirēt tantū,*
,, *Sicut Libycus vir dixit, hoc adamante manet.*
[*.i. magni fit & memoria retinetur*]

Θῆκεν ἀρίζηλον, τὸν πρὶν ἀτιμότατον. Id. 4. epigr.
Prius vilissimum, fecit nobilissimum.

— ὁ δ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνήρ. *Hic autem homo inutilis.* Hesiod.

Ἤ ἵνα πὰρ πυλεῶνα βεβλημένος, ἄχθος ἀρούρης, Nazianz. car. 3.
ἀνδρὸς ὑπερφιάλοιο, πένης καὶ Λάζαρος ἄλλος
ἕλκοιμι ζωήν τε λυγρήν, καὶ σῶμα πονηρόν.
Aut ego terræ pondus [*vilissimus*] *ad vestibulum stratus*
Hominis superbi, pauper & alter Lazarus
Traherem vitam tristem & corpus morbidum.

Νήματα ἀραχναῖα. De re vili & fragili.

,, Πλουτεῖν δ' αὖ θεότητα μόνην, καὶ κόσμον ἅπαντα Nazianz. car. 62.
,, Ἶσον ἀραχναίοις νήμασιν αἰὲν ἔχειν.
,, *Sit tibi pro cunctis opibus Deus: at bona mundi* Billius.
,, *Semper arachneæ staminis instar habe.*

,, — περὶ κάπνου στενολεσχεῖν. *De fumo argutari.* [*de re nihili disceptare*] Aristoph. in Nubibus.

,, Οὐράνιαι νεφέλαι μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς. Ibid.
,, *Cælestes nebulæ hominibus ociosis sunt magnæ Deæ.*

,, — ὀνοτὸς μὲν ἰδέσθαι, ,, *Aspectu quidē contēptus,* Pindar. 24. Isthm.
,,συμπεσεῖν δ' αἰχμᾷ βαρύς. ,, *Sed hasta concurrendo grauis.*

,, — οὐδενὸς ἄξιος εἶ. ,, *Nullius es dignus.* [*es homo nihili*] Theognis.

Ὀστέον οὐδενόσωρον. — *Os vile.* Oppian. 2. piscat.

Sic

Sic apud Homer. Iliad. Θ. πύχεα ὐδενόσωρα. exponit Eustathius, τὰ ὐδεμίας ὥρας, ὅ ἐςι Φροντίδος ἄξια. .i. *arma non curanda, non timenda.*

Vincio. Vincula vide *Ligo.*

Δέσμασι, δεσμοῖς, καταδεσμοῖς, πέδησι, γυοπέδησι, ἀλυκτοπέδησι, χαλκῷ, σιδήρῳ, δέω, ἐνδέω, καταδέω, δίδημι, δεσμεύω, ἴλλω, σφίγγω, ἐπισφίγγω, πεδάω.

Nonn. in Ioann. Χεῖρας ὀπισθοτόνῳ πεπεδηκότα δίζυγι δεσμῷ,
Ἰησοῦν προέηκεν ἑῷ λυσσώδεϊ γαμβρῷ.
Iesum manibus post terga vinctum duplici vinculo,
Misit [Annas] suo furioso genero.

Ibid. Χριστὸν ἐπισφίγξαντες ἀμεμφέα νηλέϊ δεσμῷ.
Christum insontem saeuis vinculis constringontes.

Od. Θ. —κόπτε ᾗ δεσμοὺς
ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
Cudit [Vulcanus] vincula
Infracta, insolubilia, vt firmiter ibi manerent.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ, ἁπάντῃ.
Circum pedes lecti fudit vndiquaque vincula in circuitu.

Ibid. Οὐκ ἔς', ὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.
ὣς εἰπών, δεσμὸν ἀνίει μένος Ἡφαίστοιο.
Non licet, non decet tuum sermonem repudiare.
Sic locutus, vincula relaxauit Vulcanus. [vis Vulcani]

Hesiod. in Theog. Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδησι Προμηθέα ποικιλόβουλον.
Ligauit insolubilibus compedibus Promethea versutum.

Ibid. Καὶ πολυΐδριν ἐόντα μέγας καταδεσμὸς ἐρύκει.
Quamuis multiscium, magnum vinculum coërcet.

Ibid. —καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν.
Et illos quidem sub terram latas vias habentem
Proiecerunt, & vinculis grauibus alligarunt.

Hoc optime in dæmones & dãnatos congruit.

Nonn. 2. Dion. Χαλκῷ σφίγξον Ἄρηα, κυβερνητῆρα σιδήρου.
Ferro stringe Martem, gubernatorem ferri. [belli]

Id. 15. Ἄλλος ὁμοπλέκτους παλάμας ἐπὶ νῶτα καθάψας,

Δήιον

Δηΐον εἰλιχθέντι λίνων μιτώσατο δεσμῷ.
Alius complexas manus ad terga constringens,
Hostem flexuoso lini cingebat vinculo. [*funibus*]
Χεῖρας ὀπισθοτόνους ἀλύτῳ σφηκώσατο δεσμῷ. Ibid.
Manus post terga reuinctas insolubili strinxit vinculo.
Καί σε σιδηρείῃσιν ἀλυκτοπέδῃσι πεδήσω. Id. 16.
Et te ferreis compedibus vinciam. Dion.
Δεσμὰ βαλεῖν ἐθέλοντες ἀνικήτῳ Διονύσῳ. Id. 45.
Vincula inycere volentes inuicto Dionysio.
Δεσμοῖς ἰλλόμενον μεγάλων ἀπεθήκατο νώτων. Apollon. Argon. A.
Vinculis ligatum è magnis deposuit humeris. [*aprum*]
Τοίην γυιοπέδην τεχνάζεται ἰχθύσι νάρκη. Oppian. 2. de piscat.
Talem compedem [*torporis*] *efficit piscibus torpedo.* [*piscis*]
Καὶ θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας. Solon in eleg.
Et sape iniustis circumijcit pedicas.
--- τίς πλέγδην σὰς ἐνέδησε χέρας; Alcaus 4. epigr.
Quis implicitè tuas alligauit manus?
Καὶ μῆνος, οἷά τε θηρὸς ἀπιστοτάτοιο κραταιοῖς Nazianz. 4. car.
Δεσμοῖσιν κατέχω, οἴδμα κακὸν τρομέων.
Et vim [*carnis*] *tanquam fera infidissima, validis*
Vinculis cohibeo, saeuos fluctus timens.
Δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἑλόντες; Hom. hym. 5.
Miseri, quemnam hunc Deum comprehensum ligatis?
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐϋσσέλμῳ ἐπὶ νηὶ, Od. Ξ.
ὅπλῳ ἐϋστρεφεῖ στερεῶς. --- *Ibi me in naui transtris egregiè instructa, fune bene-torto fortiter colligarũt.*
--- χαλεπὸς δέ ἑ δεσμὸς ἐδάμνα. *Grauia illum vincla premebant.* Iliad. E.

Vinco. Victoria. Victor.

Νικάω. νίκημι, κρατέω. ὑπερέχω. περιγίνομαι. ἀποκαίνυμαι. νίκη, νῖκος, κράτος, νίκης εὖχος, ἐνδύομαι, ὑποδύομαι. αἴρομαι, φέρω, προφέρω, ἔχω.

Victor: νικηφόρος. ἀεθλοφόρος. στεφανηφόρος, *Theocrit. idyll.* 25. τροπαιοφόρος, Prodromo.

Οὔ τι με νικήσουσι· πολυτλήμων ᾗ μάλ' εἰμί. Od. Ξ.

Non

Non me vincent: valde enim tolerans sum.

Hes. in Scuto. Οἱ μὲν ἄρ' ἀΐδιον εἶχον πόνον· οὐδέ ποτε σφιν
νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄκλιτον εἶχον ἄεθλον.
Hi quidem immensum sustinebant laborem: neque vnquam ipsis
Victoria conficiebatur, sed anceps habebant certamē.

Ibid. Νίκην προφρονέως ὀπάσαι, καὶ κῦδος ὀρέξαι.
Victoriam libenter præbere, & gloriam exhibere.

Nonn. 1. Dion. Ἑπταπόνου κιθάρης ἐπινίκιον ὕμνον ἀράσσων.
Septichordæ cithara victorialem hymnum resonans.

Id. 19 Dion. — γλυκερὴν δὲ Μάρων ἐνεδύσατο νίκην.
Dulcem Maron obtinuit victoriam.

Idem 25. Νίκης κῦδος ἔχων. — *Obtenta victoria gloria.*

Id. 35. Ψευδομένην, ἀνόνητον, ἔχων σκιοειδέα νίκην.
Falsam, inutilem, umbratilem victoriam habent.

Idem 37. Ἄρεα νικήσας, ἑτέρην ἀποδύσεο νίκην.
Victo Marte, aliam quære victoriam. [subi, para]

Ibid. Τερπομένη παλάμη πρωτόχροια κάρφισε νίκης. [primū præmium]
Læta manu primas reportauit victoria.
Καὶ τρίτος Ἀκταίων ἀνεκάφισε σύμβολα νίκης.
Et tertius Actaeon reportauit symbola victoriæ. [tertium præmium]

Ibid. Πρώτῳ ἀεθλητῆρι τιθεὶς κειμήλια νίκης,
Ἀργυρέον κρητῆρα. — *Primo victori, præmiū victoriæ*
Ponens, argenteum craterem. vide ibi plura.

Ibid. —— ἐργεμόθου δὲ λαβὼν πρεσβήια νίκης.
Capiens primum præmium victoriæ bellicæ.

Id. 38. Dion. Ἐσσομένην μετὰ βαιὸν ἐπίστατο γείτονα νίκην.
Futuram breui cognouit vicinam victoriam.

Iliad. Z. „ — δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
„ Λώϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
„ *Ita & mihi ipsi videtur*
„ *Melius fore: alternat enim victoria.*

Theocr. idyll. 7. —— οὔτε τὸν ἐσθλὸν
Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐν Σάμῳ οὔτε Φιλητᾶν.
Neque bonum Sicelidem supero illum Samium, neque Philetam.

Σὸς μὲν

Σὸς μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, εἴ κε κρατήσω. Id. idyll. 22.
Tuus quidem ego, tu autem meus vocaberis, si vicero.
— οὔ με μάλα ῥεῖα
Νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὔχεται εἶναι. Iliad. Υ.
Nec me facile admodũ vincet, nec si totus esset æreus.
Φεύγεις δὴ ἑκάεργε; Ποσειδάωνι δὲ νίκην Iliad. Φ.
Πᾶσαν ἐπιτρέψας; μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας;
Fugisne Apollo? Neptunóne victoriam
Omnem cedis? inanemq́; ei gloriam das?
„ Μῆτι δ' ἡνίοχος περιγίνεται ἡνιόχοιο. Iliad Ψ.
„ *Arte auriga vincit aurigam.*
— κλυτὸν ἤρατο νῖκος. *Illustrem retulit victoriam.* Orpheus Argon.
Πάντων γὰρ κρατέεις; πάσης δ' ἔριδος κλέος ἐσθλὸν, Idem in hymn.
Νίκει ἐπ' εὐδόξῳ κεῖται. — *Omnes enim vincis. Omnis porro cõtẽtionis bona gloria in victoria gloriosa sita est.*
Α'ψ ἀναχωρήσει περιλιπὼν ἐρικυδέα νίκην. Id. de lapid.
Retro cedet relicta valde-lata victoria.
Α'θλεύων Τιτίην ἀπεκαίνυτο πυγμαχέοντα. Apollon. Argon. B.
Decertans Titiam superauit castibus pugnantem.
Εἰσόκε δή τις ἕλησι φίλην ἑτεραλκέα νίκην. Oppian. β. de venat.
Donec aliquis obtineat caram alternantem victoriã.
[iam huic, iam illi fauentem]
Νίκην δ' ἀλλήλοις φορέειν ἀτίνακτος ἀνάγκη, Ibid.
ἠὲ νέκυν κεῖσθαι· τοῖον σφισὶ νεῖκος ὄρωρεν.
Victoriam alterutrum reportare prorsus necesse est,
Aut mortuum iacere. Tanta illis contentio exorta est.
Οὕτω γὰρ ἕξει πιστὰ νικητήρια. *Sic enim habebit certa victoria præmia.* Pisidas in opific.
— πᾶσιν δὲ πόνος νόσφι τε πελάσσαι
νίκης τε γλυκύδωρον ἑλεῖν κράτος. — *Cunctis autem labor est metæ propinquare,* Oppian. 4. piscat.
Et dulcem referre victoriam.
Οἱ δὲ μέγαν νίκης παιήονα κυδαίνοντες. Id. 5. de piscat.
Hi vero magnum victoria paana celebrantes.
Σήμερον αἰγλήεις σε μέγας χορὸς ἀμφιγέγηθεν Nazianz. 55. car.
Α'γγελικὸς, μέλπων ὕμνον ἐπινίκιον.
Hodie splendidus te magnus chorus circum-gestijt
Angelicus, canens hymnũ coronarium. [triumphalẽ]

Theodor. Prodromi. Ἆσμα δ' παμμεδέοντι θεῷ ἐπινίκιον ᾄδει.
Carmen cunctipotenti Deo victoriale canit.

Theocr. idyll. 22. Τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης.
Hunc prior affatus est victor Pollux.

Theateti 4. epigr. Τῆς κατ' Ἀθηναίων σύμβολα καλλινίκης.
Symbola victoria contra Athenienses.

Pompeius 4. epigr. Ῥώμη παμβασίλεια, τεὸν κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.
Νίκη γάρ σε φυγεῖν ἄπτερος οὐ δύναται.
O Roma omnium domina, tua gloria nunquã peribit.
Victoria enim alis nudata te fugere nõ potest. [*Nam eius penna fulmine adusta fuerant*]

Theocr. idyll. 24. Οὗ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσονες ἄλλοι.
A quo & fera omnes, & alij viri superabuntur.

L. 5. epigr. Οὐ μόνον ἐν σταδίοις σε κατέστεφε πότνια Νίκη.
Ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμοις δεῖξεν ἀεθλοφόρον.
Non solum in stadijs te coronauit venerãda Victoria:
Sed etiam in bellis ostendit victorem.

Id. olymp. 10. νικηφορίη. *victoria adeptio. victoria.*
ἀγλαΐη νικηφόρος. *splendor victorialis. victoria.*

Ibid. 13. Idem 1. Isthm. Γευόμενοι στεφάνων νικαφόρων. *Gustantes coronas victoriales. .i. vincentes.*

Nazianz. in iambic. Ῥώμη δ' Παῦλος καὶ Πέτρος νικηφόροι.
Roma Petrus & Paulus victores.

Iliad. Ψ. Ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ φίλος μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
παντοίην, ἵνα μή σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
Verum age, tu ô dilecte, omnem artem excogita,
Vt ne te effugiant præmia. [*vt vincas*]

Phœbus. „ Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα νικήσεις.
„ *Argenteis pugna lanceis atque omnia vinces.*

Sic Philippo Macedoni Apollo, indicans omnia argento expugnari. Nota hîc in νικάω, primam corripi.

Aristoph. in Nubibus. Τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.
Ut dicas me Græcis præstantiorem esse stadijs centum.
πλεονεκτεῖ νίκης. Iliad. H. .i. νίκη. *victoria.* vide Eustathium.

Nazianz. 54. car. „ Ὃς μὲν γὰρ μικρῶν κρατέει, μεγάλων ἀίδηλον

„ Εἰ

„ Εἴ ποθ' ὑπερσχήσει, ἢ μάλα περ ποθέων·
„ Ὃς δὲ μέγα προφέρει τοῦ ἀριφραδὲς, ὡς ἄρα τυτθῶν
„ Ἕξει ῥηιδίως ὅτε κε θέλησι, κράτος.
„ *Qui parua vincit, incertum est*
„ *An & magna vincet ; tametsi admodum cupiens:*
„ *At qui magna vincit, hoc manifestum est , quod & de paruis*
„ *Facile obtinebit, cùm voluerit, victoriam.*

Ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιτο. Xnophan. apud Athen. l. 10. & Cal. l. 12.

At si quis celeritate pedum victoriam referat.

„ Νῦν χρειώ, φίλα τέκνα, βίης ἢ θάρσεος ἐσθλοῦ·
„ Νῦν γὰρ τέρμα πόνοιο θεοί, ἢ ἀμύμονα νίκην,
„ Ὑμῖν ἐλδομένοισι, φίλας ἐς χεῖρας ἄγουσιν.
„ *Nunc virtute & insigni audacia opus est , cari filij,*
„ *Iam enim Dij finem laboris & egregiam victoriã,*
„ *Nobis cupientibus in caras manus offerunt.*

——ἕκαστος ἔχων ἀναθήματα νίκης, Nonn. 40. Dion.

ὄψιμον εἰς δόμον ἦλθε παλίνδρομον.—

Vnusquisq; obtento victoria pramio,

Domum sero reuertebatur. [*longo post tempore recurrebat*]

N. hoc significatum, ἀνάθημα. Agit enim Nonnus de præmijs militum, parta victoria.

— ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων Δώῃ καμμονίην.— *i. victori.* Iliad. ψ.

Cui Apollo dederit victoriam.

Eustathius & vetus Scholiastes τὸ καμμονίην, explicant νίκην ἐκ καταμονῆς . ὅ ἐστιν ἐκ μονομερῶς, inquit Scholiastes : sed Eustathius καταμονὴν exponit ἐπιμονήν.

— Ζεὺς κράτος ὔμμι δίδοι. *Dat vobis Iupiter victoriã.* Hesiod.

Vinea. Vinum. Vitis. Vua.

Vinea, vinetum : Ἀλωή. οἰνόφυτος ἀλωή. ἀμπελών. ἀμπελεών. γαῖα ἀμπελόεσσα.

Vitis : Οἴνη. ἡμερίς. φυτὸν οἰνοτόκον. ἄμπελος. ἡ ἄμπελος ὕλη. ἔρνος Βάκχου , Λυαίου , Βρομίου. &c. ὀπώρη ἀμπελόεσσα, ἡ βότρυς, ἀγλαόβοτρυς. &c.

Vua, Botrus: Βότρυς. σαφυλὴ θερειγλυὲς ἄνθος ὀπώρης.
Vinum: Οἶνος. οἴνη. θεῖον ποτὸν. μέθυ. μέθυσμα ἡδύποτον. μέθη. μέθης ποτὸν. γλυκὺ νέκταρ. δεπάων νέκταρ. Διόνυσος. Διονύσου πολυγηθέος δῶρον. ἄκρητον. ἡδύποτος ἐέρση. εὐῤῥαθάμιγγος νέκταρ ὀπώρης. πόμα βότρυος οἰνωθέντος. Βρομίου ψεκάδες. ῥόος οἴνου ἀκεσιπίνοιο. ἀμπέλου δρόσος, *ros vitis*, Pindar. olymp. 7.

Nonn. 12. Dion. Οἰνοτόκον ποτὲ βότρυν ἀεξήσουσιν ἀλωαί.
Vineæ olim vbertim ferent vuam viniparam. [augebunt]

Ibid. Οἴνοπα βότρυν ἔχουσα, θερειγλυὲς ἄνθος ὀπώρης.
Ferens nigram vuam, vitis florem æstate genitum.

Ibid. Ἄμπελος ἀμπελόεντι χαρίζεται οὔνομα καρπῷ.
Ampelus dat nomen viti. [viteo fructui]

Ibid. — τιταίνετο καμπύλος ὄρπηξ, Οἰδαίνων σαφυλῇσι. —
Protendebatur curuus ramus turgens vuis.

Od. I. Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας, ἡδὺν, ἀκηρέσιον, θεῖον ποτόν. — *Cùm hausisset vinum in omnibus duodecim amphoris, suaue, purum, diuinam potionem.*

Hîc multa de vino, & aquæ immistione Eustathius: qui & dictum illud vetus refert de eo, qui nimium aquæ infuderat: Ἔῤῥ' ἐς κόρακας· βατράχοις οἰνοχοεῖν σε δεῖ. Item vini laudē non esse in eo, quod quis γάλα Ἀφροδίτης vocauerit. Imò ad maximū quidē vituperiū, si rectè iudicemus, spectat.

Ibid. — ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν.
Cùm biberent dulce vinum rubrum.

Hesiod. 2. oper. — εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι Δῶρα Διονύσου πολυγηθέος. —
In vasa vinū haurito. [dona Dionysij lætitiæ datoris]

Eustat. in loco proximè citato apud Homerū: Καλῶς ἂν ὁ Διόνυσος καλεῖτο ἰατρὸς, ἐπεὶ καὶ ὑγιείας αἴτιος· καθόλου καὶ ἡ Πυθία εἰρηκέναι λέγεται Διόνυσον ὑγιάτην καλεῖν ὅπερ ἐστὶν αἴνιγμα, τοῦ τὸν οἶνον ὑγιαστικὸν εἶναι.

Id. in Scuto. Οἱ δ' ἐτρύγων οἴνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Vindemiabant vites falces in manibus habentes.

—ὕπω γὰρ ἐν οἰνοφύτοισιν ἀλωαῖς, *Nonn. 4. Dion.*
ἁβρὸς ἀεξομένης ἀνεφαίνετο καρπὸς ὀπώρης.
Nondum enim in vinetis vitiferis
Apparebat mollis fructus crescentis vuæ.

Nota ὀπώρην non tantùm significare auctumnum, & generatim fructus auctumnales, sed speciatim quoq; vitem ipsam, atque vuas, vt passim est aduertere in Dionysiacis, & hîc infra.

—καὶ αἰνήσεις με δοκεύων *Idem 7.*
Ἄμπελον οἰνοπόροισιν ἐρευθιόωσαν ἐέρσαις,
Εὐφροσύνης κήρυκα —*Et laudabis me, intuens*
Vitem vineo rubentem rore, lætitiæ præconem.
Καὶ θεὸς ἡμερίδων. —*Et Deus vitium.* *Ibid.*
Ὕδασιν ἀμπελόεσσαν ἐπαρδεύουσιν ὀπώρην. *Id. 11. Dion.*
Aquis vitem irrigant. [*fructum viteum*]
Οὐ κρίνον, οὐχ ὑάκινθος ἰσάζεται ἔρνεϊ Βάκχου. *Idem 12.*
Non liliũ, nõ hyacinthus æquatur ramo Bacchi. [*viti*]
Οἰνοτόκων βλάστησε φυτῶν δ' ἀμπελος ὕλη. *Ibid.*
Viniferarum plantarũ pullulauit silua vitea. [*vitis*]
Ψυχρῇ δ' ἀμπελόεσσα κατέφθιτο γαῖα χαλάζῃ. *Apollin. Psal 77.*
Frigidâ grandine corrupta est terra vitifera.
Ὣς εἰπὼν, νομίης ξεινήϊα δῶκε τραπέζης, *Nonn. 17. Dion.*
μητέρα λυσιπόνοιο μέθης εὔβοτρυν ὀπώρην·
καί μιν ἄναξ ἐδίδαξε φιλάνθεμον ἔργον ἀλωῆς.
Sic locutus [*Lyæus*] *dedit pastoralis mẽsæ dona hospitalia,*
Vitem vuis-lætam, vini dolores-soluentis matrẽ:
Eumq́; docuit rex floridum opus vineæ. [*vitisationẽ*]
Οὔνομα κηρύσσουσα κορυμβοφόρου Διονύσου, *Id. 18.*
καὶ θρασὺν Ἰνδὸν Ἄρηα καὶ ἀγλαόβοτρυν ὀπώρην.
Prædicans [*fama*] *nomen corymbiferi Dionysij,*
Et audacem Martem Indicũ, & pulcriracemã vitẽ.

.i. vt se fortiter in India gessisset, vitemque ignotam intulisset.

Ὄρχατος ἀμπελόεις χλοεροὺς ὅρπηκας ἑλίσσων, *Id. 12.*
οἰνοπι γείτονα δένδρα νέῳ μίτρωσατο καρπῷ.
Vitium ordinata series, ramos virides conuoluens,
Recẽti vineo fructu vicinas arbores circumdedit.

Od ψ. —πολλὸς δ' ἐκ πίθων ἠφύσσετο οἶνος.
Multum vini è dolijs haustum est.

Nonn. in Ioann. Οὐ γὰρ ἐϋρραθάμιγγος ἔχει χύσιν ἡδέος οἴνου.
Non enim præstantis habet liquorem suauis vini.

Id. 12. Dion. Ὄφρα μελιρραθάμιγγος ἀεξομένου σέθεν οἴνου,
Τερπωλὴν ὀπάσειας ὅλῳ πετράζυγι κόσμῳ.
Vt mellifluo crescente tuo vino,
Delectationem præbeas toti quadriiugo mundo.

Ibid. Σὸν δέμας, εἰς γλυκὺ νέκταρ, ἄναξ ἤμειψε Κρονίων.
Tuum corpus in dulce vinum mutauit Iupiter.

Ibid. Βότρυος οἰνωθέντος ἐρευθιόωσαν ἐέρσην [σπένδεις.]
Vua in vinum versæ rubeum rorem. [libas]

Ibid. — ἡδυπότου δὲ
Χείλεσιν ἀκροτάτοισιν ἐγεύσατο Βάκχος ἐέρσης.
Bacchus summis labijs gustauit rorem potu-suauem.
„ Οἴνου μὴ παρεόντος ἀτερπέα δεῖπνα τραπέζης·

Nonn. 12. Dion. „ Οἴνου μὴ παρεόντος ἀθελγέες εἰσὶ χορεῖαι.
„ *Vino absente iniucunda sunt mensarum conuiuia:*
„ *Vino absente inuoluptuosæ sunt choreæ.*

Ibid. „ Ἀνὴρ πένθος ἔχων ὅτε γεύσεται ἡδέος οἴνου,
„ Στυγνὸν ἀεξομένης ἀποσείσεται ὄγκον ἀνίης.
„ *Cum homo mœrore affectus vinū dulce gustauerit,*
„ *Tristem crescentium dolorum cumulum discutiet.*

Id. 19 Dion. Δέξο μέθης ἀκόρητε τεὸν μέθυ.—
Cape ò vini insatiabilis, tuum vinum.

Idem 42. Dion. „ —νόον οἶνος ἐγείρει
„ Εἰς πόθον ὁπλοτέρων δὲ πολὺ πλέον.—
„ *Mentem vinum excitat in amorem, sed iuniorum*
longè magis.

Id. 45. „ Οἶνος ἀεὶ μεθύοντας ἐφέλκεται εἰς Ἀφροδίτην·
„ Εἰς φόνον ἀσταθέος νόον ἀνέρος οἶνος ἐγείρει.
„ *Vinum semper ebrios trahit in Venerem:*
„ *In cædem, viri instabilis animum impellit vinum.*

Nonn. 47. Dion. Ὤπασε λυσιπόνοιο μέθης ἐγκύμονας ἀσκούς.
Dedit vtres vino dolores-soluente plenos.

Naziannz. Καὶ πολλοῖς κρητῆρσι μεθύσματος ἡδυπότοιο.
Et multis crateribus vini dulcis.

„ —ἀκρήτῳ

,, — ἀκρήτῳ γὰρ ἀμαλδύνονται ὀπωπαὶ, Q. Cal. l. 13.
,, καὶ νόος αἰζηῶν, ὁπότ᾽ ἐς φρένα χανδὸν ἵκηται.
,, *Mero enim hebetantur oculi,*
,, *Et mens iuuenum, quando in pectus immodicè descenderit.*

,, Οἶνος γὰρ πυρὶ ἶσον ἐπιχθονίοισιν ὄνειαρ, Panyasis.
,, ἐσθλὸν, ἀλεξίκακον, πάσης συνοπηδὸν ἀοιδῆς.
,, *Vinum igni æquale hominibus commodum,*
,, *Bonum, salutare, omnis cantilenæ comes.*

— πόροις δέπας ἔμπλεον οἴνης. *Des poculũ vino plenũ.* Nicand. Alexiph.

Ἀγρευτῆρες ἄγουσιν ἐείκοσιν ἀμφιφορῆας Oppian. 4. venat.
οἴνου νηδύμοιο, τὸν ἑνδεκάτῳ λυκάβαντι
θλῖψέ τις οἰνοπέδῃσι φυτηκομέῃσι μεμηλώς.
Venatores ferunt viginti amphoras
Vini suauis, quod vndecimo anno
Pressit vinitor. [viniferis plantationibus addictus]

Λάπτουσιν Διόνυσον. — *Lambunt vinum.* Ibid.

Καὶ φρενὶ καὶ βλεφάροισιν ἐνιβρίσαν μένος οἴνου. Ibid.
Et mentem & oculos aggrauans vis vini.

,, Οἶνόν τοι πίνειν πουλὺν, κακόν· ἢν δέ τις αὐτὸν Theogn. in sentent.
,, Πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακὸς, ἀλλ᾽ ἀγαθός.
,, *Vinum multum potare, malum est: sin illud quispiam*
,, *Bibat scienter, non malum, sed bonum est.*

Χθιζὸν ἐμοὶ νοσέοντι παρίστατο δήϊος ἀνὴρ, Macedon. 2. epigr.
Ἰητρὸς, δεπάων νέκταρ ἀπειπάμενος.
Εἶπε δ᾽ ὕδωρ πίνειν ἀνεμώλιος· οὐδ᾽ ἐδιδάχθη,
Ὅττι μένος μερόπων οἶνον Ὅμηρος ἔφη.
Heri mihi ægrotanti adfuit homo inimicus,
Medicus, poculorum nectar [vinum] prohibens.
Dicebat autem, vt aquam biberem, frustra. Nec scit,
Quod Homerus vinum dixerit robur hominum.

Versus Homeri, quo hoc dixit, est iste, Iliad. Z.

,, Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει. Iliad. Z.
,, *Homini defatigato magnum robur addit vinum.*

Sunt verba Hecubæ ad Hectorem filium, cui Hector:

,, Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα πότνια μῆτερ. Ibid.

„ μή μ' ἀπογυιώσῃς, μένεος δ', ἀλκῆς τε λάθωμαι.
„ *Ne mihi dulce vinum offeras veneranda mater*
„ *Ne me debilites, & roboris ac fortitudinis obliuiscar.*

Nazianz. 3. car.
„ Ἐν σκηναῖς ναίοιτε, μέθυσμά τε, καὶ γλυκὺ πῶμα
„ μή ποτ' ἐφ' ὑμετέρῳ λαιμῷ, μὴ τέκνα χέοιτο.
„ ἀλλὰ θεῷ ζώοιτε. θεὸν δέ τε πλοῦτον ἔχοιτε
„ μοῦνον, ἀεὶ ζώοντα, ὁμοίϊον, ἀστυφέλικτον.
„ *In tentorijs habitate, vinum & dulcem potionem*
„ *Nunquam in guttur vestrum ô filij fundite.*
„ *Sed Deo viuite, & Deum solum pro opibus habetote,*
„ *Semper viuentem, semper similem, immutabilem.*

Archestr. apud Athen. l. 1.
Εἰ δέ τινες σκώπτουσιν ἀλαζονεχαυνοφλύαροι,
ὡς ἥδιστος ἔφυ πάντων Φοινίκιος οἶνος,
οὐ προσέχω τὸν νοῦν αὐτοῖς.——
Sin quipiam gloriosileuigarruli cauillentur,
Vinum Phœnicium esse omnium suauissimum,
Ego illis animum non attendo. [non credo illis]

Hermippus ibid.
Ὄζει ἴων, ὄζει δὲ ῥόδων, ὄζει δ' ὑακίνθου,
ὀσμὴ θεσπεσία, καὶ πᾶν δ' ἔχει ὑψερεφὲς δῶ.
ἀμβροσία καὶ νέκταρ ὁμοῦ τοῦτ' ἐστὶ τὸ νέκταρ.
τούτου χρὴ παρέχειν πίνειν ἐν τῇσι θαλείῃς,
τοῖσιν ἐμοῖσι φίλοις, τοῖς δ' ἐχθροῖς ἐκ Πεπαρήθου.
Redolet violas, redoletque rosas, redoletque hyacinthum,
Odor diuinus [*vini Sapriæ*] *totamque excelsam domum occu-*
Hoc vinum, simul est ambrosia & nectar: (*pat.*
Ex hoc oportet in conuiuijs propinare
Meis amicis, ex vino autem Peparethi, inimicis.
.i. istud vinum, quod Sapriam vocant, est optimum, Peparethense autem pessimum, itaque dignum quod propinetur inimicis.

Parmeno Byzãtius.
Ἀνὴρ γὰρ ἕλκων οἶνον, ὡς ὕδωρ ἵππος,
Σκυθιστὶ φωνεῖ οὐδὲ κάππα γινώσκων·
Κεῖται δ' ἄναυδος ἐν πίθῳ κολυμβήσας,
Καθυπνος, ὡς μήκωνα φάρμακον πίνων.
Homo, qui vinum haurit, vt equus aquam,
Scythicè loquitur, neque cappa agnoscit:
Iacetque mutus in dolio immersus,

Somnolentus

Somnolentus, quasi papaueris pharmacum biberit.

„ Οἶνος καὶ φρονέοντας ἐς ἀφροσύνας ἀναβάλλει. — Stenelus.

„ *Vinum etiam sapientes ad amentiam propellit.*

„ Ὅς τις ἄδην πίνει οἶνος δέ οἱ ἔπλετο μάργος — Hesiod. in Eois.

„ σὺν δὲ πόδας, χεῖράς τε δέει. γλῶσσάν τε, νόον τε

„ δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δέ ἑ μαλθακὸς ὕπνος.

„ *Qui intemperanter bibit, ei vinum sit lasciuum,*

„ *Et vincit pedes & manus & linguam & mentem,*

„ *Vinclis improuisis, demulcetq́; illum mollis somnus.*

Εἶτ' ἀπὸ τοιούτων ποσίων γλώσσας τε λύουσι — Critias.

Εἰς αἰσχροὺς μύθους. σῶμά τ' ἀμαυρότερον

Τεύχουσιν· πρὸς δ' ὄμμ' ἀχλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίζει· — Vini immodici damna.

Λῆστις δ' ἐκτήκει μνημοσύνην πραπίδων.

Νοῦς δὲ παρέσφαλται· δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν

Ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβὴς δαπάνη.

Deinde ab huiusmodi potationibus linguas soluunt

Ad turpes sermones: & corpus debilius

Reddũt: praetereaq́; caligo visũ hebetãs oculos obsidet:

Et obliuio, mentis memoriam tabefacit:

Mens autem labat: & famuli proteruos induunt

Mores: & sumptus domiperdae incidunt.

Νέκταρ ἀμέλγοντες μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισι, — Ion Chius in elegis.

Ξυνὸν τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυές.

Τοῦ θαλίαι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε, χοροί τε,

Τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν.

Τοῦ σὺ πάτερ Διόνυσε φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων

Ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρύτανι,

Χαῖρε, δίδου δ' αἰῶνα καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,

Πίνειν, καὶ παίζειν, καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

Vinum expriment [e vite] vnicum bonum hominibus,

Commune pharmacum gaudij sponte-natum:

Cuius carae soboles sunt conuiuia, hilaritates, tripudia,

Rex vinum ostendit bonorum naturam.

Cuius tu pater, ô Bacche, coronarũ amatoribus placẽs

Hominibus, laetorum conuiuiorum praeses,

Salue, & egregiorum dux operum, da vitam

Ad bibendum & ludendum & iusta sentiendum.

Ἔς τ'

Critias. Ἔς τ' ἂν ὕδωρ οἴνῳ συμμιγνύμενον κυλίκεσσι,
παῖς διαπομπεύσῃ περιπόσεις ἐπὶ δεξιὸν ὦμον.
Quamdiu aquam vino mixtam in calicibus,
Puer ad propinandum circũtulerit in dextro humero.

Idem. — Βρομίου ψεκάδεσσιν. *Bromij guttis.* [*vino*]

Nonn. 19. Ἰκμάδα λυσιμέριμνον ἀλεξικάκου πόρεν οἴνου.
Dion. *Dedit vini salutiferi liquorem curas pellentem.*

Antipater 3. epigr. Εὐῶδες δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ.
Fundatur à terra dulce vinum odoratum.

Virgo. Virginitas.

Παρθένος. παρθενική. νύμφη ἀπειρόγαμος. Φυγόδεμνος. ἀεὶ μεθέπουσα κορείην. κούρη ἄζυξ. νῆις ἐρώτων. ἀνύμφευτος. φιλοπάρθενος. πόθων ἀδίδακτος. ἀπειρήτη ὑμεναίων. γαμίων ἀδίδακτος ἐρώτων. κούρη ἄχραντος. γάμων ἀδίδακτος. γάμων ἀμύητος. ἄνυμφος. ἀλλότριος εὐνῆς, *vide* Angeli.

Od. λ. Νύμφαι τ', ἠΐθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
παρθενικαί τ' ἀταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι.
Puellæq; iuuenesq;, & perpessitij senes,
Virginesq; tenellæ, nouo-ictum-luctu animum habẽtes.

Phocylides „ Παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισι.
„ Μηδέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆναι ἐάσῃς·
„ Κάλλος δυστήρητον ἔφυ παίδων τοκέεσσι.
„ *Custodi virginem in bene-clausis thalamis:*
„ *Neque eã vsque ad nuptias pro foribus videri sinas.*
„ *Pulchritudo liberorum seruatu difficilis est parentibus.*

Nonnus. — Φυγόδεμνος, ἀεὶ μεθέπουσα κορείην.
Thalamifuga, semper sectans virginitatem.

Nonn. 1. Εἴκελος ἠϊθέῳ περιδέδρομεν ἄζυγα κούρην.
Dion. *Similis iuueni circumcurrebat innuptam puellam.*

Id. 2. Ὄφρα θάνω πρὸ γάμοιο, καὶ ἀΐδι παρθένος ἔλθω,
Dion. Εἰσέτι νῆις ἐρώτος, ἅπερ Πίτυς, οἷά τε Δάφνης.
Vt moriar ante nuptias, & ad inferos virgo descendã,
Adhuc inscia amoris, vt Pitys, vtq; Daphne.

Nonn. 13 Ἀλλ' ἔτι Βίβλις ἔην φιλοπάρθενος. —
Dion.

Sed

Sed adhuc Biblis erat virgo.

Ἀλλοτρίη φιλότητος, ἀπειρήτη Κυθερείης. Id. 15.

Aliena ab amore, inexperta Cytherea.

Quæ castitati aduersantur hoc versu indicat Nonnus:

„ Ὕπνος, ἔρως, δόλος οἶνος ἐληΐσαντο κορείην. Nonn. 16.

„ *Somnus, Amor, dolus atque merum rapuêre pudorē.* Dion.

Opus itaque est studioso castitatis, vigilantia, & contemptu terrenorum, & circumspectione, & sobrietate. Ad sobrietatem spectat illud eiusdem Nonni:

„ Παρθενικὴ πεφύλαξο πιεῖν ἀπατήλιον οἶνον. Ibid.

„ *Virgo caue sodes vinum potare dolosum.*

Ad circumspectionem item illud, aures suas ad imputi adolescentis verba obturantis:

Τοῖον ἔπος κατέλεξε· καὶ οὔατος ἔνδοθι κούρη Idem.

Χεῖρας ἐρεισαμένη, διδύμας ἔφραξεν ἀκουάς·

Μὴ πάλιν ἄλλον ἔρωτι μεμηλότα μῦθον ἀκούσῃ.

Talem sermonem protulit: & in auribus puella

Manus firmans, ambas obturauit aures,

Ne rursus alium amori pronum sermonem audiret.

Sic castos decet & castas munire pudorem.

— πόθους ῥίψασα θυέλλαις. Id. 48.

Amores abijciens procellis. [*respuens*] Dion.

Ἀλλ' ἐμὲν ἀπρεμίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν. Iliad. T.

Sed erat intacta in tentorijs meis. vide Eustathium.

Ἀλλ' εἰ μὲν κούρη πέλεται καὶ ἄχραντος ἱκάνει, Orpheus in

οἰχέσθω πατρός τε δόμον, καὶ ἐς ἤθεα Κόλχων. Argon.

Sed si quidem virgo est & intacta venit,

Eat domum patris, & ad penates Colchorum.

Παρθενίην ᾔσχυνεν. — *Virginitatem fœdauit.* Ibid.

Καὶ τότε παρθενίης νοσφίζετο κύδιμον ἄνθος. Ibid.

Et tum virginitatis dimisit puellarem florem.

— γάμων δ' ἀδίδακτος ἐοῦσα, *Nuptiarum ignara.* Musæus.

„ — σαοφροσύνῃ τε καὶ αἰδοῖ, Idem.

„ Οὐδέποτ' ἀγρομένῃσι μεθωμίλησε γυναιξὶν,

„ Οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥβης,

„ Μῶμον

„ Μῶμον ἀλδομένη ζηλήμονα θηλυτεράων.
„ Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαΐῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες.
„ *Castitate vero & pudore,*
„ *Nunquam in cœtu mulierum versabatur:*
„ *Neq; tripudio gratioso interueniebat iuuenilis ætatis:*
„ *Liuorem inuidum feminarum declinans.*
„ *Nam ob pulcritudinem inuidæ sunt mulieres.*

Naumachius.
„ Καλὸν μὲν δέμας ἁγνὸν ἔχειν ἀδμῆτά τε μίμνειν
„ Παρθενικὴν, καθαροῖσί τ' ἀεὶ μελεδήμασι χαίρειν.
„ μήτε βαρυτλήτων λαγόνων περὶ φόρτον ἄγουσαν,
„ μήτε πόνον τρομέουσαν ἀγάστονον Εἰλειθυίης·
„ ἀλλ' ἧσθαι βασίλειαν ἀφαυρῶν θηλυτεράων,
„ ψυχῆς ὄμμα φαεινὸν ὑπὲρ βιότοιο χέουσαν,
„ ἔνθα γάμοι κεδνοὶ καὶ ἀληθέες, ἔνθα μιγεῖσα
„ θεσπεσίοις ἐπέεσσι νοήματα φαέα τίκτει. (nere
„ *Pulcrũ sanè est corpus castũ habere, intactãq; ma-*
„ *Virginem, & puris semper cogitationibus delectari.*
„ *Nec in graui vtero onus ferentem,*
„ *Nec dolores timentem suspiriosos Lucinæ,*
„ *Sed sedere reginam imbecillarum mulierum,*
„ *Animæ oculum splendidum ad vitam effundentem:*
„ *Vbi nuptiæ gloriosæ & veræ, vbi mista*
„ *Diuinis colloquijs, meditationes prælustres parit.*

Oppian. l. 1. Ἐκλυόμεν σε, μάκαιρα, γάμων ἀμύητον ἐοῦσαν.
Audiuimus te, ô beata, nuptiarum expertem esse

Nazianz. car. 16. Ὄλβιος ἀζυγέων μακάρων βίος, οἳ θεότητος
Εἰσὶ πέλας καθαρῆς, σάρκ' ἀποσεισάμενοι.
Beata virginum felicium vita, qui prope diuinitatem
Puram sunt, carne excussa.

Id. 58. car. „ Σάρκεσι παρθένος εἰμὶ, καὶ εἰ φρεσὶν, οὐ σάφα οἶδα.
„ *Carne virgo sum, si & mente, haud certò scio.*

Moschus 2. idyll. — ἀνύμφω δ' Εὐρωπείῃ. *Innuptaq; Europa.*
Ibid. — παρθενικὴν μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι.
Virgineam mitram intactam seruare. .i. virginitatem custodire.

L. 5. epigr. Εἰπὲ Πολυξείνῃ δυσπάρθενε. —— *Dic Polyxena virgo infausta.*

Ἀδμήτην

Ἀδμήτην μ' ἀγαγὼν, καὶ ἀπειρήτην φιλότητος. *Hom. hym. 3.*
Intemeratam me ducens, & expertem amoris.
Παρθενίης ἀλέγουσα.—*Virginitatem colens.* [*curans*] *Musæus.*
Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν, *Idem.*
αἰδοῖ ἐρευθιόωσαν ἀποκλέπτουσα παρειήν.
Virgo autem tacita humi figebat oculos,
Pudore rubescentes occultans genas.
Παρθένον ὅττι κάλυψεν ἀπειρήτην ὑμεναίων. *Nonn. 33. Dion.*
Quod virginem occultasset expertem nuptiarum.
Αἴκε θάνῃς ἀδίδακτος ἀνυμφεύτων ὑμεναίων. *Ibid.*
Si moriaris ignara innuptorum hymenæorum.
„ Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ὅτι παρθένος υἷα λοχεύει. *Idem 48. Dion.*
„ *Non vidi, non audiui, quod virgo filium pariat.*

Excipiendus Deip. partus supra naturam.

„ Παρθένε, παρθένος ἴσθι καὶ οὔασι καὶ φαέεσσι, *Nazianz. car. 47.*
„ Καὶ γλώσσῃ· πᾶσιν γὰρ ἐπίτροχός ἐστιν ἁμαρτάς.
„ *Virgo, sis oculis virgo, sed & auribus ipsis,*
„ *Et lingua: tribus his faciles incurrere noxæ.*
Οἷς ζωὴν χθονίην χαμάδις βάλε παρθένος οἶστρος. *Idem.*
Quibus vitam terrenā humi abiecit virgineus amor.
Παρθενίη μέγα χαῖρε, θεόσδοτε, δῶτερ ἐάων, *Idem.*
μῆτερ ἀπημοσύνης. &c. quæ vide Carm. 2. Nazianz.
Salue virginitas diuino tradita dono, *Billius.*
Mater inoffensæ vitæ, bona maxima fundens.
Δὴ τότε παρθενίη στράψεν μερόπεσσι φαεινή, *Id. Naz.*
Λυομένη κόσμοιο, λύουσά τε κόσμον ἀφαυρὸν,
Τοσσάτιον προφέρουσα γάμου, βιότοιό τε δεσμῶν,
Ὁσσάτιον ψυχὴ προφερεστέρη ἔπλετο σαρκὸς,
Καὶ χθονὸς οὐρανὸς εὐρὺς, ὅσον βιότοιο ῥέοντος,
Ἑστηὼς μακάρεσσιν, ὅσον θεὸς ἀνδρὸς ἀρείων.
Tum quoque Virginitas nobis præclara refulsit, *Billius.*
Instabilem mundum abrumpens, abruptaq; mundo,
Connubijs tanto melior, & compede vitæ,
Quanto animus carne est præstantior, atque
Cælum ipsum terra, quanto vitaq; fugaci
Vita beatorum, Deus aut mortalibus ipsis.

Nazianz. „ Κεῖνο γάμος μερόπεσσι, τόδ' ἀζυγίη θεοειδής.
„ Κόσμος ὁ μὲν γαίης, ἣδ' οὐρανίοιο θεοῖο.
„ *Illud sunt nuptiæ hominibus, hoc virginitas diuina:*
„ *Illa sunt decus terræ: hæc est decus cælestis Dei.*

Idem. Τοῖα σαοφροσύνης καλὰ φάρμακα.—
Billius. *Talia virgineæ sunt optima pharmaca vitæ.*

Apollon. Argon. B. —ἕαδε γάρ οἱ
Παρθενίη καὶ λέκτρον ἀκήρατον.—
Placuit enim ei virginitas & thorus immaculatus.

Id. Arg. Γ. Ἄμμι δὲ παρθενίη τε μέλοι, καὶ δῶμα τοκήων.
Nobis autem virginitas curæ sit & domus parentum.

Id. Arg. Δ. —ἔτι μοι μίτρη μίμνει, ὡς ἐνὶ πατρὸς
δώμασιν, ἄχραντος καὶ ἀκήρατος.—
Adhuc mihi virginitas manet, vt in patris domo, intacta & integra. Mitra, virginitatis signum, ponitur pro ipsa virginitate. Est autem zona virginea.

Hom. hym. 3. Ὤμοσε δὲ μέγαν ὅρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν,
παρθένος ἔσσεσθαι πάντ' ἤματα.— (*ctum est,*
Iurauit autem magnum iuramentum, quod & perfe-
Virginem se semper futuram.

Id. od. I. Παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι κάλπιν ἐχούσῃ.
Similis virgini adolescentulæ hydriam gestanti.

Nazianz. car. 47. —ἣ πολλὸν ἀριστεύουσ' ἐπὶ γαίης,
Φέρτατον εὖχος ἔχει ἀζυγέων ἄφενος.
Quæ [Armenia] in terra præcellens,
Gloriam præstantissimam habet Virginitatem. [opes virgineas, i. quod abundet virginibus]

Idem 62. Ὅσσαι δ' αὖ μεγάλοιο θεοῦ Λόγον ἀγκάζεσθε
Νύμφαι παρθενικαί, πάντα θεῷ προσάγειν.
Αἴγλη παμφανόωσα, μονότροπος· ἀλλ' ἀπὸ κόσμου
Θυμὸν ἔχειν, σαρκῶν τηλόθεν ἱσταμέναι.
Quæ autem magni Dei Verbum amplexæ estis,
O nymphæ virgineæ, omnia Deo offerte.
Splendor eximius est, virgo: sed à mundo
Animus abstrahendus est, vti à carne procul absunt.

Virtus.

Virtus. Virtute praeditus.

Ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις· Od. Θ.
ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἥ τοι ὀπηδεῖ.
Hospes, siquidem non ingrata inter nos haec loqueris,
Sed vis virtutem tuam ostendere, qua praeditus es.
—— σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὔ τις ὄνοιτο. Ibid.
Virtutem tuam homo nullus vituperauerit.
— ἀρετὴν θεὸς ὤπασεν ὔμμι Od. K.
παντοίην. — *Virtutem omnimodã praebuit vobis Deus.*
—— ἡμέτεροι γὰρ Nonn. 37.
Παντοίαις ἀρετῇσι μεμηλότες εἰσὶ μαχηταί. Dion.
Nostri enim omnibus virtutibus praediti sunt milites.
Οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι; Iliad. N.
Noui virtutem tuam: quid opus est haec dicere?
—— ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν. *Virtute illis praestabat.* Iliad. Ξ.
Νηϊάδων προφέρεσκον εὐφροσύνῃ τε καὶ ἔργοις. Q. Cal. l. 4.
Naiadibus praestabant animi virtute & operibus. Id. l. 5.
Αἰπύτατον δ' ἐτέτυκτο θεοδμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ,
Καὶ τρηχὺ ζαθέης ἀρετῆς ὄρος· ἐν δ' ἄρ' αὐτὴ
Εἱστήκει φοίνικος ἐπεμβεβαυῖα κατ' ἄκρης,
Ὑψηλὴ ψαύουσα πρὸς οὐρανόν, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
Ἀτραπιτοὶ θαμέεσσι διειργόμεναι σκοπέλοισιν
Ἀνθρώπων ἀπέρυκον ἐὺν πάτον· οὕνεκα πολλοὶ
Εἰσοπίσω χάζοντο τεθηπότες αἰπὰ κέλευθα.
Παῦροι δ' ἱερὸν οἶμον ἀνήϊον ἱδρώοντες. pro Achillis]
Altissimus autẽ sculptus erat in diuino opere, [incly-
Et asper mons sanctae virtutis: & ipsa [*Virtus*]
Stabat in palma summâ insistens,
Sublimis caelum contingens: circum verò quaeq; omnes
Viae, crebris interclusa scopulis,
Hominum facilem accessum arcebant: quare multi
Retrocedebant, arduo itinere obstupefacti:
Pauci autem sacram viam cum sudore ascendebant.
„ Τῆς ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν. Hom.
„ *Virtutem ante, Dij magnos statuêre labores.*
„ Οὔτε περὶ πόλιας μαχόμεναι, οὔτ' ἄρεος ὄλβῳ Q. Cal. l. 5.

,, Ἀλλά μοι ἀμφ' ἀρετῆς νεῖκος πέλεν, ἧς πέρι δῆρις
,, Τερπνὴ γίγνεται αἰὲν εὔφροσιν ἀνθρώποισι.
,, *Non pro vrbe pugnabam, nec pro magnis opibus:*
,, *Sed mihi de virtute contentio erat, de qua certamẽ*
,, *Iucundum semper est viris prudentibus.*

Nazianz. ,, — μεσάτη δὲ κακῶν ἀρετὴ κατάκειται,
,, ὡς ῥόδον ἐν συγεῆσι καὶ ὀξείῃσιν ἀκάνθαις.

Billius. *In medio porro virtus est fixa malorum:*
Haud secus ac spinas inter rosa mollis acutas.

Id. 3. car. Μικρὸν ἀναθρώσκοντες ἔχειν δοκέουσι πᾶν ὕψος·
Ἀλλὰ σὺ τὸ μὲν ἔμαρψας, ὃ δ' ἔλπεο, τοῦ δ' ἐπίβαινε
Βαθμοῖς ἐν πλεόνεσσιν, ἀεὶ τὸν πρόσθε δεδορκώς.
Καὶ στάσις ἐστὶ κάκιστον· ἐπείγεο δ' ὡς καταμάρψων,
Μέχρι σε καὶ πυμάτην ἐπὶ βαθμίδα Χριστὸς ἀνάξει.
Paululum assurgentes videntur omnem apicem tenere .i. virtutis perfectionem:
At tu hoc quidem comprehendisti, illud autem spera, ad aliud vero ascende,
Pluribus in gradibus semper priorem spectans.
Pessima res est cõsistere: festina ergo, vt cõprehẽsurus,
Donec te Christus etiam vsque ad vltimum gradum adducat.

Pythagor. ,, Τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιεῦ φίλον ὅστις ἄριστος.
,, *Ex alijs fac amicũ, quisquis virtute prastãtissimus.*

Theognis. Ἀμφ' ἀρετῇ τρίβου. — *Stude virtuti.*

Idem. ,, — ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.
,, *Nunquam virtutis gloria magna perit.*

Idem. ,, Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ·
,, Ὄλβιος, ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.
,, *Paucis hominum virtus & pulcritudo contingit:*
,, *Beatus qui has ambas sortitus est.*

Nazianz. car. 58. Εἰ δ' ἄγε, τοι καὶ τοῦτον ἐγὼ λόγον ἐν φρεσὶ θήσω,
Πῶς κεν τῆς μεγάλης ἀρετῆς ἐπὶ τέλσον ἵκηαι,
Ἣ μούνη καθαρῷ καθαρὸν θύος. —
Verum age, tibi & hunc sermonem animo infigam.
Quomodo ad magnæ virtutis metam peruenias,
Quæ sola puro [Deo] purum sacrificium est.

,, Πάντα

„ Πάντα μὲν ἀνθρώπων ἀλλότρια τοῦδε βίοιο. Id 62.tav.
„ Ἡ δ' ἀρετὴ, βροτὴ τοῦτο μόνον βιοτή.
„ *Cuncta quidem hominum sunt aliena ab hac vita:*
„ *Virtus autem solummodo est humana vita.*

Πάντα γὰρ ἄνδρα παρῆλθε φαεινοτάτῃς ἀρετῇσι. Sophronius 3.
Omnes enim homines anteiuit clarissimis virtutibus. epigr.

„ Ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι. Id. 9.
„*Semper magnæ virtutes multo sermone celebrantur.* Pyth.

„ Πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς „ *Ad culmen virtutis* Id.6.Nem.
„ ἦλθον, οἵτε πόνων „ *Venerunt, qui labores*
„ ἐγεύσαντο. „ *Gustarunt.*

Ἀρετὰς ἀποδεικνύμενοι μεγάλας. *Virtutes edentes magnas.* Ibid.

— ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι. Hom.od.Δ
Virtute erant longe præstantissimi.

Ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα, θυμολέοντα, Ibid.
παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν
ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα, καὶ μέσον Ἄργος.
Quæ prius eximium maritum perdidi, magnanimum,
Omni virtute ornatum, inter Danaos
Eximium, cuius ampla est gloria per Græciam, &
medium Argos.

Vita. Viuo.

Ζωή. βιώνη. βίοτος. ψυχή. αἰών. φάος. φόως βιοτή. βίος. βιότης.

Viuo: Ζῶ. ζώω. πνέω. βιόω. διαζώω. βίον, βίοτον, &c. ἄγω, διάγω, ἕλκω, ἠγηλάζω. &c.

„ Ζωὴ δ' ἄλλοθί μοι. στενάχω δ' ὑπὸ σαρκὶ παχείῃ, Nazianz.
„ τὴν ῥα σοφοὶ καλέουσι νόου ζόφον. — car. 1.
„ *Vita mihi est alibi: crassaq; sub ingemo carne:*
„ *Quam sapiens mentis tenebras vocat.* —

Ἀλλ' ἡμέων ἐν πᾶσι φύλαξ φρουρός τε φανείης, Apollin.
ἔνθεν, ἄναξ, καὶ μέχρις ἀπειρμάντοιο βιώνης. Psal. 12
Sed nostri in omnibus seruator & custos sis,
Dehinc, ô Deus, & vsque in æternam vitam.

Εὐαγέος σήμηνας ἐμοὶ βιότοιο κελεύθους.
Sancta vitæ mihi vias monstrasti. Id.Psal.19

Od. I. Αἲ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
εὖνιν ποιήσας, πέμψαι δόμον ἄϊδος εἴσω.
Vtinam te potuissem anima & vita
Orbatum, mittere ad inferos!
Talis est vox diaboli, ad animam laqueis elapsam.

Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε· μινυνθαδίω δὲ γενέσθην.
Od. Λ. *Et genuit duos filios: sed breuis vitæ fuerunt.*

Nonn. 6. Καὶ ψυχῆς περιμάρνατο.— *Et pro vita pugnabat.*

Dion. Tryphiod. Τίς γάρ μοι χρειὼ βιότου πλέον, εἴ με φυλάσσει
οἰκτροτέρῳ θανάτῳ; — *Quæ enim mihi vtilitas vitæ longioris si miserabiliori morti me reseruet?*

Q. Calab. l. 13. „Οὐ γάρ τι ψυχῆς πέλει ἀνδράσι φίλτερον ἄλλο.
„*Nihil enim vita hominibus est carius.*

Ibid. „Πολλάκι δ' ἐξ ἀγαθοῖο πέλει κακὸν, ἐκ δὲ κακοῖο
„Ἐσθλὸν, ἀμειβομένοιο πολυτλήτου βιότοιο.
„*Sæpe etiam ex bono existit malum, & ex malo*
„*Bonum, variante laborifera vita.*

Apollin. Psal. 103. „— κόνις εἰμὲν ἀφαυρή.
„Ἀνδρομέη χόρτῳ πανομοίιός ἐστι βιώνη.
„*Vilis homo est puluis: fœnoq; simillima vita.*

Nazianz. 2. car. „— πηρὸς δὲ βίος φιλότητος ἄνευθε. *Manca est sine amore vita.*

Iliad. Ψ. — ὄφρα ζωοῖσι μετείω. *Dum viuis interero.*

Od. Δ. Εἴπου ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Sicubi adhuc viuit, & videt lumen solis.

Sophocles in Electra. Ὄφρα μ' ἔχῃ βίοτος.— *Dum me vita tenebit.* [*dum viuam*]

Od. Λ. Τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζοος αἶα.
Hos ambos viuos continet alma terra.

Od. O. — ζώεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔγωγε
πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνω.
Viuis prosperam vitam: at ego
Multas hominum vrbes oberrans huc venio.

Ilid. — εἴ που ζώει τε καὶ ἐστί.
ἢ ἤδη τέθνηκε.— *Sicubi viuit & superest, aut iã obijt.*

Hesiod. 1. ἔργων. Ὥς τε θεοὶ δ' ἔζωον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀϊζύος, οὐδέ τι δειλὸν

γῆρας

γῆρας ἐπῆν. —*Viuebant vt Dij, securo animo,*
Procul à laboribus & ærumna, nec aderat grauis senectus.

Πορθμεύων βιότοιο γαληναίοιο πορείην. — *Nonn. Dion.*
Trayciens vita serena viam. [*tranquillè viuens*]

— ὐ δύναμαι γὰρ — *Id. 11.*
Ἐς μίαν ἠελίοιο ἰδεῖν φάος, ἐκτὸς Καρποῦ· — *Dion.*
Καρπῷ καὶ Καλάμῳ βιοτὴ μία. καὶ λάχον ἄμφω
Ἴκελον οἶστρον ἔρωτος, ἐπὶ χθονός.—
Non possum ad vnam diem videre lucem, sine Carpo:
Carpo & Calamo vita vna: & sortiti sunt ambo
Similem amorem, in terra.

Τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω. — *Iliad. Θ.*
Quorum alius quidem intereat, alius autem viuat.

— ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν — *Iliad. I.*
ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
In diuturnum [*tempus*] *mihi vita*
Erit, neque me citò mors consequetur. [*diu viuam*]

Τέκνον, ἐγὼ δειλή τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα, — *Iliad. X.*
Σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἦμαρ
Εὐχωλὴ κατὰ ἄστυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ.
Fili, ego misera cur viuam, grauia patiens,
Te mortuo, qui mihi noctes & dies
Honori per vrbem eras, omnibusque commodo.

Nota βείομαι à βίω cum pleonasmo τοῦ ι. vide Eustathium.

Ἀλλ' ὑπὸ μητρυιῇ βίοτον βαρὺν ἠγηλάζει. — *Apollon. Argon. A.*
Sed sub nouerca vitam grauem ducit.

Τρὶς δέκα με ζώσειν, καὶ δὶς τρία, μάντιες ἄστρων — *Antipatri 1. epigr.*
Φασίν· ἐμοὶ δ' ἀρκεῖ καὶ δεκὰς ἡ τριτάτη.
Ter denos, me victurum, & bis tres, [*annos*] *astrologi*
Dicunt: mihi autem sufficit decas tertia.

Ἔθνος ἐς ἀφνειὸν καὶ πλεῖστον ἐξικόμεσθα — *Orpheus Argon.*
Μακροβίων, οἳ δὴ πολέας ζώουσ' ἐνιαυτούς, — *Vita Macrobiorum.*
Δώδεκα χιλιάδας μηνῶν ἑκατονταετήρων,
Πληθούσης μήνης, χαλεπῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μηνὸς τὸ πεπρωμένον ἐξανύσωσιν,

Ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ θανάτῳ μάρπτουσι πλοῦτον.

Interpres vetus. *Venimus ad dites, omniq; ex parte beatos*
Macrobios, facilem qui vitam in longa trahentes
Secula, millenos implent feliciter annos,
Immunes vitijq; omnis, sortisq; malignæ:
Verùm vbi fatales æquarunt tempore parcas,
Tum somnos capiunt, & dulci morte quietem.

Q. Cal. l. 7. Τῷ μοι πένθος ἄλαστον ἐπίχεται, οὐδέ τι κείνου
τεθνεῶτος φάος ἐσθλὸν ἐέλδομαι εἰσοράασθαι.
Hinc me luctus intolerabilis incessit, neque illo
Extincto lucem hanc benignam cupio intueri.

Nazianz. Ἔνθεν ἀνερχόμενοι ζωῆς ἐπιβῶμεν ἐλαφρῆς,
Ἁγνότατοι καθαροῖσιν ὁμόφρονες οὐρανίοισιν.
Hinc surgentes vitam aggrediamur leuem [curis vacuam]
Castissimi, puris concordes cælitibus.

Idem. Οὐδ᾽ εἴ μοι βίον ἄλλον ἀγήραον ἀντὶ παρόντος,
Οὐδὲ κεν ὣς λιπόχριστον ἐγὼ βίον αἰσχρὸν ἑλοίμην.
Neque si mihi vitam aliam senij expertem pro præsente, [obtuleris]
Neque sic tamen ego deficientem à Christo vitam turpem elegero.

Id. 3. car. „ Πεσσοὶ παίγνια βίοιο· τὰ δ᾽ ὕστατα δέρκεο πάντα.
„ *Alea res vita: tu cuncta nouissima cerne.*

Apollon. Argon. A. Ὕμμι γε μὴν τίς μῆτις ἐπαυρέσθαι βιότοιο,
Αἴ κεν ἐπιβρίσῃ Θρήϊξ στρατός; — *Vobis quidem quod consiliū fruēdi vitâ, si ingruerit Thracius exercitus?*

Ibid. Πῶς τῆμος βώσεσθε δυσάμμοροι; *Quomodo interim viuetis infelices?*

Ibid. Ἀλλ᾽ αὔτως ἄφλεκτα πελιζώεσκον ἔδοντες.
Sed omnino incocta edentes victitabant.

Panyasidis „ Οὐ γάρ μοι ζώειν γε δοκεῖ βροτὸς, οὐδὲ βιῶναι
„ ἀνθρώποιο βίον ταλασίφρονος, ὅς τις ἀπ᾽ οἴνου
„ θυμὸν ἐρητύσας πίνει ποτὸν ἄλλο νεόφρων.
„ *Non enim mihi viuere videtur homo ille, neq; degere*
„ *Hominis prudentis vitam, qui à vino*
„ *Animum cohibens, bibit alium potum stolidus.*

πολύζωοι

—πολύζωοί τε κορῶναι. *Vinacesq; cornices.* Oppian. 3. de venat.

Α'ργαλέοιν χειροῖν ξυλλέγεται βίοτον. Solon in hym.

Operosis manibus colligit victum.

Ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια· οἷα βιεῦντες,

ζωὴν ἐκτελέοιτ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδῶ.

Hac iustitia arcana: secundum qua viuentes,

Bonam vitam exigetis vsque ad senectutem.

—καὶ τερπνότατον βίον ὧδε διάξεις. Pythagor.

Et iucundissimam vitam sic transiges.

Νόσφι μεριμνάων εὐφροσύνως διάγειν. Theognis.

Sine curis hilariter viuere.

Ο'φρα βίον ζώοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων. Idem.

Vt vitam viuam procul ab omnibus malis.

Ε'νθά σε νύκτας καὶ ἦμαρ ἐλεύθερος ἀτρεμέων τε, Nazianz. car. 53.

λισσοίμην, κακότητος ἀμιγέα σοὶ βίον ἕλκων.

Hic te noctes & dies liber & quietus

Precabor, malitia impermistam tibi vitam ducens.

Σοὶ ζῶ, σοὶ λαλέω, σοὶ δ' ἕζομαι, ὦ ἄνα Χριστὲ, Ibid.

Σοὶ δ' αἴρω ποδὸς ἴχνος· ἐπεὶ σύ με χειρὶ καλύπτεις.

Tibi viuo, tibi loquor, tibi sedeo, ô rex Christe,

Tibi tollo pedis vestigium. [.i. *ambulo*] *Quoniam tu me manu protegis.*

„ Εἰ μὲν σοίγε βίος πανελεύθερος ἔπλετο δεσμῶν, Id. car. 63.

„ Χριστῷ ζῶε μόνῳ, πάντ' ἀποσεισάμενος.

„ *Si tibi vita quidem cunctis est libera vinclis:*

„ *Soli, secutiens catera, viue Deo,*

—ὅς ποτε θυμῷ Antipater 3 epigr.

Α'ρσενι γυμνήτην ἐξεπόνει βίοτον.

Qui olim animo masculo nudam exigebat vitam. [.i. *pauperem*]

— βίου καθοδηγοὶ ἔσονται. *Vita duces erunt.* Sibyll. l. 3.

— ἀφνειὸν βιοτὰν διάγειν. *Opulentam vitam degere.* Bacchylid. in epinicijs.

Α'θάνατόν τ' εἶναι, καὶ ζώειν ἤματα πάντα. Hom. 3. hym.

Immortalem esse & viuere perpetuo.

Ρ'ηιδίως αἰῶνα, τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν, Id. hym. 18.

εὔκηλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.

Facile vitam, integrum ad annum,

Quieti suis in adibus peragunt.

Synesius hym. 3.

Ὄφρα δὲ ζωᾶς	*Dum verò vita*
Τ' λοδιαίτε,	*In corporea*
Δεσμοῖσι μίμνω,	*Vinclis maneo,*
Πρεῖα, μάκαρ,	*Benignus, ô beate,*
Βόσκοι με τύχα.	*Me genius regat.*

Nazianz. car. 3.

„ Ἄλλοις τέθναθι πᾶσιν· ἐπεὶ τόδε λώϊόν ἐστι
„ παρθενικαῖς, ἢ γυμνὸν ἔχειν βίον, ἀσκεπέα τε.
„ *Alijs rebus omnibus moriare: Siquidē hoc melius est*
„ *Virginibus, quàm propatulā habere vitā, & retectā.*

Idem in monost.

„ Βίε τὸ κέρδος, ἐκθνῄσκειν καθ' ἡμέραν·
„ *Vita hocce lucrum, quot diebus emori.*

Id. 47. car.

—ἐφημέριον βίον ἕλκειν. *Mortalem ducere vitam.*

De tribus vitæ humanæ vijs, arcta, lata, & media, vide S. Gregorium Nazianz. carm. 50.

Iliad. X.

Ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
Τρῶας καὶ Τρῳάς· μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς.
Verùm intra murum ingredere, fili mi, vt serues
Troianos & Troianas: neu magnam gloriam præbeas
Achilli, ipse autem cara vita priueris.

Iliad. Z.

Τυδείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
Οἵη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν·
Φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
Τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίνεται ὥρη.
Ὣς τ' ἀνδρῶν γενεή, ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει.
Tīide magnanime, cur generationē meā interrogas?
Qualis generatio foliorum, talis & hominum.
Folia quidem, alia ventus humi fundit, alia verò arbor
Virens producit; producuntur autem tempore veris:
Sic hominum generatio, alia nascitur, alia desinit.

Ita Glaucus Diomedi Iliad. Z. vide Eustathium. Quem locum sic felicissimè imitatus est Nōnus:

Nonn. 3. Dion.

Νύμφα φίλη, τί με τόσσον ἀνείρεαι αἷμα γενέθλης;
Ὠκυμόρων μερόπων γενεὴν φύλλοισιν ἐΐσκω.
Φύλλα τὰ μὲν κατέχευσαν ἐπὶ χθονὶ θυάδες αὖραι,
Ὥρης ἱσταμένης φθινοπωρίδος· ἄλλα δὲ καρπῷ

Εἰαρινῷ κομέουσι τεθηλότα δενδράδες ὕλαι.
Ὡς βροτέη γενεὴ μινυώριος· ἡ μὲν ὀλέθρῳ
Δάμναται ἰσώσασα βίου δρόμον· ἡ δ᾽ ἔτι θάλλει,
Ἄλλη ὅπως εἴξειεν· ἐπεὶ παλινάγρετος ἕρπων
Εἰς νέον ἐκ παλαιοῖο ῥέει μορφούμενος αἰών·
Ἀλλ᾽ ἐρέω περίπυστον ἐμὴν εὔπαιδα γενέθλην.

Cara nympha, quid me adeo interrogas progeniem?
Caducorum hominum generationem folijs assimilo.
Folia enim effundunt in terram impetuosa aura,
Tempore auctumnali ineunte, alia verò fructu
Verno florentia ferunt arbores:
Sic etiã humana progenies breuis aui est: & ista morte
Interit aquitato vita cursu: hac adhuc floret,
Postquam alia cesserit: siquidem rediuiuum obrepens,
In nouum ex antiquo fluit mutatũ auum. [*renouatur*]
Dicam tamen celeberrimam meam progeniem filijs inclytam.

Imitatus est, & Calaber, sed presśiùs, & comparatione ab arborum folijs, ad flores herbarum deflexa, in hunc modum:

„ Ἀνδρῶν γὰρ γένος ἐστὶν ὁμοίιον ἄνθεσι ποίης,
„ Ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι, τὰ μὲν φθινύθει, τὰ δ᾽ ἀέξει. *Q. Cal. l. 14.*
„ Τοὔνεκα μείλιχος ἔσο.—
„ *Hominum genus simile est floribus herbarum*
„ *Floribus vernis, hi quidem intereunt, illi nascuntur.*
„ *Propterea mitis esto.*

Ζωῆς ἀνδρομένης δεκάδες χρόνου ἑπτὰ πέλονται· *Apollin.*
Ἢν δ᾽ ἔτι ζήσωμεν ἐπὶ πλέον, ὀγδώκοντα. *Psal. 89.*
Τῶν δὲ κόπος καὶ μόχθος ἀεὶ βίου ἐστὶ περισσόν.
Vita humana decades annorum sunt septẽ: [*anni 70.*]
Sin annos plures viuamus; octoginta: [*anni*]
Quod autẽ amplius est vita, semper est labor & dolor.
„ Ἡμετέρου αἰῶνος, ὅπως σκιή, ἤματα λήγει. *Id. Psal. 101.*
„ *Nostra vita dies, sicut vmbra, desinunt.*
Ἀλλ᾽ ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ᾽ ἐπὶ δηρὸν *Musæus.*
Ἀγρύπνων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων.
At non multo vixerunt tempore, nec diu

Vigilibus fruiti sunt multimagis hymenaeis.

Nazianz. 3. car. „ Ῥεῖα γὰρ ῥεῖα βίοιο διεκπερόων βιότοιο,
„ βαιὸν ἐφαπτόμενός τε παραιτροχάων τροχάοντα.
„ *Caducus caducam praetermeans vitam,*
„ *Et modicè attingens, & currentem praecurrens.*

Id. car. 14. „ Ὁσσατίοις, οἵοις τε συναντήσεσθαι ἔμελλον
„ Πήμασι, δακρυχέων, πρὶν βιότοιο θίγω;
„ *Quanta & qualia incursurus sum*
„ *Mala, qui fleo, priusquam vitam attigero!*

Phocylides „ Οὐ πολὺν ἄνθρωποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ καιρόν·
„ Ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ζῇ διὰ παντός.
„ *Non multo homines vivimus tempore, sed exiguo:*
„ *Anima autē immortalis & senij expers sēper vivit.*

Sophocles in Aiace. „ Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο, πλὴν
„ Εἴδωλ', ὅσοιπερ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν.
„ *Video enim nos, qui vivimus, nihil esse aliud*
„ *Quàm simulacra, aut vmbram leuem.*

Nonn. 3. Dion. „ Οὕτω γὰρ μερόπων φέρεται βίος, ἄλλον ἀπ' ἄλλου
„ Μόχθον ἔχων ὅτι πάντες, ὅσους βροτέη τέκε γαστήρ,
„ Μοιριδίου κλωστῆρος ἐδουλώθησαν ἀνάγκῃ.
„ *Sic hominum fertur vita, alium ex alio*
„ *Laborem habens, cùm omnes homines*
„ *Fatalis fusi subditi sint necessitati.* [*morti*]

Q. Calab. l. 7. „ — πάντας γὰρ καὶ ἡμέας αἶα καλύψει,
„ Οὐ μὲν ἄρ' ἐκπλέσαντας ὁμὴν βιότοιο κέλευθον,
„ οὐδ' εἰς ἕν τις ἕκαστος ἐέλδεται· οὕνεκ' ὕπερθεν
„ ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
„ μοίρῃς εἰς ἓν πάντα μεμιγμένα· καὶ τὰ μὲν οὔτις
„ δέρκεται ἀθανάτων, ἀλλ' ἀπρεπόσιτα τέτυκται,
„ ἀχλύϊ θεσπεσίῃ κεκαλυμμένα· τοῖς δ' ἐπὶ χεῖρας
„ οἴη μοῖρα ἴθησι καὶ οὐχ ὁρόωσ' ἀπ' ὀλύμπου
„ ἐς γαῖαν προΐησι· τὰ δ' ἄλλυδις ἄλλα φέρονται,
„ πνοιῇ ὡς ἀνέμοιο· καὶ ἀνέρι πολλάκις ἐσθλῷ
„ ἀμφεχύθη μέγα πῆμα· λυγρῷ δ' ἐπὶ κάππεσεν ὄλβος
„ οὔτι ἑκών· ἀλαὸς γὰρ πέλει βίος ἀνθρώποισι.
„ *Et nos quoque omnes terra teget,*
„ *Non quidem eandem perficientes vitae semitam,*

„ *Nec quam quiſque ſibi exoptat: quia ſupernè*
„ *Et bona & mala Deûm in arbitrio ſita ſunt,*
„ *Omnia in vnum fati [cumulum] miſta: & hæc quidem nemo*
„ *Cernit immortalium, ſed improuiſa fiunt,*
„ *Profunda caligine obtecta; quibus manus*
„ *Vnicum admonet fatum, & ne cernens quidẽ, è cælo*
„ *In terram dimittit: ſic alia alio feruntur,*
„ *Vt venti flatus, & ſæpe viro probo*
„ *Ingens damnum circumfunditur, & ſcelerato proſperitas obtingit*
„ *Non ſponte ſua: variaq́; eſt vitæ cõditio hominibus.*
„ Τοὔνεκ' ἄρ' ἀσφαλέως οὐ νίσσεται, ἀλλὰ πόδεσσι
„ πυκνὰ ποτιπταίει· τρέπεται δέ οἱ αἰόλον εἶδος.
„ ἄλλοτε μὲν ποτὶ πῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ' αὖτε
„ εἰς ἀγαθόν, μερόπων δὲ πανόλβιος οὔτις ἐτύχθη
„ ἐς τέλος ἐξ ἀρχῆς, ἑτέρῳ δ' ἕτερ' ἀντιόωσι·
„ παῦρον δὲ ζώοντας ἐν ἄλγεσιν οὐκ ἔοικε
„ ζώεμεν, ἔλπεαι δ' αἰὲν ἀρείονα, μηδ' ἐπὶ λυγρῷ
„ θυμὸν ἔχειν· Καὶ γάρ ῥα πέλει φάτις ἀνθρώποισιν,
„ ἐσθλὸν μὲν νίσσεσθαι ἐς οὐρανὸν ἄφθιτον αἰεί,
„ ἀργαλέον δὲ ποτὶ ζόφον. —— *Ibid. conſequenter.*
„ *Quare nec ſine offenſione procedit, [vita] ſed pedibus*
„ *Crebro impingit: mutaturq́; varia eius forma,*
„ *Interdum ad calamitatem luctuoſam, interdũ autẽ*
„ *Ad proſperitatem: nemoq́ hominum ab omni parte beatus eſt,*
„ *Ab initio ad finem vſque: ſed alij alia obueniunt:*
„ *Pauxillulũ autẽ viuẽtes minimè decet in doloribus*
„ *Viuere, at ſemper ſperare meliora, nec mœrori*
„ *Animum dedere. Etenim fama eſt inter homines,*
„ *Probum virum migrare ad calũ ſemper incorruptũ:*
„ *Improbum verò in tenebras. [ad orcum]*
„ Πολλαὶ μὲν βιότοιο πολυτλήτοιο κέλευθοι· *Nazianz. 15. car.*
„ Ἄλλος δ' ἀλλοίοις πήμασι συμφέρεται.
„ Κ' οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι καλὸν κακότητος ἄμικτον·
„ Εἴθε δὲ μὴ τὰ λυγρὰ πλείονα μοῖραν ἔχεν.

„ *Multa*

„ *Multa quidem vitæ anxiferæ sunt viæ:*
„ *Et alius alijs colluctatur malis:*
„ *Nullumq́; in hominibus bonũ non ærumnis permistũ:*
„ *Vtinam verò mala non maiorem partem obtinerẽt!*

Idem. Ἄλλοις ἀπροτίοπτα βίου φύσις ἄλγε' ἄνεδρε,
Τῇ καὶ τῇ δονέουσα βροτῶν γένος, οὐδέ τις οἶδε,
Ποῖ λήξει μέγα κῦμα πολυπλανέος βιότοιο.
Alijs improuisos vitæ dolores natura attulit,
Huc & huc agitans hominum genus, nec scit quisquã
Vbi desiturus sit magnus multiuagæ vitæ fluctus.

Id. 14. cat. Εἰ γάρ κεν ὅσα τερπνά, καὶ ὁππόσα λυγρὰ βίοιο,
Ἀντιταλαντεύοις, μέσσα τάλαντ' ἐρύων,
Πολλῶν κεν βρίθουσα κακῶν, ἐπὶ γαῖαν ἵκοιτο
Πλάστιγξ, ἡ δ' ἀγαθῶν ἔμπαλιν ὕψι θέοι.
Si omnia iucunda & omnia item tristia vitæ huius,
Æqua bilance perpenderis, mediam trutinam tenens,
Multis degrauata malis in terram lanx descenderit,
Contrà vero illa, quæ est bonorum, altè ascenderit.
[*.i. multo plura mala fuerint, quàm bona*]

Vitupero. Vituperandi epitheta.

Μωμεύω. μωμεύομαι. νεμεσάω. ψέγω. νεικέω. μωμάομαι. μομφὴν ἐπιφέρω.

Theognis. „ Μωμεῦνταί δέ με πολλοί, ὁμῶς κακοί, ἠδὲ καὶ ἐσθλοί·
„ Μιμεῖσθαι δ' οὐδεὶς τῶν ἀσόφων δύναται.
„ *Vituperant me multi, mali simul & boni:*
„ *Imitari verò nullus insipientium potest.*

Od. Ζ. Ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δέ κ' ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο.
καὶ δ' ἄλλῃ νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
Ita dicent: mihiq́; probro ista erunt.
Et alteri enim probro verterem, quæ talia patraret.

Iliad. Κ. „ Τυδείδη μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνεε, μήτε τι νείκει·
„ Εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.
„ *Diomedes neque me valde laudes, neque vituperes.*
„ *Nam inter Argiuos hæc scientes loqueris.*

Theognis. Ἐσθλὸς καὶ κακός ἐστι· τίς ἄν σέ γε μωμήσαιτο;
Τίς δ' ἂν ἐπαινήσῃ, μέτρον ἔχων σοφίης;

Bonum

Bonum & malum es: [ô vinum] quis te vituperauerit?
Quis etiam laudauerit, mediocri praeditus sapientia?

—αἰνέων αἰνητὰ, μομ- | *Laudās laudāda, & vitu-* | Pindar. 8.
φὰν δ' ἐπισπείρων ἀλιτροῖς. | *perium aspergēs improbis.* | Nem.

Κείνῃ γὰρ οἴῃ μῶμος οὐ προσιζάνει. — Simonides in iambic.
Huic soli momus non assidet. [i. hac sola mulier caret vitio & vituperio]

—οὐκ ἔθ' ὁμοία — Archestratus.
Γίνεται, ἀλλὰ καταισχύνει τὸν πρόσθεν ἔπαινον.
Non amplius similis est, sed pristinam gloriā maculat.

Ἀντίλοχ' οὔτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος. — Iliad. Ψ.
Antiloche nullus hominum te perniciosior.

—κακῶν ἕταρ', αἰὲν ἄπιστε. *Malorum socie, semper infide.* — Iliad. Ω.

Ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, οὔ σ' ἐλεήσει, — Ibid.
οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. — *Crudelis & infidus homo iste, nec tui miserebitur, nec te reuerebitur.*

Σπεύσατέ μοι κακὰ τέκνα, κατηφόνες.— — Ibid.
Festinate mihi mali filij, probrosi.

Τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται, — Ibid.
Ψεῦσταί τ', ὀρχησταί τε χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι,
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.
Hos quidem occidit Mars: [bonos] ista autem probra omnia relicta sunt, [i. probrosi]
Mendacesque, saltatoresque tripudijs praestātissimi, [i. mollissimi atque ignauissimi]
Agnorum & hoedorum publici raptores.

Δεῦρ' ἴθ', ὅσοι κακίης ἐπιβήτορες, αἴσχεα φωτῶν, — Nazianz. car. 11.
Γάστορες, ὑβριστῆρες, ἀναιδέες, ὀφρυόεντες,
Ζωροπόται, πλάγκται, φιλοκέρτομοι, ἁβροχιτῶνες,
Ψεῦσταί θ', ὑβρισταί τε, θοῶς ἐπίορκον ὀμοῦντες,
δημοβόροι, κτεάτεσσιν ἐπ' ἀλλοτρίοισιν ἀάπτους
βάλλοντες παλάμας, φθονεροί, δολόεντες, ἄπιστοι,
θῶπες ἐριοθενέων. χθαμαλοὶ χθαμαλοῖσι λέοντες,
ἀμφίθετοι. καιροῖο πολυτρέπτου θεράποντες,
πουλύποδες πέτρῃσιν ἐειδόμενοι χρόα μύθῳ,
δρίζαμοι, ζείοντες, ἔτι χνοάοντες ἴουλον.

Huc

Huc agite, quotquot estis malitiæ sectatores, probra ho-
Gulosi, laticeruices, impudentes, superbi, (minũ,
Meribibuli, errones, maledici, molliter vestiti,
Mendaces, iniurij, cito peierantes,
Plebiuori, in possessiones alienas, violentas
Manus inijcientes, inuidi, dolosi, infidi,
Potentium adulatores, viles vilibus leones, [in sui similes saui]
Duplices, temporis mutabilis serui,
Sermone polypodes saxis corpore similes,
[.i. sic sermonem variantes, vt polypodes colorem]
Recens-coniugati, feruẽtes, adhuc lanuginẽ emittẽtes.

Theodor. Prodrom. — τέκνον ἐχίδνης. *Proles vipera.*

Philippus 4. epigr. — φεῦγε πανώλη
Μητέρα κἀν κηρῷ τεκνοφονοῦσαν ἔτι.
Fuge perniciosissimam matrem [Medeam] etiam in cera prolicidam.

Nazianz. 31. car.
Εἰκὼ μέν τις ἔγραψεν ἀπ' εἰκόνος ἀρχετύποιο,
στησάμενος προπάροιθε, πίναξ δ' ὑπεδέξατο μορφήν·
ὑμᾶς δ' εἰσορόων τις ἐναντίον οἶμον ὁδεύοι,
καὶ τόδε μοῦνον ὄνειαρ ἀφ' ὑμετέρης κακότητος.
Solet quispiam imaginẽ pingere, ab imagine exẽplari
Ante se constituta, & sic tabula formam recipit:
Vos autem qui inspicit, contrariam ineat viam,
Et ita solùm vtilitatem ex vestra prauitate recipiet.

Acutissima est & aculeatissima dissimilitudo, in improbos intorta, quorum factis si planè contraria quis fecerit, optimus fuerit.

Hegemon Thasius l. 15. Athenæi.
Ὦ πάντων ἀνδρῶν βδελυρώτατε, τίς σ' ἀνέπεισεν,
ἐς καλὴν κρηπῖδα πόσιν τοίοισδ' ἀναβῆναι;
O mortalium omnium maximè abominande, quis tibi persuasit
Talibus pedibus pulcram [portus] crepidinẽ ascẽdere?

Q. Calab. l. 2.
Ὦ μοι ἐπιχθονίων πάντων ὀλοώτατε φωτῶν·
σὸν θράσος ἤγαγε νῶϊν ὀϊζύν. —
Heu omnium, qui in terra degũt, hominũ perditissime!
Temeritas tua nobis calamitatem attulit.

Πάντα

Πάντα ἦ κἀν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀπειρής. Theocrit. idyll. 23.
Omnino & in sermone & in congressu immitis.
Δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς, Od. Ξ.
Τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώπους ἐώργει.

Sic editio Eustathij. Aliàs legitur: ἀνθρώποισιν ἐώργει.

Tum accessit Phœnix homo dolosus,
Impostor, qui mala multa hominibus intulerat.

Eustathij insignis annotatio: Τὸν δὲ αὐτὸν Φοίνικα, καὶ ὁμωνύμως ἰχθύϊ τῷ παρ' Αἰλιανῷ, τρώκτην καλεῖ. ὅ ἐστι, Φάγον, Φιλοκέρδη, Φιλάργυρον, ἐκ παντὸς ἐθέλοντα τρώγειν, ὅ ἐστι κερδαίνειν· καθ' τοὺς παλαιοὺς ἦ, καὶ ἀπατεῶνα, παραλογιστήν.

Vlciscor. Vindicta.

Τίω. ἀποτίω. ἀποτίννυμαι. ἐπαμύνω. τιμήορος, ἔκδικός εἰμι. παλίντιτα, ἄντιτα ἔργα ῥέζω. &c.

— Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, Od. Λ.
ἤ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦε καὶ οὐκί.
Incertum est, [Deorum in potestate est]
An reuersus vlturus sit, an non.

Eustathius: Ἐπὶ πραγμάτων ἀποβάσεως ἀδήλου, οἰκεῖον εἰπεῖν τό· —ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται. ἀντὶ τοῦ ἐν δυνάμει ἢ ἱκεσίᾳ θεοῦ.

— δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ' ἔοργε. Iliad. Γ.
Da vlcisci, qui me prior læserit.
Ποινὴ δ' οὔτις παιδὸς ἐγίνετο τεθνειῶτος. Iliad. N.
Nulla pueri mortui fiebat vltio,
— ἐτίσατο πατροφονῆα. *Vltus est patricidam.* Od. B.
Εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις εἴη. Ibid.
Si & vos comederitis, fortè aliquando erit vltio.
Ἀλλ' ἐμοὶ ὡς ἔτι κάρτος ἀέξεται, οὔτιν' ἐάσω Calab. l. 13.
ἐχθρὸν ἐμῆς κεφαλῆς, ἀλλ' ἀΐδι πάντας ἰάψω.
„ οὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸς ἀνὴρ καὶ δήϊον ἄνδρ' ἐπαμύνει.
Enimuero, dum mihi robur viget, nullum dimittam
Capitis mei hostē, sed omnes ad inferos mittā. [occidā]
„ *Nam & vir bonus hominem inimicum vlciscitur.*
[vindictam

[*vindictam de hoste sumit*] Aliter Christiani sentiunt.

Od. B. —ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας·
αἴκέ ποτε Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι.
Ego Deos inuocabo sempiternos:
Si quando fortè Iupiter det fieri vltionem.

N. παλίντιτα ἔργα .i. *vltricia opera*, esse periphrasin vindictę. Qua in voce, πάλιν significat, *deinceps, in posterum.* Pro παλίντιτα, dicitur etiam ἄντιτα.

Iliad. Ω. —τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο Παιδὸς ἐμοῦ.—
Tum vltio sumpta fuerit de filio meo. [*occiso*]

Apollin. —ἀεὶ πέλει ἔκδικος ἐστήν. *Semper vltor est Dominus.*

Psal. 93. Ἔσσομαι ἀχνυμένης τιμήορος Ἰοχεαίρης.
Nonn. 48. *Lugentis Dianæ vltor ero.*
Dion.

Ibid. Αἶσχος ἔχω νήποινον.—*Probrum sustineo inultum.*

Id. 44. —ὕβριν ἐγὼ νήποινον ἐάσσω. *Iniuriam inultã relinquã.*

Iliad. Ξ. —μή τι κασιγνήτοιό γε ποινὴ Δηρὸν ἄτιτος ἔῃ.—
Ne diu frater inultus maneat.

Ἄτιτος, aliàs ἀνεκδίκητος, nunc est ἀναπόδοτος.

Vltimus. Vltimo.

Ὕστατος. πύματος. δεύτατος. λοίσθιος. ὑστάλιος. πανυστάτιος. λοῖσθος. λοισθεύς. λοισθήϊος. πανέσχατος. ἔσχατος. ὀπίστατος. νέατος. πανύστατος.

Od Υ. Μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤματι τῷδε
ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἑλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν.
Proci vltimo & extremo hoc die,
In ædibus Vlyssis capiant conuiuium amabile.

Ibid. —νῦν ὕστατα δειπνήσειαν. *Nunc vltimò cenent.*

Od. Ψ. — δεύτατον εἶπεν ἔπος. *Vltimum sermonem dixit.*

Nonn. 23. Ὑστατίην ταχύποτμος ἀγήνορα ῥήξατο φωνήν.
Dion. *Postremam breui moriturus superbam rupit vocem.*

Ibid. Καί τις ἔσω ποταμοῖο πανυστατίην χέε φωνήν.
Et quispiam in fluuio plane-vltimam fudit vocem.

Ibid. —ἐδέχνυτο λοίσθιον ὕδωρ. *Vltimam excepit aquam.*

Id. 37. —καὶ λοῖσθος ἔην Θυρσηνὸς Ἀχάτης.
Et postremus erat Tyrrhenus Achates.

Αἰὲν

Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον. — *Semper occidens vltimum.* Iliad. Θ.

Ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λοισθήϊ ἔθηκε. Iliad. Ψ.
Semitalentum verò auri, vltimo posuit. [præmium]

—λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον. *Vltimum abstulit præmium.* Ibid.

Κόλπον ἔσω πόντοιο πανέσχατον Ἰονίοιο. Apollon. Argon. Δ.
Sinum vltimum in ponto Ionio.

—ἔσχατοι ἀνδρῶν. *Vltimi hominum.* Homer.

—πανύστατος ἔπλετ' ἀρωγή. *Extremum fuit auxilium.* Oppian. 4. de piscat.

—ἠπείροιο πανύστατοι Αἰθιοπῆες. *Continentis extremi Æthiopes.* Dionys. de situ.

—ἶσον ἔχουσιν ἐπ' Ἀσίδα νείατον ἴχνος. Ibid.
Æquale habent ad Asiam vltimum vestigium.

Vnguentum. Vngo.

Ἀλοιφή. ἄλειφαρ. μύρον. μύρου θυόεντος ἔερση, ἀϋτμή. ἰκμὰς παλέη. χρῖσμα.

Vngo: χρίω. ἐπιχρίω. vide *Lauo.* ἀλείφω. ἐπαλείφω. προσαλείφω. ἀλοιφὴν, ἄλειφαρ &c. χέω, περιχέω. μυρίζω. μύροισι ῥαίνω. χυτλόω. &c.

Θεσπεσίως ἤλειψε μύρῳ πόδας· ἐκταδίην δὲ Nonn. c. 12
ἰκμάδα παλέῃ ἀπεμάξατο μαχλάδι χαίτῃ.
Diuinos vnxit vnguento pedes: & extensa
Humorem pinguem absterſit molli coma.

Οὐδὲ μύρων μαλακή με διέδραμε θῆλυς ἀϋτμή. Nazianz.
Neque vnguentorum mollis femineus vapor me percurrit. [.i. non vnxi me vnguentis mollibus]

—Κίρκης χρίσμασι θηροτόκοις. Idem.
Circes vnguentis feri-paris. [.i. vnctos in feras vertentibus.]

Ἐν δὲ τίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας. Iliad. Ψ.
Imponebat mellis & vnguenti amphoras.

—λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ. Od. Γ. Δ.
Lauit & vnxit pingui oleo.

Δῶκε δὲ χρυσείῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον, Od. Ζ.
εἵως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.

Dedit

Dedit ei aureâ in ampulla humidum oleum:
Ut se ungeret cum ancillis mulieribus.

Od. K. Ἐρχομένη προσάλειφεν ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
Accedens inungebat unumquemq; alio veneno.

Apollin. Psal. 44. Τοὔνεκά σοι θεὸς αὐτὸς ἑὴν περίχευεν ἀλοιφὴν,
χρίσας τερπωλῆς μετόχους περὶ πάντας ἐλαίῳ.
Propterea tibi Deus ipse suum circumfudit unguentũ,
Ungens oleo lætitiæ præ cunctis consortibus.

Id. Ps. 88. Εὐαγεῖ δ' ἤλειψα δέμας περικαλλὲς ἐλαίῳ.
Sancto oleo corpus eximium inunxi.

Nonn. c. 11 — ἣ πόδας αὐτοῦ
Ἀμφοτέρους ἤλειψε μύρου θυόεντος ἐέρσῃ.
Quæ pedes eius ambos unxit unguẽti fragrantis rore.

Bion 1. idyll. Ῥαῖνε δέ μιν μύρτοισιν, ἀλείφασι, ῥαῖνε μύροισι.
Riga illum myrtis, oleo vario, riga unguentis.

Nonn. 32. Dion. Καὶ πλεκτὴν θυόεντι κόμην ἐδίηνεν ἐλαίῳ.
Et plexam comam irrigauit oleo odorato.

Apollon. Argon. Δ. Ἀμβροσίῃ χρίεσκε τέρεν δέμας, ὄφρα πέλοιτο
ἀθάνατος, καί οἱ στυγερὸν χροῒ γῆρας ἀλάλκοι.
Ambrosia ungebat tenerum corpus, ut esset immortalis, & tristem ei senectutem à corpore amoliretur.

Nazianz. car. 63. „ Μηδὲ θεοῦ μορφὰς ἐπαλείφετε χρώμασιν αἰσχροῖς,
„ Ὥς τε προσωπεῖα, κοὐχὶ πρόσωπα φέρειν.
„ *Neque Dei formas inungite coloribus turpibus:*
„ *Ut laruas & non vultus iam feratis.*

Stratonis 2. epigr. Καὶ στεφάνοις κεφαλὰς πυκασώμεθα καὶ μυρισώμεθα
Αὐτοὺς, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρειν ἑτέρους.
Et coronis capita velemus, & ungamus
Nos ipsos, priusquam sepulcris hæc inferant alij.

Archestratus apud Athen. l. 7. Καὶ πολλῷ τυρῷ καὶ ἐλαίῳ τοῦτον ἄλειφε.
Multo caseo & oleo eum [piscem] inunge. [illine]

Voco. Accerso. Euoco.

Καλέω. ἐκκαλέω. κικλήσκω.

Hesiod. in Theog. Ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν ὄλυμπον.
Immortales Deos vocauit ad magnum olympum.

Od. K. Καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἑταῖροι.

Et

Et tunc me euocantes dixerunt percari socij.

—— μὲ δ' φθέγγοντο καλεῦντες Od. M.

ἐξονομακλήδην.—*Me cōpellabāt vocātes nominatim.*

Νεῦσ' ἐπὶ οἷ καλέσας.—*Innuit ad se vocans.* Od. P.

Ἔρχεο, μοι τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.

Vade, mihi hospitem coram huc voca.

Ἔρχεο, κικλήσκει σε πατὴρ ἐμός, ὄφρα τι εἴπῃ. Od. X.

Accede, vocat te pater meus, vt aliquid dicat.

Volare. Volo .i. cupio, vide *Desidero.*

Πέτομαι. πέταμαι. πετάομαι. ἵπταμαι. ἐφίπταμαι. ποτάομαι πωτάομαι. ποτέομαι. νήχομαι πτερύγεσσιν.

— Ἐπέτοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο [αἰετὼ] Od. B.

πλησίω ἀλλήλοισι, τιταινομένω πτερύγεσσιν.

Volabant cum flatibus venti [bina aquila]

Propinqua inter sese, protensis alis.

Τρίζουσαι ποτέονται.—*Stridentes volant. [noctua.]* Od. Ω.

— ὥστε νόημ' ἐποτᾶτο. *Volabat, vt cogitatio.* Hesiod. in Scuto.

[.i. celerrime]

— ἤιεν Ἑρμῆς Αἰθύσσων πτερὰ κοῦφα.— Nonn. 4. Dion.

Iuit Mercurius leues alas concutiens.

Νηχόμενος πτερύγεσσι.— *Nans alis .i. volans.* Idem 31.

Πωτᾶτ' ἔνθα καὶ ἔνθα τανυσσάμενος πτερύγεσσιν. Q. Calab. l. 5.

Volitabat huc & huc expansis alis.

Ἴκελος αἰψηροῖσι ποτήσεαι οἰωνοῖσι. Moschus 2 idyll.

Similis celeribus volabis auibus.

Πῶς ἐθέλεις πτῆναι χάλκεον εἶδος ἔχων; Iulianus 2. epigr.

Quomodo vis volare aream formam habens?

Ἔπλατο βυκταίων ἀνέμων πτερύγεσσιν ἀερθείς. Apollin. Psal. 17.

Volabat stridentium ventorum alis sublatus.

Καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλως. Moschus idyll. 1.

Et tanquam pennata auis aduolat iam ad hos, iam ad alios.

Πωτῶνται, πτερύγων πειρώμενοι, ὄζον ἀπ' ὄζω. Theocr. idyll. 15.

Volant, tentantes alas, de ramo in ramum.

Ἢ κόγχους δώρημα φέροντ' ἐρυθρᾶς ἀπὸ πέτρης, Hedyle poëtria.

Ἢ τοὺς ἀλκυόνων παῖδας ἔτ' ἀπτερύγας.

Adferentem [Glaucum] munus concha à mari rubro. [petra]
Aut alcyonum pullos adhuc implumes.

Lucillius 2. epigr. Ἀρθεὶς ἐξ αὔρης λεπτῆς ἐπεπτᾶτο δι' αἴθερης
Χαιρήμων, ἀχύρου πολλὸν ἐλαφρότερος.
Sublatus ab aura tenui volabat per aërem serenum
Cheremon, longè palea leuior. [ob gracilitatem corporis]

Voluptas. Deliciæ. vide *Delecto.*

Ἦδος. τρυφή. θάλεα. τερπωλή. τέρψις. γάνος, vide *Patria.*

Iliad. Z. „ Ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος;
„ *Sed quæ mihi horum voluptas, quando carus perijt socius?*

Iliad. X. Εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ.
Dormiebat in lecto, in vlnis nutricis,
Lecto in molli, delicijs plenus. Agit de Astyanacte infantulo. Vide Eustathium.

Q. Calab. l. 1. „ Οὐ γὰρ τερπωλῆς ὀλοώτερον ἄλλο βροτοῖσιν,
„ Ἐς λέχος ἱεμένης, ἣ ἄφρονα φῶτα τίθησι,
„ Καὶ πινυτόν περ ἐόντα· πόνῳ δ' ἄρα κῦδος ὀπηδεῖ.
„ *Nihil hominibus perniciosius voluptate*
„ *In Venerem ruente, quæ dementem virum reddit,*
„ *Etsi aliàs cordatum: Laborē verò gloria comitatur.*

Voluptatibus maximè dediti fuerunt Phæaces, teste eorum rege Alcinoo, odyss. Θ. his verbis:

Od. Θ. Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη, κίθαρίς τε, χοροί τε,
εἵματά τ' ἐξημοιβὰ, λοετρά τε θερμὰ, καὶ εὐναί.
Semper nobis cara sunt epulæ, & cithara, & choreæ,
Et vestes mutatoriæ, & lauacra calida, & cubilia.

Apollon. Argon. Γ. Μνήσατο μὲν τερπνῶν, ὅσ' ἐνὶ ζωοῖσι πέλονται·
μνήσατ' ὁμηλικίης περιγηθέος. —
Meminerat voluptatum, quæ in viuentibus sunt:
Meminerat sodalitatis iucundæ.

Id. Arg. Δ. „ Ἀλλὰ γὰρ οὔποτε φῦλα δυσπαθέων ἀνθρώπων,

„ Τερπωλῆς

„ Τερπωλῆς ἐπέβημεν ὅλῳ ποδί. σὺν δέ τις αἰεὶ
„ Πικρὴ παρμέμβλωκεν εὐφροσύνῃσιν ἀνίη.
„ *Sed enim nunquam natio perpessitiorum hominum,*
„ *Voluptatem ingredimur toto pede: sed aliqua semper*
„ *Amara assultat gaudiis tristitia.*

— ψυχῆς κεχαρισμένον ἦδος ἔδωκας. Apollin. Psal. 20.
Animæ gratam voluptatem dedisti.

Οὐ μὴν τερπωλῆς ἀπολείπεαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα τέρπεσθαι. — *Non tamen voluptate deficieris, si quidem volueris delectari.* Oppian. 1. de piscat.

Πολλὴ γὰρ βλεφάροισι καὶ ἐν φρεσὶ τέρψις ἰδέσθαι, Ibid.
παλλόμενον καὶ ἑλισσόμενον πεπεδημένον ἰχθύν.
Multa enim oculis & animo voluptas est, videre
Palpitantem & volutantem se vinctum piscem.

Οἷα νέους ἀνίησι χαλίφρονας ἄκρατος ἥβη. Id. 3. de piscat.
Sicut iuuenes molles relaxat petulans iuuenta.

— τοίη τις ἐσέρχεται εἰσορόωντας Ibid.
τερπωλὴ παίδεσσιν ἀπειρήτοισιν ὁμοίη.
Talis incessit intuentes voluptas, qualis pueros inexpertos.

„ Ἡ πολλὴ δὲ τρυφὴ πρὸς ἀμέτρους ἕλκει ἔρωτας. Phocylides
„ *Multæ deliciæ ad immoderatos trahunt amores.*

„ Ἡμεῖς δ' ἐν θαλίῃσι φίλον καταθώμεθα θυμόν, Theognis.
„ Ὄφρ' ἔτι τερπωλῆς ἔργ' ἐρατεινὰ φέρῃ.
„ Αἶψα γὰρ, ὥστε νόημα, παρέρχεται ἀγλαὸς ἥβη·
„ Οὐδ' ἵππων ὁρμὴ γίγνεται ὠκυτέρη.
„ *Nos ad conuiuia carum adiiciamus animum,* Voces voluptuosorum.
„ *Vt adhuc voluptatis opera amabilia referat.*
„ *Statim enim, tanquam cogitatio, præterit splendida iuuentus:*
„ *Neque equorum impetus est velocior.*

Νῦν μὲν πίνοντες τερπώμεθα, καλὰ λέγοντες· Idem.
Ὅσσα δ' ἔπειτ' ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μέλει.
Nunc quidem bibentes oblectemur, pulcra dicentes:
Quæ autem post erunt, diis ea sunt curæ.

Τέρπεο μοι φίλε θυμέ. τάχ' ἂν τινες ἄλλοι ἔσονται Idem.
Ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.

Oblectare mi care anime: mox aliqui alij erunt
Homines: ego autem mortuus terra nigra ero.

Pindar. 7. Isthm. ,,— τὸ δὲ πὰρ δίκαν
,, γλυκύ, πικροτάτα μένει τελευτά.
,, *Iniustam dulcedinem finis manet amarissimus.*

Nazianz. carm. 7. — τέρψιν δὲ μικρὴν ἀναμίξομεν οἴμῃ.
Voluptatem paruulam immiscebimus carmini.

Id. 3. car. Νῦν τάδε· χάσμα δ' ἔπειτα, καὶ ἄντιτα πάντα τὰ τερπνά.
,, Σοὶ πόντος, ἄλγος ἐμοίγε, μικρὸν καὶ πάντα λέλασται.
,, ἓν πάντες μετὰ τύμβον. ἴη κόνις· ἴσος ὁ χῶρος
,, δμώεσι καὶ βασιλεῦσι. τὸ δὲ πλέον οὐκ αἴδαο.
,, τοὔνεκα μήτ' ἀγαθοῖσιν ἰαίνεο τοῖς παρεοῦσι,
,, μήτε λίην μογεροῖσιν ἄσαι φρένας τοῦδε βίοιο.
,, ἦ γὰρ ὁμοῦ τερπνοῖσι καὶ ἄλγεα πάντ' ἀπολείψεις
,, οὐ μετὰ δὴν· τί δὲ μακρὸν ἐφημερίοιο βίοιο;
,, *Nunc ista: postea vero hiatus: [barathrum] & omnia delectabilia vices pendent.* (*locus*
,, *Vnum cuncti sumus post sepulcrum. vnus puluis: par*
,, *Famulis & regibus. Nihil est amplius in inferno:*
[vni quàm alteri]
,, *Quare nec gestias ob bona praesentia:* (*animo.*
,, *Nec admodum ob aerumnas vitae huius contristeris*
,, *Nã vnà sanè cũ voluptatibus dolores cũctos deseres*
,, *Haud multo postea. Quid enim vitae mortalis lõgũ* (*est?*

Ibid. Παρθένε κόσμον ἅπαντα καὶ ὁππόσα τερπνὰ βίοιο
ὠσαμένη, Χριστοῦ πέλας ἵστασο λαμπετόωντος.
καὶ χειρὶ χειρὸς ἑλοῦσα, τεὴν ἄγε παστάδος εἴσω,
τερπνῆς, ἡδυπνόοιο, θυώδεος, ὥς κε μύροισι
μίξαις οὐρανίοισι μύρον τεὸν ἔνθα χυθεῖσιν,
ἀφραστοισι πόθοισι πόθους, καὶ κάλλει κάλλος,
κρυπτὸν κρυπταδίῳ καὶ αἰγλήεντι φαεινόν.
Virgo omnem ornatum, & omnia vitae delectabilia
Repellens, sta apud Christum fulgentem,
Et manu manum prehensans, duc in tuum thalamum
Iucundum, suaue-spirantem, odoriferum, vt vnguentis
Hic profusis vnguentum tuum misceas, (*critudinẽ,*
Ineffabilibus amoribus amores, & pulcritudini pul-

Occultam

Occultam occulta, & splendidam splendida.

S. Gregorius Nazianz. adolescens repudiat voluptates.

Ἔνθα μ' ἔπεμπε πόθος μεγαλήτορα· οὐδ' ἐπὶ γαίης
Ἤρειδον χθαμαλῆς ἴχνιον ἀδρανέον.
Ἀλλ' ὥς τε γλυκεροῖο γεγευμένος ἠὲ γάλακτος,
Ἠ μέλιτος, σταθερῆς κεῖθι χοροστασίης,
Οὐκ ἔθελον πικρῆς μοι ἐδητύος ἄσσον ἱκέσθαι,
Θυμοβόρου κακίης ἐνθάδε πηγνυμένης.
Οὐδέ τί μοι θαλίαι τε, καὶ ἃ νεότητι μέμηλεν,
Οὐκ ἔσθος μαλακὸν, οὐδὲ χλιδῶσα κόμη.
Οὐκ αἰσχρῶν ἐπέων ἄχαρις χάρις. οὐδὲ γέλωτες
Ἀκρατέες, σαρκὸς βράσματα δυσμενέα,
Ἔσκε φίλα· σκοπέλους δὲ καὶ οὔρεα καὶ χρεμέθοντας
Ἵππους, ἠδὲ κυνῶν θηροφόνων ὅμαδον,
Ἄλλοισιν παρέηκα· τὰ δ' ὄλβια πάντα τινάξας,
Αὐχέν' ὑπὸ στερεῇ θῆκα σαοφροσύνῃ.
Ἥ μ' ἐκόμει τ', ἐφίλει τε, καὶ ἐς μέγα κῦδος ἄεξεν,
Ἐν δ' ἐτίθει Χριστοῦ χείρεσι προφρονέως.

Nazianz. 4. car.

Illuc [ad sectandam castimoniam] me impulit amor magnanimum, neq; in solo humili fixi infirmum vestigium: [in rebus terrenis]
Sed tanquam degustato dulci lacte aut melle stabilis in cœlo chori,
Nolebam ad amarum mihi cibum propius accedere,
Peccatum scilicet animiuorum, quod hic concipitur.
Nec mihi epulæ, [placebãt] nec quæ iuuẽtuti arridẽt,
Non vestitus mollis, non coma luxurians,
Non turpiũ verborum minimè gratiosa gratia, nõ risus
Intemperantes, [qui sunt carnis ebullitiones infestæ]
Cari erant: Iam rupes & montes & hinnientes
Equos, & canum venaticorum turbam
Alijs dimisi, & omnia ista beata [vulgi iudicio] excutiens,
Ceruicem forti castimoniæ supposui,
Quæ mei curam suscepit, amauit, gloria magna auxit,
Et hilariter in Christi manibus posuit.

Nota vltimi distichi suprà positi versionem latinam desiderari in editione Morelli, anni M. DC. XI.

Synesius hym. 3.

Ἔρρετε πᾶσαι,	*Hinc procul omnes*
Ἄπαι γλυκεραὶ,	*Noxa blandula,*
Ἄχαρίς τε χάρις,	*Ingrataq́ Gratia,*
Οἷσι ψυχὰν	*Quibus animam*
Θωπευομέναν,	*Dolo pellectam,*
Γᾶ λάτριν ἔχει.	*Terra seruam habet.*
Ἄ μέγα δειλὰ,	*Quæ perquam misera,*
Ἰδίων τ' ἀγαθῶν	*Propriorum bonorum*
Ἔπιεν λάθαν.	*Obliuia bibit.*

Nazianz. 14. car.

Ἄλλοις τερπνὰ βίοιο· ἐγὼ πρόφρων ὑπαλύξω.
Οἴμοι, τοῦδε βίου πήμασι μακροτέρου.
Μέχρι τίνος κόπροισι παρέξομαι; ὡς ἅπαν ἐσθλὸν
Ζωῆς ἡμετέρης δίστομός ἐστι χάρις,
Δέξασθαι, ῥίψαι τε μετρούμενον ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ,
Βαιὸν λαιμὸς ἔχει, τἆλλα δὲ πάντ' ἀμάρη.
Alijs [sint] vita voluptates: ego lubens effugiam,
Hei mihi quod vita ærumnis sit longior!
Quousque stercoribus erogabo? Adeo omne bonum
Vita nostræ, est duplicis oris gratia:
Dimensum capere, & proijcere quotidie.
Pauxillulum habet gula, cætera vero omnia, latrina.

Id. 59.

Πρώην τίς με τρυφῶν διετείνετο τῶν ἀνοήτων,
Καὶ διαθρυπτομένων, πλούσιος, ὑψιτένων.
Ἄλλά τε πολλὰ λέγων, καὶ πλουτεῖν κῆπον ἔχοντα,
Καὶ ἀπραγμοσύνην, καὶ μετρίαν λιβάδα.
Nuper me quidam insipientium & molliter viuentium, diues
Et superbus me deliciari contendebat,
Blaterans cùm alia multa, tum habentem me hortũ,
Et quietem & modicum fontem, esse diuitem.

Responsio S. Nazian.

Δάκρυα δ' αὖ σιγᾶς, εἶπον, πάλαι, ἠδὲ χαλινὰ
Γαστρὸς, καὶ γονάτων τραύματα, καὶ χαμεύνην.
Οἷς μοναχοὶ νεκροῦσι τὰ σώματα οἵγε ἀληθῶς.
Τοὺς γὰρ ἀπαιδεύτους ῥίψωμεν ἐς κόρακας.

Lachrymæ

Lachrymas verò siles, inquam, ô miser, & frena
Ventris, & genuum vulnera, & vigilias,
Quibus veri monachi mortificant corpora.
Nam immortificatos mittemus ad cornos. [nihili faciemus]

Κέκτησθε, πλουτεῖτε· γάμος, τέκνα, πάντα τὰ τερπνὰ — *Ibid.*
Ὑμέτερ', εἴτε τι γῆ, εἴτε θάλασσα τρέφει.
Ἡμεῖς δ' ἂν πηγὴν ἢ κηπίον, ἢ μικρὰν αὔραν,
Ἢ σκιὰν ἐκ δένδρων, κτήματ' ἐλαφρότατα,
Σχῶμεν, ἔπειτα τρυφὴν τόδε φάσκετε. ἦ καὶ ἀναπνεῖν
Οὐ δεῖ Χριστιανοῖς. τοῦτ' ἀδικεῖσθε μόνον.

Habetis possessiones, habetis diuitias: nuptiæ, liberi, iucunda omnia
Vestra sunt, siue quod terra, siue quod mare educat:
Nos verò, si fontem, si hortulum, si modicam auram,
Aut umbram arboream, possessiones leuissimas,
Habeamus, hoc delicias appellatis. Vah, ne respirare quidem
Licet Christianis: hoc enim duntaxat læsimini. [quod respiremus]

Hæc valent in calumniatores religiosæ paupertatis.

— πολυστοτρύφητος οἰζύς. *Ærumna deliciosissima.* — *Timon in Athenæi l. 4.*

Pro *delicia ærumnosissima*, quæ scilicet nimis anxiè & laboriosè quæruntur.

— ὅμως δ', οἶμαι, βασιλεύει — *Erasistratus 7. l. Athen.*
πάντων τῶν περὶ δαῖτα, καὶ ἡδονῆς ἡγεμονεύει,
Ἔγχελυς.—

Tamen, vt arbitror, principatum tenet inter omnes cibos, & voluptate præit anguilla.

[τ]ὴν ἀρετὴν γὰρ ἔχει τῆς πέρκης αὐτὸς ἐν αὐτῷ. — *Archestratus ibid.*
[V]im enim delectandi habet in seipso.

Πάντων μὲν πρώτιστα κακῶν ἐπιθυμίη ἐστί. — *Timon apud Athen. l. 8.*
Primum malorum omnium est cupiditas.

Ἔστι σωφροσύνης καί τι γάλλιον ἔχειν. — *Nazianz. 62. car.*
Habet etiã castitas aliquid voluptatis. [serenitatis]

Ὥρη ἐρᾶν, ὥρη δὲ γαμεῖν, ὥρη δὲ πεπαῦσθαι· — *Timon in Sillis.*

„ Ἡνίκ' ἐχρῆν δύνειν, νῦν ἄρχεται ἡδύνεσθαι.
„ *Tempus amandi, tempus nubendi, tempus desinendi.*
„ *Cùm oporteat mori nunc incipit deliciari.*

Vide Pindarum 8. Pythiorum, vbi quædam huc spectant.

Voueo. Votum. Dedico.

Naxianz. 1. car. Τῆμος ἐμαυτὸν ἔδωκα θεῷ, καὶ πόντον ἄλυξα
Ἄγριον, εὐαγέεσσιν ὑποσχεσίῃσι πεσόντα.

Billius. *Tum me donaui Domino, pontumq; furentem*
Effugi, sanctis precibus votisq; repulsum.

Nonn. 29. Dion. Ὕδατι χεῖρας ἄειρε, καὶ εὔχεο μητέρι γαίῃ·
Ῥέζειν δ' ἀμφοτέροισι θυηπολίας μετὰ νίκην,
Ἀψεύστοις στομάτεσσιν ὑπόσχεο.—
Ad aquã manus attolle, & matrem Tellurẽ precare,
Et vtriq; sacrificia facturum te post victoriam,
Ore non mendaci promitte. [*voue*]

Naxianz. 47. car. Ἄλλοι μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, οἱ δὲ τὰ Σηρῶν
Δῶρα φέρουσι θεῷ, νήματα λεπταλέα·
Καὶ Χριστῷ θυσίην τις ἁγνὴν ἀνέθηκεν ἑαυτόν·
Καὶ σπένδει δακρύων ἄλλος ἁγνὰς λιβάδας·
Σεῖο δὲ Χριστὸς ἔχοι δῶρον τόδε· εἰσὶ θεοῖο
Λάτριες, οἷσι πόροις πᾶσαν ἐλευθερίην.
Alij quidem aurum & argentum, alij autem Serum
Dona, Deo offerunt, fila tenuia: [*telas sericas*]
Alius item seipsum Christo deuouet purum sacrificium:
Alius libat puros lacrymarum latices: [*pœnitentiã*]
Sed Christus hoc à te donum accipiat: sunt Dei
Famuli, quibus des omnem libertatem. [*quos finas liberè seruire Deo*]

Id. car. 55 Ταῦτά σοι ἡμετέροιο θαλύσια Χριστὲ πόνοιο
Γλῶσσ' ἀπερευγομένη πρῶτον ἀνῆψεν ἔπος.
Has tibi Christe laboris nostri primitias
Eructans lingua dedicauit, primum carmen.

Vox. Vocalis.

Αὐδή. ὀμφή. φωνή. ἰωή. ὄσσα. ὄψ. γῆρυς.

—Ἵνα πάντες ἑνὸς κήρυκος ἰωῇ, — Nonn.
ὀρθὴν πίστιν ἔχοιεν.— — Ioann.

Vt omnes vnius praeconis voce rectam fidē haberent.

—θεοδνέος ἔγκυος ὀμφῆς. *Diuina plenus voce.* — Idem.

—ὁμόθροον ἴαχον αὐδήν. *Concordem sonuerunt vocē.*

Ἐννύχιαι στεῖχον περικαλλέα ὄσσαν ἱεῖσαι. — Hes. in Theog.

Noctu ibant pulcherrimam vocem mittentes.

Αἳ τότ᾽ ἴσαν πρὸς ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπὶ καλῇ. — Ibid.

Ista tum ibant ad olympum exultantes voce pulcra.

Γίνεο φωνήεις, καὶ ἐμὸν μόρον εἰπὲ Λυαίῳ. — Nonn. 11. Dion.

Fias vocalis, & meam mortem dic Lyeo.

Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ᾽ ἴα γῆρυς· — Iliad. Δ.
Ἀλλὰ γλῶσσ᾽ ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ᾽ ἔσαν ἄνδρες.

Non enim omnium erat vnus clamor, neq; vna vox:
Sed lingua mista erat: è multis enim locis euocati erant homines.

Αὐδήεσσαν ἔθηκεν, ἀναύδητόν περ ἐοῦσαν. — Nicander, in Alexipharm.

Vocalem reddidit, quāuis muta esset. i. reddidit vocē.

Vrbs. Vrbem condo. Euerto.

Πόλις. πτόλις. πτολίεθρον. ἄστυ.

Vrbem condo: πόλιν, ἄστυ, ἕδος πόλεως, &c. κτίζω, πολίζω, δέμω, ναίω, ἀνεγείρω.

Vrbem euerto: πέρθω. ἐκπέρθω. διαπέρθω. ἀμαλδύνω. καταμαλδύνω. δῃόω. διαῤῥαίω. ἐξαλαπάζω. κεραΐζω πόλιος κρήδεμνα λύω.

„— Πόλις ἄνδρα διδάσκει. *Vrbs virum docet.* — Simonides

Prouerbij vim habet, significatq; vsus & exercitationis in rep. necessitatem ad eam bene gerendam. Referri item ad studia litterarum potest, quæ in vrbibus edocentur.

Ἀντία σεῖο πόληος, ἔχω πτολίεθρον Ἄβυδον. — Musæus.

Contra tuam vrbem, habito opidum Abydon.

Πρόσθε μὲν ἀνδροφόνοισι φυγῆς πτολίεθρα τέτυκτο. — Nazianz. 11. car.

Olim homicidis constituta erant ciuitates refugij.

» Εὐδαιμον

,, Εὔδαιμον πολίεθρον ἑνὸς κήρυκος ἀκοῦον.
,, *Felix vrbs vnicum praconem audiens.* Ita Soloni oraculum.

Valet pro concordia magistratuum, & vniformi doctrina concionatorum.

Xenophanes. — μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη. *Magis in legum aequitate vrbs ageret.*

Nonn. 17. Ἀσίδος ἐν πολίεσσι. — *Asia in vrbibus.*

Dion. Ἐκ πόλιος ᾗ πόληα μετήϊεν. — *Ex vrbe meabat ad*

ibid. *vrbem.*

Id. 18. Ποσσὶ πολυγνάμπτοισιν ἀπ' ἄστεος ἄστεα βαίνων,
Ἀσσυρίην χθόνα πᾶσαν ἑῆς ἔπλησεν ὀπώρης.
Pedibus multa peragrantibus ab vrbe in vrbes vadēs,
Totam regionem Assyriam suo repleuit fructu.

Leontius 4. epigr. Καί σε σοφὲ πολίαρχε γράφει Γαβριῆλε τέχνη,
Ἐκτὸς σῶν ἀρετῶν, ἐκτὸς ὅλων καμάτων.
Et te, ô sapiens Gubernator Gabriel, pingit ars,
Sine tuis virtutibus, sine omnibus laboribus. [*quae scilicet sub picturam non cadunt*]

Pindar. olymp. 13. Καλλίπλυτοι πόλιες. *Opibus florentes vrbes.*

Hom. hym 26. Παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήεσσαν.
Virginem reuerendam, vrbium-custodem, fortem.

Od. Λ. Οἳ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο
πύργωσάν τ' ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερώ περ ἐόντε.
Qui primi Thebarum septiportarum sedē condiderūt,
Et turribus cinxerunt: nam non turritas nequibant
Habitare latas Thebas, licet ipsi essent fortes.

Nonn. 40. Dion. Τίς θεὸς ἄστυ πόλισσε; τίς ἔγραφεν οὐρανίη χείρ;
Quis Deus vrbem condidit? quae caelestis manus descripsit?

Iliad. Υ. Κτίσσε δὲ Δαρδανίην· ἐπεὶ οὔπω Ἴλιος ἱρὴ
Ἐν πεδίῳ πεπόλιστο πόλις. — *Condidit Dardaniam: Siquidem necdum in cāpo conditum erat sacrū Iliū.*

Iliad. Φ. Ἤτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα,
Εὐρύ τε, καὶ μάλα καλὸν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη.
Equidem Troianis vrbem & murum struxi

Latum

um & valde pulcrũ, vt esset urbs inexpugnabilis.

ἥν ποτε Πέλλης
ξοπάτωρ ἐπόλισσεν ἐπ' ὀφρύσιν αἰγιαλοῖο. Apollon. Argon. Δ.

m olim Pellas auus condidit in supercilio littoris.

πρῶτος ποίησε πόλεις καὶ ἐδείματο νηούς. Id. Arg. Γ.

primus vrbes condidit & templa extruxit.

μὔελον ἄστυ πολίσσαι. *Finitimam vrbem condere.* Ibid.

πολίεσσιν ἔθηκε νόμους; ὃ τῶνδε πάροιθεν, Nazianz. car. 2.
πόλιας δ' ἀνέγειρε, καὶ ηὕρετο μήδεσι τέχνας;

is vrbibus imposuit leges, & ante has,
is vrbes condidit, & meditando inuenit artes?

ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει. Hesiod. 1. oper.

alter alterius vrbem diruet.

- Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε. Od. Α.

oia sacram vrbem euertit.

ολιν γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαούς. Od. Ι.

intam euertit vrbem, & populos perdidit.

βδομάτῳ λυκάβαντι διαρραίσεις πόλιν Ἰνδῶν. Nonn. 25. Dion.

ptimo anno euertes vrbem Indorum.

ς φθόνος Ἰνδώων πόλιν ἔπραθε; — Id. 40. Dion.

ia inuidia Indicam vrbem euertit?

ἡ πόλιν ἐκπέρσειας, ὅπη σέθεν αἷμα τοκήων. Id. 47. Dion.

le vrbem euertas, vbi tuorum sanguis parentum.

ς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα, Iliad. Ι.
δ' ἔτι καὶ λύσει. — *Qui iam multarum vrbium destruxit fastigia, & adhuc destruet.*

οῖχος ἀμαλδῦναι. — *Murum subuertere.* Iliad. Μ.

– ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν Iliad. Ο.
ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης,
ς τ' ἐπεὶ οὖν ποίησεν ἀθύρματα νηπιέῃσιν,
ψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.

Diruit autem murum Achiuorum,
Facile admodum, vt puer aliquis arenã propter mare,
Qui postquam ludicra pueriliter fecerit,
Post rursus confundit pedibus & manibus, ludens.

Ὄφρ' οἶοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν. Iliad. Π.

Vt soli Troiæ sacra mœnia diruamus.

ἔφησθα

Ibid. — ἔφησθα πόλιν κεραΐζεμεν ἀμήν.
Putabas vrbem euertere nostram.

Q. Cal. l. 6. Τρῶας ὅπως ὀλέσῃ, καὶ τείχεα μακρὰ πόληος ῥήξῃ ἐκ θεμέθλων. — *Troianos vt perderet, & magnos vrbis muros à fundamentis euerteret.*

Ibid. Ἀλλά σοι οὐ πείσονται Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
πρὶν Τροίης κρήδεμνα ποτὶ χθόνα πάντα βαλέσθαι.
Sed tibi non parebunt Græci fortissimi,
Priusquam Troiæ muros ad terrã omnes deiecerint.

Nazian. 3 iambic. — ὡς γὰρ ἡβῶσα στάσις,
φόνοις δυναστῶν ἔχρανε δήμου χέρας,
χήρωσεν ἀνδρῶν τὰς πόλεις νόμῳ ξίφους,
πῦρ τε σίδηρος τὰς πόλεις ἐνείματο.
σφαγαῖς κολάζων τὰς σφαγάς. φόνοις φόνους.
Perinde enim atque crescens seditio,
Cædibus dynastarum infecit plebis manus,
Virisq; viduauit vrbes lege gladij,
Ignisq; & ferrum vrbes vastauit,
Iugulationibus puniens iugulationes, cædibus cædes.

Orobius l. 4. Athen. Τὴν ἱερὰν ὅτε νῆσον Ἀθηναῖοι κεραΐζον,
Κοινὸν Ἄρη βασιλεῖ Καππαδόκων θέμενοι.
Cùm Athenienses sacram insulam [Delũ] vastabãt,
Inita belli societate cum rege Cappadocum.

Q. Cal. l. 3. —Πριάμοιο κατημάλδυνε πόληος. *Priami deleuit vrbem.*

Nonn. 28. Dion. Ὑμέας ἐς Φρυγίην ληΐσσομαι· ἄστεα δ' Ἰνδῶν δηώσει δόρυ τοῦτο. — *Vos in Phrygiam captiuos abducam, & Indorum vrbes vastabit hæc hasta.*

Vsque.

Ἕως. μέχρις. μέχρι. ἐς. μέχρις ἐς. ἄχρι. ἐς ἄχρι. μέσφι. μέχρι πρός.

Nonn. in Ioann. Ἀρχόμενος Σίμωνος ἕως ἰδίοιο φονῆος.
Incipiens à Simone vsque ad proprium occisorẽ.

Nonn. 5. Dion. Ἠελίου φαίνοντος ἐς ἕσπερον ἄχρι νομεύειν.
A sole oriente ad vesperum vsque pascere.

Q. Cal. l. 7. — ἐπέκρυφε μέχρις ἐς ἠῶ.
Abscondit vsque ad auroram.

Μέσφ'

Μέσφ' αὐτῆς Συρίης τε καὶ Ἀρραβίης ἐρατεινῆς. Dionys. de situ.
Vsque ad ipsam Syriam & Arabiam amabilem.
— ἄχρι πυλάων — Κασπιάων. *Vsq; ad portas Caspias.* Ibid.
Μέχρι πρὸς ἐσχατιὰς πολυπίδακος ἀκρωρείης. Theocr.
Vsque ad extremitates sũmi-montis fõtibus abũdãtis. Idyll. 25.
„ — τὰς δὲ γλυκείας Bion.
„ Ἐλπίδας ὑστατίω μέχρι γήραος οὐκ ἀπολείψω.
„ *Spes dulces ad extremam vsq; senectutem nõ deserã.*
— μέχρις ἀπειράντοιο βιότης. *Vsque ad æternã vitã.* Apollin.
Μέχρι τίνος βασιλεῦ ἀποστρέψειας ὀπωπήν; Psal. 12.
Vſquequo auertis faciem tuam à me? Id. 12.

Vtilitas. Utilis. Vtor.

Πρῆξις. ὄνειαρ. ὄνησις. ὄφελος. ὠφελίη. οἰκωφελίη.

„ Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο. Iliad. Ω.
„ *Nulla est vtilitas gelidi luctus.*
Αἲ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν Od. Φ.
ὡς οὗτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.
Vtinam tantum commodi consequatur!
Quantum valebit hunc [arcum] tendere.
Ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο πτόλεΐ τε καὶ αὐτῷ. Iliad. P.
Qui magno commodo fuit, vrbique, & tibi ipsi.
— οὔτε σὺ τούτῳ Iliad. X.
Ἔσσεαι Ἕκτορ ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες· οὔτέ σοι αὐτός.
Neq; tu illi eris Hector cõmodo, siquidẽ obijsti, neq; tibi (ille.
Γηθόσυνοι δέχνυσθε βροτοὶ· πινυτοῖσιν ἐνίσπω, Orpheus in hym.
Οἷς ἀγαθὴ κραδίη καὶ πείθεται ἀθανάτοισιν·
Νηπυτίοισι δ' ὄνειαρ ἀκήρατον οὐ θέμις εὑρεῖν.
Læti accipite homines: prudentibus loquor,
Quibus bonum cor & obediens immortalibus:
Insipientibus autem commodum immortale inuenire fas non est.
— ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν, Hom. od. Ξ.
οὐδ' οἰκωφελίη, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα.
[Op]us non erat mihi gratum,
[N]eque vtilitas rei familiaris, quæ nutrit claros filios.
Μόχθος μὲν τ' ὀλίγος, τὸ δὲ μυρίον αὐτίκ' ὄνειαρ. Aratus.

„ *Labor*

,, *Labor quidem exiguus, infinita autem mox vtilitas.*

Hom. in Merc. — ὄφελός τι μοι ἔσσι,
οὐδ᾽ ἀποτιμήσω· σὺ δέ με πρώτιστον ὀνήσεις.
Commodo mihi eris, neque contemnam: sed me primò iuuabis.

ἐριούνιος .i. valde vtilis. ex ἐρι. & ὄνημι. valde iuuo.

Hom. 17. hym. — Ἑρμείην ἐριούνιον ἔξοχον ἄλλων
Ἔννεπον, ὡς ὅγ᾽ ἅπασι θεοῖς θοὸς ἄγγελός ἐστι.
Mercurium perutilem præ alijs prædicant,
Quod is omnibus dijs celer sit nuncius.

Xenoph. Colophon. ,, Οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλεως,
,, *Non impinguant ista vrbem.* [*recessus vrbis*]
Adagium de rebus inutilibus reip.

Critias. ,, Τοιαύτη δ᾽ πόσις σώματι τ᾽ ὠφέλιμος, Γνώμη τε
,, *Talis potio* [*moderata*] *corpori est vtilis, & menti.*

Xenophanes. — τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστι. *Quibus nihil inest vtile.*

Lucianus 1. epigr. ,, Ἔγνω δ᾽ ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
,, Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.
,, *Cognouit fieri non posse, vt qui male vsus sit*
,, *Proprijs, fidelis sit in alienis.*

Sophocles. Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα.
Hostium dona non dona, nec vtilia.

Iliad. N. ,, Ἀλλ᾽ ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι. ταῦτα δ᾽ ἅμα χρὴ
,, σπεύδειν· αἴκ᾽ ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δύ᾽ ἐόντε.
,, συμφερτὴ δ᾽ ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν.
,, νῶϊ δὲ καί κ᾽ ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.
,, *Verùm age, sumptis armis huc accedas: simul hæc oportet,* (*feramus.*
,, *Satagere: si fortè duo existentes cōmodi aliquid ad-*
,, *Nam hominum etiam valde imbellium est aliqua virtus conferta* [*si in vnum conferatur, quanto magis fortium? scilicet*]
,, *Nos autem etiam cum fortibus pugnare scimus.*

Vulnero.

Vulnero. Vulnus.

Οὐτάζω. τρώω. ἐπιτρώω. οὐτάω. ἰάπτω. βάλλω.

Οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ ἐξαίνυτο θυμόν. Iliad. Υ.
Magno ense vulnerans occidit. [*animã eripuit*]
Πᾶν δέμας ἀλλήλοισιν ἀμοιβαδὶς οὐτάζουσιν. Oppian. 2. de venat.
Totum corpus inter se inuicem sauciant.
— ὠτειλαῖς δὲ πεπληθυῖα θαμειαῖς, Idem 2. piscat.
Ὄλλυται αὐτοδάϊκτος. — *Vulneribus crebris plena perit à se interempta.* Ibid.
— αὐτοτύποισιν ὑπ' ὠτειλῇσι δαμεῖσα, Ibid.
Incussis à se vulneribus occisa.
Τρυγόνος δ' οὔπω τι κακώτερον ἔπλετο πῆμα
τρώματος. — *Pastinaceo vulnere* [*piscis pastinacæ*] *nullum perniciosius est malum.*
— πόλει ἔρχεται ἕλκος ἄφυκτον. Solon in eleg.
Urbi venit inevitabile vulnus.
„— φέρει ποτικάρδιον ἕλκος. *Fert in corde vulnus.* Bion 1. idyll.
„— τραῦμ' ἀόρατον ἔρως. „*Vulnus inaspectabile amor.* Macius 4. epigr.
Ἔθνεα δυσφροσύνῃσιν ἐπετρώθησαν ἑῇσι. Apollin. Psal. 9.
Gentes insipientia sua læsæ sunt.
— ἐν δ' ὀλοὴ κήρ Hesiod. in Scuto.
Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν.
bi exitialis parca alium viuum tenens modo-vulneratum, alium illæsum, alium mortuum in conflictu trahebat pedibus.
εἰς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἠρείσατο γαίῃ, Ibid.
τετμένου σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρόν,
πάντῃ μενέων σπεύδων. —
er quidem mea lancea percussus incubuit terra,
æso scuto: quarto autẽ percussi femur, omni vi vrgẽs.
- νεουτήτου δὲ φορῆος Nonn. 17. Dion.
ἄλκεος ἀμπελόεντι χιτὼν ἐστίζετο κισσῷ.
lodo-vulnerati autem baculi area tunica pungebatur hedera viteâ.
καὶ ἀνούτατον ἦα Θυώνης Idem 26. Dion.

οὔπισαι

οὐτῆσαι μενέαινε, κασιγνήτοιο φονῆα.
Et inuulnerabilem filium Thyones
Vulnerare cupiebat, fratris occisorem.

Id. 2. Στέρνα Διὸς μενέαινε βαλεῖν ἄτρωτα σιδήρῳ.
Dion. *Pectus Iouis cupiebat lædere illæsum ferro.*

Hom. Il. Π „ Ἔβλητο πρὸς στῆθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή.
„ *Vulneratus est ad pectus, suaq; ipsũ perdidit virtus.*

Q. Cal. — τοῦ δ' οὐ χρόα καλὸν ἴαψεν.
Nec tamen eius pulcrum corpus vulnerauit.

Hom. od. Τ „ Μή πως οἰνωθέντες ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
„ ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητέ τε δαῖτα
„ καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
„ *Ne fortè inebriati contentionem cientes inter vos,*
„ *Inuicem vulneretis, & defœdetis conuiuium.*
„ *Et procationem: Nam ipsum ferrum attrahit virũ.*
.i. opportunitas præsentium armorum impellit ad pugnam.

Id. Il. Ε. Οὖτα κατὰ λαπάρην. — *Vulnerauit in abdomine.*

Pindar. 5. Isthm. Τίς γὰρ ἐσθλὸν Τήλεφον
τρῶσεν ἑῷ δορί; —
Quis strenuum Telephum
Vulnerauit sua hasta?

Hom. in Batrach. Μή κέ τις ἡμείων τρωθῇ βέλει ὀξυόεντι.
Ne quis nostrûm saucietur telo acuto.

Nonn. 34. Οὐτήσω τὸν Ἔρωτα; πόθεν πτερόεντα κιχήσω;
ἔγχος ἀερτάζω; πυρὶ μάρναται· ἄορ ἐρύσσω;
τόξον ἔχει· τὸ δὲ τόξον, ἐμῆς φρενὸς ἁπτόμενον πῦρ.
Sauciabo Amorem? Quomodo pennatum assequar?
Hastámne attollo? igni pugnat. gladiumne stringo?
Arcum habet: arcus autem, ignis est animum meum adurens.

Sophocl. in Antigone. „ — τί γὰρ Γένοιτ' ἂν ἕλκος μεῖζον, ἢ φίλος κακός;
„ *Nam quod erit maius vulnus, quàm prauus amicus?*

Q. Cal. l. 4. — τύμματα πάντα
Ἠκέσατ' ἐνδυκέως Ποδαλείριος. —
Vulnera omnia curauit exactè Podalirius.

Uxor.

Vxor. Vxorem duco.

Ἄλοχος. ἄκοιτις. παράκοιτις. δάμαρ. γαμετή. γυνή. γάμος. εὐνέτις. παρευνέτις. ὁμευνέτις. ὁμοδέμνιος. ὁμευνος. συνευνέτις. 4. epigr. σύλλεκτρος. ὁμόλεκτρος, vide *Vidua*.

Vxorem duco: Γαμέω. ὑμεναιόω. εἰς ὑμέναιον ἄγω. οἴκαδε, ἄκοιτιν, ἄγομαι, ποιέω, τίθημι.

Θυγατέρες τε, νυοί τε, καὶ αἰδοίη παράκοιτις. Od. Γ.
Filiaq;, nurusq;, & pudica vxor,
Ἀλκάνδρη Πολύβοιο δάμαρ. — *Alcandra Polybi vxor*. Od. Δ.
ἐμὲ ἱέμενοι γῆμαι, θέσθαι τε γυναῖκα. Od. Φ.
Te cupientes ducere vxorem.
[Θ]αλιφυὴς Ἀθάμαντος ἀέξατο σύζυγος Ἰνώ. Nonn. 5.
[S]peciosa Athamantis coniux crescebat. Dion.
[Κ]αὶ τί κικλήσκω σε παρευνέτιν Ἐννοσιγαίου; Id. 8.
[Ve]l quid nomino te coniugem Neptuni? Dion.
[ἄκοι]τιν ἀθρήσας χρονίην παλινάγρετον Ἰνώ. Id. 10.
[...] coniugem annosam reducem intuitus. Dion.
[Ἠλ]έκτρη ῥοδόπηχυς ὁμευνέτις. — Id. 26.
[El]ectra vxor roseos habens lacertos. Dion.
[Οὐ]δέ τις ἀνδρῶν Musaeus.
[ἦε]ν, ὃς οὐ μενέαινεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἡρώ.
[Ne]c erat quisquam, qui non cuperet Hero habere vxorem.
[Ἀ]νδρὶ γὰρ ἀχνυμένῳ παραίφασίς ἐστιν ἄκοιτις. Naumachius.
[V]iro dolenti solatium est vxor.
Κρόνου σύλλεκτρε μάκαιρα. *Saturni beata vxor.* Orpheus in Rheam.
Κρόνου συνόμευνε. *Saturni vxor.* Idem.
[Ἄλλη]ν δ᾽ ἔγημε γυναῖκα καὶ ὑψερεφὲς θέτο δῶμα. Od. O.
[Alia]m duxit vxorem, & aliam struxit domum. Hesiod. 2. oper.
[Ὡ]ραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
[μήτ]ε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ᾽ ἀπολείπων,
[μήτ᾽] ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος.
[Ma]turus vxorem tuas in ædes ducito:
[Ne]que triginta annis multo minor,
[Ne]q; adeo multum excedens: nuptiæ istæ tibi tēpestiuæ [s]unt.

Idem in Theog. Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλην κεκλῆσθαι ἄκοιτιν.
Duxit in magnam domum, vt esset cara uxor. [vt vocaretur]

Callimac. 3. epigr. Βούλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.
Da consilium, vtram in matrimonium ducam.

Theocr. idyll. 22. —ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας
„ Τᾶσδ' ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.
„ *Ducent has puellas in matrimonium. Par est enim*
„ *paruo incommodo magnam contentionẽ extinguere.*

Hesiod. in Theog. Λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Ultimam vero vxorem duxit teneram Iunonem.

Synesius hym. 8.

Καί μοι ζυγίων, ἄναξ,	*Et mihi iugalis, ô rex,*
Ξυνήονα δεμνίων,	*Consortem thori,*
Ἀπόνουσον, ἀπήμονα,	*Sanam, incolumem,*
Ἐπίηρον, ὁμόφρονα,	*Percaram, vnanimem,*
Κρυφίων ἀδαήμονα	*Clandestinorum inscium*
Ὀάρων, ἄλοχον σάου.	*Colloquiorum, vxorem serua.*
Ὅσιον δ' ἐφέποι λέχος,	*Sanctumq; colat thorum,*
Πανακήρατον, ἁγνόν,	*Intaminatum, purum,*
Ἀδίκοις ἄβατον πόθοις.	*Iniustis inaccessum amoribus.*

Lib. 1. epigr. Ἄχρις ἂν ἦς ἄγαμος, Νουμήνιε, πάντα δοκεῖ σοι
Ἐν τῷ ζῆν εἶναι τἀγαθὰ τῶν ἀγαθῶν.
Εἶθ' ὅταν εἰσέλθῃ γαμετή, πάλιν αὖθι δοκεῖ σοι
Ἐν τῷ ζῆν εἶναι πάντα κακῶν τὰ κακά.
Donec eras calebs, Numeni, cuncta tibi videbantur
In vitâ esse longè optima:
Deinde postquam accessit vxor, contrà mox visa sunt
In vitâ esse longè pessima.

FINIS.

Ad Dei gloriam.

INDEX VOCVM QVÆ IN HAC ANTHOLOGIA VARIANTVR.

A.

A. pag. 1.
Ab. 1
Abeo. 2
Aberro à scopo, via &c. 4
Abhorrendi pag. 6
Abigo. 8
Abijcio. 9
Abluo. 643
Abnego. 772. 941
Abscindo. 9
Abscondo. 9
Absens. 11
Absit 6
Absoluo. 851
Absorbeo. 311
Absque. 10
Abstergo. 643
Abstineo. 11
Absum. 11
Accedo. 13. 1090
Accerso. 13
Accumulo. 13. 109
Accurro. 286
Accuso 13
Ad. 14
Adaeque. 14
Adeo. 14. 1090
Adhortor. 16
Adimo. 16. 108
Adipiscor. 16. 234
Adiuuo. 16
Adiutor. 618
Administro. 16. 480
Admiror. 16. 725
Admoneo. 16
Admonitio. 16
Adolescens. 17
Adolescentia. 17
Adorno. 923
Adoro. 23. 215
Ad quē locum? 938
Adsto. 23
Adsum. 23
Aduerto. 25
Aduersarius. 510
Adulor. 25. 138
Aduoco. 25
Ædes. 25
Ædifico. 25
Ægroto. 27
Æmulor. 587
Æqualis 14. 1015
Ærumna 154
Ærumnis exoluo. 649
Æs alienum. 292
Æstas. 29
Æstus. 29
Ætas. 30
Affligo. 682
Aggredior opus 812
Ago opus. 812
Ago. 32
Agricultura. 86
Ala. 35
Albus. 35
Alienigena. 36
Alienum æs. 292
Alligo. 651
Alloquor. 37
Alo. 38. 788
Altare. 35. 1072.
Altercor. 250
Altus 38
Amabilis. 478
Ambio. 199
Ambitio. 39
Ambitiosus. 39
Ambulo. 40
Amens. 40
Amentia. 40
Amicitia. 42
Amicus. 42
Amo. 46
Amolior. 51. 104
Amor. 50
Amoueo. 52
Amplector. 53
Amputo. 988
Ancilla. 55
Angeli. 56
Anima. 58
Animaduerto. 25
Animal. 61
Animantia. 61
Animi vires dare, infundere 473
Animum recolligere, resumere. 62
Animus 58
Annuntio. 62. 228
Annuo. 62

Annuendi.

Annuendo. 62
Annus. 64
Ante. 66
Antea. ibid.
Antecello. 67
Antiquus. 1117
Antrum. 69
Aperio. 70
Appareo. 72
Apparitiones. 72
Appendo. 1063
Applaudo. 73
Approbo 73
Approbandi. ibid.
Appropinquo. 75
Apud. ibid.
Aqua. 76
Aqua fontana. 440
Aqua putealis. 931
Aquæ fluentum. 76
Arbitri actionum. 78.
Arbitror. 932
Arbor. 78
Arceo. 80
Arcendi. 80
Arcus. 81
Ardeo. ibid.
Arduus. 326
Arguo. 1561 650
Arma. 81
Arma capere, induere. 83
Arma exuere, deponere. ibid.
Armatura. 81
Armo. 83
Armorũ genera. 81
Arator. 86
Aro. ibid.
Ars. 981
Artes. 88
Ascendo. 88
Assideo. 993
Assimilo. 14
Asso. 89
Astra. 90
Astutia. 346
Astutus. 91
Athenæ. 91
Athenienses. ibid.
Atramentariũ. 52
Atramentum. 93
Attica tellus. 91
Attollo. 93
Attrabo. 1085
Auaritia. 93
Auarus. ibid.
Auctor. 97
Auctor boni vel mali. 179
Audacia. 98
Audax. ibid.
Audeo. 101
Audio 102
Auersari. 104
Auersandi. 6
Auertere. 104
Auerti. 104
Aues. 105
Aufero. 108
Augeo. 109
Augurium. 105
Aures. 111
Aureus. 113
Auriga. 111
Aurora. 112
In aurora. 687
Aurum. 113
Auxilior. 115
Auxilium. 115.618

B.

Baculus. 115
Baptismus. 116
Baptizo. 116
Barba. 119
Barbatus. 119
Basis. 452
Beatum prædico. 128
Beatus. 123
Bellicosus. 129
Bellum. 131
Benefacere. 133
Beneficium. ibid.
Beneficus. ibid.
Benignitas. 689
Benignus. ibid.
Beneuolentia. 42
Bibo. 134
Blandimenta. 149
Blandior. 138
Blanditia. 140
Bonus. 141

C.

Cado. 145
Cædes. 705
Cælestis gloria. 150
Cælites. 148
Cælum. 150
Cæsaries. 162
Calamarium. 92
Calamitas. 154
Calamus. 989
Calamus scriptorius. 155
Calceus. 157
Calefacio. 156
Calidus. ibid.
Caligo. 781
Calor. 156
Calũnior 157. 382
Campi elysii. 383
Candidus. 157
Canis. ibid.
Canto. 159
Cantor. ibid.
Cantus. ibid.
Capax sum. 165. 252.
Capillus. 162. 217
Capio. 165
Caput. 168
Caput amputo. 170
Careo. 172
Carmen. 172

Caro.

Caro. 266
Carus. 174
Castitas. 177
Castus. 177
Casus. 145
Catulus. 157
Caueo. 178
Cauerna. 189
Cauillor. 254
Causa. 179
Causa boni, vel mali. 179
Cedo alicui. 181
Celebro. 159. 182. 633
Celo. 185
Cena. 187
Cenā apparo. 187
Ceno. ibid.
Certamen. 188
Certaminis pramiū ibid.
Cesso. 191
Christiani. 369
Christianorum cœtus. 369
Christi incarnatio, 550
Christus. 192
Cibus. 196
Cincinni, 162
Cingo. 198
Cingulum. ibid.
Circumdo. 199
Circumhabito. 489
Circumspicio. 200
Cirri. 162
Ciuis. 200
Clades. 154
Clam. 200
Clamo, ibid.
Clamor. ibid.
Claua Herculis. 202
Claudico. 203
Claudo. 204
Claudus. 203
Clauiger. 204
Clauis. ibid.
Clementia. 206
Clypeus. 206. 993
Coactè. 592
Cœcitatem curare. 206
Cœcitas. ibid.
Cœcus. 207
Coërceo. 209
Cœtus. 210
Cœtus Christianorum. 369
Cogitatio. 212
Cogito. ibid.
Cognosco. 214
Cogo. ibid.
Cohibeo. 209. 214
Colligare. 214. 651.
Colligere. 214. 294
Collis. 737
Colloquor, 214
Colo. 215
Color. 217
Coloro. 217. 859
Coma. 162
Comburo. 217
Comedo. 219
Comes. 221
Comitatus. ibid.
Comitor. ibid.
Commemoro. 222
Commissorum dolor. 876
Committo. 223
Commoueo. 748
Communis. 224
Commuto. 756
Comparandi. 225
Comparo. ibid.
Compenso. 228
Complector. ibid.
Comprehendo. 165
Concilium. 210
Concionator. 228
Concionatoris vana Ethopœia. 229
Concionor. 228
Concordes. 230
Concordia. 230
Condo. 270
Condono. 233
Confessio. 876
Confido. 233
Congregatio. 210.
Cōgrego 233 (233
Congregor. ibid.
Coniux. 234
Conscietia examen. 399
Consequor. 234
Considero. 993
Cōsidero. 236. 212
Consiliarius. 236
Consilium. 238
Consolatio. 241
Consolandi. ibid.
Consolor. ibid.
Consortium. 242
Constans. 246
Cōstātinopolis 247
Consulo. ibid.
Cōsulto. 247. 304
Consumo. 247
Contamino. 673
Contego. 1071
Contemno. 248
Contendo. 250
Contentio. ibid.
Contineo. 252
Contradico. 253
Contrecto. 1068
Cōtubernalis 1022
Contumelia. 254
Conuenit. 295
Conuersor. 242. 1109
Conuitior. 254
Conuitium. ibid.
Conuiuium. 259
Conuiuor. ibid.
Copiosus. 329

Coquo. 89
Cor. 262
Coram. 263
Cordi habeo. 283
Corona. 264
Corono. 264
Corpus. 266
Corripio. 165
Cras. 322
Credo. 268
ad Credēdum tardus. 561
Creo. 270
Cresco 109
Crucem fero. 271
Crucifigo. 271
Crudelis 274
Crudelitas. 274
Crux. 274 177
Cruor. 976
Cuias 277
Culpam conijcio. 3
Culpo. 910
Cultellus penna rius. 279
Cum aduerb 280
Cum. praeposit. 280
Cunctor 315. 1070
Cupio. 308
Cur. 934 281
Cura. 281
Curam gero. 283
Curo. 283
Curro. 286
Currus. 288
Currum parare, ascendere, vehi. 288
Cursus. 286
Custodio. 290
Custos. 290

D.

DÆmon. 292
Dandi dona. pag. 353.
Dādi stipem. 1046
Dapes. 196
Do. 292
Debeo. 292
Debilis. 292
Debitum. 292
Decet. 295
Decerno. 293
Decerpo. 294
Decido. 145
Decipio. 295
Declino. 104
Decoro. 814
Decus. 499
Dedecorare. 297
Dedecus. 297
Dedico. 1176
Defendo. 299
Defleo. 300
Deformis. 300
Delectatio. 302
Delector. 302
Delecto. 302
Delibero. 304
Delicia 1170
Delictum. 845
Demittere in animum. 305
Demōstro. 817. 335
Demulceo. 305. 438
Dentes. 621
Depono. 785
Deprimere elatum, impium. 305
Descendo. 306
Descensus. 306
Desero. 308. 947
Desidero. 308
Desino 310. 191
Desipere. 416
Desisto. 310. 248
Detineo. 310
Deuoro. 311
Deus. 313
Diabolus. 317
Dico. 319
Dies. 321
Dies festus. 324
Differo 325
Difficilis. 326
Difficultas. 326
Digiti. 691
Diluculo. 687
Dimitto. 411. 736
Dimoueo. 748
Discedo. 2. 328
Disco. 328
Dissensio. 994
Diu. 329
Diues. 219
Diues sum. 887
Diuitiae. 329
Do. 334
Do curam. 223
Docilitas. 574
Doceo. 335
Doctrina 339 982
Doctus. 339
Doleo. 343
Dolor. ibid.
Dolor commissorū. 845
Dolore afficio 343
Dolos nectere. 347
Dolosus. ibid.
Dolus. 346
Domicilium. 349
Dominor. 944
Domus. 349
Dona dādi, & promittendi. 952
Donatio. 351
Donum. ibid.
Dormio. 355
Dubito. 358
Dubitandi. 358
Duco praeiens. 891
Duo. 363
Durus. 274
Dux. 363

Ebrietas.

E.

EBrietas. 365
Ebrius. 365
Ecclesia. 369
Edo. 371
Effectum do. 851
Effugio. 449. 371
Effugium. 449
Egenus. 841
Egeo. 271
Egestas. 841
Egredior. 2
Eycio. 411
Elatum deprimere. 305
Eleemosyna. 373
Eligo. ibid.
Eloquens. 374
Eloquentia. 374
Elysii campi. 383
Emo. 385
Ensis. 386
Eo. 386
Eo obuiam. 798
Episcopus. 386
Epulum. 259. 196
Equa. 391
Equito. 388
Equum agito. 388
Equus. 391
Eremita. ibid.
Eremus. 393
Erro. 395
Euoco. 1168
Ex. 1
Ex animo. 398
Examen conscientiæ. 398
Exaudiopreces 399
Excello. ibid.
Excipio. ibid.
Excito. 505. 413
Excitor. 414
Excæco. 404
Exeo. 405
Exercitus. 406
Existimatio. 407
Exordium. 556
Exosus. 803
Expecto. 410
Expello. 411
Expellendi. 412
Expergefacio. 413
Expergiscor. 414
Experior. ibid.
Expers sum. 171
Exploro. 414. 415
Explorator. 415. 1034.
Exprimo. 859
Exprobro. 415
Exprobrandi 415
Exterreo. 416
Extra. 416. 441
Extraho. 1085
Exulto. 458
Exurgo. 1062
Exuo. 416

F.

FAber Ferrarius. 417
Fabrico. 25
Fabula. 418
Facies. 418
Facio. 32. 418
Fallacia. 346
Fallo. 295
Fama. 407. 418
Famē pellere. 420
Famere. ibid.
Fames. ibid.
Famula. 422. 55
Famulor. 421. 422
Famulus. 422
Fax. 526
Felicitas 423. 123
Felix. 123. 423
Fera. 423. 61
Fero. 423
Fertilis. 425
Fertilitas. 425
Fellino. 426
Festus dies. 324
Fidelitas. 427
Fides. 427. 268
Fidus. 427
Filia. 429
Filius. 430
Finē imponere. 432
Finis. ibid.
Firmus. 246
Flecto. 434
Fleo. 434
Fletus. ibid.
Floreo. 437
Flores varij. 437
Fluentum. 438
Fluo. ibid.
Fluuius. ibid.
Focus. 526
Fœdus. 820
Fōtana aqua. 440
Fons. ibid.
Foras. 441
Fores. 524
Foris. 441
Fortis. 442
Fortitudo. ibid.
Frango. 444
Frater. 445
Fraudulentus. 347
Fraus. 346
Frigeo. 447
Frigus. ibid.
Fuga. 449
Fugio. ibid.
Fulgeo. 452
Fundamētum. 452
Furari. 454
Furere. 456
Furiosus. ibid.
Furor. ibid.

G.

GAlea. 458
Gaudeo. ibid.
Gaudium.

Gaudium, 458
Gelu. 447
Gemo. 1064
Genero. 462
Generosus. 675 772
Genua flecto. 462
Genibus accido. 462
Genus humanum. 494
Qui genus? 277
Gigno. 463
Glacies 405
Gladio se accingere, educere. 465
Gladius. ibid.
Gloria 467. 499. 633
Gloria cælestis 150
Gloriam nãciscor, obtineo. 501
Glorifico. 499
Glorior. 471
Gratias, & animi dotes dare, infundere. 473
Gratias habere, referre. 475
Gratias agẽdi. 477
Gratiosus 478
Gratum est. 1127
Gratus. 478
Gubernator. 480
Guberno. ibid.
Gula. 482
Gulosi. ibid.

H.

Habeo. 488
Habito. 489
Habitus. 740
Hæresiarcha prosopopœia. 879
Hodie. 322
Homerus. 491
Homo. 493
Honor. 467. 499
Honoro ibid.
Honoror. 501
Honorem nãciscor, obtineo. ibid.
Horreo 1082
Hortandi. 504
Hortandi particulæ. ibid.
Horti amœni. 383
Hortor. 504
Hortus 509
Hospes. 399. 36
Hospitalitas. 399
Hostis. 510
Humanum genus. 494
Humilis 511
Humilitas. ibid
Hyems 447. 513
Hymnus. 172
Hypocrita. 514

I.

Iaceo. 518
Iactabũdus 471
Iacto. ibid
Iaculator. 519
Iaculor. 520
Iaculum. 523
Ianua. 524
Ictus. 849
Ieiunium 525
Ieiunus. ibid.
Ignarus. 526 530
Ignauus. 526 532
Ignis. 526
Ignobilis. 529
Ignorantia. 530
Ignoro. ibid.
Ignosco. 531
Illecebra. 140
Illustro 814
Imbellis 522
Imbecillis 532 573
Imbecillitas. 573
Imberbis. 526
Imitabilis. 536
Imitatio. ibid.
Imitor. ibid.
Immitto. 380
Immutabilis. 246
Impedio. 537
Impello. 214
Imperiũ 945. 538
Imperandi. 603
Impero id est rego. 944. 540.
Impero id est mando. 540. 603
Impono. 295
Impono finem. 432
Impetu deprimere. 305
Impius. 540
Impleo. 545
Imprecandi. 810
Improbandi. 542
Improbus. 547
Imprudentia. 548
Imprudens. 547
Impudentia. 548
Impudens. ibid.
In. 549
Inanis. 1093
In aurora. 687
Inaudax. 532
Incarnatio Christi. 550
Incedo. 552
Incelebris. 529
Incendium. 526
Incendo. 554. 217
Incerta. 554
Incertitudinis 554
Incipio. 556
Incito. 557
Incredulus. 561
Increpandi. 561
Increpo ibid.
Incognita. 554
Incognitus. 529
Incolumis. 558
Incolumitas ibid.
Incommodo. 774

Inconstantia.

Inconstantia. 559
Inconstans. ibid.
Incuso. 13
Indico. 817
Indigeo. 171
Indoles natura. 574
Ineo viam. 601
Ineffabilis. 563
Inefficax. 1093
Infamia. 564
Infamis. ibid.
Infantia. 565
Infans. 565. 915
Infelix. 730
Inferior sum. 181
Inferni pœna. 569
Infernus. ibid.
Infero mala. 682
Infirmitas 573. 27
Infirmus. 573
Ingenium. 574
Ingens. 675
Ingluuies. 482
Ingratitudo 575
Ingredior. 576. 583
Inhabito. 489
Inijcio manus. 584
Inimicitia 576
Inimicus 576. 510
Iniquus. 577
Iniuria. 576
Iniustitia. ibid.
Iniustus. 577
Innumeri. 750
Innuo. 62
Insidias struo. 579
Insidior. ibid.
Insipiens. 547
Insipientia. ibid.
Instabilitas. 559
Instruo. 923
Intelligo. 778
Inter. 581
Interrogo. 582
Intrepidus. 98
Intro. 583
Intus. 549
Inuado. 584
Inuenio. 585
Inuentum. ibid.
Inuerecundus. 548
Inuideo. 587
Inuidia. ibid.
Inuidus. ibid.
Inuisibilis. 592
Inuito. ibid.
Inuitus. ibid.
Inuocandi. ibid.
Inuoco. ibid.
Ira. 594
Iracundus. ibid.
Iram pono, sedo. 594
Irascor. 594
Ad iram prouoco. 599
Irrideo. 598
Irrita. 599
Irritus. 1093
Irruo. 584
Itali. 600
Italia. ibid.
Iter. 1118
Iter ago. 601
Iubeo. 603
Iucundus. 478
Iudex. 604
Iudicium. 613
Iudiciũ fero. 604
Iudicium extremũ. 606
Iudico. 604
Iurandi. 610
Iuro. ibid.
Ius. 613
Ius dico. 604
Iusiurandum. 610
Iustitia. 613
Iustus. 141. 613
Iuuenis. 17
Iuuentus. ibid.
Iuuo. 618
Iuxta. 75

L.

Lactia. 621
Labor. 622
Laboro. ibid.
Lacero. 628
Lachryma. 434
Lædo. 629. 744
Lætitia. 629
Lætor. 629. 458
Lana. 819
Lanio. 628
Lapidatio. 629
Lapido. ibid.
Lapis. ibid.
Laudandi 638
Laudis Epitheta. 638
Laudo. 633
Laus. 467
Lauo. 643
Lectũ sternere. 646
Lectus. ibid.
Leo. 648
Liber. 989
Libero. 649
Libri. 650
Ligo. 651
Lingua. 653. 815
Linquo. 652
Litius. ibid.
Loco. 785
Locuples. 329
Loquax. 653
Loqui. ibid.
Luceo. 659
Luctum leuandi, pellendi. 670
Luctus. 664
Lucus. 1013
Ludi. 188
Ludo. 661
Lugeo. 664
Lugẽdi cærimonia. 694
Luna. 672
Lux. 659

Maculo.

M.

MAculo. 673
Magnanimus. 675
Magnus. ibid.
Maiores. 679
Mala infero. 682
Mala patior. 682
Malacia. 695
Maledictum. 254
Malitia. 683
Malo. 680
Malus. 683
Mando. 603
Mane. 687
Maneo. 689
Mansuetus. 689
Mansuetudo. ibid.
Manus. 691
Manus attollere, extendere. 691
Manus iniicio. 584
Mare. 694
Maris quies. 695
Maris tẽpestas. 696
Maria virgo Deipara. 698
Maritus. 700
Mater. 701
Matrimoniũ. 702
Medeor. 705
Medicina. ibid.
Medicus. ibid.
In medio. 581
Mediocritas. ibid.
Membra. 266
Memini. 940
Memoria. ibid.
Mendacium. 715
Mendax. ibid.
Mendicandi. 712
Mendicare. 712
Mens. 58
Mensam appono, sterno. 713
Mentior. 715
Merces. 892
Miles. 720
Minister. 721. 422
Ministerium. 721
Ministro. ibid.
Minandi. 722
Minæ. ibid.
Minor. ibid.
Mirabilia facere, patrare. 727
Miracula. ibid.
Miror. 725
Misceo. 728
Miser. 730
Miseratio. 732
Misereor. 732
Miseria. 730. 154
Misericors. 732
Misericordiæ opera. 732
Mitto. 735
Modus. 711
Molossus. 157
Monarchia. 945
Mons. 737
Monumentũ. 1005
Morbus. 739. 27
Mordeo. 739
Mores vitæ. 740
Morior. 741
Mors. 745
Morsus. 739
Mortuus. 741
Moueo. 748
Mulieres. 749
Multi. 750
Multiplico. 109
Multitudo. 750
Multo tẽpore. 329
Mundare. 643
Munus. 351
Musæ, earumq́; nomina & munera. 754
Muto. 756
Mutus. 759

N.

NAncisсor. 231
Narro. 222. 319
Nascor. 760
Natatio. 761
Natator. 761
Nato. ibid.
Natura indoles. 574
Nauis. 464
Nauigare. ibid.
Nauigatio. ibid.
Nauigandi periti. 768
Nauta. 764
Necesse est. 770
Necessitas. ibid.
Negligens. 857
Nego. 772
Negocium. 952
Nemus. 509. 1013
Nihili. 1132
Nobilis. 772
Nobilitas. ibid.
Noceo. 774
Nomen. 775
Nomen bonũ. 407
Nomino. 775
Nominor. 775
Non curo. 248
Nosco. 778
Nox. 781
Nubo. 786
Numero. 783
Numerus. ibid.
Nuntio. 784
Nuntiũ defero. ibid.
Nuntius. ibid.
Nuptiæ. 786
Nutrio. 788
Nutrix. 790
Nutu indico. 62

Obedia

O.

Obedio. 793
Obliuio 790
Obliuiscor. ibid.
Obsequor. 793
Obseruo. 24
Obsisto. 537
Obstupesco. 725
Obuiam eo 798
Occasus solis. 1111
Occido. 795
Occurro. 798
Ociosus. 857
Oculus. 800
Odio habeo. 803
Odium. ibid.
Odor. 805
Odorari. ibid.
Odoramenta. ibid.
Offero. 334
Omnes. 808
Opera misericordiæ 732
Operio. 1070
Operor. 32
Opes. 329
Oportet. 770
Optandi. 810
Opto. 810
Opus. 952
Opus ago, aggredior. 812
Opus habeo. 271
Orator. 374
Orbis imperator. 538
Orbo. 899
Origo. 902
Orno. 814
Os. 815
Osculor. 816
Osculum. ibid.
Ostendo. 817
Ouis. 819

P.

Pacisci. 820
Pactum 820
Pacem habere 844
Pacificare. 844
Palatium. 349
Palpo. 1068
Panis. 821
Par. 1015
Paradisus terrestris. 383
Parco. 823. 531
Parentandi ritus. 1003
Parento. ibid.
Parentes. 825
Pareo. 792
Pario. 463
Paro. 823
Paruus. 815
Pasco. 827
Pastor. ibid.
Pater. 829
Patientia. 832
Patiens. ibid.
Patior. 832
Patior mala. 683
Patria. 838
Pauper. 841
Paupertas. ibid.
Pax. 844
Peccator. 845
Peccatum. ibid.
Pecco. ibid
Pedum. 115
Peiero. 849
Pello. 8
Percussio. 849
Percutio. ibid
Peregrinus. 36
Pereo. 741
Perficio. 851 32
Periculum 852
in Periculo esse. 852
Peritus. 339
Periurium. 849
Periurus. ibid.
Perpendo. 212
Perscrutor. 933
Perstrepo. 953
Persuadeo. 854
Persuasio. ibid.
Pes 855
Petendi. 856
Petēdi stipem. 1046
Peto. 856
Pharetra. 523
Pictura. 859
Pietas in Deū. 864
Piger. 857
Pila. 661
Pingo. 859
Piscari. 861
Piscator. 861
Pisces. 861
Pius. 864
Placandi. 870
Placet 869. 1127
Placo. 870
Plenus sum. 545
Pluere. 871
Pluuia. ibid.
Poculum. 873
Poculorum varia genera. 873
Poësis. 880
Poëta. ibid.
Pœna. 929
Pœna inferni. 569
Pœnas luo. 929
Pœnitentia. 876
Pono. 785
Pons ibid.
Pontifex. 886
Porta. 524
Porta inferni. 569
Porto. 422
Portus 886
Possessiones. 229
Possideo. 887
Possum ibid.
Posteri. 889

Posteritas. 889
Poto. 134
Potus. ibid.
Præcurro. 286
Prædari. 454 1045
Prædico. 890
Præeo. 892
Præfero. 680
Præsens duco. 892
Præmium certaminis. 188
Præmium. 892
Præopto. 630
Præsens sum. 23
Præsum. 944
Prætereo. 2
Prætermitto. 736
Precandi. 894
Preces. 894
Precor. ibid.
Primas ferre. 898
Primus. ibid.
Princeps. 363
Principium. 556
Prisci. 679
Priuo. 599
Probrum 564. 297
Probus. 141
Procerus. 675
Procrastino. 325
Procreo. 901
Produco. ibid.
Progenies. 902
Proiicio 904
Prolabor. 145
Promittendi 905
Promittendi dona, 353
Promisso. 905
Promitto. ibid.
Prope. 75
Propello. 52. 8.
Propensiones hominum. 1048
Propero. 426
Propheta. 890
Prosperitas. 123.
Prosperor. 906
Prosum. 618
Protego 299
Prouocandi. 909
Prouoco. ibid.
Prudentia. 910. 913
Prudens. 910
Pudor. 914. 1104
Puer. 915
Pueritia. ibid.
Pugna. 918. 131
Pugno. 918
Pulcher. 922
Pulchritudo. ibid.
Punio. 929
Purgo. 930
Purifico. ibid.
Puritas. ibid.
Purus. ibid.
Puteus. 931
Putealis aqua. 931
Puto. 932

Q.

QVero. 933
Quãdo. 934
Quare. ibid.
Quies. 935
Quiesco. ibid.
Quietus. ibid.
Quo? ibid.
Quotidie. 312
Quum 934

R.

RAmus. 939
Rapere. 454
Recedo. 405
Recipio. 399
Recõciliatio. 230
Recondor. 940
Rector. 363
Recuso. 941
Reddo. 942
Redeo. 942
Reditus. ibid.
Redux. ibid.
Redimo. 385
Refero. 319. 222
Refutandi. 542
Regem creare. 959
Regno. 944
Regnum. 945
Rego. 480
Reiiciendi. 542
Relinquo. 947
Remaneo. 689
Remunerandi. 948
Remuneror. ibid.
Renuo. 941
Reperio. 585
Reprehendo. 950
Reprehendẽdi. ibid.
Reprimo. 209
Res. 952
Resono. 953
Respicio. 1123
Respondeo. 954
Restinguo sitim. 1019
Resurrectio. 955
Resuscito. ibid.
Rete. 957
Reticeo. 185
Retribuo. 912
Reuereor. 958
Rex. 959
Rheda. 288
Rideo. 960
Ripa. 652
Risum moueo. 960
Risus. ibid.
Riuus. 76
Robur. 242
Robustus. ibid.
Ruina. 145
Rumor. 418
Rumpo. 444

Sacerdotium,

S.

Sacerdotiū. 963
Sacerdos. ibid.
Sacrificium. 965
Sacrifico. 967
Sagitta. 523
Sagittarius. 519
Salio. 971
Salto. ibid.
Saltus. ibid.
Saluator. 971
Saluo ibid.
Salutandi. 973
Saluto. ibid. 53
Salus. 548
Sanctifico. 975
Sanctus. ibid.
Sanguis. 976. 266
Sanies. 976
Sanitas. 977
Sanus. ibid.
Sapientia. 979
Sapiens. ibid.
Satago. 421
Satietas. 982
Satio. ibid.
Satis. ibid.
Saxum. 629
Scientia. 983
Scindo. 988
Scio. 778
Scipio. 115
Sciscitor. 582
Scribo. 989
Scripta. 650
Scriptura. 989
Scutum. 993
Scyphus. 873
Seco. 988
Sedare iram. 594
Sedeo. 993
Seditio. 594
Semper. 996
Senectus. 997
Senesco. 598
Senex. ibid.
Sententia. 238
Sepeliendi ritus. 1003
Sepelio. 1003
Sepulchrum. 1005
Sequor. 1007
Serenitas. 1008
Sermo. 653
Seruitus. 1010
Seruitutem subire. ibid.
Seruituti subdere. 1010.
Seruitute liberare. 1013
Seruus tēporis 514
Sileo. 1065
Silentium. 1065
Silua. 1013
Similis. 1015
Similitudinis particulæ & formulæ. 1017
Simulator. 514
Sine. 10
Sitim restinguo. 1019
Sitio. 1019
Sitis. 1019
Sobrietas. 1020
Sobrius. ibid.
Societas. 1022
Socius. ibid.
Sodalis. ibid.
Sodalitas. 242
Sol. 1025
Solemnitas. 324
Solis occasus. 1111
Solitarius. 391
Solitudo. 393
Sollicitudines 281
Somniare. 1029
Somnium. ibid.
Somnus. 355
Sonus. 953
Soror. 1033
Specula. 1034
Speculator. 1034
Speculor. ibid.
Speculum. 1036
Spelunca. 69
Spero. 1038
Spes. ibid.
Spiritus sanctus. 1042
Splendeo. 659
Spolia. 1045
Spoliare. ibid.
Stabilis. 246
Statuo. 293
Stella. 90
Stimulo. 557
Stipem dandi & petendi. 1046
Stirps. 902
Struo insidias. 579
Studeo. 1048
Studia litterarum. 1048
Studia hominū diuersa & propensiones. ibid.
Stultus. 547. 40
Submergo. 1051
Submergor. ibid.
Submittier. 422
Sudare. 1053
Sudor. ibid.
Sum. 1054
Superbia. 1056
Superbio. ibid.
Superbus. ibid.
Superi. 148
Supero. 67
Surgo. 1062
Suspendo. 1063
Suspicor. 932
Suspiro. 1064
Sydera. 90

T.

Taceo. 1065
Tango. 1068
Tardus. 1070

Tardare. 1070
Tardi ad credẽdũ. 561
Tego. 1071
Tellus. 1079
Temperãtia. 1020
Tẽpestas maris. 696
Templum. 1072
Tẽpore multo. 329
Tẽporis seruus. 514
Tempus. 1075
Tenebrae. 781
Teneo. 1078
Tento. 414
Terra. 1079
Terramotus. 1079
Terreo. 1081
Terreor. ibid.
Testimonium. ibid.
Testis. ibid.
Testor. ibid.
Timeo. 1082
Tolerans. 832
Torreo. 69
Trado. 334
Traho. 1085
Transfiguro. 1086
Transformo. ibid.
Transmuto. 756
Trãquillitas. 1008
Tranquillus. 935
Tremo. 1082
Trinitas SS. 1087
Tueor. 299
Tumulus. 1005
Turba. 740
Turpis. 300

V.

Vado. 1090
Vagor. 395
Vanus. 1093
Vates. 890
Vaticinor. ibid.
Vehi. 288
Venalis. 1096
Venari. 1095
Venatio. ibid.
Venator. ibid.
Vendo. 1096
Vendor. 1096
Venena. 1097
Veneror. 958. 1215
Veniam do. 531
Venio. 1090
Venter. 1099
Ventus. 1100
Ver. 1103
Verax. 1107
Verbero. 839
Verecundia. 1104
Versor. 1109
Versus. 172
Veritas. 1107
Verus. 1107
Vesperi. 1111
Vestigia. 855
Vestibus exuo. 1113
Vestio. ibid.
Vestis. ibid.
Vetus. 1117
Via. 1118
Viam ineo. 601
Vicinus. 1122
Vicissitudo. 1120
Victor. 1135
Victoria. ibid.
Video. 1123
Vidua. 1129
Viduitas. ibid.
Vigil. 1130
Vigilantia. ibid.
Vigilo. ibid
Vilis. 1132
Vincio. 651. 1134
Vinco. 1135
Vincula. 1134
Vinculis exoluo. 649
Vindicta. 1165
Vinea. 1139
Vinum. ibid.
Vireo. 437
Vires. 442
Virga. 115
Virginitas. 1146
Virgo ibid.
Virtus. 1151
Virtute praeditus. 1151.
Visum reddere. 106
Vita. 1153
Vita habitus. 740
Vituperandi epitheta. 1162
Vitupero. ibid.
Viuo. 1153
Vlciscor. 1165
Vltimo. 1166
Vltimus. ibid.
Vnde domo? 277
Vnguentum. 1167
Vocalis. 1177
Voco. 1168
Volare. 1169
Volo .i. cupio. 308
Voluptas. 1170
Voracitas. 311
Vorator. ibid.
Votum. 1176
Voueo. ibid.
Vox. 1177
Vrbẽ condo. euerto. ibid.
Vrbs. ibid.
Vrgeo. 557
Vsque. 1180
Vtilis. 1181
Vtilitas. ibid.
Vtor. ibid.
Vulnero. 1183
Vulnus. 1183
Vxor. 1185
Vxorem duco. ibid.

FINIS.

[illegible]

[illegible]

Auctor Typographis. S.

MAgnopere velim, vt huius Anthologiȩ nouam editionem, me incõsulto, nullus Typographorum aggrediatur: vt siqua fortè ab operarum manu, aut aliter, vt fit, errata incurrerint; cum ocio corrigi possint.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

IHS